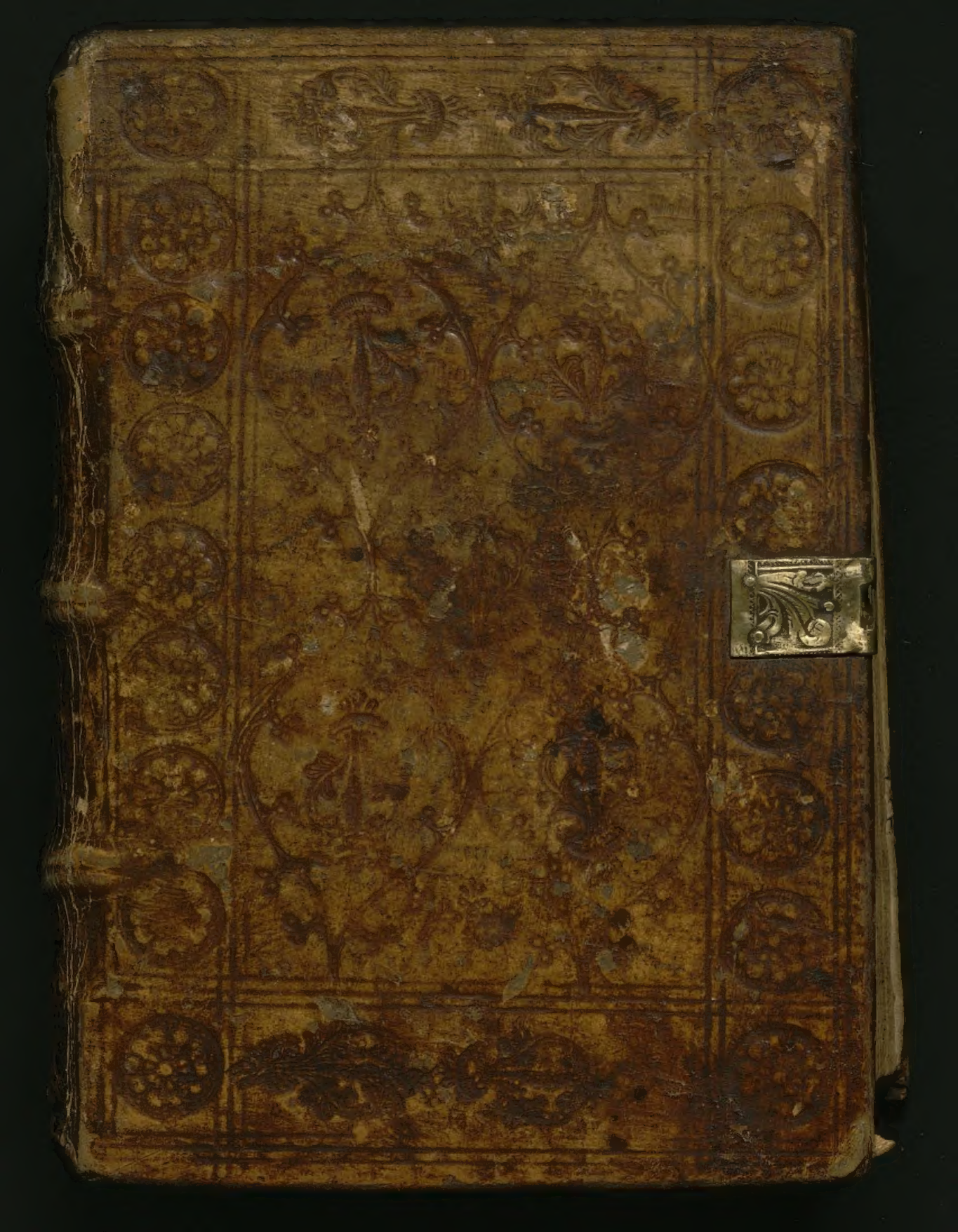

HNarchiv 277

Iste liber est affectus de Registro

Bibl. Jag.

W 1
52

Incun. 258
Bibl. Jag.

Copulata tractatuũ Petri Hispani et paruoꝝ logicaliuꝝ iuxta doctrinam Colonie in bursa mõtis regẽtiũ

nuꝝ se exposita modernis elucidata

Bibliotheca Collegii Mjoris Universitatis Cracoviensis

BIBLIOTHECA
VNIV. BASILIENSIS

Jrca initium sũmulæ Pe.

His. Anteq̃ ad textũ pcedat p̃ nouitioꝝ eruditõe aliq̃ plibant dubia. et qꝛ logica ẽ scia trium/lis sc̃da ⁊ cũ alijs duabꝰ diuidit phiam rõnalẽ. Ideo ne ex igno/tis pcedat a diffinitõe phie ⁊ eiꝰ diuisiõe ẽ inchoandũ.

Queritur Primo q̃d sit phia. Rndet q̃ phia ẽ diuinarũ hũanarũq̃ rerũ cognitio fm q̃ p̃ naturalem rationem inuestigari potest. In qua diffinitione cognitio ponitur loco generis. ⁊ non capitur actiue neq̃ passiue. sed capitur pro habitu cognoscitiuo quo cognoscimꝰ res diuinas ⁊ humanas. Unde sciendum est q̃ res esse diuinas vel humanas intelligitur dupliciter. Uno modo sic q̃ res ille dicantur diuine de quibus tractat metaphysica. Et res ille humane de quibus habetur in alijs libris siue scientijs. Alio modo per res diuinas intelliguntur omnes res a deo producte. ⁊ tunc philosophia est cognitio rerum diuinarum. id est a deo productarum. ⁊ sic omnes scientie reales dicuntur cognitiones rerum diuinarum. ⁊ p̃ res humanas intelligimus res illas que fiunt ab homine. sicut domus scamnũ ⁊ consimilia artificialia. ⁊ similiter intentiones secunde. Patet correlare q̃ philosophia que est de toto triuio cuius partes sunt grãmatica loyca rhetorica est cognitio rerum humanarum. Additur vlterius fm q̃ per naturalem rationem inuestigari potest. per quod excluditur theologia vie. quia theologus non habet noticiam suam per lumen nature. sed per lumẽ fidei. ⁊ sic theologia proprie non est philosophia nec pars eius ꝛz poit subscia altiori scilicet sub theologia patrie q̃ ẽ dei ⁊ btõꝝ

Arguitur Nulla amatio est cognitio. sed philosophia est amatio ergo non est cognitio Maior probatur quia amatio procedit ex voluntate ⁊ cognitio ex intellectu. sed diuersarum potentiarum sunt diuersi actus Sed minor patet ex interp̃tatõe nominis. Dõm q̃ phia capitur dupl'r. Uno. fm eiꝰ p̃mã impõez ⁊ q̃ntũ ad illd̃ a q̃ nomẽ imponit qꝛ iponit a phylos qd̃ ẽ amor vl amatio ⁊ sophos sa/

ptentia quasi amatio sapientie. ⁊ inde dr̃ phs q̃si amator sapiẽ/
tie. Alio mõ capit̃ phia fm q̃ est in vsu cõiter ꝓ ipa loquẽtiũ. ⁊
sic phia ẽ idẽ q̃ sophia. i. sapia. sed sapia ẽ cognitio. ⁊ illo modo ẽ
hic diffinita. Sz diceres ex illo videt̃ sequi q̃ sophia ꝓberet h̃
diffiniri ⁊ no phia. Dõm q̃ illa ꝯpositio est facta ab antiquis q̃
nolebãt vocari sophi sed phi eo q̃ sophos videbat̃ eis esse nome
arrogantie ⁊ superbie. hinc etiã dicimus phia

Queritur Qũo diuidat̃ phia. Rñdet̃ q̃ phia p̃t
capi dupl'r. ⁊ fm hoc aliter ⁊ aliter diui/
ditur. Uno mõ capit̃ spẽal'r p cognitõe pficiẽte ipaz aiaz. Alio
mõ general'r p q̃cũqz cognitõe siue pficiat aiam siue corp⁹. Si
ergo phia capiat̃ ꝓmo mõ tũc diuidit̃ in phiaz naturalẽ rõnalẽ
et moralẽ. sic q̃ naturalis est ꝓma. rationalis scda ⁊ moralis vl
tima. Et ratio ordinis est. qr ptes phie ordinãtur inter se fm ta
lẽ ordinẽ qualẽ habent ad intellectũ ⁊ rõez nr̃am. sz phia natu/
ralis ẽ ꝓor q̃z rõnalis. ⁊ rational' ꝓor ẽ q̃z moral' qr phia natu
ralis est ꝓ illis q̃ precedũt intellectũ ⁊ ipm ad intelligendum
mouẽt. ⁊ phia rõnalis ẽ ꝓ illis q̃ sunt in intellectu ⁊ ab ipo ꝓpẽ
dent. sz phia moralis est ꝓ illis que sunt post intellectũ nostruz
⁊ ꝓpendent a volũtate sicut sunt virtutes ⁊ vicia. Si autẽ ca/
piatur phia scdo modo. tunc illis tribus ptibus phie addit̃ q̃r/
ta sez mechanica que est ꝓ his que corpus ꝓficiunt.

Notandũ Qs q̃libz istaz ptiũ phie diuiditur si
cut infra ꝓdũcit̃. Et ꝓmo phia natũal'
diuiditur in methaphysicã mathematicã ⁊ physicam. ⁊ est diui
sio analogi in sua analogata. qr metaphysica est ꝓma. mathema
tica scda ⁊ physica tercia. Cui⁹ ordinis ratio est. qr simpliciora
sunt priora. sz metaphysica est ꝓ simpliciorib⁹. qr ꝓ separ̃ fm
rem ⁊ rõem a materia. i. ꝓ reb⁹ quibus nõ ꝯuenit esse in materia
neqz fm rem neqz fm rõez. qr est ꝓ deo ⁊ ꝓ angelis. Sz mathe/
matica est ꝓ rebus abstractis a materia fm rõez nõ tñ fm rem.
Et physica est ꝓ rebus ꝯiunctis materie sensibili fm rem ⁊ ra/
tionẽ sil'. Mõ illa q̃ sunt separata fm rem ⁊ rationẽ simul s̃t̃ sim
plitiora q̃z illa que sunt abstracta a materia fm rationẽ tm̃. ⁊ il/
la que sunt abstracta a materia fm rationẽ sunt simplitiora il/
lis que sunt ꝯiuncta tam fm rem q̃z fm rationẽ.

Arguitur Sola physica est naturalis. ergo illa di
uisio nõ est bona. Ãncedens ꝓbat̃. quia

physica scientia dicitur a physis in greco quod est natura latine
Dom q natura capitur dupliciter. Uno modo pro principio
mouendi ⁊ quiescendi sicut dicitur in scdo physicorum ⁊ sic ar
gumentū procedit Alio modo sumitur natura pro principio cu
iuscūq; operationis ⁊ inde venit tunc naturale quod cum phia
simul acceptū hic diuidit.

Arguitur Metaphysica est de his que coniuncta
sunt materie sensibili. ergo non soluz de
separatis a materia. Añs pbatur. quia est de trāscendentibus scz
ente ⁊ vno cum ens inqztum ens fit subiectū metaphysice sed il
la reperiūtur in materia. Dom q duplex est metaphysica scz pu/
ra q̄ tradit xi. ⁊ xij. metaphisice ⁊ illa solū ē de separatis a materia.
Alia est metaphysica impura que est de illis que sunt in materia
Vl dom q metaphysica ē de separatis a materia fm rē ⁊ rōez sil.
vl ad min de his q̄ nō necessario sunt in materia.

Queritur Qūo distinguāter iste tres scie Dōz
q penes diū sos mōs diffinicēdi. qz di
uersitas sciaz immediate sumit ex diuersitate demōstrationū q̄
vlteri sumit ex diūsitate diffinitionū. eo q diffinitio est medii
demōstracōis. variato ergo medio alic syllogismi etiā varatur
syllogism. sz variato syllogismo ⁊ ei oclusiōe variat scia. Unū
metaphisic diffinit p solā formā. mathematic p materiā intel
ligibilē ⁊ phisicus p materiā sensibilē licet cōez.

Quezitur Qūo diuidat rōnal phia. Rndet q
diuidit analogice in grāmaticā logicam
⁊ rhetoricā Et rō ordis ē qz logica pslupponit grāmaticā eo q loy
ca ē de vo ⁊ falso. ⁊ grāmatica de ogruo ⁊ incōgruo. sz vez ⁊ flm
pslupponūt sibi ogruū Etiā rhetorica pslupponit logicā. qz Are/
stoteles dt in rhetorica sua. rhetoricā esse assecutiuā dyaletice eo
q rhetorica seqt logicā Et dicūt iste tres scie rōnales qz tractāt
de ente rōis. i. de ente fabricato p rōez q̄ztū ad oīs. l dicūt rōna
les qz dirigūt rōez i suis opatōib ne erret. ⁊ h spēal fac loyca.

Queritur Qūo diuidat phia moralis Dom
q diuidit i tres ptes scz monasticā yco
nomicā ⁊ politicā. sic q mōastica ē pma. yconomica scda. ⁊ poli
tica tercia. L ordis rō ē qz moral phia dr illa q̄ tractat de moru/
b ⁊ h ocigit tripl nā p. tractat de morib ⁊ virtutib vni hoīs

ad seipm. secdo de moribꝰ ⁊ virtutibꝰ vniꝰ hois ad suã familiã. tertio de moribus ⁊ regimine hois ad totã cõitatẽ siue puintiã. Et g̃ sicut regimẽ hois ad seipz p̃cedit regimẽ hois ad totã familiã ⁊ regimẽ ad familiã p̃cedit illd̃ qd̃ est ad totã cõitatẽ. sic mõastica est aĩ yconomicã ⁊ yconomica aĩ politicã. Unĩ monastica dr̃ a monos qd̃ ẽ vnũ ⁊ ycos scia q̃si vniꝰ scia. qz monastica detractat qũo hõ per virtutes mozales debet regere seipm. Et yconomica dr̃ ab yconomos qd̃ est familia ⁊ ycos scia q̃si scia tractãs de regimine familie. s. vxozis filiozꝫ ⁊ suozꝫ. Et politica dr̃ a polis qd̃ ẽ pluralitas. ⁊ ycos scientia quasi scientia de pluralitate siue cõitate. quia politica est scientia docens regere totã cõitatem siue prouintiã.

Notandũ Qꝫ phia cõiter accepta fm alios diuidit i speculatiuã ⁊ practicã Speculatiua diuidit i realẽ ⁊ rõnalẽ Real diuidit i metaphysicã mathematicã ⁊ physicã sicut ptz sexto methaphysice. Sed rationalis diuidit in grãmaticã loycã ⁊ rhetozicã vt supza dictũ est Practica diuidit in actiuã ⁊ factiuã. Actiua diuidit in monasticaz yconomicã ⁊ politicã. Sed factiua que est de factilibus a nobis diuidit in artes mechanicas.

Queritur Quot stꝫ artes mechanice Dõm q̃ i speciali stꝫ mlte. sz i generali ⁊ loq̃ndo d̃ ꝑncipalibꝰ sic stꝫ septẽ. scz lanificiũ. armatura. nauigatio. q̃ ptinẽt ad cozpꝰ extrinsecus. agricultura. venatio. medicina. theatrica. q̃ ptinẽt ad cozpꝰ intrinsecus. Unĩ ysus. Lana nemꝰ miles. nauigatio rus medicia. Dis ars fabrilis architectonica subsit Et stꝫ inuẽte ad subueniẽdũ mltꝫ defectibꝰ ⁊ miseriis nr̃i cozpis. qz in h̃ mũdo esurimꝰ. sitimꝰ frigemꝰ. calemꝰ ⁊ egrotamꝰ ꝯ q̃s calamitates artes mechanice stꝫ inuẽte. Et p silitudinẽ vocãt adultere. qz faciũt discẽtes in eis adulterari ⁊ mechari. eo q̃ tales artes literales q̃ aĩe ꝑpe stꝫ deseruũt. ⁊ artes cozpis q̃si alienas vxores colũt ⁊ sic faciũt intellectũ ire a thozo ꝑpo. id est a ꝑpa opatione que ẽ specylari ad thozꝫ alienũ. id est ad opatõez alienã et extrinsecã cozpis ꝑpriã.

Queritur Quot stꝫ artes libales. Dõm q̃ septẽ. scz Grãmatica. loyca. rhetozica. musica. arismetrica. geometria. astronomia. Unĩ ysus. Gra. loq̃t Dia. vera docet. Re. yba colozat. Mu. canit. Ar. nũerat. Ge. põderat. As. co

lit astra. Et dicūt artes p sil'itudinē quā hnt cum opatōne ex/
teriori. sz dicūt libales ad dram artiū mechanicaz. qz sic artes
mechanice docēt aliqd ostituē ad ex. sic iste artes docēt aliqd cō/
stituē ad itra. Et dicūt libales ppt qttuor cās pma ē qz liberāt
aiaz a ml'ts erroribꝰ reddētes sibi suā ppriā opatōz. Scda ē qz
qndā nobl'es z liberi osueuerī eas studē. Tercia qz studētes ar/
tibꝰ libalibꝰ rebēt cē a rebꝰ mūdanis liberi. Quarta qz libē. i. si/
ne magō difficultate offerī se itellectui nro. qz tractāt de his q p/
portionārī nro itellectui. z ista vltia rō ē melior z pncipalior alis
Et p illā cāz pbat q phica z metaphica nō sts artes libales.
qz ñ libē se offert itellcūi nro. qz phica ē d ill' q sts nimis imersa
matie. z sic sts sb itellcū nro. sz metaphica est de ill' q sts nis eleua
ta sup materiā. z g sts sup naturā nri itellcūs. qz itellcūs nr ē cō
iūctꝰ fm re. z separꝰ fm rōez. gra pmi ñ libē itelligit metaphica
lia q fm rē sts separata a matia. sz rōe scdi ñ offert se ppor cōnate
phisicalia. qz tlia fm rōez sts iūcta. Et sts artes libales iuēte ad
ppulsādos ml'tos aie nre defectꝰ i qbꝰ ipa ppt origialē culpā na
scit. itellectꝰ ci nr ignarꝰ z nudꝰ creat vt ptz tercio de aia.

Arguit Metaphisica ē ars libalis. g sts pl'es qz septē.
Añs pbat. qz liberi solēt eā marie studere.
Dōm q scia dr liberalis cui qttuor pdicte oditōes oueniūt. sz
quarta non oueniut metaphisice vt patuit.

Arguit Metaphica ē libriua p. metaphisice. g ē libe
ral'. Tz oña a suplatio ad suū positm. Dōz
q h ñ ar a suplatio ad suū positm. qz scia liba z libal' ñ sts eedē.
nā scia dr liba q apetit gia sui z ñ gra alti vt sts scie spec'latie.
int qs metaphica ē libria. qz ñ ordiat i alias sz alie qdāmō in
eā Sz scia dr libal'. qz tractat de his q libē z facil'r se offert nro
itellcūi qd ñ oueit metaphice Uñ libale z libez hnt diūsa op/
posita nā libali oppoit difficile z libo oppoit fuile siue āmini/
/culatm.

Ar Scie triuiales sts fuiles. g nō sts libales.
Añs pbat. qz sbseruiūt alis scietiis Dōm q fuile nō
opponit liberali. sz libero z g pnt sil'stare fuile z liberale. vt si sit
fuile qd. s. ppt aliō appetit z cū h liberal'r. i. facil'r se offert intel
lectui nro h pt dici libale. z sic ē de grāmatica leyca z rhetorica

Qr Que sit sufficiētia septē artiū libaliū. Dōz q ista nā
ois ars libal' aut ē de fmōe aut de qztitate. Si de fmōe
h ē epl'r. l d fmōe ogruo z icōgruo z sic ē grāmatica. aut d fmo

ne vo & falso. & sic ē loyca. vl' de fmone ornato & inornato & sic ē rhetorica. Si de q̄ntitate hoc ē dupl'r. vl' de q̄ntitate ꝓtinua aut discreta. Si de q̄ntitate ꝓtinua h̄ est dupl'r. vl' de q̄ntitate cōti/nua fm se ꝓsiderata & sic est geometria. Vl' ꝓtracta ad motū et sic ē astronomia. Si de q̄ntitate discreta hoc ē dupl'r. vl' ē de q̄/titate discreta incōtracta & sic ē arismetrica. Aut ad sonum ꝓtracta & sic ē musica. Ex quo patz q̄ grāmatica loyca rhetorica dicūt̄ scie triuiales a triuio. qz sicut triuiū ē vbi incipiunt tres vie ab aliquo vno & terminātur ad tres distinctos termios. sic grāmatica loyca rhetorica incipiūt ab vno scz. fmone & terminantur ad tres distinctas scias siue termios videlicet ad ꝓgruū in/cōgruū. vey & falsū. ornatū & inornatū. Et alie q̄ttuor artes liberales dicūtur q̄druuiales ppter sil'itudinē quā hūt cū q̄druuio qz sicut q̄druuiū dr̄ aliq̄d spaciuz in quo incipiūt q̄ttuor vie q̄ terminātur ad q̄ttuor distinctos termios. sic etiā incipiunt alie artes ab vno. i. a q̄ntitate & terminātur ad q̄ttuor terminos scilicet ad q̄ntitatem continuā fm se. ad q̄ntitatem continuā con/tractā ad motum ad q̄ntitatem discretam fm se. & ad eandē contractam ad sonū.

Queritur Quid sit grammatica loyca rhetorica & alie artes liberales Dōm q̄ grāmatica ē q̄ tractat de fmōe ꝓgruo vl' incōgruo. Loyca est scia docens de fmōe vo & falso. Rhetorica ē scia tractās de fmōe ornato vl' inornato. docēt em̄ diserte & copiose ordēm dicere. Arismetrica est q̄ tractat de quātitate discreta non cōtracta. s. de nūero absolute. Musica tractat de quātitate discreta ꝓtracta ad sonū. Geometria docet de quātitate ꝓtinua non contracta. quia docet mensu/rare fm longū latū & profundū. Astronomia determinat de q̄n/titate ꝓtracta ad motū. ipa em̄ docet de montibus septē planetarū & aliorū orbiū celestiū.

Queritē Quo spēal'r diffinit loyca Dōm q̄ loyca fm poetiū est scia docēs diffinire diuidē arguē & vey a falso discernē. patz qz loyca docz quo fiant bone diffinitōes. bone diuisiōes & argumtacōes q̄b' alie scie acq̄rūtur. Cui' rō ē. qz loyca docet modū sciēdi alia scibilia. sz ome q̄d scit̄ aut ē ꝓplexū. & sic scit̄ p argumtatōez. Aut incōplexū & h̄ dupl'r quia vl' scitur quo ad essentiam q̄d fit per diffinicōz aut quo ad eius ptātē tunc scitur p diuisionē. Ex quo patz q̄ ē triplex mo/

dus sciēdi.s.diffinitiu⁹ diuisiu⁹ ⁊ argumēratiu⁹. Sz ꝓm Alber tū logica ē q̄ a fantasijs (q̄ videt ⁊ nō st) liberat. errores dānat falsitates ondit. ⁊ lumē recte ꝯtēplatōis ꝓbet. Et q̄ diffinitōne patz vtilitas logice q̄ ad tria ꝑma mēbra. sz necēitas q̄ ad vltimū ḡre illa ē magz ꝓscriptio q̄z diffinitō

Queritur Quō diuidat logica. Dōm q logice st tres diuisiōes. Pria ē in logicā naturalē ⁊ artificialē. Logica natural ē q acq̄sita ē p discursū fcm ex sola naturali industria. l ē q̄dā natural idustria q̄ qs vnū discernit ab altero. Artificial dr q acq̄sita ē p ꝯmratōz factā p artem. ⁊ pauloante multipl ē diffinita. Et sunt iste drē naturale et artificiale accētales. ⁊ nō essentiales. qz accidit logice sic vel sic esse acq̄sitam. Scda diuisio est in logicam docentē ⁊ vtentē. Logica docēs ē q ē ꝯ argumēratiōe vt ꝯ subiecto cui ꝯmrat in esse passio p ꝑpium ⁊ adequatū eius ꝑncipiuz non respiciēdo alias scias. Sed vtens est q ꝯsiderat ꝯ eadē argumentatōe vt applicabilis est ad alias scias. tanq̄z instrumentū quoddā. Et sic patet q idem habitus diuisimode ꝯsiderat⁹ est docens ⁊ vtēs Tercia diuisio est logice in veterē ⁊ nouā. logica vetus est q̄ tractat ꝯ ptibus argumentatōis siue ꝑpinq̄s siue remotis. ꝑpinque sunt ꝑpōes. ꝯ q̄bus habetur in ꝑmo tractatu. sz remote st termini ꝯ q̄bus docetur in scdo ⁊ tercio tractatib⁹. drēter tū vt infra patebit in locis suis. Logica noua est que tractat ꝯ totali argumentatōe ⁊ eius ptibus subiectiuis. s. ꝯ syllogismo simpl dicto in q̄rto tractatu. ꝯ dyalectico in q̄nto. ꝯ sophistico in sexto. De enthymemate inductōe ⁊ exemplo st in q̄nto. Et dr logica vetus. qz tractat ꝯ ptib⁹ argumētatōis. sed ptes natural st ꝑores suo toto. q̄ ⁊ veteriores. Sz noua logica dr non qz nouit vltimo ē inuēta. sz qz tractat ꝯ totali argumēratōe. mō totū est natural posteri⁹ ⁊ p ꝑns nouius

Queritur Utrz logica sit scia Dōm q sic. qd̄ probat autoritate ⁊ rōe. Autoritate phi st Boetij ⁊ alioz multoz q̄ dicūt eam esse sciam. q̄ est scia. ꝑna probatur p locum ab autoritate affirmatiue. Rōne probatur sic. q̄a logica est hitus ꝯclusionis p ꝯmratōez acq̄situs. q̄ est scia. ꝑna pbat p locū ⁊ diffinitōe ad diffinitū. Ans pz qz logica est hit⁹ hu⁹ ꝯclusionis. ois arugumēratio ē illatiua ꝑntis ꝯ ante. sz ex q̄ b⁹ ꝑmissis acq̄rat illa ꝯclo infra dicet circa assigtōem subiecti.

Arguit Nullus modus sciendi est scia. sicut modus rei non est ipsa res. sed logica est modus sciendi. ergo non est scia Maior probat per ꝯmtatorem. vii. metha. quia impossibile est fieri acquirere sciam et modum sciendi Dom ad minorem quod duplex est logica. s. vtens et docens Logica vtens est quando vtimur in aliquis scientiis et illa est modus sciendi. et nihil aliud est nisi applicatio logice docentis ad alias scias. et non est scia illa quia applicat. quia non dicitur intelligi maior Sed docens est quando docet arguendo principia argumentationis in se. et in suis partibus. et illa est scia et modus sciendi. Et quia logica docens et vtens est vnus habitus. ideo aliter dicitur esse quod logica est modus sciendi obiective. quia docet de illis quibus est modus sciendi. s. de diffinitione diuisione et argumentatione. quibus tanquam instrumentis scia acquirit. sed non in se est vera scia

Arguit Nulla ars est scia sed logica artificialis docens est ars ergo non est scia Maior probat. quia ars et scia sunt habitus intellectuales distincti. Sed minor patet ex dictis. quia est ars liberalis Dom quia ars capitur dupliciter. Uno modo specialiter prout est circa rem factibilem. et sic ars non est scia. quia sic sunt distincti habitus intellectuales. Alio modo communiter prout diffinit Tullius. Ars est collectio multorum preceptorum in vnum finem tendentium. et sic maior est falsa. et in illo sensu sumit maior. vnde ars pp̃e capta diuidit in artes mechanicas. sed communiter accepta dicitur sub se octo artes liberales et mechanicas. et similiter octo habitus intellectuales.

Arguit De nullo falso est scia. sed logica est de multis falsis. ergo non est scia. Maior est nota. quia scia est solum verorum. posteriorum Minor probat. quia tractat de paralogismis peccantibus in materia et de fallacijs quibus procedunt ex falso Dom quia logica non est de falsis tanquam de obiectis scibilibus principaliter considerantur. sed est de falsis tanquam de quibus dicimus principaliter considerantur Et tunc est de vero per se. et de falso solum per accidens

Arguit Logica est habitus quia non est scia Antecedens probat quia logica acquirit per vnum solum actum demonstrandi. sed habitus generatur ex actibus frequenter reiteratis. ergo tunc a superiori ad inferius negatiue Dom quia logica vt dispositio acquirit per vnum demonstrationis. non tamen logica vt habitus quia licet sint idem in entitate. differunt tamen in modo essendi

Querit Quid sit habitus de quo nunc loquimur. Dom quia est quilitas difficulter mobilis a subiecto disponens ipsum ad bene vel male operandum. sicut habitus sciam aliquis bene intelligit. et habitus iustitiam bene operatur. vel sic. habitus est quo operamur prompte et delectabiliter operationes nostras. si

cut studiosus delcābil'r opat virtuose. ⁊ vitiosus pmpte. ⁊ delcā/
bil'r opat virtuose Et ille due diffinitōes sic dr̄nt. nā pma datur
de hitu in ordine ad subiectū. sz scda in ordine ad actū. Et ē du
plex. s. corpal' ⁊ spnal'. Corpal' ē q̄ subiectiue est in corpe aut in
pte corpis. vt sanitas egritudo. Spnalis est q̄ subiectat in po/
tentijs aie. vt scia ⁊ virtus. Et est triplex. s. ꝛcreat⁹ infusus ⁊ ac/
qt⁹. Cōcreat⁹ sicut habit⁹ exñs in mentib⁹ sbaz separaz vl' hī
t⁹ pmoz pncipioz in nob. Infusi st̄ tres. s. fides spes ⁊ caritas
q̄ sic dr̄nt. qz fides est ī intellcū speculatiuo p quē hō accipit cre
dibiliū ꝛgnitōz. sz spes ⁊ caritas st̄ in volūtate. Habit⁹ acq̄si/
t⁹ est q̄ generat ex actib⁹ freqnt reiteratz. sicut sepe cytharizando
fit cytharista. Et est duplex. s. mozal' ⁊ intellcūal'. Mozal' est. q̄
sbiectat in appetitia pte. q̄ aia pmpte opat suas opatōes moza
les. Sz appetit⁹ ē duplex. s. intellectiu⁹ in q̄ sbiectat iusticia Et
sēsitiu⁹ q̄ ē dupl'x. s. irascibil' ⁊ ꝛcupiscibil' In irascibili st̄ q̄ttu
or hit⁹ mozales. s. fortitudo. magnimitas. mgnificētia. māsue
tudo. In ꝛcupiscibili st̄ sex. s. tpancia. liberalitas. affabilitas.
vitas. eutropolia. philothomia Habit⁹ intellcūal' ē q̄ est sbiecti
ue in intellcū. q̄ pmpte ⁊ sine erroze aia opat suas opatōes itel/
lectuales. q̄ est duplex. s. speculatiu⁹ ⁊ practic⁹. In intellectu spe
culatiuo st̄ sapia itellcūs ⁊ scia. In practico st̄ ars ⁊ prudētia.

Querit Quot st̄ hit⁹ itellcūales q̄b⁹ ñ ꝛtigit falso as
sentire Dōm q̄ q̄nq̄z. s. sapia intellcūs. pru
dentia. scia. ⁊ ars. Unū. Intellectuas virtutes dat tibi sūspa. Et
duo st̄ habit⁹ intellcūales q̄b⁹ ꝛtingit assentire falso. s. opinio
et suspitio. Unū sapia est habit⁹ pmaz ⁊ altissimaz cāz ꝛsidera
tiu⁹. vel est habit⁹ dei ⁊ diuinoz ꝛgnitiu⁹. sicz luīe naturali vocz
metaph. Intellect⁹ ē habit⁹ pmoz pncipioz ꝛplexoz ꝛgnitiu⁹
Scia est habit⁹ ꝛclusionis p demōstratōz acq̄situs. Sed pruden
tia est recta rō rez a nob agibiliū. Et ars est rcā rō rez a nob fa
ctibiliū. Unū agibile est qd̄ fit a nob opatōe imanente. vt st̄ ac
tus intelligēdi ⁊ volendi. Sz factibile qd̄ fit a nob opatōe trā
sēte. vt carpētatio fabricatō. Et sufficiētia illoz habituū ē ista
Nā oīs habit⁹ intellcūal' vel est practic⁹ aut speculatiu⁹. si pra
ctic⁹ h̄ est dupl'r. vel est agibiliū aut factibiliū. si agibiliū sic est
prudētia. si factibiliū sic ē ars. si speculatiu⁹ h̄ ē dupl'r Uel ē pn
cipioz aut ꝛclusionū. Si circa ꝛcl'oca sic ē scia. Si pncipioz
h̄ ē dupl'r. vl' ꝛplexoz. sic ē intellect⁹. aut incōplexoz. sic ē sapia

Arguit In pma diffinitiõe hitus nõ põnit illa pticla acq̃sita. g̃ ẽ insufficiẽs. Dõm q̃ illa pticula nõ debet poni ppter duas rões. Prima q̃a si poneret diffinitio nõ esset pportibil' cũ diffinito. neqz diffi? pueniret oi pcẽto sb diffinito. qz aliq̃ stt hitus innati z aliq̃ infusi. Secda qz esse hitus acq̃sitũ solũ pueniet habitui in spcali. g̃ nõ debet poni in diffinitõe hitus in generali. Ulñ hitus in spcali solet sic diffiniri. hit' est q̃litas insensibil' acq̃sita firmit' radicata in sbcto difficult' mobil' ab eodẽ. z illa diffinitõ solũ pueniet hitui aie acq̃sito

Arguit Albedo in cigno ẽ q̃litas difficult' mobil'. g̃ est hitus. Dõz q̃ excludit p h̃ q̃ dz disponens apm ad bñ l' male opandũ. Et p h̃ etiã excludũt oẽs ppe passiones q̃ lz disponãt ad opandũ absolute. nõ tñ ad bñ vl' male operandũ sicut faciũt hitus.

Arguit Per hitus laudamur z vitupamur. qz p h̃ difcrũt a naturalib' potẽtijs. sz p' sanitatẽ z egritudinẽ nõ laudamur neqz vitupamur. g̃ nõ sunt hitus Dõm q̃ hitus accipit dupl'r. Uno? ppzie q̃ q̃litate. q̃ oziginal'r depẽdet a volũtate. z ei' impio subiacet disponẽs sbiectũ ad opandũ tñ sicut stt hitus morales z intellectuales. z sic p hitus laudamur z vitupamur. Alio? capit' cõiter p oi illo qd disponit subiectũ ad naturã. aut bñ vel male opandũ. z sic sanitas z egritudo etiã dicunt habitus

Querit Utz hitus spñalis posset subiectari in eẽntia aie Dõz q̃ nõ. qz neqz hit' disponẽs ad naturã neqz disponẽs ad opatiõem. nõ pmũ qz ipsa aia est vltima forma. g̃ in ea nõ req̃rit hitus disponẽs ad vlteriorẽ z pfectiorẽ formã. neqz scdm qz aia opatur p potẽtiã mediã. sic q̃ primũ pncipiũ opatõis est poña. g̃ nõ oz talẽ habitũ opatm̃ ponere imediate in eẽntia aie. qd dz intelligi de habitib' naturalib'

Arguit Intellect' nt in pn? creatõis ẽ tã q̃z tabula rasa. vt dz 3° de aia. g̃ nõ stt sibi aliq̃ hit' innati.

Dõm q̃ ibi loq̃t' phs de spib' itelligibilib'. qz intellcũs nt in pn° nõh 3 spcs intelligibiles sibi pcreatas. Et g̃ p h̃ nõ vult excludẽ q̃.n aliq̃ sint hitus pcreati. vn' q̃ ẽ i itellectu speculatiuo. z vocat intellect'. ali' in intellectu practico. q̃ vocat synderisis. z incnũatõe habitũ pphendit sub intellectu

Arguit Intellect⁹ ē natural' poña aie. ḡ ñ ē hit⁹ itelle ctual' e⁹ Dōm q̄ itellect⁹ capit dupl'r. vno⁰ p poña aie intellectiue. ⁊ sic nō est hitus. Alio⁰ p habitu ꝯgno scitiuo p̄mo⁊ p̄ncipio⁊. ⁊ sic ē hitus intellectual'.

Arguitur Sollertia ē vn⁹ hit⁹ itellcual'. ḡ st⁊ pl'es q̄ q̄nq̄. Añs pbat. q̄ sollertia ē ydoneitas iueniēdi mediū in nō pspecto tpe. sz illa ydoneitas videt ēē hitus Dōm q̄ sollertia capit dupl'r. vno⁰ p naturali indu/ustria q̄ inest alicui a natura. ⁊ illa nō ē hit⁹ neq̄ ꝓt⁹. Alio⁰ capit vt ē sbtilitas cito iueniēdi mediū. ⁊ sic ē hit⁹. sz nō ab alijs distinct⁹. q̄ vl' mediū inuētū ē nccāriū. ⁊ sic ꝯphēdit sub scia. aut pbabile. ⁊ sic ꝯphendit sub opinione

Arguitur Tm̄ tres st⁊ hit⁹ itellcuales. Probat p phm̄ scdo de aia. q̄ solū poit tria p̄ncipia ꝯgnoscēdi. s. sciam intellectū ⁊ opinionē Dōz q̄ ipe ibidē solū loq̄t de ill' p̄ncipijs in cōi. sz in spāli ⁊ p ꝯpatōes ad obiecta ponūt q̄nq̄ q̄b⁹ nō ꝯtingit assentire falso. qd ōz ppter opinionē ⁊ suspitōz q̄b⁹ qñq̄ assentim⁹ falso.

Querit Utr logica sit nob vtil' Dōz q̄ vtile capit dupl'r. vno⁰ p illo qd in se nō ē appetibile. sz tñ ordinat ad bonū finē vt medicina amara ordinat ad sanitatē. ⁊ ipsa nō ē in se appetibil'. ⁊ sic logica nō ē vtil'. q̄ logica in se est bona ⁊ appetibil'. Alio⁰ ōz vtile qd lcz de se sit bonū ⁊ appetibile adhuc tñ ordinat ad aliquē aliū finē. vt medicina dulcis. et sic logica ē vtilis ⁊ appetibil'. ⁊ oēs ꝓtutes sic st⁊ appetibiles. Et scdo mō vtile adhuc ē duplex. vno⁰ ē aliq̄d vtile ad aliquē finē sine q̄ tal' finis pt haberi. ⁊ sic equ⁹ est vtil' ad itinerandū. Alio⁰ ōz vtile ad aliquē finē sine q̄ nullaten⁹ talis finis pt hīi et sic nauis ē vtil' volēti trāsfretare. q̄ null' pt venire per mare sine naui. ⁊ sic logica ē vtilis. cū sine logica nulla scia pt haberi. q̄ oīs scia habet p sua p̄ncipia. ⁊ p̄ncipia illa nobis inotescūt p argumtatōem q̄ est subiectū logice

Querit Utr logica sit nccāria Rñdet q̄ dupler ē nccāriū. s. simpl'r ⁊ ex suppōe Nccāriū simpl'r ē st ne q̄ eē ⁊ viuē nō possum⁹. ⁊ sic respirare ē nccāriū hoi Alio⁰ ōz nccariū ex suppōne. ⁊ sic logica ē nccāria. q̄ suposito q̄ aliq̄s velit psecre hīe alias scias. nccāriū ē eū scire logicā

Querit Utꝛ logica sit ꝑs phie Rndet q sic. vt suffi
cieter ptz ex diuisione phie. ⁊ ptiũ subdiuisione
Sed diceres. Aresto. vi. metha. sufficieter diuidit phiam i me
taphisicã mathematicã ⁊ phisicã. sz logica nõ ꝓtinet sb ista di
uisione. g. ⁊c. Dom q Aresto. vi. metha. nõ diuidit phiam ĩ
cõi. sz diuidit ibi phiaz realẽ ⁊ speculatiuã. mõ logica nõ ẽ phia
real. sz rõnis. qꝛ logica subordinat phie rõnali

Querit Utꝛ logica sit scia real' vel rõnal' Dom q
ẽ rõnal'. pbat autoꝛitate ⁊ rõe. Autoꝛitate A
uic ẽne dicẽtis. sicut gramatica est directiua lingue ita logica est
directiua rõnis. Rõe sic. illa scia est rõnalis cui' subiectu ẽ ens
rõnis. sed subiectũ logice est ens rõnis. igit. Maioꝛ pbat. qa
ex subiecto magis ꝓncipal'r iudicat scia rõnalis. Sz minoꝛ pz
p btm Thomã. q ponit ens rõnis p subiecto logice. nõ vt di/
stinctũ ꝗ argumtatoz. sed secũ idẽ. Sedo pbat. qꝛ illa scia ẽ rõ
nalis q est directiua rõnis in suis opatõib'. sz logica est hmõi
qꝛ dirigit rõem in oibus suis opationib'. In pma opatõe pr
scõm ⁊ terciũ tractat'. In scda pr primũ. In tercia pr quartuz
qntum ⁊ sextum

Arguit Logica ẽ ens reale sbsistẽs pt oẽm opatõz itel
lcũs g ẽ scia real'. ꝗna pbat qꝛ illa scia ẽ real' q
ẽ vez ens reale. Et ꝗfirmat. qꝛ scia ẽ ens reale. ⁊ ponit in pma
spẽ qlitatz. sz logica ẽ scia. g ẽ ens reale Doz ad pmũ q scia ñ
dꝛ iõ real'. qꝛ ẽ vez ens reale. sz qꝛ e' subiectũ d q tractat ẽ ens
reale. Ad scõm dom q logica ẽ bñ real' realitate ppe entitatz. ñ
tñ realitate subiecti attributõis

Arguit Sbiectũ logice ẽ ens rõis. g ipsa logica. ꝗñ
tia tz. qꝛ scia cãtur effectiue a suo subiecto. sic
vl'r qlibet hitus a suo obiecto. sz effcũs nõ ẽ maioris entitatz. qz
sit e' cã efficiẽs Dom q duplex ẽ cã efficiẽs logice scie. s. pnci
pal'. ⁊ ẽ lu' itellcũs agẽtis q' ẽ abstrahẽ spẽs a fãtasmatib' q rep
sentãt vl'ia q ẽ scia. Et mi' ꝓncipal' sicz ẽ obiectũ scie qd i cãn
do sciam sil' ꝗcurrit cũ itellcũ. mõ effcũs pt ẽ maiorz entitatz qz
cã efficiẽs mi' ꝓncipal'. Vl' doz q scia nõ cãt effectie a sbcto at
tributõis. sz obiectie. qꝛ sbcm ẽ illd circa qd opat itellcũs cãn/
do sciam.

Querit Utꝛ logica sit scia ꝓctica vl' spe
culatia Rndet q ppe nõ ẽ ꝓctica nec specu

latiua.tñ maior ē ꝓueniēcia hꝫ cū speculatiua q̃ꝫ cū pctica. ꝑmū pz qr pcticū ⁊ speclatīm stꝫ dre ē scie realē. qr didūt sciaz realē. sz logica ñ ē scia realē. g. ⁊c. Scdm ptz. qr logica hꝫ quādā assil'a tōz cū sciētijs realib⁹ speculatīs. ⁊ sic simpl'r ē speculatiua lꝫ ꝓ⁹ qd sit pctica. qr in ipsa ē aliqd p modū cuiusdā ep̄is. s. ꝓstructō syllogismi aut ꝓpōis. Uñ nulla ē scia adeo speculatiua qn in se habeat aliqd practice scie

Notandū Q; scia pt dici pctica l' speculatiua ex pte triū. ꝑmo⁰ ⁊ ꝑncipal'r ex pte obiect⁹. scdo ex pte finis. 3⁰ ex pte sbcti. Prio ex pte obiecti dr aliq̃ sci speculatiua. cu⁹ obiectū nō ē opabile a nob ꝓ⁹ q̃ a nob. Peropositū dr scia pctica ex pte obiecti sui. c⁹ obiectū ē opabile a nobis. ꝓ⁹ q̃ a nob. exēplū ꝑmi ē metaphisica. exēplū scdi ē moral' phia. Scdo ex pte finis. qr scia dr speculatiua. c⁹ finis ē sciē tm sic q̃ ipm scire nō ordinat ad aliā opatōz. ⁊ illa dr pctica ex pte finis c⁹ finis ē op⁹ vt finis artꝫ domificatorie ē domū facē. Tercio⁰ dr speculatiua ex pte subiecti. qr scia speculatiua ē i intellcū speculatiuo. sz pctica ē i intellcū pctico. Uñ itellcūs speculatiu⁹ dr q̃ apphēdit rē absolute. l' q̃ ē ꝓgnoscitiu⁹ ꝓ̃ritatꝫ rei Sz intellcūs pctic⁹ dr q̃ apphēdit rē ordinādo ipsam ad op⁹ extrinsecū Possz etiā q̃rto aliq̃ scia dici pctica ex pte mōi ꝓsiderādi. ⁊ sic nulla scia ē tā speculatiua qn i ea hēat sp aliqd pctice scie.

Arguitur Illa scia ē pctica c⁹ obicm̄ ē opabile a nob sz obiectū logice ē opabile a nob. g ē pctica Mior pz. qr argumtatō ē sbcm i logica. ⁊ ē opabil'a nob. qr fit p terciā opatōz nri itellcūs Dōm q̃ nō q̃libet opatio facit sciam pctica. sz illa opatō obiecti facit sciaz pcticicā. q̃ ē eī gen⁹ ꝓtēplatōis. qr praxis ē opatō alteri⁹ poñe ab itellcū. opatō ãt q̃ fit i argumtatōe ē i gené ꝓtēplatōis. ⁊ ifra limites intellcūs

Arguitur finis logice ē opari. g logica ē scia pctica Añs ꝓbat. qr finis logice ē spcl'ari. sz spcl'ari ē qdā op⁹ Dōm q̃ finis logice ñ ē op⁹ extrīsecū ⁊ ex gen⁹ spcl'atōis. sz ē opatō itrīseca q̃ manet i gené ꝓtēplatōis. ⁊ spcl'atōnis. Uñ finis logice ē opari itellcūs ⁊ ñ alt⁹ poñe ab itellcū qd reqrit ad hꝫ q̃ aliqd sit pcticū Sz dicēs fīs logice ē ad op⁹ trāsiēs. ꝓbat qr argumtatō ē finis logice. ⁊ illa exꝑmit̃ per orōz. q̃ fit p organa exterioza Dōz q̃ logica ꝑncipal'r ē de argumētatōe mētali q̃ solū i mēte ꝓcipit. ⁊ ñ de illa q̃ p vocē exꝑmit̃

Arguit Intellect⁹ extēsione sui ad op⁹ fit practic⁹. vt dr 3°. de aia. sz p ꝗ qd argumtat p logicā exten dit ad op⁹. cū argumtari sit opari. g argumtādo fit practic⁹. Dōm q duplex ē op⁹ intellcūs. s. intrinsecū qd ē intellectus p/ priū. ⁊ extrinsecū qd est alteri⁹ pōne. intellcūs aūt extēsione sui ad opus alteri⁹ potētie fit practic⁹. qd nō ē qn argumtat.

Arguit Illa scia est practica q̄ subseruit sciētijs practi cis. sz logica ē hmōi. g. ⁊c. Minor pbat qz p eā possum⁹ scire q̄d bonū ⁊ q̄d malū Dōm q logica nō subser uit sciētijs practicis fm q practice stz. sz fm q in eis est aliqd speculatm. sz rhetorica sbseruit sciētijs practicis. vt practice stz et p ꝗ dicit rhetorica ⁊ dyalectica. Uel dōm ad pbationem mio ris. q scire q̄d bonū ⁊ q̄d malū nō est opus practicū. sed est op⁹ intellect⁹ qd p se nunqz est practicū. sed pt p accns ordinari ad praxim. moralis aūt phia est practica ex pte finis pncipal'r. qz p fine habet facere bonū

Querit Quid sit subiectū attributōis in tota logica Dōm q argumtatō ē sbctm attributiōis. sz sbiectū pncipalitatz ē syllogism⁹. ⁊ sbiectū cōitatz ē ens rōis Est tū considerādū. q ens rōis capit dupl'r. Uno°. p ente fabri/ cato p rōem. ⁊ sic ē sbiectū cōitatz. qz etiā ꝛuenit alys scientijs. Alio°. capit p ente rōcinatōis extns idē cū argumtatōe. ⁊ vt sic pt poni p subiecto attributōis. Nec tū seqt q vni⁹ scie sint pl'a subiecta. qz hnt se sicut magis ⁊ min⁹ cōe. q nō ponūt in num. sed vnū in alio includit. Qz aūt argumētatō sit subiectū attri butōis ptz. qz sibi demōstrat esse sua passio p ppa pncipia. vñ passio eius ē illatiuū ꝛntis ex ancedēte. sz pncipiū seu medium est diffinitio argumtatōis. ⁊ fit demōstratio ponēdo diffinitōz subiecti p medio. ppriā passionē p maiori extremitate. ⁊ subie/ ctū p minori extremitate. ꝗ pacto. Q ē argumti p orōem expli/ catio ē illatm ꝛntis ex ancedēte. sz argumtatio ē hmōi. igit. ⁊c Et noticia quā habem⁹ de illa ꝛclusione vocat scia in gene. ⁊ lo gica in spe. sz noticia de pmissis vocat intellcūs

Arguit Uni⁹ scie dz tm vnū esse sbiectū. sz logica est vna scia. g hēbit vnū sbctm Dōm q vnius scie dz eē vnū sbctm attributōis. sz pnt bn eē pl'a q̄ p vnū ē sb iectum pncipalitatis. ⁊ aliud cōitatis. sicut fit in logica. Unde

subiectũ attributõis est q̃d cõmunissimũ in aliq̃ scia ꝓsideratur
ꝑmo notũ nõ transcendẽs metas illi⁹ sciẽtie. verificabile ꝛc ꝑn/
cipaliter ꝓsideratis. ad qd̃ min⁹ ꝑncipaliꝛ ꝓsiderata habent ordi
dinem ⁊ reductionẽ. Sed subiectũ cõmunitatis dicit qd̃ cõ/
munter predicatur ꝛc omibus in scientia considerati ⁊ cũ hoc
ꝛc pluribus alijs. Et subiectũ ꝑncipalitatis est ꝑncipalioꝛ spe/
cies subiecti attributionis.

Arguitur Dis scia ꝓsiderat argumtatõz. g̃ argu/
mẽtatio trãscẽdit metas h⁹ scie. Dõm
q̃ argumẽtatio capit dupliꝛ. Uno mõ vt ꝓpat ad alias scias et
q̃ntũ ad vsum eius. Alio mõ absolute vt expendet a suis ꝑnci/
pys ⁊ inq̃ntũ passiões eius demõstrãtur sibi inesse. ꝑmo mõ ar/
gumẽtatio ꝓsideratur in omibus sciẽtijs. sed nõ secdo modo ꝛc q̃
est hic sermo.

Arguit Argumẽtatio secdo mõ trãscendit metas. g̃ nõ
est subiectũ adeq̃tũ loyce. Añs ꝓbat. qꝛ ī rhe/
toꝛica determinat ꝛc argumẽtatõe enthimematica ⁊ exemplari
Dõm q̃ in alijs sciẽtijs ꝓsiderat ꝛc argumẽtatõe solũ min⁹ ꝑn/
cipaliter ⁊ nõ ꝑ modũ subiecti. sed ad h̃ q̃ aliqd̃ subiectũ tran/
scendat metas requitur q̃ ipm vl aliq̃ ꝑs subiectiua sit subiectũ
alterius scie.

Arguit Subiectũ loyce ẽ aia intellectiua. g̃ nõ argu/
mẽtatio. Añs ꝓbat. qꝛ scia est in aia sicut co/
loꝛ in coꝛpe vt patꝛ in ꝑdicamẽtis. Dõm q̃ aia est subiectum
loyce ⁊ constituit alteri⁹ sciẽtie inhesiõis nõ tũ attributõnis ꝛc q̃
q̃rit titulus q̃stionis. Pro quo.

Notandum Q̃ subiectũ capit octo mõis. ꝑ
mõ ꝑ obiecto potentie. ⁊ sic colꝛ
dr subiectũ. id est obiectũ visus. Secdo capit ꝑ verna. i. famulo
alic⁹ dñi. vt fu⁹ dr subiect⁹ dño. Tercio pro coꝛpe posito ꝑ alio
vt fundamẽtũ ẽ subiectũ parietꝭ. Quarto ꝑ ꝑbiecto accidẽtꝭ. vt
paries ẽ subiectũ albedinis. Quito ꝑ subiecto ꝓpositõis. vt hõ
est aial. ibi hõ est subiectũ. Sexto pro ꝑbiecto ꝓꝓie passionis
sicut hõ est subiectũ risibilis. Septio pro inferioꝛi alic⁹ superio/
ris sicut species est subiectũ generis Octauo ꝑ subiecto attribu
tionis ꝛc quo est hic ad ꝓpositũ. Uñ ꝓsus. Obiectũ verna. po/
sitũ sub. cuꝛ q̃d inheret. Qd̃ ꝓus ẽ copula. ꝓpꝛij loycaliꝛ infra.

Quo simul ars heret sunt bis subiecta quaterna.

Arguit Nulla argumētatio ē subiectū. g argumētacō nē eē sb̄ ectū ē falsū. Tenet ꝛna p legē ꝛtradictoriaꝝ. Sz ptas ancedētis pbat. qz nec illa nec ista. Dōm q̄ hic nō arguit p legē illā. qz ille ppōes solū sunt eiusdē subiecti ⁊ pdicati fm vocē non tn̄ fm rem. quia argumentatio aliter capitur in vniuersali ppositione negatiua. ⁊ aliter in ppositiōe priculari affirmatiua. qz in ꝑma ppositione argumentatio supponit confuse. ⁊ in scda supponit simpliciter. ⁊ ergo est ibi fallacia figure dictionis.

Arguit De subiecto dz p̄supponi q̄d ē. sz de argumētatione nō p̄supponit q̄d est ergo. Maior patet per Arest. ꝑmo posteriorꝝ. Minor pbat. qz in loyca inuestigat quid sit argumētatio. imo in q̄nto tractatu diffinit. Dōm q̄ dupl'r est quid. scz q̄d nois. ⁊ q̄d rei. de subiecto āt dz p̄supponi q̄d nominis. sz bn̄ pt inuestigari q̄d rei. Vl' pt dici q̄ de subiecto debz p̄supponi quid est in actuali demōstratōe. qz diffinitio subiecti ē medīū dem̄onstratōis. sed ante actualē demōstratōz ⁊ in traditione scie pt bene inuestigari.

Arguit Si argumētatio essz sbiectū l' g essz vocal' mētalis l' scpta. sic ptz a sufficiēti inductōe. sz nullū istorꝝ videt posse dōm. Rndet q̄ argumētatio in suis spēbus prout mētal'. vocal' vl' scpta nō ē hic subiectū. sz argumētatio in cōi ꝛsiderata. vl' possz dici q̄ argumētatio mētalis hic subiectū. qz illa ꝑncipal'r ꝛsiderat in loyca.

Arguit Idē nō est subiectū toti⁹ ⁊ partis. sz argumētatio est subiectū in noua loyca. ergo nō est subiectū totius loyce. Dōm q̄ argumētatio capit dupl'r. Uno mō in se tm̄. ⁊ sic est subiectū noue loyce. Alio mō cōsiderātur in se ⁊ in suis partibus. ⁊ sic est subiectū totius loyce. Et ergo magis cōuenienter ponitur pro subiecto ens rationis q̄d omnia illa in se cōprehendit. qz ens ratōnis est triplex fm q̄ apphendit tribus operationibus intellectus.

Arguit Nullū instrumētū scie ē subiectū. sz argumētatio est instrumentū scientie. ergo non est subiectū. Minor probatur. qz p ipaz acq̄rūtur alie scientie. imo ipa met loyca. Dicendum q̄ argumentatio capitur dupliciter.

Uno mō ꝓm rationē cōmunē in se ⁊ in suis ꝓncipijs. ⁊ sic ē subiectū. Alio modo capitur pro hac vl' illa argumentatōe vt alijs scientijs applicat. ⁊ sic est instrumētū acq̄rendi scīam. Et sic idē diuersimode ē subiectū ⁊ instrumentū.

Arguit Subiectū habet se vt materia ⁊ instrumentū. vt causa efficiens. sed ille cause nūq̄z coincidunt in eodem numero. Dicendū q̄ materia ex qua ⁊ efficiens nūq̄z coincidunt. tū materia circa quā bñ coincidit cū efficiēte modo subiectū ē materia circa quā.

Arguit Nulla opatio intellectus est subiectū scie speculatine. sed argumētatio est tercia operatio intellectus. ergo nō est hic subiectū. Maior probatur. quia obiectū scie speculatiue non est a nobis operabile. Dōm q̄ argumētatio capit duplicīter. Uno modo in vniuersali in ordine ad sua ꝓncipia formalia ⁊ in compatione ad suas passiōes que sibi demonstrantur inesse. ⁊ sic minor est falsa. Alio modo capitur ī ꝑticulari. ⁊ sic minor est vera ⁊ similiter conclusio vt sic autem non ponitur subiectum. Uel dicendum ad maiorem q̄ argumentatio est operatio intellectus immanens ⁊ propria quare bene potest esse subiectū scientie saltē in vniuersali accepta.

Queritur Utrum logica sit de primis intentionibus vl' secundis Respondetur q̄ logicus considerat vtāq̄z intentionē. scz primā ⁊ secundam. Unde intentio nihil aliud est q̄z conceptus rei vel ymago aut similitudo rei qua intellectus tendit ad rem significatam. vt per similitudinem hominis intelligimus hominē ad extra. Et illa est duplex. scilicet prima ⁊ secunda. Prima intentio est primarius cōceptus quē habemus de re. vt homo conceptūs ꝓm se. que iterū est triplex ꝓm tres operationes intellectus. scz intentio prima ꝑme operationis intellectus vt homo. scōe operatōis intellectus vt hō currit. tercie opacōis vt ꝛcept⁹ isti⁹ discursus. oīs hō currit. sortes ē hō. ergo sortes currit. Scōa intentio est secūdarius conceptus quē habemus de re. vt quando concipitur homo species ⁊ aial genus. ibi species ⁊ genus sunt secūde intentiones. ⁊ intentio secūda etiā est triplex. Nam aliqua est secunda intētio prime operationis intellectus. ⁊ aliq̄ secunde operationis intellectus ⁊ aliq̄ tercie operatōis intellectus. Exemplum primi. vt gen⁹ spēs proprīū actūs. Exemplum scōi. vt propositio oratio

eq̃ pollẽtia. Exẽplũ tercij. vt sillogism⁹ inductio enthimema ⁊ exemplũ. Vñ intẽtio scda ꝑt sic diffiniri. Intẽtio scda ē respectus rōis derelict⁹ in obiecto cognito ꝑ actũ ꝓpatm̃ intellect⁹ cōparantis vnũ obiectũ ꝛgnitũ ad aliud. q̃ respectus dependet ab opere nr̃i intellectus in esse ⁊ ꝓseruari. Et illa est diffinitio causalis. quia dat̃ ꝑ oia genera causar̃. Formalis tāgit̃ cũ dr̃ respectus rōnis Materialis in qua cũ dicit̃ derelictus in obiecto cognito. Efficiens qñ dr̃ ꝑ actũ ꝓpatm̃ intellectus. Finalis cu i dr̃ ꝓpantis vnũ obiectũ cognitũ ad aliud.

Queritur Utrũ loyca magis sit de intẽtoib⁹ ꝑmis q̃z scdis Rñdet̃ q magis de ꝑmis. ratio qr qñ in aliq̃ scia ꝓsiderare subiectũ. ⁊ eiusdẽ passiones. tũc tlis scientia magis hz ꝓsiderare subiectũ q̃z passiones. Sz in loyca ꝑma intentio habet se vt subiectũ. ⁊ scda vt passio subiecti. ergo loyca est magis de intentõe ꝑma q̃z scda. Minor ptz. qr sup̃ prima intentionẽ fundat̃ scda. ⁊ ergo scde intentões sunt subiectiue in obiecto cognito ꝑ intellectũ ⁊ non in ipo intellectu quod aliqui videntur dicẽ

Arguit̃ Istud magis ꝓsideratur in loyca qꝫ diffinit̃ in loyca. sed scde intentões diffiniũtur in loyca igitur. Minor ꝓbat̃. quia spẽs genus. ⁊c. sunt scde intentões ⁊ diffiniũtur in loyca. ergo. ⁊c. Dom q scde intentões nõ diffiniũtur in loyca. qr illa scda intẽtio gen⁹ nõ ꝑdicat̃ de ꝑtib⁹ differẽtibus specie in eo qd̃ q̃d est. sed ꝑme intentões licet hz fiat sb noie scde intentõis.

Arguit̃ Scia ꝓsiderãs formã ⁊ materiã ꝑncipalius ꝓsiderat formã q̃z materiã. sz scde intẽtões habẽt se vt forme ad intẽtões ꝑmas. ⁊ ꝑme vt materia. g̃ loyca ꝑncipali⁹ est de intentõib⁹ scdis q̃z ꝑmis. Dom q duplex ē forma scz substãtialis ⁊ accidẽtalis. scia aũt ambas ꝓpẽdẽs ꝑncipalius ꝓsiderat formã essentialẽ q̃z accidẽtalẽ. sz scde intẽtiones sunt forme accñtales primar̃ intentionũ.

Arguit̃ Auicẽna dr̃ q loyca ē de scdis intentionib⁹ adiunctis ꝑmis. g̃ loyca est magis de intẽtionibus scdis q̃z ꝑmis. Dicendũ q Auicẽna in hac autoritate non voluit innuere ꝑncipalitatẽ. sz solũ simultatẽ scz q loyca est sil̃ de ꝑmis ⁊ scdis intentionibus.

Arguit Si logica esset de primis intentoib⁹ principali/ter sequeret q logica esset scia realis sequela patz. qz prime intentiones sunt res reales. Dom q intentio pma potest considerari dupl'r. Uno mo in ordine ad passiones reales. Alio mo in ordine ad passiones intentionales z rōnis. ois at scia considerās pmas intentōes in ordine ad passiones reales est scientia realis. sz in logica considerant pme intētōes solu in ordine ad passiones intentionales. qz logicus considerat intentōes pmas in ordine ad secudas q sunt passiones intentionales.

Arguit Illud principaliter cōsideratur in aliqua scientia qd distinguit illa sciam ab alijs. sz hoc facit secunda intentio in logica. Dom dupl'r. pmo ad maiorem q illud qd distinguit vna scientia ab alia non principaliter considerat. qz scientia principaliter solum est de subiecto z eiⁿ ptib⁹ subiectiuis. sed principia licet necessario no tn principaliter considerātur in scientia. qz subiectum non potest de eis verificari in recto. Secdo dicendu ad minorē q secunde intentiones pprie non sunt principia neqz formales ratōes considerādi primarū intentionū in logica. sz sunt pprie passiōes q̄bus nos circūloqui/mur formalē rationē considerandi z dram nob ignotā.

Queritur Quare tractatus Pe. Hys. dicunt summule. Rndet q ad similitudinē sume proprie dicti. nā sicut suma dr nūerus resultās ex aggregatōe plu/riū puoz nūeroz. sic in isto libro ē aggregatio pluriū partiū tractatū z capitulorz. sz sūmula diminutū dr a tali suma. cuz ꝯ isti tractatus Pe. Hys. sint breues z pr ēdiosi sic dicūt sūmula in singulari nūero vl sūmule in pl'ali. In singulari p quāto isti tractatus conueniūt in vno subiecto cōi. z in pl'ali fm q ratz sunt diuse res z mlta subiecta partialia

Querit Quid sit subiectū pmi tractat⁹. Dom q propositio. ptz qz ppositō ē q̄d cōmunissimū in pmo tractatu considerātū pmo notū no excedēs metas hui⁹ tractatus ad qd oia hic considerata hnt ordinē z attributōez. ergo est hi subiectū. pna tz a diffinitōe ad diffinitū. Un notandū q pnci/paliter hic considerata sunt propositio z eius ptes subiectiue. s. propositio cathegorica hypotetica z modal'. sil'r passiōes vt oppositio q̄litas q̄ntitas z pprium principium formale seu diffinitio

ꝓpositōis vt oratio vez vl' falsū significans q̄bus cognitis fit demōstratio mō ꝛsueto.

Arguit De ꝓpositōe nō est scia. ergo nō erit hic sbiectū. Añs ꝓbat. qz de sola ꝛclusiōe ē scia. sz ꝛña tz. qz subiectū ꝛz eē scibile cū sit cā scie. Dōm q̄ tripl'r ē scia de aliquo. Uno mō tā q̄z de illo qd̄ scit vt scibile ꝓpinquū. ⁊ sic solius ꝛclusiōis ē scia. Secō tā q̄z de illo de q̄ aliq̄d scit. ⁊ sic de sbiecto ꝛclusiōis ē scia. Tercia est scia de aliq̄ tā q̄z de illo qd̄ de alio scit. ⁊ sic de ꝓpa passiōe est scia. Uñ de ꝓpōe nō est scia ꝑmo neq̄z tercio modis. sz secō.

Arguit De ꝓpositōe determiatur in q̄rto tractatu. ergo trāscendit metas hui⁹ tractat⁹ Dōm q̄ ꝓpositio capit dupl'r. Uno mō q̄ntū ad illud a quo nomē imponit put dr̄ a ꝓbo ꝓpono ꝓponis ꝓponē. eo q̄ ꝓponit conclusioni. ⁊ sic determinat de ꝓpositione in quarto tractatu Alio mō capitur ꝓpositio absolute ⁊ ꝑm se vt ꝛuertitur cū enūciatōe. put est oratio significans verum ⁊ falsum. ⁊ sic determinatur de ipa in hoc ꝑmo tractatu.

Arguit Nulla ꝓpositio ē sbiectū ꝑme tractatus. q̄ ꝓpositio nō ē sbiectū. Añs ꝓbatur. qz nec illa nec ista. ꝛña tz ꝑ legē sbalternaz. Dōm q̄ hic nō arguit penes illā legē. qz nō arguit ab vniūsali ad suā indifinitā. sz ad singularē. ⁊ est ibi fallacia figure dictionis.

Arguit Interp̄tatio ē ꝗ sbiectū. q̄ nō ꝓpō. Añs ꝓbat. qz ille tractat⁹ cozrūdet libro perihermenias. c⁹ subiectū videt eē interp̄tatio. Dōm q̄ interp̄tatio nō ē subiectū libri perihermenias. sz enūciatio cū qua ꝓpō ꝛuertit. Est tñ vez q̄ interp̄tatio capit q̄dupl'r. Uno mō ꝑ omī voce significatiua siue ꝛplexa siue incōplexa. Secō vt est expositio vni⁹ nominis min⁹ noti ꝑ aliō nomē magꝭ notū. Tercio ꝑ actu interp̄tātis. Quarto ꝑ ozōe significāte vez vl' falsum. ꝑ⁹ mō ē subiectū cōitatis. qz cōiter ꝑdicatur de omib⁹ cōsideratis in hac scia. vt oro ē interp̄tatio ꝛuersio ē interp̄tatio. sz de ipa secō mō determinat in q̄nto tractatu. capiendo āt interp̄tatōez q̄rto mō. tūc pōt hic esse subiectū. sed non differt a ꝓpositōe ⁊ enūciatōe. quia eodē mō capiūtur ista tria. interp̄tatio. ꝓpositio. ⁊ enūciatio. ꝑ vt ponūtur pro subiecto.

Arguit Propositio dr̃ ḡsi pro alio positio ad inferẽdũ
pclusiõez. sz mlte st̃ enũciacões q̃ nõ ponũt̃ p
pclusiõe inferẽda. ḡ nõ st̃ idẽ. Dõm q̃ ppõ capit̃ dupliciter.
Uno. vt dr̃ pmissa ad inferẽdũ pclusionẽ. ⁊ tũc nõ ẽ idez cum
enũciacõe nec vt sic ẽ hic subiectũ. Alio mõ capit̃ vt ẽ ozo enũcia
tiua veri l̃ falsi. ⁊ sic ẽ eadẽ cũ enũciacõe ⁊ ẽ hic subiectũ.

Arguit De ptingẽtib9 nõ ẽ scia. sz ppõ ẽ cõtingẽs. ḡ ꝛ
ea nõ ẽ scia. Mioz pbat̃. qz ppõ pt fieri ⁊ nõ
fieri. Dõm q̃ ppõ capit̃ dupl̃r. Uno mõ in pticulari vl̃ quo
ad pferẽtẽ. ⁊ sic ẽ ptingẽs ⁊ argumẽtũ pcedit. Alio mõ capit̃ in
cõi in ozdie ad suas passiões ⁊ pncipia. ⁊ sic ꝛ ipa ẽ scia ⁊ nõ est
ptingẽs sed necessaria.

Arguitur Propositio nõ verificat ꝛ oib9 pncipal̃r
psideratz. ḡ nõ ẽ hic subiectũ. Ans pbat̃.
qz nõ verificat ꝛ noie ⁊ ꝛbo q̃ tũ st̃ pncipal̃r psiderata. Dõm
q̃ nõ psiderãtur hic pncipal̃r. sz min9 pncipal̃r inq̃ntuz st̃ ptes
integrales ppõis. Et qũ dr̃ hic necessario psiderãtur. ergo pnci
paliter. dõm negãdo psequẽtiã. qz nõ sunt idẽ necessario pside
ratũ ⁊ pncipal̃r cõsideratũ. Uũ necessario psideratũ ẽ sine quo
noticia subiecti haberi nõ põt. ⁊ sic nõ q̃rit̃ ppter se sed propter
noticiã subiecti. Sz pncipal̃r psideratũ est cuius noticia que/
ritur ppter se.

Arguit De subiecto dz pponi q̃d est vt dr̃ pmo poste/
noz sed hic vocet̃ quid est ppõ. ergo nõ est sub/
iectũ. Dõm q̃ ꝛ subiecto scie dz pponi q̃d nois. id est intp̃/
tatio nois tũ q̃d rei pt inuestrgari. ⁊ sic fit in ppositio.

Dialectica est ars artium scia sciaꝝ

Iste est tractatus primus summularum Petri Hyspani in quo determinare intendit principaliter de propositione et eius partibus subiectiuis que sunt propositio cathegorica hypotetica et modalis. qui prima sui diuisione diuidi/tur in partem prohemialem ⁊ executiuam. pars executiua ibi. Sonus ē quicquid proprie. Sed prohemialis subdiuiditur in tres ꝓm q̃ tria facit. qz nouellos loyce auditores reddit attētos benuolos ⁊ dociles. primo attentos ex doctrine eminentia. ibi ars artium. secundo benuolos ex illius scientie fine ⁊ vtilitate. ibi ad omniū methodorum ⁊c. tercio dociles ex determinandorum ordine. ibi. sed quia disputatio. Unde prohemium est sermo preambulus elucidans animū remouens ignorantiaz negationis. Est autem duplex ignorantia scz negationis ⁊ praue dispositionis. negationis est quando nihil scitur de re siue subiecto scientie. ⁊ illa remouetur per prohemiū in quo habetur quedam generalis noticia illorum que in scientia considerantur. Sed praue dispositionis est quando aliquis circa subiectum propter generalem noticiam solum est praue dispositus. ⁊ talis remouetur per tractatū. Primo igitur premittit diffinitionem loyce sub nomīe dyalectice Dicens Dyalectica est ars artium scia sciaꝝ ad omniū methodoꝝ ꝓncipia viā hns. Et dicitur ꝓmo ars artiū. quia excellit scientias practicas quibus subseruit. Deinde additur scientia scientiaꝝ ꝓpter scientias speculatiuas quas excedit dignitate. Dicitur tercio ad omniū methodorum. i. scientiaꝝ viā habens. qd̃ postea declarabit cū dicitur sola eīm dyalectica ⁊c.

Arguit Liber perihermenias ē tercus in ordine librorū loyce. ergo iste tractatus sibi correspondens est tercius ⁊ non ꝓmus. Preterea simpliciora sunt priora. sed secūdus ⁊ tercius tractatus sunt de partibus ⁊ terminis simplicib⁹ ⁊ iste tractatus est de toto composito. ergo secūdus ⁊ tercius precederent ꝓmum. Dōm q̃ ordine nature simpliciora sunt prio/

ra. sed ordine q̃ ad nos ecōuerso ꝯpositiora sūt pora. Mō phs
fuat ordinē nature. ⁊ Pe. His. ordinē q̃ ad nos

Querit Quare Pe. his. nō diffinit logicā sb ppo no
mine. ddo Logica ē ars artiū Dōm q dia
lectica magis expresse dr. naturā logice. qz hic intendit tradere
logicā vt stat in exercitio duoꝝ vel pluriū pbabil'r disputantiū
sed dyalectica dr a dya qd est duo. ⁊ logos fmo. q̃si duoꝝ ser/
mo. scz opponētis ⁊ rndentis. Logica aūt dr a logos qd est ser
mo. ⁊ ycos scia. q̃si fmocional' scia. siue rōnalis scia. ⁊ hoc cōe ē
toti triuio. Sed a ratio. qz illa que sunt vltima in executiōe sūt
pma in intentōe. cuz g Pe. His. intendat final'r determinare de
locis dyalecticis. vtitur in pncipio sui libri hoc noīe dyalecti/
ca. Etiā illa pars logice que dr dyalectica pbabil'r disputat ad
omne ppositū in omni scientia. vt breuiter tangit textus. sed la
tius habetur in topicis Aresto.

Arguitur Illud quod conuenit toti nō debet attribui
pti sed toti. sed logica est ars artiū. ⁊ non
dyalectica que est pars logice. ergo. ⁊c. Vel sic. dyalectica nō est
nisi vna pars logice que habetur in libris topicoꝝ. ⁊ q̃nto tra/
ctatu. sed illa nō est ars artiū ergo male diffinit Dōm q dya
lectica accipitur hic p tota logica. ⁊ non p parte logice. sicut ca
pitur in libro topicoꝝ

Arguit Multe sunt scie excellētiores logica. vt meta/
physica. ergo male dr in eꝰ diffinitiōe. ars ar/
tium scientia sciaꝝ. Tenet consequentia. qz gtūs reflexus supra
suū ntīm importat excellentiā. Dōm q duplex est excellentia
scz nobilitatis subiecti. ⁊ amnīstrationis. sed logica est excellē/
tior alijs scientijs in vsu ⁊ fuitio. non tū in dignitate obiecti.
Sicut in simili manus est orgnaū organoꝝ. non simpl'r. sz pp
ter applicatōem ad alia organa. quia manus est oīm factibiliū
sicut anima oīm intelligibiliū. Et qn arguitur. logica est vna
septem artium liberaliū. ergo non erit scientia seruilis. cum illa
videanť opposita Dōm q in scientijs seruile ⁊ liberꝝ opponū
tur. non aūt seruile ⁊ liberale.

Arguit Nulla bona diffinitio debet dari p opposita. sz
ista est hmōi. ergo non est bona. Minor pbať
qz ars ⁊ scia sunt habitus intellectuales distincti. Dōm ad

maiorē vt cōiter dicit. q nulla bona diffinitio debet dari p opposita in ēpetum opposita sunt. sed in diffinitione dyalectice non nō ponitur ars ⁊ scia. vt opposita sunt. qz ars capitur hic generalr. put est collectio pluriū pceptoz in vnum finem tendentiū. sic em ars non opponit scientie. nec est habitus intellectual ab alijs distinctus. sed si ars capiatur specialr. put est recta rō rez a nobis factibilium sic opponit scientie. Sed diceres. si hic st̄ idem. g in diffinitione dyalectice est tautologia. ⁊ altez eoz supflue ponit. Dōm q hic ponunt diūsis rōnib' vt patuit

Querit Quare pmo ponit in diffinitōne ars artium ⁊ non scientia sciaz Rndetur q ideo. quia ars est cōmunioz scia. sed cōioza sunt prioza. Unde ars ⁊ scientia habent se sicut superius ⁊ inferius. qz omnis scientia est ars. sed non ecōtra. omnis ars est scientia.

Arguitur Si dyalectica haberet viam ad pncipia oim methodoz. id est scientiaz tunc etiā haberet viam ad sedipam quod non pt dici. qz tunc esset idem notius ⁊ ignotius. Dōm q dyalectica habet viam ad pnci/pia oim sciaz a se. ⁊ sic ibi est distributio accōmoda. id est accō modata alijs a se. sicut hic celum tegit oia. id est celuz tegit oia alia a se. Uel pt dici q dyalectica habet viaz ad pncipia omniū methodoz per argumentatōem. sed argumētatio capitur dupl'r Uno mō in pticulari. ⁊ sic per eam pncipia in logica possunt p/bari. Alio mō capitur in vniuersali. put est subiectū logice. et sic nō pbat pncipia logice

Arguit Principia sunt per se nota. ergo dyalectica nō habet viam ad pncipia scientiaz. Dōm. licet pncipia sint per se nota quo ad naturā. sunt tn ignota quo ad nos. ⁊ notificant nobis per logicaz. que docet modum quo er pncipijs ꝛclusiones inferunt

Arguit Methodus nō est scientia. ergo non debet di/ci q dyalectica habet viam ad pncipia oim me/thodoz. id est scientiaz. Dōm q methodus capitur dupl'r. Uno mō p prie. put est via breuis ⁊ stricta oīmes obliqtates deuitans. suū viatorē ad terminū facil'r ducens. ⁊ sic non est scia. Alio mō capitur sil'itudinarie. ⁊ sic scientia (per quā certoz ob/liqtates deuitamus. ⁊ ad noticiā veritatis deuenimus) dz me/

thodus. ⁊ sic capitur in ꝓposito

Bola enī dyalectica proba

Hic ꝓbat diffinitōem iam pōsitā q̄ztum ad eius vltimā pticulam. scz q̄ logica habet etiā viam ad ꝓncipia oīm sciaꝝ sic. qz ipsa de oīm sciaꝝ ꝓncipijs ꝓbabilr disputat. ⁊ iō in acq̄sitōe sciēciaꝝ debet esse ꝓor. Qd sic ꝓbatur. qz perfecte ⁊ scientifice aliq̄d scire est ipm scire. aut diffinitiue diuisiue vl' argumētatiue. seu demōstratiue sz sola logica docz q̄ sint bōe diffinitōes diuisiones ⁊ demōstratōes. ergo sine logica nihil ꝓfecte ⁊ scientifice scirī potest. ⁊ sic in acquisitōe est prior

Arguit Metaphisica disputat de ꝓncipijs oīm aliaꝝ sciaꝝ. ḡ nō solū dyalectica. vt habet textus. Dōm q̄ ꝓtingit tripl'r disputare de ꝓncipijs aliaꝝ sciaꝝ. Uno mō demōstratiue. alio mō ꝓbabil'r. tercō mō apparēter ꝓbabil'r metaphisica aūt disputat de ꝓncipijs aliaꝝ sciaꝝ demōstratiue. et dyalectica ꝓbabil'r. sz sophistica apparēter. Et ḡ sophistica. et metaphisica excludunt ꝑ illā pticulā ꝓbabil'r

Querit Que sit rō q̄ dyalectica debet esse ꝓor in acq̄sitōe aliaꝝ sciaꝝ. Rndet q̄ iō. qz illa scia dz esse ꝓor in acq̄sitōe aliaꝝ sciaꝝ ꝑ quā nobis innotescūt aliaꝝ sciaꝝ ꝓncipia. sed ꝑ logicā innotescūt nobis ꝓncipia aliaꝝ scientiaꝝ. qz inductio spēs argumētatōis ꝓut ponit subiectū logice est ꝓmoꝝ ꝓncipioꝝ ꝓbatiua. igr. ⁊c.

Arguitur Omnis ꝓor est monach⁹. sed dyalectica est ꝓor. ḡ dyalectica ē monach⁹. Rndet q̄ ibi est fall'a eq̄uocatōis. eo q̄ mediū nō tenet eodē mō in maiore ⁊ minore. nā in maiori ꝓor capit substātiue ꝑ ꝑsona habēte illā dignitatē ecclesiasticā. Sz in minore capit ꝓor adiectiue. vt est ꝓpatruus a ꝓdem

Arguit Si prior capiatur adiectiue adhuc dyalectica in acquisitōe sciaꝝ non erit prior. Probat quia talis est ordo sciaꝝ qualis est ordo subiectoꝝ. sed subiecta scientiaꝝ realium sunt ante subiectū logice. ergo scientie reales sunt ante scientiā logicam. Dicendū q̄ q̄zuis scientie reales sunt ante scientiā logicam ꝑm naturam rei propter dignitatem

obiectorꝫ. sunt tñ posteriores in acq̃sitione.

Arguit In acq̃sitone sciarꝫ dyalectica nõ est por. Probat. qr grãmatica acq̃ritur vel studetur sine logica. ⁊ eam pcedit. g. Dõm q̃ duplex est grãmatica. scz positiua q̃ etiã ipositiua appellari solet. qr ē de impositõe vocis ad significandũ. ⁊ deaccñtib⁹ ipam vocē ꝓsequẽtib⁹ ⁊ illa in iuuenib⁹ prius acq̃ritur. sed nõ ē scia. qr est q̃dam volũtaria ipositio fctã ad placitũ ꝓmi instituẽtis. ⁊ illa pcedit. Alia ē grãmatica regularꝭ. q̃ p certas regulas docet ꝓgrue loq̃. q̃ regule nõ possunt p/bari nisi p logicam. ⁊ ꝗla seq̃tur

Arguitur Grãmatica regularis etiã pcedit logicaꝫ in acq̃sitõe. g adhuc aliq̃ scia ē por logica Ans pbatur. qr vera ⁊ falsa psupponũt sibi ꝓgruũ. Etiã illa ꝓmo studetur Dõm q̃ dupl'r pt aliq̃s habere grammaticã regularem. Uno⁹ pfecte. alio mõ impfecte. tunc dr q̃ pfecta noticia grãmatice seq̃tur logicam. sed impfecta grãmatice noticia ē por. Et hoc pt dici sub istis verbis. q̃ aliqua est grãmatica regularis qr est. vel etiã docens q̃d est. ⁊ illa prior est logica. Sz alia est docens ꝓpter quid. et illa sequitur logicam. vt cum queritur. ꝓpter quid adiectiuum ⁊ substantiuũ volunt conueni/re in genere nũo ⁊ in casu. hoc non pt sciri nisi p logicam Et sil'r dõm est de rhetorica vl' medicina. Et qñ replicat. multi acq̃sierũt sciam medicinalē sine logica. igr. Dõm vt pus. q̃ ḥ solũ est impfecte ⁊ q̃ ad q̃d est. nõ tñ pfecte ⁊ ꝓpter q̃d.

Dr autẽ dyalectica a dya.

Hic exponit hoc vocabulũ dyalectica. oñdens eius deriuatões. Pro q̃ nota. q̃ dyalectica pt dupl'r scribi. s. p y. grecũ. ⁊ p i. latinũ. ⁊ fm hoc duplicẽ hz interptatõz. Qñ scribit p y grecũ. tũc dr a dya qd est duo. ⁊ logos fmo vel leris rõ. ⁊ ycos scia. q̃si scientia de fmone duoꝫ scz opponẽtis ⁊ rñdẽtis. Et qñ scribit p i. latinũ tũc dr a dia qd ē de. ⁊ logos fmo vel leris rõ. ⁊ ycos scientia. q̃si scia de fmone vl' de rõe. Sz ꝓma interptatõ ē melior. eo q̃ magis plane exponit naturã dyalectice vt hic diffinit. ⁊ g dyalectica dz potius scribi p y grecũ.

Ar Expositõ vocabuloꝫ spectat ad grãmaticũ. g Petrus hyspanus incõueniẽter de expositõne se hic intromittit.

Dōz q̃ duplex est expō vocabulorꝫ. s. generalē ⁊ spēalis. mō expositio generalē spectat ad grāmaticū. sz expō spēalis ptinet ad quē cūqz autorē. qz q̃libet artifex pt exponere vocubula sibi ad ppositum seruientia

Sed qz disputatio non pōt

Hic autor tercio reddit auditores dociles ponēdo ordinē pcedendi in hac scia. Et dōt q̃ iste tractatꝰ incheandꝰ ē a sono. ⁊ hꝫ pbat in textu sic. qz dyalectica ꝯsiderat disputatōes opponētis et rndētis. sed qz disputatō nō pt fieri nisi mediāte fmone. nec sermo nisi mediāte voce. nec vox nisi mediāte sono. ergo ꝯcludit. q̃ a sono tāqz a pori incheandū est.

Arguit Aliq̃ disputatio pt fieri sine fmone. g̃ tertꝰ p supponit falsū Añs pbat. qz aliq̃s pt sibi ipi disputare. Dōm q̃ triplex ē disputatō. s. mētal' vocal' ⁊ scpta. Disputatō ēt mētal' vl' scpta fit sine fmone. sz nō vocal'. ergo q̃ ē hꝫ fmo. qz tal' ē nob notior. Sz q̃ fmo nō pt fieri nisi mediāte voce ptz. qz nō pt cē effcūs cause formal' nisi ponat cā formal'. sed vox ē cā formal' fmonis. g̃. ⁊c.

Arguit Qūcūqz aliq̃ sil' pcipunt vnū nō est pus alio sz fmo vox ⁊ sonꝰ sil' pcipiūt. g̃ vox nō ē por sermone. Dōm q̃zuis illa tria sonꝰ vox fmo pticipāt sil' tpe. tñ vnū pcedit aliud fm naturā. sicut cā suū effectū. qz vox fm naturā est añ fmonē. ⁊ sonus añ vocem.

Arguit A sono nō ē incheandū tāqz a pori. g̃ idnctio ñ vz Añs pbat. qz sonꝰ ꝯsiderat a naturali phō sz diūsi artifices dūt diūsa ꝯsiderare Dōz q̃ alr ꝯsiderat sonꝰ a phico ⁊ alr a logico. qz natural' phs ꝯsiderat sonū vt ē passio rei natural'. ⁊ i 2°. de aia. vt ē obiectū auditꝰ. sz a logico ꝯsiderat vt ē signū ꝯceptꝰ mētis.

Arguit Sonꝰ nō pt fieri nisi mediāte q̃litate. g̃ a q̃litate tāqz a pori incheandū ē Dōm q̃ qzuis q̃litas sit cōior in pdicatōe qz sonꝰ eo q̃ q̃litas ē genꝰ eꝰ. vtz er diffinitōe soni quā assigt Buridanꝰ cū dōt. sonꝰ ē q̃litas sensibil' ab auditu ppe. ⁊ p se pceptibil'. nō tñ ē por sono. eo mō q̃ ꝯsiderat a logico. scz inqztū ē signū ꝯceptꝰ nri intellcūs. qz q̃litas nō est

signū ꝓceptus mētis nisi mediāte sono.

Bonꝰ ē q̄cquid proprie ab

Ista est ps executiua in q̄ determinat de genere ⁊ drñtijs ponendis in diffinitionibꝰ noīs ⁊ ꝓbi. que sunt ptes ꝓpōnis ḣ principaliꝯ intente. ⁊ qz in diffinitōe nomis ⁊ ꝓbi ponit aliq̄d loco generis. ⁊ aliq̄d loco drñtie. Jō ꝑmo inuestigat qd̄ sit illud genus. ⁊ que drñe. vt sunt vox ⁊ vox significatiua ad placitū. Et qz omnis vox est sonus. ideo incipit a sono tanq̄z a ꝑncipio cōmuniori. ⁊ ꝑmo ponit diffinitōem soni. secdo exponit eam. Dicit ḡ. Sonus est q̄cquid ꝓpꝛie ⁊ ꝑ se ab auditu ꝓcipitur. Per ḣ q̄ dr ꝓpꝛie excludunt sensibilia cōia. sed ꝑ hoc q̄ dr per se excludunt sensibilia per accñs. Uñ sensibile capitur duplr. Uno ꝰ actiue. ⁊ tunc est id qd̄ aptum natū est sentire. ⁊ sic est drña ꝓstitutiua aīalis. Alio ꝰ capit passiue. ⁊ sic sensibile dr qd̄ aptum natū est sentiri. Et est duplex. scz ꝑ se ⁊ ꝑ accñs. Per se est qd̄ ꝑ ꝓpꝛiā spēm mouet poñam ad actū sentiendi. ⁊ nō grā alicuꝰ alteriꝰ vt color immutat ꝑ se visum ⁊ q̄litates tāgibiles. vt calidū frigidum. ⁊c. ꝑ se immutāt tactū. Sed sensibile ꝑ accñs est. qd̄ nō ꝑ se īmutat poñam. sed grā alicuꝰ accñtis exñtis in eo. vt cāpana nō audit nisi ꝑ sonū. Uel ē qd̄ accidit ei qd̄ ē sensibile ꝑ se. sicut albedo. accidit eē hoīem vl asinū. ⁊ sic hō vl asinꝰ dñr sensibilia ꝑ accñs. Sēsibile ꝑ se ē duplex. s. ꝑ se ꝓpꝛiū ⁊ ꝑ se cōe. Sēsibile ꝓpꝛiū ē qd̄ ab vno solo sensu ꝓcipit. vt sonꝰ respectu auditꝰ. Sēsibile cōe ē qd̄ nō ꝓcipit ab vno sensu. sz plibꝰ. Et sūt q̄nq̄z. vñ ꝓsus. Magnitudo. q̄es. nūs. motusq̄z figura. Hec sensibilia tibi sunt cōia dicta.

Querit An diffinitō soni ot bona. Dōz q̄ sic. ⁊ ḣ ꝑbat. qz oīs illa diffinitō ē bona. cui ꝓueniunt oēs ꝓditōes bone diffinitōis. sz pñs ē hmōi. ḡ ē bona. Uñ tres stz ꝓditōes ad bonā diffinitōem req̄site. Pria ē q̄ diffinitō dz ꝓuenire oī ꝓtento sub diffinito. Secda q̄ ꝓueniat soli diffinito. Tercia q̄ sufficiēter explicet totā naturā diffiniti. a prima poña vsq̄z ad vltimū actū. Rō ꝑme ꝓditōis ē. qz oīs diffinitio ꝓstituit ex genere ⁊ drña. vel ex aliq̄ ḣnte modū generꝭ. ⁊ modū differētie. sz genꝰ diffiniti dz ꝓuenire oī ꝓtento sub diffinito. qz genꝰ ꝓuenit oibus spēbꝰ ⁊ ꝓtētis sub eis. Rō secde ē. qz drña ꝓuenit oī ꝓtento sub diffinito ⁊ ꝓuertit cū ipso. ḡ ⁊ diffinitō ex dif

ferētia ꝓstituta. Rō tertie est. qz diffinitō fit ex genere ⁊ dēna. q̄ duo sufficiēter explicant naturā diffiniti. a ꝓma potentia vsqz ad vltimū actum

Arguit Ista diffinitio ꝓuenit nō ꝓtēto sub diffinito. g̃ nō ē bona. Añs ꝓbat. qz ꝓuenit silētio qd nō ē son⁹ Dōm q aliq̄d pcipit dupl'r. Uno⁰ ꝓpatiue. alio⁰ positiue. mō silentiū bñ pcipit ꝓpatiue ab auditu p carentiā soni. sed nō positiue Sz dicēs. canis dñ latrat pcipit ab auditu positiue ⁊ tñ nō ē son⁹. Dōm q canis solū pcipit p accñs p suū sonū sez. ⁊ sic diffinitio sibi nō ꝓuenit

Arguit Son⁹ ē sensibile cōe. g̃ male dr in diffinitōe p prie. Añs ꝓbat. qz son⁹ ē mot⁹ in fractōe aeris sz mot⁹ ē sensibile cōe Dōm q sonū ē motū in fractōe aeris. pt intelligi dupl'r. Uno⁰ formal'r. ⁊ sic son⁹ nō ē mot⁹ Alio mō causal'r. sic q son⁹ ē q̄litas causata ex motu fractiōis aeris. si āt sonus esset motus formal'r. tūc esset sensibile cōe. sicut motus. sz est solum motus causal'r

Arguitur Illa diffinitō ē falsa in q̄ ponit vl'e vl'r sūptū. sz pñs ē hmōi. igr. ⁊c. Maior ꝓbat qz diffinitō pdicat ⁊ diffinito. sz oīs illa pdicatio ē falsa. in q̄ pdicat vl'e vl'r sumptū. sicut dr ꝓmo pibermenias. Minor pz qz q̄cquid est signū distributiuū Dōm q q̄cquid nō tenetur hic distributiue. sed infinite vel pticularter. ⁊ valet tantū quicq̄d pcipitur. i. aliquid vel quod est pceptibile. ad ⁊notandū tñ ꝓuertibilitatem dr quicq̄d. ⁊ ponitur loco generis. sed alie particule ponūtur loco differentie. quia per eas sonus differt ab obiectis alijs.

Arguit Infinitū nihil notificat. g̃ solutio nulla Dicendū. q lz infinitū nihil notificat p se sumptū. notificat tñ aliq̄d ingz̄tū certificat per pticulas sequtes ipm restringētes ⁊ ⁊determinātes.

Arguit Sonus factus in nemore. in medio aeris. ⁊c. est son⁹. ⁊ tñ nō pcipit ab auditu. suppōsito q ibi nō hoies p̄sētes Dōm q q̄uis actu nō pcipiat. tñ apt⁹ natus est percipi. qz verba in diffinitionib⁹ posita nō dicūt actum sed aptitudinem.

Arguit Obiectū poñe passiue ñ pt diffiniri p suā potē tiā. ḡ male diffinit son⁹ p auditū. Ans pbat. qz obiectū est ꝑius potētia. sz ꝑius nō debet diffiniri p posterius.

Dōm q si obiectū z poña capiāt vniformit. l. vt ambo sūt in actu vel ambo in poña. sic sunt sil' z sunt relatiua. sed vnū relatiuoꝝ pt diffiniri p alteꝝ. Si ꝯo capiant. vt obiectū est in actu. et alteꝝ solum in poña. sic obiectū pcedit poñam. adhuc tñ diffinitur per potentiā. qz ipsa est nobis notior. sed sufficit q diffinitio detur p nobis notiora

Sonoꝝ alius vox aliq̄ non

Posita diffinitōe soni. ḥ ꝓnter diuidit ipm. Cuius ordinis rō est. qz in vniuocis incōplexis diffinitio pcedit diuisionē. sed sonus est vniuocū incōplexū ad sonum vocem z nō vocem. ergo. zc. Rō maioris est qz diffinitio explicat esse ipsius z diuisio explicat posse. sed esse est ante posse. ḡ diffinitio est ante diuisionem et iste est verus mod⁹ ꝑgnoscēdi incōplexū. qñ ꝑmo diffinit. et postea diuidit. Et qñ dr nomē nō diuidit. neqz verbū. ergo incōplexum non semp scitur diffinitiue z diuisiue. Dōm q diuisiones illoꝝ tangunt implicite. qz textus loq̄tur de nomīe finito et infinito. z sil'r de verbo. Sed rō diuisionis est. qz sonus cātur ex fractōe aeris vehementa. aut ergo talis fractio fit ab ore aīalis naturalibus instrumētis. z sic est sonus vox. aut fit sine illis et sic est sonus non vox. Et est illa diuisio generis in suas spēs. si sonus absolute capiatur. si vero capiatur respectiue. vt ꝑatur ad sequentia. ad quoꝝ cognitōem valet. sic est diuisio analogi ī sua analogata. qz ad illā ꝑgnitōem solū valet sonus vox.

Querit Utꝝ ista diuisio soni sit bona. Dōm q sic. qz illa diuisio est bona. cui ꝑueniunt omnes ꝑditōes ad bonam diuisionē req̄site. sed ista est hmōi. ergo ipsa est bona. Unde tres sunt conditōes req̄site ad bonam diuisionē Prima est q membra diuisionis debent eē opposita formal'r vel virtual'r. Secda q non debent excedi a diuiso. sed debent euacuare totam naturam diuisi. Tercia. q membra diuidentia nō excedant diuisum. sed cum ipso cōuertantur. sic q nihil debet cōtineri sub membris diuidentibus. quin contineatur etiā sub ipso diuiso.

Arguit Diuisum positum dz hic mēbra diuidētia positiua, sz mēbra istiꝰ diuisiōis non stz positiua. qz nō vox ē qd puatim. igit ꝛc. Dōm q licz nō vox sit quid pnatim fm vocē tm ē positum fm rem significatā p tale nomen. sz sufficit ad diuisionē positiuā q mēbra diuisiōis fm rē sint positiua

Arguit Posse ē añ eē i vniuocz. g diuisio dz pcedē diffinitōz Alias pbat. qz aliqd ē pꝰ i poña ad esse añqz ē. Dōm. q duplr ē posse. scz ad eē ꝛ ad opari. posse ad eē est añ eē. sz posse ad opari seqt eē. mō diuiꝰ explicat posse ad opari ꝛ nō ad esse.

Arguit In bona diuisiōe diuisum pce/ dit mēbra diuidētia. sed hic seqtur. g nō est bona. Minor pbat. qz est obliquꝰ q dēbet post cōstrui. Dōm q simplr dictio recta dz seq dictionē regentē. in qttuor tm casibus ponitur. primo rōe qstionis. vt quē vidistis. Secō rōe relationis. vt iohes currit. Tercio grā negatōis. vt nullū video Quarto rōe diuisiōis vt hic sonoꝰ aliꝰ vox aliꝰ ñ vox. Unꝰ plus Questio latio siue negaꝰ scissio si sit. Obliquū recto ppōe sepe ꝛgēti.

Arguit Nullū simplr pt diuidi. sz sonꝰ ē qdā simplr g male diuidit. Minor pbat. qz ē forma q fm Bil. por. ē simplr ꝛ inuariabil. Dōm q nullū simplr pt diuidi in ptes integles ꝛ qtitatiuas. tm bn in ptes subiectiuas. Et qn dr ptes subiectiue stz spēs alicꝰ generz. sz sonꝰ nō ē genꝰ. g nō pōt diuidi in ptes subiectiuas Minor pbat. qz sonꝰ ē accidēs ꝛ tercia spē qlitatz. sz accns nō ē genꝰ Dōm q accns pdicabile nō ē genꝰ. sz bn accns pdicamētale quo mē sonꝰ est accns.

Bonꝰ vox ē idez quod ipsa

Hic volens diffinire sonū vocē diffinit vocē. qz illa duo sunt idē p vnā regulā restrictionū q dr. omne nomē nō diminuēs ꝛc. sic in sili idē stz aīal hō ꝛ hō. Dicit g vox ē sonꝰ ab ore aialis plaꝰ naturalibꝰ instrumētis formatꝰ Pro huꝰ diffinitōis ꝛ claratōe notandū q qttuor reqrūt pncipalr ad vocis generationem. Pmo inspiratio aeris. i. aeris attractio ad pulmonē Secō ingrossatio attracti aeris circa pulmonē. Tercio reuerberatio aeris ingrossati ad vocalē arteriā. Quarto repcussio aerz cū debita distictōe ꝛ formatōe cāta ex pcussiōe lingue ꝝ palatū ꝛ dētes Ex q ptz q iꝝ nō oia aialia faciūt sonū. qz aialia q ñ ispirāt neqz

respirāt nō faciūt sonū sicut pisces ⁊ alia aīalia calidū sāguinem nō hītia. Uñ inspiratio valz aīalib⁹ ad duo. ꝑma ad refrigeriū cordis. scdo ad formationē soni vl' vocis. ꝑmū ē ꝛ ēē aīalis. secundū ꝓo ē solū ꝛ bñ esse.

Notandum Qz ph̄us in scdo ꝛ aīa sic diffinit vocē. Vox ē repcussio aeris inspirati ab aīa ad vocalē arteriā facta cū ymagine significādi. q̄ diffinitio ē cālis. qz daī ꝑ oīa genera cāz. Et differt a diffinitōe hic posita q̄ daī a posteriori eo mō q̄ vox ꝑt innotescere. sz ph̄s notificat vocē ꝑ suas causas a priori.

Arguit Quicqd ꝑferī cū ymagine significādi ē significatiū. sz oīs vox ꝑferī cū ymagine significādi. ḡ oīs vox ē ūgnificatiua. qd tñ ē ꝓ diuisionē seqntē Dōm q̄ significatiū capit dupl'r. Uno⁹ general'r ꝑut illa vox ē significatiua q̄ ꝑcat seipam aut aliud a se. Alio⁹ special'r ꝑut significaē ē aliud a se repsentare. ꝑmo mō oīs vox ē significatiua. sz nō secūdo mō. Et in diffinitōe ꝑdicta nō capit significādi special'r. sz general'r Ul' ꝑt dici q̄ dupl'r ē diffinitū. s. vniuocū ⁊ analogū mō vox ē diffinitū analogū. ⁊ sic diffinitio ꝓuenit ꝑncipal'r ⁊ ꝑ⁹ se totā voci significatiue q̄ ē ꝑmū analogatū. sz nō oportz q̄ ita cōueniat posteriori.

Arguit Diffinitio Pe. Hys. ꝓuenit alteri a diffinito. ergo nō est bona. Añs ꝑbaī. qz tussis ē sonus ab ore aīalis ꝑlatus formatus naturalibus instrumentis. ⁊ tū nō est vox. Dicendū q̄ tussis non est sonus ab ore aīalis prolatus inq̄ntum animal. Etiam tussis non est naturalibus instrumentis formata.

Queritur Utrū soni instrumētoz musicaliū ⁊ angelorū sint voces. Rñdeī q̄ nō. qz nō ꝑcedūt ab ore aīal'. Etiā voces angeloz nō st̄ naturales ꝛ quibus est hic ad ꝓpositū vt ꝑtz ꝑ textū.

Arguit Ubicūqz repit ꝑ ꝑa passio alic⁹. ibi etiā ē subiectū illi⁹ passiōis. sz in sonis instrumētoz musicaliū ē ꝑ ꝑa passio vocis. s. ꝓtinuatio. ḡ ibi ē vox. Dōm q̄ ibi est passio vocis ꝑm sil'itudinē. ⁊ ergo etiā soni musicaliū instrumētorū dicūt voces sil'itudinarie ⁊ trāssūptiue. qz sicut vox aliqñ cōtinuat eleuat ⁊ ꝛꝑmit. sic etiā son⁹ instrumētoz musicaliū aliqñ

continuat elenat & repmit.

Arguit Pla stz instrumta qbꝰ vox format q̃ nouē. g̃ z̃ textū Aūs pbat. qz pulmo & vocal arterea etz reqrūt ad vocz formatōz. Dōm q̃ duplicia stz instrumta qbus vox format scz ppinq̃ & remota. sz Pe. Hys. poit tm instrumta ppinq̃. q̃re illa duo ceterz nō pnūerat. qz stz remota. Vl dicēdū q̃ pulmo & vocal arterea pphēdūt sub guttuē lingua & palato.

Arguit Aues infantes & vetule formāt voces & tm nō hūt oia ista instrumta. qz carēt dentibꝰ. ergo ad formādū vocē nō sunt necessaria. Dōz q̃ duplices stz voces. s. pfecte & ipfecte. mō aues & vetule faciūt voces ipfectas sz n̄ pfectas ad q̃rū formatōz reqrūt nouē instrumēta. s. dētes & alia in textu posita. Et qn dr inueniūt aliq̃ aues faciētes vocem pfecte cū pnuatōe sicut hoies. Dōm q̃ aues bn faciūt vnā vocem pfectā vl duas. nō tm qualescūqz nec indrnter oms. & ergo ex hꝰ nō debet dici q̃ formāt voces pfectas.

Bonus nō vox ē qui gene.

Hic pnter diffinit 2m mēbꝝ dicte diuisiōis. s. sonū non vocem Et dr q̃ sonꝰ nō vox ē q̃ generat ex collisiōe duoꝝ corporꝝ inanimatorū. Exemplū vt fragor arboꝝ strepitꝰ pedū.

Arguit Fragor arboꝝ strepitꝰ pedū stz soni corporꝝ aiatorꝝ. ergo incōueniēter ponūt p exēplis. Dōm ꝗuis arbores stz aiate fm subam stz; tm inaiate fm hūc modum operādi. Et p pedes aliq̃ faciūt strepitꝰ nō inqztū aiati. sz inqztū stz corpa dura & qztū ad hꝰ ec aiatū eis accidit.

Arguit In fractione papiri vl pāni cāt sonꝰ nō vox. cū tm nō generat ex collisiōe duoꝝ corporꝝ. Dōm q̃ sz ibi nō sint duo corpa formal'r. tm bn equalēter qztū ad suū effectū q̃ ē subita & violēta fractō aeris. & g̃ ptes aeris se mutuo pcuciētes causāt illū sonū & qzto rupta ē velotiōr tāto sonꝰ ē mo /ior

Notandū Q̃ qttuor reqrūt ad sonū n̄ vocē. pō. q̃ sint corpa dūa. & gō. si lana pcutiat ad lanā n̄ fac sonū. Scdo q̃ sint corpa plana siue lenia & n̄ acuta. & gō. si acꝰ pcutiat sup acū nō facit sonū. Tercio q̃ sint corpa aerea. & gō. si plūbū pcutiat sup plūbū n̄ fac magꝝ sonū. quar

to q illa corpa tangūt se cū violētia. ⁊ ergo si vna manꝰ pcutia/
tur ad aliā leniter nō facit sonū. Et iō oportz q tria sunt in sono
nō voce. s. pcussum pcutiēs ⁊ medium. sicut ptz in sono cāpane
vbi pcussum ē cāpana pcutiens baptillus sed mediū ē aer.

Vocum alia significatiua

Hic ꝛsequēter subdiuidit vocem cuius cognitio ad seqntia est
necessaria. Et nō dr plus ꝛ sono nō voce. qꝛ sonus nō vox ñ ꝛ/
seruit sibi ad ppositū. Dicit ergo vocū alia significatīa alia non
significatiua. cuiꝰ diuisiōis rō est qꝛ oīs vox obÿcit se auditui.
vl' ergo sic obÿcit se q nō aliā significationē a se hēat. ⁊ tūc ē vox
nō significatiua. Uel sic q ei impssa sit significatō alia a se a pri
mo impositore. ⁊ tūc ē vox significatiua. Ul' sic qꝛ vox se obÿcit
auditui aliq̄d repñtans intellectui. vl' ergo repñtat aliq̄d a se tā
q̄z signū aut seipam. si pmū sic ē vox significatiua. si secōm sic est
vox nō significatiua. Uñ vox significatiua ē que auditui aliq̄d
repñtat. vt hō. sed vox nō significatiua ē q̄ auditui nihil repsen
tat. vt bu. ba. baf. Et est sensus q vox significatiua aliq̄d repre/
sentat auditui ꝛ.p auditū.

Arguit In nulla bōna diuisione mēbra diuidentia ꝛ/
bent excedere diuisum. vt patz ex dictis. sed hic
mēbra diuidentia excedunt vocē. igitur. Minor pbatur. quia
circulus pendens ante tabernaz est significatiuus. quia aliquid
representat. ⁊ non est vox. Dōm q significatīm ⁊ non significa
tiuū fm se nō sunt mēbra diuidentia. sed vox significatiua et
vox nō significatiua ⁊ illa nō excedūt diuisum. imo cōtinēt sub
ipo. ⁊ iō diuisum dz reptī in mēbris diuidentibꝰ vt sit diuisio
totiꝰ in mō ⁊ suas ptes. Et qñ dr accidit voci esse significatiuaz
vl' nō significatiuā. ergo ē diuisio subiecti i accntia. Dōm q vox
diuidit in vocē significatiuā ⁊ nō significatiuā tā q̄z totū in mō
in suas ptes. sz diuidit in significatīm ⁊ nō significatīm vt sub/
iectū in sua accntia. ⁊ g̃ qñ diuisio sic capit vocū alia significa/
tiua alia nō significatiua ē diuisio subiecti in accntia. sz qñ di/
uisio in mēbris diuidētibꝰ reptit. tūc ē diuisio totiꝰ in mō. vñ
vox dr significatiua qꝛ ē signū alicꝰ. ⁊ sic dr significatīa a signo
sz vox dr nō significatiua qꝛ nulliꝰ a se ē sigꝰ. Pro q sciēdū q sig
nū ē qd se pꝰ offert sensui aliq̄d aliud dēlinqns itellcūi. vt cicu/
lus pēdēs añ taberna offert se pmo visui ⁊ dēlinq̄d aliud a se in

tellectui.i. vinũ ⁊ g̃ ē significatu9 a signo. sz nõ ē vox significatiā

Queritur Quare vox obiectũ audit9 ꝓcat ꝛceptũ nr̃i intellect9 ⁊ nõ obiecta alioꝝ sensuũ. Dõm q̃ iõ qz vox ē apti9 signũ ad repñtandũ ꝛceptũ nr̃i intellectus. eo q̃ vox dependz a volũtate nr̃a ⁊ formam9 voces dñ volumus. sz ḣ nõ possum9 de obiectis alioꝝ sensuũ. ergo etiã vox est magꝭ ꝛcenies ad significãdũ ꝛcept9 aie q̃z alia sensibilia.

Notandũ Qꝭ vox ꝑmo pñtat se auditui tãq̃z obiectũ sue pone. qz ē son9 q̃ ē obiectũ auditus ⁊ repñtat intellectui ipam rẽ ad quã significandã ē ipposita. Et ḣ fit tali ordine. qz obiectũ cuiuslibet sensus impmit spẽm ⁊ similitudinẽ suã in sensu exteriori. ꝛeiñ cãt spẽs in ꝓtute cogitatiã vl̃ fantasia q̃ nõ repñtat vniũsale sz naturã singularẽ sub hic et nũc. sz intellect9 agẽs cũ illa spẽ vl̃ fantasmate cãt spẽz intelligibilẽ in intellectu possibili q̃ tũc repñtat vniũsale vl̃ naturam cõez ab oib9 cõditõib9 indiuiduãtib9 abstractã ⁊ causat noticiã actualẽ rei cui9 ē spẽs. Et ḣ mõ voces sunt imposite ad significãdũ res ꝛceptas ⁊ intellectas mediante auditu. qz nihil ē in intellectu q̃n ꝑus fuit in sensu.

Arguit Audit9 nõ appẽdit significatũ vocꝭ sz sol9 intellect9. g̃ male dr̃ q̃ vox significatiua sit q̃ auditui aliq̃d repñtat. Dõm q̃ vox ꝑpe se pñtat auditui ⁊ mediãte auditu repñtat suã similitudinẽ. ⁊ ex cõsequenti repñtat significatũ intellectui

Arguit Si vox significatiua ꝑ9 pñtaret se auditui ⁊ secũdo repñtaret suã similitudinẽ. ⁊ 3° significatuz rei. seqũ q̃ oꝭ vox significatiã eẽt equoca. Tz ꝛña qz. significaret pl̃a diuꝭsis rõib9. Dõm q̃ vox significatiã duo ꝑma repsentat naturaliter. sz solũ vltimũ repñtat ex impositõe ad placituz. illa añt vox dr̃ equoca q̃ pl̃a ꝓcat ex impositõe ad placitũ. Et qñ dr̃ vox significatiua repñtat ad placitũ ꝓferẽtẽ ⁊ rẽ significataz q̃ stꝭ pl̃a. Dõm q̃ nõ repñtat illa eodẽ mõ vt patebit infra.

Arguit Oꝭ vox auditui aliq̃d repñtat. g̃ oꝭ vox ē significatiua. Aliꝭ ꝓbat. qz oꝭ vox ad min9 repñtat seipam. Dõm q̃ vox ꝑpe nõ repñtat se. sz bñ presentat se Pro quo notãda ē dr̃a inter pñtare ⁊ repsentare. quia repsentare est aliquid aliõ a se pñtare. vt homo illa vox ꝑmo pñtat se au

dinui ⁊ ex ꝓnti pnntat intellectui rē significatā. scz naturā humanā q̄re repnntat. Sz pnntare ē se alicui offerre. ⁊ sic oīs vox psentat se pmo auditui. sz nō oīs vox repnntat.

Arguit Stādo in ista dna oīs vox aliq̄d repnntat. pbatur ex illis vocib⁹ bu. ba. baf. q̄ repnntāt indignationē vl' aliq̄d aliō. Dicendum q̄ ille voces pnt capi dupl'r Uno⁰ pm se ⁊ absolute. ⁊ sic nihil a se fcāt. Alio⁰ mō q̄ztū ad p ferētē eas austere ⁊ terribil'r q̄ ad manifestādū suas passiōes incutiēdo alteri timorē eis vtit. ⁊ sic bn pnt significare indignationē vl' iraz vl' aliq̄d hmōi. Pro q̄ scendū q̄ aliq̄ vox repnntat aliq̄d dupl'r. Uno⁰ p se. vt illa vox hō. Alio⁰ p accns. ⁊ tale nō ē ppriū significatū qno ille dictōes bu. ba. baf. significāt.

Arguit Oīs vox repnntat ad min⁹ pferētē p se. q̄ omnis vox ē significatiua. Ālns ptz. qz si aliq̄s ambuler in tenebris ⁊ faciat illā vocē bu. ali⁹ cognoscit se esse hoīem Dōm q̄ vox significatiua repnntat auditui aliq̄d tāqz signū suū signatū. ⁊ nō tāqz effectus suā cām efficientē. q̄ mō voces nō significatiue repnntāt pferētes Ūn vox significatiua ē que auditui aliq̄d repnntat. i. pntata liq̄d intellectui p auditū. ⁊ q̄ qn intellectus appēdit p auditū illā vocē bu. vl' aliā nō significatiuam nescit ei⁹ significatōez.

Vocū significatiuarū ad.

Hic ōnter dimiss:s vocibus non significatiuis. qz ex eis nō est ad ppositū diuidit vocē significatiuā in significatiā ad placi ⁊ significatiuā natural'r. Rō diuisiōis est. qz oīs vox significatiua. vl' ē significatiua f⁹ placitū vl' ex instinctu nature. si pmū sic ē vox significatatiua ad placitū. si 2⁹ sic ē vox significatiua natural'r. Vox significatiua ad placitū ē q̄ ad volūtatē pmi instituētis aliq̄d fcat. vt hō fcat hoīem.

Arguit Nulla ē vox significatiua ad volūtatē. q̄ nulla ē vox significatiua ad placitū. ōna ptz. qz placitū ⁊ volūtas idē stz. Dōm. q̄ q̄zuis volūtas ⁊ placitū idez stz re differt tn rōe. Nā volūtas ē poña volitiua seu act⁹ volūtatis q̄ incipit ab itra ⁊ terminat ad extra. ab intra. s. a re cognita. ad extra scz ad obiectū volitū qd ē bonū. Sz placitū ecōtrario nominat actū volūtatis q̄ incipit ab extra ⁊ terminat ad intra. incipit

ēm a re cognita ⁊ termiat ad volūtatē. ⁊ g vox ē significatiua ad placitū ⁊ nō ad volūtatē. qz impositor mouet a ꝓpetatib⁹ rerū que stj extra ipm.

Arguit Nulla ē vox significatiua ad placitū. pbat qz qd ē ad placitū ē variabile ⁊ ꝓtingēs. Iz qd ē cōtingēs pt nō cē. ⁊ sic vox significatiua ad placitum qñqz nō erit signs. Dōm q dupl'r ē placitū. s. hui⁹ vl' illi⁹. ⁊ illd ē variabile ⁊ ꝓtingēs. Alid ē placitū ꝑmi institutōis. ⁊ tale ē firmū ⁊ inuariabile. qz ē fundatū in rez ꝓpetatib⁹ q necessario ꝓueniūt ipis reb⁹. ⁊ g⁹ ab eis sumit firmitudinē ⁊ firmitatē q̄re voces significatiue ad placitū sp idē significāt apd intelligētes illas.

Arguitur Prim⁹ impositor nō ē. g⁹ vox nō fcat ad placitū suū. ꝛña pbat. qz deficiēte causa deficit ⁊ effect⁹ Dōm q̄uis ꝑmus impositor nō sit formal'r ⁊ eēntial'r. ē tñ actual'r in suis effectib⁹. scz in vocib⁹ significatiuis ad placitū ei⁹ significātib⁹. Etiā forma argumēti nō vz. qz arguit a destructione cause ad destructionē effect⁹.

Notandū Q vox significatiua ad placitū ⁊ natural'r differūt q̄tuor mōis. Primo in ꝓlatōe. qz vox significatiua ad placitū pfecte ꝓferit. ⁊ h q̄tum est de se. qz ex pte ꝓferētis pt qñqz ipfecte formari. sz vox significatiua natural'r ipfecte ꝓferit ꝓpter impetū passionis q impedit hominē ad rebite ꝓferēdū. Secdo ꝓo differūt ex pte modi significādi. qz vox significatiua ad placitū fcat diūsa apd diūsos. sed vox significatiua natural'r fcat idē apd oīs hoies. Tercio differūt ex pte significati. qz vox significatiua natural'r significat affectū ipius appetit⁹. sz vox significatiua ad placitū ꝛceptū intellectus fcat. Quarto differunt ex pte efficiētis vl' sui ordinis ad significādū. qz vox significatiua natural'r ordinat ad significādū ex instinctu nature. sed alia imponit ad significādū a volūtate ꝑmi institutōis.

Vox significatiua natura.

Hic ꝛñter diffinit vocē significatiuā natural'r. dicēs q vox significatiua natural'r ē que idē apd oīs hoies repñtat. vt latratus canū fcat apd oīs homines irā vl' gaudiū respectu diuersor. sic etiā gemitus infirmor repñtat dolorē Rō diffinicōis ē

qz illa vox significat ex instinctu nature q̃ inclinat aiāl ad fo/
mādū talē vocē impfectā ad exp̃mēdū suas affectiōes. scz iram
gaudiū famē vl' sitim. sz natūa eadē ē apd oēs z eodē mō incli/
nat aialia vt exp̃mat suas affectōes. iō vox significatiua natura
liter apud oms hoies idē significat

Arguit Gemit' infirmoz solū idē fcat apd latinos z illos q̃ ꝓgnoscūt significatōes illaz duaz vocū.
g. nō fcat natūal'r. sic etiā pt argui ex illo exēplo. latratus canū:
Dōm q' latrat' canū. z gemit' infirmoz capiunt dupl'r. Uno.
qztū ad p̃mariā significacōez. z sic significant sua significata ad
placitū. qz vt sic gemit' fcat actū gemēdi z latratus actū latrā/
di. Alio. q̃ntū ad secūdariā significacōez. z sic significāt natūa
liter. qz act' latrādi canis fcat irā l' gaudiū. Ul' pt dici q' latra
tus canū capit dupl'r. Uno mō pro illis vocibus latinis. z sic
fcat ad placitum. Alio. pro re significata vl' pro voce signifi/
catiua. scz p actu latrādi. z sic fcat natural'r. z h̄ vult textus

Arguit Uox significatiua p illā vocē latrat' nō signifi/
cat idē apd oms hoies. ergo ꝗ solutōz. Ālis p
bat. qz illa vox nō fit apd oēs. Dōm q' licet actu nō fiat apd
oēs. z sic nō repn̄tat idē apd oēs. sz tn̄ apta nata ē repn̄tare idē
apd oēs si apd eos fieret.

Arguit Act' gemēdi nō sp fcat dolorē. qz interdū fit ex
risione Dōm q' q̃tuis sp nō fcat vex dolorē
fcat tn̄ ad min' dolorē fictū. Etiā nō dr q' oīs gemit' fcat dolo
rē. sz gemit' infirmoz.

Arguit Nō ē vox significatiua natural'r. pbat. qz fcat
apd oēs hoies humanā naturā. Dōm q' apud
oms latinos fcat idē. sz nō apd oms indrn̄ter.

Querit q̃t ꝓcurrāt ad significacōz. Dōm q' q̃ttuor
scz scpta. voces. res ꝓcepte. z res adextra. naz
scpta significāt voces. z voces significāt res ꝓceptas. z res con
cepte fcāt res adextra. Uñ scpta st̄ note. i. sig̃ vocū ad placitū. z
h̄ pt̄z sic. qz ad placitū dr illd qd diūsum ē apd diūsos. sz scp/
ta st̄ diūsa apd diūsos. qz alie st̄ lre apd indeos. z alie apd la/
tinos. z alie apd grecos. g̃ scpta st̄ diūsa apud diūsos. z p ꝓns
scpta significāt voces ad placitū. Sz voces fcāt res ꝓceptas.

etiã ad placitũ. qz sicut ſt̃ diũſe littere z diũſa ſcpta apud di/
uerſos. ſic etiã ſunt diuerſe voces apud diuerſos. Sz res ꝛcep
te ſignificãt res adextra natural'r z nõ ad pl'm. qz res adextra ſt̃
eſſe rez ꝛceptaz. eo ꝓ ꝓ ſpém intelligibilẽ res adextra veniunt
ad intellectũ. ſed res adextra ſt̃ eadẽ apud oẽs. q̃ etiã res ꝛcep/
te ab eiſdẽ cauſate Ex quo patet ordo illoz q̃ttuoz. nam ꝓmum
mouẽs eſt ipſa res adextra. vt equꝰ lapis. Scõdm ẽ ꝛceptus illi
us rei. i. ſpẽs imago vl' ſil'litudo exñs in aia. Tercũ ẽ vox ſigni
ficãs rẽ ſub ꝛceptu Ultimũ ẽ ſcptura. z illũ ordinẽ innuit ph̃s
ꝓmo ꝓerihermenias.

Notandũ Q̃ illa q̃ttuoz ꝓꝓdꝛcionabil'r ſe habẽt
iſto mõ. q̃ vnũ extremũ ẽ ſignũ tm̃ z ali
ud extremũ ẽ ſignatũ tm̃. ſz duo ĩtermedia ſt̃ ſigna z ſig̃ta Exẽ
plũ ꝓmi. vt ſcpta ſt̃ ſigna tm̃. z nõ ſig̃ta. qz ſcpta ſignificãt vo/
ces. ſz nõ ſignificãt. Exẽplũ ſcdi. vt res adextra ẽ ſignatũ tm̃. qz
ſolũ ſignificat ꝓ res ꝛceptas. Exemplũ tercũ. vt voces ſt̃ ſigna
et ſig̃ta. ſil'r res ꝛcepte ſz dñter. nã vox ẽ ſignũ ꝛceptꝰ. z ſigna/
tũ reſpectu ſcripti. ſed res ꝛcepte ſt̃ ſigna rez adextra. z ſignata
vocũ. Et hoc ꝺt Ariſto. in ꝓmo ꝓihermenias Sũt q̃ ea q̃ ſunt
in voce eaz que ſunt in anima paſſionũ note. z ea que ſcribunt̃
ſunt ſigna eoz que ꝓferunt̃

Arguit̃ Ex illis videt̃ ſeq̃ q̃ oĩs vox ſignificatiua ſit eq̃
uoca. Seq̃la ꝓbat̃. qz ſt̃ ꝛceptũ z rẽ adextra
Dõm q̃ vox ſignificatiua ad pl'm ꝓmo ſignificat ꝛceptũ tanq̃z
ſignificatũ q̃. ſed ſignificat rem adextra tanq̃z ſignificatũ quod.
illud aũt qꝺ plura ſignificat tanq̃z ſignificatũ. qꝺ z vltimatũ ẽ
equocum. ſed ſic nõ eſt in ꝓpoſito.

Vocum ſignificatiuaz ad

Hic ꝛnter dimiſſa voce ſignificatiua natural'r ſubdiuidit vocẽ
ſignificatiuã ad pl'm in vocẽ ꝛplexã z incõplexã. Rõ diuiſio/
nis ẽ. qz oĩs vox ſignificatiua ad pl'm vel ꝛtĩet in ſe pl'es voces
ſignificatiuas aut vnã tm̃. Si ꝓmũ ſic ẽ vox ꝛplexa. Si ſcõm
ſic ẽ vox ĩcõplexa. Alia rõ. qz vox ſignificatiua ad pl'm ordinat̃
ad ſignificãdũ ꝛceptũ intellectũs. cũ q̃ dupler ſit ꝛceptꝰ. ſ. ꝛplexꝰ
et incõplexꝰ. ſic duplex ẽ vox ſignificatiua ad pl'm Pro q̃ ſciẽ
dũ q̃ ꝛceptꝰ ꝛplexꝰ ẽ. qñ vnũ intelligit̃ alteri ineſſe vl' nõ ieſſe.

vel qñ res ꝓcipit p ꝓpatoꝫ ad aliud. vt dñ ꝓcipit q hõ sit albꝰ vel aial Sed ꝓceptꝰ incõplexꝰ est qñ ꝓcapit res fm se

Arguit Omnis bona diuisio debet dari p opposita. sz ista nõ ē hmõi. g. 2c. Minor pbat. qz vox incõplexa est ps vocis ꝓplexe. sed ps 2 totũ idē st Dñm q licz in ista diuisiõe vnũ mēbꝝ sit idē alio materialr. nõ tñ formalr qz vox ꝓplexa nõ ē vox incõplexa. mõ formalr ponunt hic mēbra diuidētia. Et qñ dr. in voce ꝓplexa ꝓtinet materia vocis incõplexe. g etiã forma. Tz ꝓña qz nõ separant. Dñm q illa forma se tenet per modum materie respectu totius vocis complexe et non per modum forme

Notandũ Q vox ꝓplexa ē q fit ꝓceptũ incõplexũ sz vox incõplexa ē q fit ꝓceptũ icõplexũ. vel sic. vox ꝓplexa ē in q vniũt plres voces significatiue adꝓplm et q repñtat ꝓceptũ ꝓplexũ. 2 p oppositũ diffinit vox incõplexa Ptz correlarie ꝑmo q noꝰ equocũ vt canis nõ ē vox ꝓplexa. nec noꝰ ꝓpositę figure. qz ibi nõ capiũt ptes vt p se significatiue. Ptz secõo q alrõnale 2 q̃libet alia diffinitõ ē ꝑ vox ꝓplexa. qz ad rõnē vocis cõplexe tria requrũt q̃ cuilibet cõueniũt diffinitõi. Primꝰ q ibi sint plres voces significatiue incõplexe. q̃ hñt se tã q̃z materiale vocis ꝓplexe. Secõm q ille voces habeãt vnionē iter se. ita q vna sit determinãs 2 alia determiabil. q̃re ꝗ hõ lapis nõ ē vox cõplexa. Terciũ q illa vox cõplexa habeat conceptũ complexũ. et hoc requritur ex pte cause finalis

Arguit Diffinitõi corrñdet cõceptꝰ incõplexꝰ. g ē vox icõplexa. Aliꝫ pbat. qz sibi corrñdz cõceptus diffiniti q ē simplex 2 vnꝰ. Etiã diffinitõ 2 diffinitũ st idē. sed diffinitũ ē vox icõplexa. g 2 diffinitõ Dñm q lz significetũ remotũ diffnitõis sit simplr. tñ significatũ ꝓpinquũ. s. ꝓceptꝰ generis 2 dr ē cõplexꝰ. q̃re etiã diffinitõ ē cõplexa voce 2 fcatõe sil Uoce qz ibi st plres ad inicē ordinate. 2 fcatõe. qz ille voces immediate plres cõceptꝰ fcãt. Sz alij loqntes de significato remoto dicũt diffinitõz ē vocē incõplexã. 2 hij distiguũt de voce ꝓplexa Nã vox dr cõplexa dupl. Unoꝰ ꝑpe. s. vbi ē vnio pluriũ vocũ significatiuaꝝ q̃bꝰ corrñdet cõceptꝰ cõplexꝰ. sz vox icõplexa ꝑpe ē. vbi ē tm vna vox significatiua. cui corrñt cõceptꝰ icõplexꝰ. Sz vox cõplexa cõit ē vnio pluriũ vocũ significatiaꝝ sine eis

corrñdeat cõcept⁹ cõple⁹ siue icõpler⁹. sic vox icõplexa cõiť ē vbi tm̃ ē vna vox sig̃ficatia sũ ei corrñdeat ꝓcept⁹ cõplex⁹ sũ icõplex⁹

Notandũ Q3 triplex ē cõplexũ. s. voce tm̃. vbi sc3 st3 pl'es voces ⁊ res significata ē vna. vt al' rõnale in q̃tum ꝓt remote diffinitũ qd̃ ē vnũ Aliud est significatõe tm̃. vbi st3 pl'es res significate ⁊ vna vox significãs vt canis. Tercũ ē cõplexũ voce ⁊ significatõe sil'. vbi st3 pl'es voces et pl'es res significate vt sortes currit. ⁊ illud ē ꝑ̃ cõplexũ. sic etiã in cõplexũ potest capi tripl'r

Arguit Vox cõplexa ē pl'es voces. g⁰ male dr vna vox Dõm q̃ l3 complexa nõ sit vna simpl'r. tm̃ est vna aggregatione

Arguit Oro ē vox icõplexa. g⁰ male ponit ꝑ crẽplo vocis cõplexe. Aliis ꝓbat. qr ē vna dictõ ⁊ ꝓt tm̃ vnũ. Dõm q̃ l3 oro scde itẽtional'r capta sit vox icõplexa. tm̃ capta ꝑ reb⁹ sbstrat3 ⁊ ꝑme itẽtional'r ē vox cõplexa

Arguit Nulla ē res cõplexa. g⁰ nll'a ē vox cõplexa. ꝓña t3. qr voces significãt res. s3 signũ ⁊ signatũ ꝛ ꝓt corrñdẽ Dr3 q̃ q̃ruis res adextra nõ st3 cõplexe. tm̃ bñ res cõcepte. Et qñ replicat res adextra nõ st3 cõplexe. g⁰ nec res cõcepte. t3 ꝓña vt ꝑus. Dr q̃ res adextra ad min⁹ st3 cõpositc. aut cõpombiles. qd̃ sufficit. ⁊ ꝑ̃ itellcũs alteri significãt volẽs vnit ⁊ cõplectit pl'es voces ad pl'm significãtes. q̃re cõpõ rex adextra significat ꝑ cõplexionẽ cõceptuũ ⁊ vocũ. Vl' dõm ad ꝑmũ q̃ l3 oporteat signũ naťale corrñdẽ sig̃to. nõ tm̃ ors d̃ signo volũtario Etiã l3 signũ corrñdeat sig̃to. nõ tm̃ qd̃libet attributũ signi attribuit sig̃to. qr cõplexio attribuit voci. nõ ãt rei adextra.

Arguit Omnis vox cõplectit ex lr'is ⁊ syllab. ergo ois vox est cõplexa. Etiã ois vox significatiua cõponit ex voce ⁊ significatõe. g⁰ ois vox significatiua est cõplexa Dõm q̃ ꝑ̃ nõ cõplectit vox significatiua ex lr'is ⁊ syllab. s3 potius cõponit. Vlñ dr ña est inter cõpõem ⁊ cõplexionẽ. qr cõpositõ est vnio aliq̃ rex q̃bus fit vnũ terciũ. ita q̃ illa nõ manẽt sub ꝑprijs formis. s3 sub forma vni⁹ tercij Sz cõplexio ē vnio aliquor remanentiũ sub ꝑprijs formis. exemplũ ꝑmi. vt pr'fa/milias. Exemplũ secũdi. vt homo currit. Et simil'r dr ad scdm

qz si capiat̃ ꝓplexũ generaliꝗ p q̃cũq; ꝓpõe duoꝝ ad inuicẽ. sine sit rex sine dictionũ. siue lrarꝝ ⁊ syllabarꝝ. siue significari ⁊ mõi significãdi. sic ĩ illis de q̃bus argumẽta assumũt ẽ ꝓplexio. si vẽo capiat̃ sp̃ialiꝗ p ꝓpõne seu ꝓplexiõe pluriũ vocũ significatiuarꝝ. tũc negatur in eis esse ꝓplexionẽ

Nomẽ ẽ vox significatiua

Postq̃ Pe. hyſ deiminauit de sono ⁊ voce q̃ sunt ꝑncipia ⁊ ꝑtes eẽntiales nois ⁊ ꝟbi ponẽde in eoꝝ diffinitõib⁹. Hic ꝓnter ponit ꝑmo diffnitõem nois ex illis ꝓstitutã. ⁊ sẽdo diffinitõem ꝟbi. Rõ ordinis est. qz nomẽ significat ꝑ modũ substãtie. ⁊ ꝟbũ ꝑ modũ act⁹. sz suba ẽ añ actũ. g̃ nomẽ ẽ añ ꝟbũ. Vel qz nomẽ ẽ subiectũ ꝓpõis. ꝟbũ ꝟo p̃dicatũ. sed subiectũ est añ p̃dicatũ. Diffiniẽdo g̃ no⁹ ꝺt. Nomẽ est vox significatiua ad plm sine tpe. cui⁹ nulla ꝑs separata aliq̃d significat finita ⁊ recta. Et declaratio h⁹ diffinitõis sufficiẽter habet̃ in textu. iõ ad pñs relinq̃t̃.

Arguit̃ Uerbũ se hz in ꝓpõe vt forma. ⁊ nomẽ vt materia. sz forma ẽ añ materiã. g̃ ꝟbũ ẽ añ nomẽ. Dõm q̃ duplex est via. s. pfectõis ⁊ generatõis. via pfectõis forma ẽ añ materiã. ⁊ hoc intelligit̃ de forma substãtiali. sz via generatõis materia est añ forma

Arguit̃ Nulla materia ꝑt p̃dicari de suo toto. sz vox est materia nois. g̃ nõ p̃dicat̃ de noie. ⁊ ꝑ ꝓñs male ponit̃ vox loco generis. Maior ꝓbat̃ a simili. qz illa est falsa homo est carnes ⁊ ossa. etiã illud qd̃ p̃dicat̃ debet esse totum.
Dõm q̃ vox non p̃dicatur de noie vt materia. sed vt genus. Vl' ꝑt dici q̃ duplex est materia. scz naturaliꝗ ⁊ artificialiꝗ materia naturalis nõ ꝑt p̃dicari de suo materiato. sed bñ materia artificialiꝗ vox aũt est materia artificialiꝗ ipsius nomis. ⁊ g̃ bñ ꝑt p̃dicari de noie. Et rõ illius diũstratis ẽ. qz materia naturalis ẽ ens in pura poña. ⁊ est altera ꝑs ꝓpositi. sz ꝑs nõ ꝑt p̃dicari de toto. vtz ꝑ simile assumptũ. Sed materia artificialiꝗ est ens in actu. ⁊ habet rõem toti⁹. ⁊ g̃ bñ ꝑt p̃dicari de materiato. vt dõo scamnũ ẽ lignum est bona p̃dicatio

Ad Uox ẽ materia naturaliꝗ nois. g̃ de eo ñ ꝑt p̃dicari. Añs ꝓbat̃. qz vox ẽ ens naturale. g̃ ẽ materia naturaliꝗ. Dõm q̃ vox capit̃ dupliciter Uno⁹ vt ẽ percussio aeris ispirati. ⁊ sic ẽ ẽs naturale Allio⁹

vt est significatiua. ⁊ sic hꝫ rōem artificialis. ⁊ isto mō ponit in diffinitōe ipsius noīs

Arguit Nomē significat cū tpe. g illa pticula in diffinitōe male negatiue ponit. Alīs pbat ill' noī/ b' ann' dies mēsis Dōm q illa noia tm̄ significāt tp̄s. ñ tm̄ significāt cū tpe ꝛnotatiue. Pro q̄ sciēdū. q significare tp̄s ē ꝛ ꝓncipali significato ītortare tp̄s. vt ann' ꝛ ꝓncipali significato ꝓt tp̄s q̄nq̄ginta duaꝝ septianaꝝ. ⁊ mēsis ꝓt tp̄us q̄ttuor hebdomadaꝝ. Sꝫ significare cū tpe ē vltra ꝓncipale significatū ꝛnotare certā tpis drām. vt amo ꝛ ꝓncipali significato sig/ nificat actū amādi. ⁊ ꝛsignificat tp̄s p̄sens.

Arguit Partitipiū ē nomē ꝓ' logicū cū possit ēē sbcm̄ ꝓpōis. ⁊ tm̄ ꝓt cū tpe Dōm q lꝫ pticipiū significet cū tpe q d̄ ē mēsura vni' extremi ꝓpōnis. nō tm̄ ꝛsignificat tp̄s q d̄ ē mensura toti' ꝓpōnis.

Ar Participiū ꝛsignificat tp̄s. q d̄ ē mēsura toti' ꝛpōnis. probatur cū dr. extremū iudiciū est futuꝝ. Antixp̄s generabus. vbi tota ꝓpō ꝛ futuro redditur vera ꝓ futuro. Dōm q iste ꝓpōnes ⁊ ꝛsimiles sunt ꝛ p̄senti. ꝓpter illud verbū est. licet pticipia amplient ad futura.

Ar Partes noīs nihil significāt. g no' nihil ꝓt. ꝛñia tꝫ. q ex nō significatiuo nō fit significatm̄ Dōm q ex nō significatiuo fieri significatm̄ intelligit dupl'r ꝓm q illa negatio nō ꝓt capi dupl'r. Uno° ꝛdcōrie vel negatiue. ⁊ sic ē ꝛpossibile. sicꝫ ex lapide nō iusto pure negatiue. nūq̄ꝫ fit iust'. Alio° capit' ꝓuatiue ⁊ sic ē possibile. q ex auaro q̄ est iniust' ꝓuatiue ꝓt fieri iustus. sic etiā ex nō noīe ꝓuatiue ꝓt fieri nomē

Ar Ex nō q̄ntis nō ꝓt fieri q̄ntū. vt dr vi. phicoꝝ. g a sill'. ex ñ significatiuis nullo mō ꝓt fieri significatm̄ Dōm q ex nō q̄ntis q̄ntitate ꝛtinua nō ꝓt fieri q̄ntū q̄ntitate ꝛtinua. tm̄ ex ñ q̄ntis q̄ntitate discreta bñ ꝓt fieri q̄ntū q̄ntitate discreta. sic ī ꝓpositio ex lr̄is ⁊ syllab nō significatis fit no' significatm̄.

Querit Quō ꝓt oñdi q ptes noīs nihil significāt. Dōꝫ q hꝫ pbat ꝓ locū a maiori. q ꝓ ptes alie' noīs separate aliq̄d significarēt. maxie ēēnt ptes noīs ꝛpositē figure. sꝫ ille nihil ꝓcāt. vtꝫ ꝛ ista dcōe p̄familias. igr. ⁊c. Mior

pbat.qz qdlibet nomen ponit ad significandū simplicē conceptū rei. alias enim nō differret ab oratione. vel qdlibet tale esset equocū

Arguit Nomina composite figure vt equiferus respublica sūt nomina apud logicū. et tū eorū partes aliqd significāt. Dicim q ille partes capiūt dupliter. Uno modo vt partes nominis. et sic nihil facant. quia partes vt partes sunt non imponunt ad significandū. Alio modo inquantū sūt partes orationis. et vt sūt dictiones. et sic aliqd

Ar Partes nominis composite figure vt partes sūt aliqd (significāt facāt. g ō solutōz. Ans pbat p grāmaticos dicentes nomina composite figure posse diuidi in duas vel i plures partes intelligibiles potis sensus capaces Dicim q partes nominis compositi videt aliqd significare. tū nō facāt illud in partib9 qd significabāt in toto. qz facāt in toto suū facatū sb vno conceptu. et in partib9 sb duob9. Vel dicim q grāmatici p hō dicūt nō volūt q partes nominis compositi vt partes sūt. aliqd significēt. sz volūt dicē. q nomen compositū pt diuidi in partes q pūt cē integre dictiones. et sic aliqd significare. qz tūc sūt capaces p potis sensus. i. significatōis quā hēbāt an compōem

Querit Quare nomen infinitū nō pt cē nomen apud logicū Rūt q iō. qz illud qd ē nomen apud logicū hō dz cē subiectū propōis dicentis determinate vera et falsū. sed ex noīe ifinito tal propōstrui nō pt. g nomen infinitū nō ē nomen apud logicū. Minor pbat. qz propō tal requrit partes determinate significātes. sed nomen infinitū indeterminate ft. nō enim ft naturā determinātā neqz suppositū determinatū

Arguit Nomen ifinitū pt cē sbcm propōis. g ē nomen apd logicū Ans pbat ddo. nōhō ē nōhō Dicim q propō capit dupliter. Uno p qcūqz oratione qlificūqz dicente vera vel falsa. et sic nomen infinitū pt cē subiectū propōis. Alio capit p oratione q determinate dt vera vel falsū. et sic nō pt cē subiectū propōis. Uel pt dici q nomen infinitū capit dupliter. Uno vt infinitū ē. et sic nō nō pt cē subiectū propōis. Alio capit inqztū frute intellectūs capitur p aliquo finito. vt nonhō p azino. et sic potest esse subiectū et nomen apud logicum.

Querit Quid sit nomē infinitū Rūdetur q est cō qlitas determinata est negata et derelicta substātia infinita. vt nonhō. ibi enim significatū speciale. scz homo ne/

gatur. ⁊ ꝛelinq̃tur aliq̃d generale inclusum in significato spē
li. scz ens qd̃ non est hō. Vl' sic. nomē infinitū est qd̃ ponit ex
noie finito. ⁊ negatōe negante q̃litatem ꝛeterminatā nois finiti
Pro quo notandū q̃ tripler est negatio. scz negans p̄uans ⁊
infinitās. Negatio negans est q̃ cadit sup̄ copulā ꝓpōnis. ⁊ se/
parat p̄dicatū a subiecto. ꝛe q̃ solet dici q̃ est malignātis natu/
re q̃cquid post se inuenit hoc totū ꝛestruit ⁊ oppositū eius indu
cit. Negatio p̄uans ē q̃ negat hītū subiecti ⁊ ꝛelinq̃t subiectū
cū aptitudine ad habitū. vt cecitas est negatio negans habitū.
scz visum. Negatio infinitās est q̃ tollit q̃litatem ꝛeterminatā
et ꝛelinq̃t substantiā infinitā. vt non hō

Arguit Quis aliq̃s reliq̃s significāt ſbas indeterminatas. q̃ ſtſ noia infinita Dōm q̃ ſtſ noia infi/
nita generaliter loq̃ndo. sed nō spēaliter. vt ſ capit no⁹ infinitū.
Notandū q̃ due ſtſ ꝓditōes q̃ req̃runt ad ſ q̃ aliq̃d no⁹ infini
tet. Prīa ē q̃ significet aliquā rē ꝛeterminatā. ⁊ q̃ trāscendētia nō
p̄nt infinitari nec syncathegreumata. Secda ꝓditio ē q̃ nō ꝛebz
āncedēter ē negatū vl' infinitatū. ⁊ q̃ illa noia nemo. null⁹. ⁊c.
infinitari nō p̄nt Et q̃n q̃rit q̃re trāscēdētia nō p̄nt infinita
ri. Rndet q̃ iō. q̃z no⁹ infinitū ē cu⁹ q̃litas ꝛeterminata ē negata
⁊ ꝛelicta ē ſba ifinita. scz trāscēdētia nō p̄cāt aliq̃z q̃litatē ꝛeterminatā. q̃re in eis q̃litas ꝛeterminata nō p̄t negari

Querit Utr̃z no⁹ infinitū aliq̃d ponat Dōm q̃ duplex ē no⁹ infinitū. s. substātiuale vl' substāle.
et adiectiuale Substātiuale nihil ponit. q̃z indrēter ē p̄ficabile ꝛe eo qd̃ ē ⁊ qd̃ nō ē. Bz adiectiuale ē duplex. p̄m q̃ adiectīm
est duplex. nā qdā ē adiectīm qd̃ p̄t accēs. ⁊ nom̄ infinitū illi⁹
adiectiui aliq̃d ponit ex ꝓnotato puta subiectū sui appositi. vt
non albū ponit subiectū nō habēs albēdinē. Aliud est adiectīm
qd̃ significat substantiā. licet p̄ mōdū accētis. ⁊ tale adiectiuuz
q̃n infinitat nihil ponit ꝛeterminate

Arguit Nomē ifinitū ē ꝑdctōziū nois finiti. scz totū in
vno ꝑdcōzio q̃ negat qd̃ affirmatiue ipōrtat p̄
reliquū. q̃ no⁹ ifinitū nō ponit aliq̃d ex ꝓnotato Et ꝓfirmat q̃z
no⁹ ifinitū ꝓponit ex negatōe negāte totū significatū nois fini
ti. q̃ nihil ponit Dōm q̃ illa ꝑdcō nois finiti ⁊ ifiniti negat
totū p̄cātū p̄ncipale. scz q̃ñz relinq̃t ꝓnotatū affirmatū

Queritur Queritur noia obliq̃ nõ pñt esse noia apud logicũ . Rñdet q ió. qz nõ pñt eẽ sbcm ppõis nec reddẽ suppositũ ꝗ ꝯ psonali. cũ iste ozões sint incõgrue Lathois ẽ. cathoni ẽ. Et g̃ solet ex pmo pihermenias circa hũc passũ allegari illa autoritas. Ucz ꝛ flm psupponũt ꝯgruũ.

Arguit Nomẽ obliquũ pt reddẽ suppositũ ꝛ eẽ sbcm g̃ obliq̃ st noia. Añs pbat vt regt iterest. Dicẽdũ q ꝗ obliqu⁹ nõ ẽ sbcm nec ẽ ppõ. qz sbctm ppõis dz regi a ꝗ ꝯ a pte añ. sz iste obliqu⁹ regt nõ regit a pte añ. sz a pte post. vtz p Alexandꝛ ibi Inter ꝛ ẽ iũge. ꝛc. Et qñ dz. ista videt ppõ tedet aiam meã vite mee. eo q terminate vez vl falsũ pt. ꝛ tñ ꝗ nullꝰ ponit rectꝰ. Dõm q nulli obliq̃ ꝛ sil es nõ faciũt ppõz p se. sz in ꝗ tute suoꝝ ntõꝝ in q̃s resoluñt. vt tedet aiam meã. i. aniã mea est quã tedet vite mee

Arguit Obliquꝰ pt a pte añ regi ꝛ reddẽ suppositũ ꝗ ꝯ psonali. g̃ pt eẽ sbcm ppõis. Añs pbat dicẽdo magri ẽ gti casus. mgro ẽ dti casus Dõm q mgri ꝛ magistro in dictt exẽplis ponunt q̃dãmõ materialr. ꝛ sunt veri nti casus. sz in suppõe psonali qñ ponunt significatiue. tũc mgri ẽ gti casus. ꝛ mgro dativi casus Et qñ dz si in dictis exẽplis cẽnt nti casus. ppões ille nõ tenerẽt ꝯcedi tanqz vere. Dõm q ille ppositiões ꝛ ꝯsimiles ꝯcedunt put subiecta supponũt. non p se. sed p suo simili supponẽte psonalr in alia ppõne. vt hic liber est magistri. tedi magistro.

Arguit In suppõne psonali ꝛ vbi capiunt significatiue obliq̃ supponũt ꝛ st subiecta ppositõnũ. p bat dõo sortẽ currere ẽ possibile. ibi accũs ẽ suppositũ Dõm q accũs hic p se nõ reddit suppositũ. sz cũ infinitiuo supplet vi ẽ nti. ꝛ vocat dcm in grãmatica Et qñ replicat ꝗ totũ sortẽ currere ẽ suppositũ. g̃ q̃libet ps. ꝛ p ꝯ ñs obliqu⁹ p se supponit. Dicẽdũ q totũ dcm supponit capiẽdo totũ cathegreumatice. p integro. ꝛ nõ syncathegreumatice p q̃libet pte

Arguit Illius ppõnis cuiuslibet hoīs asin⁹ currit obliqu⁹ ẽ subiectũ Dõm q hui⁹ ppõis duplex est subiectũ. scz enũciatõis ꝛ distributõis. mõ subiectũ distributõis bñ pt esse obliqu⁹. sed nõ enũciatõis

Dicēdo iohānez legere. obliquus ē subiectū enūciatio ēs Dicēda q̄ illa ozō nō ē ꝓpositio apud loycū. qz ibi nō ponit verbū ꝑsonale finiti modi.

Erbū ē vox significatīa

Posita diffinitione nois qd̄ significat iubam et ē ꝓpōnis subiectum. hic cōsequēter diffinit verbū qd̄ significat actu a tl'i sba egredīēte et est p̄dicatū enūciatiōis. Dicēs verbum est vox significatīa ad placitū cū tpe cui' nl'la ꝑs separata aliq̄d ꝓcat fita z rcā.

Phus diffiniēs verbū non poit oēs illas ꝑticulas. ergo videt q̄ hic supflue ponātur Dōz q̄ aresto. reliq̄t illas ꝑticulas foze notas ex diffinitiōe nois. sed Pe. hīs. est instructoz iuuenū et ergo resumit eas. Sed cōtra ergo a sil'i non deberet a pho poni illa particl'a cuius ꝑs nihil extra significat cuz etiam ponat in diffinitiōe nois. Dōz q̄ Aresto. resumit illā ꝑticulā ꝓpter remotionē dubij. qz in oi verbo p̄ter hoc verbū est iunt duo actus cōpositi. s. generalis z specialis. et ergo ꝓpter illaz cōpositōnē magz videt q̄ ꝑtes ꝓbi aliq̄d ꝓcāt separate qz ꝑtes nois z ad ꝗ dubiu remouēdu poit Aresto. illā ꝑticl'ā c' ꝑs nihil ex ꝓcat

Partes verbi aliquid significant separate. pbatur quia in omni verbo sunt duo actus. s. generalis et special'. sed quilibet eozum habet suum speciale significatū. Dōm q̄ duplices sūt ꝑtes verbi. s. itegles z essentiales. partes itegrales ꝓbi nihil ꝓcāt. sz bn ꝑtes eēntiales. sz diffitō pns loq̄t d ꝑtib' itegl'ib'

Creare ē verbū et tn nō significat cū tpe. qz act' creationis non mēsurat tpe Dōm q̄ licet nō significat cuz tēpore mēsuratiue. tn cōnotat vltra principale significatū certaz differētiā tpis. vt ꝑtz dicēdo creat creauit. Vel dōz q̄ temp' capitur dupliciter. vnomō specialiter put ē mēsura motus ꝓz prius et posterius. et sic creare non significat cū tpe. Aliomodo capitur generaliter put extēdit se ad eternitatē z euiternitatē. et ad temp' ꝓpe dictū. et sic creare bene significat cū tpe. Pro q̄ notā dū q̄ tempus ꝓpe dictum euiternitas et eternitas sic differūt. Nā tempus ꝓpe dictū ē mēsura simpliciter successiui tam quo ad esse qz q̄ ad opari. vel tēpus est mensura rerū generabilium z corruptibiliū. aut ē mēsura rerum habentiū principiū et finē.

Eternitas est mēsura rei pmanentis in suo esse sed hñtis succes sionē in opatione. aut mensura rerꝝ habentiū ꝓncipiū ⁊ carētiū fine vt angeli mēsurantur euiternitate. Sed eternitas ē mēsura rei oīno pmanentis. vel est mēsura rei carentis ꝓncipio ⁊ fine. ⁊ sic solus deꝰ propꝛie mensuratur eternitate.

Queritur Utrꝝ verbū posset absolui a tpe. Dicēdus ꝙ tps capit duplr. Uno mō capit ꝓ tpe nro Alio mō put extēdit se ad oēm mēsurā. tūc rndet ꝙ ꝟbū pōt absolui a tpe nro qd ē mēsura rerꝝ generaliū ⁊ corruptibiliū. sz nō pōt absolui a tpe cōitdicto put extēdit se ad eēnitatē ⁊ euitnitatē qꝛ isto mō tps ē ꝑpa passio ꝟbi. sz ꝑpa passio ñ absolutur a suo sbiecto. Et p hꝰ soluit argm diffinitum. nō absoluit a diffinitiōe nec a pte diffinitōis. g ꝟbū ñ pōt absolui a tpe. Dōm vt patuit

Queritur Quare verba infinita nō pnt eē ꝟba a pud logicū. Dōm ꝙ iō. qꝛ verba ifinta nō pnt eē pdicata ppositionū determinate verꝝ vel falsū significātiū. ⁊ hꝰ iō. qꝛ non significant aliquē determinatū actū. sed res significata p ipsum pōt indifferēter verificari de ente ⁊ nō ente. qd notāter dz. qꝛ verbū infinitū inqzitū tale non pōt dici seu pdicari. et p consequens nec pdicari de ente vel non ente.

Queritur Quid sit verbū infinitū. Dōm ꝙ ꝟbū infinitū est. cuiꝰ actus specialis ē negatꝰ derelicto actu generali. vt nō currit. ibi negat actꝰ spālis q expmit p eiꝰ principiū currēs ⁊ derelinquit eē qd ē actꝰ generalis. vt dicēdo nō currit. i. est nō currēs. Et si qrat qre verbū ifinitū nō ē ꝟbū. Dz ꝙ iō. qꝛ nō ē finitū. mō solū verbū finitū ⁊ rectū ē verbū vt pz ex eiꝰ diffinitiōe. Etiā ꝟbū infinitū nihil determiate ꝓt qre nō pōt ꝓstituere ppōnē determiate verꝝ vel falsū ꝓcantē vt patuit.

Queritur Utrꝝ oē verbū posset infinitari. Dōm ꝙ ꝓtingit multiplr. loq de ꝟbo. qꝛ verbū ponit in oōne vel ex oōnē. si ponit in oōne sic nūqz infinitari pōt. Si ex oōnē hꝰ est duplr. vel significat actū generalē tm. sic iterꝝ nō pōt infinitari qre verbū sbstantiuū nō infinitat. qꝛ non ꝓt aliquē actū spālem q negaret relicto actu generali. Si ꝓt actū specialē hoc ē duplr. qꝛ vel ē tertie psone aut pme vel scde. Si pme l scde psone. tūc dat itelligere suū suppositū ⁊ non pōt infinitari. Si sit tertie psone. hoc ē duplr. qꝛ vel ē verbum excepte actiōis. ⁊ sic nō infinitat ppt candē cām. aut est verbū non exce

pte actionis. ⁊ sic quodlibet tale infinitari pōt.

Queritur Utrꝫ verbū infinitū posset ingredi ppōnem Dōm ꝓm btm̄ Tho. q nō. Et ḥ pbat aucte ⁊ rōne. aucte phi scdo perher. q̄ dicit q necesse ē ocm enūciationē constare ex noie ex verbo vel ex innoiali ⁊ verbo p̄ inoiale intelligēs no⁹ infinitū. sed verbū infinitū nō est verbū cū ab eius diffinitiōe excludat igit ⁊c. Et si dicat q verbū ibi capiat generaliter vt nō distinguit contra verbū ifinitū ⁊ obliquū. Contra ḥ arguit. qz a sil'i etiā capet no⁹ generaliter qd nō facit cu ibi exprimat innoia le. i. nomē infinitū. sed nihil dr de ꝓbo infinito. Rōne pbat sic negatio addita verbo in ppōne negat p̄dicatū a sbiecto. ḡ non pōt infinitare verbū. ꝛna tenet qz capit negāt. Ālis pbat. qz negatio sic dz capi vt intellectui ntrō occurrit. sz i enūciatiōe solū occurrit sibi vt negās ⁊ vt p appositionē sibi ppositā. igit scda rō nccē ē oēz enūciationē esse p° verā l'falsā. sz ꝓbū infinitū nō ꝛstituit ppositionē p° verā vel falsā. ḡ nō pōt poni in ppositiōe. Minor pbat. qz ppō de verbo finito ē pri⁹ vera.

Arguit Uerbū infinitū sp de aliq̄ ē nota. sz nō est nota de aliq̄ nisi in ppōne igit: Maior ē phi p° pe. her. c. de ꝓbo. Et ⁊ dr ibidē q vel bū infinitū dz tā de ente q̄ de nō ente. sed ḥ nō cōpetit sibi nisi in ppōne. Dōm ad p⁷⁰. q ꝓbū phi dz intelligi aptitudine. qz qn̄ actu ingredit fit negatū. ⁊ tūc ē actu nota eoꝝ q̄ de altero dicūt. Ad scōm dōm q ppe verbuz infinitū nō dz de ente ⁊ nō ente sz res significata p ipsū.

Arguit Oē verbū finiti mōi pt addi alicui sbiecto cū q̄ ppōnē ꝛstituit. sz ꝓbū infinitū ē ꝓbuz finiti mōi igit. Dōm. q maior ē fl'a. imo dat instātia d ꝓbis finitz alioꝝ mōꝝ ab idicatio. Uel dōm q maior ē vera saltē capiēdo ppōnē genēal'r nisi alid occurrat ip ediū⁷⁰. vt i ppo° d ꝓbo ifito

Queritur Quare ponit recta in diffinitiōe ꝓbi. Dōz q ppt verba obliq̄ q̄ nō sūt verba apud logicū. qz q̄cq̄d ē verbū apud logicū dz posse facere ppōnē p̄mo vera aut falsā sic aūt nō est de verbis obliq̄s.

Si De ꝓbis obliq̄s fiūt ppōnes ꝓbe ⁊ fl'e. ḡ ꝓba obliq̄ sūt verba. Ālis pbat de istz adā fuit antxp̄s erit. Dōm q ille ñ sit ꝓbe nisi in ordinē ad vnā de pnti verā sic illa. adam fuit ꝛcedit vera qz aliqn̄ ista de pnti. adā est. fuit vera. ⁊ suo mō dz de alia.

Queritur Quot modis pt verbũ dici obliquũ. Dicendum q̃ tribus modis. vno mõ ex pte temporis tm̃ vt currebat. alio mõ ex pte mõi tm̃ vt ama. Tercio mõ ex parte temporis ⁊ modi simul. vt verba aliorũ modorũ et temporum a presenti ⁊ indicatiuo. Ex quo patz q̃ obliq̃tas in ꝓbis sumit̃ ꝑnes tpa ⁊ modos. ⁊ nõ ꝑnes alia accidẽtia scz ꝑnes numerũ vel psonã. qz tps ⁊ mod⁹ ꝓueniũt ꝓbo essẽtialr gra actiõis vel passiõis. sz numer⁹ ⁊ psona ꝓueniũt sibi p cõpationẽ ad aliqd̃ extrinsecũ. scz in ordẽ ad principiũ a quo actus procedit.

Sed Uerbũ nõ est alicui⁹ casus. ergo ñ est aliqd̃ ꝓbũ obliquũ ꝓña tenet p locũ a toto vl'i ad suã ptẽ negatiẽ. Dicẽdũ q̃ rectũ ⁊ obliquũ capiũt dupl'r. vno⁰ fm ꝓmariã ipositõez ⁊ significatõez inq̃ztũ casũ diuidũt ⁊ sic ꝓueniũt dictõib⁹ solũ ꝓbaz sigficãtib⁹. Alio⁰ fm sil'itudinẽ ad rectũ ⁊ obliquũ ꝓpe dictũ. ⁊ sic ꝓueniũt ꝓbis. qz sic rect⁹ dr cas⁹ q̃ a nll'o ꝑriuat̃. sic ꝓbũ etz dr rectũ qd̃ a nullo ꝑriuat̃. sz alia ꝑriuãt ab ipo. ⁊ sil'r dr ꝛc obliq̃.

Et sciendũ-q; logic⁹ solũ.

Dic autor ponit notabile p modũ correlarij dicẽs q̃ logic⁹ solũ ponit duas partes. scz nomẽ ⁊ verbũ. sz reliquas appellat synca thegrãmaticas. i. significatiuas. Rõ quia logic⁹ ponit tot partes quot sibi sufficiunt ad finẽ suũ qui est discernere verũ a falso. sed ad hunc sufficiũt nomen ⁊ verbum ex q̃b⁹ ꝓstituit̃ ꝓpõ verũ vel falsũ significãs. Et qñ dr grãmatic⁹ põit octo Dicẽdũ q̃ grãmatic⁹ aliũ intẽdit finẽ. et ergo põit tot ptes q̃t sibi necessarie sũt ad suũ finẽ q̃ est exp̃mere oez mẽtz cõceptũ ꝓgrue. ⁊ sic põit octo.

Arguit Ex pnoie ⁊ pticipio ꝓstituit̃ ꝓpõ vera vl' falsa ergo plures sunt ptes q̃ duo. Aũcedẽs ptz. dicẽdo. ego curro. legẽs ꝓficit Dicendũ q̃ intelligunt̃ sub noie vt supra dictũ est. Et qñ dr sunt ptes distincte. ergo vna nõ põt intelligi sub alia. Dicendũ q̃ fm grãmaticos distinguũtur. qz habent diũsos modos significãdi. ⁊ ñ fm loycos ꝓueniũt q̃ dicũt. oẽ illud eẽ nomẽ qd̃ pt eẽ subiectũ aut pdicatũ materiale ꝓpõis.

Ad Oia ꝓba stz noia fm loycũ. q̃ est tm̃ vna ps. Aũs ꝓbat̃ p ꝓhm ꝓmo ꝓiar. q̃ dicit q̃ ꝓba fm se sumpta sũt noia Dicẽdũ q̃ ꝓba sunt noia vt nomen dicitur nota mentis ⁊ ñ vt

est vox significatiua sine tempore quo modo hic capitur.

Ratio ē vox significuti.

Postq̃z Pe. his. ꝛter. de noie ⁊ verbo q̃ sunt ptes integrales ⁊ materiales oꝛonis. hic ꝓnter ꝛemiat de oꝛone q̃ est genus enũciatois. ⁊ ponit ꝑmo diffinitoes. scdo diuisioes. dicēs. Oꝛo est vox significatiua ad placitũ cui⁹ ptes sepate aliqd significāt Et ponunt pticule diffinitois hic eodē modo sicut de noie ⁊ verbo. nisi q̃ ptes ibi nihil significāt. hꝰ vo sunt significatiue sepate.

Queritur Quare nō addit illa ptic'a finita ⁊ recta cum tpe vel sine tpe in diffinitōe oratois Dōm q̃ ideo qꝛ si ille adderent tūc diffinitio nō esset bona. qꝛ nō ꝓueniret oi ꝓtēto sub diffinito. cū multe sint oꝛoes qb⁹ iste ptic'e repugnāt. Etiā rectitudo ⁊ obliqtas ⁊ alia nō ꝓueniūt oꝛoni ꝑimo ⁊ per se sed ex cōsequēti tm̄ gratia partiū.

Arguit Nullū cōplexū ꝑt diffiniri vt ptz sexto topicorū. sz oꝛo ē qd ꝓplexū. ergo nō ꝑt diffiniri Dicēdū q̃ oꝛo capit dupl'r. vno⁰ ꝑ significato. i. scdo intētōnalit. et sic est qd incōplexū nō tm̄ vt sic hꝰ diffinit. qꝛ de ea diffinitio non verificat. Alio mō capit ꝑ denoiato ⁊ re substrata. i. prime intentionaliter ⁊ sic est quid complexū. sz hic diffinit vt incōplexū scz inqztū ptes ei⁹ vnite sunt ex qua vniōe resultat aliqd vnū. Et simile ē de domo cui⁹ a phō i ꝓhemio d aia due ponūt diffinitōes

Arguit Oratio est voces ergo nō ē vox. Aīs ꝓbat. qꝛ in q̃libz oꝛone sunt ad min⁹ due voces. Dicendū q̃ duplex est vox. scz cōplexa ⁊ incōplexa. mō licz oꝛo non sit vox icōplexa est tm̄ vox cōplexa. ⁊ hoc solet dici sub istis ꝓbis q̃zuis oratio nō est vox vna simpl'r. est tm̄ vna aggregatione sicut cumulus lapidū nō dicit vn⁹ simpl'r sz ꝑ aggregationē.

Arguit Illud qd nō ē impositū ad significādū hoc nō est vox significatīa. sz oratio nō est imposita ad significandū. ergo oꝛo nō est vox significatiua Mino ꝛ ꝓbat. qꝛ sole dictōes sunt imposite ad significādū. Dicendū q̃zuis oratio nō est imposita ad significādū ꝑ se ꝑmo tm̄ bn̄ grā suaꝝ ptiū

Arguit Oꝛo ē instrumtū ꝓtuꝯ natural'. g⁰. ē vox significatīa natalit. Aīs ꝓbat. qꝛ ē instrumtū ꝓtu/

tis interpratiue q̃ est naturalis. qz naturalit ē hoī suū cōceptū alteri significare. Dōm q dupler est instrm virtutis interpratiue. s. ppinquū sicut gutt vel lingua: ⁊ tale est naturale ⁊ remotū ⁊ illud nō oportet sp ē naturale sz ozo respectu virtutis interpratiue ē instrm remotū. sicut in sūi virt motiua hz duplicia instra. s. ppinqua. vt pedes ⁊ illa sūt naturalia ⁊ remota sic calopodiū q̃ sunt p artē inuēta. Uel pōt dici q natura capit duplicit: Uno mō put ē pncipiū cuiuscūqz opatiōis ⁊ sic pbatio aūtis ē vera. Alio mō capit cōiter put ē pncipiū mouēdi ⁊ q̃escendi. ⁊ sic ē falsa. qz ozo nō est instrm virtutis naturalis sz potius aialis vel intellectualis.

Ar Illa pticula ad placitū nō poit ab Arsto. q̃ nec dz poni h̄. Dōm q̃uis Arsto nō ponit illā pticulā in diffinitiōe ozonis poit tn eā i ēclaratōe. sz q ñ posuit illā pticulā. nō ē. qz tpe suo nō pūppōebat tāqz nota. qz Plato dicebat q ozo carret naturalit pp motuū imediate tactū sz oīs diffio dz dari p nota.

Notādū Q Arsto. dt i diffinitiōe ē ptiū ⁊ nō ē p̄tes ad ēnotādū q ñ oēs ptes ozonis idrnt cāt aliqd. Uñ duplices sūt ptes ozonis. s. ppiq ⁊ remote. ptes ppiq sūt dictiōes. sz remote sūt lre ⁊ silbe. ⁊ tales separate nihil cōnt

Ar Ozo ē simpler dictio. q̃ ptes ei nihil cant. Dōm q ozo capit dupl'r. Uno p intentiōe scdā ⁊ sic est simpler dictio ⁊ ptes ei nihil cant. Alio mō capit p re substracta illi intentiōi. ⁊ sic ptes ei aliqd significant.

Orōnum alia perfecta alia impfecta. Hic pñter diuidit ozonē dicens. Orationū alia perfecta alia iperfecta. q̃ ēclaratio sufficient h̄ in textu. Rōdiuisionis est. qz oīs ozo aliqd repñtat intellectui. vel hoc ē pfecte ⁊ sic est ozo pfecta. vel imperfecte. ⁊ sic ē ozo imperfecta.

Ar Nullo pfecto pōt fieri additio. sz oī ozoni pt fieri additō q̃ nulla ozo ē pfecta. Dōm q dupl'r dr aliqd ēē pfectuz. s. simplicit ⁊ absolute ⁊ illi nō pōt fieri additio. Alio mō aliqd est perfectū in genere vel spē ⁊ illi bñ pōt fieri additio.

Arguit Solus de est pfect. ergo de est perfectus ⁊ nihil aliud a deo. Tenet consequentia ab expo/

nihili ad exponentes. Dōm q̄ pfectū capit dupl'r. Uno mō p̄ pfecto simplicit & ēt gen' cui simplicit nulla pōt fieri additio. & sic solus ꝛc' est perfect'. Alio mō p̄ perfecto in genere vel spē cui .s. nihil ꝛc est quod req̄rat ad eius perfectionē in genere vel spe/cie. & sic oro dicit pfecta & multe alie res.

Ad In genere oīs oro ē perfecta. q̄ nulla ē oro ipfecta. Ad̄s pbat. qz h̄ ē pfectū in genere qd̄ includit oia illa q̄ spectāt ad illud gen' sz ꝛc q̄libet orone verificat diffi' orōnis igit. Dicendū q̄ duplex ē pfectio in genere. nā q̄dā ē ēntialis siue p̄maria. Alia ē pfectio accētalis vel finalis. mō q̄zuis oīs oro sit pfecta in genere ēntiali siue p̄maria pfectiōe nō tn est oīs oro pfecta pfectione accētali vel finali. vn finis orōnis ē significare cōceptū cōplexū pfecte sz ad illū finē ñ ptīgit oīs oro. q̄ aliq̄ sīt orones ipfecte. lz i se hēant formā orōnis gra c' dicūt pfcē formal'r

Ad Ad̄s plationē orōnis in auditore ē sens'. q̄ nō generat i eo p orōnē. Ad̄s pbat inductiue. qz audit' visus ꝛc. Dōm q̄ sensus capit dupl'r. Uno' p poña aie. Alio mō capit put tm̄ vz sicut snia. & sic sumit h̄. Pro q̄ nota q̄ ille sens' dī pfectus q̄ pfecte termīat intellectū audientī nō ꝛcelinquēs ipsū suspensū in aliq̄ req̄sito ad pfectā ei' intellectionē vt hō currit. Et p oppositū ille sensus dī ipfect' q̄ nō pfecte termīat intellectum audiētis sed ꝛcelinq̄t ipsū suspensum.

Ad Solū suppositū generat sz orō nō ē suppositū q̄ nō generat pfectū sensū. Maior pz. qz generare ē agere. sz actus & opatiōes sīt suppositorꝫ. Dōm q̄ aliq̄d dī generare dupl'r. Uno' p̄ncipalit. qz. .s. p̄ncipalit efficit i genere cause efficiētī illd̄ qd̄ generat. Alio' aliq̄d dī generare instrālit. illud aūt qd̄ generat istrumētalit nō ē suppo' q̄ mō orō generat pfectū sensū.

Ad Illud nō generat aliq̄d in alio qd̄ sibi nō pñtat. sz oro ñ pñtat itellectui sed solū auditui sub cui' obiecto cōpre/hēdit. ergo ꝛc. Dōm q̄zuis p̄mo oro pñtet auditui tn ex pñtē pñtat intellectui. qz mediāte auditu.

Ad Intellectus ē impassibilis cū sit īmaterialis. ergo orō nō agit in ipsū. Dicendū q̄zuis intellect' nō sit passiu' passione corruptiua est tn̄ passiu' passione pfectiua. qz pōt perfici per intelligibilia.

Orationum perfectarum.

Hic subdiuidit oratōēz pfectā ꝛelilinq̄ns impfectā. qz nō valet sibi ad ppositū. Et dicit orōnū pfectarꝫ alia indicatīa alia impatiua ꝛc. ꝛ illa orō pfecta ōr indicatīa cuiꝰ ꝟbū ꝓncipale ē indicatiui mōi illa ꝟo ipatīa cꝰ ꝟbū ꝓncipale ē ipatiui mōi. ꝛ sic ꝛc alijs. Et nō ponit orō infinitīa p mēbro diuisiōis qz hic diuidit orō pfecta. sz orō infinitiua est impfecta. ꝛ ōr asynbasmatica. Rō diuisiōis est qz oīs orō pfecta vl' significat cōceptum mētis. aut affectū appetitꝰ. Si ꝓmū hoc est dupl'r vel significat cōceptū mētis ꝛcīmiate vel indetermīate. si primū sic est orō indicatiua.. si scōm sic est ꝯiūctiua. Si significat affectū appetitꝰ ꝫ est dupl'r. qz vel appetitꝰ cōcupiscibilis ꝛ sic est optatiua. aut irascibil' et hoc itez dupl'r. qz vel ꝛnotat impiū maiorīs qō fit ad minores et sic est impatiua. vel ꝛnotat ꝛēpcatōēz minorīs. q̄ fit ad superiores. ꝛ sic est ꝛeprecatiua.

Querit Quare oratio potiꝰ diuiditur penes p̄dicatū q̄z subiectū. Dōm q̄ ideo. qz ista est diuisio generis ī suas spēs. ꝛ talis diuisio ꝛebz dari p differētias formales sed predicatū se tenet ex pte forme et subiectum ex pte materie.

Harum autem orationum

Hic infert corelariū dicēs. q̄ sola orō indicatīa ē ꝓpositio apō loycū. Cuiꝰ rō est. qz quecūq̄z ꝯsiderat loycꝰ refert ad finē suū q̄ est significare vez et falsum. sz solū orō indicatīa ꝓmo et p se verū vel falsum significat. ergo solū est ppō. vñ ptz q̄ genꝰ remotū ppōnis est oratio in cōi. sz genꝰ ꝓpinquū ē orō pfecta indicatīa

Arguit Ista si azinꝰ volaret azinꝰ haberet pennas ē ꝓpositio ꝛ tñ nō est orō indicatiua. Dicēdus q̄ inq̄ztū est cōiunctiua nō est ꝓpositio sz prout resolui potest in indicatiuā. vt si azinꝰ volat azinus ꝫz pennas.

Arguit Ista est ppō. Adaz fuit. qz vez significat. et tñ nō est indicatīa pūtis tpis. Dicendū q̄ illa Adam fuit nō est vera nisi inq̄ztū habet reductionē ad vnā ꝛe p̄senti. qz semel fuit verum dicere Adam est. et ergo inq̄ztum illa

Adam fuit reducit ad illā Adam est. tunc significat verꝫ.

Propositio est oratio

Postq̃ Petrus hyspanus tēminauit de noīe et ꝟbo que sūt ptes itegrales ppositōnis tēminauit etꝫ de oratione que est genus eius. Nic ꝑnter tēterminat de ppositōe que hic principaliꝫ est intenta. et hoc primo facit diffinitiue. scdo diuisiue dicens. Propositio est oratio verum.

Arguit Nullum cōplexum potest diffiniri sꝫ ppō est qd ꝓplexū ergo nō potest diffiniri Maior p/bat qꝛ diffinitō explicat eē vni⁹ rei sꝫ ꝓplexū nō ē vna res Dicēdū q nullū ꝓplexū cōplexe significatū pōt diffiniri tn bn ꝓplexū incōplexe significatū. Sꝫ alij dicūt q ppō sit qd cōplexum p denoīato vl re sbiecta. nō tn ppō capta p significato vl scda ī tētōe ꝛ illā dicūt hic diffiniri. Sꝫ cōtra ꝗ arguit illd vbiq; diffinit cui ꝓuenit diffinitō sꝫ ista diffinitō ꝓuenit ppōni p denoīato vl pma itētōe ꝛ n scda. ergo pma itētō ꝗ diffinit. Et si dicat in loyca alid ē qd diffinit ꝛ alid cui attribuit diffi? Istd falsuꝫ est qꝛ diffinitio debet ꝓuenire soli diffinito vt dicit vna condi/tio bone diffinitōis. Nec ē dicendū q ille pdicatōes in qb⁹ diffinitiones predicant de diffinitꝫ sint īordīate ad modū quo sbiectū predicat de accnte. qꝛ ptes diffinitōis ordinate pdicant de diffinito. ergo etiā tota diffinitio ꝛ p ꝑns illa ē ordinata ppositio est oratio verꝫ vel falsuꝫ significās. Et ex oībus istis seqt q prime intētones pncipaliter in loyca diffiniuntur quia eis diffinitōes attribuuntur et ordinate predicantur.

Arguit Propositō nō diffinit ī libro perihermeniarū ergo nō debꝫ ꝗ diffiniri. Dicēdū q quis ppositō nō diffinit ab Arestotile sub nomine ppositiōis. diffinitur tamē sub nomine enuntiatōis. sꝫ ppositō ꝛ enūtiatio sunt idem in re licet differāt rōne. vt circa assignatōnē sbiecti dictū ē

Arguit Nulla distincta possūt de se inuicē pdicari. sed ppositio ꝛ oratio sunt distincta. qꝛ alias idem diffiniret p se ipm ergo ꝛc. Dicēdū q dupliꝫ aliqua dicuntur distincta. vno mō ēntialiter. alio mō actūtaliter sic supi⁹ ꝛ in se

rius. quecũq; aũt distinguunt essentialiter nõ pnt se inuicẽ p̃dicari sicut sunt opposita vl' dispata. vt ista ẽ mala p̃dicatio hõ est azin⁹. sed illa que accntaliter distinguũtur bñ pnt se inuicem predicari quo mõ ꝓpositio ⁊ oratio distinguuntur.

Arguit Nulla ps dz p̃dicari de toto. sz ozõ est ps ꝓpositionis. ergo ozõ nõ dz p̃dicari de ꝓpõne. Minor patet. qz est gen⁹ et⁹. sz gen⁹ est ps specie. Dõm ad maiorẽ q̃ nll'a ps itegꝶis p̃dicat de suo toto q̃ mõ ozõ ñ poit ps ꝓpõis

Arguit Nulla bona diffinitio dz dari p disiũctõez vt ptz sexto topicoz. qz reddit diffinitõez ãbiguã sz ista ẽ hmõi g⁹ nõ est bona Dõm ad maiorẽ q̃ nll'a diffinitõ q̃ddicatiua ⁊ cntial' dz dari p disiũctionẽ sz diffinitio descriptiua pt dari p disiũctiõez dumodo p eã innuat aliqua diuisio

Arguit Nulla diffinitio dz dari p opposita. sz ista est hmõi ergo nõ ẽ bona. Minor pbat qz verũ et falsuz opponũt. Dõm q̃ nulla diffinitõ dz dari p oppsita in q̃ztũ oppsita sunt. sz bñ pt dari p opposita dumodo p illa circũlocq̃mur aliquã dziam cui nõ est nomẽ impositũ. ⁊ sic est hic.

Arguit Oĩs ꝓpositio significat vez vl' falsum. sz non oĩs ꝓpositio significat falsum. ergo oĩs ꝓpõ significat vez. cõsequẽtia ptz. qz arguendo a tota disiũctiua cum destructõe vnius ptis ad alterã et⁹ partẽ nõ destructã est bona cõsequẽtia. Dõm q̃ ibi nõ arguit a tota disiunctiua. qz maior nõ est ꝓpõ disiũctiua. Etiã põt maior distingui quia vl' est vna ꝓpositio de disiuncto predicato ⁊ sic est cathegorica ⁊ vera. aut est vna disiunctiua propositio ⁊ sic est hypothetica ⁊ falsa. cum ambe et⁹ ptes sint false. scz iste oĩs ꝓpositio significat vez vl' omnis propositio significat falsum.

Querit Utrũ verũ ⁊ falsum sit propositio. Dicẽdũ q̃ nõ. quia nõ est oratio indicatiua. Sz diceres. omne q̃d significat vez vel falsum est ꝓpositio. sz illud complexũ vez vel falsum est hmõi. ergo est ꝓpositio. Dõm q̃ aliquid potest significare vez vel falsum dupl'r. vno mõ ex principali vel p̃maria significatõe. et sic hoc ꝯplexũ verũ vel falsum significat vez vel falsum. Allio⁹ ex ꝯnti ⁊ ꝯcomitãter et sic ꝓpõ significat vez vel falsũ. qz ex quo sic est in re sic p̃ ꝓpõez significat

seqt q ppō sit vera ⁊ sic capiūt vex ⁊ falsuz in diffinitōe ppōis

Arguit Uex ⁊ falsū nō sūt i ppōne g ppō non fcat verū vl falsū. Aīs pbat p Aristotilē q̄rto metha phice dicentē bonū ⁊ malū sunt in reb vex ⁊ flz sūt i aia Dicēdū q vex ⁊ fl'm aliq̄ mō sūt in ppōe qz sūt in ppōe vt i signo ⁊ propō dr vēa qz ē signū veritatis Et qn dr cōnoians est i sbiecto qd cōnoiat sz vex cōnoiat ppōem. ergo ē in ppōne vt in sbiecto Dōm q vex cōnoiat propōnē solū extrisece ⁊ fcatie qz significat vēitatē mētalē ⁊ mediāte illa est signum veritatis rei. sed illud qd cōnominat altex intrinsece et formaliter est in ipso.

Arguit Dici de psuppōit eē in sz vex pdicat de ppōne g ē in ppōne Dōm q vex ē in ppōe vt signatū in signāte ⁊ ñ sic accns in sbiecto Pro q notādū q verū falsuz sūt in trib sic in sl'i solz dici de saitate q p ē in medicina sic in cā effectia ita ecs veritas ē in rebus. Scdo ē in aiali vt in subiecto et sic veritas vl fl'tas sūt i intellcū. i. in obiecto apprehenso p intellectum in secūda eius opatione. Tercio est sanitas in vrina sicut in signo ⁊ isto mō veritas est in propositione.

Arguit Ois ppō ē ens sz oē ens ē vex g ois ppō ē vera Mior pbat qz ens ⁊ vex pūtūt Dōz q duplr ē veritas scz vēitas entis ⁊ ppois. vñ ois ppō ē vēa vēitate entis sz nō vēitate ppōis q ē adeq̄tio rei intellecte ad intellcū vel veritas fm alios est ita esse in re sicut est significabile.

Arguit Ois propō ē vera vēitate propōis q fcat illd ad qd imposita ē ad fcād sz ois propō fcat illud qd ex sui īpōne fcare habz. g tc. Mior ptz de ista propōne hō currit q sp fcat cursū iēē hoi siue hō currat siue nō Dōm q ois propō ē vera q fcat illd ad qd ē imposita. ad significādum adequate sed non in adequate et sic maior est falsa Pro q notandū q propō dicit duplicit vera ⁊ dupl'r fl'a. primo mō dr vera qn in re est ita sicut p propōem fcat vt hō est aial. Et p oppositū propō dr falsa qn in re nō est ita sic p propōnē eē fcatur. vt hō est asin. Scdo nō propō dr vera qn in re non est ita sic p propositionē non esse significatur vt hō non est asinus. Et p oppositum propositio dicit falsa quādo est ita in re sicut p propositionem non esse significatur vt homo non est animal.

Notandũ Q; illa ptícl'a indicãdo potest dupliciter expoi vno mõ indicãdi. i. mediãte ꝓbo ĩ dicatiui mõi. alio mõ indicãdo valz id est asserendo.

Arguit Ista ppõ significat vez vl' falsũ si asin' volaẽt asin' habẽt pẽnas. ⁊ tñ nõ est ꝓstituta ex verbo indicati mõi. Et sil'r dz ꝛ ista vtinã esse bonus clericus Ddz q; istz ppõnib' ꝓuenit diffinitio scdo mõ exponẽdo ĩdicãdo ⁊ ñ ꝑmo mõ. vt dicẽdũ q; omis ppõ tam cathegorica q̃z hypothetica significat vez vl' falsuz indicãdo ꝑmo ⁊ p se vl' reductiue.

Propositionũ alia cathe.

Hic diuidit ppõnem in cõmuni saltẽ hic cõsiderata penes substãtiã in cathegoricã ⁊ hypothetica. Rõ diuisois est qz ois p/positõ sigificat vez vl' fl'm. vl' ergo tl'is ppõ ꝓstituit ex imunis vl' ex ppõib' si ꝑ sic est cathegorica. si scdm sic ẽ hypothetica. q; ãt sit diuisio ppõnz penes subam hoc sic patz. qz illa diuisio datur penes subaz cu' mẽbra diuidẽtia dzint penes maria ⁊ form que sũt sbe eoz sz sic est ꝛ ista diuisione ppõis qz maria ppõnz cathegorice est subiectũ ⁊ forma est copula ꝓbal'. sz maria ppositõis hypothetice sũt due cathegorice sz forma ẽ copula cõiũctional'. Seq̃z correlarie q; ista diuisio cõueient poiz ꝑma qz dat pẽs ea q̃ ad sbaz cõcurrit alic ãt dãt pẽs accña. sz sba ẽ añ accñs

Notãduz Q; diuisiones propõis penes sbaz possent sic sumi propõm alia cathegorica alia hypothetica Cathegorica diuidit ĩ cathegoricã ꝛ iec. ⁊ ĩ cathegoricã modalẽ sz hypothetica diuidit in cõditionalẽ copl'atiam ⁊ disiũctiaz. q̃z oim diffitiocs ifra ponũt iõ nũc reliquũt.

Arguit Arestotiles poit ꝑozẽ diuisionẽ illã. s. propositionũ alia vna alia pluẽs. ⁊ didit propõez vnã ĩ vnã simpl'r ⁊ vnã cõiũctõez. propõ vna simpl'r ẽ cathegorica. sz vna coniũctione ẽ hypothetica. g°. illa ñ erit ꝑma. Ddm q; P. his. ĩ hoc tractatu didit propositionẽ vnã. sz Aref. didit propositionẽ ĩ sua latitudie acceptã ĩ vnã ⁊ pluẽs q̃ ñ ẽ ꝓa ppositõ sz solũ ꝓz q̃d. Pro q̃ sciẽdũ q; propositio dz pluẽs tpl'r. ꝑmo ꝓz vocẽ tm ⁊ sic q̃libz ppõ possz dici pluẽs. 2° ꝓz rẽ vt caĩs currit Tercõ ꝓz rẽ ⁊ vocẽ sil'. ⁊ illa fit tripl'r Primo quãdo ẽ ꝛ plurib'

subiectꝫ incõiuncte vt sortes albus musicus currit. Secdo qñ est de plurib⁹ ꝑdicatis incõiũcte vt sortes ē hõ alb⁹. Tercõ qñ est d̃ vtroqꝫ simal vt album musicum currit scribit.

Queritur Que sit illa ꝓpositõ tm̃ hõ currit Dd̃m q̃ cathegorica Sz qñ arguit ei⁹ eq̃ualēs ē hypothetica. ergo ꝛ ipa. tenet ꝯña quia de eq̃ualētib⁹ idē est iudicium. Dd̃m q̃ de eq̃ualētib⁹ ꝓpōnib⁹ idē est iudicium q̃ ad veritatez et falsitatē ꝓpōnis sed nõ quo ad sbam Sicut in sil'i si argueretur sortes ꝛ plato sũt eque fortes. g⁰ sortes ē plato qꝛ de eq̃ualētib⁹. idem est iudiciũ. Dd̃m q̃ de eis est idem iudicium quo ad fortitudinem non tamen quo ad substantiam

Arguit Iste orões mgr̃o legēte pueri ꝓficiũt. pluēte intrãdũ ē do⁷ sũt ꝓpōes ꝛ tm̃ ñ sũt cathegorice nec hypothetice Dd̃z q̃ ꝓtual'r stꝫ hypothetice. qꝛ illa mgr̃o legēte pueri ꝓficiũt pōt resolui p ntm̃ ꝛ ꝓbũ ꝑsonale mediãte si dũ vel qꝛ. vt si mgr̃ legit pueri ꝓficiũt ꝛ tũc formal'r est hypothetica.

Arguit Omis bona diuisio dz dari p opposita sz ista ñ ē hmõi q̃ ꝛc. mior ꝓbat qꝛ ꝓpõ cathegorica ꝯtinet i hypothetica ꝛ ē ꝑs ei⁹ sz ꝑs nõ oppit toti Dd̃z q̃ oīs bona diuisio debz dari p opposita formal'r sz vnũ mẽbꝝ h̃ solũ ꝯtinet i alio material'r iqꝫtũ cathegorica ē matia hypothetice. Et qñ dicitur forma ꝓpositionis cathegorice cõtinet in hypothetica igitur. Dicendus q̃ licz forma cathegorice cõtineatur i hypothetica non tamen ꝑt modũ forme sed ꝑ modũ materie

Arguit Oīs ꝓpõ ē cathegorica vl' hypothetica. sz nõ oīs ꝓpõ ē cathegorica g⁰ oīs ꝓpõ ē hypothetica cõseqntia ꝓbat qꝛ h̃ arguit a tota diuisũctia cũ destructione vni⁹ ꝑtis ad alterã q̃ ē bona ꝯña Dd̃z q̃ maior capit dupliciter vno mõ vt est vna hypothetica. ꝛ tũc sic ꝯñs ē falsuz ita ꝛ hypothetica diuiũctia cũ ambe eius ꝑtes sint false. Alio mõ capit vt cathegorica de disiuncto ꝑdicato ꝛ tũc est vera. sed nõ valet cõsequẽtia qꝛ nõ arguit a tota hypothetica sz cathegorica

Cathegorica dicit illa que:

Posita diuisione ꝯsequẽt auctor declarat mẽbra diuidẽtia et ꝑmo diffinit ꝓpõem cathegoricã. Cuius ratõ ē qꝛ simpl'r est ante

ppositum. ⁊ ꝓstituens est ante ꝓstitutũ. sed ppō cathegorica est simplicior hypothetica ⁊ eam materialiʒ ꝓstituit. ergo cathegorica pced it hypothetica. Alia rō est qz de pncipaliorib⁹ intentis debet por fieri determiatio. sed propō cathegorica est pncipalior qz hypothetica. qz ꝗ determinat de propōe que ordinat ad syllogismū de q̃ agitur in q̃rto tractatu. sz ex solis cathegoricis fiūt syllogismi. Dicit g̃. Cathegorica est q̃ hz subiectū pdicatū ⁊ copulā tanqz pncipales ptes sui. Et si limitet ad cathegoricā de ī esse dr. que habet subiectū pdicatū ⁊ copulā non modificatā vt homo est animal

Arguit Copula ē pdicatū propōis. g̃ in diffinitōe sufficeret dicē pdicatū Dōm q̃ duplex ē pdicatū. scz materiale ⁊ formale. pdicatū materiale ē qd ꝓiūgit cū sbcto p copulā. pdicatū formale ē ipsa copula vniēs pdicatū cū sbco. sz in diffinitōe p pdicatū intelligit pdicatū materiale.

Arguit Multe sunt propōes cathegorice que non habent pdicatum. ergo textus est falsus. Añs p/batur de istis. deus est. homo est. Dōm q̃zuis ibi non sit pdicatum materiale explicite. tñ bene implicite. vt patet resoluēdo illam. homo est. id est homo est existēs. ⁊ hoc est cōmune omni/bus propōnibus de est scdo adiacente. Unde propō de est scdo adiacente est qñ post hoc ꝓbium est non ponitur pdicatum ma/teriale. Sed propō de est tercio adiacente dr in qua pter est po/nitur pdicatum materiale

Arguit Omnis ppō est de est scdo adiacente. ergo nulla est ppō de est tercio adiacente. Añs pbat. qz est in omni ppōe ponitur scdo loco Dōm q̃ est dr scdm adiacens non q̃ ponatur scdo loco. sed qz solum ponitur vnū ꝓponibile qd pintelligit añ vnionē. ⁊ hoc significat nobis per hoc q̃ post est nihil sequit Et p oppositū dr est tercū adiacēs. qñ post duo extrema cōponibilia intelligit vnio illoz que ordine intelligēdi est tercū. ⁊ significat nobis. qñ post est ponitur explicite pdicatum materiale

Querit Quare ppositio cathegorica potius vocat p/dicativa qz subiectiva Rñdetur q̃ ideo. qz a dignior debet fieri denominatio. sed pdicatum est dignius in p/positōne qz subiectū. eo q̃ pdicatum habet se in ratōne forme. et

subiectum in ratione materie. sed forma est dignior materia.

Arguit Exponē vocabla ptiet ad grāmaticū g̃ ñ ad logicū Dicēdū q̃ dupl̃r ē expositō vocabl̃or. s. gnal̃ ⁊ spēalis Uñ q̃libet auctor potest exponere vocabla spēal̃r ad suū ppositū ⁊ seruiētia sed nō generaliter omnia.

Subiectū ē de quo aliq̃d.

Hic ꝓnter diffinit ptes propōis cathegorice. Et ostēdit primo quid sit sbiectū ⁊ ñ q̃d sit pdicatū. dicēs subiectū est ⁊ quo aliquid dicit. pdicatū vero q̃d ⁊ alto dicit. Pro q̃ notandum q̃ triplices sūt ptes propōis. scz essentiales sicut gen' et drīa que pdicantur in recto ⁊ ordiate ⁊ illo cuius sunt ptes vt sūt oratio vez vl̃ falsum significās respcū propōis. Alie sūt ptes sbiectie sicut spēs vel iferiora respcū alicui' generis vl̃ supiorīs ⁊ tales pdicāt in recto sed pdicatōe inordiata sicut cathegorica et hypothetica. Alie sunt ptes integrales ex q̃b' scz integrat ⁊ totū componit ⁊ nō pdicātur ⁊ toto in recto sed in obliquo ⁊ sic subiectū ⁊ predicatū dicunt partes respectu ppōis cathegorice.

Arguit In diffinitōib' sbiecti ⁊ pdicati ꝓmittit circulatio q̃ est phibita ꝑmo posteriorē g'. nō sūt bone. Añs ꝓbat. qz subiectū diffinit p pdicatū ⁊ ecōtra. Dōm q̃ duplices sunt diffinitōes scz absolutōr ⁊ respectiuor. in absolutis nō pt ꝓmitti circulus sz bñ in respectiuis. ⁊ subiectū ⁊ pdicatū sunt quedā respectiua. Et rō illius est qz vnūq̃q̃ dz diffiniri eo mō quo hz esse. sz relatiū nō hz esse nisi in ordine ad correlatiū et ecōtra. ergo etiā non pt diffiniri nisi p correlatiū. sic añt nō est in absolutis. qz vnū absolutū nō hz eē per aliud ⁊ ecōtra sicut homo habet esse per aial sed non econtra.

Arguit Unū oppositor nō pdicat ⁊ alto sed subiectū et pdicatū opponūtur ergo predicatū non ⁊ tet predicari ⁊ subiecto Dicēdū q̃ subiectū et predicatū capiuntur dupliciter. Uno modo formaliter p secūdis intētionib' et sic subiectus ⁊ predicatū sunt relatiue opposita nec vnū non predicatur ⁊ alio in recto. Alio mō materialiter pro rebus substratis illis intentionibus et sic nō opponuntur et tunc vnū bene predicat ⁊ alio quo etiā mō principaliter in loyca ꝓsideratur.

Sr Subiectū et ꝑdicatū significāt ꝑ nomē et verbū. sz illa superi⁹ sufficienter sunt diffinita igit̄ rē Dōz q̄ nomē et verbū capiūtur dupl'r. vnomō material'r et vt ꝑtes potētiales ꝓpōnis. et sic sūt prius diffinita. Aliomō formal'r vt sunt ꝑtes actuales. et sic diffiniūtur in ꝓposito Ūñ cognitio nois et verbi ꝑmo⁹ ꝑcedit ꝓpōnē sic ꝑnci⁹ suū ꝑncipiatū. sz cognitō eoꝝ i rōe sbcti et ꝑdicati. seq̄t̄ q̄ ꝛgnitō ipoꝝ ꝛcēdet ex ꝛgnitōe ꝓpōnis i signū cu⁹ ꝓpō ꝓpoit̄ ex noie et ꝓbo sz resoluit̄ i sbiectū et ꝑdicatū

Propōnuz cathegoricaz.

Postq̄ pe. his. posuit diuisionē ꝓpōis datā penes subaz. hic cōsequēter ponit diuisionem eiusdem penes quātitatē Dicens propositionum alia vniuersalis alia particularis alia indiffinita alia singl'arz. Et ē diuisio sbiecti i sua accña q̄ q̄ztitas ꝓpōis sumit̄ ex ꝑte sbcti. i. materie ꝓpōis q̄d penes illa acñtia variat̄.

Sr Nihil dz diuidi penes hoc q̄d nō hz. sz ꝓpō nō hz q̄zti/tatez. ergo ꝓpō nō ꝑt diuidi penes q̄ztitatez Mioz ꝓbatur q̄ est ens rōis Dōm ad minorez q̄ q̄ztis ꝓpō non hz q̄z/titatem realem et ꝓpe dictā tñ hz quātitatez sil'itudinarie sūptā q̄ sicut q̄ztitas ꝓpe dicta est mensura sube q̄ mensurat lōga vel breui q̄ztitate. sic etiā dispositio subiecti mensurat subiectū pro multz vel paucis suppositz Scda sil'itudo est q̄ sicut quātitas ꝓpe dicta seq̄tur subam gr̄a materie sic etiā ista dispositio q̄ vocatur quātitas in ꝓpōne conseq̄tur ꝓpōem gratia subiecti q̄d hz rōnem materie. Tercia sil'itudo est. q̄ sicut est aliq̄ q̄ztitas mensurans subam penes vnā dimensionem sicut linea et aliq̄ penes duas vt superficies et aliqua penes tres sicut corp⁹. sic etiā est aliqua quantitas ꝓpōnis mensurans ipsam ꝓpositionez cui⁹ subiectum tenetur ꝑ vno supposito sicut q̄ztitas singl'aris. aut pro multz et hꝰ ē dupl'r. q̄ vel talis quātitas est figurata aut nō figurata. si prii. iuz sic est particularis. si secūdū sic est indifinita. vel pro omnibus et sic est quantitas vniuersalis.

Sr Aliq̄ est ꝓpō q̄ nec est vniuersal' nec ꝑticularz indiffinita vel singularz. ergo diuisio ī sufficiens Ūñs ꝑbat̄ q̄ ista ꝓpōne hō est spēs q̄ ñ est vl'is nec ꝑcicularz vt notū ē. neqz ē idiffinita. q̄ tal' ꝑt fieri particularz. Etiā ñ est singularis q̄ ibi subiicitur terminꝰ cois. Dōz q̄ illa ꝓpō hō ē spēs est singularz. et

licet ibi subijciat terminus cõis nõ tñ inq̃ntũ cõis. sz vt ponit loco termini discreti significãtis naturã cõez sine actuali inclinatõe ad supposita. Et g̃ licet hõ nõ sit terminus singlaris singularitate suppositi ẽ tñ singlaris singularitate nature. ⁊ ḣ satis c.

Arguit Omis bona diuisio dz esse bimẽbris. sz ista ñ ẽ hmõt. g̃ ⁊c. Maior pbat p boetiũ in li° diuisionũ. Dõm q̃ oĩs diuisio g̃ q̃ fit p dras formales dz eẽ bimẽbris. tñ diuisio sbiecti in sua accña pt eẽ multimẽbris. Vl' dr q̃ licz nõ sit bimẽbris tñ ẽ reducibil' ad bimẽbrẽ. vt ptz ex sufficiẽtia. Nã diuisio ista sumit pnes sbiectũ. vl' g̃ subiectũ ẽ terminus singlaris aut terminus cõis. si pmũ sic ẽ ppõ singlaris. si ⁊ hoc ẽ dupl'r. vel accipit cũ signo vl' sine signo. si ⁊ sic ẽ indiffinita Si pmũ ḣ ẽ dupl'r. qz vl' accipit cuz signo vl'i vl' pticulari. si pmũ sic ẽ vl'is. si sedm sic est pticularis.

Arguit Aliq̃ ẽ ppõ mixte q̃ntitatis. vt cuiuslibet hoĩs asin' currit. g̃ diuisio est insufficiẽs. Dõm q̃ illi' ppõis ẽ duplex subiectũ. scz distributõnis ⁊ ex pte illius ẽ vl'is. aliud ẽ locucõis. ⁊ ex pte illi' est indiffinita.

Arguit Arestoteles pmo pox sufficienter determiat de q̃ntitate ppõis ⁊ nõ ponit singularẽ. ergo Pe. Hys. est supfluus. Dõm q̃ Arestoteles diuidit ppõez vt est pncipiũ materiale syllogismi. qz determiat de syllogismo simpl'r dicto q̃ nõ pstituit ex ppõib' singularibus quare nõ posuit q̃ntitatẽ singularẽ. Sz Pe. Hys. diuidit ḣ ppõez penes q̃ztitatez absolute cũ g̃ ppõ singularis sit distincta ab alijs ctã enũerat q̃ztitatẽ singularẽ inẽ ista mẽbra. Vl' dõm q̃ Arestj. pphẽdit p sitõez singularẽ sub indiffinitis.

Arguit Propõ idiffinita ⁊ singl'aĩ stj distincte ppões. g̃ vna nõ pt pphẽdi sb alia. Dõm q̃ ppõ indiffinita capit dupl'r. Uno° general'r p omni ppõe in q̃ subijcit terminus supt' ine signo. siue tl'is terminus sit cõis siue singlaris. ⁊ sic pphẽdit sub se singl'arẽ. Alio° capit spẽal'r p ppõe iq̃ sbijcit tmin° pis pit supt° sine signo. ⁊ sic distinguit ꝗ singulare.

Propõ vniuersalis est

Posita diuisione ppõis cathegorice penes q̃ztitatẽ. ḣ pñt psequtur mẽbra diuisiõis pdicte. ⁊ p° diffinit ppõez vl'ez. dicẽs ppõ

vl'is ē illa in q̄ subijcit termin⁹ cōis signo vl'i determinatus. vt oīs homo currit. Dicit termin⁹ cōis ad dr̄am ppōis singularis dr̄ signo vl'i determinat⁹ ad dr̄am ppōis ꝑticularis ⁊ indiffinite. Sz phs ꝓmo poꝛ eā sic diffinit. ppō vl'is ē illa q̄ omni aut nulli inesse ꝓcat. exemplū de omni. vt oīs homo currit. exemplū de nullo. vt nullus hō currit.

Arguit Illa ē ppō vl'is. nihil ē in bursa. ⁊ tñ in ea nō subijcit termin⁹ cōis. Dōm q̄uis formal'r ñ subijcit termin⁹ cōis tñ ꝓtualiter. qz nihil ē signū vl'e impurus dās intelligē terminū distributū valens tm̄ sicut. nullū ens. ⁊ sic ens ꝓtual'r includit qd ē termin⁹ cōis.

Arguit Illa ē vl'is. tot⁹ sortes ē mior sorte. ⁊ tñ in ea ñ subijcit termin⁹ cōis. Dōm q illa ppō ꝑt exponi dupl'r fm q tot⁹ ꝑt dupl'r capi. Uno mō cathegreumatice. p vt tm̄ valz sicut pfectū vl' integrū fm q dr̄ ꝓmo celi oīne pfectū ⁊ totū idē sunt. ⁊ tunc illa ppō est singularis ⁊ valz. id est pfectus vl' integer. sortes est mior sorte ⁊ est falsa. Alio⁹ capit sincathegreumatice put distribuit p ꝓtib⁹ integralib⁹ sicut ꝗ signū oīs distribuit pro ꝓtib⁹ subiectiuis. ⁊ tunc illa ppō est vera ⁊ valet. i. q̄libet ꝑs sortis est mior sorte. ⁊ tūc ppō ē vl'is. ⁊ q̄uis non subijciatur terminus cōmunis formaliter. tñ virtual'r scz ꝑs que includitur.

Querit Quāta sit ista ppō. totū qd ē in mūdo est in oculo meo. Dōm q est distinguēda nā totuz capit dupl'r. Uno⁹ cathegreumatice. i. significatiue. ⁊ sic valz. i. pfectū in mūdo ē in oculo meo. vt festuca integra est in ocl'o meo ⁊ tunc est indiffinita vera. Alio⁹ capit sincathegreumatice. i. cōsignificatiue ⁊ distributiue. ⁊ tunc vz. i. omne ens in mūdo est in oculo meo. ⁊ sic est vl'is falsa. Pro q̄ notandū q duplices sūt dictōes. aliq̄ sūt cathegreumatice q̄ scz ꝓcāt rē vl'ez l'ꝑticl'arē. vt hō albedo sortes plato. Alie sūt sincathegreumatice q̄ nō ꝓcāt rē. sz ꝓsignificāt dispōez rei. vt sūt siḡ vl'ia vl' ꝑticl'aria.

Arguit In dicta ppōe non subijcit termin⁹ oīs. q̄ nullo mō ꝑt esse vl'is. Dōm q̄uis formal'r ⁊ explicite ibi non subijcit termin⁹ oīs. tñ ꝓtual'r ⁊ implicite. qz ista. totū qd est in mūdo est in oculo meo. vz istā. omne ens in mūdo ē in oculo meo. ⁊ sic ens est ibi termin⁹ cōis.

Queritur Quāta sit ista. oīs hō ē to^{m} in q̄ztitate. Dōz q̄ ista ppō capr̄ dupl'r. Uno^{o} i sēsu quē ꝓ ac ꝓtute signi ⁊ significatōis ēmioꝝ ⁊ sic ē vl'is. sz falsa. Alio^{o} capit̄ in sensu in q̄ fit ex tonitate intelligētz q̄ accipit hz ꝛplexū. oīs hō ñ vt suppoit p se sz p sibi sil'i supponere psōal'r. ⁊ sic ē singl'arz ꝓ va

Arguit Ipa ē vl'is etz scdo mō. qz ibi subūcit ēmi^{9} ꝛ oīs scz hō cū signo vl'i ꝛēmiat^{9}. Dōm q̄ hō ñ est hz subiectū. sz hz ꝛplexū. oīs hō ⁊ homo capit̄ material'r.

Queritur Quāta sit ista cuiuslibet hoīs ocl'is ē dexter vl' ista cuislibz hoīs asin^{9} cē. Rñt q̄ ē distiguen da qz ibi ē dupl'x sbiectū. s. locucōis ⁊ gra illi^{9} ē idiffinita. ⁊ di/ stributōis gra c^{9} ē vl'is. ⁊ sic simpl'r ē idiffinita. sz ēm q̄d solū est vl'is

Arguit Ista ppō pt eē mioꝝ i celarēt. q̄ ē sim/ pl'r vl'is. Alīs pbat̄ sic arguēdo. nullū dextrū ē sinistrū. cuiuslibet hoīs ocul'^{9} ē dexter. q̄ null^{9} hoīs ocul'^{9} ē sinister Dōm q̄ hz ad q̄ aliq̄ ppō ingrediat̄ syllogismū loco vl'is sufficit q̄ ei^{9} subiectū distributōis sit distributū.

Queritur Quāta sit ista nonhō cē. Dōm q̄ ē distiguē/ da. qz vel ñ capit̄ negāter aut infinitāter. si in finitāter. sic ē indiffinita. si negāter sic ē vl'is.

Arguit Dic ñ sbūcit ti^{9} ꝛ oīs cū sig^{o} vl'i. q̄ nō pt eē vl'is. Dōz q̄ q̄zuis ibi ñ poit̄ sig^{m} vl'e formal'r ⁊ explicite. tñ iplicite i illa negatōe nō qz vz istā. null^{9} hō currit.

Queritur Quāta sit ista ppō. oēs apl'i dei stz. xij. Dōm q̄ oīs capr̄ dupl'r. s. collectie ⁊ distributie. si capiat̄ collectie sic ipa ē indiffinita. ⁊ sic vz. oēs apl'i dei stz. xij. i. total'nūs apl'oꝝ ē duodenari^{9}. Si distributie sic est vl'is ⁊ falsa.

Queritur Quāta sit ista vterqz istoꝝ currit. Dōm q̄ est vl'is Sz ō pdicatū ñ pt oī'ice sz tm duob^{9}. q̄ diffinitio phi sibi ñ ꝛueit. Dōm q̄ duplicia stz signa vl'ia. s. pfecta ⁊ ipfecta. signa vl'ia pfecta stz q̄ distribuūt p oīb^{9} suppositz. vt oīs null^{9}. sz ipfecta stz q̄ distribuūt copulatie p duob^{9}. sicut vterqz neuter. sz diffi^{o} phi loq̄t̄ de ppōe vl'i pfecta.

Termin^{9} coīs ē q̄ apt^{9} nat^{9}

Hic p declaratōe diffinitōis ppōis vl'is diffinit terminū cōez dicēs. termin⁹ ꝓis ē q̄ apt⁹ nat⁹ ē p̄dicari de pl'ib⁹. Et vocat̄ termin⁹ cōis. q̄z significatū ei⁹ ē cōicabile plurib⁹ suppositz. vt hō ē termin⁹ cōis. q̄z pt attribui oib⁹ indiuiduis ꝓtentz sub eo.

Arguit Iste ēmiu⁹ sortes ē ꝓis m'tz. q̄z oib⁹ h̄ noīe nominatz. ergo ē termin⁹ cōis Dōz q̄ aliq̄d dr̄ eōe dupl'r. Uno⁹ rōe vocz ⁊ eq̄uoce. ⁊ sic sortes ē bn̄ termin⁹ ꝓis. Alio⁹ rōe significatōis ⁊ vniuocc. ⁊ sic sortes nō ē termin⁹ ꝓis.

Querit Utrū sol luna mund⁹ fenit ⁊ sil'ia sint termini cōes. Dōm q̄ sic. sz ꝝ nō p̄dicāt de pl'ibus. Dōm q̄z uis actu nō p̄dicāt de pl'ib⁹ tn̄ aptitudinē vl' successiue.

Arguit Nō pnt eē pl'es soles aut pl'es mundi vt pbat p⁹ celi. ergo nō stz apti nati p̄dicari de pl'ib⁹. Dōm q̄ q̄z uis nō pnt eē pl'es soles ex defectu materie. ex q̄ fieret alius sol tn̄ q̄z tū ex pte forme bn̄ pnt eē pl'es. Ul' dōm q̄ n̄ possunt eē pl'es soles poña naturali. q̄z nulla ē materia in mundo q̄ posset p agens naturale aptari ad h̄ q̄ possz substare forme solis tn̄ bn̄ poña supnaturali.

Arguit Frustra ē poña q̄ nō reducit̄ ad actū. sz aptitudo solis in h̄ q̄ est pl'ib⁹ cōicari nūq̄z reducit̄ ad actū. ergo ē frustra Dōm q̄ de rōe poñe q̄ tz se ex pte materie ē reduci ad actū. sz nō de rōne aptitudis q̄ se tenet ex pte forme. Uel dr̄ q̄ illa poña ē frustra q̄ nō reducit̄ ad actū nisi sit aliūde impedita sicut in ppōsito illa poña impedit̄ ppter defectū materie.

Tūc oltēdit Que stz siḡ vl'ta. dicens. q̄ siḡ vl'ta itz oīs nulli⁹ nēo dē. Et sig⁷ vl'e ē qd̄ fac̄ termi⁷ cōez cui adūgit̄ stare vl'it̄ p oib⁹ aut pl'ib⁹ suppositis.

Arguit Oīe vl'e p̄dicat de pl'ib⁹. sz nullū sig⁷ p̄dicat de pl'ib⁹. ḡ nullū sig⁷ ē vl'e. Dōm ad maiorē q̄ duplex est vniūsale put sufficit in ppōsito. scz vl'e in predicādo ⁊ vl'e in distribuendo. modo oīe vl'e in p̄dicando p̄dicatur de pl'ibus. sed nō in distribuendo.

Propositio particularis ē

Postq̄ Pe. Hys. determinauit de ppōe vl'i que inter alias ha-

ket q̃ntitatē pfectiorē.ea q̃ subiectū ei⁹ tenet actu f'm modū enū ciādi p oib⁹ aut plib⁹ suppoīt qd nō fit in alys. Hic ꝓnt determinat de alys ⁊ p̃mo de pticulari. Cui⁹ rō ē.qz ppō pticularis hz q̃ntitatē sui subiecti determinatā p signū.nō at ppō indiffinita.sz determinatū ē aū indeterminatū. Dicēs p̃mo ppō pticularis ē illa in q̃ subiicit termin⁹ ꝓis signo pticlari determinat⁹. vt q̃dā hō currit. Uū signa pticlaria ist q̃dā aliq̃s alter vter ⁊c

Notandū Qz signuz pticlare ē dispositio t'mi ꝓis denotās ipm accipi p suis inferioribus disiūctie vl p indiuiduo vago. vū bū seqt q̃dā hō currit.q̃ sortes currit l plato currit ⁊c.⁊ sic pticlarz pt verificari p vno tm. Et vocat aliq̃ ppō pticlaris iō.qz subiectū illi⁹ ppōis stat pro pticulari.i.nō p oib⁹.sz p aliq̃b⁹ suppositz.

Arguit Signū pticulare nō pt terminū cōez determinare.ergo male dr in diffinitōe signo pticulari determinat⁹. Aūs ptz.qz nullū magis cōe pt min⁹ cōe determinare sz signū pticlare ē magz cōe eo q̃ subam infinitā f'cat. Dōm q̃ q̃uis signū pticulare sit magis ꝓfusum f'm spēm ⁊ significationē eius.qz significat subam infinitā nō tū f'm modū significādi.qz sic limitat per dem ōstratōē q̃re etiā pt determinare ti⁽⁷⁾ cōez

Arguit Ista est pticularis.nō ois hō currit. qz vz illaz q̃dā hō non currit.⁊ tū diffinitio sibi nō conuenit. Dicendū q̃uis formal'r ⁊ explicite diffinitio sibi non cōueniat.tū eq̃alenter ⁊ implicite. eo q̃ nō ois vz q̃dā nō vt ptz p p̃mā regulā eq̃pollētiarz.

Indiffinita est illa in qua

Hic ponit diffinitōez ppōis indiffinite dicēs. Indiffinita ē illa in q̃ subiicit termin⁹ cōis sine signo vt hō currit. Dicit cōis ppter terminū singularē. Dicit sine signo ppter ppōez pticularē ⁊ vlez vbi subiicit termin⁹ ꝓis cū signo.

Arguit Ista ē indiffinita.tm hō currit. vt dicūt loyci ⁊ tū ibi subiicit t'mi⁹ ꝓis cū signo Dōm q̃uis ibi poit sig⁽⁷⁾ exclusiuū nō tū poit sig⁽⁷⁾ vl'e l pticlare de q̃b⁹ ē h ad p/positū. Et qn dr h.oēs apl'i dei stz.rij.subiicit t'mi⁹ ꝓis cū signo vli.⁊ tū ipa ē indiffinita saltē in sensu ꝓo. Dōm q̃ oēs in pl'ali

nuo tenet collectiue ⁊ nõ distributiue. neqz ẽ disposicõ subiecti. sz ẽ ps subiecti ⁊ totale subiectũ sumit sine signo.

Arguit Hic hõ ẽ spẽs subicit termin⁹ pis sine signo. ⁊ tñ ñ ẽ idiffinita ꝓm reales. g̃ diffi⁹ nõ pueniet soli diffinito ⁊ pcẽtz sub ipo. Dõm q̃ ille ti⁹ hõ ñ tenet piter sz singularit. eo q̃ sub ipo ñ pt fieri subsũptio vt ñ seqt hõ ẽ spẽs ergo iste hõ ẽ spẽs. ⁊ p pñs ẽ singularz. Et lz ibi nõ sbicat tmi n⁹ singularz singularitate suppositi tñ bñ singularitate natũe. qz hõ suppoit p natũa hũana cõi q̃ ẽ vnica ⁊ singlarz. Sz moderni dicũt illã ppõez ⁊ psil'ez idiffinitã. qz ñ ponũt naturã cõez. sz dicũt q̃ hõ suppoit ibi p pceptu cõi specifico.

Arguit Ille tmi⁹ ẽ pis q̃ apt⁹ nat⁹ ẽ pdicari de plib⁹. sz ꝗ hõ ẽ spẽs hõ apt⁹ nat⁹ ẽ pdicari d̃ plib⁹. g̃ ẽ termin⁹ pis. Mioz pbat. qz ẽ vle. Dõm q̃ hõ capit dupl'r Uno⁹ p natũa hũana i suis suppositz. ⁊ sic tenet piter ⁊ pdicat de multis. Alio⁹ capt p illa natũa cõi abstracta a suis suppositz. ⁊ ꝗ fit qñ sibi attribuit nomẽ icõe intẽcõis. ⁊ sicñ tenet piter sz singulariter singularitate natũe. qz actu ñ pt capi pro suppositz.

Notandũ Qz ppõ dr idiffinita. i. indetmiata. qz indrñter pt sibi addi signũ vle vel pticulare. Et qñ dr ois ppõ ẽ detmiate q̃nta. g̃ nll'a ẽ idiffinita. Añs pbat. qz de rõe q̃ztitatz ẽ detmiate. Dõm q̃ ppõ rõz. nõ dr indiffinita q̃si ñ sit q̃zta. sz qz ñ ẽ detmiate q̃zta per additõez signi licz sit determiate q̃zta p signi remotõz. sicut si eẽnt decẽ oues ⁊ nouẽ solũ signate. tñc decia determiaret p nõ signatõz.

Singularis est illa in qua.

Hic diffinit q̃rtũ mẽbrũ dicte diuisiõis. scz ppõz singularẽ dicẽs. Singularis ẽ illa in q̃ sbicit tmi⁹ discret⁹. i. singlarz. vl' termin⁹ cõis sũpt⁹ cñ. pnoie demõstratio p̃mitiue. spẽi. vt sortes curit. iste hõ ck. Rõ ordis ẽ qz in trib⁹ mẽbris p̃mis sbicit termin⁹ pis piter tẽt⁹ q̃ sp pt teneri p ml'tis. ꝗ ꝗo subicit ti⁹ singularz singulariter tẽt⁹ q̃ ñ pt accipi p ml'tz. iõ in ill' trib⁹ pcedẽtib⁹ ẽ p/fectior q̃ztitas subiecti q̃z in singulari.

Querit Quare pnoia deriuatiue spẽi nõ faciũt ppositõez singularẽ sicut pnoia p̃mitiue spẽi.

Dõz q̃ iõ. quia licet pnoia diriuatiue spẽi ⁊ p̃mitiue speciei am

to demonstrant tñ pnomina pmitiue speciei certi demonstrãt eo q demõstrãt certũ suppositũ ⁊ faciũt terminũ cõez pcise stare p vno supposito. sz pnoia deriuatiue spẽi demõstrãt incertũ suppositũ eo q tlis termi demõstrat adhuc pt de plib pdicari vniuoce sicut ptz dicẽdo. me asin currit supposito q tres asinos habẽt. tũc de quolibet possum vere dicẽ. me asin currit.

Arguit Iste stz p pões singlares. ego scribo. tu legz. alle studet. ⁊ tñ diffinitio non puenit eis vt ptz trãscurrẽdo eã Dõm q lz pnoia pmitiue speciei nõ sint termini singulares ex impõe ⁊ modi significãdi essentiali. qz significãt substantiã sine q̃litate determiata sunt tñ termini singulares ex demõstratõe ⁊ relatõe q̃ mõ hz ponũtur.

Arguit Ille ppões hõ ẽ spẽs. aial ẽ gen stz singulares. ⁊ tñ ibi nõ sbicit terminus discret aut tmi cõis supt cũ pnoie demõstratiuo pmitiue spẽi. Dõm q q̃ttuor modis aliq̃ ppõ dr singlares. p. qñ in ea subicit tmi discret. vt sortes ck. Scõo qñ in ea subicit ti pis supt cũ pnoie demonstratiuo pmitiue spẽi. vt iste hõ ck. Tercio qñ i ea subicit tmi pis accept p natũa i cõi. vt hõ ẽ spẽs. Quarto qñ aliqd totum dictũ supplet vicẽ termi singlares cui ñ ẽ nomẽ ipositũ. vt hominẽ currr ẽ possibile q̃ ppõ ex pte toti dicti ẽ singularis. Sed alij supaddũt alios q̃ttuor. pmus qñ subiectũ ẽ collectũ ex plib tmis singlarib vt sortes ⁊ plato trahũt nauẽ. Scõs qn sbiectũ ẽ relatm grãmaticale. vt soz. ck q̃ disputat. Terci qñ sbẽm ẽ ti pis restrict p no ppriũ vt hõ plato disputat. Quart qñ subiectũ ẽ idiuiduũ ex suppõe l circũlocutõe. vt suffronici filii.

Querit Quãta sit ista ppõ. tot sortes ẽ minor sorte. Dõm vt p q tot pcapi dupl'r. Uno sincathegreu. i. distributie ⁊ sic ẽ vlis qz vz istã. q̃libet ps sortz ẽ wz sorte Alio capr p pfecto ⁊ itegro ⁊ sic ẽ singlarz sz fl'a Et qñ dr sig vle ñ pt addi tmio singlari. sz tot ẽ sig vle. q̃ñ pgrue addi tur tmio singlari sortes. Dõm q duplicia stz sig vlia. aliq̃ stz q distribuũt p ptib sbiectis. i. p iferioribus. Alia stz que distribuũt p partib integlib pma signa ñ pñt addi tmio singlari tñ bñ scda ñ gra tmi singlarz. sz pis sbintellecti q ẽ q̃libz ps sortz

Termin discret est qui ap

Hic diffinit terminū discretū. dicēs. terminus singularis siue discret⁹ē q̄ pdicat de vno solo. vt sortes de seipso.

Arguit Solius vniusal'ē diffinitio. sz termin⁹ discretus nō ē vl'e. g̃ nō pt diffiniri Dōm q̄ termin⁹ discret⁹ capit dupl'r. Uno⁰ fm cōez rōez singlarz. z sic bn̄ pōt diffiniri. Alio⁰ in spciali p isto vl'isto termio singl'ari. z sic non diffinit sp. tn̄ capit pme intētional'r.

Arguit A pma suba nulla exit pdicatio. g̃ t̄min⁹ discretus nō pdicat de vno solo. Dōm q̄ a pma suba nulla exit pdicatio directa z ordinata tn̄ bn̄ indirecta z inordinata q̄ ē cuisdē de seipso vel inferioris de superiori.

Arguit Idē nō pt esse in seipso. ergo idē nō pdicat de seipso. Dōm q̄ idē eē in seipso intelligit dupliciter Uno⁰ pmo z p se z rōe toti⁹ z sic ē impossibile. Alio⁰ rōe ptiū vt aīa sortis est in sorte. z sic est possibile.

Arguit Diffinitio t̄mi singl'arz ꝓueit alteri a diffinito. g̃ nō ē bona Aīs pbat. qz t̄mi⁹ ꝓis nat⁹ē pdicari de vno solo vt ptz dicēdo. sortes ē hō. ibi hō de vno solo pdicat. Dōm q̄ t̄mi⁹ ꝓis bn̄ pdicat de vno solo. sz nō solū pdicat de vno solo eo q̄ etz pdicat de pl'ib⁹. sz ti⁰ discret⁹ pdicat solū de vno solo. sic q̄ ei repugt pdicari de pl'ibus. Et q̄ d̄r pt⁹ē ver⁹ t̄mi⁹ singlarz. z tn̄ sibi ñ repugt pdicari de pl'ib⁹ cū pl'es sint ⁱ⁰ noie vocati. dōz q̄ ei ñ repugt pdicari de pl'ib⁰ equoce. tn̄ bn̄ vniuoce

Propositionuz alia affir-

Hic ꝓnt poit terciā diuisionē ꝓpōnis cathegorice q̄ se tz ex pte forme z q̄litatz eēntial'. Dicēs. ppositionū cathegoricarz alia affirmatiua alia negatiua. Cui⁹ diuisiōis rō ē. qz in oi ppōe cathegorica ē ꝓposicō pdicati cū subiecto. vl' g̃ ibi fit ꝓpositio fm voces tm̄ z sic ē negatiua. vel fm voces z significata sil'. sic ē affirmatiua. Sz q̄ sit diuisio penes q̄litatē ptz. qz suit penes pdicatū. sz pdicatū hz se sub rōe q̄litatis z forme.

Queritur Qual' sit ista diuisio. Rndet q̄ affirmatio z negacō capiūt dupl'r Uno⁰ p ppositōe affirmatiā z ppōe nega. z sic ē diuisio g̃z i suas spēs. Alio⁰ capiūt formal'r p ꝓpōe affirmatiua z nega. z sic est diuisio gz in

ſnas drās ſicut illa diuiſio. aīaliū. aliud rōnale. aliud irrōnale.

Arguit Hoc nō valet diuidi penes q̄litatē qd̄ caret q̄litate. ſz ppō caret q̄litate cū ſit ens rōis. g. ꝛc.

Dōm q̄ q̄zuis ppō nō hz q̄litatē realē ꝛ ppriē dictā. habet tn q̄litatem lilitudinarie ſumptā. qz ſicut q̄litas realis tenet ſe ex parte forme ſic etiā qualitas ppōnis tenet ſe ex parte pdicati qd̄ eſt forma in ppōne

Arguit Affirmatiū ē añ negatiū. ſicut hītus ē añ priuatōem. g nō ē diuiſio generis in ſpēs. Tz ꝛñia. qz ſpēs ſūt coeq̄ ſb ſuo genē Dōm q̄ ſpēs ꝛpate ad genus eq̄liter ſub genē ꝛtinēt. ſz nō qñ inter ſe ꝛſideratē q̄ mō affirmatiū ē añ negatiū, Qd̄ pbat tripl'r. primo ex pte vocis. qz in ppōe negatiua ſtz plēs voces q̄z in affirmatiua. ſz ſimplicioza ſtz poza. Secūdo ex pte itellcūs. qz affirmatio reſpicit ꝛpōem. ꝛ negatio diuiſionē. ſz ꝛpō intelligit añ diuiſionē. Tercio ex pte rei. qz ſimplr loqndo ꝛ in diūſis eſſe ē añ nō eſſe.

Propō affirmatia ē illa. i q̄

Hic ꝛñr Pe. h. pseqt mēbra pdicte diuiſionis. ꝛ primo diffinit ppōez affirmatiuā. di. Propō affirmatiua ē illa in q̄ pdicatū affirmat de ſuo ſbco. vt hō currit. Et p oppoſitū diffinit negatia Ubi aliī diffinitōes iſtas ſic aſſignat. Affirmatia ē illa i q̄ principale ꝛbū affirmat. ꝛ negatia ē illa i q̄ principale ꝛbū negat.

Arguitur Illa ppō hō ē aſin' ē affirmatiua. ꝛ tn p dicatū nō affirmat de ſuo ſbiecto. Secda pars aſſumpti ptz. qz vnū oppoſitoz nō affirmat de reliq̄ Dicendū q̄zuis pdicatū vere nō affirmet de ſubiecto. tn falſe ꝛ p̄m modū enūciandi quod ſufficit

Arguit Iſta diuiſio nō euacuat totā naturā diuiſi. g ñ eſt ſufficiēs. Añs pbat. qz iſta ppō. qd libet eſt vel nō ē. nec ē affirmatiua nec negatiua. nō affirmatiua. qz vna ps negat. neq̄z negatiua. qz vna ps affirmat Dōz q̄ iſta ppō eſt affirmatiua. Et qñ dz ipſa tātū hz de negatōe q̄ztū hz de affirmatōne. Dōm q̄ illa ppō capit dupl'ir. Uno. vt ē hypotherica diſiūctiua. ꝛ ſic ē affirmatiua. qz principal' copula affirmat. ſ. vel et min' principal' copula negat Alio. vt ē ppō cathegorica de diſ

ūuncto pdicato. ⁊ sic ite⁊ est affirmatiua. qz pncipal' copula. s. p
mũ est affirmat. ⁊ min⁹ pncipal' copula. s. scdm est negat. ⁊ tũc
vz istã qdlibet ē vel nõ est. i. qdlibet ens ē vel nõ est. ⁊ g simpl'ir.
Ddm est q sit affirmatiua. qz negatio nõ cadit sup copulã aut ꝓ
bum. sed sup ptem pdicati materialis

Arguit Illa ē affirmatiua hõ ē nõ asin⁹ ⁊ tñ pdicatũ ne
gat ⁊ sbco. pma ps assumpti pbat. qz ꝓbũ nõ
negat Ddm q p pdicatũ in diffinitõib⁹ pdictz dz itelligi co
pula ꝓbal' q ē pdicatũ formale ppõis. ⁊ qñ tal' negat ppõ ē sim
pl'r negatiua. sz in p posito manet affirmatiua

Arguit Cũ dico hõ asin⁹ nõ ē. pdicatũ formale negat
et tñ nõ ē negatiua. scda ps assũpti pbat. qz p/
dicatũ. s. asin⁹ nõ negat ⁊ sbco cũ pcedat negatõez q solũ negat
post se Ddm q illa ppõ ē simpl'r negatiua. qz pncipale ꝓbuz
negat. vñ qlitas affirmatiua ⁊ negatiua ñ attēdit pnces pdica
tũ matiale. sz solũ pnces pdicatũ formale. qd ē copl'a. Ul' ddm
lz ibi asin⁹ vocal'r ñ negat d hoie. tñ matial'r ⁊ fz vnã ꝓstructõz

Querit Qual' ē ista ioh̄s q nõ currit mouet Rñdet
q ē affirmatiua. qz pncipale ꝓbũ. s. mouet af
firmat. Sz dicēs. h̄ ꝓbũ mouet seqt negatõez negatē. g negat.
ꝓna tz. qz negatio negãs ē malignãtz nature qcqd p⁹ se iuenit h̄
totũ destruit Ddm q qcqd negatio post se iuenit h̄ totũ destruit
in eadē ꝓpõe. sz h̄ ꝓbũ mouet h̄ seqt in alia ꝓpõe

Arguit Nulla ppõ ē negatiua. g alterũ mēbz p nullo
supponit. Añs pbat. qz in oi ppõe ē vnio pdi
cati cũ sbcto. sz in ppõe negatiua nulla ē vnio cũ illa destruat p
negatõz Ddm q in ppõne ē duplex vnio. s. general'. ⁊ ē hitu
do ꝓuenīcie siue drē pdicati cũ sbco ⁊ tal' nũqz pt auferri manē
te ppõne Alia ē vnio spcal' ⁊ ē solũ hitudo ꝓuenīcie pdicati cũ
sbco ⁊ tal' remouet in ppõe negatiua ad min⁹ fz modũ enũciãdi

Arguit In ppõe negatiua destruit forma ppõis g etiã
destruit ppõ. Añs pbat. qz destruit copula
Ddm q lz ī ppõe negatiua destruat forma q ad ꝓpõz realē pdi
cati cũ sbco. nõ tñ destruit q ad vocalē vnionē Sz dicēs nega?
ē malignãtz nature qcqd p⁹ se iuenit h̄ totũ destruit. g etiã destru
it copulã q ad scdam vnionē. Ddm q negatõ destruit totũ illd
sup qd hz vi. qz destruit qlitatē ⁊ qntitatē se seqntē. sz ñ destruit

totā ſbam ppōis q̄ ē vnio pdicati cū ſbco ad min⁹ ꝑm vocē. qz ad illam non ptingit.

Diuiſa propōne triplicit.

Poſtq̄ p.h. poſuit tres diſiōes ppōis vnā i cōi. ⁊ duas i ſpēali vicz ipſi⁹ ppōis cathegorice. h̄ ꝓnr poit alīq̄ q̄ſitua diſionib⁹ p̄ dictſ cozrndētia. di. q̄ ꝑ⁷ ēplicē diſionē ppōis ē etiā tripler q̄ſitm. ſ. q̄ q̄l' ⁊ q̄ta. q̄z ſufficiētia tal' ē. Nā oē q̄ſitm q̄rit de ſba ꝓpōis aut de accnte. ſi de ſba ſic ē q̄. ſi de accnte h̄ ē dupl'r. vl' q̄rit de q̄titate ſic ē q̄ta. vl' de q̄litate ſic ē q̄lis

Ar Propō ñ hz ſbam nec q̄titatē nec q̄litatē. g. ⁊c. Ad ñs p' bat. qz ppō ñ ē ēs p ſe. nec ē ibi q̄titas q̄ mēſurat ſbam. nec q̄litas ꝑz quā q̄les dicimur. Dōz q̄ znis ppō ñ hz ſbaz nec q̄titatē nec q̄litatē. ppe dictā. tñ hz illa ſil'itudiarie ſūpta i q̄tū ſba capit p illo qd hz modū ſbe. Vl' dōz q ſba ñ capit h̄ p ēte p ſe ernte. ſz capit p eēna. qz ſbctm ⁊ pdicatū ſtſ de ſba ppōis. i. eēna Sz ad illd qd obijcit de q̄litate dōz q q̄litas capit dupl'r Uno⁰ ppe p mēſura ſbe ⁊ illa ñ ē i ppōe. Alio⁰ trāſſūptiue p illo qd ē mēſura acceptōis ſbci ppōis p vno vl' pl'ib⁹ ſuppoſitſ Et ſil'r dz de q̄titate q ꝑ⁷ modū ⁊ ſil'itudiarie ibi repit.

Ar Quātitatſ ñ ē q̄q̄titas. ſz ppō ē q̄titas. g. ipſi⁹ ñ ē alia q̄ itas Maior pz qz eēt pceſſus i ifinitū. Sz minor pbat. qz ppō ē ozō q ē q̄titas diſcreta Dōz q ppō capit dupl'r. vno⁰ p voce plata. vt ē mēſura mltitudis l' paucitatſ lrāz ⁊ ſyllabaz ⁊ ſic ē q̄titas diſcreta. Alio⁰ capit p voce ꝓpleta ſigficatia ꝑi l' falſi. ⁊ ſic hz i ſe q̄titatē ſil'idinarie grā ſui ſbcti vt dcm ē

Ar An ne vtz ſtſ q̄ſitia. ⁊ ñ enūant it iſta. g. ſtſ pl'a q̄z ta Dōz q duplicia ſtſ q̄ſitia. ſ. abſoluta ⁊ reſpectia. ſz. pe. h. poit h̄ ſolū iſta q̄ſitia q q̄rūt de ppōe abſolute. q̄re excludūt an ne vtz q q̄rūt de ꝑitate ppōis. ⁊ ḡ ſtſ r̄ſpectia. eo q ñ abſolute q̄rūt de p ppōe. ſz de ꝑitate ⁊ fl'itate ei⁹. Un due ſtſ rōes q̄re an ne vtz ñ pōnūt p q̄ſitis ſic q q̄l' ⁊ q̄ta Prīa rō ē qz q q̄l' q̄ta ſtſ q̄ſitia abſoluta. an nevtz ſtſ r̄ſpectia. mō abſoluta ſolū cozrūt dictſ diſiōib⁹ ſcdā rō ē qz illa q̄ſitia ponūt h̄ q q̄rūt d ill' q neēcio req̄rūt ad ꝓg noſcē⁷ paſſiōes ppōis. ſz h̄ ſolū faciūt iſta ta q̄ſitia. g. ⁊c Mior ptz qz ñ poſſum⁹ ſciē paſſiōes ppōis. ſ. ꝓūſionē eq̄pollētia ⁊ oppōem niſi ꝑus ſciam⁹ q q̄lis ⁊ q̄ta ſit propō.

Arguitur Uni⁹ q̃sti ẽ ꝗ̃ vnũ rñsiuũ. sz q̃ta ĉ vnũ q̃stiuũ. ergo solũ habebit vnũ rñsiuũ Dõm q̃ in generali vni⁹ q̃stiui sp erit vnũ rñsiuũ. tñ in spẽali possunt vni⁹ q̃stiui esse plura rñsiua

Ite pr̃opositionũ cathego

Postq̃ Pe. h. terminauit de ppõe diffinitiue ꝛ diuisiue. ꝛ de q̃litate ꝛ q̃ntitate ppõis. h ĩ terminat de ei⁹ passionib⁹. ꝛ ꝑmo de passione intrinseca. q̃ ẽ oppõ. grã cui⁹ ponit duas diuisiones. q̃ valẽt sibi ad suũ ppositũ. Pr̃ia ẽ ppõnũ cathegoricar. aliq̃ ꝑticipãt vtroq̃ termio. vt hõ currit hõ nõ currit. Alie altero tm. vt sortes currit sortes disputat. Et alie nullo. vt sortes currit ꝛ plato mouet Scõda diuisio ẽ subdiuisio ꝑmi mẽbri. ꝛ sic sumit ppõnũ ꝑticipãtiũ vtroq̃ termino. q̃dam ꝑticipãt fm eũdẽ ordinem. vt hõ currit homo non currit. Alie vero ordine euerso. vt homo est animal. aĩal est homo

Ar Omnis passio vere ꝛ in recto ꝑdicat de suo subiecto. sed oppõ ñ ẽ hmõi. g̃ nõ ẽ passio ppõis. Mior pbat. qꝛ illa est mala ꝑdicatio ppõ est oppõ. Dõm q̃ passio capit dupl̃r. Uno⁰ in ꝛcreto. ꝛ sic ꝑdicat de suo subiecto. Alio⁰ capit in abstracto. ꝛ sic nõ ꝑdicat. Uñ illa ẽ ꝑa ꝑdicatio ppõ hz oppositaz. sz ista ẽ falsa ppõ ẽ oppõ. Et rõ diũsitatis ẽ. qꝛ abstractũ dꝛ ab abstrahẽdo. eo q̃ abstrahit a suo sbcto ad minus fm modũ significãdi. sz qd ab alio abstrahit nõ ꝑdicat de eo.

Notandũ Qꝛ ꝑma diuisio vz ad ꝛgnoscẽdũ q̃b⁹ ppõib⁹ ꝛueniat oppõ ꝛũsio ꝛ eq̃pollentia. qꝛ ille passiones solũ ꝛueniũt ppõib⁹ ꝑticipãtib⁹ vtroq̃ termio. Sz scõda diuisio q̃ztũ ad ꝑmũ mẽbꝛ vz ad ꝛgnoscẽdũ q̃b⁹ ppõib⁹ ꝛueit oppõ ꝛ eq̃pollẽtia. qꝛ solũ ill q̃ ꝛueniũt vtroq̃ termio fm eũdẽ sitũ. Et ꝛm mẽbꝛ vz ad ꝛgnoscẽdũ q̃b⁹ ppõnib⁹ ꝛueiat ꝛũsio. qꝛ solũ istꝫ q̃ ꝑticipãt ordine ꝛuerso

Arguitur Omnes ppões ꝛueniũt in subiecto ꝛ ꝑdicato. g̃ omꝫ ppõnes ꝑticipant vtroq̃ termino Dõm q̃ omnes ppõnes ꝛueniunt in subiecto ꝛ ꝑdicato. inq̃ztum capiunt ꝑ illis intẽtionib⁹. sed nõ inq̃ztum capiũtur ꝑ rebus substratis

Arguit Participare est ptem accipe vel dare. sed hꝰ nō videt ꝯuenire ppōibꝰ. Dōm q̃ pticipare capitur triplr Uno mō put ēpticipari rōem suscipe. ⁊ sic spēs pticipāt genus. qz oia inferiora suscipiūt rōes. i. diffinitiōes superiorꝫ. vt hō suscipit rōem aīalis. Scdo mō pticipare est ptē alicuiꝰ rei cape. ⁊ sic filiꝰ pticipat bona patris. Tercioꝰ pticipare est idē qd ꝯuenire. ⁊ sic capit in ppōsito. ⁊ sil'ir in Porphirio. vbi dr. pticipatōe spēi plēs hoīes sūt vnus hō.

Arguit Oēs ppōes cathegorice ꝯueniūt in pdicato. q̃ oēs pticipāt ad minꝰ vno termino. Ans pbat qz ꝯueniūt in copula ꝗbali. q̃ est ppōis pdicatū Dōm q̃ duplex est pdicatū. s. materiale ⁊ formale. tūc dr. q̃ oēs ppōes ꝯueniūt in pdicato formali. s. in hꝰ ꝗbo est. sed ñ materiali. ꝛc q̃ fit hꝰ fmo Etiā ppe loqndo copula nō ē ī minꝰ. qz nō manet resolutōne facta. saltē formalr in rōe copule. Uñ terminꝰ in ppōsito est q̃ p se ⁊ materialr terminat ppōem. Et dr notāter p se. ppē signa vlr vel pticularia q̃ ppe nō sūt termini. sed terminoꝝ dispōnes. Et dr materialr p pter copulā. eo q̃ copula non est pdicatū materiale. sed formale

Arguit Dicere ppōes nullo termino pticipare ē oppositio in adiecto. q̃ male ponit mēbꝝ ṗme diuisionis. Ans pbat qz pticipare ē ꝯuenire. sz illa q̃ nullo ī mino pticipāt nō ꝯueniūt Dōm q̃ nō oz diuisū ꝗe dicī ꝛe oibꝰ mēbris diuidētibꝰ in diuisiōe analogi in sua analogata. vbi membra diuidētia ꝯueniūt diuiso q̃dā ordine ṗoris ⁊ posterioris. sz hꝰ oz ī diuisiōe gēs. ista āt ē diuisio analogi ī sua analogata.

Querit Quic p pōes pticipāt vtroqz ī mino fm eūdē ordinē Rndet q̃ ille q̃ hūt idē sbcm ⁊ idez pdicatū fm situ. i. sic q̃ illud qd est subiectū in vna ppōe est sbiectū in alia. ⁊ qd est pdicatum in vna est pdicatū in alia. vt homo currit. homo non currit.

Arguit Oēs ppōes pticipāt fm eūdē ordinē. q̃ alterꝫ mēbꝝ scde diuisionis ē supfluū Ans pbat. qz oēs hūt illū ordinē q̃ sbcm ꝓcedit pdicatū Dōm q̃ sbcm ⁊ pdicatū p intētōibꝰ scdis fuāt sp eūdē ordinē. nō tn p itētōibꝰ ṗmis. qz sic qd ē sbcm ī vna fit qñqz pdicatū i alia. ⁊ ecōtra.

Propōnum participantiū

Postq̃ Pe.his.p̃misit duas diuisiones valētes ad ꝓgnoscēdū passiones ꝓpōnis.hic ꝓnter ꝛeterminat ꝛe illis passionib⁹.ꝛ p/mo ꝛe oppōe. Cui⁹ rō est.qꝛ oppō solū ꝓuenit ꝓpōnib⁹ vtroq̃ termino ꝑticipantib⁹ ꝑm eūdē ordinē.sed ꝓuersio ꝓuenit illis q̃ ꝑticipāt vtroq̃ termino ordine ꝓuerso.sed ꝑticipatō ꝑma ꝑcedit secōdam. Etiā oppō ꝑcedit eq̃pollētiā.qꝛ eq̃pollētia sumit re spectu ꝓpōnū oppositaꝝ q̃ fūt eq̃pollētes. ꝛ sic eq̃pollētia ꝑsup ponit oppōem quare eā seq̃tur

Querit Quid sit oppō ꝓut hic sumit. Rūdet q̃ ē repugnātia duaꝝ ꝓpōnū cathegoricaꝝ vtro q̃ termino ꝑticipantiū ꝑm eūdē ordinē. in q̃litate tm̄. q̃ꝛtitate tm̄. vel in q̃litate ꝛ q̃ꝛtitate sil'. Sꝛ phs diffinit oppōem sb̄ no mie ꝑdictōis di. Cōtradcō est affirmatio ꝛ negatio opposite Et subdit q̃ ille ꝓpōnes sunt opposite q̃ sunt affirmatio ꝛ negatio eiusdē ꝑdicati ꝛe eodē subiecto nō eq̃uoce.ꝛc. Et diffinit oppō nē sub noīe ꝑdictōis qꝛ ipsa est maxima oppō Dī in tytulo q̃sti onis vt h̄ sumit qꝛ oppō in cōi ꝑt capi tripl'r. Uno⁰ ꝓ oppōne reꝝ q̃ nō st̄ signa.sed res ipse opposite vt sursū ꝛeorsū calidū fri gidū. Alio⁰ capit ꝓ oppōe terminoꝝ q̃ st̄ oppositas res signifi cātes. vt albū nigꝝ.ꝛ ꝛe illis loq̃t Pe.his.in ꝓstꝑdicamētis. Tercio capit ꝓ oppōe ꝓpōnū.ꝛ hoc dupl'r. Uno⁰ vt extendit se ad ꝓpōes oppsitas rōe terminoꝝ.vt sortes ē alb⁹. sortes ē ni ger.q̃ st̄ ꝛe ꝑrys ꝑdicatis.ꝛ ꝛe istis loq̃tur phs in secō ꝓiher/ menias. Alio⁰ capit vt se extēdit solū ad ꝓpōes repugnātes rō ne oppositi modi enūciadi.ꝛ sic capit h̄

Querit Quot st̄ spēs oppōis Dōm q̃ q̃ttuor.s. cō ria subcōtraria ꝑdcōria ꝛ sbalterna.q̃ꝝ suffi/ ciētia sic sumit. Nā oēs ꝓpōes opposite hūt repugnātiā vl' g̃ re pugnāt in q̃litate tm̄. vel q̃ꝛtitate tm̄. aut in q̃litate ꝛ q̃ꝛtitate sil' Si repugnāt in q̃litate tm̄.hoc est dupl'r. vel ambe sunt vl'es.ꝛ sic sūt ꝓtrarie. vel ambe ꝑticulares.ꝛ sic st̄ subcōtrarie. Si re/ pugnāt in q̃ꝛtitate tm̄ sic sunt subalterne. Si in q̃litate ꝛ q̃ꝛtita te sil' sic sunt ꝓtradictorie

Arguit Pl'es st̄ spēs oppōis q̃ꝛ q̃ttuor.g̃ P.h.ē dimi nut⁹. Añs ꝓbat.qꝛ aliq̃ ē oppō relatiua ꝛ ali/

q̃ ꝑuatiua. q̃ hic nõ ponũt Dõm q ille st oppões rez vl' tmi
noz. sz h loq̃mur de oppõe ppõnũ

Arguit Iste ppões oppõnũt sortes ẽ alb⁹. sortes ẽ nig
loq̃ndo de oppõe ppõnũ. ⁊ nõ p aliquã q̃tuor
spez Dõz q iste propões opponũt grã tmioz in eis positoz
nõ tñ opponũt i mõ enũciãdi ꝑnes q̃litatẽ vl' q̃ztitatẽ

Ar Pauciores st spes oppõnis q̃z q̃ttuor. g̃ text⁹ est supflu⁹.
Añs probat qz phs p⁹ piher. nõ poit oppõez sbalternã
Dõm q oppõ capit dupl'r. Uno⁹ cõit. vt supi⁹ ẽ diffinita. ⁊ sic
oppõ sbalterna ẽ oppõ. Alio⁹ capit prope ⁊ diffinit sic. Oppõ
propõnũ ẽ rpugnãtia duaz propõnũ cathegoricaz eusdẽ sbci
et p̃dicati i ꝓitate tm̃ l' falsitate tm̃. vl' i his sil'. ⁊ tñc oppõ sbalt
na nõ ẽ oppõ. qz propões ꝓz hãc spez opposite nõ repugnãt i ꝓi
tate vl' falsitate. sz Arest. loq̃t de oppõe h scdo⁹ ⁊ Pe. hil. ꝑmo⁹.
Sz dicẽs. Pe. h. cepit hũc tractatũ ꝑmũ ex libro piher. g̃ dere/
ret seq̃ illũ. ⁊ se illi ꝯformare. Dõz q P. h. ẽ istructor iuuenũ. q̃
b⁹ oppõ ꝑmo⁹ ⁊ general' sũpta ẽ magz nota

Querit Utz ꝯdcõ sit maxia oppõ. Dõm q sic. ⁊ h pz
ex q̃ttuor. nã p⁹ ẽ maxia cõitate. qz repit i tmi
nis cõib⁹ ⁊ singularib⁹. nõ ãt ꝯtietas. Scdo ẽ maxia ex simpli
citate. qz nõ oz nisi ꝑponẽ negatõz. Etiã nõ req̃rit ꝯstãtiã sbcti.
qz chimera ⁊ nõ chimera ꝯdicũt. Tercio ẽ maxia in repugnãtia
et cuidẽtia. qz ipossibile ẽ q idẽ sit magnũ ⁊ nõ magnũ. nec sim
pl'r nec in respcũ. ⁊ tñ possibile ẽ q idẽ sit magnũ ⁊ puũ respectu
diũsoz Quarto ẽ maxia oppõnũ ꝓitate ⁊ falsitate. qz ipossibile
est ꝯdictorias esse sil' ꝓas aut falsas. Quito ẽ maxia in distãtia
qz ꝯtradictoria maxime distant. eo q habẽt se sicut ens. ⁊ ñ ens
que distant in infinitũ

Arguit Oppõ toti⁹ ad totũ ẽ maioz q̃z toti⁹ ad ptẽ. sz
in ꝯtrarijs ẽ oppõ toti⁹ ad totũ. ⁊ i ꝯtradicto/
rijs ẽ toti⁹ ad ptẽ. g̃ in ꝯtrarijs ẽ maioz oppõ q̃z in ꝯtradcõrijs
Dõm q qñ totũ opponit toti ẽ maioz oppõ extẽsiue. sz nõ i/
tẽsiue. Ul' pt dici. q totũ pt ꝯpari ad duo. Uno⁹ ad suã ptem.
Alio⁹ ad ptẽ alteri⁹ toti⁹. vñ ꝯpando totũ ad suã ptẽ sic maioz ẽ
repugnãtia toti⁹ ad totũ q̃z ad ptẽ. vt in ista ppõe oĩs hõ currit
⁊ null⁹ hõ currit. est maioz repugnãtia q̃z in ista. oĩs hõ currit. ⁊
q̃dam hõ currit. sed ꝯpando totũ ad ptem alteri⁹ totius. tunc

maior est repugnātia toti ad ptē q̄ toti ad totū. ⁊ tal repugnā tia ē in ꝯdcōrijs. qr pticularis negatiua ē ps vlis negatiue. q̄ opponit vli affirmatiue. sicut totum toti. q̄ ps vlis negatiue sibi magis opponitur

Arguit Inter ꝯria ē mediū nō āt iter ꝯdcōria. q̄ oppō ꝯria ē maior q̄ ꝯdcōria. ꝯña pbat. qr plus distāt q̄ p mediū distāt q̄ que sine medio distant Dom q̄ pbatio ꝯñe tenet in his q̄ localr distant. sed ꝯdictoria nō distat magime localr. sed solū q̄ ad posse sil esse verē. vel siml esse falsum. ⁊ p tanto est maxima

Arguit Oppō ꝯdcōria est mīma. q̄ nō ē maxia. Añs pbat. qr est pma. sed pmū in vnoq̄q̄ genere ē minimū ⁊ mēsura oīm alioꝝ Dom q̄ ē maxia ⁊ mima respectu diūsoꝝ. ē em maxia. qr fit iter ens ⁊ nō ens. q̄ in ifinitū distāt. sz ē mima. qr ē simplicissiā. eo q̄ ī oib alys icludit. ⁊ ñ eꝝ

Contrarie sūt vniuersalis

Hic notificat pmo ppōes ꝯrias. ⁊ pcedit oppō ꝯria ꝯdictoriā ideo qr ppōes ꝯrie sunt eiusdē q̄titatis. non āt ꝯdictorie. sed idē est añ diuersum. Dicēs q̄ ꝯrie sunt vlis affirmatiua ⁊ vlis negatiua eiusdē subiecti ⁊ eiusdē pdicati. vt oīs hō currit. nullus homo currit. Pro q̄ notandū q̄ ppōes ꝯrarie debēt esse eiusdem subiecti ⁊ eiusdē pdicati quo ad tria. Primo quo ad vocē. quare iste nō sunt ꝯrarie. omnis hō currit. nullum risibile currit. Secō quo ad significatiōem. i. q̄ subiectū ⁊ pdicatum debēt vniuoce teneri. ⁊ non equoce. ⁊ ergo iste nō sunt ꝯrarie. omnis canis currit. nullus canis currit. qr canis equocatur. Tercio q̄ ad supposita. id est q̄ subiectū ⁊ pdicatuz debent teneri eque stricte ⁊ eque ample. ergo iste non sunt ꝯrarie omnis homo est albus nullus homo est albus

Ar Oīa ꝯria stz forme actiue ⁊ passiue ad inuicē. sz ppōes ñ stz forme actiue ⁊ passiue ad inuicē. q̄ nō stz ꝯrie. Dom q̄ duplicia sunt ꝯraria. s. rerē siue terminoꝝ. ⁊ ppōnū. mō ꝯraria rerē stz forme actiue ⁊ passiue ad inuicē. sz nō ppōnū.

Ar In istis ppōib. oīs hō currit ⁊ nullus hō currit. īmini nō accipiunt eque ample ⁊ eque stricte. ergo nō sunt ꝯrarie.

Añs pbat. qz in ꝑma ppõe hõ stat p viris z mulierib⁹. z in se/ cũda stat p viris tm. Dõm q ille ppões nõ st ꝓne gra signifi/ catõis z fmõis vt argumtũ pbat. sz ꝓtute vsus accipiũt vt cõ trarie. Uñ ꝑpe loqndo iste st ꝓrie. ois hõ ē alb⁹. null⁹ hõ ē alb⁹ qz ibi termi tenẽt eodẽ mõ rõe illi⁹ adiectiui alb⁹. qz sensus est. ois hõ ē alb⁹. z null⁹ hõ ē alb⁹. i. ois hõ masculꝰ est alb⁹. z null⁹ homo masculus ē alb⁹.

Subcõtrarie sũt particula

Dicoñdit q ppões st subcõtrarie. Et ꝺt q st pticl'aris affirma/ tiua z pticularis negatiua eiusdẽ subiecti z eiusdẽ pdicati. vt q dã hõ cꝗ. qdã hõ nõ cꝗ. Et dicũt subcõtrarie qz ponũt sub ꝓtra rijs sicut ꝑs ponit sub suo toto.

Arguit Non sunt aliq ppões subcõtrarie. ergo nec sub cõtrarie. ꝓña patz p simile. Dõm q non ē oñ/ no simile quia ambe ppões contrarie sunt vl'es. z sub illis ꝓti/ nẽtur ppões pticulares quas dicimus subcontrarias. sed in p positionibus contradictorijs vna est pticularis sub qua nõ po test contineri alia pticularis. qz sub illa non potest fieri subsũp/ tio. z ergo defectus ē ex pte vnⁿ mẽbri.

Querit Utrũ ille sint subcõtrarie. iste hõ cꝗ. z iste hõ nõ cꝗ. Rñdt q nõ. sz st ꝓdictorie. Et qñ dr ille ppões st subcõtrarie q ponũt subcontrarijs. sz iste sunt hmõi. igit zc. mior patz. qz ponũtur sub istis ꝓtrarijs. ois hõ cꝗ. z nul/ lus hõ cꝗ. Dõm q licet fm rem ponãtur sub cõtrarijs. nõ tñ fm modũ enũciandi. nã subiectũ in illis non tenet eodẽ mõ cũ sub iecto ppõnũ cõtrariaꝝ. qz in ꝓtrarijs subiectũ accipit p plibus suppositis in ill' ꝓo solũ p vno determinato z singl'ari supposito.

Arguit Una ꝓdictoria ꝝ ppõnũ est vl'is. sz iste ambe st singl'ares. ergo nõ ꝓdicunt. Dõm q dupli/ ces sunt ꝓtradictorie. scz fm rem z modũ enũciandi sil'. z in ill' sp vna est vl'is. Alie st ꝓtradictorie fm rem tm quas scz ipossi bile est simul esse veras aut falsas. z ille ambe pñt esse singulares Ul'dõm q duplices sunt contradictorie. scz de subiecto cõi cui pt addi signũ vl'e vl' pticulare z de ill' loqꝗ tertus. Alie sunt de subiecto singulari cui nõ cõgrue addit signũ vniũsale. et ille amb e sunt singulares.

Arguit Iste ppōes non st̃ opposite q̃ st̃ sil' se. sz ppō/sitōes subcontrarie st̃ simul vere. ergo non sūt opposite. Dōm q̃ oppositio in subcōtrarys non sumit' penes repugnātiā ꝓtat̃ nec etiā q̃ntitatis. sed penes repugnātiā falsi/tatis z q̃litatis.

Cōtradictorie sūt vniuer.

Hic tercio notificat ppōes ꝗdictorias. Et ē ratio ordinis. qz contrarie z subcontrarie sunt eiusdē quātitatis. contradictorie ꝗo z subalterne propōnes sunt diuerse quātitatis. sed idem est aī diuersum. Et quia contradictorie opponūtur ꝓm rem z modum sil'. subalterne ꝗo ꝓm modū tm̄. ideo ꝑus agit de contradi/ctorijs q̃z subalternis. Dicens. contradictorie sunt vl'is affir/matiua z ꝑticularis negatiua. vl' vl'is negatiua z ꝑticularis af/firmatiua eiusdē subiecti z eiusdē predicati. Exemplū ꝑmi. vt omnis homo currit q̃dā homo non currit. Exemplū scdi vt nul/lus homo currit. q̃dā homo currit.

Notandū Q̃ ꝗtradictio est affirmatio z negatio eiusdē de eodē. ad idē. ꝓm idem. sil'r z in eodē tpe. Ex illa diffinitōe trahūtur q̃nqz ꝗditōes ad ꝗdictionē req̃site. ꝗma est q̃ ibi sit affirmatio z negatio vni' z eiusdē de eo dem ꝓm rem z vocē sil'. quare hic non est ꝗdictio. Tullius cur/rit z marcus non currit. neqz hic omnis canis currit quidā canis nō currit. Scda ꝗditio est q̃ ille due ppōes referātur ad idem. z ergo hic nō ē ꝗtradictio. sortes currit supra pedes z non supra caput. ergo sortes currit z nō currit. Tercia conditio ē q̃ sit ꝓm idē. z ergo hic non est contradictio. video oculis z non auribus ergo video z non video. Quarta conditio est q̃ debent termini teneri sil'r. quare hic non est ꝗtradictio. homo est spēs. nullus hō est species. qz cū dr̄. homo ē spēs. homo tenet' ꝑ natura cōi. z cū dicit'. nullus homo est spēs. accipitur prout est in suis suppositis. Quinta est q̃ ille due ppositiones debent referri ad idem in stans temporis. z ergo iste non contradicunt. Sortes legit ho/die. sortes non leget cras.

Arguit In ꝗdictorijs termi non tenētur similiter. ergo quarta conditio est falsa. Alīs ꝓbatur. quia in vna tenētur vniuersal'r. z in alia ꝑticulariter. Dōm q̃ in cōtra/

dictorũ termini non habent teneri sil'r quo ad omnia ⁊ quo ad distributionẽ. sed sufficit q̃ teneãtur sil'r quo ad acceptionẽ pro suppositis. qꝛ subiectũ in ipis sp pro suppositis accipit.

Arguit Due ppões contradictorie non possunt sil' fieri in eodẽ tpe. ergo diffinitio p̃sup ponit falsuꝫ. Añs pbat. qꝛ in platõe vna sequtur alia. Et est argumentũ Eraclitj qui dicebat q̃ non ꝓtingeret cõtradicere. Dõm q̃zuis due ppões contradictorie non formant in eodẽ tpe. tñ referũtur ad idem tempus. quare dicitur in vltima conditione q̃ habent referri ad idẽ tempus.

Subalterne. sunt vniuer.

Hic vltimo notificat ppões subalternas eo q̃ magis recedunt a natura oppõis dicens. Subalterne sunt vniuersalis affirmatiua ⁊ particularis affirmatiua. aut vlis negatiua ⁊ particularis negatiua eiusdẽ subiecti ⁊ p̃dicati. vt omis homo currit. quidam homo currit. nullus homo currit. quidã homo non currit.

Arguit Ille ppões non opponũtur q̃ sint quãdoqꝫ sil' vere ⁊ interdũ sil' false. sed ppões subalterne sũt hmõi. igit ꝛc. Dõm q̃ q̃zuis ppões subalterne non repugnãt in veritate neqꝫ in falsitate. tñ repugnãt in q̃ntitate. ⁊ hoc sufficit q̃ ad oppões generalr dictã. scꝫ fm q̃ hic capit.

Querit Quare dicũt aliq̃ ppões subalterne. Rñdet q̃ iõ. qꝛ sunt due ppões q̃rũ vna ponit supra aliã. ⁊ sic dicũtur subalterne q̃si sub ⁊ sup̃ posite qꝛ vna ponitur sub ⁊ alia supra. Sequtur correlarie. q̃ ppões subcontrarie non dicũtur subalterne eo q̃ ponũtur subcõtrarijs. qꝛ hoc est in diuerso ordine ⁊ respectu contrariaꝝ. non em̃ sunt subalterne inter se. qꝛ vna non ponit sub alia sicut fit in subalternis. Et hec omnia planius videri habent in figura iam sequnti.

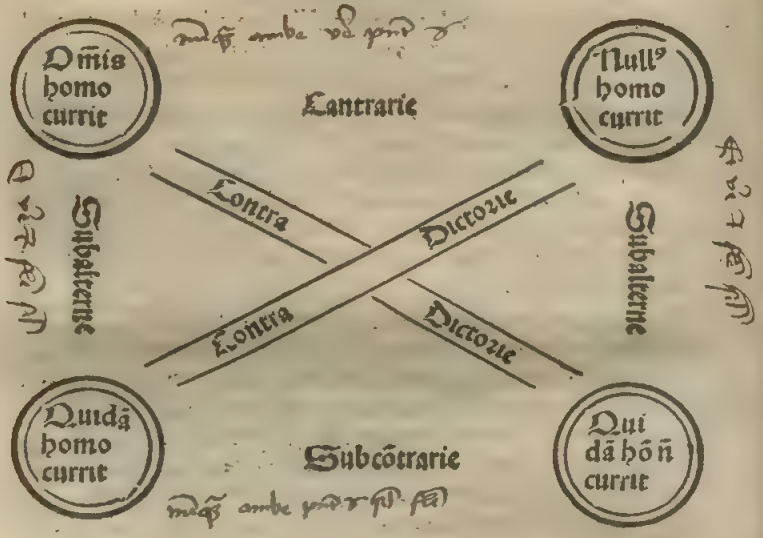

Ropositionũ triplex

Postq̃ Pe. Hyſ. determiauit de oppositõib' ppositionũ. Hic ꝓnter volẽs de legib' ppositionũ opposita ꝯ determiare pmittit ppositionũ materias eo q̃ ille leges vl' regule variãtur ꝑm mutationez materie. Et p° diuidit materiã. scdo declarat mẽbra diuidẽtia. Dicẽs ppositõnũ triplex est materia. s. naturalis. ꝓtingens ⁊ remota. Quarũ sufficiẽtia ꝑt sic sumi. nã in omi ppõe ẽ habitudo pdicati ad sb iectũ. vel ergo est habitudo repugnãtie pdicati ad subiectũ. ⁊ sic ẽ materia remota aut ꝓueniẽtie h̃ ẽ dupl'r. qz vl' illa habitudo ẽ necessaria. ⁊ sic ẽ materia naturalis. aut ꝓtingens ⁊ accñtalis. et sic est materia ꝓtingens.

Arguit Nullũ ens rõis hz materiã. sz ppõ ẽ ens rõis. g̃ nõ hz materiã. Maior pbat. qz materia est pn̄ rei natũalis ⁊ entis extra aiam. vt patz ꝑmo physicozum.

Dōm q̄ nullū ens rōis habet materiā proprie dictā. hz tñ materiā similitudinarie sumptā. Unū p̄m similitudinē ppō hz triplicem materiā. scz materiā ex q̄ vt subiectū z pdicatuz. z materia in q̄ scz subiectū vocis vl ipam vocē. z materiā circa quā scz enūciabile ex quo fit ppositio.

Queritur Quid sit materia in ppōsito. Rūdet q̄ ē habitudo pdicati ad subiectū. z nō ē subiectū vl pdicatū p̄m se. Sed diceres habitudo vnius ad aliud est forma ergo non materia. Alīs pbat. qz in rebus hūtib⁹ vnionē vnio ē iparū forma. Dōz q̄ habitudo potest cōpari ad duo. Uno mō ad actualē vnionē predicati ad subiectū. z tunc habet rationem materie. Alio⁹ cōpat ad subiectū z pdicatū. z sic habet rōez forme. sed non est inconueniens q̄ aliq̄d diuersimode habeat rōem materie z forme.

Queritur Qūo dzūt ista duo. matia ppō⁹ ē triplex. z ppositionū triplex est materia. Dōm q̄ sic dzūt nā p̄ma est falsa. z scda vera. Sz q̄ p̄ma sit falsa pbatur duplr. qz sua p̄dictoria est vera. scz nulla materia ppositionū est triplex Scdo pbat. qz materia supponit determinate. sed nulla est determinata materia que sit triplex. Qz aūt scda sit vera ptz. quia materia supponit ibi simplr pro materia in cōi. z sub tali termino sic supponēte non dz descendi. z ergo textus notanter dicit. ppositionū triplex est materia.

Naturalis ē illa in q̄ predi

Hic describit materiā naturalē. Dicēs. naturalis est illa in q̄ pdicatū est de esse subiecti vl ppriū eius. vt homo est aīal. homo est risibilis. Et est rō ordinis. qz natura materie fundat sup conuenientiā pdicati cū subiecto. sed illa est maior in naturali q̄z cōtingenti. z in contingēti ē pfectior. qz positiua q̄z in remota vbi solū est negatiua.

Arguit Ista ē in materia naturali. aīal est hō. tñ pdicatū nō ē de eē subiecti nec ppriū ei⁹. Dōm q̄ licet hō nō sit de eēntia aīal in cōi. ē tñ de eēntia aliq̄z suppositorz. scz ptētorz sub hoīe. Unū pūtens z diuersa stz in eadē materia z vl ite oēs p pōes ex eisdē extremis z de eodē subiecto z pdicato. z sil ite sbalternās z sbalternata. vt vlis z sua pticlaris vl indifinita

Arguit Dic hō ē aīalitas pdicatū ē de eēntia sbiecti et tn nō ē i maria natūali. sz remota. Dōm qzuis pdicatū sit de eēntia subiecti p̄m rē. nō tn p̄m modū enūciādi qz aīalitati in qzdū suik ī abstracto ꝓpugt q̄ pdicet ō suis iferiorib⁹.

Arguit Ista ignis ē calid⁹ ē i maria naturali. z tn pdicatū n ē de eē sbiecti vt notū ē nec ppriū e⁹. qz n̄ pueit soli igni esse calidū. Dōm qzuis nō sit ppriū qrto mō est tn sibi ppriū secdo mō z ḣ sufficit. Vl' dōm e q̄ sz calor pueniat alijs secūdario z pticipacōez solū. tn pueit igni p se z primario

Arguit Iste st̄ in maria ptingēti. aqua ē frigida. era ē sicca. qz ibi accns pdicat de subiecto. ḡ etiā ista ignis ē calidus. pna tz a sil'i. qz vbiqz pdicat accns inseparabile de suo subiecto. Dōm q̄ si ista accns capiatur eodē mō sez vt dicūt aptitudinē sic omis iste ppōes st̄ in materia naturali non aūt si capiātur vt dicūt actū.

Arguit Ista ē in maria naturali ignis ē calidus etiā capiēdo pdicatū. vt dt actū ergo sil'r alie. Dōm q̄ nō ē sil'e. qz ignis dt subam calid ī de cui⁹ eēntia ē caliditas licz accidat materie ignis. Sz dicēs illd quod vni est suba nulli ē accns pmo physicoz. sed caliditas est accns mlt̄az subaz. ergo nō est de suba ignis. Dōm q̄ suba capit dupl'r. Uno⁰ p ente per se z ḣ nulli ē accns. Alio⁰ capit suba p eēntia z sic qd vni ē suba pt eē accns alterius sicut color ē de suba id est eēntia albedis. et tn est accns parietis.

Querit In q̄ materia sit ista ppō. hō ē bon⁹. Dōm q̄ bonū capit dupl'r. Uno⁰ p bono moris q̄ mō dicim⁹ hoīem esse bonū qz virtuosus ē. z sic ē in materia ptingenti. Alio⁰ capit bonū trāscendēter in qzdū cōuertit cū ente. z tunc ē in materia naturali.

Arguit Illa hō est hō ē in materia naturali. z tn pdicatū nō ē de esse subiecti nec ppriū ei⁹. pbat. quia idē nō est de essentia suiipus neqz ppriū. Dōm qzuis hō in cōi nō ē de essentia hois in cōi est tn de eēntia suppositoz. qz homo in pdicato capit p natūa cōi. z in subiecto capit p suis suppositis. Est eīm regl'a q̄ qn̄ idē pdicat de seipo. tūc subiectū hz rōem materie z suppositi. sed pdicatū induit naturā forme.

Queritur In q̃ materia sit ista. hõ ē ens. Rñdet q̃ ens capit dupl'r. Uno⁰ principal'r ⁊ sic est in materia contingenti. qz tunc est verũ accñs ⁊ valz tm̃ sicut ex̃ns. Alio⁰ capit ens nomial'r vt est vnũ transcendens. ⁊ sic est in materia naturali. qz tunc supius p̃dicat̃ de suo inferiori. qz sic ens est de eē substãne ⁊ oim inferiorꝝ.

Arguit Predicatũ scz ens scdo mõ captum p̃t adesse ⁊ abesse homi. qz hõ p̃t eē ⁊ nõ esse. ḡ ista ꝓposi/tio non est in materia naturali aliquo mõ. Dõm q' lz ens posset abesse homi hoc tm̃ non est p̃ter corruptionē hois.

Queritur In q̃ materia ē ista hõ viuit. Rñdet q̃ viuere capit dupl'r. Uno⁰ vt dr actũ viuẽdi. ⁊ sic est i materia contingẽti. Alio⁰ capr̃ vt dr aptitudiez ⁊ sic ē i materia naturali

Cõtingẽs ē illa in qua pre.

Hic diffinit materiã contingentẽ dicẽs. Contingẽs ē illa in q̃ p̃dicatũ p̃t adesse ⁊ abesse p̃ter subiecti corruptiõez. vt hõ est alb⁹. Dicit adesse ꝓpter materiã remotã. ⁊ addit abesse ad dr̃am materie naturalis.

Arguit Illa corvus est niger est in materia contingẽti. et tm̃ p̃dicatũ non p̃t adesse ⁊ abesse p̃ter subiecti corruptõez. Sed̃a ps ꝓbat. qz p̃dicatũ ē accñs inseparabile. Dicendũ q̃ q̃z uis p̃dicatũ non p̃t abesse subiecto fm̃ rem tm̃ bñ fm̃ intellectũ. quia dr Porphyrius q̃ corvus p̃t intelligi albus ⁊ ethiops nitens candore.

Arguit Propriũ sicut risibile p̃t abesse homi fm̃ intellectũ. ḡ ista hõ ē risibil' et ſ erit in materia contingẽti qd̃ falsum ē. Dõm q' lz risibile possz abesse homi fm̃ intellectũ simplicẽ nõ tm̃ fm̃ intellectũ ꝓponẽtẽ ⁊ diuidẽtẽ.

Arguit Ille intellect⁹ ꝓponẽs ⁊ diuidẽs ē falsus q̃ intelligit rẽ al'r eē q̃z ē. sz si intelligat corv⁹ alb⁹ rea aliq̃ intelligit q̃z ē. ergo ⁊c. Dõm q' corv⁹ p̃t capi dupl'r. Uno mõ q̃ztum ad sua principia cõplexionalia. Alio modo quantũ adesse speciuocũ ⁊ principia essentialia siue substantialia. vnde capiẽdo corvũ. primo⁰ sic nigredo nõ p̃t sibi abesse. qz corv⁹ ē al' colericũ et

calide nature. sz caliditas est mater nigredinis. Sed capiendo corrum ntuz ad esse specificū z principia subalia sic nigredo bñ pt abesse corruo etiā in scōa opatōe intellectus.

Querit In q materia sit ista. hō ē qlis. Dōm q si qle capiat pro qli in cōi sic est in materia pringēti. Si ꝓ capiat pro aliq eius spē. s. risibili sic necessario queit subiecto z ē ppō in materia naturali. Sz illa hō ē qztus ē in materia pringēti lz pdicatū videat ppriū subiecto scōo mō. Et illa hō ē. si est pdicat esse eēntie ē in materia naturali Si ꝓ esse exntie sic est ꝛ materia pringēti.

Querit In q materia sit ista. hō morit. domus ꝓburit. Rñt q morit capit dupl'r. Uno. inqztuz ꝛ instantanea dissolutionē vl' mutatione alicꝰ vinētis ꝛ eē ad nō esse. Alio. vt ꝛ puiam dispositionē ad illā mutationē ꝛ eē ad nō esse. pmo. ē in materia remota. eo q pdicatū repugnat sbiecto. sed scōo mō est in materia pringenti. Et sil'r dōm ē ꝛ illa ppōe. domus cōburit.

Remota est illa in q predi.

Hic oñdit q sit materia remota. dicēs. q ē illa in q pdicatū remouet a subiecto. vl' in q pdicatū nullo. pt puenire subiecto vt hō ē asinꝰ. Pro quo notandū q pdicatū tripl'r remouet a subiecto Uno modo pm vocē p destructionē ppōis. Scōo p aduentū negacōis. vt hō non est asinꝰ. Tercio ppter repugnātiā significatoꝝ pdicati cū subiecto. z sic intellugit h. Et q ptz q oms ppōes affirmatiue false z sil'r oēs negatiue ꝓ est ī matia rmota

Querit Quare ista matia ꝛ remota. Dōm q ñ. idō qz pdicatū remouet situal'r a subiecto. nā vt sic nō maneret ppō. sz qz res significata p pdicatū nō pt pueniē rei significate p subiectū.

Arguit Ista sortes ē albedo ē ī matia remota. z tñ pdicatū pt pueire sbiecto. Dōz q lz ꝑ cē pueiat sibi. ñ tñ ꝑ mo significādi eo q pt cū pcisiōe ab ī eēndo sbiecto.

Lex et natura ꝓtrariarum

Hic pseqt ꝛ legibus propositionuz z primo contrariarū eo q

oppō ꝯria est ꝑ aliꝰ. Et ꝯsistit lex illa in tribus pūctis. Primū q ꝯrie ppōes in nulla materia possunt sil' esse vere. Scōm q in materia cōtingenti ꝛ accnte separabili pnt sil' esse false. Tertiū q in materia naturali. ꝯtingenti ꝛ accnte separabili. ꝛ remota nunqꝫ possunt sil' esse vere vel false

Arguit Propō nō hꝫ legē. q̄ ista ꝛterminatio ꝑsupponit falsū. Añs ꝓbat qꝛ lex ꝓcipit bonū ꝛ phibet malū. cuꝰ ppō nō est capax Dōm q lex capit duplr Unoꝰ ꝓpe vt ē ius scriptū ab antiqꝰ patribꝰ ꝯstitutū ꝑsuadēs honestū ꝛ phibēs inhonestū. vel ē regula ꝛ oribꝰ humanis docens modū viuēdi. sicut est lex nature. lex diuina. lex humana. ꝛ illā legē nō hꝫ ppō. Alioꝰ capit sil'itudinarie. ꝓ regula ꝛ mō repugnātie ppōnū opposteaꝫ. ꝛ ita capit h

Querit Quare due cōtrarie non possunt sil' esse vere. Rndetur q ideo qꝛ cōtrarie ppōes st̄ vniuersalis affirmatiua ꝛ vnīsalis negatiua eiusdē subiecti ꝛ eiusdem predicati. sed in affirmatiua ꝑdicatum denotat inesse omnibus suppositis subiecti. ꝛ in negatiua denotat remoueri a q̄libet supposito subiecti. sed impossibile est idem attribui oibus suppositis ꝛ remoueri ab oibus. Scōa ratio. quia si due cōtrarie essent simul vere seq̄retur q q̄ttuoꝛ ppōnes ꝛ q̄ttuoꝛ angulis. erunt simul vere. ꝛ per consequens due cōtradictorie essent si mul vere quod est impossibile. Seq̄la patꝫ. qꝛ ad veritatē vniuersalis seq̄tur veritas ꝓticularis

Querit Quare due cōtrarie pnt sil' esse false. in materia ꝯtingēti ꝛ accnte separabili Rndet q nō. qꝛ in materia ꝯtingenti ꝑdicatū inest q̄busdā suppositis sbcti. et q̄busdā nō. qn̄ ḡ inest q̄busdā suppositis subiecti vlis negatia falsificat. qn̄ ꝯo nō inest sic reddit vlis affirmatiua falsa.

Querit Quare due ꝯtrarie nō pnt sil' esse false in materia naturali vl' remota ꝛ in materia ꝯtingēti qn̄ accns est inseparabile Dōm q nō. qꝛ in materia naturali ꝑdicatū ꝯuenit sbiecto ꝓ oibus suppositis. ꝛ ḡ sp vlis affirmatiua est vera. ꝛ negatiua falsa. ꝛ sil'r est in materia ꝯtingenti. qn̄ accns est inseparabile. Sed in materia remota ecōtra. sp affirmatiua est falsa ꝛ negatiua vera.

Arguit Iste st̃ ꝛie cuiuslibet hoīs ocul' ē dexter cuiu ſi
dex hoīs ocul' nō ē dexter. ⁊ tñ st̃ ſil' ꝑe. q⁊ ſb ſb
recto oculus nō dēscēdit. aut ſi dēscēdit dēscensus ē diſiūctiu'. q̄
nō falſificat ꝓpōes Dōz q ſte ꝓpōes nō ſunt ꝓrie. q⁊ timin'
nō diſtribut' in vna ꝓriaꝫ dēbet diſtribui in alia. qd nō fit hic.
Et ſil'r dr̄ de illis oīs hō aliq̄ tpe currit. oīs hō aliq̄ tpe nō cur/
rit. Cuiuslibet ꝑdictōis altera ꝑs ē vera. cuiuslibet ꝓtradictōis
altera pars nō est vera

Arguit Dicte ꝓpōnes ſe hñt ſicut vl'is affirmatiua et
vl'is negatiua. igr̄ st̃ ꝓtrarie. ꝓña ꝓbat ꝑ textū
Dōm q nō ſufficit. ſz req̄rit alia ꝓditio dcā. Vl' dōm. q in illis
ꝓpōnib' ē duplex ſubiectū. ſ. diſtributōis ⁊ locutōis. ex ꝑte p̄
mi st̃ vl'es. ſz ex ꝑte ſcdi st̃ indiffinite.

Arguit Iste st̃ ꝓrie. oīs hō ē totū in q̄ztitate. null' hō ē
totū in q̄ztitate. ⁊ tñ st̃ ſil' ꝑe. Scda ꝑs ꝓbat:
q⁊ totū in q̄ztitate ē ēmin' cōis diſtribut' ꝑ ſignū vl'e. ſz ſic ē h̄
in ambab' ꝓpōib' Dōz q iſte ꝓpōes p̄ñt dupl'r capi Uno
in ſenſu quē faciūt. ſ. in q̄ztū hō ſupponit in vtraq⁊ ꝓſonal'r. ⁊ ſic
st̃ vl'es ⁊ falſe. Alio in ſenſu in q̄ fiūt. vt. ſ. hō accipit ꝑ ſe ipſo.
ꝑ ſuppōem materialē. ſic q aggregatū ex ipſo ⁊ ſigno accipiat ꝑ
vno ſubiecto. ⁊ ſic st̃ ſingulares ⁊ ꝑe. ſz nō st̃ ꝓrie

Arguit Iste due ꝓpōnes st̃ ꝓrie. oīs hō eſt alb'. null'
hō ē alb'. ⁊ tñ p̄ñt ſil' eē ꝑe q̄ dne ꝓrie p̄ñt ſil' eē
ꝑe. Scda ꝑs añtis ꝓbat. q⁊ hñt poñaz ad h̄ q ſint ſil' ꝑe. ⁊ ſil'r
argueret de ꝑdcōziis Dōm q ꝓpōes ille capiūt dupl'r. vno
ſ'ſe ⁊ abſolute ⁊ in diūſis tpib'. ⁊ ſic p̄ñt eē ꝑe Alio put ꝓpāt
ad inuicē in eodē tpe. ⁊ ſic nō p̄ñt eē ꝑe. ⁊ q̄ dr̄. q q̄ztus st̃ poſſi/
biles q̄ztū ad ꝑitatē. nō tñ st̃ ad inuicē ꝓpoſſibiles. Vl' p̄t dici
q illa ꝓpō ē diſtinguēda. due ꝓrie p̄ñt ſil' eē ꝑe. q⁊ vel ſil' dēmiat
h̄ ꝑbū p̄ñt. vt due ꝓtrarie ſil' p̄ñt. tñc ē ꝑa. aut dēterminat h̄ cō/
plexum eſſe vere. ⁊ tunc eſt falſa.

Arguit Si due ꝓrie p̄ñt ſil' eē falſe. ſeqūr q due ꝑdcō
rie eēnt ſil' fl'e Seqūla ꝓbat q⁊ ſic ſe hñt ꝓtrarie
ad ꝑitatē. ita ſe hñt ad falſitatē. ſed ad ꝑitatē ꝓriaꝫ. ſeqūt ꝑitas
ꝑdcōziaꝫ. q̄ erīā ad falſitatē Dōm q nō eſt ſil'e. q⁊ pl' req̄rit ad
ꝑitatē ꝓriaꝫ. ſ. ꝑitas oīz ſingl'arū. ſz ad fl'itatē ꝓriaꝫ ſufficit fal

ſitas vniꝰ ꝑticularis. ⁊ g̃ nõ ſequitur falſitas ꝑticularis ad falſitatẽ vlis. ſicut ſequitur ꝟitas ꝑticularis ad ꝟitatẽ vlis

Arguit Iſte ꝓpões oẽ aial eſt hõ. nullũ aial eſt hõ. ſũt in materia naturali. ⁊ tũ ſtꝫ ſil' falſe. Dõm q̃ dictũ q̃ ꝛe lege ꝗriaꝝ ꝓpõnũ intelligit in ꝑdicatõe directa. iſte añt ſunt ꝑdicatões indirecte.

Lex ⁊ natura ſubcõtrariaꝝ

Nic manifeſtat naturã ſubcõtrariaꝝ ꝓpõnũ q̃ ꝓſiſtit in tribus ꝑũctis. Primũ q̃ ſubcõtrarie in nulla materia ꝑũt ſil' eſſe falſe. Scõm q̃ in materia ꝓtingẽti ꝛe accñte ſepabili ꝑũt ſimꝫ eẽ ꝟe. Tertiũ q̃ i materia naturali. ꝛmota ⁊ ꝓtigẽti ꝛe accñte iſepabili nũq̃ ꝑũt ſil' eẽ ꝟe vl' falſe. Rõ ꝑmi. qꝛ ſi due ſubcõtrarie eẽnt ſil' falſe etiã due ꝗrie eẽnt ſil falſe. ſicꝫ ſi iſta eẽt falſa q̃dã hõ currit tũc iſta eẽt magꝫ falſa oĩs hõ currit. ⁊ ſi iſta ẽ falſa q̃dã hõ ñ currit tũc iſta ẽ magꝫ falſa nullꝰ hõ currit. ⁊ ſic ꝓpões q̃tuoꝛ ãgulorꝫ eẽnt ſil' falſe. ⁊ p ꝓñs due ꝗdcõꝛie eẽnt ſil' falſe. qõ ẽ ipoſſibile. Rõ ſcõi. qꝛ i illis ꝑdicatũ ꝑt ieſſe alicui ſuppoſito ſbci. ⁊ alicui nõ. grã ꝑmi ꝟificat affirmatiua. ⁊ grã ſcõi ꝟificat negatiua. Rõ tertiũ. qꝛ i materia naturali ſp affirmatiua ẽ ꝟa ⁊ negatiua falſa et i materia remota ſp negatiã ẽ ꝟa ⁊ affirmatiã falſa. alias eẽnt due ꝗdcõꝛie eẽnt ſil' ꝟe l' falſe. qõ ẽ ꝗ ꝑmũ ꝓnciꝰ metaphiſicale.

Arguit De q̃libet affirmatio ⁊ negatio ꝟa. ꝛe nullo ꝟo ſimꝫ. ſed ſubcõtrarie ſtꝫ affirmatio ⁊ negatio ꝛe eodẽ. gꝰ nõ ꝑũt ſil' eſſe ꝟe Dõm q̃ illa maꝛoꝛ ſolũ intelligit ꝛe ꝓtradictoꝛie oppoſitis

Arguit Impoſſibile ẽ idẽ ꝑdicatũ ꝟe negari ab eodem ꝛe q̃ ꝟe affirmat. gꝰ ipoſſibile ẽ ſubcõtrarias ſimul eẽ ꝟas Añs ꝓbat qꝛ idẽ eidẽ ieſſe ⁊ nõ ieſſe ẽ ipoſſibile Dõm q̃ ipoſſibile ẽ idẽ ꝑdicatũ ꝟe affirmari ⁊ negari ꝛe eodẽ ſb iecto ſingulari ⁊ vno nũo. tũ bñ ꝑt idẽ ꝑdicatũ affirmari ⁊ negari ꝛe eodẽ ſbco vl' q̃ ẽ vnũ ſoe. Et q̃uis ſbcm i eis pmꝰ. p eiſdem ſuppoãt. tũ locutõ reddit ꝟa p alio ſuppoſito i vna q̃ i alia

Aꝰ Iſte. qõ dã ens ẽ bonũ. qõ dã ens nõ ẽ bonũ ſtꝫ i materia naturali. ⁊ ſtꝫ ſil' ꝟe. gꝰ due ſubcõtrarie i materia naturali ſtꝫ ſil' ꝟe. Dõꝫ q̃ boꝰ capit duplr. vnoꝰ vt ẽ paſſio entis. ſic nſibile ẽ

ppa passio hoīs. ⁊ sic ista qd dā ens ē bonū ē ī materia naturali
Allio⁹ capit bonū p bonitate moris. ⁊ sic st in materia ꝯtingē/
ti. ⁊ possunt sil' esse ve. sed nō ꝓmo mō.

Ar In materia naturali due subcōtrarie pnt sil' esse ve. Pro
bat. qz iste st due subcōtrarie. qd dā aīal ē hō. ⁊ qd dam
aīal nō ē hō. ⁊ tn st ambe ve Dm q. P. h. intelligit dcm su
um de pdicatōe directa. sz iste st indirecte pdicatōes.

Querit vtr iste sint sbcōtrarie qdā hō oē al' ē. qdā hō
nullū aīal ē Dm q nō. qz st sil' false. vtz
descēdēdo sub sbco cuuslibet disiūctiue. vñ in sbcōtrariis fuan
da ē ista ꝯditio. q ois kmin⁹ distribut⁹ in vna sbcōtrariaz. nō
debet distribui in alia. ⁊ g sbcōtraria illi⁹. qdā hō oē aīal ē. ē ista
qdā hō aīal nō est. q est vera

Arguit Ille ppōes hnt se sicut pticularis affirmatiua
⁊ pticularis negatiua. g st sbcōtrarie Dz q
nō sufficit. sed vltra h reqrit ꝯditio iam dicta

Lex ꝯtradcōriaz ppōnū

Hic manifestat legē Ꝯdcōriaz ppōnū. di. q ī nulla materia Ꝯ/
dcōrie ppōes pnt sil' eē ve nec sil' false Et nō pt ista lex pbari de
mōstratōe. sz pbat psuasiōe. qz ē pmū pn⁹ ex gen⁹. qd nihil hz
an se p qd pbari posset. Et st duo pncipia ex gen⁹. pmū ē de qlt
bet affirmatio l' negatio ve de nullo vo sil'. ⁊ i illo pn⁹ stādo due
Ꝯdcōrie nō pnt sil' eē false nec sil' ve. Scdm ē idē eidē esse ⁊ nō
esse ē ipossibile. Et pt sic formari psuasio. qz idē eidē ⁊ n esse ē
ipossibile. g ipossibile ē duas ꝯtradcōrias eē sil' vas vl' falsas

Arguit Una ꝯtradcōriaz ppōnū ē va g altera. ⁊ si vna
sit va ⁊ alta. g ambe st ve. pma ꝯna pbat. qz alta
ē va l' nō alta si nō alta g neutra qz nō alta ⁊ neutra eqpollēt. ⁊
p ꝯns due ꝯtradcōrie eēnt sil' false. qd nō ē min⁹ incōueniēs
Dm q alta dupl' capit. Uno⁹ ifinite p aliq. ⁊ sic pma ꝯna ē
bona sz nō scda Allio⁹ capit relatiue. ⁊ ē vt relatm diūsitat accn
tis. ⁊ tūc pma ꝯna nō vz. vt n seqt vna ꝯtradcōriaz ē va. g al/
tera. i. reliq q huic ē opposita. Et vlteri⁹ dz. q qn capit alter rela
tiue. tūc nō alter ⁊ neuter nō eqpollēt. sz solū qn capit infinite.
put ē signū pticulare duoz

Arguit In morte sortis idē sortes est ⁊ nō est ē. g idē pt eidē inesse ⁊ nō iesse. ⁊ p ꝓñs due ꝑdictorie possunt sil' esse vere. Aliis pbat. qz illa duo dñr sil' esse q̄ sunt in eodem instāti Dōm q̄ nō est idē instans formal'r q̄ sortes est et q̄ nō est. sz bñ material'r. qz vt est finis pteriti hz in eo eē. ⁊ inq̄tū est pncipiū futuri hz in eo nō esse

Arguit Iste ſtz ꝑdictorie hō ē spēs ⁊ nullꝰ hō ē spēs. et ſtz sil' vere. p ma ē ya pꝰ oēs logicos. scda etiā ē ya. vt pbat p eꝰ dēscēdētes. vt iste hō nō ē spēs. ⁊ iste hō nō est spēs. ⁊ ita de alijs Dōm q̄ nō ſtz ꝑdictorie. Et qñ dz hnt se sicut vl'is negatiua ⁊ idiffinita affirmatiua q̄ ꝑdicūt. Dōz q̄ ista hō ē spēs nō ē idiffinita sz singularꝭ. ⁊ eꝰ ꝑdcōria ē hō nō ē spēs qz singularꝭ affirmatatiua ꝑdicit singulari negatiue.

Notandū Qꝭ tres reqrūt ꝑditōes ad hꝰ q̄ aliq̄ p/pōes sint ꝑdictorie. Pria est q̄ sint eiusdem sbcti ⁊ eiusdē pdicati. vl' q̄ termi supponāt eodē genere suppōnis. q̄re iste nō ꝑdicūt hō ē spēs nullꝰ hō ē spēs. Scda q̄ timinꝰ nō distributꝰ in vna ꝑdictoria distribuat in alia. q̄re iste ñ ꝑdicūt. omis hō aial ē. q̄dā hō aial nō ē. qz ambe ſtz ve. vtz p descēdentes. Tercia ē q̄ timinꝰ distributꝰ in vna nō distribuat i alia q̄re iste nō ꝑdicūt. omnis hō oē aial est. aliq̄s homo nullū aial ē qz sunt ambe false.

Lex sive natura subalternaz

Hic vltimo determinat Pe. h. de lege subalternaz. qz oppō subalternaz est vltima. g etiā lex subalternaz. qz q̄lis est ordo in subiectis. talis ē ordo in propetatibꝰ subiectoz.

Notandū Qꝭ lex subalternaz ꝑsistit i q̄tuor pūctꝭ Primū si vl'is ē ya pticularꝭ ē ya Rō illi ē. qz ad hꝰ q̄ propō affirmatiua sit ya reqrit q̄ pdicatū ve attribuat oibꝰ suppositꝭ sbcti. ⁊ in vl'i negatiua reqrit q̄ pdicatū remoueat a quolibet supposito subiecti. si ergo pdicatū vere attribuit oibꝰ suppositꝭ sbcti. etiā ve attribuit aliq̄bꝰ. si g vl'is ē ya pticularꝭ erit ya. Rō scda ē. qz si vl'is eēt ya ⁊ pticularꝭ falsa se q̄reret q̄ due ꝑdictorie eēnt sil' ve. l' false qd ē ipossibile. seq̄la ptz. qz si ista eēt ya. omis hō currit. ⁊ ista eēt falsa q̄dā hō currit q̄ ē sb

alterna. tūc ista esset ꝓa q̃dā hō nō currit p legē subcōtrariar. sz ista. aliq̃s hō nō currit ꝛdicit ꝓme. s. oīs hō currit q̃ ponebat ꝓa ergo due ꝛdictorie essent sil' ꝓe. si ista esset ꝓa, oīs hō currit. tūc ista eēt falsa nullus hō currit. sz ista nullus hō currit. ꝛdicit isti pticulari q̃dam hō currit. q̃ ponebat falsa. ergo due ꝓtradicto/rie eēnt simul false:

Becūdū punctū. Ad ꝓitatatē pticularꝭ nō seq̃tur ꝓitas vl'is. Cu' rō ē. qz plus req̃rit ad ꝓitatē vl'is ꝓpōis q̃z pticularꝭ-nā ad ꝓitatē pticularꝭ req̃rit ⁊ sufficit q̃ p̄dicatū ꝓficeat de vnico supposito subiecti ꝓtēto sub ꝓpōne vl'i. sz ad ꝓitatē vl'is req̃rit q̃ pdicatū ꝓficeat de oib' suppositis subiecti. si sit affirmatiua. ⁊ si sit negatiua req̃rit q̃ remoueat ab oībus suppositis. si ergo p̄dicatū vere ōr de vno inferiori. nō oz q̃ vere dicatur de q̃libet.

Arguit Bō seq̃t q̃dā hō ē risibilis. q̃ oīs hō est risibil' q̃dā hō est aial. q̃ oīs hō ē aial ⁊ sil'r in materia ꝓtin gēti. vt q̃dā sol lucet. q' oīs sol lucet. q' ad ꝓitatē pticularꝭ seq̃t ꝓitas vl'is Dōm q̃ bō seq̃t grā materie. sz nō grā forme qz in sil'i forma dat instātia. vt nō seq̃tur q̃dā hō est alb'. ergo omnis homo est albus

Tercū ē. Si vl'is est falsa nō oz pticularē esse falsaz Rō est. qz ad falsitatē ꝓpōis vl'is sufficit falsitas vnius suppositi. sed ad falsitatē pticularis non sufficit falsitas vni' suppositi. ⁊ q' plus req̃rit ad falsitatē ꝓpositōis pticularꝭ q̃z vl'is. ⁊ sic faciliꝰ p̄t ꝓpō vl'is eē falsa q̃z pticularis. Etiā nō oportz q̃ si p̄dicatū false dicat de vno supposito (qd' sufficit ad falsitatē vl'is) q̃ ergo false dicat de oibus. vt exigit falsi/tas particularis.

Quartū ē. Si pticularis est falsa. oportet vl'em esse falsam. Rō qz ad hoc q̃ ista sit falsa q̃dā hō currit req̃rit q̃ cursus remoueat ab oib' suppositꝭ sb/iecti. sz q̃ ista sit falsa oīs hō currit req̃rit ⁊ sufficit q̃ cursus rēoueat ab vnico supposito sbcti. si q' p̄dicatū remoueat ab oib' supposit sbcti etiā remoueat ab vno supposito subiecti

Arguit Ad positōem vl'is nō seq̃t positio pticularꝭ. vt ad positōem hoīs nō seq̃tur positio sortꝭ. q' ad

ꝓitatē vl'is nō seq̄t ꝓitas ꝑticularis. Dōm q̄ lz ad p̄positōz vni
uersalis cōplexi nō seq̄t positio ꝑticularis. tñ bñ ad positōz vni
uersalis cōplexi. ⁊ ꝛ illo vl'i ꝓplexo est ꝗ ad ꝓpositū

Arguit Ad ꝓitatē vl'is ꝓplexi nō seq̄t ꝓitas ꝑticularis
q⁊ nō seq̄t. oē aīal ꝑter sortē currit. g⁰ qd̄ dam
aīal ꝑter sortē currit Dōm q̄ male arguit. q⁊ ꝑticulari positōi
nō ꝑt addi exclusio. sz dz sic capi sua ꝑticularis. g⁰ qd̄ dā aīal aliō
a sorte currit. ⁊ sic bene arguit

Arguit In oi bona ꝓña includit ꝓñs in suo ante. sz in
falsitate ꝑticularis nō includit falsitas vl'is. g⁰ ñ
seq̄t ad ipsā. Dōm q̄ q̄ꝫ in falsitate ꝑticularis nō includat
falsitas vl'is formal'r. tñ includit ꝓtual'r. q⁊ in ꝗ q̄ ꝑdicatū false
dz ꝛ q̄libet supposito subiecti. infert q̄ false dz ꝛ aliq̄ qd̄ sufficit
ad falsitatē vniuersalis

Notandū Q̄ in legib⁹ ꝓpōnū oppositaꝫ fundāt
q̄ttuor regule q̄ꝫ. Pria est arguēdo ab
vl'i tā affirmatiua q̄z negatiua ad suā ꝑticularē indifinitā l' sin
gularē ē bona ꝓña cū cōstātia subiecti ꝑ legē subalternaꝫ. vt bñ
seq̄tur oīs hō currit. g⁰ aliq̄s hō vel iste hō currit. ⁊ est ibi locus
dyalectic⁹ a toto in q̄ꝫtitate ad suā ꝑtem. Secda arguēdo a veri
tate vni⁹ ꝗdictoriaꝫ ad falsitatē alteri⁹. ⁊ ecōuerso. valet ꝓñtia
et est ibi locus dyalectic⁹ a ꝗdictorie oppositis. Tercia arguen
do a veritate vni⁹ ꝗriozꝫ ad falsitatē alteri⁹ est bona coña. sz nō
ecōtrario. Quarta arguēdo a falsitate vni⁹ subcōtrariozꝫ ad ꝓi
tatē alteri⁹. ⁊ nō ecōuerso valet coña. Exēpla haꝫ regulaꝫ facil'r
haberi pñt ex legibus

Propōnum participantiū

Postq̄z autōz ꝛeteminaunt ꝛe oppōe q̄ ē passio ītrinseca ꝓpōnū
Hic cōlequēter vult ꝛeterminare ꝛe alia passione. scz cōuersione
Cuius ordinis rō est. q⁊ idē est añ diuersiū. sed in oppōne sunt
ꝓpōes vtroq̄z termino ꝑticipantes fm eundē ordinē. ⁊ in con
uersione ordine cōuerso. g⁰ ꝛc. Et ꝑmo diuidit cōuersionē. ⁊ nō
diffinit eā. rō illi⁹ ē. q⁊ cōūsio nō ꝗz se vt vniuocū. sz vt analo
gā ad cōūsionē simplicē ꝑ accñs ⁊ ꝑ ꝗpositōz. sz analogū ē ꝓus
didēdū. Pōt tñ cōūsio sic diffiniri. cōūsio ē duaꝫ ꝓpōnū cathe
go. vtroq̄z ēmis ꝑticipātiū ordie cōūso vni⁹ ad aliā formal' ꝓña

Querit Quare determinat ḣ de ꝓdusione Rndet q̃ iõ q̃ scia ꝓsiderãs sbcm̃ etiã dz ꝓsiderare passiones ei⁹. sz ꝓdusio ē passio ꝓpõis. g̃ postq̃z determinauit de ꝓpõne. ḣ determinat de ꝓdusione q̃ est passio ꝓpõnis

Arguit Cõuersio nõ ꝯe pdicat de propõe. g̃ nõ est passio ei⁹. Dõm q̃z uis ꝓuersio nõ pdicat de ꝓpõne in abstracto. tñ bene in ꝓcreto. vt ista est falsa pdicatio propositio ē ꝓdusio. tñ ista est vera propõ est ꝓdutibilis. sicut etiã non valet. hõ ē risibilis. sz hõ ē risibil'

Arguit Oīs ꝓpa passio dz ꝓuertibil'r pdicari de suo sbco saltē in ꝓcreto. sz ꝓdusio in ꝓcreto nõ pdicat ꝓuertibil'r. de propõe. g̃ rē. Minor pbat. q̃ ꝓdusio dr de mltis alijs. s. de ꝓdusione sci Pauli. ⁊ de ꝓdusione aq̃ in vinũ Dõz q̃ ꝓdusio capit dupl'r. Uno⁹ general'r ꝑ mutatõe vni⁹ rei ī aliã et sic ꝓuenit multis alijs. q̃ dicim⁹ ꝓdusio sci Pauli. Alio⁹ capit pro mutatõe vni⁹ propõis in aliã. Et sic capit tripl'r. vno⁹ ꝑ mutatõe vni⁹ propõis in aliã sive ḣ fiat cũ mutatõe pdicati ī subiectũ sive nõ. ⁊ illo⁹ extēdit se ad ꝓuersionē in oppositã q̃litatē. q̃ fit q̃ũ propõ affirmatiua ꝓuertit in negatiuã. ⁊ ecõtra. et ꝓuenit solũ propõib⁹ de ꝓtingẽti ad vtrũlibet. vt sortē currere ē ꝓtingẽs. ꝓuertit sic. sortē nõ currere ē ꝓtingẽs. Scdo capit ꝓdusio pro mutatõe vni⁹ propõis in aliã cũ mutatõe subiecti ⁊ pdicati. ⁊ ecõtra. sive sit formal' ꝓna sive nõ. vt ḣ ē ꝓuersio. oīs hõ ē risibil'. g̃ oē risibile est hõ. Tercio⁹ capit ꝓdusio prope. ⁊ ē mutatio subiecti in pdicatũ ⁊ ecõtra iuxta regulas ḣ positas. ⁊ sic est bona ꝓna ⁊ formalis. q̃ tenet in oibus terminis sil'i forma arguendi retenta. saltē loquēdo de ꝓuersione simplici. ⁊ ꝑ accñs. ⁊ sic sumitur in ꝓposito

Arguit Cõuersio nõ est argumtatõ. g̃ nõ ē ꝓna formalis. Añs probat. q̃ in ꝓuersione nõ ē mediũ Dõm negãdo ꝓnam. q̃ ꝓna formal' hz se in plus q̃z argumta⁹ et sic arguit ab inferiori ad supi⁹ negatiue. q̃ ꝓna nõ vz. sicut in sil'i nõ vz. asin⁹ nõ ē hõ. g̃ nõ ē aial Sz alij negãt añs. q̃ dicũt q̃ ꝓdusio sit argumtatio enthimematica. vt probat ꝑ diffinitõz enthimemat' q̃ ꝓuenit ꝓdusioni. nã ꝓdusio ē orõ in q̃ nõ oib⁹ premissis añ posit' inferr festinata ꝓclusio Et illi ꝓnr dicũt. q̃ reducat ad syllogismũ ꝑ additõz vni⁹ ꝑmisse. sic fit ī enthimẽate vt

cõuersio vniũsalis negatiue reducit ad cesare. ⁊ ꝑuersio ꝑticularis affirmatie reducit ad datisi. sz ꝑũsio vlis affirmatie in ꝑticulare ad darapti. Et ꝓ concordia dicẽdũ ẽ q ꝑuersio ẽ bñ argumẽtatio in cõi ⁊ illatiua. nõ tñ ẽ argumẽtatio dyalectica ⁊ ꝓbatiua q ẽ argumẽti ꝑ orõnẽ explicatio qz argm̃ est rõ rei dubie faciens fidẽ qd̃ nõ fit in cõuersiõe. qz cũ dicit hõ currit. ergo currens ẽ hõ. ꝑñs nõ facit fidẽ de añcedente neqz ꝓbat ipsum.

Ar. Cõuersio ẽ mutatio ꝑdicati in ſbiectum ⁊ ecõtra. sz talis mutatio nõ ẽ ꝑña. q̃ ꝑũsio nõ ẽ ꝑña. Dõm q cõuersio capit duplicit. Uno mõ ꝓ mutatiõe subiecti in ꝑdicatũ ⁊ sic est ꝑña. Alio mõ capit ꝓ habitudine ꝑuerse ad ꝑuertentẽ q̃ fundatur in tali mutatõe. ⁊ sic est formalis ꝑña qñ fit ꝓm regulas hic positas. sed ꝓm alios est ꝑña argumẽtatiua grã vni⁹ termi q̃ nõ ponit in cõuertẽte sicut ponebat in ꝑuersa. ⁊ sic ex ꝑñti noiat q̃ndam cõsequentiã.

Arguit. Predicatũ nõ põt fieri subiectũ. q̃ nõ ẽ ꝑuersio possibilis. Añs ꝓbat. qz vnũ disparatũ nõ põt mutari in aliud. Etiã forma nõ põt fieri materia. sed ꝑdicatũ hz se vt forma ⁊ subiectũ vt materia. ergo subiectũ nõ potest mutari in ꝑdicatũ. vel ecõtra. Dõm q ꝑdicatũ ⁊ subiectũ capiunt duplicit. Uno mõ formalit ⁊ sic predicatũ nũq̃z fit subiectũ. Alio mõ materialit. s. ꝓ illo qd̃ est subiectũ ⁊ pro illo qd̃ ẽ predicatũ. ⁊ sic subiectũ põt fieri predicatũ ⁊ econtra.

Ar. In ista ꝑuersiõe hõ est azin⁹ igit azin⁹ est hõ. predicatuz materialit sumptũ. s. azin⁹ nõ fit hoc subiectũ hõ. q̃ predicatũ nõ fit subiectum materialit. Dõm negando ꝑñam quia ibi cõmittit fallacia ꝑñtis arguẽdo ab inferiori ad superi⁹ cũ distributione sicut in sili nõ sequit hõ nõ est hoc aial azinus. ergo hõ non est aial.

Ar. Aristoteles ponẽs spẽs conũsiõis ꝑmo priorũ ponit tm̃ duas spẽs. s. cõuersionẽ in terminis ⁊ ĩ pte. q̃b⁹ corrñdet ꝑuersio simplex ⁊ ꝑ accidẽs. q̃ pc. his. est supflu⁹. Preterea hõ et risibile ꝑũtunt sz nõ ꝓm aliquã ratz ꝑuersionũ. ergo sũt plures spẽs ꝑuersiõis q̃z tres. Dõm q ꝑuersio capit duplicit. Uno⁰ ꝓut est instrumentũ q̃ mediãte sillogismi ipsecti reducũt ad sillogismos pfectos. ⁊ illo mõ ꝑsiderat ab Arz. in primo priorum ⁊ qz cõuersio ꝑ cõtrapositionẽ ad ꝗ nõ deꝓuit. qz ĩ tali reductõe

debent manē idē termi sz in cōuersione p cōtrapōem ĩmī finiti mutanť in termios ifinitos. ergo nō determiat d̄ ꝓuersiōe p ꝓpositionē. Alio mō capiť vt ē passio ppōnū absolute. ⁊ sic ꝓsideratur ḣ quo mō cōuersio p ꝓtrapōem ē spēs eius. Ad scd̄m d̄ōm q̄ subiectū ⁊ pp̄a passio dicūť ad cōuertibilitatē sz pp̄e nō ꝓūtūť. vñ cōuertibilitas est passio termioꝝ cōuertibiliū q̄ sūt de se inuicē vl'r verificabiles vt hō et risibile. Cōuertētia ē passio relatioꝝ q̄ cōuertūť p̄m subsistēdi cōsequētiā vt si pr̄ ē fili' ē. Sz cōūsio est passio ppōnū et diuidiť in tres spēs scz ī cōuersiōz simplicē. p accidēs et p cōtrapōem quaꝝ sufficiētia sic sumiť. Nā in oi cōuersione est mutatio subiecti in p̄dicatū et ecōtra. vel ergo in tali mutatiōe termi hñt cōtrariā positionē. sic q̄ in vna ppōe ponūtur termini finiti et in alia infiniti. et sic ē cōuersio p cōtrapōem vel hñt similē positionē et hoc dupl'r. vl' qz vna seq̄ť imediate ad aliā et sic est cōuersio simplex. vel ex ꝓñti et sic ē ꝓūsio p accns

Queriť Qūo ꝓuertunť ppōnes singulares. D̄ōm q̄ cōuertunť simpl'r sicut ppōnes ptitulares. qz de particularibus indiffinitis et singularib' idem est iudiciū q̄ ad cōuessionē. Vel dicendū q̄ duplices sunt ppōes singulares alique sunt in quibus predicatū est termin' singularis. et tūc cōuertuntur simpl'r. sicut ista iste hō est sortes. Alie sunt in quibus p̄dicatum est terminus cōis distributus ⁊ tūc cōuertūť in vl'z p accns. vt hic sortes nō est asin' ergo nullus asinus ē sortes. Sz qñ p̄dicatū ē termin' cōis nō distribut'. vt hic sortes ē hō tunc cōuertunť in indiffinitā p cōuersionē simplicē. Et qñ d̄z in cōuersione simplici manet eadē q̄ztitas que in illis variať. D̄ōm q̄ licet nō maneat eadē q̄ztitas p̄m modū enūciandi. manet tñ virtualiter q̄ztū ad id p q̄ verificať ppō qz sicut singl'aris reddiť vera p vno supposito ita sil'r pticularis vel indiffinita.

Conuersio simplex est quā do. Hic determiat de spēb' ꝓuersionis. Et p̄mo de cōuersiōe simplici in qua est mior mutatio. ergo magis accedit ad naturā cōuersionis. Dicens cōuersio simplex est qñ de subiecto fit p̄dicatū et ecōtra. manēte eadē qualitate ⁊ q̄ztitate ppōnis. ⁊ h̄ mō cōuertiť vl'is negatiua in se et pticularis affirmatia in se.

Arguiť Qis cōuersio fit in ppōe que ē cōposita g̃ nulla ē ꝓūsio simplex. D̄ōm q̄ ꝓūsiōz eē simplicē

intelligit dupl'r. vno. sicq fiat in sbiecto simplici ⁊ sic nl'la ē simpl'r vt pbat argum tū. alio. p abnegtōem mutatōis accntiū q ist ī ill' ppōib' ⁊ sic ē aliq pclu. simpl'r ī q ñ mutat qlitas nec qtitat

Arguit In cōsiōe simplici ñ manz eadē qlitas ⁊ qti/tas g ei' natificatō ñ ē bona. añs ptz dicēdo sor. currit g qdā currēs ē sortes Dōz q qtuis ibi n manz eadē qtitas qtū ad modum enunciandi tamē bene qtuz ad rem enunciatā scz qtum ad ea pro qb' verificantur ille propōes vt patuit

Notādū Q; vl'is negatia cōūtit simpl'r vt nl'l' hō ē alīn' g nl'l' alīn' ē hō. sz vl'is affirmatia non pt conuerti simpl'r. Q' rō ē si vl'is affirmatia cōuertēt ī se simpl'r. tūc ibi arguētur a ñ distributo ad distributū vt ptz dicēdo omis hō est aial. ergo oē aial est hō q cōseqntia non valz. qz argué a ñ distributo ad distributū est argué a positione conseqntz ad positionē añtz id est a positione supioris ad positionez ifertorz vt est arguere a positione indifinita ad positionez vniuersalem.

Arguit Non sequitur nullū mortuū est homo g. nl'l' homo est mortu' qz conuersa est ya ⁊ conuertēs falsa. g. text' est fals' Dōz q ī omib' conuersionib' obtuāt ē q nō arguatur a nō distributo ad distributū et a nō amplio ad amplū cū distributōe sicut fit in pposito qz hō in pdicato cōuerse nō āpliat sz ī sbiecto pu ertētz āpliat, p his q sūt ⁊ fuerūt copl'a tiue ppē pticipiū pteriti tpis. Et qñ dz illud pticipiū ec ponit ī cōuersa. g. hō p ipm āpliat. Dōm q pticipia preterita ⁊ futura posita in pto āpliāt subiecta sz posita in subiecto nō āpliāt pta. ⁊ g ista nullū mortuū ē hō dz sic pūti. g. null' pñs hō ē mortu'.

Arguit Nō sequit nll' senex erit puer. g. null' puer erit senex Similr nulla mētrix erit ygo. g. nulla ygo erit mētrix. ergo vl'is negatiua nō pt simpl'r pūti. Añs pbat qz pūse videt esse ye ⁊ cōuertētes false. Dōm q iste ppōes bñ pouertūt. ⁊ sic cōuertēs ē fl'a ita sil'r cōuersa ⁊ ḣ grā āpliatōis. vl' dōz q iste due ppōnes pñt capi dupl'r. vno. ī sensu cōposito ⁊ sic sūt ye. vt nll' senex in qtū senex erit puer. g. null' puer in qtū puer erit senex sic sil'r dz dici d alia ppōc nulla mētrix erit ygo Alio. capiūt iste ppōnes ī sensu diuiso vt null' senex erit puer. i. null' q ē l'erit senex erit puer. g. null' q ē l'erit puer erit senex. ⁊ sic sūt false. sz ñ ē inconuenīs q ex falsis sequat falsū. et q falsa cōuertat in falsaz.

Notandũ Q; pticularis affirmatiua conuertit in p ticularē affirmatiuā simpl'r. vt quidaz hō currit. ergo quoddā currēs est hō. vñ añqz illa ꝓpositio conuertit in q̄ ponit verbū adiectiuū dz tale verbū resolui in verbū substantiuū ⁊ in suū pticipiū. ⁊ tūc subiectū dz poni loco p̄dicati. Sz q̄ ista ꝓpositio sit bona ꝓbat p sillogismū expositoriuz qz ista ē vera. q̄dā hō est aīal. oportz ḡ q̄ aliqd idē sit hō ⁊ aīal signet illud ⁊ sit sortes tūc arguit sic. sortes est hō sortes ē aīal. ergo quoddā aīal est hō. ⁊ sic ista seq̄t ad illā. q̄dam hō ē aīal ad quā sequunt p̄misse illi⁹ sillogismi expositorij.

Queritur Quot sunt cautele vel regule in ꝓuersiōe seruā. Dōm q̄ septē. ꝑma est si nō ponat copula expresse sz verbū adiectiuū tūc añ ꝓuersionē illud verbū pri⁹ dz resolui in suū pticipiū. ⁊ hoc verbū est. vt hō currit resoluit sic. i. hō est currēs. Secda si post copulā suz es est nō sequat rect⁹ sed obliqu⁹. tūc in ꝓuersiōe dz suppleri ens loco p̄dicati materialis. vt ista panis ē in fornace. conuertit sic. igit ens in fornace ē panis. Tertia vt in cōuertente seq̄t congruitas. vt null⁹ lapis est aīal. q̄ cōuertit. ḡ nullū aīal est lapis ⁊ nō nullus. Quarta si subiectū nō sit expressū vt ꝓpō pri⁹ resoluat. aut si sit obliquus pri⁹ reducat in rectū. Quinta q̄ nō mutet gen⁹ suppōnis nec arguat a nō distributo ad distributū. i. q̄ null⁹ termin⁹ distribuat in cōuertēte q̄ nō sit distribut⁹ in cōuersa. ⁊ ꝓpt hāc cāz pticularis negatiua nō cōuertit simplicit. Sexta vt fuet ea dē ampliatio q̄re nō seq̄t. hō est mortu⁹. ergo mortuū est hō. qz hō ampliat in cōuersa ⁊ in conuertēte nō q̄re oportet addere. igitur mortuū est vel fuit hō. Septima vt seruet eadē restrictio. ergo nō seq̄t. null⁹ hō est mulier ergo nulla mulier ē hō.

Ir Nō sequit q̄dā hō videt lapidē. ergo quidaz lapis videt hominē. Quidā lapis ē in muro. ergo q̄dā mur⁹ ē in lapide. Quidā panis est in furno. ergo quidā furnus est in pane. Quidam cultellus est in vagina. ergo quedā vagina est in cultello. Quidam ocul⁹ est in capite. ergo qdā caput est in oculo. Quoddā vinū est in dolio. ergo quoddā dolium est in vino. ex pticularis affirmatiua nō cōuertit simplicit. Dōm q̄ iste ꝓpositiōes nō bñ cōuertunt. qz in conuersiōe determinatio p̄dicati nō dz poni p subiecto sed verū predicatū qd habet p resolutē ꝓpōnis cōuertēde. vt dixit secda cautela.

Conuersio per accidēs est

Hic diffinit ꝓnsionē p accidēs. ⁊ cū ꝗ oñdit q̄ ꝓpōnes ꝓm hāc spēm ꝓuertunt dicēs. Cōuersio p accidēs ē. qñ ꝑ subiecto fi pdicatū ⁊ ecōtra manēte eadē q̄litate sz mutata q̄ntitate vt pz ī textu

Ar Quātitas ꝓpōnis ē prior q̄litate. g̃ ad mutationē q̄ntitatis seq̄t mutatio q̄litatis. Tenet ꝓna. qz ad mutationē prioris seq̄t mutatio posterioris. Dōm q̄uis ad mutationē prioris seq̄t mutatio posterioris in nūero non tñ in spē.

Arguit Ens p accñs nō cadit sub arte. sz ꝓuersio p accidēs est ens p accñs. vt pz ex eis noīe. g̃ ⁊c. Dōm q̄ ens dr̄ p accñs duplr̄. Uno mō qz ē cōtingēs casuale aut fortuitū. ⁊ sic verē ē q̄ ens p accñs nō cadit sub arte in pticulari cōsideratū. Alio⁹ dr̄ ens p accñs. i. p aliud. ⁊ tale bñ cadit sub arte. ⁊ sic in ꝓposito dr̄ conuersio p accidēs.

Notādū Q; vniūsalis negatiua conūtit in pticulare negatiua p accñs. Probat p sillogismū expositoriū. vt si ista ē vera null⁹ hō ē lapis tūc ē aliq̄d singulare qd̄ est hō ⁊ nō lapis. signet ergo illud ⁊ vocet sortes. tūc arguit sic. sortes ē hō sortes nō est lapis. ergo aliq̄s lapis non est hō. Uel sic pbat. ois illa ꝓna ē bona vbi oppositū ꝓntis repugnat añcedēti. sz hoc fit in cōuersiōe vniuersalis negatiue in pticularē negatiuā. ergo cōuersio ē bona. Et silit̄ pbat. conuersio vlis affirmatiue in pticularē affirmatiuā nō probat añt p sillogismū expositoriū sicut cōuersio vlis negatiue.

Ar Hic. ois hō ē aial g̃ qd̄az aial ē hō. mutat suppō simplex i pſonalē ⁊ sic ibi cāt fallacia figure dictiōis ergo illa cōuersio ē mala. Dōm q̄ nō ois mutatio suppōnis cāt fallaciā sz qñ suppō simplex q̄ fit respectu scd̄e itētiōis mutat ī pſonalē qd̄ ñ fit i illa cōsiōe. Et qñ dr̄ ista ꝓnsio nō vz bis audiui missā. g̃ missā bis audiui. qz ꝑma ē vera ⁊ scd̄a falsa ⁊ variat suppō nō respectu scd̄e intētiōis. Dōm q̄ illa ꝓna nō vz. qz arguit respectu eiusdē signi qd̄ ē cā talis suppōnis: sz qñ vlis ꝓuertit in pticulare nō arguit respectu eiusdē signi.

Ar Nō sequit null⁹ hō ē mulier. ergo q̄dā mulier nō ē hō. g̃ vlis negatiua nō bñ ꝓuertit i pticulare negatiuā p accñs.

Dom q ista male ꝓuertit sz dz sic ꝓuerti. nullus hō ē mulier g q̃dā mulier nō est hō masculus. qz in oī bona ꝓna termi dēnt teneri equi ample et eque stricte. sz hō in ante stat p masculū z in cō sequente p masculis et femellis sil'. g° dz sibi addi in ꝓnte. vna pticula que restringit ipm ad standū p masculis tantū.

Ad Nō sequit nullus hō est spēs g° quedā spēs nō ē hō cū cōuersa sit ꝑa z ꝓutēs falsa. Dom q ista male ꝓuertit sed debet sic cōuerti nullus homo est spēs. ergo quedā spēs nō ē aliquis hō quia hō stat in cōuersa p suppositis. g° etiā in cōuertēte dz addi aliqd signū qd restringit hominē ad standū p suppositis sic ē hoc signū aliqs. Et sil'r ista oīs hō videt lapidē g° q̃dā lapī vidz hoiez ñ tene cōuertit sed debet sic cōuerti omnī hō vidz lapidē g q̃dam videns lapidē est homo

Cōuersio per cōtrapositio

Postq̃ pe. his. determiauit d cōuersiōe simplici z paccns vbi manēt eid ē termi sz mutant solū fm situ. hic ꝓnter determiat de ꝓuersione p ꝓpositio nē vbi mutant termi fm situ z significatū sil'. sz idē ē aū diuersū iō ptz ordo. Dicēs ꝓuersio p ꝓtrapositōz est qñ de subiecto fit pdicatū z ecōuerso manēte eadē q̃litate z q̃titate sz mutatis termis finitis in termios infinitos vt pz ī lia.

Ad In oī ꝓusione dz eē idē subiectū et idē pdicatū. sz ī ꝓusione p ꝓpositionē nō ē idē subiectū z pdicatū g z c. Minor pbatur q z termi finiti et termi infiniti nō sunt idē termi. Dz q q̃uis termini finiti et termi infiniti nō sunt idē termi fm fcationē sunt tñ idē fm vocē et hoc sufficit ad istā ꝓuersionē.

Ad Singl'aris negatia ꝓuertit simpl'r g ec pticularis negatiua. tenet ꝓntia qz de pticularib° et singularib° ē idē iudicū. Dom q pe. his. intelligit hoc dictū in affirmatiuis z nō negatiuis. Et qñ dz etiā tenet in negatiuis. qz sicut bñ sequit sortes nō ē asin°. g° azin° nō est sortes ita bñ sequit in pticulari negatiua quidā hō nō est azin°. g° quidā azin° nō ē hō. Dom q hc solū ē gra materie z nō gra forme qz nō tenet in oīb° termis vt nō sequit quoddā aīal nō ē hō g° quidā hō nō est animal.

Ad Arestoiles dt in prio poz q particularis negatiua nō cōuertit. z c. Dom q arest. nō absolute dt q pticularis ne-

gatiua nō cōuertat. sed dicit q cōuertatur in terminis vel i parte idest simpliciter vel paccidens et hoc est verum.

Notandū Q; vlis affirmatia cōuertit in vlez affirmatiuā z pticular; negatia i pticlarē negatiuā p ꝓtrapōem. vñ qñcūq; sūt duo termi q; ꝓcatū vni⁹ ē magis cōe z alteri⁹ min⁹ cōe z vterq; infinitat tūc ille termi⁹ c⁹ ꝓcatū fuit min⁹ cōe fit mag; cōe et cui⁹ ꝓcatū fuit magis cōe. fit min⁹ cōe vt sic al' ē magis cōe et supius ad hoiem. sic ecō tra non hō est supius ad nō al'. qz ꝓ q;to aliq̄d affirmatū ē cōi⁹ ꝓ tanto negatū est spāli⁹. et in hoc fundat bonitas hui⁹ cōuersionis.

Arguit Sic se hz hō ad aial sic se hz nōhō ad nōaial. ;z nō pdicat ꝓe d' aiali i ppōe vl' g⁰ nec nōhō pdicabit ꝓe d' ñ aiali i ppōe vl' affirmatia. Dicz pbat qz sic se habet affirmatio ad affirmationē ita se habet negatio ad negationē vt pz ꝑmo posteriorꝫ. Dōm q illa autoritas dz intelligi in ꝓuertibilib⁹ z nō in cōpatione supioris ad inferi⁹ Etiā habz veritetē qñ negatio hoc totū negat qd affirmatio affirmat.

Ar Cōuertēdo pticularē negatiuā p ꝓpositōz arguit a ñ di/stributo ad distributū. g ñ bñ ꝓtuit. Aḡs pbat in ista cōuersione q̄dā hō nō ē lapi;. g⁰ q̄dā nō lapis nō ē nō hō. qz ibi hō in ꝓuersa nō distribuit et tñ distribuit in ppōe cōuertēte. Dōz q h̄ nō ipedit qz nō manet idē temi in ppone ꝓutēte z ꝓuersa.

Et est notādū quod signū

Hic ꝓñter. Pe. his. ponit duo notabilia. Primū signu qdcūq; sit illud qd ponit sup subiectū cōuerse dz in cōuertete poni sup totū pdicatū vt quidā hō est aial. ergo quoddā animal est hō.

Ar Ista oīs hō ē al' ꝓutit i illā qdā aial ē hō et tñ illd sign⁹ oīs nō cadit sup pdicatū. Dōm q illd notabile nō hz veritatē in cōuersiōe p accns ;z solū i cōuersiōe simpliti z p ꝓpōez.

Ar Nō hz ꝓitatē in cōuersione simplici. Probat qz ista q̄dā hō ē sortes cōuertit sic simpl' sor. ē hō. vbi illd sig⁹ q̄dā nō cadit supra pdicatū cōuertē;. Dōz q regl'a intelligit qñ pdicatū ē termi⁹ cōis ;z hic pdicatū ē termi⁹ singl'ar; cui nō pt addi signū. Tūc poit alid notabile dicēs q d' pticl'arib⁹ idiffinit; z singl'arib⁹ idē iudiciū. Et h̄ ē itelligendū q̄ ad cōuersionē. et

nõ q̃ ad oppõnẽ. qz sermones sũt intelligẽdi ꝓm materiã subie/ ctam. ꝓmo ethicoꝝ. sed hic fit sermo de conuersione.

Propositio hypothe.

tica est. Postq̃z pe. his. determinauit de vna spẽ ꝓpõ nis pri⁹ diuise. s. de cathegorica ⁊ de ei⁹ passioni/ b⁹. s. q̃ntitate q̃litate oppõne materia ⁊ cõuersiõe ꝗ ꝓnter determinat de alia ei⁹ specie. s. hypothetica.

Cuius ordis ratio ẽ triplex. Pria qz ps ẽ añ totũ. sz ꝓpositio cathegorica ẽ ps ꝓpõnis hypothetice. Alia rõ ẽ. qz simplex est añ cõpositũ. sz ꝓpõ cathegorica est simplicior q̃z hypothetica. Tertia rõ est. qz magis ꝓncipale ẽ añ min⁹ ꝓncipale. sz ꝓpõ ca/ thegorica ẽ ꝓncipali⁹ cõsiderata in isto tractatu q̃z hypothetica ergo ⁊c. Minor pz. qz prim⁹ tractat⁹ oz dinat ad q̃rtũ in q̃ de/ terminat de sillogismo simplicit dicto q̃ cõstituit ex ꝓpõnib⁹ ca thegoricis. Prio ergo diffinit ꝓpõnẽ hypothetica dicẽs. hypo thetica ẽ illa q̃ hz duas ꝓpõnes cathegoricas ꝓiũctas tãq̃z ꝓn/ cipales ꝓtes sui. vt si hõ currit hõ mouet. Et ẽ sens⁹ diffinitõis ꝓpõ hypothetica ẽ ꝓpõ q̃ hz explicite vl' iplicite duas ꝓpõnes vel aliq̃ cõplexa ipsis ꝓportionabilia cõiũctas vel ꝓiũcta ꝑ cõ iũctionẽ vel aduerbium. Dz prio ꝓpõ q̃ ponit loco generis. Dz scdo iplicite ꝓpt illã. sole oriẽte dies fit. Dz tertio vel aliq̃ com plexa ꝓpt illã vel ꝓsil'em. si hõ currereet homo moueret. Dz q̃rto vel aduerbiũ ꝓpt illã. soztes currit ⁊ plato disputat.

Querit Utꝝ dicta diffinitio ꝓ põnis hypothetice sit bona. Dõm q̃ sic. qd ꝓbat ꝑ cõditiões bõe diffinitionis q̃ huic conueniũt. Etiã oĩs illa diffi? ẽ bõa q̃ dat ꝑ gen⁹ ⁊ drãm ꝓuertibilẽ cũ diffinito. sz pñs ẽ hmõi igit.

Ar Nullũ complexũ pt diffiniri sz ꝓpositio hypothetica est q̃d complexũ igit. Dõm ẽ solũ q̃d complexũ ꝓm vocẽ ⁊ non ꝓm rẽ. qz ille plures voces repiunt ad circũloquẽdũ vnã spẽm ꝓpositionis cui nõ est simplex nomẽ impositũ.

Ar Propositio hypothetica ẽ q̃d cõplexũ ꝓm rẽ ꝓcatã. ꝓbat qz continet multas voces plures res ꝓcãtes. Dõm q̃ illa plura capiũt incomplexe. s. inq̃ztũ conueniũt in vna forma ꝓpositionis hypothetice. Sed alij dicũt. q̃ ꝗ diffiniat ꝑ scdã itẽtiõẽ ⁊ ñ ꝑ obiecto illi⁹ intẽtiõis qd̃ superi⁹ reprobatũ est.

Queritur Quare phs in libro perihermenias nō determinat de ppōe hypothetica. Dōz pmo q iō qz hypothetica cōstituit ex cathegoricis. cognitis g cathegoricis facilit cognoscūt hypothetice. Scda rō qz phs ibidē determiat de enūciatōe vt finaliter ordiat ad determiātiōez q pcedit ex veris z necessariis. sz ppō hypothetica ñ cōtinet determiatā vitatē qz capit suā

Queritur Utrū ppō cathegorica vitatē a vitate pciū. z hypothetica drant spē Dōz q sic qz q cūqz drnt fm suas formas specificas illa drnt spē. sz sic ē h de ppōne cathegorica z hypothetica. g° drnt spē. mior ptz qz ē alia forma ppōis cathegorice z alia hypothetice. nā forma ppōis hypotetice ē cōiūctio z forma ppōis cathegorice ē verbū substantiuum

Arguit Partes nō differūt specie a suo toto. sz ppō cathegorica ē ps hypothetice g° nō differt spē ab ipa. Dōz ad maiorē q ps capit duplr. vno° iqztū ē sb forma toti° z sic nō differt spē a suo toto. Alio° capit fm se. z sic ps distinguit spē a suo toto. qz sic aliq est ppa forma ptis q nō ē i toto. Uel dicēdū ad minorē q ppō cathegorica capit duplr. vno mō sub rōne ptis hypothetice. z sic cathegorica nō differt spē a ppōe hypothetica. Alio° capit fm se z sic differt specie ab ipsa.

Arguit Idem est ppō z ppō vna. sz ppō hypothetica nō est ppō vna. ergo non est ppō. Dicendū ad minorē q qzuis ppō hypothetica nō sit vna simplr tn ē vna aggregatiue cōstituta ex duab° ppōnib° cathegoricis.

Arguit Ex duob° actu existētib° nō pt fieri terciū. sed ppōes cathegorice sunt duo entia in actu. ergo ex ipis nō pt fieri ppō hypothetica. Dōz ad maiorē q vnū capit duplr. vno° p vno simplr. alio mō p vno aggregatōe. vñ ex duob° entib° in actu exñtib° nō pt fieri vnū terciū simplr sz bñ aggregatōe. vl pt dici ad miorē q ex duab° cathegoricis vt i actu sūt ñ pt fieri ppō hypothetica tn bñ iqztū vna ē i poña ad alias

Arguit Nulla spēs formalit distincta cōtra aliā spēm pt ēe in potētia ad cōstituēdū illā spēm. sic hō nō ē in poña ad cōstituendū azinū. sz cathegorica est spēs distincta cōtra hypotheticā ergo nō ē in poña ad cōstituēdū ipaz Dōz q vna spēs formaliter nō pt ēe in poña ad cōstituēdū aliā tn bene materialiter

Arguit Propō hypothetica hz plures ptes q̄z duas q̄z diffitōez Añs pbat qz hz copla puta pnūctōz l adū. Dōz q copla ppe ñ ē ps itegl sz eas vnit z dat ptib ma tialib forz. nā nisi cathegorice due eēnt vnite ñ facēnt hypothe.

Arguit Partes integrales ñ pnt pdicari de suo to. qz ñ dz tom ē partes sz ppōes cathegorice pdicāt d hypothetica i difficōe. g ñ st ptes ei Dōz q ptes integrales nō pnt pdicari de toto in rcō tñ bn in oblīq sic bn dicim nō hz pe/des sic āt fit i pposito qz ppō hypothetica hz duas cathegori/cas tāq principales ptes sui Et fm Lau. vallen meli diceret suas. sed illa elegantia tempe Pe. hil. non attendebatur.

Arguit Ista ē ppō hypothetica mgro legēte puēi pfici unt. z tñ ibi nō st due cathegorice Dōz q q̄z/uis explicite ibi nō st due cathegorice tñ implicite vt ptz i rsolu/tōe qz ista mgro legēte puri pficūt vz illa si mgr legit puiē pfi.

Arguit Ista ē hypotetica. Si azin volaret azin hēret pēnas z tñ in ea nō cōiungūt due cathegorice explicite vel implicite. Scda ps assūpti pz qz ppō cathego. cō stituit ex ybo idicatiuo sz ybc hz posita sūt cōiūctiua. Dōz q q̄z/uis pmo z p se ñ sint cathe. tñ bn rductie inq̄tū rducūt ad duas idicatias vt si azi volat azi. hz pēas z sic q̄lz eaz ppozōat vni

Querit Quare ñ vocat hypotetica appo/ /cathego. sitiua siue cōsecutia a pñte sic supotia ab añte Rūdet q iō qz a digniori dz fieri denomiatō sz i ppōe hypote. añs ē pncipali suo pñte. qz ipa trahit suā necessitatē ab añte

Ar Cathegorica dz a pdicato g hypotetica dz dici a pñte: Tenet pñtia a sil'i. Dōm q nō ē sil'e. qz subiectū trahit necitatē a pdicato sicut materia a forma. sz i hypotetica pñs hz suā necessitatē ab añte qd habet rōnem forme respectu pñtis

Propōnū hypotheticarū

Hic scdo diuidit ppōem hypoteticā in tres spēs. s. pditōalē co pl'atiuā z disiūctiuā q̄z sufficietia pt sic sumi. nā oīs ppō hyp. hz duas cathego. tāq pncipales ptes sui. vl g ē vnio illaz fm vocē tm. vl fz vocē z fcatōz sil'. si fm vocē tm sic ē disiunctiua.

si fm vocē ⁊ fcatōes sil'h ē dupl'r. qz vel ꝯiūgunt p modū vni⁹ s. añtes ⁊ ñtes et sic ē ꝯditōnal'. vl' p modū diūsoꝝ ⁊ sic ē copl'atīa

Arguit Aliqua est ppō hypotetica cālis localis tpalis ⁊ rōnalis. g⁹ sunt plures q̄z tres spēs ppōis hypotetice. Dōm q̄ iste tres spēs in textu posite sūt ꝑncipales ad quas alie reduci hnt. Nā tpalis reducitur ad copulatiuā ī quā resoluit vt sortes currit dū plato disputat. i. sortes currit i aliq̄ tpe ⁊ in eodē tpe plato disputat. et sil'r localis reducit ad copulatiuā. sz cālis et rōnalis reducunt ad conditionalē. qz sic in cōditionali sunt due ppōnes quaꝝ vna est añs et alia ꝯns sic etiā est in cāli et rōnali. vt ibi qñ mgr legit pueri ꝓficiūt. Sz alij loyci dicūt q̄ nō cōtinent sub istis tanq̄z spēs inferiores ymo distinguntur specifice ab eis et isti ꝑter dcās spēs ponūt hypotetica rōnalē sub qua cōtinent oēs ꝯne tā enthymematice q̄z sylogistice. Sz dōm q̄ ille oēs ꝯtinētur sub cōditōnali ppt aliquam cōueniētiā hīcinde reptā lz ec drānt qz cōditōnal' nihil asserit neqz ponit sz rōnalis aliq̄d ponit ⁊ aliq̄d asserit. vt pz dicendo azin⁹ volat. g⁹ asin⁹ hz pēnas. Et sil'r dicēdū est d̄ tpali q̄ reducit ad copulatiuā licet in aliquo drānt qz copulatiua ē vera qñ ambe eius ptes sunt vere. sed tpalis pōt esse falsa c⁹ ambe ptes sunt vere. vt pz in ista pater meus fuit anteqz adā fuit.

Ir Ista ē hypotetica Jo. currit q̄ disputat. tñ nec ē copl'atīa nec disiūctiua nec ꝯditōnal'. Dōm q̄z uis formal'r ⁊ explicite ñ sit copulatiua tñ virtualiter ⁊ implicite. qz valet istā iohes currit et ille disputat. ⁊ sic q̄ relatiuū resoluit in et ille.

Querit Quare nō ponit h diff⁹ ppōis hypotetice penes q̄ztitatē sicut in cathegoricis. Dōm q̄ iō. qz hypotetice ñ hnt q̄ztitatē qz q̄ztitas ppōnis attēdit ex pte sbiecti sz hypotetice nō hnt subiectū ⁊ ptū ptes sibi saltē ppinqs. sz itegras ppōes. Sz hnt q̄litatē. s. affirmatōz ⁊ negatōz. vñ illa hypotetica ē affirmatiua c⁹ nota ꝯditōnis copl'atōis vl' disiūctionis affirmat. sz illa est negatiua vbi negat. ⁊ hoc ꝯtingit. dupliciter vno mō ppōnēdo illam negationem non toti propositioni. vt nō si homo currit homo mouet. Alio modo ponēdo. ante notam ꝯiunctionalem vt homo mouetur nō si hō currit.

Ex quo sequitur q̄ etiam oppositio reptit in hypotetic nō ꝯ ꝯuersio. Rō pzimi quia oppositio sumit penes qualitatez que

repitur in hypothetici. Ratio sedi qz cõuersio est mutatio subiecti in predicatũ ⁊ ecõtra. sz hypothetice vt dictũ est non habẽt subiectũ et pdicatũ. ergo non possunt conuerti.

Querit Utꝛ oppositio cõueniat hypothetici fm oes eiꝰ spẽs Dõz ꝙ non sz solu fm cõtradictoriam oppositionem. Ratio qz oppositio contraria subcõtraria et subalterna sumũtur penes quãtitatem vniuersalẽ vel pticularẽ ⁊c. sed vt dictũ est hypothetice non hñt quãtitatem. Sed ꝙ hypothetice hñt contradictoria patet. quia cõtradictio est affirmatio et negatio opposite vt dicit primo periher. sed hypothetice hñt affirmationem ⁊ negationem igit. Et qñ q̃ritur quot modis datur contradictoria alicuꝰ hypothetice. Dicendũ ꝙ in copulatiuis ⁊ disiũctis triꝰ modis. sz in conditionalibꝰ duobꝰ modis. Primꝰ copulatiua et disiũctiua composite ex ptibꝰ contradicentibꝰ cõtradicũt. Secõs pponẽdo negationẽ toti ꝓpositioni hypothetice. qz non ẽ veriꝰ dare negationem q̃z toti propositioni pponẽ negationẽ. vt ista non hõ currit ⁊ hõ mouet. cõtradicit huic hõ currit ⁊ hõ mouet. Tertiꝰ ponẽdo negatõez añ notã cõiũctõnalẽ. Sz in conditionalibꝰ fit solũ duobꝰ vltimis mois

Notandũ Qz nõ ⁊ nullꝰ sic differũt. qz ñ in ꝓncipio positũ negat totã hypothetieã sz nullus solũ illã cathegoricã cui ꝓponit qz vis eiꝰ p̃ genꝰ numeꝛ et casũ ẽ limitata sz sic nõ est ꝛ nõ Uñ ista est negatia nõ hõ ẽ aial et ꝛus est. sz illa ẽ affirmatia nullꝰ hõ est aial ⁊ nullus ꝛus est.

Cõditionalis est illa ĩ qua

Hic pseqtur ꝛ spẽbꝰ ⁊ ꝓmo ꝛ cõditionali. cꝰ ordis rõ eit. qz ĩ ꝓpositione conditionali coniũgũt due cathegorice p modũ vniꝰ qz añs ⁊ pñs hñt se p modũ vniꝰ. sz in coplatia cõiũgũt p modũ pluriũ. mõ vnũ ẽ añ pla. Dicit ꝗ cõditional ẽ illa in q cõiũgunt due cathegorice p hãc cõiũctõez si. vt si sortes currit scz. mouet.

Si Coniũgẽs duo extrẽa dz poni t medio. sz ista coniũctio si non poit in medio. gº non coniũgit cathegoricas. Dõz ꝙ duplex ẽ coniũctio. s. coniũgẽs p vim ⁊ coiũgẽs p ordinẽ. modis coniũctio coniũgẽs p vim dz poni in medio. sed conditionalis ꝛiũgit p ordinẽ qre nõ ẽ necesse ipaz poni ĩ medio. Ul' pt dici q̃z uis illa ꝛiũctio ñ ponit in medio fm vocẽ tñ bñ fm ꝓtutẽ.

Notandũ Q; ad veritatẽ ꝓdicõnal' reqrit q añs nõ pt eẽ vex sine ꝓseqnte. Cui' rõ est qz in ppõe ꝓdicõnali tenotat ꝓña bona z necessaria. sz i oi. bona cõseqntia si añs est vex ꝓñs erit vex. qz ex vero nil nisi verũ. vt si illa est vera sortes currit. etiã ista sortes mouet. Uñ ois ꝓditionalis vera est necessaria qz dicit necessariã ꝓseqntiã vni' ppõis ad aliã qd reqrit ad veritatẽ ei' licet tñ quelibet ps eius p se sũpta qñqz sit falsa z impossibilis. Sz p oppositũ ois cõdicõnal' falsa est impossibilis. qz dicit ꝓñaz vni' ppõis ad aliã q ꝓña p nullo tpe est necessaria siue sit habitudo ꝓtingẽs siue impossibil' ideo cõdicõnalis falsa p oi tpe est falsa et impossibilis.

Arguit Hic est ꝓdicõnalis vera. Si sortes currit sortes mouet z tñ nõ est necessaria. qz vtraqz pars ei' est ꝓtingẽs. ergo nõ ois ꝓdicõnalis vera est necessaria. Dicendũ q licet vtraqz ps sit ꝓtingẽs tñ habitudo vni' ad aliã est necessaria. Et qñ dr hec est ꝓdicõnalis falsa si hõ currit hõ est albus. et tñ potest esse vera supposito q oẽ currẽs sit albũ. g° nõ ois ꝓdicõnalis falsa est ipossibilis Dom q si ponat illa vlis omne currẽs est albũ tũc ꝓñs seqt ex necessitate virtute illaz ꝓmissaz oẽ currẽs est albũ sed hõ currit ergo hõ est albus. z nõ sequit virtute hui' solius ppõis si hõ currit. z sic prima cõditionalis non ppter hoc est vera sed semp impossibilis.

Querit Utz ista sit ꝓdicõnalis vera si hõ est risibilis bacul' stat in angl'o Rñdet q nõ. qz ꝓdicõnalis nõ hz veritatẽ suã a veritate partiũ. sz ab ipaz habitudie constat em aliquã cõditionalẽ verã cuius tñ ambe partes sunt false. vt ibi si azinus volaret azin' haberet pẽnas. Ita similit pt cõditionalis esse falsa cui' tñ ambe ptes sunt vere vel saltẽ possibiles. vt in dicta conditionali. qz ista homo est risibilis nihil facit ad veritatẽ istius baculus stat in angulo.

Notandũ Q; ad falsitatẽ cõdicõnal' sufficit q añs pôt eẽ vex sine cõseqnte. Rõ qz sic cõditionalis ꝓa est bona cõseqntia ita sil'r cõdicõnal' falsa ẽ mala cõseqntia. sz ad malã cõseqntiã sufficit q añs pt eẽ vex sine cõsequẽte z q cõseqns nõ includat in añcedente ideo non repugnat in cõditionali falsa añs esse verum sine consequente.

Queritur Q; modis pt argui in cōditōnalibus. Rñ/
det q quatuor modis. Duobus bñ q fūdāt du
as regulas ꝓntiarꝫ. ⁊ duob⁹ male. Primus arguēdo a positōne
ānis ad positōes ꝓnt; ē bona ꝓntia. vt si sortes currit sortes mo
uet. ſz sortes currit g⁹ sortes mouet. Secōs arguēdo a positōe ꝓ
seqnt; ad positōes ānt; ē mla ꝓntia. vt si sortes currit sortes mo/
uet ſz sortes mouet g⁹ sortes currit. ⁊ ibi ē fl'latia ꝓnt;. Tertiꝰ ar
guēdo a destructōe ꝓnt; ad destructōes ānt; ē bona ꝓntia. vt si sor
tes currit sortes mouet ſz sortes nō mouet ergo sortes no currit
Quartꝰ arguēdo a destructōe ānt; ad destructōes ꝓnt; ē mala ꝓn
tia vt si sortes currit sortes mouet. ſz sortes nō currit g⁹ sortes ñ
mouet qr āncedēs potest eē verꝫ sine cōsequēte. et ibi arguit ab i
feriori ad supius negatiue.

Arguit Nō seqt si hō ē bipes aliqd al'ē bipes ſz aliqd
al'. ſ. asinꝰ ñ ē bipes. g hō ñ ē bipes ⁊ tñ arguit
tcio mō Dōz q hz ꝓns nō destruitqr nega⁹ nō pcedit ꝓns iz ar
guit sic nl'lū aīal ē bipes g⁹ nl'l⁹ hō ē bipes ⁊ tūc mior est falsa.

Copulatiua est illa in qua

Hic ꝓnt dfmiat de scda spē ppōis hypothetice. ſ. copl'atia. Lꝰ or
dis rō ē qr spēs ppōis hypothetice ordiāt scdz q hnt maiorem
vnionē. ſz ē maior vnio in cōdicōnali q̄z in copl'atia. ⁊ in copl'a/
tia est maior q̄z in disiūctia. pt; qr in cōdicionali vna ppō habz
se vt ans ⁊ alia vt ꝓns ⁊ sic faciūt cōseqntiā. ſz in ppōe copula
tia cathegorice hnt se p mōm diūsarꝫ ppōnū ⁊ in ppōne disiūc
tia solū ē vnio fm vocē. Dicit g copl'atia ē illa ī q cōiungūt due
cathegorice phāc cōiunctionē et vt sor. currit ⁊ pla. disputat.

Queritur Utrū ista sit copulatia sortes eē ⁊ plato dis/
putat vel baculus stat in angulo. Rñdet q pt
eē copulatiua vel disiūctiua. qr si illa ꝓiūctio ⁊ fuerit pncipal' co
pula tūc ē copulatia. si āt vl' fuerit pncipal' copl'a ipa ē disiūctia
Sz dicēs tūc spēs ppōis coicideret qr vna ppō eēt copl'atia ⁊
disiūctiua. Dōm q nō ē incōueniēs q spēs coīcidāt māl'r. et
respectu diuersorꝫ dūmō tñ repugnāt formal'r ⁊ respectu eiusdē.

Sf Dist⁹ ppōis copl'atie ñ ꝓueit oī ꝓtēto sb diffito. g⁹ nō
ē bōa. Ans pbatur qr ista ē copl'atia cū sortes eē sor/

tes mouet̃ ⁊ tñ in ea nõ ꝯiũgũtur due cathegorice p hãc ꝯiũctõz et. Dõm q̃uis formaliter et explicite nõ ꝯiũgant̃ due ppões cathegorice tñ implicite vt patet in resolutõe. qz resoluit̃ sic sortes currit in aliquo tpe et in eodem plato disputat. Et sil'iter dicendũ est ꝛ ista sortes currit qui mouetur.

Arguit̃ Ista ẽ ppõ copulatia sortes ⁊ plato currũt qz in ea ponit̃ ꝯiũctio copulatia ⁊ tñ diff° sibi nõ ꝯuenit. Dõm q illa ppõ ẽ distinguẽda qz vel ẽ vna cathegorica ꝛ copulato extremo tũc ⁊ nõ copulat inter ppões ſz int̃ duos termios Aut ẽ hypotetica copl'atia tũc ⁊ virtualiter copulat int̃ ppõnes. Pro quo notandũ q iste cõiunctõnes si ⁊ vel capiũtur dupliciter. vno mõ vt ꝯiũgunt inter termios et sic faciũt ppões cathegoricas ꝛ cõditionato copulato vel disiũcto extremo. ⁊ h̃ dupliciter qz vel ponũtur a pte subiecti aut a pte p̃dicati. Alio° capiuntur vt cõiũgunt inter ppõnes formaliter vel reductiue. ⁊ sic faciunt ppositiones hypoteticas.

Ad veritatẽ copulatiue re

Hic oñdit qũo copulatiue ppõnes se hñt ad veritatẽ ⁊ falsitatẽ dicẽs ad veritatẽ copulatie riq̃rit̃ vtrãqz ptẽ esse verã. Et ad falsitatẽ sufficit alterã ptẽ esse falsam. Rõ primi qz sicut se habet totũ integrale ad esse sic se hz ppõ copulatiua ad veritatẽ. ſz ad hoc q totũ integrale existat req̃rit̃ exñtia oim suaꝝ ptiũ. ergo etiã ad veritatẽ ppõnis copulatie req̃rit̃ veritas ambaꝝ ptiuz. Rõ secundi qz sicut se hz totũ integrale ad nõ esse sic se hz tota ppõ copulatia ad falsitatẽ sed ad hoc q totũ integrale nõ existat sufficit vnã ptẽ nõ esse. g̃ etiã ad falsitatẽ ppõnis copulatie sufficit alterã ptẽ esse falsam. q̃ñqz tñ ambe ptes sunt false. et tũc etiã dicit̃ falsa. nõ tñ est magis falsa intensiue licet bene extensiue

Arguit̃ Illa ppõ homo est animal et equ° est azin° est vera. et tamẽ ambe eius ptes nõ sũt vere. Prima ps pbat̃ qz dicit aliq̃d esse sicut est. s. homiem esse aial. Dicendum q ista ppõ nõ dicit ita eẽ sicut ẽ q̃ztum ad totũ significatũ ſz bene quo ad ptẽ a qua tota ppõ nõ ꝛnomiat̃ vera.

Ar Totũ nihil aliud ẽ q̃z oẽs sue ptes. si g° oẽs ptes copulatiue ñ sint false tota nõ erit falsa Dõm q totũ capit̃ dupliciter. vno modo distributie et sincathegreumatice. Alio° col

lectiue ⁊ cathegreumatice. mō capiēdo totū distributiue ad falsi tatē totī copl'atiue reqrit falsitas vtriusq; ptī. ſz capiēdo totuz collectiue, put idē ē qd pfectū. sic sufficit q̄ altera ps sit falsa

Notandū Qz q̄ttuor modis arguit in copulatis. ſ. duob⁹ bñ ⁊ duob⁹ male. Prim⁹ ē arguēdo a tota copulatiua ꝓa ad quālibet ptē ei⁹ ē bona ꝓnntia. vt hō ē aial' ⁊ cœus est. ḡ hō est aial. vel ḡ cœus ē. Secd⁹ arguēdo a pte copulatie falsa ad totā falsaz est bona ꝓntia. vt bñ seqt ista est falsa hō est asin⁹. ergo illa tota hō est risibilis ⁊ hō est asin⁹. Terci⁹ arguendo a pte copulatiue ꝓa ad totā verā. est mala ꝓna vt nō seqtur. illa ē vera. hō ē aial. ergo ista. hō est aial ⁊ equ⁹ est asin⁹. Quart⁹ arguēdo a pte copulatiue falsa ad aliā falsam est mala ꝓntia. vt no seqtur homo est asin⁹. ⁊ cœus est. sed ꝑma est falsa. ergo ⁊ secūda.

Arguit Nō seqtur. Petr⁹ ⁊ paul⁹ trahūt nauē. ergo pe tr⁹ trahit nauē. qz aīs pt esse vez sine ꝓnte Dōz q̄ ⁊. in ante pt capi dupl'r. vno⁹ vt copulat iter ppōes. et tūc bñ arguit. Alio⁹ capit vt ꝓnngit iter ēmios. ⁊ tūc ē vna cathegorica cœ copulato sbco. ſz nō fundat aliquā ꝓnam

Disiūctiua est illa. in qua

Hic cœminat cœ disiūctiua in q̄ ē minoz vnio q̄z ī alys. ⁊ ipaz ꝑmo diffinit di. Disiūctiua ē illa in q̄ ꝓnngūt due cathegorice p hāc ꝓnunctōz vel. aut sibi sil'em. vt loz. cur. ⁊ pla. dis.

Ar Cōiūctio disiūctiua disiūgit. g⁹ nō ꝓnngit. Tenet ꝓna. qz ꝓnngere ⁊ disiūgē stī opposita. ⁊ opposita nō pūt eidez ineē. g⁹ Dōz q̄ ꝓnngē ⁊ disiūgē nō pūt ꝓncire eidē respcū eiusdem. ſz bñ diūsoz. nā duo stī act⁹ in ꝓnctōe disiūctia. ꝑm⁹ act⁹ est general'. ⁊ ē ꝓnngē duo extrema iter se. ⁊ illū hz a suo gene. secūd⁹ est spēal'. ⁊ est ea disiūgē respectu tercij. ⁊ dr spēalis qz hz eū a drā ppa. grā cui⁹ dr ꝓnunctio talis

Arguit Ista ē disiūctiua. ois ppō ē ꝓa vel falsa q̄ eq̄pollet vni disiūctiue. ⁊ tñ diffinitio ei nō ꝓuenit Dōz q̄ ista ē distinguēda. qz aut l' ꝓnngit iter ēmios. ⁊ sic ñ ē disiūctia. ſz ē vna ppō cathego. ꝓa d disiūcto pdicato. alio⁹ illa ꝓnnctio l' ꝓnngit iter ppōes. ⁊ sic ē hypothetica disiūctia fl'a

valēs istā. omis ppositio est vera. vl' omis ppositio est falsa cui' ambe ptes st' false.

Ad veritatē disiūctiue suf-

Hic oñdit naturā disiūctiue q̄ztū ad ꝓitatē ⁊ falsitatez dicēs. q̄ ad ꝓitatē disiūctiue sufficit alterā ptē eē verā. Sz ad falsitatez ei⁹ req̄rit q̄ vtraq̄z ei⁹ ps sit falsa. Rō ꝑmi. qz ppō disiūctiua sumit duas ptes sub disiūctōe. iō sufficit alterā ptē esse verā. Alia rō. qz sicut se hz totū vl'e ad suas ptes subiectiuas. sic se hz tota disiunctiua ad suas ptes integrales. sz ad hoc q̄ totū vl'e sit sufficit vnā ptē esse. q̄ ad hoc q̄ tota disiūctiua sit vera. sufficit vnā ptē esse verā. Rō scdi ē. qz sicut se hz totum vl'e ad nō esse. sic se habet tota disiunctiua ad falsum esse. sed ad hoc q̄ totū vl'e non sit req̄rit nō existentia oīmiuz sua z ptiū. q̄ ad hoc q̄ aliq̄ ppositio disiunctiua sit falsa req̄rit falsitas ambaz ptū.

Arguit Nulla ps ponit ppōez disiūctiuā verā. ergo ad ꝓitatē disiūctiue nō req̄rit alterā ptē eē veram. Añs pbat. qz q̄libet indrñter p̄t esse falsa. Dōm q̄ q̄zuis nulla ps ꝛtermiate poit disiūctiuā verā. tñ indetmiate qd sufficit

Arguit Hec ē disiūctiua falsa. oīes hoies st' asini. vl' hoies ⁊ asini st' asini. ⁊ tñ vna ei⁹ ps ē ꝓa. s. asini st' asini. q̄ ad falsitatē disiūctiue nō req̄rit vtrāq̄z ptē eē fl'az Dōm q̄ illa nō ē total' ps disiūctiue. sz ista. hoies ⁊ asini st' asini q̄ est falsa. ⁊ alia ps etiam est falsa. Sed dicēs ipa est vera sic pūctuādo. oīs hoies sunt asini vl' hoies. q̄ est vna ps vera et alia sez ⁊ asini st' asini est etiā vera. ergo male dictū est q̄ sit fl'a. Dōm q̄ tunc nō est disiūctiua. sed copulatiua. cui⁹ ꝑma ps ē ꝛe disiuncto p̄dicato.

Querit Quot modis arguit in disiūctiuis. Dōm q̄ q̄ttuor modis. Prio a tota disiūctiua cum ꝛe structōe vni⁹ pt' sez false ad alterā ptē non ꝛestructā ē bona ꝛna. vt hō est asin⁹ vl' ꝛe⁹ ē. sz hō nō ē asin⁹ ergo ꝛeus est. Scdo arguendo a pte disiūctiue vera ad totā verā. vt bene seq̄tur hec ē vera hō currit. ergo ista ē vera. hō currit vl' hō ē asin⁹. Tercio a parte disiūctiue vera ad alterā ei⁹ ptem tāq̄z verā est mala ꝛsequētia. vt nō seq̄t hec est vera. homo est aial. ergo ista equus est asinus. Quarto arguēdo a pte disiunctiue falsa ad totā falsam est mala

ꝓña vt nõ seqtur ista est falsa. hõ est equus. ergo ista est falsa hõ est aial vl' equus est asinus.

Arguit Non seqt' oĩs ppõ ē vera vl' falsa. sz nõ oĩnis ppõ ē ꝑa. ergo oĩs ppõ ē falsa. ⁊ tũ arguitur pcnes ꝑmũ modũ. Dõm q' illa maior ē distinguēda. qz vl' ē vna cathegorica de disiũcto ꝑdicato ⁊ sic ē vera ⁊ nõ ad ppositũ. vl' ē vna disiũctiua ⁊ sic ē falsa. qz ambe eĩ' ptes st' false ⁊ non arguitur pcnes ꝑmũ modũ.

Arguit Nõ seqt' sortes ē vacca. vl' non ē vacca. sz sortes nõ ē vacca. q̃ est vacca. ⁊ tũ arguit' a destructione vnius ptis ad alt erã non destructã. Dõm q' ibi non arguit' a destructõe vni' ptis ad alterã nõ destructã. qz in aĩcedẽte vna ps fuit destructa. ⁊ sic non dz plus destrui in alia ppõe. sz illa q̃ fuit affirmatiua destruit'. ⁊ ergo dz sic argui. sortes ē vacca vl' non est vacca. sz sortes nõ est vacca. ergo non est vacca.

Seqtur de equipollentiis.

Postq̃z Pe. hys. determiauit de duab' passionib' ppõnis scz de oppositõe ⁊ ꝓuersiõe. Hic ꝓnter determiat de quadã alia q̃ dicit' eqpollẽtia. ⁊ hoc facit post determiatõez ppõnũ hypoteticaꝝ L' ordinis rõ ē. qz aliq̃ mõ eqpollẽtia cõuenit ppõib' hypoteticis. ⁊ hoc rõe suaꝝ ptiũ. vt iste eqpollẽt si nullus hõ mouet'. null' hõ currit. ⁊ si non q̃dã hõ currit. non q̃dã hõ mouet' ⁊ ad hoc innuendũ ĩmediate p' determinationẽ propositionũ hypoteticarum determinat de equipollentiis.

Arguit Eqpollere deberet p̃cedere ꝓuersionẽ. ergo p̃ ordinẽ. Añs ꝑbat'. qz idẽ ē aĩ diuersum. sz equipollẽtia conuenit ppõib' fm eũdẽ ordinẽ ⁊ conũsio ordie conuerso. Etiã eqpollẽtia ē effect' oppõis. sz effect' immediate debet seq̃ suã causam. Dõm q' duplex est ordo. scz nature ⁊ discipline siue quo ad nos fm ordinẽ nature eqpollẽtia deberet p̃cedẽ conuersionẽ. sed fm ordinẽ discipline ⁊ quo ad nos eqpollentia seqtur cõuersionẽ propter causam tactã.

Notandũ Q̃ eqpollẽtia sic diffinit'. eqpollẽtia ē duaꝝ ppõnũ ꝑus oppositaꝝ formal' equalẽtia ĩ q̃litate ⁊ q̃ntitate ĩ ꝑitate ⁊ falsitate ꝓpter negationez

prepositā aut postpositā vl' prepositā ⁊ postpositā simul. Ibi eq̄ ualentia ponitur loco generis. naz equiualentia est superius ad equipollentiā. quia equiualentia conuenit tam rebus q̄z termis et ppositionib⁹. sed equipollentia conuenit tm̄ ppositionib⁹. iō est minus cōmune. Seq̄tur corrolarie primo q̄ ppositiones aliquas equipollere est ipas esse eiusdē veritatis ⁊ falsitatis. q̄litatis ⁊ quātitatis. Seq̄tur secō q̄ vna earū semp est illatiua alterius in bona ꝓnia ⁊ formali. vt bene seq̄tur. non aliq̄s homo est asinus. igitur nullus homo est asinus. ⁊ ergo conuenien/ter enumeratur inter consequentias formales que patent in his versibus.

Sin. cōuer. eq̄pol. tota copula parteq̄z disiunct.
Has dic formales. reliq̄s sz materiales.

Notandū Q̄z negatio in generali nō pt diffinirī. quia est equocū. ideo primo debet diuidi ⁊ in mēbris diffiniri. Est autē triplex negatio. scz negans infinitans ⁊ priuās. Negatio negans est malignantis nature quicq̄d post se inuenit ḣ totū destruit ⁊ oppositū ei⁹ inducit vt ait Augustinus ⁊ illius negationis pprius actus ē negare compōem. Negatio infinitans est que negat intrinsecam compositionem ipi⁹ termini cui adiūgit. ⁊ ex tali negacōe fit vna dictio cū termino cui immediate ꝓiūgit. vt nōhō. Sz negatio priuās ē q̄ negat habitū siue formā ⁊ derelinq̄t ipm̄ subiectū cū aptitudine ad habitū. vt impi⁹ iust⁹ ignorās Et de negacōe negāte ē solū ḣ ad ppositū. qz ipa ē causa effectiua instrumētalis eq̄pollētiarum. Iuxta illos ḡsos. Non oīs q̄dā nō. oīs nō q̄si nullus. Nō nullus q̄dā. sz nullus non vz oīs. Non aliq̄s nullus. nō q̄dāz non valet omis. Non alter neuter. neuter nō pstat vteraz. Vl' sic predicatic. post contra. pre postq̄z subalter.

Prima ē. si alicui signo vni

Hic ponit tres regl'as eq̄pollētiarū ⁊ p modum corrolarij addit quartā. Prima ē talis negatio ppōsita signo vli vl' pticulari facit equipollere ꝓtradictorias. vt nō oīs hō currit. q̄dā homo ñ currit eq̄pollent. Rō regule est. qz ꝓdictorie de termio cōi repugnāt in quattuor. scz in quātitate. q̄litate. veritate. ⁊ falsitate. sz negatio ppōsita omia ista destruit ⁊ opposita inducit ⁊ p cōsequēs facit ꝓdictorias ppōes eq̄pollere.

Arguit Signo ñ pt ppoi nega⁰ g regl'a ps suppoit falsũ. Añs pbat p Arestj. i p⁰ pihermeias vbi dt q signo ñ ē addēda nega⁰. Dōz q nega⁰ infinitās ñ ē addēda sig⁰ te q loqt phs p⁰ pihermeias. sz bn nega⁰ negās te q ij fit sermo.

Arguit Nega⁰ negās negat ꝓpōez pdicati cū subiecto. g dz addi ꝓpōni ⁊ ñ signo. Dōz q hz etz ꝓueit negacōi inqztū pponit signo qd negat ñ p⁰ ⁊ p se sz ex ꝓnti.

Arguit Cōtradictorie ppōes nūqz stz eqpollētes. ergo negatio negās ppposita signo nō facit ꝓdictori/as eqpollē. Dōm q regl'a sic intelligit. i. facit illas ppōes eqpollere q pus erāt ꝓdictorie anteqz poneret negatio.

Becūda regula ē. q; si ali/cui signo. Hic ponit secōam regl'am q est tal'. negatio postposita signo vl'i facit eqpollē ꝓrias. ⁊ iste eqpollēt. oīs hō nō currit. et nullus hō currit. Cui⁹ rō ē. qz ꝓne ppōes solū repugnāt in q litate. sz negatio postposita signo vl'i negat qlitatē ⁊ relinqt qztitatē. qz negat p⁰ se ⁊ añ se qre facit ꝓrias eqpollē.

Querit Quare hic nō dr in regl'a signo vl'i vl' pticulari sicut in pcedēti. Rndet q iō. qz pticlarz p/positio nō hz ꝓtrariā. sz tm vl'is. ⁊ ergo si alicui signo pticulari postponat negatio nō pt eqpollere suo ꝓrio cū eam nō habeat. ⁊ sic regula supponēt falsum.

Querit Cui eqpollet ista. omīs studētes nō stz in aula Rndet q ē distinguēda. nā oīs capit dupl'r. Uno⁰ collectiue. ⁊ sic ē indiffinita negatiua. ⁊ tūc sensus ē q collectio studētiū nō ē in aula ⁊ nō hz alicqz sibi eqpollētē vt patebit infra. Alio⁰ capit h signū oīs distributiue. ⁊ sic ē vl'is negatiua cui eqpollet p secōam regl'am.

Arguit Iste stz ꝓrie. oīs hō est aial. null⁹ hō ē aial. ⁊ tm nō eqpollēt postponēdo signo negatōez vt pz dicēdo. null⁹ nō hō ē aial. Dōm q text⁹ dz intelligi cū isto addito si alicui signo ⁊ subiecto distributo p signū postponat nega⁰

Arguit Cū /fac eqpollē su ꝓrio qd ñ fit ī ppposito.

Arguit dr. nullius hoīs oculus ē dexter sita eqpollens

videt esse cuiuslibet hoīs oculus nō est dexter. qz negatio postpo
nit signo z subiecto distributo p signū z tñ non eq̃pollent quia
vna e vera z alia falsa. vna ē vl'is ex pte vtriusqz subiecti. sz alia
est indifinita ex pte subiecti locutōis. Dōm q̃ qñ in ppōe po/
nūtur duo subiecta· vnū distributōis z alterū locutōis. tūc ne/
gatio dz immediate poni p' subiectū distributōis añ alios ter/
minos distributos in sua ꝓtraria. z ergo dz sic dari equipollen
tia cuiuslibet homīs nō oculus vl' nullus oculus est dexter.

Arguit Negatio vbicūqz ponit est eiusdez nature. sed
qñ pponit nō facit ōnias eqnipollē. g nec qñ
postponit. Dōm q' qnis negatio vbicūqz ponit sit eiusdē na/
ture z eiusdē act'. non tñ eodē mō applicat ad ppōem. qz quā/
do postponit inuenit tñ p' se q̃litatē. z ergo nō pt plus negare
qz q̃litatē. sz qñ pponit. tūc inuenit post se q̃litatē z q̃ntitatem
et ergo negat vtrūqz.

Tercia rgula. si alicui signo

Hic ponit terciā regulā ad habendū eq̃pollētias subalternarum
q̃ talis est. si alicui signo vl'i vl' pticlari pponat z postponat ne/
gatio eq̃pollet subalterno. vt ista. nō omis hō nō currit eq̃pollz
huic. quidam hō cr. Rō regl'e ē. qz subalterne repugnāt solum
in vno. scz in q̃ntitate z ꝓueniūt in q̃litate. tō pponit nega' vt
faciat ꝓcordiā in q̃ntitate. z vt illa negatio nō destruat q̃litatez
in q̃ ꝓueniūt postponit vna alia negatio ad impediendum vim
pme negationis supra copulā. Ex quo pt3 q' due negatōes fa/
ciunt vnā affirmationē. qz negatio est malignātis nature q̃cq̃d
post se inuenit hoc totū destruit z oppositū eius inducit. si ergo
vna negatio inuenit post se aliā. tūc ꝓtus pme impedit z vir/
tus scōe destruit. q̃ destructa ponit affirmatio. Seq̃tur cor
relarie q' omīs ppōes de negatione pari sunt affirmatiue. z de ne
gatione impari sunt negatiue.

Arguit Quicq̃d corrūpitur siue destruit a suo cōtrario
corrūpit. sz vna negacō non est cōtraria alteri.
sed sil'is sibi. ergo vna nō destruit aliā. Dōm q' negatio capitur
dupl'r. Uno mō formal'r q̃ntū ad substantiā suam z fm se. z sic
non est contraria negationi. Alio modo prout est instrumen/
tum intellectus quo negat vnū de alio. z sic negatio ē contraria

negationi quare vna destruit aliam.

Arguit A ppoztione equalitatis nō fit actio vt ōt pbs
ſz vna negatio eſt eqlis alteri. igr nō agit in al/
terā. Dōm q' hoc eſt verū in naturalibus non aūt in entibus ra
tionis z intellectus. Et qn dicit due affirmationes non faciūt
negationē. ergo a ſil'i due negationes non faciunt affirmationē.
quia non v'detur ratio diuerſitatis. Dōm q' non eſt ſil'e. qz af/
firmatio addita affirmationi ipam ꝛfirmat cū ſe habeat vt ha/
bitus. ſed habitus additus alteri perficit ipm non autē ſic eſt de
negatione.

Arguit Due ppōes ſubalterne minus repugnāt q̄z cō
tradictorie z ꝛtrarie. ergo min' reqrit ad faciē
dū ipas ꝛcordare. ſz ad eqpollentiā ꝛtradictoriaꝝ vl' ꝛtrariaꝝ
ſufficit vna negatio. ergo ad eqpollētiā ſubalternaꝝ nō reqrunt
due negationes. Dōm q̄uis due negationes ſint aliquid plus
q̄z vna ſm vocē tamē ſm actū negandi minus faciunt q̄z vna.
qu a vna impedit aliā.

Querit Quare nō ponit vna regula ad habendū equi/
pollentias ppōnū ſubcontrariarū. Responde/
tur q' ideo. qz eqpollētia fit p aduentum negationis preposite
tm vl' postposite tm. aut preposite z postposite ſimul. ſed null'
iſtorū modorū de ſubalternis poteſt dici. ergo non equipollēt.
Maior patet. quia negatio preposita negat quantitatem. ſed
due ſubcontrarie ſunt eiusdē quātitatis. Si vero negatio poſt
poneretur ſigno hoc eſſet dupliciter. quia vel postponeret ſigno
propositionis negatiue vl' affirmatiue. ſi affirmatiue tunc non
fit equipollentia. ſed eſſet omino ydemptitas propositionū ſub
contrariarū. Si negatio postponeret ſigno propositionis pri/
cularis negatiue. tunc eſſet nugatio. vt dicendo. q̄dā homo non
currit. quia eſſz vnius z eiusdem dictionis et eadem parte inu/
tilis repetitio que eſt vitanda in omi ppōe. Etiā nō poſſunt eq/
pollere per negationē preposita z postposita ſimul eadē ratione.
quia negatio preposita z postposita mutat q̄ntitatē. ſed ſubcō/
trarie ſunt eiusdē q̄ntitatis.

Ex iſtis regulis ſequit alia.

Dic infert corrolariū vl' addit quartā regulam que eſt talis. ſi

duo signa vlia negatiua ponãtur in eadẽ ppõe vnũ in subiecto et alterꝫ in p̃dicato. ꝑmũ equipollet suo ꝓrario ⁊ scõm suo ꝗdictorio. vt in ista ppõe. nihil est nihil. que equipollet huic. quodlibet est aliquid. Ratio regule est. quia primo signo postponit negatio scõi signi. ⁊ sic equipollet suo contrario per scõam regulam. ⁊ scõo signo preponitur negatio primi signi. ⁊ sic equipollet suo contradictorio per ꝑmã regulã. Ex isto ꝓz ꝙ ista quarta regula non est distincta ab alys regulis. sed resultat ex duabus primis quare non debet proprie dici regula sz potius correlariũ

Arguit Ista propositio nihil est nihil. est negatiua. ergo nõ equipollet huic. quodlibet est aliquid q̃ est affirmatiua. Ãns probatur. quia in ea solum ponitur vna negatio ante copulã. Sz ꝓña tz qz ppões equipollẽtes debẽt esse eiusdem qualitatis. Dõm q̃ uis secundũ nihil pomit post verbũ vocaliter. tamen fm constructionẽ ⁊ veram resolutionẽ preponitur. ⁊ ergo debet sic resolui nihil est nihil. id est nihil non est aliquid. sed manifestũ est ꝙ nihil non valet tm̃ sicut quodlibet. quia nullus non valet omis. Unde dicunt aliqui ꝙ ista regula habet veritatẽ quando ambo signa precedunt copulam vt nihil nihil est quam dicunt equipollere huic. quodlibet est aliquid. Et quando dicitur eis tertus expresse habet ꝙ vnum signum debet poni a parte subiecti ⁊ alterum a parte predicati. dicunt ꝙ verum est nisi sit propõ de inconsueto modo predicãdi in qua predicatum precedit copulam.

Querit Que sit ratio ꝙ negatio semp vult poni a parte subiecti. Respondetur ꝙ iõo. quia negatio primo negat ⁊ in negando distribuit quare ipsa facit terminũ cui additur multiplicati per supposita quod magis conuenit sbiecto q̃z predicato. quia subiectum tenet se ex parte materie ⁊ predicatum ex parte forme. que in indiuisibili consistit.

Arguit Omis illa propositio est falsa vbi predicatur vniuersale vniuersaliter sumptum. sed in ista nihil est nihil predicatur vniuersale vniuersaliter sumptum. ergo est falsa. Dicendũ ꝙ in ista propositione a parte predicati nichil non sumitur vniuersaliter quod patet facta resolutione.

Arguit Signũ vniũsale nõ ꝑt poni a parte p̃dicati vt dr ꝑ. gihmcias. g regla ꝑsuppoit falsũ. Dõm

q̃ signa vl'ia st̃ duplicia. sc̃z pura ⁊ signa tm̃. ⁊ ipura. i. signa et signata sil'. signa pura st̃ q̃ non dãt intelligẽ terminũ quẽ distribuũt. ⁊ tl'ia non pñt poni a pte p̃dicati maxime qñ st̃ negatiua. qr etiã illa ẽ bona p̃dicatio. hõ ẽ nullus asin⁹. verũtamẽ q̃ magis ppzie signa ponũtur a pte subiecti q̃z p̃dicati.

Modus ẽ adiacẽs rei.

Postq̃z autor determiauit de ppõnibus de inesse q̃ sunt de simplici inherẽtia p̃dicati ad subiectũ ⁊ de ppzietatibus earũdẽ. ꝓnter Pe. Hyſ. determiat de ppõib⁹ modalibus que sunt de inherẽtia modificata p̃dicati ad subiectũ ⁊ sequũtur illas tã q̃z cõpositũ suũ simpler. Et quãdo dicit̃ ppositiones modales sunt cathegorice. ergo deberent p̃cedere hypotetícas. Dõm q̃ hypotetice ordine discipline precedũt. quia sunt multo faciliores modalibus eo q̃ in prouerbio dr̃. Nunq̃z de modalibus gustauit aliquis asinus. Et qr ppositio dr̃ modalis a modo. ideo anteqũz autor notificat ppositionẽ modalez ꝑius determiat de modo quãtũ ad diffinitionẽ ⁊ diuisionẽ eius vt eliciat mẽbrũ de quo est hic ad ppositũ. Dicit ergo ꝑmo modus est adiacens rei determiatio. ⁊ quia illud qd̃ vocat̃ adiectiuũ in grãmatica dr̃ modus in loyca. ergo bene diffinit̃ mod⁹ q̃ est determinatio adiacens. i. adiectiual' rei. id est alicui⁹ ptis ppositionis. sc̃z subiecti p̃dicati vl' copule.

Arguit̃ Omis ppositio modalis est cathegorica. sc̃z de cathegoricis ppõibus ⁊ earꝫ passionibus suf/ficiẽter determinatũ ẽ sup̃. ergo hic superflue resumit de eis. Dõm q̃ supra determinatũ ẽ de cathegoricis que st̃ de simplici inherẽtia. sed hic agit̃ de illis que sunt de inherentia modificata q̃ req̃runt specialem determinationẽ quia in ipis non sumitur eodem modo quantitas qualitas oppositio conuersio ⁊ equipollentia sicut in illis de inesse.

Arguit̃ Nullũ eq̃uocũ est diffiniendũ. sc̃z mod⁹ est equiuocũ. qr etiã ꝓsiderat̃ in q̃rto tractatu. q̃ male h̃ diffinit̃. Dõm q̃ nullũ eq̃uocũ eq̃uoce captũ dr diffiniri. sc̃z modus diffinit̃ h̃ pro vno eius significato. sc̃z pro determiacõe quadam ⁊ non vt est p̃nciptũ formale ppinquũ syllogismi. Et qñ dicit̃ modus captus pro determiatõne est equiuocũ. pbat̃. qr dr̃

multis modis. scz determinatõe facta p noia adiectiua. ⁊ p adũ/bia Dõm q̃ illa plura significat sub vna rõne. quare non est eq̃uocum ad ea

Arguit Determinatio est actio. sed mod⁹ nõ est actio g̃ nõ est determinatio Dõm q̃ in tali forma p̃t negari ꝯña. q⁊ argumẽtũ est in secda figura. ⁊ pcedit ex purs pticularib⁹ ex q̃bus nihil seq̃tur. Si tũc arguit sic. oĩs determinatio est actio. tũc debet negari maior. q⁊ determinatio capit tripl'r Uno⁰. put venit a determino as. are. ⁊ sic significat actũ determinãtis. Alio⁰ capit passiue. put dr a determinor aris. Tercio capit neutral'r. ⁊ tũc dr quandã relatõis determinatõis ad suũ determinabile Unde hic p̃t capi determinatio actiue. ⁊ tũc est p̃dicatio causalis et nõ ydemptica. vt sit sensus. mod⁹ est determinatõ. i. causatur ex determinatõe. vel potest hic capi neutral'r. ⁊ tunc p̃dicatio est ydemptica.

Arguit Mod⁹ ẽ determinatio vocis. g⁰ nõ rei Dõm q̃ res capit dupl'r. Uno⁰. p re adextra in se. ⁊ sic nõ capit h̃. Alio⁰ capit p re ꝯcepta. ⁊ sic capit in ꝓposito. q⁊ mod⁹ nõ est determinatio rei adextra neq̃ vocis. sed rei ꝯcepte

Querit Utr̃ determinatio posset hic capi cõiter Rñdetur q̃ nõ. sed debet hic capi p determinatõe supaddente. q⁊ omne analogũ p se positũ stabit p significato famosiori. sed famosius ⁊ p̃ncipalius significatũ determinatõis ẽ determinatõ supaddẽs Pro quo notandũ q̃ tripler ẽ determinatio. nam q̃dam est determinatio supaddẽs siue restringẽs. q̃ supaddit suo determinabili formã positiuã. ⁊ nõ diminuit rõem ei⁹. vt hõ albus ibi albus supaddit hoi formã positiuã scz albedinẽ. Sz determinatio diminuẽs est q̃ diminuit rõem ei⁹ cui adiungit. nõ tñ destruit eã. vt hõ est albus fm dentes. ibi fm dentes diminuit rõnem hois albi. Determinatio distrahẽs siue alienãs est q̃ omnino distrahit siue alienat suũ determinabile a p̃ncipali significato. vt hõ mortuus.

Arguit Impossibile est modus. ⁊ tñ diffinitio sibi ñ ꝯuenit. Secda ps assumpti pbatur. q⁊ nõ significat formã adiacentẽ rei cũ ipossibile nihil sit Dõm q̃uis impossibile nõ significat aliquã formã realem adiacentẽ rei. q⁊ significat impossibilitatẽ q̃ est p̃uatio potentie. tñ significat for

mam aut determinatōem rei fm modum intelligendi. qz nō possibilitas apphenditur per modum forme determinātis rem vel propositōem rei.

Arguitur Cum dr chimerā impossibile est esse. iste modus impossibile fm modū intelligendi non significat formā ad adiacentē rei cū chimera nihil sit Dōm q licet chimera non sit res put dr a ratus. est tñ res. put dr a reor reris. i. opinor. q mō omne opinabile dr res. sz ista cōcedit vera chimera est opinabilis.

Rodolf alius nominalis.

Hic prosequēter diuidit modū in noialem z verbalē sive adūbialem. qz indrñter potest dici ñbalis sive aduerbialis. Nam dr ñbalis rōne obiecti. qz determinat ñbum. z dr aduerbialis rōne subiecti. qz est aduerbiū. Rō diuisionis est. qz duplex est adiectiuū. scz nominale z aduerbiale. ergo etiā duplex est modus. s. nomialis z aduerbialis. qz modus z adiectiuū idem sunt. Uñ modus nominalis est qui fit per adiectiuū nominis. vt fortis velox que determinant nomina substantiua. de quibus nihil est ad propositum. Sed modus aduerbialis qui determinat verba. sicut faciunt omnia aduerbia

Arguit Est q̄drupler adiectiuū. ergo q̄drupler modus Añs probatur. qz aliquod est adiectiuū noiale. pnomiale pticipiale z verbale. Dōm q adiectiuū nominale capitur hic cōter p omni determinatōe subiecti aut substantie. et sic phendit sub se alia duo.

Arguit Aduerbia etiā determināt pticipia. ergo nō solum determināt ñba Dōm q et q pticipium penit cū ñbo in mō generali. ergo aduerbia determinātia ñba. etiā determinare possunt pticipia. nō mq̄tñ distinguunt a verbis. sed vt cū eis penitunt.

Aduerbiorū quedā determi-

Hic ponit sōdam diuisionē modi. z est subdiuisio secūdi mēbri prime diuisionis. dicens q aduerbia quattuor modis determinant verba scz gratia propositionis. gratia rei verbi. rōne tpis. z

ratõe modi. Et ponit autor illa in quadruplici differentia. ideo
Nam in verbo sunt quattuor ꝓsideranda. qz verbũ primo ꝛe/
signat ꝓpositõem predicati cum subiecto. vt dicit primo peri/
hermenias. secũdo significat rem verbalem. vt curro significat
cursuz. tercio significat aut connotat tempus. quarto connotat
modum. ⁊ ꝑm hec sumitur quadruplex modus verbalis. quia
quedam aduerbia ꝛeterminant verba ratõe ꝓpositionis. vt ista
necessario ꝓtingenter. quedã grã rei verbi. vt bene male. q̃dam
grã tpis. q̃dam grã modi. vt patet in textu.

Arguitur Plurib⁹ modis aduerbiũ ꝛeterminat ꝟ/
bũ q̃z q̃ttuor modis. Probat qz aliq̃ sũt
aduerbia q̃ ꝛeterminãt ꝟba grã numeri Dõz q̃ oia aduerbia
gratia numeri ꝛeterminãtia debent ꝓprehendi sub illis que ꝛe/
terminant verba gratia rei. vt dicendo sortes crit bis Et similr
dicendum est ꝛe aliis

Queritur Utz aduerbia que ꝛeterminant ꝟbum
illis modis possunt ꝛeterminare pticipi
um Rñdetur q̃ non. quia aduerbia que ꝛeterminant verbuz
gratia ꝓpositionis non possunt ꝛeterminare participia. qz par/
ticipia non includunt ꝓpositõem. sed tm̃ rem verbi. Sed illa
aduerbia que ꝛeterminant verbum gratia rei verbi possunt ꝛe/
terminare participia. quia participiũ includit rem verbi. ⁊ simi
liter illa que ꝛeterminant verbum gratia tpis. Illa autẽ aduer/
bia que ꝛeterminant verbum gratia modi non possunt partici/
pia ꝛeterminare. cum ipsa non sunt alicuius modi. quia neqz in
dicatiui neqz imperatiui.

Sed obmissis oibus aliis.

Hic abiectis aliis modis tanq̃z hiis ꝛe quibus non est ad pro
positum ostendit Petrus Hyspanus. qui modi sunt ꝛeterminã
tes totam ꝓpositõem. a quibus ꝓpositio modalis capit ꝛeno/
minatõem. Dicens q̃ solum ꝛe illis modis qui ꝛeterminant cõ
positõem est dicendũ. vt sunt hi ser. necessario. ꝓtingenter. ꝛc.
Cum cm̃ dicit. homo currit necessario significatur q̃ tota com/
positio p̃dicati cum subiecto sit necessaria. ⁊ sic ꝛeterminãt di/
ctum. ꝓpositionis modalis.

Arguitur Modi facientes ꝓpõem modalem ꝛeterminant

totam ppõem modalem. ergo non solum ꝓpõem dicti. Añs p/
batur ex diffinitiõe ppõnis modalis. Dõm q̃ modus ꝑmo
determinat ꝓpõem dicti. sed ab illa determinatõe tota ppõ mo/
dalis denoiatur. Et est sil'e de accẽtibus q̃ determinãt sibi deter
minatã ptem subiecti. qz totũ denominãt. sicut a similitate nasi to/
tus hõ dr simus. ita sil'r modus in hoc q̃ determinat ꝓpõem di
cti. denoiat totam ppõem modalem. Unũ modus magis pprie
determinat ꝓpõem dicti q̃z ppõem modalem totã. qz modus ẽ
ps ppõnis modalis. sed idem ppzie nõ determinat seipm. neqz
idem est determinãs ⁊ determinatũ

Arguitur Uez ⁊ falsum nõ faciũt ppõem modalẽ
ergo textus falsus. Añs pbatur ex infra
dicẽdis Dõm q̃ ppõ modal' tripl'r capit' sic' mod⁹. Uno⁰ ge
neralissime. alio mõ general'r. tercio mõ special'r. Propõ moda/
lis generalissime est que sumit' a modo. put prius diffinitus ẽ.
ibi. Modus est adiacẽs. ⁊c. Et sic ista est modalis hõ alb⁹ cur
rit. Modalis general'r dicta est que sumit' a modo q̃ determiat
verbũ grã ꝓpõnis ꝑdicati cum subiecto siue ampl'ier siue non.
et sic vez ⁊ falsum faciunt ppõem modalem. eo q̃ determinant
ꝟbum grã ꝓpõnis. ⁊ sic loqtur hic Pe. h. Sed modalis specia
liter est que sumitur a modo q̃ determinat ꝟbum grã ꝓpõnis in
trinsece inq̃ztum ꝓpositio amplians copulã vltra pñs tempus
et sic scibile opinabile vez ⁊ falsum reliquunt'. qz lz determinãt
ꝟbum grã ꝓpõnis. nõ tñ inq̃ztum ꝓpositio. nec ampliãt vltra
pñs tpus. Ex istis elicit' q̃ tres ꝓditõnes req̃runt' ad hoc q̃ ali/
qua ppõ sit special'r modalis. q̃ scz ẽ specifice distincta ab illa de
inesse. Prima est q̃ ille modus debet determinare totã ꝓpõem. et
q̃ adũbia determinãtia ꝟba grã tpis. grã modi. aut rei verbi nõ
faciunt ppõem modalẽ. Secda est q̃ determinet ꝓpõem inq̃ztũ
ꝓpositio. ⁊ sic excludunt' ppõnes formate de illis modis scibile
opinabile intelligibile imaginabile. qz licet determinãt ꝓpõem
non tñ inq̃ztum ꝓpositio. sz inq̃ztũ hz ordinẽ ad nostrã rõnem.
Tercia ꝓditio est. q̃ ille mod⁹ debet ampliare totã ꝓpõem vltra
tps sue ꝑiacentis. i. vltra tps ĩportatũ p copulã. aut q̃ debet exp
mere spẽalem habitudinẽ extremoz ad invicẽ. ⁊ sic vez ⁊ falsuz
vniuersale vel priculare. ⁊ simil'r negatio non faciunt ppõnem
modalẽ. Et ex isto trahitur q̃ tñ quatuor sunt modi facientes
ppositões modalẽ ppriissime sumptã. vt infra clarius patebit.

Tūc pōnit vnū notabile di. q̃ isti sex modi qñqz sumūt notialiter et qñqz adūbialiter. notialiter vt possibile ꝓtingēs ipossibile ꝛc. Adūbialiter. vt possibiliter ꝓtingēter ipossibiliter. ꝛc

Sed Mod⁹ dz pdicari in ppōe modali. sz aduerbiū nō pt eē pdicatū. q̃ mod⁹ adūbialiter sumpt⁹ nō facit ppōez modalē. Maior ptz. qz dr in textu. ꝓbū dz subijci mod⁹ ꝯo pdicari.

Dōm q̃ quis aduerbiū nō pt eē pdicatū p se. tū bū cū addito

Propō modalis ē que mo

Postēz autor determinauit de mō diffinitiue ꝛ diuisiue q̃ ē forma ppōis modalis. ꝛ posuit varia genera mōꝝ ad inuestigādū q̃ modi facerēt ppōz modalē. Hic ꝓnr diffinit ppōz modalē p illos modos iuestigatos. di. Propō modalis est q̃ modificat aliq̃ istoꝝ sex mōꝝ. vt sortē currē ē ꝓtingēs.

Arguit Iste st̃ ppōes modales. sortes currit p se. plato currit p accns. ꝛ tū diffinitio nō ꝓueit eis Añs pz. qz modi in eis determinat ꝓpōz inqztū ꝓpō. ꝛ dicūt spēalē modū entis ampliādo totā ꝓpōz ex pūs tpe. Dōm q̃ quis in illis ppōib⁹ modalib⁹ nō st̃ aliq̃ istoꝝ sex mōꝝ formaliter. ꝛ ꝑ⁷ vocez tū ꝓtualiter. qz p se vz tātū sicut necesse. ꝛ p accns vz tātū sicut cōtingēs. ꝛ q̃ sub illis ꝓhendunt.

Arguit Iste ppōes de⁹ ē necāri⁹. sortes ē possibiliter st̃ cathegorice de inesse. ꝛ tū tota diffinitio eis ꝓueit

Dōm q̃ excludūt a diffinitōe p ꝗ. q̃ dr modificat. qz sensus ē ppō modalis q̃ modificat. i. cu⁹ copula l' ꝓpō pdicati cū sbcto modificat aliq̃ istoꝝ sex mōꝝ. sz in ist̃ ppōib⁹ modificat ipm pdicatū. qz modi isti nō dicūt drām ppōnū. sz dicūt drām et modū simplicis ent̃. scz subiecti tm̃. est em̃ sensus. deus ē neccārius. i. deus est ens neccāriū

Arguit Dicte ppōes st̃ modales ꝓposite. q̃ st̃ modales. Tz ꝓña a pte in mō ad totū. Añs pbat. qz modalis ꝓposita ē in q̃ mod⁹ ē altez extremū ppōis. sic ātē in ꝓposito Dōm q̃ illa ñ ē diffi⁰ modalis ꝓposite. sz dz addi ꝛ altez extremū sit ppō l' dem̃ ppō. sp. ē. de ēcio adiacēte qd ꝗ deficit

Et sciēdū. q̃ in modalib⁹

Hic ponit notabile di. q̃ ꝓbũ. i. dcm̃ in modalib⁹ sp̃ debet subiici mod⁹ aũt p̃dicari. ⁊ hoc notabile debet intelligi de modalib⁹ ꝓpositis. vbi mod⁹ indrũter ponit vel ꝓponit. q̃ in modalib⁹ diuisis vbi mod⁹ ponit in medio nõ oz. vt ꝗ sortẽ possibile est esse albuz. q̃ ꝗ actus ante infinitiuũ est subiectũ ⁊ p̃dicatũ dicti ẽ p̃dicatũ. sed ꝗ totũ possibile ẽ esse. dr copula. hz etiã veritatẽ qñ modus nõ ponit adũbialiter. q̃ tũc ppõ modalis nõ ẽ de dicto. vt ꝗ sortes ꝓtingẽter currit. Rõ q̃ sicut se hz ꝓbũ in illis de iesse. sic se hz mod⁹ in ppõib⁹ modalib⁹. sed in illis de inesse ꝓbũ sp̃ p̃dicat. ergo mod⁹ in modalib⁹ sp̃ erit p̃dicatum. Secda rõ q̃ determinatio debet seq̃ suũ determiabile. sed mod⁹ determinat totã ꝓpõem dicti. ergo mod⁹ debet seq̃ dictũ. ⁊ de ipso p̃dicari. ⁊ hoc est verꝗ qñ modalis ẽ ordinata. i. de ꝓuenienti ordine dicti ⁊ modi.

Arguit Aresto. in secdo pher. sp̃ modũ subiicit. vt possibile ẽ eẽ. possibile nõ ẽ eẽ. g⁹ mod⁹ dz subiici et nõ p̃dicari Dcm q̃ruis mod⁹ ibi subiciat̃ fm situũ ⁊ vocez tñ fm verꝗ ⁊ naturalẽ ordinẽ ꝓstructibiliũ dz seq̃

Querit Quare Aresto. ponit modũ a pte subiecti. cũ tñ oportear ipm p̃dicari Dcm q̃ Arest. ibi ꝓponit modũ vbi determinat de oppõe. sz oppõ in modalib⁹ citi⁹ ꝓgnoscit̃ qñ mod⁹ ꝓponit̃. q̃z qñ postponit̃. q̃ oppõ sumit̃ ex negatõe addita mõ ⁊ nõ dcõ. vt possibile ẽ sortẽ curre. nõ possibile est sortẽ curre. sz de rõne negatõis est ꝓponi

Arguit Propõ modalis pt ꝓuerti. vt docet Aresto. ꝑ poꝗ. q̃ mod⁹ qñq̃z subiicit Dcm q̃ Aresto. docet ꝓuertere ppõem modalẽ quo ad ptem. ⁊ nõ q̃ ad se totam q̃ sez ꝓuertitur quo ad dictũ ⁊ ptes eius. ⁊ sic ꝓuersio illa non mutat situm modi

Querit Que sit ppõ modalis. Rñdetur q̃ est cathegorica. q̃ illa ppõ ẽ cathegorica q̃ hz subiectũ p̃dicatũ ⁊ copulã tãq̃z ꝑncipales ptes sui. sz ppõ modalis ẽ hmõi. q̃ ipsa est cathegorica. Maior pt̃z ex diffinitõe cathegorice. Minor pbat̃. q̃ tert⁹ dt q̃ dcm dz subiici mod⁹ aũt p̃dicari. ⁊ sil'r ibi ẽ copula. distinguit̃ tñ specifice ab illa de iesse. Et qñ q̃rit̃. vtꝗ distinguãt̃ spẽ eẽnali. Rñdet̃ q̃ sic. q̃ illa distinguũt̃ eẽntialiter q̃ p dzãs formales stz distincta. sed sic ẽ de ipsis. q̃ mo

dalis p dzā habet modum

Arguit Dīs ppō modal' ē de iesse. ḡ nō distinguit ab ea spē. Ānīs ptz. qz illa ppō ē de iesse vbi pdicatū denotat iesse subiecto. sz sic ē de ppōe modali Dōz q ppō dz de iesse dupl'r. Uno° general'r. qz. s. pdicatū iest sbco siue h' sit cū modificatōe vel sine ipsa. Alio° spēal'r. qz scz pdicatū denotat simpl'r iesse sbco. q̄re etiā de simplici inherētia dz. z sic capit i p posito qñ dicim° modales ab illis de iesse distingui

Arguit Quecūqz hnt eādē formā ptinēt sub eadē spē. sz ppō modal' de simplici inherētia hnt eandē formā. qz copulā vbalē. ḡ nō distinguūt spē Dōm q q̄cunqz hnt eādē formā formal'r tumptā st eiusdē spēi. sz forma. s. copula in illis nō ē vna formal'r sz material'r. qz ibi stz diūsa vnibilia. ḡ etiā formal'r copula est alia z alia.

Arguit Accēs nō variat spēm. sed modus est accēs p pōis. qz ꝑuenit sibi post eius esse ꝑpletū. ḡ° nō variat spēm Dōm q duplex ē accēs. s. ꝑpriū z cōe. Tūc dz q̄zuis accēs cōe nō variat spēm. tū bñ accēs ꝑpriū. sicut risibile z rudibile distinguūt specifice hoīem z asinū. Ul'dōm q mod° ē bñ accēs ppōis in cōi. nō tñ ē accēs ppōis modal'. sz ē de ēna ei°. q̄re variat spēm. Sicut ptz in sil'i. albedo ē accēs hoīs in cōi. tñ albedo ē de ēntia hoīs albi.

Querit Quare isti modi vex z falsū st reliquēdi. Rñdet iō. qz P.h. vult determinare de passionib° ppōnū modaliū. s. de oppōe z de eq̄pollētia. sed eodē mō sumit oppō in ppōib° de illis modis sicut in illis de iesse. z sic nō faciūt ppōz modalē specifice distingui ab illa de iesse. Sūt ḡ in toto q̄ttuor modi faciētes ppōnes modales. q̄z sufficiētia pt sic sumi. Nā omnis modus faciēs ppōem modalē ampliat ꝑpōem vltra tp̄s p̄iacens. vel ḡ ampliat vl'ir vel pticulariter. Si vl'ir hoc est dupl'r. vel ampliat vl'r affirmatiue. z sic est necesse. aut ampliat vl'r negatiue. z sic est impossibile. Si pticulariter hoc est dupl'r. vel ampliat ꝑpōem non essendi. sed mobilē ad esse. z sic est possibile. aut ꝑpōem essendi z mobilem ad non esse. z sic est ꝑtingens. Ex ista sufficientia patet. q isti quattuor modi equiualent quattuor signis que sunt omnis. nullus. q̄dam. quidam non. Necesse equiualet huic signo omnis. quia

sicut oīs facit pdicatū ꝓuenire oībus suppositis subiecti. sic ne cesse facit pdicatū ꝓuenire subiecto p oī tpe. ꝛ cīys. vñ. Dē necē vz. vz ipossibile nullꝰ Possibile q̄dā. q̄dā ñ possibile nō. Secdo posset sufficiēcia sic sumi. qꝛ oīs modꝰ ampliat dcm̄ vltra tpa p iacēs. vl' g̃ ampliat disiūctiue. sic ē possibile ꝛ ꝓtingēs q̄ fm rez idē stz. aut copulatiue ꝛ dupl'r. qꝛ vl' modꝰ ē affirmatiuꝰ. sic est necāriū. aut negatiuꝰ sic ē ipossibile

Arguit Signa ponūt a pte sbcti ꝛ modi a pte pdicati g̃ modi nō eq̄ualēt signis Dōm q̄ eq̄ualent in aliq̄bꝰ ꝛ nō in oībꝰ. qꝛ sicut signa faciūt pdicata ꝓuenire subiectz p oībus aut pl'ibꝰ suppositz. ita modi faciūt pdicatū dicti ꝓuenire subiecto p oībus aut pl'ibus tpibus

Querit Utꝛ q̄ztitas debeat h̄ eodē mō attēdi sicut ī ill' de inesse Rūdet q̄ nō. sz h̄ attēdit tripl'r Uno ex pte subiecti dicti. ꝛ tūc ppō modal' ē eiusdē q̄ztitatz cū sua p̄iacēte. Uū p̄iacēs dr ppō q̄ remanet qñ subiectū dicti resolvit in ntm. ꝛ pdicatū ī ꝟbū psonale finiti modi. ꝛ g̃ ista oēm hoīem currē ē possibile ē vl'is sicut ista oīs hō currit. Ptz corrolarie q̄ ex pte subiecti dicti ē q̄drupl'r q̄ztitas in ppōibꝰ modalibꝰ in eoꝝ p̄iacētibꝰ Secdo attēdit q̄ztitas ex pte totiꝰ dicti. ꝛ sic oēs stz singulares. qꝛ in ppōibꝰ modalibꝰ subijcit aliqd̄ singl'are dcm̄ cui nō ē simplex nomē ipositū. Tercio attēdit ex pte modi. ꝛ sic oēs ppōes modales vl' stz vl'es vel pticulares. qꝛ ille de neccario ꝛ ipossibili stz vl'es. ꝛ iste de possibili ꝛ ꝓtīgēti stz pticulares. Et q̄ztitas in modalibꝰ q̄ attēdit ex pte tpm ꝓprissime. sumit pnes modū q̄ ad tpa ampliat.

Arguit Quātitas ꝓsequitur ppōem grā subiecti ꝛ materie. sz modꝰ in modalibꝰ ē pdicatū ꝛ hz rōem forme. g̃ q̄ztitas nō pt attēdi ex pte modi Dōm q̄ duplex ē q̄ztitas. scz suppositoꝝ ꝛ tpm. q̄ztitas suppositoꝝ attendit ex pte subiecti. sed q̄ztitas tpm attendit ex pte pdicati. sic hic loq̄mur de q̄ztitate tpm. ꝛ ergo est diuersa q̄ztitas in ppōibus modalibꝰ et in illis de inesse

Querit Qualiter debeat attēdi q̄litas in ppōnibus modalibꝰ. Rūdetur q̄ in ppōe modali est duplex ꝓpositio. s. ꝓpō ptiū dicti iter se. aut ꝓpō ptiū alicuiꝰ ꝓpositōis. ꝛ ꝓpositio totiꝰ dicti cū mō. Et fm hoc dupl'r attēdit

qualitas in ppōne modali. vnoꝰ ex pte ptiū dicti sic scz si pōnatur negatio inter ptes dicti sic est negatiua. si nō tūc ē affirmatia vt ista sortē currere ē possibile ē affirmatiua. et ista sortē nō currere ē possibile est negatiua de dicto. Alio mō attendit qualitas ex pte modi et sic illa ppō est negatiua cuius modus negat. ⁊ illa est affirmatiua cuius modus affirmatur. vt ista sortē currere. nō est possibile est negatiua. et ista sortē currere est possibile ē affirmatiua. Et simplr debet attendi qualitas ex pte modi vt probat Aresto. quia si sumeret ex pte dicti sequeretur q̄ due ꝓtradictorie q̄ñqz essent simul vere qd̄ est ipossibile. Sequela patet de istis possibile est calciū incidi et possibile ē calciū nō incidi.

Ar Cuiuslibet rei est tm̄ vna forma. sz qualitas ē forma ppositionis. g̃ vniꝰ ppōnis modalis ē tm̄ vna qualitas. Dōz q̄ vnius rei ē vna forma principalis et totius. possunt tm̄ ēē plures subordinate quaꝝ vna est forma ptis et alia totius sicut i ꝓposito ꝓpositio dicti respectu cōpositionis modi cū dicto.

Arguit Qñ negatio ponit añ dictū tūc hz pꝰ se modū g̃ negat ipm ⁊ ergo madales negatiue ex pte dicti simplicit sunt negatiue. Tenet ꝓña qz negatio ē malignātis nature. ⁊c. Dōm q̄ quicq̄d negatio post se inuenit in eadē tōpositione hoc totū destruit. sed modus ponit in alia ꝓpōne. g̃ ñ pōt negatio posita inter partes dicti destruere modum.

Querit Quare pe. his. nō facit mētionē de ꝓuersione. ppositionū modaliū. Rñdet q̄ iō qz ppōnes modales eodē mō ꝓuertūtur sicut ille de inesse. ⁊ hoc intelligit fm partē et nō fm se totas. qz solū ꝓuertūt fm dictū sz sic nō est de eq̄pollētia et oppōne modaliū quare spālr hz d̄ eis determiat. Est tm̄ verꝝ q̄ eq̄pollētia modaliū hz aliquā silitudinē cū eq̄pollentia illaꝝ de inesse qz sicut in istis ppō cui pponit negatio eq̄pollet suo ꝓtradictorio sic ppō modalis cuius negatio ponit ad modū eq̄pollet suo ꝓtradictorio. vt sicut ista ppō de ineē nō oīs hō currit eq̄pollet huic q̄dā hō nō currit. sic ista sortē currere nō est possibile equipollet huic sortē currere ē impossibile.

Et sciēdum q̄ vnꝰ quisqz istoꝝ. Pꝰqz pe. his. determiauit d̄ modalibꝰq̄ ad eaꝝ ēntiā ꝓnter determiat de eis q̄tū ad passiōes seu ppetates eaꝝ q̄ sūt eq̄pollē

tie ⁊ oppositiones et primo ponit vnū pambulū sibi valēs ad equipollentias et est preambulū multiplicatio ꝓpositionū modalium penes sitū negationis vt patet in littera.

Arguit ꝓm vnū mōm. sūt infite ꝓpōes modales g⁹ nō q̄tuor tm. Dōz q̄ ꝓz quēlibz mōm pñt fiēi i finite ꝓpōnes i nūero ñ tū in spē qz sic nō fiūt pluēs ꝓpōes q̄z quatuor et ꝑ tali multiplicatōe est hic ad propositum.

Arguit Propōes modales ꝑ eodē mō sūt eedē g⁹ manēte eodē mō multiplicari ñ pñt. Ans ꝓbat qz mod⁹ē forma ꝓpositionis modalis. sz forma fcit ꝓducire. Dōz q̄ lcz oēs modales ꝑ eodē mō sūt eedē i spē ēntiali ⁊ ex pte mōi tū variāt i spē accntli. s. ex pte affirmatōis ⁊ negatōis.

Harū autem propositionū

Hic Pe. his. ex p̄dicto notabli infert regl'as ⁊ eq̄dollētijs modalium dicens q̄ eq̄pollentie ꝓpositōnum modalium cognoscūt q̄tuor regl'is. Quar p̄ma ē cuicū qz dicto affirmto attribuit possibile eidē attribuit ꝓtigēs. ⁊ ab eodē remouet īpossibile ⁊ ab eius ꝓtradictorio opposito remouet necesse. et fcatur p Amabimus et oēs sūt pticulaes affirmatie. Et est rō regl'e qz possibile et ꝓtigēs ꝓuertūt. q̄q̄ eq̄d attribuit vni et alti. sz possibile et īpossibile ꝓtradicūt ergo hnt se opposito mō qz posito vno ꝓtradictoriar remouet reliquū ⁊ possibile habz se indifferēter ad ē et non esse igit si aliq̄d dictū sit possibile potest q̄ñqz verificari et ꝓtradictoriū dicti potest ē falsum ideo si alicui dicto attribuat possibile ab eius contradictorio opposito remouetur necesse

Notandū Q̄z i illa dctōe amabim⁹ ꝓsideande sūt q̄tuor vocales p̄ma ē a ⁊ fcat ꝓpōnem ꝑ possibili in q̄ nulla ꝑbz poni negatio. scda vocalis sil'r ē a et significat ꝓpōem ꝑ cōtigēti in q̄ nulla ꝑbz poni negatio: tertia vocalis ē. i. et fcat ꝓpōnē ꝑ impossibili in qua negatio ꝑbz poni ad mōdū. et q̄rta vocalis est v et significat ꝓpōnem ꝑ necessario in qua ꝑbz poni dupler negatio scz ad dictū et modū. Jur illd Et dictum negat i qz modum nihil a sed v totum. Et ita suo mō debet declararari in alijs regulis.

Arguit Huic dicto hoīem esse anīal est possibile attribuitur possibile et tñ sibi nō attribuitur contin.

gens cũ sit necessariũ. Dõm q̃ ꝓtingens capit̃ dupl'r. vno⁰ cõi ter vt idẽ ẽ qd̃ possibile ⁊ sic diuidit̃ p necessariũ et nõ necessa/ riũ. Sed̃o capit̃ spãlit̃ p illo qd̃ nõ est necessariũ ⁊ nõ ipossibile ⁊ fm ph̃m p̃mo p̃oz sic diffinit̃. ꝓtingens ẽ quo nõ eẋnte necessario ipo posito inesse nullũ sequit̃ impossibile. que diffinitio. vult dicere q̃ ꝓtigens spãl'r captũ est qd̃ nec ẽ necẽtiũ nec impossibile. et sic nõ põt huic ꝓpositioni hoiem eẽ aial attribui ꝓtigẽs sed in ꝓposito ꝓtingens dz capi cõiter put nõ distinguit̃ ꝯ necessariũ siue possibile. Pro quo notandũ q̃ fm ph̃m istud ꝓtingens spãliter captũ ẽ triplex. s. natũ rarũ ⁊ ad vtrũlibet. Cõtingens natũ ẽ q̃ magꝭ ꝛtermiat̃ ad esse q̃z ad nõ eẽ vt hominẽ mori. Cõtingẽs rarũ ẽ qd̃ inest vt ĩ pauciorib⁹ vt hoiez nasci cũ sex digitis in vna manu. Cõtingẽs ad vtrũlibet ẽ qd̃ ẽ indifferẽs. ad vtrũq̃z ꝯdictoriũ scz tã ad esse q̃ ad nõ esse. vt sortẽ sedere.

Ad istã sortẽ currẽ est possibile nõ sequit̃ sortẽ nõ currere est possibile et tũ ad illã sortẽ currere ẽ ꝓtingẽs sequit̃ sortem nõ currere ẽ ꝓtingens p cõuersionẽ in oppositã qualitatẽ. g̃ possibile ⁊ ꝓtingens nõ sunt idẽ. Dõm q̃ ꝓpõnes ꝛ ꝓtingenti ad vtrũlibet ꝓuertũt̃ inopppositã q̃litatẽ nec ꝗ ꝓtingẽs ẽ idẽ cũ possibili. sed ꝓpõnes ꝛ ꝓtingenti gñal'r capto qd̃ cõuertit̃ cum possibili nõ ꝓuertũtur in oppositam qualitatem.

Si sint idẽ possibile ⁊ ꝓtingẽs tũc solũ tres erũt modi. Dõm q̃ lz possibile ⁊ ꝓtigẽs sũt idẽ q̃ ad suppositã dzñt tũ fm formales rões fcandi vt patuit circa sufficiẽtiã. Ec dõz ẽ q̃ possibile ⁊ ꝓtingẽs ꝓueniũt ĩ ꝗ q̃ dicũt modũ entis pmixti poña. lz dzñt qz possibile ỏt illũ modũ ad suũ actũ lz ꝓtingẽt ỏt

Oẽs ꝓpões eq̃pollẽtes. deñt eẽ eiusdẽ /eñ ad suã cãz. subiecti ⁊ p̃ti. lz ꝓpões ỏ amabim⁹ ñ sũt eiusdẽ subiecti ⁊ p̃ti. g⁰ ñ eq̃pollẽt. Dõm ad maiorẽ q̃ eq̃pollẽtia capit̃ dupl'r vno⁰ spãl'r p cq̃ualentia duaꝝ ꝓpõnũ vtroq̃z termio pticipantiũ et sic repit̃ in illis ꝛ ineẽ. Alio capit̃ gñal'r p q̃cũq̃z eq̃ualẽtia ꝓpositionũ in aliquo. s. vitate ⁊ falsitate ⁊ sic capit̃ hic.

Ille ꝓpõnes nõ sũt eq̃pollẽtes quaꝝ vna ẽ affirmatiua. et alia negatiua. sed sic est in ꝓpositionibus ꝛ amabim⁹. sicut patet de prima et tercia ergo nõ equipollent. Dicendũz q̃ ꝓpõnes ꝛ possibili et impossibili nõ sunt equipollentes nisi vni modoꝝ ꝓponat negatio dicẽdo sortẽ currẽ nõ ẽ ipossibile.

Becũda est cuicũqz dicto

negato atibuit possibile eidẽ atribuit cõtingens ⁊ ab eodẽ remouet impossibile ⁊ ab eiꝰ dictozio opposito remouet necesse et significat p hãc dcõem edẽtuli ⁊ oẽs ille ppões sũt pticulares negtiue Et est rõ regule qz possibile ⁊ contigẽs cõũtunt ergo cuicũqz dicto negato attribuit possibile eidẽ attribuit cõtingẽs. sz possibile ⁊ impossibile cõtradicũt ideo cuicũqz dicto attribuit possibile ab eodem remouet ipossibile qz vnũ ꝓtradictozioꝝ remouet altez. sed necesse ⁊ possibile subalternãt ideo a q̃cũqz remouet possibile ab eodẽ remouet necesse. Sed q subalternãt ptz qz necẽ valet oĩs ⁊ possibile valz quidã. qz necesse ampliat ad omẽ tẽpꝰ affirmatiue sicut omne ad omnia supposita sed possibile ampliat solum ad aliqua tempa sicut quidam ad aliqua supposita.

Arguit Propões eq̃pollẽtes ꝛebẽt eẽ eiusdẽ sbiecti et eiusdẽ q̃litatz. sz ppões ꝛ edẽtuli ñ sũt eiusdez sbiecti qz vnũ est subiectũ affirmatiuũ ⁊ altez negatiuũ neqz st eiusdem q̃litatis qz modꝰ in ꝓmis nõ negat et tñ negat in duabꝰ scõis Dõz q eq̃pollẽtia capit duplr. vno mõ spcalr p equipollẽtia duaꝝ ppõnũ vtroqz tmio pticipãtiũ fm eũdez ordiez in q̃litate ⁊ q̃ztitate in ꝓitate ⁊ flitate ⁊ sic modales eiusdẽ linee nõ eq̃pollẽt sz ita stricte nõ capit hic eq̃pollẽtia Alioꝰ capit generaliter p eq̃pollẽtia ppõnũ in ꝓitate ⁊ flitate et sic oẽs ppões ꝛ edentuli eq̃pollent. Ad scõz dõz q q̃zuis aliq̃ caꝝ sint affirmatiue vocalr tam̃ sunt omnes negatiue fm substãtiam. quia omnes equipollent vni negatiue particulari.

Arguit Huic dicto ꝛeũ ñ eẽ atribuit possible ⁊ tñ ab eo ñ fmõet ipossible qz sp ipossible ẽ dũ ñ eẽ g̃ ista regula ẽ falsa Dõz q licz ab h dcõ ꝛeũ ñ eẽ he ñ remouat impossibile tñ false remouet ab eo sic possibile false sibi attribuit.

Tercia regula a quocumqz

dicto affirmato fmouet possibile ab eodẽ fmouet ꝓtigẽs ⁊ eidẽ atribuit ipossibile et eiꝰ ꝓtradcõzie opposito atribuit necẽ. et fcat p hãc dcõnẽ Jliace. Unũ õs ppões d yliace st vniũsales negatie.

Arguit Tertõ ppõ d yliace ẽ affirma. g ñ õs st negatie. añs pbat qz i ea nlla poit negꝰ dõz q̃zuis ibi ñ

ponit negatio extrinseca tñ possibile intrinsece sp includit negationē qz vz tñ sicut nullꝰ. gꝰ rōe illiꝰ modi oēs sūt vlēs negatīe

Ad Impossibile negat dictū cui attribuit. gꝰ nō attribuitur dcō affirmato. Dōm q ꝓtualit sp negat dctm ⁊ destruit. eiꝰ cōpositōz nō aūt formalīr ⁊ ꝓm vocē q mō intelligit pñs rgl'a

Ad In ppōne de possibili negat possibile vt sortē currē ñ ē possibile sz possibile negatu nō ē possibile sz ipossibile. gꝰ ibi nō erunt quatuoz ppōnes equipollētes. Dōm q lz possibile negatū et impossibile sunt idem ꝓm significatū ⁊ eq̄pollēt tñ distinguūtur adhuc formalit et vocalit sic non q̄dā ⁊ nullꝰ

Quarta regula est a quo

cūq; dcō negato remouet possibile ab eodē remouet contigēs et eidem attribuitur ipossibile ⁊ eius ꝑdictoziō opposito attribuitur necesse. Et ꝓcat p hāc dictionē purpurea. vñ oēs ppōnes de purpurea sunt vniuersales affirmatiue qz omnes equipollēt huic vniuersali affirmatiue sortem currere est necesse.

Ad Propositōes affirmatīe ⁊ negatīe nō sūt eq̄pollētes g̃ negatiua ō ipossibili in purpurea nō pōt eq̄pollere affirmatiue de necesse. Dōm q eq̄pollētia dēt ꝗ extēdi ad ꝑntiā ꝑūtibilē ⁊ sic ille ppōes ditūt eq̄pollē q cōuertibilit se ꝓsequūt lz sint ō diuerꝰ extremis sz ꝗ fit hic. Et p ꝗ eē soluit argumētū oēs propositiones eq̄pollētes dūt eē eiusdē subiecti et pdicati. z ī purpurea ppōnes ō possibili ⁊ necessario nō sūt eiusdē subiecti qz ī eis dcā ꝑdictoria subiuiuntur. nec sunt eiusdē pdicati qz ñ ē idē modꝰ. igit nō eq̄pollent. Dōm q hoc vez ē ō eq̄pollētia spālit capta sicut capit in illis de in esse. et nō gnalit vt hic accipit.

Sequūt alie regule de qui

Postq; autoz determiauit ō eq̄pollētys modalū ⁊ eaz ꝑntys. p q̄tuoz tabulas satis difficiles hic facit ꝗ idē p tres regl'as magis faciles. Exquo patz q iste regule nō sūt necessarie qz absq; illis possum⁹ habere noticiā eq̄pollentiaz ppōnuz modalū. sed ponūtur de bene esse ad habendū faciliozē cognitionē.

Prima Regula ē. oēs ppōnes de possibili ⁊ ipossibili eq̄pollēt ꝓbo sil'r se hñte ⁊ mō dissil'r. Rō istiꝰ

est qz possibile z ipossibile opponūt dictorie. sz negatō posita ad modū dz pponi et facit eqpollere suo ptradictorio sicut negatio ppposita signo in illis de inesse. Et dz modꝰ dissimilr se habet qn affirmatur in vna et negatur in alia.

Af i Iste due eqpollēt sortē currē ē possibile. sortē currere nō ē possibile z ñ verbū nōhz sc silr. qz in vna affirmat z in alia negat. Dōz q p ꝓbū dz ḥ itelligi dictū aut ifinitu q̄ ē ps dicti z ñ copla vnīcs modū cū dcō q i dictꝰ ppōibꝰ se hz dissilr Et qn dz sicipossibile āpliat ad tpa ita possibile. gꝰ se hnt silr. Dōm q hnt se silr q ad āpliatōz ad miꝰ i aliq sz nō qztū ad affir

Becūda Regla oēs ppōes d possibili z necio eqpollēt ꝓbo z mō dissilr se habētibꝰ. Qꝰ rō ē qz ppōnes d possibili z necio sūt subalterne. sed negatio ppposita dicto z mō facit eqpollere suo subalterno qz se habet sicut negatio ppposita et postposita signo in illis de inesse.

Af Iste ppōnes sortē currē est possibile. sortē nō currere ñ ē necesse hnt se ꝓbo z mō dissilr z tñ nō equipollēt. Secda ps pbatur qz pma ponit aliqd z secda nihil ponit cū sit negatia tam de dicto qz d mō. Dōm q lz nihil ponat p se pmo tamen bñ ponit aliqd et pnti qz ponit suū ptradictoriū ē possibile.

Tercia Regula oēs ppōnes d ipossibili z necio equipollēt ꝓbo dissilr se hnte z mō silr. Rō istiꝰ regule est qz ppōnes de impossibili z affirmatine d necessario ordinantur. sed negatio posita ad dictū tñ in modalibꝰ facit contrarias eqpollere qz solū mutat qlitatē z sic ppōnes d ipossibili z necio eqpollēt negatōe posita ad dictū qd ē ipaz in illꝰ d i eē pꝰ

Af Impossibile z necē nūqz pnt se silr hre gꝰ regla /poni. psupponit flm. Añs pbat qz ipossibile sp icludit negatō nē z necē includit affirmatōz. Dōm q lz ipossibile qztū ad negationē intrinsecā nunqz hz se silr sicut necū tñ pōt se hre silr quantū ad negationē extrinsecā de qua hic intelligit regula.

Querit Quare pe. his. nō facit mētōz d ptigenti. Rñdet q ro qz possibile z ptigēs puertunt. ergo dē est iudiciū d vtroqz. vñ ꝓl Lui des possibile ptigēs det cide

Af Cōtingēs z possibile sūt diūsi mōi gꝰ ñ pūtunt. Añs pbatur qz alias nō eēnt qtuor mōi faciētes ppōes modalē

Dom dupl'r aliqua ꝓuertūtur. vno° quo ad suppositā tm̄ sic̄ risibile ⁊ hō. Alio° q̄ ad suppositā et rōes formalē sz illa q̄ ꝓuertunt̄ p̄mo mō pñt eē diuersa q̄ztū ad rōnes formales ⁊ sic ꝓuertunt̄ ꝓtigens et possibile quare adhuc remanēt modi distincti

Item propōnuz modaliuz

Postq̄z determiauit de eq̄pollētijs ꝓpōm modaliū ꝗ final'r determiat de oppōnib' earūdē. Et ē rō ordis qz eq̄pollētia attēditur penes ydēptitatē. sz oppositō penes diuersitatē idē ātē ante diuersum. Et dicit q̄ ipsa ꝓ alique sunt contrarie alie subcontrarie alique contradictorie et alie subalterne. Et illarum specieruz oppositionis eodē modo sumit̄ sufficiētia hic sicut in ill' de ineesse.

Notandū Q̄ ꝓpōnes modaliū cognoscunt̄ p q̄tuor ordies q̄ significāt ill' dcōib' Amabim' Edētuli. Iliace. Purpurea. Un oēs de q̄to ordie sūt vl'es affirmatie et oēs de t'cō sunt vl'es negatie. ⁊ g° int̄ se contrariant̄ et ille de p̄mo ordie sūt pticulares affirmatie sz de scdo sūt pticulares negatie q̄re subcōtriariāt̄ Et ex isto facil'r cognoscūt̄ alie ꝓes. quia quartus ⁊ scdus ordo cōtradicūt simil'r terci' et primus sed quartus et primus subalternant̄. et etiā tercius et scdus. Et hoc totum q̄ztum ad eq̄pollētias et oppōnes docebit figura seqns

Arguit̄ Omīs ꝓrie dēnt eē vl'es sz nl'le modales sunt vl'es q̄ nl'le modales sūt ꝓrie Minoz ꝓbat̄ qz oēs ꝓpōes modales sūt singl'ares qz in eis subyciit̄ singl'are dictū. Dōz q̄ quātitas in modalib' attendit̄ tripl'i. s. ex pte totius dicti. ex pte sbiecti dicti. et ex pte modi. sed ꝗ ꝓncipal'r dz attēdi ex pte modi. et sic alique sunt vniuersales et alique pticulares ꝓ porcionādo modos signis sed ille que sunt in purpurea et yliace sunt vniuersales ergo contrariantur.

Arguit̄ Sbcōtrarie dēnt eē eiusdē sbiecti ⁊ pdicati sz ꝓpōes de amabim' ⁊ edētuli ñ sūt eiusdē sbiecti vt ptz de ill' sortē currere ē possibile sortē nō currere ē possibile Dōz ad maiorē q̄ in ill' de ineē opposite dēnt esse eiusdē subiecti et pdicati nō aūt in modalib' Et est ratō diuersitatis qz oppō in modalib' attēdit̄ penes opposita predicata scz penes oppositos modos enūciandi tm̄ et ꝓpter illam diuersitatem fuit necessarium hic determinare de oppositione ꝓpositionū modalium.

Ir In sbcõtrarijs ad mi⁹ vna dẽt eẽ affirmatia ⁊ alia negatiua sz ꝓ neutra ẽ negatia sortẽ curré ẽ possibile sortẽ ñ currere ẽ possibile qz mod⁹ ĩ vtraqz manet affirmat⁹. Dõz q̃ lz scõa formal'r ex pte mõi sit affirmatia tñ ꝓtual'r ẽ negatia qz eq̃pollet isti formal'r negatie sortẽ curré nõ ẽ necesse. qz ãbe sunt ĩ edẽtuli

Querit Quõ xbeat sumi ꝗdictio in modalib⁹. Dõz q̃ ad habendũ ꝗdictionẽ negatio dz poni ad modũ. Cuius due sunt rõnes. prima qz mod⁹ in modalib⁹ hz se sicut esse in illis ⁊ inesse qz vtrũq̃z est p̃dicatũ formale. sz ꝗdictio in illis ⁊ inesse attendit ex affirmatõe ⁊ negatõe eẽ. g⁰ sil'r ꝗ xbet attẽdi penes modũ. Scõa rõ qz si ad ꝓtradictionẽ sufficeret negationẽ ponere ad dictũ tũc due ꝗdictorie eẽnt sil' vere. sic pz de illis sortẽ ãbulare ẽ possibile ⁊ sortẽ nõ ãbulare ẽ possibile

Ir Iste due ꝗtradicũt sortes ãbulat sortes nõ ãbulat q̃ sil'r due p̃dicte. Dõm q̃ nõ est est sil'e qz in duab⁹ p̃mis simpliciter loquẽdo nulla est negatiua qz modus in nulla negat.

Ir Unũ ꝗdictorioꝝ nõ sequit ad aliõ in bona ꝓña. sz illeque sunt õ edentuli sequũtur in bona ꝓña ad illas q̃ sunt ⁊ purpurea. g⁰ nõ cõtradicũt. Minor pz qz ad istã õ purpurea sortem currere ẽ necesse sequit p legẽ subalternaꝝ sortẽ curré ẽ cõtingẽs. ⁊ vltra bñ sequit sortẽ curré ẽ ꝓtigens. g⁰ sortẽ nõ currere ẽ ꝓtingẽs p ꝓuersionẽ in oppositã qualitatẽ. g⁰ a p̃mo ad vltimũ bñ sequit sortẽ curré ẽ necẽ. g⁰ sortẽ nõ curré ẽ ꝓtigens q̃ ẽ in edentuli. Dõm ad scõaz ꝓñam feãm p ꝓuersionẽ in oppositã q̃litatẽ q̃ lz ppõ õ ꝓtigenti spãl'r capto put ẽ idem qõ non necessariũ ⁊ nõ ĩpossibile cõuertit in oppositã q̃litatẽ nõ tñ q̃ est ⁊ ꝓtigenti gñal'r capto put cõuertit cũ possibili vt patuit supra

Ir Particulare nõ sequit ad vl'e vt nõ sequit al' currit. ergo aliqs hõ currit sz necẽ ẽ vl'e ad possibile. g⁹ ad necẽ eẽ nõ sequit possibile eẽ. ⁊ p ꝓñs ꝓpõnes ⁊ amabim⁹ ⁊ purpurea ñ sub alternant. Dõm q̃ licz pticulare captũ p iferiori nõ sequit ad vl'e in p̃dicãdo scz captũ p superiori. tñ bñ sequit ad vl'e in distribuendo vel ampliando. et q̃ ad necesse eẽ sequit possibile esse.

Ir Si ad necẽ eẽ seq̃ret possibile eẽ tunc etiã seq̃ret possibile quia possibile õt vtrũqz. Dõz q̃ duplex ẽ possibile. s. ãnctũ et cũ actu vel sub actu. vñ ad necesse sequit possibile. qõ est

cõiũctum actui et nõ qd̃ est distãs ab actu Uel dõm vt dictũ est de cõtingenti. Et hec de modalibus sufficiant.

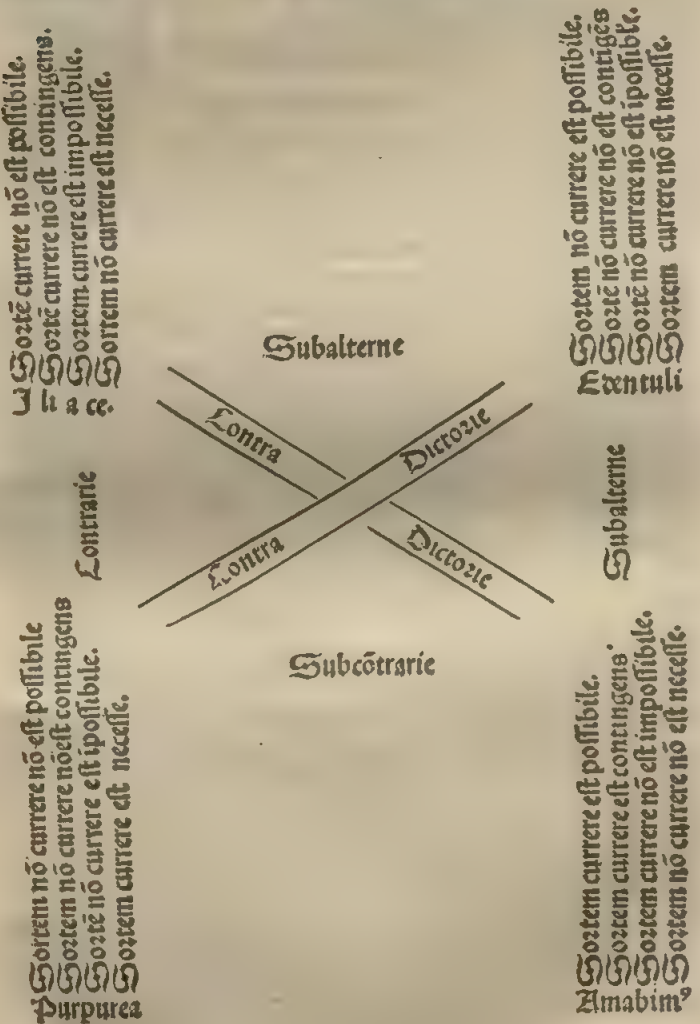

Jrca ūtiuz secū di tractat⁹ P.h.

qui est ꝛ pdicabilib⁹ extractus ex libro predicabilium porphiry. Queritur primo quare iste tractatus scdꝰ sequit primum. Dōm q ideo quia magis notum precedit minus notum. sed i pmo tractatu ipsius Petri hispani ꝛterminatur ꝛ ppōne que est qd dā totū et cōpositū. in scdo vero ꝛtminat ꝛ ānqz vlib⁹ q sūt q. dā ptes ppositionis. sed totū est nobis noti⁹ q̄z siue ptes. g⁰ via discipline ꝛ q ad nos tractat⁹ ꝛ enūciatōe dz pcedē tractatū ān qz vniūsaliū. Sz dicēs si sic seqret q tractat⁹ quart⁹ ꝛbret pce/ ere oēs alios. Seqla pbat qz est ꝛ cōpositiorib⁹. s. de syllogis/ mo qui cōponit ex duab⁹ ppōnib⁹. Dōm q fm viā discipline si/ plicit ꝛ fm viā resolutōis argumtū fm pbat tū fz viā discipline q incipit a inueib⁹ notiorib⁹ pm⁹ pcedit quartū. qz ppō est inue nibus magis nota q̄z syllogismus ꝛ quo agitur in quarto.

Arguit Partes pcedūt totū ergo tractat⁹ ꝛ ānqz vlib⁹ ꝛbrz pcedē tractatū ꝛ p ppōe. Dōz licz ordie nate ꝛ docīne ptes pcedāt totū ñ tū ordie discipline ꝛ q ad nos Sz dicēs porphy. ꝛ phs pponūt ꝝnicōez termioꝝ ꝛ ptiū g vl ipsi male ordināt aut pe. his. Dōm negādo ꝝnam qz hoc faciūt diuerso ordine qz porphirius et phs tenēt ordinē nature et doc. trine. sed petrus hispanus obseruat ordinem discipline.

Querit Quare iste tractat⁹ scdꝰ pcedit ēciū. Dōm q iō qz cognicō d vniū salib⁹ valz ad noticiā predicamētoꝝ ꝛ ābus ꝛtminat in tercio tractatu vt ptz p por phiriū dicentē cū sit necessariū Brisarori ꝛc. igit ꝛc. Pro q scīēdū q cognicō pdicabiliū vz ad q̄tuor. Prio vz ad ꝝnicōez pdicamtoꝝ. Rō qz pdicamtū est ordiatio generꝝ ꝛ spēꝝ fm sub ꝛ sup in recta linea pdicamtali. volēs āt ordiare gen⁹ sup spēm et spēm sub genere necessario est q cognoscat ād sit gen⁹ et ād spe cies qz ille ordiare nescit q rōes ordiabiliū ignorat. Sz gen⁹ ñ ꝛscēdit ad spēm nisi p drām g oportz etz pscīē ād sit dra. Et sic ē in sbalib⁹ sic etz ē i actñalib⁹. sz accntia st duplicia scz propria

et cōia. cōe est predicabile q̄ntū ſz ppriū est quartū. Secō va/
lent p̄dicabilia ad assignationē diffinitiōis. qz est multiplex mo
dus diffiniendi ſi ergo volumus oīb⁹ modis diffinire oz ſcire
oīa p̄dicabilia. quia est aliqua diffinitio q̄ddītatiua et eēntialis
que ꝯstituit ex genere et drā ad e⁹ assignatōz optet p̄scire q̄d sit
genus et quid ſpēs ⁊ q̄d drña. qz diffinitū ē ſpēs. ⁊ qd̄ prio lo/
co ponit ꝓ in verā ꝯstructōem est genus ſz alie pticule ponūt lo/
co drñe. Alia est diffinitio rescriptiua q̄ ē duplex. nā aliqua est
ppzie dicta et illa ꝯstituit ex genere et ppzio. alia vero cōiter di
cta ⁊ illa ꝯstituit ex genere et actñte cōi. ſi ergo volumus ſcire ta/
les diffinicōes oporz p̄scie q̄d sit ppū ⁊ q̄d accns. Tercio valēt
ad diuisionem qz est aliqua diuisio generꝭ in ſuas ſpēs vel gene
ris in drās. et aliqua est diuisio ſubiecti in actntia ſed aliqn in
accntia. p p̄a et aliqn in oīa ſi ergo volum⁹ ſcire tales diuisiōes
optet p̄scire oīa p̄dicabilia. Quarto valēt ad rēmōſtratōnez. qz
medīū rēmōſtratōnis potissime ē diffinitō q̄ nō possum⁹ scie rē
mōſtratōz nisi pri⁹ cognoscā⁹ diffinitōez. ſz diffinitō nō pt ꝯgſci
nisi cognitꝭ oīb⁹ p̄bilib⁹ vt patuit. q̄ p̄bilia sūt vtilia ad rēmrā

Ar Posteri⁹ nō vz ad ꝯgnitōz p̄oris ymo poti⁹ ecō /tōem
tra ſz ſcia rē vl'ibus ē posterior ſcia p̄dicamētorꝫ igitur.
Minor pz ex inuentione vtriusqz. Dōm licet ista ſcia p̄dica
biliū sit posterior in inuētione est tn̄ p̄or in cognitōe. qz p̄dica/
mēta nō pnt cognosci ſaltē pfecte nisi cognoscātur p̄dicabilia.

Querit Utrū vl'e sit aliq̄d reale extra intellectū vl' sit
solū in intelectu. Dōm q̄ vl'e capit dupliciter vno mō p ſcōa intentione vt est quedam relatio rōnis in p
dicabili ad intellectū ⁊ ad illud rē q̄ ē p̄bile. ⁊ ꝗ vl'e ē solū ī in/
tellectu. i. in obiecto appḣenso p intellectū ſicut alie ſcōe ītētōes
Alio⁹ capit vl'e p pria intētōe. ſ. p naſa vl'i ⁊ ſic accipit dupl'r
nā aliqd ē vl'e in poña et aliud in actu. Vl'e i poña ē ipa q̄ddi/
tas vl' natura q̄ ē in re ſingulari cui nō repugt ēē in alio ſingl'ari
q̄ntū est rē ſe ſz ſibi repugnat in q̄ntū fcā ē p̄pa ⁊ ista naſa ſic acce
pta ē in poña remota vt p̄dicet rē pl'ib⁹ Et vocat alio⁹ noīe vni/
uersale incōpletū qz ſibi nō cōuenit ꝯpleta rō vniuersalis vt ſic
eīn nō ḣz vnitatē tanq̄ exñs q̄d vnū pl'ib⁹ ꝯueniēs. Sz vl'e in
actu est ipa natura rēnudata a ſingularitate et a ꝯditōib⁹ ſingu
lariū et est in potentia ppinqua vt predicetur d̄ plurib⁹. Et vo
catur vl'e ꝯpletū. qz ſibi ꝯueniūt ea q̄ rōem pfecti vl'is ꝯplēt. ſic

sunt vnitas quã habet vt ē obiectiue apud intellectũ et plurali tas inq̃tũ plurificabil' ē ī diũsis. Et cãt sic nã fãtasma qd ē sil'i tudo singulariũ formatũ in vi ymaginatiua nõ pōt mouē intelli lectũ possibilē ad cognoscendũ vl'e actu qz repñtat rē ipam cum ꝓditionib' singulariũ. Intellect' igit agēs cũ fantasmate ipri/ mit intellectui possibili spēm itelligibilē quã cãnt vt duo agen tia ptialia q̃ spēs repñtat natura actu abstractã ab hmõi cõditõi bus singulariũ q̃ natura lz sit in re quantũ ad id qd ē tñ ē obiecti ue in intellectu inquantũ p hmõi spēm repñtatur.

Arguit Omne qd ē. ē singulare z vnũ nũero vt ōt Boe tius d vnitate z vno. g° nullũ ē vl'e a pte rei.

Dōm q̃ q̃ singl'are z vnũ nũero capit dupl'r vno° p singl'ari p se tm. qd. i. ex sua p pria rõne z ficatione includit singularitatez vt sortes vl'materia sortis. z sic dcm boetij nõ ē verũ Alio° capit p singulari p se vel p alterũ qd scz ē singl'are p hoc q̃ ē in alio. et sic dictũ boetij est verũ. sed hoc qd est singulare p alterũ p se est vl'e sicut hõ in sorte est singulare sed p se est vl'e.

Arguit Intellect' ē q̃ fac vl'itatē ī reb' vt ōt cõmẽtator tercio d aia sz itellect' nõ fac aliqd ex se. g° nul/ lũ ē vl'e a pte rei extra itellectũ. Dōm q̃ itellect' fac vl'itatē for mal'r pur accipit p intẽtõe vl'itatis ñ tñ mãl'r p mã sbstrata huic intẽtioni. vl'dd in q̃ vl'e p pria intẽtõe pt capi dupl'r vt patuit

Si Si aliqd vl'e eēt a pte rei in singulari sequeret q̃ aliquod vl'e esset singulare Sequela pbatur qz q̃cqd recipitur ad modũ recipiẽtis recipit. Ddz q̃ vl'e in singulari hz modũ singu laris. qz ē singl'are p alterũ ñ tñ hz naturã ē singl'are. vl'ddz negã° seqlã qz aq̃ rcepta ī vase rcipit ad modũ vas z tñ aq̃ rcepta ñ ē vas

Querit Quid sit subiectũ istius scdi tractat'. Rñdet q̃ vl'e in ordine ad pdicabile. Et addit in or/ dine ad predicabile qd in ista scia nõ determinat de vl'i qualiter/ cũqz sed de vl'i sub ratione pdicabilitatis. Qs ãt hoc vniuersa/ le sit hic subiectũ. pz p diffinitionẽ subiecti attributõis qz vl'e ē quid cõmunissimũ hic consideratũ primo notũ nõ excedẽs me tas istius scie verificabile de oibus pncipal'r ꝓsideratis ad qd mi nus principalit cõsiderata habẽt ordinẽ z attributõz. Et posset aliter pbari qz illd ē subiectũ ī aliq̃ scia cui demõstrat inec p pa passio g ppriũ pncipiũ illius scie. sz sic ē de vniuersali in ordine ad

pdicabile ergo est subiectū. Unū pncipiū eius explicat p diffinitionē vlis. sz ppria passio ē pbile. et fit demōstratō talis fz modū psuetū. omne qd natū est esse in pluribus ē pbile sed ome vle in ordine ad pdicabile est hmōi. igitur omne vniuersale predicabile est predicabile.

Arguit Nullū cōplexū ē subiectū. sz vle in ordīe ad pdicabile ē qd cōplexū. g° nō erit h sbct'. Nota ioz pbatur qz scia capit vnitatē a subiecto. sz cōplexū nō est qd vnū. nec pōt diffiniri. Dōm. q tripleꝫ ē cōplexū scz re tm. voce tm. re z voce simul. vñ nullū pplexū fm rē pōt esse subiectū. tū bene fm vocē ppter penuriā vocabuloꝫ et sic ē in ꝓposito.

Arguit Voces sūt signa reꝫ. si g° vle in ordīe ad pbile est qd pplexū fm vocē. erit etiā pplexū fm rem. Dōm q voces sunt signa reꝫ nō ad extra īmediate. sz reꝫ pceptaꝫ. vna aūt res pcepta circūloquit qnqz pluribus vocib' ppt penuriā vocabuloꝫ cū noia sint finita res vero infinite.

Ar Hic ē pplexio ex subiecto et ex ppria passione. g° est pplexio fm rē. Dōm q ibi nō addit pdicabile vt est ppria passio vniuersalis. sed vt est formalis modus psiderandi q non supaddit aliquid fm rem ipsi subiecto. nam sicut se habet dīa ad genus ita se habz formalis rō psiderandi ad subiectū. sz dīa diuidens genus nō supaddit nouā naturā ipi generi. sed pcrahit ipm genus sic etiam formalis modus considerandi nō supaddit aliqd fm rē ipi subiecto. sed determinat z pcrahit ipm subiectū. Vel dicendū q tripleꝫ est passio. nā quedā est passio oino intrinseca ipi subiecto. et talis nō distinguit a subiecto fm rem vt passio entis nō distinguitur ab ente et passio vlis sub rōne pdicabilis nō distinguitur ab vniuersali. Alia est passio oino extrinseca ipsi subiecto vt locus supficies tempus. et tales passiones realiter distinguūtur a suis subiectis. Tercia est passio q est ptim extrinseca et partim intrinseca ipi subiecto. vt risibile z talis passio etiā distinguitur realiter a suo subiecto.

Ar Illud nō ē subiectū alicᵗ scie qd transcēdit metas eius sz vle trāscendit metas. g° nō est hic subiectū. Mioz pz qz omis scia ē vniuersaliū vt dz pmo posterioꝫ. Dōm q ois scia est bñ vniuersaliū fm se et in ordine ad passiones quascūqz. nō tū in ordine ad illā passionē que est pbile. sicut ista. vel dōm q

vniuersale capit dupliciter. vno mo p vli ꝓplexo et sic vle est qd est ex omni p se et fm qd ipm. ⁊ sic omnis scia est vniuersalium. Alio mo capit vle p vniuersali incoplexo quod aptu natus est pdicari de pluribus ⁊ sic est hic subiectum.

Arguit Nullu equocu est subiectu. sz vle est equocu. g no est hic subiectu. Maior e nota qz subiectu est diffinibile sz equoci no e diffinito. sz mior pbat qz multiplex est vle. Dom q vle absolute hic no est subiectu: sed vle i ordine ad predicabile. et p hoc excludunt alie acceptiones.

Notandu Q sextuplex e vle. pmu e vle in distribuendo qd facit terminu coem cui adiungitur stare distributiue et vlr. vt ois nullus neuter et talia vocantur alio noie signa vniuersalia. Scdm est vniuersale in ꝓgnoscendo ⁊ e illud qd cognoscit vle. ⁊ sic intellectus dr vle. Terciu est vniuersale in essendo vt est vniuersale platonicu qd est separatu a suis singlarib fm re et roem simlr. qd Aresto. reprobat. Quartu est vle in causando et est illud qd e ca plriu effectuuz spe drntiu eque pmo vt de e vle in causando est tu simplex in eendo. Quitu est vniusale in repntado qd repntat naturaz vlez vt spes intelligibilis repntat natura coem siue vlem. Sextum est vniusale i pdicado. Un. causat pticipat. ꝓgnoscit. distribuitqz. Atqz repntat ⁊ pdicat h vniusale. Et solu ex vniusali i pdicado e h ad ppositu qd ꝓsidcat trib mois. vno vt e an rem ⁊ e natura cois fm se accepta qztu ad sua pncipia eentialia vt ho e vniusale an rem ꝓsiderado ipm vt e aial ronale. Scdo mo vt e in re. Et sic capit dnplr. vno mo put e separatu a singlarib et p se subsistens. et hoc est vniusale platoicu alio mo put e in re ⁊ in suis suppositis subsistes. Tertio mo vt e post rem. ⁊ e natura cois abstracta a suis singularib vt ho est spes. Unde vniusale an rez est methaphysice cosideratois et ei attribuunt pdicata essentialia Uniuersale in re consideratur a physico et ei attribuuntur pdicata suppositalia vt ho currit. Sed vniuersale post re ꝓsiderat a loyco ⁊ sibi attribuuntur pdicata intentionalia vt ho e spes aial est genus et de tali vli est hic ad ppositu. Et p illa distinctoem soluuntur multa argumenta que pnt hic obiici de vniuersali.

Ar Si hic ꝓsideratur vniuersale post re tnc loyca erit pnciparliter d secudis intentionib. Probatur quia illa pre/

ditata intentionalia sunt secūde intētionis. Dōm q̄ illa p̄dicata intentionalia hūt se p modū passionū ⁊ nō p modū subiecti. Uñ scie cognoscunt a passionib⁹ que demōstrant inesse subiecto et hoc tū nō sequit q̄ loyca sit de secundis intētionib⁹ p̄ncipaliter

Arguit Qd ē idē cū altero ḣ nō pōt esse passio eius sed vle ⁊ p̄dicabile idē sunt vt ōt tert⁹ ergo p̄dicabile nō pōt esse passio vlis Maior pbat q̄ subiectū ⁊ ei⁹ ppria passio distinguūt realiter. Dōm q̄ triplex ē passio scz intrinseca extrinseca et media sicut dictū est. vñ p̄dicabile ē passio intrinseca q̄ nō distinguit realiter a suo subiecto sz solū fm rōem.

Arguit Quicqd dz alteri demōstrari ineē ḣ dz distingui fm rē ab ipo. sz p̄dicabile demōstratur ineē vli g̃ distinguit ab eo fm rē. Dōm q̄ maior nō est ꝓa sed quicqd dz alteri demōstrari inesse ḣ dz distingui ab eo fm rē vel fm rōem et q̄ cuis p̄dicabile nō distinguat ab vli fm rem tamē fm rōem.

Ar Quecūq hūt diuersas rōes dr̄ūt fm rē sz vle ⁊ p̄dicabile hūt diūsas rōes. g̃ dr̄ūt fm rē. Maior pbat q̄ diffinitio est oro explicās quid est eē rei. Minor ptz per tertū. Dōm ad maiorē q̄ vera est de diffinitōe quidditatiua q̄ diūse res hūt diuersas diffinitōes q̄dditatiuas tū eadē res pōt hre diuersas diffinitōes accntales ⁊ modales que exp̄mūt diūsos mōs ⁊ cōditiones eiusdē rei ⁊ tales dant hic de vli et predicabili.

Querit Utrū de q̄nq̄ vlib⁹ sit scia. Dōm q̄ sic q̄ d̄ illis ē scia que ꝓueniūt i aliq̄ cōi subiecto cui pt demōstrari inesse passio p ppriū ⁊ adequatū p̄ncipiū sed q̄nq̄ p̄dicabilia sunt hmōi. ergo de eis ē scia.

Arguit De pluribus nō pōt esse vna scia sz q̄nq̄ vlia sunt plura g⁹ de eis nō ē vna scia Maior pbatur q̄ vna scia ē vni⁹ generis scibil. Dōm lz vna scia sit vni⁹ scibilis tāq̄ vni⁹ subiecti vl ꝓclioes scibil. tū vna scia pōt eē pl'iū scibiliū vt ptiū subiectiuarū subiecti et sic de q̄nq̄ vlib⁹ ē scia.

Ar Nō entis nō ē scia sz vlia sūt nō entia vt pbat ph̄s p̄mo posteriorū. dicens gaudeant genera ⁊ spēs q̄m mōstra sūt et intelligit p mōstra nō entia. Dōm q̄ ph̄us ibidē loquit d̄ generibus et spēbus separatis extra singularia vt Plato loquebatur et sic improbat vlia. quia sunt nō entia.

Predicabile quãdoqz

Iste est scdus tractat⁹ sũmulaꝝ. Pe. his. in q̃ post q̃z determiauit i pmo tractatu de ppõe q̃ oponit ex tmis icõplexis. ḣ oñr determiat de ill' termis incõplexis. s. vl'ibus. cuius ordinis rõ supius est dicta. Et duo facit nã in pmo agit de vl'ib⁹ fm rõem cõem oñdendo quid sit vl'e et quid pdicabile. scdo diuidit vl'e siue pdicabile in q̃nqz pdicabilia. et qz pdicabile nõ quocũqz mõ diuidit in illa. iõ pus diuidit pdicabile. Dicens q̃ pdicabile q̃ñqz capit ppzie z q̃ñqz cõmuniter sed quid sit quodlibet hoꝝ habetur in lra.

Arguit Mẽbra istⁿ diuisiõis coicidũt. g̃ diuisio ñ ē bona. Añs pbat qz vnũ ptinet sub alio sic pdicabile ppzie sumptũ ptinet sub pbili cõiter sũpto. Dõm q̃uis mẽbra istⁿ diuisionis material'r coincidãt nõ tñ formal'r. qz pdicabile cõiter sũptuz nõ est pbile ppzie sumptũ nec ecõtra.

Arguit In nulla bõa diuisiõe vnũ mẽbroꝝ dz puertiũ ipo diuiso. sz pbile cõit sumptũ pũtit cũ diuiso. g⁰ diuisio nõ ē bona. Minoz pbat qz pbile cõiter captũ ē diuisum z mẽbꝝ diuidẽs. Dõm q̃uis pdicabile cõiter sumptum vt diuidens cõuertat cũ diuiso q̃tũ ad supposita nõ tñ q̃tũ ad formalem rõnem z quantũ ad modos sue acceptionis

Arguit In isto tractatu determiat de pbili cõiter sumpto. g⁰ etiã de tali erit hic ad ppositũ. Añs pbatur qz postea diffinitur indiuiduũ. Dõm q̃ nõ fit ḣ pnciparliter sed min⁹ pncipal'r z accũtal'r eo q̃ spẽs ptur de indiuiduis z indiuiduũ ponit in diffinitõe spẽi ne ergo diff⁹ spẽi detur p ignota sic incidẽtal'r diffinit indiuiduũ vt postea patebit.

Arguit Sol luna mũdus sunt pbilia ppzie sũpta. et tñ pdicant de plurib⁹. Dõz q̃uis actu nõ pt d̃ plurib⁹ tñ bene aptitudie. Sz diceres ḣ nõ pt aptitudie d̃ pluribus qd̃ ipossibile ē multiplicari. sz ipossibile ē mundũ multiplicari. g̃ mũd⁹ nõ pt pri aptitudie de plib⁹. Minoz patet. qz fm Aresotilẽ in pmo celi ipossibile est plures eẽ mũdos. Dõz q̃ maioz est falsa qz ipossibilitas multiplicatõis z aptitudo pdicabilitatis d̃ plurib⁹ ex diuerſ se tenẽt. nã pmũ tenet se ex pte materie sz scdm se tz ex pte fozme vñ fozma sol' actu ē in sua materia

inesse specieb⁹ ⁊ accñs inest indiuiduis. Vl' pt dici q̃uis accñs magis in est accñtal'r. tñ gen⁹ magis inest essential'r. sz illo qd inest essential'r magis inest q̃z illo qd inest accñtal'r.

Arguit Nullũ vniuocũ dr ml'tipl'r. sz gen⁹ ē vniuocuz g̃ nõ dr ml'tipl'r Maior pbat. qz vno noie ⁊ vna rõe pdicat̃ ꝛc plib⁹. Dõm q gen⁹ capit dupl'r. Uno⁰ in ordine ad suas spēs q̃z est gen⁹. ⁊ sic ē vniuocũ. Alio mõ in ordine ad suas acceptões. ⁊ sic est equiuocũ.

Arguit Nullũ eq̃uocũ ē pdicabile. gen⁹ ē eq̃uocũ. g̃ genus nõ est pdicabile. Dõm ad maiorē q nullũ eq̃uocũ eq̃uoce acceptũ ē pdicabile. sed gen⁹ accipr̃ tripl'r. ⁊ soluz tercio mõ ē vnũ pdicabile ab alijs distinctũ.

Arguit Gen⁹ tercio mõ sumptũ ē eq̃uocuz. Probat̃ p Arest. vij. physicoz q dr q in gene latēt ml'ta id est ml'te eq̃uocatões Dõm q gen⁹ capit dupl'r. Uno⁰ physice inq̃z tũ noiat naturã pm ec qd hz in suis spēb⁹ ⁊ sic ē eq̃uocũ qz in diuisis spēb⁹ hz aliã ⁊ aliã rõez. Alio⁰ capr̃ loyce vt nomiat vnã naturã cõez ꝛceptã oib⁹ suis spēb⁹ ꝛicabilē. ⁊ sic ē vniuocũ

Arguit Pl'es st̃ acceptões generis in cõi q̃z tres. g Pe. hys. ē diminut⁹. Ans pbat̃. qz aliqd est genus masculinũ ⁊ aliqd femininũ. Dõm negãdo ꝛnam. qz Pe. hys. nõ intendit ponē omia acceptões generis. sz illas q̃ ducũt nos in cognitionē generis loyci.

Primo mõ dicit collectio.

Hic ponit pma acceptõez generis. dicēs. q gen⁹ pmo mõ ē collectio multoz habentiũ se ad invicē ⁊ ad aliqd vnũ quodãmõ vt collectio romanoz dr gen⁹. ⁊ sil'r collectio ml'toz eiusdē cognatõis vl' pximi. ⁊ capit̃ hic collectio passiue p reb⁹ collecti. Uñ lz in cumulo lapidũ sit collectio non tñ st̃ lapides collecti ab vno pncipio eiusdē generis ⁊ ergo nõ ē gen⁹ pmo mõ.

Querit Qualē ꝛuenientiã hz gen⁹ logicũ cũ gene pmo mõ sũpto. Rñdet q istã qz sicut gen⁹ pmo⁰ dictũ nomiat quãdã collectionē ml'toz ꝛc vna pgenie sic gen⁹ loycũ noiat collectõez ml'taz spēz prãtiue ꝛtētaz ib vno. Sz differũt p⁰ qz gen⁹ pmo⁰ sumptũ includit actu ea q̃ sub ipo st̃. sed

genꝰ loycũ ꝓtinet solũ ptãtiue ea q̃ cõtinẽt sub ipo. Scdo dr̃ñt
qz genꝰ pmoꝰ acceptũ ꝓtinet ea q̃ sub ipo stꝫ p moꝫ totꝰ integlis.
sz genꝰ loycũ hz se p moꝫ totꝰ vl'is. Tercio dr̃ñt. qz genꝰ pmoꝰ
sũptũ nõ pdicat ꝛe ill' q̃ ꝓtinẽt sb ipo. sz genꝰ loycũ ꝓe pdicat ꝛe
ill' q̃ sb ipo ꝓtinent. vt hõ est al'. leo est aial ⁊ sic ꝛe alys.

Arguit Genus dicit aliqd vnũ. sz collectio multorũ
eiusdẽ pgenei ñ ẽ aliqd vnũ. ergo illa collectõ
nõ ẽ genꝰ. Dõm q̃ ẽ aliqd vnũ ppter vnitatẽ pncipij material'
qd ẽ semen ppagacõis ml'tiplicatũ in tota pgenie.

Secũdo mõ dicitur genus

Hic ponit scdam acceptõz generꝭ dicẽs. genꝰ scdo mõ ẽ pncipi
um vniuscuiusq̃z generacõis vt pater ⁊ patria seu locꝰ. Ubi lo/
cus dr pncipiũ generacõis in q̃z tũ in eo ẽ ꝓtꝰ oseruatiua locati.
⁊ iõ hoĩes nati in eodẽ loco ꝓueniũt in colore vl' ꝓditõe.

Arguit Illa acceptio dz pcedẽ pmã. q̃ iste ordo ẽ mal'
Añs pbat. qz pncipiũ collectõis ẽ añ collectõz
vl' añ res collectas. Dõm q̃ duplr ẽ ordo. s. nature siue doctrine
⁊ ordo disciplinę siue q̃ ad nos. Jã dr q̃ illa acceptio ẽ añ pmã
ordine nature. sz pma ẽ añ scdam ordine disciplinę. qz secunda
hz maiorẽ ꝓuenientiã cũ genẽ loyco q̃z pma acceptõ. ⁊ ergo po/
nit iuxta terciã acceptõez immediate.

Notandũ Qꝫ genꝰ scdo mõ ⁊ genꝰ loycũ cõueniũt
⁊ dr̃ñt. Cõueniũt qz sicut genꝰ scdo mõ
ẽ pncipiũ vniuscuiusq̃z generacõis. sic etiã genꝰ loycũ ẽ pncipiũ
suaꝝ spẽꝝ. Sz differt. qz genꝰ scdo mõ sũptũ ẽ pncipiũ extrin/
secũ ⁊ effectiũ. sz genꝰ loycũ ẽ pncipiũ formale siue intrinsecuz.
Scdo dr̃ñt. qz genꝰ scdo mõ nõ pdicat ꝛe ill' q̃ ꝓtinẽt sub ipo.
qz ẽ pncipiũ extrinsecũ ipoꝝ. sz genꝰ loycũ pdicat ꝛe suis speb⁹
qz est pncipiũ intrinsecũ suaꝝ spẽꝝ.

Arguit Omne genꝰ ẽ vl'e sz pnꝫ generacõis vt pr̃ l' locꝰ
ẽ vnũ singl'are. q̃ ñ ẽ genꝰ. Ddz lz omne genꝰ loy
cũ sit vl'e nõ tñ sꝰ gẽꝰ ciuile sz q̃nz ẽ singl'are sic pz generãs plẽ.

Querit Quare Pe. hys. exẽplificat hꝫ potꝰ ꝛe pze q̃z ꝛe
mre cũ tñ mr sit etꝫ pnꝫ generacõis. Ddin q̃
iõ. qz pr ẽ pnꝫ effectiũ ⁊ actiuũ. ⁊ mr ẽ pnꝫ passiuũ. sz genꝰ loycũ
nõ hz ꝓueniẽtiã cũ pnꝰ passiuo sic cũ pnꝰ actiuo. Etꝫ pnꝫ actiuũ

ē digni⁹ p̄n⁹ passiuo. sz a dignioꝝ dz fiēi denoīa⁹. Vl' pt dici q̄ mr̄ oph̄ēdit sb p̄ze qz pī ponit h̄ p parente. qd̄ etiā dr̄ de matre.

Queritur q̄re potiⁿ exēplificat de loco q̄z de tpe cū tn̄ generacōes fiūt i tpe. Rn̄t q̄ iō qz loc⁹ ē p̄n⁷ ofuatm̄ eo q̄ ē mēsūa pmanēs z ofuat locatū. sz tps ē potiⁿ p̄n⁷ corrupcōis eo q̄ tps ē mēsūa successiua z i tpe aliq̄ tabescūt z sene/

Ad Accns n̄ ē p̄n⁷ subē sz loc⁹ ē accns. scūt iiij⁹ phisicoꝝ q̄ loc⁹ n̄ ē p̄n⁷ generacōis q̄ ē ad subaz. Dōm q̄ loc⁹ capit dupl'r. Uno⁹ mathematice inq̄ztū absolute ē supficies corpis ꝛtinētis z sic nō ē p̄n⁷ generacōis. Alio mō p corpe ꝛtinēte p vt hz in se ꝛtutē ꝛfuatuā acceptā a corpib⁹ celestibus. z sic locus bn̄ est p̄nciꝝ in generacōis coadiuuans.

Arguit Romulus n̄ ē p̄n⁷ vniuscuiusq̄ generacōis. q̄ nō ē gen⁹ scdo mō. Ans ptz qz romul⁹ est solus p̄n⁷ romanoꝝ z nō alioꝝ. Dōm q̄ vniuscuiusq̄ dz capi pticl'a/ riter p alic⁹ z nō distributiue. vl' si capiat distributie ista accep/ tio dz itelligi fm locutōz redditiuaz reddēdo singl'a singl'is. qa n̄ ē sēsus q̄ romul⁹ sit p̄n⁷ cuiusq̄ generacōis simpl'r. sz ē sēs⁹ q̄ romul⁹ ē p̄n⁷ vniuscuiusq̄ generacōis i ordie ad ea q̄ ab eo dūdert

Arguit Diffinicō generis scdi mōi ꝛueit materie prime q̄ tn̄ n̄ ē gen⁹. q̄ diffinicō ꝛueit alti a diffinito. Ans pbat. qz matia pria ē pricipiū vniuscuiusq̄ generacōis. vt ptz p⁹ phisicoꝝ. Dōz lz matia pria sit pricipiū matiale vniⁿ cuiusq̄ generacōis n̄ tn̄ ē pricipiū effectīm de q̄ itelligit diffint⁹.

Arguit Sol est pricipiū effectīm vniuscuiusq̄ rei generite cuiuscūq̄ generacōis. z tn̄ n̄ ē gen⁹ scdo mō qz n̄ est pī l'patria. Dōm lz sol sit pricipiū effectīm vl'e nō tn̄ p/ ticulare de quo intelligit pns diffinicō.

Tercio mō dicit genus cui

Hic pōit terciē acceptōz generi q̄ est loyca z pricipal'r h intenta dicens gen⁹ tcio mō ē cui suppoit spēs. Et ē itellect⁹ illi⁹ accep/ cōis gen⁹ ē cui directe imediate z i rcā linea p̄ntali suppoit spēs

Ad Generi suppoit dra. q̄ n̄ tm̄ spēs Dōz q̄zuis a laté dr̄na suppoit genēi n̄ tn̄ directe i linea p̄ntali sic spēs. sz dicēs gen⁹ suppoit genēi dircē z imediate. q̄ n̄ solū spēs Ans pbat qz

aīal ē genus ⁊ supponit generi scz corpri aīate. Dōm q aīal cōpat ad vno. Uno ad suprioza scz ad corpus animatū ⁊ ad corpus mixtū. ⁊ sic aīal nō est genus sz spēs. Alio ad inferioza scz ad hoiem equū. ⁊ sic aīal ē genus. Uū qū aīal supponit corpri animato. tūc genus nō supponit generi. qz tunc aīal ē spēs. qz omnia intermedia in arbore Porphyriana sūt genera respectu suorū inferiorū et spēs respectu suprioꝝ.

Arguit Idē nō supponit sibiipi sz genus ⁊ spēs sūt idē. ergo spēs nō supponit generi. Minor pbat. qz nominat eandē naturā. Dōm q sz sint idē fm rē. differūt tn fm rōēz. qz h q dt genus cōclusē spēs dt determinate. Sz dicēs si spēs est idē fm rē cū genē. g ē idē cū spē sibi opposita. Tz dna. quia si spēs ydēptificat cū genere. etiā ydēptificabit cū duab differētiis generis q a genē nō distinguūt. Dōm negādo cōseqntiā qz ḡuis differētie nō differāt in genē. differūt tn inter se ppter naturā oppositōis q̄re etiā oppositas spēs cōstituūt.

Genus ē quod predica-

Positis acceptionib ipi generis. hic cōseqnter dicit vnū mēbrū qd sibi ē ad suū ppositū. s. genus tertio mō ⁊ p. ponit diffinicōz. secdo declarat eā. Dicit g genus ē qd pdicatur de plib spē drūtib in eo qd qd est. Et refert h qd vl'e. qd ponit loco generis licet nō sit verū genus. sz alij q dicūt hic diffiniri secundā intentōēz dicūt q referat primā intentōēz genericam vl' obiectū generis nō vnū tm. sz omnia sil' sub distinctione vt sit lēsus genus est suū obiectū scz aīal corpus color ⁊c. qd supple obiectū scz aīal corpus ⁊c. pdicat de plib. qz secda intētio est accnis. g hz diffiniri p aliqd extraneū a natura sua. scz p subiectū. sz suppositū ē falsum. Etiā fm ipos pma intētio vl' obiectū generis nō ē sbiectū illius secde intētōis sz hoc fm pīratē sit dōm.

Querit Quō vbat Porphyrius istā diffinicōēz cū bona. Rndet q sic. qz illa diffinicō ē bona q nō est supflua neq diminuta ⁊ sufficiēter explicat naturam diffiniti ⁊ facit ipm differre a quolibet alio. sz pnis ē hmōi. g ē bona Minor ptz. qz p h qd dr de plib differt genus ab induiduo. ⁊ p h quod dr differentibus spē differt a specie. Et per hoc qd dr in eo q qd est differt genus a dra ppria ⁊ accnte.

totā. ⁊ ergo nō ꝑt multiplicari. sz tm̄ q̄libet forma in materia q̄z/
tum est ex pte sui ꝓm numerꝰ multiplicari ꝑt. vl ꝏm ad minorē
q̄ lz non possunt esse pl'es soles poña reducibili ad actū p agēs
naturale tm̄ bñ p agēs supnaturale. Et si dicat diuiso illo sole
in duas medietates vtraqz medietas retinēt formā specificā so/
lis ergo sol actu p̄dicaret de plurib⁹ Dōm q̄ hoc posito q̄ ita di
uideret tamē hoc nō posset fieri p agens naturale.

Predicabile siue vniuersa

Diffinitz vl'i ⁊ p̄dicabili ꝓprie sūptis ꝓm suas rōes accētales
diūsas ꝏter diuidit ea in q̄nqz modos. scz in genꝰ. spēm. dīam
ꝓpriū ⁊ accēs. Quorꝰ sufficientia ꝑt sic sumi. nā oīne p̄dicabile
p̄dicat de plurib⁹. vl' ergo p̄dicat in q̄d aut in quale. Si in q̄d
hoc ē dupl'r. vl' p̄dicat de plib⁹ dīēntib⁹ spē ⁊ sic est genꝰ. vl' diffe
rēntib⁹ nūero. ⁊ sic est spēs. Si in q̄le hoc ē dupl'r. vl' in q̄le essen
tiale. ⁊ sic ē dīa. aut in q̄le accētale hoc ē dupl'r. vl' ꝏuertibiliter
⁊ sic est ꝓpriū. aut nō ꝏuertibl'r. ⁊ sic est accēs.

Querit Utrū illa sit vera tm̄ q̄nqz stz p̄dicabilia Di
cendū q̄ sic. ⁊ pbat tripl'r. ꝑ. autoritate Porꝰ/
phyrij. ⁊ Petri hys. in textu. secō. pbat rōe p sufficientiā iā datā
tercio pbat p eꝰ exponētes. Q̄z ꝓma ē q̄nqz stz p̄dicabilia sed a ē
⁊ nō stz plura q̄z q̄nqz. ergo tm̄ stz q̄nqz p̄dicabilia. ꝏia tz ab ex/
ponētib⁹ ad expositā. Et tm̄ ibi exponit grā pl'itatz. qz ponit cir
ca dictionē numeralē. sz q̄ñ ponitur circa aliā dictionem expo/
nit grā alietatz. vt ꝗ tm̄ aīal ē hō q̄ exponit sic. aīal ē hō. ⁊ nihil
aliud ab aīali ē hō. igr tm̄ aīal ē hō.

Notandū Qz illa ꝓpō. tm̄ q̄nqz stz p̄dicabilia ex/
ponit dupl'r. Unoꝰ vt ꝗ signuz tm̄ facit
vnā ꝓpōez exclusiuā. Alioꝰ vt facit ꝓpōem de excluso subiecto.
Si facit exclusiuā tē exponit dupl'r. Unoꝰ grā pl'alitatz ⁊ tūc est
vera. quia sensus est. tm̄ quinqz sunt predicabilia. idest quinqz
sunt predicabilia ⁊ non plura sunt q̄z quinqz. Alio modo expo/
nitur gratia alietatz ⁊ sic ꝓpō ē falsa. qz sensus ē tm̄ q̄nqz stz p̄di
cabilia. i. q̄nqz stz p̄dicabilia ⁊ nō stz alia a q̄nqz. Alioꝰ hoc sig/
nū tm̄ facit vnā ꝓpōez de excluso subiecto. ⁊ sic iterꝰ dupl'r expo
nit. scz grā pl'alitatz. vl' grā alietatz. si grā pl'alitatz. sic sensus ē tm̄
q̄nqz stz p̄dicabilia. i. q̄nqz stz p̄dicabilia ⁊ non pl'a q̄z q̄nqz ⁊ sic

ē ꝓa. Si exponiť gra alietatis. tūc sensus ē. tm̄ ānqz sūt pdicabilia. id est ānqz sūt pdicabilia ⁊ nō alia a ānqz. ⁊ sic ē falsa. Uñ ꝗ sig⁹ tm̄. tē fac ppōez exclusiuā qñ excludit oia a sbiecto ⁊ a ꝓsorto pdicati. sz tūc facit ppōez ex eclusio subiecto qñ solū exclu/

Arguť Tm̄ ātuor sūt pdicabi/ /dit oia a sbiecto. lia ⁊ vnū. sz v⁹ ñ ē pl'a. g tm̄ ātuor sūt pdica/ bilia ⁊ ñ pl'a. Dōm q ibi male arguť. qz pl' poiť in maiore ēz in ꝓclusiōe. sz dz sic argui. tm̄ ātuor sūt pdicabilia ⁊ vnū. sz vnū nō ē pl'a. g tm̄ ātuor sūt pdicabilia ⁊ vnū qd nō ē pl'a.

Arguť Ex illa tm̄ ānqz sūt pdicabilia seq̄ ť falsū. g ipa ē falsa. Añs pbať sic arguēdo. tm̄ ānqz sūt pdicabilia. g⁹ oia pdicabilia sūt ānqz ibi. ꝓna ē bona. qz arguť ex/ nes regulā illi⁹ signi tm̄. sz ꝓns ē falsū. g⁹ ⁊ añs. Dōm q illa regula ꝓntiaz intelligiť in ťmis nō nūerabilib⁹ vt bñ seq̄ť. tm̄ hō ť. g⁹ ome currēs ē hō. Et lz autor ꝓnaz illā specificacōez nō ponat tñ sufficiēter intelligī ex exēplis. Etiā lz nō ponat tñ nō seq̄tur q g⁹ nō extrat poni. qz loc⁹ ab autoritate negatiue nō valet.

Arguť Decē sūt pdicamta ⁊ qlibet eoz ē pdicabile. g sūt decē pdicabilia. Dōmad minorē q lz qlibet pdicamtū sit pdicabile nō tñ qlibz ē pdicabile distinctū ꝑ qlibz. qz oia pdicamta cōtinēť sub vno pdicabili. scz sub genere. Uñ alr distiguūť pdicabilia ⁊ pdicamta. Nā pdicamēta distinguūť penes diūsos modos generalissimos pdicandi de prima suba. sz illi modi reperiūť decē. g⁹ decē sūt pdicamta. Sz pdicabilia distinguūť penes diūsos modos pdicādi de suis subicibilib⁹. sz illi mōi sūt ānqz. g⁹ ānqz sūt pdicabilia.

Arguť Tm̄ ātuor sūt pdicata dyaletica. g⁹ tm̄ ātuor sūt pdicabilia. ꝓna tz. qz videť eē idē. Dōm q nō sūt idē. sz distinguūť ab inuicē penes diūsa fūdamta. nā pdicabile fundať supp diūsos mōs pdicādi de plib⁹ tm̄. sz pdicatuz fundať supp modos inherēdi vni tm̄ l' plib⁹. nā mod⁹ inherēdi diffinicōis ⁊ pprij est inherē cōuertibil'r si mod⁹ inherēdi generis ē inherē eēntial'r ⁊ nō ꝓtibil'r. Et nō distinguūť pdicabile ⁊ pdicatū solū penes actū ⁊ poñaz. qz qñ dr ātuor sūt pdicata. pdicatū capr noialiter ⁊ nō pticipialiter.

Arguť Sūt tm̄ duo mōi pdicādi. scz ād ⁊ āle. g⁹ erūt duo pdicabilia tm̄. Dōm lz sūt tm̄ duo mōi p/

dicādi in genē ſtz tm̄ q̄nqz in ſpē. ſz p̄dicabilia diſtinguūt penes diuſos modos ſpēales pdicādi de ſuis ſbiycibilib9 z n genēales

Ad Diffi.o ē pdicabile z n ē ali/ /qz i genē ml'ta ꝓueniūt. qd ex iſtz q̄nqz. g9 adhucſtz pl'a. Ad̄s probat. qz p̄dicat de pl'ib9. Dōm q lz pdicet de pl'ib9 tāqz qd dā ꝓplexum. nā tm̄ tāqz obiectū vnū incōplexū. Et qn̄ dr̄ diffi.o ē qd incōplexū p̄dicabile de pl'ib9 vt diffinitio eēntial' ē diffinicō. diffinicō accēntal' eſt diffinitio. g9 ſolutio nulla. Dōm q diffinicō p ſcda intētōe eſt qd icōplexū z ē p̄dicabile gen9 ſi ꝓpet ad ſua iferioza eo mō q genera z ſpēs reptūt i ſcdis intētōib9. vl' ē p̄dicabile accēs ſi ꝓpet ad ſua obiecta. ſ. ad p̄mas intētōes vt h aīal rōnale ē diffinitio.

Ad Dzña generica z dr̄a ſpecifica hūt diuſos mōs p̄dicādi. g9 ſtz ſex p̄dicabilia. Ad̄s pbat. qz dzna generica hz mōs p̄dicādi i q̄le eēntiale de pl'ib9 dr̄ntib9 ſpē. et dr̄a ſpecifica de pl'ib9 dzntib9 ſolo nūo. Dōm q hūt diuſos mōs p̄dicādi nūal'r dicitos n āt formal'r. nā ādo p̄dicāt in q̄le eēntiale. Et qn̄ dr̄ hūt diſticta ſbiycibilia. g9 ſtz diſticta p̄dicabilia. ꝓna tz qz diſtinctō p̄dicabiliū ſuīt penes diſtictōz ſbiycibiliū. Dōz negādo ꝓnaz z ei9 pbacōz. qz p̄dicabilia diſtiguūt penes diſtictos mōs p̄dicādi i q̄d l'i q̄le vt ſup̄ dcm̄ ē. Et ſtz ſbiycibl'e imediatū dze ſpecifice

Ad Gen9 z ſpēs ſunt p̄dicabilia z /ē ſpēs z nō indiuiduū. ſūt tm̄ duo. g9 tm̄ duo ſunt p̄dicabilia. Dōm q illa ppō gen9 z ſpēs ſūt p̄dicabilia z ſūt tm̄ duo pt dupl'r exponi. Uno9 gra pl'alitatis z ſic ē ꝓa. qz ſēſus ē gen9 z ſpēs ſunt p̄dicabilia. z ſtz tm̄ duo. i. ſūt duo z illa duo n ſtz pl'a q̄z duo qd ē vez Alio9 gra alietatz z ſic ē fl'a. qz ſēſus ē gen9 z ſpēs ſtz tm̄ duo p̄dicabilia. i. gen9 z ſpēs ſtz duo p̄dicabilia z n ſtz alia p̄bilia q̄z illa duo

Queritur Qual' eſt iſta diuiſio vl'is ſiue p̄dicabil'. Rn̄ q ē analogi i ſua analogata. qz vl'e ſiue p̄dica/bile p̄us dr̄ de genē de n̄ de ſpē z p9 h de alijs. Qd ſic ptz qz ſicut ens dr̄ analogice de ſuba z accēte ita ſil'r vl'e dr̄ analogice de illo qd iest eēntial'r z qd iest accēntal'r. ſz gē9 inest eēntial'r pl'ib9 dzntib9 ſpē. iō p̄cedit ſpēm q ſolū iest pl'ib9 nūo dzntib9. Et q gen9 ſpecies z dr̄a p̄cedūt alia ē iō. qz gen9 ſpēs dr̄a inſūt eēntial'r. ppri um z accēs inſūt accēntal'r. etiā gen9 z ſpēs veri9 inſūt q̄z dzna. quia genus z ſpēs inſunt p modū ſubſtātie. z differentia ineſt p modū qualitatis. Sil'r vnūſale dicit verius de ppio q̄z de

accñte eo q̃ ꝓpriũ inest semp qz predicat̃ ꝑuertibilr z accñs nõ inest sp̃ neqz pdicat̃ ꝑuertibilr. Aliq̃ vo dicũt q̃ vle sit genus ad illa q̃nqz. sz hoc incõueniẽter dr̃. tũ pmo qz si esset genus vl' essz genꝰ generalissimũ aut genꝰ subalternũ. nõ primuz. qz tũc essent plura q̃z ꝛecẽ. neqz scdm. qz nõ ponit̃ sub aliquo illoꝝ ꝛecẽ cũ sit ens rõis qd nõ ponit̃ in pdicamẽto. Tũ scdo. qz genꝰ nõ põt p̃ dicari ꝛenoiatiue de suis speciebus. sz vle pdicat̃ ꝛenomiatiue de q̃nqz vlibꝰ. ergo nõ est genꝰ ad ipa. Minoz pbat̃. qz cum dr̃ genus est vle est pdicatio ꝛenominatiua z sil'r cũ dr̃ spẽs ẽ vle cũ iste sint ꝛenominatiue predicatões genꝰ est genus. spẽs ẽ spẽs.

Arguit̃ Uniũsale pdicat̃ de q̃nqz pdicabilibꝰ drñtibꝰ spẽ in q̃d. g̃ ẽ genꝰ. Qz in q̃d pbat̃. qz ꝑuenien ter rndet̃ ad interrogatõz factã p q̃d vt si q̃rat̃ q̃d ẽ genꝰ ꝑuenie ter rndet̃ ẽ vle. ꝛna pbat̃ p phm in ftne q̃rti topicoꝝ. qz si ali/ qd seq̃t̃ ad aliõ nõ ꝑuertibilr z dr̃ de eo in q̃d difficile ẽ sepat̃ q̃ nõ sit genꝰ. Dõm sz sit difficile destruẽ illõ nõ esse genꝰ nõ tñ est ipossibibile. Uel dõm q̃ nõ pdicat̃ de eis in q̃d sz ꝛenoiatiue

Arguit̃ Uniũsale ẽ vniuocũ ad q̃nqz pdicabilia z nõ ẽ spẽs neqz dr̃a neqz ꝓpriũ neqz accñs. g̃ ẽ genus Prima ps añcedẽtz ptz. qz illõ ẽ vniuocũ ad aliq̃ qd pdicat̃ de illis vno noie z vna rõne. sz vle pdicat̃ de q̃nqz pdicabilibꝰ vno noie z vna ratõe. g̃ ẽ vniuocũ. Maioz ptz p diffinicõz vniuo/ coꝝ. Mioz pbat̃ inductiue. qz spẽs ẽ vle dr̃a ẽ vle. z sic de aliis sil'r spẽs ẽ apta nata eẽ in plibꝰ z dr̃a ẽ apta nata eẽ in plibꝰ. Di cendũ ad maiorẽ q̃ illõ ẽ vniuocuz qd pdicat̃ de mltz vno noie z vna rõe eodẽ mõ pticipata. sz vle nõ est hmõi. qz rõ vlis non eq̃liter pticipat̃ ab omnibꝰ pdicabilibꝰ vt patuit.

Enus dicit̃ tripliciter

Postq̃z determinauit de vniuersali in cõi diffinitiue et diuisiue ꝓnter agit de vnoquoqz in speciali. z pmo de genẽ cuiꝰ ponit tres acceptões vt eligat vnã de q̃ ẽ hic ad pro/ positũ. Et est ratio ordinis ex dictis sumenda.

Arguit̃ Illõ vle dz eẽ pmũ qd magz inest. sz accñs ma gis inest. g̃ accñs erit pm pdicabile. Maioz p bat̃ p diffinicõz vlis z mioz ptz p diffinicõez accñtz. Dõm qz/ uis accñs magz inest fm rẽ tñ genꝰ maxie inest fm rõez. nã genꝰ

genera de p̄dicamētis accēntuū in abstracto designata p̄dicanť in q̄d fm modū de suis spēbus. ⁊ si sint spēs tūc p̄dicanť in q̄d de suis indiuiduis. Tercio genera ⁊ spēs de p̄dicamēto substātie p̄dicanť in q̄d. s. fm rē ⁊ modū sil'. Et isto pt̄ q̄ diffinitō maxime p̄dicať in q̄d. deinde genera ⁊ spēs de p̄dicamēto substātie ⁊ vltio genera ⁊ spēs in abstracto designata de p̄dicamēto accēntiū

Querit Utr genus posset saluari in vna spē. Rūdeť q genus capiť dupl'r. Uno q̄ztū ad suā eēntiā. ⁊ sic genus bñ pt saluari in vnica spē. q̄ tota eēntia generis est in vna spē. Nā posito casu q inter aialia solus hō esset. aduc tota eēntia saluareť in hoie. q̄ tūc adhuc aīal vere diceret de homie. q̄ esset in hoie. q̄ dici de p̄supponit eē in. ⁊ q̄ eēntia cōis ē diuisibil' saltē in ptes integles. ⁊ indiuisibile vbicūq̄z ē ibi totū ē. nō tota eēntia aialis saluareť in hoie Alio considerať genus q̄ztū ad suā ptātem. ⁊ sic genus nō pt saluari in vnica spē. quia ptās generis ē cōicabilitas eius q̄ ad minus ē in duab' spēbus. eo q ptās generis explicať p duas drās oppositas. s̄z opposita fīz actū nunq̄z pñt esse in eodē. q̄ impossibile ē aliq̄d aīal esse rōnale ⁊ irrōnale. si etiā impossibile est fm ptātē genus saluari i vnica spē

Arguit Sicut se hīz spēs ad idiuidua sic se hīz genus ad spēm. s̄z spēs pñt saluari in vnico idiuiduo fm eēntiā ⁊ ptātē sil'. q̄ ⁊ genus in vna spē Dō ad maiorē q ñ ē p oīa sil'e. q̄ aliud ē descēsus generis ad spēs. ⁊ aliud descēsus spēi ad idiuidua. q̄ genus descēdit ad spēs p drās formales ⁊ spēs diuidiť in idiuidua p drās materiales. exq̄ ãt opposita formal'r nō pñt eē in eodē. sic ptās q̄ nō pt saluari in vnica spē. Sz ꝓtigit q vnus spēi ē tm vnica maria q̄ faciat totā cōicabilitatē ipsius forme. ⁊ sic spēs bñ pt saluari in vnico indiuiduo fm ptātē

Arguit Si genus saluať fm eēntiā in vnica spē. q̄ etiā fm ptātē. Tz ꝓna. q̄ ptās q̄ inseparabil'r seq̄ť essentiā Dōm q ptās q̄ inseparabil'r seq̄ť eēntiā fm radicē. s̄z ñ fm actū exercitū: Uñ qñ dr genus saluať in vnica spē. h̄ dz intelligi original'r vl' fm radicē solū considerādo genus fm sua pncipia sbalia ⁊ nō fm ambitū eius. vl' fm actū exercitū Ul' dōm q ptās generis nō seq̄ť eius eēntiā fm se ⁊ absolute. s̄z sub q̄dā respectu. scz in ordine ad diuīsas spēs. ⁊ q̄ aliq̄d pt ꝓpterea eēntie. qd nō ꝓuenit potestati.

Arguit Si tota eēntia gē saluarek in vnica spē seqrek q̃ nihil eēntie essz in alia spē. sz ḣ ē falsū. igr z illud ex q̃ seqk. Seqla pbak. qz totū ē cu nihil ē ex. si gō tota eēntia gē sit in vnica spē tūc nihil eēntie gē poterit eē ex illā spēm Ddm q̃ extra in diffinitōe totu nō capit positiue. vt cui nihil ē extra. i. cui nihil est in aliq̃ alio. sz capit negatiue. vt cui nihil est extra. i. cui nihil ē qd nō sit intra qd est vez. qz nihil eēntie generis qd nō sit intra spēm

Arguit Si tota eēntia saluarek in vnica spē. seqrek q̃ talis nō possz differre ab alia spē Seqla pbak qz ambe pueniret in vna z eadē eēntia. sz q̃z ē vna eēntia ñ differūt Dōz lz illa q̃z ē vna eēntia ppa ñ dr̃ñt. tū bñ q̃z ē vna eēntia cōis. z sic ē de duabu spēbu q̃ dr̃ñt ppriis eēntiis pstitutis ppas drās pstrahētes eēntiā gē ad esse specificū

Querit Utz al' sit genus si essz nisi vna spēs in mūdo. s. hō. Rñdek q̃ sic z q̃zuis al' tūc nō pdicarek de plibu actu. tñ aptitudie. Sz posito casu. q̃ ñ eēt in mūdo nisi vnu hō nec poterit eē plēs hoies nec aīalia. vtz tūc al' essz gēu z hō spēs Dz q̃ ñ essz genus. sz eēt p dicatō idēptica. eo q̃ ois hō eēt al'. z oē al' eēt hō. Sz hō aduceēt spēs. qz vt dcm ē spēs pt saluari in vno idiuiduo. lz nō ppetuari si fuerit corruptibile

Ad cognoscēdū hoc mēbz

Hic pñter declarat vnā pticulā positā in diffinitē e gē. s. spē drñtibu. z dt Q̃ ad pgnoscēdū ḣ mēbz drñtibu spē. oz scire q̃t modis dr drñs. z vt dr i tertu. ad pgnoscēdū modos drñtz oz scire q̃t modis dr idez. Cui rō est. qz idem z drñs opponūt ꝓuatiue. sz ꝓuatio nō pgnoscit nisi p suū hītū. Dicit gō q̃ idem dr tripl'r. s. idem genē. idem specie. idem nūo. Cu diuisionis rō est qz ois ydēptitas sumit ab aliq̃ forma. vl' sumit a forma cōicabili vl' incōicabili. si sumit ab incōicabili sic est idem nūo Si a forma cōicabili ḣ est dupl'r. vl' sumit a forma cōicabili determinata z specifica. sic est idem spē. aut sumit a forma cōicabili indeterminata z pfusa. z sic est idem genere

Querit Utz idē sit vniuocū ad idē genē idē spē z idē nūo Rñdek q̃ nō. sz ē analogū ad istos tres

modos ydēptitatis. qz pus dz de ydēptitate nūali. scdo de ydēp/
tate specifica. tcio de ydēptitate generica. z hz ē verz q ad naturaz
qz oē idē sumit ab aliq forma. mō vbi ē forma magis vna ibi est
maior ydeptitas. Sz ordinādo istos modos ydēptitatis q ad
nos. tūc pus ē idē gen. dem idē spē. z vltio idē nūo. qz nob no
tiora sūt ꝓfusa magis. z sic ordināt in textu isti modi

Arguit Pres sūt modi ydēptitatis qz tres. g° ista diuisio
ē insufficiēs. Ans pbat. qz aliq dnr idē fm ana
logū Dōm q duplex est ydēptitas. s. fm rē z fm rōes. hz ꝛo po
nit modi ydēptitatis fm rem. sz ydēptitas analogica est ydēpti
tas fm rōem. qz ois ꝛa ydēptitas sumit ab aliq forma vna. sed
ydēptitas analogie nō sumit ab aliq forma vna fm rem. sicut
pz cū dz. q sanitas sit in vrina in aīali. z in dieta. sanitas em ē
in vrina tāqz in signo. z in aīali tāqz in subiecto. z in dieta siue
in medicina tāqz in cā efficiēte. in q̄bus nō est vna forma cōis
sanitatis. z g° tal' ydēptitas analogie ñ sumit ab aliq forma vna
Scdo pt dici. q si ille mod' essz mod' ydēptitatis. nō tm hz dere/
ret poni. qz modus analogie nō ducit nos in ꝓgnitōes illi' pti
cule diffinitōis. specie drñtibus

Arguit Porphir' nō poit istos modos ydēptitatis. g°
superflue ponit hz. Dōz negādo ꝓnaz. qz. P.
hys. est instructor iuuenū. z g° ipse declarat illā pticulā. drñtib'
specie. nō de necitate. sz tm de bñ esse causa maioris notificatōis
et declaratōis. q̄re illos modos hz ponit. Etiā locus ab autorita
te negatiue non valet

Arguit Idem z drñs nō opponit. sz idem z diūsum
g° male declarat illā pticulā drñtib' specie per
modos ydēptitatis Dōm q drñs dz hz capi cōiter. put nō di
stinguit z diūs. Un ppe loqndo diūsa sūt q in nullo vniuoco
actuali ꝓueniūt Et dz i nullo vniuoco. nā pdicamta ppe dnr eē
diūsa. qz in nullo vniuoco ꝓueniūt. lz bene in eq̄uoco. s. in ente.
Et dz in nullo actuali vniuoco. qz due drñe opposite ꝓueniūt ī
vniuoco potentiali. scz in genere. sed nō in vniuoco actuali. q̄re
etiā diuerse dicunt. Sz differētia dicunt q in aliq ꝓueniunt. z
in aliquo differūt. vt hō z asinus ppzie differūt. qz ꝓueniunt ī
animali. z differūt ppzijs drñtijs. qz homo est rōnalis. z asi/
nus est irrationalis

Idē genere sunt quecūqz.

Hic pñr declarat mēbra dcē diuisiōis. ⁊ p°. oñdit q̄ stz idē gené di. Qz idē gené stz q̄ ptinēt sb eodē gené. sic hō ⁊ alin⁹ sb aiali. ⁊ reqrit q̄ ptineat sb eodē gené prio. qre hō ⁊ plāta ñ dñr idē gené. qz ñ ptinēt sb eodē gené prio. sz bñ remoto qd ē corp⁹.

Ar Celū ⁊ tra ptinēt sb eodē gené prio qd ē corp⁹ ⁊ tñ nō stz idē gené. Scda ps assūpti pbat. qz distīguit sicz corruptibile ⁊ incorruptibile. q̄ pl⁹ dicūt q̄z gené Ddz q̄ duplex ē gen⁹. s: phisicū ⁊ logicū. vñ celū ⁊ tra dicūt bñ gené phisico. qd ē materia forme sbalis. q̄ ē alia suptorib⁹ ⁊ inferiorib⁹. vt declarat pmo phisicorꝝ. nō tñ dicūt gené logico qd ē corp⁹ vt sba

Idē spē sūt que sub eadē.

Tūc oñdit q̄ stz eadē spē dicēs. Qz idē spē stz q̄ ptinēt sub eadem spē. sicut sortes plato sub hoie

Querit Utrz sortes ⁊ brunell⁹ sint idē spē. Rñdet q̄ nō. Sz dicēs. ptinēt sub eade spē. s. sb aiali. q̄ stz idē spē. Ddm q̄ q̄ sortes ⁊ brunell⁹ bñ ptinēt sub eadē spē sb alterna. sz nō sb eadē spē spēalissima. text⁹ ārt sic itelligi dcet. eadē spē stz q̄ ptinēt sub eadē spēalissima

Idē nūero dr q̄druplicit.

Hic volēs oñdē q̄ stz eadē nūo. p°. diuidit idē nūo di. Qz dr q̄ drupl'r. s. idē noie. idē diffinitōe. idē ppo. idē accnte Quorꝝ modorꝝ sufficiētia pt sic sumi. nā q̄cūqz stz idē nūo. aut stz idē nūo eēntiali. vl' accntali. Si p'm h̄ ē dupl'r. vl stz idē re ⁊ rōe sil'. aut stz idē re. ⁊ dicūt rōe. si p'm sic ē idē noie. si 2'm sic ē idē diffinitōe Si accntal'r. h̄ ē dupl'ir. l' stz eadē actnte cōi. aut ppo. si p'm sic ē idē accnte. si 2'm sic ē idē ppo. sz q̄d sit qdlz sufficiēt ptz ex textu

Arguit Marc⁹ ⁊ tulli⁹ stz diūsa noia. q̄ ñ stz eadē noie Ddm q̄uis stz diūsa noia noiantia. tñ stz eadem noia noiata. eo q̄ p illa noia vna res significat. text⁹ ārt itel (ligit dcet noie noiato. ⁊ nō dcet noie noiante

Ar Illa nō stz idē nūo q̄ noiant naturā cōez. sed diffinitio et

Arguit Si gen⁹ esset diffinibile aut diffiniret̃ p scḋa intētōe. vl̃ p ꝑma. aut p ꝑma ⁊ scḋa sil̃. sz nul lū istoꝝ ē dōm. g̃ nō diffinit̃. Minoꝝ ptz nō p scḋa intētōne. qꝛ diffinitio nō attribuit̃ scḋe intētōi. eo q̃ tūc diffinitio cū dif finito faceret oꝛōem oīno falsū Etiā nō p ꝑma intētōe qꝛ logic⁹ nō hz ꝓsiderare ꝑmas intētōes. sz phisic⁹. q̃a ꝑme intētōes sūt res reales. sz logic⁹ hz ꝓsiderare res rōis Etz ñ p ꝑma ⁊ scḋa sil̃ qꝛ tūc ꝓplerū diffiniret̃. sz ꝓpleroꝝ nō ē diffinitō Dōm q̃ ge nus capit̃ dupl̃r. Uno⁹ materiāl̃r. s. p re substrata scḋe intētōi et tūc gen⁹ ē natura cōis cōicabil̃ pl̃ibus sp̃ib⁹. Alio⁹ capit̃ ge nus formal̃r p scḋa intētōe siue p illo a q̃ nomē ꝑonit̃. Tunc ḋr ad argumētū q̃ hic nō diffinit̃ scḋa intētio. qꝛ illa intētio gen⁹ nō ꝑdicat̃ de pl̃ibus eo. q̃ ista est falsa ꝑdicatio hō est gen⁹ Etiā nō diffinit̃ hz ꝑma ⁊ scḋa intētio sil̃. qꝛ ꝓpleroꝝ nō ē diffi nitio. vt pbat argumētū. Sz gen⁹ diffinit̃ hz p ꝑma intētōe si ne p re substrata. Et ad impbatōem dōm est. q̃ lz ꝑme intētio nes sint res reales. nō tū diffiniūt̃ in logica real̃r. sz in ordīe ad passiones rōnis. p q̃s circūloq̃mur drās ꝑmaꝝ intētionū ꝑn cipal̃r in logica ꝓsideratarꝝ

Querit Quare gen⁹ hic nō ꝑt diffiniri p scḋa intētōe Dōz q̃ ió. qꝛ oīs bona diffinitō debet ꝓuenire suo diffinito. sz pñs diffinitō generis nō ꝓuenit generi p scḋa in tētōe. igr̃. Minoꝝ pbat̃. qꝛ ille stz false hō ē gen⁹. asin⁹ ē genus Et hz ꝓfirmat̃. qꝛ Porphir⁹ ⁊ autoꝝ nr̃ dāt exēplū de genere p ꝑ ma intētōe. vt aīal. Secḋo ptz idē. qꝛ gen⁹ p scḋa intētōne ē ſpe cies ſpēalissima hu⁹ intētōis q̃ ē vl̃e. sz illa nō ꝑdicat̃ de pl̃ib⁹. ſpē drñtib⁹ in q̃d. sz solū de pl̃ib⁹ nūo drñtib⁹ Sūt ⁊ alie mul te rōes idē. pb̄ātes q̃s relinq̃ studiosis

Arguit In oī bona diffinitōe gen⁹ diffiniti debet p̄⁹ lo co ꝓoni. sz in ista diffinitōne nō ꝓnit̃ aliq̃d p̄⁹ loco generis. g̃ nō ē bona. Minoꝝ pbat̃. qꝛ q̃d. cū sit infinitū ñ ē gen⁹ Dōm q̃ q̃ꝛuis explicite ibi nō ꝓnat̃ gen⁹ diffiniti. tū ī plicite in hz q̃ illud relatū q̃d refert vl̃e loco generis. Uñ q̃d ꝑt dupl̃r exponi. Uno⁹ relative. ⁊ sic gen⁹ ꝓplicite ⁊ virtual̃r ꝛcludit̃ vt q̃d. s. vl̃e. ⁊ nō ꝑt referre gen⁹. qꝛ si q̃d referret gen⁹ tūc idē dif finiret̃ p seipm. Alio⁹ capit̃ q̃d infinite. vt q̃d. i. aliq̃d vl̃e. ⁊ sic itez dat̃ intelligi gen⁹. s. vl̃e. ⁊ isto⁹ etiā accipit̃ hz. Sz dicēs. in

finitū nihil notificat. g̃ nō ꝑt ḣ poni qd̄ infinite Dd̄m q̃ nis
ifinitū nihil notificat p se. tū bn̄ qn̄ finitat̄ p ptic̄las seqūtes. l'
et̄ notificat grā aliq̃ finitoꝝ q̃ sb̄ se ꝓtinet: qz dat ītelligē vle
sub q̃ ꝓtinent aīal corp⁹ color. q̃ ist̄ nō b̄ nota

Queritur Quare gen⁹ diffinit̄ p no⁹ ifinitū. Rndet̄ q̃
iō vt signū cōrnde at suo sig̃to. qz in diffini
tōe g̃ qd̄ refert vle sub q̃ ꝓtinet gen⁹ ḣ diffinitū. z ē obiectū cōe
oib⁹ ꝑdicam̄tis. iō ꝛcburit aliqd̄ poni p qd̄ circūloq̃ret. z ē ḣ no
mē ifinitū qd̄. qz ē ideterminatū z trāsceādēs

Arguit Relatū ē aīa late rei recordatū. sz res aīa lata
ē gen⁹. g̃ qd̄ refert aīa expssum. s. gen⁹ z nō sub
intellectū Dd̄m q̃uis nō aīa ponat vle f⁹ vocē. tū f⁹ rē Etiā
ḣ nō ē relatō ad vocē expsse positā. sz ad rē nois intellectā

Arguit Gen⁹ ꝑdicat̄ ꝛc vno solo. g̃ nō ꝛc plib⁹ Aīa p
bat̄ ddo. hō ē aīa vbi aīal solū ꝑdicat̄ d̄ hoie
Dd̄m q̃uis aīal actu ꝑdicat̄ ꝛc vno solo. tū aptitudine z in
diūs oriōib⁹ ꝑdicat̄ ꝛc plib⁹. mō ꝑdicat̄ d̄t ḣ aptitudinē Sz di
ces. gen⁹ actu ꝑdicabit̄ ꝛc plib⁹. ꝑbat̄. qz ꝑdicat̄ i diffinitōe ē ḣ
bū pnūs tpis qd̄ d̄t actū Etiā oē ḣbū ꝑt actū sed ꝑdicat̄ ē ḣbū
g⁹ ꝑt actū. Dd̄m q̃ ḣba significātia actū in diffinitōib⁹ dicūt
aptitudinē. Ad ꝓfirmatōez dd̄m negādo oē ḣbū significare ac
tū. qz mlta ꝑcāt passionē: sz vlr oē ḣbū ꝑt p modū fluꝝ z fieri.

Queritur Quare ḣba in diffinitiōib⁹ posita dicūt apti/
tudinē z nō actū. Rndet̄ q̃ iō. qz oīs diffini⁹
dat̄ p intrinseca ipsi diffinito. sz aptitudo ē forma magis ītrinse
ca ipsi diffinito q̃z act⁹. Qd̄ ptz qz illd̄ ē magis ītrinsecū alicui.
qd̄ nō ꝑt sibi abeē q̃z illd̄ qd̄ pt sibi abeē. Sz aptitudo in diffi
nitōe nullo⁹ ꝑt abeē diffinito. sicut act⁹. g̃ aptitudo ē magis ītrī
seca diffinitōi q̃z act⁹. Mior ptz a sil'i qz ddo hō ridet. ibi act⁹
ridēdi ꝑt abeē z separi ab hoie. sz nūq̃z aptitudo. qz hō ē sp risi
bil'. z risibile nūq̃z ꝑt ab eo separi. qz q̃uis hō nō sp ridet. tū ap
t⁹nat⁹ ē ad ridēdū. z sil'r in diffinitōib⁹ qn̄ ḣba dicūt aptitudi
nē cūcreddūt diffinitōem ꝓūtibilē cū diffinito. nō ā t qn̄ dicūt
actū Est tū verꝝ. q̃ ꝑdicat̄ nō dz ḣ capi vt d̄t aptitudinē rēotā
q̃ ꝓucit generi; secluso oī opeitellcūs. sz capit̄ vt d̄t aptitudinē.
ꝓpinquā q̃ ꝓucit generi p ꝑma intētōe grā scōe intētōis p quā
circūloq̃t ei⁹ drā.

Queritur Si ꝑba in diffinitōib⁹ dicāt aptitudinē. q̄re tūc in eis nō ponūt ꝑba aptitudinē significātia. Rūdet q̄ ḥ fit ıō. q̄z oīs diffinitō dz dari p nob notioza. sz act⁹ st̄ nob notiozes aptitudib⁹. ḡ diffi⁰ dat p ꝑba significātia actū. Maior ptz. q̄z act⁹ z operatōes st̄ suppositoꝝ z singulariū. q̄ st̄ nob notioza vlib⁹. Et ḡ pt assīgni alia rō. q̄re ꝑba i diffinitōib⁹ posita dicūt aptitudinē z ñ actū. q̄z diffi⁰ ē ppetuoꝝ z in corruptibiliū. sz act⁹ st̄ suppositoꝝ z corruptibiliū. ıgr̄ Maior ptz q̄z diffi⁰ ē mediū ꝛemōstratōis. sz ꝛemōstrō ꝓcedit ex nccārys. ppetuis z veris. ꝑmo posteriorꝝ.

Sr Gen⁹ pdicat ꝛe plib⁹ ꝛueniētib⁹ spē. g⁰ ñ spē drñtib⁹ Alīs pbat dōo. hō ē al'. q̄z asin⁹ z hō spē ꝛueniūt. q̄z vtrūq̄z est spēs Dōz q̄ spēs capit dupl'r Uno⁰ p ītētōe scēa. z sic pdicat gen⁹ ꝛe plib⁹ ꝛueniētib⁹ spē. Alio⁰ capit p re sbstrata scēe itētōi. z sic gen⁹ pdicat ꝛe plib⁹ drñtib⁹ spē. sz ḥ i diffinitōe spēs dz capi p ꝑma intētōe. z nō p scēa.

Sr In diffitōe relati dz pōi suū correlatū. sz spēs p scēa itētōe ē correlatū ḡ q̄ ḥ diffit. g⁰ i diffitōe dz capi p scēa itētōe. Dōz q̄ i dffitōe relati matial'r capti dz et̄ pōi correlatū matial'r captū. sz ḥ diffinit gen⁹ matial'r. z p ꝑma itētōe. g⁰ i ei⁹ diffinitōe dz pōni suū correlatū material'r sumptū.

Sr Gen⁹ pdicat ꝛe plib⁹ drñtib⁹ nūo. g⁰ nō spē Alīs pbat q̄z al' pdicat ꝛe sorte z plōne Dōz q̄ ḥ ñ ē imediate Sz dicēs. al' pdicat imediate ꝛe hoīe z asino q̄ drñt nūo q̄z drñt spē. g⁰ et nūo. q̄z drā specifica psupponit drāz nūalē. Dōm q̄ ñ drñt solo nūo. sz vltra ḥ etiā drñt spē

Sr Quicq̄d pdicat ꝛe alio ōt totū eē illi⁹ ꝛe q̄ pdicat. sz gen⁹ nō ōt totū eē spēi. g⁰ ñ pt pdicari ꝛe spēb⁹. Maior pbat ex ꝓditōib⁹ illi⁹ qd pdicat. Mior pz. q̄z si gen⁹ dicēt totū esse spēi. tūc frustra ponēt drā i diffinitōe ei⁹ Dōz p⁰ ad maiorē q̄cq̄d dz pdicari ꝛe alio. dz dicē totū eē illi⁹. s. sbcti p̄ illū modū q̄ pdicat ꝛe sbco. z ḥ etiā ꝓueit generi. vt pdicat ꝛe spēb⁹ Ul' ad miorē pt dici. q̄z ꝓ gen⁹ nō ōt totū eē ꝛeminatū z specificū spēi. ōt tū totū eē ꝓfusū z genericū qd sufficit

Sr Pars nō pdicat ꝛe toto. sz gen⁹ ē ps spēi. q̄z cū drā ipsā ꝓstituit. ergo nō potest pdicari ꝛe spē. Dōm. q̄ duplex

est ps. s. integlis. ⁊ ista nō pt pdicari de toto. vt illa ē mala pdica
tio dom⁹ ē tectū. dom⁹ partes. Alia ē ps diffinitiua. ⁊ ista bn pt
pdicari de toto. vt hō est aial

Querit Quot ꝓditōes req̃rūt ad ꝗ q̃ aliq̃d de pdicet
de alio. Rndet q̃ tres. Pria ē q̃ sit forma. q̃a
pdicatū dz iesse subiecto. s. z forme ē inesse. Et g̃ materia nō pdi
cat de eo cui⁹ ē materia nisi ꝓsideret fm cōem ci⁹ rōem. quo mō
ponit in diffinitōib⁹ phisicis. qz sic induit rōem forme cū ptes
diffinitōis dicāt ēē formales Secda q̃ sit forma toti⁹. ⁊ g̃ ista ē
falsa pdicatio. hō ē aia. qz aia ē forma ptis. Tercia q̃ sit forma
designata p modū toti⁹. qz mod⁹ pdicādi sumit a mō significādi
et ēendi. si g̃ aliq̃d significaret totū ⁊ nō p modū toti⁹ nō posset
pdicari. ⁊ sic ista ē falsa hō ē aialitas. qz z aialitas sit forma to
ti⁹. tm nō designat p modū toti⁹. s. z p modū ptis

Arguit Quicq̃d dz pdicari de alio ꝗ erit forma ci⁹. vt
ōt ꝑma ꝓditio. s. z gen⁹ ē materia spēi. g̃ nō pōt
pdicari de spē. Minor ptz qz sicut ex ere ⁊ figura fit statua. sic ex
gene ⁊ drā fit spēs s. z es ē materia statue. g⁰ gen⁹ ē materia spēi.
Dōm q̃ nō ē p oia sile. qz z gen⁹ hz modū materie. nō tn est
materia s. z mod⁹ oriit ex isto q̃ gen⁹ hz se p modū ꝓfusi ⁊ incō/
tracti. s. z ꝓfusio causat a materia

Arguit Gen⁹ nō ē forma toti⁹. g⁰ nō pt pdicari de spē
Añs pbat. qz ē altera ps spēi Dōm q̃ gen⁹
capit dupl'r Uno⁰ vt gen⁹ absolute puenīēdo. s. suas drās ⁊ sic
ē forma toti⁹. ⁊ hz se sic supi⁹ ad spēs. Alio⁰ capit gen⁹ put ē cō
tractū p drās ad spēs. ⁊ sic ē ps spēi. vñ ꝗ capit gen⁹ pmo⁰ ⁊ ñ

Arguit Qd soli diffinitōi ꝓueit nō ꝓueit ge (sedo⁰
neri. s. z pdicari in q̃d soli diffinitōi ꝓueit. g⁰ nō
pt attribui generi. Minor pz qz diffinitō solū indicat q̃d ē ēē rei
Dōz q̃ aliq̃d dz dupl'r idicare q̃d ē ēē rei. Uno⁰ a ꝑma poña ad
vltimū actū. ⁊ sic idicare q̃d soli diffinitōi ꝓueit. Alio mō fm
ptem. ⁊ illo mō indicare q̃d ⁊ pdicari in q̃d ꝓuenit generi. Un/
de tripl'r aliq̃d pdicatur in q̃d isto secdo mō. Uno mō fm rē tm.
Alio mō fm modū tm. Tercio mō fm rem ⁊ modū simul. Pri
mo mō drña dz pdicari in q̃d. sed fm modū pdicatur in quale.
ergo potius drñtia pdiccatur in quale q̃z in quid. qz modus p/
dicandi sumit a mō significandi. ⁊ nō a re significata. Secdo⁰

diffitū noīat naťaz cōez qz naťaz ſpēi.g°ñ ſť idē nūero Dōm
q̃ qñ diffi°.ꝓbať ad ſuppoſita diffiti tūc ſť idē nūero.ſz qñ ꝓbať
ad diffitū inqztū ē naťa ꝓis ſic nō eſt eadē nūero cum ipſo.

Arguit Idē ꝑpo ⁊ idē accñte nō diſtinguūť. Probať
qz ꝑpñ ē accñs Dōz q̃ duplr ē accñs.ſ.ꝑpñ
⁊ ꝓmune accidens ꝑprū non diſtinguiť a ꝑprio tñ accidēs cō/
mune ab ipſo diſtinguitur.et cū tali accidente ſit hic ſermo

Arguit Quecūqz ſūt eadē nūo dēnt eē eadē ſpē ⁊ gñe.
ſed ſortes ⁊ albedo eius nō ſūt eadē gñe ⁊ ſpē g
nō ſūt eadē nūero. Dōm q̃ aliqus dicunť eē eadē nūero duplr.
vno° eſſentialiť.alio° accñtalr mō q̃cūqz ſunt eadē nūero ecntia
li ſūt eadē gñe et ſpē ſz accñs et ſubiectū ei° ſolū ſūt eadē nūero.
actñtali.vñ ydēptitas numeralr ecntialr ꝑſupponit ydēptitatē ge
nericā ⁊ ſpecificā.nō añt ydēptitas numeralis accidentalis.

Queriť Qūo poſſet ꝑbari q̃actñs ſit idē nūero cū ſuo
ſubiecto. Dōm q̃ Areſto.ꝑbat ꝗ ꝑmo tho/
picoꝝ ſic quicq̃d ducit nos in cognitionē alteri° ꝗ ē idē nūero.
cū ipſo.ſed accñs alie° ſubiecti ē hmōi.g° ē idē nūero cū ſubiec/
to. Minoz pz qz qñ ignoram° noīa ꝑpria alie° tūc noiam° il/
lud ſube^m^ ꝑ aliq̃ accña vt vir cū rubeo pilleocū lōgo naſo ⁊ cū

Biſmiliter drñs dr triplicit

Hic ꝓñtee er modis ydēptitatis elicit mōs drñtj dicēs q̃ drñs
dr triplr.ſcz gñe ſpē ⁊ nūo: L° diuiſionis rō ē qz idē dr triplr.
vt ꝑbatū eſt g° ⁊ drñs. Tenet ꝓña qz tot modis dr vnū oppo
ſitoriū quot modis et reliquū vt dr ꝑmo topicoꝝ. Qd itelligē
dū eſt quo ad ſtata.qz ſi vnū plura ſtat ⁊ reliquū.nō añt quo ad
ſuppoſita.qz vni° oppoſiti pñt eē plura inferiora q̃z alteri°. Et
dicit ꝑmo q̃ drñ a genere ſūt q̃ ꝓtinenť ſub diuerſis generib°.vt
hō et arbor qz hō ꝓtineť ſub aīali.et arbor ſub planta.

Ar hō ⁊ arbor ꝓtinenť ſub eodē gñe.g° exēplū nō ē bñ poſi
tū.Añs ꝑbať qz ꝓtineť ſub ſuba Dōm q̃zuis ꝓtinentur
ſub eodē gñe remoto nō tñ ſub eodē gñe.ꝑpinq̃ ⁊ q̃ fit ꝗ ſmo.

Ar Oīa generabilia ⁊ corruptibilia ꝓueniūt in gñe ꝑpinq̃.
ſz hō et arbor ſūt res generabiles ⁊ corruptibiles. g° ꝓue
niūt in genere ꝑpinquo. Maior patet ꝑ Areſtotilē in ꝑmo dōge

neratõe Dõz q̃ duplex est ge⁹.s.loycũ ⁊ physicũ.ge⁹loycũ ē na
ta ꝓis ꝓticipabl⁹ a plib⁹ speb⁹ ⁊ ge⁹ physicũ.ē matia ꝑma q̃ ē sb
iec⁹ vnicuiq̃ p⁹ Jã dr q̃ oia gñabl'ia ⁊ corruptibilia cõueiũt in
genere physico id est in matia pria ⁊ nõ ꝓueiunt in gñe loyco.

Drña specie sũt quecũqz

Tũc oñdit que sũt differentia specie dicens q̃ sẽ ea que cõti/
nent sub diuersis speciebus sicut sortes et brunellis

Arguit Nõ ⁊ azin⁹ dr̃nt specie ⁊ tñ nõ ꝓtinent sb diũs
specieb⁹ Dõz q̃ quis hõ ⁊ asin⁹ ñ ꝓtinẽt sb di
ũs specieb⁹ tñ sẽ met diũse species ⁊ h̃ sufficit qr ppt qd vnũqdq̃
tl'e ⁊ illd magis ⁊ sortes ⁊ brunell⁹ dr̃nt specie qr continent sub
diũs speciebus.ergo homo et asin⁹ magis specie differũt Uñ tex/
tus debet intelligi cũ glosa ista vel q̃ ipa met sunt diũse species

Drña numero suntque

Hic oñdit tertiũ membr̃ dicte diuisionis dicens q̃ differentia
nũero sunt q̃ ꝓstituũt diuersuz nũerum vt sortes et Plato

Arguit Sortes ⁊ Plato faciũt vnũ numer̃.s.binariũ
q̃ ñ fciũt nũer̃ diũsuz Dõz q̃ nũs capit du
pl'r.vno ⁊ p ml'titudie et vnitatib⁹ aggregata ⁊ sic aũs ē ꝑm Allio
mõ capit nũs p principio nũ eri ⁊ p vnitate ⁊ illo mõ sortes et
pl'o faciũt diũsũ nũer̃.i.faciũt duas vnitates numẽales diũsas

Querit Uñ venit distinctõ numẽalis Rñdet q̃ ve
nit original'r a matia et completiue a quãtita
te eo q̃ matia sub quãtitate est principiuz induiduatõis vt sor
tes ⁊ plato differt numero qr h̃nt diuersã matiã sedam

Illud autẽ dicit predicari

Hic ꝓsequẽt egredit ad pposituz tecl rãdo vltimuz membruz
dicte diffinitõis generis qd ē pdicari in q̃d Et h̃ pbat a signo di/
cens illd pdicat in q̃d q̃d ꝓuenient rispõdet ad interrogatõez fcãz
p quid sed ge⁹ conuenienter rispõdet ad interrogatõez fcãm p quid
ergo ipsum genus pdicat in quid Maior patet quia cum que/

Arguit ritur quid est homo cõueniẽt rispõdet ē al'
Se⁹ ⁊ spes h̃nt eundẽ mõm pdicãdi.ergo non.

sunt pdicabilia distincta. Añs pbat q2 pdicant in qd. Dom q hnc ē dr̃ñter q2 genus ptur in qd formabile. 7 spēs pt i qd formatū

Ar̃ Illud nō ptur in qd qd nō ꝓueniēter rndet ad interrogationē facta p qd sz genus nō ꝓueniēter rndet ad interrogationem facta p quid. ergo genus nō pdicatur in quid Mior ps quia cū quert quid est hō male rndetur q est genus. Dz q genus capitur dupl'r. vno. p significato vel p secūda intentōe q ꝓcatur hoc nomie genus. et sic ñ pdicat inquid neq; vt sic ij diffinitur. Alio mō capitur p denominato vel p re substrata. et sic pdicatur in quid vt cum queritur quid est homo rndetur q est animal et isto mō hic diffinitur

Querit Qūo pt pbari rōne q genus pdicat inquid. Rndet q sic. nā illud qd hz modū subē 7 qdditatis pdicatur in quid. sed genus est hmōi. ergo pdicat in qd. Minor pbatur quia dicitur sexto thopicorū genus maxie substantiam diffinit significat. Sed diceres omnis forma pdicatur in quale. sed genus est forma. ergo predicatur in quale. Maior pbatur quia omne qualificans pdicat in quale sz oīs forma est qualificans igitur 7c. Dicendū q triplex est forma. s. qualificans id est forma cōtrahens vt differētia qualificata. vt spēs. qualificabilis vt genus. vnde omnis forma qualificās pdicatur in quale nō tamen alie due. Vel dicendū q omnis forma designata p modū forme et qualitatis pdicatur in quale. sed forma accepta p modū substantie et qddtatis nō predicatur in quale quo modo genus est forma.

Ar̃ Illud qd pdicat in quid dicit totū esse illius de quo pdicat. sed genus nō dicit totū esse speciei. igit. Mior ptz quia spēs pstituitur ex genere et differētia simul. Dom quāuis genus nō dicit totū esse determinatū et specificū speciei. dicit tm̃ totum esse ꝓfusum et genericū. Ulñ quādo quert de essentia speciei in confuso et indetermiate tūc rndetur p genus. sz qñ quert. de tota essentia rei fm oēs eius mōs tūc rndetur p diffinitionē

Aliter autē diffinit genus

Hic ponit aliā diffinitōem generis q ē ipi' inqztū hēt respectū ad spēm. et p ꝗ differt a pma q dat de gne in rōne pdicabil'. Et dr̃ gen' ē cui supponit spēs. et pbat ista diff. autoritate 7 rōne

Ar Nulla acceptio ē diff°. sz ista ē acceptō generis g nō ē diff° ei°. Maior pz qz acceptō explicat qd nois. sz diff° explicat qd rei. Dōz q ñ ē inconueniēs q vnū z idē dicat acceptō z diffinitio respectu diūso ꝓ sicut illa dr acceptō in qztū ꝓpat ad gen° ciuile. et dr diff° in qztū explicat naturā generis loyci. vl' pt dici q nulla acceptio ē diff° qdditatia z eēntial' sz bñ descriptia. ista ar nō ē diffinitō qdditatiua et eēntialis. sz est vna descriptō z no.

Ar Uni° rei ē tm vna diff° sz /tificatio explicās qd nois gen° hz vnā diffinitōz pdictā. g° nō erit alia diff°. Añs pbat qz vni° rei ē tm vnū eē. sz diff° explicat eē rei. Dōz q sic vni° rei ē tm vnū eē eēntiale ita vni° rei ē tm vna diff° qdditatiua z eēntial' tñ vni° rei pñt eē plures diffinitōes actūtales.

Arguit Illa diffinitio nō est bona q nō hz aliqd positū loco generis. sz ista ē hmōi g° nō ē bōa. Dōz q in illo relatiuo cui intelligit vl'e quod ponitur loco generis.

Ar Ois poña ponit sub actu. sz gen° ē potētia spēi. ergo genus ponit sub spē. Dōm q ē duplex poña qdā ē potētia subiectiua z illa ponitur sub actu. Alia ē poña formal' z illa nō ponit sub actu. sz sup actū. et isto mō gen° ē poña respcū spēi

Ar Min° cōe dz poni sub magis cōi. sz gen° ē mi° cōe in ordine ad spēm. ergo dz poni sub spē. Maior pbat qz spēs de plurib° ptur qz gen°. Dōz q spēs capit dupl'r. vno mō p se/cunda intentione et sic ptur de pluribus qz gen° z ē magis cōe. Alio° p re substrata et sic nō pdicat de plurib° qz gen°. qz gen° pdicatur de oib° de quib° spēs pdicat z cū hz de spē. g° ē magis cōe

Ar Aer ē spēs et ei supponit alia spēs. ergo ista diff° nō conuenit soli generi. Dōm lz aeri supponit terra pm situ loca lē nō tñ pm ordinē pdicamētalē sic inferi° supponit suo superiori

Genus ar diuidit in genus

Post qz Pe. his. determinauit de genere diffinitiue hic ꝓnter diuidit ipm penes duos eius modos. in genus generalissimū z subalternū. Et est diuisio analogi in sua analogata. qz genus dr a generalitate. de illo ergo dr prius qd est generalius. sed gen° generalissimū ē generalius genere subalterno ergo pus dicit d gne gnalissimo qz de gne subalterno. Sz alij dicūt q sit diuisio ter/

mini cōmunis in sua significata. Alij vero q̃ sit diuisio totius ī modo in partes in modo.

Nullū genus diuidit diuisione analogi in sua analogata. sz ista est d̄ iuisio generis. g̃ nō ē analogica. Dōm ē ad minorē q̃ genus capit dupliciter. vno modo p̄ re substrata. ⁊ sic minor negetur. Alio mō capitur genus p̄ scōa intentōe. et sic minor est vera sed maior falsa qz hic genus diuidit et ē diuisio analogi in sua analogata qz illa intentio genus. est analogū ad gen̄ generalissimū ⁊ gen̄ subalternū. Vl' dz ad maiorem q̃ nulla diuisio generis p̄m rē p̄cata vt gen̄ ē. et p̄m modū diuidē di generis qui fit p̄ duas drās formaliter oppositas ē diuisio analogi in sua analogata. cū bene gen̄ p̄m vocem tm̄ qd̄ p̄m rem p̄catam est verum analogum analogice diuiditur.

Gen̄ generalissimū ēq od

Declarat mēbra istius diuisionis ⁊ p̄mo ondit q̄d sit gen̄ gnalissimū qd̄ dupl'r notificat. Prio gen̄ generalissimū ē sup̄ qd̄ nō est aliud gen̄ supueniens. Vel sic qd̄ cū sit genus nō pōt eē spēs Deinde diuidit ipm in decē pdicamēta que sunt suba quātitas ⁊c. vū ille due diffinitōes sic dzūt. qz p̄ma dicit ppī q̄d ⁊ cām secunde q̄ solū dt q̄d diff. niti et fit dmōstratio talis. illud qd̄ nō hz aliud genus supueniēs nō pōt esse spēs sz sup̄ gen̄ gnalissimū nō ē alid̄ gen̄ supueniēs. g̃ gen̄ gnalissimū nō pōt eē spēs

Unū oppositorum non pōt diffiniri p̄ aliud. sz genus et spēs sunt opposita. ergo vnū male diffinit p̄ aliud. Dōm q̃ vnū opposito q̃ in absolutis non potest diffiniri p̄ aliud affirmatiue sed bene negatiue. Vel dōm p̄m alios q̃ duplicia sunt opposita. sez absoluta et respectiua. in absolutis vnū oppositorū nō pōt diffiniri p̄ aliud. sed bene in respectiuis. sed genus ⁊ species sunt respectiua ad min̄ p̄ intentionibus.

Querit Quare genus generalissimū nō pōt esse spēs. Dōm q̃ iō qz nō habet genus supra se. sic ptz de substantia quātitate et qualitate et sic de alijs. Ex quo sequit q̃ ens nō est genus neqz vniuocū ad decē predicamēta. p̄mū pz qz qd̄libet genus hz duas differentias formales diuisiuas que sunt extra intellectū ipius generis. sz nihil ē extra intelleccū entis cū p̄m Auicēnā nihil sit qd̄ rōz entis subtfugiat. g̃ ens nō ē gen̄

Etiã genus debz pdicari de suis spebus nomie et rõne eodẽ mo do pticipata. sed ens nõ predicat de decẽ predicamẽtis vno nomine et vna rõne eodẽ mõ pticipata. ergo nõ est genus Tercia ratio est qz si ens haberet differẽtias illa essent finitum et ifinitũ sz hoc nõ quia de rõne differẽtie ẽ finite. sz infinitum nõ habz rõnez finientis. Secundũ pbat quia si essz vniuocũ ad ipa tũc decem predicamenta non essent primo diuersa. quia primo diuersa sunt que in nullo communi vniuoco conueniunt.

Arguit Diffinitio generis cõueit enti ḡ est gen⁹. Dõz q ens mltipl'r excludit a diffinitõe pmo p gen⁹ qõ est vniuersale. nam vl'e deberet esse quid vniuocũ. sz ens ẽ analogum. secũdo excludit p illud qõ dz in eo q quid est. qz illõ pdicat in qd qõ cõueniẽter rndet ad interrogatõez ftãm p quid. sz sic nõ est de ente qz ens psupponit omni questioni vt cũ querit quid est hõ psupponit q sit ens. ergo male rndet q esset ens.

Arguit Quicqd p suphabũdãtiã dz vni soli ꝓueit vt dt. Aresto. octauo physicoꝝ. Sz gnalissimuz cũ sit suplati grad⁹ dz p suphabũdãtiã ergo nõ ẽ nisi vnũ genus generalissimũ Dõm ad maiorẽ q qcqd p suphabũdãtiã dicitur vni soli cõueit in vna coordiatõe. sz q decẽ sũt gna gnalissia hoc ẽ in diũb coordiatõib⁹. Ul' potest dici ad miorẽ q gnalissmũ sicut ois suplatiu⁹ pt capi duplr. vno⁰ affirmatie. alio mõ negatie. Si exponat negatie tũc sens⁹ est gnalissimũ. i. gnale et q nihil est genéali⁹ z sic decẽ sũt genéa generalissia qz nõ sũt alia generaliora. Alio⁰ exponitur affirmatie z ḥ duplr. vno⁰ p suũ positiuũ z hoc aduerbiũ valde vt gnalissimũ id est valde generale z sic ire plurib⁹ cõuenit. sicut brissimũ qz dicim⁹ brissime pdre beatissie paule. Alio mõ p suũ positiũ et hoc aduerbiũ maxime. et sic generalissimũ valet tm̃ heut gen⁹ maxie generale z hoc duplr vel in vna cathegozia vel in diuersis si in vna sic est falsuz q decem sunt generalissima si autem in diuersis sic est verum q decem sunt genera generalissima.

Arguit Omnis bona diffinitõ dz dari p poza. sz gen⁹ gnalissimũ nõ hz pus. g⁰ male diffit Dõm q ois bona diffitõ qdditatiua et essentialis debz dari p pozza. sz ḥ nõ opter de diffitõe descriptia z accntali. Et qñ dz ille descriptões dãt p negatõez que nihil notificat. ergo nõ sũt bone Dõz q

sub illa negatione datur intelligi aliqua affirmatio ista scz q̃ genus generalissimum est tm̃ supremus siue coordinationis.

Queritur Utrz ens sit aliq̃o pdicabilib̃ Rñdet q̃ ē eis cōe fm vocē vt eq̃nocus z nō fm fcatū z vt vniuocū. Pro q̃ notādū q̃ eq̃uoca vt h̃ suficit ē dupl'r. vna vbi no' pdicat scz rō id ē diffitō mime vt al' pdicat ꝛ aiali viuo z aiali picto fm no' rō ãt bui' nō pdicat. Alia ē vbi no' z rō pdicāt nō tñ eque pmo vt ens ꝛ subā z q̃ntitate et h̃ vocat analogū qd̃ est medium inter eq̃uocū et vniuocum

Queritur Utrz analogia impediat rōem generis. Rñde ē q̃ dupl'r c analogia vna vbi vnū analogatū est ens p aliud. alia ē analogia q̃ habz analogata q̃z vnū nō c ens p aliud. Analogia pmo mō impedit rōem generis. sed analogia secdo mō nō impedit Et p hoc solut argumētū quādo sic arguit si ens nō est gen' eo q̃ est analogū tunc ecā a simili quantitas ñ esset genus qz quāntitas dz analogice ꝛ quāntitate ꝛtinua et quāntitate discreta Ibi dz q̃ dupl'r est analogia sicut dictū est. scz q̃ntitas solū est analogū secdo mō qd̃ bene potest esse genus.

Arguit Ens pdicat vno nomie z vna rōne ꝛ ꝛcē pdicamētis. ergo est vniuocū ad ea Añs pbat qui ꝛ quolibet est verz dicere q̃ sit ens et essentiam habens. Dicendus q̃ vniuocum vna rōne equaliter participata debet cōuenire suis vniuocatis. scz ratio entis participatur a ꝛcem predicamentis fm magis et minus perfectum et per prius a substātia.

Gen' subalternus ē quod.

Hic diffinit gen' subalternū dicens. Q̃ genus subalternum est quod cum sit genus potest esse spēs vt animal est gen' hominis. et est spēs corporis animati. Et ita sil'r dōm est ꝛ oibus alijs it medijs int̃ generalissima et specialissima cuiuslibet coordinatōis

Arguit Opposita nō possūt eidē ꝓuenire. scz gen' et species sūt opposita ergo nō possūt eidē ꝓuenire z p ꝓsequēs male dz q̃ gen' subalternū possit ee gen' z spēs Dicendū q̃ opposita respcū eiusdē nō possūt eidē iec. scz bene respcū diuersorum. Nam animal est genus respectu inferiorum. et est species respectu superiorum quibus subiicitur

Ar Gen⁹ ⁊ spēs sunt pdicabilia specifice disticta. sed due spe cies nō pnt de eodē verificari nec respectu eiusdē nec respe ctu diuersorū sicut in sili hō ⁊ asin⁹ specifice disticta nō pnt de eodem verificari etiā respectu diuersorū. Dōm q illud qd ē ge nus tm. et illud qd est spēs tm distinguūtur specifice nec pnt ve rificari de eodē sicut genus generalissimū et gen⁹ subalternū tm illa que sunt genera et spēs simul nō distinguūtur specifice.

Ar Dicendo gen⁹ subalternū ibi ē oppositio in adiecto Pro batur q gen⁹ dr superioritatē et subalternū inferioritatem que duo repugnāt. Dōm q subalternū capit dupl'r. vno⁷ dr subalternū quasi sub altero positū. et sic ibi ē oppositō in adie/ cto sed isto mō nō capitur hic. Alio mō dr subalternū q̄si subal ternatim positū. i. fm sub et supra. et sic nō est oppositio in adie/ cto. q ab alio habet q est gen⁹ et ab alio q est subalternū. q q ē gen⁹ habet ab inferioribus et q ē subalternū habet a superiorib⁹. Uñ cū dr gen⁹ subalternū ibi subalternū dz capi passiue q scz subalternat. alias em gñalissimū eēt subalternū. sed cū dicit spe cies sulalterna tūc debet capi actiue put venit a subalterno as. are. vt spēs subalterna. i. species que subalternat. q si caperetur passiue tūc species specialissima posset dici subalterna.

Species est quod pre

dicat. Postq̄ Pe. his. determinauit de pmo pbili scz de genere diffinitiue et diuisiue hic ꝓnter determinat de pdicabili secūdo. s. de spē. Sed q gen⁹ et species imediate ꝓiunguntur ideo est q spēs cōuenit cū gene re in mō pdicādi. nā sicut gen⁹ pdicat inqd ita etiā spēs. Secdā rō est q illa dñt ad se invicē poni quorū cognitio vni⁹ dependet ex cognitione alterius. sed cognitio generis dependet ex cognitō ne spēi ⁊ ecōtra. Minor pz q gen⁹ ⁊ spēs sūt relative opposita et vnū relativorū ꝓgnoscit p reliquū. et hō vera est qñ capiūtur se cundē intentōnaliter. sz pme intentionaliter q mō hic diffiniūt cognitio spēi dependet ex cognitōe generis tanq̄ ex nob notiori. sz ecōtra cognitio generis dependet ex cognitōe spēi tāq̄ ex notōri bz naturā Sz q pcedit drāz iō ē q bz ordinē q ad nos pcedit a faciliorib⁹ ad difficiliora sz spēs ē faciliorz ꝓgitōs q̄z drā g spēs pcedt drāz. Mior pbat. q ꝓpositiora sūt nob notōra sz spēs ē

cōpositiōr. Etiā spēs habet dignioreē modū pdicādi q̄z drñtia p
ꝓuz vel actūs eo q̄ pdicat in quid et alia in quale igit ꝛc.

Arguit Constituēs ē aīā ꝓstitutū sz drña ꝓstituit spēz
gd drña ꝫbz pcedē spēm Dōz q̄ dupl'r ē or/
do scz natē ꝛ disciplie. Ordo natuē ē dupl'r scz gnatōis ꝛ pfcō/
nis. Ordo natuē gnatōis ꝓstituēs ē aīā ꝓstitutū ꝛ sic drna est
aīā spēm. sz ordie nature pfcōnis ꝛ dignitatis cōstitutā est aīā con
stituens et sic spēs pcedit drām. ꝛ sil'iter ordie disciplie spēs est p
or et ille ordo attēdit hic Uel dr q̄ duplex est ordo scz compōis
et risolutōnis. ordine cōpositōis sic differētia precedit spēm sed
Petrus hispanus obseruat ordinem resolutionis.

Notādū Q porphiri poit duas acceptōes spēi qua
rū pma est ciuilis ꝛ scda logical' pma ē spēs
vniuscuiusq̄z rei forma que consistit in ꝫbita ꝓportione ꝛ sic spēs
pami digna fuit impio. Scda est q̄ spēs ē q̄ ponitur sb assignato
genere et conueit secūda acceptio q̄ est logicalis cū pma sic qr sic
spēs ciuilis ē quedā pl'chritudo et formositas ipi cui est spēs sic
spēs logica est pl'chritudo ipi generis. qr actuat ipsuz genus

Arguit Gen hz tres acceptōes ḡ et spēs habebit tres
acceptōes. Tenz ꝓna qr q̄t mōis dr vnū oppo
sitoz tot mōis ꝛ rliquū Dōm q̄ gen et spēs bñ opponūt p ill'
scdis itētōib. sz nō p reb sbstratis illis itētōib. sz gen et spēs
accipiūt hic p reb sbstratis ꝛ ergo spēs nō habz tot acceptiones
quot gen. Posset tñ addi tercia acceptō spēi sz illa nō est ciuilis
qr spēs et accipit p similitudine obiecti et ita dicit Aresto. q̄ la
pis non est in anima sed species lapidis

Arguit Hō vigēs arte ꝛ rōne ē dign impio vt dr pmo
Ethicoz g nō spēs hoīs Dōm q̄ dupl'r aliq̄s
ē dign impio vno mō sic ex cā et sic hō prudēs ē dign impio.
Alio mō sic ex signo ꝛ sic spēs que idē est qd formositas vl' pl'
chritudo q̄ cōsistit i ꝫbita ꝓportione mēbroz est digna impio.
q̄ mō loq̄tur Porphiri sed nō est signum cōuertibile.

Notādū Q in diffinitōe spēi qd poit idiffire vt i/
portat aliqd cōe siue substātiale siue accīta
le qd natū ē ēē spēs sup qd potest fundari intētō spēi q̄ est predi
cabilis ꝫ drñtibus specie in quid ꝛ non habet aīs expressum sz
refert vniuersale loco generis sub intellectum. Sz dicēs relatīū

grãmaticale ꝛc sua natura dꝫ referre añs expressum vt pãtet per diffinitionẽ eius. quia est ante latere recordatiuũ. i. rei ꝑ dicte et expresse. ergo nõ debet referri ad añcedẽs subintellectũ. vt vult alexander ibi. Ad partẽ vocis ꝛc. Dicendũ q añs debet intelligi ꝛc ozõne simpliciter ꝓgrua. sed hoc nõ optet in ozõe impedimentaliter ꝓgrua cuiusmõi est ista spẽs est qd ꝑdicat. Uñ si quod referret hoc antecedens expressum tũc idem diffiniretur ꝑ se ipsum quod est incõueniẽs.

Arguit In ista ꝓpositione sortes est homo ꝑdicat species ꝛc vno solo. s. d sorte. ergo spẽs nõ necio ꝑdicatur ꝛc plurib⁹. Dõm quãuis hõ actu nõ ꝑtur ꝛc plurib⁹ tñ aptitudine. Sed diceres si homo actu ꝑdicatur ꝛc vno solo ergo etiã aptitudine. Tenet ꝓsequẽtia quia ab actu ad posse ẽ bona ꝓsequentia. quia bene sequitur sortes portat lapidẽ. g pot portare lapidem. Dicendum q quando arguitur ab actu ad posse tũc debet argui affirmatiue. hic aũt arguit negatiue. qꝛ hoc signũ exclusiuũ solũ includit negationẽ. Solet etiã dici ad ꝑmũ argumentum q species bene predicatur de vno solo. sed nõ solum ꝛc vno solo sicut indiuiduũ.

Arguit Sol. luna. fenix. mũdus et gabriel sũt spẽs et tamen nõ predicantur aptitudine ꝛc pluribus Secunda pars assumpti patet quia nõ pñt eẽ plures soles plures mundi neqꝫ plures lune. Dicendũ q licet iste species nõ possunt multiplicari actualiter ex parte materie. qꝛ tota forma i ill' est recepta ad vnam materiam. tamen bene sunt plurificabiles. ex parte forme. sed aptitudo tenet se ex parte forme quare aptitudine predicantur de pluribus Nec oportet q talis aptitudo reducatur ad actum quia cecus habet aptitudinẽ ad videndũ nũqꝫ tamen reducitur ad actũ videndi. Pro quo notandus q ista septem homo. sol fenix domus triangula gabriel chimera et ꝛcus habent se differenter ad rationem speciei. Nam homo ꝑdicat actu et aptitudine d pluribus. Sol ꝑdicat ꝛc plib⁹ nũqꝫ actu. sꝫ aptitudine. ꝛ ille defect⁹ ẽ ex pte materie solis et nõ ex parte forme solis. Fenix ꝑdicatur ꝛc pluribus ꝑm successionẽ. Domus triangula ꝑdicatur de pluribus ꝑm potentiã qꝛ in poña domificatoris est facere talẽ domũ triangulã. et qꝛ ꝛc rõne poñe ẽ reduci ad actũ. vñ poña que nõ reducitur ad actuꝫ est frustra no/

no metaphysice qz alias qd possibile eet fieri nunqz fieret. gr domus triangula qnqz pot esse actu. Gabriel pdicatur de pluribus aptitudine rone intelligendi vt cu intelligim9 gabrielē intelligim9 spēm z cu intelligim9 hūc gabrielē itelligim9 indiuidnu qz p modu incoicabilitatz. Chimera pdicat de plibus no aptitudine nec actu neqz potētia. sz solu fm opinionē. z hz ptz qz chimera no est vera spēs. sz est spēs fm opinionē z fm quid. Deus nullaten9 est spēs qz ro spēi repugnat deo licz cm sint tres psone tn coueniūt in vna eentia diuina. et sic no differūt numero

Notādu Qz sube separate vt michael gabel psiderāt dupl'r. vno9 inqztu forme sūt z sic st picabiles z sūt spēs. Alio mo psiderāt inqztu tales forme. s. immateriales z icorpales z sic st incoicabiles z idiidua spēz qz nlla spēs siue for multiplicat fz nuz nisi ex diūsitate matie q iste sbe carent

Querit Utz aia rōnalis sit spēs z sl'iter humanitas Dom q no Et qn arguit ome illud ē spēs cui pueit diffinitio spēi. sed anime rōnali cōueit diffinitio spēi. ergo anima rōnalis est spēs. Dom q anima rōnal' excludit p hz qd dz qd. qz qd refert vle. sed aia rōnalis no est vle qd patet qz omne vniūsale dicet eē forma toti9. sed aia rōnalis est forma ptz qz est ps eentialis hominis. ergo anima rōnalis no est vniūsale. Sz humanitas licz sit forma toti9 significat tn eentiā hois vt ptem qz no ptinz in significatōe sua nisi illd qd ē hois inqztuz. bo z pscidit oez designatōz matie qre d ididuis hois no pdicat

Arguit Humanitas est forma toti9 pdicabilis de pluribus numero differētib9 vt dicēdo hec humanitas est humanitas. ergo est vniuersale et species. Dicendum q qzuis humanitas sit forma totius tamē no designat p modu toti9 sz p mōz ptz Etz hūanitas excludit p hz q dz d plib9 dzntib9 nūeo i eoq qd ē eo q hūanitas n pt d suis iferiorib9 ve z affirmatie qz hūanitas ē abstractu et nominat formā abstractam de predicamento substātie. et ergo no potest vere predicare de suis iferioribus Unde iste sūt male pdicatōs hec humanitas est humanitas et hec hūanitas est humanitas. Sed q dicit Auicenna hec humanitas ē tm hūanitas. z hec humanitas ē tm hūanitas n vult ipse auicēna dicere q humanitas vere et affirmatiue pdicatur de ista

ista vel illa. qz hoc signũ tm̃ includit negatõem. Uel dõm q̃ qñ abstracta subalia vl'r ꝓcantur tũc pñt aliquo mõ predicari qz in transcendentib⁹ p̃dicanꝫ ꝓcreta et abstracta vt sortes est ens vl' sortes ē entitas ita possum⁹ dicẽ sortes ē eẽntia l' hec eẽna ē eẽna

Sicut se hñt abstracta ꝛ p̃dicamẽtis accñtiũ ad sua cõcreta sic se hz abstractũ ꝛ p̃dicamẽto subē ad suũ cõcretũ sed abstracta de predicamẽtis actñtiũ sunt genera ꝛ spẽs. ergo etiã abstracta de p̃dicamẽto subē sunt genera ꝛ spẽs. Dõm q̃ quo ad aliquid ē simile et q̃ ad aliq̃d ē dissimile. Nã ē simile in hoc qz sicut abstracta ꝛ p̃dicamẽtis accñtiũ dant ꝓcretis suis eē formale ꝛ sunt cause formales suoꝝ ꝓcretoꝝ sic etiã abstracta ꝛ predicamẽto subē sunt cause formales suoꝝ ꝓcretoꝝ. Sed in isto ē dissimile. qz abstracta ꝛ p̃dicamẽtis accñtiũ abstrahũtur a subiectis et nõ a suis inferiorib⁹. ergo bene pñt p̃dicari de ipis. sz abstracta ꝛ predicamento substantie abstrahũtur a suis inferioribus et ergo nõ pñt de eis predicari.

Illud q̃d p̃dicatur in eo q̃ quid est hoc ꝛ aliquo p̃dicat̃ i eo q̃ q̃d est. sed spẽs nõ p̃dicat̃ de aliq̃ in eo q̃ quid est igitur. Mior patet qz p̃dicat̃ solũ de indiuiduis que nõ hñt q̃ditatẽ. Dõm q̃ indiuidua ꝓsideranꝫ dupl'r. vno mõ vt sũt res singulares terminãtes fluxũ nature cõis. Alio mõ inq̃ztũ p cõditiones indiuiduantes ꝓstituunꝫ in eē. Uñ q̃ruis indiuidua. nõ hñt q̃ditatẽ secũdo mõ hñt tm̃ q̃ditatẽ prio mõ qz hñt eãdem q̃ditatẽ in particulari quã hz spẽs in vniuersali.

Quicq̃d p̃tur ꝛ aliquo debet dicere totũ eē illius ꝛ q̃ p̃dicatur. sed spẽs nõ dicit totũ eē indiuidui ergo non põt predicari ꝛ indiuiduo. Dicendũ quãuis spẽs nõ dicit totũ esse indiuiduale dicit tm̃ totum eē specificum et essentiale suoꝝ indiuiduoꝝ quod sufficit.

Ben⁹ p̃dicat̃ ꝛ pluribus differentibus nũero in eo q̃ q̃d est. Probatur qz p̃dicatur ꝛ sorte et platone vt sortes est animal plato est aĩal. ergo illa diffinitio cõuenit alteri a diffinito. Dõm q̃ quãuis genus p̃dicatur de pluribus differentib⁹. numero mediate nõ tamen immediate. qz predicatur de pluribus differentibus numero mediante spẽ. Ued dõm q̃ differentibus numero est analogũ ꝓueniẽs p prius tm̃ numero differẽtibus et sic stat hic, p famosiori in diffinitione speciei.

Ꝑ Gen⁹ ꝑtur ꝛ pluribus drñtib⁹ nũo imediate pbat qꝛ genus imediate ꝑtur ꝛ plurib⁹ drñtib⁹ spē. sz spēs imediate drñt nũero. Dom q aliqua dicũtur differre nũero duob⁹ modis vno⁹ nũositate suppositali. alio⁹ nũositate eēntiali q̃ꝫ uis añt gen⁹ ꝑtur ꝛ plib⁹ drñtib⁹ nũo imediate nũositate eēntiali. nõ tm̃ numerositate suppositali sicut spēs. Ul' dom q diffinitõ dz intelligi qd ꝑtur supple imediate ꝛ plurib⁹ drñtib⁹ nũo supple solo sic q nõ spē. Et qm̃ dz aīal ꝑtur de hoc aīali ꝛ d illo animali q̃ etiã drñt solo nũo. g̃ adhuc ꝓuenit generi. Dom q int̃ h̃ al' ꝛ illd aīal mediat spēs. s. illa e⁹ idiuiduũ ꝛemrãtur p h̃ ꝛ illd sic̃ si h̃ al' ꝛemõstret pticularē hoiez tũc int̃ h̃ al' ꝛ al' mediat hõ.

Species est id quod poni

tur sb assig⁹ Dic ponit scdaz diffinitionē spēi q dat d ipa i rõe spēi. dicens spēs ē qd ponit sub assignato gñe. Et hoc ꝗbñ ponitur. dt rectũ ordinē pntalē ꝛ imediatũ. vt sit sens⁹ spēs ē q ponitur supple directe imediate et formal'r sub gñe. ppt pmũ exludit differentia. ppter secundũ excludit indiuiduũ.

Ꝑ Uni⁹ rei ē tm̃ vna diffinitõ. sz spēs ē vnũ diffinitũ. g̃ ei⁹ tm̃ erit vna diff⁹. Dom q vni⁹ rei ē vnica diff⁹ q̃ddi/tatiua ꝛ eēntialis. pñt tñ bñ eē plures diffinitões ꝛescriptie dũmõ nõ dant eodē mõ. Rõ pmi ē qꝛ diffinitõ q̃dditatiua ꝛ eēntilis dant p drãm vltimã et pmũ gen⁹. sz vni⁹ rei ē tm̃ vna drã vltia. Rõ scdi ē qꝛ diff⁹ ꝛescriptia ꝓstituit ex gñe. ꝛ ppo. sz vni⁹ pñt eē plures passiões. g⁹ vni⁹ rei pñt eē pl'es diffões ꝛescriptie

Querit Qũo drñt iste due diffinitões spēi. Rndet. q spēs capit dupl'r. vno⁹ sub rõne pdicabilis. et sic dat ꝛ spē pma diff⁹. qꝛ sic spēs ꝓpat ad indiuidua. Alio⁹ sub rõne spēi. i. inq̃tũ subicibil' et illo mõ dat scda diff⁹ ꝛ spē. Et etiã pma diff⁹ ꝓuenit spēi spālissime tm̃. sed scda ꝓuenit spēi in cõi scilicet tam spālissime q̃ꝫ subalterne.

Notandũ Qꝛ dupl'r pōt aliq̃d intelligi poni sub assigna to genere. Prio sub assignato genere. i. sub dtermiato gñe. qꝛ spēs nõ pōt eē vaga sub gñe. sz ē ꝛ termiata sub suo genere qꝛ spēs ꝓstituit sub gñe p drãz formalē Alio⁹ pōt intelligi spēs ē que ponit sub assignato gñe. i. sb gñe diffinito hoc est sub illo genere qd prius est diffinitũ.

Si Genus pus diffinitū est p spēm ergo ecōtrario spēs ḣ ma le diffinit p genus. ꝛnūtia pbat qz in diffōnib⁹ nō pt fieri circulus Dōm in diffinitōnibus entiū absolutoꝝ nō pt fieri circul⁹ nisi hoc fiat in diuersis generib⁹ ꝛgnitionū in q̄b⁹ nō est phibitus et sic est in ꝓposito. Sz dicēs pma diffinitōe spēi spēs nō diffinitur p genus. ergo videt q nec hic. Dōz q spēs capitur dupl'r. vno⁰ vt vl'e z sic ñ ē necē eā diffiniri p gen⁹. Alio⁰ capit spēs vt spēs ē i rōne subiecibil' z sic necē ē ipaz diffiri p gē⁹

Notandū Q gen⁹ z spēs capiūtur dupl'r. vno⁰ p intentionib⁹ secūdis. alio⁰ p reb⁹ substratis. Prio mō genus et spēs sunt relatiua. et isto mō vnū posset diffiniri p reliquū. sz sic nō capiūt in ꝓposito. Sz secūdo⁰ gen⁹ z spēs nō sunt relatiua. et tñ gen⁹ diffinit p spēm z ecōtra z hoc fit in diūsis generib⁹ cognitionū in q̄b⁹ idē pt eē noti⁹ et ignoti⁹ z p ꝛnūs idē pt esse diffiniēs z diffinitū. nā aliqd pt esse noti⁹ q̄ ad naturā z ignoti⁹ q̄ ad nos sz gen⁹ ē noti⁹ q̄ ad nos et spēs q̄ ad naturā notioz ē. Sic in sil'i hō diffinit p risibile qd ē noti⁹ q̄ ad nos. z sil'r risibile p hoiez q̄ ē notioz ꝓm naturā.

Si Magis cōe nō dz poni sub mi⁹ cōi. sz spēs ē cōioz genere igit. Dōm q spēs capit dupl'r. vno⁰ p ipa secūda intentōe. et sic illa sēda intēto spēs ē cōioz gñe. qz pl'es sūt spēs q̄z genera. Alio⁰ capit spēs p re substrata. et sic spēs nō ē cōioz gne sed ecōtra sicut al' est cōius hōie qz pdicat d hoie z īdiuiduis e⁹

Spēs diuidit in speciem

Positis diffinitionib⁹ ipius spēi hic ꝛnter ponit eius diuisiōz Et ō ordis ē qz omne vniuocū ē pri⁹ diffiniendū q̄z diuidendū sz spēs ē qd vniuocū. ergo spēs pri⁹ diffinit q̄z diuidit Et ē rō diuisionis. nā oīs spēs determinat p drām ꝛstitutiu ā vl' ḡ est total'r determiata aut nō. si prīm sic ē spēs spēialissima. si sēdam sic ē

Querit Utz nomē spēi p pri⁹ dicat spēs subalterna. vel spē spālissiā q̄z subalterna. Dōz q sic qz species dr a speciositate vel spālitate. sed species spālissima est specialior z pulcrior q̄z species subalterna. quia ē magis determiata q̄z subalterna. vñ cū hic species sumat ad sil'itudinez speciei. similis q̄ est pulcritudo quedam. ergo sequitur q species spālissima que huic magis assil'atur sit prior q̄z species subalterna

Ad Dñdenti a gñe generalissiō ad spēm spālissimā occurrit. pri⁹ spēs subalterna q̄z spālissiā. ḡ pus ꝺz ꝺ spē subalterna q̄z æ spē spālissima. Dōm q̄ impō nois spēi vt h̄ ꝓsiderak ñ sūik ab illo ꝓcēsu a gñe gñalissiō ad spēm spālissimā. sz sumik a sil'i tudine quā hz cū spē ciuili que ē q̄dā pulcritudo ⁊ formositas. sz spēs spālissiā ē speciosior ⁊ pulcrior spē subalterna vt dcm̄ est

Ad Spēs est q̄d vniuocū. ḡ nō diuidik analo /prius igik. logice. Dōm q̄ spēs capik dupl'r. vno⁹ p re substrata. ⁊ sic est q̄d vniuocū. Alio⁹ capitur spēs p illa scda intentione et est analogū ⁊ hoc m ō hic diuiditur. nec ē hoc incōueniēs q̄ diuisiones secādarū intentionū pñt min⁹ pncipaliter in logica poni

Species spēalissima ē que

Hic diffinit spēm spālissimā dicēs. Q̄ spēs spālissia ē q̄ cū sit spēs nō pōt eē gen⁹ vt hō. Pro q̄ nota q̄ spēi spālissiē pñt esse q̄tuor diffōes. ꝑma est supr⁹ data. s. spēs ē q̄d ꝑtur æ plib⁹ nūero dñtib⁹ in eo q̄d q̄d est. Secda spēs spālissiā est q̄ cū sit spēs nō pt eē gen⁹ Tercia spēs spālissiā est sub q̄ nō ē alia inferior spēs Quarta spēs spālissima est q̄ cū sit spēs nūq̄z diuidik in spēs sz spēi in cōi est tm̄ vna diff⁹. s. spēs est q̄ pōik sub assignato gne.

Ad Nulla bona diff⁹ dēt dari p negatōz. sz diffinitōes spēi spālissiē sūt negatie igik nō sūt bōe. Maior pbak q̄ negatio nihil notificat. Dōm. lz negatōes p se posite nihil notificāt. tñ q̄ñ ponūtur cū aliq̄bus ꝑticulis affirmatis bñ aliq̄d notificant. Sz dicēs tercia diff⁹ total'r ē negatia ⁊ sic vī ꝓducire. chimē Dōm q̄ ibi intelligik spēs ⁊ p hoc excludik chimera q̄ nō ē spēs

Ad Spēs spālissiā nō pt hre sub se spēm sz hō hz sb se spēs. ḡ nō est spēs spālissiā. Maior pz q̄ hō ꝑtur ꝺ viro ⁊ mulierе q̄ dñt specie. Dōm q̄ vir ⁊ mulier capiūk dupl'r. vno⁹ material'r p substātijs hñtib⁹ tales sex⁹. ⁊ sic hō ꝑtur æ viro ⁊ mulieri. sz tūc dñt solū spē accētali. ⁊ g⁹ vt sic hō nō pōt eē gen⁹ respectu ipōr. Alio⁹ capiūk form al'r p nāli poña ⁊ ipoña ⁊ sic bñ dñt spē eēntiali: sz tūc hō ñ pt ꝑte ꝑri ꝺ viro ⁊ mulie nec hō pt eē gen⁹ respectu viri ⁊ mlieris q̄z sūt diūsor pntor q̄z hō ē in pnto sube et vir ⁊ mlier in pnto q̄litatis in scda spē. sz gen⁹ ⁊ spēs eēt i eod pnto vt aīal ē gen⁹ respcū hois bouis ⁊ leonis. ⁊ sī i eod pnto q̄z sube ⁊ color ē gen⁹ respcū alb edis ⁊ sūt i eodē pnto. s. q̄litatis

Species subalterna ē que

Hic pñter notificat ꝓm mēbꝝ pcedētis diuisionis. Dicēs q̃ spēs subalterna ē q̃ cū sit spēs ꝑt eē genꝰ. ⁊ hꝫ itelligē respcū diū sorꝫ qz opposita respcū eiusdē nō pñt vni atibui vt al' est spēs sb alterna ⁊ oīa inīmedia ī arbōē Porphiriana q̃ ifra ponitur.

Arguit Nullū gen' icludit actu suas drās. sz spēs sb/alterna icludit actu suas drās. g̃ spēs sbalterna ñ ē genꝰ Dōz q̃ duplr ē dra. s. disiua ⁊ pstitutia mō nl'l' genꝰ iclu dit actu suas drās disiuas cū ille drne sint eē itellēz gnī tñ genꝰ ꝑt icludē suas drās pstitutias qd sibi pueit in ꝗtū spēs ⁊ nō in ꝗtum genꝰ et sic etiā facit spēs subalterna.

Sortes Plato

Homō

Mortale Immortale

Al'rōnale

Rationale Irracionale

Animal

Sensibile Insensibile

Corp'aiatū

Animatū Inanimatū

Corpus

Corporea Incorporea

Substantia

Arbōr Ens Extra Porphiriana

Nota Cum arbor immediate posita in aliquo sit superflua in alia vero diminuta, ideo hic ponit alia q̃ precedentem corrigit & defectũ eius supplet vt patet diligenter considerantibus. Ex qua etiã arbore quoque resultant cõpositiones quarũ quelibet ponitur iuxta illud mẽbrũ ex quo oritur.

Sortes — Plato — Cõpõ ex nata et supposito.

Homo

Rationale — Irrationale

Animal

Sensibile — Insensibile

Corpus animatũ

Animatũ — Inanimatũ

Corpus mixtũ

Mixtũ — Simplex

Corpus — Cõpõ ex materia & for.

Corporea — Incorporea

Substãtia — Cõpõ ex genẽ & differẽtijs.

Compõ ex ente & essentia. — **Ens extra** — Compõ ex subiecto & accidente

Circa arborē Porphyria.

Querit pmo qre ista coordinatio genere ⁊ spēē vocatur arbor. Rñt q vocat arbor ppt similitudiez quā hz cum arbore realī in q st tria pcipalr cōsiderāda. s. radix trūcus ⁊ rami sicut ei arbor naturalī hz radicē ex q trūci ⁊ rami sumūt originē ⁊ nutrimentū sic q arbor pt augeri. ita in ista coordinacōne ē radix a q oia alia originā. Et illa pt attēdi in arbore penes eē eēntie. ⁊ sic sba ēra dix. qz in ipa tāqz in ente limitato ē pn eē eēntie subale ⁊ p substātiā oia alia ⁊ genē subē hñt eē eēntie. l' radix attēdit penes eē eēntie. ⁊ tūc in diuiduū ē radix. qz illō pmo existit ⁊ p illō omia alia. Et sic ī arbōe naturali ē rect trūc ex q pullulāt rami. ita et in ista coordinacōe int media includēdo spēz spēialissimā vocā tur trūcus ex qb dze laterales tāqz rami pullulāt ⁊ originātur. Et sic rami st dze a latē posite vt patuit in coordinacōe generis subē ex cui cognicōe facilr pñt hēri coordiacōes in alijs pdicamētis. Et gīa exēpli magz ponit istā coordinacōez in pdicamento sbe qz in alijs. qz suba ē pn ⁊ dignissimū pdicamētū in q genera et spēs sibiinuicē subordinata meli noiant qz in alijs.

Notandū

Q ptes arboris realī pñt duplr ordiari Uno fm naturā tot vnūsi. ⁊ tē illa est deorsum q ē ipsius centrū q mō radices st deorsū. ⁊ sic eadē de arbore cadit. vt ptes arboris ordinā fm naturā tot vnūsi. Alio ordinā fm naturā ppaz arbor. ⁊ sic radices st sursū. qz illō ē sursū vbi aīatū trahit nutrimētū. sz hc fac arbor p radices fm q dr 2 de aīa. radices st ori sil'es vtraqz enī trahūt nutrimētū. Et qz loqndū ē de ptib alic fm q ordinā fm naturā ppriā illi rei. ō simplr dcm ē q radices sint sursū. Et qz suba exīs gē generalissimū ē radix in illa arbōe attēdēdo radicē penes eē eēntie. ō dz poni deorsū ⁊ tā fm naturā ppriā arbor poit sursū. si ei sp poneēt sursū. tē pot dēret dici hō Porph. hūs mlta brachia q arbor porph. Et q ptz q ista arbor dz sic depīgi vt ipsa ē nisi di

Querit

Utrū ens ⁊ idiuidua cerē arbor trāsuersa debēāt poni in arbore ista. Rñt q arbor naturalī a q ista trāssumit capī duplr. Uno q tū ad suā eēntiā. ⁊ sic sūt tm tria de eēntia arboris vt radix. trūc ⁊ rami. Alio q tū ad essentiā ⁊ eē sll. ⁊ sic folia ⁊ fruct pficiūt arborē qz st de eē arbor.

Tūc dr̃ ad q̃sitū q̃ capiēdo arborē istā ꝑm sil'itudinē ad arborē realē. ꝑmo. sic. indiuidua nō st̃ ponēda in arbore ista eo q̃ ñ sūt de eēntia ei9. s̃z capiendo eā ꝑm sil'itudinē ad arborē realē. scdo. tūc indiuidua st̃ ponēda in arbore illa Et ens est sic cōis cāpus ex q̃ eēntie decē ꝑdicamtorꝫ crescūt. ⁊ sic etiā ñ dz poni i arbore ista si capiat ad sil'itudinē arboris real'. ꝑmo. si ꝯo capiat arbor iclusis suis accētib9. tūc in ea ponit. Vñ ad arborē accētal'i bonam tria req̃rūt. ꝑmo q̃ sit in bona tra situata. scdo q̃ influētia celest̃ regat ⁊ gubernet siue ꝯfuet eā vt ipa arbor crescat ⁊ fruct9 producat. Tercō q̃ habeat fructus ⁊ folia. s̃z ista nō st̃ de eēntia arbor̃ sed solū de bñ esse. qz in hyeme nō st̃ folia nec ꝑducit fruct9. ⁊ tñ est arbor eēntial'i ꝑfecta. Sic etiaz in ista arbore ens est terra. qz eēntie oim ꝑdicamtorꝫ sūt situate in ente. Et influentia celestis est intellect9 agens q̃ trahit a ptāte generꝫ duas dr̃as. fruct9 vt sunt indiuidua vl' prope passiōes. Et folia etiā st̃ indiuidua l' accēna cōia. qz sicut folia fluūt ⁊ refluūt. sic etiā indiuidua ⁊ accēntia cōia fluūt ⁊ refluūt corrūpūtur ⁊ generātur.

Querit Utrū arbor porph̃. sit bñ assig̃ta. Rñt q̃ i rōe arboris in cōi sic ē bona. s̃z inq̃tū hec arbor sic nō est bona. qz in aliq̃ deficit ⁊ in aliquo supabudat. Deficit em̄ in hoc gené corp9 mixtū. ⁊ in differētijs q̃ sūt mixtuz ⁊ simpl'r. qz corp9 immediate dēret diuidi p mixtū ⁊ simpl'r. ⁊ dein corp9 mixtū p aiatū ⁊ inaiatū. Et abūdat in illo gené al'rōnale qd̃ ponit supra hoiez tāq̃z gen9. ⁊ tñ pūtit cuz hoie. s̃z gen9 ⁊ spēs non possunt ꝯuerti. ⁊ ergo ille due drñe mortale ⁊ immortale nō dēbent poni in arbore. Et iō p correctiōe illius ponit alia.

Querit Quare corporeā aiatū ⁊ alie drñe nō ponunt in recta linea ꝑdicam̄tali. Dōm q̃ ideo. qz solū ponūtur in ꝑdicam̄to subē indirecte. qz oēs qd̃ directe ponit in ꝑdicam̄to dz ēē aliq̃ mō ꝯpositū. sed drñe st̃ simplices.

Arguit si oē reponibile directe in ꝑdicam̄to dēret ēē cōpositū. Seq̃rē q̃ suba nō possz poni directe in ꝑdicam̄to. Seq̃la ꝑbat. qz nō est qd̃ ꝯpositū eo q̃ nō hz gen9 ⁊ drāz sup̄ se. Dōm q̃ lz suba nō sit ꝯposita ex gené ⁊ drña. qz illa ꝯpō orit ex s'ba tāq̃z ex radice ē tñ ꝯpoita ex ēte ⁊ eēna qd̃ sufficit

Arguit Si suba esset gen9 genéalissimū h9 ꝑdicamentū subē. seq̃rē q̃ de9 ponēt in ꝑdicam̄to. Sequela

pbat. qz de est substātia cū nō sit accēs. Dōm q substātia capit tur duplr. Uno mō cōiter p omī eo qd nō ē accidēs siue sit ens nature finite siue infinite. ⁊ sic de ē suba. sz vt sic suba nō ē gen generalissimū. Alio suba capit ppie p ente hnte naturā limitatā ⁊ sic de nō ē suba. ⁊ illomō suba ē gen generalissimū.

Arguit Gen dz eē qd vniuocū ⁊ nō p pus ⁊ p posteri dici de suis spēb. sz suba pri dr de suba corporea ⁊ posteri de suba incorporea. g nō est gen. Minor pbat per phm 2 de aia q ot q corpa videt eē marie subē. Dōm q ille species possunt duplr ꝛsiderari. vno int se. ⁊ sic int eas bn ē ordo Et tal ordo duplr sumit fm q suba dr vl a substādo. qz sic per pri dr de corporeis. qz subē corporee plib accētib substāt. aut dr ab essendo. ⁊ sic p pri dr de incorporeis. Secdo mō ꝛpank ad substātiā tāqz spēs ad gen. ⁊ sic inter ipas nō est ordo. qz spēs sunt coequeue sub suo genē.

Arguit Nullū priuatīm pt eē dra. sz incorporeus noiat ens puatīm. g nō ē dza subē. Maior pbat. qa de rōe dre ē ꝛstituere spēm positiuā qre ipa erit positiua. Dōz qz nus incorporeū sit qd priuatīm fm vocē. ē tn qd positiū fm rem ⁊ sic ꝛstituit spēm positiuā. Et rō illi ē qz differētie sunt oppositē. ⁊ ergo ad assignandus oppositionē differentiax ipi generis oportet vnā esse priuatiuā. Secda ratio ē qz rebus nominaim/ ponimus fm q cognoscim eas. sed multe sunt res quas nō ꝛg noscim nisi per priuationē qre etiā nominib priuatiuis exprimūtur. ⁊ qz dze sinistri lateris difficilis sunt ꝛgnitōis sic circū/ loquūtur per priuatiua nomina.

Querit Utrū oms drne sinistri lateris sint priuatiue. eadē rōe. Rnt q nō. sz ex oppositis causis sūt priuatiue. nā qdā stz priuatiue ppter excellētiā spēi ꝛstitute per drnam. ⁊ qdā stz priuatiue ppter nimiā immersionē ⁊ depssio/ nē forme in materia. Exemplū primi. vt incorporeū immorta/ le. Exemplū secdi. vt inanimatū insensibile irrationale.

Ar Nulla dra dz eēt in plus qz gen. sz incorporeū ē in plus qz suba. qz repit extra substātiā ōdicam talē cū deus sit incorporeus. ergo incorporeū nō ē drna sbstātie. Dōm qz nus incorporeū fm se ⁊ absolute est in plus qz substātia. qz sic extra subaz repit. sz tn cū inclusione generis qd est suba hz se incorporeum

in min9 q̃z ſuba. Unꝰ oēs dr̃e ſiniſtri lateris debent ſumi cū in/
cluſione generis. vt incorporeū nō ē dr̃a ſubē ſz ſuba incorporea.

Arguit Differentia non participat ſuū gen9 nec participat
ab ipo. g̃ dr̃a nō dz ſumi cū incluſione generis.
Aīs probat. qz dr̃a nō includit gen9. cū gen9 nō ſit de itellectu dr̃e
Dōm q̃ nulla ꝓa dr̃a poſitiua participat ſuū gen9 nec participat a
a ſuo gene. ſz bñ dr̃a priuatiua. Sz dr̃e ſiniſtri lateris ſt̃ priuatie
g̃ bene participāt vl̃ includūt ſuū gen9. Et rō diūſitatis eſt. qz pri/
uatio nata eſt cognoſci p ſuū habitū. ſz incorporeū eſt q̃d priua
tiuū. g̃ ſi debeat cognoſci h̃ erit p ſuū habitū q̃ eſt ſuba.

Arguit Nulla q̃ntitas ē ſuba. ſz corp9 ē q̃ntitas. qz eſt
ſpēs q̃ntitatis ꝓtinue. g̃ non eſt ſuba. Dōm ad
minorē q̃ corp9 pt capi dupl̃r. Uno9 p trina dimēſiōe. ſcz lōgi
tudine. latitudīe. z profunditate. z ſic ē q̃ntitas nec iſto mō acci/
pit h̃. Alio9 p ſuba in q̃ fundāt ille dimēſiones q̃ eſt nata dimē
ſionari ill̃ trib9 dimēſionib9. z ſic corp9 eſt ſuba.

Arguit Corp9 ſecdo mō eſt alīa ps ꝓpoſiti ſiue ſpēi. ergo
ſolū reductiue poſit in pdicamēto ſube. Dōm q̃
corp9 ſecdo mō ſumit dupl̃r. Uno mō cū excluſiōe ſuarū dr̃arū z
aliarū pfectionū. z ſic ē alīa ps ꝓpoſiti z nō ē p ſe in pdicamēto.
Alio mō capit corp9 nō excludēdo dr̃as ſuas vl̃ alias pfectōes.
nec includēdo eas z ſic p ſe ponit in linea pntali z eſt gen9 corpo
ris mixti. ſz ſm Porphy. diuidit in aiatū z in inaiatū. ſm ꝓpria
tē tñ deberet diuidi i ſimpl̃r z mixtū. et rō illi9 ē. qz q̃ncūq; aliq d̃
gē9 diuidit. tūc dz diuidi p dr̃as prias z nō p dr̃as remotas.
ſz aiatū z inaiatū nō ſt̃ dr̃e prie ipi9 corpis. ſz ſimpl̃r z mixtus
ergo primo dz diuidi corp9 in ſimplex z mixtū. Pro q̃ notan
dus q̃ duplicia ſt̃ corpa. ſcz ſimplicia z mixta. corpa ſimplicia
ſūt q̃nta ccēntia vl̃ celū z q̃tuor elemēta. z alia corpa q̃ exiſt̃ ele
mētis ꝓponūtur dicūtur eſſe mixta. vt hō bos leo. z ſic de alijs.
Uñ corpa ſimplicia ſt̃ q̃ nō reſoluūtur niſi in materiā z formā
ſz corpa mixta ſt̃ q̃ ex pl̃ib9 elementis ſunt ꝓpoſita.

Querit Quare Porphy. nō diuidit corp9 in ſimplex z
mixtū. Rūk q̃ iō. qz ſi ſic diuiſiſſz corp9. tunc
nō potuiſſz diuiſiſſe al̃ rōnale in mortale z in īmortale. qz aia/
lia rōnalia īmortalia nō habuerūt ſm eos corpa mixta. ſz ſimpli
cia. qz fuerūt aerea z acr ē ſimpl̃r corp9 cū ſit elemētū vt dcm̃ eſt

Arguit Dñtie tenēt se ex pte forme. sz simplex z mixtū tenēt se ex pte matie. g nō pnt ee dne. Dōm q mior ē falsa. qz mixtū sumit a forma mixti z ñ a multitudīe. sz simplex suit a forma simplici. g ñ ē vez q simplex z mixtū tenēt se vlt ex pte matie

Arguit Nullū ꝓplexū poit in pnto. g male poit i arbōē corp aia. Dōm. q lz sit ꝓplexū fm vocē tū est icōplexū fm rē z hē ppt penuriā vocabl'oz qz ñ ē simplex nom ipositū ipi rei significare p corp aiatū q̄re plib noib circūloq̄t

Arguit Loco illi corpus aimatū simplex hē no ipositū. s. viuū. g deret h poi Dōz q viuū ñ dz poni qz spēs ñ dz repiri er suū gē. sz viuū repit er corp z corp mixtū. qz mlta stz viua q̄ ñ stz corpa. vt ce z sbe separate. z sic ptz q viuū ē in pl q̄z corp aiatū. g ñ pt poni loco illi ꝓplexi corp aiatū

Arguit Quicq̄d viuit h nutrit z augmtat sz ce z angeli ñ nutriūt. g ce z angeli ñ viuūt. Dōm ad maiorē q̄cq̄d viuit vita mortali nutrit z augmtat. sz hoc nō oz de vita intellectiua. angeli autē tm viuūt vita intellectiua.

Arguit Oē corp aiatū ē sensibile. g nullū corp aiatū ē insensibile. Aūs pz. qz q̄cq̄d sentit ē sēsibile sz oē corp aiatū sētit. Dōz q sēsibile capr tplr. Uno actiue put veit a ꝓbo actiuo sentio qd ft actū sētiēdi. Alio passiue put veit a ꝓbo passiuo sētior. Tercio neutraliter put veit a ꝓbo sētio put idē ē qd hre sēsū. z dz h capi actiue neutraliter q̄re maior p

Querit Utrū bn ponat al'rōnale sb [illegible] batōis ē falsa aiali tāq̄z gē ad hoies. Rūt q fm ꝓitatē ñ dz poni gē ad hoies. sz dz poi fm fl'az opiniōz stoycoz quā isecut erat Porphy. Cōrō ē. qz nullū gē dz ee ꝓtibile cū sua spē cū gen sit supi z spēs iferi. sz hō z al'rōnale ꝓtūt. g al'rōnale nō ē gē hoīs. Et stz al'rōnale ē diffi hoīs. g ñ ē gē. Sz q Porphy posuit illas duas dras mortale z ūmortale h fuit iō. qz isecut ē illos q̄ dicēt q aliq̄ eent aīalia ūmortalia q̄ dicebāt cacodemones z calodēones. z dicēt illa aīalia hīe corpa simplicia. s. aerea Sz h ñ pt dici fm ꝓitatē. qz al' dr hūs sensū tact q̄ ñ sbiectat i corpe simplici. Nec stz rōnalia qz nō itelligūt cū rōe z discursu sz simplici intuitu. Et qñ dr Porphyri dt se secutuz opiniōez hypothetico. dōz q h vez ē i plib z pncipaliorib sz ñ i oib

Arguit Prio de celo dt phs celū ec aiatū ⁊ ñ ē plāta. g̃ ē aiatū sensibile puta al' ⁊ nō irracōnale. g⁰ aial rōnale nō ꝓūtit cū hoie. Dōm ⁊ celū sit aiatū p assistentiā aiā nobilis. non tñ per informationē. Vl' dr̄ q; licz celū sit aiatū effectiue sicut sol est calid⁹ effectiue. non tñ formaliter.

Querit qre i ista arbore solū ponit genēa ⁊ spēs ꝓstitute p drās dextri lateris. Dr̄ q; nō. qz drāe dextri lateris sti nob notiores q̃ drāe sinistri lateris q̃s circūloq̃mur per noia ꝑuatiua aut p ꝑpas passiōes vt rudibile est passio asini. ⁊ poit p dza asini. qz dra ei⁹ ꝑpa ē nob incognita. Et genēa ⁊ spēcies ꝓstitute p drās dextri lateris se hnt sicut supi⁹ ⁊ inferi⁹ ⁊ p dicāt dē seinuicē. nō ãt sic ē de generib⁹ ⁊ spēbus sinistri lateris sicut angel⁹ lapis plāta brutū Et p spē spēialissima i ista arbore ponit hō. qz fm Porphyriū al' rōnale diuidit p mortale ⁊ īmortale. sz al' rōnale mortale ꝓstituit hoiez ⁊ ñ asinū vl' leonē.

Querit Utrū indiuidua sint de essentia arboris. Rñt q; indiuidua siue ꝑme sube ꝓsideranit duplicit. Uno⁰ fm q; sti q̃dā res singlares terminātes fluxū natūe cōis. Alio⁰ p illū q̃ eis necessario insūt. i. p reb⁹ singlarib⁹ q̃ includūt ꝑpetates ⁊ ꝓdicōes indiuiduātes. ꝑmo⁰ pñt poni i arbore. sz nō i rcā linea ꝑntali. nec a latere sicut drāe sz me' mō. Sz capiēdo indiuidua 2⁰. tē ñ pñt poi i arbore cū sint ifinita ⁊ ab arte reliqnda

Indiuiduū ē quod de vno

Dic incidētalit p⁹ coordinacōez habitā Pe. hys. diffinit īdiuiduū dicēs. Indiuiduū ē qd ꝑdicat de vno solo. vt socrates de seipso. Et fm Porphyriū ponit alia diffinicō tal'. indiuiduū ē qd ꝓstat ex ꝑpetatib⁹ hmōi q̃ collectio in alio nūq̃ eadē erit. vt p ꝑietates socratis nō crūt eedē in aliq̃ alio ꝑticulari.

Querit qre Pe. hys. diffinit h indiuiduum. Rñt q; h facit ꝑpe duplicē rōez. ꝑma ē. qz in arbore ponit īdiuiduū. ne g⁰ ꝑcedat ex ignoti sic ipm diffinit. secda rō. qz ꝑpū sbiciblē spēi ē īdiuiduū ⁊ ꝑdicabile ñ ꝓgscit sine ꝑpo sbij

Ir Diffi⁰ ē vltiuz. sz īdiuiduū ñ ē vle. g⁰ īdiuiduū cibili. nō est diffinibile. Maior ptz ꝑmo posterioz. ⁊ ꝑr Boetium dicentem. q; sola spēcies diffinit. Dōm q; duplex est diffi/

nitio sez q̃ddítatiua ⁊ eẽntialis. ⁊ descriptiua siue notificatiua: ⁊ accnt̃al'. Unꝰ solũ vl'e diffinit diffinicõe q̃ddítatiua ⁊ eẽntia li. qz sola diffi⁰ q̃ddítatiua essential' dat p gen⁹ ⁊ dzam. illa aũt diffinicõ indiuidui solũ ē q̃dã notificatio. Ul' dõm q̃ indiui/ duũ capr̃ dupl'r. Uno⁰ accipit f̃m cõez rõez f̃m quã omis pme intẽcões cõuenũt q̃ p scõam intẽcõez circũloq̃t ⁊ sic ꝗ diffinit

Arguit Qꝰ ñ ē nõ pt diffiniri. sz nullũ indiuiduũ est. igr. Mioz pbat. qz nullũ infinitũ ē iq⁰ physi coz. sz indiuidua st̃ infinita q̃ ad nos ⁊ q̃ ad naturã. g̃ indiui/ dua nõ st̃. Dõm q̃ infinitũ in actu nõ ē tñ infinitũ in potẽtia bñ ē. sz indiuidua solũ st̃ infinita f̃m potẽtiã ⁊ successionẽ.

Arguit Infinita relinq̃nda st̃ ab arte. sed indiuidua f̃m potẽtiã ⁊ successionẽ st̃ infinita vt dcm̃ ē g̃ relinq̃nda st̃ ab arte. Dõm lz infinita relinq̃nda sint ab arte tã q̃z sbiecta. qz ñ pnt ē sbiecta ĩ aliq̃ scia ñ tñ st̃ relinq̃nda ab ar/ te tã q̃z ptes sbiectie. qz ĩ q̃libz scia aliq̃ ptes sbiectie st̃ ĩdiuidua

Arguit Indiuiduũ nõ pdicat. g̃ ñ pdicat ⁊ vno solo. Añs pbat p phm in pdicamtis q̃ dt q̃ a pma suba nulla exit pdicacõ. ꝛña ptz p locũ a toto ĩ mõ ad ei⁰ ptẽ ne gatue bñ vz ꝛña. Dõm q̃ dupl'r ē pdicacõ. s. directa ⁊ idirecta Al pma suba nulla exit pdicacõ directa tñ bñ indirecta. Pro q̃ notãdũ q̃ pdicacõ directa fit tripl'r Uno⁰ qñ supl⁰ eẽntiale pdi cat ⁊ suo inferiori. vt hõ ē aial. Secõo qñ eq̃ pdicãt ⁊ eq̃s. i. cõ uertibilia ⁊ pũtibilib⁹ vt qñ ꝓpa passio pdicat ⁊ suo subiecto ⁊ ecõtra. vt hõ est risibil'. Tercio qñ pdicat accñs ⁊ subiecto. vt hõ ē alb⁹ Et pdicacõ idirecta et̃ fit tripl'r. Uno⁰ qñ idẽ pdicat ⁊ seipo vt sortes ē sortes. ⁊ illa ē pdicacõ idirecta. i. ipꝓpa qz p/ dicari fũdat sup ineẽ. sz idẽ ꝓpe ñ pt ineẽ sibiũpi. g̃ idẽ ĩ ꝓpe p/ dicat ⁊ seipo. Secõo qñ ifẽiora pdicãt ⁊ suis supiorib⁹ vt al'ē hõ. Tercio qñ sbcm̃ pdicat ꝰ ei⁰ accñte vt hõ ⁊ albo. sz dicẽs. si idẽ ñ ē ĩ seipo. tẽ nullo⁰ possz ꝗe pdicari ꝰ seipo Dõz q̃z uis idẽ ñ ē ĩ seipo ꝓpe ⁊ f̃m se to⁷. ē tñ idẽ ĩ seipo f̃m pte. ⁊ sic et̃ idẽ ñ p/ dicat ꝰ seipo ꝓpe. vt qñ dz sortes ē sortes. sortes ꝗ pte sbiecti hz rõez matie. sz a pte pdicati hz rõez forme. sz forma ē in materia.

Ar Illa ē pdicacõ ꝓpa q̃ ē ꝗissima. sz qñ idẽ pdicat ꝰ seipo ē verissima pdicacõ. g̃ ē ꝓpa. Mioz ptz p boetiũ dicẽtẽ. q̃

nulla ꝑdicatio ē verior illa in q̃ idē ꝑdicat ꝛ̃ seipso Dōz q ꝑdicatō nō ōr ordinata vl' iordinata eo q; ꝓa vl' falsa. qz ꝑdicaꝰ falsissima ꝑt eē directa ꝛ ordinata. vt hō nō ē aīal.

Arguit Indiuiduū ꝑdicat ꝛ̃ plib⁹. igr̄ diffinitō mala Añs ptz dōo. sortes ē idiuiduū. plato ē idiuiduū. ꝛ cūs. Dōm q idiuiduū capit dupl'r. Unoꝰ p illa scōa intētōe q̃ vocat idiuiduū. Alioꝰ p re sbstrata significata p talē intētōz. Jā ōr q illa scōa intētio ꝑdicat ꝛ̃ plib⁹. sz res sīficata ꝑdicat ꝛ̃ vno solo. ḣ ñt diffinit idiuiduū nō p scōa intētiōe. sz p re substrata ꝛ ꝑma intētōe

Arguit Indiuiduū p intētōe scōa ꝑdicat ꝛ̃ plib⁹. vt admissū ē. g; etiā p intētōe ꝑma vl' re sbstrata. Tenet ꝑña. qz intētio scōa hz se vt formale. ꝛ res sbstrata se hz vt materiale. q̃ ꝛ̃bēt corrūdē. Dōm q duplex ē materiale idiuiduū. s. ppinquū vt res singularꝭ. ꝛ illō corrūdet formali in h. qō ē ꝛ̃ plib⁹ ꝑdicari. qz tale ē qōdā cōe cōtrate ꝓportōis. Aliō ē materiale idiuiduī remotū. sicut sortes plato. ꝛ illud materiale in ꝑdicando nō ꝓportionat formali

Arguit Sortes ē materiale remotū. ꝛ tū ꝑdicat ꝛ̃ plib⁹ puta ꝛ̃ isto sorte ꝛ isto Dōm q nō vnuoce sz eq̃uoce ꝑdicat ꝛ̃ plib⁹. qz ꝓ⁹ diūsā rōz sbe. i. ꝓ⁹ diūsā rē sīficatā. Sz dicēs. sortes ꝑdicat ꝛ̃ isto sorte ꝛ̃ alio sorte vno noīe ꝛ eadē rōe. g; vninoce. Añs pbat. qz eadē ē rō. i. diffinitio qz rō spēi hꝰ sortꝭ ꝛ alterī⁹. sz ꝛ̃ noīe notū ē Dōz q idiuiduū bū ñt vnā ꝛ eādē diffinitōez in cōi. q̃ ē diffinitō ipsi⁹ spēi. eo q ꝓueniūt in vna spē. sz nō ñt vnā ꝛ eādē diffinitōez ppriā ꝛ spēalē. q̃ circūloq̃ ꝑ ꝑpetates indiuiduātes. nā iste sortes ē alia res sīficata hꝰ nois sortes. q̃z sit ille sortes. ꝛ ita duo vocari eodē noīe ñt vocē cōez nois. sz nō ñt ꝓceptū cōez sumptū ꝓz illō nō⁹ Pro q notādū q septē stꝭ ꝑpetates idiuiduātes q̃ sil' collē nō ꝓueniūt plib⁹ sil'. vñ ꝓ⁹ forma. figura. locꝰ. noꝰ. sturpa patria. tpa. Hec septē ꝑpa ꝓtinet oīs hō

Querit Utrz iste ꝓditōes sunt ꝛ̃ eēntia idiuiduī Dōz q idiuiduū capit dupl'r. Unoꝰ q̃ztū ad eē nature. i. put ē res singularꝭ in vltio actu nature exñs. ꝛ sic solū materia ꝛ forma stꝭ ꝛ̃ eēntia eiꝰ. Altoꝰ capit q̃ztū ad nr̄az sensibilē discretōz ꝓgnitōz. ꝛ sic iste ꝓditōes stꝭ ꝛ̃ eēntia idiuiduī.

Arguit Nulla bona diffinitio pt peuenire alteri a diffinito. sz ista e hmoi. g° no e bona. Maior pbat qz peuenit spei vt dno. s ortes e ho ibi ho pdicat de vno solo Dom quis ho actu pdicat de vno solo. tn aptitudine pdicat d plib° qd repugt idiuiduo. Sz dices si spes actu pdicat de vno solo. g etia aptitudie. Tz pna. qz ab ee ad posse ee e bona pntia. Dz q ab. ee ad posse ee e bona pna in affirmatis sz no in negatiuis. diffinito at dz itelligi cu illo addito. iduiduu e qd solu pdicat de vno solo. sz illa dco solu iportat negatoz

Arguit Aliqs ho aliqs bos sz idiuidua. vtz p ph'm in pdicamto sbe. z tn pdicat de plib°. Dom q ista diffinito dat de idiuiduo determinato z no de idiuiduo vago sicut e aliqs ho aliqs bos. Un iduiduu vagu e fmin° cois sup tus cu signo pticulari. vt aliqs ho aliqs bos. ze. z dz tale idiuiduu vagu qz vagat p oia pdicamta. vl qz ft natura real' ptracta nob tn idetiata. aut qz vage ft ex impone qdlibet idiuiduu nature cois. qua natura ft fmin° cois. et q ponit vt aliqd al. Sz iduiduu determinatu e qd ft natura ptracta ad determinatu suppositu q ad nos. z f'm re. Ul' dom q ista diffinito etia pueiat iduiduo vago. z q no pdicat vniuoce de plib° sz solu equoce. z h qn accipit p re singulari circulocuta. qz alia res circulocuta e sortes alia plato. Dz qn accipit. ze. qz qn capit significatie tuc pdicat vniuoce de plib° z no e iduiduu. qz sic facit ppoem indiffinita qd repugnat indiuiduo.

Querit Utr aliqs ho z qdlibet alid iduiduu vagu sit singulare vl' vle. Dom f'm aliqs q nec e singulare nec vle. sz e qdda pplexu ex sincathegreumate. z fmino cois supponete psonal'r. Et qn dz. oe qd e. aut e singulare qd e iduiduu aut vle. Dicut q h vez e de icoplexis. na al' ronale nec e iduiduu nec vle. Et qn dz ad min° e icoplexu fm re significata. Dom q vez e. no tn e icoplexu fm re p q supponit. Ul' dz ad qsitu q aliqs ho pt capi dupl'r. Uno° p toto aggregato ex re et dispone rei. h e ex fmino cois z signo pticulari. z sic no e pdicabile cu sit pplexu. Alio° capit p circulocuto p illas voces qd e res singulaz z vnu nuo. sz sit idetiata nob. z sic e iduiduu vt h diffinit. Et isto° etia ph circa diffinitoz pme sbe exeplificat p ipm. Sz qre poti° exeplificat p iduidua vaga q determinata. io est qz magis cadut sub arte q iduidua determinata

Notandũ Q; ídiuiduũ dr ꝛeꝫmiatũ q̃ drupl'r. vno mõ dr idiuiduũ ꝛeꝫminatũ noiatiõe. vt ſortes plato. Alio⁹ ex ſuppõe vt ſuppoſito q̃ porph̃. habeat tm̃ vnũ filiũ. tũc filj⁹ porph̃. ē idiuiduũ ꝛeꝫminatũ ex ſuppõe. Tertio ꝛeꝫmatõe. vt h̃ lignũ h̃ herba Quarto ex circũlocutõe vt iſte cũ groſſo capite. cũ longo collo. ꝛ cẖs.

Queritur Quid ē pn⁷ idiuiduatõis in materialib⁹. i. q̃d ē h̃ q̃d facit naturã cõicabilẽ plib⁹ icõicabilẽ. Rñf p⁷. ſ. Tho. pn⁷ idiuiduatõis ē matia ſig̃ta. i. materia ſũpta ſb q̃ntitate ꝛ certj dimẽſionib⁹. q̃ ꝛ p materiã fit cõicabilitatj ꝛminatõ. ſz q̃ntitas dimẽſiua diſtiguit vnũ ididuũ ab alio eiuſdẽ ſpẽi. ꝛ q̃ ꝛ illa duo ſtj ꝛ rõne idiuidui. ſic ꝛueniẽt ponit p pn⁹ idiuiduatõis matia ſig̃ta. i. matia ſ̃ q̃ntitate ꝛ pde ñ dz dici matia cũ q̃ntitate Q; ãt matia p⁷ ſe nõ poſſz eẽ pn⁷ idiuiduatõis pz. q̃ ꝛ illa ē ps ſpẽi q̃ ē vl'is. Etiã matia p⁷ ſe ē cadẽ in oib⁹ g̃uabilib⁹ ꝛ corruptib'lib⁹ ñ ãt matia ſcda l'matia ñig̃ta q̃ntitate

Arguit Materia ē ps ſpẽi. q̃ nõ ē pn⁷ idiuiduatõnis Dõz q̃ dupler ē matia. ſ. cõis ꝛ ſig̃ta. matia cõmunis ē ps ſpẽi. ſz nõ matia ſig̃ta q̃ ē pn⁷ idiuiduatõis

Arguit Prin⁷ ididuatõis diſtiguit idiuiduũ ab alio ſz diſtinguẽ ꝛ ſepare ē pp⁹ act⁹ forme. vrz vij. merha. q̃ forma ē pn⁷ idiuiduatõis Dõz q̃ dupler ē diſticto. ſ. nũal' ꝛ ſpecifica. Uñ forma pn⁷ ē diſtinguẽdi ſpecifice. ſz nõ nũal'r. q̃ ꝛ h̃ ꝛueniꝛ materie. ꝛ q̃ ē pn⁷ idiuiduatõis

Arguit Due negatões ſtj pn⁷ idiuiduatõis. q̃ nõ materia ſig̃ta. q̃ noiat affirmatõz. Aliꝰ p bat autoritate Henrici de Bãdauo Dõz q̃ due negatões ſtj ꝛ rõe idiuidui. ſz nõ ſtj pncipia ei⁹ niſi i ꝛtũ i eis ſbaudiũt due affirmatões. Uñ idiuiduũ dr q̃ſi idiuiſũ i ſe ꝛ duiſũ a q̃libet alio. p⁷ hz a matia: ꝛ ꝛ⁷ a q̃ntitate. vñ pma negatõ dr negatõ cõicabilitatj nature ſpecifice. ꝛ ſcda dr negatio ydẽptitatj cũ alio ididuo

Arguit Aliq̃ ſtj idiuidua q̃ nullã hñt materiã. q̃ materia ſig̃ta nõ ē vl'e pn⁷ idiuiduatõis. Aliꝰ pz ꝛ angel' vt h̃ michael. h̃ gabriel Dõz q̃ dupler ē ſba. ſ. material' ꝛ immaterial' Uñ materia ſig̃ta ē pn⁷ idiuiduatõis materialiũ. ſz nõ immaterialiũ. vbi pn⁷ eſt p ſe ſubſiſtẽtia forme

Differētia dr̄ triplicit

Postq̄. P. his. sup̄ determinauit de genē ⁊ spē. Hic
ꝑnter determinat de tercio pdicabili. qd̄ ē drā. et est
rō ordinis. qz gen⁹ ⁊ spēs pdicāt de suis inferiorib⁹ in q̄d ⁊ drñ
tia in q̄le. sz q̄d est añ q̄le vt pus dcm̄ fuit. ḡ drña seq̄tur. Sed
rō ordis ad seq̄ntia ē. qz pdicabilia seq̄ntia pdicāt in q̄le accñ/
tale. ⁊ drā pdicat in q̄le cēntiale. sz cēnale ē añ accñtale Et pmo
diuidit drāz eo q̄ multipl'r dr. ⁊ h̄ facit vt eliciat mēbr̄ qd̄ h̄ ē
pdicabile ab alijs distinctñ. Dicēs drā dr tripl'r. s. cōit ppe et
magis ppe. Et pt sufficiētia istar̄ acceptōnū sic sumi. nā ois dif
ferētia facit differre vnū ab alio. vl' ḡ facit differre cēntial'r vel
accñtal'r. si cēntial'r sic ē drā magis ppa Si accñtal'r h̄ ē dupl'r. l'
facit differre p accns separabile qd̄ hz cē variabile in suo sbcto. et
sic ē drā cōis. aut p accns īseparabile qd̄ hz cām pmanētē ⁊ stātē
in sbcto. ⁊ sic ē drā ppa

Queritur Qualis ē ista diuisio drē. Dd̄z q̄ si ponat'di
uisio drē sic. drār̄ alia cōis. alia ppa. alia ma
gis ppa. tūc ē diuisio subiecti in accñtia. qz cōe ppriū ⁊ magis p
priū accidūt respcū drē. Si ꝓ sic ponat. drār̄ alia ē drā cōis.
alia drā ppa. ⁊c. hz modū disionis toti⁹ in mō in ptes in mō.
sz est diuisio analogi in sua analogata.

Notandū Ista mēbra pñt dupl'r ordiari. vno⁹
q̄ ad nos. ⁊ sic drā cōis ē p⁹. dem̄ ppa.
et vltimū dr drā magis ppa. Alio⁹ pñt ordiari q̄ ad naturā. et
sic drā magis ppa ē pr. Rō pmi. qz q̄ ad nos accñtia st̄ notio/
ra substātijs. ⁊ itez accns cōe ē noti⁹ ppo. igr̄ drā cōis pcedit p
priā. ⁊ ppa magis ppriā. Rō scdi. qz drā magis ppa sumit a for
ma substātiali. sz suba natural'r ē añ accns

Arguit Duo pmi modi ꝑtinēt sub pdicabili accñte. ḡ
male dñr drē. ꝑnia tenet qz st̄ pdicabilia di/
stincta Dd̄m q̄ drā magis ppa ē pdicabile distinctū ꝑ accns
nō ātalie due drē. Pro q̄ notādū q̄ due pme acceptōes drē nō
ꝑtinēt sub isto pdicabili. sz solū tercia. Ulā pma acceptō drē cō
tinet sub q̄nto pdicabili. s. accñte. vt sedē ⁊ stare st̄ sub pdicabi
li accñte. Et scda acceptio ꝑtinetur sub ppzio. si īseparabile ex/
ponitur negatiue. vt qñ valet īseparabile. quasi nullo mō sepa/

bile q̃ mõ ꝓpriũ dr ĩsepabile accñs. Si ãt ĩsepabile exponat p̃ natiue q̃si difficult sepabile. q̃ mõ altedo in cigno ẽ ĩsepabile sic ꝓtinet sub accñte. qz tale ĩsepabile ẽ accñs cõe

Arguit Nullũ vniuocũ hz plres acceptões. sz drã ẽ q̃d vniuocũ. gꝰ ñ hz istas acceptõs. Mioz pbat. qz ẽ pdicabile qd dz ec vniuocũ Ddz q̃ nullũ vniuocũ vniuoce sũptũ hz plres acceptões. sz drã vt hz diuidit ẽ qd dã analogũ. z drã magz ꝓpa solũ ẽ hz pdicabile ab alijs distinctũ z nõ hz alijs acceptões ꝛc q̃bꝰ analogice dicat

Cõis ẽ q̃ alterꝫ differt ab al.

Hic manifestat mebra dcẽ disionis. z pꝰ oñdit q̃d sit drã cõis di. Drã cõis ẽ q̃ differt alterꝫ ab altero. vl idẽ a seipo sepabili accidere. sicut sortes sedẽs differt a seipo stãte Uñ accñs sepabile ẽ qd ñ hz cãz firmã z stãtẽ ĩ suo sbco. sz facilr ab eo sepabilẽ

Arguit Idẽ nõ ẽ diuidẽs z diuisũ. sz drã in cõi hz diuidit. gꝰ nõ erit mẽbꝫ diuidẽs Ddz q̃ drã dr cõis duobꝰ modis. Unoꝰ p pdicatõz. qz cõit pdicat ꝛc alijs mẽbris. z sic drã cõis diuidit. Alioꝰ dr cõis rõe vsus. qz. s. ẽ ĩ vsu cõi loqtiũ. z sic drã cõis ẽ mẽbꝫ diuidẽs.

Arguit Illud qd ẽ cõe multz facit ꝓuenire. gꝰ nlla drã dr cõis Ddz q̃ drã nõ dr cõis. qz ẽ ĩ rebꝰ q̃s facit differre. qz sic facẽt ꝓuenire. sz dr cõis. qz ẽ in vsu cõit loqtiũ. i. in vsu vulgariũ. Uñ ꝓgnoscẽ drãz magz ꝓpriã ꝓuenit sapiẽtissimis. z ꝓgnoscẽ drãz ꝓpriã ꝓueit sapiẽtibꝰ. sz ꝓgnoscere drãm cõem ꝓuenit rudibꝰ z vulgaribꝰ.

Arguit Idẽ nõ pt differre a seipo. gꝰ male dr q̃ sor. sez ens dzt a seipo ñ sedẽre Alns pbat. qz idẽ ẽ si bipi maxie idẽ. cũ q̃ ñ stat aliq drã. Ddz q̃ idẽ differre a seipso pt itelligi dupl r. vnoꝰ eẽnal r. z sic ẽ falsũ. Alioꝰ alteritate q̃dã. accñtal r z sic ẽ verꝫ. qz maxia ydẽptitas eẽntial stat cũ diũsitate accñtali. sic aq̃ calida dzt a seipa frigida nõ q̃dẽ eẽntial sz accñ

Arguit Idẽ ñ pt a se ꝛc negari gꝰ ñ pt a se (tal tm ipo accñtal differre. ꝓnapbat. qz drã ẽ it illa q̃ negãt ꝛc seiuicẽ. Ddz lz idẽ sũptũ sñ addito ñ possz ꝛc se negari. tñ idẽ sũptũ sõ vno accñte pt a se negari sũpto sõ alio. vt licz

ista nõ sit ꝑa. soz. ñ ē soz. tñ ista ē ꝑa. soz. sedēs ñ ē soz. ābulās. ⁊ sz idē ñ possz subeē ill' accñtib⁹ ꝓrijs actu. tñ successiue

Arguit Sedē stare ⁊ hmōi stz accñtia. g ñ stz drē. Dōz negādo ꝓñam. qz drā ca pit tripl'r. vno⁰ cōit. alio⁰ ppe. tercio⁰ magz ppe. drē cōes ⁊ aliq ppe stz accñtia c⁹ mōi stz sedē stare ⁊ altrdo i cigno. drē āt magz ppe ñ stz accñtia. eo q tal' drā ē distictñ pdicabile ab alijs Et nō ē icōueniēs q vnū ⁊ idē habeat modū drē ⁊ accñtz f⁹ diuīsos respcūs. Uñ sedē stare stz accñtia inqztū ꝓpanē ad s'bcta qb⁹ insūt. sz stz drē inqztū faciūt differre illa s'bca qb⁹ insūt ab alijs qb⁹ nō insūt.

Drñtia propria est q̃ altez.

Hic notificat drām ppriā. dī. Drā ppa ē q̃ altez dīt ab altero isepabili accñte Et p accñs isepabile itelligūt ppe passiōes sicz risibile. ⁊ etiā accñtia q̃sequūt pncipia ꝓplexionalia sicut albedo i cigno. vl' q̃ al's s'bco isepabil'r insūt. sicut simū aqlū. Uñ simū ē nasus curu⁹ i medio tēpssus. ⁊ in fine eleuat⁹. aqlum ē nasus in medio eleuat⁹. ⁊ in fine tēpssus

Arguit Prope passiōes nō stz accñtia. g⁰ nō stz accñtia isepabilia. ꝓña pbat p locū a toto i mō ad suā ptē negatie. qz isepabile ē tēmiatio q̃dā Dōz q accñs capit dupl'r. Uno⁰ ppe. p accñte pdicabili. ⁊ sic ppriū nō ē accñs. Alio⁰ cōit p accñte pdicamtali qd se extēdit ad oēz entitatē iherē tē alicui. siue ꝗ fuerit ꝓūtibile siue ñ. ⁊ sic ppa passio ē accñs ⁊ ē isepabile Pro q̃ nō. q isepabile pt dupl'r exponī Uno⁰ negatie et sic isepabilez tātū q̃ si nullo⁰ sepabile. ⁊ sic q̃libet ppa passio ē accñs isepabile. sic risibilitas i hoie. Alio⁰ puatie. ⁊ sic isepabilez tātū sic difficulē sepabile. ⁊ sic aliq accñtia cōia stz isepabilia. sicut cycatrix cū ex vulnē occalluerit

Notandū Qz simū aqlū stz accña cōia ⁊ ñ ppa. qz p⁹ fluit ex pncipijs spēi. sz accñs cōe fluit ex pncipijs idīdui. vñ si simū ⁊ aqlū ēent accña ppa. tūc oēs hoies ēent simi l'aqli qd ē falsū. qz accñs ppriū ꝓseqt pncipia spēi ⁊ iest oib⁹ idiuiduis illi⁹ spēi. Uñ pz q illa accña stz bñ drē ppriē. sz nō accñtia ppria

Magis propria drā est qñ.

Hic notificat vl' mēbꝝ dcē diſiōis. ſ. drāz magſ ꝓpā. di. Drā magſ ꝓpa ē qñ alterꝝ dr ab alio ſpecifica drā. ſic hō dr ab aſino rōnali qlitate. vt dr Por. ⁊ dr iſta drā magſ ꝓpa. qz ꝛgnoſcē eā

Ar Rōnale ñ ē q (ducit ſapiētiſſimis ꝓpt eꝰ difficultatē litas. gº male dr por. q hō differat ab aſino rōnali qlitate Dōz qꝫ uis rōnale ñ ſit qlitas ꝑm rē. ē tñ qlitas ꝑm modū. eo q modꝰ qlitatz ē pdicari i qle. ſz drā pdicat in qle. igr.

Ar Rōnale nō ē ꝓpa drā cū ñ ſit accns. gº nō eſt drā magis ꝓpa. ꝛña ꝓbat. qz ibi ar a poſitio ad ꝛpatm negatie. Dō q magſ ꝓpū ñ capit ḣ vt ē ꝛpatiuꝰ de li. ꝓpñ. ſz vt ē idē qd ſba le l' ſpecificū. ⁊ p ipz circūloq̄mur drāz q fac differre ſpecifice et

Notandū Qz q̄nz ſtz diſiōes drē q̄s (eēntial' poſit por. ⁊ patēt i ḣ metro. Alterat. ⁊ ſe/ pat. p ſe. magſ. edificatqꝫ Pria diſio ē. drāꝝ q̄dā fac alterū q̄dā aliud. exē' pmi. vt cōis ⁊ ꝓpa. exē' ſcdi vt drā magſ ꝓpa Scda diſio. drāꝝ q̄dā ſtz ſepabiles q̄dā inſepabiles. exē' pmi vt drā cōis. ex' ſcdi vt drā ꝓpa ⁊ magſ ꝓpria Tercia drāꝝ iſepabiliū q̄dā ſtz p ſe. vt drā magis ꝓpria. q̄dā ſūt p accns vt drā ꝓpria Quarta drāꝝ q̄dā ſuſcipiūt magſ ⁊ minꝰ. ⁊ q̄dā nō. exēplū pri mi vt drā cōis ⁊ ꝓpria. exēplū ſcdi vt drā magis ꝓpria. Quin ta drāꝝ q̄dā ē diuiſiua ⁊ q̄dā ꝛſtitutiua.

Ar Dis drā facit alteratū. gº pria diuiſio mala. Añs ꝓbat p Por. q̄ dr q vl'r dis drā alteratū facit cuilibet aduenīēs Dōm q alteratū capit dupl'r: Unoº cōit put dr diuſitatē eēna lē vl' accntalē. ⁊ ſic intelligit dcm porph. Alioº capit ſpēal'r put tm dr diuſitatē accntalē ⁊ ſic nō omis drā facit alteratū. ſz q̄dā faciūt aliud. i. diuſitatē eēntialē

Ar Riſibile ē drā ꝓpa. ⁊ tñ nō ſuſcipit magſ ⁊ minꝰ. gº male dr. q drā ꝓpria ſuſcipit magſ ⁊ minꝰ. Scda ps añtis p bat. qz ē ꝓpria paſſio q̄ eq̄l'r ieſt oībꝰ idiuiduis. Dōz q riſibl'e capit dupl'r. Unoº ꝑm ſe in qꝫtū ē paſſio hoīs. ⁊ ſic nō ſuſcipit magſ ⁊ minꝰ Alioº in ordine ad ſbcm cui inest qd meliꝰ ē diſpo ſitū ad actū ridēdi. ⁊ ſic riſibile ſuſcipit magſ ⁊ minꝰ. qz vnꝰ hō ē riſibilior qꝫ alter. eo q vnꝰ hō magſ ridet qꝫ alter. Sz dicēs. ꝓpa paſſio ñ hz ꝛriū. gº ñ pt ſuſcipe magſ ⁊ minꝰ Dō. q ñ omis ſuſceptō magſ ⁊ minꝰ cāt p admiſtōz ꝛrij. ſz et fit in ordine ad ſbcm cui ieſt. ꝓ' q vnū ſōctm ē magſ diſpoſitū ad actū qꝫ aliud

Arguit Una ē drā q̄ ē disiua ⁊ ꝓstitutiā. g̃ q̄nta disio nō ē bona. Ānis ꝓbat. qz sensibile dicit ḡ genꝰ corpꝰ ⁊ ꝓstituit al'. Dicz q̄ vna ⁊ eadē drā ē disiua ⁊ ꝓstitutiua nō respcū eiusdē. sz respcū diuersoꝝ qz ē disiua gi ⁊ ꝓstitutiā spēi ⁊ gᵒ ista disio vltia ñ ē disio i diuisas res. sz i oppositos modos

Drā est quod predicat de.

Hic positis acceptōibꝰ drē eligit terciā q̄ ē vnū pdicabile ab aliis distinctū. Et eā dupl'r diffinit. ꝓmo sic. Drā ē q̄ pdicat de plibꝰ spē drūtibꝰ in eo q̄ q̄le. In q̄ diffinitōe vl'e ponit loco gi. et refert p ḡ relatū qd. ⁊ dat illa diffinitō de differētia in ratōe pdicabil'. Ānis q̄nq̄ sit diffinitōes drē fm Poz. Prīa ē. drā est q̄ abūdat spēs a genē. Scda. drā ē qd pdicat de plibꝰ spē drūtibꝰ ⁊c Tercia drā ē qd aptū natū ē diuidē genꝰ ⁊ ea q̄ sub genē posita sit. Quarta drā ē q drūt a se singula Quita drā ē qd ad esse rei ꝓducit. ⁊ eiꝰ qd ē esse rei ps ē. Quaz diffinitionū declaratio sufficiēter habet in Porphirio

Arguit Ista diffinitio drē nō ꝓuenit oi ꝓtēto sub diffinito. gᵒ nō ē bona Ānis ꝓbat. qz nō ꝓuenit aletedini ⁊ nigredini q̄ tū sit drē. Dōm q̄ nō sit drē magi ꝓpe. q̄ hic diffinit. sz drē cōes.

Arguit Diffinitō drē nō ꝓuenit oi drē magi ꝓpe. Assūptū ꝓbat qz nō ꝓuenit drē vltie q̄ ē ꝓtibil' cū spē. ⁊ gᵒ nō pt pdicari de plibꝰ drūtibꝰ spē. vt rōnale ē drā vltia. ⁊ solū pdicat de hoie ⁊ idiuiduis eiꝰ Dōm q̄ q̄ncūq̄ dat aliq̄ diffinitō analogi. tūc illa dz ꝓueire ꝓncipaliori analogato q̄ ad oēs suas ptes ⁊ posteriori q̄ ad aliq̄s. sz drā analogice dr de drā generica ⁊ specifica. ⁊ p ꝓus dr de generica. ⁊ō illa diffinitō fm se totā sibi ꝓuenit, ⁊ specifice solū q̄ ad aliq̄s pticulas.

Arguit Ista diffinitō dat de drā in rōe pdicabil'. sz drā vltia ē pdicabile. gᵒ diffinitō dz sibi ꝓuenire Dicz q̄ drā vltia nō ē pdicabile ꝓpe sūptū. sz cōit sūptū Et qn q̄ritur q̄re Porph. nō posuit vnā diffinitōz q̄ ꝓueniret oi drē tā generice q̄z specifice, vt dicō drā ē qd pdicat de plibꝰ in eo qd q̄le. Rūdet q̄ nō. qz drē vltime nō sit nobis ꝓgnite. ⁊ gᵒ nō cadunt sub diffinitōe. Sed Porph. diffinit drām nob ꝓgnitā.

cuiusmōi est dr̃ña genēica in cō diffinitōe et sic ꝓphēdit differētia specifica Et qñ dr Porphirius exēplificat de dr̃ña specifica. Dōm q exēplor nō sp requritur verita s nā fm phm ꝓmo porū exempla ponim nō vt ita sint sed vt sentiant addiscentes

Arguit Omne pdicabile pdicat de plib. sz dr̃ña vltia siue specifica nō pdicat de plurib ergo nō est pdicabile neq sub aliquo cōtinet. Minor pbat qr solū pdicat de vna spē. Dōz q uis dr̃ñtia vltia nō pdicat de plurib immediate tñ bñ mediate scz mediante spē z ḣ sufficit. qr nō est de rōne pdicabilis immediate de pluribus pdicari sicut etiā infra dicet de proprio.

Arguit Sicut se hz spēs ad genus ita se hz dr̃ña specifica ad dr̃ñam genēicā. sz spēs ē distictū pdicabile a genē genus et sic dr̃ña specifica ēit distictū pdicabile a dr̃ña genēica.

Dōm q nō ē p oia sile. qr genus z spēs hñt diūsa subijcibilia. sed dr̃ña specifica et generica hñt vnū subijcibile qr sp spēm ḡre sub eodē pdicabili licz analogice cōtinent. Et sic spēs subijcit generi z genus pdicat de spē vt hō est aīal. sz vna dr̃ña nō subijcit alīi nec vna dr̃ña pdicat de alia sumēdo ambas dr̃ñas in rōne differētie. vt nō potest dici rōnale ē sensibile inqztū rōnale est dr̃ña licet bene inqztū rōnale cōuertit cū hoīe. Tercia dissimilitudo ē qr spēs determiat genus. sz vna dr̃ña nō determiat aliā qr nulla dr̃ña hz se p modū determiabilis sz sp p mōm determiant. vñ dr̃ña z spēs dr̃ñter determiāt genus fm q genus capit dupliciter. vno modo vt est totū vīe. alio inqztum est totū potestatiuū. spēs determiat genus in rōe tōtis vlis sz dr̃ña determiat genus in rōne totis potestatiui.

Arguit Illa ps p dicat de suo to sz dr̃ña ē ps spēi. g nō pt pdicari de spē Minor pbat qr genus cū dr̃ña ꝓstituūt spēm Dōz q dupliciter ē ps put ad ppositū sufficit scz integral z tlis nō pdicat de suo toto. vt ista ē falsa pdicatio tom est paries. Alia est ps eēntialis siue diffinitiua et illa bñ potest pdicari de suo toto et sic dr̃ña est pars.

Arguit De eēnalr z ꝓūtibilr idem est iudicium sz rōnale eēntialiter z ꝓūtibilr idē est cū hoīe g de ipis idē ēit iudiciū. et p ꝓñs rōnale ēit spēs sicut hō Dōz. q de eēntialr z ꝓūtibiliter idem est iudicium quo ad rē significatā. sz ñ quo ad mōz pdicandi qr modus pdicādi nō suit a re significata. sz sumit a mō significādi z qr hñt aliū modū significādi etiā habent alium modum pre/

dicandi penes quos predicabilia distinguuntur

Arguit Dra ens gnica pdicat de vna solo spe g° no p/dicat de plib°. Alias patz pr dra ens stituit vnaz spez. ergo tm pdicat de vna spe. Dom quis imediate pdicat d vna spe tamen mediate predicatur de plibus specie drantibus qz illa species vlterius est diuisibilis in species

Querit Quare differetia predicat in quale. Rndetur q io qz coueienter rndet ad inrogationez factā p quale. vt cū querit qlis est homo coueniēter respōdet est rōnalis. Alia rō est qz illud quod habet rōnem forme siue qlitatis pdicatur in quale sz dza habz rōnē forme siue qualitatis. g predicat in quale. Mioz patz qz sicut statua est quid cōpositum ex ere z figūa. Et es ē matia statue z figura est forma eius sic etiā spēs est quid compositum ex genere et differētia et genus est materia spēi sed differētia est forma eius. et de ratione forme ē qualificare quare differentia in quale predicatur

Arguit Phs dicit septio methaphysice q oēs ptes diffinitōis sūt forme g° nulla ps ei° ē matia Dz q lcz oēs ptes ppate ad diffinitz sint forme qm de ipo formaliter et quidditatie pdicātur tamē ptes sibi inuicē cōpate nō oēs sunt forme vt patuit. Et qn dz phs° scdo de aia notat forma qd qd ē eē nō aūt materiā igit. Dom q forma dz qd qd ē eē nō qn matia ppcurrat sz h dz eo q forma ē pncipalioz ps z ppletia diffiōis

Arguit Illd pdicat in qd qd ppueient rndet ad ītroga tōez fctāz p qd sz dra ē hmōi. g Mioz patz qz cū qrit qd ē hō ppueiēt rndet ē rōnal. Dz q d za bn pdicat in qd fz eē sz nō fz mōz. qz dza n dt qddtatē p mōz qddtatz sz per mōz qlitatz. mod° aūt pdicādi sumit a modo significandi.

Arguit Illa bona diffi° dz ppueire alii a diffito. sz ista ē hmōi. g n ē bona. Mioz pz qz ppueit actnti nā albū pdicat d plib° dntib° spē in eo q qle vt cū qrit qlz ē hō rndet q ē alb°. Dz q dra pdicat in qle eēntiale. sz accns pdicat in quale accntale z sic excludit p illā pticlaz qle. qz in illa diffione poit qle p qli eēnali. Pro q notādū q triplex ē qle scz quale gnz quale spēi et quale indiuidui. quale genēis ē dra qualificās siue diuidens aut determinās ipm ge°. sz quale spēi est ppa passio fluens ex principijs spēi vt risibile. quale autem indiuidui est ac/

cidens commune fluens ex principijs indiuidui vt sedere stare.

Differētia est qua abūdat

Hic poit aliā diffitōez drne q ꝓueit sibi p ꝓpatōez ad spēz quā ꝓstituit. dicēs dra ē qua spēs abūdat .i. genere. a actu plus hz q̄z gen⁹. z diffinit h dra tā genica q̄z specifica tā v.ltia q̄z nō vltia.

Arguit Unⁿ rei est tm̄ vnica diffi⁰. sz dra ē ꝑus diffita g̃ male poit h ista diffi⁰ Dōz q vnⁿ rei est tātū vna diffi⁰ q̄ditatia z ecnal'. sz bn pnt esse pl'es ascri. ptōis Un ista ē vna ascriptō drne z dat de drna in ordine ad pēm quam cōstituit: sed pdicta diffinitio dat de drna in rōne pdicabilis.

Arguit Quascūqz drnas hz spēs illas hz a gne z cū h ge⁹ hz alias drnas. g⁰ ge⁹ hz plures drnas q̄z spēs Dōz q̄uis ge⁹ hz pl'es dras prāte q̄z spēs. tū spēs hz plures dras actu sz abūdaē in ꝓposito ē actu z itellcū plura hre z inclu dere. dz actu p qd excludit ge⁹ dz itellcū p qd excludit ꝓpū qd ñ ē d itellcū spēi Un aliqd includi ī alio actu ē ipz icludi vt form ecnalē. sz aliqd icludi itellcū ē ipz icludi tā q̄z illd sn q ñ pt itel/

Arguit Ge⁹ icludit vnā dram actu z duas ī poña, ligi g̃ abūdat drna a spē. Añs patz qz al' ē ge⁹ et iclu dit istā drazsensibl'e actu et alias duas poña Dōz q al' in q̄ztū est spēs corporis animati tūc includit vnā dram actu. sz nō q̄ztū est gen⁹. qz aīal est vnum intermediū exns gen⁹ et spēs genus re spectu inferiorum et species respectu superiorum.

Arguit Drntie opposite vt rōnale z irrōnale pdicāt de genere ꝑa pdicatōne. g⁰ sil' actu sūt in gne. ꝓna tenz qz dici de psuppoit eē in. Añs ꝓbat qz iste sūt ꝑe. al' ē rōna le al' ē irrōnale. Dōm q si actu capit dupl'r. vno⁰ p pntial'r z sic drne opposite bn sunt sil' in eodē gne actu. Alio⁰ actu capit p formal'r z ecnalit z sic nō. pnt drne opposite eē actu in eodem.

Et sciēdū q eadē ē drna

Hic cōsequēt poit notabl'e in quo habet vna dīsio differentie. Dicēs q eadem est differētia diuisiua z cōstitutia. disiua gene/ris z cōstitutia spēi. vt rōnale cū differētia sibi opposita diui/dit hoc genⁿ animal. z constituit spēm scz hoiem. Est ergo diui siū talis differētiarū quedā ē diuisiua z quedā constitutiua.

Ar. Diuidere et cõstituere sunt actus oppositi. sz opposita ñ
pñt eidẽ inesse. g⁹ nõ est eadẽ drã diuisiua z ꝓstitutiua.
Dõm q̃ opposita nõ pñt eidẽ inesse respectu eiusdẽ sz bñ respcũ
diuersoꝝ. vñ duplex est diuisio quedã ẽ in diuersas res et in il/
la mẽbra nõ pñt coincidere Alia ẽ diuisio eiusdẽ rei in diuersos
eius mõs. z in illa mẽbra pñt coincidere respcũ tñ diuersoꝝ sic
rõale ẽ diuisiuũ respectu generis. s. aial' z ẽ ꝓstitutiũ respcũ spẽi.

Ar. Drã est diuisiua generis et etiã diuisiua spẽi vt pz p vnã
diffõem drẽ q̃ hẽtur a poꝝ. g⁹ eadẽ drã respcũ eiusdẽ ẽ di
uisia z ꝓstitutia Dõz q̃ alit drña ẽ disiua gñis z alit disia spẽi
nã ẽ disia gñis ꝓstituẽ⁹ sb gñe spẽz. z ẽ disiua spẽi iq̃z⁹ distinguit

Notãdũ Qz drña hz tres act⁹ /vnã spẽm ab alia.
Pri⁹ act⁹ ẽ dide ge⁹ z ab illo actu vocat' di/
uisia. Scd⁹ act⁹ ẽ ꝓstituere spẽz z ab illo actu vocat' ꝓstitutiua.
Terti⁹ act⁹ ẽ distiguere siue facere differre z ab illo vocat drñtia.
qz iustũ ẽ vnũqdq̃z a fini appellari secundo ꝛc anima.

Querit Quare mortale scdz ꝗitatẽ nõ ẽ drña aial' rõ
nalis. Rñdit q̃ ideo qz omis drña sumitur
a forma. sed mortale sumitur a materia qz hõ est mortalis gracia
corpis et nõ grã aie. g⁹ mortale nõ pot esse differentia. Et q̃ por
phirius dicit in tertu q̃ mortale aduenies aiali rõnali ꝓstituit.
spẽm loquitur ꝑm opinionẽ stoycoꝝ. Secũda rõ est qz drña est
extra intellectũ generis. et etiã genus preuenit suas drãs. sed in
hoc q̃ dicitur aial rõnale etiam intelligitur mortale. ergo mor/
tale nõ pot esse drã aialis rõnalis.

Et ob hoc dicit boeci⁹ q̃ so
lo. Vic Pe. his. infert correlariũ q̃ sola spẽs diffinit. Et hꝑ
batur sic quia ois diff⁹ ꝓstituitur et gñe et drã sed sola spẽs ha/
bet genus et differentias. ergo sola spẽs. diffinit.

Ar. Ben⁹ drña ppriũ et accñs diffiniũtur a pe. his. et tñ non
sunt spẽs. g⁹ ꝓtradicit sibipi. Dõm. q̃ soli⁹ spẽi ẽ diffõi
ppriissima dicta. s. q̃dditatiua et essential'. sed gen⁹ differẽti a p/
priũ et accñs pñt bñ diffiniri ꝓscriptõe quadã accñtali et sic ha
bent modum speciei licet nõ sint vere spẽs.

Ar. Suba nõ est spẽs z tñ diffinit diffõe q̃dditatiua et essen

tiali. vt suba est ens p se. Dom. q illa nõ est vera diffo qddita tiua et essentialis substantie sed est vna descriptio. qz ens nõ ē genus licet bene sit quid cõmunius qz substantia.

Ad Aial diffinit diffinitõe qddiratiua z eentiali. z tñ anial nõ est spes sed gen⁹. g⁰ nõ sola spes diffinit pma ps añtſ. pbat qz al' ē suba corporea mixta aiata sensitiua q qdē est diffinitio qddiratiua et essential'. Dom q al' diffinit vt spes sz nõ vt genus. qz al' est gen⁹ subalternũ et sic pt eē gen⁹ z spes. qz ē spes respectu suo z superiorũ et genus respectu inferiorũ.

Ropriũ dicit qdruplíciter. Postqz autor determinauit de genere spē z differentia q pdicant essentialr. ḣ ꝓnter determinat de alijs vlib⁹ sive pbilib⁹ que pdicant actñtalit. et pmo d̄ pprio. scdo de accñte. Rō est quia pproprium fluit ex principijs speci et accidēs ex principijs indiuidui. sed spes est añ indiuiduũ. ergo. Scda rō est qz pprium pdicat de suis subijcibilib⁹ conuertibilit z accñs nō conuertibilr. sz illud qd pdicatur conuertibiliter hz veriorem modũ pdicādi qz illud qd ptur nō conuertibiliter. pmo añt distinguit pproprium penes quor modos. eo q pproprium est de nũero eorũ que multiplr dicunt.

Ad Arestotiles pmo thopicorũ acceptões pproprij sufficiēter ponit et ñ nisi tres. s. pproprium ad aliqd. pproprium qñ z pproprium simpliciter g pe. his. ē supflu⁹. Dom q Aresto. sub vno mō ꝓphendit duos qz pproprium simplr ē pproprium qrto mō z pproprium qñ ē pproprium tercio mō qz qñ dr tpus. sz pproprium ad aliqd hz duos mōs sub se scz pproprium pmo mō et scdo mō. qz inqztum conuenit oi z nō soli sic ē pproprium scdo mō. sz inqztum conuenit soli et nō omi sic est pproprium primo mō. ergo tale pproprium dr ad aliqd. qz vel excedit subiectũ. z sic est pproprium secūdo mō. vel exceditur et sic est pproprium pmo modo.

Querit Que est sufficiētia istorũ quattuor mōrũ pproprij Dom q illa. nã omne pproprium fluit ex principijs illius cuius est pproprium. vel q illa principia sunt adequata pprio vel inadequata. Si sunt inadequata hoc ē duplr. vl principia subiecti excedūt pproprium et sic ē pproprium pmo⁰. vl excedūt z sic ē pproprium scdo⁰. Si añt sūt adeqta. i. q principia subiecti adeqnt pprio ḣ ē itez dnplr vl illa principia sūt itrāsmutabilia. et sic ē pproprium qrto⁰ aut sūt transmutabilia et sic ē pproprium tercio mō Vel alit oē pproprium

fluit ab aliqua spē. aut g° ē pūtibile cū tali spē z sic est pp° q̄rto mō. vl nō et hoc ē dupl'r. qz aut ꝓuenit oī et soli et hoc p aliq̄ tē pore et sic est ppriū tercio°. vl nō et hoc dupl'r. qz vel ꝓuenit soli et nō omi et sic ē ppriū pmo° aut oī z ñ soli z sic ē ppū scdo°.

Ad me accñs cōe fluit ex principijs indiuidui. sz aliqd ppri/um est accñs cōe. g° aliqd ppriū fluit ex principijs idiui/dui. Dōz q̄ illa maior i sufficiētia scda ñ est ꝗa simpl'r. nisi spēs extēdat ad subiectum quia omne pprium habet aliquod subiectum ex cuius principijs fluit. Vel dōm q̄ accñs cōe nō fluit ex principijs speciei absolute. sed vt spēs respicit indiuidua.

Primo mō dicit propriuz

Ponit primū modū ppriij dicens. ppriū prio° ē qd ꝓuenit soli et nō oī vt esse medicū esse grāmaticū. Et est rō illius mōi qz ppriū primo° fluit ex principijs essentialib° sed nō necessario z p ho q̄ fluit ex principijs essentialibus ꝓuenit soli. et p hoc q̄ ñ necessario sed libere ex eis fluit nō inest omni indiuiduo.

Arguit Illud qd inest spēi ꝓueit oib° indiuiduis illi° spēi. g° p hoc q̄ ppriū prio° inest soli spēi. ēc in erit oī indiuiduo illi° spēi. Ans pbatur p sil'e qz al' inest hoī et oib° indiuiduis hoīs Dōz q̄ illd qd inest ēntialit z necio spēi etiā inest oī indiuiduo illi° spēi. sz nō optet ꝫ illo qd inest accñtaliter sz ppriū prio° actñtaliter inest spēi. vñ dupl'r aliqd ꝓuenit supiori. vno° ēntial'r et tale cōuenit cuilibet ꝓtēto sub ipo. Alio° ꝓtigenter z accñtal'r z tale nō optet cuilibet inferiori cō/uenire maxime qñ ꝓsequitur pricipia spēi libere z ꝓtingēter.

Ad Esse medicū nō ꝓuenit soli hoī. g nō est ppriū prio°. añs pbat dupl'r prio pr ꝓueit angelis. s. raphaeli sicut pz i ij metro. Mihi pax diuina ga. fortis. ra. medicina. Scdo pbat. qz etiā ꝓuenit canibus vt patet in hijs ꝗib° Cōditōne bōa sūt in cane bis duo dona. Est lingua medicus dñoqz fidelis amic° Sentit odoratu fugit suo latro latratu. Dōz ad prim q̄ dr̄ñter angelus et hō sūt medici. nā angel° ē medic° qz hz scias medicia lē ꝓcreatā. sz hoies sūt medici qz hñt scias medicialē p laborē z studiū acq̄sitā. Ad scdz dr q̄ canis ē medic° fm ptē. s. fz lignā z g nō seq̄t canis ē medic° fm linguā g ē medic° qz ibi. arguit a dicto fz q̄d ad dictū simpl'r. Etiā fz linguā cais ē medic° nāl'sz ñ artificial'. qz ñ ab arte medicie q̄ acq̄rit p studiū z laboē sz cō

uenit canib⁹ a natura tm̃ qz canis est al' colericũ ⁊ ergo hz ling/
uã siccã et qz lingua et⁹ sicca ẽ lãbit ⁊ extrahit prauos hñores q̃
bus extractis fit cõglutinatio laterũ illoꝝ vulneꝝ et sanantur.

Ar Oẽs hoies natural'r scire residerãt vt dz ꝑmo metha. g
esse medicũ ꝓueit oi hoi. Tenet ꝓña qz medicia ẽ scia.
Dõm q oẽs hoies sunt bñ medici aptitudie ⁊ nõ actu sz eẽ me/
dicum vt est ppriũ ꝑmo mõ nõ debet dicẽ aptitudinẽ sed actũ

Ar Ois hõ ẽ aptitudie medic⁹. g ois hõ ẽ medicus. ꝓña p/
bat p sil'e qz ois hõ ẽ aptitudie risibil'. g ois hõ est risibil'
bene sequit. Dõm q nõ est sil'e qz illa que sũt ppria ꝑmo mõ
sunt in ꝑma spẽ qualitatis sed illa q̃ sunt in ꝑma spẽ q̃litatis di/
cunt actũ. et nõ pñt sua subiecta denoiare nisi actu insint illa ve/
ro que sunt in quarta spẽ qualitatis dicũt aptitudinẽ et ergo ta
lia ppria denomiant sua subiecta cum aptitudine.

Quer it Quare nõ ois hõ ẽ actu medic⁹. Rñdet q iõ
qz ꝑncipia prima medicine et cuiuslibet alte/
rius scie sunt intellectus et volũtas. sed nõ ois hõ hz volunta/
tem ad studiũ ⁊ laborẽ sine quo nullus ꝑt hr̃e ⁊ acq̃rẽ sciaz igit

Secũdo mõ dicit propriũ

Hic ponit scdm modũ ppriũ dicẽs. ppriũ scdo mõ ẽ qd ꝓueit
omni sz nõ soli. vt eẽ bipedẽ. Ro qz tale ppriũ fluit ex ꝑncipijs
cõibus diuersaꝝ spẽꝝ nccio. Et p hoc q fluit ex ꝑncipijs cõib⁹.
sic nõ ꝓuenit soli sz p h̃ q fluit ex illis nccio sic ꝓuenit omni.

Ar Aial ꝓueit oi hõi ⁊ nõ soli hoi g⁹ ẽ ppriũ scdo⁹. Dõm q
h̃ verbũ ꝓueit in ppposito tm̃ valet sicut accidit insignũ c⁹
poz. dz ppriũ scdo⁹ ẽ qd accidit oi sz al' nõ accidit hoi eo q ẽ de
eẽntia eius. et ergo nõ est ppriũ scdo⁹. vl' ꝑt dici q aliq̃d ꝓueit
alteri dupl'r vno⁹ eẽntial'r alio⁹ actñal'r. Uñ quãuis hoi ꝓue/
niat aial eẽntial'r nõ tñ accñtaliter sicut hic accipit.

Ar Ultia dra spẽi nõ accidit spẽi sz bipes ẽ vltia dra spẽi. s.
hois. g nõ accidit hoi. Mioz ptz diffinitẽdo hoiez. hõ est
aial gressibile bipes. Dõm q bipes bñ ponit in diffõe hois. sz
nõ q̃ditatiua ⁊ eẽntiali. Etiã bipes ponit loco dzñe ad circũlo
quendũ cũ alijs ꝓticul' dzãm ppriã hois. sz nõ est dzã ppria.

Ar Esse bipedẽ nõ ꝓueit oi hoi g ñ ẽ ppriũ scdo⁹. Alñs ꝑbat
qz aliq̃ hoies sũt tñcati vno pede ⁊ aliq̃ cladi Dõz q̃ ꝓuꝫ

oēs hoīes ñ hñt duos pedes actu tñ bñ aptitudīe. qz oēs hoīes apti nati sūt hre duos pedes sz ḣ capīt eē bipedē vt dt aptitudiez qz idē ē qd aptū natū hre duos pedes z sic hō q ñ hz pedes ē bi.

Arguit Omīs hoīes nō hñt aptitudīe duos pedes. pbat qz aliq sūt hoīes hñtes vnū pedē vt sē monopedes Dōz q si sīt tlia aialia vt epigūt tunc ñ sunt hoīes qz hō est aīal gressibile bipes. pstat āt q hō vno pede nō gditur

Tercio mō dicit proprium

Hic poit terciā acceptōez ppy dicēs ppū terco mō ē qd inest oi soli et nō sp vt canescē. Rō qz tale ppriū fluit ex pncipijs eēntialib' spēi nō sb quacūqz dispositōe sz certa z determinata p hoc q fluit ex pricipijs essentialibus sic cōuenit soli et omni sed q sub certa dispositione ex illis fluit non semper inest

Querit Utz canescē sit ppriū tercio mō aut canescē in senectute Dōm q canescere sz canescere in senectute semp cōuenit homī in senectute. et ergo fm modū est ppriū quarto mō licz nō fm rem. qz ppriū quarto modo fluit ex principys spēi. sed canescere fluit ex principys indiuidui

Arguit Canescē nō pueit iohānī ī iuuētute z iohēs est hō. gcanescē ñ pueit oi hoī Dōz licz canescē nō pueit actualr iohī tñ bñ aptitudialr sz pueit ḣ dz dicē aptitudiez

Af Si pueniet dicat aptitudinē tūc male dr ī textu z nō sep pbat qz canescē pueit sp hoī aptitudialr. Dōm q conuenit prout dicit aptitudinem deter construi cum omni et soli et non cum illo complexo et non semper

Af Canescere nō pueit soli. pbat qz etz pueit canibus et lupis cū canescere nihil aliud sit qz acqrē griseos crines quos ipsi hñt Dōm q ppre loquēdo canes et lupi nō canescūt sed mgz griseścūt. vñ ē dza int canescere z gricescere qz canescere puenit ex huīdo cerebri idigesto. sz gricescere puenit ex humoribus grossis totius corporis. z ergo lupi per totū corpus griseścunt et hoīes solū in capite canescūt. Etiā griseścere nō determinat sibi certam spēm. sed canescere determinat sibi spēm humanam

Af Canescere pueit hoīb' ī iuuētute. pbat qz aliq hoīes ī iuuētute canescūt Dōz q duplex ē canicies. s. natal' et pre

ter naturā. Uñ aliqs bñ pōt canescere in iuuētute nō naturalit. sed ꝑter naturā ꝓpter aliqz certā cām. Et sunt tres cause q aliq homies in iuuētute canescunt. ꝓma ē magna sollicitudo ⁊ cura Uñ vers'. Cura facit canos qzuis hō nesciat ānos. Et sil'r ōr bo. etius in ꝛ ꝓsolatione phie et dolor etatē iussit inesse suā. Scōa eā est notabilis vulneratio et lesio capitis qz ꝓpter recessum ca liditatis q̄ fit ex nimia vulneratōe hō in iuuētute canescit. Ter cia ē ꝓpter maliciā ꝓplexionis. vñ ille q̄ est sanguine' ē bone cō plexionis et sil'r coleric' q̄re isti nō cito canescūt ſz flegmatici ſñt male ꝓplexionis. et sil'r melancolici. ergo eis cito inest canicies.

Ar Si flegmatici cito canescerēt seqret q mulieres ceteris ci/ tius canescerēt. Seqla ꝓbat qz oēs ſñt flegmatice ꝓplexi onis. Dōm q omnes mulieres sunt flegmatice cōplexiōis cō parando eas ad viros. sed cōpando eas inter se tūc aliquē ſñt sā guinee et aliquē colerice. et sic vna citius canescit q̄z alia.

Quarto mō dicit proprium

Hic ꝓnter ponit quartū modū ꝓpriū dicēs. ꝓpriū quarto mō ē qd cōuenit omni soli et semp vt risibile ē ꝓpriū q̄rto mō hois. Rō ē qz illud ꝓpriū fluit ex ꝓncipijs eēntialib' ⁊ adeqt' nccio g̃ in est omni soli ⁊ sp. Et h̄ ꝓpriū q̄rto mō ē vnū ōd q̄nqz p̄bilib'

Arguit Rōnale ꝓueit q̄ hoi soli ⁊ sp. g̃ ē ꝓpū q̄rto mō Dōz q dr̄ña ſbal'bñ ꝓueit eēnal'r sue spēi non tñ accñtal'r sic ꝓpriū q̄rto. Et lcz ꝓpriū q̄rto mō dicat esse ꝛ es sētia spēi. i. essētiā ꝓsequēs nō tamen sicut eam constituens.

Ar Hō nō sp ridz ergo risibile nō est ꝓpriū q̄rto mō Dōz q̄zuis hō nō semp actu rideat. tñ sp aptus nat' est ad ridē dūm. Uñ licet agrestis sit hō q̄ nunq̄z aut raro ridet. adhuc tñ ē risibilis. i. aptus natus ad ridendū. ſz homolchus p oppositū dr hō qui oia ꝓuertit in risum vt faciūt iaculatores Et sil'r dr d puero mox nato ante septimū diē qui nō cognoscit ridere ꝓpter lesionē quā patit in exitu generationis. sed tñ est risibilis.

Ar Nulla bona diffinitio dēt dari p opposita. ſz ista ē hmōi ergo nō est bona. Minor pz qz oī et soli opponūt. Dōz q oī et soli nō opponūtur in ꝓposito quia referūtur ad diuersa nam omni refertur ad indiuidua. et soli ad spēm. vt risibile inest omni indiui duo contento sub specie humana. et inest soli spēi.

Ar. Ista diffo. puenit alteri a diffinito ergo nõ est bona. Añs pbat qz puenit colorato respectu corpis mixti. qz omne corpus mixtũ ẽ coloratũ et semper corpus mixtuz et coloratum dicendum q colorat̃um est actũs cõe z excludit p hoc q dr soli. l. spẽi. qz coloratũ nõ fluit ex pncipijs spẽi seu ex pricipijs eẽntia lib9 corpis mixti. sz fluit ex pricipijs indiuidui prẽti sub corpe mixto. et sic nõ ptur p se de corpe mixto. sed gra suoz inferioz.

Qr. Quare hõ semp est risibilis q̃uis actu nõ rideat. Et q̃re semp ẽ flebilis q̃uis tñ actu nõ semp flet. Rndet. q iõ qz hõ semp est aial rõnale que sunt principia risibilis z flebilis in genere cãe efficiẽtz. Uñ in hoie iunt sex passiones q̃ pse/quũtur se inuicẽ. q̃z pria ẽ rõcinatiuũ. qz em̃ hõ est rõcinatiu9 g̃ ãmiratiu9. et qz ãmiratiu9 g̃. ẽ disciplinę susceptiu9. z qz disci/pline susceptiu9 g̃ ẽ inq̃sitiu9. et qz inq̃sitiu9 igit est inuẽtiuus vel g̃ hoc inuentũ est delectabile vl tristabile. si delectabile sic cãt leticia cordis que manifestatur p appertionẽ oris que ẽ ris9. z sic hõ est risibilis. Uel hoc inuentũ est tristabile. et sic manifestat. p lachrimaz emissionẽ et ergo hõ est flebilis.

Querit. Utz ex nimio risu posset hõ mori. Rndet q sic qz cor est intestinũ qd dã in q̃ psistit vita hominis et qz ppter nimiũ risuz vl leticiã q manifestat qñ hõ ridz sanguis recedit a corde et subuenit faciei. et tñc cor efficit frigi/dũ ppter quã quidẽ frigiditatẽ cordis hõ q̃nqz moritur.

Querit. Quare mulieres magis flent q̃z viri. Dõm q iõ qz flet9 causat ex eo q hõ tristat p quã tristiciã fit impssio aque ad oculos. sed mulieres hñt spũs magz tristes et sil iter habent venas magis molles q̃z viri. et ergo ex illa pstrictione et appertione venaz citi9 flent q̃z viri.

Qr. Quare pe. his. magis exẽplificat de risibili q̃z d alijs passionib9 homis. Rndetur q iõ qz ista passio risibile ẽ nobz notior q̃z alie. qz risibile causat ad extra et alie passiones ad intra. etiam qz risibile est vltima passio hominis.

Qr. Utz ppriũ faciat pdicabile distinctũ quo ad oẽs mõs suos Dõz q nõ sz solũ ppriũ pẽs quartũ modũ qz illd solũ hz distinctũ modũ pdicandi ab alijs eo q ptur actũtal̃r cõuertibil̃r et ei9 subijcibile ppriũ et ĩmediatũ ẽ spẽs fz ĩclinatõz quã hz ad indiuidua. z isto9 etiã qd ãmõ ĩmediate ptur de mlt̃z

Ar Proprium pdicat. d vna spē. g nō ē pbile. Añs pbat. qz tm pdicat de illa spē ex cuius principijs fluit. Dōz qzuis pdicat de vna spē tm pdicatur de plurib⁹ indiuiduis ptēt; sb spē vt risibile ptur de homie ⁊ de omnib⁹ ptētis sub hoīe.

Ar Omne pdicabile dz īmediate pdicari de pluribus. sz p/prium nō pdicat de plurib⁹ īmediate. g nō est pdicabile. Dōm q nō oportet q omne pdicabile pdicet īmediate de plurib⁹. sed sufficit q pdicetur de plurib⁹ ad minus mediate sicut pprium pdicatur de spē ⁊ vlterius de indiuiduis ptentis sub spē.

Ar Spēs ⁊ pprium hnt eadē principia. ergo sūt eadē inter se. Tenet ñtia qz illa sūt eadē quoz principia sūt eadē. Dicendm q qcūqz hnt eadē principia formalia illa sunt eadē principiata sz pprium et spēs nō hnt eadē principia formalia qz hnt illa principia in diuersis generibus causaz. s. efficiētis ⁊ formalis.

Ar Quecūqz hnt eadē subijcibilia illa nō distinguūtur ab īuicē pdicabiliter. sed pprium et spēs hnt eadem subijcibilia ergo. Mioz ptz qz indiuidua sunt subicibilia proprij ⁊ spēciei. Dōm q illa maior nō est vera. qz pbilia nō distinguūt pēs subijcibilia. sz penes diuersos mōs pdicandi de suis subijcibilibus. vl pōt dici ad minorē q indiuidua capiūt tripl'r. vno⁰ qz/tū ad suā ēntiam vel quo ad pncipia ēntialia q sūt hec mā ⁊ h forma et sic sūt subijcibilia spēi. Alio⁰ qztū ad illa accntia q ipse quūt ipa indiuidua grā spēi. ⁊ sic sūt subijcibilia pprij Tercō⁰ fm q includūt pditōes īdiuiduātes. et sic sūt subijcibilia accntz

Et diffinit sic ab arestotile

Postqz autor ondit multiplicitatē pprij ⁊ cū h elegit mēbz de q est sibi ad ppositū. vt. s. ē vnū pdicabile ab alijs distinctū. dr. q pprium quarto⁰ sic diffinit ab aresto. pmo topicoz. pprium ē qd inest oī soli ⁊ sp ⁊ cōsim ptur d re ⁊ nō indicat qd ē eē rei q diffdat de pprio in rōne pdicati vt pz ex priculoz declaratōe.

Ar Dē pbile dz diffiniri p suū pprium modū pdicādi sz ille tangit in ista diffōe pprij g nō ē bona. Dōm q pprius modus pdicandi ipius pprij insinuat in diffōne illa. qz p h q dz ī est oī denotat q proprium ptur in q̄le. ⁊ p hoc q dz ouersim denotatur sufficienter q pdicatur ouertibiliter sed pdicari inquale cōuertibile est proprius modus pdicandi ipius pdicabilis.

Queritur Quare ppriũ nõ ĩdicat q̃d ẽ eẽ rei.i.spẽi. Rñdet q̃ ĩõ qr indicare est eẽntiã alicꝰ rei p pora. explicare.sed ppriũ no ẽ prius spẽ cũ ex eius pncipijs fluat.et nõ econtra.ergo ppriũ nõ indicat essentiam speciei.

Arguit Accidẽtia magnã ptẽ ꝛferũt ad ꝛnoscendũ q̃d q̃d ẽ.et ꝗ marie ꝛueit ppo.q̃ ppriũ indicat q̃d est eẽ rei. Dõm q̃ accñs ppriũ bñ ꝛfert ad cognoscendũ qd q̃d ẽ i.a posteriori ducit sz nõ indicat. Uñ ꝛferre ẽ qualitercũq; a posteriori manuducere in cognitõz q̃dditatis.sz indicare ẽ a pori z certe q̃dditatẽ oñdere.et sic sola diffꝰ indicat q̃dditatẽ diffiniti. Sz dicẽs nullũ accñs extrinsecũ diffinito indicat q̃d ẽ eẽ rei sed diffinitõ ẽ hmõi igit. Nõ ꝛ pz qr diffꝰ ẽ secũda intẽtio. Dicendũ q̃ diffꝰ capit duplr. vno mõ p scda intẽtione. Alioꝰ p re substrata vl fcata p illã scdam intentõez.pmo mõ ẽ accñs z nõ indicat sed scdo mõ est de suba diffiniti eiꝰ indicãs q̃dditatem.

Ad Illud qd in diffõne alteriꝰ ponit ꝗ indicat eius q̃dditatẽ.sz ppriũ ponit in diffõe spẽi.gꝰ indicat q̃d ẽ eẽ spẽi. Dõm q̃ ppriũ nõ ponit in diffinitõe quidditatiua spẽi. sz solũ descriptiua. Uel si ppriũ ponat in aliqua diffõne q̃dditatiua ꝗ ẽ iõ qr p ipm circũloquimur aliquã drãm nobis ignotã.

Queritur Utrũ calefactiuũ et frigefactiuũ sũt ppria vt hic diffinit. Rñdet q̃ sic qr nõ sũt d eẽntia ignis z aque.sed eẽntias ipoꝝ ncẽio ꝛsequũtur. Sz dicẽs calefactiuũ nõ ꝛuersim pdicat de igne qr etiã ꝛuenit alijs.ergo nõ est passio ignis. Añs pz qr ꝛuenit hoibꝰ z brutis. Dõm q̃ aliq̃d dr eẽ calefactiuũ duplr. vnoꝰ p eẽntiã.i.grã pncipioꝝ eẽntialiũ q̃ ꝛseqt Alioꝰ p pticipatõz vñ eẽ calefactiuũ ꝛueit igni solũ fz eẽntiaz.

Queritur Utꝝ eẽ frigidũ sit ppriũ q̃rto mõ aq̃. Dõm frigiditas capitur duplr. vnoꝰ vt ẽ q̃dã q̃litas actu dnoians suũ subiectũ.et sic nõ ẽ ppriũ q̃rto mõ aq̃ Alioꝰ capit vt dicit aptitudinẽ et tñc ẽ ppria passio aque.

Ad Calidũ z frigidũ hũidũ z siccũ sũt accñtia cõia.q̃ ñ sũt p prie passiones. Dõz q̃ ñ sũt simplr passiões.sz qñ ꝛpantur ad sua ppria subiecta.scz ad elemẽta sic sunt ppre passiões vt caliditas in igne ẽ ppria passio ipius ignis et frigiditas in aqua est ppria passio ipsius aque.et siccitas in terra est ppria passio terre similiter humiditas in aere est ppria passio aeris.

Arguit Qualitates pme sūt principia formalia elementorū vt pz secūdo de gnatōe. q̄ nō sūt ipōr. pte passiones que illa pncipia psequūt. Dōm q elemēta pnt dupl'r psiderari. vno° fm suū eē subale absolute sumptū. ⁊ sic iste q̄litates sunt actūtia ppria elementorū. Alio° fm suū esse naturale ⁊ physicū vt sunt actiua et passiua ad inuicē. ⁊ sic sunt pncipia formalia ipōr. pstituentia ipa fm q sunt actiua. et passiua.

Lcidēs ē quod adest.

Postq̄ autor determiauit de ppio qd pdicat actūtaliter. puertibiliter et psequit naturā specificā. Hic pūter determiat de actūte qd ptur actūtaliter nō puertibiliter ⁊ psequitur naturā indiuidui ptingenter. Rō ordis ē pri° dcā qr pdicabilia ordinātur penes pfectiores ⁊ impfectiores modos pdicandi. sz actūs inter omia pdicabilia habet impfectissimū modū pdicandi. qr pdicat in quale actūtale nō pūtibile. ergo omnia alia sequitur. Et pmo determiat de actūte diffinitiue. secdo diuisiue et ponit tres diffinitōes. Pria est actūs ē qd adest ⁊ abest pter subiecti corruptōem vt albū nigrū sedere stare. In q diffinitione adest et abest dūt piūgi p piūctōem copulatiuā et nō disiūctiuā qr alias diff° pueniret mltis alys. Et ē rō diffinitōnis qr illud qd nō pstituit subiectū nec destituit ipm pōt subiecto adesse ⁊ abesse pter eius corruptōem sed actūs est hmōi igit

Querit Quare Pe. his. nō ponit aliq̄s acceptōes ipi° actūtis sicut d aliys pdicabilib° Rndet prio q ideo quia sufficiēter habentur er acceptōnibus drē et ppriū. qr dictū ē q due pme acceptiones drē et tres pmi modi ppriū ñ ptinētur sub drā ⁊ ppro sz snb actūte. Secdo iō qr ars est circa difficilia. sed acceptōes actūtis sūt faciles. Tercio iō qr acceptōnes actūtis nō ducūt nos ad cognitōem actūtis pbilis sicut acceptōes aliorū pdicabiliū. Ūñ q̄tuor sūt acceptōes actūtis. prio oē illud dr actūs qd est alicui extraneū. et sic hō ē actūs respcū animal' qr est extra intellectū ei° et fm h actūs sumit fallacia accidētis. Secdo mō accipit actūs cōiter p omi illo qd nō ē snba neq ps subet sic capit actūs qñ dr Sūm° arestotiles trutinās cacumina rerū In duo diuisit quicq̄d i orbe fuit. s. sbaz ⁊ actūs Tercio sumit actūs p illo qd est casuale siue fortuitū vt qñ dr.

ego veni p accidēs ad debitorē meū. ⁊ sic capitur qñ dr fortuna est cā p accidēs. Et illis trib⁹ modis nō sumit h. Quarto mō capit actūs p eo qd ꝓtingenter inheret et pficit subiectū qd existit in se pfectū eēntialiter. et sic capit hic. Et est vnū pdicabile distinctū ꝓtra alia. Q; sit pdicabile pbatur qr aptū natū ē pdicari de multis. ergo ē pdicabile. ꝓntia tenet a diffōe ad diffinitū. Sed q sit distinctū. patet qr hz distinctū modū pndi ab alys pbilibus qui est pdicari in quale actūtale nō ꝓuertibile

Ar Actūs nō ē vl'e ergo nō est pbile Aūs pbatur qr fz phm pmo posterio q vl'ia sunt ingenerabilia ⁊ incorruptibilia sed accidens est generabile et corruptibile vt dicit prima diff⁰.

Dōm q oia vl'ia sunt ingenerabilia et incorruptibilia q ad esse essentie saltem p se. quia ad illud generatio et corruptō p se. nō terminat sunt tñ generabilia et corruptibilia quo ad eē existentie. Uel dōz ad minorē q actūs in vl'ali nō ē corruptibl'e p se vt corruptibl'e notat actū ē tñ corruptibl'e vt notat aptitudiz sz habeē h debet capi vt dicit aptitudinē corruptōis cui⁹ act⁹ exercetur in pticularibus actūtibus que hic nō diffinūtur sed excludunt a diffinitōe pma p genus diffiniti quod nō est vl'e.

Ar Uni⁹ rei ē vna diff⁰ sed actūs est vna res qr vnū pdicabile vt pbatū est igit. Maior pbat qr vni⁹ rei ē vnicuz esse eēntiale qd diffinitio explicat. Dōm q vni⁹ rei ē vna diffinitio eēntialis tñ vnius rei diuersimode ꝓsiderate pñt eē plures diffinitōes accūtales et sic est d actūte. Uñ pma eius diffinitio dat p ꝓpatōem ad subiectū. Secda p negatōz aliorū q/tuor pbiliū. Tercia dat p ꝓpatōem ad suā cām que ē ꝓtingens. Et inter illas diffōes tercia demōstrat pmā sic quicqd ꝓtingit ei dē inesse et nō inisse h adest ⁊ abest ⁊c. sz accūs ē hmōi igit.

Notandū Q; in pma diffōne actūtis adest ⁊ abē dupl'r exponunt. vno⁰ loycal'r. alio⁰ real'r. Loycalit sic accūs adē. i. affirmatie pk. et ab ē. i. negatie pk. sz real'r actūs adest. i. aptū natū ē abē. i. iheré. ⁊ abē. i. aptū natū ē abē. Et qr illa diff⁰ ē loycalis ō melius exponūtur pmo mō.

Ar Nulla bōa diff⁰ dz dari p opposita. sz ista ē hmōi. g nō ē bona. Minor pbat qr ad est et abest opponunt. Dōz q adē ⁊ abē capiūt dupl'r. vno⁰ vt dicūt actū. ⁊ sic opponūt nec sic accipiūtur hic. Alio⁰ vt dicūt aptitudinē vt adest. i. aptū na

tum est adesse. et abest id est aptum natũ ẽ abesse. et sic nõ oppo
nuntur quia simul sunt in eo dẽ etiam numero.

Ad Illud q̃ semp aptũ natũ est in subiecto subsistere hoc nõ
est aptũ natũ abesse. sz accñs simp est in subiecto subsi/
stens. ergo nõ est aptũ natũ abesse. Mior patet p por. in capitu
tulo de actñte sic dicentẽ. sp aũt est in subiecto subsistens. Dõm
q̃ Por. nõ vult dicere q̃ actñs est semp in subiecto. i. p oĩ drña
tpis. sed p illa drã tpis q̃ diu manet accidens.

Ad Mors et cõbustio sunt actñtia et tñ diffo nõ ꝓueuit eis
Secda ps assumpti pbat qz nõ pñt adesse z abesse preter
corruptionẽ subiecto ꝛ. Dõm q̃ ḣ diffinit actñs pdicabile qd ẽ
ꝓcretũ. sed mors ẽ vnũ abstractũ cui cõcretũ ẽ mori. et ꝓbustio
est abstractũ cuius concretũ est cõburi. Si qñ dr capiẽdo illa
cõcretiue diffinitio eis nõ cõuenit vt pbat argumentũ. Dõz q̃
mori et cõburi capiũtur dupl'r vno mõ p instãtaneis mutatõi/
bus. s. p illa instãtanea mutatõe d ẽ ad nõesse. z sic ñ sñt accñtia
sed sñt reductiue i pnto subẽ. qz mot' ꝛepditiu' ẽ eiusdez eẽtie
cũ suo termio a q̃. Alio' capiũt p puĩs dispõib' vl' alteratõib'
q̃ pcedũt instantaneã mutatõz z sic sũt actña z pñt adeẽ et abeẽ.

Ad Caputiũ põt adesse et abeẽ pter subiecti corruptõez. q̃ est
actñs pbile. Dõm q̃ caputiũ nõ est actñs qz ẽ abstractũ
sed pdicabile actñs dẽt eẽ ꝓcretũ qz pdicat de suo subiecto. sz ñ
possum' dicẽ caput ẽ caputiũ z q̃ caputiũ excludit p illã pticulã
ad est z abest. qz adest valet. i. aptitudinal'r affirmatie pt. z abẽ. i
aptitudinal'r negatie ptur. Et p hoc etiã excludunt oĩa abstracta
sicut albedo nigredo q̃ bñ sunt actñtia pntalia sz nõ pdicabilia

Qd Utz aĩa sit accñs vel alia forma subal'. Rñdet q̃ nõ qz
aĩa nõ ẽ vl'e sz ẽ forma ptis. Sz dicẽs diffõ sibi cõuenit
ergo est accñs. Dõm q̃ aĩa excludit pmo ip gen' diffiniti qd est
vl'e qz aĩa nõ est vl'e sz ẽ forma ptis. Etiã excludit p hoc qd dr
pter subiecti corruptionẽ. qz aĩa nõ põt abeẽ pter subiecti ei' cor
ruptõz qz p subẽ' intelligit totũ ꝓpositũ sz huic ñ pt abeẽ aĩa.
ipo manẽte. Secdo excludit p illã pticulã adẽ q̃ vz vno'. i. accñ
tal'r inest. sz aĩa nõ inẽ actñtal'r. nec pt dr eo cui inest sicut actñs.

Querit Utz risibile sit accidẽs. Rñdet q̃ nõ. sz dicẽs
diffõ sibi ꝓuenit. Dõz q̃ excludit p hoc qd di
citur abesse qz abesse valet. negatiue ptur z ꝓe. sz risibile predi/

tatur vere et negatiue de suo subiecto vt dicendo hō nō ēr risibilē.
Et qñ dr nigredo nō pōt vere et negatiuē pdicari de corpo. ergo
a simili nō erit actūs eius. Dōm q nō est sil'e qr corpus pt intel
ligi sine nigredine et etiā sub opposita qualitate q ē albedo psi/
deratis solū pncipijs eēntialibus corpi. sz hō licz posset itelligi
sine risibilitate nō tñ sub opposita qualitate. et sic añs est falsū.
Sz vtq risibile sit actūs respectu aialis in cōi. Dōm q sic qr or
dinate pdicat de eo z nō vt genus spēs dr̄ā vl' ppriū g vt actūs.
Et licet nō posset ineē aiali pter naturā hois in qua includit al'
et sic sibi videtur semp inesse tñ qtum est ex natura aialis in se.
bene potest sibi nō inesse. et hoc sufficit ad rōem actūtis.

Arguit Actūs corrūpitur ad corruptōem subiecti. g° vltima pticula diffinitōnis male ponit. Añce
dens pbatur quia in corruptione subali fit resolutio vsqz ad ma
teriā primā. Dicendum q corruptio actūtis. vno mō ē a' cor
ruptione subiecti pōt tamen aliis modis etiā corrūpi. Unde
actūs quattuor modis corrūpit. vno° p snū pterariū vt calidus
corrūpit p frigidū qd est sibi pterariū. Scdo corrūpit p corrup/
tionē sue cāe vt lumē in aere corrūpit p absentiā lumis in sole.
Tercio corrūpit ad corruptōem sui termi ad quē vt filiatio in fi
lio corrūpitur p corruptōz pris. Quarto corrūpit p corruptōz
sui subiecti vt albedo in pariete corrūpitur qñ paries corrūpit.

Accidēs est quod neqz est

gen° Hic psequēter poit secūdā diffinitōz actūtis que dat p ab
negationē alioz pdicabiliū dicēs. actūs est quod neqz ē gen° ne
qz spēs neqz dr̄ā neqz ppriū inest añt rei. Et rō qre actūs magis
diffinit p abnegatōz aliozq pdicabiliū qz aliqd aliud ē qr actūs
ē vltimū pbile. sz si aliqd pcedēs diffiniret p abnegatōz actūtis
pmitteret peticio pncipij diffiniēdo vnū ignotū p aliud. Etiaz
puatio dz diffiniri p suū habitū. sed actūs hz se p modū puatō
nis ad alia pbilia. ergo pōt p alia pbilia diffiniri. sicut in sil' ce/
citas est priuatio visus et diffinit p habitū. scz p visum.

Arg Ista diff° est negatiua. ergo nō est bona. Dōm q nul/
la diffinitio debz eē pure negatiua. sed bñ pōt eē negatiua.
quo ad aliquas pticulas. qr vltima pticula hic est affirmatiua.
Scdo dr q nulla bona diff° dz eē negatiua nisi p illas pticulas
negatiuas intelligāt pticule affirmātie sicsi ppositio hz qr p remo

tionē postrorꝫ in diffinitōe intelligūt opposita illꝰ. nā qñ dr qd neqꝫ ē genꝰ neqꝫ spēs q̄ pdicāt i qd dat intelligi q̄ pdicat i q̄le. et cū dr neqꝫ dra dat intelligi q̄ accñs pdicat in q̄le accñtale

Sed Accñs pt ee gēꝰ ⁊ spēs. vt color ē gēꝰ. ⁊ tñ ē accñs. ⁊ albedo ē spēs ⁊ sil'r ē accñs. g̃ male diffinit accñs p abnegacōꝫ aliorꝫ. Dōꝫ q̄ quis color ⁊ albedo st accña pntalia. ñ tñ st accña

Arguit Albū ⁊ coloratū st spēs ⁊ genēa pdicabilia ⁊ tñ st accña pdicabilia. gꝰ illa diffio ñ ē bona. Dōm q̄ coloratū ⁊ albū capiūt dupl'r. Unoꝰ in ordine ad sua inferiora. ⁊ sic coloratū est genꝰ ⁊ albū est spēs. Alioꝰ in ordine ad eorꝫ sbiecta q̄bꝰ insūt ⁊ sic st accña. ñ est ārt icōueniens q̄ vnū ⁊ idem sit genꝰ species ⁊ accñs respectu tñ diūsorꝫ.

Vel sic accidēs ē quod cō.

Sic poit diffinicōꝫ ꝛeiā accñtis. Et ē accñs est qd ꝓtigit eidē in esse ⁊ ñ iesse. ⁊ dꝫ ꝓtigit repti ad nō iesse. Rō istiꝰ diffinicōis est qꝛ illd qd est in sbiecto p cām cōtingentem ꝓtigit eidem inesse et nō inesse. sꝫ accñs est hmōi. gꝰ ꝓtigit eidem inesse ⁊ ñ iesse. vñ in hac ei diffinicōe explicat cā p quā accñs est i sbiecto p h q̄ dr cōtingit. i. ꝓtingent adueit. Et lꝫ inesse ⁊ ñ iesse pñt sumi octo modis fm q̄ octo st mōi eēndi in. ñ h capiūt solū p iesse sic forma accñtal' inest suo sūbiecto. ⁊ tl'is cōtinet sub q̄rto mō essendi in.

Arguit Ista diffio cōueit alti a diffinito. pbat. qꝛ cōuenit omi locato qd cōtigit eidem loco iesse ⁊ ñ inesse. Dōꝫ lꝫ ꝓtigat locatū eidem loco iesse ⁊ ñ inesse penes octauū modꝰ. nō tñ eidem subiecto inhesiōis penes seōm mēbꝫ q̄rti mōi.

Arguit Ista diffio ñ cōueit oi cōtēto sub diffinito. igr. Añs pbat. qꝛ ñ ꝓueit q̄to respectu celi. qꝛ ñ cōtigit celū ñ ee q̄tū. Dōm lꝫ q̄tū ñ possꝫ ineē ⁊ abesse celo poña natūali ppter incorruptibilitatem celi. tñ bñ poña supnaturali.

Arguit Coloratū nō pt abeē corpi mixto qd ē corruptibile. igr. Dōm lꝫ coloratū nō possꝫ abeē corpi mixto fm naturā genericā. tñ pt sibi inesse ⁊ nō inesse successiue fm aliqd inferiꝰ puta fm albedinē qd sufficit ad rōem accñtis.

Notandū Qꝛ ꝓpando istā diffinicōem vltimā ad imediate pcedentē. tūc ista vltia est me-

lior ꝗ scda. Et rō ē. qz illa diffi° ē melior q̄ ē facilior. sz ꝛcia diffinitio ē facilior ꝗ scda. g̃ tc. Minor ptz. qz ad cognoscēdū secundā diffinicōz accñtis oz scire naturā generis speci dñe ⁊ ppriū Scda rō ē. qz illa diffi° ē melior q̄ ē positiua ꝑ ⁹ rē ⁊ vocē sil'. sz diffinito ꝛcia ē data ꝛe accñte ꝑm rē ⁊ vocē sil'. ⁊ scda est positiua ꝑm rem tm̄. igitur.

Accidētiū aliud separabile.

Hic ꝓñt' poit duas diuisiōes accñtis. ꝑma accñtiū aliū ē separabile vt albū ⁊ sedē i hoie. aliū ē iseparabile vt nigrū i corvo. Ꝗ diuisiōis rō siue sufficiētia ē tal'. qz oē accñs ē in subiecto p aliquaz cāz vl' ergo hz cām in subiecto fixā ⁊ pmanentē ⁊ sic ē accñs inseparabile. l' hz cām trāseuntē ⁊ cito mobilē. ⁊ sic ē accñs separabile

Ar Illū dz separabile qd̄ qñz separat. sz nullū accñs separat a subiecto. g° nullū ē accñs separabile. Mior pbat qz illū qd̄ sp ē aptū natū i sbiecto eē h̄ ñ ē natū separari a sbiecto. sz accñs ē sp natū eē i sbiecto. vt dz i ꝛcia diffinicōe porph. Dōm q' mior est distinguēda qz l' h̄ adūbiū sp distribuit absolute ꝑ omni dzña tpis ⁊ sic mior ē falsa. aut distribuit p illa dza tpis ꝗdiu accñs ē. ⁊ sic mior est ꝓa. Et g° sensus ē q' accñs sp ē in subiecto ꝗdiu accñs est ⁊ nō q' necessario sit sp in subiecto pro omni dzña tpis

Ar Illū qd̄ adest ⁊ abest ꝑter sbiecti corruptōem nō ē inseparabile. sz omne accñs ē hmōi. ergo nullū ē accñs inseparabile. Dōm ad minorē q' inseparabile capr̄ dupl'r. Uno° negatiue put vz tm̄ inseparabile. i. nullo mō separabile. ⁊ sic maior ē ꝓa. Alio° capit̄ ꝑuatiue ꝑ illo qd̄ ē difficile separabile. ⁊ sic maior est falsa ñ ē ⁊ ꝛcluso. Pro q̄ notādū q' dzñter ppriū ⁊ accñs sti inseparabilia. nā ppriū dr̄ inseparabile negatiue q̄si nullo mō separabile. sed accñs dr̄ inseparabile ꝑuatiue q̄si difficulter separabile.

Arguit Mēbra isti° diuisiōis coincidūt g° nō ē bona. Añs ptz. qz idē ē accñs separabile ⁊ iseparabile. vt albū ē separabile ⁊ inseparabile. Dōz q' v ⁹ ⁊ idē accñs bñ ē separabile ⁊ inseparabile respectu diūsoꝝ. sz ñ respectu eiusdē sbiecti. qz albedo ē accñs separabile respectu parietis. ⁊ ē accñs iseparabile respectu cigni

Querit Utrū ille ppōes sint ꝓe. corv° pt itelligi alb° cign° niger. erbioga nitēs cādore. Rñt q' sic. Et qñ ar̄ ille itellect° ē fals° q̄ itelligit eē al'r q̄ ē. sz q̄ itelligit cor/

tuñ albũ cignũ nigrũ ethiopẽ nitẽtẽ cãdore. ille itellígit rẽ alr q̃z ẽ. g̃ ẽ itellect⁹ falſ⁹ Dõz q̃ maior ẽ ꝓa i ſcõa opacõe itellect⁹. ⁊ g̃ ſi itelligã⁹ cozuũ eẽ albũ. cignũ eẽ nigrũ i ſcõa opacõe itellect⁹ ille. itellect⁹ ẽ falſ⁹. ſz i ꝑma opatõe ille intellect⁹ nõ ẽ falſus. q̃ itelligit rẽ alr q̃z ẽ. Rõ diſſitat⁹ ẽ. qz ꝓtas ⁊ falſitas ſolũ ſt⁹ i ꝓpõe ⁊ diuiſiõe. ſz i ꝑma opacõe intellect⁹ nõ ẽ ꝓpoſitio vl diuiſio. ergo nec ꝓtas vl falſitas niſi qñz p accñs. Uñ ſi itellect⁹ eẽt falſus i ꝑma opacõe itellect⁹ qñ itelligit rẽ alr q̃z ẽ. tẽ oꝫs tlis eẽt falſus. qz nos itelligi⁹ rẽ materialẽ imaterialez. qz lapis ñ ẽ i aia ſz ſpẽs lapidis. iu⁹ re aia. Vl dõm q̃ cozu⁹ pt capi dupl'r. Uno⁹ q̃ ad ꝓncipia ſubalia q̃ ſt⁹ makia ⁊ forma ⁊ ſic ꝓte pt itelligi alb⁹ et⁹ in ſcõa opacõe itellect⁹. Allio⁹ capr q̃ ad ꝓncipia ꝓplexiona/lia q̃ ſt⁹ calidũ ⁊ ſiccũ. ⁊ ſic pt intelligi alb⁹ ꝓm intellcm ſimplicẽ

Ir Accñs ſepabl'e ñ pt ꝓte diuidi ⁊ ſepari a ſuo ſbiecto. g̃ nõ pt ſibi atrẽ ꝓte ꝓm itellcm diuidẽtẽ. Aliꝫ pbat. qz illa eſt fl'a ꝓſiderãdo cozuũ ꝓm ꝓncipia ſubalia. tm cozu⁹ ẽ alb⁹. Dõm lz accñs inſepabl'e ñ poſſz ꝓte negari a ſuo ſbiecto p ſimplicẽ copulã i ꝓpõe re eſſe. vt illa ẽ falſa. cozu⁹ ñ ẽ niger tñ pt ꝓte negari i ꝓpõe modali re poſſibili. vt iſta ẽ ꝓa. cozu⁹ pt nõ eſſe niger.

Accidẽtiũ aliud cõe aliud.

Hic ponit aliã diuiſionẽ dicẽs. Accñtiũ aliud cõe aliõ ꝓpriũ. Rõ h⁹ diuiſiõis ẽ. qz omne accñs adeſt ⁊ abeſt. vl g̃ hz ſbiectũ re termiatũ. vl nõ. ſi ꝑmũ. ſic ẽ accñs ꝓpriũ. ſi ⁊ ⁿ ſic ẽ accñs cõe.

Arguit Accñs cõe h diuidit. g̃ ñ erit mẽbrũ diuidens Dõz q̃ accñs dr dupl'r cõe. vno⁹ p cãlitatẽ tm qz a pl'ib⁹ cauſ pt euenie. Allio⁹ dr cõe p ꝑdicacõz ⁊ cãlitatẽ ſil. ꝑmo mõ poit mẽbr diuidẽs. ſz ſcõ o⁹ eſt diuiſũ in illa diuiſiõe.

Arguit Propriũ ẽ ꝑdicabl'e diſtinctũ ꝛ accñs. g̃ non pt eſſe mẽbr diuidens accñs. Dõm q̃ ꝓpriũ capit dupl'r. Uno⁹ p illo qd fluit ex ꝓncipijs ſpẽi. ⁊ ſic ꝓpriuz diſtinguit ꝑdicabl'r ab accñte. Allio⁹ dr ꝓpũ qd fluit ex ꝓncipijs idiuidui rẽmiati. ⁊ ſic ꝓpũ ⁊ accñs ñ diſtiguũt ꝑdicabl'r. qz altrdo ſortꝫ ꝓueit tm vni idiuiduo. ſ. ſorti. ⁊ g̃ dr accñs ꝓpriũ.

Dmmũe ẽ oib⁹ predi.

Poſtq̃z Pe. hyſ. rẽmiauit re vnoquoq̃z ꝑdicabili ꝓm

se ⁊ absolute. ꝗ ꝯnter dꝛ̃mīat dꝛ̃ ipis respectiue ⁊ ꝯpatiue ꝓm cō
uenientiā ⁊ dr̃am. Et ꝯpat pdicabilia ꝑmo ꝓnes ꝯuenientiam
scdo ꝓnes dr̃am. qz ꝯuenientia hꝫ se sicut habit⁹. ⁊ dr̃a se hꝫ sic
ꝑuatio. sꝫ habit⁹ē aĩ ꝑuationē. Dicit g⁰ ꝑmo q cōe est oīb⁹ pdi
cabilib⁹ dꝛ̃ plib⁹ pdicari. Et illa ꝯuenientia seu cōitas facil'r pro
bari possꝫ p inductōēz. iō ei⁹ pbatio hic relinq̃tur.

Arguit Propriū ē pdicabilib⁹ pdicari dꝛ̃ plib⁹. g⁰ eis
nō ē cōe. Ans pbat. qz p ꝗ distinguūt ab indi
uiduis. Dōz q pdicabilia ꝯpant dupl'r. Uno⁰ ad idiuidua ⁊
sic ē eis ꝑpuz dꝛ̃ plib⁹ pdicari. Alio⁰ ꝯpant int se. ⁊ sic ē eis cōe

Arguit Propriū ē vnū pdicabile /qz oīb⁹ ꝯuenit.
⁊ tm̃ ñ pdicat dꝛ̃ plib⁹. Scda ps assūpti pbat
qz pdicat tm̃ dꝛ̃ vna spē. Dōm q ꝓpriū fluit ex ꝓncipijs spēi. et
g̃ imediate pdicat dꝛ̃ vna spē. sꝫ tm̃ mediate pdicat dꝛ̃ plib⁹. qz
dꝛ̃ indiuiduis ꝗ spē ꝯtētꝫ. neqꝫ req̃rit q oīe pdicabile imedia/
te dꝛ̃ plib⁹ pdicet. Vl' dōm q ꝓpriū etꝫ imediate dꝛ̃ plib⁹ pdicat
qz pdicat dꝛ̃ spē. ꝓm q spēs ē ꝯtracta ad indiuidua.

Differūt aūt quoniã gen⁹.

Hic ꝯpat vl'ia adinuicē ꝓnes dr̃az. ⁊ ꝑmo cōpat gen⁹ ad omia
alia ponēdo dr̃az ipius ab alijs. Dicens. q gen⁹ differt ab alijs
qz gen⁹ pdicat plus dꝛ̃ plibus q̃z alia.

Arguit Per idē nō ꝯueit aliq̃d cū alijs ⁊ dr̃t ab eis. sꝫ
gen⁹ cōueit cū alijs pdicabilib⁹ p ꝗ q pdicat dꝛ̃
plib⁹ vt ōt text⁹ ꝓcedēs. g̃ nō differt ab alijs p ꝗ qd pdicat d̃ pli
b⁹. Dōm q aliq̃d dr̃ pdicari dꝛ̃ plib⁹ dupl'r. Uno⁰ simpl'r ⁊ abso
lute vt vz. i. dꝛ̃ ml'tꝫ ⁊ i ꝗ oia cōueniūt. Alio⁰ cōpatiue. i. magis
dꝛ̃ ml'tꝫ. ⁊ sic gē⁹ differt ab alijs in hoc qd dꝛ̃ plibus pdicat.

Arguit Spēs pl⁹ pdicat dꝛ̃ plib⁹ q̃z gen⁹. pbat. qz hꝫ
pl'a ifēioza q̃z gē⁹ cū pl'es stꝫ spēs q̃z genēa. dōz
q spēs capr̃ dupl'r. vno⁰ p illa scda itētōe. alio⁰ p re sbstrata Jā
dr̃ q spēs p illa scda itētōe spēs ē cōioz q̃z gē⁹. ñ tm̃ p re sbstrata

Ar Pro re sbstrata gē⁹ ñ pdicat dꝛ̃ plib⁹ q̃z alia. /lli itētōi
pbat. qz dr̃a pdicat dꝛ̃ tot dꝛ̃ q̃t gen⁹. qz sensibl'e pdicat d̃
tot sic al'. Dōm q dr̃a q̃ē diuisiua sp pdicat dꝛ̃ pauciozib⁹ q̃z ge
n⁹. ⁊ g̃ pt dici q dupl'r ē dr̃a. s. ꝯstitutiua ⁊ diuisiua. sꝫ gē⁹ pdica

tur ꝛe plib9 q̃z dr̃ne diuisiue. Et nõ dz intelligi ꝛe dr̃na cõstitu/tiua sicut est sensibile. qz quãdo gen9 cõpat̃ ad dr̃am constituti/uã. tunc non est gen9 sz spẽs.

Arguit Accñs p̃dicat̃ pl9 ꝛe plib9 q̃z gen9. ꝓbat̃. qz al/bũ est accñs ⁊ ꝛe q̃buscũq; pt pdicari al'. ꝛe eisdẽ pt etz p̃dicari albũ. vt dicendo. hõ est al'. hõ est alb9. vacca est al' vacca est alba. ⁊ vltra hoc etz p̃dicat̃ ꝛe alijs dicendo. lapis ẽ al bus lignũ est albũ. Sil'r q̃le pdicat̃ ꝛe oib9 subijs ⁊ ꝛe oib9 q̃lita tib9 sz nõ ẽ dabile aliqd̃ gen9 qd̃ possz ꝛe tot in q̃ztũ gen9 p̃dicari. Dd̃m q̃zuis accñs p̃dicat̃ ꝛe plib9 nũo q̃z gen9. tũ in rõe p̃dicabi lis gen9 pdicat̃ ꝛe plib9 q̃z accñs. qz gen9 pdicat̃ ꝛe spẽb9 ⁊ indi/uiduis. sz accñs fm se p̃dicat̃ ꝛe indiuiduis tm̃ ⁊ nõ ꝛe spẽb9 nisi put stz i suis indiuiduis. vt hõ ẽ alb9. ibi hõ in cõi nõ ẽ alb9 sz in pticl'ari. Et in h̄ dr̃ñt accñs. cõe. ⁊ ꝓpriũ. qz accñs ꝓpriũ p9 iest spẽi. ⁊ ex ꝓnti idiuiduis. sz eõ accñs cõe ꝓus iest indiuiduis et ex ꝓnti spẽb9. Ad 2m dd̃m q̃ lz q̃le p̃dicet̃ ꝛe oib9 ill' sub rõe accñtz. tũ h̄ ad rõez accñtz nõ reqrit̃. sz sufficit q̃ p̃dicet̃ ꝛe plib9 indiuiduis. sz ad rõez generz reqrit̃ q̃ p̃dicet̃ ꝛe plib9 spẽb9 ⁊ eaꝝ indiuiduis. ⁊ p tanto plus p̃dicat̃ ꝛe plibus.

Differẽtia aũt differt a ge.

Hic ꝓpat dr̃am ad alia p̃dicabilia ꝓnes dr̃am. ⁊ pmo ꝓpat ip/sam ad gen9. secdo ad spẽm ⁊ ꝓpriũ sil'. ⁊ tcio ad accñs. Dicens. q̃ dr̃a dr̃t a genẽ qz p̃dicat̃ in q̃le. sz gen9 predicat̃ in q̃d. sz dr̃t a spẽ ⁊ ꝓpo. qz dr̃a p̃dicat̃ ꝛe plib9 spẽb9 illa ꝓo non. Et 3o dr̃t ab accñte. qz accñs suscipit magis ⁊ minus. non autem differentia

Arguit Gen9 p̃dicat̃ in q̃d q̃ ⁊ dr̃a. ꝓna tz. qz idez signi ficãt sz termin9 idez p̃dicat qd̃ ꝓcat. Dd̃z q̃zuis dr̃a ⁊ gen9 idẽ sunt fm rem. dr̃ñt tũ fm modũ significãdi a q̃ sui mit̃ diũsitas in modis p̃dicãdi ꝓnes q̃s p̃dicabilia distiguũt.

Arguit Rõnale ẽ dr̃a ⁊ tũ nõ p̃dicat̃ ꝛe plib9 spẽb9. qz solũ ꝛe hoie p̃dicat̃. Dd̃z q̃ text9 itelligt̃ ꝛe dr̃a generica ⁊ ñ specifica. qz dr̃a specifica p̃dicat̃ d̃ vna spẽ cũ q̃ ꝓuit̃

Arguit Rõnale ⁊ aiatũ stz dr̃e ⁊ tũ suscipiũt magz ⁊ min9. qz vn9 hõ ẽ magz rõnal' q̃z alt̃. Et sil'r brutũ ẽ aiantz plãta vt vt̃ Silbr9 Poz. Dd̃m q̃ rõnale dr̃a fm suã es/sentiã nõ suscipit magz ⁊ min9. lz bũ ꝓter ꝓpacõz ad sbcm̃ qd̃ est

magis vl' min⁹ dispositū ⁊ q̃ntū ad opacōez quo modo intelli/
git Silbtus dictū suū.

Differt aūt spēs a genere.

Hic ponit dr̃am spēi ab alijs q̃ttuor. ⁊ ꝑmo a gené dicēs q̃ spe/
cies ꝓtinet a gené. sz gen⁹ cōtinet spēs. ⁊ sic dr̃nt ꝑnes ꝓtinēs ⁊
ꝓtētū. Secō a dr̃a q̃ duę spēs nō ꝓiūgūt ad ꝓstituōz ēcie spe
ciei sic due dr̃e. q̃ rōnale mortale ꝓstituūt hoiez. Et circa h̄ re/
mouet du⁹. q̃ possz aliq̃s dicē q̃ eq̃ ⁊ asin⁹ ꝓcurrūt ad ꝓstituōez
mule. g̃ due spēs ꝓcurrūt ad ꝓstituōz ēcie spēi. Rndz i lr̃a q̃ pti
cularz eq̃ ⁊ pticlarz asin⁹ ꝓmiscēt ad multi genéacōz. sz ñ eq̃ ⁊ asi/
n⁹ vt spēs stz. Tercō poit dr̃az spēi a ꝑpo ⁊ stz due. ꝑma q̃ spēs
naſa ē ꝑor ꝑpo. ꝑpū ꝑo postéi⁹. secda q̃ spēs ⁊ ꝑpū h̄nt diūsas
diffinitōes. g̃ dr̃nt. ꝓna tz. q̃ q̃ ēi. i. diffinitōes stz dr̃ntes ipa
stz dr̃a. q̃rto ꝓpat spēz ad accñs q̃ spēs p̄dicat i q̃d ⁊ accñs i q̃/
le. vl' q̃ mō se hz etz spēs naſa ꝑor ē accñte q̃ accns postéi⁹ ē suo

Ar Bē⁹ ꝓtiet i suis spēb⁹. g̃ text⁹ ē fali⁹. pbat. q̃ gē⁹ /sbcō.
poit i diffinicōe spēi ⁊ ē supi⁹ ad spēz. sz supi⁹ actu ꝓtiet ab
ilétiori. Dōz q̃ illa dr̃a dz sic itelligi gē⁹ ꝓtiet spēs ptātie. sz spēs
ñ ꝓtiet ipm gē⁹ ptātie sz actu ⁊ itellectu. sic ro⁹ ecñale ꝓtinet suā

Ar Ex plib⁹ entib⁹ in actu exñtib⁹ nō p̄t fieri vnū ter/ /ptē.
ciuz. sz due dr̃e stz duo entia in actu. g̃ ex eis non p̄t fieri
vna spēs. Dōm ad maiorē q̃ ex duob⁹ entib⁹ i actu exñtib⁹ put
in actu stz nō p̄t fieri vnū ēciū. sz bñ p̄t fiéi vnū ēciū ex eis in q̃ꝫ
tū vnū hz se in potentia ⁊ aliud in actu. sz sic ē ex duab⁹ dr̃ntys

Arguit Ex duab⁹ spēbus p̄t fieri vna ēcia spēs. g̃ text⁹
est falsus. pbat. q̃ eq̃ ⁊ asinus stz distincte spe/
cies ⁊ tamen ex ill' fit vna ēcia spēs scz mulus. Dōm q̃ illā ob/
iectionē autor soluit in lr̃a. q̃ q̃zuis ex pticlari eq̃ ⁊ ex pticulari
asino fit mulus. tamen ex equa ⁊ asino in cōi nō fit mul⁹ ⁊ si duo
indiuidua cōcurrūt ad constitutionē tercij indiuidui eo q̃ pticu
laris equa ⁊ pticularis asinus stz indiuidua. sz equa ⁊ asinus in
cōi sunt species ⁊ non constituūt terciā speciem.

Arguit Eq⁹ ⁊ asin⁹ in pticulari pmiscent ad genéacōez
muli. g̃ etz in vli. Tz ꝓna p locuz ab inferiori
ad supi⁹. Dōm q̃ lz eq̃ ⁊ asin⁹ in pi secūdario pmiscēt ad genéa/

tionē muli ⁊ per accidens nō tamen primo ⁊ per se.

Queritur Quare ex cōiūctōe muli cū mula ñ generat mu l° sic ex ꝓiūctōe eq̄ cū asino. Rñt q̄ ıō. qr mula nō pt ꝓcipe fetū cū sit frigidissime natūe. sz caliditas ē cā generā/cōis. ⁊ g° Arestt. in 2° poꝛ dt q̄ cōtingit scie in vli q̄ ois mula ē sterilis ⁊ tñ pt ꝛe pticlari mula dubitari si videat hīe magⁿ vētrē

Queritur Quare species naturalis por ē ppo. Respōdet q̄ ıō. qr ois cā est poꝛ suo effectu. sz species est cā ppriū. g° est prior ppo. Alia rō. qr sbcm̄ natūalis est āte passionem. sz species hz se sic sbcm̄ ⁊ ppriū sicut passio igr.

Ar Spēs ⁊ ppriū cōuersim ꝛe seinuicē pdicāt. g° vnū nō est pus alio. Dōz q̄ ꝗuis spēs nō sit poꝛ ppo fm tps. tñ ē poꝛ ppo fm naturā. sic etī dt text° q̄ spēs natūalis prior ē ppo sic cā naturalis ē āte effectum. Sz dicēs act° stt singlariū p° metaphice. sz spēs nō ē singlare. g nō pt cāre ppriū. Dōz q̄ act° stt singlariū. vl circa singlaria. ⁊ sic spēs ñ cāt ppriū nisi iqtū ē i singlarib°

Arguit Illō pdicat i q̄le qd̄ ꝓueient rñt ad inrogacōz factā p q̄le. sz accñs nō ꝓueient rñt ad inroga/tōez factā p q̄le. g ꝛc. Mior pt̄z qr cū q̄rit qualis ē sortes male rñt iacz studz dormit ꝛc. Dōz q̄ accñs pdicat i q̄le vl i quo se hz vt dt Pe. hys. i textu. qr qñ q̄rit quo se hz sortes. rñt studz legit ꝛc. Et h pt dici q̄ dupl'r ē accñs. s. noiale ⁊ ꝓbale. ꝛe accidēte noiali dz inrogari p q̄le. ⁊ ꝛe accidēte ꝓbali p quo se hz.

Propriuz aut dr̄t ab acci.

h poit drñaz ppi ab accñte. sz dza ei° ab alis hēt p dziam alioꝝ pdicabiliū ab ipo. Et poit h duas dīas it ppriū ⁊ accñs. pma qr ppriū ꝛe vna sola spē pdicat. sz accñs pdicat ꝛe plib°. Scda qr ppriū p pus inest spēbus ⁊ ex ꝓñti induiduis. sz ecōtra accidens pri° inest induiduis ⁊ ex cōseqnti generib° ⁊ speciebus

Queritur q̄re ppriū iest vni spēi ⁊ accñs plib°. rñt q̄ ıō. qr ppū fluit ex pncipij spēi adeqte. ⁊ g° vni soli spēi cōueit. sz accñs fluit ex pncipijs iduidui iadeqte qr vⁿ accñs i spē iest iduiduis diūsaꝝ spēꝝ. q̄re etī ex ꝓñti plib° spēb°

Ar pus dcm̄ ē q̄ ppriū imediate pdicat ꝛe plib°. s. ꝛe iest spēcū iclusōe ididuiduoꝝ. g male dr̄ h q̄ ppū cōueit pus spēi ⁊ posteri° iduiduis. Dōm q̄ fm naturā ppriū p° cōueit

spēi ⁊ p posteri⁹ idiuiduis tñ f⁹ tps eq̄ p⁹ ꝓueit spei ⁊ idiuiduis

Gen⁹ spēs dr̄ia proprium.

Hic ꝓnter Pe.hys. cōpat q̄tuor p̄ma p̄dicabilia ad accñs ponens dr̄az generz speciei dr̄ne ⁊ ppriz ab accñte. Et tangit duas dr̄as. p̄ma qz alia p̄dicabilia eq̄lr pticipāt ab oib⁹ de q̄b⁹ p̄dicāt ⁊ nō suscipiūt magis ⁊ min⁹. sz accñs suscipit magz ⁊ min⁹. et differūt omnia alia p̄dicabilia ab accñte.

Sed Risibl'e ē ppuz vt ē p̄dicabl'e ab alīs distictū. ⁊ tñ suscipit magz ⁊ mi⁹. ḡ ñ solū accñs Scda ps añtz probat. qz vn⁹ hō ē magz icliat⁹ ad risū q̄z alī. Dōm q risibl'e capit dupl'r. Uno⁹ vt dt natūalē poñaz ppinq̄z ad ridēdū q̄ seq̄t ꝓplexiōz et dispositōz corpis. ⁊ sic vn⁹ hō ē magz risibil' alēo. sz tē risibl'e est accñs cōe. Alio⁹ capī vt dt aptitudinē natūalē remotā ad ridendū q̄ seq̄t rōez specificā hois. ⁊ sic vn⁹ hō ē magz risibil' altero. ⁊ hoc mō est ppriū.

Sed Color ē gē⁹ ⁊ tñ suscipit magz ⁊ min⁹. ḡ male dr̄ q gen⁹ ñ suscipit magz ⁊ min⁹. Dōm q color in qztū gen⁹ est ñ suscipit magz ⁊ min⁹. sz inq̄ntū est accñs. s. ī ordie ad sbcm cui ihēt

Arguit Nulla forma suscipit magz ⁊ min⁹. sz accñs ē forma. ḡ ñ suscipit magz ⁊ min⁹ Mior pbat. qz forma est in simplici ⁊ inuariabili essentia ꝓsistēs vt dt Gilbert⁹ Por. Dōm q accñs ī abstracto ⁊ f̄m ceñtiā et⁹ nō suscipit magz ⁊ min⁹. tñ bñ in ꝓcreto ⁊ f̄m esse qd̄ habet in subiecto.

Genus spēs propriū dr̄ia.

Hic ꝓnter ponit scdaz dr̄am oim p̄dicabiliū ab accñte. ⁊ ē ista. Gen⁹ spēs dr̄a ⁊ ppriū p̄dicāt vniuoce. accñs ꝗo denomiatiue.

Arguit Propriū nō p̄dicāt vniuoce. ḡ text⁹ est falsus. Añs pbat. qz p̄dicāt denoiatiue. eo q oē accñs p̄dicāt denoiatīe cū diffi⁹ denoiatiuoz cuilibz accñti ꝓueniat ⁊ etz ppo. qz a risibilitate dicimur risibl'es. Dōm q vniuoce p̄dicari capī tpl'r. Uno⁹ ꝓiū. ⁊ tē illō dr̄ p̄dicari vniuoce qd̄ p̄dicāt f̄m vnā f̄catōz de ml'tz. ⁊ sic vniuoce p̄dicari ñ distinguit ꝗ denomiatiuā p̄dicacōz. sz solū ꝗ equocū ⁊ sic oia p̄bilia vniuoce p̄dicāt. 2⁰. dr̄ p̄dicari vniuoce spēal'r. qd̄. s. vnū no⁹ ⁊ vnā rōez de/ septiuā necessario ⁊ ordiate p̄dicāt. ⁊ sic ppriū p̄dicāt vniuoce ⁊

alia pdicabilia sz nō accñs Tercio⁰ dz pdicari vniuoce ꝓprissime vt ē pdicari ꝑ vnū nom̃ z eadē rōz eēnalē. z sic solū tria pdicabilia vniuoce pnt. z i ista scdā drā dz capi vniuoce pdicari z ⁰.

Arguit Oē pdicabile dz pdicari vniuoce. sz accñs nō pt vniuoce. g accñs nō ē pdicabile. Dd. q oē pdicabile dz pri vniuoce. sic q nō pdicet eq̃uoce. sz bñ pt pri nō vniuoce. qz pt ꝛenoiatiue. z sic ly capit vniuoce pri. put distinguit ꝗ ꝛenoiatiue pri q mō accñs nō pt vniuoce. Et qñ dz illa ē vniuoca pdicatō. allꝛdo ē colozi. nō ꝛenoiatiua. Ddm q accñs pt vniuoce respcū sui iferioris. sz pt ꝛenoiatiue respcū sbci

Arguit Uniuoce pri ē pri vno noie z vna rōe. sz drā ñ pt vna rōe. qz nō hz rōz. g nō pt vniuoce. Dd. q̃ruis drā nō hz rōz. i. diffiōz eēnalē. ē tñ ꝓ rōnis. i. diffiōis. q̃ddiratiue z eēntialis. z ly sufficit.

Vniuoce ãt predicari est.

Hic occasiōe pdcōꝝ distinguit triplicē pdicatōz. s. vniuocā eq̃uocā z ꝛenoiatiuā. Quoꝝ mēbroꝝ ꝛeclaratō sufficient habet in lra z eriā in tractatu ꝗ mediate seq̃nte. z sic in isto in q̃ finit scdm incipit z ⁰. vt finis z pn ⁰ illoꝝ tractatuū sūt ꝛcimunalia. Et tē ꝛcludit et diffiōe vniuocoꝝ q ens nō ē gen⁹. qz nō pt vniuoce. i. ꝑ vnā rōz ꝛe sub. z et accñte. qz qñ pt ꝛe suba tñc ens p se pt. sz qñ pt ꝛe accñte tc ens in alio pt. z sic ē alia rō entis in q̃tū ꝛe sba pt. z in q̃tū pt ꝛe accñte. lz sit idē nom⁹. nō tñ pt ens pure eq̃uoce Pro q notādū. q tripl'r aliq̃d pt. Uno⁰ ꝑ ⁰ idē nom⁹ z eadē rōez simpl'r. z sic ē pdicatō vniuoca Alio⁰ ꝑm rōes oino diūsas. z sic ē pdicatō eq̃uoca Tercio⁰ ꝑ ⁰ rōes ptiz easdē z ptiz diūsas. z sic ē pdicatō analogica. q mō ens ꝛe suba z accñte pdicat

Arguit Si tert⁹ eēt ver⁹ seq̃ret q al' eq̃uoce pdicaret ꝛe hōie z asino Seq̃la pbat. qz rō aial' ꝑ ⁰ q dz ꝛe hōie ē al' rōnale. z ꝑ ⁰ q dz ꝛe asino ē al' irrōnale. Dd. q lz sit alia rō aiāl' spēal' ꝑ ⁰ q dz ꝛe hōie z asino. ē tñ vna rō general'. qz ꝛcepi⁹ aiāl' q dz ꝛe hōie z eq̃ abstrahit a rōnalitate z irrōnalitate. sic ãt nō ē ꝛe ꝛceptu entis. lz Scot⁹ min⁹ pbabil' ꝗ ñ sentiat

Et hec ꝛe scdo tractatu sufficiāt

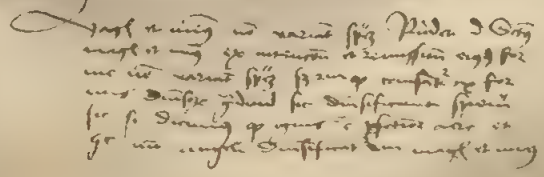

Jrca ñciũ tercii tractat⁹ q̃ est de

dicẽ pdicamẽtis extract⁹ ex libro pdicamẽtorꝫ Aresto. Quenẽ p⁹ q̃re iste tractat⁹ terci⁹ seqtur scdm. Rñdet q ió. qz in scdo determinat de rõnib⁹ aut diffinitõib⁹ ipsorꝫ vl'iuz seu pdicabilium. Et in hoc tercio determinat de ordine ipsorꝫ vl'iuz in pdicamẽtis. sed pmo oz scire rões pdicabiliũ anteqz possum⁹ ea ordinare. qz ille ordinare nescit q̃ ratões ordinabiliũ ignorat. Et iste tractat⁹ tercius pcedit quartũ. qz in tercio determinat de ptibus remotis ipsius argumẽtatõis; z in quarto de tota argumẽtatõe. sed ps est ante totum

Arguit Iste tractat⁹ terci⁹ deberet pcedẽ pmũ. q̃ iste ordo ẽ mal⁹. Añs pbat. qz in pmo diminat de ppõe. z in isto de ptib⁹ ppõis. sz simplicioza stz poza. Dñm q̃ duplex ẽ ordo. s. nature siue doctrine. z q̃ ad nos siue discipline ordine nature simplicioza stz poza. z illo mõ etiã terci⁹ deberet pcedẽ pmũ. sz ordine discipline facilioza stz poza. z sic terci⁹ tractat⁹ seqt pmũ. vñ. P. h. fuat h ordinẽ discipline. qz ẽ instructor iuuenũ. sz Aresto. attẽdẽs ordinẽ nature pmo posuit libzũ pdicamẽtorꝫ. scdo pihermeniaꝫ. tercio nouã logicã. Et h ió. q̃a tres stz opatões itellcũs. pma opatõ ẽ simpliciũ appẽhẽsio z illa corrũt huic pti logice q̃ tradit in pdicamẽtis. qz p illã intellcũs in pma opatiõe dirigit. Scda opatõ ẽ ppõ z diuisio. z illi opatõi corrũt liber piher. q̃ dirigit itellectũ in scda ei⁹ opatõe. Tercia opatõ ẽ discursus rõis siue argumẽtatõ. z illi corrũt tota nouã logica q̃ itellectũ in illa opatõe tercia dirigit Et f⁹ illas tres opatões intellcũs Aresto. ordinat libros suos logicales.

Querit Utꝫ de pdicamẽtis sit scia. Rñdet q̃ sic qz de ill' ẽ sciaq̃ ꝓueniũt in aliq̃ cõi sbco cui demẽtat iesse ppa passio p ve z adeqtũ pncipiũ. sz dicẽ pdicamẽta stz h⁹ modi. q̃ de ipsõ ẽ scia Mioz pbat qz ꝓueniũt in illo cõi sbco qd ẽ ens dicibile icõplexũ ordiabile in genẽ fm sub z sup vt substat voci talẽ ordinẽ sigficãti. Etiã hnt passionẽ q̃ ẽ ordiabile i genẽ. Sz pncipia stz añ pdicamẽta. qz ex ill' trahũt q̃ttuoꝫ pdicõs

rēq̃site ad ꝗ q̃ aliq̃d sit in p̃nto q̃ ꝯditōnes dñt sumi loco p̃ncipiorꝫ. q̃ꝫ p̃ma ē q̃ sit ens icōplexũ. scḋa q̃ sit ens ex̄ aiaz. tercia q̃ sit ens limitate nature. q̃rta q̃ sit vl'e vl' pticulare. ⁊ ille ꝯditōs sumũt loco p̃ncipiorꝫ Et fit ꝫmr̄atō tal' Q̃ ē ens icōplexũ ex̄ aiaz limitate nature vl'e vl' pticulare ē ordiabile in gené. ſz ens dicibile icōplexũ ordiabile in gené ſm ſub et ſup̄ vt ſbſtat voci tale ordinē ſignificāti ē ens icōplexũ ex̄ aiam limitate nature vl'e vel pticulare. ergo ens dicabile incōplexũ ordinabile in gené ⁊ ē est ordinabile in genere.

Arguit In oībona ꝫmr̄atōe dñt ēē tres t̄mini. ſz ꝗ ſtꝫ pl'es t̄mini q̃z tres. g° ꝫmr̄atō nō ē bona. Dōz q̃ q̃uis ibi ſtꝫ pl'es t̄mini ſm vocē q̃z tres. ſtꝫ tñ tres tm̄ ſm rē. q̃z ſbem̄ ponit̄ p vno t̄mio. ⁊ p̃ncipia p alio. passio ꝯo p tercio. ⁊ q̃ ibi ſtꝫ pl'es voces ꝗ ē ex penuria vocabuloꝝ. q̃z illis t̄minis ī cōplexis nō habem' noia impōsita

Arguit De p̃mis p̃ncipijs nō ē ſcia ſz itellcũs vt dz p̃mo posterioꝝ. ſz p̃dicam̄ta ſtꝫ p̃ma p̃ncipia. g° ꝫ eis nō ē ſcia. Dō. q̃ duplicia ſtꝫ p̃ma p̃ncipia. ſ. ꝯpleta vt ſtꝫ p̃misse ꝫmr̄atōis. vñ p̃moꝝ p̃ncipioꝝ ꝯplexoꝝ ē itellcũs. ſic ſtꝫ. oē totũ ē maiꝰ ſua pte. ⁊ ſi ab eq̃libꝰ ⁊c. ſz icōpleroꝝ bñ ē ſcia Et q̃ñ dz. ſcia habet̄ p̃ p̃ncipia q̃z p̃ p̃mſſas. ſz p̃nta ſtꝫ p̃ma p̃ncipia ⁊ nihil hñt añ ſe. g° ꝫ eis nō p̃t hī ſcia. Dōz. q̃ p̃nta accipiũt dupl'r. Uno° ꝗ ēē eoꝝ reale vt ſtꝫ formalia p̃ncipia rerꝫ p̃ diuſa ⁊ ſic ꝫ p̃ntis nō ē ſcia Alio° ꝯſiderāt p̃nta p reductōz ad aliqd cōe analogũ: ⁊ ꝗ dupl'r Uno° p reductōz ad ens cuꝰ ſtꝫ p tes. ⁊ ſic ꝯſiderāt a metaphico. Alio° ꝯſiderāt ꝗ coꝝ ēē itētionale. ſ. vt ſubſtāt ill' itētōib' gñalisſimũ ſpēialisſimũ ⁊ ſbalēnũ ⁊ ꝗ q̃ hñt reductōez ad aliqd cōe qd ē ens dicibile icōplexũ ordiabile in gené ſm ſb ⁊ ſup̄ cuꝰ ſtꝫ ptes ſbiectiue. ⁊ ſic ꝫ p̃ntis ē ſcia. q̃z ſic hñt añ ſe iſtud ſbem̄ ⁊ p̃ p̃ā passionē ſbci. Vl' dō. q̃ ꝫ aliq̃ possumꝰ hē ſciam dupl'r Uno°. a poriordie cāe. q̃ñ. ſ. hēt̄ p̃ p̃ncipia formalia. ⁊ ſic ꝫ p̃ntis nō ē ſcia q̃z ipſa nil' hñt añ ſe in gené cāe forl'. ſz ſtꝫ met p̃ma p̃ncipia formalia. Alio°. a p̃ori ordie notiçie. ⁊ ſic ꝫ p̃ntis ē ſcia. q̃z hñt añ ſe añp̃dicam̄ta q̃ nos ducũt in ꝯgnitōem p̃dicam̄toꝝ

Arguit Soliꝰ ꝯcl'ois ē ſcia. q̃z ſcia ē hītꝰ ꝯcl'ois p ꝫmr̄atōz acq̃ſitꝰ. ſz p̃dicam̄ta nō ſtꝫ ꝯcluſio. igr̄.

Dom q̃ soli⁹ ꝓclonis ē scia tāq̃ scibil' ppinq̃.tñ alioꝝ a ꝓclōe pt esse scia tāq̃ scibiliū remotoꝝ.ꝛ ꝗ mō d sbco cōclois aut pdicato pt esse scia.ꝛ sil'r de ptib⁹ sbiectiuis illoꝝ.ꝛ ꝗ vltio ē scia de pdicamētis.qz ipsa stz tāq̃ ptes subiectiue sbcti h⁹ scie qd ē cōclusionis subiectū

Queritur Utꝝ de pdicamntis sit rōnal' scia Rndet q̃ sic qz logica a toto gene est sciā rōnal'. g̃ etiā sciā isti⁹ tractat⁹.eo q̃ est ps logice. Añs ptz.qz logica dirigit rōes in suis opatōib⁹ ne erret vt ex dictis ptz.

Arguit De entib⁹ realib⁹ nō ē sciā rōnal'. sz pdicamnta stz entia realia.g⁰ de ipꝭ nō ē sciā rōnal' Minor pbat qz stz pma pncipia rez.g⁰ etiā stz realia. Dōz ad maiorē q̃ entia realia pnt capi dupl'r. Uno⁰ real'r.i.in ordine ad passiones reales, sicut stz mot⁹ locus ꝛ tpus. ꝛ sic de ipꝭ nō ē sciā rō/nal'. Alio⁰ logical'r put referūt ad dici ꝛ ad pdicari ꝛ in ordine ad passiōes rōis ꝛ sic d ipꝭ ē sciā rōnal'.qz dici ꝛ pdicari stz ētia

Arguit In libro pntoꝝ ꝓsiderāt pdicamnta re (rōis al'r.qz ꝗ ꝓsiderāt real'r in aliq̃ sciā cui dmrant inēc passiōes reales in tali sciā.sz pdicamntis attribuūt passiones reales in isto tractatu.g⁰ ꝓsiderāt real'r. Dom q̃ ille passiones nō dnt exposi in logica real'r sz logical'r Ul' pt dici q̃ ille passiōes ꝓsiderāt min⁹ pncipal'r in logica. fm q̃ p illas deuenim⁹ ī ꝓgnitōz passionū logicaliū.vt infra patebit

Queritur Quid sit sbcm lcū tractat⁹. Ad ꝗ dicūt aliq̃ q̃ sit pdicamntū.aliq̃ ꝛo dicūt q̃ sit vl'e ordinabile i gene.sz veri⁹ dom ē q̃ sit ens dicibile incōplexū ordinabile in gene ꝭ sb ꝛ sup.ꝛ solet addi put sbstat voci talē ordinē significāti Et dz ens ad drāz nō ētis.qz nō ens ñ ponit ī pnto.vt chimera.ꝛ rō illi⁹ ē.qz vnūq̃dq̃z ponit in pnto fm suā essentiā quā īportat.sz nō entia nō hnt eēntiā.g̃ nō ponūt in aliq̃ pnto Et dz dicibile ad drāz idiuiduoꝝ q̃ ppe in pnto nō ponūt. q̃a nō dnr.i.pnē.sz sbiciūt. Et dz incōplexū ad drām ꝓplexoꝝ.eo q̃ ꝓplexa nō ponūt in pnto.cui⁹ rō ē.qz ꝓplexa nō īportāt vnā eēntiā.sz pl'es. Dem addit ordinabile in gene ppt trāscēdētia. q̃ nō stz ordinabilia in gene.qz ordinari in gene ē poni ī gene de ēminato.sz trāscēdētia in nullo gene deēminato ponūt Et dz fz sbr sup] ad drāz drāz q̃ ñ ponūt ꝭ sb ꝛ sup ī rcā linea pdicam

tali sz a latere. Et solet addi fm q substat voci talē ordinē signi ficāti. ad dēn orādū q p dicamēta nō ꝓsiderāt ḥ vt stz entia realia sz in qtū stāt sub voce significāte ipas res. ⁊ g res adex nō po/ nūt in pdicamēto. sz res ꝓcepte sub voce. Et rō illi⁹ ē. qz ipse res adex stz singulares ⁊ singularia nō ponūt pmo ⁊ p se in pdicamēto. g nulla res adex ponit in pdicamēto Etiā vna res adextra nō ponit sub alia re. aut sup

Arguit Nullū ꝓplexū dz eē sbcm alicu⁹ scie. sz ens dī/ cibile incōplexū. ⁊c. ē qd ꝓplexū. g. Dōm ad maiorē. q nullū ꝓplexū vex ⁊ fm fcatōz dz eē sbcm alicu⁹ scie. sz sbctm isti⁹ scie ē qd ꝓplexū solū fm vocē. Et q nullū ꝓplexū vex pt eē sbcm pz. qz scia capit vnitatē a sbco. cū g sbcm nō eēt aliqd vnū. talis scia nō haberet vnitatē ab ipso

Arguit Subiectū illud ē qd ꝓplexū fm vocē ⁊ fcatōz sil. g. ē ꝓplexū vex Añs pbat. qz ꝓplectit ex p pria passione. sz ppa passio realr distinguit a sbcto. Dōm q ordinabile in gene capit dupl'r. Uno. p formali rōe ꝓsiderādi et sic ponit p pte subiecti. Alio. capit vt ē passio ppa entis di cibilis incōplexi. ⁊ sic ponit in ꝓclusōe dēmratōis a pte pdicati et qz formal'r rō cōsiderādi nō addit aliqd real'r sup sbcm. iō nō facit realē cōplexionē cū ipso. vñ sicut se hz drā ad gen⁹ qd diui dit ita se hz formal'r rō cōsiderādi ad suū sbcm. sz drā ñ facit rea lē cōplexionē cū ipso genere. g. formal'r rō considerādi nō facit realē complexionē cū subiecto

Sz Uoces stz sig rex. si g. sbcm isti⁹ scie ē qd cōplexū fm vo cē. erit etiā cōplexū fm fcatōz Dōz q voces stz sig rex ñ adex imediate. sz rex cōceptax. sz aliqñ cōtingit vnā rē cōcep tā ñ hze vnū no⁹ ppt pnuriā vōbl'ox. ⁊ sic pl'ib⁹ vocib⁹ eā circū

Sz Predicamētū ē vnū simplex no⁹ ⁊ pt eē sbcm (loqmur. h⁹ scie. g. frustra accipiūt tot noia ad circūloqndū sōctm. qd hz ppriū no⁹ sibi ipositū. Añs pbat p cōditōes sbcti attbu tōis q huic cōueniūt. nā pdicamētū it magz pncipal'r cōsider ⁊ ta in hac scia ē qd cōissimū. ⁊c. Dōm q pdicamētū capit tripl'r. Uno. p tota aggregatōe genex ⁊ spex fm sb ⁊ sup Scdo. capit p genē gnalissimo alicu⁹ coordiatōis. ⁊ istz duob⁹ mōis ñ pt eē sbctm. tū p. qz passio. s. ordiabile i genē ñ cōueit sibi adeqte. tū scdo. qz tūc eēnt xcē sbcta illi⁹ scie. fm q xcē stz pdicamēta ⁊

sil'r vere coordinatões pdicamtoꝝ.tũ tercio. qz sic ē qd ꝓplerũ. nõ solũ voce ſz re. Tercio capit pdicamẽtũ p ſcda intẽtõe fundabili ſup qd libet repoibile in pdicamto.z sic ē qd vnũ z mcõplerũ.ſz nõ pt poni p ſbco.cũ ſbcm vbrat ee in ſcia pncipal'r cõſideratũ.qd in logica ꝓuenit pmis intẽtõib⁹ z nõ ſcdis q ſt ſo lũ qdam passiones priaꝝ intẽtionũ.

Arguit Iſta ſcia vocat ſciaꝝ pdicamtoꝝ.g⁰ pdicamtũ erit ſ ſbctm. Tz ꝓntia.qz ſcia cõit venemiat a ſuo ſubco. Dõz q aliqũ ſcia venoiat a discipulo.aliqũ a cã efficiẽte.aliqũ a prib⁹ ſubiectis.ſicut iſta ſcia dr pdicamtoꝝ. qz pdicamẽta ſt pres ſubiectiue.z nõ ſp venoiat a ſuo ſubiecto

D cognoſcẽdũ predi.

Iſte ē tracat⁹ terci⁹ Pe.h.in q poſtq in ſcdo veter miauit d vl'r abſolute.h ꝓnr vemiatd ipo ꝓpatie vt ē ordinabile in genē fm ſub z ſup. Et dimidit pria ſui diuiſiõe in tres pres principales. f⁷ q de trib⁹ principal'r veminat.pria ps ē de antepdicamẽtis.ſcda de vere ꝓis pdicamtis.z tercia de poſtpdicamẽtis Et ad introducẽdũ illã pte q eſt de antepdicamẽtis dr.q ad ꝓgnoſcẽdũ pdicam ẽta ſũt qdã necaria pmittẽda.i.ꝓgnitõ antipdicamẽtoꝝ.ſine qꝝ ꝓgnitõe veroꝝ pdicamẽtoꝝ ꝓgnitio nõ pt haberi

Querit Quid ſit antepdicamẽtũ Rndet q ē qd dã p ambulũ traditũ ab areſto.imediate añ ꝓa pdicamẽta valẽs ad ꝓgnitõz eorũdẽ a pori. Et dr notãt traditus ab areſto.ppt pdicabilia q nõ ſt tradita ab areſto.ſz a por. Sz dicẽs.etiã pdicabilia tradũt ab Areſto.in libro topicoꝝ. Dõz q ibi nõ ſt tradita in rõe pdicabiliũ.ſz pdicatoꝝ. Etiã ſi pdicabilia in rõe pdicabiliũ eẽnt tradita ab areſto.tũc vbrẽt excludi p h qd dr imediate.qz pdicabilia nõ valẽt imediate ad ꝓgnitõnẽ pdicamtoꝝ ſz mediate Et dr a pori.ppt poſtpdicamẽta q valẽt ad ꝓgnitõz pdicamẽtoꝝ a posteriori.qd dz itelligi er pte ꝓgnoſcẽtis.z nõ er pte rei cognite.qz ſic pdicamẽta nihil hnt añ le er ppt h aliq dimittũt illã clauſulã a pori

Arguit Antepdicamtũ nihil ē.g⁰ male dr q ē qd dãp ãbulũ traditũ ab areſto. Probat qz pdicamtũ ē p⁷ pn⁷.ſz p⁷ pn⁷ ē añ qd nihil ē Dõz q añ pdicamẽtũ acci

pic dupl'r. Uno⁰ vt ē vna dcō. ⁊ sic aīpdicamētū aliq̄d ē Alio⁰ vt ſt̄ due dcōes. ⁊ sic aī pdicamētū nihil ē formal'i ⁊ vnuoce.

Arguit Aīpdicamēta valēt īmediate ⁊ formal'r ad ꝯgnitōz pdicamētoꝝ. g̃ pdicamēta aliq̄d hūt aī se formal'r. Aīs ꝓbat. qz ſt̄ formalia ꝓncipia ad demōſtrandū passionē ꝑ suo sbco. Dōz q̃ duplex ē cā formal'. ſ. exēplar ⁊ intrinsece ī formās. vñ pdicamēta hūt aī se aliqs cās formales exēplares ſz nō ītrinsece ī formates. qz sic sūt ꝓma ꝓncipia formalia

Queritur Quot ſt̄ aīpdicamēta. Rñt q̃ ſt̄ tria ī genē ⁊ septē ī spē. tria ī gené. ſ. diffi⁰ diſio ⁊ regula. ⁊ septē ī spē. ſ. tres diffiōes. due diſiōes ⁊ due regule. Ut̄ñ sufficiētia antepnto ī gené pt sic sumi. nā oē antepnt̄ vz ad ꝯgnitōz pntoꝝ. vl' g̃ vz ad cognoscēdū ꝯuenētiā pntoꝝ vl' drām vl' ordinē. si ꝓmū sic ē diffi⁰. si ⁊ ⁿ sic ē diſio. si ⁊ ⁿ sic ē regula. Et qz ēs ſt̄ ꝯuenētie due drē ⁊ dupler ordo. g̃ tres sūt diffiōes due diſiones ⁊ due regule. Sz sufficiētia antepnto ī spē pt sic accipi. qz vlteri⁰ ſbsumit. si vz ad ꝯgnoscēdū ꝯuenētiā ḣ ē tripl'r. l' vz ad ꝯgnoscēdū ꝯuenētiā pntoꝝ quā hūt ī aliq̄ cāuoco. ſ. ī ente. et sic ē diffi⁰ cāuocoꝝ. aut vz ad ꝯgnoscēdū reductōz oīm q̃ sūt vni⁰ pdicamēti ad gen⁰ gīualissimū illi⁰ coordiatōis. ⁊ sic ē diffinitō vnuocoꝝ. vl' vz ad ꝯgnoscēdū ꝯuenētiā accntiū quā hūt cū ꝓma sba. ⁊ sic ē diffi⁰ ꝯnciatioꝝ. Si vz ad ꝯgnoscēdū drās ḣ ē dupl'r: vl' vz ad ꝯgnoscēdū drās coꝝ q̃ nō sūt in pnto ab illꝰ q̃ sūt ī pnto. ⁊ sic ē ꝓma diſio. vl' vz ad cognoscēdū drās coꝝ q̃ sūt in pnto. ⁊ sic ē ſcda diſio. Si vz ad cognoscēdū ordinē pdicamētoꝝ ḣ ē dupl'r. vl' vz ad cognoscēdū ordinē illoꝝ q̃ ponūt in vno pnto ꝑm sub ⁊ ſnp̄. ⁊ sic ē ꝓma regl'a. l' vz ad cognoscēdū ordinē illoꝝ q̃ sūt ī diūſis pntis. ⁊ sic ē ſcda regula

Ad Tria ſt̄ antepnta ī gené ⁊ septē ī spē. g̃ ſt̄ decē. qz tria ⁊ septē sūt decē. Dō. q̃ ꝯna ē negāda. ⁊ rō ē. qz gen⁰ nō potest dīſtictū nūm ꝑ spēm. qz illa tria ī gené ēcludūt septē ī spē. vñ tria ⁊ septez diūſa iter se faciūt decez. nō tñ q̃ sūt ſibīnuicē cadez.

Ad Ad cognitōz pntoꝝ nō oz aliq̄ pscire. g̃ phemiū isti⁰ tractat⁰ est falsū. Aīs ꝓbat qz ad cognoscendū illa q̃ ſt̄ nota q̃ ad nos ⁊ q̃ ad naturā nō oz aliq̄ pscire. ſz pnta ſt̄ hmōi. g̃. ⁊c. Mioz ptz. qz sūt ꝓncipia ꝓma q̃ q̃ ad nos ⁊ q̃ ad naturā ſt̄ nota. Dōm q̃ duplicia sūt ꝓma ꝓncipia. ſ. cōplexa ⁊ incōplexa

pplexa sunt nota q̃ ad nos cognitꝰ t̃minis, ⁊ q̃ ad naturã, vt oẽ totũ ẽ maius sua pte. Sꝫ ꝓncipia incõplexa formalia lꝫ sint nota q̃ ad naturã, nõ tñ q̃ ad nos, sed stꝰ nobis talia ꝓncipia incõplexa difficilis ꝯgnitionis

Queritur Quare ꝛ in textu neq̃ꝫ. Rñdet q̃ iõ q̃ ipossibile ẽ aliq̃d scire, vl' sciam alicꝰ hẑe sine notitia sbcti, sꝫ notitia sbcti istꝰ scie habet ex ꝯgnitõe antipdicamẽtoꝝ, vt ex pdictꝰ patuit, g bñ ꝛ neq̃ꝫ

Equoca dñr quoꝝ solũ no. Hic ꝯnter. Pe. b. exeq̃tur ꝓpositũ suũ t̃minãdo de antipdicamẽtis, ⁊ diuidit in ptes fm q̃ tria stꝰ antipdicam̃ta, s. diffinitõ diuisio ⁊ regula. Et ꝓmo t̃minat de diffinitõe q̃ ꝑs ite ꝯ i tres subdiuidit fm q̃ tres ponit diffinitões. ⁊ ꝓmo ponit diffinitõ nẽ equocoꝝ di. Equoca dñr quoꝝ solũ nocꝰ est cõe ⁊ rõ subẽ fꝰ illud nomẽ est diuersa, vt aial viuũ ⁊ aial pictũ habẽt cõe nomen scꝫ aial, sed rõ vtriusq̃ꝫ est diuersa. Et est intellectꝰ diffinitõis equoca, s. equocata dñr, i. sunt dicibilia, q̃ꝫ nomẽ, i. vox equocãs solũ est cõe, ⁊ rõ subẽ, i. res significata fm illud nomẽ est diuersa, id est alia ⁊ alia

Queritur Quare diffinitio est añ diuisionẽ. ⁊ diuisio añ regulã. Rñdet q̃ iõ, q̃ diffinitõ vꝫ ad ꝯgnoscendũ pdicam̃ta q̃ ad eẽ, eo q̃ diffinitio explicat eẽ rei, sꝫ diuisio vꝫ ad ꝯgnoscẽdũ posse, nã ꝑ diuisionẽ explicat ptãs seu cõicabilitas alicꝰ cõis, ⁊ regula vꝫ ad opari, q̃ regula antipdicamẽtal' oñdit quõ genera ⁊ spẹ debẽt in pdicam̃tis ordinari, sꝫ eẽ ẽ añ posse, ⁊ posse ẽ añ opari, igr. Etiã diffinitõ corrñdet ꝓme opatõi intellectũs, diuisio sede, ⁊ regula tercie

Queritur Quare diffinitio equocoꝝ pcedit diffinitõꝫ vniuocoꝝ, ⁊ q̃re diffinitio vniuocoꝝ pcedit diffinitõem denoiatiuoꝝ. Rñdet q̃ iõ q̃ ars imitat naturã in q̃ꝫtum pt, sed in arte sic ẽ q̃ bonꝰ ortulanꝰ ꝓus exerpit seu extrahit herbas inutiles, ⁊ postea seminat bonũ semen, sic etiã pr. hys. ꝓmo ponit ea q̃ nõ sunt ponẽda in pdicamẽto, sꝫ equoca, et tñc ponit illa q̃ sunt ponẽda in pdicamento, s. vniuoca. Pro q̃ notandũ q̃ diffinitio equocoꝝ valet ad noticiã pdicamẽtoꝝ dupl'r, s. affirmatiue ⁊ negatiue, affirmatiue ad reductiõem oim

rece pdicamentorꝫ ad vnũ cõe nõ vniuocũ sed equiuocũ aut sal
tem analogũ qd est ens. Negatiue valet q nulla equiuoca inq̃
tũ eq̃uoca ponũtur in pdicamentis. Rõ scdi ē qr p diffinitõem
vniuocorꝫ cognoscim⁹ reductõem oim pdicamentorꝫ vni⁹ pnti
ad principiũ illius coordinationis. sed reductio oim pdicamẽ
torũ vnius coordinationis est prior reductione acntiũ ad sub/
stantiã q cognoscit p diffinitõem denomiatiuorꝫ ergo ⁊ cetera.

Arguit Unũ est añ multa. g diffõ vniuocorꝫ dẽt pcede
re diffõem eq̃uocorꝫ Dõm q duplex ē ordo na/
ture ⁊ quo ad nos. ordine nature sic diff⁹ vniuocorũ debz pcede
re diffõem equiuocorꝫ. sz ordine q ad nos quẽ hic seruam⁹ ē ecõ
tra. qr prior est reductio oim pdicamentorꝫ ad ens q̃z reductio il
lorꝫ que sunt vnius ordinis ad principiũ illius coordinatõis.
sed ad primã reductionẽ valet diffinitio equiuocorꝫ.

Ar Solius vniuoci est diffinitio. sed equiuocũ nõ ē vniuo
cũ igit. ⁊c. Dõm ad minorẽ q eq̃uocũ capit dupl'r. vno⁹.
p re substrata et sic nõ est vniuocũ. Alio⁹ p illa intentõe vel pro
reb⁹ fm q pueniũt in illa cõi intẽtione et sic equiuocũ ē vniuo/
cũ et hic diffinit. Vel pt dici q nullũ eq̃uocũ pt diffiniri ꝑ dif
finitõe q̃ddtatia ⁊ eẽntiali. pt tñ bñ describi aliqua notificatõe.

Ar Diffinitio eq̃uocorꝫ nõ pueniit oi cõtento sub diffinito er
go nõ est bona. Añs pbat qr canis ⁊ aial sunt eq̃uoca. et
tñ diffinitio nõ cõuenit eis cũ nõ habeant nomẽ cõe cui⁹ rõ sit di
uersa. Dõm q duplex est equiuocũ scz equiuocũ equiuocãs. et
equiuocũ equiuocatũ. equiuocũ eq̃uocãs est vox plura ꝓcans.
vt canis et aial. Sed equiuocũ equiuocatũ sunt ipe res ꝓcate p
equiuocũ equiuocans. vt equiuoca equiuocata hui⁹ nois canis
sunt aial latrabile. belua marina. sidus celeste. et illa hic diffiniũ
tur ro exemplũ dẽt de equiuocatis dari vt aial viuũ al' pictũ. sũt
equiuoca. i. equiuocata respectu aialis qr pueniunt in solo no/
mine ⁊ nõ i re ꝓcata huius vocis aial. Et quia equiuoca equiuo
cata semp plura sunt sic diffinit hic equiuocata in plurali nũor
sic diffinitũ hic appellat plura sed nõ ꝓcat plura. quia ꝓcat illa.
vt pueiũt i vna cõi intẽtõe q oib⁹ pcẽt sb ea vniuoce ē pueiens

Ar Loyca nõ hz psiderare res sed rerũ intentões. ergo ḣ non
diffiniũtur equiuoca equiuocata. Dõm q loycus nõ hz
psiderare res absolute et realiter. sed bene potest psiderare illas

res que referuntur ad dici et ad pdicari. Et ergo dicitur equiuoca dicuntur et nõ sunt ad ꝛnotandũ ꝙ omnia que cõsiderat loycus considerat sub dici et predicari.

Ar pe. hys. exemplificat ꝛ equiuoco eq̃uocante. ergo equiuoca eq̃uocantia diffiniũtur hic. Añs pz qꝛ dicit vt animal. ⁊ animal est equiuocũ equiuocãs qꝛ plura fcat scz aĩal viuũ et aĩal pictũ. Dõm ꝙ pe. hys. nõ exemplificat ꝛ aĩali absolute ⁊ fm se. sed vt dꝛ ꝛ equiuocis equiuocatis que ꝓueniunt. in aĩali. quia dicit vt animal fcat animal verũ ⁊ animal pictuz ⁊ hoc nomẽ aĩal est eis cõmune.

Ar Aĩal ẽ vniuocũ. g nõ est equiuocũ. Dõm ꝙ aĩal ꝓsiderat dupl'r. vno mõ in ordine ad sua fcata scz ad aĩal vez et animal pictum et sic est equiuocũ. Alio modo ꝓsideratur in ordine ad sua inferiora siue ad suas spẽs. et sic est vniuocũ.

Ar Animal est semp equiuocũ. Probat p arestotilẽ pmo de aĩa. dicentẽ ꝙ rõ aĩalis fm vnũqdq̃z aĩal est altera ⁊ altera vbi loquit de aĩali secũdo mõ. Rñdet ꝙ aĩal capitur dupliciter vno mõ physice put noĩat naturã per differẽtias ad spẽs cõtractam. et sic rõ aĩalis est altera et altera fm quodlibet aĩal ⁊ sic etiam animal est equiuocũ. Alio mõ loyce fm ꝙ nomiat vnũ cõceptũ cõem suas spẽs ꝑuenientẽ. et sic est vniuocũ habens vnã diffinitionẽ equaliter omnibus spẽbus cõuenientem.

Notandũ Q equiuocũ eq̃uocãs ẽ duplex. nã qdã est equiuocũ a ꝓsilio et quoddaz a casu Equiuocũ equiuocãs a cõsilio qd alio noie vocat analogũ est vna vox plura fcans per prius et posterius. exemplũ vt aĩal est equiuocũ equiuocans a consilio. quia p prius dicit ꝛ aĩali viuo. et p posterius dicitur de aĩali picto ꝓpter sil'itudinẽ quã habet aĩal pictũ cũ aĩali viuo. Sed equiuocũ equiuocans a casu est qd significat plura eque primo. vt canis fcat aĩal latrabile. beluã marinã. et sidus celeste.

Querit Quare aliqd vocatur equiuocũ a ꝓsilio. Rñdetur ꝙ ideo qꝛ sicut in ꝓsiliando fit quedã ꝛ liberatio sic ꝙ consiliũ vnius sequitur cõsiliũ alteri. sic etiã i illuis eq̃uoci impositione ad significandũ plura est fcã qdã ꝛ liberatio ad imponendũ hoc nomẽ ad fcandũ posteriora fcata. ꝓpter sil'itudinẽ quã habẽt cũ prio. Sz dicit equiuocuz a casu

qz casualiter aduenit illi equiuoco fcanti vnũ qd imponit ad si
gnificandũ aliud. Et arestoriles exẽplificat hic de eq̃uoco a psi
lio et nõ a casu qz diffinitio quiuocoꝝ valet ad cognognoscen/
dũ reductionẽ oim pdicamentoꝝ ad ens. et ens ẽ eq̃uocũ a psi/
lio ad decẽ pnta qz ens pus dz de suba ⁊ p posteri de accnte. A/
lia rõ ẽ qz eq̃uocũ a psilio sat; icludit eq̃uocũ a casu qz si illd qd
min vz ineẽ inẽ tũc qd mag;. sz eq̃uocũ a psilio ẽ mi eq̃uocũ qz
equiuocũ a casu et huic diff puenit. g ec cõuenit eq̃uocato a casu

Si Canis fcat sua fcata quodã ordine. qz prio fcat aial la/
trabile secũdo beluã marinã tercio sydus celeste qd sic pz
qz canis iponit a mordacitate. ⁊ illa mordacitas prio puenit.
aiali latrabili secũdo belue marine. ⁊ tercio syderi celesti. ergo nõ
est equiuocũ a casu. Dõm q canis capit dupl'r. vno qztũ ad
illud a quo nomẽ iponit. s. a mordacitate. Alio qztũ ad illud.
cui nomẽ iponit. primo est equiuocũ a psilio. sed secũdo equa
liter fcat sua significata et est equiuocũ a casu.

Si Illud qd eque pmo plura fcat est equiuocũ a casu. sz om
ne eq̃uocũ ẽ hmõi. g oẽ eq̃uocũ ẽ eq̃uocũ a casu. Minor
patet p interptationẽ nomis qz dz equiuocũ quasi eque primo
plura fcans. Dõm q equiuocũ a casu ẽ pncipali equiuocũ. ⁊ g
interptatio eq̃uoci poti ei attribuit. qz omẽ analogũ p se posi/
tũ stat p significato famosiori. Vel pt dici ad minorẽ q oẽ eq̃/
uocũ est eque prio pluza vocans ex pte rei. sed nõ ex pte nri in/
tellectus. Etiã põt dici q illa interptatio nõ puertit cũ interp/
tato g nõ optet q omne eq̃uocũ sit eque pmo plura vocans.

Querit Quare ponit solũ in diffõe eq̃uocoꝝ. Rndet
q ad denotandũ q eq̃uoca eq̃uocata solũ pue/
niunt in vno sz in voce eq̃uoci equiuocãtis. exẽplum vt belua
marina. aial latrabile sydus celeste cõueniũt solũ in illo noie ca
nis. sed nõ pueniunt in rõne. quia ratio est diuersa.

Si Male ponitur in diffõne nomẽ. Probat quia verbũ ec
est equiuocũ. sicut patet de hoc verbo lego. Dõm q nomẽ
capitur dupl'r vno mõ ppzie put est ps oznis distincta cõtra
alias ptes ⁊ sic nõ capit hic. Alio capit nomẽ cõiter p voce si/
gnificatiua vt nomẽ ẽ notamẽ mẽt; et sic ꝓba sũt noia et isto de
bet capi nomẽ in diffõne eq̃uocoꝝ. Et sil'r suba nõ dz hic capi p
ut distinguitur contra accns. sed capitur p essentia rei.

Ar Ex diffinitõe æquiuocoꝝ sequit q̃ ꝓpria noia nõ sũt eq̃ uoca. Sequela pbat qꝛ nomẽ ꝓpriũ nõ est nomẽ cõe. Dõz q̃ aliq̃d nom̃ dꝛ eẽ cõe dupl'vno cõitate ꝓcatõis. s. qm̃ ali q̃ vox est cõis plurib' reb' ꝓcatis. Alio aliq̃d nomẽ dꝛ cõe cõi tate suppositoꝝ vt termi cões hñtes sub se plura suppositа. q̃uꝭ igit nomẽ ꝓpriũ nõ sit cõe cõitate suppositoꝝ est tñ cõe cõitate. significationis. Uel dõm q̃ noia ꝓpria nõ hñt nomẽ cõe. i. ap pellatiũ habent tamẽ nomẽ cõe. i. cõueniens multis.

Ar Ista diffõ nõ cõuenit equinocatis entis vl' drãꝝ. ergo nõ est bona. Añs pbat qꝛ nõ hñt rõem. i. diffõem. Dõm q̃ rõ ꝯbet hic capi p notificatõe quacũq̃z et nõ tm̃ p diffõne q̃d ditatiua et ẽntiali. Uel dõm q̃ licet ens et drñe nõ hñt rõez. i. diffinitionẽ habent tñ rõem id est rem ꝓcatã p vocẽ.

Vniuoca dicunt̃ quoꝝ no

Hic ꝓnter Pe. his. ponit diffõem secõam que est vniuocoꝝ. di. vniuoca dicũtur quozũ nomẽ cõe ẽ et rõ subc ꝓm illud nomẽ ẽ eadẽ. exẽpla patent in lr̃a. Sed rõ ordinis quare diffinitõ vni/ uocozũ ꝑcedit diffõnem ꝯnoiatiuozũ est. quia diffinitõ vniuo coꝝ valet ad cognoscendũ reductionẽ oim illoꝝ q̃ sunt vni' co/ ordinationis ad principiũ eiusdẽ coordinatõis. sed diffinitio. ꝯnoiatiuoꝝ valet ad cognoscendũ reductionẽ actñtiũ ad subaz mõ ꝑ oz est reductõ aliq̃ꝝ ad ꝓncipiũ eiusdẽ coordiatõis q̃z actñ tium ad subam. ergo diff' vniuocoꝝ ꝑcedit diffõz ꝯnoiatioꝝ.

Notandũ Q̃ duplicia sunt vniuoca. scz vniuoca vniuocata ⁊ vniuoca vniuocãtia. Uni uocũ vniuocãs ẽ nomẽ pluribus attributũ ꝓm eandẽ rõem. vel est nomẽ ꝓcans naturã cõem multis. vt aial attribuit plib' spẽ b'ꝓz eãdẽ rõz. qꝛ rõ aial ẽ eadẽ q̃ ad oẽs suas spẽs. Sz vniuoca vniuocata dicũt res diũse ꝑtate p vniuocũ vniuocãs. l' ſtꝭ ife rioza talis nature cõis. vt hõ vacca leo. ꝛc. sũt vniuoca vniuoca ta respcũ aial'. Et diffiniũt hic vniuoca vniuocata ĩ pl'i nũo ad ꝯnotãdũ pl'alitatẽ ⁊ ml'titudinẽ vniuocoꝝ sic dcm̃ ẽ d̃ eq̃uocꝭ

Qr Quare Pe. his. nõ dicit in diffõe solũ nomen. Rñde/ tur q̃ iõ qꝛ nõ solũ nomẽ. est cõe. sed etiã rõ substantie ẽ cõmunis ipis vniuocis. vt hoc nomẽ aial est cõmune oib' suis vniuocatis et etiã rõ aialis est cõis ipsis. quia omia ꝓueniũt ĩ h̃

nomie animal et rōne id est diffinitione animalis.

Arguit Aial ē eq̃uocū. g⁹ nō est vniuocū vt ꝟ cm̄ ē pus g⁹ ⁊ male p ipm exēplificat Rndet q aial capit duplr. vno mō qtum ad sua significata ⁊ sic est eq̃uocū vi/ delicet ad animal viuum et animal pictum. Alio modo compat ad suas spēs et sic est vniuocū. et hoc modo hic ponitur

Ar Animal est eq̃uocū ad suas spēs. g⁹ nō est vniuocū. Aīs pbat qz in genē latent multa id est multe eq̃uocatōes vt patet septio phoꝝ sed animal est genus. Dōm est ad istud ar/ gumētū sicut ad argumtū pretactū dictū est q animal capit duplicit. vno mō loyce put nominat naturā cōem pticipabilē suis spēbus et sic est vniuocū. Alio mō capitur phice put nominat naturam cōmunem actu in suis speciebus existentem et sic ē eq/ uocum. sed hic loquitur. Petrus hispanus ꝛc co loyce.

Ar Ben⁹ gnalissimū nō hz rōem id est diffinitōnē. ergo nō pt esse vniuocū Dōm q̃uis genus generalissimū nō habet rōem id est diffinitōem quidditatiuā et essentialem. habet ta/ men quādam notificationem ꝛescriptiuā que notificatio est cō/ munior notificato. et sic etiam ꝛelꝛt hic capi ratio.

Querit Que sint drña inter vniuoca equiuoca mul/ tiuoca ⁊ diūsiuoca Rndet q ista qz eq̃uocū ē nomen plura significās. vt cais. Vniuocū est nomē vnū significās vt hō. Multiuoca sūt multi voces vni attribute vt marc⁹ tu li⁹ et ens dicibile īcōplexū ordiabile in genere ꝛc. Sz diūsiuoca sunt mlte voces diūsas res significātes sicut hō ⁊ azin⁹. Et qn̄ querit q̃re ꝟ nō diffiniūt multiuoca ⁊ diuersiuoca sic vniuoca ⁊ eq̃uoca. Rndet q iō qz ꝟ ꝛeꝛmīat ꝛ diffinitōib⁹ q̃ valēt ad cog nitōem pdicamtoꝝ. sz diffinitōes multiuocoꝝ ⁊ diūsiuocoꝝ ad illā nō valēt igit. Et tales magꝭ spectāt ad grāmaticū q̃z leycū.

Denoiatiua dicūt quecūqz

Hic pnter Petr⁹ his. ponit vltimā diffinitōez scz ꝛenoiatioꝝ. rō ordis et dictꝭ est sumēda. Et valz ad cognitōnē pdicamtoꝝ put ta q̃o nouē pdicamēta actntiū reducūt ad sbam quā ꝛenomi/ nāt et ꝛ qua predicantur actntalr ꝛenominatiue. Dicit ergo ꝛe/ noiatiua dicunt quecūqz ab aliquo solo casu drña sunt ⁊ fm il/ lud no⁹ hnt appellatōnē. vt a grāmatica grāmatic⁹. a fortitudīe

fortis. Que diffio ne intelligit denoiatia scz eius de denominati dicunt qcuq.i. que dna sunt scz ab aliq abstracto solo cau .i. sola finali termiatõe. et fm illud nomẽ id est vocem habent appellatõem .i. predicatõnem de subiecto inhesionis vel id est pulsionem ad aliena naturam vel extraneam nominationem.

Querit Q reqrunt ad denomiatiua pdicatõnẽ. Rnde tur q tria pmu est denoians. scdz denoiatu tertiu denoiatiuuz. Un denominatiuu est ocretu actuale denominans est abstractu. denominatu est subiectum de q predicat aliqd actus. exemptu vt homo est albus albedine ibi albus est denominatiuum albedo denominans. et homo denominatum.

Querit Quotuplicia sunt denoiatia. Rndet q tripliciasez voce tm. significatõe tm. voce z significatione sil. Denoiatia voce tm st qu ocretu oueit cu suo abstracto i principio z differt ab eo in fine. sed nõ dicit aliena naturaz a subiecto vt human respcu humanitatis qz ouenit secu in pncipio et differt ab eo in fine et u dicit aliena naturaz. qz nõ significat form actu alii subiecto inherentẽ. Denoiatia significatõe tãtu siue fm rem st illa q nõ couenint cu abstracto in pncipio z drnt ab eo i fine. sed dicunt aliena natura a subiecto qz scz subiectu actualr denominant. vt studios respectu virtutis. Et nõ dicit studiosus a studio. rõ qz studiu dt solu vnu actuz bonuz moralr. z studios fcat plenitudinẽ taliuz actuuz q pleitudo ẽ ftus. ergo nõ dicitur denominatie a studio sz a ftute fm fcatõez tãtuz. vl a studio sitate fm vocẽ z significatõem sil. Sed denominatia voce z significatõe sunt illa q oueiunt cum suis abstractis in principio et drnt ab eis in fine z dicunt aliena naturaz a suis subiectis vt albedine albus a iusticia iust Et q talia denomiatia dicunt aliena naturam a suis subiectis patz qz sunt alteri pdicamẽti qz subiecta vt hõ ẽ alb albedie ibi subiectuz ẽ de genẽ subc et denoiatim. s. alb est de genere qlitatis. Et de ists dnoiatis .s. fm vocem et significatõem sil intelligit diffinitõ ista. Ex isto patz q tres cõditões reqrunt ad denoiatiuum voce et significatõe simul. pma q debet conueire in principio cu suo abstracto. Secunda q dẽt differre ab eodẽ in fine Tercia est q debet dicere aliena naturã a subiecto siue extraneam nominationem.

Querit Utrz ista sit pdicatõ denoiatia hõ est risibilis.

Rñdet q̃ sic qz diffinitio denomiatiuoz cõuenit sibi z sil'r tres cõditiones p̃dicte cõueniũt sibi qz a risibilitate hõ ꝗz risibilis et risibile cõuenit cũ risibilitate in p̃ncipio et differt ab ea in fine. et sil'iter risibile dicit alienã naturã a suo subiecto cũ sit de genere qualitatis et homo de genere substantie.

Ar Predicatio vniuoca z p̃dicatio denomiatiua distinguũtur sz ista hõ ẽ risibilis ẽ vniuoca. ergo nõ est denoiatiua Minoz patet p pe. his. in de cõitatibus dicentẽ q̃ gen' spẽs differentia ppriũ vniuoce p̃dicant. Dõm q̃ ibi vniuoce p̃dicari nõ distinguit ꝓtra denoiatiue p̃dicari sz cõtra equiuocã p̃dicatõem vt sit sensus gen' spẽs dzña ppriũ vniuoce p̃dicant. qz nõ eq̃uoce. Uel dõm q̃ ista hõ ẽ risibilis ptim est vniuoca et pti denomiatiua. Pro quo notandũ q̃ fm versoz ẽ tres ꝓditões requirunt ad verã denomiatiuã p̃dicatõz. pria z scda supra tacte sunt Sed tercia ẽ q̃ denomiatiuũ dicere dẽt alienã naturã a subiecto sic q̃ nõ sit de essentia subiecti. sicut genus respectu spẽi et q̃ nõ fluat a p̃ncipijs eẽntialib' ipius ꝓpter p̃mũ human' nõ est verũ denoiatiuũ hoĩs dicẽdo hõ ẽ human' ab hũanitate ꝓpter scõm ppria passio nõ est verũ denoiatiuũ respectu spẽi eo q̃ fluit ex p̃ncipijs eẽntialibus ipi'. ẽ em ppriũ coeẽntiale suo subiecto et nõ ẽ oino aliene nature ab ipo. Sed tñ fm rẽ significatã ẽ simpl'r denomiatiua p̃dicatio. qz subiectũ ẽ aliene nature a suo ppzio cũ sint diuersoz p̃dicamentoz. vt hõ est in p̃dicamento sub̃e z risibile in p̃dicamẽto qualitatis in secũda specie.

Notãdũ Q̃ in diffõne denoiatiuoz ꝗz dicunt z ñ sunt ad denotandũ q̃ oia que loycus ꝓsiderat refert ad dici et ad p̃dicari. et dicũtur valet hic. i. p̃dicant. Deinde addit quecũq̃z qd̃ debet capi infinite ꝓpter infinitã multitudinẽ accidentium vni subiecto inherentiũ.

Ar Q̃is illa diffõ ẽ mala in qua ponit vl'e vl'r sumptũ sz ista est hmõi ergo nõ ẽ bona. Maioz pbat qz diffinitio p̃dicatur de diffinito sed illa p̃dicatio ẽ falsa in qua ponit vl'e vl'iter sumptuz primo pe. her. Minoz patet qz hic ponitur quecũq̃z qd̃ est signũ vniuersale. Dicendũ q̃ quecũq̃z nõ tenet hic vniuersaliter sed infinite vt patuit. Uel põt dici q̃ quecũq̃z ibi tenetur vl'r nõ tñ p̃dicat sed subijcit. vt sit sens' quecũq̃z ab aliq̃ zc. dicunt denoiatia. vbi q̃cũq̃z subijcit et nõ p̃t. Sz ꝓtra illã vl/

tiaz solutōz ē v⁹ ānexū isolubl'e. qz ois diffi⁰ē ꝓūtibl'z cū diffi⁰ suo. g̃ etz q̃tūz q̃nz ponēt a pre p̄dicati. z iō ꝑma solutō ē melioz

Sl Abstractū z ꝓcretū nō differūt casu. g⁰ ꝓtra diffinitōem. Añs ꝑbat qz albū z albedo ꝓueiūt in casu cū sit ntī casus Dōm q casʸ accipit duplicit. vno mō ꝑ actūte nois z sic non dzūt casu z sic nō accipit h. Alio mō capit casʸ ꝑ cadētia q̃ ē a pte rei siue ꝑ finali ēmiatōe z sic abstractū z ꝓcretū differūt casu.

Al Abstractuz z ꝓcretuz ñ dzūt sola finali ēmiatōe. g⁰ nō solo casu. Añs ꝑbat qz albuz z albedo etz dzūt gñe. qz albū est gñis neutri et albedo generz fei. Dōm q h signū soluz non excludit quālibz aliā dzām ab ea q̃ est in casu sz excludit solū differētiam que est a principio vocis vt sit sensus solo casu id est solo finali termīnatione et non in principio

Arguit Albuz et nigꝛ stz ꝛenoiatīa z tñ ñ dzūt casu. i. finali ēmiatōe qz ꝓueiūt in illa Dōz q̃ quis ꝛenoiatīa inf se ñ dzūt finali ēmiatōe tñ qdliz ōnoiatīm dīt a suo abstracto finali ēmiatōe vt albʸ ab albedine niger a nigredine.

Arguit Catherīa ē gmatica ꝛenoiatie a grāmatica z tñ ꝓcretū z abstractū ñ dzūt finali ēmiatōe g̃ ñ ē ꝛe rōe ꝛenoiatī q differat a ꝛenominate casu. Dōz q licz grāmatica adiectiuū in feino gñe nō differt a gramatica substātiuo tam differt ab illo i masculino vl' neutro genere qd sufficit.

Arguit Grāmatic⁹ōr q abstratū ōriuat a ꝓcreto vt fortitudo veit a fortz. g̃ ml'e dz h in loyca q ēz cōcretū ōriuet ab abstracto Dōz q int loycū et grāmaticū ñ ē ꝓūsia. qz grāmatic⁹ ꝓsiderat ipas voces sz ꝑz fortōez vocz abstractū ōriuat a ꝓcreto vt fortitu⁹ ōriuat a fortz. qz ꝛponēdos et addēdo tudo sic fit fortitu⁹ sz loyc⁹ ꝓsiderat res ꝑcatas ꝑ voces. et g̃ ꝑz ordiez ꝑcatōis ꝓcretū ōriuat ab abstracto. qz abstractū ꝑcat formā actūalē ꝑz se et ꝓcretuz ꝓportat formā actūtalē in sbiecto qz ꝓcretū dz a ꝓcno is ere. qz ꝓcernit sbiectū. et sic ꝓcept⁹ abstracti est simplex et ꝓcreti ē ꝓposit⁹. sz ꝓpositū ōriuat a simplici.

Eorum que dicūt quedā di

Dic ñt ꝛemīat ꝛe scdo añp̄dicameto in gñe. s. ꝛe disiōe. Et ratō ordinz ē qz diffinitō exēplicat eē et diuisio posse. sed eē ē ante pos

se. Scda rō est qz pma opatio intellectus ē añ scdam. sz diffo re spicit pmā opatōem nrī intellectī et diuisio scdaz. Et sunt due diuisiōes in spi. pma eoz que dicunt q̄dā dicūt cū ꝛplexiōe ꝛ q̄dā sine ꝛplexiōe. Et ista diuisio ē añ scdaz. qz illa diuisio valet ad cognoscendū drām eoz que nō sunt in pdicamētis ab illis. q̄ sunt in pdicamētis. ꝛ secūda vz ad ꝛgnoscendū drām eoz que sūt in pntis. sz pus oportet scire que sūt in pdicamētis ꝛ q̄ nō añ q̄z possimus scire drām eoz q̄ ponūtur in pdicamētis. Rō diuisionis ē quicqd dr seu pferī hoc pferī vl simplici voce cui rndz ꝛceptus incōplexus. vel pfertur pluribus vocibus quibus coz rndet cōceptus cōplexus si primū sic dr sine ꝛplexiōe. si scdz sic dr cū ꝛplexiōe.

Qr Quare in illa diuisione cōplexū pce dit incōplexū cū tñ simplex dēt pcedere ꝛpositū. Rndet q̄ iō qz cōplexa nō ponūtur in pdicamentis ꝛ ergo pmo sunt remouenda et abijcienda. Alia rō ē quia habitus est añ pnatōz. sz cōplexū habet se p modū habitus et incōplexum habz se p modum pnatōnis. Et diuisum hui diuisionis ē vox fcatiua ꝛ dz diuisio sic poni. eoz que dicūtur. i. pferunt id est vocū fcatiuaz platarum quedā dicūtur cū cōplexione. Et est diuisio subiecti. i accidentia quia accidit cū cōplexione vel sine accidit ipsis vocibus significatiuis

Sr Omne dicibile ē pdicabile. sed omne pdicabile ē incōplexum. ꝛ g̃ oē dicibile ē incōplexū. ꝛ p ꝛns nulla dicunt cuz cōplexione. Dōm q̄ dici pōt capi tripliciter. vno put ē idē q̄ diuiuari. vt hic dyaletica dr a dya qd ē duo ibi sensus ē dyaletica. deriuat a dya qd est duo. Scdo capit dij put ē idē qd pdicari vt equiuoca dicūtur. i. pdicant vl dicibilia sunt. Tercio idem est qd pferri et sic vebet hic sumi quare maior est falsa.

Sr Nulla ē vox cōplexa g̃ diuisio mala. Añs. pbat qz nll a est res cōplexa. ergo nulla ē vox ꝛplexa. Tenet ꝛnia qz signū dz corrndere signato. Dōm q̄ oportet signū corrndere signato nō tñ oportet q̄ libet attributū signi attribui signato. vt signū significat signatū ꝛ signū est aliud a signato ꝛ tñ illa duo nō cōuenīnt signato. Uel dōm q̄ licet nulla res sit cōplexa tñ vna est alteri cōponibil. ꝛ itellectus volēs ḡ fcare vtit voce cōplexa. Et qñ dr iutellectus nō pōt simul plura intelligere scdō topicoz dr. q̄ verū est p modum pluriū tamē bene p modū vnius.

Querit Que dicntur cū ꝓplexione. Rndet q illa q̄ ꝓferunt plurib⁹ vocib⁹ q̄bus corrndet ꝓceptus cōplexus. ꝓpter pmū canis nō dr ꝓprie cū ꝓplexione. qr ibi nō sunt plures voces. ꝓpt scdm al' rōnale nō dr cū ꝓplexione. qr licz ibi sunt plures voces tn ipis nō corrndet ꝓcept⁹ ꝓplex⁹ ad min⁹ q̄ztū ad illud qd remote fcant qd iō dicit qr diff⁰ q̄ztū ad illud qd ĩmediate fcat ē qd cōplexū voce r fcatōe sil' Pro q̄ notandū q tripl⁹ est ꝓplexū. s. voce tm. fcatōe tm. voce r significatione siml'. Cōplexū voce tm est vbi sunt pl'es voces circūlocutiue vna rē fcantes vt corp⁹ aiatū al' rōnale dūmō capiūtur circū loquutiue. Cōplexū significatōe tm ē vna vox hns plura significata vt canis. Sed cōplexū voce et fcatione sil' sunt plures voces plures res significātes vt hō currit. Et tale ꝓplexū est dupl'r scz distans et indistās. distans ē cui⁹ extrema distant ab invicē mediāte copula ꝓbali vt h hō ē alb⁹. Et dr tale ꝓplexū distans qr inter extrema ponit aliqd mediū. scz copula ꝓbalis. Cōplex um indistās ē c⁹ extrema ꝓiūgūt sine medio sic qn ponit ꝓximia bile cū ꝓxtermiatōe vt vbicūq ē ozo ipfcā vt hō alb⁹. r dr indistās qr int illa extrema nihil mediat Et nullū cōplexū inq̄ztū cōplexū ē ponit in pnto. qr vnūqdq dz poni in pnto fm ecntiam suā. sed cōplexa nō habet vnā ecntiā sed plures igitur.

Ir Corpus aiatū animal rōnale sunt ꝓplexa. et tn ponūtur ī pdicamēto. Dōm q nō ponūtur in pnto nisi inq̄ztū capiuntur circumlocutiue p aliquo vno cui nō ē simplex nomē ipo/sitū quare notanter dictū est nullū ꝓplexū inq̄ztū ꝓplexū ponit

Ir Dis bōa diuisio dz euacuē naturā diuisi scz /in pnto. ista nō ē hmōi q nō ē bona. Mior pbat qr aliq̄ dicūtur nec cū cōplexione nec sine cōplexōe vt oē equocū sicut canis. qd nō dr cū cōplexione. pz qr ibi nō sūt pl'es voces. r q nō dr sine ꝓplexione. pz qr sibi corrndet ꝓceptus cōplex⁹. Dōm q caīs capitur dupl'r. vno⁰ fm rē fcatā et sic corrndet sibi cōcept⁹ cōplexus. qr fcat plures res. Alio⁰ capit fm vocē fcantē et sic ē qd cōplexū qr est vna vox ineōplexa. Et nō oportet q canis cōtineat sub aliquo mēbro ꝛ. quia nō cōtinetur sub diuisis qd ē vox fcatiua vniuoca plata qr equiuoca nō sunt poibilia in pdicamētis.

Notādū Q aliq̄ dicūt q ista diuisio differat ab illa q̄ poit ī pncipio suppositionū. qr ista h ē dr

uisio rex et in puis loycalibus est diuisio vocū Cōtra q̄ sic arguitur ea que ponūtur in p̄ntis sunt res. ergo hic diuisuz et mēbra diuidentia erūt res. Ꝓntia tenet qz illa diuisio ponit ad cognoscendū ea que sunt in p̄dicamentis ab his que nō sunt in p̄dicamēto. Añs pz qz si voces eēnt in p̄nto sufficēt vnū p̄ntū. s. q̄litatis quia in tercia spē qualitatis ponūtur oēs voces. Est ḡ melius dicendū q̄ ista diuisio ꝗ ponit ad ꝛnotandū q̄ solū incōplexa ponūtur in p̄dicamētis. sz ponit in puis loycalib' ad inuendū q̄ tm̄ icōplexa supponūt. Si q̄s tū sustiné vellz prīm posset dicere ad argumentū q̄ voces capiūtur dupl'r. vno' mal'r p se ipis. ⁊ sic solū ponunt in vno p̄dicamento. alio mō capiūtur vt sunt ꝓcatiue et sic ponūtur in diuersis p̄dicamentis.

Ad Mēbra bōe diuisionis nō dñt coincidere. sz mēbra ist' diuisionis coincidūt ḡ nō ē bona. Mioz pz qz ps coincidit cū suo toto. sz illa q̄ dicūt sine cōplexione sūt ptes ꝓlexoꝝ Dōm q̄ mēbra ist' diuisionis nō coincidūt formal'r. qz nunq̄z incōplexū est cōplexū. sz bñ material'r. qz incōplexū ē ps cōplexi material'r.

Ad Quicq̄d dz cuz cōplexione dz ḡ alteruz mēbrum ē superfluum. Añs ꝓbat quia ad min' vna dictio dicit que ē cōplexa. quia cōplectitur ex litteris et sillabis. Dōm q̄ cōplexio capitur dupliciter. vnomodo p quacūq̄z cōpositione aliq̄z adinuicem. et sic vna simplex dictio dicit cū cōplexione. Alio' capitur spāliter et ꝓprie p vnione aliquoꝝ adinuicē q̄z vnū quodq̄z manet sub ꝓpria forma. et sic capitur cōplexio in ꝓposito ⁊ nō cōuenit dictionibus ꝓm se captis. Etiā ꝓprie loquēdo dictio nō cōplectitur ex litteris et syllabis. sz magis cōponit ex eis. Unde ꝓprie loquendo solū illa vox ē cōplexa que est ex pl'ibus vocibus aliquo mō sibi ꝗnuicem corrñdentib' ꝓm vnionē grāmaticalem p modū ꝛtermiabilis et ꝛtermiantis aggregata. et ḡ illa nō est vox cōplexa homo lapis lignū. quia nō ē aliquo modo vna. nec simpliciter nec aggregatione.

Sed prius q̄z alteꝝ mēbrū:

Hic p ꝛclaratōe mēbroꝝ secūde diuisiōis distīguit mōs ēndi in q̄ original'r ponūt in q̄rto physicoꝝ. et sūt octo Uñ'. Insunt

ps toti spēs generi. calor igni. Rex in regno. res i fine. locoq; locatū. Quorū sufficientia sic sumit nā omne qd est in alio. vl dif fert ab eo in q̄ ē realiter. vel est idē realiter cū ipo. Si ē idē cū ipso in q̄ ē h̄ est dupl'r. vel inest sibi p modū ptis iuegralis. ⁊ sic ē p̄mus modus eēndi in. aut p modū ptis subiectiue. ⁊ sic ē tercius modus. Si p modū totius hoc ē dupl'r. vel p modū totius integralis. et sic est scdus modus. vel p modū totius vl'is. et sic ē quartus modus. Si differt realiter ab ipo hoc ē dupl'r. qz aut inest actualiter vel virtualiter. Si inest actual'r hoc est dupl'r vl dat esse et sic est quintus modus fm quē inest forma substalis vl accētalis. aut recipit esse. sic est octauus modus. Si virtualiter hoc ē dupl'r vel inest fm virtutem ꝓductiuā ipsius cause efficiētis. et sic est sextus. vel inest fm virtutē bonitatis ipius finis et sic ē septimus. fm quē effectus cause finalis est in suo fine.

Arguit Aresto. nō ponit mōs essendi. in ergo Pe. hys. nō ꝛeberet ponere. Dōm q ꝓntia nō valet. qz locus ab autozitate nō vz negatie. Nō ē tn Aresto. diminutus qz pe. hys. ē instructor iuuenū q̄ posuit istos mōs nō q illi sūt necessarij ad cognoscendū p̄dicamēta sz sunt vtiles et valēt ad cognoscendū diuisionē sequētē. Et arestotiles q̄ est amicus breuitatis et eo q posuit illos modos in quarto physicorū ad oōdendum q nihil ē in seipo fm totū ergo nō ponit hic istos modos.

Ar Idē nō pōt esse in seipo. sed ps et totū sūt idē. et q̄ ps nō est in toto nec ecōtra. Dōm q totū et ps sunt idē fm rem sed differūt fm rōem. et ea rōne possunt sibi inuicē inesse. sz differenter nā ps integralis est in suo toto materialiter. qz materialiter integrat suū totū et totū integrale est in suis ptibus formaliter. qz totū actuat et vnit suas ptes inter se qd ē forme ꝓpriū. Uel dōm q ptes capiūtur dupl'r. vno diuisim et sic dr̄nt real'r a toto vt manus hoīs differt realiter ab hoīe qz totū aliq̄d includit qd nō īcludit ps. Alio ꝓiūctiz. ⁊ sic solū distīguūt a toto fm rōem q̄re dr q totū nihil aliud ē nisi sue ptes simul sūpte

Notandū Q differēter spēs est in genere ⁊ ecōtra nā spēs ē in genere potētial'r. sz genus ē in spē actu et intellectu. Primū pz qz ꝓtinet sub potestate ipi generis. Secundū patet quia partes componētes sunt actu in ipso ꝓposito. sed genus est quoddam cōponens spēm. etiā supius est de intellectu inferiozis et nō econtra.

Notadū Q dzña est inter formā subalem ⁊ accñtalē. Nā forma subalis dat eē eēntiale ⁊ simpliciter. sed forma actñtalis dat tale esse. i. dat esse fm q̄d. Alia dzña est qz forma subalis aduenit materie prime. sed forma accidētalis hz p subiecto totū cōpositū ex forma et materia. Tercia dzā est quia destructa forma subali destruit totū ꝓpositū. sz destructa forma actñtali pōt manere ipm totū cōpositū.

Arguit Opposita nō pñt esse in eodē. sed forma ⁊ mā sunt opposita sicut actꝰ ⁊ poña igit. Dōm licz forma et materia sint opposita quo ad mōs eēndi. s. actꝰ ⁊ pōne. nō tñ secōm esse qz p idē eē simul existunt in cōposito.

Ar In cā extrinseca nō dz esse suꝰ effectꝰ. sz finis ⁊ efficiēs sūt cause extrinsece. ergo eaꝝ effectus nō sunt in ipis. Dōm q̄ q̄zuis effectus eaꝝ nō sunt in ipsis formalr et fm subam tamen bene virtualiter qz efficiens habet in se virtutē q pōt effectum pducere. Et res est in suo fine solū accñtalr. s. fm bonitatem suam que puenit ex bonitate finis et hoc sufficit.

Qr Utrū modi essendi in. sint vnū aī pdicamentū. Dōz q nō. Sed diceres ōme qd vz ad cognitionē pdicamentoꝝ est antepredicamentū. sed noticia modozū essendi in valet ad cognitionē pdicamentoꝝ. g. Dōm q noticia modoꝝ essendi in nō valet imediate ad cognoscendū pdicamēta. sed mediate. qz vz. ad cognitōz sequētis diuisionis que ē vnū antepdmentū:

Ar Suba nō est in accñte. sed corpus locatū est suba. g nō ē in loco q̄ est accidēs. Dōm q locatū nō est in loco p inherentiam sed p ꝓtinentiam. Et sub illo octauo mō ꝓhendit modus quo res tempalis est in tpe. quia sicut locus mensurat locatum mensura extrinseca ita tempus mensurat rem tpalem.

Eozum que sunt quedam.

Hic ponit secōam diuisionē antepdicamentalē. ⁊ ꝓtinet q̄ttuoz mēbza. Primū eoꝝ que sunt quedā dicñtur de subctꝰ i subiecto vero nullo sūt. vt genera spēs ⁊ dzē de pnto sube. Secōm mēbzū alia neqz sunt in subiecto neqz dicñtur de subiecto vt idiui dua de pnto sube sicut sunt ꝑme sube. Terciū alia sūt in subiecto ⁊ dicñt de subiecto vt gña spēs ⁊ dzē pntoꝝ accñtium vt coloz ē in subiecto. s. in corpe. et dz de subiecto. s. d albedie. Quar

tũ mẽbꝛ alia ſũt in ſbiecto et nõ dicũt de ſubiecto vt hec ſcia hꝫ grãmatica hec loyca ẽ in ſbiecto. qꝛ in aia ⁊ nõ dꝛ de ſubiecto .i. de inferiori qꝛ nõ hꝫ inferiꝰ Et ſufficientia iſtiꝰ diuiſionis eſt nã omne ens dicibile vl ẽ ſubſtãtia vl actũs. Si ſuba hꝫ ẽ dupl'r vl ſuba vl'is. et ſic ẽ ꝑmũ mẽbꝛ. aut ꝑticularꝫ ⁊ ſic ẽ ſcõm. Si actũs hoc eſt dupl'r vel eſt actũs vl'e aut ꝑticl'are. ſi vl'e ſic ẽ tertiũ mẽbꝛũ. ſi ꝑticulare ſic ẽ q̃rtũ mẽbꝛũ. Et ꝑ hãc diuiſionẽ ꝯgnoſcitur dꝛã eorũ q̃ ſtꝫ in ꝑdicamẽto ſubſtãtie. et q̃ ſunt in ꝑdicamẽtꝫ accidentium. Etiam cognoſcitur differentia eorum que ſunt in vno predicamento ꝑtes vniuerſale vel particulare.

Queritur Quare in ꝑma diuiſione poit dicũt et in iſta ſtꝫ. Dõm q̃ in iſta poit ſtꝫ ad notãdũ q̃ alia q̃ ponũt in iſta diuiſiõe q̃b⁹ nõ ꝯueit dici aut ꝑdicari ſicut ꝑme ſube et actũtia ꝑticularia. Alia ratio eſt qꝛ prima diuiſio valet ad cognoſcendꝫ differentiã eorum que non ſunt in ꝑdicamẽtꝫ ab hꝭ que ſunt in ꝑdicamentis Sed iſta diuiſio valet ad cognoſcendum ea que ſunt in ꝑdicamentis ſolum q̃ ſtꝫ entia realia.

Arguit Dici de ꝑſuppoit eẽ in. ſi ḡ ſube vl'es dicũt de ſbiecto et ſtꝫ in ſbiec⁹ Dõꝫ q̃ dici de ꝑſuppoit eẽ in capiendo ſbiec⁹ eodẽ⁹. ſ. ꝑ ſbiecto enũciatõis ſiue ꝓpõis. Sꝫ ĩ iſto ꝑmo mẽbꝛo nõ capit ſbiectũ eodẽ⁹. qꝛ dici de ſbiecto ẽ dici ſupꝰ de ſuo inferiori. ⁊ eẽ i ſbiecto ẽ eẽ ſic actũs ẽ in ſbiecto. qd ẽ in ſbiecto tãq̃ forma inherẽs ⁊ adueniens rei p⁹ eẽ e⁹ ꝯpletũ ⁊ ſic ſbiectũ eq̃uocat⁹ c⁹ eq̃uocata patẽt in iſto ꝓſu obiectũ verna ⁊c.

Arguit Aliq̃s hõ ẽ ꝑma ſuba ⁊ tũ dꝛ de ſbiecto. qꝛ ſoꝛ ẽ aliq̃s hõ. ḡ ꝓꝫ mẽbꝛũ nõ ẽ ꝓm. Dõꝫ q̃ aliq̃s hõ aliq̃s bos ⁊ ſil'ia capiũt dupl'r. vno⁹ q̃ ad rẽ ꝓcatã put hũt qꝫ dã ꝯicatões cũ ſpẽ. et ſic ꝑdicant vt ſcde ſube. Alio⁹ q̃ ad rẽ cũcum loquutam ſic aliq̃s homo ꝑ ſorte. et ſic non predicant de ſbiecto id eſt de inferiori cum tale nõ habẽãt. Unde illa predicatio ſortes eſt aliquis homo eſt ydemptica et non vniuoca.

Arguit Ariſto. poit iſtõ mẽbꝛũ ſcõꝫ ꝑ q̃rto. ḡ pe: hiſ. tꝫ malũ ordiẽꝫ Dõꝫ q̃ iſta q̃tuor mẽbꝛa pũt duplʼr ordiari. vno⁹ ꝓꝫ maiorẽ ꝯueẽtiã quã hũt inter ſe. Alio⁹ ꝓm maioẽꝫ ꝓpugntiã. Unũ Ariſto. ordiat illa mẽbꝛa ꝓꝫ maiorem repugntiã. qꝛ illa q̃ magꝫ ꝓpugnt ꝯiũgit. ſꝫ ꝑ⁹ ⁊ qd hꝫ poit q̃rtum magꝫ ꝓpugnt. ḡ a ꝓꝫ ꝯiũgũt. Sed Pe. hiſ. ordiat iſta mẽbꝛa.

fz ma lōēz ꝓueiētiā. mō fz mēbꝝ īmꝰ ꝓueīt cū p. qz qr ꝰ g illa ꝓ

Arguit Hoc albū dr de piete qd ē eiꝰ sbiectū. gꝰ iūgit male poīt p exēꝰ qzti mēbri Ddz lcz ḣ albū dicat de sbiecꝰ inhesiois nō tn dr de subiecto capiēdo sbiectuz p infiriori Et qn dr hoc albuz dr de sorte. sz sortes ē inferius. gꝰ hoc albuz dr de infeiori. Ddm q licz hoc album dicat de illo qd est inferiꝰ respectu hominis nō tamē est inferius respectu sui.

Quādo alter de altero pre

Dic ꝓnter determinat de ēcio anpdicamēto in gne qd est regula. et diuidit illa ps in duas fm q duas poit regulas. Pria ē qn alteruz de alto pdicat vt de subtecto. i. qn supi pdicat de iferiore. q/ cūqz de eo qd pdicat dicūt. i. qcūqz pdicāt de illo supiori etz de sbiecto. i. de inferiore illi supioris pdicāt vt hō est aial al ē suba gꝰ hō ē sba. Et rō ordis ē qz diuisio imediate pcedēs valz ab cognoscēdū diūsitatē q ponūt in diuerſ pdicamētz. z regula valet ad ꝓgnoscēdū ordiez illoz q stz in eodē pdicamēto fm sub et supra sz opret ꝓus ꝓgnoscere diuersitatē illoruz que sunt in diuersis predicamentis qz ordinē illorū q sunt in eodē pdicamēto.

Notādū Qz in regla dr alter z ñ aliud ad denotāduz q illa q pdicant p istā regla nō differūt eēntialr sz actūtalr. qz differūt soluz scdz rōez. sz alteruz importat diuersitatē actūtalē. ergo potiꝰ ponit alter qz aliud qd iportat diuersitatē eēntialē. Etz alim est signuz pticlare duoz sed textꝰ in ꝑma pte regule loqtur de duobꝰ extremis ꝓpōnis qbꝰ alteruz de eltero dr. sed aliud nō est tale signum particulare

Arguit Non sequit per regulā sortes est homo z hō est species. ergo sortes est species. qz pmisse sunt vere et conclusio falsa. Dicenduz q scda propositio non est essē tialis qd tn requiritur Unde due requirunt ꝓditōes ad ꝓbitatez huiꝰ regle. Una ē q ꝑma ꝓpō sit dircā z ordinata siue sit eēntialis siue actūtalis. qz optz aliqd supiꝰ pdicari szm ordinē alicuꝰ pdicabiliū. Alia ē q scda ꝓpō sit eēnal z dircā q̄ reñ seqt hō est aial z aial ē geꝰ. gꝰ hō ē geꝰ Rō harū pditōm ē qz dr in regla qn alteraz de alto pdicat vt de sbiecto. i de inferiori sed talis predicatio est directa. Sed q secda debeat esse essentialis patet quia equiualet vlr qd nō esset nisi predicatio essz vniuersal. Sed q

equiualet, vniuersali. patet qz argumentũ istius regule ꝓtualr ē in tercio mō prime figure et reducit actualr ad debitā formam. qñ scda fit pria. sz maior in dari debet esse vlis. ergo etiā scda h̄ erit vlis aut q nō repugnat eam ē vniuersalem.

Ir Dicendo hō est albus et albū ē qualitas. ergo hō ē qualitas obseruātur ꝓditōes pdicte z tñ nō seqtur. Dōm q ad regulā requirit q termi debent vniformiter teneri et eodē mō in pma z in scda ppōne. sed albū hic nō capit eodē mō qz in pma copulat et in scda supponit. Et similiter dicendū est ad istd hō est albus albū est actns. vel dicendū ad pmū q scda est falsa. qz album nō est qualitas sed quale.

Querit Utz ista regula posset extēdi ad qualescūqz p/dicatōes. s. essentiales z actntales affirmatias. et negatuas. Dōm q sic ei tūc p illā pticulā de subiecto debet solū intelligi subiectū ppōnis. sed tūc due obseruāde sunt ꝓditōes Prima. q prima ppositio sit affirmatiua. et ideo nō sequit Jo. nō est azin° azin° est aīal. ergo iohes nō est animal. Et rō h° ꝓditionis est qz argumentū factū p hanc regulā reducit ad pmā figuram p solam trāspositionē premissarz. sed minore exñte negatiua in pria figura nihil sequit. Scda q scda ppō sit formalit. vel equalēter vlis quare nō sequit ethipos est homo et homo ē albus. ergo ethiops est albus. rō patet ex dictis.

Querit Utrū argumentū factū p istā regulā sit forma lis ꝓñtia vel materialis. Rndet q ē materialis quia nō tenet in oibus terminis ꝓsimilibus ꝓsili forma arguendi retenta vt hic nō valet sortes ē hō z hō ē spēs. g° sortes est spēs ibi em est sillis forma cū argumēto qd circa regulā ponitur et tñ nō valet. sz pt reduci ad ꝓñtiam formalē. s. ad pmā figuram cuiusmodi sunt formales ꝓñtie. Neqz fundat ista regula ppzie argumētū nisi a remotoqz alias deberet poni in noua loyca. sed ponit hic ad oñdendū ordinē eorū que sunt in vno pnto

Diuersorz generum et non

Posita prima regula que valet ad cognoscendū ordinē fm sub z supā illorz q sūt in eodē pnto. hic ꝓñter ponit scdam q valet ad cognoscēdū ea q ponūt in vno pdicamēto sic q nō in alio. i. vz ad ꝓnoscendū ipmixtionē pdicamētorz eo q ēntie pdicamētorz

sunt impmixte. Et ꝺt ꝙ diuisoꝝ generꝝ ⁊ nõ sbalternatim pt sito/
rũ diuise stꝫ spẽs ⁊ dñe. vt al' ⁊ scia stꝫ diuisa genera ⁊ hnt diuer
sas spẽs ⁊ differentias. Vñ genera sbalternatim posita sunt illa
q̃ sic se hnt ꝙ vnũ ponit sub alio in recta linea pdicamtali ⁊ hoc
spẕal'r loqndo. sz general'r loqndo genera subalternatim posita
sunt que sic se hnt ꝙ vnũ ponit sub alio l' ãbo sub vno ꝓcio. vt al'
et plãta ꝓtinẽt sub vno ꝓcio. scz sub corpe. Vñ suba corpꝰ corpꝰ
aiatũ. al'. ⁊ plãta stꝫ genera subalternatim posita. ⁊ in pdicamẽto
q̃litatis sunt qualitas habitus ⁊ scia. Et genera non subalter/
natim posita sunt illa q̃ sic se hnt ꝙ vnũ nõ ponitur sub alio vl'
ambo sub vno tercio. vt al' ⁊ scia. qz al' ponit sub suba ⁊ scientia
sub qualitate. Rõ regule est. qz q̃cũq̃z sunt species generis infe/
rioris. etiã sunt species generis superioris. ⁊ q̃cũq̃z sunt dñe in/
ferioris. etiã sunt dñe superioris. ergo p oppositũ diuersoꝝ gene
rũ. ⁊c. qz diuersitas principiorum arguit diuersitatem effecti/
uũ. sz genera sunt principia formalia speciꝝ. igr ⁊c.

Arguit Aial ⁊ scia sunt genera non subalternatim posi
ta. ⁊ tñ hnt eandẽ dam scz rõnale. Dõm ꝙ ha
bent eandẽ dam nõ vniuoce sed eq̃uoce. qz rõnale ẽ dã diuisi/
ua aial' put idez est qd hns rõez. sed est scie dã put cõstituit sci
entiã q̃ est obiectiue ꝛc ente rõis vl' dirigens rõem.

Arguit Suba ⁊ q̃ntitas sunt diuersa genera nõ sub/
alternatim posita. ⁊ tñ corpꝰ est species vtriusq̃z
ergo regl'a est falsa. Dõm ꝙ corpus nõ est spẽs sube ⁊ q̃ntitatis
vniuoce sed eq̃uoce. nã corpꝰ put est species sube capit pro suba
corporea q̃ nata ẽ suscipe tres dimẽsiones. sz put importat illã
trinã dimensionẽ. scz longitudinẽ. latitudinẽ. ⁊ pfunditatẽ. sic
est species quãtitatis ⁊ mensurat sbam pmo mõ sumptã.

Arguit Intellectũ ẽ vna dã hois ⁊ angeli q̃ ñ ꝓtinẽt
sub eodẽ genẽ. qz hõ cõtinet sub corpe. ⁊ angelꝰ
sb sba icorpea. Dõz ꝙ itellectũ nõ repit eq̃l'r i hoie ⁊ i angelo.
nec stꝫ itellcũ hois ⁊ angeli in eq̃lr gradu pfectõis cuz itellcũs
angl'i sit eeñal'r pfectior itellcũ hois. iõ itellectiuũ ꝛc ipis analo
gice ⁊ ñ vniuoce pdicat. vñ hõ ppriẽ ẽ rõcinatiuꝰ. ⁊ angelꝰ itelle
ctiuꝰ qz hõ itellig̃it cũ discursu. sz angelꝰ itellig̃it simplici ituitu

Arguit Qualitas ⁊ relatio stꝫ diuisa genẽa ⁊ tñ hnt eã
dẽ spẽz. pbat. qz hnt scias. qz scia ẽ spẽs q̃lita

tis cū sit habit⁹ ⁊ etiā relacōis. qz dr̄ scia scibil' scia Rñt q̄ scientia capr̄ dupl'r. Uno⁹ p significato put noiat habitū quendā siue qualitatē difficulter mobilē a suo subiecto. ⁊ sic est in pdicamento qualitatis. Allio⁹ p suo pnoratu put cōnotat respectū ad suū scibile. ⁊ sic est in pdicamento relatōis.

Eoz que secūdū nullā com

Postq̄ Pe. hys. tr̄mīauit de septē añpredicamētis. h pñt tr̄mīat de veris pdicamētis ⁊ pmo in generali. scdo in speciali ibi. his visis. Et dr̄ pmo eoz que fm nullā cōplexionē dicūt. i. dicibiliū incōpleroz singulū eoz aut fcat sbām. aut q̄litatez. aut quāritatē. ꝛc. Uñ ista diuisio nō ē añpredicamētalis. qz nō pcedit tr̄mīacōz veroz pdicamētoz. sz h incipit tr̄mīacō de veris pdicamētis diuidēdo ⁊ exēplificādo de vnoq̄z in generali.

Notandū Q̄ dicibile incōplexū accipit duplicit Uno⁹ p omī illo qd p vocē incōpleraz significat. ⁊ isto mō nō capr̄ h. qz mlta st̄ dicibilia illo mō incōplexa. vt st̄ chimera ⁊ entia rōis q̄ ñ ponūt in pdicamētis Allio⁹ capr̄ spēal'r solū p dicibili incōplexo ordiabili i gene ⁊ illo mō h diuidit. Et dr̄ in illa diuisiōe singulū aut fr subāz ⁊ nō est. ad tenotandū q̄ ipe res a dextra ppe ñ st̄ i pdicamēto. sz res pcepte p voces significate. qz oēs res ad extra st̄ singl'ares sz singl'aria p se nō ponūt in pntis. Et st̄ nude voces ñ st̄ i pnto. qz alias sufficeret vnuz pdicamētū cū omīs voces sint in ēcia spē q̄litatis.

Notandū Q̄ q̄tuor pdicōes req̄runt ad h q̄ aliqd sit ordinabile i pdicamēto. ⁊ sumunt er añpredicamēt. Prima ē q̄ sit qd incōplexū ⁊ h pt cognosci p pmā diuisionē ⁊ p diffinicōz eq̄uocoz. qz pplexū ñ fcat rē vnā. sz fm ei⁹ diūsas ptes ponūt in diūsis pntis vl' in diuersis locis eiusdē coordinacōis. Scda ē. q̄ dz significare vl'e vl' pticulare vt hēt ex scda diuisiōe. ⁊ p h excludit tr̄ q̄ nullo genē pdicamentali claudit. qz nō ē vl'e vl' pticl'are vt h sumunt. Tercia ē q̄ sit ens extra aiam ⁊ hoc iterq̄ hēt ex scda diuisiōe añpredicamētali qz ibi dr̄ eoz q̄ st̄ ⁊ ñ eoz q̄ dicuntur. ⁊ ppter h chimera ⁊ silia nō ponūt in pntis. Quarta ē q̄ dz esse limitate nature. ⁊ h habetur p diffinicōez eq̄uocoz ⁊ etiā p scdaz regl'am añpredicamentalē q̄re excludūt trāscēdētia. scz ens res aliqd vnū vel bonū q̄

non ponūtur in predicamento. quia predicamentū dr̄ a predi/
cor.atis. ⁊ a verbo metior. quasi mensura p̄dicam. qr̄ p̄dicamen
tū est mensura oim illoꝝ q̄ ponūtur in illa coordinacōe qd̄ non
cōuenit transcendentibus.

Arguit Omis bona diuisio dz ē bimēbris. sz ista nō
ē hmōi. ḡ nō ē bona. Dom̄ q maior nō ē sp vēa
sz oīs diuisio generis p suas drās prias erit bimēbris. Iz ista
nō ē diuisio generis. sz entis. mō ens nō ē gen9. Vl̄ solz cōtr dici.
q̄ ꝗuis ista diuisio nō ē bimēbris. tm̄ ē reducibil' ad bimēbrē.
et reductio ptz p sufficiētiā q̄ fm scm̄ Thomā pt sic sum. Nam
p̄dicamēta distinguūt pnes diūsos modos p̄dicādi generalis
simos ꝛc p̄ma sba. vl' ḡ illd qd̄ p̄dicat ꝛc p̄ma sbā c ꝛc cōtia pri
me substātie aut nō. si p̄m sic ē sbā. si 2m̄ h̄ ē dupl'r. qr vl' sequtur
p̄ncipia intrinseca p̄me sbē cui inhēt aut extrinsece ipam denomi
nat. Si p̄m hoc ē fpl'r. vl' inhēt sibi gra materie. ⁊ sic est q̄ntitas.
vl' gra forme. ⁊ sic ē q̄litas. aut totū cōpositi. ⁊ sic est adaliquid
Si ipam substātiā extrinsece denoiat hoc ē dupl'r. vl' tal' denoia
tio special'r repit̄ in hoib9 ⁊ sic ē habitus. aut general'r in omib9
reb9 hoc est dupl'r. vl' tal' denoiatio sumit̄ a causa vl' a mensura.
Si a causa hoc est dupl'r. vl' sumit̄ a causa efficiēte in ordie ad
suū effectū. ⁊ sic est passio. vl' ab effectu cause efficiētis in ordie ad
suā causam. ⁊ sic est actio Si a mēsura. hoc est dupl'r. vl' a tpe ⁊
sic ē quādo. vl' a loco. hoc ē dupl'r. vl' denoiat rē absolute in loco.
⁊ sic ē vbi. aut denoiat rē in loco in ordine ad totū ⁊ ad locuz. ⁊
sic est situs. Et dat̄ illa sufficiētia pnes ipam cām efficientē tm̄
sub q̄ ꝓphēdit̄ finis. sz a causa materiali ⁊ formali nō sumunt̄
aliq̄ p̄dicamenta. qr̄ ille due cause sunt intrinsece ⁊ effectus illaꝝ
causaꝝ nō distinguūtur ab ipis.

Unde exempla oīm predicamētoꝝ patent in his ꝓsibus

vbi q̄ntitas actio qualitas qñ
In campo magno pugnabat fortiter olim
adaliqd sub̄a situs passio habitus
Filius Arnolphi stans ⁊ calefactus in armis.

Arguit Est tm̄ vnū p̄dicam̄tū sube. ḡ etz erit tm̄ vnuz
p̄dicamtū accntis. Tenet ꝓsequētia. quia sicut
substātia est ens per se sic accidens ē alteri inherens. Dicendum
q̄ nō est sile. qr̄ sube habent se vnuoce ad omnes substantias ⁊
vno modo. sed accidens ꝓuenit suis inferiorib9 equoce ⁊ inl'tis

modis. Sz dicēs tot modis dr̄ vnū oppositorꝫ q̄t mōdis et reliquū. si g⁹ ē vnū pdicamentū sbe. sic erit et vnū pdicamtū acci dēt. Dōm q illa regl'a topica intelligit̄ ꝛc ill' opposit quē oppo nūt̄ spēali oppōe. mō sba ⁊ accns opponūt̄ genēali oppōe ⁊ cō/

Arguit̄ Est tm̄ vnū pn⁷ oim rerꝫ vt ꝛc⁹. g erit fusa tm̄ vnū pdicamtū. Tz ꝛna ab ēqualētib⁹. qz pdicamtū ⁊ pn⁷ idē st. Dōm q dupl'r ē pn⁷. s. effectm̄ siue ex/trinsecū ⁊ formale siue intrinsecū. iā st multa pncipia formalia ꝛ intrinseca sicut sunt pdicamta. sz est tm̄ vnū pncipiū effectm̄ pmū scz ꝛc⁹ vt assumpsit argumentū.

Arguit̄ Sūt tm̄ tria pncipia formalia ⁊ intrinseca rerū. g⁹ erūt tm̄ tria pdicamta'. Dōm q lz st tm̄ tria pricipia intrinseca rerū extra aiam sunt tñ. r. ipaꝫ fm q ꝛg noscūt̄ p rōez ⁊ illa sunt. r. pdicamēta. Sz buridan⁹ ponit vn/decim. ⁊ vndecimū vocat̄ pdicamtū signi in quo ponūtur secun ꝛ intentōes entia rōis ⁊ sincathegrāmata. Sz hoc pdicamtuz fm ꝓitatē nō est ponendū. qz esse in pdicamto cōuenit reb⁹ con/ceptis ⁊ illis q̄ immediate habent fundamtū in re ⁊ que ordina ri possunt ⁊ non est illorꝫ quc solum a ratōne dependent.

Arguit̄ Sūt tm̄ q̄ttuor pdicata. g⁹ erūt tm̄ q̄ttuor p/dicamenta. qz pdicamtū ⁊ pdicatuz idē sunt. Rūdet̄ q lz pdicamentū ⁊ pdicatū st idē fm rē. dzūt tñ fm ra tionē. qz alia ē rō pdicati ⁊ pdicamti. qz pdicata distinguūt̄ pe/nes diūsos modos inherendi. sz pdicamta distinguūt̄ pēnes di uersos modos pdicādi ꝛc pma sba vt patuit sup̄.

Is visis dicēdū est de

Postqz Pe. hys. ꝛcīmiauit ꝛc pdicamtz in generali. hꝫ ꝛnē ꝛcīmiat ꝛc ipis in spēali. ⁊ prio ꝛc sba. Rō illi⁹ est. qz causa ē añ causatū. sz sba ē causa oim pdicamētorꝫ in triplici genē cāe. scz efficiētz materialis in q̄ ⁊ final'. ⁊ nō in genē cāe formalis. qz effect⁹ formal' real'r ē idē cū sua cā. sz accna distinguūt̄ real'r a sba. igr. Alia cā. qz fm Arestz vij⁹ metaphz. sba ē añ acci/dēs nat̄a tpe ⁊ diffinicōe. natūa qz natūal'r pintelligūt̄ sbe añqz possim⁹ intelligē accna. tpe. qz aliq̄ ē suba q̄ fuit añ oīe tps. vt ꝛc⁹. diffunitōe. qz suba diffinit̄ p se in ppzio suo genē abslqz acci/dēte. vt hō ē al' rōnale. sz accns diffinit̄ p additamētū. hꝫ ē p suū

subiectū. Tercia cā ē. qz substātia ē vnū cōe sbcm oim accntiū. ergo etz oia pcedit. Et possz addi qrta q ē loycal'. qz pdicamēta ordinā' fm dignioze modū pdicādi ꝛc prima sba. sed substātia hz dignissimū modū pdicādi ꝛc ipa. qz pdicat' in qd centialit'. alia vo ꝛcnoiatiue ꝛ accntal'r. Et primo diuidit substātiā in p/mā ꝛ secdam q est diuisio analogi in sua analogata. qz sbā diui/dit' vt dz a substādo accntib' qd' p pri' cōueit pmis substātys.

Arguit Oīme vniuocū ē pri' diffiniendū qz diuidēdū sz substātia ē vniuocū. qz ē vnū gen' generalis/simū. g pri' dz diffiniri. Dōm q oīme vniuocū in qztū vniuocū ē pri' diffiniendū qz diuidendū. sz vniuocū analogice sumptuz pri' est diuidendū qz diffiniēdū. substātia āt nō accipit' h vni/uoce. sz analogice. vn substātia capī kb' mōis. Uno' vt dz a sub stātiādo. ꝛ substātiare ē subām alicui dare. ꝛ sic dre stz substātie ꝛ ē analogū qz pri' dr ꝛ secda substātia qz d pma. Alio' dr a sub stādo accntib' ꝛ sic iterꝛ ē analogū. qz p' oueit pmis ꝛ p postēi' et ex oñti secdis. Tercō mō dr a per se essendo. id est subsistēdo. ꝛ sic est qd vniuocū. ꝛ h mō pus ꝛteret diffiniri si ouenient possz sz qz est generalissimū diffinitio sibi non oueniꝛ.

Arguit Analogū nō pt esse gen'. sz substātia ē qddam analogū. g nō pt eē gen'. Dōm q illa analogia nō ipedit subām eē gen'. qz ē analogia solū ex pte illi' a q nomē ipōnit ꝛ solū oueit sibi ex pte act' oñtz q act' dr substare vl' sub stātiare vt patuit. Pro q notādū q substātia capī kplr. vno' p illo qd nō ē accns. ꝛ sic diuidit in materiā formā ꝛ in to' cō/positū. Alio' capī in qztū ē cōe subiectū oim accntiū. ꝛ sic h di/uidit in pmā ꝛ secdam. Tercō mō capī put ē gen' generalissimū ꝛ sic diuidit in corporeā ꝛ in incorporeā. Et p h soluit' argum tū qm sic arguit. substātia diuidit in corporeā ꝛ in incorporeā. et etiā diuidit in materiā formā ꝛ totū oppositū. ergo male diui dit' hic in primā ꝛ secdam. dōm q hoc est diuersimode.

Arguit Secda sbā ē cā pme sbē. g sbā pri' dr ꝛ secda qz ꝛ pria. Dōz q secda sbā ē cā pme qztū ad eēnam ꝛ sic etz ē prior pria. qz secda sbā dat pme eēntiā suā. sz ñ qztū ad actū substādi. qz ille p pri' cōueit prime. sz isto mō h diuidit

Arguit Aliq ē substātia ēcia l'qrta. g ista diuisio ē in/sufficiēs. Añs ptz in arbore Porphiriana vbi

sortes est pma sba hō scda al'rōnale tercia ⁊ sic de alijs. Dōm q
ml'te st̃ pme sube ⁊ ml'te scde. sz ex hoc nō seq̃t q sit aliq̃ tcia l'q̃r
ta q̃uis vna magʒ substat q̃z alia. nā oīs suba vl' substat accñti/
b' primo ⁊ p se ⁊ imediate. ⁊ sic ē prima suba. vl' ex ꝯñti ⁊ secun
dario ⁊ sic ē scda. Et qñ dr̃ al' nō secūdo substat sed tercio. quia
mediāte spē spēalissima. Dōm lz nō substet scdo in ordine sub
stādi tñ substat secūdario ⁊ ex ꝯñti ⁊ hoc sufficit.

Arguit Diuisio dz euacuare totā naturā diuisi. sz ista
nō ē hmōi. g nō ē bona. Maior ꝓbat. q ⁊ deus ē
suba ⁊ tñ nō ē pma neq̃z scda. Dōm q suba capit dupl'r. Uno°
pro omni eo qd ē accñs. ⁊ sic de° est suba. Alio° capr̃ p ente limita
te nature. ⁊ sic nō est suba. ⁊ isto mō ponit hic diuisum.

Arguit Partes subaꝝ sūt sube ⁊ tñ nō st̃ pme neq̃z se/
cūde. Rñt q q̃uis nō st̃ pme neq̃z scde sube. ta
mē st̃ reducibiles ad primas vl' secūdas subas. q ⁊ si sunt ptes
scdaꝝ subaꝝ. tunc sunt reducibiles ad scdas subas. sed si st̃ par
tes primaꝝ subaꝝ. tunc reducūtur ad primas. Et quādo dicit
materia prima est substantia ⁊ similiter forma substantialis vt
aīma rationalis. ⁊ tamen nec prima nec scda. igr ⁊c. Dōm q ma
teria ⁊ forma sunt indirecte reponibiles in pdicamento. sed hic
diuidit suba que conuenit solū directe reponibilibus in predi/
camento sube.

Prima substātia ē que pro

Hic ꝯñter diffinit pmā sbaz duplici diffinicōe. Prima substā
tia est que proprie principaliter ⁊ maxime substare dicit. vt ali
quis homo qd supponit pro sorte. ⁊ sic est indiuiduū suppositō
ne. Et diffinit hic pma suba tāq̃z mēbrū diuidēs substātiam a
substando dictū qd optime significat p hoc qd dr̃ substare.

Arguit Ille pticule ppe pncipal'r ⁊ maxime videt̃ sig/
nificare idē. g ibi est nugatio Dōm q q̃uis ille
pticule significāt idē. tñ nō referūtur ad idē. sz ad diūsa. Nam
dr̃ ppie ad excludēdū accña alia a quātitate. lz em̄ vnū accñs
substat alteri. tamen hoc non est prope vt hic albū est dulce. Di
citur principal'r ad excludendū scdas substantias que substant
ppie accidentibus. vt homo currit tamen non principal'r. ⁊ si/
militer excludit quātitas. Et dicit maxime ad excludendū spēs

specialissimas secdas subas que etiam ppzie z pncipaliz multz sub
stant accntib⁹ tamen nō maxime qz prime magis substāt. Etiaz
excludit generalis modus substandi oim primaz substiātiarū.
Et dz maxime exponi negatiue vt vz quo nihil magis. qz si ex/
poneret affirmatiue diffinitio non verificaret ꝛc aliq pma suba

Arguit Nulla diffinicō dz cōuenire alteri a diffinito.
sz ista pma diffinicō pueit alteri. g nō est bona.
Mioz ptz. qz pueit matie pme q ñ ē sba sz ps sbe. Dōm q q̄z/
uis matia pma ppzie z pncipaliz z maxie substat forme sbali nō
tñ substat accntib⁹ z excludit p q qd̄ refert subaz directe reponi/
bilē in pnto. sz matia pma ē ps spei z reducit ad spem. sz spes ē
secda sba. g materia dz reduci ad secdam subam.

Arguit Terra substat oib⁹ alijs. g est pma sba. Dōm q
tra matie sbstat fm situ localē. non tñ fm pre/
dicatōez z ordinē pdicamtalē. qz hec tra pl⁹ substat q̄z tra. Etiā
substare capt hic put idē est qd̄ subici supiozib⁹ z subeē accnti/
b⁹ q̄z sbiectū ihesiōis qd̄ ñ pueit tre p rspectū ad supioza elemta

Vel prima substātia ē que

Hic ponit secdaz diffinitōez pme sube. dicēs. Prima sba ē q ne
qz in subiecto est neqz ꝛc subiecto dr. vt aliqs hō.

Arguit Nulla bona diffinicō dz dari p negatōz. sz ista
ē hmōi. g ꝛc. Dōm q nulla bona diffinicō debz
eē pure negatiua nisi sub pticlis negatiuis intelligāt affirmatie
sicut fit h. qz p ista pticlaz neqz dr ꝛc sbiecto intelligit q prima
sba ē vltia in actu natue. sz p h qd̄ dr neqz ē in sbiecto intelligit
q ē ens p se sbsistēs. Etiā illa diffinitio nō dat p puras pticu/
las negatiuas. qz h ponit q z refert subam supr diuisam. z p h
excludit a diffinicōe chimera z alia ficta. Et exēplificat Pe. hys.
pindiuidua vaga vt aliqs hō aliqs bos. qz illa cadūt sb arte sz
īdiuidua ꝛciata stz ifita. z infinita stz ab arte ēliqnda. etz stz cor
ruptibilia z variabilia. sz īdiuidua vaga sp manet sic spes q̄s ī/

Aliter Diffinicō ē vl'iū p⁹ posterioz. sz pma sba nō ē /cludūt
vle. g nō pt diffiniri. Dōm q pma sba capt dupl'r. Uno
mō absolute p ista re significata p pmā sbaz vt sortes plato et
sic pma suba ñ pt diffiniri. Alio⁹ vt stat sub secda intētōe p quā
ēcūlo qd̄ mod⁹ sbstādi oiz pmaz sbaz z sic ē q̄dāmō vle z diffit

Querit Utrũ prima suba hẗ ꝗ nõ dr̃ ꝛe subiecto. nec ẽ in subiecto respectu eiusdẽ. Rñt ꝗ nõ. sz gra diuersoꝝ. qz nõ dr̃ ꝛe subiecto eo ꝗ est pria. ⁊ nõ est in subiecto eo ꝗ est suba. qz suba nõ est in subiecto sed accñs.

Becũde substãtie sunt spe

Hic ꝓñt poit diffinicõz scde sbe. Dicẽs. ꝗ scde sbe st̃ spẽs ⁊ ha rñ specierum genea in q̃b⁹ st̃ pme sbe. vt hõ al'. in q̃ diffinicõne ⁊ dz capi nõ copulatiue sz disiũctiue. qz alias hõ ñ eẗ scda sba qz nõ ẽ spẽs ⁊ gen⁹. Et vult diffi⁰ pñs ꝗ genera vl' spẽs ꝛe pdi/cam̃to sube dicũt scde sube. sz subal' dza nõ ẽ scda sba lz sit redu cibil' ad ipam. qz si sint dze generice tũc ꝛetent reduci ad genea. et si specifice tũc ꝛetent reduci ad spẽs specialissimas.

Arguit Scde sube sunt in primis. ergo non ecõtra. te/net ꝓña. qz idẽ non est in illo qd̃ est in ipo. Di/cendũ ꝗ hoc non est incõuenienꝰ ꝓm diuersuz modũ essendi in. qz prime sube sunt in secundis potentialiter ꝛenes terciũ modũ essendi in. sicut inferiora in superioribus. sed scde sunt in pri/mis ꝛenes quartũ modũ dantes ipis esse actualiter.

Arguit De rõe sbe ẽ ꝗ nõ dz alteri esse. sz genera ⁊ spe cies insunt primis subijs. q̃ nõ st̃ sbe. Maioꝝ ptz. qz p hẗ dr̃t ab accñte. Dm ꝗ ꝛe rõe substãtie ẽ ꝗ nõ dz alti inesse sicut accñs inest suo sbcõ. ⁊ sic etiã scde substãtie non sunt in primis. sed sicut supius eẽntiale in suo inferiori.

Arguit Illud ẽ pus altero qd̃ dat sibi esse. sed scde sub stãtie dant primis substãtijs esse. q̃ scde ꝛetent dici prime. Dm ad maiorẽ ꝗ scde sbe dãt pmis substãtijs eẽ eẽntiale. sz pme substãtie dãt scdis eẽ actual' exñtie. ⁊ ab illo esse dicũtur prime substãtie pme. Et ab illo etiã hñt ꝗ ppe principa liter ⁊ maxime substant ipis accñtibus.

Omnia eoꝝ que dicuntur.

Hic ponit notabile p qd̃ declarat pdictas diffinicões q̃ ert ma nifeste ex his q̃ dicũt q̃re poit istã diuisiõz trimẽbrẽ. Eoꝝ q̃ di cũt ꝛe sbcõ oia pdicãt noie ⁊ rõe. vt hõ pdicat d̃ sorte ⁊ platõe. ⁊ capr̃ hẗ sbcm̃ p inferiori. Eoꝝ ho que st̃ in subiecto in plibus

q̃dem neqz nomẽ neqz rõ p̃dicat̃ de sbco. i. iferiori. vt hec albedo ꝗ albũ. In alijs ꝙ nihil phibet no⁹ p̃dicari de sbco. rõez ꝙ p̃dicari de sbco sp. inhesiõis ẽ ipossibile. vt albũ p̃dicat̃ de sbco. rõ ꝙ albi nũqz de sbco p̃dicat̃. qz p̃dicari rõe ẽ p̃dicari eẽntialr. sz accñtia nõ stz de eẽntia suoꝝ subiectoꝝ

Arguit Sba in genẽ gñalissimo accepta ẽ sed̃a subaz tñ nõ p̃dicat̃ noiez rõe de primis. qz nõ hz rõem Dõ. q̃uis nõ habeat rõz q̃ddtatiuã. hz tñ aliquã notificatõez vt sba ẽ ens p se exñs. Ul'dõ. q rõ capit̃ ꝗ p eẽntia ꝗcata p no⁹ et nõ p diffiõe eẽnali. qz multa dñr de subiecto q̃ nõ hñt diffinitõz eẽnalẽ. vt dze subales. sz tñ p̃dicãt̃ rõe. i. eẽntialr

Arguit De q̃cñqz p̃dicat̃ diffinitũ. de eodẽ etiã p̃dicat̃ diffi⁹. si g̃ albũ p̃dicat̃ de aliq̃ sbco. vt paries est alb⁹. etiã rõ albi dz p̃dicari de illo sbco. vt pies ẽ colorat⁹ colore disgregatiuo visus. Dõ. q rõ albi p̃dicat̃ de sbco accñtalr. sed nõ eẽnalr. qd ꝗ ẽ p̃dicari rõe. Etiã dõ. q argumtũ falsũ p̃suppo nit. s. q albũ habeat diffiõz. qz soli⁹ spẽi ẽ diffi⁹. sz albũ nõ est spẽs cũ p se nõ sit in p̃dicamto. igr.

Notandũ Qz ex ista diuisiõe ifert phs. q oia alia dñr de primis sbstãtijs. aut stz in ipsis. Tũc sic arguit̃ ad pbãdũ diffinitõz prie sube. illa de q̃b⁹ omia alia p̃dicãt̃ aut in eis stz. pprie principalr z marie substare dñr. sz prie sube stz hmõi. igr. Et q̃ vlteri⁹ ifert correlarie. q nõ exñti b⁹ primis sbstãtijs ipossibile ẽ aliqd̃ alioꝝ remané. cu⁹ sensus ẽ. si nõ sint prie sube ipossibile ẽ aliqd̃ remané alioꝝ. sez q̃ dñr de ipb⁹. aut stz in ipb⁹. Et dz nõ capi negãter. qz vz nullis exñtibus primis substantijs. ꝛc.

Arguit Ad destructõem posterioris nõ seq̃t̃ destructio prioris. imo magz eõ. sz prie sbe stz posterioẽs sed̃is substãtijs. g⁹ sed̃e sbe ñ destruũt̃ ad destructõz priaꝝ. Ma ior pbat̃. qz pri⁹ nõ dependet a posteriori. pterea sed̃e sube stz vl'ia sz vl'e ẽ icorruptibile z ppetũ. igr. Dõ. ad primũ q duplex est ee. s. reale. z illd̃ ee nõ hñt sed̃e sube nisi in primis. z sic correlariũ ẽ vez. neqz vt sic pria sba ẽ posterior sed̃a. qz dt̃ Silbt⁹ por. q natura pducẽs singulare pducit sil' vl'e. Aliõ ẽ ee itelligibile qd̃. s. res hz apud itellectũ. z tale ee manet destructz singularib⁹ sz isto⁹ nõ itelligit Aresto. dcm̃ suũ. Ul'dõ. q prime sube q̃ ad

actū substādi sunt pōres secōis substātijs. Iz q̄ztū ad actū eēndi sunt posteriores. Ad secōm dōm q̄ Iz vl'e p se nō sit corruptibile put corruptibile noīat actū. tū corrūpit ad corruptōes singula rū p accēs. sicut etiā generat. Et nedū corrūpit q̄ ad eē q̄ntie. sed etiā q̄ ad esse eēntie si idiuidua corrūpant.

Secūdaz substātiaz spēs.

Hic ponit nōbile p qd̄ declarat diffinitōz secōe sbe oēdēs drāz genez z spēz q̄ztū ad actū sbstādi. Di. Q̄ secōaz sbaz spēs ē magis sba q̄z gen⁹. Cui⁹ assignāt due rōes. pma ē qz secōaz sbaz illa ē magis sba q̄ ppinqōr ē pme sbe. Iz spēs ē ppinqōr pme subē q̄z gen⁹. ḡ ē magis sba q̄z gen⁹. Secōa rō qz secōaz sbaz illa ē magis sba q̄ plib⁹ sbstat. Iz spēs plib⁹ sbstat q̄z gen⁹. ḡ spēs ē magis sba q̄z gen⁹. Minor pbat. qz q̄buscūqz substat gen⁹ eisdē substat spēs. z cū h̄ spēs substat generi.

Ad Sba nō suscipit magis z min⁹. vtz ī q̄ntā ppetate. ḡ vna sba nō ē magis sba q̄z alia. Dō. q̄ sba capit dupl'r. Uno⁰ q̄ztū ad suū eē p prīū qd̄ ē eē p se. vt dr a p se eēndo. z sic vna nō dr magis suba q̄z alia. nec suscipit magis z minus. Alio mō capit q̄ztū ad actū substādi. z h̄ mō vna ē magis sba q̄z alia

Ad Gen⁹ z spēs st vnū z idē. ḡ spēs nō ē ppinqōr pme sbe q̄z gen⁹. Iz ōña qz ponitas cadit iter districta z diūsa Dō. q̄ spēz eē ppinqōr ē pme sbe q̄z gen⁹ p̄t intelligi dupl'r. vno⁰ q̄ sit ppinqōr sibi in eē natūre. z sic ē falsū. qz st vnū eēntial'r z st actu sil'. Alio⁰ q̄ztū ad modū eēndi z substādi accētib⁹. z h̄⁰ spēs ppinqōr ē pme sbe q̄z gen⁹. Uñ gen⁹ hz eē ideterminatū et ꝛfusū. spēs ꝯo hz eē determinatū p drāz nō fm nūm Iz fm spēm Iz pma sba hz eē determinatū fm nūm. z sic q̄ztū ad istū modū eēndi spēs ē ppinqōr pme sbe q̄z gen⁹ Ul' dō. q̄ uis spēs z gen⁹ st idē f⁹ rē dūt tm̄ f⁹ rōz q̄ztū ad mo⁹ sōstādi z sic⁹ p̄cedit alter

Ad Gen⁹ ē ppinqōr pme sbe q̄z spēs. pbat qz sortes fm natūrā pus ē al' q̄z hō. Dō. q̄ ad viā generatōis gen⁹ ē ppinqus pme sbe q̄z spēs. qz sortes ē pus al' q̄z hō. Iz via pfectōis z simpl'r z q̄ztū ad modū substādi alijs. tūc spēs ē ppinqōr pme subē q̄z gen⁹. qz tūc sortes pus ē hō q̄z aīal

Ad Illa suba ē magis suba q̄ plib⁹ substat. Iz gen⁹ plib⁹ substat q̄z spēs. ḡ gen⁹ ē magis sba q̄z spēs. Minor pbat. qa

aial·plib⁹ substat q̃z hõ.qz substat oib⁹ accñtib⁹ oim suaꝝ spēꝝ
sz nulla vna spēs substat tot accñtib⁹ Dõ.q gen⁹ bñ substat
plib⁹ q̃ztũ ad nũm eoꝝ q̃b⁹ substat.sz q̃ztũ ad modũ substãdi.
tũc spēs plib⁹ substat q̃z gen⁹.qz spēs ē sbcm̃ accñtiũ.z cũ h̄ ip
si⁹ gs.sz gen⁹ nõ substat spēb⁹. Vel dõ.q illõ nõ dz h̄ mags sba
qõ plib⁹ substat.sz qõ imediati⁹ substat qõ ꝓueit spēi Et qñ dz
gen⁹ imediati⁹ substat suo supiori q̃z spēs. Dõ.lz imediate sõ
stet suo supiori nõ tñ substat imediate alicui accñti

Bz spēs spēalissime eq̃liter

Hic declarat diffiõz scdaꝝ subaꝝ penes ꝓueniẽtiã di.q oẽs spe
cies spēalissime de genere sube dñr eq̃lr sube Cu⁹ rõ ē.qz ille sbe
q̃ eq̃lr appinquãt ad pmã subam eq̃lr hñt substare accñtib⁹.
et sic stz eq̃lr sbe.sz oẽs spēs spēalissime eq̃lr appinquãt ad p
mas subas.qz imediate descēdit ab ipb ad idiuiduã.g spēs spe
cialissime sunt eq̃liter substãtie.

Arguit hõ ē mags sba q̃z asin⁹.g male dz q spēs spēa
lissime eq̃lr sunt sube Añs pbat.qz illõ ē mags
sbã qõ plib⁹ substat.sz hõ plib⁹ substat q̃z asin⁹. Dõz.q hõ bñ
plib⁹ substat q̃ztũ ad nũm accñtiũ.sz ppt h̄ nõ dz mags sbã. qz
vt dcm̃ ē illa scda sbã dz mags sbã q̃ imediati⁹ substat q̃ mod⁹
substãdi eq̃liter ꝓuenit oibus spēbus

Arguit Quãtũ ad modũ substãdi hõ ē mags suba q̃z
asin⁹. Probat.qz hõ ē pfectior sbã q̃z asin⁹
Dõ.q illa pfectio nature nõ arguit hoiem mags eē sbãm q̃z asi
nũ.qz lz vna spēs sit pfectior q̃z alia q̃ztũ ad pfectõz sue nate.z
fm hoc dicat porz.tñ q̃ ad appinqtõz pme sbē oẽs spēs spēa
lissime dñr eq̃lr substãtie. et Aresto.dt q sicut spēs spēalissime
eq̃lr stz sbē.sicut etiã pme sbē eq̃lr stz substãtie.

Arguit Sortes mags substat q̃ztũ ad actũ substãdi q̃z
aliqs hõ.g vna pma subã ē mags subã q̃z alia
Añs pbat qz q̃buscũqz substat aliqs hõ eisdē substat sortes z
cũ h̄ substat ipsi idiuiduo vago. Dõ.q illa pdicatio ē ydēptica
sortes ē aliqs hõ. qz aliqs hõ nõ pdicat de sorte sicut supius de
suo iferiori.sz sicut idem pdicat de seipso

ArOis substãtia ē ens p se.sz gen⁹ z spēs nõ stz entia per se
qz habet esse in alio.scz in pmis substãtijs. ergo nõ sunt

subē Dōm q̃ lz gen⁹ ⁊ spēs stⁿ in alio sicut supius in inferio/ri. nō tñ sicut accñs in subiecto.

Dmmūe ē oi substātie

Postq̃. P.h. ꝛeterminauit de suba q̃ ad ea q̃ sibi eēntialr̄ ꝓueniūt. Nc ꝓñr ꝛeminat de eⁿ ꝓpetatib⁹ Et trō ordis ē. qz eē substāriale rei ꝓcedit ꝓpetates eⁿ cū sit cā illaꝝ ꝓpetatū. Et in nūo ponit sex ꝓpetates q̃ patēt in hūs ꝓsi b⁹. Est prio ꝓpriū q̃ ei sit iesse remotū. Uniuoce. sil'ⁿ aliq̃d. ꝑ qꝫ carere. Atq̃ magis. q̃q̃ ꝑ susceptibil'sit. q̃ꝫ tres prime sibi cō ueniūt in ordine ad intētōes rōnis. ⁊ tres vltime sibi insūt ⁿ esse nature ⁊ realr̄. Et ꝓmo ponit vnā ꝓprietatē q̃ ꝓuenit oib⁹ substātiis tā primis q̃ scdis. di. Cōe est oi sube in subiecto nō eē. Sz q̃ ista ꝓprietas ꝓuenit tā primis substātiis q̃ scdis ptz. de primis p diffinitōz eaꝝ in q̃ dr. suba pria ē q̃ neq̃ ē in sbcto. neq̃ de sbco dr. De scda pbat inductōe. ⁊ syllogismo vtz in tex tu. Et lz inductō videat insufficiēs. ē tñ bona. qz de singul'aliis adē ē iudiciū. Aliter etiā pbat sic. qz eē in subiecto sicut accñs ē in sbco. ē eē in alio tā q̃ꝫ sibi ꝓuenīēs post eⁿ ꝓpletū eē. sz scde sb stātie nō adueniūt primis post eaꝝ eē ꝓpletū, cū sint cause for/males dātes eē formale primis sbstātiis. igⁿ scde sube nō stⁿ in sbco. Ista āt ꝓprietas nō ē ꝓpria q̃rto mō. qz nō ꝓuenit soli sb stātie. sed est ꝓpria scdo mō. qz ꝓuenit oi ⁊ nō soli. eo q̃ ꝓuenit substantialib⁹ differētiis

Arguit Propriū ē spēi. sz suba nō ē spēs. g suba nō hz ꝓpriū. Maior pz. qz fluit ex pricipiis spēi. sed minor pbat. qz suba ē gen⁹ generalissimū. Dd. q̃ q̃ꝫuis suba nō sit spēs capiēdo spēm put distiguit ꝑ gen⁹. tñ ē spēs put distin/guit ꝑ idiuiduū. Uel dd. q̃ ꝓpriū capit dupl'r. Uno⁹ p illo ac cidēte qd fluit ex pricipiis spēi spēialissime. ⁊ sic suba nō hz ꝓprie tates. Alio⁹ capit p oi accñte fluēte ex cōib⁹ pricipiis siue sit ge nericū siue specificū. ⁊ sic suba hz ꝓprietates.

Arguit Drē sbales stⁿ sbe. g ista ꝓprietas ñ ꝓueit aliis pⁿ q̃ ꝓueit drñtiis. Dd. q̃ suba accipit dupl'r Uno⁹ spēialr̄ ⁊ ꝓprie p illo qd ē suba ⁊ ꝓt p modū sbe fm rē ⁊ modū stⁿ. ⁊ sic drā nō ē sba. Alio⁹ capit p oi eo qd nō ē actñs. et sic drā bñ ē suba. sz capit p suba fm rē ⁊ modū stⁿ. Uel dd ꝛz q̃ lz drē sint sbe simplices nō tñ stⁿ sbe ꝓposite de qb⁹ fit ⁿ fmo

Ar Secde subie stz subie. z tñ stz in sbco. g nõ ē cõe oi subie i sb iecto nõ ee. Secda ps añtis pbat. qz stz in pmis. Dõz. q lz secde subie stz in pmis. nõ tñ sicut accñs ē in subiecto.

Arguit Quicqd ē te diffinitõe alicꝰ hz nõ dz assigri p ppetate eiꝰ. sz ee p se ē te diffinitõne subie. fm cõiter diffiniētes eā. g. zc. Dõm q q cqd ē te diffinitõe qddi tatiua z eēnali hz nõ dz assigri p ppetate. sz nõ ee in sbco est te diffinitõe tescriptiua ipsiꝰ subie. tescriptio ãt dat p ppetates

Arguit Nulla ppetas dz ee negatiua. sz ista ē hmõi g nõ ē bona. Dõm. qzuis ista ppetas sonat nega tõz. tñ dat itelligē affirmatõez istã vicz. q subā hz p se ee. Uel dõm q qzuis illa negatõ ponit añ ee fm sitñ. tñ postponit fm ꝯstructõez. qz dz sic ꝯstrui ee nõ in subiecto ē cõe oi substãtie. et sic ppzietas est affirmatiua

Arguit Ista ppetas ꝯuenit fictis. s. chimere z hirco/ ceruo. gꝰ ꝯuenit alijs a suba. Añs pbat. qz ta lia nõ stz in subiecto Dõm q ficta excludit p hoc qd dz ee. qz chimera nõ ē. z sic excludit p pmã pticulã

Arguit Esse nõ in sbco ꝯuenit alijs a sõa. gꝰ nõ soli sbe Añs pbat. qz ꝯuenit albedi in sacro altaris. z etiã rotũditati eiꝰ. Dõ. q ee nõ in sbco ꝯuenit alijs a sba mira culose z pter naturã. Etiã talia accña p se sbsistũt fm actũ. sz tñ fm aptitudinẽ ꝯueit eis i sbco ee. mõ ee z nõ i sõco actu z aptitu die ꝯuenit subie. z sic capit hz ee. qz oīs ppetas dr aptitudinẽ

Arguit Propziũ ē subie ee nõ in sbcto. gꝰ male dz hz ei ee cõe. ꝯña tz qz ppziũ z cõe opponũt. Añs p bat ex dictis Dõm q ē ppziũ z cõe respcũ diũsoz. nã dz esse cõe subie multiplicate fm suppõem psonalẽ. z ē ppziũ subie ꝯsi derati in cõi. z fm suppõem simplicẽ:

Oibus secũdis substãtiis.

Hic pdnit scdaz ppetatẽ q solũ scdis substãtijs ꝯuenit. di. Qz oibꝰ scdis substãtijs z dzntijs ꝯuenit vniuoce pdicari te pmis Et qñ qrit. qñ ista ppetas sit ppa. dd. sb distictõe. qz vl referit ad ea te qbꝰ dat. z sic ē ppa qrtoꝰ. qz ꝯueit oibꝰ z sol scdis sbstã tijs. aut referit ad ipsã subaz tm. sic nulloꝰ ē p pa. qz nõ ꝯueit oi-

sbe ñ eim ꝓueit ꝑmis. etiã ñ ꝓueit soli sbe. qz ꝓueit drñtijs eax

Arguit Ista ꝓpetas ꝓuenit ꝓpo qd ꝑdicak vniuoce vt pz p Poz. i ca° de cõtratib°. z tñ nec ẽ suba nec drã sede subc. Dd. q vniuoce ꝑdicari capit dupl'r Uno mõ cõiter p oi illo qd f'm vnũ fcatũ ꝑdicak de multj. z sic ꝓtinet sub se denoiatiue ꝑdicari. z sic accñs z ꝓpriũ bñ ꝑdicãk vniuoce Alio° capit min° cõiter p illo qd ꝑdicak vna rõe descriptiua. z sic etiã ꝓpũ dz ꝑdicari vniuoce. sz ñ accñs z sic dz itelligi qd dz i ꝑdicabilib° gen° spes drã z ꝓpriũ ꝑdicãk vniuoce. accñs ꝯo denoiatiue. Tercio° ꝓprie vt solũ ꝓuenit illi qd ꝑdicak f'm vnũ nomẽ et eãdẽ rõem eẽnalẽ. z ḣ mõ nõ ꝓuenit ꝓpo nec accñti. qz ñ ꝑdicãk f'm vnũ nomẽ z eãdẽ rõez eẽntialẽ. sz accñtalẽ de suis subiectis. qz significatũ p ꝓpriũ vl accñs nõ eẽntial'r iest suo sbco. q̃ re nõ ꝑdicank vniuoce. vt ḣ loq̃mur de ipso.

Arguit Illis nõ ꝓuenit vniuoce ꝑdicari q̃ nõ hñt rõz sz drẽ nõ hñt rõz. g nõ ꝑdicank vniuoce. Dd. q̃ruis drã nõ hz rõz. i. diffiõnez q̃ddtatiuã z eẽntialẽ: ẽ tñ ꝑs diffiõis q̃ddtatiue z eẽntial'r. c° q̃libet ꝑs ꝑdicak eẽntial'r de suo diffinito. Etiã drã hz notificatõz descriptiuã qd sufficit. Sed q drã nõ ꝑt ꝑdicari diffiõe q̃ddtatiua z eẽntiali pz. qz ois diffinitõ eẽntial' z q̃ddtatiua ꝓstituit ex genẽ z drã. sz si drã deberet diffiniri ḣ fieret p aliã drãm. z sic vna diffiniret p aliã z illa iterꝯ p aliã. z sic ꝛc ibi ꝓcessus in ifinitũ q ẽ ipossibilis.

Arguit Uniuoce ꝑdicari ꝓueit accñtib°. g ꝓueit alijs a scdis sbstãtijs z eax drñtijs: Alis ꝓbak. q̃a alxdo ẽ accñs z ꝑdicak vniuoce. vt ddo ḣ albedo ẽ albedo. Dd. q̃ruis accña vniuoce ꝑdicãk de suis iseriorib°. nõ tñ ꝑdicãk vniuoce de ꝑmis substãtijs. sicut ista ꝓpetas itelligik

Arguit Prãa suba ꝑdicak. sz nõ ꝑdicak equoce. g° vniuoce. z p ꝓns ista ꝓpetas nõ solũ ꝓueit scdis substãtijs. Dd. q duplex ẽ ꝑdicatõ. s. ꝓpe dcã z ip̃pe dcã mõ ꝑma suba bñ ꝑdicak ip̃pe dcã ꝑdicatõe. qz solũ ꝑdicak de seipsa. sz ñ ꝑk vniuoce z ꝓpe dcã ꝑdicatõe. de q̃ itelligi dz ḣ ꝓpetas.

Dis prãa substãtia significa.

Hic ponit terciã ꝓpetatẽ in q̃tria tãgunk. Primũ q ois ꝑma suba fit ḣ aliq l. Secũz q ois scda sba videk significare ḣ aliqd

Et capit̃ ḣ videt vt ē exp̃ssiuū apparētie. Terciū q̃ scḋa suba ñ ſt ḣ aliq̃d ſz poti⁹ q̃le q̃d. Sz q̃ ꝑma ſuba ſignificet ḣ aliq̃d p3 qz q̃cquid ſt idiuiduū ⁊ vnū nūo hoc ſt hoc aliq̃d. ſz oīs ꝑma ſuba eſt hmōi. ergo. ⁊c. Et iſta ꝓpetas q̃ztū ad ꝑmā ꝓticulā eſt ꝓpria ipſis ꝑmis ſubſtantiis quarto mō. ſed eſt ꝓpria ſubſtantie in cōi ꝑmo modo

Arguit̃ Prima ſuba eſt hoc aliq̃d. ergo nō ſignificat hoc aliq̃d. ꝓna tenet. qz idē nō ſignificat ſeipz Dōm q̃ ꝑma ſba capit̃ duplr. Uno⁹ p ipſa re ſignificata. ⁊ ſic eſt hoc aliq̃d Alio⁹ capit̃ p voce ſignificatiua. ⁊ ſic ſt hoc aliq̃d Uel dōm q̃ idē ſm diuerſas rōes ſignificat ſeipm. vt ꝑma ſubſtātia ſm illud eſſe qd̄ habet in intellectu ſignificat ſeipaz. vt eē habet extra intellectū

Arguit̃ Hēc albedo ſt hoc aliq̃d. ⁊ tm̄ nō eſt ꝑma ſuba Pria ꝓ aſſūpti ꝓbat̃. qz ſt hoc ⁊ ſt aliq̃d. g⁹ ſignificat hoc aliq̃d :a diuiſis ad ꝓiūcta Dōm q̃ aliq̃d capit̃ duplr. Uno⁹ transcēdēter p omni eo qd̄ nō eſt nihil. ⁊ ſic ḣ albedo ſignificat hoc ⁊ ſt aliq̃d. Alio⁹ ſpecialr p ente p ſe ſubſiſtēte. ⁊ illo mō hec albedo nō ſignificat aliq̃d Pro q̃ notandū. q̃ tria req̃runt̃ ad hoc q̃ aliq̃d ſignificet hoc aliq̃d. Primo req̃ritur q̃ ſignificet rem ſingularē. quod notatur in illo ꝓnoie ḣ. et ergo nullum vl'e ſignificat hoc aliq̃d. ⁊ ſic hec albedo ſignificat hoc aliq̃d. Scḋo req̃ritur q̃ habet ſignificare rem ſubſiſtentē per ſe. ſic accētia tam cōia q̃z ꝓpria non ſignificāt hoc aliq̃d. ſed ſignificant q̃le quid. Tercio req̃ritur q̃ habet ſignificare rem perfectam per ſe ſubſiſtentē. ⁊ ideo anima rōnalis a corꝓre ſeparata non ſignificat hoc aliquid. quia q̃zius due ꝑme ꝓditōes conueniunt ibi. non tñ tercia. Relinq̃tur ergo q̃ ſolum ꝑma ſubſtātia ſignificat hoc aliquid. quod habet a diuerſis. Nam q̃ ſignificat hoc habet a ꝓncipio indiuiduatōis. ⁊ q̃ ſignificat aliq̃d habet a natura ſpecifica. vl'a ſuo ſuperiori ſub quo ꝓtinetur. que ſi ꝓplectantur faciunt hoc aliquid. Scḋa ꝓticula eſt. q̃ ſcḋa ſubſtantia videtur ſignificare hoc aliquid. Et hoc ſic patet. q̃a ſecūda ſubſtantia eodez modo appellat ſicut ꝑma. ⁊ ergo ꝓpter ſimilitudinē appellationis videtur ſignificare hoc aliquid. ſicut ꝑma. Etiā ſub appellatōnis figura exponit̃ id eſt ſub ſimilitudine nomiationis que eodē modo ꝓuenit primis ⁊ ſecūdis. qz ꝑma ⁊ ſecūda ſubſtantie eodem nomine nominant̃ ⁊ intel/

ligitur de noie noiato. qz idem significat. ⁊ nõ de noie nominate qz illud ē aliud ⁊ aliud. Et ex secda pticula pt sumi argumtũ tale. q̃cq̃d appellat h̃ aliq̃d significat hoc aliq̃d. sed secda sba appellat hoc aliq̃d. g̃ significat hoc aliq̃d. Maior ē nota. qz terminꝰ idē appellat qd̃ ft: sed minor ptz ex textu phi ⁊ h̃. vbi dr sb appellatois figura. Et illud argumtũ vez ꝛcludit loq̃ndo de significatõe secdaria. qz si secda sba supponat psonalr ft hoc aliq̃d. et grã illiꝰ fcatois appellat h̃ aliq̃d. Sz loq̃ndo de significatõe p mana sic ft q̃le q̃d. vt dr tercia pticula. i. q̃d nõ limitatũ sz cõicabile plibꝰ. Uel secda sba vt spes ft q̃le q̃d. q̃le rõe dre ⁊ q̃d rõne generis. Et silr dr de generib⁹ subalternis. Sz difficultas ē de genere generalissimo qd̃ nõ hz dr ãm ꝛstitutiuã. sed posset dici q̃ puatio dre in eo sumat loco q̃lis. ⁊ ens extra ponit p q̃d. ⁊ p tãto dr significare quale q̃d Uñ significare quale q̃d ē ppriũ secdis substãtijs q̃rto mõ. qz ꝛueit oib⁹ secdis substãtijs solr ⁊ sp

Arguit Album nõ est secda substãtia. ⁊ tñ significat q̃le q̃d. qz significat qualitatẽ. g̃ quale. ⁊ significat q̃d. i. subiectũ in q̃ est Dõm q̃ accñtia in ꝛcreto nõ significant quale q̃d. sed solaz qualitatẽ. qz dr Aresto. nihil enim aliud significat album q̃z qualitatẽ

Arguit Lõcretũ accñtis ft duo g̃ nõ solũ q̃litatẽ Añs pbat. qz ft subiectũ cui inheret. ⁊ formã q̃ inheret ipsi subiecto. Etiã Aresto. vij. metha. dr q̃ albũ nõ ē in genere ppter duplex significatũ Dõz q̃ significare capit dupl'r Unoꝰ ppe vt ē aliq̃d iportare pncipalr. ⁊ sic ꝛcretũ tm vnũ ft. Alioꝰ cõiter put extẽdit se ad ꝛsignificatũ. ⁊ sic duo ft. ⁊ h̃ mõ intelligit Aresto. dictũ suũ qñ dr. q̃ albũ nõ ē in genere ppe duplex significatũ. vñ accñtia ꝛcreta pmo significat q̃litates. ⁊ secñdario subiectũ cui inherẽt. Sz qd̃ dr in pdicamẽtis q̃ accñtia ꝛcreta nõ significat q̃le q̃d. sz solũ q̃litatẽ ibi significare capit ppe. put ē de pncipali significato aliq̃d iportare. ⁊ pncipale significatũ accñtiũ ē q̃litas Sz moderni dicũt q̃ accña ꝛcreta pmo significat sua subiecta. ⁊ secdo q̃litates illis subiectis inherẽtes qd̃ ē falsũ. qz oē accñs ꝛcretũ pmo ft q̃litatẽ. ⁊ secdario cõcernit subiectũ. ⁊ g̃ dr ꝛcretũ a ꝛcerno. is. ere. qz ꝛcernit suũ sb/iectũ ⁊ ppriẽ nõ significat

Notandũ Qz secda suba nõ hz ab eodẽ q̃ ft quale

q̃d.qz qd̃ ꝓcat quale hz h̃ a drñtia.et ꝙ significat q̃d hz a genere
Uel pōt dici ꝙ ꝓcat quale a forma qne est cōicabil' z ꝙ ꝓcat q̃d
habet a substantia. Sed dicēs suba in genere generalissimo ca/
pta est secūda suba nō tñ significat quale q̃d.qz nō habet drām
a qua habet secūda suba qd̃ significat quale. Dōm q̃uis suba ī
genere generalissimo capta nō hz drām ꝓstitutiuā hz tñ drām
diuisiuā que drña sufficit ad.significare quale quid.

Substantie nihil est cōtra

Hic ponit quartā ꝓprietatē sube que cōuenit sibi ꝓm esse reale
dicēs sube nihil ē cōtrariū. Et pōt ista ꝓprietas ꝓbari duplicit
vno° inductiue sic hoi nihil ē ꝛtrariū.aiali nihil ē cōtrariū.s.oz
ti nihil est cōtrariū z sic de alijs. q̃ nulli sube ē aliq̃d cōtrarium.
Alio° ꝓbat qz subiecto cōtrariorꝫ nihil ē cōtrariū ꝑmo phisi.sz
suba ē subiectū ꝛtrariorꝫ igit. Maior ꝓz qz alias fieret ꝓcessus
in infinitū in subiectis cū qlibet cōtrariū sit in aliq̃ subiecto.
Sed minor ꝓbatur ꝑ vltimā ꝓprietatē sube vbi dr ꝙ ē suscepti
bilis ꝛriorꝫ. Et pōt tercio sic ꝓbari illud qd̃ nō est in subiecto ñ
habet cōtrariū sz suba nō ē in subiecto.q̃ nō hz ꝛriū. Maior ꝓ
batur ꝑ diffinitōz cōtrariorꝫ sz minor ꝓtz ꝑ primā ꝓprietatē.

Ad Quicq̃d ē susceptibile cōtrariorꝫ h̃ natū ē habere ꝛrium
sed suba ē susceptibilis ꝛtrariorꝫ vt dicit q̃rta ꝓprietas.
ergo nata est habere cōtrariū. Dōm ꝙ vna suba nō cōtrariat̃ al/
teri vt sortes hō bos nō cōtrariat̃ sicut albū cōtrariat̃ nigro.sz
suba est bene susceptibilis ꝛriorꝫ in se.qz vna suba aliqū ē alba.
aliqū nigra.et sic in se habet cōtrariū.vñ aliud ē dicere hīre ꝛriū
z eē subiectū ꝛriorꝫ qz hīre cōtrariū ē eē alterꝫ extremū cōtrariorꝫ
sed esse subiectum cōtrariorū ē in se suscipe successiue cōtraria

Ad Sortes z plato inimici sunt sube z tñ cōtrariat̃.q̃ sube
aliq̃d ē cōtrariū. Dōm quāuis cōtrariat̃ cōtrarietate ho
stili nō tamē cōtrarietate formali de qua loquit̃ ꝓprietas.

Arguit̃ Ignis z aqua sunt sube z tñ ignis cōtrariatur
aque. Secūda ꝓs assumpti ꝓtz qz ignis ē cali
dus z siccus.et aq̃ frigida z humida.mō caliditas z siccitas cō/
trariat̃ frigiditati z humiditati. Dicendū quāuis ignis z aq̃ ꝛ
riat̃ ꝑ actūs q̃a suaꝫ q̃litatū.nō tñ ꝑm suas substātias.qz sub
stantia siue essentia ignis nunq̃ cōtrariat̃ substantie aque.

Arguit In vnoq̃q; gñe est vna ꝑma ꝯrietas vt dr ꝓio phisicor; sz sba ē ge⁹ g̃ sibi ē aliqd ꝓtrariũ. Pre terea ꝑma ꝑncipia rer; naturaliũ sũt ꝓtraria ⁊ sũt sube ergo sube ē aliqd ꝓtrariũ. Dñm q̃ cõtrarietas capit duplicit. vno mõ cõit put extēdit se ad oppõem habit⁹ et priuatõis. et ad oppõem du ar; drñar; diuidētiũ vnũ ge⁹. ⁊ sic in vnoq̃q; genere ē vna ꝑma cõtrarietas. Alio mõ capitur ꝓprie ꝑ repugnãt a duarũ forma rur actiuar; et passiuar; succedētiũ sibi ꝯnuicē i eodē sbiecto et sic sube nihil est ꝓtrariũ Etiã ad secũdũ dicēdũ ē q̃ ꝑpe prima ꝑnci pia nõ sũt sube capiēdo subam ꝑ suba ꝯpleta vt pr⁹ ē diuisa et in mēbris diffinita. sz solũ reductiue sũt in ꝑdicamto sube.

Arguit Tota diffio ꝓtrarior; ꝯueit drñtijs oppositis sic aiato ⁊ ĩ aiato ergo ꝓtrariãt. Añs ꝑbat qr sz posite sub eodē genere ⁊c. Dñm q̃ eis deficit tercia ꝑticula qr eidē susceptibl'i vicissim nõ insunt. nã hoc ꝑnomē eidē dmrãt. ens cõpletũ ⁊ in actu. sed drñtie opposice sic eidē nõ insunt.

Arguit Ubicũq; est mot⁹ ibi ē ꝓtrarietas. ꝓprie dic/ ta. sz in suba ē mot⁹. g̃ ꝓtrarietas. Maior ꝑtz qr oīs mot⁹ ē dr cõtrario in cõtrariũ. Minor ꝑbat qr gñatio. et corruptio sunt motus et sunt in ꝑdicamento sube. Dñm q̃ mo/ tus capit dupl'r. vno⁰ generaliter ꝑ exitu dr termio in terminur; siue sit ĩcessiu⁹ siue instãtane⁹ ⁊ sic generatio ⁊ corruptio sunt mot⁹. Alio⁰ capit spal'r ꝑ exitu successiuo ⁊ sic dr ph̃us. v. phy. q̃ in suba nõ ē motus. Vl' dñm q̃ ꝯrietas capit dupl'r. vno⁰ ꝑ prie. Alio mõ general'r vt dictũ est. sed ad motũ sufficit ꝓtrarie/ tas cõiter dicta maxime qñ motus est in ꝓprie dictus.

Arguit Quicq̃d corrũpit a suo ꝓtrario corrũpit sz sba corrũpit. g̃ a suo cotrario corrũpit. Dñm q̃ qc/ q̃d corrũpit a suo cõtrario corrũpit capiēdo ꝓtrarietatē genera/ liter ꝑ quacũq; repugnãtia habitus et ꝑuationis. sz capiēdo cõ trarietatē ꝓprie scz ꝑ repugnantia duar; formar; vt patuit sic ma ior ē falsa. Pro q̃ notandũ q̃ multis mõis pōt aliqd corrũ/ pi. Prio⁰ ꝑ absentiã sue cãe vt lumē in aere corrũpit ꝑ absentiã sol'. Secdo ꝑ corruptor; sui subiecti vt albedo parietis corrũpit si subiectũ. s. paries corrũpat. Terci⁰ aliqd corrũpit ex ꝯnti ad corruptor; alteri⁹. ⁊ sic suba corrũpit ad corruptõem actñtis. Quarto mõ aliqd corrũpit ꝑncipal'r et ꝑ se primo a suo cõtra/

rio vt calidũ agẽs in frigidũ corrũpit ipm. et sic nõ corrũpit sba

Af Suba p se generat. g° p se corrũpit. Tenet ꝓna quia ille mutatões ambe termiant ad subam. Dõm q subam p se generalr intelligit dupl'r. vno° sic q nulla puia requirat dispõ ad introductionẽ alic° forme subal' ⁊ sic ẽ falsũ Alio° sic qz puia dispõne facta forma subalis p se ẽ termi° gnatõis ⁊ sic ẽ verꝫ

Af Quicq̃d repitur in effectibus hoc etiã repitur in causis. sz ista pprietas ẽ in effectibus subarꝫ sczꝫ actntib°. g etiaꝫ repitur in substantijs. Dõm ad maiorẽ q quicq̃d pfectõis. et dignitatis ẽ in effectibus hoc etiã repitur in causis vl' ꝑtualr. vel formal'r. sz nõ optet quicq̃d ẽ in effectib° formal'r q hoc sit i causis formal'r. vñ in suba est virtus qua pducit ꝓtrarios effectus. Uel dõm q quicq̃d repitur in effectu vniuoco alic° cãe ḡ repitur in causa. sz nõ quicq̃d repit in effectu equoco pfuit in cã equiuoca. sicut in simili sol calefacit ⁊ tñ nõ est formal'r calid°.

Substãtia nõ suscipit ma

Hic ponit quintã pprietatẽ sube di. q suba nõ suscipit magꝭ neqꝫ minus. Et rõ ordinis illius pprietatis ad imediate dcaꝫ est qz cã ẽ ante effectũ. sz quarta pprietas ẽ cã ante. g quarta pcedit quintã. Minor ptz qz habere ꝓtrariũ ẽ cã susceptõis magis et minus ergo p oppositũ nõ hre ꝓtrariũ ẽ cã nõ susceptõis magꝭ et minus. Uñ susceptio magis cãtur p repuratõem ꝓtrarij a suo ꝓtrario. ⁊ susceptio minus fit p admixtionẽ ꝓtrarij cũ suo ꝓrio Sed diceres cõtraria nõ pñt eidẽ inesse dõm q ꝓtraria nõ pñt eidẽ inesse fm ee intensum. tñ bñ fm esse rem issum. Et potest ista pprietas dupl'r pbari fm q dupliciter aliq̃d suscipit magis et min° vno° p maiorẽ repurationẽ ꝓtrarij a ꝓtrario vl' fm maiorẽ pmixtionẽ ꝓtrarij cũ ꝓtrario. sed sube nihil ẽ cõtrariũ vt dictũ est igitur. ⁊c. Alio mõ suscipit aliquid magis p maiorẽ radicatõem in subiecto. ⁊ suscipit minus p minorẽ radicatõem in subiecto sed substantia nõ ẽ in subiecto. eo q cõe est omni sube i subiecto nõ ee. g° suba nõ suscipit magis neqꝫ min°

Af Prima suba ẽ magis suba q̃ꝫ secunda et inter secũdas spꝛ. cies est magis suba q̃ꝫ gen° ergo substãtia suscipit magis ⁊ min°. Dõm q vna suba q̃ꝫtũ ad actũ substãdi ẽ bñ magꝭ suba q̃ꝫ alia. tñ q̃ꝫtũ ad esse suũ pprium qd est esse p se vna substãtia nõ

dicit magis suba q̃z alia. qz vna substãtia fm eẽ suũ ppriũ nõn intendit neqz remittit sicut actũtia. qz albũ qũqz ẽ magis albũ z qũqz min⁹. Etiã ppzietas intelligit q̃ vna substãtia nõ ẽ magis substantia vno tpe q̃z alio. vt sortes nõ ẽ magis sortes vno tpe q̃z alio. et sic nõ est cõtra dicta.

Ar Una suba pfectior ẽ alia sicut hõ pfectior ẽ azino. g⁹ vna suba ẽ magis suba q̃z alia. ꝓñtia tenet qz illud ẽ magis sbstantia qd est pfecti⁹ suba. Dõm q̃ vnã subam eẽ pfectiorẽ alia põt intelligi dupl'r. vno⁹ inesse sube et sic vna nõ ẽ pfectior alia. Alio mõ inesse ppzie nature et sic vna suba ẽ pfectior alia sz hoc nõ sufficit ad susceptõz magis et mi⁹ q̃ hñt fieri nõ p aliqd ꝓp/ um sz p aliqd idẽ cõe qd pfecti⁹ z min⁹ pfecte a plurib⁹ pticipat

Arguit Aiatũ ẽ sba z tñ suscipit magꝭ z mi⁹. Probat qz id qd cõpat suscipit magis z min⁹. sz aiatuz cõpat. z g̃ suscipit magis et minus. mior pbat qz Hilbert⁹ porritan⁹ dt q̃ aial ẽ aiantius planta. Dõm q̃ maior nõ ẽ vl'iter ve/ ra qz magnũ compat et tñ nõ suscipit magis et min⁹. Et ad Hilbertũ porritanũ dz p hoc nõ vult dicere q̃ suba suscipiat magꝭ et minus. sed q̃ vna suba plures habet opationes vitales q̃z alia. vt al' plures habet q̃z plãta quia ille eedẽ opationes vitales que sunt in planta. etiaz in sunt aiali z cũ ḣ inaiali sunt plures alie Etiã aiantⁱ⁹ est cõpatinus illius nomis animãs et nõ illⁱ⁹ no/ mis aiatuz. sed animans nõ est substantia.

Arguit Elemẽta vt ignis z aq̃. z c̃. remittũtur ĩ mixto. g̃ suba suscipit magꝭ z mi⁹. Dõm q̃ elemẽta fm qualitates coz bñ remittũtur in mixto. sz nõ fm subas coz. Vl' dõm q̃ argumentũ ꝓsupponit falsuz. quia ꝓsupponit elementa subal'r formal'r mane in mixto cũ tñ solũ ꝓtual'r sint ibi. z qz il/ lud qd dz remitti ḣ formal'r dz manere in illo in quo remittit. sed elemẽta sic nõ manẽt in mixtis ergo nõ remittũtur in eis.

Ar Rõnale ẽ suba. z tñ suscipit magis et min⁹. qz vn⁹ homo magis ẽ rõnalis q̃z alter. Dõm q̃zuis vnus hõ magꝭ vtit rõne q̃z alius nõ tñ vnus hõ ẽ rõnalior q̃z alius q̃z tũ ad eẽntiaz.

Notandũ Q̃ intẽsio ẽ crescẽtia alic⁹ forme actũtalis fm eẽ in suo subiecto vl' ĩ aliq̃ pticla eius. Et remissio ẽ decrescentia alic⁹ forme actũlis fm eẽ in sub/ iecto vl' in aliq̃ pte ei⁹. Et dicitur ibi fm esse z nõ fm essentiam.

quia oēs forme tā subiales q̄z actūles cōueniunt in hoc q̄ nō su/
scipiūt magis ⁊ min⁹ ꝑm ēntiā. vt patet. p Bilbertū por. dicē
tē forma ē compōi cōtingēs simplici et ĩuariabili ēntia ꝓsistēs

Propie propriū ē substan

Hic ōnter poit sertā ꝓpetatē dicēs q̄ marie ꝓpū ē subne cū sit
vna ⁊ eadē nūo ꝑm sui mutatōez eē susceptib ilē ꝗriorz. Et ista
ꝓpetas ē vltia qz ē pfectior q̄z pcedētes q̄ nō sūt ꝓprie q̄rto mō
sic ḡ ista. et dr ḣ marie ꝓpū ē subne qd nō dr in aliq̄bus pcedē
tib⁹. Sed q̄ sit ꝓpria q̄rto mō patz. qz suscipe in se cōtraria sub
iectiue cōuenit omī sube pdicamētali soli et sp igit ē ꝓpe ꝓpriū
substātie. ⁊ q̄ nl'li aliorz oueiat possz ꝓbare inductiue qz nec q̄z
titas vna et eadē nūero manēs nec q̄litas et sic de aliis potest sus
cipe subiectiue contraria igit nulli aliorum conuenit.

Ar Illd qd ē ꝓpriū marie substātie oueit solū ꝑmis substā/
tiis sz ista ē hmoi vt ptz in pdicamētis phi. ergo oueit solū
primis substātiis. Et sēda substātia ñ ē vna nūero ergo ista ꝓ
petas nl'lo⁹ sibi oueire pt. Dōm q̄ marie capit dupl'r. vno⁹
adūbial'r vt dēmiat ḣ ꝓbū ē et sic valz. i. ꝓpū q̄rto mō. Alio⁹
capit noial'r vt dēmiat hoc sbstātiuñ substātie. vt sit sēl⁹ marie.
substātie. i. ꝑme sbstātie sz ḣ capit prio mō Ad scōm dōz q̄ ista
ꝓpetas nō oueniit oibus substātiis eq̄l'r. sed prio cōueniit ꝑmis
⁊ ꝓpriis oueit scōis. Et qñ dr oīne ꝓpriū q̄rto⁹ prio oueit
alicui subiec⁹ cōi ⁊ p⁹ea idiuiduis. Dōm q̄ actu suscipe ꝓtraria
prio oueit ꝑmis substātiis sz aptitudo suscipiēdi oueit p⁹ scōis.

Ar Cōtraria ñ pūt eē in eodē ḡ suba ñ ē susceptibl'is cōtrario
rū Dōm q̄ q̄zuis ꝓtraria actu ñ pūt simul et sel' eē in eo
dem tñ bene successiue et aptitudie ⁊ sic suba ē susceptibl'is ꝓtrari
orz. Et ñ ꝓtradicit ista ꝓprietas tercie qz lez substātie nihil sit ꝓ
trariū sic q̄ sit ēmin⁹ vel extremū cōtrarietatis tñ potest bñ in se
suscipe cōtraria subiectiue sic vt ꝑtendit ista ꝓprietas.

Ar Celū est substātia ⁊ tñ ñ ē susceptibl'e cōtrariorz Probat
qz celū ñ ē pūū neqz studiosuz calidū neqz frigidū qz in ce
lo nō sūt pegrie impssiones. i. q̄litates actie et passiue de ēcia spē q̄
litatis. Dōm q̄ q̄zuis celū nō hz cōtraria pdicta sez calidū ⁊ fri
gidū hz tñ alia sicut sūt añ retro dextr sinistr oriēs ⁊ occidēs. et
ḡ ñ dr in ꝓpetate q̄ vna sba sit susceptibil' ꝗriorz sz q̄libz aliq̄z

Ar Rarisitas ⁊ densitas sūt qualitates secūde cāte ex mutua actione qualitatū pmax ad inuicē et sūt in celo. q̄ q̄litates pme sunt in celo. Dōm q raritas et densitas a toto gne nō cānt a qualitatibus pmis sed pnt reperiri in aliquo p solā creationez.

Ar Angli sūt sbe ⁊ tn ñ sūt susceptibiles ōrioz. nec ꝓz situ nec ꝓz q̄litates actias ⁊ passias Dōz q q̄zuis āgls ñ ē susceptibilis ōrioz sēsibiliū. tñ alioz vt sūt velle nolle scie ignoraē ꝓt ⁊ viciū. vñ āgls ꝓz nakaz ē mutabilis ex bono i malm vt pm āgls. s. lucifer cecidit ex bono in malū p supbiā cū aliis Et etiā āgls ē susceptibilis scie ⁊ ignorātie. qz āgls iā pt eē nesciēs ⁊ p ea fit sciēs p supioz illuiatōz qz supioēs ꝓfortāt iferioēs ⁊ ipos illuminat.

Ar Ignis ē suba ⁊ tn ñ ē susceptibilis cōtrarioz qz iguis ē calid ⁊ nunq̄z frigid Dōm q q̄zuis nō ē susceptibilis frigiditatis. est tñ susceptibilis alioz ꝓtrarioz qz sez ē rarus ⁊ densius

Ar Esse susceptibile cōtrarioz cōueit supficiei ⁊ tñ supficies nō ē suba. pma ps assūpti ptz qz eadē supficies suscipit album ⁊ nigz q̄ sunt ꝓtraria Dōm q dupl ē suscebtibile ꝓtrarioz sez q̄ et qd. vñ eadē supficies ē bñ susceptibilis ōrioz tanq̄z subiectū quo. nō tñ tāq̄z subiectū qd dans ipis eē qd facit suba

Arguit Deē suba ⁊ tn nō ē susceptibilis cōtrarioz qz i xo nihilū cadit actūs Dōm q suba capit duplr. vno mō p omi eo qd nō ē attūs ⁊ sic deest subā. Alio mō p suba q̄ est limitate nature. et sic deē suba. et sic capit hic

Arguit Oō ⁊ opio suscipiūt ōria ⁊ tn nō sūt sube. ergo ista ppetas cōueit aliis. Añs pbat qz eadez oō vl opio qñq̄z est ꝓa ⁊ qñq̄z falsa Dōm q dupl aliqd ē susceptibile ꝓtrarioz vno pm sui mutatōez sez actūtalē. et sic suba est susceptibilis cōtrarioz. Alio mō sine sui mutatōe sed solū p mutatōem alteri sez rei ⁊ sic oō ⁊ opinio suscipiūt cātraria. Vl Dōm q illd qd hic dz susceptibile cōtrarioz dēt eē subiectū contrarioz. sz oō nō est subiectū cōtrarioz. qz nō est subiectū veri ⁊ falsi q̄ oō nō ē susceptibilis illoz cōtrarioz. Uñ sicut sanitas p mo est in vrina significatiue tm qz vrina est signū sanitatis ita veritas et falsitas sunt in oōne Secūdo sanitas ē i dicta sicē in causa efficiēte ⁊ sic verū et falsum sunt in reb sicut in causa qz ab eo q res est vel non est oratio dicitur vera vel falsa. Tercio

sanitas est in aiali vt in subiecto et sic verũ et falsum sunt in cõpositione et diuisione rerũ cõceptarũ. et cõsequenter illa cõpositõ extremorũ est in cõponẽte et diuidente. et ꝑ tanto veritas dicitur esse subiectiue in intellectu

Arestotiles dicit q̃ verũ et falsuz sunt in aia ⁊ bonũ ⁊ malũ in rebꝰ. ergo male dicit pe. hyſ. q̃ verum ⁊ falsum sunt ĩ rebus. Dõm q̃ dupler est veritas. scz veritas entis que cõuertitur cũ ente. ⁊ talis est in rebus. Alia est veritas ꝓpositõnis ⁊ illa ẽ adequatio rei intellecte ad intellectũ ⁊ talis est in aia. Etiã duplex est res scz ad extra et cõcepta. sed verũ et falsum sunt in rebꝰ cõceptis. et de tali re loquitur Pe. hispanus.

Impossibile est ꝓtraria siue ꝓtradictoria verificari de eodem sine sui mutatione sed verũ et falsum sunt ꝓtraria ergo nõ ꝑnt verificari de eadẽ oratione sine eius mutatõe. Dõm q̃ impoſſ. bile ẽ cõtraria siue cõtradictoria verificari de eodẽ subiecto absq̃ eius mutatõe. sic etiã verũ et falsum nõ verificant d̃ eodem subiecto nisi sit mutatio facta in tali subiecto. sed verũ ⁊ falsum sunt in oratione sicut in signo et nõ sicut in subiecto. Vl' ꝑt dici q̃ duplicia sunt opposita scz absoluta et respectiua. opposita absoluta nõ ꝑnt verificari de eodẽ sine sui mutatione sz bñ opposita respectiua qualia sunt verũ et falsum.

Arguit Illa ꝓpõ q̃ semp ꝓcat idẽ nõ ꝓcat interdũ verum et interdũ falsuz. sz oĩs ꝓpositio semp ꝓcat idem ergo nulla ꝓcat q̃nq̃ verũ et q̃nq̃ falsum. Minor ꝑbat qꝛ illa ꝓpositio sortes sedet semp ꝓcat sortẽ sedere siue sedeat siue non.

Dicendũ ad maiorẽ q̃ illa ꝓpositio que semp ꝓcat idem adequate. nõ ꝓcat interdũ verũ et interdũ falsum. et maiore sic modificata minor est falsa cũ eius ꝑbatione.

Quantitatis aliud cõ

Postq̃ autor determinauit de ꝑdicamento substantie qd̃ est ꝑmũ. hic ꝓsequẽter determinauit de ꝑdicamentis accidentiũ et ꝑmo de quãtitate. Rõ ordinis est. quia quãtitas ĩmediatius inheret substantie q̃z alia. quia alia inherent substantie mediante quãtitate eo q̃ acquirũtur ꝑ motũ in suba primo ꝑ se vel ex cõsequenti. sed substantia.

nō intelligit moueri nisi sit quāta. et sic omis mot⁹ presupponūt quātitatē. Etiā q̄ztitas magis conuenit cū substātia q̄ alia q̄ sic substantia est subiectum ita et q̄ztitas dr̄ñter tamē.

Ar Qualitas consequit totū compositū gra forme ⁊ q̄ztitas gra matie. sz forma ē dignior materia. g⁹ q̄litas rōe dignitatis debet pcedē q̄ztitatē. Dōz q̄ dupler ē ordo scz gnatōis et pfectōis. mō q̄litas ē bñ por ordie pfcōis. sz ordie gnatōis illa pdicamēta ponūt prio q̄ immediati⁹ inherēt sbe et sic q̄ztitas ponit ante alia pdicamēta actñtiñ et illū ordinē fuat Pe. his.

Querit Utr q̄ztitas sit vnū paicamētū distictum ab alijs. Dōm q̄ sic q̄ est gen⁹ gnalissimū hñs sub se gna subalterna et spēs spālissimas. ergo est pdicamētum cōtia tenet a diffinitōe ad diffinitū. Q; aūt sit distictū ab alijs patz q̄ habet distinctū modū pdicādi de pria substātia que est pdicari in quantum generaliter captum

Ar Omne pdicamentū debz hre vnū mōm pdicādi de pma suba p quez distiguit ab alijs. sz q̄ztitas ñ habz vnū mōz predicādi de pma suba. g⁹ nō est pdicamentū. Mior ptz q̄ predicat in q̄tū ⁊ in q̄ztū sit. Dōm q̄ q̄zuis q̄ztitas ñ habz vnū modū predicādi de pma suba in spēali hz tñ vnū mōm pdicandi in generali. sz pdicamēta distiguunt penes diūsos modos generales et nō spāles et illu p denoiatiuum quantitatis in genere est q̄ztum sicut quale est denominatiuuz qualitatis.

Ar In q̄ztitate nō est aliqs mod⁹ gnal' predicandi de prima substātia igit ⁊c. Ānsp̄bat q̄ q̄ztuz est denoiatū q̄ztitatis continue tātuz. Dōm q̄ quantū accipit dupl'r. vno mō i gnali vt omne hz vocat quantū qd hz i se aliquam quantitatem ⁊ sic alī qd denoiat quantū a quantitate in gnali et hz mō quantū est mod⁹ predicandi gnalis ipi⁹ quantitatis in cōi. Alio mō special'r vt illud dicit quātū qd habz quātitatez continuam et sic quātū non est mod⁹ general' sz specialis quantitatis cōtinue. Pro quo notandum q̄ quandocūq̄z aliquod nomen est conmune duobus q̄rum vni est nomen impositum et alteri non. tunc illi cui non est nomen impositum debet manere nomen cōe tanq̄z spetiale exregula topica. et quia quātitas discreta habz denominatiuū cui ē speciale nomen impositum scz quotū ⁊ quantitas cōtinua non ideo vsurpat sibi denominatiuuz generale qd est quantum

Ar. In omni pdicamēto ꝛebꝫ esse vnū minimū qd ē metrū ⁊ mensura oīm aliorꝝ. sed in quātitate nō ē vnū minimū ergo quātitas nō est pdicamentū. Minor pbat qꝛ in quātitate sunt duo minima scꝫ vnitas et punctus. Dōm licꝫ vnitas ⁊ pūctus sunt duo minima aliquarꝝ spēꝝ quātitatis. tn nō sunt minima respectu quātitatis in cōi. sed est vnū minimū qd est metrū et mensura omniū quantitatū. scꝫ essentia quātitatis in genere generalissimo sumpta. Determinando igit ꝛe quātitate primo diuidit ipam in cōtinuā et discretā. Rō diuisionis ē qꝛ omnis quātitas mensurat substantiā. vel ergo mēsurat ipaꝫ vt haber partes cōtinuas et sic est quātitas cōtinua aut fmq hꝫ ptes separatas et diuisas. et sic est quātitas discreta.

Ar. Omne vniuocū pus ē diffiniendū q̄z diuidendū g° quātitas male pmo diuidit. Dicendū q omne vniuocū pus est diffiniendū q̄z diuidendū nisi pottus et cōuenientius notificet p diuisionē q̄z diffinitōcꝫ. sed q̄ztitas melius et cōueniēti° notificat diuisione q̄z diffinitōe qꝛ quātitas nō pōt notificari diffōe quidditatiua et essentiali cū sit genus gnalissimū. Uel dōm q q̄ztitas ꝛsideratur dupl'r. vno° physice in rōne entis et sic poti° ꝛberet diffiniri q̄z diuidi. Alio° ꝛsiderat loyce in rōne mēsure. vel in q̄ztū est actus mēsuratiuū subē et sic poti° diuidit q̄z diffinit. posset tn facilit sic diffiniri. quantitas est fm quā quātī esse dicimur. Uel quantitas est pr quā subiectum reddit mēsuabile

Ar. Sic se hꝫ q̄litas ad illa q̄ sūt in pnto qualitatis sic se hꝫ quātitas ad ea q̄ sunt in pdicamēto quātitatis sꝫ qualitas diffinit aīq̄ diuidit. ergo etiā quātitas pri° dēret diffiniri q̄z diuidi. Dōmq q̄litas hꝫ vnuꝫ ꝛenominatiuū. scꝫ quale ⁊ sic diffinit p illud. sꝫ quātitas hꝫ duo ꝛenoiatia q̄ si dēret diffiniri tūc diffinirek p disiūctōꝫ q innuit ei° diuisiōꝫ q̄re cōueniētius

Notādū Q̄ in diuisiōe dꝫ quātitatꝭ in sin diuidit gl'ari nūero ⁊ nō quātitatū in pl'i nūero ad ꝛesignandū q quātitas fm q hic diuidit est vnū gen° gnalissimū et nō plura. Et dꝫ aliō ī neutro gne ⁊ nō alia in feio gne ad ꝛenotandū q ista diuisio quātitatis nō ē diuisio generis ī spēs spālissimas sꝫ ī gna subalina. vt quātitatꝭ aliō. s. gen° ē ꝛtinuū aliud. s. gen° ē discretū. Et dꝫ aliō ī neutro gne ⁊ nō altrꝝ ad ꝛenotandū diuersitatē eēntialē int quātitatē ꝛtinuā ⁊ discretā ⁊ n

diuersitatē actūtalē. qz aliud dicit diuersitatē essentialem. et alterum dicit diuersitatem accidentalem.

Arguit Ista diuisio ē incongrua. pbat qz relatiuū t suū añs disconueniūt in genere. nā q̄ntitas ē genere feiz aliō ē genere neutri. Dōm q aliud nō refert hoc añs expressū scz q̄ntitatis. sz gen' subintellem Etiā relatiuū diuersitatis nō tenet conuenire cū substātiuo añcedēte sed sequēte. Uel dōm q aliō nō tenet sz relatiue sed infinire vt aliud q̄ntitatis ē continuū t aliō q̄ntitatis ē discretū. t regit ibi q̄ntitatis ab aliud et ui pticōis Sz diceres illud qō dz regi ex vi pticōis d z ē pl'is nūeri vel singularis nūeri nois collectiui sz ille gtūs q̄ntitatis nō est hui' mōi. Dicēdū q q̄ntis q̄ntitas nō sit nomē collectiuū hz tñ mōz nois collecti. qz colligit m'lta sb se sic sīt spēs q̄ ponal'r sb ipo continet.

Notandū Q; in diuisiōe q̄ntitatis aut oz ppoit q̄ntitatē continuā discreto t plequēdo ppoit discretā continue. Rō ē qz iste due spēs pnt dupl'r considerari. vno' vt cōpāt ad q̄ntitatē q ē ge' hay spēy. t sic vna ñ ē poz alia. qz spēcies sīt coequē sb ipo gne t ad hoc inuēdū ordiez ipay variat. Alio' cōpāt int' se t h̄ dupl'r. vno' vt int' ipas fcat ordo notioritatis q ad nos t sic q̄ntitas continua poit añ discretā t illū ordiem tz P. his. in disiōe qz notioza sīt poza. mō q̄ntitas continua ē nob notioz q̄z discreta qz ē cōpositioz. Alio' vt inter ipas cadit ordo notioritatis q ad naā t sic simplicioza sīt poza mō q̄ntitas discreta ē simplicioz q̄z continua. t gin determiando p' determiat de q̄ntitate discreta q̄z continua. Q; āt quātitas discreta ē simplicioz. pz qz quātitas discreta diffit p abneg̃tōz q̄ntitatis continue vt pz i tex tu sic sipl'r p abneg̃tōz cōpositi Et; pn'm q̄ntitatis discrete ē iplicius q̄m continue eo q pūct' addit vnitati positōz in continuo.

Est autē discreta quātitas

Posita diuisiōe quātitatis. h̄ cōnt' pleqt de mēbris illi' diuisiōis t pmo de q̄ntitate discreta rō ordinis dcā ē Et possz sic diffiniri q̄ntitas discreta ē c' ptes ñ copl'āt ad aliquē t'minū coēm q sit pncipiū vni' t finis alter'sz remanēt discrete t separate Et diuiditur in duas spēs. s. nūz t ozōz rō ē qz oīs q̄ntitas discreta mēsurat sbaz vt hz ptes separatas t h̄ dupl'r aut fz q ptes st' pmanētes t sic ē nū'l'r fz q st' successiue t sic ē ozō. sz q nūs sit q̄ntitas. ptz qz

illō ē quātitas qō mēsurat ſbaz ſz nūer⁹ ē mēſura ſbe ḡ. mīor p
bak qz ccc caēs nū arāk nūero ccnario. ⁊ q ſit quātitas diſcreta
pz qz q̄ntitas diſcreta ē c⁹ ptes ñ copl'āk ad aliquē ēminū rōz q ē
pn⁷ vni⁹ ⁊ finis alī⁹. ſz ptes nūeri ñ copl'āk ad aliquē ēminuz
ōem q ē pn⁷ vni⁹ ⁊ finis alī⁹ ḡ nūs ē quātitas diſcreta vt q̄nqz
⁊ q̄nqz q ſūt ptes ccnarij ñ copl'ank ad aliquē termīm cōem ſiē
ptes linee ad pūctū. ſz q̄libet ps ē diſcreta ⁊ ab alia ſepata

Queriť Quid e maſiale et formale nūi. Dōz q ma
teriale nūi ſūt vnitates. Et formale ꝓz aliq̄s ē
vltia vnitas in q̄ztū reſpicit p̄cedētes ſz veri⁹ dz q ſit aggregatio
vnitatū qz illa variata variak nūs et illa manēte eadē manz idē
nūs. Et qñ dz nūs variak variata vltima vnitate. Dōm q hoc
ē p accīs qz aggregatio variak. Et ē nūs ſbiectiue in rebus nūe
rat⁹ q ſūt ml'te. qz nūs ē ml'titudo q dicit reſpcm pluralitatis q
bñ pōt fūdari in diuerſ ptialib⁹ ſubiect⁹ nō faciētib⁹ vnū Et qñ
arguiť actūtia nūank nūositate ſubiectoz vt dt phs. dz q vez ē
nūositate total' ſubiecti et nō ptialis. Et qñ dz aggregatio ēl re
latio ergo nō poteſt eſſe forma numeri. Dōm q vez eſt ſignifica
tiue ſed circūlocutiue ponitur formale numeri

Arguiť Ex nō q̄ztis nō pōt fieri q̄ztū ſexto phoz ſz vni
tates ſūt nō q̄zte. ḡ ex ipis ñ pt fiēi nūs Dōm
q ex ñ q̄zt⁹ nl'lo⁹ neqz in actu neqz in poña ñ pt fiēi q̄ztū. q̄uis igi
tur q̄libet vnitas actu nō ſit q̄zta vna tñ addita alteri pt fiēi q̄zta

Arguiť Indiuiſibl'e additū indiuiſibili ñ facit ipz ma
ius vt dicit Areſto. ī ſexto phyſi. ſz vnitas ē in/
diuiſibil'. ḡ alēi vnitati addita nō facit eā maiorē. Dōm q in
diuiſibile additū indiuiſibl'i p mōm ꝓtinuatōis nō fcit ipz ma/
ius ſz idiuiſibl'e additū indiuiſibili p mōz diuiſiois ⁊ diſcretōis
bñ fcit ipm maius mō ptes nūi ſt⁹ diſcrete ⁊ diuiſe. Et qū Areſ
dt indiuiſibl'e additū idiuiſibl'i ñ fcit ipz mai⁹ loq̄k ce linea q ē
q̄ztitas ꝓtinua. ⁊ ḡ fmoēs ſt⁹ itelligēdi fm materiā ſubiectam.

Arguiť Sic ſe hz pūct⁹ ad lineā ſic ſe hz vnitas ad nūz
ſz ce pūct⁹ ñ pt fiēi linea. ḡ ex vnitatib⁹ ñ pt fieri
nūs Dōz q ñ ē p oia ſil'e ē eī ſil'e in h q pūct⁹ ē pn⁷ ipſi⁹ linee
vnitas ē pn⁷ nūeri ſz dzñt qz pūct⁹ ē pn⁷ p mōm ꝓtinuatōiset
copl'atōis vnitas ꝓo ē pn⁷ nūeri p modū diſcretōis ⁊ diuiſioīs
ſz dcm ē q idiuiſibl'e additū idiuiſibl'i p uiā ꝓtinuatōis ñ facit

ipsum maius. ergo ex pūctis no potest fieri linea.

Si homo canis et bos sunt nūs et tñ nō sūt q̄ztitates. g° nūmerus nō ē q̄ztitas Preterea aīa ē numerus z ē subā ergo numer° est suba. Dōm q̄ numer° ē duplex. s. numer° numeratus z numerus numerās. Numerus numerat° sunt res numerate. vt decē hoīes decē canes vbi res numerate sunt hoīes z canes. et talis nūs ē in tali pdicamento in quo est res numerata. Nam aliqñ ē in pdicamento substātie vt duo hoīes duo canes, aliqñ in pnto relationis vt duo filij duo patres. aliqñ in pnto q̄ztitatis vt duo linee due supficies. Sed numer° numerās ē duplex scz effectiue et formalis. nñer° numerās effectiue ē aīa rōnalis. z est reductiue in pnto substātie sicut aīa. Numer° numerās formalis ē duplex q̄dā est formalis in genere z quidā transcendēs. Trāscendens ē ille qui causat ex vno transcendēter sumpto z sic dicim° tres angeli et tñ angeli nō sunt q̄zti quātitate discreta qz numer° q̄ztitas discreta cātur ex diuisiōe cōtinui. z iō in angelis nō repitur nūs istius pdicamēti. Formalis in gñe ē ille q̄ cātur ex vno vt est pncipiū q̄ztitatis discrete qd cātur ex diuisione cōtinui. Uñ vnñ dicit indiuisionē sed ē duplex indiuisio. s. materialis z formalis et vnñ illud qd negat diuisionē materialē est pncipiū q̄ztitatis. sz qd diuisionē formalē negat ē trāscendēs. et pstituit numerñ qui excedit genus huius pnti.

Notādū Q̄ nūs ē multitudo ex vnitatib° aggregata. Sz dicēs nūs ē multitudo z multitudo ē relatio. ergo nūs ē relatio. Dōm q̄ multitudo pt dupl'r capi. vno mō in q̄ztū refert ad paucū vel in q̄ztñ opponit pauco. z sic multitudo ē relatio. Alio° pt oppōit vnitati et p illo qd ē mlt'titudo. z sic ē q̄ztitas. z sic hz sumit in diffōe nūi. Dicit addit ex vnitatib° aggregata. Pro q̄ notandū q̄ q̄tuor st̄ cāe nūi. s. māl' formal' efficiēs z final'. Cā fōral' pria z imediata nūi ē vnio vnitatū ad inicē. Et p illā q̄libet nūs distīguit ab alio spē. qz ē alia aggrega°. z ñ distīguit vn° nūs ab alio ioiū vltia vnitate vt patuit supi° Cā māl' nūi ē res nūata. z hz itelligit d mā in q̄ qz ñ hz materiā ex q̄. Cā efficiēs nūi ē aīa rōnalis nūerās. qz solu° aīe est nūare. Cā final' ē mēsura sbe. qz p nūerz possum° mēsurare sbaz.

Si omīs spēs dz habere indiuidua. sed numer° nō habz indiuidua. ergo non est species. Minor patet. quia illud

nō habz indiuidua qd nō habz vnū subiectū nūero. sz nūer⁹ nō potest hre vnū subiectū nūero qz sp ē in mltz reb⁹ numeratis. Dōm q̄ q̄ztis numer⁹ nō habz aliqd vnū subiectū simplicit tm bn p aggregatōnē qd sufficit ad vnitatē indidui in discretis.

Queritur Utr ozō sit q̄ztitas Dōz q sic qz illd ē q̄ztitas qd ē mēsura substātie. sz ozō ē hmōi g̃ est quātitas. Et est discreta quātitas. qz ptes eius nō copulant ad aliquē terminū cōem q ē pncipiū vnius et finis alterius. sz sem p manēt discrete et separate. vt lre z syllabe sunt ptes ozōnis z manent discrete z diuise. Et diffinit sic. ozō ē mēsura sonox lrax et syllabax ī voce platax. vl sic oro ē mēsura discretox sonox z discretax syllabax sibinuicē succedētiū. z ē subiectie ī voce plata.

Ar Oē accns cenoiat subiectū in q̄ē. sz oro quā mēsurat. nō cenoiat vocē platā ergo nō ē accns ei⁹. Mioz pbat: quia dictio nō plongat vel cozripit sz syllaba. Dōm ē q dictio pōt capi duplr. vno⁰ fm se totā. Alio⁰ grā suax ptiū. vñ dictō secūdo mō mēsurat ozōne z nō pmo mō nisi et psequēti.

Ar Illud nō ē quātitas qd nō mēsurat subam. sz ozō nō mēsurat subam. g̃ ozō nō est quātitas. Mioz pbat qz oratio mēsurat vocē platā. et vox plata nō ē suba sed qualitas. Dicendū est q q̄ztis vox plata nō sit suba habet tm se p modū subequia habet modū subiecti respectu ozōnis.

Ar Oratio nō est in aliquo pdicamēto. ergo male hic ponit spēs quātitatis discrete. Añs pbat qz ē secūda intentio. Dicendū q ozo capitur tripliciter. vno⁰ p secunda intētione fūdata supra vocē cōplexā. Secūdo capit p ipa voce cōplexa q ē obiectū intentioni secūde z illis duobus mōis nō capit h. Tercio capit p quātitate mēsurante vocē platā et sic ponit hic spēs q̄ztitatis discrete distincta ptra numer qz nūs causat p reiteratōnē vnitatū. sed ozo nō causat p reiteratōz lrax z syllabax. qz illud qd semel dictū ē amplⁿ resumi nō pōt. etiā partes ozōnis sunt successiue mō illud qd est successiuū nō reiteratur.

Quātitatis cōtinue alia li

Postq̄z autor determiauit d quātitate discreta h pnter agit d q̄ztitate ptinua fm ordinē pus assignatū et poit q̄nq̄z spēs q̄ztitatis ptinē. vt sūt linea superficies corp⁹ loc⁹ z tpa Sz phs illas spēs

enumerãs sic ꝺt ꝓtinua vero vt linea supficies corpꝰ. amplꝰ ãt
ꝑter hec locꝰ et tps. Uñ ibi possz aliqs q̃rere q̃re ꝺz amplꝰ ãt pt
hec. Rñdet q ideo qz locꝰ et tps nõ sũt ꝓpꝛie spis q̃ztitatz conti
nue sicut alie. qz locus z supficies in rõe entis nõ distinguũtur
spi vt patz q̃rto physicoꝝ qz ibidẽ locꝰ diffinit ꝑ supficiẽ. Et tps
nõ ẽ q̃ztitas ꝑ se sz ꝑ actñs. qz tps ẽ mẽsura motꝰ. ergo ẽ q̃ztitas
ꝑ motũ a q habz suã ꝓtinuitatẽ z motus vlterius hz illã a mag
nitudine. Et est sufficiẽtia istaꝝ q̃nqz spꝝ. nã oĩs q̃ztitas conti/
nua mensurat subam aut intrinsece vel extrisece. Si intrinsece ꝗ
est tripl'r. qz vl' fm vnã dimẽsionẽ scz fz lõgitudiem et sic est li/
nea. vel fm duas. scz fm longitudiem et latitudinẽ. z sic ẽ supfi
cies. aut fm tres dimensiones z sic est corpꝰ. Si mẽsurat subaz
extrinsece ꝗ ẽ dupl'r. vl' mẽsurat subam vt ẽ in q̃ete z sic ẽ locus.
aut vt ẽ in motu et sic ẽ tps. Sz qꝺ linea supficies z corpꝰ men
surãt subam intrisece. ptz qz mẽsurãt illud subiectũ in q̃ ſſ. vt lõ
gitudo hoĩs mẽsurat hoiem longũ Sed locus et tps mẽsurant
substantiam extrinsece. qz nõ mensurant illas subas in quibus
sũt. qz locꝰ mẽsurat locatũ sz ẽ in locãte et tps mẽsurat istas res
inferiores ꝑ applicatõz in quibꝰ tñ nõ ẽ sz ẽ ĩ motu ꝑmi 'mobil'

Notandũ Qz linea ẽ q̃ztitas qz illud ẽ q̃ztitas qꝺ
est mẽsura sube. sz linea ẽ hmõi. gꝰ est q̃z/
titas. Et ẽ q̃zti. as ꝓtinua. qz id. ẽ q̃ztitas ꝓtinua cꝰ ꝑtes copl'ant
ad aliquẽ ĩmĩm ꝓẽm q ẽ ꝑncipiũ vniꝰ ꝑtis et finz alteriꝰ. sz ꝑtes
linee copl'ãt ad vnũ ĩmĩm cõem q est ꝑricipiũ vniꝰ z fis alteriꝰ. q̃
linea ẽ q̃ztitas ꝓtinua. Mioz ptz qz ꝑtes linee copl'ant ad pũc
tum q pũctus ẽ ꝑncipiũ vniꝰ ꝑtis linee z finz alteriꝰ. vñ linea ẽ
lõgitudo sine latitudie z ꝑfũditate cꝰ extreitates sunt duo pũcta
s. finitiãs et terminãs. sz aliq dicũt q ista clausula ñ ꝺbeat addi
qz alias diffinitõ nõ ꝓueniz linee circulari. Et ẽ rõ diffinitõis
qz linea ĩtelligit cãri ex fluxu ymaginario pũcti ĩ lõgũ. z iõ linea
hz lõgitudinẽ sz qz tl'is pũctꝰ nõ ĩtelligit fluere in latũ neqz in ꝑ
fundũ. iõ linea ẽ sine latitudie z ꝑfunditate Et ꝗ ꝺz ĩtelligi sine
ꝑfũditate z latitudie linee z nõ supficiei vl' corpis in q est. qz ñ
pt eẽ linea nisi sit in corpe. et ideo nõ pt eẽ sine latitudie et ꝑfun
ditate corpis. et qz fluxꝰ linee a pũcto semp ĩcipit z ĩmiatur ĩ pũ
ctũ. iõ extreitates linee sũt duo pũcta. Et ꝑ hoc patet q in linea
materiale est pũctus qz est id qꝺ sbstat fluxui suo. et fluxus ẽ foz
male linee. quia ꝑ ipsum formaliter constituitur linea.

Arguit Una spēs ñ dz eē ꝛ ꝓstitutōe alteri⁹ sz linea ē ꝛ ꝓstitututōe supficiei ⁊ corpis. g ñ ē spēs distincta a supficie ⁊ corpe. Mior pz ex diffione vtriusq;. Dōm q̄ lcz linea ī cludat ī ill' matial'r nō tñ formal'r tāq̄z tenens se ex pte forme corpis vl' supficiei. sz nō ē ī ꝓueniēs q̄ vna spēs sit ꝛ ꝓstitutōe alteri⁹ matial'r sic binari⁹ ē matial'r ꝛ constitutōe ternarij. similit lapides et ligna sunt ꝛ ꝓstitutōe tom⁹ materialiter.

Notādū Q; supficies ē lōgitudo cū latitudie et sine pfūditate cui⁹ extreitates st; due linee. Cu⁹ rō ē q̄z supficies ymaginat cāri ex fluxu linee ī latū. ⁊ sic a linea hz lōgitudiem et a fluxu ei⁹ in latū hz latitudiem et nō itelligit fluē ī pfūdū ī ō supficies ē sine pfūditate. ⁊ q̄z flux⁹ eius incipit a linea ⁊ ī lineā tmīat. ī ō supficies hz duas lēas tāq̄z extreitates.

Arguit Termi⁹ cuiuslibz rei dz eē idisibl'; sz linea ñ ē ī disibl'; g ñ ē tmi⁹ supficiei Dōz lcz linea sit diuisibl' pz lōgitudiez ē tñ idisibl' pz latitudiez ⁊ co⁹ ē tmi⁹ supfi

Arguit Illa ñ distīguūt spē ab īnicē q̄ ñ pnt separari ⁊ separati ꝓuari. sz linea supficies ⁊ corp⁹ ñ pnt separari ⁊ separati ꝓuari. g⁹ ñ distīguūt spē Mior pt; q̄z ī possibl'e ē pz rē lineā separi a corpe. Dōz q̄ ille articul⁹ vl'r nō ē ver⁹. q̄z passiōes ꝓpe ñ pnt separi a sbiect; vt risibl'e ñ pt separi ab hoiez tñ dīt spē ymmo gne ab ipo. et sil'r dz ꝛ poñūs aie. Ul' dōz q̄ licz ñ sepent re tñ sepant rōne qd sufficit ad realē distinctōem.

Notādū Q; corp⁹ ē lōgitudo cū latitudie et pfūditate cui⁹ extreitates st; due supficies. C⁹ rō ē q̄z sic linea itelligit cāri ex fluxu pūcti ī lōgū ⁊ supficies ex fluxu linee ī latū. sic pformit itelligit corp⁹ cāri ex fluxu supficiei in pfūdū. ī ō corp⁹ a linea hz lōgitudiez a supficie latitudiez ⁊ a fluxu supficiei in pfūdū hz pfūditatē. ⁊ q̄z ille flux⁹ ab vna supficie incipit ⁊ ī aliā tmīat ī ō extreitates corpis st; due supficies. Ūñ sic ī linea matiale ꝓncipiū linee ē pūct⁹. ⁊ flux⁹ pūcti ī lōgū ē ꝓncipiū formale linee ⁊ ī supficie linea se hz vt matiale ꝓncipiū et fluxus linee in latū ē ꝓncipiū formale sic sil'r in corpe supficies se hz vt ꝓncipiū matiale ⁊ flux⁹ supficiei ī pfūdū ē tāq̄z ꝓncipiū formale

Arguit Illa sba ē q̄ztitas. sz corp⁹ ē sba. vt pz ex arbor por. g ñ ē q̄ztitas. Dōm ad minorem q̄ cor/

pus capitur dupliciter. vno modo pro illo quod aptum natus est dimensionari tribus dimensionibus. scz longitudine latitudine et profunditate. et sic est substantia Alio modo pro trina dimensione que substantiam mensurat scz pro longitudine latitudine et profunditate. et sic corpus est q̃titas. modo nõ est incõuenies q̃ vnũ z idẽ sit in diuꝰ ꝑdicamẽtis ꝓm diuꝰas rões.

Partes autẽ loci ad eundẽ

Postq̃ autor ꝛeꝛmiauit de linea supficie z corpe q̃ mẽsurãt sbãz intrisece. hic iã ꝛeꝛmiat de alys q̃tiratibꝰ ꝛtinnis q̃ mẽsurãt ipsam extrinsece. s. de loco z tpe. z ergo iste due spẽs ponũt vltio loco. qz illud qd̃ ĩtrisecũ est alicui est ꝑus q̃ illud qd̃ alicui est extrinsecũ. Alia cã qz ꝑoẽs spẽs q̃titatis ꝛtinue scz linea supficies z corpꝰ sũt vẽiores q̃tirates ꝛtinue q̃ locꝰ et tps. qz locꝰ et supficies in rõe entis ñ distiguũt spẽ. z tps nõ ẽ q̃titas ꝑse sz ꝑ accns.

Arguit Locꝰ ẽ supficies. q̃ ñ stz distincte spẽs. Añs ꝑbat qz supficies ꝑdicat de loco q̃rto phoꝝ vt locꝰ est supficies corpis ꝛtinẽs ꝛc. Dõz q̃ pe. his. ñ ẽ h cl'pãdꝰ. qz ipe poit tot spẽs q̃tiratis ꝛtinue q̃t Aresto Sz ad arestotilẽ dr q̃ ipe in libro ꝑdicamẽtoꝝ nõ est locutꝰ ꝓz opionẽ ꝑpã sed ꝓm opinionẽ antiq̃ꝝ. sed in physica loq̃t ꝓm opinionẽ ꝑpã. Et scũs Tho mas dicit q̃ Aresto. habuit hoc de more q̃ semp solebat repetere in physica ꝓm opinionẽ ꝑpriã illud qd̃ posuerat in loyca ꝓz opinione alioꝝ. Sz aliq̃ soluũt istud argumtũ q̃ locꝰ capit dupl'r vno mõ sb rõe entis z material'r ꝑ illo qd̃ ẽ locꝰ z sic nõ est spẽs q̃titatis ꝛtinue distincta. z sic loq̃tur Aresto. in q̃nto methaphysice qz ibi nõ enũat locũ int̃ spẽs q̃tiratis ꝛtinue. Alio mõ capit locus formal'r in rõne mẽsure: z sic locꝰ ꝛsideat a loyco z sic etz distiguit spẽ a supficie. qz locꝰ hz mioẽ rõnẽ mẽsurãdi q̃ supficies qz supficies mẽsuat illud in q̃ ẽ intrisece. sz illa supficies dr locꝰ in q̃tu mẽsurat ipm locatũ extrisece. Et ergo rndet q̃ in loyca stz q̃nqz spẽs q̃tiratis cõtinue qz sunt q̃nqz distincti modi mẽsurandi substãtiã. qz linea mẽsurat ꝓm vnã dimẽsionẽ supficies ꝓm duas. z corpꝰ ꝓm tres et hoc intrisece. Sed tẽpus et locus mẽsurãt subam extrisece. et tps mensurat substãtiã vt est in motu locꝰ ꝑo mẽsurat subam vt ẽ in q̃ete vt dictũ est. Sz in methaphysica de ꝛeꝛ rnderi q̃ sũt tres spẽs q̃tiratis ꝛtinue. s. linea supficies et corpꝰ. z nõ locꝰ et tps qz locꝰ nõ distiguit a supficie in rationẽ entis.

quia locus nihil est q̃z supficies ⁊ circũscribens locatuz. Et tp̃s nõ hz cõtinuitatẽ a se sz ab alio scz a motu p̃mi mobilis. ⁊ ergo in metaphisica nõ pomit p spẽ. Et physice loq̃ndo stz q̃ttuor species q̃ztitatz ꝓtinue. sz linea supficies corp⁹ ⁊ tp̃s ⁊ nõ locus. qz locus nõ distinguit a supficie physice loq̃ndo vt dcm ẽ. Sz ꝓ⁹ ꝓitatẽ illa distinctio ꝛe loco q̃ accipit matialr ⁊ formalr in rõe mẽsure nõ vz. qz rõ mẽsure addit solũ relatõez rõis sup̃ formã. q̃ ẽ supficies. sz diũsitas tal relacõis rõis nõ cõstituit diuersas spẽs. Etiã mẽsurare extrinsece ⁊ mẽsurare intrinsece sunt rõnes mẽsurãdi respectiue. sz dzñe respectiue nõ pñt facẽ distinctõz specificã in p̃dicamẽto absoluto q̃le ẽ q̃ztitas. Est ergo simplr dcm q̃ locus ⁊ supficies stz idez. ⁊ habz se locus ad supficiẽ sicut ps in mõ ad suũ totũ. vl sicut inferius ad supius. naz supficies est triplex. scz ꝓcaua q̃ est interior. cõuexa q̃ est exterior. ⁊ plana que nõ est altera illaꝝ. sz locus est idem q̃ supficies cõcaua q̃ ẽ ps in mõ sicut homo albus ad hominẽ. Et hec omia clarius hñt vi/ deri circa diffinitionẽ loci in quarto physicoꝝ.

Arguit Locus ⁊ supficies habẽt diuersas rões mensuẽ qz vnũ mensurat extrinsece ⁊ alterũ intrinsece. igit. Dicendũ q̃ ambo mensurant extrinsece ⁊ intrinsece qz mensurant locatũ extrinsece. ⁊ corpus locans siue continens mensu/ rans intrinsece sicut linea in vlna mensurat intrinsece ipam vl/ nã ⁊ extrinsece pannũ.

Arguit Loc⁹ ẽ natũal poña. g̃ dz pom in p̃dicamẽto q̃ licatz Ans pbat. qz est ꝓseruatiu⁹ locati quod ꝓuenit naturali potẽtie. Dõm q̃ nõ est incõueniẽs q̃ vnũ ⁊ idẽ sit in diũsis p̃dicamentis fm diuersos modos. qz in loco sunt duo. scz formale loci ⁊ materiale. Materiale loci ẽ entitas ipi⁹ scz supficies circũscribens ipm locatũ. vt supficies lapidis circũ scribẽs lapidẽ ẽ loc⁹ lapidis. Sz formale ẽ duplx. scz mathematicũ ⁊ physicũ. ⁊ formale mathematicũ ẽ distãtia a trib⁹ pũctis mũdi immobilibus que stz polus arcticus antarticus ⁊ centruz mũdi. ⁊ sic locus ẽ immobilis. Sed formale physicũ est ꝓtus instura ipi loco a p̃mo locante. ⁊ talis ꝓtus ẽ natural potentia. vñ cõsiderando locũ q̃ztum ad eius materiale. sic est q̃ztitas. sed q̃ztum ad formale mathematicũ est relatio. ⁊ q̃ztum ad forma/ le physicũ sic est naturalis potentia. ⁊ sic non est incõueniens q̃ idem diuersimode captum sit in diuersis p̃dicamentis.

Arguit Locus mēsurat ꝑm tres dimēsiones. g̃ distin/
gūit specifice a supficie q̃ solū mēsurat ꝑm duas
Et g̃ si locus coincideret cū aliq̃ spē ꝓ maxime cū corpe qz vtra
q̃ mēsurat ꝑm tres dimēsiōes. Ans ꝑmi argumēti ꝓbat. qz lo/
cus mēsurat locatū. sz locarū hz tres dimēsiōes. Dōm q̃ diūsi/
mo de locꝰ z corpꝰ mēsurāt ꝑm tres dimēsiones. nā corpꝰ mēsu/
rat ꝑm tres dimēsiōes formal'r z intrinsece. sz locꝰ mensurat ꝑm
tres dimēsiones ꝑm ꝓtinētiā effectiue ꝗtual'r z extrinsece. intrin
sece ꝗo solū mēsurat ꝑm duas q̃re nō distinguit a supficie. Sz
q̃ locꝰ sit q̃ztitas ptz. qz q̃cq̃d ē mēsura subē hoc ē q̃ztitas. sz lo/
cus est mēsura subē ergo est q̃ztitas. Et est cōtinua quia q̃ztitas
cōtinua est cuiꝰ ptes copulātur ad aliquē terminū cōem que est
principiū vniꝰ z finis alteriꝰ. sz ptes loci stⁿ hmōi. gꝰ est q̃ztitas
ꝓtinua Minor patz qz ptes loci copulant ad centrū. Sz dice/
res. in textu dr̃ q̃ ptes loci copulāt ad eundē terminū ad quem
pticule corpis. sz ptes corpis vt dictū ē copulantur ad supficiē
ergo etiā ptes loci debent copulari ad supficiē. Dōm q̃ corpꝰ ca/
pit dupl'r. Uno. vt corpꝰ. z sic ptes eiꝰ copulant ad supficiem.
Alio. capit corpus vt locatū est. z sic pticule eius copulāt ad cē
trū. sed ptes loci copulātur ad eundē terminū ad quē ptes cor/
poris locati que copulāt ad centrū. ergo etiā ptes loci.

Tempus ē numerus motꝰ

Hic agit de vltima specie q̃ntitatis ꝓtinue q̃ dr̃ tps. z dr̃ q̃ tps
est nūs motꝰ ꝑm priꝰ z posteriꝰ. Et q̃ tps sit q̃ztitas ptz. qz q̃cq̃d
mēsurat aliq̃d hñs modū subē est quantitas. sed tps est hmōi.
ergo tempus est quātitas. Et est quātitas continua. qz quanti/
tas continua est illa cuius partes copulātur ad aliquē terminū
cōem qui est principiū vnius z finis alterius. sed ptes tpis stⁿ
hmōi. ergo est quantitas continua. Minor ptz. quia partes tē
poris copulātur ad nūc. quia nūc est principiū futuri temporis
z finis ꝑteriti tpis.

Arguit Tps ē nūs. sz nūs ē q̃ztitas discreta. g̃ tps ē q̃z
titas discreta. Maior ptz ꝑ diffinicōz tempis
Dōm q̃ lz tps sit nūs nūerat. non tn̄ est numerꝰ numerans for

Arguit Dis q̃ztitas cō /malit q̃ ē q̃ztitas discreta
tinua debet habere ptes in actu. quia alias con/

tinuari nõ possunt. vl' ad eundez terminũ copulari. sz tps nõ hz aliqs ptes in actu. ergo non est qztitas ꝓtinua. Minoz ptz. qz Arestz. dt q nihil habem' ꝛe tpe nisi pñs nũc. Dõm q qzuis tps nõ hz ptes in actu pmanẽtes. hz tñ ptes successiuas ꝛ i fieri qõ sufficit ad hoc qõ copulãtur ad eundẽ terminũ cõem.

Arguit Arestoteles ponẽs sufficiẽter spẽs qztitatz cõtinue nõ poit tps imẽ ipas in q̃nto metaphice. g̃ etz nõ dz ꝗ ꝛoni. Dõm q Arestz. poit ibi tm spẽs qztitatis ꝓtinue q̃ hñt suã cõtinuitatẽ a se. ꝛ tales stz nisi tres. scz linea. coz/pus supficies. ꝛ nõ poit tps eo q tps nõ hz suã cõtinuitatẽ a se.

Arguit Mot' nõ ẽ qztitas cõtinua. g̃ nec tps. tz ꝓña. qz tps capit suã ꝓtinuitatẽ a motu. Dõz q duplex ẽ ꝓtinuitas. q̃dã est intrinseca ꝛ formal'. q̃ llã hz tps a suo ẽmio cõmuni q̃ ẽ nũc. Alia ẽ extrinseca ꝛ material' ꝛ illaz hz tps a motu ꝛ mot' a mobili. Vl' dõm q tps hz suã cõtinuitatẽ p se ꝛ formal'r. sed nõ a se id est effectiue ꝛ material'r. Et qñ dr si motus dat ꝓtinuitatẽ tpi. ergo motus erit qztitas ꝓtinua sicut tps. Dõm q aliqd dr ꝓtinuũ dupl'r. Uno' fm esse. Alio' fm essentiã vñ mot' est bñ cõtinuus fm suũ esse. sz non fm eẽntiã. sz tps est ꝓtinuũ fm esse ꝛ etiã fm eẽntiã. mõ vnũq qz est ponibile in p̃dicamẽto fm eẽntiã. g̃. tps ẽ qztitas ꝓtinua ꝛ nõ mot'.

Querit Utrũ tps differt ab eternitate ꝛ euo. Dõm q sic. nã fm cõit dẽam illaz mẽsuraz assignãtes eternitas est mensura rei carentis principio ꝛ fine. ꝛ sic est mensura solius ꝛei loq̃ndo ꝛe mensuratis fm q nũc existant a parte rei. qz ꝛe facto est mensura rei carentis p̃ncipio ꝛ fine. ꝛ sic ẽ mẽsura ꝛei. qz solus ꝛe' est eternitas. ꝛ tps nõ pt hic capi, put extendit se ad eternitatẽ. qz eternus est ipe ꝛe'. alias etiã ip e ꝛe' esset in p̃nto qztitatz ꝛ sic eẽt accñs qõ tñ est fm. Euiẽnitas est mensura rei hñtis p̃ncipiũ ꝛ carentis fine. vt alique res create nõ ꝛesiunt esse vt celũ angeli ꝛ sic ꝛe alys. ꝛẽ euiternitas in tali euiternitate qõ ꝛe' pri' creauit. ꝛ nihil aliõ ẽ nisi suba p̃mi euiẽni cũ relatione ad ꝛeũ ꝛ ad posteriora euiẽna. Tps ẽ mẽsura rei habentis p̃ncipiũ ꝛ finẽ ꝛ ẽ ĩ p̃mo mobili. ꝛ tps potest hic capi prout extẽdit se ad euiternitatẽ ꝛ ad tempus proprie dictũ. sed tamen differẽter ẽ mensura euiternoz ꝛ illoz q̃ ppe dicto tpe mẽsuranẽ nã euiẽnoz aliqõ vt celũ mẽsurat tpe fm' ptiales reuolutões. sz tpe

ppriedicto mensurãtur illa q̃ hñt principiũ ⁊ finẽ Est tñ notã dũ q̃ illa dr̃a assignata inter has tres mensuras est vera vt nũc sed est omino accñtal'. qz si mundus fuisset ab eterno vt phus probat in octauo phisicoꝝ ⁊ hoc simpl'r non est impossibile. tũc motus non haberet p̃n'' neqz finẽ ⁊ tñ mẽsurareť tpe. qz tps est mensura cuiuslibet mot'. oportet ergo aliã dr̃am assignare tpis. ab alijs mẽsuris. Sic distinguẽdo q̃ eternitas est mensura rei omino permanẽtis. Sed eternitas est mensura rei pmanẽtis in suo esse ⁊ habentis successionẽ in operatione. Et tps est mensura ñ npl'r successiui tam quo adesse q̃z quo ad operationẽ.

Quãtitati nihil ẽ cõtrariũ

Postq̃z Arest'. posuit diuisionẽ q̃ztitatis. hic oñť poit ei' pprietates ⁊ sunt tres. Prima q̃ztitati nihil ẽ ꝓtrariũ. ⁊ rõ ordis istarũ proprietatũ est. nã pr̃ia ẽ cã sedẽ pprietat'. ⁊ tercia pprietas seq̃ť ambas. qz ecia pp̃etas ẽ magis ppria q̃z pcedẽtes. q̃zuis g̃ via pfectõis debẽt p̃cedẽ tñ via generacõis seq̃ť ⁊ posterior est Et p̃ ista prima pprietas pbari q̃ttuor modis. primo p indu/ctionẽ vt bicubitũ nõ habet ꝓtrariũ. tricubutũ nõ hz ꝓriũ. sup/ficies nõ hz ꝓriũ. ⁊ sic de alijs g̃ nulla q̃ztitas hz ꝓtrariũ. Se/cũdo sic q̃cq̃d primo inest qualitati hoc nõ inest q̃ztitati. sz ꝓie/tas ꝑmo inest q̃litati g̃ nõ inest q̃ztitati. Maior ptz qz q̃ntitas ẽ añ q̃litatẽ Tercio sic subiecto ꝓrioꝝ nihil ẽ ꝓriũ. sz q̃ztitas est subiectũ ꝓrioꝝ saltẽ quo. ergo q̃ztitati nihil ẽ ꝓriũ Quarto per diffinitõz ꝓrioꝝ in q̃ dr̃ q̃ ꝓria sunt q̃ maxie a seinuicẽ distant. sednõ possunt dari quãtitates maxime distãtes. ergo q̃ztitati nihil est cõtrariũ. Etiã ꝓria sunt forme actiue ⁊ passiue adinuicem sz q̃ntitas nõ est de nũero actiuoꝝ ⁊ passiuoꝝ. g̃ q̃ztitati nihil ẽ ꝓriũ. Et ẽ ista pprietas ppria scdo mõ. qz cõuelt omi ⁊ nõ soli cũ etiã subẽ nihil sit cõtrariũ.

Arguit Magnũ ⁊ puũ st̃ q̃ztitates ⁊ tñ ꝓriãť. g̃ q̃zti/tati aliq̃d ẽ ꝓriũ. Dõm q̃ magnũ ⁊ puũ accipiũ tur dupl'r. Uno' cõpatiue p relationib' q̃bus aliqua dicuntur magna vl' pua ⁊ st̃ ẽ in p̃dicamẽto relatõis. Alio' capiũtur abso lute ⁊ material'r p ill' q̃ztitatib' que denominãtur ab ill' relatõni bus. ⁊ sic st̃ q̃ntitates sz nõ ꝓriãtur. quia al'as vnũ ⁊ idem essz sibi contrariũ. quia vnuz ⁊ idem est magnum ⁊ paruũ vt gna/nua est magnus respectu pigmei. ⁊ est puus per comparationem

ad gigantē. et sic ꝓtraria cēnt in eodē subiecto q̄d̄ est impossibile

Ar Arestotiles diuidit quantitatē in magnitudinē ⁊ multitudinē in q̄nto metha ergo magnū ē quātitas ⁊ nō ad aliquid. Dōm q magnitudo capit dupl'r. vno p ipsa re in qua fūdatur relatio ⁊ sic ē quātitas. et sic capit in quinto metaphisice. Alio capitur relatiue in ordine ad paruū. et sic ē ad aliquid

Ar Locus est quātitas et tn habet ꝓtrariū quia sursum cōtrariat loco deorsum. Dōm. q locus sursum ⁊ locus deorsum capiuntur dupliciter. vno fm ēntias suas vel sub roe mēsure ⁊ sic nō ꝓtrariant. qz nō maxime distant et sic sūt q̄ztitates. Alio q̄ztū ad qualitates seu influentias et virtutes q̄ sunt ī ill' locis et sic ꝓtrariant. et in illo mō nō sunt in pnto quātitatis

Arguit Illa ꝓtrariant q̄bus diffō ꝓtrariorꝫ cōuenit. sz loco sursū ⁊ loco deorsuz cōuenit diffō ꝓtrariorꝫ ergo sunt cōtraria. Maior pbatur qz sub eodē genere posita sūt et maxime distant a se inuicē. Dicendū q licet maxime distant physice ⁊ fm rē ꝓpando ea ad aliqua corpa tamē ꝓsiderando ea fm se et loyce sic nō maxime distant. qz polus arcticus et antarticus plus distant q̄z sursum et deorsum.

Ar Multū et paucū sunt quātitates ⁊ tn cōtrariant g̃ vna quātitas cōtrariat alteri. Dōm q multū ⁊ paucū nō sunt quātitates sed potius ad aliquid. qz multū nō dr p se sed in ordine ad paucū ⁊ etiā si essent quātitates adhuc nō ꝓtrariarent. qz vnum et idem pōt esse multū et paucū vt multi in theatro existentes sunt pauci in ciuitate. et multi in domo sunt pauci i foro. et sic idem esset sibiipsi contrariū.

Ar Ubicūqz est motus. ibi ē cōtrarietas: sz in quātitate ē motus ergo etiā ꝓtrarietas. Maior pbat qz omis mot' est de cōtrario in cōtrariū. sed minor patet quinto physicorꝫ. Dōm q quātitas capitur dupl'r. vno modo physice id est fm hoc esse q̄d̄ habet a parte rei ⁊ comparat ad corpa rerꝫ naturaliū. ⁊ sic in quātitate est motus. Alio mō loyce siue mathematice scz in rōe mensure et sic in quātitate nō est motus. Cū quātitas physice est termin' rei naturalis sicut dicit in secūdo de aia q oib' viuentibus positus est certus termin' augmenti ⁊ decremēti. ⁊ sic in ea reperitur cōtrarietas capta generali'r p omni repugnātia pfecti ⁊ ipfecti. Sz quātitas loyce siue mathematice ē q fz se ꝓside

ratur in rōne mēsure. et sic in quātitate nō est ꝓtrarietas. Vl' dicendū ad maiorē q̄ ꝓtrarietas capitur dupl'r. vno° ꝓpie et sic nō oportet q̄ maior sit vera. qz nō oportet q̄ motus sit d̄ ꝓtrario in ꝓtrariū. qz q̄nq̄z fit motus ꝛ minus albo in magis albū ꝛ tam nō dz q̄ magis albū ꝓtrariat minus albo. Scdo mō capit cōiter scz vt extenditur ad dzñas diuidentes aliqd genus. vl' p repugnantia pfecti et impfecti et sic ē ꝓtrarietas i quātitate ꝛ etiā motus. Pro quo nota q̄ in trib⁹ p̄dicamētis repit mot⁹ scz ī quātitate in qualitate ꝛ vbi. qz in quātitate ē augmētatio ꝛ diminutio. in qualitate est alteratio. et in vbi est loci mutatio.

Ar Par et impar rectū ꝛ curuū sūt quātitates ꝛ tñ ꝓtrariant̄ Dōm q̄ añs est falsum. nā par et impar rectū et curuū sūt qualitates. qz par et impar sunt passiones nūeri. ꝛ rectū ꝛ curuū sunt passiones linee vt dicit Aresto. in ꝑmo posteriorꝝ.

Quātitas nō suscipit mag-

Hic cōsequēter Pe. his. ꝛtermīat de secūda ꝓprietate quātitatis que est ꝓpria secūdo mō dicēs. q̄ quātitas nō suscipit magis et minus. vt numer⁹ nō suscipit magis neq̄z min⁹. Et trō ꝓpietatis ē quia susceptio magis cātur per ꝛepurationē ꝓtrarij a suo ꝓtrario. et susceptio minus causat̄ p admixtionē cōtrarij cū suo ꝓtrario. sed quātitati nihil ē ꝓtrariū igitur.

Ar Quātitas ꝓpatur grāmaticalit vt dicit donatus. q̄ suscipit magis et min⁹. Etiā vnū corp⁹ est maius alio. Dōm q̄ ad compationē grāmaticalē sufficit susceptio magis et min⁹. vnde aliud est suscipe maius et minus. ꝛ aliud est suscipe magis ꝛ min⁹. qz magis fit ꝑm intensionē. scz maius ꝑm extensionē. qz intendi est aliquā formā in sua natura ꝓfici qd repugnat q̄ntitatib⁹. Scz aliqd dz extēdi q̄n ad maiorē quātitatē ꝛuenit vt q̄n alicui aliqd addit. Et aliqd dz minui c⁹ q̄ntitas p ꝓte abstrahit

Propie propriū est quan-

Hic ꝓnter ꝛtermīat de tercia ꝓprietate quātitatis. Dicēs q̄ p ꝓprie ꝓpriū. i. ꝓpriū quarto mō ē quātitati ꝑm eam dici equales vl' inequales Cur' rō ē qz equalia sunt que sibi nuicē opposita nec excedunt nec excedūtur. et inequalia quoꝝ vnū excedit aliū scz excess' sumit ex ꝓte mēsure et mensura sumit ex ꝓte q̄ntitatis.

et solū fm ipam. ergo omni quātitati ꝓuenit ⁊ solivñ equalitas ē rep̄ drñaꝫ eadē quātitas. ⁊ ieqlitas ē rep̄ drñtiū diūsa q̄ztitas

Ad Ista pprietas ꝓuenit alteri a quātitate. g̃ nō ē ppria q̄rto mō. Añs pbat q̄ scia nō ē quātitas ⁊ tñ fm eā dicimur equales vel inequales. Dōm q̄ dupler ē quātitas scz mollis que pōt extendi et illa solū reperitur in corpib⁹. Alia ē virtutis et illa est quātitas fm quid tm̄. et illa reperitur in angelis ⁊ sil'r in hoībus ⁊ g̃ nos bñ dicimur equales vel ineq̄les scia quātitate virtutis. sed nō quātitate molis ꝛc qua ista pprietas intelligitur vel dr q̄ licet dicimur equales vl' inequales fm sciam hoc tam̄ nō ē ppte ymo potiꝰ diceremur sil'es vl' dissil'es fm scias q̄z eq̄

Ad Si ect eliq̄ q̄ztitas infinita illa nō ē eq̄lis vl' ineq̄les. lis vel inequalis alteri Dōm licet quātitas infinita non ect equalis vl' inequalis alteri gia totiꝰ qr eq̄litas ⁊ inequalitas ppte solū fieri hñt inter quātitates finitas. tñ bñ dicetur equalis vel inequalis gracia partis et hoc sufficit.

Ad Scōm equalitatē dicimur equales et fm inequalitatez dicimur inequales sz eq̄litas et inequalitas sunt relatōes ergo nō cōuenit soli quātitati. Dōm est q̄ quāuis nos dicimur fm equalitatē equales et fz inequalitatē ineq̄les formal'r tñ effectiue et fundamētal'r fm solā q̄ztitatē eq̄les vl' ineq̄les dicimur. qr quātitas ē fundamentū qd fundat et effectiue cāt equalitatē

Ad Hoīes dicunt equales vel inequales fm facie. sed facies ē in gne sube igit. Dōm q̄ hoc solū ē material'r. qr facies est materia in qua equalitas vel inequalitatis. sz quātitas ē primū fundamentū ⁊ subiectū fundans equalitatē. et sic p acns fz subam equales vel inequales dicimur qr grā quātitatis.

Ad Res differētes non pñt habere eandē quantitatē. gꝰ fm vnā quātitatē aliqua nō pñt dici similia. Añs pbat quia quantitas est actns. et actnia distinguūtur rōne subiectoꝝ in q̄bus sunt. Dōm q̄ res differentes habent bene eandē quātitatez in spē et fm illā dicunt equales. sed nō in numero.

Ad Ista pprietas cōuenit omni enti mundi. ergo nō ꝓuenit tm̄ quātitati. Añs pbatur qr fm omne ens mūdi dicimur equales vel inequales. qr duo cōtradictoria nō verificant ꝛc eodē. Dōm ē q̄ inequale nō dz hic capi negatie. sz puatie mōdo priuatiue opposita nō verificant ꝛc quolibet ente mundi.

D aliquid vero talia.

Postq̃ pe. his. ꝛterminauit ꝛe secdo p̃dicamẽto. s. d̃ q̃ titate. hic ꝟ̃ inter tractat ꝛe ad aliquid. Et rõ ordinis q̃ re sequit q̃titatẽ est. qꝛ q̃titas ẽ fundamentũ pluriũ relatuoꝝ. sed relationes cognoscũtur p̃ sua fundamenta et ea sequũt. Et ponitur ad aliquid ante qualitatẽ. quia q̃litas etiã ẽ fundamẽtum aliquaꝝ relationũ. et sic ponitur int q̃titatẽ ꝛ q̃litatẽ tanq̃ inter sua fundamẽta p̃ que habet cognosci Et p̃cedit oia alia qꝛ ad aliquid magis opponit subẽ q̃ alia p̃dicamẽta qꝛ subẽ ẽ maxime entitatis et ens p̃ se ad aliq̃d ꝛo ẽ mũme entitatis ꝛ maxie actũtalitatis. s̃z opposita iuxta se posita magis elucescũt. Q̃ ãt ad aliq̃d sit mime entitatis. pbat qꝛ ꝛe se nihil nomiat nisi respectũ ad aliud et a tribus depẽdet. s. a cã efficiente a subiecto vl fundamento et termio iõ hꝫ eẽ ĩ et esse ad sed alia genera actũtium solũ ꝛependent a duobus s̃z a subiecto et causa efficiẽte. substantia vero tm̃ depẽdet ab vno scilicet a cã efficiente.

Ar Ex isto sequitur q̃ ad aliquid deberet p̃cedere q̃titatem. Seq̃la pbat qꝛ ad aliq̃d ẽ maxie actũtalitatis. Dõm q̃ vtiq̃ deberet p̃cedere si hꝫ nõ obstaret q̃ q̃titas p̃mo inest subẽ. ꝛ g̃ ad aliquid nõ põt inesse subẽ nisi p̃ quãtitatẽ.

Ar Absolutũ est aĩ respectiuũ. sed qualitas ẽ absolutũ p̃dicamentũ et ad aliq̃d ẽ p̃dicamentũ respectiuũ. ergo qualitas deberet p̃cedere ad aliq̃d. Dõm q̃ dupler ẽ ordo s̃z nature siue doctrine et discipline siue quo ad nos. ordine nature ꝛoe absolutũ est ãte respectiuũ. et sic qualitas ꝛeberet p̃cedere ad aliquid Sed ordie discipline sic sequit qualitas ad aliquid. qꝛ ad aliq̃d magis repugnat subẽ q̃ qualitas qꝛ ẽ maxime accidentalitatis sed opposita iuxta se posita magis elucescunt.

Ar Fundamentũ ẽ ante fundatũ sed actio et passio sunt fundamẽta relationũ. ergo ꝛebẽt p̃pon. 2 Mioꝛ pbat qꝛ fundamentũ paternitatis ẽ actiua gnatio. Dõm q̃ actio ꝛ passio capiuntur dupl̃r. vno° vt sunt fundamẽta relatõis. et sic ꝛeberẽt. p̃cedere relatõem. Alio° accipiũtur p̃m q̃ aduenĩũt ipi sbe ab extrinseco. et sic sequũtur ad aliquid qd̃ sibi aduenit ab extrinseco

Ar Omne p̃ntũ dẽt eẽ ens reale. s̃z ad aliq̃d nõ est ens reale g̃ nõ ẽ p̃dicam̃tũ 2 Mioꝛ pbat qꝛ ad aliq̃d dt respectũ sine

ꝓpationē vnius ad aliud sed respectus siue cbpatio ē ens rōnis q: fit p intellectū nim. Dōm ꝙ duplex est cōpatio scz actual'. et exercita qua actualiter vnū cōpatur ad alind et illa ē solū ab intellectu. Alia ē cōpatio habitual' siue aptitudinalis qua habitualiter aliq̄d cōpatur ad aliud. et illa est ꝑter intellectū. Nō ad aliquid dicit ꝓpationē ad respectū habitualē et nō actualem.

Notandū Q; natura istī ꝑnti nomīat' tribus nominib'. nā ꝓmo ōr relatio secūdo relatiuū tercio ad aliquid. Relatio dicit naturā istī ꝑdicamēti cōceptam tm̄ vel abstractā quia est nomen verbale. et nomē ꝟbale ē abstractum. Relatiuū dicit eandē naturā quā dicit relatio. scz p respectū ad suū subiectū in quo est quia est cōcretū. ⁊ ergo magis ꝓpric vocat' relatiuū q̄z relatio. Sed ad aliquid dicit illā naturā p cōpationem ad subiectū in quo est. et cū hoc importat respectū ad terminū eius. vñ hec ꝓpositio ad dicit ꝛpendentiā ad aliquē terminū vel dicit ordinē ad terminū ad quē. et ille terminus aliquid importat terminū illius ꝛpendētie ⁊ qz illa duo scz ꝛpendentia et termin' ꝛpendentie formaliter ꝓueniūt ad aliquid. ergo ꝓprijssime et aptissime vocatur istud ꝑdicamūtū ad aliq̄d. Et ē ad aliq̄d vna dictio cōposite figure. vel sūt due dictōnes per quas circūloquimur vnum simplex nomen huius ꝑdicamenti.

Ad Illud qd̄ est oīb' alijs īmixtū hoc nō est ab eis distinctū sed ad aliq̄d ē oīb' ꝑntis īmixtū. g̃ nō ē ꝑdicamentū distinctū ab alijs: Dōm ad minorē ꝙ ad aliq̄d capit' duplicit' vno mō gñaliter ꝓut extēdit se ad relatiuū ꝟm esse et ꝟm dici. et illud est īmixtū oībus alijs ꝑdicamētis. Alio' spāl'r ꝓut extendit se ad relatiuū ꝟm eē tm̄ et illud nō est īmixtū oībus alijs ꝑdicamentis. scz ē distinctū ꝑntū ab alijs. qz hz distinctū modū ꝑdicandi ꝛ ꝓma suba q̄ ē ꝑdicari in qūo se hz hoc ad illud. Et relatiuū ꝟm eē est c' totū eē ē ad aliud se hr̄e. ⁊ qd̄ nō ōr naturā alterius ꝑnti a ꝑnto relatōis. vt pr̄ nihil aliud ōr nisi respectū ad filiū. et dñs ad seruū. Relatiuū ꝟm dici ē qd̄ ꝛ ꝑncipali ꝟcato suo dicit naturā absolutā alteri' ꝑnti et vltra hoc cōnotat quēdam respectū gr̄a cui' relatiuū ōr. vt caput ꝑncipal'r ꝟcat subaz et cōnotat respectū ad capitatū vt caput capitati caput. et scientia vltra qualitatē importat quendā respectū ad scibile vt scientia scibilis scientia. quare sunt relatiua ꝟm dici.

Arguit Sic relatum est secundum predicamentum sic et correlatum et sic erunt duo predicamenta ad aliquid Dicendum quod relatum capit dupliciter. vno modo in genere generalissimo et sic non dicitur correlatum sed solum iminutum qui est alterius predicamenti. Alio modo capit vt repit in suis speciebus et sic referit ad correlatiuum. Determinando autem de predicamento ad aliquid tria facit. nam primo diffinit ipsum. secundo diuidit et tertio ponit proprietates. et primo ponit diffinitionem eorum oibus relatiuis secundum quam est secundum dici. sed postea autem quantum proprietatem ponit vnam diffinitionem quia solum relatis secundum est conuenit. Et est prima diffinitio talis Ad aliquid talia dicuntur quecumque hoc ipsum quod sunt alterius dicuntur vel quomodo alter ad aliud. Et est intellectus diffinitionis ad aliquid dicunt supple ab antiquis talia. i. hoc vel illa. quecumque dicuntur alterius. i. referunt ad aliud i gto hoc ipsum quod sunt. i. secundum illud quod importat vel quomodo dicit alter. i. in quecumque alio obliquo quod est gtus ad aliud. i. ad terminum vel correlatiuum Et est hoc ipsum ibi nti casus et regit a dicunt a pre post et vi copule vel etiam per eam acti casus et regit ab eodem verbo. Et quia dicit verba passiua non regunt accm casum. sed dicuntur est verbum passiuum. Dicit quod dicunt regit illu accm hoc ipsum per synodochen per subintellectionem propositionis. i. secundum. Et in diffinitione adaliquid dicit talia ad inuendum quod relata non potest inere nude sube nisi mediante aliquo actante et hoc intelligit ex illo quod talia est relatiun actantis. Et dicit dicuntur et non stat ad inuendum quod relatia non considerat hic secundum esse reale sed intentionale vt referunt ad dici et predicari Vel potest dicunt ad inuendum quod Aristoteles non habet diffinitionem istam a se. sed a platone quasi dicens adaliquid talia dicuntur ab alys scz platonicis.

Arguit Equoci non est diffinitio scz adaliquid est equocum. quia male diffinit. Maior probat quia equoce dicitur et relatio secundum esse et secundum dici Dicendum quod equoci equocatus non est diffinitio essentialis tum et bene potest esse diffinitio actantalis et descriptiua

Notandum Quia nulla fit relatio sub hitudine noiati casus vel vocatiui. scz bum sub habitudine gti casus vt pater filij pater et sub habitudine datiui casus vt similis simili similis. et sub habitudine accusati casus vt magnum ad puum magnum et sub habitudine ablatiui casus vt sensibile sensu sensibile Et quia non sit relatio sub habitudine nomiatiui casus vel vocatiui casus. ideo est quia ad significat transitionem et aliquid significat terminum illius transitionis. et sic vocumque est relatiuum et suum correlatum ibi est constructio trans-

sitiua sed nominatiuus et vocatiu⁹ absoluti sunt fm. Priscianum id est intransitiue construuntur.

Arguit Nulla bona diffinitio debet dari p diffinitionē sed ista est huiusmodi. ergo nō est bona. Dicendū q nulla bona diffinitio q̄ditatiua et essentialis debet dari p disiunctionem sed bene descriptiua quādo. in ea inuitur aliqua diuisio diffiniti sicut fit hic. quia per eas innuitur q aliqua relatiua referuntur ad inuicem sub habitudine gti casus. Et quedam sub habitudine alterius casus q̄z gti Vel etiā p primā pticulā intelligunt relatīa fm esse. qz illa principaliter referuntur ad inuicem sub habitudine gti casus licet etiā alijs cōueniat. et p se cūdam vel quomodolibet ꝛc. intelligūt relatiua fm dici q̄b⁹ pnc ipaliter conuenit referri ad sua correlatiua sub habitudine alterius obliqui q̄z genitiui. lez qñqz etiā referuntur in gtō.

Arguit Nulla diffio debet excedere suū diffinitum. sed ista est huiusmodi ergo non est bona. Minor pbatur quia conuenit partibus secūdaꝫ substātiarū vt pes alicu⁹ pes. caput capitati caput. Dicēdum q ista diffinitō cōueit taz relatiuis fm esse q̄z relatiuis fm dici. sed partes sēde substantie sunt relatiua fm dici. ergo diffinitō nō est cōmunior q̄z diffinitum. Unde relatiuū vt hic diffinitur potest capi p relatiao fm esse tm. et sic diffinitō nō est conuertibilis cū diffinito scz ad aliq̄d quia nō tm cōuenit relatiuis veris sed etiā relatiuis fm dici g⁰ Aristotiles interimit istam diffinitōez ꝛ poit aliā que conuenit tātū veris relatīs scz fm esse. Si vero capiatur cōmuniter put extendit se ad relatiuum fm esse et fm dici simul. sic diffinitio ista est bona. et est cōuertibilis cum diffinito.

Arguit Illa diffinitio nō est bona in qua ponit vniū/sale vniuersaliter sumptum sed in ista diffinitione ad aliquid ponit vniuersale vniter sumptum scz quecūqz ergo non est bona Dicendū q quecūqz non tenet hic vniuersaliter sed particulariter et infinite put valet tm sicut que. Sz diceres infinitum nihil notificat. ergo non potest poni in diffinitione. Dicendum q licet nihil per se notificat tamen bene intūz tum accipitur cum particulis sequentibus.

Relatiuorū tres sunt spēs.

Dic ꝓnter Petr⁹ hispan⁹ diuidit ad aliquid. Dicēs q̄ tres sunt spēs relatōis siue q̄ relatia sunt triplicia sēz equipantie sup positōis et suppositōis Quaꝝ spēꝝ sufficiētia pōt sic sumi nā relatiua vl' noiant eisdē noib⁹ cū suis correlatiuis aut diuersis. si eisdēz sic sunt relatia eq̄parātie. Si diuersis nomib⁹ hoc est dupl'r. qz vel talia relatia dicūt respectū excedētis. i. maioris ad minus. ⁊ sic sūt relatia suppositōis. aut dicūt respectūz accessu id est minoris ad maius. ⁊ sic sūt relatia suppositōis. Unde relatia eq̄parātie sunt q̄ eodē noie noiant cū suis correlatis vt vicin⁹ vicini vicinus. similis simili similis. Et rō quare eodē noie nominantur est. qz relatia eq̄parātie fundantur sup eandem formā in specie cū suis correlatiuis. et ergo habēt idē nomē cū ipsis.

Arguit Illa sūt relatia eq̄pantie q̄ eodem noie noiant sēz pat ⁊ pater nominā eodē noie ergo sūt relatia eq̄pantie. Dōm licēz pater ⁊ pater noiant eodē noie. nō tn̄ nominant eodē noie cū suis correlatis. qz pater nō est relatiuū ad patrē sed ad filiū. Sed relatia suppositōis sunt q̄z significata sunt dignioza q̄z significata correlatioꝝ vt pr̄ est relatiuum sup positionis filij. qz pater est dignior filio. ⁊ dñs ē dignior suo.

Arguit Quicq̄d supponit alteri hz pdicat ꝛc eo sup qd poit sēz relatū ñ pdicat ꝛc suo correlatio igit ⁊c. Dōm q̄ aliq̄d supponit alteri dupl'r. vno mō in linea pdicamentali ⁊ sic quicq̄d supponit alteri hz pdicat ꝛc illo sup qd poit Alio mō rōne pncipij ⁊ pricipiati. vel fm ordinē dignitatis. ⁊ sic nō oportz q̄ vnū pdicet ꝛc alio. ⁊ isto⁹ relatia ponūt sup sua correlatia

Arguit Quecūq̄z sūt sil' nata vnū ñ ē p⁹ altero. sēz relatia sūt hmōi vt postea dicet. ḡ vnū nō ē pus altero. Dōm q̄ relatū suppositōis nō est pus correlatiuo nata sēz honore ⁊ dignitate. Uel dōm ad minorē q̄ relatia capiūt dupliciter vno mō in rōe relatōis ⁊ fm suas ēntias et sic relatia sūt simul natura. Alio mō in ratōe suoꝝ fundamētoꝝ et sic vnū potest ē prius alio. qz fundamentuz relatiui potest esse ante fundamentum correlatiui ⁊ sic ista diuisio non est diuisio in esse relationis sed inesse suoꝝ fundamentorū.

Ar Species rerum esse coequeue sub genere ergo non sunt aliqua relatiua superpositionis et suppositionis. Dōm

q̃ spēs in q̃tū spēs st̃ coeq̃que sb̃ genē. sz h̃ ꝓsiderāt spēs q̃tuz ad eaz fundamēta ⁊ materiaḷr. ⁊ sic vna ponit sup̄ alia. Et relatiua suppōis st̃ q̃z significata st̃ min⁹ digna significatis suoz correlatiuoz. vt filius dñi filius. filij⁹ p̄ris filij⁹. est em̄ filius dignitate sub dño. ⁊ filij⁹ sub patre.

Arguit Cuiuslibet generis in cōi st̃ tm̄ due spēs. sz relationis nō st̃ due spēs. igr. ⁊c. Dōz. q̃ relatiū diuidit p̄mo in relatiuū eq̃pantie ⁊ disq̃pantie. ⁊ illa st̃ duplicia scz suppōnis q̃ st̃ supioz ⁊ suppōis q̃ st̃ inferioz.

Relatiuis iest cōtrarietas.

Postq̃z autor ꝛeterminauit de relatione fm sbam ⁊ prātē ponē do diffinitōz ⁊ e⁹ diuisionē. h̃ ꝓnr ꝛeterminat de ꝓpetatib⁹ ipsi⁹ Et ꝓpe loq̃ndo tūc duas ponit cōitates. duas ꝓpetates. ⁊ duo correlata. Prima cōitas ē q̃ ōrietas inest relatiuis. vt ōtus ⁊ viciū. scda q̃ relatiua suscipiūt magis ⁊ min⁹. Sz ꝑma ꝓpetas est q̃ oia relatiua dñr ad ꝓuertētiā. vt si pater ē filij⁹ ē. ⁊ ecōtra. Scda ē q̃ relatiua st̃ sit̃ natura. Et iste due ꝓpetates ꝓueniūt solū relatiuis fm eē ⁊ nō fm dici. Primū correlariū est. q̃ relatiua posita se ponūt. ⁊ pempta se pimūt. Scōm q̃ si q̃s diffinite nouerit vnū relatiuoz diffinite noscit ⁊ reliquū. pmū supponit ex scda ꝓpetate. scōm sumit ex scda diffinitiōe adaliq̃d. q̃ ponit post primū correlariū

Notandū Q̃ ista pria cōitas nō ē ꝓpria fm aliquē modū ꝓpriū. qz hīe ōriū nō iest oib⁹ relatiuis nec solis. nō solis. qz ꝓuenit etiā q̃litatib⁹. neq̃z oibus qz pater ē relatiuū ⁊ nō ōriatur alicui

Arguit Uirt⁹ ⁊ viciū nō st̃ relatiua. q̃ h̃ nō bñ exēplificat de ipsis. Alīs ꝓbat. qz st̃ in pria spē q̃litatis. Dōm lz nō st̃ relatiua fm eē: st̃ tm̄ relatiua fm dici. mō iste due cōitates ꝓueniūt relatiuo in cōi. put scz includit relatiuū fm dici. ⁊ grā illoz ista ꝓprietas h̃ ponit

Arguit Scia opponit ignorātie ꝑuatiue. q̃ h̃ male dōz q̃ si opponat ōrie. Dō. q̃ duplex ē ignorātia. s. pure negatōis ⁊ p̄ue dispōis. Ignorātia pure negatōis ē qñ aliq̃s oino nihil scit de re. sicut puer prio nat⁹. ⁊ sic scia ⁊ ignorantia opponūt priuatiue. Alia ē ignorātia p̄ue dispōnis q̃ aliq̃s

p habitū ꝓriū scie male disponit in ⁊ scia q̃ habit⁹ causat in aliq̃ p syllogismū falsigphū. ⁊ sic notat formā positiuā scie cōtrariā. ⁊ sil'r dōm ē de frute ⁊ vicio

Arguit Relatiua opponūt relatiue. g̃ nō ꝓrie Tz ꝓna qz tm̄ vnū vni opponit Dōm q relatiua cōpanit ad duo. Uno⁹ ad sua correlatiua. ⁊ illis opponūt relatiue. sicut frus opponit fruoso relatiue Alio⁹ ꝓpanit aliq̃b⁹ aliis ad q̃ nō referunt. ⁊ sic opponūt ꝓtrarie: vt scia ꝓtrariat ignorātie. ⁊ nō scibili. Uel pt sic dici. q relatiua capiūt dupl'r. Uno⁹ formal'r vt relatiua sunt. ⁊ sic opponunt relatiue. Alio mō material'r. ꝗtum ad eorꝫ fundamenta. ⁊ illo mō ꝓuenit q̃busdam ꝓtrarietas. Mō iste cōmunitates nō ꝓuenīt relatiuis inq̃tū relatiua sunt. sed gratia fundamentorꝫ que si cōtrariant etiam relatiua ꝓtrariantur

Arguit Si habere ꝓriū nō ꝓuenit relatiuis inq̃tū relatiua st̃. tūc nō deberet poni p ꝓpetatete relatiuorꝫ Dōz negādo ꝓnam. qz relatiua st̃ mime entitat̃ ⁊ maxime accētalitat̃: qz a multis dependēt s. a cā efficiēte. a cā materiali in q̃. ⁊ etiā a suo termino. s. correlatiuo. ⁊ sic nō valem⁹ venire ad eorꝫ ꝓgnitōz nisi p sua fundamēta ⁊ eorꝫ ꝓpetates

Arguit Ubicūqz ē ꝓrietas ibi ē mot⁹. vtz p diffinitōz ꝓriorꝫ. sz in relatiuis nō ē mot⁹. g̃ neqz ꝓrietas Minor ꝓbat. qz relatiuū pt alicui aduenire absqz oi motu: Dōm q vbi ē ꝓrietas p se ibi ē mot⁹. sed in relatōne nō ē ꝓrietas p se sed p accēs vt dictū est

Relatiua suscipiūt magis.

Hic ꝓnter ponit sedam cōitatē relatiuorꝫ. ⁊ nō est ꝓpria f⁹ aliquē modū ꝓprij. qz nō ꝓuenit oibus relatiuis nec solis relatis vt dictū ē de ꝓma q̃re dz cōitas. Et dz. relatiua suscipiūt magz et min⁹. vt simile dz magis ⁊ min⁹ simile. Et nō ꝓuenit relatis fm esse relatōnis sed ꝗtum ad eorꝫ fundamēta. ⁊ ergo relatiua quorꝫ fundamēta suscipiūt magis ⁊ min⁹. illa dicunt suscipere magis ⁊ min⁹. ⁊ q̃rꝫ fundamēta nō suscipiūt magis ⁊ min⁹ illa nō dicunt suscipe magis ⁊ min⁹

Arguit In adaliqd nō ē mot⁹. q̃nto phisicorꝫ. g⁹ non suscipit magz ⁊ min⁹. ꝓna ꝓbat. qz ad oē illō

est motus quod suscipit magis ⁊ min⁹ Dom negãdo pbatio nẽ ꝓne. quia q̃lia insensibilia vt grammaticũ logicuꝫ suscipiũt magis ⁊ minus. ⁊ tñ ad ipsa nõ est motus. Uel dom. q̃ in ad/aliq̃d est motus materialr. ⁊ gratia fundamenti. ⁊ sic etiã suscipit magis ⁊ minus.

Arguit Ineq̃le ẽ relatio fundata in q̃ntitate. sꝫ q̃ntitas nõ suscipit magꝫ ⁊ min⁹. g⁰ nec ineq̃le. vt dr tertius Dom q̃ntis fundamẽtũ ineq̃litatis. s. q̃ntitas nõ suscipit magis ⁊ min⁹ intẽsiue. tñ bñ extẽsiue. ⁊ g⁰ magis dicet ꝗ capiput extẽdit se ad maius

Arguit Eq̃le nõ suscipit magis ⁊ min⁹. g⁰ nec ineq̃le. Ans est verꝫ ex littera. ꝓna pbat a simili. qꝫ sicut ineq̃le est fundatũ in q̃ntitate. ita etiã equale. Dom q̃ nõ est simile in oibus. Et rõ dissimilitudinis est. quia eq̃litas fundatur sup eandẽ q̃ntitatem specificã. ⁊ sic solum fit vno mõ. sed susceptio magis fit p additiõem per quã equale fit ineq̃le. Sꝫ inequale fundatur sup diuersitatẽ q̃ntitatis qꝫ per maiorẽ vl mi norẽ additõem aliq̃d fit alteri multis modis ineq̃le. ⁊ sic potest suscipere magis ⁊ minus

Arguit Illud q dꝫsistit in idiuisibili nõ suscipit magꝫ ⁊ minus. sed omne relatm̃ ꝓsistit in idiuisibili. g⁰ nullũ relatm̃ suscipit magꝫ ⁊ min⁹. Minor ptꝫ. qꝫ relatm̃ ẽ mime entitatꝫ. sꝫ mimo repugꝫ diuisibilitas Dõꝫ. q̃ relatm̃ ꝓsistere in idiuisibili intelligit duplr. Uno⁰ in eẽ relatõis ⁊ in q̃ntũ dr respectũ ad suũ correlatm̃. ⁊ sic verꝫ est. ⁊ tũc nõ suscipit magis neqꝫ min⁹. Alio⁰ in q̃ntũ capit materialr grã fundamẽti relatõis. ⁊ sic relatm̃ ẽ diuisibile ⁊ suscipit magꝫ ⁊ min⁹.

Notãdũ Q̃ ista cõitas. s. suscipe magꝫ ⁊ min⁹ plib⁹ ꝓuenit relatis q̃ ꝑma. qꝫ hẽ ꝗriuꝫ ꝓuenit tm̃ relatis ꝑ⁽ᵐ⁾ dici. ⁊ nõ ꝑ⁽ᵐ⁾ eẽ. sꝫ suscipe magꝫ ⁊ min⁹ ꝓuenit aliq̃ b⁹ relatis ꝑ⁽ᵐ⁾ ẽẽ. ⁊ aliq̃b⁹ ꝑ⁽ᵐ⁾ dici. vtꝫ in exẽplis text⁹.

Dia relatiua dñr ad ꝓuer.

Positis duab⁹ cõitatib⁹ relatiuorꝫ q̃ nõ stꝫ aliq̃ mõ ipsis ꝑpa Hic ponit duas ipsorꝫ ꝑpetates. Pria ẽ. q̃ relatiua dñr ad ꝓuentiã. Et ꝑ tista ꝑpetas exponi duplr. Uno mõ sic. relatiua dicunt ad ꝓuententiã. id est bene valet arguendo ab existẽtia vni⁹

ad exñtiã alteri⁹. vt si pater ē filij⁹ ē. ⁊ si filij⁹ ē pater ē. ⁊ cēs Et il lo mō nō ꝑet exponi. q⁊ alias nō esset ꝓpria q̃rto mō. ꝓuertē/ tia em̄ vesse nō ꝓuenit relatiuis solis. sz multis alijs. s. ēminis absolutis. Alio mō exponiť. relatiua dicuť ad ꝓuertētiã. i. q̃ pos sunt verificari ꝑ seipsis cū obliq̃s suoꝝ correlatiuoꝝ. vt pater filij pater. Et dz cū obliq̃s. q⁊ nūq̃z fit relatio in recto. ⁊ ista ex/ positio est melior q̃z ꝓma. q⁊ sic ē ꝓpriũ quarto mō relatiuis di ci ad ꝓuertētiã. q⁊ ꝓuenit oib⁹ relatiuis solis ⁊ sp. q⁊ ꝓuenit tã relatiuis ꝓm eē q̃z ꝓm dici. ⁊ si adaliq̃d capiať ꝓ relatiuis ꝓm eē tūc ē ipsis ꝓpria secō mō

Queriť Quid sit dici ad ꝓuertētiã. Dō. q̃ ē relatiuũ referri ad suũ correlatiuũ sub hitudine obliq̃ casus. vt pr̄ filij pr̄. ⁊ filij⁹ pr̄is filij⁹. Aut ē mutua correlatō rela tiui ad suũ correlatm̄ sub ꝑbita appellatōe ⁊ ꝑbito casu. Vel ē aliq̃ referri iter se ꝓm mutuã ꝑpendētiã sub habitudine casuali et p̄ h̄ dz a ꝓuertētia ꝓpōnũ ⁊ ꝓpaꝝ passionũ

Arguiť Rem⁹ ⁊ caput st̄ relatiua ⁊ tñ nō dñr ad ꝓũ/ tētiã. q⁊ st̄ aliq̃ naues remos nō h̄ntes. ⁊ sil'r st̄ aliq̃ aialia capita nō h̄ntia. Dō. q̃ relatiua dñr ad ꝓuertē tiã qñ bñ assignāť ⁊ sub ꝑbita appellatōe. vñ rem⁹ ē relatm̄. et suũ correlatm̄ nō ē nauis. sz res remita. vt rem⁹ rei remite rem⁹. et res remita remo res remita. Et etiã caput est relatm̄ ⁊ animal nō ē suũ correlatm̄. sz capitatũ. vt caput capitati caput. ⁊ sic di cūť ad ꝓũtētiã. Et g̃ dz Aresto. circa illã ꝓpetatē q̃ si nō st̄ noia ipsita tūc fingē licitũ ē. i. ꝑbita noia inuenire.

Arguiť Assignādo relatiuis sua correlatiua. adhuc nō dñr ad ꝓuertētiã. Assumptũ ꝓbať. q⁊ scibile ē correlatm̄ scie ⁊ tñ posito scibili nō poiť scia. etiã nō oz q̃ si sensi bile sit q̃ tūc ꝓ suus sit. Dō. q̃ scibile accipiť dupl'r Uno⁰ materia liť ꝓ illo q d̄ ē scibile. ⁊ put h̄z istã naturã i se q̃ pt sciri. ⁊ sic po sito scibili nō oz sciam poni. Et sil'r sensibile capiť vno⁰ materi al'r ꝓ illo q d̄ h̄z istã naturã in se q̃ pt sentiri. ⁊ sic posito sensibi li nō oz poni sensũ. Alio⁰ capiťur formal'r. s. ꝓ formali ⁊ actuali respectu quē dat scia ⁊ sensus. ⁊ tūc dñr ad ꝓuertētiã

Arguiť Ista ꝓpetas ꝓueit sbctis ⁊ ꝓpriis passiōib⁹. g̃ nō ē ꝓpa q̃rto⁰ relatis Añs ꝓbať. q⁊ ꝓueit hoi ⁊ risibili. q⁊ bñ seq̃ť. si risibile ē hō ē. ⁊ si hō ē risibile ē q d̄ ē dici

ad ꝓuertentiã. Dꝗm ꝗ ꝓuertentia capr̃ duplr̃. Uno. ꝑ ꝗcũq̃ illatione vnius ex alio fm subsistendi ꝓnam. ⁊ illo mõ ꝓuertentia ꝓuenit multis aliis a relatiuis. ⁊ sic ista ꝓpetas nõ est propria quarto mõ. Alio. capr̃ vt ꝗt subsistendi ꝓnam ⁊ cũ h̃ mutuã ꝛpendentiã relatiui ⁊ correlatiui in obliquo casu ⁊ illo modo nõ ꝓuenit ꝓprie passioni neqz subiecto vt nõ ꝑssum dicere hõ est risibilis homo. risibile hoĩs risibile. Uñ est drña inter cõuertentiã ꝓuertibilitatẽ ⁊ ꝓuersionẽ. nã ꝓuertentia proꝑe sũpta est passio relatiuoꝝ. ꝓuertibilitas ẽ passio terminoꝝ cõuertibiliũ. ⁊ termini ꝓuertibiles sunt q̃ mutuo ⁊ ꝓuertibilr̃ ꝛ scimuicẽ verificãt̃. vt subiectũ ⁊ sua ꝓꝑa passio. scd ꝓũsio ẽ mutatio subiecti in ꝑdicatũ ⁊ econtra sic est passio ꝓpositionũ.

Relatiua dicũt̃ simul natu

Hic ꝓñt̃ ꝛminat ꝛ scda ꝓprietate ad aliquid. dicẽs. ꝗ relatiã st̃ simul natura. id est naturali intelligẽtia sic ꝗ intellecto vno intelligit̃ aliud ⁊ econtra. Ratio proprietatis est qz ea q̃ posita se ponũt ⁊ pempta se pmũt̃ sunt simul natura. sed relatiua sunt hmõi vt ꝗt vnũ correlatiũ. igr̃ ꝛc. ⁊ est ista ꝓprietas ꝓpria q̃rto mõ. qz ꝓuenit oĩbus solis ⁊ sp relatiuis.

Arguit̃ Scibile ⁊ scia st̃ relatiua. ⁊ tñ nõ st̃ sil' natũa Scda ꝑs ꝓbat̃. qz scibile ẽ prius scia. Etiã ꝛ structa scia nõ oz scibile ꝛstrui. Dꝗm ẽ ꝗ scibile ⁊ scia capiũtur duplr̃. Uno. materialr̃ vt dictũ est in ꝑma ꝓprietate. ⁊ sic non st̃ simul natura. qz multa sunt scibilia quoꝝ scie nõ sunt inuente vt ꝗt Arest̃. ⁊ ẽ exemplũ ꝛ q̃dratura circuli. Alio mõ capiũt̃ formalr̃ incꝗtũ vnũ dicit actualẽ respectũ ad alterũ. ⁊ sic sunt simul natura. Pro declaracõe istius solutionis q̃rit̃ vtrũ vas q̃dratũ mẽsuret̃ geometrice sicut potest mẽsurari vas rotundũ ꝑ virgã ⁊ sic tunc habebit̃ scia ꝛ q̃dratura circuli. sed ꝗt ꝑhꝗs ꝗ scientia ꝛ q̃dratura circuli nõdũ sit inuenta. qz ibi ꝓtingit fieri ꝛceptionẽ Sz ypocras Brisso ⁊ antiphon putabant se hꝛe sciẽtiã ꝛ q̃dratura circuli. Brisso ꝓbauit ꝑ talẽ ꝛmõstracõz linee ducre ab eodẽ pũcto ad idẽ pũctũ st̃ eq̃les. sz ꝓtigit ꝓduci lineas in q̃dratura circuli ab eodẽ pũcto ad idẽ pũctũ. q̃ linee in q̃dratura circuli st̃ eq̃les qd̃ ẽ ꝛ ipa hꝛe sciam. Sz Arest̃. ꝗt ꝗ brissonez. ꝗ ipe arguit argumẽtũ qd̃ nõ intellexit. qz si scribat̃ circulus ⁊ ꝗ tãgat angulos q̃drati. tũc circulus excedit q̃dratũ. ⁊ sic

circulus est maior q̃drato. Sz ypocras sic arguit. vbicũq; ē dare maius ⁊ minus ibi est dare eq̃le. sz pungit dare circulũ maiorē q̃drato ⁊ circulũ minorē q̃drato. g⁰ pungit dare eq̃lē. Ista demõstratio nõ vz. qz demõstratio dz esse ex ꝓpriis vt dr in primo posteriorꝝ. mõ istud argumentũ ꝓcedit ex coib⁹ qz ꝑt applicari ꝓtinuis ⁊ discretis. Sz antiphon sic arguebat ⁊ fuit argumẽtũ ꝓssimũ q̃ deberet depingi vna figura circularis ⁊ alia q̃dran/gularis. si tũc circul⁹ eēt maior q̃drato. tunc debēt aliq̃d apponi ad quadratũ vl' deberet aliq̃d deponi de circulo. l' ecõtra si q̃dratũ essz maiꝰ circulo. tũc deberet aliq̃d poni ad circulũ. vl' aliq̃d deponi de q̃drato. ⁊ qz nõ pungit ꝓcedẽ in infinitũ in tali diuisione ergo tandẽ deueniẽ ad eq̃litatẽ quadrati. Sz ꝗ argumẽtum nõ valet. qz arguebat ꝓtra principiũ geometrie qd̃ est. q̃ omne cõtinuũ ē diuisibile in infinitũ. sz ꝑtes linee sunt continue. igr̃ ⁊ sic antiphon negauit ꝓncipia ꝓma quare dr̃ Arestz. q̃ ꝓtra eũ non est dispnãdũ ⁊ sic ꝑtz q̃ de quadratura circuli nõ fuit tpe Arestotel' scia inuenta. Et sic ꝓcedit probatio argumẽti ꝓcedẽtis q̃ aliqd ē scibile cui⁹ scia nõ est inuenta. ⁊ hoc loq̃ndo de scia ⁊ scibili maĉial'r. Et sic suo mõ dõm est de sẽsu ⁊ sẽsibili. de cã ⁊ cãto

Arguit Pater ⁊ filius sunt relatia. ⁊ tũ nõ stz sil' natũa. Secda ps assũpti ꝓbat. qz generãs ē añ genitũ fm naturã. sz pr̃ ē generãs filiũ. g̃ fm naturã ꝓcedit filiũ. Dd̃z q̃ pr̃ ē ipr̃ dupl'r. Uno⁰ maĉial'r ꝑ subiecto pñitatis. ⁊ sic ille q̃ generat ē añ genitũ. Alio⁰ formal'r ꝑ respectu exñte in eo q̃ ē pr̃. ⁊ tal' respect⁹ ē sil' natũa cũ filio. ⁊ sic capr̃ in illo sophisinate cũ dr̃ pr̃ nõ est senior filio. vl' pr̃ ⁊ fili⁹ sunt eiusdẽ cratis

Arguit Quecũq; sic se hñt q̃ vnũ ponit̃ in diffinicõe alteri⁹ illa duo nõ stz sil' natũa. sz correlatiũ ponit̃ i diffinicõe relatiui. g̃ nõ stz sil' natura Maior ꝓbat̃. qz diffinitio natũa dz ꝓcedẽ diffinitũ. Dd̃m ad minorem q̃ relatiua possunt tripl'r ꝓsiderari. Primo⁰ omino maĉial'r in rõne cãe ⁊ effect⁹. ⁊ sic vnũ ē ꝑus alio tpe ⁊ natũa. Secdo⁰ ꝓsideraĉ in rõe mutue dependẽtie. ⁊ sic cũ q̃libet ꝑt dependẽtiã alteri⁹ definiare dz intelligi dem̃ Porph̃. q̃ in vtrisqz vtrorũq; oz rõnib⁹ vti vt pr̃ filij pr̃ ibi filij ē correlatm̃. ⁊ fili⁹ pr̃is fili⁹ ibi filius ē relatiuũ et pr̃ correlatm̃. ⁊ sic q̃libet ꝑt poni in diffinicõne alteri⁹. Tercio⁰ ꝓsideraĉ in rõe relatõis id est fm q̃ in vnoquoqz extremo ē respect⁹ q̃ referĉ ad respectũ q̃ ē in alio. ⁊ sic stz sil' natũa. ⁊ vnũ ñ

diffinit p reliquũ qz vnũ nõ ē pius neqz notius alio.

Item omnia relatiua posi

Hic ponit pmũ correlariũ z ē. relatiua posita se ponũt z pempta se pimũt. z sequtur ex ista secda ppetate q̃ dixit q̃ relatiua sunt sil natura. z ergo posito vno ponit z reliquũ. z corrupto vno corrũpit z reliquũ. vt posito pre ponit filius.

Arguit Corrupto relatiuo nõ oportet corrũpi correla/tiuũ. g̃ male dr q̃ relatiua posita se ponũt z pr/empta se pimũt. Añs pbat. qz q̃cq̃d corrũpit a suo ꝗrio corrũ/pit vl a subiecto aut a cã. sz relatũ nõ ē ꝗriũ subiectũ vl cã cor/relatiui. Dõm q̃ sicut se hũt drñe ostitue ad spem cõstitutã. sic p circũlocutionẽ se hz correlatũ ad relatũ z ecõtra. sed ad cor/ruptionẽ drñe seqt corruptio spei. sicut ad corruptõz rõnal seqt corruptio hois. g̃ etiaz pempto correlatiuo pimit relatũ. qz in diffinicõe relatiui ponit correlatũ loco dre nob incognite.

Arguit Mortuo pre adhuc pt manẽ filius. g̃ correlariũ istd ē falsum. Dõm ē q̃ filius maxial'r manz. tamẽ ille respectus quẽ dt vt filius ē formal'r nõ manet. Et qñ ar ille respectus pt manẽ in matre. qz qñ mr ē adhuc. vocat filius. Dõm q̃ pr nõ dr hic capi put distinguit ꝗ matrẽ. z sil'r filius put di/stinguit ꝗ filiã. z g̃ ad hoc q̃ filius corrũpat oz q̃ pr z mr sil' cor/rumpant. z ad hoc q̃ pr corrũpat reqrit corruptõ filij z filie. qz alto illoz manẽte saluat paternitas.

Arguit Unũ oppositoz nõ potest reliquũ sz remouz ipz sz relatũ opponit suo correlatiuo. g̃ relatũ nõ ponit correlatũ. Dõm ē q̃ vnũ oppositoz in absolutis nõ potest reliquũ. sz bñ in respectiuis. z hoc in diuersis subiectis.

Querit Si aliqs hẽret duos filios vtrũ vno corrup to maneat prnitas in pre. Dõm ē q̃ sic. Sed dicẽs relatiua posita se ponũt z pempta se pimũt. g̃ corrupto fi lio corrũpit z pr. Dõm ē q̃ pr refert ad filiũ in cõi. z nõ in spẽa/li ad hũc l'illũ. qz pr vnica relatõe refert ad ml'tos filios. Et cã ē qz prnitas ē in pre sicut i subiecto. z in filio sicut in ẽmio. si g̃ paternitas ml'tiplicaret in patre hñte pl'es filios. tũc essent plu res prnitates tũ nũero drñtes in eodẽ sbiecto qd est ipossibile.

Sed scotus tenet oppositū cō fundamētū ē q̄ duo accēna respectiua tm̄ nūo dra ⁊ distincta ex pte terminorū possint esse in eodem sbiecto ⁊ sic ponit in xpo duas filiationes vnā eternā ⁊ aliā tpalē. sz eius fundamētū psupponit falsum. qz vnitas relationis vt eiusdem pl'alitas nō attendit fm termios sz fm cām vl' subiectū. Racō qz si attenderet fm terminos quilibet hō haberet duas filiationes vnā q̄ refert ad patrē ⁊ aliā qua refert ad matrē vt optime declarat scūs Thomas in tercia pte

Arguit Multiplicato vno oppositorū multiplicatur ⁊ reliquū. ḡ multiplicatis filijs etiā multiplicat paternitas. Dōm ē q̄ multiplicato vno oppositorū quo ad significationē multiplicat ⁊ reliquū sz nō quo ad supposita.

Arguit Per pmā actuā generacōes acq̄rit paternitas vna. ḡ etia p secōam ⁊ terciā cū nō sint minoris potentie. Dōm q̄ vera ē si subiectū esset capax. ergo nō est defectus ex pte generacōis. sed ex eo q̄ plura accēna tm̄ nūo dicūna non pnt esse in eodē subiecto vt dr. vij. metaphice. cum rō est. qz accēns capit nūm a suo subiecto. cū ḡ subiectū sit vnū nō possunt accidentia in tali subiecto esse numero distincta. alias em̄ esset vnū accidens nūo vt supponit ⁊ nō vnū qd implicat.

Alia diffinicō relatiuorum

Postq̄ Pe. hys. posuit ppetates ipius adaliquid. ⁊ sil'r posuit vnā diffinitionē fm q̄ accipit cōiter vt se extendit ad relatiuū fm eē ⁊ fm dici. hic pnt poit diffinitōz aliā ipius adaliq̄d specialiter accepti vt solū extēdit se ad relatiua fm esse q̄ ē ppa diffio adaliq̄d put est distinctū pdicamētū ab alijs. ⁊ dat ab Aresis. ad corrigēdū diffinicōz positā a platone. ⁊ diffio tal' adaliq̄d sti q̄ b' hi ipm eē ē ad aliud q̄dāmō se hre. ⁊ expoit q̄dāmō. i. q̄dā specialī mō l' hitudie spēali. qz reltm̄ hz spēalē hitudiez ad correla

Arguit Ista diffio pueit oib' accntib' ḡ nō solis relatiuis fm eē. Ans pbat. qz oia accna fm hi ipm qd sti ad aliud se hnt qz ad sbiectū. Dōm q̄ accna hnt bn eē i alio sz n̄ ad aliud. ⁊ ḡ accna excludunt p hi q̄ dr ad aliud. qz ad dt dependētiā ⁊ aliud dt terminū ad quē. ⁊ sic relatm̄ hz dependē

Arguit Ista diffio tiā ad ti' ad quē. s. ad correltm̄ pueniet relatiuis fm dici. ergo nō est bona. Ans

pbat.qz eē relatiuoꝝ fm dici ē q̃dāmō se hre ad aliud vt eē ca/
pitis ē q̃dāmō se hze ad capitatū. Dōz lz in relatiuo fm dici esse
min9 pncipale qd pnotat l' ꝓsignificat ē q̃dāmō se hze ad aliud
nō tn eē pncipale qz illd ē absolutū. Et p hc excludūt sex vltima
pnta a natūa illi9 pnti. qz nō stz eēntial'r respectiua sicut imagi/
tur. Scot9 z distinguit de duplici respectu .s. intrīseco z extrīseco

Arguit Ista diffi9 ꝓueit scōis itētōib9. scz genē spēi et
alijs q̃ n stz isti9 pnti. g n ē bona. Ans scde ptz
pbat. qz stz entia rōis q̃ nō ponūt in pnto. Dōm q scde intētio
nes excludūt a diffinicōe p hc q dr eē. qz eē dz capi p eē reali.

Arguit Adaliqd in generalissimo ē adaliqd z tn diffi
nitio sibi n ꝓueit. pbat. qz ei9 eē n ē ad aliō q/
dāmō se hze ex quo nō hz correlatm ad qd se habeat. Dōm licet
nō habeat correlatm ad qd ōt hitudinē tn bn hz ēminū. z sic eē
ipi9 ē ad illū ēminū se hre. Ul' dōm q adaliqd in genē genera/
lissimo refert ad seipm sicut ad correlatm.

Notandū Qz tres ꝓditōes reqrūt ad hc q aliqd sit
relatm fm eē. pma ē. q extrema debēt eē
eiusdē ordīis. z g creator z creatura nō stz ha relatiua fm esse. qz
creator nō hz realē dependentiā ad creaturā lz bn ecōtra. Scda
ꝓditio ē q extrema sint realia. z ergo gen9 z spēs nō stz ha relati/
ua. qz sunt scōe intentōes z entia rōis. Tercia ꝓdicō ē q illa ex/
trema sint real'r distincta. z g9 relatio eiusdē ad idē nō ē vera re/
latio. qz idē nō distinguit real'r a seipso.

Arguit Eqlitas ē relatio real. g9 etz ydēptitas. ꝓna tz a
sil'i. qz sic eadē qztitas fac eqlitatē. ita idē i sba
fac ydēptitatē. dōm q n ē sil'e. qz equalitas reqrit duo extrēa ab
inuicē real'r distincta. qz nihil ē sibipi equale sz ydēptitas n req
rit duo extrēa. qz fundat supp seipam z maxie ydēptitas nūalis:

Propriū relatiuoꝝ est q -
Ex ista diffinicōe infert vnū correlariū. s. q si q̃s diffinite noue/
rit vnū relatiuoꝝ diffinite noscit z reliquū. Et rō isti9 correlarij
ē. qz vnūqdq dz diffiniri fm q hz eē. sz totū eē relatiui ē ad ali
ud. sez ad correlatm l' ēminū vt ōt diffi9 pcedens. g9 q illud dz
diffiniri. Scdo pbat. qz ipossibile ē itelligē aliq hitudinē l' re/
spectū ad aliō nisi ꝓgnoscat illd ad qd ē hitudo l' respect9. sz to

esse relatiui ē hitudo l' respect' ad correlatm̄ vl' ēminū. g' p illud
hz cognosci ⁊ diffiniri q̄re dr̄ in textu q̄ necesse ē in vtrorūqz rōi
b' vtriqz vti. qd̄ dz sic ꝓstrui ē necesse. i. necessariū vti i rōib'. i.
diffinicoib' vtrorūqz. i. relatiuorz ⁊ correlatiuorz vtrisqz. i. rela-
tiuis ⁊ correlatiuis. i. relatm̄ dz diffiniri p correlatm̄ ⁊ econtra.

Arguit Unūqdqz hz ꝓgnosci fm q̄ hz eē. sz relatm̄ nō
hz eē p suu correlatm̄. g̃ p ipm nō dz cognosci.
Dōm ad minorē q̄zuis relatm̄ nō hz eē intrinsecū ⁊ formale p
suū correlatm̄ hz tn ꝫ ꝫ ēdētiā ad ipm. mō aliqd nedū hz diffi
niri p formale eē ⁊ intrisecū diffiniti. sz etz p ꝫpendētiā q̄ for
male intrinsecū ē ignotū. Et q̄ dr̄ vnūqdqz dz diffiniri p intrī
seca diffiniti. sz correlatm̄ ē extrīsecū ipi relatio. igr̄. Dōm q̄ cor
relatm̄ ē extrinsecū relatiuo ⁊ ecōtra. nec vnū poit in diffinicōne
alteri' p modū intrinseci. sz solū loco dzñe cui ñ est no' inpositū

Arguit Si relatm̄ diffiniret p suū correlatm̄ ⁊ eō. tē
esz circul' q̄ ē phibit' vt dt Arestz. Dōz q̄ cir
cul' est phibit' in absolutz. sz pt fieri in respectuis. mō relatiuū
dr̄ respectū ad suū correlatm̄. Et rō q̄re circul' ē phibit' in abso-
lutz ē. qz diffi' dz dari p ꝓora ⁊ notiora. si g' diffiniret vnū ab
solutū p aliū idez essz noti' ⁊ ignoti' respectu eiusdē qd̄ ē imp'le

Arguit Unū oppositorz ñ pt diffiniri p aliū sz relatm̄
⁊ correlatm̄ opponūt. g̃ v' ñ pt diffiniri p aliū
Dōz q̄ v' oppositorz ñ pt poi i diffinicōe alti' q̄si ꝫ eēntia eius
ēnis. sz tāqz ēmi' ꝫpēdētie. ⁊ sic correlatm̄ poit i diffinicōe rela
tiui. ñ vt sit dr̄a relatiui. sz q̄si etplicās ēminū ꝫpendētie ipi'.
vl' poit ad circūloqndū ppriā dr̄az nobis ignotā

Querit Utrū relatio sit in vtroqz extrēorz tāqz in sub
iecto. Dōm q̄ nō. sz ē in vno tāqz in sbiecto in
helīōis. ⁊ est in alio tāqz in ēmio ꝫpendentie. vt pīnitas ē i sba
prīs tāqz in subiecto. ⁊ in filio tāqz in ēmio ꝫpendentie. ⁊ g̃ po-
ti' dī esse ad filiū q̄z in filio. sz fili' est accēs in filio ad patrem

Arguit Mediū ñ est pl' in vno extrēo q̄z in alio. sz q̄li
ꝫt relatio est q dā me' inē fundamtū ⁊ ēminū
tāqz extrēa. g' relatm̄ nō sbiectat in alto tm̄ sz i vtrisqz fil' sāptz
Dōm q̄ dupl'r ē me'. s. distātie ⁊ illd nō ē pl' in vno q̄z in alio.
Alid est me' habitudinis ⁊ respect' seu cōpatōis. ⁊ tale est pl' in
vno q̄z in alio. sicut pīnitas est in patre subiectiue.

Qualitas ē secūdū quā

Post q̄z Pe.hys.dcte miauit de p̄dicam̄to q̄ztitatis et relatōis.h̄ ꝓnt dcterminat de quarto p̄nto.s.qualitatz.Et rō ordinis est quare adaliq̄d p̄cedit qualitatē.qz relatio est mīme entitatz z maxīe accntalitatz.z sic maxīe repugnat sbe.sed p̄dicamenta debent ordinari fm maiorez repugnātiā. qz opposita iuxta se posita magz elucescnt.igr.Et qualitas p̄cedit actionē.qz cā ē añ effectū.sed qualitas est causa actionis.Primo g° diffinit qualitatē dicens.Qualitas est fm quā quales esse dicimur.

Arguit Causa ē añ effectū sz q̄litas ē causa relacōis. g° deret p̄cedē.Etiā absolutū ē añ respectū.sz q̄litas est absolutuz z adaliq̄d respectū.igr. Dōm q dupl'r est ordo.s.natūe z disciplie.ordie natūe cā est añ effectū z absolutū añ respectū.z sic q̄litas deberet p̄cedē relationē.sed ordine disciplīne siue quo ad nos adaliq̄d p̄cedit q̄litatē.z ponit adaliq̄d inter sua fundam̄ta.s.inter qualitatem z quantitatem.

Querit Utrū q̄litas sit p̄dicam̄tū distinctū ab alijs. Dōm q sic.z q sit p̄dicam̄tū.prz.qz ē gen° generalissimū hñs sub se spēs specialissimas sbalīnas z idiuidua Et est distinctū p̄dicam̄tū.qz hz distinctū mo" p̄dicādi de pma sba.qz de ipa p̄dicat in quale accntale qd nulli alteri ꝓuenit

Arguit Oīa alia p̄dicam̄ta accntz p̄dicāt in q̄le.qz nō in q̄d.g q̄le ñ ē distinct° mod° p̄dicādi q̄litatis Dōm q q̄le accipit dupl'r. Uno° genēal'r put solū distinguit ꝯ q̄d.z sic oīa alia p̄dicam̄ta accntz p̄dicāt in quale.i.accntaliter. Alio° capit spēal'r p illo qd simpl'r z sine addito denoiat sbam q̄lem.z sic sola q̄litas p̄dicat i q̄le. Ul' dōz q q̄le infrogatīū q̄rit dupl'r. Uno° vt fit idē cū illo ꝓplexo q accnte informatum z sic qdlibet accns p̄dicat in quale. Alio° fit idē cū illo ꝓplexo q q̄litate ē iformatū.z sic sola qualitas p̄dicat i quale. Et p h̄ soluit argum̄tū fm actōz z passionē dicimur accntal'r quales.g diffi° ꝓuenit actioni z passioni.Dōz q quale nō accipit h̄ vt est idē qd informatū accnte.sz vt ē idem qd informatū qualitate.

Ar Nullū eq̄ocū ē p̄ntū.sz q̄litas ē eq̄ocū.g ñ ē p̄ntū. minor pz.qz q̄litas ē d nūo illoz q ml'tipl'r dicūt.z illd qd ml'tipl'r dr ē eq̄ocū.Dōm q aliq̄d dr ec de nūo illoz q ml'tipl'r

dicitur duplr. Uno. quo ad supposita. scz qz hz mltas spēs. ⁊ sic qlitas ē ⁊ nūero eoz q̄ mltiplr dicūtur nec ē tale eq̄uocum. Alio. quo ad significata. ⁊ sic illō est equiuocū qd ē ⁊ nūero eorū q̄ multiplr dicūtur.

Arguit Nullū pdicamētū pt diffiniri. sz qlitas ē pdicamentū. ergo male diffinit. Dōm q nullū predicamentum pt diffiniri diffinicōne quidditatiua ⁊ eēntiali. tm̄ bene diffinitōe descriptiua. Sz diceres sicut se hz q̄ztitas ad sua inferioza ita se hz qlitas. sz q̄ztitas nō describit. iz pmo diuidit. ergo qualitas nō dz describi sz diuidi. Dōm q nō ē sile q̄ ad omia. qz q̄ztitas in ordine ad cōtinua ⁊ discreta hz se analogice. sz qualitas qz nō hz se analogice ad spēs qlitatis sicipa primo describit. Etiā qlitas hz vnū distinctū moduz pdicandi ⁊ pma suba q̄ est pdicari in quale p quē describit.

Arguit Ista diffinicō cōueit alci a diffinito. qz ꝓuenit dre sbali. nā fm eā dicimur qles vt fm rōnalitatē dicimur rōnales. g nō ē bona. Dōm q sbales dre excludūt p illā pticulā quā. qz quā refert formā accntalē. sz dze sbales nō sūt forme accntales. Et sz excludunt p illā pticulā dicimur. qz dicimur vz tm̄ sicut denoiamur. ia nō denoiamur rōnales. sz summe rōnales. Sz dices illa diffio. dz ꝓuenire oi qlitati. sz dra sbal ē qlitas. g dz sibi ꝓueire Mioz pz p Porph. q dt q hō dīt ab eq rōnali qlitate. Dōm q Porph. nō vult q dra sbalis. s. rōnalis sit ra qlitas. sz q hz modū qlitatis. Ul dz q duplr ē qualitas. scz eēntial ⁊ accntal Mō rōnale ē bn qualitas eēntial. sz non accntal q hz diffinit ⁊ habz pro genere formā accidentalem. Est enim intellect diffinitōis qualitas ē supple forma accntal fm quā nos pme sbe dicimur. i. denoiamur esse qles supple formal quare excludit facies. qz fm eā dicimur quales matial tm̄.

Ar Pri ñ dz diffiniri p posteri. sz qualitas ē poz quali. g ñ dz diffiniri p quale. Dōm q lz qualitas sit poz quali fm naturā rei sicut qlibet abstractū ē pri suo ꝓcreto nō tm̄ est prius quo ad nos. sed diffinitio dat ⁊ qualitate quo ad nos. ⁊ g sufficit q quale sit nobis notius. Et rō quare qualitas est poz fm naturā q̄z quale est. qz abstractū ē cā formal sui ꝓcreti. qz g qualitas ē abstractū sic est cā sui ꝓcreti. sz cā fm naturā ē an suū effectū Sz rō quare quale ē pus q̄z qualitas q ad nos ē. qz ꝓcretū ē cōpositius. sz cōpositioza sunt nobis notioza ⁊ p ꝓseqns poza

Arguit Multe sūt q̃litates p̃ q̃s nos hoies nō dicimur q̃les. g° male ponit in diffinitōe dicimur Añs pbat. qz nō dicimur q̃les p̃ albedinē pariet; nec p̃ rudibilitatē asini. Dō. q nos nō demōstrat hoies. sz sbas p̄mas. vt sit sensus. nos sbe p̄me dicimur. i. denoiamur accñtal'r q̃les. z g° q̃zuis nos hoies nō dicimur q̃les p̃ albedinē pietis. tñ pies dz q̃lis p̃ albedinē e°. etiā q̃zuis nos ñ dicimur q̃les p̃ rudibilitatē in spē. tñ in gené. Ul' dō. q nos hoies dicimur q̃les p̃ q̃litatē p anthonomaziā vl' p excellētiā. qz hoib° insūt pl'es q̃litates q̃z alijs reb°. qz hoi insūt q̃litates materiales z ĩmateriales. eo q hō ē ꝯposit° ex duplici natura. s. corpali z spūali

Qualitatis aūt q̃ttuor sūt.

Posita diffinitōe q̃litatis. Hic ꝯñr diuidit ipsā in q̃ttuor species. z sufficiētia istaꝝ spēꝝ sic sumit. nā oīs q̃litas q̃lificat sbam vel g tz se ex pte forme vl' ex pte materie. si ex pte materie sic est q̃rta spēs. Si ex pte forme ḡ ē dupl'r. vl' q̃lificat sbam mediate vel imediate. si mediate sic ē p̄ma spēs q̃litatis. q q̃lificat mediātib° naturalib° potētijs. Si imediate ḡ ē dupl'r. vl' q̃lificat sbstātiā dēminate. sic q ē p̄nciptū operandi dēminatū. vl' indēminate. si p̄mū sic ē tercia spēs. si secōm sic ē secōa. Uñ q̃rta spēs q̃litatis dz q̃lificare sbam grā materie qz q̃lificat ipsā sbam circa q̃ztitatē. sz q̃ztitas dz ꝯseq sbam grā materie. g etiā q̃litas de q̃rta spē q̃lificat sbam grā materie

Arguit Oīs q̃litas q̃lificat subam grā forme. g nulla grā materie Añs pbat p sufficiētiā p̄ntoꝝ p̄ri° habitā. vbi dictū ē q q̃litas a toto gené ꝯseq sbam grā forme. Dō. q q̃rta spēs q̃litatis ꝯpat ad duo. Uno° ad q̃litatē in cōi. vt distinguit ab alijs p̄ntis. Alio° ad tres alias spēs q̃litatis. p̄mo° seq subam grā forme. vt tāgit sufficiētia. sz nō secdo°. Ul' dō. q ḡ qd dz in sufficiētia p̄ntoꝝ ē intelligēdū de multis q̃litatib°. qz ē ppō idiffinita. qz pl'es sūt q̃litates ꝯñtes sbam grā forme q̃z grā materie. z nō de oībus

Arguit Diuisio g; ī suas ē bimēbris. sz ista nō ē hmōt g° nō ē bōa. Maior pbat. qz diuisio g; ē p duas drās imediate oppositas. mō vni° g; sūt tm̄ due drē opposite. Dō. ad maiorē q dupl'r ē disio g; ī suas spēs. qdā ē ī spēs p̄ri

mas ⁊ ĩmediatas. ⁊ illa erit bimẽbris. qz tal' diuisio dat ꝓtua/
lit p duas drãs prias oppositas. sz omi' gz st tm due drẽ op
posite. Alia ẽ diuisio in spẽs remotas. ⁊ illa pt ee ĩ pl'a mẽbra. sicut fit h. Ul' dd. q illa ppe nõ ẽ diuisio gz in spẽs. sz qlitatis ĩ diusos modos. qb' qlitas sbam terminat. Et st iste spẽs sbalterne. qz hnt adhuc alias multas spẽs sub se

Arguit Octo st spẽs qlitatis. g nõ tm qtuor. Añs pbat. qz pma spẽs hz sub se duas spẽs. s. hitũ et dispõz ⁊ sil'r alie. qz qlibet noiat duob' noib'. Ddz. q iste species noiant sp duob' noib' ppt diusos modos qlificãdi disponẽdi vl' afficiẽdi sbam ad operatõz sibi debitã. ⁊ nõ ad inuendũ diusitatẽ specificã illaz formaz. Uñ in pma spẽ copulat oiunctõe copulatiua. qz hit' ⁊ dispõ dicũt eãdẽ formã solũ drntẽ fz esse pfectũ ⁊ ipfectũ q nõ variat spẽm. ⁊ g antiq vno noie noiãbat istã spẽm. ⁊ dicebat applicatõ siue acqsitio

Pria spẽs ẽ habit' ⁊ dispõ

Hic pseqt de spẽb' qlitatis. ⁊ pmo oñdit q sit pma. di. Pria spẽs ẽ hit' ⁊ dispõ. Et ẽ rõ ordis. qre tres spẽs pme pcedũt qrtã. qz tres pme psequũt sbaz grã forme. ⁊ qrta grã materie. mõ forma ẽ poz materia. sz pma ⁊ scda pcedũt tercã. qz pfect' qlificat ipsã sbam qz tercia. Sz pma spẽs qlitatis ẽ añ scdam. qa pma spẽs ẽ pfectior qz scda. qz pma spẽs qlificat scdam. ⁊ scda qlificat p pmã. sed pfectior a st poza

Arguit Scda spẽs ẽ añ pmã. g ẽ mal' ordo. Añs pbat. qz ĩ pma spẽ st hit'. ⁊ in scda spẽ st naturales poñe q pcedũt hit'. Dd. q duplex ẽ ordo. s. generatõis ⁊ pfectõis. ordine generatõis poña pcedit hitũ. ⁊ sic scda spẽs ẽ añ pmã. Sz ordine pfectõnis quẽ h tz. P. h. sic pma spẽs ẽ añ secũdã. qz pma spẽs qlificat scdam.

Arguit Habit' ẽ vnũ distinctũ pntũ ab alijs. Etiã ẽ vnũ postpntũ: g nõ ẽ spẽs qlitatis. Dd. q hit' capit qdrupl'r. Uno. vt extẽdit se ad oẽs modos qb' aliqd dz hze. ⁊ sic ẽ postpntũ. Alio. capit hit' put ẽ mediũ iter habẽtẽ ⁊ hitũ. vt ẽ corpoz ⁊ eoz q circa corp' st adiacẽtia. ⁊ sic ẽ pntuz ab alijs distinctũ. Tercio. capit put distinguit ꝯ puatõez. et sic ẽ trãscẽdẽs ⁊ repibil' in oib' pntis. ⁊ etiã ex pnta. Quarto.

capit vt ē q̃litas dispositiua sbcti ad opatōz. sicut scia disponit intellectū hoīs. ⁊ ex ꝓnti ipm hoiem ad ꝓgnoscēdū ea ꝛ q̃ b⁹ est scia. ⁊ sic hit⁹ ē pma spēs q̃litatis Unde ñ ē icōueniēs q̃ vnū ⁊ idē sit positiū ntū trāscēdēs ⁊ spēs q̃litatis eq̃uoce ⁊ diūsimōe acceptū

Querit Quare ista spēs noiat duob⁹ noīb⁹. ⁊ q̃re copulāt p et. Dō. ad pmū q̃ iō. qz q̃litates ist⁹ spēi hnt diūsū modū iherēdi suis sbctis. nā q̃dā firmit iherēt. et ist⁹ difficulē mobiles. Alie ꝯo ꝛebil'r inherēt ⁊ ist⁹ facile mobiles. Et copulāt p ꝓiūctōz copulatiuā. qz illa ē nota maiorīs ydē ptitatis. q̃z disiūctiua. sz vna ⁊ eadē q̃litas in spē ⁊ in nūo pt̃ dici habit⁹ ⁊ dispō qñ ꝓpant ad idē

Notādū Qs hit⁹ ⁊ dispō ꝓueniūt in re significata. sz diūsis modis p̄cāt. qz hit⁹ dt formā p̄m esse pfectū in sbco ⁊ disponit ipm ad pfecte opandū. sz dispō dt eādē formā sub ē ipfecto. qz ipfecte disponit sbcm ad opandū Unde hit⁹ ⁊ dispō dr̄nt duob⁹ modis vt dr in textu. Prio. q̃a hit⁹ ē pmanētior ⁊ diuknior dispōe. cū sit q̃litas difficulē mobil' a sbco. qz hz ē radicatū ⁊ pfectū in sbco. vt scia ⁊ ꝛtutes ist⁹ hit⁹. qz difficulē remouēt a suis sbctis Et dispō ē q̃litas q̃ ꝛ facili remouet a suo subiecto

Arguit Justicia ⁊ castitas facil'r remouēt a suis sbctis q̃ nō ist⁹ hit⁹ Añs pbat. qz iustitia amittit opē rādo solū vnū actū iustū. ⁊ sil castitas amittit p vnicū actū. Dō. q̃ iustitia capit dupl'r. Uno⁹ p hitu iclinātē ad act⁹ iustos et sic nō amittit p vnicū actū sicut nec acq̃rit. sz est q̃litas difficulē mobil. Alio⁹ capit p actu iusto. ⁊ sic ē facil'r mobil' a sbco ⁊ ñ ē hit⁹ Et sil'r castitas capit dupl'r Uno⁹ p ītegrate carnis ⁊ sic p vnicū actū amittit. Alio⁹ p hitu ꝓtinēdi se ab actu ꝓgscēdi. ⁊

Querit Utr ꝛtus ist pmanētior q̃z scia. h̄ (sic ē hit⁹. ē vtr scia facili⁹ rēouet a sbcovl ꝛtus. Dō. q̃ ꝛtus ⁊ scia ꝓpant dupl'r. vno⁹ ad sua obiecta. alio⁹ ad sua sbca i q̃ b⁹ ist⁹. Unde ꝓsiderādo ꝛtutē ⁊ sciam vt ꝓpant ad sua obiecta. sic scia ē pmanētior q̃z ꝛtus. qz scia ē ppetuoz. sz ꝛtus ē ꝛ actib⁹ hūanis q̃ ist⁹ variabiles. sz ꝓpando ad sua sbca. sic ꝛtus ē pmanētior q̃z scia. qz scia facili⁹ rēouet a sbcto q̃z ꝛtus. qz q̃cūq̃z hz hitū moralē ille q̃tidie exercet illū. a q̃ exercitio hz pmanētiā. sz sic nō q̃ ꝛ scia. q̃re p oblitionē facil'r remouet a subiecto

Arguit Diffinito hit⁹ ꝓuenit alteri a diffinito. qz ꝓuenit ꝓpe passiōi. ⁊ oib⁹ passibilib⁹ q̃litatib⁹. qz st̃ difficulk mobiles a sbco. g̃ nō ē bona. Dō. q̃ illa diff.⁰ hit⁹ sicut iacz nō ē ꝓūtibil' cū diffinito. sz ē explicās q̃d nois et⁹. s. q̃d hit⁹ ꝓt. ⁊ g̃ dz addi hit⁹ ē q̃litas difficulk mobil' a sbcto dispōnēs ipz sbcm̄ ad opandū opatōes sibi ꝑbitas. ⁊ sic nō ꝓueit ꝓpe passioni necalys Scda dzā hit⁹ ⁊ dispōis in tertu ē. qz hit⁹ ꝓt dici dispō. ⁊ nō ecōtra: qz q̃cūqz bz hitū ille ē dispōsit⁹ ad opandū p illū hitū. ⁊ g⁰ dzñt sicut supi⁹ ⁊ inferi⁹. qz dispō cōiter capta ē supius respectu habit⁹

Arguit Hit⁹ ⁊ dispō significāt diūsas formas. g⁰ nō dzñt sicut supi⁹ ⁊ inferi⁹. Añs ꝓbat'. qz nomē imponit' a forma ad significādū: g⁰ diūsa noia iponūk ad significādū a diūsis formis Dō. q̃ duplex ē forma. s. real' ⁊ rōnis. sz diūsa noia īponunk a diūsis formis ꝓm rōem. nō tñ oz q̃ diuersa noia imponāk sp a diuersis formis realib⁹ siue real' distinctis. ⁊ sic habit⁹ ⁊ dispō bñ dzñt ꝓm rōem. sz ꝓueniūt in re Est tñ vex q̃ in diuersis dicūt diūsas naturas: sz qñ ꝓcurrūt in eo dem tūc nomināt eandē naturā.

Arguit Nullū ens in aia ē in p̄dicam̄to. sz scia ē ens i aia. g⁰ nō ē in p̄dicamto. ⁊ p ꝓns nō ē q̃litas Maior ptz p ꝓditōes req̃sitas ad ḣ q̃ aliq̃d sit in p̄dicamto. Dō. q̃ nullū ens in aia effectiue ⁊ subiectiue sil' ē in p̄dicam̄to q̃ mō ficta st̃entia in aia. sicut chimera ꝓt q̃dā ꝓpositū ex capite leōis vētre ꝓgis ⁊ cauda dzacōis. q̃ ꝓpō solū sit p aiaz. sz ens ī aia sbctie q̃ tñ effectie ꝓplere ñ dependz ab aia ē i ꝓnto sic ē scia

Arguit Diffi⁰ dispōis ꝓueit alteri. g⁰ nō ē bona. Añs ꝓbat' qz ꝓueit passiōi. Dō. q̃ nō ē ꝓpleta diffinitō dispōis. sz vt st̃ ꝓpleta oz addē. dispō ē q̃litas facil' mobil' disponēs sbcm̄ ad exercēdū opatōes sibi ꝑbitas ⁊ tūc ñ cō

Arguit Q̃ē obiectū sensus exterior⁊ (uenit passiōi. ē in tercia spē q̃litat⁊. sz calor ⁊ frig⁹ st̃ ꝓbiecta tact⁹. g⁰ st̃ in tercia spē q̃litat⁊. Dō. q̃ calor ⁊ frig⁹ capiūk dupl'r Uno⁰ ꝓut st̃ q̃dā q̃litates disponētes sbca ad opandū opatōnes sibi ꝑbitas nō bñ radicate in sbco. sz ab ipo facil'r mobiles et sic st̃ in ꝓma spē q̃litatis. Alio⁰ capiūk incztū īmutant ipm

tactū. ⁊ sic ſtꝫ ī tercia. Vl' dr q̃ duplex ē calor. ſ. natural' ⁊ febril' calor febril' ē in ꝑma ſpē q̃litatis. calor natural' ē in tercia ſpē q̃litatꝫ. Et sic etiā duplex ē frig⁹. ſ. naturale ⁊ febrile. frig⁹ febrile ē in ꝑma ſpē q̃litatis. ſz frig⁹ naturale ē in tercia. Vl' dr. tercio. q̃ calor ⁊ frigiditas capiūt dupl'r. Uno⁰ p q̃litatib⁹ alteratis. et ĩmutatiuis tact⁹. ⁊ sic ſtꝫ in tercia ſpē q̃litatis Alio⁰ capiūt p ꝑmēsuratōe illaꝝ q̃litatū ex q̃b⁹ resultat ſanitas vl' egritudo ad q̃s disponūt. ⁊ sic ponūt in ꝑma ſpē q̃litatis.

Arguit Supi⁹ ⁊ inferi⁹ ſtꝫ eq̃ ꝑmanētia in ſbectis ī q̃b⁹ ſtꝫ. ſz hīt⁹ ⁊ dispō nō ſtꝫ eq̃ ꝑmanētes ī ſbiectꝫ q̃ b⁹ insūt. g̃ nō hūt se sicut supi⁹ ⁊ inferi⁹. Minor ptz. qr habit⁹ ē difficulē mobil' a ſbco. ⁊ dispō ē facil'r mobil'. Dr. ad minorē q̃ dispō capit dupl'r. Uno⁰ general'r p oī q̃litate q̃ disponit ſbiectū ad opandū opatōes ſibi debitas ſiue iſit pfecē ſiue ĩpfecte. et sic dispō ē qdā generale ad hītū ⁊ ad dispōz ꝑpe dictā. ⁊ sic oīs hīt⁹ ē dispō. ⁊ ſtꝫ eq̃ ꝑmanētes. Alio⁰ capit dispō ſpēal'r p ut distīguit ī hītū. ⁊ sic nō ſtꝫ eq̃ ꝑmanētes. qr dispō ꝑpe dcā ē facil'r mobil' a ſbco. ⁊ hīt⁹ ē q̃litas difficulē mobil' a ſbco. ⁊ g̃ in ꝑma dcā habit⁹ ⁊ dispōnis capit dispō ſpēal'r ⁊ ꝑpe. ⁊ in ſcda capit dispō general'r

Arguit Perfectū et ĩpfectū variāt ſpēm. ſz hīt⁹ ⁊ dispō hūt se sicꝫ pfectū et ĩpfectū g̃ ſpē drūtꝫ Maior ptz. qr hō ⁊ aſin⁹ hūt se sicut pfectū ⁊ ĩpfectū ⁊ drūt ſpē. Dr. q̃ aliq̃ dūr se hēre sicut pfectū ⁊ ĩpfectū dupl'r. Uno⁰ ꝓm eē Alio⁰ ꝓm eēntiā. vñ pfectū ⁊ ĩpfectū ꝓm eē nō variāt ſpēm. ſz bñ ꝓm eēntiā. sicut hō ⁊ aſin⁹ drūt sicut pfectū ⁊ ĩpfectū ꝓ eēntiā. q̃re ſpē drūt. ſz hīt⁹ ⁊ dispō ſaltē vt repiunt in eodē ſolum drūt ꝓm eē pēnes pfectū ⁊ impfectū

Queritur Que q̃litates reponibiles ſtꝫ in hac ſpē. Dr. q̃ oēs q̃litates disponētes ſbca ad opādū opratōes ſibi debitas ⁊ tales ſtꝫ duplices. q̃dā ſtꝫ corpales. q̃dam ſpñales. Qualitates corpales ſtꝫ ſanitas egritudo elegātia robur. Spñales ſtꝫ duplices. ſ. morales ⁊ ĩtellcūales Morales vt iuſticia caſtitas libalitas ꝓtinētia fortitudo tpantia. ⁊ ſil'r vicia opposita ill' ꝓtutib⁹. vt iniuſticia illibalitas ĩcōtinētia. ⁊ ſil'r hīt⁹ ĩfuſi. sic ſtꝫ fides ſpes ⁊ charitas Intellcūales ſtꝫ ſapia itellcūs ſcia prudētia ars ⁊ opio. ⁊ haꝝ ſpēs vt grāmatica logica.

rhetorica. ꝛc. Et oēs artes mechanice. vt ars fabrilis. ars nauigandi. ars lanificij.

Arguit Intellectꝰ ē potētia aīe. q̃ ē in secda spē q̃litatis Dō. q̃ itellcūs capit dupliter Unoꝰ p hitu q̃ ꝓgnoscimꝰ pma pncipia ꝓplexa. vt oē tetū ē maiꝰ sua pte. ꝛ sic intellcūs ē in pma spē q̃litatis. ꝛ ē hitꝰ. Altioꝰ capit p potētia in q̃ ē talis intellectꝰ. ꝛ sic ē in secda spē q̃litatis

Secūda spēs q̃litatis ē na.

Hic ponit secda spēs q̃litatis q̃ ē natural' potētia vl' ipotētia. et ꝓiungūt illa noia p ꝓiūctōz disiūctiuā ad ꝛsignādū diūsitatē realē iter naturalē potētiā ꝛ ipotētiā. qz natural' potētia ꝛ ipotētia dicūt spē. ꝛ sic dicūt distictas ēntias. q̃re potꝰ copulāt p cōiūctōz disiūctiuā. qz ꝓiūctō disiūctiua ꝓiūgit voces ꝛ disiūgit significata. ꝛ q̃ Aresto. noiat istā spēm genꝰ. ꝛ q̃rtā sil'. sz pmā. et terciā noiat spēs. Et seqt ista secda spēs pmā. qz pma q̃lificat ꝛ terminat secdam. qz hitꝰ q̃lificat potētiā. ꝛ scia q̃lificat intellectū. mō q̃lificās ē aliq̃ q̃lificabile. q̃ rōne pfectōis pma pcedit secūdā. Et secda ē aliq̃ terciā. qz in secda spē q̃litatis ponūt q̃litates corpales ꝛ spiales sil'. ꝛ in tercia ponūt q̃litates corpales tm: sed generalioza sunt poza

Arguit Quecūq̃z significāt diūsas naturas nō pūt facē vnā spēm. sz natural' potētia ꝛ ipotētia significāt diūsas naras. q̃ n' pūt facē vnā spēm. Dō. ad maiorē q̃ duplex ē spēs. s. spēalissima ꝛ sbalina. mō noia significātia diūsas naturas nō pūt facē vnā spēz spēalissimā. sz bn sbalinā. dūmō illa duo noia diūsas naturas significātia sumūt loco g̃ nob ignoti. Et q̃ ponūt ista duo noia loco sui g̃ primi qd̄ p ipsa circūloq̃t. ꝛ sic ꝓuenit̄ noiamꝰ istā spēm duobꝰ noib' ad explicādū diūsitatē q̃z noiarent vno noie sicut antiq̃ insufficiēt noiauerūt hāc spēm aptitudinē.

Notandū Q̃ natural' poīa ē ꝓpetas sbe q̃ ipa ē potēs ad opandū opatōes sibi ꝛbitas a natura ꝛ ad resistēdū luis ꝓtijs ꝛ nociuis. vt sanatiū ē natural' poīa q̃ ipz al' potēs ē ad opandū opatōes sanitatis Et dz p mo poīa. qz cāt exvigoze forme sup materiā. ꝛ h̄ i mātialib'. in imātialib' ārō ē tal' vigoz forme sup materiā. sz dz natural'. qz

tal' vigor ē ī pncipūs nature radicat'. vt i ipsa forma q̄ ē natura

Ar Sanatīm ē ī pma spē q̄litatis. ḡ nō ē natural' poña. Añs pbat. qr ē dispō. vt exēplificat i textu. Dō. q sanitas bñ dr dispō. sz sanatīm ē natural' poña. r ḡ nō fcāt idē. Et ē drā it sanitatē r sanatīm. sanitas em ē q̄dā dispō vl' q̄dā hitus dispo nēs sbcm bñ ad opandū opatōes sibi rebitas. Sz sanatīm ē q̄ dā pp̄etas ꝯñs ipsā sbam q̄ sba nata ē opari opa sanitatis.

Ar Nulla spēs pt ingenirī ex suū gen'. sz natural' poña repit ex q̄litatē. g° nō ē spēs q̄litatis. Maior pbat. qr poña ma terie ad formā est natural'. r tm nō ē q̄litas. sz ē ipsamet mate/ria Dō. q duplex ē poña. nā q̄dā ē poña ad eē. r q̄dā ad opa ri. q̄zuis igr materia habeat naturalē poñaz ad eē nō tm ad opa ri. sz h ē fmo re naturali poña q̄z tm ad opari Sz natural' ipotē tia ē q̄dā pp̄etas sbe q̄ ipotēs ē ad opandū opatōnes sibi rebi tas. r ad resistēdū suis ꝯrijs r nociuis. vt molle egrotatiuū dñr nakales ipoñe. qr molle hz naturalē ipoñaz resistēdi suo nociuo s. fortior ri. sz durr ē nakal' poña. qr hz nakalē poñaz rsistēdi suo

Arguit Quicq̄d ē pter naturā h nō ē naturale (ꝯrio sz oīs ipotētia ē pter nautrā. g° nulla ē natural' Maior pbat. qr natura ipedit. Dō. q lz ipotētia possz dici ali q mō innatural' vl' ꝯ naturā. qr ipedit opatōes pp̄as ipsi' natu re. tm dr natural'. qr hz fieri circa pncipia nakalia rei. r circa ope ratōes nature. r nō dr natural' qr ē radicata in natura. Et dr ī potētia. qr tal' pp̄etas causat' ex vigore matie sup̄ formā

Arguit Nulla puatio ē spēs q̄litatis. sz ipoña ē puatio. g° nō ē spēs q̄litatis. Maior pbat qr spēs noī nat naturā positiuā ex genēr drā ꝯstitutā. Dō. q q̄zuis natural' ipotētia sit q̄d puatm fm vocē siue q̄ztū ad illud a q nomē ipo nit. tm q̄ztū ad illud qd fit ē q̄d positiuū. r h aliqñ ꝯtingit pp/ter penuriā vocabulorr

Querit Que q̄litates ponūt in ista spē. Dōz q i hac spē reponūt oēs aptitudies r iclinatōes q̄b' sba iclinat ad aliqd opandū r resistēdū suis ꝯrijs Et etiā q̄lita tes q̄b' natural'r ipedit a suis opatōib'. vt oēs passiōes seu po/tētie ꝯntes pncipia ꝯplerionalia iduiduorr. sicut durr molle. mollicies rebilitas forte rebile robustū sanatīm egtatīm. Sil'r

omnes potētie aīe vegetatiue. vt nutritiuū augmētatiuū ⁊ generatiuū Et oēs potētie aīe sensitiue q̄ st̄ duplices. s. exteriores vt st̄ q̄nq̄ sensus exteriores. vt visus auditꝰ olfactꝰ gustꝰ ⁊ tactus. ⁊ iteriores. vt sensus cōis ꝓtus imaginatiua estimatiua siue cogitatiua ⁊ memoria. Et potētia localīr motiua. Etiā potentie aīe itellectiue. vt rō intellectꝰ ⁊ volūtas. vl̄ itellcūs agēs possibil̄ ⁊ volūtas Et etiā pōne appetitiue. vt irascibil̄ ⁊ ꝯcupiscibil̄ Et vl̄r oēs īclinatōes q̄ inclināt naturalīr ad aliqd̄ opandū. vt aliq̄ naturalīr dōr iusti ⁊ naturalīr liberales. qz hūt naturalē potētiā vl̄ naturalē inclinatōz ad opa iusticie vl̄ liberalitatis. ⁊ sic iusticia ⁊ liberalitas reponūt in ista spē. ⁊ sil̄r alia noia habituū pūt equoce poni in ꝑma spē q̄litatis. ⁊ in scda.

Arguit Nullū relatīm ē spēs q̄litatis. sz potētia ē relatiuū. ḡ nō ē spēs q̄litatis. Minor ꝓbat. qz potētia dr in ordine ad actū Dōm q̄ nullū relatīm ꝑm eē ē spēs q̄litatis. sz bū relatiuū ꝑm dici. q̄ mō potētia ē relatiuū. ⁊ ē ꝑncipalīr in ista spē q̄litatis

Tercia spēs q̄litatis ē passi

Hic ꝓsequitur de tercia spē q̄litatis. di. Qz tercia spēs ē passio et passibilis q̄litas. Rō ordis q̄re ista tercia spēs ponit post scdaz est. qz in scda spē ponūt naturales potētie aīe. ⁊ in tercia spē ponūt ille q̄litates q̄ st̄ obiecta potētiarū. ⁊ potētie naturalīr cōsequūt sua subiecta. nō āt obiecta. sz substātie extrinsece aduenūt igr̄ ⁊ iste spēs seminicē sequūt. qz obiecta ꝯgnoscūt p potētias a posteriori ⁊ potētie p obiecta q̄dāmō a ꝑori. ⁊ sic ꝯgnitiovnꝰ dependet ex ꝯgnitōe alterīꝰ. ⁊ ecōtra.

Arguit In scda spē ponūt potētie. ⁊ in tercia ponūt obiecta potētiarū aīe. sz obiecta st̄ aīa potētias. gꝰ tercia spēs erit aīa scdam. Minor ꝓbat. qz potētie ꝯgnoscūt p obiecta ⁊ p ipsa distinguūt. sz distinctio hz fieri p ꝑora Dd. q̄ obiecta capiūt duplīr. Unoꝰ q̄ztū ad opatōz siue actōz in potētias. ⁊ sic obiecta q̄dāmō ꝑcedunt ipsas. sicut actiuū ꝑcedit passiuū. Alio mō q̄ztū ad denoiatōz qua denomināt substantiā q̄lem. ⁊ sic potētie ꝑcedūt obiecta qz potentie anime fluūt ex ꝑncipijs naturalibꝰ intrinsece. ⁊ obiecta causant in subiecto p aliquod extrinsecū

Notandum Q; ista tercia spēs noiat duob⁹ noib⁹ ppt diuersum modū essendi istarū qualitatū q; dā eēm inherent firmiter suo subiecto vt passibiles qualitates q dā ꝛbil'r vt passiōes q hnt eē trāsiens quae ñ ꝛnoiant subiecta q̄lia. ꝛ iō ista duo videlicet passio ꝛ passibil' qualitas nō pnt sufficiēter noiari vno noie sicut antiq̄ noiauerūt hāc spēz uto nomie casus eo q; iste qualitates cānt in subiecto ab aliquo extrinseco. et p modū illius qd a casu pcedit. Et ista noia copulant cōiunctione copulatiua ad ꝛnotandū q; iportant eandē qualitatē fm spēm sicut ē eadē rubedo in eēntia que pmo hz eē ipfectū et sic dz passio. ꝛ que vlteri⁹ radicat in subiecto sic q; hz eē pfectū ꝛ dz passibil' q̄litas. Dnt tñ passio ꝛ passibilis q̄litas. nā passio ē qualitas cito trāsiens inferēs passionē vel illata ab aliqua passione vt palliditas infert ex passiōe. ire. et rubedo ex passiōe verecūdie. ꝛ passio timoz; infert p albedinē. et passio verecūdie. p rubedinez. Sz passibil' q̄litas ē q̄litas difficult mobil' a subiecto inferēs passiōz vl' illata a passiōe. sicē rubedo vel albedo nāl' ꝛ alie q̄litates q; sensib⁹ inferūt passionē recipiēdi sensationē.

Arguit Illud qd agit in alterū tangit ipm pmo ꝛ gnatione. sz obiecta poñaꝛ nō tangūt poñas q; nō agunt in ipas inferendo eis passionē. Dōm q; obiecta poñaꝛ nō agunt corpal'r et actōe pprie dicta in ipas poñas. sz solū spual'r ꝛ metaphorice et ad illā actionē nō requirit cōtactus.

Ar Illud qd nō patit nō est passibile. sz nulla qualitas patitur ergo nulla ē passibilis. Mior pbat qz solū subiectuz ē passibile. Dōm q; qualitas nō dz passibil'. qz aliq̄d paciat tāq̄z subiectū passionis. sz qz infert ab aliq̄ passiōe vl' qz infert passionē sensibus et sic qz ꝛiungit passioni. passibil' q̄litas dz

Ar Passio ē vnū pntū ab alijs distinctū. q⁰ nō est spēs q̄litatis. Dōm q; diuersimode et equiuoce ē pdicamentū. et spēs qualitatis. nā passio put dicit respectū ad agēs inqztū ē effectus illatioqz actōis sic ē distinctū pntū. Sed passio q ē qualitas a sensu pceptibil' hūs eē ipfcm ꝛ nō radicatū i sbiecto sz cito

Ar Passio vt h sumit ñ ē q̄litas. q̄ trāsiēs ē spēs q̄litatis. male pōit p tercia spē q̄litatis. Ans pbat qz aresto. loāns d hmōi dt q; sūt passiōes. q̄litates ꝛo mime. Dōz q; aliq̄d dz q̄litas dupl'r. vno⁹ fm eē ꝛ ꝛnoiatōz sil'. alio⁰ fz eēntiā. Nō aresto. vult q; tales q̄litates nō sūt q̄litates fm esse ꝛ ꝛnomiatōez

quia nō denoiant sua subiecta nihilominꝰ sunt qualitates fm essentiā. Uñ tres cōditiones requirūt ad hoc q aliqd actūs posset denoiāt suū subiectꝰ. pma q sit satis intēse in subiecto. ḡ tepiditas nō denomiat aquā calidā. Secda q dz esse satis extēse in subiecto. i. dēt subiecto inesse, p maiori pte. vñ nō sequit ethyops ē albus fm dētes. ergo ē albus. et hoc dēt intelligi d illo actūte. qd nō determiat sibi certā ptē corpis qz bñ sequit iste ē crispus crinibꝰ gº ē crispus. vel iste est claudus crure. ergo ē claudꝰ. Tercia est q dz esse satis ptense in subiecto: i. p notabili dūtia tpis z ergo rubedo cāta et verecūdia nō denoiat subiectū in q est. qz illa rubedo est cito transiens et nō radicata in subiecto.

Ar Oīs qualitas pdicat in quale de pma suba. sed passio nō ptur in quale de ipa. quia nō denominat subam quale. ergo male ponit vna spēs qualitatis. Dōm q qualitas fm eēntiam et esse pfectū simul denoiat subam esse quale nō tñ qualitas que habet essentiam qualitatis z esse impfectū eius. qz illa solū denoiat subam eo mō quo hz esse in subiecto et ergo sufficit q fm quid ipm denoiat et p illo tpe p quo inest.

Arguit Quecūqz dicūt idē sunt inequali gradu pfectōnis. sz passio z passibil. qlitas sūt idē. ergo sūt in eq̄li ḡdu pfectionis. Mior pbat qz vna fōza in nūo pt dici passio z passibilis qualitas. Dōm q passio z passibil. qlitas nō sunt equalis pfectionis q̄ztū ad modū essendi. tñ bñ fm cēntiā.

Notandū Qz sub hac spē reponūt oēs q̄litates incerētes sensui passiōes vt oia obiecta p pria sensuū exterioꝝ. sicut color. sonꝰ sapor. odor. calidū. frigidū humidū. siccū z sil'r oēs spēs illoꝝ obiectoꝝ ponūt sub hac spē qualitatis. qz oēs iste inferūt sensibus passiones. z oēs passiones aīe vt sunt ira gaudium tristicia et timor et omnes qualitates inseparabiles. vt nigredo in corvo. albedo in cigno. et q̄dam virtutes occulte lapidū et herbaꝝ. sicut est virtus adamātis qz trahit ferrū ad se. Et q̄ q̄litates veneni inficiūt hoies ponūt sb hac spē q̄litatis. Et vl'r oēs q̄litates q̄bꝰ imutant aliq̄ pōne. vt sunt pmo oēs spēs intelligibiles. scdo oēs spēs sensibiles. tercio oēs sil'itudines reꝝ. quarto oēs qualitates q sūt pp̄a sensibilia

Ar Passibilis qualitas ē q̄litas pceptibil' vnico sēsu diffi cilē mobil'. z passio ē q̄litas pceptibil' vnico sensu facile mo/

bilis sz nõ oia ista sensibus pcipiũtur. g nõ sũt in hac spẽ quali/tatis. Dõm q ille nõ sũt diffões q̃litatẽ passibil' z passiõis a to to gñe sz solũ dãt d ill' q sũt imutatie sens' vt obiecta pncipalia

Quarta spẽs qualitatis est

Dic pnter ꝛtermiat ꝛ quarta spẽ q̃litatis. et ista spẽs ponit vl timo loco quia q̃litates q sunt ꝛ hac spẽ psequũtur subam gra materie. z tres pcedentes psequũtur subam gra forme. mõ sicut forma ẽ por materia sic qd sequit subam gra forme ẽ p' illo qd sequit subam gra materie. Et ab aresto. vocat ista spẽs gen'. qz ipa psequit subam grẽ materie. mõ gen' hz rõem materie. Etiaz ppt multitudiez spẽz reponibiliũ sub hac spẽ q̃litatẽ vocat a bare

Illud qd ẽ i h aliqd nõ dz dici circa h aliqd /sto. gen'. sz forma z figura sũt in h aliqd. g nõ solũ sũt circa h aliquid. Dõm q licet forma z figura sũt circa h aliqd fm supficiẽ in nõ fm pfunditatẽ. z p tanto dicũt eẽ circa hoc aliqd.

Nullũ transcendẽs ẽ spẽs q̃litatis. sz foia ẽ transcẽdens g nõ ẽ spẽs qualitatis. Maior pbat qz repitur in oibus pntis et etiã extra pnta Dõm ad minorẽ q duplex ẽ forma scz subalis z actũlis: subalis ẽ reductive in pdicamẽto sube. Actũtalis est que aduenit enti post cõpletũ eẽ. z illa forma actũtalis capitur dupl'r. vno general'r p quacũq; forma actũtali aduenientẽ alicui post suũ cõpletũ esse. z sic forma repitur in oib' pdicamentis actũtiũ. Alio spãliter put est termiatio lineaz z supficierũ ad intra. et sic ẽ quarta spẽs qualitatis.

Termin' ẽ in eodẽ pdicamẽto cũ suo termiato sz forma ẽ termin' lineaz z supficieiz que sũt in pnto q̃ztitatis. ergo forma erit i pdicamẽto q̃ztitatis. Maior ptz qz termin' ẽ eiusdem eẽntie cũ suo termiato. Dõm q duplex ẽ termin'. s. intrinsecus et extrinsec'. termin' intrinsec' ẽ eiusdẽ eẽntie cũ suo termiato sicut linea ẽ termin' intrinsec' supficiei et eiusdẽ pnti cũ supficie. nõ aũt termi' extrinsecus quo mõ forma ẽ termin' extrinsecus linee z supficiei quare nõ ẽ incõueniẽs q sint in diũ pntis

Notandũ Q forma et figura cõueniũt in h q dicũt eandẽ qualitatẽ fm eẽntiã. s. modũ ptractõis lineaz z supficieiz i corpe rõe ei' cõtingũtur cõtũctõe copulatia. sz qz dicũt illam essentiã dr̃nter fm rõz. g nominãt cõueniẽti' diuersi' noib' q̃z vno. sicut antiq nominauerũt hanc

ſpem cōpoſitōem differūt eim in cōnotatis. qz forma ꝓnotat re/
ſpectū ad intra ſcz ad formā ſubalem reqrentē talē ꝓtractōz. et
figuratio ꝓnotat reſpectū ad ex̄. ſ. ad q̄ztitatē corpis. Unū figura
eſt terminatio ādulorū linearū z ſupficierū ad ex̄. ſz forma ē termina/
tio linearū z ſupficierū ad intra. vel differūt in hō qz forma hz fie
ri i rebꝰ artificialibꝰ z p ꝓpatōz ad q̄litates artificiales. z figura
in rebus naturalibꝰ vl p cōpatōz ad qualitates naturales.

Notandū Q; ſub hac ſpē reponūtur. Prio oēs fi
gure corpales ſiue a natura ſiue ab arte.
a natura vt figura bipedalis in hoie z q̄drupedalis in eq̄ ab ar/
te vt oēs res artificiali facte z p artē ꝓplete. vt turris vomꝰ tu/
nica. Et dz p artē ꝓplete qz licet panis ſit artificialiter fcūs tū nō
ꝓplet p artē ſz p naturā. z ergo pais nō ē i pūto q̄litatis. ſz ſube
vnq̄ū cū arte ꝓcurrit naſa tūc bn pt pduci forma ſubalis ſic et;
pz de ranis. Et oēs dispōnes corpuz q̄ hūt fieri circa q̄ztitatē cō
tinuā z discretā. d ꝓtinua vt rectitudo curuitas circa lineā. z cō
cauū ꝓuexū planū circa ſupficiē z circa corpꝰ vt ſpericū piramī/
dale de q̄ztitate discreta vt par ipar fin itū ifinitū q̄ dicūt d vtra

Ar Entia p ſe exūtia ñ ſūt in pdicamēto q̄lita /q̄z q̄ztitate.
tis. ſz domꝰ ē ens p ſe exūs g nō ē in pdicamēto q̄litatis.
Dōm q domꝰ capit duplr. vnoꝰ mālr. z ſic ē ſuba Alioꝰ fozalr
p ipa vnōe z coordiatōe lapidū z lignoꝝ. z ſic ē i ista ſpē q̄litatis

Ar Figura domꝰ nō eſt circa vnū idiuiduū. ſz ꝓſtat circa mlti/
tudinē lignoꝝ et lapidū. gꝰ. male dz q figura ē circa hō a
liquid ꝓſtās. Dōm q lz figura domꝰ ſit in multitudie indiui/
duoꝝ. ſ. lignoꝝ z lapidū tū oia illa indiuidua p aggregatōez et
ordinē eoꝝ ſe hūt p modū vnꝰ idiuidui ſuſcipiēcis talē figurā

Querit In q pūto ſūt raꝝ dēſū lene aſperꝝ. Et vr q nō
ſint in pūto q̄litatis. qz Aresto. dr rarū z ſpiſ.
ſum aſperū et lene putabūt quidē qualitatē fcare ſz aliena hꝰ /
modi putabūtur eē a diuiſione q̄ circa q̄litatē ē. Sz q ſint in p
dicamēto q̄litatis ꝓbat p Bil. poz. exp̄ſſe dicētē q ſūt q̄lia circa
ſitā exūtia. Sz dōz q rarū dnſū lene aſperū capiūt duplr vnoꝰ
q̄ztū ad illud q ſūt z pure ipoztāt. et ſic ſūt poſitōes. qz diffōes
eoꝝ reſpiciūt poſitōem. Alioꝰ q̄ztū ad illud qd ipſe accidit fz q
alie z alie imutāt tactū. z ſic ſūt in iſta q̄rta ſpē q̄litatis z primoꝰ
capit Aresto. ea. ſcdoꝰ Bilber. poz. Unū aſperū eſt cui; ptes non

iacent equaliter sed vna supeminet alteri. Sed lene est cui⁹ ptes equaliter site sunt. Ra ꝛ cuius ptes distant ab inuicē vt in lactē buliente. Densum cuius ptes sunt sibi inuicē ppinque

Talia vero talia dicūt

Hic qꝛ diffiniuit qualitatē ꝛ̃ñter diffinit eius cōcretū qd̄ est quale. ⁊ ē rō ordinis, qꝛ cā ꝑm naturā ē añ effectū. sz q̄litas est cā ipi⁹ qual' sic qd̄libet abstractū est cā formalis sui cōcreti g⁹ ꝓ̄us diffinit qualitatē q̄ꝝ qualia. Et iā simplicioza sūt ꝓ̄oza sz abstractū est simplicius ꝓcreto igit̄. Dicit g⁹ qualia sūt q̄ ꝑm hec ⁊enoiatiue dicunt vl' quōdolibet alit̄ ab hijs. q̄ diff⁹ sic intelligit̄ qualia sūt supple cōcreta q̄ dicunt ⁊enoiatiue ꝑm hec i. ꝑm has q̄litates vl' qñodolibet alit̄. i. al'r q̄ꝝ ⁊enoiatiue ab his s. q̄litatib⁹ vñ vt in plib⁹ qualia dicūt ⁊enoiatiue a q̄litatib⁹ vt a iusticia iust⁹. aliqñ tñ ꝓtingit q̄le dici nō ⁊enoiatie ab aliq̄ q̄li-

Notādū Qꝛ abstractū ⁊ ꝓcretū cōueniūt sp tate. in ꝑncipali ꝑcato. i. cōueniūt in re qꝛ eandē ēntiā dicūt. ergo eti ā sūt in eod ē ꝑnto. Sed dr̄ñt qꝛ abstractū ꝑcat illā eandē rē cū ꝑcisione subiecti vt iusticia. ⁊ cōcretū ꝑcat illam eandē rē cū ⁊ꝑdentia ad subiectū. et g⁹ dr̄ ꝓcretū quasi cōcernēs subiectū. Et iā differūt sic a posteriori. qꝛ abstractū nūq̄ ꝑdicat ⁊ eo cui inest in recto vt nō valet paries ē albedo ponendo tñ q̄ albedo sit in pariete. sz cōcretū ꝑt in recto d̄ subiecto cui inest vt paries ē alb⁹. Et rō ē nā abstractū dr̄ qꝛ abstrahit a suo sbc⁰ sz illud qd̄ ꝑm modū ꝑcandi abstrahit ab aliq̄ nō ꝑt d̄ ipo.

Arguit Cā ⁊ effect⁹ nō sunt idē ꝑm rē. sz qualitas ⁊ q̄le dr̄ñt sicut cā ⁊ effect⁹. ḡ nō sūt idē ꝑm rē. Dōm q̄ duplex ē cā. s. extrinseca ⁊ ītrinseca. Cā extrinsica nō ē eadē cū effectu ꝑm rem. sed cā intrinseca maxie formalis et eius effectus sūt ꝑm rem idem. et hoc modo qualitas est causa qualiū.

Ar Illud qd̄ ponit in ꝑnto est gen⁹ vel spēs. sz cōcreta accidentiū nō sunt gēna neq̄ spēs. ḡ nō sunt in ꝑntis. Mior ꝓbatur qꝛ sunt actñtia sz actñs est ꝑdicabile ab alijs distinctū. Dōm q̄ cōcretū ⁊ ꝑnto actñtis ꝑt dupl'r cōpari vno⁰ ad suum subiectū de quo ꝑtur ⁊enoiatiue. ⁊ respectu illius dr̄ actñs ⁊ sic nō ē in ꝑnto. Alio⁰ ad sua īferioza. respcū q̄ꝝ vocat̄ gen⁹ vl' spēs ⁊ sic est in ꝑnto. Vel dōm q̄ licet cōcretum actñtis gēna ꝑcati et

ꝓnotati sil' nõ sit in gñe. tñ bñ gra ꝑcati ⁊ illo⁰ ē gen⁹ vel spēs.

Notandũ Q' cõcretũ ē triplex. s. ad subiectũ vt albũ nigrũ respectu parietis. Cõcretũ ad fundamentũ vt multitudo ⁊ mgnitudo q̃ cõcernũt quãtitates in q̃b⁹ fundant' ĩz sũt abstracta a subiectis vltimatis. i. substantiis Et cõcretũ ad suppositũ vel inferi⁹ vt albedo nigredo q̃ sua ĩferiora cõcernũt ⁊ d̃ eis ꝓnt. Et sil'r abstractũ ē tripl'x. s. a sbc⁹ vt albedo. a fũdamẽto vt pnitas. a supposito vt albeitas colozeitas hũanitas. ⁊ sic vnũ ⁊ idē ē abstractũ respcũ vni⁹ ⁊ ꝓcretũ respcũ

Sil' Sicut se hz ꝛenoiatiuũ q̃litatis ad q̃litatē. sic / alteri⁹ se hz ꝛenoiatiuũ q̃ztitatis ad quãtitatē sz ꝛenoiatiuũ q̃ztitatis nõ diffinit'. ergo nõ dz diffiniri ꝛenoiatiuũ q̃litatis. Dõm q̃ nõ est sil'e qz in q̃ztitate sũt duo ꝛenciatia eq̃l'r ꝛenoiantia sua subiecta. s. quottũ et q̃ztũ et sic oĩs sub̃a ꝑma vl' ē q̃tta vl' quãta. a q̃ztitate. sed in q̃litate ē nisi vnũ ꝛenoiatiuũ scz q̃le qd̃ nõ ē eq̃liter. ꝛenomians subiectũ suũ. qz aliq̃ dicunt' qualia a qualitate ꝛenominatiue et aliqua nõ ⁊ ꝓpter hoc hic diffinit qualia.

Sil' Omne qd diffinit' dz accipi p modũ vni⁹. sz quale accipitur p modũ plurũ igit' diff⁹ mala. Dõm ad maiorẽ q̃c/ q̃d diffinit' dz sumi p modũ vni⁹ in gñe. vl' et spē ⁊ nõ in nũo. sz q̃le sumit' hz p modũ vni⁹ in gñe. Et ponit' in pl'ali nũo ꝓpter diuersitatē ⁊ multitudinē ipo ꝓ qualiũ qz tot sũt q̃lia q̃t sunt q̃litates. nã ꝑmo aliqua qualia sunt que ꝛenoiatiua dicunt' a qualitate. cui ē nomē ipositũ et aliqua a q̃litate cui nõ est nomē ipositũ. exemplũ ꝑmi vt a iusticia iust⁹. Exemplũ secũdi vt pugilla toz cursoz nõ dicunt' ꝛenomiatiue ab aliqua qualitate.

Queritur Quot modis ꝓtigit q̃ aliqua q̃lia nõ dicãtur ꝛenoiatiue ab aliq̃ qualitate. Dõm q̃ duobus modis. vno⁰ ex pte ꝑcatõis et h̃ ꝓtingit trib⁹ modis. ꝑmo q̃n talis q̃litas nõ ē satis intẽse in subiecto suo. i. q̃n nõ hz eē ꝑfectuz sed remissum ⁊ ĩpfectũ in suo subiecto. vt calor in aqua tepida. nõ ꝛenoiat illã aquã calidã. qre ista ꝓña est falsa aqua ē tepida. q̃ est calida. Secõdo q̃n talis q̃litas nõ inest satis extense. i. p maiorẽ pte subiecti vt albedo exñs in ꝛentib⁹ ethyopis nõ ꝛenoiat. ethyopē albũ. qz falsa ē ista ꝓña ethyops ē alb⁹ ꝓm dẽtes g⁰ ē alb⁹ ⁊ h̃ ē vez q̃n tale actñs nõ ꝛeimiat sibi certã pte sbiecti. vñ bñ seq̃t iohãni iest crispitudo crinũ g⁰ ē crisp⁹ Terciо⁰ q̃n tal' q̃litas

nō inest satis ꝓtense. i. ꝑ diuturnū tꝑs vt rubedo cāta ex ꝓcundia non denoiat suū subiectū in q̄ est. vt nō sequit iohes ē rubeus ex verecūdia g̃. est rubeus. Alio. ex ꝓtevocis ⁊ hoc iterꝝ ꝓtigit dupliciter. ꝑmo qñ qualitati a qua sumit quale nō est nomē ꝓpositū vt cursor pugillator. Secdo qñ quale sumit ab aliqua ꝓte cui est nomē ꝓpositū ſz nō ꝓticipat nomē illius qualitatis. i. ñ ꝓueit cū ipa in ꝓncipio vocis. vt studiosus dr a virtute nō denomiatiue.

Ar Aliqs dr cursor ab arte cursoria ⁊ pugillator ab arte pugillatoria. g̃ male dr q̄ abstractis illorꝝ nō sūt noia ꝓposita. Dōm q̄ cursor et pugillator capiūt dupl'r. vno. inq̄ztū ꝑtāt habitus scz artē currēdi seu pugillandi. et sic abstractis eorꝝ bñ sunt noia ꝓposita et sūt vera denoiatiua. Alio capiūtur ꝑ naturalibus potētijs. vt ille dr cursor q̄ hz naturalē poñaz currēdi. et sic abstractis eorꝝ nō sūt noia ꝓposita nec sunt vera denoiatiua

Arguit Omne q̄le sumit ab aliq̄ qualitate denoiatiue. g̃ vltima ꝓticula diffōis male ponit. Añs ꝓbat. qr illa q̄litas in subiecto ē natura denoians ipz. Ddz q̄ oē denomiatiuū sumit ab aliq̄ qualitate ꝑm rez. nō tñ ꝑm rē ⁊ modū sil'.

Qualitati iest cōtrarietas

Postq̄ Pehil. determianit de qualitate et quali q̄ztū ad eorꝝ essentialia. hic ꝓnter ꝓsequit d eorꝝ actñtib⁹ ⁊ assignat tres ꝓpꝛietates. Quarꝝ ꝑma est q̄ qualitati inest cōtrarietas. vt calidū. et frigidū cōtrariant. sil'r albū ⁊ nigꝝ. Et ꝓpꝛie loquēdo poti⁹ dz dici cōitas q̄z ꝓpꝛietas qr nō est aliq̄ mō ꝓpꝛia ipis q̄litatibus qr nō conuenit qualitatibus de sēda specie nec de quarta nec soli qualitati. qr cōuenit etiā actioni et passioni habere ꝓtrariuz.

Ar Cōtraria hñt fieri circa idē subiectū ſz calidū ⁊ frigidū ñ hñt fieri circa idē igit. Mior pz de igne q̄ ē calid⁹ ⁊ nūq̄z frigidus. Dōm q̄ addit in diffōe ꝓtrariorꝝ nisi alterꝝ insit a natura. mō ignis ē calid⁹ a natura. ⁊ g̃ nō pōt sibi adeē frigiditas.

Qr Utrꝝ oib⁹ q̄litatib⁹ insit ꝓtrarietas. Dōm q̄ nō qr nō inest q̄litatib⁹ d sēda spē qr cōtraria debēt succesſiue ineē eidē subiecto. ſz illud qd ē nāl'r potēs nō pōt fieri natural'r ipotens et ecōtra. etiā qualitatib⁹ de quarta spē nō inest. qr illa q̄litas q̄ est de quarta spē imediate hz fieri circa q̄ntitatē. ſz ꝓtrarietas nō inest q̄ztitati. g̃ nec q̄rta spēs qualitatis hēt ꝓtrariū. ⁊ sic

relinquit q̃ cõtrarietas repit in ꝑma spẽ q̃litatis vt iusticia ꝯrsa tur iniusticie. ⁊ ec̃ in tercia vt albedo ꝯrariat nigredi. sz ñ i aliis

Ad cõtraria sũt forme actiue ⁊ passiue ad inuicẽ. expellentes se ab eodẽ subiecto. sz q̃litates de ꝑma spẽ nõ sunt forme actiue et passiue adinuicẽ. ergo nõ cõtrariant. Mioꝛ ꝓbat qꝛ in ꝑma specie qualitatis nõ est motus. Dõm q̃ ꝯrarietas capitur duobus modis. vno ꝓprissime ꝑ repugnãtia duaꝝ formaruz actuaꝝ ⁊ passiuaꝝ expellentiũ se ab eodẽ subiecto. ⁊ sic nõ est in ꝑma specie qualitatis sed solũ in tercia. Alio capit cõiter ꝑ re/ pugnantia duaꝝ formaꝝ sub eodẽ genere positaꝝ expellentiuz se ab eodẽ subiecto et sic ꝯrietas est in ꝑma specie qualitatis.

Ad Iusticia ⁊ iniusticia opponũtur ꝑuatiue. ergo nõ cõtrarie Añs ꝓbat qꝛ iniusticia dicit ꝑuatõz iusticie Dõm q̃ quã uis ꝑm vocẽ iniusticia opponitur iusticie ꝑuatiue. tñ ꝑm rẽ op/ ponũtur contrarie. qꝛ generãtur ex cõtrariis actibus positiuis. sicut iusticia ex actibus iustis. Et iniusticia ex actibus iniustis

Ad Illud nõ habz cõtrariũ cui nõ cõuenit diffi? cõtrarioꝛ. sed qualitati nõ cõuenit diff° cõtrarioꝛ. ergo sibi nõ inest cõtrarietas. Minoꝛ patet qꝛ cõtraria sunt que sub eodẽ gñe po sita sunt sed qualitas no ponit sub aliq̃ gñe cũ sit genus genera lissimũ. Dicendũ q̃ qualitas capitur duplr. vno ꝓ in genere ge/ neralissimo ⁊ sic nõ habet cõtrariũ. Alio mõ quantũ ad eius spe cies et sic habet cõtrariũ. Uñ ista ꝓprietas intelligit de quali/ tate in suis spẽbus. et nõ de qualitate in genere generalissiõ sñ/ pta. quare exẽplificat d̃ spẽbus qualitatis. vt iusticia cõtrariat iniusticie. et albedo nigredi Sz ꝓprie loquẽdo medij colores ñ ꝯriant. qꝛ nõ maxime distant nisi capiant in rõne extremoꝛ.

Ad Illa cõtrariant inter q̃ est motus. sed inter medios colo/ res est motus. g̃ cõtrariant. Dõm q̃ duplex ẽ cõtrarietas scz ꝑfecta et impfecta vñ medij colores bene ꝯrariantur cõtra/ rietate impfecta. sed nõ ꝑfecta. Uel d̃z q̃ medij colores capiunt duplr. vno mõ vt medij sunt et sic nõ cõtrariant qꝛ nõ maxime distant quia extrema plus distant. Alio mõ inquãtuz ꝓcipãt rõnes suoꝛ extremoꝛ quia mediũ cõparatum vni extremoꝛ habet rõnem alterius. et sic cõtrariantur.

Itẽ si vnũ ꝯrarioꝛ fuerit

Hic ponit vnū notabile dicēs. q̃ si vnū ꝓtrariorꝫ fuerit quale et reliquū erit q̃le. ⁊ p̄t dupl'r intelligi siue expōi. ꝑmo si vnū ꝓtrariorꝫ fuerit in p̄dicamēto q̃litatis etiā ⁊ reliquū. Et cā illi⁹ē qz cōtraria sunt q̃ sub eodē genē posita sūt. vt iusticia est ī p̄dicamento qualitatis ergo etiā iniusticia. Scdo si vnū ꝓtrariorꝫ sumat in cōcreto etiā ⁊ reliquū. ⁊ si vnū ī abstracto reliquū sil'r ꝯtrz capi ī abstracto. vt dz dici albū ꝓriat nigro ⁊ ñ albū ꝓriat nigredini.

Qualitas suscipit magis et

Hic ponit scdaz ꝑpetatē q̃ nō dz ꝑpe ꝑpetas. sz magis cōitas. qz nō conuenit oibus qualitatib⁹. qz nō cōuenit qualitatib⁹ de scda spē neqz ꝯ q̃rta nisi valde paucz. vt curuū dz suscipe magis ⁊ min⁹ ⁊ ꝓuenit q̃busdā ꝯ ꝑma spē ⁊ q̃busdā ꝯ tercia spē. ⁊ etiā nō ꝓuenit soli qualitati. qz cōuenit actioni ⁊ passiōi. Dicit ergo qualitas suscipit magis ⁊ min⁹. Rō istius ꝑpietatis est. qz qualitates intendunt ⁊ remittunt aut ꝑm maiorē ⁊ minorē radicatiōez in subiecto qd ꝓuenit qualitatib⁹ ꝯ ꝑma spē. vt sunt virtus ⁊ scia aut ꝑm ꝯ puratōez ꝓtrarij a ꝓtrario vel ꝑm ꝑmixtiōez ꝓtrarij cū ꝓtrario. ⁊ hoc ꝓuenit multz qualitatib⁹ ꝯ tcia spē igit.

Arguit Illd cui⁹ rō ꝓsistit ī maxio nō suscipit magz et min⁹. sz rō ꝗtutz ꝓsistit ī maxio. g ñ suscipit magis neqz min⁹. Minor ꝑbat qz ꝗz ꝑhm ꝑmo celi ꝗtus ē vltim potētie ⁊ ꝑm Aug⁹. ꝗtutes sunt maxia bona q̃b⁹ nullus p̄t male vti. Dōm q̃ ꝗtus p̄t ꝓsiderari dupl'r vno⁰ ꝑm seipaz. ⁊ sic nō suscipit magis neqz min⁹. Alio mō ex ꝑte subiecti participātis ⁊ sic contingit ꝗtutem esse maiorem vel minorem.

Arguit Quicqd ꝓsistit ī indiuisibili ñ p̄t suscipe magis ⁊ min⁹. sz oīs q̃litas ē hmōi ergo ñ suscipit magis neqz min⁹. Mior ꝑtz qz q̃litas ē forma ⁊ forma ē indiuisibilis ꝑm Gilbertū. Dōm q̃ nlla q̃litas suscipit magz ⁊ min⁹ in abstracto. qz sic ē indiuisibil. sz bñ in ꝯcreto. vt albedo ñ suscipit magz ⁊ mi⁹ sz albū. Et cā est qz forma in abstracto sumit ꝑm suū esse essentie. modo quelibet forma essentialiter est indiuisibil sed forma in concreto sumpta sumit ꝑm esse qd habet in subiecto sz talis forma vt sic nō ē diuisibil q̃re suscipit magz ⁊ min⁹.

Ar Qualitates ī abstracto designate contrariant ⁊ ad eas est mot⁹. ergo suscipiūt magis ⁊ minus. Cōsequētia tenet qz

ille videnť eē cause sufficiētes susceptionis magis et min⁹. Dōs q; qualitates in abstracto saltē alique suscipiūt magis ⁊ minus physice qd nō ē aliud q̄ intēdi ⁊ remitti sed nō loyce qd est p̄dicari de subiecto cū isto annexu magis vel min⁹. qz ad h̄ requiritť cōcretio ad subiectū. Pro quo notandū q; forma tūc intendi tur qn ipa crescit subiecto manēte eodē sed remittiť qn subiecto manēte eodē ipa decrescit. Et solet dici q; intensio ē crescētia forme in eadem ꝓticula materie. sed remissio est decrescentia forme; in eadē particula materie.

Propriū ē qualitati secun

Dic ponit terciā ꝓprietatē qualitatis. dicēs ꝓpriū est qualitati fm eā sil'e vel dissil'e dici vt alb⁹ albo similis dr vn sicut fm solam quātitatē dicimur equales vel inequales ita fm solā q̄litatē dicimur similes vl dissil'es Et est ꝓpria quarto mō quia cōuenit omni soli et semp vt pz inductiue ꝑ exempla.

Arguit Ben⁹ est quedā tenuis sil'itudo suaz spēz vtdicit theomirti⁹. Sil'r spēs ē sil'itudo suoz indiuiduoz vt patet ꝑ Boetiū. Etiā agens et paciens dicūť sil'ia in materia et dissimilia fm formā. ergo nō est ꝓpriū quarto⁰ qualitati. Dōm q; sil'itudo capiť dupl'r. vno⁰ generaliter ꝑ quacūqz ꝓuenientia aliquoz siue in essentialibus siue accidentalib⁹ et sic ꝓuenit multis alijs. Alio⁰ capitur spāliter ꝑ ꝓueniētia aliquorū in qualitate vna fm spēm spālissimā. et sic cōuenit solis qualitatibus qz similitudo est rez differentiū eadem qualitatis. sicut inter duas res albas est sil'itudo ita q; habet vnā qualitatez ꝑ fundamēto et aliā ꝑ termio et sic illa ē predicatio causalis sicē ista dies est lario solis. nam sil'itudo essentialiter ē relatō. Et debet intelligi de eadē qualitate in specie nō aūt in numero vel in genere. quia vna qualitas in numero nō est in rebus dr̄ñtibus. sed in genere nō fit cōpatio septimo physicoz. Sed dissil'itudo est rerum differentium diuersa qualitas in specie quia diuersitas fm numerum stat cum similitudine.

Ad Scōm sil'itudinē dicimur similes actūtal'r ⁊ fm dissil'itudinē dicimur dissimiles. sz sil'itudo ⁊ dissil'itudo sūt relatiua et nō qualitates. q̄ nō cōuenit soli qualitati. Dōm q; fm dr circūstantiā duaz cāz. vno⁰ formal' ⁊ sic nō debz h̄ capi Alio

mō dicit circūstantiā cause efficiētis. ⁊ sic capit hic quo⁹ solū ꝓ q̄litates dicimur sil'es vel dissil'es vt ptz p argumentū pcedēs.

Ad Color est qualitas ⁊ tñ fm eā nō dicimur sil'es ergo nō cō uenit omni qualitati. Dōm q licet ꝓ colorē nō dicimur similes in genere tñ in specie qz fm albedinē vel nigredinē que sunt spēs colorīs. sz illa ꝓprietas est maxime ꝓpa q̄litatib⁹ in spē spālissima acceptis vt patet p diffōem similitudinis.

Ad Proprīū dz esse solius spēi sed qualitas nō ē spēs. g q̄/ litas nō hz ꝓprietatē. Maior pz qz ꝓprīū fluit ex ꝑn/ cipijs spēi. Dōm qñ dz ꝓprīū fluit ex ꝑncipijs spēijibi spēs ñ distinguit ꝓtra gen⁹ sz ꝑ indiuiduū qz ꝓprīū fluit ex ꝑncipijs alicuius nature cōis. Vel dōm q ꝓprīū capit duobus modis. vno mō ꝓprie p illo qd solū fluit ex principijs spēi specialis/ sime ⁊ sic qualitatis nō est aliquod ꝓprīū. Alio⁹ capit cōiter p omni actite qd cōuertibiliter pdicatur de suo subiecto. et sic de/ bet hic capi ꝓprium et etiam in alijs pdicamētis.

Actio ē secūdū quā ī id

Postq̄z pe. his. determiauit de quatuor ꝑncipaliorib⁹ pdicamētis habētibus simplicē modū pdicandi d sba. que aduenīūt subē ab intrinseco. hic ꝓnter determiat de alijs p/ dicamētis minus ꝑncipalibus quoz modi pdicādi fundant in modis aliorz et aduenīūt subē ab extrinseco. Rō ordis ad pdcā est. qz quatuor ꝑma ꝑncipalioza sunt pdicamēta q̄z sex seqntia modo magis ꝑncipale pcedit min⁹ ꝑncipale. Alia rō est qz cau sa est ante causatū. sed ista sex causant ab alijs pcedētibus. ergo sequūtur. Minor patet nam ꝑmo actio ⁊ passio causant a qua litate. quia aliquis agit p naturalē potentiā et aliquis patit per naturalem impotentiā. Et vbi causat a loco qui est in pdicamē to quātitatis. Et qñ causat a tpe. sed habit⁹ a re habita ⁊ ab ip/ so habente causatur. et sic causat a substātia. Situs aūt causat. a quantitate. vt patet p eius diffinitionem. Sed diceres si ista sex predicamenta sunt causata a quatuor ꝑmis ergo nō erūt gnalissima. Tenet ꝓntia quia nullū causatum est genus genera lissimū. Dicendū q ista sex causari a quatuor primis dupliciter intelligitur vno mō in genere cause formalis. Alio modo in ge nere cause efficiētis. Unde ista sex effectiue causant a quatuor

primis ⁊ nō ī genere cāe formal. qz sic sūt met pma principia. Et rō ordinis q̄re pus determinat de actōe q̄z passiō esumit ex eo dez principio. qz passio cātur ex actōe. ⁊ actio imediate est cā passiōis sz cā est añ causatū ⁊ inferēs añ illatū. ergo actō pcedit passionē Determiando ergo de actōe pmo diffinit eaz dicēs. actio est fm quā ī id qd̄ subicit agere dicimur. Jn q̄ diffinitōe forma accntalis ponit loco generis. ⁊ aliquo mō dat intelligi p illud relatiuū quā. ⁊ totū residuū ponit ad drām alioz pdicamētoz. Et sēdm dicit circūstātiā cause formalis ⁊ ñ efficiētis qz fz q̄litatē ⁊ formā subalē agere dicimur effectiue. sz nō formaliter sicut fm actionē dicimur agere in illud qd̄ subijcit id est in passum.

Queritur Utrz actio sit pdicamētū. Dōm q̄ sic qz est genus generalissimū hns sub se spēs subalternas spēs specialissimas ⁊ indiuidua Spēs subalterne sūt actio īmanēs ⁊ actio trāsiēs. actio īmanens est p quā pducit aliq̄ opatio vt actio pducēdi intellectōez vel volitionē. Sz trāsiēs ē p quā pducit res aliq̄ q̄ nō est opatio vt frigefactio actiā. Spēs specialissime sunt frigefactio calefactio. Sz indiuidua sunt hec calefactio hec frigefactio. Et ē pntū distinctū qz hz distinctū modus pdicādi de pma suba q̄ est pdicari ī q̄d agit. vt q̄d agit sortes cōueniēter rndet calefacit ⁊ sic eius denoiatiuū est quale actiuū.

Arguit Oē agēs est patiēs. ergo oīs actio ē passio. ꝓña tenet p locū a ꝓiugatis. sz añs pbat qz agēs ī agēdo repatit pmo de gnatōe. Dōm q̄ illa autoritas hz ḡitatē in agēte p ꝓtactū qd̄ cōicat cū suo passo in materia. vñ celū agit in ista inferioza tñ nihil patit abiectis inferiorib⁹ ⁊ sil'r intelligētie Posito tñ casu q̄ sit verz nō tñ seqtur q̄ ergo oīs actio sit passio p locū a ꝓiugatis. qz ille tm valet in cēntialib⁹ ⁊ nō in accntalibus. sed ista est accidentalis omne agens est paciens.

Arguit Nullū genus gnalissimū pt diffiniri. sz actio est genus gnalissimū q̄ male diffinit. maior pbat qz oīs diffio ꝓstituit ex gne ⁊ drā. sz gnalissimū ñ hz genus Dōm q̄ genus generalissimū nō pt diffiniri diffinitōe q̄dditatiua ⁊ cēntiali tñ potest diffiniri diffinitōe descriptiua. ⁊ sic est de actōne.

Ar Jsta descriptio ꝓuenit alteri a diffinito. ergo nō est bona. Añs pbat. qz fm secnrim dicimur agere ⁊ tñ securs nō est actio. Et sil'r fz formā subalē dicimur agē ⁊ tñ ñ ē actio Dōm

q̃ diuersimode dicimur agere fm ista nã fm instrumtũ dicimur agere effectiue instrumẽtal'r ⁊ fm formã substalem dicimur agere effectiue pncipal'r sed fm actionẽ dicimur agere formal'r ⁊ fz ꝯt hic circũstantiã cause formalis quia actio est forma accidẽtalis in agente fm quã formaliter agere dicimur

Arguit Omis mot⁹ ẽ in mobl'i. sz actõ ẽ mot⁹ g̃ ẽ i mobili qd ẽ patiẽs. Maior pbat qz mot⁹ ẽ actus mobilis fm q̃ mobile ẽ. Minor pbatꝯ diffinitõez actõis qz actio ẽ mot⁹ hui⁹ ab ꝗ tertio phicoꝝ. Dm q̃ actio capit dupl'r. vno⁹ physice id est sic physic⁹ loquit de actõe qui capit eã p forma acta. alio⁹ capit loyce. i. sic loycus de ea loquit. Un actõ physice nihil aliud ẽ q̃z forma fluẽs ab agẽte in patiẽs. ⁊ sic actio est in patiẽte sil'r ⁊ passio ⁊ ñ sũt pdicamta distincta. sz sunt in tertia spẽ q̃litatis Sz capiẽdo actõnẽ loyce. i. sicut loyc⁹ loquitur de actõne tũc realiter distinguit a passione qz sic actio ẽ forma inherens agẽti fm quam foemam agens dr formal'r agere vtdr diffitõ.

Querit Utꝝ ista diffinitõ ꝓueiat actõib⁹ imanẽtibus sicut sũt intellectio auditio visio. dm q̃ sic. et qñ dr fm eas ñ dicimur agẽ in id qd sbiycit. qz fm auditõez ñ nihil agim⁹. Pro rñsione notãdũ q̃ intellectõ auditõ sil'ia capiũt tripl'r. vno mõ neutral'r p actu absoluto quo q̃s dr simpl'r itelligẽs audiẽs ⁊ sic stz in pdicamto q̃litatis in pria vl'scda spẽbus. Scdo capiũt p passiõib⁹ recipiẽdi tl'es act⁹ intelligẽdi vl' sciẽdi. ⁊ sic sunt de pdicamento passionis. et sunt passiões imanẽtes Tercõ capiũt p actus pductõib⁹ taliũ actuũ ⁊ sic stz de ill' pdicamto

Ar Pbus dr scdo de aia q̃ sentire ⁊ intelligere ẽ qd dã pati. g⁹ ñ stz actões. dm q̃ illa capiũt dupl'r. vno⁹ q̃z tũ ad pmã immutatõez vt stz idẽ qd recipe actũ intelligẽdi vl' sciendi et sic sunt passiones. Alio mõ capiũt p actõne pducendi actum post primã immutatõnem et sic sũt actiones.

Ar Creatio maxim eactiua ẽ actio ⁊ tñ diffinitõ ñ cõuenit sibi Scda ps assũpti pbat. qz creatõni nihil subiycit cũ fiat ex nihilo. Dm licz creatõ sit actõ fz mõm fcãdi ñ tũ ex pre rei vl' nature significate. Et qz vnuqdq̃z ẽ reponibile in pdicamẽto fz natam importatã p tl'e nomen. et ñ fz mõm fcãdi. alias enim albũ et albrd oñ eẽnt in eodẽ pdicamto. qz ñ hñt eũdem mõz fcãdi. hinc ẽ q̃ creatõ actie sũpta ñ ẽ actõ pdicamtalis. Pro

quo notãdũ q creatio capit triplicit. vno mõ actie ⁊ sic creatio nihil alid ẽ quã ipe ve tũ q̃dam respcũ rõis ad effectũ creatũ. sz ve us in nullo ẽ pdicamẽto. ergo nec creatõ actiua. Secdo sumit passiue vt ẽ relatõ suppositõis creature ad creatorẽ ⁊ fm rẽ nõ ẽ passio licet significet noie passiõis neqz ẽ q̃d absolutũ. sz noiat respectũ creature ad creatorẽ et sic ẽ actus creature cui obiectũ sue termin est veus. Tercõ capit neutraliter et significat vt mutatõ q̃dã ẽ qd vez fm modũ intelligẽdi vl significãdi. sz ñ fz rẽ ipaz qz ab actiua creatõne in creato remouet mot et sil'r a passiua i creatura. qz solũ stz q̃dã relatões quaz vna ẽ rõis tm ⁊ alia real

Arguit Ista diffinitõ pucit alteri a diffinito. g ñ ẽ bona Aus pbat qz pucit factõi q tũ ñ ẽ actõ. ymmo distictos habit diffinitũt sic actõ diffinit prudẽtiã ⁊ factõ ar/tẽ Dom q actõ capit dupl'r. vno pe sic suit in diffitõe prudẽtie. ⁊ sic actõ distiguit ꝯ factõem. Alio mõ suit actõ cõit put extẽdit se tã ad actõem pe dictã qz ad factõem. ⁊ sic dz hꝫ sumi. Uñ pe loquẽdo actõ ẽ vbi p opatõez ñ fit aliq res opata vt na uigare qz p nauigatõez ñ pducit nauis sed factio est vbi per opatõez relinq̃t aliq res apata vt ex domificatõe reliqtur domus.

Arguit Ignz calefacit aqm sibi suppositã. g ñ agit i id qd subijcit Dom lcz aq supraponat igni fm si tũ locale tũ inqztum agit in ipm fm virtutem sibi subijcit qz vir tus ignis agit in ipsam aquam et pro tanto sibi supponitur

Arguit Idẽ ñ pot diffiniri p se ipz sz actio et agẽ stz idẽ g agẽ male poit in diffinitõe actõis Dom q quis stz idẽ fm rẽ drñt tũ fz mõz significãdi ⁊ fz mõz essẽdi qz drñt sicut pcretũ et abstractũ. actõ enim ẽ abstractũ et agere est cõ/cretum. sz pcretũ ẽ nobis notu. ergo agere ponit in diffinitõne actõis tãqz nobis magis notũ Uel dom q licet sint idem in sig nificato differunt tamen in cõnotato ⁊ sic vnũ diffinit p alterz.

Propriũ actõis ẽ ex se iferr.

Postqz veiniauit ve actõe q̃ ad ei eẽntialia. hic pñter ve termi/nat ve ei pprietatibus. et pmo ponit vnam pprietatem. sdo po nit duas cõmunitates. Dicit igitur pmo. propriũ est actionis ex se inferre passionẽ sicut calefactio est quedam actio ignis et infert ex se passionem in id quod subijcitur. Et est ista proprietas

actionis ppria quarto mō. qz ꝓuenit omni soli et semp actioni et ꝓsequitur naturā vel subam eius.

Ar Ista pprietas nō ꝓuenit soli actioni. ergo nō ē ppria qrto mō. Añs pbat qz ꝓuenit igni et eius qualitati q ē calor nā calor ignis ex se infert passionē. Dōm q licet ignis vl aliqua qualitas infert passionē ḣ tñ nō est īmediate sz mediāte actione. Sed alij dicūt q ignis bñ infert passionē effectiue sz non p bonā ꝓsequentiā sic q ad ignē esse sequeretur passionē esse. et ita capitur hic inferre.

Ar Spēs sensibil infert sensui passionē sicut color. visui. et tñ nō est actio. Sil'r agēs infert ex se passionē in aliquod passum. ergo illa pprietas nō est ppria quarto mō. Dōm q inferre passionē nō cōuenit illis nisi mediante actōe sicut spēs sensibilis infert passionē sensui mediante īmutatione.

Ar Actio qñq̄z infert actionē. ergo nō solū passionē. Añs pbat qz ꝑncipale agens infert actōez instrumēto. Dōm q instrumentū pōt ad duo compari vno° ad vltimū effectū ⁊ sic hz rōnem agentis. Alio mō comparatur ad ꝑncipale agens et sic hz rationē passi. sed nō ē incōueniens idem respectu diuersoꝝ esse agēs et patiens.

Recipit agere ⁊ pati ꝓtra.

Hic ponit duas cōitates actionis et passionis. ꝑma ē q agē. et pati habēt ꝓtrarietatē vt calefacere ꝓtrariat frigefacē ⁊ calefieri ꝓriat frigefieri sil'r gaudē ꝓtrariat tristari. Et ista ꝑpe nō ē ppria tas. qz nō ꝓuenit soli actioni nec omni nec soli passioni nec oī.

Querit Quib° actōnibus cōuenit ista cōitas ⁊ q̄bus nō. Dōm q ille actōes ꝓtrariant q cānt a q̄litatibus ꝓtrariis eo q hz ꝓtrarietatē ꝑmo ⁊ p se ꝓuenit soli q̄litati. et ergo ꝓtrarietas ꝓuenit actioni grā fundamenti qd ē qualitas. vnde sicut iste qualitates ꝓtrariantur calor et frigus sic cē iste actiones calefacere et frigefacere. et ille qualitates que reprīntur in quarta spēcie qualitatis nō habēt cōtraria vt domus. ⁊ g nec domificare habet ꝓtrariū. qz causat a qualitate contrarium non habente.

Ar Cōtraria sunt fōre actiue. ⁊ passiue adinuicē. sz hue actiones nō sūt fōre actiue ⁊ passiue ad inuicē ergo nō ꝓriant

Preterea in actõe et passiõe nõ ē mor⁹ vt pt3 q̃nto physicorum g nõ est ibi cõtrarietas neq3 susceptio magis ⁊ min⁹. Tenet pña q3 inter ptraria ē mor⁹. Dõm ad maiorē q oia ptraria p se p/mo sunt forme actiue ⁊ passiue ad invicē. s3 nõ oportet ꝓ illꝰ q ex pñti ptrariãt ptrarietas añt ē i actõe ex pñti. s. gra qualitatis et nõ p se primo ⁊ gratia illius etiã in actõe est motus.

Actio et passio suscipiunt.

Hic poit secda cõitas. et est q actio et passio suscipiũt magꝭ ⁊ minus q sit cõitas. patz q3 nõ puenit oi nec soli. Et ē rõ cõitatꝭ q3 habere cõtraria ē cã susceptõis magꝭ ⁊ min⁹ sed actio ⁊ passio habent contraria. ergo suscipiunt magis et minus.

Ar Nulla forma suscipit magꝭ ⁊ min⁹. s3 actio ⁊ passio sũt forme. ergo nõ suscipiũt magꝭ ⁊ min⁹ Maior phat. q3 omis forma ē simplex et invariabilis vt dicit Bilbt⁹. Dõm ad minorē q nlla forma q̃tũ ad et⁹ ēntiã et in abstracto suscipit magis ⁊ min⁹. s3 q̃tũ ad suũ ē ⁊ in pcreto bũ suscipit magis et minus Et g⁹ pe. his. ponit p exẽplo calefacere ⁊ frigefacere in pcreto

Passio ē effect⁹ illatio q3

Postq̃ Pe. his. ꝓtermiauit de actõe. ḣ pñt agit de passione. Et ē rõ ordis q3 actio fit rõne forme passio vero gra materie. s3 forma dignior est matia ⁊ dignioza sũt poza Et passio ē effect⁹ actõis. s3 effectus natura sequitur suam causam. ⁊ primo diffinit passionem dicens passio est effectus illatioq3 actionis vt calefieri infertur ex calefacere.

Ar Passio est in pdicamto q̃litatis q3 in tercia spē ergo male ponit pdicamẽtũ distinctũ. Dõm q passio capit duplr. vno⁹. p q̃litate q est faciliter mobilis a sbiecto inferẽs sensui passionẽ. et sic ē tercia spēs qualitatis. Alio mõ put est imediat⁹ effectus ipsius actõis et sic ē predicamẽtũ ab alys distinctum q3 habet distinctum moduz predicandi q est in quid patitur

Notãdũ Q⁹ in pi vsu passio capit sex mõis. Prio capit p naturali potẽtia fluẽte ex pncipys alicui⁹ spēi vt risibile ē ppa passio hois et sic passio ē in secda spē q̃litatis. Secdo p ꝓceptu aie. ⁊ sic capit prio pihermenias. sũt ergo ea q sũt in voce eaq̃ q sũt in aia passionũ note. ibi passionũ vz. s.

cōceptuū. ⁊ sic passiōes st̃ in eodē p̄nto in q̄ st̃ res ꝓcepte q̄ po/
nūtur in diūsis p̄ntis. Tercio⁹ sumit̃ p motu appetit⁹ sensitiui
vt ira. odiū. amor. st̃ passiōes. Unū cōiter dr̄ indulgendū ē huic
qz fecit ex passione. i. aliq̄ motōe appetit⁹ sensitiui. Et passio hoc
mō sūpta accipit̃ kplr. Uno⁹ p opatōe ⁊ actu elicito a vi ꝓcupi
scibili vl irascibili. ⁊ sic ē in gene actōis. qz ille vires nō st̃ omni
no ociose sz ptim st̃ actiue. Scō accipit̃ p q̄litate resultante ⁊
sequēte illū actū sensualitatis sicut trasci seqtur calor. ⁊ sic ē in
tercia spē q̄litat̃. Tercio accipit̃ p trāsmutatōe media inter actū
et materiale sbseqūns ⁊ sic ponūt̃ in gene passiōis. Quarto mō ca
pit̃ p pena alicui inflicta. ⁊ sic ē in tercia spē q̄litat̃. vt passio sā/
cti Laurētij. Quito capr̄ put ē q̄litas cito trāsiens illata a pas/
sione vl inferens alicui passionē. ⁊ tūc itez est in kcia spē q̄litat̃
Sexto accipit̃ vt ē effect⁹ ⁊ illatio actōis. ⁊ sic est p̄ntū ab alijs
distinctū. qz hz distinctū mo⁷ pdicandi re pma sba vt patuit ⁊
renoiat suū subiectū pati qd alteri nō ꝓuenit.

Arguit Nullū pmū pn⁷ ē effect⁹. sz passio ē vnū pmū
pn⁷ qz pdicamtū. g̃ nō effect⁹. Dōm q̄ nullū p
mū pn⁷ ē effect⁹ in eodē gene in q̄ ē pmū pn⁷. sz passio ē prin/
cipiū pmū in gene cause formal ⁊ est effect⁹ in genere cāe efficiē/
tis. Diceres passio hz aī se actionē ⁊ actio est forma. g̃ passio
hz aliq̄d aī se in gene cāe formal. Dōm lz actio in se sit forma.
tū respectu passiōis solū hz se vt cā efficiēs.

Arguit Nulla bona diffi⁹ dz esse nugatoria. sz ista est
hmōi. g̃ nō est bona. Maior pbat̃. qz in ea poit̃
illatio ⁊ effect⁹ q̄ st̃ idē. Dōm q̄uis st̃ idē. tū h̄ capiūt̃ vt refe/
runt̃ ad diuersa. Est em̄ duplex effectus. scz pmanēs ⁊ trāsiens.
pmanens est q̄ hz esse nō solū in fieri sz in facto esse. vt domus.
Transiens est q̄ solū hz esse in fieri. vt nauigatio. ⁊ effect⁹ dr̄ ef/
fectū pmanentē. sz illatio dr̄ effectū transeuntē tm̄. g⁹ effectus ē
supi⁹. vl dr̄ q ⁊ in diffinicōe nō tenet̃ copulatiue. sed expositiue

Arguit Ista diffinicō passiōis ꝓueit alijs. g⁹ ñ ē bona.
Ans pbat̃. qz ꝓueit vulneri ⁊ caliditati q̄ sūt
effect⁹ ⁊ illatio actōis. scz vulnēratōis ⁊ calefactōis actiue. Dōz
q̄ illi st̃ effect⁹ mediati actionū. sz passio ē effect⁹ imediatus ⁊ sic
intelligit̃ diffi⁹ Sz dicēs mot⁹ imediate infert̃ ex actōe. g⁹ non
passio. Ans pbat̃. qz mediat inter illa duo. Dōm q̄ mot⁹ non est

effect⁹ pncipal'r ītēt⁹. ſz instrum̄tal'r ſolū. vl' dōm negādo añs. qz it' actionē ⁊ passionē ñ mediat mot⁹ qz passio ñ cāt' ab actiōe agēt' g motū. ſz ſolū p.p cessū ⁊ ocio ī actū ⁊ illa solu⁹ ē melior.

Propriū autem passionis.

Hic pñt' Pe.h. poit duas ppetates passiōis. pma ē q ppuz est passiōis p⁹ iferri ex actōe Et ē ipi⁹ passiōis ppa q̄rto⁹ qz pueit

Sī Quecūqz st' sil' vnū ñ infert ali/ /oī soli ⁊ sp passioni: ud. ſz actio ⁊ passio st' sil'. g actio ñ infert passiōez. Mior ptz. qz q̄z cito aliq̄d agit. tā cito aliō patit'. Dōm q̄zuis actio et passio st' sil' tpe. tñ fm naturā ⁊ fm nr̄m modū intelligēdi ac/ tio p̄cedit passionē. ⁊ fm h̄ ex actiōe infert passio.

Arguit' Actio ⁊ passio st' real'r idē vt ptz iij⁹ physicorū g int' ipa null' ē ordo. Dōm lz sint idē mat'ial'r ⁊ phbice ⁊ qū capiūt' p forma fluēte ñ tñ st' idē formal'r ⁊ loice idē fm q loyc⁹ ꝓsiderat illa. imo vt sic st' i diūf sbiect' q̄ ⁊ noiant

Item passio nō est in agēte

Hic poit' scōa ppetas q̄ ē q passio nō ē in agēte sz patiēte. Et rō illi⁹ ē. qz ois forma accntal' ē in eo qō ⁊ noiat. sz passio ⁊ noinat patiēs. g⁹ ē in patiēte. Uñ passio capit' dupl'r. Uno⁹ mat'ial'r. et sic passio nihil aliō ē q̄z forma fluēs ab agēte in patiēs. ⁊ sic passio ē in eodē pnto cū suo fmio. Alio⁹ capit' formal'r p forma q̄ ē in patiēte a q̄ formal'r ⁊ noiat patiēs. ⁊ sic ē pntū distinctuz. ⁊ ergo q̄ltercūqz sumat' passio sp est in patiente.

Arguit' In oī illo qō patit' ē passio. sz agēs ī agēdo patit'. g ī agēte ē passio. dōz ad mior ē q agēs capt' dupl'r. vno⁹ mat'ial'r ī rōe passi. ⁊ sic si agit p ꝓtactū ī patit'. alio⁹ formal'r ī q̄z tū agēs ⁊ sic ñ patit'. Dī notāt' si agit p ꝓtactū. qz ce lū agit ī ista ifēioza ⁊ tū ñ patit' ab eis cū sit corp⁹ ipassibile

Wādo ē quod ex adia

Postq̄z Pe. hyl. ⁊ ⁊miauit ⁊ actōe ⁊ passiōe q̄ ex semi/ uicē ⁊ pēdēt in ꝓgnitōe. h pñt' ⁊miat ⁊ qñ. ⁊ p⁹ dil finit ipm. 2⁹ poit ei⁹ ppetates. Diē g pmo. qñ ē qō ex adiacentia tpis in re tpali ⁊relinq̄tur vt hodie esse cras fore. In q̄ diffini/

tione intelligit accñs loco generis. ⁊ cuz dr̃ ex adiacentia tẽpis tãgit causa efficiẽs illi⁹ pdicam̃ti. sz cũ subiũgit in re tpali tãgitur causa mat̃ial in qua. qz qñ est in re tpali vl in illo qd̃ tpe mẽsurat sicut accñs in subiecto. Et dz tp̃s hic capi p omi mẽsura duracõis rei ꝓfectibilis put extendit se ad eternitatẽ. q̃re ista diffinitio ꝓuenit etiã qñ angelozuz. sed non capit vt extendit se ad eternitatẽ. qz esse ꝓi ⁊ fuisse idem sunt.

Arguit Nullũ sincathegreuma est p̃ntũ. sz qñ ẽ hmõi g̃ñ ẽ p̃ntũ. Maior pbat qz sincathegreuma solũ ꝓt modũ rei ⁊ nõ rem verã. Mior ptz. qz ẽ adũbiũ qd̃ solũ est sũgnificatm̃. Dõm ad minorẽ q̃ qñ capit ꝓpl'r. s. relatiue interrogatiue. ⁊ indiffinite. Relatiue vt iohes scribit qñ petr⁹ disputat. Interrogatiue vt qñ sortes veit. ⁊ ill' duob⁹ mõis ẽ sincathegreuma. qz capit adũbial'r ⁊ nõ ponit pdicam̃tũ. Sz qñ infinite valz. i. in aliquo tpe vl' aliqñ ⁊ sic ẽ vnũ pdicam̃tũ ⁊ non ẽ adũbiũ. sz nomẽ indeclinabile. vt iohes ẽ qñ. Sz q̃ qñ sit p̃n⁹ distinctũ ab alijs ptz. qz hz distinctũ mo⁹ pdicãdi ꝓ pma sba qz ꝓnoiat pmã sbaz eẽ in tpe qd̃ nullũ aliũ p̃ntũ facit.

Arguit Sicut se hz albũ ad albedinẽ sic se hz eẽ in tpe ad tp̃s. sz albũ eẽ ñ distinguit real'r ab albedine. g⁹ eẽ i tpe ñ distiguit real'r a tpe. ⁊ p ꝓñs qñ tercio⁹ nõ ẽ p̃ntuz distinctũ Dõm q̃ in aliq̃ ẽ sil'e ⁊ in aliq̃ dissil'e. est em̃ sile in h̃. qz albedo dat albo eẽ sic tp̃s dat qñ esse. Sed est dissil'e in isto. qz albedo dat albo esse formal'r ⁊ intrinsece. ⁊ tp̃s dat qñ esse solũ effectiue ⁊ extrinsece. Unde qñ ⁊ tp̃s dzñt real'r. tũ p̃mo. quia omis causa efficiens distinguit real'r a suo effectu. sz tp̃s est causa efficiens respectu qñ igit. Tũ scdo. qz illa dzñt q̃ sunt in diũsis sbiectis. sz tp̃s ⁊ qñ sunt in diuersis subiectis. g̃ dzñt. Minor pbat. qz qñ est in re tpali sbiectiue. ⁊ tp̃s ẽ in motu p⁹ mobili. Tũ tercio. qz tp̃s est accñs absolutũ qñ ꝓ respectiuũ

Arguit Ista diffi⁹ ꝓueit alci a diffinito. g̃ nõ est bona Añs pbat. qz senect⁹ ⁊ iuuẽt⁹ dẽlinquũt ex adiacẽtia tpis. ⁊ tñ ñ st̃ qñ. sz i scda spẽ q̃litatis. Dõz q̃ aliq̃d duplr cãt ex adiacẽtia tpis. vno⁹ imediate. ⁊ sic solũ h̃ p̃ntũ qñ ex adiacẽtia tpis dẽliq̃t. alio⁹ mediate vt senect⁹ ⁊ iuuẽt⁹ qz mediãte alcatõe aliqs fit senex. vl' dõz q̃ senect⁹ ⁊ iuuẽt⁹ capiũt duplr vno⁹ vt iuuẽt⁹ noiat natũalẽ poñaz ad ꝓsistẽdũ suis nociuis. ⁊ senect⁹ noiat natũalẽ ipoñaz. ⁊ sic st̃ i scda spẽ q̃litatis. alio⁹ capit p

diu fuisse in tpe & iuuēt' p pax l' modicū fuisse in tpe. sz h nō cō uenit eis ex pncipali significato. & illo' st' qñ & diffi' eis ꝓuenit

Notandū Q' qñ f'm autorē sex pncipiorꝫ diuidit i qñ simpl'r & qñ ꝓpositū. Qñ simpl'r est qd cāt a tpe simplici & indiuisibili. vt sortes veit nūc. sz qñ ꝓpositū ē qd cāt a tpe ꝓposito. vt qñ causatū a tpe pterito & futuro.

Ar Nullū tps ē simpl'r. g nullū qñ ē simpl'r. Añs pbat. qz tps ē ꝓtinuū. sz oē ꝓtinuū ē ꝓpositū. Dōz q tps capt' duplr. Uno' pp̄e vt ē q̄dā q̄ztitas ꝓtinua. & sic oē tps ē ꝓpositū. Alio' capt' put extēdit se ad pn'm tpis. s. nūc & sic aliqd ē qñ simpler. Ul' dōm q qñ simpl'r ē id qd cāt a tpe puo & iperceptibili

Quādo nihil est contrariū

Hic ꝓñt Pe. hys. ꝛemiat de pbetatib' ipi' qñ. q̄ꝫ pma est q qñ nō hz ꝛriū Cui' rō ē. qz si hēret ꝛriū marie qñ pñs ꝓtrariaretur qñ pterito & futuro. sz h nō pt dici. qz qñ pñs pteritū & futurū verificāt de eodē vt dicēdo. iste hō fuit. est & erit. sz ꝛria nūq̄z sil' de eodē verificātur. igit.

Arguit Qñ pteritū & qñ futurꝫ marie distāt & eidē susceptibili vicissim insūt & ab eodē se expellūt. g ꝛriāt. Añs pbat. qz idē ñ pt sil' ēē pteritū & futurꝫ. Dōm lz non pñt sil' ēē in eodē & dici de eodē f'm actū tñ f'm denoiatōz. sz q ñ pñt sil' dici d eod f'm actū h̄ē ppt successiōz eorꝫ & ñ ppt ꝛrietatē

Quando non suscipit ma-

Hic poit scdam pbetatē dicēs. q ñ suscipit magl neqz min' L' rō ē qz qñ imediate cāt a tpe. sz tps ñ suscipit ma. & mi. g nec qñ

Ar fuisse i tpe dt qñ & tñ suscipit magl & min'. Scda ps assupti pbat. qz aliqd dr magl & min' fuisse i tpe. Dōm lz aliqd dr magl & min' fuisse i tpe f'm extēsiōz nō tñ f'm intēsionē

Si ē circūscriptio cor

Postqz autor de ꝛemiauit de qñ qd cōueit tam sbstātijs corporeis q̄z incorporeis. h ꝓñt de ꝛemiinat de vbi. pmo sic diffiniēs ipm. Ubi ē circūscriptio corpis locati a loci circūscriptione pcedēs. In q diffinitōne circūscriptio ponit loco generis

deinde dr corporis ad explicandū ppriū subiectū vbi qd ē subiectiue in corpe locato. Et cū addit a circūscptione loci pcedens tāgit ppriā ⁊ ppinquā cām ipi⁹ vbi. scz cām efficientē q̄ est loc⁹ circūscribens locatū. ⁊ p h differt ab oib⁹ alijs pdicamtis accntiū h̄z nullū immediate causat a circūscptione loci. Et g̅ est spēcia/le pdicamtū. qz hz distinctū modū pdicādi. eo q̄ tnoiat subiectum esse in loco qd nulli alteri ꝓuenit.

Arguit Nullū ꝓsignificatū ē pntū. sz vbi est hmōi. ergo nō est pntū. Maior pbat. qz pdicamtū dz esse reale. Sz minor ptz. qz vbi ē adūbiū. Dōm q. vbi capit tripliciter. Primo interrogatiue. vt vbi ē iohes. Scdo relatiue. vt sortes et vbi plato disputat. Tercio infinite. ⁊ vz tm sic alicubi vl ē in aliq̄ loco. tūc dr q capiēdo vbi interrogatiue ⁊ relatiue. sic ē sincathegreuma. sz h capit ifinite. ⁊ tc ē distinctū pntuz ab aliis.

Ar Oīs circūscptio ē actio. sz vbi nō est actio. ergo nō est circūscptio. Maior pbat. qz vbi ⁊ actio sunt pdicamenta distincta. Dōm q illa est pdicatio cālis. ⁊ nō ydeptica vel essentialis. est enim sensus vbi est circūscptio. i. causat ex circūscriptione actiua loci. ⁊ passiua locati. Vel dr q circūscptio capit tripliciter. Uno⁹ actiue vt est actio ipi⁹ circūscribentis. ⁊ sic circūscptō est in pnto actionis. Alio⁹ capit passiue vt veit a ꝓho circūscriboz. scz p circūscptione passiua corpis locati. ⁊ sic est in pdicamto passionis Tercio mō capit neutraliter vt ē qd tertiū ex vtra q̄ circūscriptione actiua loci ⁊ passiua locati. ⁊ sic capitur hic. et tunc est predicatio ydeinptica.

Arguit Ista diffi⁹ nō ꝓuenit vbi vltime spere. g̅ nō ē bona. Ans pbat. qz illa nō circūscribit ab aliquo loco. Dōm q illa diffinicō datur solū tertio vbi corpm que p se sūt in loco. sed vltima spera solū p accns est in loco ⁊ pm suas ptes qz vna ps ꝓtinet aliā vt ptz iij⁹ physicoz.

Notandū Q loc⁹ ⁊ vbi ꝓueniūt in h q loc⁹ ē causa ppinq̄ ipi⁹ vbi. rōe cui⁹ poit in diffinitōe ei⁹. Sz dr̄ntur realiter a inuicē. nā oīs causa efficiēs extrinseca distinguit realiter a suo effectu. sz loc⁹ ē cā extrinseca ⁊ efficiēs ipius vbi. g̅ realiter distinguit ab vbi. Scdo dr̄ntur qz loc⁹ ē in locāte vt in sbiecto ⁊ vbi ē in ipo locato sbiectiue. Tercio dr̄ntur. qz vbi est tmi⁹ intrinsec⁹ mot⁹ localis. sz loc⁹ ē solū tmin⁹ extrinsecus. Quarto

dicñt. qz loc⁹ est qd absolutũ. ⁊ vbi est quid respectiuũ.

Notandũ Qz vbi diuidit in vbi simplr ⁊ vbi cõpositũ. ⁊ iõ vbi simplr ⁊ vbi ꝓpositũ di eũt spẽs sbalterne ipi⁹ vbi. sz spẽs specialissime sũt. eẽ i domo. esse in ecclia ⁊ sic de alijs. Indiuidua st eẽ in hac ecclia. eẽ in ista domo. Et qz ista vltia pdicamta st modice entitatis. g spẽs sbalterne ⁊ spẽs specialissime ⁊ idiuidua ipoꝝ circũloquũt p ꝓplera ppter penuriã vocabuloꝝ. Vbi ꝓpositũ ẽ qd cãt ex loco ꝓposito. Sz vbi simplr ẽ qd cãt ex loco simplici. Et loc⁹ simplr ẽ aliqd vnũ indiuisibile ipi⁹ loci. qz sic to⁹ locatũ circũscribit adeqte a loco. ⁊ hz pportõz ad ipm. sic etiã qdlibet idiuisibile locati hz pportõnẽ ad idiuisibile loci. sic cẽtrũ ad cẽtrũ. lz tñ vnũ nõ ppe circũscribat ab alio. ⁊ iõ vbi simplr nõ ẽ ppe vbi. sz p similitudinẽ tm.

Ar Qmẽ vbi ẽ circũscptõ corpis vt dt diffi⁹. sz vbi simplr nõ ẽ hmõi. g nõ ẽ vbi. Dm q vbi ppe captũ ẽ circũscptio corpis vt ptz ex diffinicõe. sz ñ oz de vbi similitudinarie acceptio. qz vbi simplr dr p similitudinẽ ad vbi ꝓpositũ ⁊ nõ ẽ vbi ppe captũ.

Querit Utrũ angeli ⁊ de⁹ sint vbi. i. alicubi. vl i aliq loco. Et videt q ñ. qz vbi ẽ circũscptio corpis locati. sz de⁹ ⁊ angeli sũt incorporei. g ñ st vbi Dm aliqd dr eẽ vbi l eẽ in loco kplr. Primo⁹ circũscptiue sicut corpus circũscptũ extrisece a loco. ⁊ sic solũmõ corpalia st in loco. Alio⁹ diffinitiue ⁊ sic angeli st in loco. qz p applicatõez potentie actiue st in vno loco sic q ñ in alio. Tercio⁹ repletiue. vt ẽ illd qd replet oez locũ. ⁊ sic de⁹ est in loco. qz sol⁹ de⁹ replet oez locum. Un esse in loco pmo mõ ẽ vbi. ⁊ nõ duob⁹ vltimis modis.

Proprietates vbi sũt due.

Hic pñt determiat de ppetatib⁹ ipi⁹ vbi. q pma ẽ q vbi ñ hz ꝓtariũ. Cui⁹rõ est. qz vbi immediate causat a loco. sz loc⁹ cum sit quãtitas nõ hz ꝓtariũ. ergo nec vbi.

Arguit Sursum eẽ ⁊ deorsum esse sunt vbi ⁊ tñ ꝓrian tnr. g vnũ vbi ꝓriat alteri. Dm q nõ ꝓtariat qz idẽ dr sursum ⁊ deorsum respectu diuꝝsoꝝ. sicut altitudo turris dr sursum ⁊ deorsum. sed ꝓtaria actu nõ pñt esse in eodẽ.

Arguit Ubicũq ẽ mot⁹. ibi ẽ ꝓrietas. sz i vbi ẽ mot⁹. g ꝓrietas. Dm q vbi capit dupliciter. Uno mõ

phtce ⁊ realr. ⁊ sic in vbi est mot⁹. qz mot⁹ localr q ē ꝛe ꝑdto in cō
trariū. Alio⁹ loyce ⁊ fm rōez scz vt solū dr respectū locati ad lo/
cū ⁊ fm q ꝛenoiatiue pdicar ꝛe pma sba. ⁊ sic nō est mot⁹ in vbi.
neqz ꝯtrarietas. Tūc ponit scdam ꝓpꝛietatē dicens. q vbi non
suscipit magis neqz min⁹. Rō isti⁹ ꝓpꝛietatis est. qz vbi est eē in
loco. scz esse in loco nō intendit neqz remittit. scz pt augmētari per
maiorē extēsionē loci ⁊ locati. g⁹ nec vbi suscipit magis ⁊ minus

Dsitō ē quidā partiū.

Post q̄z Pe. hys. ꝛetmiauit ꝛe pdicamto vbi qd sim/
plr dr esse in loco. h ꝑter ꝛetermiat ꝛe pdicamento si
tus qd dicit modū essendi ptiū in loco ⁊ in toto. Et ab autoē no
mine positionis sic diffinit. positio est quidā ptium situs ⁊ ge/
nerationis ordinatio vt sedere stare. Et qñ q̄rit quare nō diffi/
nit situ sub ꝓprio noie. Dōm q iō. qz situs est nomen nob no/
tius q̄z positio. g⁹ ponit loco generis in diffinicōe positōis. vñ
nō est inconueniens idem diffiniri per seipm sub noie notiori. Et
ꝛeinde addit ptiū ad ꝛenotādū subiectū immediatū positōis quo
mediāte inest toti ꝓposito. Et ponit generacōis ordinatio p pter
positōez innatā. Unū est duplr positio. Una natūalr q scz fit a
natūa sicut a natūa hō hz caput sursum ⁊ pedes ꝛeorsum ⁊ illa
tāgit p scdam pticulā diffinicōis. Alia est ꝓditionalr siue accū/
talr q scz est ab aliq accēte vla volūtate. vt si caput ponēt ꝛeor/
sum ⁊ pedes sursum. ⁊ illa innuit in pma pticla diffinitionis

Notandū Q̄ positio ⁊ situs spēalr sūpta drīt si/
cut supr⁹ ⁊ iferr⁹. ⁊ positō ē inferr⁹. quia
ois positō ē sit⁹. scz ñ ois sit⁹ est positio. qz positō ꝓpe sūpta reprit
solū i reb⁹ natūalib⁹. ⁊ sit⁹ reprit in reb⁹ natūalib⁹ ⁊ mathematicis
mō illō est supr⁹ qd hz se in pl⁹. scz sit⁹ habet se in plus q̄z positio
vt dictū est. ergo situs ē cōius ⁊ supius.

Arguit Positō ē q̄ztitas. g ñ ē eadē cū situ. Aūs pbat
p Arestl. dicētē q q̄dā stl q̄ztitates positōz ha/
bētes i ordinuo. Dōm q positō capit duplr. vno⁹ p ordie ptiuz
int se ⁊ i ordie ad totū tm ⁊ illo⁹ positio ē q̄ztitas. alio⁹ p ordi
natōe ptiū it se i ordie ad to⁷ ⁊ ad locū. ⁊ illo⁹ positō ē v⁷ p ntū

Arguit Positō ē sit⁹ toti⁹. g male poit ptiū. Aūs pbat
qz sedē iacē stat ꝓueit alicui fm totum corpus
Dōm q̄z uis positio ꝛenominat totum subiectū. hoc tamen sō/

lum est gra sua ꝑ partiũ ⁊ ex ꝓsequẽti.

Arguit Ista diffinicõ nõ ꝓuenit oi ꝓtẽto sub diffinito. g nõ ẽ bona. Ans ꝓbat. qz in celo est positio ⁊ tñ diffinitio nõ ꝓuenit sibi. Sed a ꝑs assũpti ꝓbat. qz excludit ꝑ illã ꝑticulã generatõis ordinatio. qz in celo nõ est generatio Dicendũ q̃ dupl'r ẽ generatio. scz ꝑ ꝑe dicta q̃ ẽ de nõ eẽ ꝑuatiue ad esse ⁊ sic nõ capit hic. Alio mõ capit generatio general'r ⁊ cõit. s. ꝑ quacũq; ꝑductione rei. ⁊ sic in celo est generatio.

Notandũ Q̃ oppõ ẽ vnũ ꝑntũ distinctũ. qz habet specialẽ modũ ꝑdicãdi de ꝑma sba. s. se hẽ ad aliud ꝑm suas ꝑtes. Et spẽs sbalẽne eiꝰ sunt positio innata ⁊ positio acq̃sita ⁊ ers equal'r poni. scz poni sursum deorsum. aũ retro dextrorsum sinistrorsum sunt cões spẽs ipiꝰ. scz spẽs specialissime sunt sedere. iacere. stare. Indiuidua sunt sessio iohis. stare petri. ⁊ sic de alijs. Et nõ hẽmꝰ q̃sitm̃ huiꝰ ꝑdicam̃ti sb noie ꝓprio. scz circũloq̃mur ipm querendo quo situat.

Arguit Phs dt in ꝑdicam̃to adaliq̃d q̃ sedẽ ⁊ stat ẽ ñ sunt positões. g male exẽplificat h de eis. Dõm q̃ phs nõ vult negare q̃n sunt in ꝑnto positõis. scz intẽdit dicere q̃ iste ꝑdicatões nõ st ꝓcedẽde sedẽ ẽ positio. qz ibi abstractũ ꝑdicat de ꝓcreto. sed dz dici sedẽ ẽ poni ⁊ nõ dz poni capi passiue. scz vt est situs ꝓtiũ ⁊ vt cõcretũ istiꝰ ꝑdicam̃ti.

Positio nõ habz ꝓtrariũ.

Hic ꝓnit ponit tres ꝑpetates positõis q̃z ꝑma ẽ. q̃ positio non hz ꝓtrariũ. Luiꝰ rõ ẽ. qz si positio hẽret ꝓriũ. tũc vnũ essz ꝓriuz plibꝰ qd ẽ incõueniẽs. Seq̃la ptz. qz si sedẽ ⁊ stare opponerẽtur ꝓrie. tũc eadẽ rõe sedẽ ⁊ iacẽ. vl' stare ⁊ iacere essent ꝓria. ⁊ sic vnũ ꝓtrariaret duobꝰ qd ẽ ipossibile. Etiã ꝓria st forme actiue ⁊ passiue. scz positões nõ st hmõi. g nõ ꝓriant. Etiã ꝓria hnt fieri circa idez. scz sedẽ ⁊ stare nõ hnt natũ al'r fieri circa idez. igr. Mioz ptz qz bruta stãt ⁊ nũq̃z sedent ꝓprie.

Arguit Illa ꝓriãt q̃ marie distãt ⁊ eidẽ vicissim insũt ⁊ mutuo se expellũt ab eodẽ sbiecto. scz sedẽ ⁊ stare st hmõi. g ꝓriãt. Dõz ad miorẽ q̃ ipa ẽ fl'a. qz aliq̃ stãt q̃ ñ sedẽt sicut equꝰ stat. scz nõ sedz. Vl' dr q̃ sedẽ ⁊ stare nõ expellũt se ab eodẽ sbiecto gra ꝓrietatis. sed gratia motuuz quibꝰ acq̃run/

tur. qz qñ p motũ localē vnũ acq̃rit alterꝫ abiſcit. etiã nõ mare distãt ſedẽ z ſtare. qz magꝭ diſtãt ſedẽ z iacẽ Tũc ponit ſcdaꝫ ppetatẽ. di. q positio nõ ſuſcipit magꝭ neqꝫ min⁹. Rõ ẽ. qz positõi nihil ẽ ꝓriũ. g⁹ nõ ſuſcipit magꝭ neqꝫ min⁹. ꝓna tꝫ a deſtructõe cauſe ad deſtructõꝫ effcũs. Et poſſꝫ pbari inductiue. qz ſtare nõ ſuſcipit magꝭ neqꝫ min⁹. nec ſedẽ. zcys. g⁹ positõ nõ ſuſcipit magꝭ zmin⁹ Ulũ lꝫ aliq̃d dicat magꝭ z min⁹ ſedẽ extẽſiue z q̃ ad duratõem. nõ tñ intẽſiue

Proprium ẽ positõi ſubſtãtie

Hic ponit terciã ppetatẽ. di. q ppriũ ẽ positõi prime aſſiſtẽ ſbſtãtie. Et ẽ iſta ppetas ppa quarto mõ

Arguit Illud qd ihẽt ſbe ḣ ſibi nõ aſſiſtit. ſꝫ oĩs poſitõ ihẽt ſbe. g⁹ ſibi nõ aſſiſtit. Dõ. q aſſiſtẽ dꝫ ḣ capi p inherẽ. qz ppe loq̃ndo nullũ accñs aſſiſtit. cũ ſit ſoli⁹ ſbe. Et qñ dr q̃ztitas primi⁹ ihẽt vt pus dictũ ẽ. Dõ. q positõ ſolũ ꝓpak ad iſta q̃ttuor vltia p̃nta iter q̃ primi⁹ aſſiſtit

Ubi⁹ ẽ corpoꝫ et eoꝫ.

Poſtꝫ autor determinauit de ſitu q̃ vlr ꝓuenit oĩb⁹ ſubſtãtijs corporeis. ḣ ꝓñr vltio determinat de p̃dicamẽto hit⁹. qd ſolũ ꝓueit hoi. Et rõ ordis ẽ. qz hit⁹ repit i paucioribꝰ. qz repit tm in hoib⁹. g⁹ ponit vltio loco. Et pmo diffinit hitũ. di. Hit⁹ ẽ corpoꝫ z eoꝫ q̃ circa corp⁹ ſtꝭ adiacẽtia. vt loricatũ eẽ. tunicatũ eẽ. In q̃ diffinitõe adiacẽtia ponit loco gꝭ. et dꝫ capi neutraliꝫ p illo qd mediat iter habẽtẽ z rẽ hitã. qñ ẽ p̃dicatõ ydẽptica z formal. p̃t tñ etiã eẽ p̃dicatõ cauſal. vt ſit ſenſus q hit⁹ cãt ex adiacentia corpoꝫ. Et lꝫ ponat vltio loco fm vocalẽ expſſionẽ. tũ p⁹ verã ꝓſtructõꝫ ponit pmo loco. Dem̃ ponit corpoꝫ p qd tãgit ppriũ ſbem̃ iſti⁹ p̃nti. etiã tãgit cã final. qz hit⁹ finaliꝫ ẽ ppter decorẽ z cooperantũ corpis Dem̃ addit. z eoꝫ q̃ circa corp⁹ ſtꝭ. z tãgit cã efficiẽs iſti⁹ p̃nti. Sꝫ dicẽs. hit⁹ eſt in pma ſpẽ q̃litatis z eſt poſtp̃utũ. g⁹ nõ eſt p̃ntũ. Dõm q hoc eſt duplicitꝫ de. vt pus dictũ eſt in p̃dicamento q̃litatis. circa terciã ſpẽm

Arguit Illud qd nõ eſt mare cõe nõ erit p̃ntũ. ſꝫ hit⁹ nõ eſt mare cõis. g⁹ nõ ẽ p̃ntũ. Dõ. q̃uis ñ eſt

marie cōis ꝛspectu aliorꝫ ꝓntorꝫ.tñ in suo ordine ē marie cōis.qz ē generalissimū sub q̃ ꝓtinent oia genera ꝑalterna.sil'r oes spes specialissime illi ꝓdicamēti

Arguit Tunica ē hit⁹.ꝛ tñ nō ē adiacētia corpis.sed ē illud qd adiacet. Dd.q̃ lz tunica sit hit⁹ material'r.nō tñ formal'r.sz adiacētia tunice dr hit⁹ formal'r

Arguit Uisus ē hit⁹ formal'r:ꝛ tñ nō cāt ex adiacētia corporꝫ.q̃ diffinitō ē mala. Dd.q̃ visus nō est hit⁹ put ꝗ sumit.sz ē hit⁹ put ē alterꝫ extremū oppōis ꝓuatiue. et distinguit ꝗ ꝓuatōem.

Notādū Qz hit⁹ vt ꝗ sumit nō ē res hñs nec res hīta.sz ē aliqd accñs respectiuū medias it hñ tē ꝛ rē hītā.sicut capuciatū eē ñ ē res hñs capuciū.sz dr eē accñ tale ipsi⁹ hois sibi pueniēs ex adiacētia capucij ad caput.Et g⁹ hit⁹ ē vnū ꝓntū distinctū ab alijs.qz ē vnū gen⁹ generalissimū et hz specialē modū ꝓdicādi dr ꝓma ꝑa q̃ ē in q̃le habituatū Uñ ei⁹ q̃stituū sub ꝓpo noie nō habem⁹.sz ipm circūloq̃mur dd̄o q̃ lit ē ꝗ habituatū. vt q̃l'r ē sortes habituat⁹ pueniēt rñdet lorica⁹ gladiat⁹.Et spes ꝑalterne ei⁹ st hit⁹ tori⁹ ꝛ hit⁹ ptiū.exē⁹ ꝓmu.vt armatū eē tunicatū.exē⁹ sedi.vt capuciatū eē. calciatū eē. Spes specialissime st loricatū eē viꝫ.ꝓplatū eē mulierē. In diuidua st calciatio iohis.loricatio petri

Arguit Diffinitō ꝓuenit alijs a diffinito, q̃ nō ē bōa. Añs ꝓbat.qz vbi ē adiacētia corpis ꝛ loci existēt circa corp⁹.ꝛ tñ nō ē hit⁹.Dd.q̃ lz vbi dicat adiacētiā loci et locati.tñ nō dr adiacētiā habētis ꝛ habituati

Hit⁹ suscipit magis ꝛ min⁹

Hic ꝓnr determinat de ꝓpetatib⁹ hit⁹.ꝛ ponit tres. Prīa ē q̃ hit⁹ suscipit magz ꝛ min⁹.sicut ille ē armatior q̃ ē vestit⁹ tunica ꝛ lorica.q̃z ille q̃ solū hz tunicā.p indumēto.

Ad Susceptō magz ꝛ min⁹ ꝑsupponit hīe ꝓriū.vt sepi⁹ dcm ē.sz hitui nihil ē ꝓriū.q̃ nō suscipit magz ꝛ min⁹.Dd.q̃ suscipe magz ꝛ min⁹.i.intēdi ꝛ remitti ꝑsupponit ꝓriū.sz nō suscipe magz ꝛ min⁹.i.magz vl' min⁹ disponi ad aliquē finē.vl' ad aliqd agēdū.q̃ mō hit⁹ suscipit magz ꝛ min⁹

Habitui nihil est ꝓtrariũ.

Hic ponit secda cõitas. ⁊ ē q̃ hitui nihil ē ꝓriũ. Cu⁹ rõ ē qz nullũ accñs respectiuũ hz ꝓriũ inq̃tũ respectiuũ ē. qz nõ ꝓriat illi. ad qd̃ refert. sz sibi relatiue opponit. ⁊ si q̃ñq̃z accñtr respectiuo aliqd ꝓriet h̄ ē grã sui fundamti. sz fundamta ipsi⁹ hit⁹ nõ ꝓriãtur. vt corpa iter se nõ ꝓriant. nec illa q̃ circa corp⁹ st̃. vt tunica vl̄ capuciũ nõ ꝓriant. iõ hit⁹ nõ hz ꝓtrariũ

Arguit Susceptõ magꝭ ⁊ min⁹ p̄supponit hīe ꝓriũ. sz hit⁹ suscipit magꝭ ⁊ min⁹. g̃ etiã hz ꝓriũ. Dd̃z. q̃ nõ ois susceptõ magꝭ cãt ex eo qd̃ hz ꝓtrariũ. nã aliqd̃ dz suscipe magꝭ ⁊ min⁹ dupl'r. Uno⁹ p admittõz vl̄ depuratõz ꝓtrary a suo ꝓtrario. ⁊ sic p̄supponit hīe ꝓtrariũ. Alio⁹ dz aliqd̃ suscipe magꝭ p maiorẽ radicatõz i sbco. ⁊ h̄ mõ oz hīe ꝓtrariũ Ul̄ dd̃. q̃ suscipe magꝭ ⁊ min⁹ adũbial'r ⁊ intẽsiue p̄supponit hīe cõtrariũ. nõ at extẽsiue. q̃ mõ hit⁹ suscipit magꝭ

Arguit Armat⁹ ⁊ iermis st̃ ꝓtraria. g̃ hit⁹ hz ꝓtrariũ. Dd̃. q̃ armat⁹ ⁊ iermis nõ opponũt ꝓtrarie. sz puatiue. qz ierme dt puatõz armoꝝ. ⁊ sil'r vestitũ eē ⁊ nudũ eē. puatiue opponũt. qz nudũ ꝓt puatõz forme h⁹ p̄nti

Proprie proprũ est hitui.

Hic ponit tercia p̄petas q̃ ē p̄pe. p̄pa. i. p̄pa q̃rto⁹ ⁊ ē q̃ hit⁹ sp ē in pl'ib⁹. Cu⁹ rõ ē. qz hit⁹ ē corpoꝝ ⁊ eoꝝ q̃ circa corp⁹ st̃ adiacẽtia. sz in tali adiacẽtia illa q̃ h̄ntur applicãt ⁊ figurãt p̄ figurã h̄ntis. rõe cu⁹ dñr hīi ⁊ adiacẽ h̄nti. ⁊ ecõtra ipm h̄ns q̃dam mõ applicat ⁊ adiacet rei hite. rõ cu⁹ dz hīe. iõ in vtroq̃z ipsoꝝ ē q̃dãmõ adiacẽtia ⁊ applicatõ ad alteꝝ

Arguit Unũ accñs nõ pt̃ eē in diũsis sbcis. sz hit⁹ est vnũ accñs. g̃ nõ erit i diũsis sbcis. Maior p̄z qz accñs nũat ⁊ multiplicat p̄m nũm sui sbci. si g⁹ vnũ accñs poneret in pl'ib⁹ sbcis. tũc eēt vnũ ⁊ nõ vnũ qd̃ iplicat. Dd̃. q̃ hit⁹ nõ ē p̄pe in diũsis sbcis. sz in re h̄nte siue in habituato sbiectiue. ⁊ in re hita effectiue Et hoc nõ ēlincõueniẽs q̃ vnũ accñs sit in diuersis subiectꝭ. sic q̃ in vno subiecto ē pfecte ⁊ ꝓprie. Et in alio impfecte ⁊ imꝓpe

Scit ãt alterꝫ alteri op

Postq̃. P. h. determinauit de veris p̃dicam̃tis. h̃ ꝯnr agit de postp̃ntis. Et rõ ordis ẽ. qz p̃ntũ ꝺt coordinatõz dicibiliũ q̃ st̃ sub eodẽ genẽ tm̃. sz postp̃nta ponũt in diũs generib⁹. mõ oz p̃mo ꝯgnoscẽ coordinatõz dicibiliũ sub vno genere q̃z coordinatõz eoꝝ q̃ sub diũsis generib⁹ reponũt. Vñ postp̃dicam̃tũ ẽ qꝺ dã vocum̃tũ traditũ ab aresto. post ꝗa p̃dicam̃ta valẽs ad ꝯgnitõez eorũ dẽ a posteriori. Et h̃ ꝓbat sic. nã oppositio ẽ vnũ postp̃ntũ. ⁊ vz ad ꝯgnoscẽdũ ꝓpetates ipsoꝝ p̃dicam̃toꝝ. sz ꝓpetates valẽt ad ꝯgnitõz p̃ntoꝝ a posteriori. ergo multo plus oppositõ vz ad ꝯgnitõnem p̃ntoꝝ a posteriori. Et addit a posteriori ad drãm antep̃ntoꝝ. sz alij dicũt q̃ nõ debeat addi. qz in hoc ambo ꝯueniũt. ⁊ q̃ post ⁊ añ fm illos solũ dicũt ordine in determinãdo.

Notandũ Qꝫ ãnqz st̃ postp̃nta. s. oppõ. ꝑus. motꝰ. sit ⁊ hẽ Quoꝝ sufficiẽtia pt sic sumi Nã oẽ postp̃ntũ vz ad ꝯgnitõez p̃ntoꝝ. vl q̃ vz ad ꝯgnoscẽdũ ea q̃ ponũt in p̃ntis q̃ztũ ad eoꝝ fieri. vl q̃ztũ ad eoꝝ eẽ. si p⁹ sic ẽ motꝰ. si q̃ztũ ad eẽ h̃ ẽ tripl'r. Vl vz ad ꝯgnoscẽdũ repugnãtiã p̃ntoꝝ. ⁊ sic ẽ oppõ. aut ordinẽ. ⁊ sic ẽ ꝑus. vl ꝯueniẽtiã. ⁊ h̃ duplr. qz vl vz ad ꝯgnoscẽdũ ꝯueniẽtiã iferioris cũ supiori. ⁊ sic est sit. aut ꝯueniẽtiã accũtis cũ substãtia. ⁊ sic ẽ hẽ

Arguit Posterꝰ etiã ẽ postp̃ntũ. q̃ st̃ pla q̃z ãnqz Ans ꝓbat. qz nõ videt rõ. q̃ re ꝑus sit p̃ntũ ⁊ posterius nõ. Dõ. q̃ sub ꝑori ꝯphendit posterꝰ. qz st̃ relatiue opposita. ⁊ oppositoꝝ eadẽ ẽ disciplina. qz dũ ponũt modi ꝑoris sit satis ponũt modi posterioris. Determinãdo ãt de postp̃ntis. incipit de oppõne. cuiꝰ rõ ẽ. qz oppõ ẽ ꝑncipaliꝰ postp̃ntũ. eo q̃ vz ad ꝯgnoscẽdũ diũsitatẽ q̃ iter generalissima ꝑmo inuenit. sz alia postp̃nta valẽt ad ꝯgnoscẽdũ ea q̃ sub aliq̃ cõi ponũt. ideo ꝑus determinat de oppõe q̃z de alijs postp̃ntis. di. q̃ q̃tuoꝝ sũt spẽs oppõis. nã oppositoꝝ q̃dã st̃ relatiue opposita. vt dñs seruus. q̃dã ꝯrarie vt albũ nigꝝ. q̃dam ꝑuatiue. vt ꝑuatio ⁊ habitus. q̃dam ꝯdictorie Quoꝝ sufficiẽtia sic sumit. Nã oppõ vt hic accipit est repugnãtia ꝑ se duoꝝ extremoꝝ nõ ꝑmittentiũ se sit in eodẽ. vel ergo ambo extrema sunt entia. vel alterꝫ non ens.

Si p̄ⁿ ḣ ē dupl'r. vl' illa entia expellūt se ab eodē ſb̄co reſpcū eᵗ
ꝛz fⁿ actū tm̄. vl' fⁿ actū ⁊ poñaz ſil'. ſi pⁿ ſic ē ꝑria oppō. ſi ⁊ⁿ
ſic ē oppō relatia. Si altez extremū ſit ñ ens ḣ ē dupl'ir. vl' ē ñ
ens ſimpl'r. ⁊ ſic ē oppō ꝑdcōria k ñ ēs fⁿ q̄d ⁊ ſic ē oppō p̄uatia

Arguit In oi oppōe dñt eē duo extrema. ſz i ꝑdcōriis
nō ſt duo extrema. gᵒ i eis nō fūdat aliq oppō.
Mior pbat. qz ꝑdeō fit iter ens ⁊ nō ens. ſz nō ens nō pt eē ex
tremū. Dd. q̄zuis vnū extremoz ſit ñ ens fⁿ rē. qz nō ē a pte rei
exñs. tñ fm rōz ⁊ intellectū ab̄o extrema ſt entia. ⁊ ſic vnū extre
moz ē ens reale. ⁊ aliud eſt ens rōis qd ſufficit ad oppōem

Arguit Ome genᵒ eſt gñalissimū vl' ſbalt'nū. ſz oppō ñ
eſt genᵒ gñalissimū. vt maiſeſtū eſt. nec etiā ſbal
t'nū. qz tūc poſtp̄ntū eſſz tm̄ i vno p̄nto. qd ē ieōueniēs. gᵒ nō ē
genᵒ. Dd. q̄ q̄zuis oppō nō ſit vez genᵒ. hz tñ modū gz. qz op/
pō eſt ſupr̄ᵒ reſpcū iſtaz ſpēz. ſz ome ſupr̄ᵒ reſpcū aliq̄z iferioz
pt dici genᵒ. vl' ad minᵒ hīe modū generis

Arguit Aliq̄ eſt oppō ſubalina ⁊ ſb̄cōtraria. ⁊ ille ſpēs
nō ponūt ḣ. gᵒ iſta diſio eſt iſufficiens. Dd. q
duplex eſt oppō. ſ. t'minoz ⁊ ꝓpōnū. Jā ḣ fit mentio de oppōne
t'minoz ⁊ nō ꝓpōnū. cuᵒ oppō ſubalt'na ⁊ ſb̄cōtraria ſt ſpēs

Arguit De oppōe t'minoz det'minat i phiſica. ⁊ i ānto
tractatu. gᵒ ḣ male fit mentio de ea. Dd. q ḣ eſt
diūſimode. qz ḣ det'miat de oppōe ad ꝛgnoſcendū p̄nta a poſte
rioz. ſz in ānto tractatu det'minat de oppōe in q̄ztū in ea fundat
locᵒ dyalecticᵒ. Et in phiſica magz ꝓpe det'minat de oppōne rez
ſignificataz. ḣ ꝛo de oppōe t'minoz ſignificātiū.

Arguit Capiendo oppōz p repugnātia t'mioz ſic plu
res ſt q̄z q̄ttuor. gᵒ diſio iſta eſt iſufficiēs Añs
pbat. qz hō ⁊ aſinᵒ opponūt ⁊ nō p aliquā ſpēm ḣ nūatā. Dd.
q aliq̄ dñr opponi dupl'r. vnoᵒ formal'r. alioᵒ ꝓtual'r. Uñ due
ſpecieſ vniᵒ gz ſolū opponūt ꝓtual'r. ḣ āt diuidit oppō formal'r
et nō virtual'r. pt tñ oppō duaz ſpeciez reduci ad oppōem ꝑria
riam gratia differentiaz.

Arguit Oia q̄ opponūt opponūt relatiue. gᵒ nulla op
ponūt ꝑrie ꝑdcōrie vl' p̄uatiue. Añs pbat. q̄a
oia relatiue opponūt relatiue. ſz opposita ſt rlatiua. qz dz oppo

sitū oppōsito oppositū. Dōm q̄ oppō capit dupl'r. Uno⁰ p illa intētōe secda q̄ vocat oppō. ⁊ sic ē relatiuū. ⁊ referr̄ ad correlatū suū tāq̄z ad terminū oppositū. Alio⁰ capit p reb⁹ substratis. et sic oppō nō ē relatio. sz ḣ sumit oppō p ipsa re significata. ⁊ nō p secda intentōe

Que ãt sūt relatīe opposita

Hic. P. h. p seq̄t de spib⁹ oppōis. ⁊ volēs determinare de relatiue oppositis excusat se de illis: dī. Que ãt sūt relatiue opposita dictū ē pus. Uñ relatiua oppō nihil aliud ē nisi repugnātia relati ⁊ sui correlati. sic repugnātia pris ⁊ filij i eodē ⁊ rispcū eiusdē

Arguit Illa oppō ē por in q̄ ē maior repugnātia. sed ī ꝓdcōria ē maior repugnātia q̄z in alijs. q̄ ē spēs pma. Dō. q̄ iste spēs oppōis pūt dupl'r ordinari: Uno⁰ q̄z tuz ad repugnātiā. ⁊ fm ordinē illū oppō ꝓdcōria est pma. qz maxima repugnātia ē in oppōe ꝓdcōria. cū sit iter eos ⁊ nō ēs simpl'r. post ḣ seq̄t oppō puatiua. deīn oppō ꝓria. ⁊ vltio ponit oppō relatiua. qz ē minima. Alio⁰ q̄z tū ad eas entitates q̄s extrema ponūt. ⁊ sic oppō relatiua ē por. deīn puatiua ⁊ ꝓtraria. vltimo ꝓtradictoria

Arguit Maior ē repugnātia iter relatiuā oppōes q̄z ī ter ꝓriā. q̄ male dictū ē q̄ oppō relatiua sit minima Aliis pbat. qz iter illa ē maior oppō q̄ expellūt se ab eodē sbiecto fm actū ⁊ poñam sil'. sz relatiua expellūt se ab eodē sbco. fm actū ⁊ poñam sil'. vt dictū ē i sufficiētia. sz ꝓtraria expellūt se ab eodē sbco fm actū tm. Dō. q̄ ille due spēs ꝓsideraī dupl'r Uno⁰ q̄z tū ad ḣ qd ē eē in eodē sbcto respectu diūsorū. ⁊ sic ē maior repugnātia in oppōe ꝓtraria q̄z relatiua. qz ꝓtraria nō pūt actu ei dez iesse nec respectu eiusdē nec respcū diūsorū. sz relatiua bñ pūt eē in eodē fm actū respectu diūsorū. Alio⁰ ꝓsideraī q̄z tū ad ḣ qd ē expellē se ab eodē sbco respectu eiusdē actu ⁊ successiue. ⁊ sic est maior repugnātia iter relatiua q̄z ꝓtraria. qz ꝓtraria bñ pūt eidē iesse successiue. sz nō relatiua ad min⁹ aliq̄.

Arguit Unū oppositorū nō ponit reliquū. sz relatīm ponit correlatīm ⁊ ecōtra. q̄ nō opponit correlatio Dō. ad maiorē q̄ vnū oppositorū nō ponit reliquū in eodē sbco respectu eiusdē. tn bñ in diūsis sbcis. Uñ relatiua opposita nū/

q̃z pñt eē in eodē sbco nec actu nec successiue respectu eiusdē. ⁊ q̃z tñ ad h̄ē maior oppō in relatis q̃z in alijs. Et ē oppō relatia distincta spēs oppōis ab alijs. qz nullū aliud oppositoꝝ iferr suū oppositū nisi relatiue oppositū. Et etiā ābo extrema eiꝰ stꝫ sil' in actu. qd nō fit in alijs spēbꝰ oppōis. qz albū nō ponit nigꝝ. vt dōo albū nigri albū. neqz visus cecitatē. neqz sedē nō sedē

Arguit Quecūqz opponūt opponūt pm̄ aliquē respectū sz relatiua nō opponūt pm̄ aliquē respectū. g̃ nō opponūt. Minor pbat. qz relatiua ꝓueniūt in respectu. g̃ ñ opponūt in eodē. Dd. q duplex ē respectꝰ. s. positiuꝰ ⁊ ē dependētia relatiui ad correlatū. ⁊ in illo ꝓueniūt. Aliꝰ ē respectꝰ repugnātie p̄m quē respectū in q̃libet extremo respectiuo ē vna forma q̃ ñ pt esse in alio. ⁊ in illis nō ꝓueniūt. sz opponūt.

Cōtraria sūt que sub eodē

Hic determinat de secda spē oppōis. s. ōria. quā pmo diffinit. di. Cōtraria stꝫ q̃ sub eodē genere posita stꝫ. ⁊ maxime a seinuicē distant. ⁊ eidē susceptibili vicissim insunt. a q̃ mutuo se expellunt nisi alteꝝ eoꝝ insit a natura. sicut albū ⁊ nigꝝ ꝓtrariant. Et in illa diffinitōe intelligit opposita loco g̃. dem̄ addit q̃cunqz sub eodē genere posita sunt ad excludendū ōdictoꝝie ⁊ p̄uatiue opposita. q̃ꝝ vnū extremoꝝ sp̄ est nō ens. ⁊ nō ens nō pt poni sub genere. ⁊ intelligit de eodē genere p̄ pnq̃. Dem̄ ponitur maxīe a seinuicē distant ad drām medioꝝ q̃ sunt inter ꝓtraria. q̃ inqztū media sunt nō ꝓtrariant extremis. sicut rubeū est medīū albi et nigri. ⁊ nulli eoꝝ ꝓtrariat. Dem̄ dr eidē susceptibili vicissim insunt ad drām relatiue oppositoꝝ q̃ expellunt se ab eodē subiecto pz actū ⁊ pōnam ⁊ nō insūt eidē successiue. dem̄ addit a quo mutuo se expellūt. qd ponit ppter dispata. q̃bꝰ ꝓueniūt pticule p̄cedētes. sz nō expellūt se ab eodē sbcto. nec pp̄e stꝫ ōria etiā p eā dez pticulā excludūt drē sbales. Ultīo ponit. nisi alteꝝ illoꝝ insit a natura. ppt ōria q̃ stꝫ in sbcto naturali. vt calor in igne q̃ ñ pt expelli ab ipso. qz ē in eo q̃ damō vt in pncipio essentiali eiꝰ ppter qd dr. P. h. q caliditas est in igne nō sicut ꝓpcēs in sbcto. sed sicut subale in eo cuiꝰ est subale. qd nō debet intelligi ac si eēt de substātia ignis tanqz eiꝰ essentiā ꝓstituens. sz tanqz pncipia substātialia ꝓsequens. quo mō ppria passio dr esse substantialē subiecto eius.

Arguit Bonū ⁊ malū ōriank. ⁊ tñ nō ponūt sub diūs generib⁹. cū sint met alioꝝ genera vt ōt phs ī pdicamtis. Dō. q dupler ē gen⁹. s. mozale ⁊ logicale. Uñ bonū et malū nō ponūt sb eodē genē mozali. qz st met genera diūsa. tñ bñ ponūt sb eodē genē logicali. qz sb pma spē q̄litat. put dicūt hic⁹ bonos ⁊ malos. vl sb genē actōis ingrtū dicūt act⁹. ⁊ h capiēdo bonū ⁊ malū ī mozalib⁹. qz si capiāt vt st passiōes ent sic opponūt puatiue ⁊ ñ ponūt so eodē genē. sz st trāscēdētia

Arguit Cōtrad cōria pl⁹ distāt qz ōria. q ōria nō mag me distāt. Añs pbat. qz ōdictō ē maxia repugnātia. qz fit iter ens ⁊ nō ēs. Dō. lz ōdcōria magis distāt simplr loq̄ndo ⁊ ex gen⁹ qz ōria. nō tñ magis distāt sub eodē genē. Uel dōm. q ōria maxie distāt distātia positiua

Arguit Albedo ⁊ nigredo ōriank ⁊ tñ ñ maxie distāt sb eodē genē. igr. Añs pbat. qz albedo ⁊ scia magis distāt. Dō. q pl⁹ distāt sb eodē genē remoto sz ñ ppinq

Arguit Albū ⁊ nigr. calidū ⁊ frigidū ñ maxie distāt sub eodē genē ppinq. q⁹ nō st ōria Añs pbat qz frigidissimū ⁊ calidissimū. albissimū ⁊ nigerrimū pl⁹ distāt Dōm. q qz̄uis plus distāt accñtalr. nō tñ ecntialr. qz illa ecntialr dicūt eādē formā. qz albū albi⁹ albissimū st idē ecntialr.

Arguit Cōtraria pñt eē in eodē sbco. q⁹ male ponit ī diffinitōne a q mutuo se expellūt. Añs pbat. qz calidū ⁊ frigidū st sil in repido. Dō. q qz̄uis calidū ⁊ frigidū st in eodē fm eē ipfectū ⁊ remissū. tñ nō st in eodē fm eē pfectū ⁊ intēsū. ⁊ fm illud eē ōria dñt maxie distare

Arguit Albū ⁊ nigr ōriank ⁊ pñt eē in eodē sbcto fm eē pfectū. Assāptū pbat. qz pñt sil eē in clipeo Dō. q ibi nō st in eodē sbco ptiali. qz clipe⁹ ōr fm diūsas ptes alb⁹ ⁊ niger. sz vna ps clipei nō pt eē nigra ⁊ alba sil

Arguit Caliditas ē accñs ignis. q⁹ ē in igne sicut ī suo sbco ⁊ p ōñs. P. h. male ōt q caliditas nō ē in igne sicut accñs in suo sbco. Añs pbat. qz ē in tercia spē q̄litat Dō. q dupler ē accñs. s. cōe ⁊ pprīū. mō caliditas ñ ē accñs cōe sicut albū in ptete. sz ē accñs pprīū. qz illa. ignis est calidus. ē ī materia naturali. qz pprīū ignis ē caliditas. sicut risibile nō ē

actñs cõe hoīs ſz ppriũ. ſz actñs ppriũ in cõpatõe ad acñs cõe
ōr ſubale. qz pncipia ſubalia ſui ſubiecti ꝓſequit vt patuit.

Arguit Subale cõſtituit ſubam. ſed caliditas in igne,
nõ ꝓſtituit ſubam ignis. g nõ ē ſubale eiꝰ. Di/
cendũ q ſubale capit dupl'r. vnoꝰ p illo qd ē intrinſece ꝓſtituẽs
ſubam et ſic ſupioza dicũt ſubalia reſpectu inferioꝝ et ſic nõ ca
pitur h. Aliomꝰ capit ſubale nõ quaſi intrinſece ſubaz ꝓſtitu/
ens ſz pncipia ſubalia ꝓñs et ſic caliditas ē in igne vt ſubale

Arguit Caliditas ē pncipiũ ignis. g nõ ē eius pnci/
pia ꝓñs. Añs pbat p ph̄m ſcdo d gñatõe. Di
cendũ q licet caliditas ſit pncipiũ ignis opandi. nõ tñ ē pnci/
piũ eēndi eius ſicut quelibet ppria paſſio pōt eſſe pncipiũ opan
di ſubiecti. ſed nõ eſſendi cũ tale ſp ſit prius eo cuius ē pncipiũ

Ar Sicut punctꝰ ē in linea. ſic calor ē in igne ſed pũctꝰ ē i li
nea ſicut pncipiũ formale. ergo etiã calor ē in igne ſic pn/
cipiũ formale. Dõm q ignis capit dupl'r. vnoꝰ ſm ſuũ eē ſuba
le vt eſt quoddã cõpoſitũ ex materia et forma ſubali. ⁊ ſic calor.
ē ſibi actñs qz calor ē ſubiectiue in materia ignis ⁊ nõ eſt forma
ſubalis eius neqꝫ pncipiũ ſubale. Alioꝰ ꝓſideraſ vt eſt elemen/
tũ actiuũ reſpectu corpum generabiliũ ⁊ corruptibiliũ, put agit
in alia elemẽta. et ſic caliditas ē de eſſentia ignis ſicut albedo ē
pncipiũ formale parietis albi. qz ignis agit mediãte calore eiꝰ.
et iſto modo debet intelligi illud qd dicit in textu.

Arguit Nullũ actñs pōt eſſe in materia. g male dr q
caliditas ſit in materia ignis ſicut in ſubiecto.
Añs pbat qz actñs p h̄ differt a forma ſubali que p ſubiecto.
habet materiã pmã. Dõm q materia nõ capit hic p altera pte.
cõpoſiti. ſed p toto cõpoſito qd eſt ſubiectũ accidẽtis.

Notãdũ Qꝰ duplicia ſunt ꝓtraria. ſcz mediata ⁊ im
mediata. Cõtraria mediata ſũt que ſic ſe ha
bent q nõ eſt neceſſe alterꝫ ineſſe ſuſceptibili. vel inter q ē aliqd
mediũ eiuſdẽ generis p pticipationẽ vt inter albũ et nigrũ me/
diant fuſcũ ⁊ rubeũ q quodãmõ pticipant naturã albedis ⁊ ni/
gredinis. Cõtraria imediata ſũt q ſic ſe hñt q neceſſe ē alterꝫ eorꝫ
eē in ſubiecto. vl inter que nõ mediat aliqd eiuſdẽ generis. vt inſ
ſanũ et egrũ nõ eſt aliqd mediũ ſui generis. ſz neceſſe eſt ſp vnuz
eorꝫ eſſe in ſubiecto p prio vt quodlibet animal eſt ſanũ vl egꝫ

Et ista cōtraria dicūtur īmediata p carentiā medij positiuī. licet tū habent mediū p abnegationē de quo ambo extrema vere negantur vt de lapide simul negatur sanū et egrū. Et ꝓtraria mediata sunt duplicia. nā quedā sūt ꝓtraria mediata q̄ medijs sē noia īposita. vt albū et nigrū quoꝝ media sunt viride rubeū fuscū. Alia sūt q̄ medijs nō sūt noia īposita vt bonū ⁊ malū ⁊sic dē⁹ circūlocū illa p abnegatōz extrēoꝝ dicēdo nec bo⁷ nec malū.

Arguit Inter sanū et egrū dat mediū. ergo nō sūt ꝓria īmediata. Añs ꝓbat qz medici ponūt corpus neutꝝ qd nec est sanū nec egrū. Dōm q ꝓprie inter sanū ⁊ egrū. nō est aliqd mediū. qz illud dr sanū qd hz equalitatē humoꝝ. ⁊ illud dr egrū qd habet inequalitatē humoꝝ. sz inter equalitatē. et inequalitatem nō est mediū. ergo nec inter sanū et egrū.

Priuatiue opposita sunt.

Postq̄z autor determinauit de oppōne relatiua et cōtraria in quibus ambo extrema sunt forme reales. hic ꝓsequēter determiat de oppositione p̄uatiua et contraria. quarū vnū extremū est ens et aliud nō ens. et per hoc patet ratio ordinis. Sed q p̄uatiua oppositio pōnitur ante cōtradictoriā ideo est. quia in p̄uatiua oppositione vnū extremoꝝ est ens et aliud ē nō ens priuatiuū qd est ens ꝑm quid. sz in ꝓdictoryis vnū extremoꝝ ē ens et aliud ē nō ens simpliciter. ergo priuatiua p̄cedūt cōtradictoria. Dicit ergo p̄mo priuatiue opposita sunt que habent fieri circa idē subiectū ordie irregressibile tpe determinato a natura. Vñ priuatia oppositio est repugnātia habitus et p̄uatōis et habitus est forma positiua ī aliq̄ subiecto sicut vis⁹ in oculo. sz priuatio ē negatio forme in subiecto cū aptitudie ad ip̄m sicut cecitas dicit negationē potētie visiue in oculo. et relinq̄t aptitudinē ad ip̄az eo q relinquit principia remota visus. sed principia ꝓpinqua negat q̄re nō ꝓtigit fieri reditū de p̄uatiōe in habitū. et ḡ bn dr ordine irregressibili p qd differt a ꝓtrariis in q̄b⁹ fit trā.it⁹ d vno

Ar Dōme fieri termiat ad eē. sz p̄ /extrēoꝝ in alid et ecōtra uatio nō ē. ḡ nō fit. ⁊ p ꝓseqns male dr q p̄uatiue opposita habēt fieri circa idem sbiectū. Dōm q dupler est fieri. scz. p se et p accidens. tūc dicit q oē fieri p se termiat ad eē. sz ḡ nō oportet de fieri p accidēs. quo modo fit p̄uatio.

Ar Rationale ⁊ irrōnale sunt ꝑuatiue opposita ⁊ tm̄ nō habent fieri circa idem subiectū. g̃ diffō mala. Dōm q̃ rōnale et irrōnale nō sunt ꝑuatiue opposita ꝓm rem ꝓcatam. qz ambo dicūt formas positiuas. sed solū ꝓm modū ꝓcandi. ⁊ ꝓm vocem. Uel dicendū q̃ sicut sunt ꝑuatiue opposita sic etiā habent fieri circa idem subiectū. sed sunt ꝑuatiue opposita ꝓm quid. et ergo etiā habent fieri circa idem subiectū in genere tm̄. Sic etiā circa hominē cecū a natiuitate fit cecitas. et circa eū in nūo non fit visus sed sufficit q̃ fiat circa idem subiectū in specie.

Ar Cecitas inest talpe et tm̄ visus nō ꝓtingit circa idē numero nec idē spē cū talpa. Dōm q̃ talpa nō ē ceca. sz hz organū visus ⁊ oculos sub pelle ⁊ sic hz ponaz videndi. sed nō ꝓt in actum ꝓpter pelliculam suppositā.

Ar Scientia ⁊ ignorantia sunt ꝑuatiue opposita. et tm̄ ꝓtingit de ignorantia ire ad sciam ⁊ ecōtra. Etiā iusticia ⁊ iniusticia opponūtur priuatiue et tm̄ fit regressus de iusticia ad iniusticiam et ecōtra. g̃ male dr ordine irregressibili. Dōm q̃ duplex est ꝑuatio scz ꝓfecta ⁊ impfecta. Perfectā ꝑuatō ē q̃ negat habitū ⁊ ꝓpria ꝓncipia ipius habitus vel est q̃ ꝑuat actum et sil'r aptitudinē ꝓpinquā ex defectu alicui⁹ ꝓncipij naturalis vt cecitas. Impfecta ꝑuatio est que negat habitū sz nō ꝓpria ꝓncipia eius. vel que ꝑuat actū tm̄. et nō aptitudinē vt quies mot⁹. Tūc dr q̃ ignorantia ē impfecta ꝑuatio scientie qz negat habitū scientie nō tamē ꝓprium principiū eius qd̄ est intellectus. sed dist⁹ intelligit d̄ ꝑuatōe ꝓfecta. Unde priuatio ē carentia forme i sb̄iecto apto nato. si em̄ subiectū nō ēet susceptibile tūc nō ēet ibi ꝑuatio vt lapis nō dicitur cecus eo q̃ nō videt qz nō est natus videre. et sic duo sunt de rōne. ꝑuatōis. Et habitus est forma positiua habita in aliquo subiecto sicut visus in oculo.

Ar Omis priuatio derelinquit aptitudinē in subiecto. g̃ nulla ꝑuatio priat actū et aptitudinē. Dōm q̃ duplex ē aptitudo. vna est ꝓpinqua. ⁊ est potētia naturalis exercendi vel habendi aliquē actum vt potentia visiua et illa nō derelinquit in ꝑuatione ꝓfecta. Alia est remota que scilicet ꝓsequitur pricipia essentialia rei. sicut ꝓpria passio et aptitudo recipiendi visum respectu aīalis ꝓfecti et illa nunq̃z auffertur.

Cõtradictoria oppositõ est

Hic vltimo diffinit oppositõz ꝯtradictoriã dicẽs q ꝓtradictõ est oppositõ eᵗ ꝑm se nõ est dare mediũ vt eẽ ⁊ nõ esse q̃ diffõ sic intelligiť ꝓtredictio ẽ oppõ supple terminoꝝ eᵗ. ſ. oppõis ñ ẽ dare mediũ supple p ꝓticipatõez vl' abnegatõem ꝑm se. i. simpl'r ⁊ absolute et nõ ꝑcise circa vnũ ꝯtermiatũ subiectũ. Et p ꝗ exclu dunť ꝯria imediata. et sil'r ꝑuatiue opposita inter q̃ dať mediũ p abnegatõem respectu subiecti nõ susceptibilis Et est rõ diffõis qz ꝓtradictio est repugnãtia inter ens et nõ ens simpl'r. ſz inter ens et nõ ens nõ est dare mediũ g̃ ⁊c. Et lz nõ ens nõ sit extremũ ꝑm rẽ ẽ tñ ꝑm itellc^{m} q̃ ꝓcipit nõ ens p negatõz entis qõ suffic.

Ista diffᵒ ꝓuenit aliꝗs. g̃ nõ est bona. Añs ꝓbať qz cõue/nit ꝓtrariꝗs imediatis. Dõm q dupleꝛ est mediũ. ſ. p ab/negationẽ ⁊ p ꝓticipatõez. Uñ in cõtrariꝗs imediatis ẽ bene me diũ p abnegatõz vtrozũqz extremoꝝ qñ subiectũ nõ ẽ suscep ti/bile illoꝝ vt lapis nõ est sanus neqz eger. Sed in cõtradictoria oppõne nec est mediũ p ꝓticipatõz nec p abnegatõem.

Inter ens et nõ ens est mediũ p ꝓticipatõem vt ens ĩ po/tentia sicut materia ꝑma que est ens ⁊ nõ ens. g̃ in oppõe ꝯdictoria est aliqõ mediũ p ꝓticipatõem. Dõm q ens in potẽ tia nõ est mediũ qz ens in poña ẽ ens. vñ qñ dicť q iter ens. ⁊ ñ ens nõ ẽ mediũ ibi ens capiť p ẽte ĩ actu ⁊ ĩ poña sil' ⁊ nã p ẽte

Cõtradictio ẽ mediũ inť ꝯdictoria. g̃ inť ꝯ /in actu tm̃. dictoria ẽ dare mediũ. Añs ꝓbať qz ꝓtradictoria ꝯdicũt sibi inuicẽ p ꝯdictõz vt p cãm formalẽ. g̃ est mediũ. Dõm lz cõ/tradictõ sit mediũ ꝓpatõis ꝓtradictorioꝝ qz ꝓtradictõz ꝓpãť adiuicẽ tñ nõ ẽ mediũ ꝗificatõis ꝯdictoriaꝝ sic. ſ. q de ꝯdictõne ꝗificeť vtrũqz ꝯdictorioꝝ vl' neutꝝ ⁊ ꝗ illo itellꝗť diffinitõ

Cõtradictoria maxie distãt ſz inter q̃libz distãtia ẽ dare mediũ p qõ distãt ꝗť. Dõm q dupleꝛ ẽ distãtia. ſ. local' ⁊ positiua et ĩ illa est dare mediũ. Alia est distantia ꝑuatiua ⁊ re/pugnãtie. i. distãtia q̃ est repugnãtia ⁊ ĩ illa nõ ẽ mediũ. Et ꝗ di stãtia ẽ ĩ cõtradictõe ẽmioꝝ q̃ iõ ẽmioꝝ ꝗz ñ qz fũdať sup terios ſz qz fũdať sup ꝑcata termioꝝ ⁊ nõ supra res ꝑm se cõsideratas.

Rius diciť q̃druplici.

Postq̃ pe.his.ꝛetermiauit ꝛe postp̃dicamento qd̃ valet ad cog
noscendũ distinctionẽ et diuersitatẽ dicibiliũ incõplexoꝝ q̃ po/
nũtur in p̃nto.hic p̃ter ꝛetermiat ꝛe postp̃dicamẽto prior̃ qd̃
valet ad cognoscendũ ordinẽ illoꝝ dicibiliũ.nã ꝑmus modꝰ est
inter indiuidua qꝛ vnũ ẽ ꝑus alio tpe ꝛ gnatione.scd̃us ẽ inter
genera ꝛ spẽs int se.tercꝰ nõ solũ valet in loyca sꝛ in oĩbꝰ scien/
tys vt in grãmatica lr̃e sunt ꝑores syllabis.quartꝰ cõuenit indi
uiduis et est politicis maxie necessarys.q̃ntus ẽ inuẽtꝰ ꝑ aresto
et vꝛ ad p̃gscendũ qũo sbiectũ ẽ ꝑꝰ ꝓprias passiões. Etiã vꝛ illd̃
postp̃ntũ ad cognoscẽdũ q̃ suba ẽ aĩ actũs natura tpe ꝛ diffẽs.
Assignãs q̃nqꝛ mõs eiꝰ q̃ in hijs ꝗsibus p̃tinent Tpe natura ꝑ
us ordie dic et honore.Causam causato dicimus esse ꝑus.

Querit Que ẽ sufficiẽtia q̃nqꝛ mõꝝ prioris.Dd̃m q̃
ista qꝛ oẽ ꝑus vel sumit ꝗm ordinẽ p̃positõis
ꝛ discipline.et sic ẽ tercius modꝰ.vl ꝗm ordiuẽ rei ꝛ hoc ẽ dupl'r
vel sumit ex pte eẽ rei vl ex pte p̃ntiũ ipm eẽ vt sũt pfectio ꝛ cãli
tas. Si ꝑmũ hoc ẽ dupl'r.vel sumit ex pte eẽ rei absolute ꝛ sic ẽ
scd̃us modus.vel ꝗm durationẽ ipsius et sic ẽ ꝑmus. Si ex pte
p̃cequentiũ hoc est dupliciter.vel sumit ꝗm viã pfectionis ꝛ sic ẽ
qartus modus.aut causalitatis et sic ẽ modꝰ quintꝰ.

Ad Aliq̃d ẽ ꝑus alio ꝗm locũ.gꝰ sũt pl'es mõi q̃ q̃nqꝛ.Dd̃ꝛ
q̃ priꝰ ꝗm locũ p̃hendit sub ꝑori ꝗm tps.qꝛ tps ꝛ locus
pari mõ se hũt in mẽsurando res qꝛ vtrũq̃ ẽ mensura extrinseca
rei. Et sub prio mõ etiã p̃henditur modus ꝗm quẽ angeli st̃ ꝑ
ores nob ꝛ Deus creaturis.licet.eim Deus et angeli nõ mẽsarent
tpe ꝑpe dcõ mẽsurant tũ tpe extendendo ipm ad euitinitatẽ ꝛ eẽ/
nitatẽ

Ad In tpe nõ ẽ priꝰ neqꝛ posteriꝰ q̃ nihil ẽ priꝰ alio ꝗm tps. Aĩs pbat qꝛ nihil hẽmꝰ d̃ tpe nisi nũc qd̃ ẽ indi
uisibile. Dd̃m licet nihil hẽmꝰ ꝛe tpe nisi nũc in facto eẽ ꝛ i actu.
tũ ꝗm successionẽ et in poĩa sunt plures ꝑtes tpis.

Ad Est aliquis modus prioris ꝗz quẽ cã efficiẽs ẽ prior suo
effectu sic domificator ẽ prior domo quã facit ꝛ tũ ille mo
dus h nõ ponit. Dd̃m q̃ p̃hẽdit sub q̃n.o qꝛ si cã q̃ p̃uertit cũ
suo effectu ẽ prior qd̃ minꝰ videt.gꝰ magis cã que nõ cõuertit cũ
suo effectu erit prior effectũ. Prioꝰ aliq̃d dꝛ eẽ priꝰ ꝗm tpus qd̃ ẽ
vel fuit i priori tpe.vt hõ q̃ hꝛ ꝛcẽ ãnos ẽ ꝑor illo q̃ hꝛ.v.ãnos

Ar Sicut se hꝫ decē ad viginti. ita se hꝫ decē annoꝝ ad hoiez viginti annoꝝ. sz decē sūt añ viginti ḡ hō decem annorum erit añ hoiem viginti annoꝝ Dōm q decē ꝛ viginti capiunt dupl'r. vnꝰ in rōe ptis ꝛ tertiꝰ. ꝛ sic decē st̃ añ viginti. sicut ordine ꝓstitutōis ps est ante totum. Alio mō fm se et absolute ꝛ sic tertꝝ in eodē decez sunt añ viginti. qꝛ idem homo prius est decez annoꝝ q̃z viginti. sz in diūsis viginti sūt añ decem qꝛ hō viginti annoꝝ est por et senior homine decez annoꝝ. Et sic debēt ḥ cōparari. qꝛ cōpando vnā rem ad aliam illud qd̄ est seniꝰ et antiquiꝰ alio est priꝰ fm tempꝰ Sz diceres homo viginti annoꝝ non est senex. ergo nec est senior. Dōm q q̃z uis non sit simpliciť senex tamen bene cōpatiue in ordine ad aliū qui est decē annorum. qꝛ ille qui habet viginti annos dicit̃ senior illo q̄ hꝫ decē annos

Becūdo mō dicit̃ priꝰ fm naturā a quo non ꝓuertit̃ subsistendi cōsequētia vt vnū est prius duobus. duobꝰ em exñtibus consequēs est vnuz esse et nō econtra. Unū subsistēdi ōntia dicitur quādo arguitur ab esse vniꝰ ad eē alterius ꝛ ecōtra. vt hō ē. gꝰ risibile ē ꝛ ecōtra risibile ē ḡ hō est.

Ar Inter numerū binariū ꝛ ternariū ñ ꝓuertit̃ subsistēdi cōsequētia. etiā bñ valz arguēdo ab esse vniꝰ ad eē alteriꝰ et tam vnꝰ nō est prior alio. Scēa ps ꝓbatur qꝛ binarius et ternarius sūt spēs nūeri et spēs sunt coēque sub genere. Dōm q spēs iste habent duplicem cōparōnē. vno mō inter se et sic binarius est prior ternario. ꝛ sic loquit̃ textꝰ. Alio mō cōpant̃ ad genꝰ et si vna nō est por alia. qꝛ equalit̃ ꝓticipāt rōem nūeri.

Ar Inter hoiem et sortē nō conūtitur subsistendi cōsequētia ꝛ tū hō non est por sorte. Scēa ps assū pti ꝓbat̃ quia homo est vl'e. et vniūsale est pꝰteriꝰ singularibus Dōm q vniuersalia possunt dupl'r cōsiderari vno modo material'r pro natura ꝓmuni subiecta intentōi vniuersalitatis. vel pro vniuersali in compelto et sic fm naturā vniūsale est prius singulari. Alio formaliter ꝓ intentione vniūsalitatis. vel cōpleta rōe vniūsalitatis et sic Arestoriles dicit in primo de aia q vl'e est posteriꝰ singularibus qꝛ ꝓ abstractionē a singularibus fit vniuersale.

Tercio modo dꝛ aliq̄d priꝰ fm ordinem quendā vt in disciplis ꝓncipia por a st̃ conclusionibꝰ ꝛ i grāmatica lr̃e poēs st̃ syllab. ꝛ in rhetorica ꝓhemiū ē pꝰ narratione.

Sed Oē p̄ē p̄ꝰ ꝓz aliquē ordiez. ḡ iste mōꝰ ñ ē distictꝰ ab aliꝭ
Dōz q̄ lez ī q̄lz mō p̄oz sit ordo gñal'r captꝰ. ñ tñ doctne
vl' disciplie. Vel dicendū q̄ liez omē prī sit prīꝰ ordie ñ tñ quo
dā ordine scz cognitōis vl' disciplie de quo fit hic sermo.

Quarto mō dz prīꝰ qd melius est ⁊ honorabilibꝰ Cō
sueuerūt enī plurimi hoies honorabiliores ⁊
magz dilcōs apd se dicē p̄ores. ⁊ ab illo sūptꝰ ē ille q̄rtꝰ modus

Arguit Spēs est pfcior ⁊ honorabl'ior gñe ⁊ tñ spēs ñ
est prior gñe. Sed ꝓ ps ꝓbat qz pricipiatū ñ p̄
cedit pricipiū Dōm q̄ lez via gñatōis q ē ab īpfcō ad pfectū spes
nō sit prior genere. eo q̄ pricipiat a genere. tamen ordie pfectōis
species est prior genere. Et similiter dicit de materia et forma.

Quitus mōs ē qñ aliq̄ ꝓutūt q̄ ad sbsistēdi ꝓnaz ⁊ tñ
vnū est cā alt'r qz illd qd est cā digne natal'r
dz p̄ꝰ sic hō ⁊ risibl'e. Sil'r ḡ res hoiez currere cōutit cū hac ozōe
hō currit. ⁊ si hoiez currere sit ꝓm ḡ ē ꝓa hō currit ⁊ ñ cō. rs ei ē
causa orationis vere de se facte et nō econtra. quia ab eo qd res ē
vel non est oratio dicitur vera vel falsa.

Arguit Petrꝰ hispanus p̄ꝰ dixit q̄ sūt q̄tuor mōi priori
tat' ḡ male addit quitū. Dōm q̄ ḡ qd prīꝰ dixit
intelligitur ꝓm antiquos sed illū quintū modū supaddit aresto

Arguit Oratō vera non cōuertit cū esse rei significate
p̄ipaz. ḡ ille modꝰ nō valz. Añs ꝓbat qz iohēz
currere sepe ꝓm ē qñ tñ nō stati ē actualit aliq̄ ꝓpositō enūtiās
iohez currere. Dōz q̄ liez res significabl'is p oōez verā non cō
uertat ꝓm ēndi ꝓnīā cū ozōne vera. tñ res actualiter significata
p orationē ⁊ ozō vera cōuertunt ꝓm essendi cōsequētiā ita q̄ rez
esse precedit orationem veram tāq̄z causa suum effectū.

Arguit Causa et effectus sunt simul p sedm modū sil'i
tatis igit causa nō est prior. Añs ꝓbat qz causa
et effectꝰ sunt relatia q̄ sūt sim'l natura. Dōm q̄ qñ causa ⁊ effectꝰ
capiunt formaliter p respectibꝰ tunc sūt simul natura. non tamē
quando capiūtur materialiter et pro denominatis.

Imul dicitur tribus

Post q̄z Pe. his. determiauit de pꝰ p̄dicamēto qd va

let ad cognoscendū ordinē supiorīs et inferiorīs int̄ se. hic ꝓse/
quenter ætermiat de postp̄dicamento sil' q̄d valet ad cognoscen/
dū ꝓuenientiā plurīu inferiorīn supiori suo. Et ponit tres mo
dos que in his ꝓlibus ꝓtinent. Tpe dico sil' q̄z generatio nūc
est. Que ꝓuenīt̄ur dicimus esse simul. Suntq̄z simul spēs ge/
nus vnū ꝓdiuidentes. Quoz modoz sufficiētia sic hētur naz
quecūq̄z sunt sil' vl' sūt sil' tpe vel natura. si primū sic ē prim⁹ mo
dus. si scōm hoc est dupl'r. vel talia sunt sil' in natura relatiōis.
z sic est secūdus modus vel in natura diuisionis z sic est tertius

Ar Illa q̄ st̄ sil' naťa st̄ sil' tpe. g⁰ p̄m⁹ mod⁹ nō distīguit ab
alys. Dōm q̄ alia et alia rōne dicunt sil' tpe z natura z er
go etiā ponūtur modi distincti vt patebit in assignatōe modoz

Ar Quinq̄z sunt modi priorīs. ergo quinq̄z erūt modi simul
tatis. Cōseqntia pbatur qz tot modis dr vnū oppositoz
quot modis et reliquū. Dōm q̄ simul accipitur dupl'r. vno⁸ ge
neraliter pus dicit ꝓuenientiā aliq̄z duoz in vno tercio. z sic st̄
plures modi simultatis q̄z hic ponūtur qz aliqua dicūtur simul
loco. Alio mō spēaliter put ē vnū postp̄dicamentū et p̄m q̄ et⁹.
modi ducūt nos in cognitionē p̄dicamentoz. et sic sunt tm̄ tres
modi. nā prim⁹ modus valet sic. quia in vnoq̄z p̄dicamēto st̄
spēs habētes passiones q̄ cū subiectis suis sūt sil' tpe z neutrū ē
pri⁹ aut posteri⁹. secūd⁹ valet p̄cipue ad secundam ꝓprietatē re/
latiuoz tertius valet q̄ in quolibet p̄dicamēto sunt dr̄ne op/
posite q̄ sil' diuidūt'gen⁹ et constituūt spēs z vl'r oia inferiora ali
cuius supiorīs dicūtur simul p̄m tertiū modū. Vel dōm ad ar
gumentū q̄ simul et prius nō sūt opposita sz dispata. nā prius
p̄ opposito suo habet posterius. Primus modus est q̄ illa di/
cuntur simul quoz generatio est in eodē tpe et neutr̄ eoz est pri
us neq̄z posterius sicut subiectum et ꝓpria passio vt hō z risibi/
le. Et opponitur iste modus primo⁰ priorīs.

Ar Puer z senex nūc viuentes sunt simul tpe cū sint in eodē
tempe et tū generatio eorū nō fuit in eodē tempore ergo
male ponitur primus modus. Dōm q̄ q̄uis sunt simul p̄m ali
quā ptem temporis nō tamen p̄m totū tempus quod est hic eē
simul tpe. Sed diceres nihil habemus de tempe nisi nūc q̄d
est vnū vt patet quarto physicoz. sed senex et iuuenis in illo nō
ꝓueniunt. ergo simpliciter sunt simul tempore. Dicendū q̄ tem

pus capit dupl'r. vno mō quātum ad essentiā tpis scz nūc. Alio mō fm esse tpis. tūc dr q bn sunt simul in eodē tpe fm essentiaz tpis qd est nūc. non tn sunt in eodē tpe fm esse z essentiā simul. qz esse tpis ꝓsistit in successiōe. Secdo mō illa dicūt sil' q convertunt z neutr est cā alteri. vt sunt relatia q posita se ponūt et pempta se pimūt in exntia z neutr est cā alteri eo q vnū naturaliter nō pcedit aliud. Et drnt pm z secdus mod sic. nā fm primū modū dicunt simul tpe. z fm istū dicūt sil' fm naturā. z iter illa q sunt simul tpe vnū bn pt esse cā alteri scz illa que sūt simul fm istū modū neutr est cā alteri. z p hoc etiā differt a tercio mō

Ar Causa est ad cui esse sequtur aliud. scz ad eē ipi relatiui sequit correlatiū. ergo relatiū ē cā correlatiui. z sic videt q nō sunt simul fm istū modū. Dōm q licz ad eē relatiui sequit esse correlatiui. nō tn sequit causaliter z fm naturā quo mō effect sequit suā cām. Tertio mō dicunt simul q equaliter diuidūt aliqd gen. vt due differētie vel due spēs eiusdez generis. vt hō z equus q diuidūt hoc genus aīal. vel iste differētie rōnale et irrōnale. Et ex isto mō simul habet cōmunis autoritas q spēs sunt coequeue sub suo genere. z opponit quarto mō prioris.

Ar Illa nō sunt simul quoz vnū est prius alio. scz vna species est poz alia ergo nō sunt simul. Mioz pbat qz spēs rerum habent se sicut numeri. scz vn numer pcedit aliū. Dōm q spēs cōpanit ad duo. vno mō inter se z sic vna est prior z pfectior alia. Alio mō ad genus qd diuidūt z sic vna non est prior alia. sed sunt coequeue sub suo genere.

Ar Quecūqz sūt simul dicūt ꝓuenire ī aliquo in quo sunt. scz drnte nō pnt hze ꝓueniētiā in vno tercio. ergo nō sunt simul. Dōm q quāuis differētie nō pnt habere ꝓueniētiā ī aliquo tertio in spē vel in numero. tn bn in genere z hoc potestatie.

Motus sex sūt species scz

Postqz Pe. hispan tremiauit de postpdicamētis que valēt ad cognoscēdū pdicamēta fm esse qd hnt actu. hic ꝓnter determiat de illis que valent ad cognoscēdū predicamenta fm esse qd hnt in fie. i scz de motu z diuidit motū ī sex species. dicens q motus sex sunt spēs que in his versibus cōtinent. Auget diminuit corrumpit z generat. Alterat z mutat p loca multa vagatur Quaz

sufficiētia sic sumit qz oīs motꝰ est ad aliquē terminū. vel ergo ē ad subaz vel accñs Si ad subaz ḣ est duplr qz aut terminus ad quez est affirmatiuus. ⁊ sic est generatio. vel negatiuus ⁊ sic est corruptio. Si ad accñs ḣ est duplr. qz vel talis motꝰ est ad formā respectiuā. ⁊ sic est loci mutatō q̄ fit ad vbi. vel ad formam absolutā ⁊ hoc est duplr. vel fit ad qualitatē ⁊ sic ē alteratio vel ad q̄ztitatē hoc est duplr. vel ad q̄ztitatē pfectā ⁊ sic est augmentatio aut ad q̄ztitatē impfectā ⁊ sic est diminutio.

Ar Tot sunt spēs motꝰ quot sūt spēs entis tercio phisicoz. sz xcē sūt spēs entis. s. xcē pdicamēta. ergo xcē sunt species motus. Dōm q ph̄s intelligit dictū sūm q tot sunt spēs motus q̄t sunt spēs entis pducibilis p motū. sz nō sunt nisi q̄tuor pdicamēta p motū pducibilia scz suba q̄ztitas qualitas ⁊ vbi Sz dicēs. q nō erūt nisi q̄tuor spēs motꝰ. Dōz q xez ē i generali sz stz sex i spēali. qz motꝰ ad sbaz ē duplex ⁊ sil'r motꝰ ad q̄ztitatē

Ar Plures sūt spēs motꝰ q̄z sex. ergo textus est diminutꝰ. ant cedēs pbat. qz nutritio ē q̄dā motus. similiter intēsio et remissio sunt q̄dam motꝰ. Dōm q ille motꝰ reducūt ad spēs hic enumeratas. nā nutritio pt ꝓph̄ēdi sub generatiōe qz est quedā ptialis generatio. Intēsio ꝓo ⁊ remissio reducūt ad alēatōez

Ar Motꝰ trāseēdit pdicamēta ad minꝰ aliqua. ergo nō ē genus. ꝓntia pbat qz oē genꝰ ꝓtinet sub aliquo pdicamēto vel est met pdicamētū Dōm q q̄zuis motus nō est genus hz tū modū generis. eo q motus habet se in rōne superiozis ⁊ contenta sub ipso hnt se p modū inferiozꝭ

Arguit Genꝰ dz pdicari xc suis spēbꝰ. sz motꝰ ñ pt pdicari xc generatōe ⁊ corruptōe. q ñ est genꝰ ipozꝭ. Mioz pbat qz ille pdicatōes sūt false. generatio ē motꝰ corruptio ē motꝰ. vtz q̄nto physicoz. Dōm q motꝰ accipit duplr. vnoꝰ spēalit p mutatōe successiua. ⁊ talis ē sp inter duos terminos affirmatiuos ⁊ sic generatio ⁊ corruptio nō sūt motꝰ. ⁊ sic loquit arestoi q̄nto phisicoz. Alioꝰ capit gnalit put extēdit se ad quācūqz mutatōez siue instātaneā siue successiuā ⁊ sic stz sex spēs motꝰ. ⁊ hz mō fit ḣ fmo xc motu. Unā gnatio ē pgressio a non esse ad esse. Sz corruptio est pgressio ab esse ad non esse.

Ar Generatio ē pgressio ab eē ad eē. q diffinitio ē mala. Anā pbat. qz ex aere generat ignis. ⁊ aer est. Dōz q hoc est p

actiñs quia nõ semp sed p se et semp ex nõ aere generat aer.

Arguit Progressio pueñit aialib⁹. ḡ male ponit in diffinitione gñatõis. Dõm q̃ pgressio capit ḣ similitudinarie et metha forice. qz motus localis ē nobis notior. quare hic transsumit in diffõne generatõnis.

Arguit Omne qd̃ fit ex aliq̃ fit. qz ex nihilo nihil fit primo physicoꝝ. ergo gñatio nõ est pgressio a nõ esse ad esse. pñtia pbat qz qd̃ nõ ē nihil ē. Dõm q̃ duplex ē non esse qd̃ā est nõ esse qd̃ opponit eē ꝑdictorie et sic ex nõ eē naturali pducti one nõ fit esse. Aliud ē nõ esse qd̃ opponit p̃uatiue esse. et sic generatio est pgressio a nõ esse ad esse. et iste mot⁹ vz ad cognoscendũ subam quantũ ad ipm fieri.

Arguit Mot⁹ denoiat a suo termio. sz corruptio nõ denoiatur a termio eius. g⁹ nõ ē mot⁹. Mior pbat qz eius termi⁹ ē nõ ens sz nõ ens nihil denoiat. Dõm q̃ duplex ē motus scz deperditiu⁹ et acq̃sitiu⁹. deperditiu⁹ ē p quē aliq̃ forma habita deperditur. Acq̃sitiu⁹ ē p quē aliqua forma acq̃rit. Tũc dz q̃ mot⁹ acq̃sitiuus denoiat a suo termio ad quē sz ñ motus deperditiu⁹. Augmentatio ē p̃ēistentis quãtitatis additamẽtũ. Sz diminutio ē p̃ēistētis q̃ztitatis minoramẽtũ. Rõ isti⁹ qz augmentatio est motus de minore q̃ztitate ad maiorē. sz minor q̃ztitas nõ pōt fieri maior nisi p additamentũ alicuius q̃ntitatis. Et ecõtra dz de diminutõne qz diminutio ē mot⁹ de maiori quãtitate ad minorē sed maior q̃ztitas nõ pōt fieri minor. nisi p remotõem alicuius p̃ēistentis. iõ ibi fit minoramentum p̃ēistentis q̃ztitatis. vñ augmentatio et diminutio sunt in p̃dicamento q̃ztitatis reductie. z i ḣ pueniũt sz differũt i ḣ q̃ augmẽtatio fit ad q̃ztitatẽ pfectã. sz diminutio fit ad quãtitatẽ impfectã.

Arguit Aliq̃d bñ auget p̃ter additamentũ q̃ztitatis. g⁹ diff⁹ ē mala. Añs pbat de ebulitõe lactis. Dõz q̃ q̃zuis hic nõ fiat additamentũ ptiũ sube tñ bñ fit additamentum ptiũ q̃ztitatis qz ptes extendũtur et rarefiũt.

Ar Augmẽtatio nõ repit sine alteratione. ergo nõ sunt spẽs mot⁹ distincte. Dõm q̃ licet physice loquẽdo augmẽtatio nõ reptur sine alteratione tñ bñ mathematice siue loyce. qz si gnomo circũponat q̃drato ipm crescit et augmentatur sine alteratõe hic añt fit sermo de augmẽtatõe loyce capta. Alteratõ est

motus a ꝓtraria qualitate in ꝓtrariã vel in media. vt cũ aliq̃d mutat ab albedine in nigredinẽ vel in medios colores. Et q̃ sit spes ab alys distincta ptz q̃ repit sine alys. q̃ aliq̃d ꝑ alterari sine quacũq̃ alia mutatõe ꝑ se licz ꝑ accns vna sequat aliã.

Arguit Alteratio ẽ mutatio ꝛe ꝗria q̃litate. sz h̃ nõ ꝓuenit medys ligit. Mior ptz q̃ repidũ nõ ꝓtrariat calidũ fm ẽntiã tñ bñ fm ec̃. Mot⁹ fm locũ ẽ mutatio ab vno loco ad aliũ. ⁊ et⁹ sũt sex spes seu drñtie. s. añ retro sursũ ꝛeorsũ ꝛe extrorsũ ⁊ sinistrorsũ. Et loci mutatio termiat ad vbi ergo est reducibilis ad ꝑdicamentũ vbi. Rõ diuisiõis ẽ q̃ mot⁹ diuidit ad diuisionẽ sui termini ad quẽ. sz vbi q̃ d̃ est termin⁹ motus localis diuidit ꝑ istas drãs. ergo ⁊ mot⁹ iste. Uñ sursum ⁊ ꝛeorsum pñt capi tripl'r. ꝑ/mo mõ ꝑ illis locis sic sũt in ꝑdicamẽto q̃titatis. Alio⁹ vt dicũt situatões in illis locis. ⁊ sic sũt drñtie positõis ⁊ sunt in ꝑdicamẽto situs. Tertio mõ vt dicunt esse in talib⁹ locis. ⁊ sic sunt in ꝑdicamento vbi. ⁊ illo mõ sunt termini motus localis.

Ar Celũ monet localit ⁊ tñ nõ mutat d̃ vno loco ad aliũ. sed manet in eodẽ loco. ergo diffinitio nõ ẽ bona. Dñm q̃ duplex ẽ mot⁹ scz rect⁹ ⁊ circlaris. mot⁹ rect⁹ est mutatio ꝛe vno loco in aliũ fm se totũ. sz mot⁹ circularis vadit ꝛe vno loco i aliũ fm suas ptes sicut cclũ nõ mouet fm se totũ sz fm suas partes.

Arguit Mot⁹ localis termiat ad q̃titatez ergo nõ ad vbi. Ans pbat. q̃ termiat ad locũ. sz loc⁹ est q̃titas. Dñm q̃ differẽter termiat ad locũ ⁊ ad vbi. nã ad locũ termiatur extrinsece ⁊ ad vbi intrinsece. sz magis ꝑ ꝓie aliquid ꝛenominatur a termio intrinseco q̃ extrinseco.

Habere dicit multis mo

Hic ꝓseqnter ꝛetermiat ꝛe postpredicamẽto habere q̃d est vltimũ. cuius ratio est. quia modi habere valent ad cognoscẽdum quomõ predicamenta habentur a substãtia. ⁊ species mot⁹ valent quõ predicamenta accntiũ sunt in substantia. mõ oportet primo scire qualiter accidentia sunt in substantia q̃ quomodo habentur a substantia. Et dicit q̃ habere dicitur septem modis. vñ versus. Affectum quãtum vestitũ dic velut aurum. Membr̃ contentum possessum vir mulierem.

Notādū Q' sufficiētia istoꝝ modoꝝ sic sumit. nā i oī habere est hñs ⁊ habitū. ⁊ sp hñs ē ꝑnci/piū ipi⁹ habiti. vel ergo hñs est ꝑncipiū habiti ꝓm naturā ⁊ vo lūtatē simul. vel ꝓm alterā ptē tm̄. si primū sic ē q̄rt⁹ modus ꝓm quē aliquis hz membꝝ. Si ꝓm alterā ptē tm̄ hoc est dupl'r. vel ꝓm naturā tm̄. vel ꝓm volūtatē tm̄. Si ꝓm naturā tm̄ hoc ē du pl'r. vel est ꝑncipiū habiti grā materie ⁊ sic est scōs mod⁹. vl' grā forme ⁊ sic ē prim⁹ mod⁹. Si ꝓm volūtatē tm̄ hoc ē dupl'r. qz l' habēdo hz tm̄. aut etiā habet. si scōm sic est septim⁹ modus. Si ꝑmū hoc ē dupl'r qz vel habitū figurat ad figurā hñtis vel non si nō figurat sic est 1ext⁹ modus ꝓm quē aliq̄s ōz habere domū vl' possessiōez. Si figurat ad figurā hñtis hoc est dupl'r. qz vl' hñs circūdat habitū vel circūdat ab illo. si primū sic est quint⁹ mod⁹ si scōm sic est modus tercius.

Ar Habere est ꝑdicamētū. ergo nō est postꝑdicamētū Dōz q' habere capit dupl'r. vno mō spialiter ꝑ tercio mō ⁊ sic ē ꝑdicamētū Alio⁰ generalit' put extēdit se ad oēs suos modos ⁊ sic est postꝑdicamētū. ⁊ ꝑ illis modis in cōi capit in pñti passu.

Ar Sicut aliquis ōz habē qualitatē. ita etiā aliq̄s ōz habē relatōez. vt pater hz filiū ⁊ etiā actōez ⁊ passiōez ergo plu res sunt modi habere q̄z septē. Dōm q' septem sunt cōiores et magis principales ad quos alij reducūt. vt habere relationē ꝑt reduci ad sextū modū. qz possessor dicit relatiue ad rem possessā ⁊ habere actiōez ⁊ passionē potest reduci ad qualitatem. Pri mo mō ōz aliquid habere affectū id est qualitatē. qz qualitas af ficit id est qualificat subaz. vt aliq̄s hz albedinē vl' nigredinem Scōo ōz habere quātitatē vt longitudinem.

Arguit Quātitas est añ q̄litatē ergo hze quātitatez est añ hze qualitatē Dōm q' ꝓm viā gnatōis q̄n titas est añ qualitatē. sz ꝓm viā pfectōis ecōtra qualitas ꝑcedit. qz qualitas sumitur a forma ⁊ quātitas a materia. sz forma est perfectior materia ⁊ illum ordinem hic seruat.

Ar Inter habēs ⁊ habitū debz aliq̄d mediare sed inter sub/stantiā ⁊ quātitatē nihil mediat cū quātitas īmediate in heret substātie ergo substātia nō habz quātitatē Dōm q' quā uis nō sit mediū inter quātitatē ⁊ subaz realiter ⁊ physice loquē do. est tamen mediū ꝓm rationē ⁊ ꝓm modū. quia habere quāti

tatem dicit inherentiam quãtitatis ad subam. que inherentia est
mediũ rõnis. Tercio mõ dicit aliq̃d habere ea que circa cor/
pus sunt adiacentia. vt vestimẽta. vel tunicã vel in aliquo mẽ/
bro vt anulũ in manu. ꝛ habitus isto mõ est vnũ ex xcẽ predica
mentis. ꝛ diffinit sic Habitus est corpum ꝛ cor q̃ circa corpus
sunt adiacẽtia. Sz phs distinguit illud terciũ mẽbr. qꝛ aliq̃d
dicit habere ea que sunt circa corpus dupliciter. qꝛ vl ꝓpter ne
cessitatem vt tunicã vt a frigoribꝰ ꝓseruet. aut ꝓpter ornatum.
sicut aliquis dicitur habere anulũ in digito. ꝛ p hoc soluit argu
mentũ. Quarto mõ dꝛ habere mẽbr vt manũ ꝛ pedem. ꝛ sic
reducit ad pdicamentũ sube. Quinto mõ dꝛ habere ꝓtinens
ꝓtentũ. vt lagena habet vinũ. ꝛ ille modus reducitur ad pdica
mentũ vbi. Sexto mõ dꝛ habere possessionem. vt domum vl
agr ꝛ reducit ad predicamẽtũ relationis. qꝛ possessor dꝛ relatie
ad rem possessam Septimo dꝛ vir habere vxorẽ. ꝛ ex illo mõ
dicit Arestotiles q̃ est alienissimus. quia minꝰ valet ad cogni/
tionem pdicamẽtorr a posteriori q̃z alij modi. ꝛ solet addi rõ ta/
lis. quia vir sepe putat se habere vxorem suã ꝛ alius habet eã. sz
est alienus modus vt quis dicatur habere illud quod alius ha
bet. Etiã nõ dꝛ vir ꝓpric habere vxorẽ sed cohabitare ei. ꝛ sic nõ
solum habet sz habetur. Et est iste modus in pdicamento relatõ
nis. quia sũt relatiua equiparãtie. Et sic suo mõ dicit ex alijs. qꝛ
habet qualitatẽ nihil aliud dicit q̃z inherentiã qualitatis in sub
iecto suo ꝛ reducitur ad predicamẽtũ qualitatis. sed habere quã
titatem nihil aliud dicit q̃z inherentiã quantitatis in subiecto.
ꝛ sic reducitur ad predicamentum quantitatis.

Arguit Ad grãmaticũ spectat ꝓsiderare significatões
terminorr. ergo loycꝰ male ꝓsiderat significatões
huius qd̃ est habere. Cõsequẽtia ꝑbat quia diuersi artifices ha/
bent diuersa cõsiderare. Dõm licet ad grãmaticũ spectat ꝑn/
cipaliter ꝛ vniuersaliter oẽs vocabulorr significationes conside
rare tamẽ minus principaliter ꝛ particulariter quilibet alius ar
tifex potest aliquos terminos exponere prout suo seruiunt pro
posito quod hic faciũt Arestotiles ꝛ Petrus hispanus. Et hec
ex predicamentis sufficiant.

Sequitur quartus.

Jrca initium qrti tractatus

Pe.his.q̃ extract⁹ ē ex libro prior Arel. Querit q̃d sit sbiectū istius tractat⁹ q̃rti Dōm q̃ sillogismus simplr dict⁹.qd̄ pbat.qz illud est subiectū cui passiōes p vera pnci/pia demōstrant inesse.sz sillogism⁹ simplr dict⁹ est hmōi.ergo ē h sub iectū Mior pbat p talē demōstratōez.ois orō in qua quibusdā positis necesse est aliud rc.ꝛcludit vliter vel pticlariter affirmatiue vel negatiue.sz ois sillogismus simplr dictus ē hmōi.ergo ois sillogismus simplr dict⁹ ꝛcludit vliter vel particulariter affirmatiue vel negatiue. Scdo pbat.sic.qz est q̃d cōmunissimuz in hac scietia ꝛsideratū pmo notū nō trāscēdēs metas ist⁹ scie verificabile de oibus principaliter ꝛsideratz.ergo est subiectū.tenet ꝛnntia p locū a diffinitōe ad diffinitū. Et sunt q̃ttuor q̃ cōsiderant in hac scia r q̃libz alia.scz subiectū,pa passio ptes subiectiue r pncipia quorz tria prima ꝛsiderātur pncipalit sz quartuz ꝛsiderat necessario q̃re nō oportz q̃ subiectū in recto verificetur de principijs sicut verificat de alijs principalit ꝛsideratz. Subiectū dictū ē,ppe passiōes sūt ꝛcludē vliter pticlariter affirmatie r negatie Principia sunt q̃druplicia.s.materialia formalia regulatiua r pfectiua.de quib⁹ infra dicet.sz ptes subiectiue sunt sillogismus affirmatiuus r sillogism⁹ negatiuus.

Notādū Qz passio ist⁹ subiecti diūsimōe assignat. nā aliq̃ ponūt p passiōe ꝛcludē vlr l pticlariter affirmatie l negatie vt patuit. Sz alij dicūt passiōez pncipalē ē modalē l figurale.r faciūt demrātōez talē. Ois orō in q̃ q̃busdā positz rc.ē modal l figural.sz sillogism⁹ simplr dict⁹ est orō i q̃ q̃busdā positz rc.ē sillogism⁹ simplr dict⁹ ē modal l figural.stz tū alij q̃ assignt p passiōe illatā ꝛnntz ex ante r fit ꝛsilis de

Af De sbtō dz psuppōi q̃d ē r qz ē.p⁹ posterior.sz mrātio h ñ psuppōit sillogis.simplr dict⁹.qz diffinit.q̃ ñ pt eē sbtū Dōz q̃ d sbtō dz psup.q̃d ē r qz ē i actuali dmrātōe tū añ l p⁹ tū

traditione scientie potest inuestigari. Vel dom q quid nominis presupponit sz quid rei in scientia inuestigatur.

Ad Quid rei est diffinitio subiecti q ponit p medio demonstratois ergo qd rei subiecti etiã psupponit. Dom q qd rei ipi subiecti aliquo mõ presupponit noticia pfusa tñ idẽ quid rei inuestigat z diffinit noticia determinata.

Ad Subiectũ nõ dz trãscẽdẽ metas. sz sillogism simpl'r dictus trãscẽdit metas hui scie. ergo nõ est subiectũ ei. minor pbat qz etiã ẽ subiectũ libri poy. Dom q ḣ subiectũ trãscẽdit metas libri sz nõ scie. qz cadẽ est scia libri poy z isti qrti tractatus. qz iste tractat est tractus ex libro prioy Arestotilis.

Ad Nullũ ptingẽs pt eẽ sbiectũ scie. sz sillogism simpl'r dict est ptingẽs igit. maior ptz qz de subiecto ẽ scia q ẽ necessari oy pmo posterioy. sz minor pbat qz dependet ab ope nri intellect z pt fieri l nõ fieri. Dõz q dupl'r aliqd fit ab opatõe intellect. vno sic q hz cãs demiatas a qb necessario dependeret de illo qd sic dependet ab intellectu pt eẽ scia. Alio sic q ñ hz pncipia demiata a qb dependet. sic sũt casualia z fortuita i particlari psiderata de qb ñ ẽ scia. Ul' dom q sillogism simpl'r dict ppat ad duo vno ad intellectũ faciẽt sillogismũ. z sic est ens ptingẽs. Alio ad sua pncipia. z sic ẽ necessari. z ḣ sdo mõ de ipo est sciẽtia

Ad De ente p accñs nõ ẽ scia. sz sillogism simpl'r dict est ens p accñs. ergo de ipo nõ est scia. Minor pbat. qz est ens p nostrũ intellectũ vt dictũ est. Dom q ens dz p accñs dupl'r vno mõ qz ẽ casuale z fortuitũ z ptingẽs z de tali nõ est scia i particlari. Alio dz ens p accñs. i. p aliũd z de tali ẽ scia z sic capit ḣ

Ad Ois scia habet p sillogismũ. si ergo de sillogismo habetur scia illa haberet p aliũ sillogismũ. z ista ire p aliũ. z sic esset pcessus in infinitũ Dom q duplex ẽ sillogism sz particlar z cõis. Uñ ois scia habet p sillogismũ in particlari psideratum z in illo sillogismo particlari ẽ status. sz de sillogismo i cõi hẽt scia

Ad Nullũ plexũ ẽ subiectũ alicui scie. sz sillogism simpl'r dict est qd plexũ. ergo ñ est ḣ subiectũ Dõz q nullus plexũ fm rẽ tm siue fm rẽ z voce sil' ẽ subiectũ alicui scie. sz cõplexũ fm voce tm pt eẽ subiectũ alicui scie qz ppter penuriã vocabuloy pñt plura noia vnam rem significare cui nõ est simplex

nomē impōsitū quod tūc p subiecto pōnitur.

Ar In tota loyca ꝛetermiatur ꝛe silogismo simplr dicto g nō est subiectū quarti tractat⁹. Tenet ꝯntia qꝛ idē nō pt eē subiectū toti⁹ et ptis. Dōm simplicit capit duplr. put sufficit in ppōsito. vno mō simplr valet. i. sine addito h̄ ē sine ꝯtracione ab aliquā materiā certā. Alio⁹ simplr valz. i. vliter. ꝓmo mō silogism⁹ simplr dictus ē subiectū huius q̄rti tractatus. sed capiēdo simpliciter scdo⁹ sic silogism⁹ simplicit dict⁹ ē subiectū i tota noua loyca qꝛ sylogi⁹. s. i vli ꝛ h̄ capiēdo to⁷ cathegreumatice qꝛ si capet sincathegreumatice tūc eēt falsuz vt pz p dndētes

Ar Syiogism⁹ put ꝯsiderat in quarto tractatu est ꝯtractus ad aliquā materiā. ergo male dꝛ q silogism⁹ simplr dict⁹ i. incōtract⁹ sit subiectū. Aūs pbat qꝛ ꝯtrahit ad tres termīos. et duas ppōnes. Dōm q duplex ē materia scz generalt vt sunt tres termini ꝛ due ppōnes et illā materiā hz oīs silogism⁹ etiā simplr dictus. Alia est spālis vt sunt ppōnes necessarie pbabiles vel apparēter pbabiles ꝛ talē nō hz silogism⁹ simplicit dict⁹ Sed diceres nō est materia generalis sine spāli. qꝛ nihil ē in genere qd nō sit in aliqua spēy igit. Dōm q gen⁹ capit duplicicer vno mō fm se vt abstractū est a spēbus. et sic aliqd ē in gne. qd nō est in specie. Alio mō capitur fm esse qd habet in spēbus. et sic nihil est in genere qd nō sit in aliqua spēy.

Ropō. ē oratio affirma

Postq̄ pe. his. in trib⁹ ꝓmis tractatib⁹ ꝛeterminauit. ꝛe vna pte loyce que ē vetus ars et ꝛocet ꝛe ptibus argumentationis. hic ꝯnter ꝛeterminat ꝛe alia pte loyce que dicit noua loyca ꝛ ꝛocet ꝛe totali argumētatione. et qꝛ ps pcedit totū iō tres ꝓmi tractatus q̄ sunt de ptibus argumētatōis pcedūt tres sequētes q̄ sūt ꝛe totali argumētatōe. Sz q q̄rtus pcedit q̄ntū ꝛ sextū iō est. qꝛ in quarto ꝛetermiat de silogismo simplicit dicto. i. ñ cōtracto ad aliquā materiā. sz in alijs agit d sylogismo ꝯcto sz incōtractū ē ante ꝯtractū igit. Uolēs igit pe. his. ꝛetermiare ꝛe sylogismo simplr dicto pmittit quasdā diffōes ptiū ꝛ ꝓnciplorꝫ et⁹. ꝛ ꝓmo diffinit ppōem q ē ps materialis ppinq̄ sylogismi dicēs ppositio ē oꝛo affirmatiua vel negatiua alicuius d aliquo vl ali cuius ab aliquo vt homo currit hō nō currit. Et diffinit h̄ ppō

cathegorica q̃ ē simplicit vna ⁊ ingredit syllogismũ cathegoricũ

Sed Propō ē diffita ī p̄o tractatu g̃o supflue diffit ḣ. Dōm q̃ ppō capit dupl'r. vno⁰ ib rōe enūciatōis put ēnūtia ipi⁰ itellcūs ⁊ sic diffit in p̄o tractatu. Alio⁰ capit ꝓtū ad illō a quo no⁰ ipoit ⁊ ib rōe ppōis put cōclusiōi ppoit formalit iferē⁰ ipā ⁊ sic ēmiāt ḣ ē ppōe. Et p ḣ etz solut argumtū ad vetez artē spectat ēmiāt ē ptib⁰ integralib⁰ syllogismi g⁰ male d̄ eis ḣ ēt miāt. Dōz q̃ ēmio ⁊ ppōe maiālit sūptz ē miāt i veti arte sz ḣ agit ē ipis forālit captis in ꝓtum ingredūt syllogismum.

Sed Nullū cōplexū ē diffibile sz ppō ē q̃d cōplexū g⁰ mlte diffit. mior pbat qz cōplectit ex ibcō ⁊ pto. Dōz q̃ ppō capitur dupliciter. vno⁰ p illa scda itētōe q̃ ē ppō. ⁊ sic ē q̃d ꝛplexū ñ tñ vt sic ḣ diffit. alio⁰ p re sbstrata ⁊ sic ḣ diffit ⁊ sz sit q̃d ꝛplexū ñ tñ accipit vt ꝛplexū. sz vt illa plūa vniūt i aliq̃ vno. qz sōiec⁰ ⁊ p̄tū vniūt; vna forālit ppōis ⁊ id vnū ex eis ꝛsl'tās ḣ diffit

Arguit Oīs orō ē ꝓtitas qz ē spēs ꝓtitatis discrete. sz ppō ñ ē ꝓtitas g̃. ppō ñ ē orō. Dōz q̃ orō capitur dupliciter. vno⁰ p voce ꝛplexa c⁰ pres aliq̃d ēcāt. ⁊ isto⁰ orō ñ ē ꝓtitas ⁊ sic poit orō i diffitōe ppōis. alio⁰ p ūsūa lizz ⁊ silla bazz i voce plaraz ⁊ sic orō ē ꝓtitas. sz isto mō ñ capitur hic.

Arguit Pri⁰ ñ dz diffiri p p⁰tēi⁰. sz affirmatū ⁊ negtū sē p⁰tēioza ppōe. g⁰ ñ dūt poi i diffioe e⁰. maior pz qz illa q̃ ponūt i diffiōne dūt ēē d̄ eēna diffiti sz p⁰tēi⁰ ñ ē ēēna porz. mior pbat qz sīl spēs ppōis cū ppō dictat i affirmatiuā ⁊ negtiaz. Dōz q̃ maior hz vitatē ē diffioē q̃dditatia ⁊ eēntiali. sz ḣ bñ p̄t fiēi in diffioē ēscptiua ⁊ actiuali dūmō illa p⁰tē rioza ponūt ad ēcūloquidū vnā dīaz cui nō ē nomē impositum

Arguit Aresto. ñ poit illā ptic'laz ab aliq̃ in diffione q̃ supflue ḣ poit. Dōz q̃ ista p̄pō ē p̄t capi duo/ b⁰mōis. vno⁰ ꝛlit put in dīnt notat attributōez p̄ti ad sbēm sīue ḣ sit affirmatie siue negtie ⁊ sic capit Aresto. eā q̃ ñ optuit addē illā ptic'laz alic⁰ ab aliq̃. Alio⁰ spēal'r put dt ēcūltātiā affirmatōis tm. ⁊ sic capit eā ē. hi. ⁊ g⁰ addidit aliā ptic'laz ab aliquo.

Arguit Illa bōā diffi⁰ dz eē disiūctia. vi. topi. sz ista ē hmōi q̃ ñ ē bōā Dōz ad maio. q̃ illa bōā diff⁰ q̃dditatia ⁊ eēnalz dz dari p disiūctōez sz bñ ēscptiā. dñ⁰ in eā

in nulla aliq̃ diuisio sz sic ē h. Rō q̃re diffō eēnal' nō pōt dari per disiūctionē. qz ptes diffinitōis dūt eēntial'r pdicari ꝛc diffitō. sz hoc qd eēntial'r pk d diffinito. hz se p modū copulatōis ꝛ nō disiūctōnis. eē disiūctio nihil certi explicat qd ē ⁊ nalaz diffōis

Arguit Sic ppō dīdit in affirmatiam ꝛ negatiam sic etz dīdit in vl'ez ptic'are ꝛc. g. pazi rōe ppō diffiniēt etz p vl'e ꝛ ptic'are vt dareē intelligi ista diuisio. Dōz q nō ē sil'e qz affirmatiū ꝛ negtiū attēdūt ex pte pti qd se hz vt forma sz vniūsale ꝛ pticulare attēdūt ex pte sbiecti qd se hz vt materia mō ptes diffinitōis hūt se vt forma quinto methaphysice.

Arguit Illa bona diffinitō dz ꝓueire alī a diffito. sed ista ē hmōi. g ñ ē bona Maior pbat qz ꝓueit cōclusioni q nō ē ppō qz ñ poit p alio ad inferēdū cōclusiōez. Dicēdū q q̃uis cōclusio nō sit ppō actu tñ aptitudie. qz conclusio pt qñq̃z capi p p̄missa ī alio syllogismo. ꝛ sic diffi. sibi cōueit.

Arguit Ista ē ppō ñhō currit ꝛ tñ ñ ē affirmatia nec negtia ñ p̄mū qz ibi ñ ē affirmatō alic' ꝛc aliq̃ cū ñhō sit nomē infinitū. Neqz secdm qz ⁊ nulla poit nega. negns Dōm q nō hō capit duplicit. vno. vt ē nomē infinitū vt sic nō ē sbiectū ppōis. Alio. fm q p intellectū ꝛefmiatur ad aliqd ꝛefminatū ꝛ sic est subiectū ppōis vt nōhō currit ꝛemōstrando canem vel simile. ꝛ tunc ē affirmatio alicuius ꝛ aliquo.

Querit Quare pori. ꝛe. his. diffit ppōez p affirmatiū ꝛ negtiū q̃z p ⁊m ꝛ fl'm. Dōz q iō qz ppō hic diffinit vt ē p̄n. syllogismi ī ꝓtracti q abstrahit a ⁊o ꝛ fl'o ꝛ ñ affirmatio ꝛ negtio qz illa inl'tū cōferūt ad ꝓbitatē syllogismi. eo q ex pūis negtis nihil seqt formal'r. sil'r ī secda figūa ex puris affirmatis ñ fit bon. syllogism. ꝛ g diffi. ppōis data p affirmatiū ꝛ negtiū mīgz ꝛeseruit ad ppositū. Secda rō qz affirmatiū ꝛ negtiū tenūt se ex pte foze ppōis qz cōsequūt ppōz gra copl'e q̃re mīgz cōueit eis poi ad ēcūloquēdū dzñaz formalē nob ignotam

Terminus est in quē resol

Hic cōsequēt diffit ēminū q est p̄ncipiū matiale remotū syllogismi. ꝛ seqt ppōez. ordie disciplie qz ppō poit in ei. diffione ne g. dareē p ignota. p. h. p. diffiuit ppōez. Dicit g ēmin. ē in quē resoluit ppō vt in sbcm ꝛ ptū. ꝛ p h excludūt sig vl'ia vel ptic'aria

Ar Pars est aĩ totũ. sz termin⁹ est ps ppõis. ergo pri⁹ debe/
ret diffiniri termin⁹ q̃z ppositio. Dõm q ppter duas cãs
diffinitio termini ponit post diffõem ppõis. pma ẽ qz in diffõ/
ne termini ponit ppositio ne ergo pcederet ex ignotis sic primo
diffinit ppõem. Alia rõ est qz duplex ẽ via scz resolutionis z cõ
stitutõnis q̃uis ergo via ꝯstõnis ps ẽ ante totũ tñ via resolutõ
nis totũ est aĩ ptes z illã viã. pe. his. obfuat qz scia hui⁹ tracta/
tus est resolutoria q̃re analectica vocat. vt pz in pncipio libri p/
orũ. sed ppositio resolvit in termios. Sed diceres q̃ a simili sy
logism⁹ deberet diffiniri aĩ ppõem. Tenet ꝯntia. qz sicut ppo/
sitio resolvitur in terminos sic sillogism⁹ in ppõnes. Dõm qnõ
est sil'e qz in diffõne termi ponit ppositio. sz in diffõne ppõis ñ
ponitur syllogism⁹ tõ pz rõ diuersitatis.

Ar Uni⁹ rei ẽ tm̃ vna bona diffõ. sed term⁹⁹ ẽ bñ diffinitus
pmo topicoꝝ z in pris loycalib⁹. ergo male hic aliter dif
finit. Dõm q aliter hic diffinit aliter in pris loycalib⁹ z aliter
in pmo topicoꝝ. nã termin⁹ dr a terminando vel ergo terminat
q̃ddiratẽ rei seu diffiniri. et sic diffinit in pmo topicoꝝ aut ter/
minat pceptũ nri intellectus repsentatiue. et sic diffinit in sup/
positõibus. vl' ẽmiat resolutõz ppõnis z sic diffinit hi hꝰ q̃rto
/tractatu.

Ar Propositio resolvit in copulã. q̃ copula est
termi⁹. Añs pbat qz pponit ex copula cũ sine ipa nõ esset
ppõ q̃ eẽ in eã resolvit. Dõm q copula nõ põt vocari termi⁹. qz
termin⁹ habet rõz extremi. sz copula nõ hz rõz extremi sz medy.
qz vnit vnũ extremũ alteri ergo nõ ẽ termin⁹. Nec cõponit ppõ
pprie et copula qz ex dr circũstãtiaz eẽ mal'. sz copula ẽ ps for/
/malis ppõis igit.

Ar Propositio ppe resolvit in ptũ. sz
copula ẽ ptũ q̃ ppe resolvit in copulã. Dõm q diffõ intel
ligitur d pto mãli. sz copula ẽ ptũ formale ppõnis. Sz dicẽs i
illa ppõne deus ẽ copula ẽ ptũ materiale igit. Dõm q hꝰ ꝯuenit
sibi grã fcati. s. pticipij sui qd est ens et nõ grã modi fcandi qui
est significare p modum vnientis.

Dici de omni est qñ nihil

Postq̃z pe. his. determiauit d pncipijs materialib⁹ ipi⁹ silogismi
s. d ppõe z ẽmio hꝰ ꝯnter determiat d pncipijs p q̃ mãlia pncipia
reglant z sũt dici d oi z dici d nl'o Uñ dici d oi ẽ pncipiũ regu

latinũ sylogismoꝝ affirmatiuoꝝ et dici de nullo ē ꝓncipiũ regu
latũ silogismoꝝ negatioꝝ. Diffinit g⁹ ꝓmo dici ō oī di. dici ō
oī ē qñ nihil ē sumē sub sbct⁹ ō q̄ nō dicat ptũ. Et rō ordis ē q̄
re dici ō oī ē añ dici ō nullo. qz dici ō oī dicit eē et dici ō nullo
dicit nō eē. sed eē est añ ñ esse g⁹ dici ō oī ꝑcedit dici ō nullo Sz
diceres nō esse ē añ esse. g⁹ dici de nullo ē añ dici ō oī. Añs ꝓba
tur qz vnūq ōqz ꝓus nō ē añq̄z. ē. Dōm licet nō esse sit añ eē via
generatōis et in eodē. tñ via ꝑfectionis ⁊ in diuersis eē ē añ nō
esse. ⁊ illũ ordinē obꝓuat. Pe. hys.

Arguit Plura sūt ꝓncipia regulatia sylogismi. igitur.
Añs ꝓbat qz eē i toto ē ꝓncipiũ regl'atm sic pz
ꝓmo prioꝝ. Dōm q̄ intelligit sub dici de oī. qz stz idē ꝑm rē sz dif
ferūt rōne. qz dici ō oī ē ꝗditio ꝑti in ordie ad subiectũ. sz eē i to
to est ꝗditio subiecti in ordine ad ꝑtũ. qz esse in toto ē vl'e vl'iter
subiici respectu ꝑdicati de omni affirmati. et ḡ vbicũqz est dici de
omni ibi est etiã esse in toto et sic sunt idem obiectiue

Ar Aliq̄d ē sumē sub subiecto istⁱ ꝓpōis. oīs hō currit de q̄
nō dr ꝑtũ. g⁹ in ea nō est dici ō oī. Añs ꝓbat qz adã sub
sumit cñ ista sit vera adã est hō ⁊ tñ illa ē falsa adã currit. et sil'r.
dr de añxpo. Dōm q̄ in ista ꝓpōne oīs hō currit. hō stat ꝓ oībus
hoīb⁹ actu existib⁹. i. pñtib⁹ grã restrictōis. sed adã et añxps ac
tu nō existunt ergo nō debēt sublimi sub homine.

Ar Nihil ē sumē sub subiecto illⁱ ꝓpōnis sortes currit. de q̄
nō dicat ꝑtũ. ⁊ tñ in ea nō ē dici ō omi qz ꝓpō nō ē vl'is.
igit. Ddz q̄ in diffōe dici ō oī pl'supponit q̄ sb subiecto possz fie
ri subsūptio. sz sub sorte nō pōt fieri subsūptio saltē ꝑtiũ subie
ctiuaꝝ. qz illas. ñ hz cū sit ēmi⁹ singl'arz sz hz ꝑtes integlies. si ḡ di
cat tot⁹ sortes mouet i ea ē dici d oī qz fit distributō ꝓ ꝑtib⁹ in

Ar Dicēdo hō est aial sub subiecto pōt fieri sub /tegralib⁹.
sūptio ⁊ nihil ē sumē sb ipo ō q̄ nō dicat ꝑtũ ⁊ tñ in ea ñ
est dici ō oī qz nō est vl'is affirmatiua. Dōm lz ꝑm rē nihil ē su
mere sub subiecto de quo nō dicat ꝑtũ. tñ hoc nō est ꝑm modum
enũciandi eo q̄ subiectũ nō est distributũ ꝓ signũ vl'e. ⁊ sic exclu
ditur a diffōne ꝓ hoc q̄ dicitur sub subiecto supple distributo.

Ar Ubicũqz ē de oī ibi etiã ē dici de oī. pz qz vbicũqz dr ꝑtũ
essentialiter de subiecto ibi etiaz dr de quolibet supposito
subiecti. Dōm q̄ ibi aptitudie et ꝑm rē enũciatã est bñ dici ō oī

ſz nō actu ⁊ ꝓm modū ſignificādi. Ulñ ē triplex drā int̄ de oī vel dici de oī posterioristicū ⁊ dici de oī prioristicū. Prima qz ad dici de oī prioristicū requirit q̄ ſubiectū attribuat̄ p ſignū vniuerſale. vt oīs hō currit qd nō reqrit ad de omni vel dici de oī posterioristicū. Scda drā qz ad dici de oī prioristicū nō reqrit q̄ p̄dicatū vere dicat̄ de ſubiecto vt ptz ī illa ppōe oīs hō ē aſin⁹ qd tñ reqrit ad dici de oī posterioristicū. Tercia ad dici de oī posterioristicū reqrit q̄ p̄dicatū neccārio ꝓueniat ſbcō ⁊ oīb⁹ ei⁹ inferioribꝰ p quolibet tpe. ſed ſic non est de dici de omni posteriorístico.

Aliquit Hic ē ſbcm̄ distributū oīs hō ē aſin⁹ ⁊ tñ est aliqd ſumē ſub ſbcō de q̄ ñ dr p̄dicatū Dōz q̄ licet predicatū nō ꝓpe dicat̄ de ſubſūpto tñ denotat̄ posse dici de q̄libet ſubſumpto qd ſufficat ad dici de omni prioristicū.

Ar Principiū dz ingredi ꝓstitutōez p̄ncipiati. ſz dici de oī et dici de nll'o ñ ingrediñt̄ ꝓstitutōez ſillogiſmi igit̄ ñ. ſt̄ ei⁹ p̄ncipia Dōz q̄ maior ē ꝓa de p̄ncipijs ꝓstitutis ſillogiſmi vt ſūt termi ⁊ ppōes. ſz illa ſūt p̄ncipia regulatia q̄ nō ingrediunt̄.

Ar Dici de oī ē ppō vl'is affirmatia ⁊ dici de nll'o ē ppō vl'is negatia. ſz ppō ē p̄ncipiū ingrediēs ſillo'm g ec̄ dici de oī ⁊ dici de nll'o Dōz q̄ dici de oī hz ec̄ ī vl'i affirmatia ñ tñ ē p̄mit⁹ idē cū ipa. nā ad ppōez vl'ez ſufficit q̄ predicatū dicat̄ de ſbcō distributo. ſz ad dici de oī reqrit q̄ ec̄ dicat̄ de q̄libz ꝓtēto ſub ſbiecto distributo. ⁊ ſic p dici de oī denotat̄ tot⁹ ordo ſillogiſticus.

Ar Nullū p̄ncipiū regl'atīm alic⁹ ſcie dz ec̄ ipſecū. ſz dici de oī ⁊ dici de nll'o ſt̄ orōes ipſec̄. g ñ ſt̄ p̄ncipia regl'atia ſillogiſmoꝝ. mior ptz qz orō pſcā ꝓstituit ex nō ⁊ ꝓbo p̄ſonali finiti mōi. ſz ī ill' p̄ncipijs dici ē infiniti mōi Dōz q̄ꝫ dici de oī ⁊ dici de nll'o ſint orōes trūcate tñ dāt intelligē duas marias pſcās qb⁹ ſillogiſmi regl'ant̄. vñ. i dici d oī intelligit̄ h̄ maria q̄ qd dr de ſbcō distributo dr de q̄libz ſbſūpto. ſb ipo ſupple p q̄ facta fuit distributō. ſz ī dici d nll'o intelligit̄ illa maria. q̄ qd rēouet̄ a ſbiecto distributo rēouet̄ etiā a q̄libz ſubſūpto ſb tl'i ſbcō.

Dici de nullo est quādo ní.

Hic ſcdo diffinit p̄ncipiū regulatm̄ ſillogiſmi negatiuuz qd est dici d nullo. dicens Dici de nullo ē qñ nihil est ſumere ſub ſubiecto a quo nō remouetur predicatum. vt nullus homo currit.

Qr Utꝫ ꝗ sit dici de nullo nullo hõ ē animal. Rndet ꝙ sic dicēs diffinitō nō pueniet sibi qz sb hoie sumit sortes. ⁊ tñ pdicatū nō remouet ab ipo qz sortes semp est aial. Dom quia ibi nō ē dici de nullo ve ⁊ fm rē. tñ fm modū enūciandi ⁊ false. et hoc sufficit. qz posita nō curat an ppōes sint ve vl false.

Qr Utꝫ ꝗ sit dici de nullo soz. nō currit. Dō. ꝙ nō Et qñ dz nihil sumit sb soz. qn ꝗ ptū currit ab eo rēouet. g ē dici de nullo. Dō. ꝙ ī dici de nullo requrit ꝙ sb sbco possz fieri subsūptō. sz sub sorte nihil pt sbsumi eo ꝙ ē tmin⁹ singularis.

Ar Syllogism⁹ expositoriⁿ ē tm⁹ syllogism⁹ ⁊ tñ nec regulat p dici de oi nec p dici de nullo. g ista pncipia nō sufficiūt. Sed a ps assūpti pbat. qz medū ei⁹ ē tmin⁹ singularis. Dōz. ꝙ oīs syllo^mo formal ⁊ ad itellectū regulat p dici de oi vl de nullo. sz syllo^mo expositoriⁿ ē syllo^mo mat ial ⁊ ad sensū. g ñ oz ꝙ regulet p dici de oi vl dici de nullo. sz hz alia pncipia p q regl at vt ifra dicet

Ar Syllogismi pme figure id irce pcludētes ⁊ sit syllogismi c de ⁊ tcie figuraꝫ nō regulat p dici de oi vl dici de nullo. g nō st pncipia regulatiua oim syllogismoꝝ ad itellectū. Dōz. ꝙ lz ñ regulat imediate ⁊ maiseste p illa pncipia tñ bñ mediate p qto rducūt ad qtuor mōs pme figūe ⁊ ꝗ oīsue l p ipossibile

Illogismus ē ozō in q.

Postqz. P. h. dtmiauit de pncipijs syll'i mat ialib⁹ ⁊ effectis sū regulatis e⁹. ꝗ pñr dtiat de ipo syll'o qtū ad sbam ei⁹ ipz sic diffinitis Syllo^mo ē ozō ī q qbusdā posit ⁊ pcessis nccē ē aliud accidē p ea q posita st ⁊ pcessa. vt oē al ē sba oīs hō ē al. g oīs hō ē sba In q diffiōe ozō poit lo⁰ gs meli⁹ qz argumta⁹. qz ē nob notior. sz diffi⁰ dz dari p notiora Est g fsus diffiōis. syll's ē ozō sp. hypothetica ī q qbusdā. i. duab⁹ pmiss. posit. i. mō ⁊ figūa dispositis. nccē ē. s. nccitate pñe. aliō. s. pcl'oez. accidē. i. seq p ea q posita st. i. ppt pmissas in mō ⁊ figura dispositas

Ar Sbcm alic⁹ scie nō dz diffiniri ī illa scia. sz syll's ē sbcm h⁹ tractat⁹. g nō dz ꝗ diffiniri. Maior ptz qz de sbco dz psupponi qz ē. ⁊ qd ē. p⁰ posteriorꝫ. Dō. ꝙ duplex ē qd. s. qd nomis ⁊ qd rei. qd nois dz psuppoi. sz nō oz ꝙ qd rei psupponat

Ar Syllogism⁹ ē ozōes. g male dz ꝙ sit ozō. Ans pbat. qa ut qlibet syllogismo st due ppōes qꝫ qlibet ē ozō. Dōz

q̃ duplex est oratio. s. cathegorica ⁊ hypothetica. vñ silogism⁹ ē
due orōes cathegorice tñ ē vna orō hypotetica. et ergo int duas
p̃missas dz poni ꝓiūctio copulatiua et. vl' ad min⁹ subintelligit
q̃re sylogism⁹ ē oro hypotetica copulatiua. sz aliq̃ ꝛenoiant sylo/
gismū oroez hypotetica a nota illationis que ponit inter duas
p̃missas ⁊ ꝓclusiōz ⁊ iō p̃m istos ē hypotetica ꝓditionalis.

Querit Quare potiⁿ dr oro q̃z orones cū tñ in sillogis
mo sūt plures oroes. Dōm q̃ ꝓpter tres cās.
p̃ma ꝓpter vnitatē medij i quo due p̃misse vnitatē hūt Scda p
pter vnitatē finis. qz q̃zuis ibi sunt due ꝓpōnes tñ ordinātur i
vnū finē sz ad candē ꝓclusionē inferendā. Tercia ꝓpter vnita
tē cause formalis qz q̃zuis ibi sunt due ꝓpōnes. tñ maior hz se.
vt ꝛeterminabile. et minor vt ꝛeterminās sed ex ꝛeterminatōe ⁊ ꝛe/
terminabili fit aliqd vnū sicut ex actu et potentia.

Ar Ista diffⁿ ꝓuenit alijs a diffinito. gⁿ nō est bona. Añs p
batur. qz ꝓuenit enthimemati Dōm q̃ enthimema exclu
dit p illā pticulā q̃busdā q̃ vz. i. duab⁹ p̃missis iz in enthimēa/
te ē tm̄ vna p̃missa. Et qñ or enthimema ē ꝑe sylog⁹. vtz p arest.
p̃mo posterior. Dōm q̃ enthimema ē bñ ver⁹ silogism⁹ ꝑtualr
qz hz tres t̄mios sz nō formalr. h̄ ꝓ o diffinit̄ sylogism⁹ formalr
accept⁹. Deinde addit positis ad dr̄am inductōis et exēpli. ⁊ eē
ad drāz oim ꝓbinationū iutiliū qz positis vz. i. dispositis i mō.
⁊ figura. sz iductō exēpiū ꝓbinatōes iutiles ñ st̄ disposita i mō

Ar Phs prio poꝛ ponēs diffōem sylogismi nō /⁊ figura.
addit illā pticulā ꝓcessis gⁿ pe. his. male addit. Dōm q̃
phs ⁊ pe. hys. diffiniūt silogismū simplr dictū diūsz intentōe. nā
phus ordinat sylogismū ad ꝛemōstratōz mō ꝛemōstratoz ñ int̄
rogat suas p̃missas vt ꝓcedant̄ iz simplr assumit. Sz intētō. pe.
his. fuit ordīare sylogismū simplr dcm̄ ad sylogismū dyalecticū
q̃ ē pbabil' tm̄ c' ꝓtes st̄ ꝓpōes dyalectice q̃ int̄rogāt ꝓdictōz.

Ar Sylogism⁹ simplr et incōtract⁹ d quo h̄ tractat abstra/
hit a matia ꝛeterminata sz a materia necia vl' pbabili er/
go dēret h̄ diffinire sylogismū incōtractū ⁊ nō dyalecticū. Dōz
q̃ q̃zuis nō req̃rat ad sylogismū simplr dictū q̃ ꝓmisse sint ꝓcesse
tñ ñ repugt sibi. Ul' dr q̃ pe. h. h̄ diffit silog⁹ simplr dcm̄ ⁊ dyr
lecticū sil. ⁊ iō addit ꝓcessis ꝓpter sylogismū dyalecticū Jn sig⁹
cuius ipse dicit in quinto tractato q̃d sit sylog⁹ dictū est prius

Ad Cõclusio ꝓuenit in materia ⁊ forma cũ pmissis. g ñ ē aliud a pmissis. Añs pbat. qz ꝓstituit ex eisdē extremitatib⁹ ex q̃b⁹ pmisse. ⁊ eriã forma sicut copula ꝗbal' manet eadē Dõm q̃ extremitates i ꝓclusiõe ñ eodē mõ ordinãt sicē i pmissis. ⁊ sic ñ ꝓuenit ꝓclusio i materia actuali ⁊ totali cũ pmissis. qz materia maioris ē maior extrēitas cũ medio. ⁊ materia minoris ē minor extremitas cũ medio. sz i ꝓclusiõe ambe extremitates ponũt p materia.

Querit Utrꝫ ꝓclusio sit de cēntia sillogismi Dõz q̃ nõ. ptz qz illud nõ ē de eēntia alterius q̃ remoto altero manet pfectũ ⁊ ꝓpletũ i sua spē. sz remota ꝓclusiõe remanet sillogism⁹ pfect⁹ in spē qz remanet i determinato mõ ⁊ i determinata figura cũ ibi sit dispõ triũ tminorꝫ ⁊ duarꝫ ppõnũ. g ꝓclusio nõ est de eēntia sillogismi. Secdo pbat qz passio sillogismi q̃ ē illatiuũ ꝓclusiõis i mõ ⁊ figura dz de pmissis ⁊ ñ de aggregato ex pmissis ⁊ ꝓclusiõe g⁹ pmisse st̃ total' sillogism⁹. Sz alij dicũt q̃ cõclusio sit de eēntia sillogismi. ⁊ hꝫ pbat p⁹ sic qz de rõe ꝓntie ē hẽ añs ⁊ ꝓns sz sillogism⁹ ē ꝓnia formal'. ergo hz añs ⁊ ꝓns sz pmisse sũt añs ⁊ ꝓclusio ꝓns. g⁹ ꝓclusio ē de eēntia sillogismi. Secdo pbat qz variata sola ꝓclusiõe sillogismi variat sillogism⁹. vtz de barbara ⁊ baraliptõ igit. Dõm ad p⁹ q̃ sillogism⁹ capit dupl'r. vno⁹ vt correlatie dz ad sillogisatũ. i. ꝓclusionez ⁊ sic sillogism⁹ pdicat tm de pmissis. ⁊ hoc mõ ꝓclusio nõ ē de eēntia sillogismi. Alio⁹ capit sillogism⁹ vt idē ē q̃ total' argumẽtatio sillogistica ꝓplectẽs añs ⁊ ꝓns ⁊ sic totũ aggregatũ ex pmissis ⁊ ꝓclusiõe dz sillogism⁹. ⁊ sic ꝓclusio ē de eēntia sillogismi. sz primo⁹ capit magꝭ ꝓpe Ad secdz dz q̃ isti mõi ñ distiguũt eēntial'r sz solũ accntalit

Ad Ille due pticule ex necessitate accidit repugnãt qz qd̃ accidit nõ est necessariũ ⁊ qd̃ est neccariũ nõ accidit. ergo male ponũt in diffinitõe sillogismi. Dõm q̃ accidit capit dupl'r vno⁹ vt est casualit euenire ⁊ sic repugnat cũ neccario. Alio⁹ capitur accidē p seq̃ ⁊ sic nõ repugnãt ⁊ hꝫ mõ capit hic. Et licz cõclusio nõ sp sequat vocaliter tñ bene mentaliter positis premissis.

Ad In multꝭ sillogismis ꝓclusiões sũt ꝓtigẽtes ⁊ i multꝭ sũt impossibiles. g⁹ male dz q̃ necc ē aliud. i. ꝓclusiõez accidẽ ꝓna pbat qz illud qd̃ d̃ necessitate accidit ē neccariũ sz neccariũ ñ est ꝓtigẽs neqz ipossibile Dõz q̃ duplex ē neccitas scz ꝓntis et ꝓne. neccitas ꝓntie ē neccitas illatõis q̃ ꝓuenit ex neccaria hꝫ tudie

consequētis ad añs p hoc q̃ ꝓñs actu ⁊ ĩtellectu includit in añ
cedēte ⁊ iō posito añte nccārio seq̃tur ꝓñs siue añs sit ver vl' nō
vt si asin⁹ volaret asin⁹ hr̃et pēnas. ⁊ talis necessitas ēin sillogis
mo simpl'r dicto. Necessitas ꝓñtis ē necessitas ppōis illate q̃ p
uenit ex nccāria habitudie ĩmiorꝫ ĩ ꝓclusiōe positorꝫ. vt qñ pdi/
catū ē diffinitio subiecti l' ppriū ei⁹. ⁊ talis nccitas ꝓñtis ē ĩ sillo
gismo ꝯmrātiuo. sed ista diffinitio sillogismi intelligit ꝯ nccāte
ꝓñtie ⁊ nō ꝓñtis. vñ illud qd̃ accidit necessitate ꝓñtis ē necessa
riū. nō añt illud qd̃ accidit necessitate ꝓñtie. Pro q̃ notāduz
q̃ p̄misse rōne extremitatū sūt cā material' ꝓclusiōis. sz rōe medij
qd̃ eas vnit ꝓcurrūt ad illatōez cōclusiōis ĩ genere cause efficiēt.

Omis añt sillogism⁹ ꝓstat

Postq̃z Pe. his. ꝯtermiauit ꝯ sillogismo diffinitiue. hic cōseq̃n
ter oñdit q̃ q̃t lunt p̄ncipia q̃ req̃runt ad cōstitutōez ei⁹ dicēs.
q̃ oīs sillogism⁹ cōstat ex tribus termis ⁊ duab⁹ ppōnibus. vñ
sillogismus est q̃dā motus rōnis hñs cōuenientiā cū motu rea/
li. ⁊ ergo sicut in motu reali siue locali est terminus a quo termi
nus ad quē ⁊ mediū. qz oīs motus ꝓcedit p mediū sic etiā est in
isto motu rōnis. qz rō discurrit ꝯ p̄missis ad cōclusiōez vbi ma
ior p̄missa hz se vt termin⁹ a quo ⁊ minor vt medium. sz cōclusio
vt ĩmin⁹ ad quē saltē extrinsec⁹. sz loq̃ndo ꝯ ĩmio ad quē intrinseco
sic alit assignāt qz tūc termin⁹ a q̃ est maior extreitas ⁊ minor ex
treitas ē termin⁹ ad quē. sz mediū ē ille ĩmin⁹ q̃ dr mediū ⁊ sic stz
in sillogismo tres termi ⁊ due ppōes. sz ex trib⁹ termis nō pñt fie
ri due ppōes nisi alit illorꝫ termiorꝫ sumat bis. ⁊ ille termin⁹ bis
sūpt⁹ vocat mediū. sz termin⁹ p̄mo loco posit⁹ cū medio dr ē ma
ior extreitas. rō qz ponit ĩ maiori ppōe. ē tal' termin⁹ ad plura se
extēdit ⁊ ē maior. sz ꝓtut. q̃z termin⁹ posit⁹ p minori extreitate. Et
termin⁹ posit⁹ in minori ppōne dr ē minor extremitas qz extēdit
se ad paucioza q̃z termin⁹ in maiori ppōne. mediū ꝓo c termin⁹
bis sūpt⁹ añ cōclusiōez. Sz q̃ oīs sillogism⁹ cōstat ex trib⁹ termi
nis nccārio iō ē qz ĩ sillogismo dz ē vnio l' separatio duorꝫ termi/
norꝫ ĩ cōclusiōe. sz tal' ñ pt oñdi p termios cōclusiōis. qz si sic idē
pbaret p se ipz g⁹ pter duos ĩmios req̃rit tert⁹ ad oñdēdū vniōez

Ar In q̃libz sillogismo stz due ppōes ⁊ vtraqz ppō hz duos
termios. g⁹ oīs sillogism⁹ cōstat ex q̃tuor ĩmis Dōm q̃
in sillogismo sūt bñ q̃tuor termini f̄m nūm ⁊ material'r distincti

sunt tamē tm̄ tres termini distincti fm spēm. qz idē termin⁹ scz
mediū bis sumitur sub eadem rōne in duabus premissis.

Arguit Termin⁹ dz terminare z finire sz mediū ñ terminat nec finit. sz vnit z copl'at. g° nō ē termin⁹
Dōz q mediū capit dupl'r vno°. inqztū hz i se ꝓtinē vnitiuā ipo
rū extrēoz i cōclusiōe z sic mediū ñ ē tmin⁹. qz mediū copl'at et
vnit. Alio°. inqztū ē subiectū l' p̄dicatū maioris l' minoris ppōis
z sic ē termin⁹ iō respcū diuersoz dz esse terminus z mediū.

Arguit Sillogism⁹ ex oppositz ē bon⁹ sillogism⁹ z tm̄ i
eo sūt tm̄ duo termi. g° male dz q i oī sillogismo
sūt tres termi necārij. Dōz lz i sillogismo ex oppositz sūt tm̄ duo
termi material'r z fm vocē distincti. stz tm̄ tres formal'r qz vnus
supplet vicē duoz scz maioris z minoris extrēitatz. z sillogism⁹
ex oppositz ē q̄ pcedit ex p̄miss cōtrarie l' ꝗdictorie oppositis ad
cōcludēdū cōclusiōez in q̄ idē negat d̄ seipo. vt omis disciplina est
studiosa nll'a disciplina ē studiosa. g° nll'a disciplina ē disciplia. z
nō pt fieri i p̄ma figura qz pcedit ex p̄miss ꝗdictorie vl' cotrarie
oppositz. sz p̄misse cōtradictorie l' cōtrarie dēnt eē eiusdē sbiecti
z p̄dicati sz h̄ nō pt fieri i p̄ma figura eo q mediū subicit i vna
et p̄dicat in alia. ergo solū fit in secūda et tercia figuris.

Notādū Qz dupler ē mediū scz cōiūctōe tm̄ z cōiūctōe z positōe sil' mediū cōiūctōe dz illō grā
cui⁹ cōiūgunt extremitates in cōclusiōe z tale repit in oib⁹ figu
ris. Mediū cōiūctōe et positōe sil' ē qd̄ ponit sup̄ minorē extre-
mitatē et infra maiorē et qd̄ coniūgit extremitates in p̄missis vt
postea vnātur in cōclusiōe. et tale mediū repit in prima figura

Ar In oī sillogismo sūt tres ppōes. g° ñ stz tm̄ due. Añs p-
bat qz cōclusio ē eē ppō Dōz q cōclusio ñ ē de eēntia sillo
gismi vt pbatū ē supi⁹ sz ē q̄dā effect⁹ cōseqns sillogismū. vl' dz
q sillogism⁹ capit dupl'r vno°. p p̄miss tm̄ et sic capit h̄. alio°. p p̄
miss z cōclusiōe sil'. p̄mo° i sillo° stz tm̄ due ppōs sz scdo° stz tres

Notādū Qz dupler ē p̄ncipiū sillogismi. scz materi
ale z formale. Materiale ē dupler. s. ppinq⁷ z remotū. p̄ncipiū materiale remotū sūt tres termini. sz ppinq⁷
sūt due ppōes. Principiū formale eē ē dupler. s. formale ppin-
quū z formale remo⁷. ppiq⁷ vt mod⁹. remotū vt figura vñ ma
terie remote sillogismi cozrñdet forma remota. s. figura q̄ ē ozdi.

natio triũ termiorꝝ sed materie ꝓpinque corrũdet forma ꝓpin/
qua scz modus qui est ordinatio duarꝝ ꝓpositionũ.

Ad sillogismũ aũt exigitur.

Positis ꝑncipijs materialib⁹ tã ꝓpinqs q̃z remotis. hic ꝑnter de
termiat de ꝑncipijs formalib⁹. Dicẽs q̃ ad sillogismũ exigit mo
dus ⁊ figura. Et ꝑmo diffinit figurã dicẽs. figura ē ordinatõ tri
um termiorꝝ ꝑm debitã subiectõcz ⁊ ꝑdicatõcz. hec ãt ordinatio
fit trib⁹ mõis. ergo tm̃ tres sũt figure. Ad hũs ꝓbat q̃ illa ordina
tio variat ꝑm variationẽ medij. Iz ꝓtingit medũ variari tribus
modis. q̃ vel subijcit i maiore ⁊ ꝑdicat in minore. et sic ē ꝑma fi
gura. aut ꝑdicat in vtraq̃z et sic ē secda. vel subijcit in vtraq̃z et sic
est tercia. Et ꝓ hoc faciliter patẽt descriptões triũ figurarꝝ.

Ad Figura est mathematice ꝓsideratõis. ergo ñ dz diffinirī a
loyco. Tenet cõseq̃ntia q̃ diuisi artifices hũt diuisa cõside
rare Dõm q̃ diuisi artifices debẽt diuisa cõsiderare l' vnũ diuisi
mode. vñ figura ī mathematica accipit ꝓpe hic ãt capit merha/
forice ad sil'itudinẽ figure geometrice. cui' sũt ml'te spẽs inter q̃s ē
triangul⁹ q̃ est figura hñs tres angulos equales duob⁹ rectis. vt
ꝓbat euclides et ad sil'itudinẽ figure triãgl'aris sumit hic figura.
q̃ sicut in triãgulo tres linee trahũt ad tres distinctos angulos
sic etiã i figura loyce sũpta sũt tres termini q̃ trahũt ad tres figu
ras distinctas Etiã sillogism⁹ hz tres termios eq̃pollẽtes duab⁹
ꝓpõib⁹ sic triãgul⁹ ē figura hñs tres angl'os eq̃les duob⁹ rectis

Ad Ordiatio ē actõ sz figura ñ ē actio. q̃ figura nõ ē ordiatõ
Dõm ordinatio nõ capit ḣ actie aut passiue sz neutraliter
put ē idẽ q̃ ordo. Etiã ꝑt dici q̃ ista nõ ē ꝑdicatio ydẽptica sed
cãlis. vt sit sens⁹. figura ē ordiatio. i. figura ē q̃d cãtũ et ordiatõe

Ad Sicut ē vna figura in q̃ medũ ꝑmo subijcit et secdo ꝑdi/
cat sic eẽ erit vna figura i q̃ medũ ꝑmo ꝑdicatur et secdo sb
iicitur. q̃ sz q̃tuor figure. Et hẽ cõfirmatur ꝓ galienũ q̃ poit q̃r
tã figurã. Dõz q̃ illa dispõ ñ dẽt a ꝑma figura q̃ lz ibi medi
um ꝑdicatur i ꝑma ꝓpõe q̃ ꝑm situ et vocal'r ē ꝑma in subicitur
in illa q̃ ꝑm ordinẽ tmiorꝝ et ꝓpõnũ ē ꝑma. q̃ illa ꝓpõ i q̃ subici
tur medũ ē ordinalit ꝑma ꝓpõ eo q̃ sub et⁹ subiecto sumitur sub
iectũ ꝓpõnis que ꝑm situ primo loco ponitur. Et si propositio
nes iste manẽt in tali ordine in quo situãtur. Dicendũ q̃ ista

ordinatio ē impossibilis. cui⁹ rō est qz tūc seqreť q vnū ⁊ idē essz supius ⁊ inferi⁹. ⁊ idem hēret se p modū totius ⁊ partis respectu eiusdē qd est incōueniens. Seqla pbať qz si medīū pdicareť in maiori hēret rōez toti⁹ respcū maioris extremitatis. ⁊ etiā ex ꝯnti respcū minoris extremitatis. qz minor extremitas respcū maioris hz rōez ptis. sz quicqd est ps ptis etiā est ps totius ⁊ p ꝯns minor extremitas etiā esset ps respcū medij. ⁊ si tūc subijceret in minori ppōne tūc hēret se p modū partis respcū minoris extremitatis. ⁊ sic vnū ⁊ idē respcū eiusdē scz minoris extremitatis haberet rōem totius et ptis supiorīs et inferiorīs qd est impossibile Et ad autoritatē Galieni dicēdū est q in hac pte ñ hz locū. Et fortassis nō dixit hoc assertiue sz argumētatiue. qz nō est verisile tam excellentē ymo exptissimū medicū in artibus errasse:

Ar Jn quattuor mōis pme figure ꝯcludiť oē gen⁹ pbleumatū. g̃ sola pma figura sufficit. Tenet ꝯña. qz frustra fit per plura qd pt fieri p paucioza. Dōm q peccatū est fieri p plura qd eqz bñ et eqz faciliť pt fieri p paucioza. vñ sepissime ppť diū/sū respectū medij ad extremitates facili⁹ ꝯcludim⁹ ppositū nrm in scda l'i tercia figurz qz i pma. nā facilius qnqz repiť medīū qd aut pdicať sp aut subiciť qz qd subiciť in vna et pdicať in alia.

Modus ē ordinatio duaꝝ

Postqz posuit diffinitōez figure. hz ꝯnter diffinit modū q ē scdz principiū formale et ppinquū sillogismi. cui⁹ ordīs rō ē qz figure cozrndet termis et mod⁹ ppōnib⁹ sz termin⁹ ē añ ppōez. ergo diffinitio figure ē añ diffinitōez mōi. Dicit ergo. mod⁹ est ordiatio duaꝝ ppōnū i debita q̃litate et q̃ntitate. Pro q̃ cōsiderādū q mod⁹ accipiť dupl'r ~~vno mō put est adiacēs rei ꝛemiatio~~ scz vt est idē qd adiectū i grāmatica. et sic capiť i pmo tractatu. Alio⁹ accipiť p pncipio formali ppinq̃ ipi⁹ sillogismi. et sic diffiniť hz

Ar Modus et figura nō hnt se ad sillogismū sicut gen⁹ nec si cut drña. g̃ nō sūt pncipia formalia ei⁹. Dōm q sūt pncipia formalia p tāto qz p figurā et modū scit vtz forma sillogismi valeat et sit necessaria cōsequentia vel nō.

Ar Um⁹ rei ē tm vna forma. g̃ sillogism⁹ ñ hz duo pncipia formalia. Dōm q vni⁹ rei est tm vna forma vltimata et ppiqua. pt tū habere plures formas vnā vltimatā et aliā nō

vltimata que cozmdent duplici materie eiusdem rei.

Arguit Dicedo ois hõ ē al' ⁊ ois asn⁹ ē al' ibi ē ordiatio duaꝝ ꝓpõnũ ī debita q̃litate ⁊ q̃ztitate ⁊ tñ nõ ē mod⁹.g⁹ diffinitio ꝓuenit alys Dõz q̃zuis ḣ sit mod⁹ ꝓm cõez rõez mõi tñ ibi nõ ē mod⁹ ꝗz erigẽtiã sedẽ figure in q̃ ex puris affirmatis nihil seq̃t.⁊ ergo non ē debita q̃litas in sedã figura. Vñ debita qualitas ē si vna p̃missaꝝ fuerit negatiua reliq̃ erit affirmatia.cui⁹ rõ est qz ex purꝭ negatiuis nihil sequit. Et debita quãtitas est si vna premissaꝝ fuerit particularꝭ reliqua erit vniuersalis quia ex puris particularibus nihil sequitur

Vnde tales dantur regule.

Hic ꝓseq̃nter ponit aliquas regulas generales respicientes sillogismos oim figuraꝝ ⁊ sunt quiqz.vñ ḣsus. Partib⁹ ex puris nil sequit atqz negatis. Si qua preit ptis seq̃tur cõclusio ptis. Si qua negata preit ꝓclusio sitqz negata. Lex generalis erit mediũ cõcludere nescit. Rõ generalis oim regulaꝝ est qz si dicat oppositũ regulaꝝ tũc ex premissis veris seq̃ret ꝓclusio falsa.qd ē cõtra ph̃m scdo prioꝝ. Nã ex falso vez ex vero nil nisi vez Seq̃la ptz faciliter practicãti. Prima est q̃ ex puris particularib⁹ indiffinitis ⁊ singularib⁹ nihil sequitur. Cui⁹ rõ est qz oportz sillogismũ regulari per dici de oi vel dici de nullo.ꝗz si ambe premisse essent pticulares indiffinite aut singulares ibi nõ esset dici d̃ omni vel dici de nullo.ergo regula est vera. Alia rõ qz ꝓpter pticlarem vnionẽ duoꝝ extremoꝝ cũ aliquo tercio ī p̃missis ꝑ diuersq̃ fit qñ mediũ ē termin⁹ cõis nõ sequit vnio illoꝝ int se ī ꝓclusione qd tñ seq̃ret si ambe p̃misse ēent pticlares.ḣbi grã.hõ ⁊ asinus ꝓueniũt ī hoc tercio.s.al' nõ tñ seq̃tur q̃ ergo int se ꝓueniãt Tercia rõ qz tũc darẽt termi in q̃b⁹ oi ⁊ in q̃b⁹ nulli.ꝗz ois illa ꝓbinatio ē inutil' in q̃ dant tales termi vt infra dicet. Vñ dare termios in q̃b⁹ oi ē dare tres termios ex q̃b⁹ fiũt due ꝓpões vere cũ q̃b⁹ stat ꝓclusio vl'is affirmatia in veritate. Dare termios in q̃bus nulli ē dare tres termios ex q̃bus fiũt due ꝓpões vere cũ quib⁹ stat conclusio vniuersalis negatiua in veritate.

Ad Bñ sequit qd̃ã aial ē risibile.q̃dã hõ ē al'.q̃ q̃dã hõ ē risibilis.⁊ tñ arguit ex purꝭ pticularib⁹. Dõm q̃ duplex est dñtia.s.material' ⁊ formal'.licet q̃ ḣ aliq̃d seq̃tur grã ẽmioꝝ ⁊ materialit.nõ tñ formalit qz ī sil'i forma de facili datur instãtia

Arguit Bñ seqtur grã forme ⁊ nũqz dat instãtia. vt hz sortes ē al' sortes ē hõ q̃ hõ ē al' Dõz q̃ ex pluris singl'arib⁹ bñ seqt aliqd p sillogismũ expositoriũ nõ tñ p sillogismũ simpl'r in q̃ mediũ ē termin⁹ cõis qõ pro diuersis potest vniri extremitatib⁹. Scõa regula ex puris negatiuis nihil sequit. Cui⁹ sunt due rões. pma qz ppter sepationẽ duoꝝ extremorũ ab vno tercio nõ seqtur sepatio illoꝝ inter se in ꝛclusione. vt ptz in illo sillogismo. nullus lapis ē aial null⁹ hõ est lapis. ergo null⁹ hõ ē aial'. nã pmisse sunt vere ⁊ cõclusio falsa. Scõa rõ qz si ambe pmisse eẽnt negatiue tũc darent' termini in qb⁹ oi ⁊ in q̃ bus nulli. termini in qb⁹ oi sunt lapis al' hõ. sic arguẽdo nullus lapis ē al'. null⁹ hõ ē lapis. ergo ois hõ ē aial. Termini in qb⁹ nulli sunt albedo nigredo linea sic arguendo. nulla albedo est nigredo. nulla linea est albedo. ergo nulla linea est nigredo.

Arguit Ex puris affirmatis aliquid seqnit. ergo etiaz ex purz negatiuis. ꝛña pbat a sil'i. nã sicut se hz affirmatiuũ ad affirmatiuũ ita se hz negatiuũ ad negatiuũ. Dõm q̃ nõ ē sil'e. qz affirmatiũ semp dicit aliqd positiue. sz negatiuũ sp destruit rõne negatõis ⁊ ergo nihil infert nisi sibi addatur vna affirmatiua. Et licz qñqz aliqd sequat materialit ppt dispositõez terminoꝝ. non tñ formaliter. vt hic nullus lapis est aial. nullũ lignũ est lapis. ergo nullũ lignũ est aial. Tercia regula est. si aliqua pmissaꝝ fuerit pticularis cõclusio est pticularis. Cuius rõ est. qz talis debet esse vnio extremitatũ in cõclusione qualis fuit vnio eaꝝ cum medio in premissis. sed qñ vna premissaꝝ est pticularis tũc est pticularis vnio cũ medio. ergo talis erit in ꝛclusiõe. Alia rõ est qz ars imitat naturã inqztũ potest sed in natura effect⁹ sp seqtur debiliorẽ ptẽ sue cause. ergo etiã sic erit in arte. sz pmissa pticularis est debilior vli. ergo cõclusio erit similis pmisse pticulari ⁊ ñ vli. Minor prime ꝛñtie ptz qz sol ⁊ hõ generãt hoiez. et hõ genit⁹ nõ est sil'is soli sz homini. qz h/ est debilior cã q̃z sol. Quarta regula ē si aliqua premissaꝝ fuerit negatiua cõclusio erit negatiua. Cui⁹ etiã rões sunt due prio est qz vnio vel sepatio extremitatũ in cõclusione sequitur ppter vnionẽ vel sepationẽ eaꝝ in pmissis. sed qñ vna pmissaꝝ est negatiua et alia affirmatiua due extremitates sepantur ī medio per hoc q̃ vna cõiungitur cũ medio a quo alia in pmissa remouetur ergo oportet illas extreitates separe ab inuicẽ ī ꝛclusiõe. Alia rõ qz

effectus sp sequit debiliorē ptem sue cause sed pmissa negatiua ē debilior affirmatiua. ergo assimilat sibi pclusionē Quinta regula q̃ mediū non intrat pclusionē. Q̃ rō est qz alias pclusio ñ eēt alia a pmissis. vñ si mediū intraret pclusionē vel poneret cū maiori extremitate et sic nō differret cōclusio a maiori, ppōne vl̃ poneret cū minore extremitate. ⁊ sic nō differret a minori, ppōne sz hoc est contra rōnē syllogismi prius datam. Etiā idem esset vnicus et vnitum superius ⁊ inferius quod implicat.

Arguit Mediū qñqz pcludit in minori extreitate. sic̄ sup̄ i inferiori. sz minor extreitas intrat pclusioēz ergo etiā mediū. Dōm lcz mediū includat in minore extreitate fm rem et virtualr nō tñ fm rē et vocē sil̃ siue formalr. et sic nō intrat pclusionez eodē mō q̃ ponit in premissis. quia expsse ponit in premissis et solum virtualiter in conclusione.

Arguit Hic mediū itrarz pclusionē fz vocē. sic arguendo p syllogismū ex oppositis. oīs disciplia ē studiosa. nl̃la disciplia ē studiosa. g̃ nl̃la disciplia ē disciplia. Dōz q̃ ibi mediū ñ intrat pclusionē. qz disciplia ñ ē mediū. sz supplz vicē duaꝝ extreitatū ⁊ mediū ē studiosa. qz solū potest i pmissis. et qñ dōr sic arguēdo oīs disciplia est studiosa. nl̃la disciplia ē studiosa. g̃ nullū studiosū est studiosū ibi studiosuz itrat pclusioēz Dōm q̃ tūc disciplia est mediū. qz in syllogismo ex oppositis sēp ille terminus est mediū qui non ponitur in conclusione.

Rima figura nouē ha

Postq̃ pe. hys. determinauit de syllogismo in gñali ⁊ pnciplis etiā formalib⁹ q̃ materialib⁹. hic pnter determinat in spēali de modis oīm figuraꝝ. Et pmo de modis pme figure q̃ est ceteris pfectior qz ipsa cōcludit oīa genera pblematū. s. vniuersale pticulare affirmatiuū ⁊ negatiuū. Etiā mediū i prima figura est mediū cōiūctōe ⁊ positōe simul. sz in secda ⁊ tcia figuris est mediū cōiūctōe tātū. g̃ rō medij magis ppte est in pria figūa q̃ in alijs. et sic pma figura p pfectōz medij pcedit alias. Dicit g̃ q̃ nouē sūt mōi pme figure q̃ sufficiēter enūant in textu.

Ar Phs nō ponit nisi q̃tuor mōs pme figure. g̃ pe. hys. supflue poit nouē. Dōz negādo pntiā qz phs poit solū mōs pme figūe dircē pcl̃dētes sz. p. h. poit tā dircē q̃ idircē pcl̃dētes

Arguit Phs ñ fac mētōz de mōla indircē ꝛcludētibꝰ. g nec autoz nr facēt aut phs eēt diminutꝰ Dicendū q ipi alr z alr distiguūt syllogismos vt patuit. Et phūs 2ꝰ poz fac mētōz cū dt q ois syllo^{mus} cōcludēs ꝛclusiōz ꝛūtibilē pt pla cōcludē. scz ipam cōclusiōez z ꝛūtētē cōclusiōis sic ptz

Querit Que sit sufficiētia nouē modorū pme figūe q̄z q̄ttuoz pmi st̄ dircē cōcludētes. z q̄nqz vltimi indircē. Dōm q ista. nā modus est oz diatio duaz ppōnū. Ul g ambe ille ppōes st̄ vles. aut ābe st̄ ptcla/res. l maioz ē vlis z mioz ptcl'ar̄. aut mioz vlis z maioz ptcularī. Si ābe st̄ vles h̄ ē q̄drupl'r. vl ābe st̄ affirmatiue z sic ē barbara q̄ ad directā ꝛclusionē. z baralipton q̄ ad idirectā.. aut ābe st̄ negatiue sic nihil seq̄t. qz ex puris negatiuis nil seq̄t. Ul maioz ē affirmatiua z mioz negatiua. z sic nil seq̄t q̄ ad directā cōclusiōz p regulā spēalē ī q̄ dr. mioze exp̄te negatia nil seq̄t. sz indirecte cōcludēdo sic ē fapesmo. Aut maioz ē negatia z mioz affirmatia. z sic ē celarēt q̄ ad cōclusiōz directā. z celātes q̄ ad idirectā. Si ābe st̄ ptcl'ares h̄ itez ē q̄drupl'r. z q̄cūqz mō dispo/nāt tles pmisse sp ē cōbinatio iutil p pmā regl'am generalez. qz ex purī ptcl'aribꝰ nil seq̄t. Si maioz ē vlis z mioz ptcl'ar̄ h̄ est q̄drupl'r. vl ābe st̄ affirmatiue z sic ē dari q̄ ad cōclusiōz dircāz. et dabit q̄ ad idirectā. l ābe st̄ negatiue. z sic nihil seq̄t. l maioz est affirmatiua z mioz negatiua. z sic itez nil seq̄t dircē z indirecte. vl ecōtra maioz ē negatiua z mioz affirmatiua z sic ē ferio Si maioz est ptcl'ar̄ z mioz vlis. h̄ est q̄drupl'r. z q̄cūqz modo disponāt sp nil seq̄t z est cōbinatio inutil p regulā spēalez maiore exp̄te ptcularī in pma figura nil seq̄t. z h̄ directe cōcludēdo. sz indirecte cōcludendo sic est frisesomoz Pro quo nota q directe cōcludē est maioz ē extremitatē pdicari de minoz inclusione Indirecte cōcludē ē minoz ē extrēitatē pdicari de maioze ī ꝛcl'oe.

Ir In isto argum̄to. oīs hō est al'. sba ē hō. g sba ē al'. directe cōcludit. z tñ maioz extrēitas nō pdicat de mioze in ꝛclusiōe. scōa ps assūpti pbat. qz al' pdicat de sba z tñ ē inferiꝰ ad ipsam. Dōm q q̄ruis ibi sit inozdinata pdicatio. est tñ directa ꝛc.

Nota duas regulas prīa ē.

Dic ponit duas regl'as spēales q̄z pma solū cōueit q̄ttuoz pri/

mis modis prime figure ⁊ omibus tercie. ⁊ secda conuenit tam pme q̃z secde figure. Prima regula minore exñte negatiua nihil seqtur. Ratio istius regule. qz si minor esset negatiua in pma ⁊ tercia figuris. tunc oporteret maiorē esse affirmatiuā. ⁊ cōclusionē negatiuā p regulā generalē. si vna pmissaꝝ fuerit negatiua cōclusio erit negatiua. ⁊ sic argueret a nō distributo ad distributū. qz pdicatū in maiori nō distribuit. qz est affirmatiua ⁊ pdicatū ppōis affirmatiue non distribuit. sz pdicatū in cōclusiōe distribueret. eo q cōclusio esset negatiua. Unū argué a non distributo ad distributū est argué a posicōe oñtis ad positōez añtis. sz non vz arguere a positōe oñtis ad positōz añtis. imo cōmittit fallacia oñtis. ergo nō valz argué a nō distributo ad distributū. Vl' argué a nō distributo ad distributū est argué a ppōe indiffinita ad ppōez vl'em. vl' a ppōe hñte plres causas ꝓpriatis. i. a pticulari vl' indiffinita ad ppōez hñtem vnā cām ꝓpriatis. i. ad ppositōz vl'em. Alia rō ē. qz si sic argueret tunc darētur tmi in qb⁹ omi ⁊ in qb⁹ nulli. tmi in qb⁹ omi st' hō al' equ⁹. vt omis homo est aial. nullus equus est hō. ergo omis equus est aial. Termini vero in quibus nulli sunt. aial. hō. lapis sic arguēdo. ois homo est al'. nullus lapis est homo ergo nullus lapis est aial.

Arguit Bene seqtur. ois hō est aial. nullus lapis ē hō ergo nullus lapis est aial. ⁊ tñ minor est negatiua. Ddm q lz aliqd seqt materialit ⁊ grā terminoꝝ. tñ formaliter nihil seqtur. Sz dicēs omis mōi pme figure sunt formales ⁊ tñ est aliqn modus pme figure cui⁹ minor est negatiua. vt fapesmo ⁊ frisesomoꝝ. Ddm q ista regula ꝓpriatē hz in modis directe cōcludentib⁹. sz fapesmo ⁊ frisesomoꝝ st' modi indirecte cōcludētes. Et rō q̃re minore exñte negatiua in modis idirecte cōcludentib⁹ aliqd seqtur est. qz tūc nō arguit a nō distributo ad distributū. sz h̄ incōueniēs esz in modis directe cōcludētibus

Tūc ponit secdam regulā. di. q maiore exñte pticulari in q̃rtuor pmis modis pme figure. ⁊ in oibus secde nihil seqtur Cui⁹ rō est. qz si maior esset pticularis siue affirmatiua siue negatiua oporteret minorē esse vlez ⁊ affirmatiuā. pptER regulas ptractas et sic subiectū maioris nō distribueret eo q est pticularis. ⁊ predicatū ppōnis minoris nō distribueret eo q esset vlis affirmatiua. ⁊ sic medium nullibi distribueret. quod est incōueniēs. qz tunc medium vniret cum extremitatib⁹ p diuersis. ⁊ ergo nō oz

q̃ vnirent extremitates inter se in ꝯclusione. Sz rō Aresto. est
qz tūc darent tmini in q̃bus oi. z in q̃bus nulli. Termi in q̃bꝰ
dī stz hō aial risibile arguēdo sic: q̃dā hō est aial. oē risibile ē hō
q̃ oē risibile est aial. Termi in q̃bꝰ nulli stz aial asinꝰ hō. arguē
do sic. qdāz animal est hō. omnis asinus est aial. ergo nullus
asinus est homo.

Arguit Bn̄ seq̃tur. aial rōnale currit oīs hō est aial rō
nale. q̃ hō currit. z tn̄ maior ē pticularis. q̃ scda
regula est falsa. Dd. q̃ hꝰ ē grā materie z nō grā forme. qz ī alijs
nō tz. vt qdā aial ē asinꝰ. oīs hō est aial. q̃ q̃dam hō est asinus
Sed diceres. bene seq̃tur grā forme formādo syllogismū in fri
sesomorꝝ. Dd. q̃ ista regula intelligit de modis directe ꝯcludētib
bꝰ. sz in frisesomorꝝ cōclusio ē indirecta

Barbara primus modus.

Hic docet in spāli quō z qualr q̃libet syllogismꝰ formet ī mō
et figura. Et in istz modis pncipalr q̃ttuor stz notāda. pmo q̃ ī
q̃libet dcōe stz tres syllabe. scdo q̃d significet vocal cuiuslibet syl
labe. tercio notāde stz ꝯsonātes a q̃bus incipiūt dcōes. q̃rto no
tāde stz iste q̃ttuor cōsonātes in medio vel in fine. scz. s. p. m. c. et
qz autor nr oīa ista declarat in fine. iō hꝰ reliquunt. pmo q̃ docz
cōstituere pmū modū pme figure. s. barbara. cuꝰ formatō facilr
habet p illā vocalē a. ter posita in illa dcōe. Et q̃ iste modꝰ est p
mus iō ē. qz ē pfectior alijs. eo q̃ cōcludit vlr z affirmatiue. sed
celarent ꝯcludit vlr z negatiue. sz darij z ferio tn̄ ꝯcludunt p
ticularitter. ergo ptz ordo

Notandū Q̃ duplex est syllogisinꝰ. s. pfectꝰ z ip
fectꝰ. Perfectꝰ syllogismꝰ ē q̃ nullī alte
riꝰ indiget. pter ea q̃ posita stz. i. pter pmissas in mōr figura di
spositas vt appareat necārius. i. vt euidēter inferat suā ꝯclonē
sicut sunt q̃ttuor modi pme figure directe cōcludētes: qz regulā
tur euidēter z imediate p dici de oī vl p dici de nullo. Syllogis
mꝰ ipfectꝰ ē q̃ vniꝰ aut pluriū indiget pter ea q̃ posita stz p sūp
tos tminos. nō āt p sūptas ppōes. z sic oēs alij syllogismi a q̃t
tuor pmis pme figure stz ipfecti. qz indigēt vnꝰ. i. ꝯuersiōis tn̄
aut reductōis p ipossibile tn̄. vl pluriū. i. ꝯusionis z trāspōnis
pmissarꝝ sil. vt appareāt necessarij

Arguit Quilibet syllogism⁹ bon⁹ hz oia req̃sita ad esse syllogismi. g⁰ oīs syllogism⁹ ē pfect⁹. Añs pba tur. qz hz tres t̃mios z duas ppōes. Dōm q̃ pfectū capit̃ du/ plr. Uno⁰ vt ē idē qd integrū. z sic oīs syllogism⁹ ē pfect⁹. Alio⁰ capit̃ vt est idē qd euidēs. z sic nō oīs syllogism⁹ est pfectus

Arguit Enthymema ē syllogism⁹ ipfect⁰ z tñ diffi⁰ syl/ logismi ipfecti sibi nō ꝓueit. Dōz q̃ syllogism⁹ dr̃ ipfect⁰ dupl'r. Uno⁰ qz deficit in vna p̃missa z sic enthime/ ma ē syllo⁽ⁿ⁾ ipfect⁹. Alio⁰ qz ineuidēter ꝓcludit z sic diffinit̃ hz

Querit Utrū barbara sit formal' ꝓña. Dōm q̃ sic. qz tz in oib⁹ t̃mis ꝓsimili forma arguēdi retēta z ad ꝓsimilē formā req̃rūtur q̃ncz. s. eadē q̃litas eadē q̃titas ea/ dem copula idem sit⁹ z idez nūs t̃mioz. Uñ ꝓña dr̃ formal'. q̃a tenet gr̃a forme illi⁹ ꝓñe quare oia alia argum̃ta ꝓsimilē formā hñtia stz bona sicut si deberet fieri syllogism⁹ in barbara req̃rit̃ q̃ oēs p̃musse sint vl'es ex q̃buscūqz fiat t̃mis. Etz sic de rōe forme ē cōicabilitas ita illa ꝓña q̃ oib⁹ t̃mis ē cōicabil' ē formal'. sz il/ la q̃ zhit̃ ad spēales t̃mios sic qñ ar̃ ab ifēiori ad supi⁹ ē mar̃ial'

Arguēdo in barbara fit mutatio suppōis. g⁰ ꝓña in ipso nō vz. ꝓña ptz. qz mutatio suppōis causat fallaciā figu re dictōis. Añs pbat̃. qz mutat̃ suppō pſonal' in simplicē ex p/ te medū qd in maiore suppoit pſonal'r z i mioze simpl'r. Dōm q̃ ñ oīs mutatio suppōis cāt fallaciā figure dictōis. sz illa q̃ fit ex diūs caus vt hz hō ē spēs. g̃ aliqs hō ē spēs l' etz ecōtrario nul l' hō ē spēs. g̃ hō ñ ē spēs. sz i barbara fit mutacō suppōis ex ea/ dē cā. qz ppt̃ sig⁽ⁿ⁾ vl'e affirmatim qd facit sbiectū maioris habē suppōez pſonalē z pdicatū mioris hze suppōez simplicem

Arguit Nō seq̃t i barbara. oē al' si ē risibl'e ē asin⁹. oīs hō ē al' si est rudibile. g̃ oīs hō ē asin⁹. qz p̃musse stz ve z ꝓ⁰ fl'a g̃ barba ra nō ē formal' ꝓña. qz nō tz i oib⁹ t̃mis. Dōm ad maiorē. qz vl' ē vna ppō hypotetica ꝓdicōnal'. z sic ē ve. sz ex ppōib⁹ hypote/ ticis nō pt inferri ꝓ⁰ cathegorica. Aut maior ē de ꝓdicōnato extre mo hz ē dupl'r. qz l' illa ꝓdicō refert̃ ad sbiectū illi⁹ ppōis scz aīal aut ad pdicatū scz asinū si teneat se a pte sbiecti. tūc maior ē fl'a. qz ē sensus de q̃cūqz vez ē dicē q̃ sit al' de illo vez ē dicē q̃ sit asi nus qd falsū ē. z sic maior ē falsa. sic etz ꝓ⁰ Sz si referat̃ ad pdi/ catū. scz ad asinū. tūc est vera. sz tunc male subsuit̃ i miori ppōe.

qz illa cōditio nō debet poni cū medio in pdicato minoris. eo q̄ nō ponebat ad medīū in subiecto maioris.

Notandū Qz septē sūt cautele obſuande ad debite syllogisandū in omib⁹ mōis z omib⁹ figuris. Prima est q̄ pmisse debent esse cathegorice. qz ex ppōib⁹ hypotheticis nō seq̄t cōclu⁹ cathegorica. Secō q̄ h̄ sit pdicatum minoris qd̄ est subiectū maioris z nō magis neqz min⁹. Tertiō q̄ minor extremitas īmediate dz subsumi sub medio. Quarto q̄ ēmuni debent teneri eqz ample z eqz stricte. Quinta conditio q̄ nō dz argui cū ill' terminatōib⁹ ecētialiter vel accētaliter. Sexto q̄ nō arguat a nō distributo ad distributū hoc est q̄ caueat ne aliqd distribuat in cōclusiōe qd̄ nō sit distributū in aliq̄ pmissarz. Septima q̄ medīū nūqz dz intrare cōclusiōez.

Arguit Dic oē rōnale l' irrōnale ē hō. oīs asin⁹ ē rōnal' vl' irrōnalis. ḡ oīs asin⁹ est hō arguit' p istū modū z tñ cōclusio est falsa. Dōm q̄ vel ille due ppōes sūt hypothetice disiūctiue. z sic sūt ꝓe. sz nō pt seq̄ cōclu⁹ cathegorica ex ppōib⁹ hypotheticis. vel maior ē vna cathegorica z disiuncto sbiecto et hoc duplr. qz vel totū disiunctū distribuit. z sic maior ē falsa z similit cōclusio. vel altera ps disiuncti distribuit. scz pma. z sic maior est vera sed male subsumit. qz p.us est predicatū minoris qz subiectū distributū in maiore.

Arguit Dic aī in ppōib⁹ cathegoricis. z tñ nō seq̄tur in barbara cuiuslibet hoīs asin⁹ cr. oīe rudibile est asin⁹. ergo oīe rudibile cr. Dō m q̄ nō tene aī in barbara. qz subsumit sub asino qd̄ nō distribuit in maiore. sz deberet fieri subsumptio sub homine qd̄ est subiectū distributōis.

Arguit Nō seq̄t q̄cūqz dt te esse aial dt verū. q̄cūqz dt te eē asinū dt te esse aial. ḡ q̄cūqz dt te esse asinū dt verū. Dōm q̄ maior ē duplr fm fallaciam amphibologie penes terciū modū. qz hec oīo te esse aial fm se vnū fcat. z cuz alio adiūcta plūa fcat. nā maior vno modo significat q̄ oīnis dicens te esse aial. id est oīnis dicens hanc ppōez tu es aial dt verum. tunc maior est vera z minor falsa. qz sensus minoris ē omnis dicens te esse asinū est dicens. q̄ tu es aial qd̄ nō est verum. Alio modo maior fcat oīnis dicens aliquid ad qd̄ seq̄tur te eē aial dt verū tunc est falsa z minor vera.

Sl̃ Nõ seq̃tur oīs ēntia diuina ē pater. oīs filiꝰ in diuis est ēntia diuina. gꝰ oīs filiꝰ in diuis ē pater Dõm vnoꝰ q̃ ibi est fallacia figure dcõnis. nã sub signo distributiuo subesub sumit terminꝰ alteriꝰ p̃dicamẽti scz filiꝰ. Vel dr q̃ nõ bñ arguit qr medũ ñ distribuit in maiore p̃ miore extremitate subsũpta.

Sl̃rguit Nõ seq̃t in barbara oē currēs ē asinꝰ. oīs hõ est currēs. ergo oīs hõ est asinus. qr p̃misse p casum possibilē sunt vere ⁊ possibiles ⁊ conclusio est impossibilis. ergo barbara nõ ē pseq̃ntia formalis. Dõm licet premisse sint possibiles seorsum capte. nõ tñ sunt cõpossibiles quia nõ possunt se cõpati in veritate ⁊ p tãto sunt false quare seq̃tur cõclusio falsa.

Celarent secũdus modus

cõstat ex maiori vl'i negatiua ⁊ minore vl'i affirmatiua ꝓcludẽtibus vl'ez negatiuã. exẽplũ ptz in textu. Et sillogismꝰ factꝰ in celarent est pfectꝰ. qr euidẽter regulat̃ p dici de nll'o. ⁊ etiã ē formalis cõsequẽtia. qr tenet in oībus terminis cõsil'i forma arguẽdi retẽta.

Sl̃rguit Nõ seq̃t nullũ affirmatiũ ē negatiũ. oīs ppõ ē affirmatiua. ergo nll'a ppõ est negatiua. ibi cũ premisse sunt possibiles ⁊ sibi invicẽ cõpossibiles. ⁊ tñ conclusio est nõ potēs esse vera ꝓpter reflexionẽ quã hz supra scipaz. Q̃ aũt premisse sunt cõpossibiles patet qr maior ē necẽria ⁊ minor est possibilis. sz necessario cõpossibile est qd̃libz possibile. Dõm q̃ licet minor sit cõpossibilis maiori vt cõpossibile idē est qd̃ simul possibile. nõ tñ est sibi cõpossibilis vt idem est qd̃ simul cũ alio potēs esse vez. qr maior est ꝓpositio negatiua. qñcũqz igitur ipa est tũc aliq̃ ppõ est negatiua. ⁊ p cõseq̃ns minor que fuit oīs ppõ est affirmatiua nõ potest simul esse vera dcã maiore.

Sl̃rguit Hic nõ seq̃t in celarẽt nullũ aīal dñ dormit vigilat. oīs hõ ē aīal dñ dormit. ergo nullꝰ hõ vigilat Dõm q̃ maior est distinguẽda. qr vel est vna hypothetica tpalis et sic est vera. qr valet illã nullũ aīal vigilat duz omne animal dormit. sz ex ppõnibus hypotheticis nõ p̃t sequi cõclusio cathegorica. vel maior est vna ꝓpõ de tpato extremo sez subiecto. hoc est dupl'r qr vel hoc totũ distribuit tũc maior est falsa sil'r ⁊ cõclusio. Vel illa negatio distribuit vnũ terminũ et sic est vera. sed male arguitur quia deberet sic argui nullum animal dñ

dormit vigilat.omis hō ē al'.g̃ null⁹ hō dū dormit vigilat

Arguit Hic arguit ī celarēt nullū viuēs generabit omis hō ē viuēs g̃ null⁹ hō generabit.ꝛ tm̄ pmisse sūt ve ꝛ cōclusio falsa.Dd.q̃ male arguit. qꝛ arguit a min⁹ amplo ad magꝭ amplū cū distributōe magꝭ ampli. Et arguē a minus amplo ad magꝭ amplū ē arguē ab aliq̃ ēmino posito in ante tento p paucis suppositꝭ. ad eūdē ēminū positū in ante accepto p plib⁹ suppositꝭ.dicēt g̃ sic argui.nullū viuēs generabit omis hō ē viuēs.g̃ null⁹ hō actu exīs generabit

Arguit Hic arguit in'celarent.ꝛ tm̄ non seqtur. nullus maurus valet albū.omnis florenus valet maurum.g̃ nullus florenus valet albū Dd̄m q̃ nō bene arguit.qꝛ plus est pdicatū minoris q̃ subiectū distributōis maioris.ꝛ sic sunt ibi ꝑtu aliter q̃ttuor termini.qꝛ hoc totū valēs maurū ē pdicatū minoris.ꝛ maurus est tm̄ subiectū distributōis maioris.Et ergo deberet sic argui.nullus maurus valet album omis florenus est marus.ergo nullus florenus valet album.tunc sicut cōclusio est falsa ita ꝛ minor

Darij ēcius modus cōstat.

ex maiore vl'i affirmatiua.ꝛ minore pticulari affirmatiua. ꝯcludentib⁹ pticularē affirmatiuā dicē. Et syllogism⁹ fcūs in darij ē pfcūs.qꝛ fit debita sbsūptio ī isto syllo^{mo}.ꝛ regulat p dici de oi Etiā ē formal' ꝯna.qꝛ tz ī oib⁹ imis ꝯsil'i forma arguēdi retēta.

Arguit Syllo^{mo} fcūs in darij reducit ad sdm modū pme figure vt docet Aresto.g̃ nō ē pfcūs.Dd. q̃ syll's fcūs in darij ē pfcūs eēntial'r ꝛ accētal'r.qꝛ hz euidentē ꝯcl'oez.tm̄ ex pte q̃ztitatꝭ dꝛ aliq̃ mō ipf.cūs ꝯpando syllogismū fcūm in darij ad syll'os fcōs in duob⁹ pmis modis.exq̃ vl'is ē p fectior pticulari.ꝛ sic Aresto.docz reducē p ipossibile darij ad camestres.vt vlteri⁹ reducat ad sdm modū pme figure.s.ad celarēt. Et fit reductōꝛtal' sumēdo oppositū ꝑdcōriū ꝯcl'oris cū maiore inferēdo oppositū ꝑdcōriū minoris tūc erit syll's i camestres sz ibi nō ē stat⁹.sz vlteri⁹ reducit ad celarēt.ꝛ sic darij dꝛ ꝛ syll's p fcūs q̃ztū ad alios mdos seqntes.sz dꝛ ipfect⁹ q̃ztū ad pcedētes

Arguit Darij nō tz in oib⁹ termis ꝯsilib⁹.g̃ nō est formal' ꝯna. Ans pbat qꝛ nō seqtur.omē idiuidu

um alicui⁹ ſpeciei eſt aſin⁹. ſortes eſt indiuiduũ alicui⁹ ſpēi. g⁰ ſortes eſt aſin⁹. Dōm q̄ eſt bonũ argumentũ in darij. ſz ſicut maior ē falſa ſic ⁊ cōclu⁹ Sz dicēs maior ē vera. ꝓbat. qz omne indiuiduũ iſti⁹ ſpeciei demonſtrādo aſinũ eſt aſin⁹. g̃ omne indiuiduum alic⁹ ſpeciei ē aſin⁹. ⁊ ita ꝓbat a ſingulari ad pticularē ſicut ꝗ iſte hō currit. g⁰ aliq̄s hō currit. Dōm q̄ ibi nō ar̄ a ſingulari ad pticularē. ſz virtualiter a ſingulari ad vl'em. ⁊ ſic arguit a nō diſtributo ad diſtributũ ex pte li ſpeciei qd̄ in ante cedente ſuppoit diſcrete ⁊ in ⁊ñte ⁊fuſe diſtributiue. qz omis obliquus ſequs rectũ diſtributũ ſupponit eadē ſpecie ſuppois.

Arguit Hic ar̄ in darij vbi ꝑmiſſe ſtꝫ ꝑe ⁊ tm̄ cōcluſio ē fl'a. omne riſibile eſt al'. tm̄ hō eſt riſibil'. g̃ tm̄ hō eſt al'. Dōm q̄ ibi nō bñ cōcludit. qz nō dz pl⁹ poni in cōcluſiōe cū maiore extremitate q̄z ponebat in maiori ꝓpōe cū pdicato illi⁹. ſz hoc ſignũ tm̄ nō ponebat in maiore ꝓpōe. ergo etiā nō debet poni in concluſione q̄re dz ſic cōcludi. ergo homo ē al'.

Arguit Nō ſequit in darij ſic arguēdo. oē natũ ē. ⁊ adā eſt nat⁹. g̃ adā ē. Dōz q̄ ibi ñ ē forma i darij. qz ꝗ ſtꝫ q̄ttuor tmi. nā me⁹ al'r ſuit i maiori ⁊ i minori. qz i maiore ſtat ſolũ ꝑ ñtib⁹ ⁊ i minore ꝑ ñtib⁹ ⁊ ꝑteritꝫ. qz niſi ſic minor eēt fl'a.

Arguit Hic bñ ar̄. omne currēs ē aſin⁹. ſortes ꝑt eē currens. g⁰ ſortes ꝑt eē aſin⁹. Dōm q̄ ñ bñ ſbſumit qz pl⁹ eſt pdicatũ minoris ꝓpōis q̄z ſubiectũ diſtributōis maioris. qz currens eſt ſubiectũ maioris ꝓpōis. ſz currēs nō ē tm̄ pdicatũ minoris. ſed hoc totũ ꝑt eſſe currens eſt pdicatũ

Arguit Nō ſequit. oēs apl'i dei ſtꝫ duodecim. petr⁹ ⁊ paulus ſtꝫ apl'i dei. g⁰ petr⁹ ⁊ paul⁹ ſtꝫ duodecim Dicēdũ q̄ oēs capit dupl'r. Uno⁰ diſtributiue ⁊ tūc eſt bon⁹ ſylogiſm⁹ in darij. ſz ſicut ꝗ⁰ ē falſa ita ⁊ maior. Alio⁰ capit oēs collectiue. tūc maior ē indefinita ꝓ ⁊ li omis eſt ps ſbiecti. ⁊ ſic totũ ſubiectũ maioris nō eſt pdicatũ minoris. Et tūc arguit ex puris pticularib⁹ qd̄ eſt ꝗ regulas generales.

Ferio q̄rtus modus ꝗſtat. ex maiore vl'i negatiua ⁊ minori pticulari affirmatiua cōcludēdo pticularē negatiuā directe. Et ſyllo⁹ fact⁹ in ferio ē pfectus qz regl'at ꝑ dici de nullo. Et ē formal' ꝓna. qz tz in oib⁹ tmis ⁊

Arguit Nō seqt in ferio. nullꝰ maurꝰ vz albū q̄dā florenꝰ vz mauz. gꝰ q̄dā florenꝰ nō vz albū. Dō. q ibi nō bñ arguit. qz plus ē p̄dicatū minoris q̄z sbcm̄ distributū maioris. qz sbcm̄ maioris fuit maurꝰ. z p̄dicatū minoris ē vz mauz. Et gꝰ dz si subsumi. nullꝰ maurꝰ vz albū. q̄dā florenꝰ ē maurꝰ. gꝰ q̄dā florenꝰ ñ vz albū. sz sicut ꝯclusio ē falsa sic etiam aliqua premissaz

Arguit Nic nō seqtur. nullū aīal ē spēs. hō ē aīal. ergo hō nō ē spēs. Itē nullū viuēs ē mortuū. hō est viuēs. gꝰ hō nō ē mortuꝰ Itē nullū generādū est animal. q̄dam hō est generādus. ergo q̄dam homo nō est aīal. Itez nullus hō potest esse regina. vxor regis est homo. ergo vxor regis nō potest esse regina Dōm q terminī ibi nō tenent eodē mō. qz minor extremitas nō tenet eodē mō in minore ꝓpōe z in ꝯclusione. qz hō stat in minore ꝓpōne p suis suppositis. vel ad minus nō repugnat suppositis. sed in ꝯclusione stat p natura cōmuni abstracta a suis suppositis. z sic equocatur hō. z arguit a suppositōne ꝑsonali ad simplicē. quare cōmittit fallacia figure dcōnis Sz in scdo z tercio nō fuatur eadē ampliatio ex pte ly homo qd in minore nō ampliatur. sed in ꝯclusione ampliat. in q̄rto ꝯo non fuatur restrictio vt patet.

Notandū Q ferio reducit ad p̄mū modū p̄me figure. z vlteriꝰ reducit ad scdm modū p̄me figure sumēdo oppositū ꝯdcōrū cōclusiōis tē ferio cū altera p̄missaz. s. maiori inferēdo oppositū alteriꝰ p̄miste. sz cesare reducit ad celarēt. z sic ferio reducit ad celarēt mediāte cesare

Arguit Nullꝰ modꝰ pfcūs dz reduci ad modū ipfectū sz ferio ē pfectior modꝰ q̄z cesare. g ferio ñ dz reduci ad cesare. Dō. q nullꝰ modꝰ pfcūs dz reduci ad modū ipfectū vt ibi sit statꝰ. sz vt p illū vlteriꝰ reducat ad modū pfectū

Arguit In q̄ttuor modis p̄me figure ꝯcludūt q̄ttuor genera ꝑbleumatū. gꝰ alij modi stꝰ supflui Tz ꝯñtia qz in illis eadē genera ꝑbleumatū cōcludūt. Dō dz. q̄z nis oia genera ꝑbleumatū cōcludant in q̄ttuor p̄mis modis. nō tñ cōcludūt oibꝰ modis. neq; eq̄ facilit. ꝓpter diūsaz dispōez ipsiꝰ medij. z gꝰ isti modi seqntes nō stꝰ supflui.

Baralíptõ qn tus modꝰ cõ

Hic ꝓñr de ꝓmiat de modis ꝑme figure idirecte ꝓcludẽtibꝰ. ⁊ ꝑ/
mo de baraliptõ eclãtes ⁊ dabitʒ. qz ꝓuenirũt cũ tribꝰ modis p/
fectʒ i ꝑmissis. sz fapesmo ⁊ frisesomoꝝ nõ hñt ꝓuenientiã cũ aliq̃
mõ pfcõ i ꝑmissis. gꝰ vltio loco ponñt. dt gꝰ ꝑꝰ. Baraliptõ ꝓstat
ex duabꝰ vlibꝰ affirmatis ꝓcludẽtibꝰ ꝓticulare affirmatiuã idi

Tresto. ponit sufficiẽt modos ꝑme figure (rec. vtz i lra
⁊ nil' dt de ill' tribꝰ eclãtes dabitʒ ⁊ baraliptõ. g nõ dñt ꝗ
poi. Dd. q modꝰ accipit dupl'r. Unoꝰ fm suã ẽntiã. i. ꝓ ꝑmissꝰ
tm. sic diffit. sic eclãtes dabitʒ baraliptõ ñ dzñt a tribꝰ ꝑmis mo
dis pfectʒ. ⁊ sic distinguit modos Tresto. Altioꝰ capit ꝓ ꝑmissis ⁊
ꝓcl'oe sil'. ⁊ sic distinguũt a tribꝰ ꝑmis. ⁊ sic capit. Pe. hys.

Nõ seqt oẽ albũ ẽ accñs. oīs hõ ẽ albꝰ. g qd dã accñs est
hõ. Dd. q ibi ꝓtual'r stʒ ũttuoz termi. nã albũ capit i ma
iori abstractiue. alias cẽt falsa. qz valet. i. res hñs albedinẽ est
accñs. qd ẽ fallsũ. sz i maiore capit ꝓcretiuez ꝓspectũ ad suũ sbcñ

Qr Utꝝ syllocꝰ fcũs i baraliptõ sit pfecꝰ vl' ipfcñs. Dd. q
ẽ ipfectꝰ. ⁊ pficit qñ rducit ad ꝑmꝰ mo ꝑme figure p ꝓ
sionẽ ꝓcl'oīs de barbara p accñs. ⁊ ꝗ oñsiue. sz p ipossibile ad ce
larẽt reducit. sumẽdo oppositũ ꝗdictoriũ ꝓcl'onis cũ maiore q̃
fit minoz iferẽdo oppositã ꝗriã ꝓuersã mioris. vtz facil'r practi
cãti. Et ẽ formal' ꝓña. qd ptz p vnã regulã ꝓñaꝝ. q̃cq̃d seq̃t ad
ꝓñs tõe ꝓñe seq̃t ad añs eiusdẽ. sz ad istas ꝑmissas oẽ al'e sba.
oīs hõ ẽ al' seq̃t ista. g oīs hõ ẽ sba. ⁊ ad istã oīs hõ ẽ sba seq̃tur
ista. q̃dã sba ẽ hõ. gꝰ de primo ad vltimũ ad ealdẽ ꝑmissas seq̃tur
ista ꝓclusio. q̃dã sba ẽ hõ q̃ hic ꝓcluditur.

Cõclusio istiꝰ modi nõ ꝑt ꝓũti p accñs. g ꝗ textũ Añs p
bat. qz ẽ ꝓticularis. sz ꝓpõ ꝓticularis nõ ꝑt ꝓũtl p accñs
Dd. q̃ꝗuis ꝓclusio de baraliptõ nõ ꝓũtit p accñs. ñ ꝓuertit cõ/
clusionẽ de barbara p accñs. sz ꝓuersio capit ꝗ actiue. qñ dz in
textu q reducat ad barbara p ꝓuersionẽ ꝓcl'onis p accñs.

Celãtes sextus modꝰ ꝓstat

ex maiore vl' negatiua ⁊ mīori vl' affiratiua ꝓcludẽtibꝰ vl'em
negatiuã indirecte. Et ẽ iste modꝰ formal' ꝓña. qz q̃cq̃d seq̃t ad

ꝓñs alicuⁿ ꝓñe etiã seqꝫ ad añs. Qd etiã ptz p reductõez
eⁿ ad celarẽt p ꝓsionẽ ꝓclonis simplr. ⁊ ꝗ oñsiue. Sz p ipossi
bile reducit ad darij capiẽdo ꝗdcõziũ sue ꝓclonis ꝑ minore. et
minorẽ ꝑ maiore inferẽdo ꝓsam ꝗdcõzie maiozis. vtz in isto
syllogismo. nullũ aial ẽ lapis. ois hõ ẽ aial. ḡ nullⁿ lapis est hõ
vbi arguit sic in darij. ois hõ ẽ aial. q̃dam lapis ẽ homo. ḡ q̃dã
lapis ẽ aial. ⁊ ad istã seqtur. qd̃dã aial est lapis q̃ ẽ cõtradcõzia
maiozis ꝑmi syllogismi

Arguit ñ seqꝫ in celãtes. nullũ currẽs ẽ hõ. posito ꝙ
nullⁿ hõ existat. oẽ ail ẽ currẽs. gᵒ nullⁿ hõ ẽ alⁿ
qz ꝑmisse stꝫ ve ⁊ ꝓclusio ẽ falsa. Dd̃. ꝙ ibi male arguit. qz ꝓtua
lit stꝫ. q̃ttuoz t̃mini. qz hõ in maiore tenet solũ ꝑ exñtibⁿ. sz i cõ
clusione tã ꝑ exñtibⁿ q̃z nõ exñtibus.

Dabitis septimⁿ modⁿ cõ-

stat ex maiore vli affirmatiua ⁊ minore ꝑticulari affirmatiua cõ
cludẽtibⁿ ꝑticularẽ affirmatiuã indirecte. vt oẽ alⁿ ẽ sba. q̃dã hõ
est aial. gᵒ q̃dã sba ẽ hõ. Et reducit p ipossibile ad celarẽt capiẽ
do ꝗdictoziũ ꝓclusionis ꝑ maiore ⁊ maiorẽ ꝑ minore inferẽdo
cõuersam cõtradcõzie minoris. vt facilr ꝑt videri p exẽpla. Sz
reductio oñsiua sufficiẽter ptz in textu

Querit Quare nõ est aliq̃s modⁿ ꝓcludẽs ꝓclusionẽ
ꝓuertẽtẽ in ferio. Rñdet ꝙ cã ẽ. qz ꝓclusio de fe
rio nõ ẽ ꝓuertibilⁿ cũ sit ꝑticularis negatiua. q̃ nõ ꝑt ꝓuerti i ter
mis. sz bñ p ꝗpositõem de q̃ nihil ad ꝓpositũ. qz mutat t̃minos.
Uñ ẽ regula ꝓbatij. ꝙ ois syllogismⁿ inferẽs cõclusionẽ q̃ ꝑt cõ/
uerti ꝑt inferre indirecte cõuertentẽ eiⁿ. ⁊ ecõtra. syllogismⁿ infe
rẽs ꝓclꝰem q̃ nõ ꝑt ꝓuti ꝑt iferre idirecte aliquã ꝓclꝰem

Arguit ñ seqtur in dabitꝫ oẽ aial ẽ idiuiduũ qd̃dã
genⁿ ẽ alⁿ. gᵒ qd̃dã idiuiduũ ẽ genⁿ. Dd̃z. ꝙ nõ
rẽ arguit in dabitꝫ. qz mediũ alit capit in minore q̃z in maiore
qz i maiore alⁿ tenet ꝑ suis iferiozibⁿ. ⁊ i miore tenet ꝑ nata cõi

Fapesmo octauⁿ modⁿ cõ-

stat ex maiore vli affiirmatiua ⁊ minore vli negatiua. cõcludẽ
tibⁿ idirecte ꝑticularẽ negatiuã. Et reducit oñsiue ad ferio. sz p
ipossibile reducit ad barbara sumẽdo oppositũ ꝗdcõziũ ꝓclꝰis

p maiore. ⁊ maiorē p minore inferēdo oppositā ꝓtrariā ꝓsa3 minoris. exempla possunt facilr videri. Etiā pt reduci ad celarent sumendo oppositū ꝓtradictoriū ꝓclusionis loco minoris. Quando minore loco maioris. inferendo ꝓtrariā ꝓuersam maioris. vt3 faciliter practicāti.

Arguit Cōclusio debet ee sil'is alicui pmissaꝝ. vt dr p/mo poꝝ. sz ādc pmisse de fapesmo sl vl'es. g cōclusio erit vl'is ⁊ nō pticularis. Dd. q ꝓclusio dz ee sil'is alicui pmissaꝝ q ad qlitatē. iz in fapesmo vna pmissaꝝ ē negatiua. g cōclusio erit negatiua. ⁊ nō intelligit q ad qztitatē sicut argumētū pcedit. ⁊ sic ꝓmittit ibi falla figūe dcōis. qz in maiore itelligit qlitas. ⁊ in minore subsumit qztitas.

Arguit Minore exnte negatiua nihil seqt in pma figura. vt dixit pma regula spealis. sz i fapesmo minor ē negatiua. igr. Dd. q illa regula intelligit de modis directe ꝓcludētib⁹. mō fapesmo ē mod⁹ indirecte ꝓcludēs

Arguit Fapesmo dz magis reduci oñsiue ad celarēt. qz ad ferio. Assū prū pbat. qz pmisse de fapesmo. hnt maiorē ꝓuenētiā cū celarēt qz cū ferio. Dd. qzuis pmisse d fapesmo hnt maiorē ꝓuenētiā cū celarēt qz cū ferio q ad qlitatē et qztitatē. nō tn q ad seqlam. qz sic magis sequūt pmisse de fapesmo ad ferio qz ad celarēt.

Arguit Null⁹ mod⁹ general' dz poni p spealī mō. sz fapesmo ē mod⁹ genral' oim figuraꝝ. g h male ponit p mō spealī pme figure. Dd. q pma figura ē pfectior ⁊ potior alijs figuris. sic ponit istos duos vltios modos in pma figura pus qz i alijs. nō tn negat qn posset syllogizari p istos duos modos in scda ⁊ tercia figuris. Et ppter h Aresto. ponit eos p⁹ oēs figuras ad innuēdū q in oib⁹ ꝓcludi pnt

Frisesomoꝝ non⁹ modus.

ꝓstat ex pticulari affirmatiua maiore. ⁊ vl'i negatiua minore cōcludentibus pticularem negatiuā indirecte. Et reducit ostensiue ad ferio. maiore ⁊ minore ꝓuersis simplr. ⁊ per transpositōez pmissaꝝ. vt patet in tertu. Sed per impossibile reducit ad celarent sumēdo oppositū ꝓtradictoriū ꝓclusionis p minore. ⁊ minorē loco maioris. iferēdo ꝓdcōriā ꝓuersā maioris. Exēpla pnt

videri in textu Vel etiã reducit ad darij sumẽdo oppositũ ꝯdcõ
riũ ꝯclois p maiore ⁊ maiorẽ p minore in ferẽdo oppositũ. ꝯdi
ctoriũ ꝯsum minoris. Et sic pz q frisesomorꝫ ẽ formal' ꝯna. si
cut celarẽt vl' darij Et pt al'r sic pbari. qz q̃cq̃d seq̃tur ad ꝯns bo
ne ꝯne hoc seq̃tur ad aãs eiusdẽ. sz ad pmissas de frisesomorꝫ se
quunt premisse de ferio. ⁊ ad premissas de ferio seq̃tur conclusio
pticularis negatiua. ergo etiã ad pmissas de frisesomorꝫ. seq̃tur
ꝯclusio pticularis negatiua

Arguit Maiore exñte pticulari in pma figura nihil se
q̃t. sz maior i frisesomorꝫ ẽ pticularꝭ. gꝰ nihil se
q̃t in pma figura. Dõ. q̃ruis nihil seq̃t maiore exñte pticulari i
pria figũa direẽ ꝯcludẽ. tñ bñ idirẽ aliq̃d seq̃t. sz frisesomorꝫ cõ

Arguit Ois syllogismꝰ dz regulari p (cludit idirẽ
dici de oi vl' p dici de nullo. i. q dz fieri sbsũptio
sub sbco distributõis. sz i frisesomorꝫ ñ fit sbsũptõ tal' cũ maior
sit pticularꝭ affirmatiua. gꝰ nõ ẽ bonꝰ syllogismꝰ. Dõz. q q̃ruis
ibi ñ fit sbsũptio formal'r. tñ ꝓtual'r inq̃tũ i pmissis de frises
morꝫ intelligũt pmisse de ferio. mõ in ferio fit debita subsũptio.
gꝰ ꝓtual'r in frisesomorꝫ fit debita subsũptio.

Ap. 6 o 03.

Equit de secũda figu.

Postq̃z. P. h. determinauit de pma figura ⁊ modis eꝰ.
h ꝯnũ determinat de seda figura ⁊ eiꝰ modis Et pma fi
gura pcedit sedam. qz pma figura ẽ pfectior vt dictũ ẽ. Et seda
pcedit terciã ex eodẽ fundamẽto. qz i seda figura mediũ bis pdi
cat. sz in tercia bis subijcit. ⁊ pdicatũ hz rõz forme. sbcm ꝓ rõ
nẽ materie. sz forma dignior ẽ ⁊ por materia. gꝰ ptz ordo.

Arguit Illa figura ẽ pfectior q̃ hz plres modos. sz ter
cia figura hz ser modos. ⁊ seda tm q̃ttuor. gꝰ ẽ
pfectior Dõ. q pfectio figurarꝫ nõ attẽdit penes plalitatẽ mõꝫ
sz penes pfectõz medij. vl' etiã penes pfectiorẽ modũ ꝯcludẽdi
q̃ pfectior i mõ stꝫ in seda figura q̃z tercia

Arguit Sicut se hz sbctm ad pdicatũ. sic tercia figura
hz se ad sedaz. sz sbcm ẽ aã pdicatũ. gꝰ tercia fi
gura ẽ aã sedam. Dõ. q lz via generatõis sbcm sit aã pdicatũ
tñ via pfectõis pdicatũ ẽ aã sbcm. qz pdicatũ tz se in rõe forme
⁊ sbcm in rõe materie. mõ forma ẽ aã materiã. ⁊ talẽ ordinẽ ob

seruat. P.h. Et terminādo de scēda figura primo ponit aliqs regu las. q̄z prima ē. q maiore exñte pticulari nihil seqk. Cuⁿ rō ē. qa si maior eēt pticularis tūc argueret a nō distributo ad distribu tū ex pte maioris extremitatis, ptz qz sbcm ppōis pticularis nō distribuit. sz ille idē terminⁿ esset pdicatū ꝯclusiōis z distribue ret in eo q esset pdicatū ppositōis negatiue. qz semp ꝯcluditur negatiue in scēda figura. Alia ratio est. quia tunc darent termini in qbus omni z in qbⁿ nulli. Termi in qbⁿ oi stⁿ aial hō risibile arguēdo sic. qdā aial ē hō oē risibile ē hō. gⁿ oē risibile ē anial Termi in qbⁿ nulli stⁿ aial lapis risibile. arguēdo sic. qdā lapis nō ē aial oē risibile ē aial. g nullū risibile ē lapis

Arguit Bñ seqk qdā hō ē aial. nullⁿ lapis ē anial. g q dā lapis nō ē hō. Dd. q ḡ ē grā materie. qz nō formaliter tenet in oibus terminis

Arguit Frisesomorum ē formaliter ꝯña in oibⁿ figurⁿ. z ma ior ē pticularis in illo mō. g bñ seqk aliqd in se cūda figura maiore exñte pticulari. Dd. q frisesomorum ē bñ for maliter ꝯña in oibus figurⁿ ꝯcludēdo indirecte. sz nō directe. mō ista regula intelligit de modis icdē figure directe ꝯcludentibⁿ

Scēda regula. in scēda figura ex puris affirmatis nihil seqk. Cuⁿ rō ē: qz si sic argueret. tūc medium nullibi distribueret. eo q pdicata ppōis affirmatiue nō distribuūt. sz ppt vnionē duorum extremorum cū vno zⁿ cōi p diūsis eⁿ ptibⁿ nō seqk vnio iporum iter se. vt ppt vnionē extrēitatū istarum. s. hois z eq i aiali ñ seqk vnio earum iter se. Alia rō ē. qz si argueret ex purⁿ affirmatis tūc darēt termi i qbⁿ oi z i qbⁿ nulli Termi in qbⁿ oi stⁿ hō al risibile. arguēⁿ sic. ois hō ē al oē risibile ē aial. cū qbⁿ stat ista ꝯclusio in veritate. g oē risibile ē hō. Termi in qbⁿ nulli stⁿ asinⁿ al hō. arguēdo sic ois hō ē aial. ois asinⁿ ē aial. cū qbⁿ stat ista ꝯclusio in veritate, ergo nullus asinus est homo

Arguit Dic arguit ex purⁿ affirmiatis z tñ bñ vz qdā al ē sor. qdā hō ē sor. g qdā hō ē al. Ddz. q̄ ois ibi aliqd seqk materialiter grā terminorum. s. qñ medium ē terminⁿ singla ris singularit tētⁿ. nō tñ seqk in oibⁿ termis. s. cōibⁿ q pñt capi p diūsis. Et iā q̄ ois ibi aliqd seqk p syllogismū expositoriū. ñ tñ p syllogismū simpliter. Vñ syllogismⁿ exposi·oriⁿ bñ vz in se cūda figura affirmatiue. sz nō negatiue. qz alias argueret a nō

distributo ad distributū Tercia regula. in scḋa figura sp cō cludit negatiue. Et ei⁹ pbatō sumit ex scḋa regula dcā. q̃re potu⁹ deberet dici correlariū q̃z regula

Arguit Si i scḋa figura sp negatiue ꝛcluderet tūc tercia figura eēt pfectior q̃z scḋa. Seq̃la pbat. qa figure hnt suas pfectōes a pfectiori mō ꝛcludēdi. Dō. q ex illa pte ē pfectior. sz qr scḋa figura ꝛcludit vl'r. r tcia figura sp ꝛcludit pticularit. iō ex alia pte scḋa figura ē pfectior tercia. Ulñ in scḋaa figura ꝛcludūt ta gña pblematū. s. vl'e pticulaē r negatm

Querit Quot st̃ modi scḋe figure. Dō. q q̃tuor. scz cesare camestres festino baroco Quoꝝ sufficētia sic sumit. nā mod⁹ ē ordinatō duaꝝ ppōnū in debita q̃litate r q̃ztitate. vl' g⁹ ille due p̄misse st̃ ambe vl'es. aut st̃ ambe pticulares. vel maior est vl'is r minor pticularis. aut maior pticularis et minor vl'is. Si ambe p̄misse sunt vl'es hoc est q̃drupl'r vel ambe sunt affirmatiue vl' ambe negatiue. vel maior est affirmatiua r minor negatiua. vl' maior negatiua r minor affirmatiua. Si ambe p̄misse st̃ affirmatiue sic nihil seq̃tur p regulā spēcialem. qr in scḋa figura ex puris affirmatiuis nihil seq̃tur. Si ambe st̃ negatiue sic itez nihil seq̃tur p regulā generalem. qr ex puris negatiuis nihil seq̃tur. Si maior sit affirmatiua r minor negatiua. sic ē camestres. Si ꝯo ecōtra maior ē negatiua r minor affirmatiua. sic ē cesare. Si ambe sunt pticulares sic nihil seq̃tur p regulā generalē. qr ex puris pticularib⁹ indiffinit̃ r singularib⁹ nihil seq̃t̃ Si maior ē vl'is r minor pticular̃ ḣ ē q̃drupl'r. vl' ambe st̃ affirmatiue. r sic nihil seq̃tur p regulā spēalē Ul' ambe st̃ negatiue r sic etiā nil' seq̃t̃ p r̄gulā generalē Ul' maior ē affirmatiua r minor negatiua. sic ē baroco Ul' maior ē negatiua et minor affirmatiua r sic ē festino. Si maior ē pticularis r minor vl'is. ḣ ē q̃drupl'r. r q̃cūqz mō disponāt sp ē cōbinatio inutil' vt dt p̄ma regula spēalis hu⁹ figure

Cesare prim⁹ modus ꝛstat

Hic cōsequēter dētminat de modis scḋe figure in spēali. et p̄mo de cesare manifestās ei⁹ formatōem. dī. Cesare constat ex maiore vl'i negatiua r minori vniuersali affirmatiua cōcludentib⁹ directe vl'em negatiuā Et reducit oñsiue ad celarent. quia quādo

maior de celarēt quertit simpl'r ē bon⁹ syllogism⁹ in celarēt. Et ē formal' ꝓña. qz q̄cq̄d seq̄t ad ꝓñs bone ꝓñe seq̄t ad añs eiusdē sz ꝓūsa maiore de cesare ad p̄missas ei⁹ sequūt p̄misse de celarēt. ad q̄s seq̄t cōcl'o negatiua. g̃ etiā cōcl'o de cesare ē negatiua.

Querit Utr̄ syllogism⁹ fctūs in cesare sit pfect⁹. Dōz q̄ nō. qz syllogism⁹ ille ē pfect⁹ q̄ regulat' eui/dent' z imediate p dici de oi vel dici de nullo. i. q̄ dz fieri subsūp tio sub sbco distributo. sed in scda figura nō fit tal' subsumptio eo q̄ medium bis p̄dicatur

Arguit Ille syllogism⁹ regulat' euidēter p dici de nll'o cu⁹ maior ē vl'is negatiua. sz sic ē in cesare. g̃ re gulat' maifeste p dici de nullo. Dō. q̄ ñ sufficit q̄ maior sit vl'is negatiua. sz etiā req̄rit q̄ fiat sub sbco distributōnis subsūptio

Notandū Q̄q̄libet mod⁹ scde figure reducit ad il lū modū p̄me figure oñsiue. cū q̄ ꝓueit in capite dictionis. sed per impossibile ad illū q̄ ꝓcludit opposi/tū ꝓdcōziū minorz. z ḣ ptz p istā dcōem odiebā. z g̃ cesare redu cit p ipossibile ad ferio. sumēdo oppositū ꝓdcōziū cōcl'ōis cū al tera p̄missaꝝ. s: cū maiore inferēdo oppositū ꝓdcōziū minorz.

Arguit Hic nullū dextr̄ ē sinistr̄. cuiuslibet hoīs ocu/l⁹ ē sinister. g̃ nullⁿ hoīs ocul⁹ ē dexter. arguit in cesare z tū p̄misse stz ve z ꝓcl'o falsa. Dōz. q̄ ḣ arguit a nō di stributo ad distributū ex pte li ocul⁹. qz sicut ocul⁹ nō distribui tur in minore. sic etiā nō deberet distribui in ꝓcl'one. z g̃ deberet sic ꝓcludi. cuiuslibet hoīs ocul⁹ nō ē dexter Sz dicēs rect⁹ nō di stribuit ad distributōz obliq̄. g⁹ ocul⁹ in ꝓcl'one nō distribuit Dō. q̄ rect⁹ nō distribuit ad distributōz obliq̄ p signū affirma tiuū. tū bñ p signū negatiuū. sicut fit ḣ.

Camestres secūd⁹ modus

cōstat ex maiore vl'i affirmatiua. z minore vl'i negatiua. cōclu/dentibus vl'em negatiuā directe. Et ē camestres formal' ꝓñtia et pbat' eodē mō sicut ꝓña p̄mi modi. Et reducit oñsiue ad cela rēt. z nō est syllogim⁹ pfectus vt sup̄ dictū ē de cesare. sz p ipossi bile reducit ad dary. qz minor de camestres est vl'is negatiua. et ꝓclusio de darij est pticularis affirmatiua. z sic darij cōcludit oppositū ꝓdictoziū minoris

Arguit Cesare ⁊ camestres hñt easdē pmissas ⁊ pcl'oes ḡ nō ſt̃ modi distincti. Dō. q̃ uis hñt easdē pmissas: nō tñ eodē mō dispositas. ſz trāspositas. mō trāspositio variat modū lz nō figurā Etiā nō hñt cādē pcl'ocm qz pclusio de camestres ē null9 lapis ē hō. ⁊ pclusio de cesare ē null9 hō. ē lapis. vtz in syllogism o cuiuslibet

Arguit Maior de camestres ē vl'is affirmatiua. ⁊ maior de cesare ē vl'is negatiua. ſz vl'is affirmatiā ē añ vl'em negatiuā. g9 camestres dz pcedere cesare. Dō. q̃ ḥ ñ attēdit ordo pnes ḥ q̃ maior sit vl'is affirmatiua vel negatiua ſz pnes facilior ē reductōz. ⁊ qz cesare facili9 reducit ad celarēt q̃z camestres. vtz in textu. g9 pcedit.

Arguit Nō seq̃t ī camestres oē mortuū ē nō ens. null9 hō ē nō ens. g9 null9 hō ē mortu9. qz pclusio ē falsa ⁊ pmisse ve. Dō. q̃ ḥ arguit a nō āplo ad āplū. qz hō ī minore nō āpliat. ſz stat solū p pñtib9. ⁊ ī pcl'oe āpliat qz stat p pñtib9 ⁊ pteritz. Sz dicēs. arguē a nō āplo ad āplū ē arguē ab iferiori ad supi9. qz ī min9 nō ampl9 ē inferi9 ad se nō āpliatū. ḡ oña erit bona. Dō. q̃ vez ē. si arguat sine distributōne. ſz ab iferiori ad supi9 cū distributōe ē fall'a oñis. ⁊ sic arguit ḥ

Arguit Nō seq̃t cuiuslibet ōdcōis alta ps ē va. cuiuslibet ōdcōis alta ps nō ē va. igr̃ nulla ōdcō ē ōdictio. Dō. q̃ male pcludit. ſz deberet sic pcludi. g9 cuiuslibet ōdcō alta ps nō ē ōdcōis alta ps. ⁊ sic cōclusio ē va.

Festio terci9 modus pstat.

Hic oñr determiat de modis pticularib9 secde figure. ſ. de festino ⁊ baroco oñdēs p̄mo ex q̃b9 cōstet festino. vtz in lra. Et ē formal' coñtia. nō tñ ē syllogism9 pfcūs. vt dcm̄ ē sup̄. ⁊ reducit ad ferio oñsiue. vtz in textu. Sz p ipossibile reducit ad celarēt. qz celarēt cōcludit oppositū ōdcōrū minoris de festino

Arguit Nō seq̃t in festino. nullū al'dormiēs vigilat. q̃dā hō vigilat. g9 q̃dā hō nō ē al'. pmisse em̄ sē ve cōclusiōe exñte falsa. Dō. q̃ male cōcludit. qz pl9 ē sbcm̄ maioris q̃z pdicatū cōcl'oris. ſz dz sic cōcludi. g9 q̃dā hō nō ē al' dormiēs. ⁊ ḥ mō cōclusio ē va sicut ⁊ pmisse

Baroco q̃rtus mod⁹ ꝓstat.

ex maiori vl̃i affirmatiua ⁊ minore pticulari negatiua conclu/
dẽtib⁹ pticl'arẽ negatiuã. Et ñ pt reduci ad aliquẽ modũ oñsiue
qz vel hoc fieret vel p ꝓuersionẽ vel p trãspositõez p̃missaꝝ nul
lũ illoꝝ ẽ dõm igitur. Maior ptz qz maior nõ pt ꝓuerti cũ sit pti
cularꝭ negatia. ⁊ si maior ꝓũteretur h̃ essz i pticularẽ affirmatiuã
⁊ sic arguẽtur ex puris pticularib⁹. Etiã nõ p trãspositõez p̃missa
rũ qz sic maior fieret pticularꝭ in p̃ma figura. qd̃ est cõtra vnã re
gulã specialẽ p̃rime figure q̃ est. maiore exñte pticulari nihil seq̃
tur. Et ergo solũ p impossibile reducitur ad barbara.

Arguit̃ Particl'aris negatia cõuertit̃ p ꝓpositõez. g̃ ma
le h̃ ꝯ q nõ possz cõuerti. Añs ꝓbat p pe. his. in
p̃mo tractatu. Dõz q conũsio capit̃ dupl'r. vno⁰ vt est passio
enũciatõis absolute. ⁊ sic bñ cõuertit̃ pticularꝭ negatiua. Alio⁰
capit̃ vt ẽ p̃ncipiũ reductiuũ sillogismoꝝ ipfectoꝝ ad pfectos. ⁊
hoc mõ nõ pt cõuerti. qz in tali reductõe ꝯbẽt manere idẽ termi
ni. sz in cõuersione p cõtrapositõez termini mutantur.

Ar Nõ sequitur i baroco oĩs hõ ẽ totũ in q̃ztitate sortes nõ ẽ
totũ i q̃ztitate. g̃ sortes ñ est hõ. Jteꝝ nõ seq̃t oĩs hõ cur/
rit p casũ. adã nõ currit. ergo adã nõ ẽ hõ Dõm ad p̃mũ q ma
ior pt accipi dupl'r. vno mõ vt ẽ vl'is ⁊ tũc ẽ bon⁹ sillogism⁹ i ba
roco. sz sicut cõclusio ẽ falsa. ita ⁊ maior. Alio mõ capit̃ vt ẽ vna
singl'aris vel indifinita tũc ẽ vera sz ñ valz sillogism⁹. qz tũc ar
guitur ex puris pticl'arib⁹ Ad secõm dõm q nõ fuaꝝ ꝯbitare
stricto qz hõ in maiori restringit̃ stare p p̃ñtib⁹ ⁊ in cõclusione
nõ restringitur p p̃ñtib⁹ sz ꝯstruitur p p̃ñtib⁹ pteritis ⁊ futurꝭ.

Equit̃ de tercia figura

Post q̃z pe. his. ꝯtermiant d̃ secũda figura ⁊ modis ei⁹
hic cõseq̃nter ꝯtermiat ꝯ tercia. Et seq̃tur secdaz figurã
sicut impfectũ seq̃tur pfectũ. quia pfectio figuraꝝ attẽditur pe/
nes pfectõez medij. sz mediũ in secda est pfecti⁹ q̃z in tercia figu/
ra vt patuit supra. Determinãdo igitur ꝯ tercia figura. p̃mo poit
aliq̃s regl'as i mõis ei⁹ obꝑuãdas. Pria ẽ i tcia figura maiore exñ
te negatia nihil seq̃tur. Rõ isti⁹ regl'e est qz si minor eẽt negatia
tũc oporterz cõclusionẽ eẽ negatiuã p regl'az gñalẽ. si aliq̃ pmis/

sarū fuerit negatiua cōclusio erit negatia. ⁊ etiā oportteret maiorē esse affirmatiuā itez p regulā gnalē. qz ex puris negatiuis nihil seqtur. ⁊ sic argueret a ñ distributo ad distributū ex pte maioris extremitatis. eo q pdicatū ppōnis affirmatie non distribuit. sz tñ distribueret in ꝓclusiōe eo q eēt predicatū ꝓclusiōis negatie qd semp distribuit. Alia rō ē qz si minor essz negatiua tūc darēt terminī in qb⁹ omni ⁊ in qb⁹ nulli Terminī in qb⁹ omni sunt al' hō asin⁹ sic arguēdo. oīs homo est aīal. null⁹ hō ē asin⁹ stat cōclusio vniuersalis affirmatiua in veritate. ergo oīs asin⁹ est animal. Et in eadē dispositōe cōtingit dare tres terminos in qb⁹ nlli q sunt hō aīal lapis. sic arguendo. oīs hō est animal. null' hō est lapis. stat ista cōclusio negatiua in veritate nullus lapis ē aīal. Sē cūda regl'a i tercia figura cōclusio dz eē pticl'aris. Rō isti⁹ regule est. qz si cōclusio esset vl'is tūc semp argueret a nō distributo ad distributū ex pte minoris extremitatis eo q pdicatū ppōis affirmatiue nō distribuit ⁊ tñ distribueret in cōclusiōe eo q esset subiectū ppōnis vl'is. Scda rō qz tūc essz dare termios in qb⁹oī ⁊ in qbus nulli. vt patet faciliter practicēti. Tercia ratio est qz talis debet esse vnio extremitatū in cōclusione qualis ē vnio ipaz in premissis cū medio. sed premisse vniuntur cū medio pticularitter. ergo etiam conclusio debet esse pticularis.

Sī Cōclusio debz eē similis alicui pmissaz. sz vna pmissarū in tertia figura ē vniuersal'. ergo cōclusio erit vniuersalis

Dōm q vez est q conclusio debz eē similis alicui pmissaz in qualitate et ita phus intelligit et nō in quātitate quia similitudo est rerum differentiū eadem qualitas

Sī Quelibz cōclusio pticularis sufficiēt pt cōcludi in pma figura. s. in darij ferio fapesmo dabitis ꝛc. igit ista figūa ē superflua Dōm licz oīs cōclusio pticularis sufficiēter cōcludat in pma figura pm aliqnos modos cōcludēdi. nō tñ quo ad oēs.

Vñ ēcia figura hz sex mōs

Hic ꝓñt dēmiat de mōis tcie figure q̄z sūt sex Et istoz modoz nūs hēt p sufficiētiā nā mod⁹ē ordiatio duaz ppōnū in debita q̄litate ⁊ q̄ztitate. Ul'g⁹ ille due pmisse ādē stz vl'es aut ādē pticulares. vel maior vl'is ⁊ minor pticularis. aut maior pticularis ⁊ minor vl'is. Si ādē pmisse stz vl'es hz ē q̄drupliciter. quia vel ambe

sunt affirmatiue. ⁊ sic ē darapti. aut ātē negatiue. ⁊ sic nihil seq̄tur. vel maior ē affirmatiua ⁊ minor negatiua. ⁊ sic itez nihil seq̄tur ppter regulā vnā istī figure. aut maior ē negatiua ⁊ minor affirmatia. ⁊ sic ē felapto Si ambe stī pticulares. ḣ ē q̄drupl'r. et q̄cūq; mō disponāt sp ē cōbinatio inutilis. Si maior ē vl'is ⁊ minor pticularis hoc ē q̄drupl'r. vel ambe stī affirmatiue ⁊ sic est datisi. aut ambe negatiue. ⁊ sic nihil seq̄tur. vel maior ē affirmatiua ⁊ minor negatiua. ⁊ sic itez nihil seq̄tur. aut maior ē negatiua ⁊ minor affirmatiua. ⁊ sic ē ferison. Si maior ē pticularis et minor vl'is hoc ē q̄drupl'r. q; vel ambe stī affirmatiue. ⁊ sic ē disamis. aut ātē negatiue ⁊ sic nihil seq̄t. vl' maior affirmatia ⁊ minor negatiua ⁊ itez nihil seq̄t. aut ecōtra maior negatiua ⁊ minor affirmatiua. ⁊ sic ē bocardo

Arguit Plures stī mōi directe cōcludēdo q̄z sex. ḡ ista sufficiēcia ē insufficiēs. Ans pz sic arguēdo sortes ē risibil' sortes ē hō. g° hō ē ribsiil'. Dōm q̄ ille nō ē syllogismus simpl'r. sz expositorī. q̄ licet posset fieri in omni figura. tn ī tercia ē optim'. in ꝑma medius. ⁊ in scōa pessim'. Exemplū de ꝑma figura. vt sortes ē aial. q̄dā hō est sortes. g° q̄dā hō ē anial. Exemplū de scōa. vt nullus lapis ē sortes. q̄dam hō est sortes. g° q̄dam hō nō ē lapis. Exemplū de tercia. vt sortes nō ē asin'. sortes ē hō. g° hō nō est asin'. Sz nō fit in mō. q̄a semp oz medium distribui in aliq̄ premissaz. sed termin' singularis q̄ est mediū syllogismi expositorij nō pt distribui. Et q; diffi° syllogismi predicta sibi non conuenit propter illam pticulam positis que valet id est in modo et figura dispositis ideo oportet hic ponere eius ppriam diffinitōem

Querit Quid ē syllogismus expositorī Dōz q̄ syllogism' expositorī ē. cui' mediū ē ēmin' singularis singularter ⁊ vniuoce ētus cui pt debite addi ḣ cōplexū ōe qd ē. exēplū vt sortes ē al' sortes ē hō. ḡ sortes ē al'. Jn q̄ diffinitōe tāgūt tres ꝑditōes q̄ req̄rūt ad syllogismū expositoriū q̄b' soluūt argumēta q̄ pūt fieri ad pbādū q̄ syllogism' expositorius nō sit formal' ꝑfa nec teneat in oibus ēmis ꝑsimilib' consimili forma retēta. Pria ē q̄ mediū dz ee ēmin' singularis. ⁊ tō ḣ non arguit expositorie qualitas sortī ē albedo qualitas sortī ē musica. ḡ musica ē albedo. Scōa cōditō ē q̄ mediū dz teneri singulariter ⁊ vniuoce. ⁊ ḡ nō sequit sic arguēdo expositorie demōstran

vo sortē. iste homo ē sortes. vt inde vt mōstrādo platonē iste hō ē plato. ergo sortes est plato. Tertia cōditō ē q medio vbz ꝯgrue addi hoc cōplexū oīe quod est. ꝓpterea hic nō arguit expositorie dicēdo ḣ cēntia diuina ē pr̄. hec cēntia diuina ē filiꝰ gꝰ filius est pr̄ Et illō cōplexū oīe qd est. facit terminū singulare sufficiēter teneri singlariť q̄re illō medīū hec cēntia diuina nō ē sufficiēť singlariť tētū qz ē vna cēna nūo i ibꝰ psois z ḣ i dō ē singlaē

Ar Hic arguit expositorie iste canis ē pater. iste canis est tuꝰ ergo ē pater tuꝰ Dōm q ibi male infert quia medīū intrat cōclusionē. Etiā minor extremitas nō subijcit in cōclusiōe. vberet enī sic cōcludi iste canis est pater et est tuus. ergo qd ē tuum est pater. et ita committitur fallatia accidentis.

Ar Nō seqť scia sortis ē grāmatica. scia sortis ē musica. gꝰ musica ē grāmatica. Dōz q medīū ḣ nō ē terminꝰ singularis fm se totū. et lez medīū tēť p re singulari. nō tñ teneť singlariť.

Querit Per q̄ ꝓncipia regulať syllogismꝰ expositoriꝰ. Dōm q affirmatiui expositorij regulať p hanc maximā q̄cūqz stis eadē vni singlari singlariť et vniuoce tēto z ē stis eadē inť se Et negati regulať p hāc q̄cūqz sic se hnt q vnū coz ē idē vni singlari singlariť tēto cui altz ñ ē idē illa ñ st eadē it se

Ar Dis syllogismꝰ dz reglari p dici de oī vel dici de nullo sed syllogismꝰ expositoriꝰ nō regulať p dici de oī vel dici de nullo igiť Dōm q duplex ē syllogismꝰ. quidā est cōcludēs ad intellectū cuiꝰ medīū ē terminꝰ cōis cui pōt addi signū vniuersale Alius est syllogismꝰ cōcludēs ad oculū vel ad sensuz cuiꝰ medīū est terminꝰ singularis z vocať syllogismꝰ expositoriꝰ. Tūc dz q maior ē vera de syllogismo cōcludēte ad intellectū. qz syllogismꝰ expositoriꝰ habz alia ꝓncipia vt patuit. sed q arestotiles nō determinat de syllogismo expositorio ideo est. qz ars z ꝓtus habēt sieri circa difficilia. sed syllogismꝰ expositoriꝰ est manifestus quo ad sensum qz ꝓcedit ex singularibus q̄ sensu cognoscuntur.

Querit Utz syllogismꝰ expositoriꝰ negatiuus valeat ī oibꝰ figūis Dōz q nō vz in scḋa qz tūc arguerеť a nō distributo ad distributū vel ex pte maioris extremitatis vel ex pte minoris extreitatis. Sz si maior fuerit negatia et minor affirmatia tūc bñ valz in ꝓma figura z tercia vt bñ seqť in ꝓma sortes nō est asinꝰ. q̄dā hō ē sortes. g q̄dā hō nō ē asinꝰ. Jn ter/

cia figura vt sortes ñ currit. sortes est hõ ergo q̃dam hõ nõ cur/
rit sed si maior fuerit affirmatiua ⁊ minor negatiua tũc non va/
let: qr tũc arguerek a non distributo ad distributum.

Arguit Nõ seq̃tur sortes ē al' sortes nõ ē asin⁹. g̃ asin⁹
non ē al' Dõz q̃ in ēcia figura minore exñte
negatia non valz syllogism⁹ vt dictũ ē ideo notãdũ ē q̃ spēales
regule figuraꝝ ꝓbēt etz seruari in syllogismo expositorio.

Darapti prim⁹ mod⁹ con.

stat ex vl'i affirmatia maiori ⁊ vl'i affirmatia minori pticl'arem
affirmatiuã ꝯcludētib⁹ dircē. vt ois hõ ē suba. ois hõ ē al'. g̃ qd/
dã al' ē suba. Et pt trib⁹ mõis pbari q̃ darapti sit formal' ꝯñtia
Primo reducēdo darapti oñsiue ad terciũ modũ prime figure.
Secdo reducēdo ipm p impossibile ad secdz mõz pme figūe Ter
cio pbak p syllogis⁹ expositoriũ. Et qñ q̃rik quare plib⁹ mõis p
bank isti mõi q̃z mõi figuraꝝ pcedētiũ. Dõz q̃ mõi tercie figure
stz impfectissimi. ⁊ g⁹ indigēt plib⁹ pbationib⁹ Et reductio isti⁹
modi oñsina satz ptz in textu. sz p ipossibile reducik ad celarēt sui
mēdo oppositũ ꝯdictoriũ ꝯclonis cũ vna pmissaꝝ. i. miore et i
ferk oppositũ ꝯtrariũ alti⁹ pmisse. Sz p syllogis⁹ expositoriũ p/
bak sic qr ad pmissas ꝓ darapti sequũk pmisse syllogismi exposi
torij. sz ad pmissas syllogismi expositorij seq̃k ꝯclo pticl'arz affir
matia. g̃ ec ad pmissas ꝓ darapti tlis seq̃k ꝯclo. vt si iste pmis/
se stz q̃ ois homo ē suba. ois homo ē al'. ec iste erũt q̃ sortes est
suba ⁊ sor ē al' tũc arguik sic expositorie sor ē suba. sor ē al'. g̃ qd/
dã aial ē suba. vbi ad pmissas singulaes seq̃k ꝯclusio pticularis
affirmatia. g⁹ ec ad pmissas ꝓ darapti eadē seq̃k ꝯclusio. qr q̃c/
quid seq̃k ad ꝯñs bone ꝯñtie etiã seq̃k ad añs eiusdem.

Arguit Mod⁹ pfcñs ñ dz rduci ad mod⁹ ipfcñ. sz da
rapti ē mod⁹ pfcior q̃z darij. g̃ ñ dz rduci ad da
rij oñsiue Mior pz qr ē vl'is ⁊ d arij ē mõs pticl'aris Dõz q̃ mõ
vl'es st pfcõres in eadē figũa q̃z pticl'aes ñ tñ i diub⁹. mõi ei p/
ticl'aes prie figūe st pfcões q̃z mõi vl'es i alijs eo q̃ eaidēti⁹ ꝯclu

Ar Reducē p impossibile ē sumē oppo⁹ ꝯdcõriũ ꝯclonis)dñt
cũ alia pmissaꝝ ⁊ iferre oppo⁹ alti⁹ pmisse. sz sic ñ fit qñ da
rapti rducik ad celarēt p ipossibile qr ibi sumik oppositũ ꝯtrariũ
maioris. g̃ male reducik ad celarēt p impossibile. Dõm q̃z uis

ꝑmo ⁊ ꝑ se sumat ꝓtrariũ.tũ ex ꝓñti sumit ꝓtradictoriũ maiorꝭ vñ i oib⁹ mõis sed̃e figũe ẽ sumẽdũ oppositũ ꝗdictoriũ maiorꝭ exceptꝭ istis duob⁹ darapti ⁊ felaptõ i qb⁹ sumit oppositũ ꝗriũ.

Arguit Nõ seq̃t i darapti o is hõ ẽ alb⁹ in casu possibili oꝭ hõ inq̃ztũ hõ ẽ risibil'.g qd̃dã risibile inq̃ztũ risibile est albũ.ergo darapti nõ est formalis ꝓñtia. Dõm q̃ nõ bñ cõcludit.qz plus ponitur ad ꝑdicatũ ꝓclusiõis q̃z ad ꝑdicatũ maioris ꝓpõnis.qz inq̃ztũ nõ poneba̅t ad ꝑdicatũ maioris ꝓpõnis cũ sit ꝛtermiatio medij.ergo nec ꝛtbz poni ad ꝑdicatũ cõclusiõis.ꝛtꝛt ergo sic ꝓcludi.ergo qd̃dã risibile est albũ. Vel ꝑt cõcludi cũ implicatõe ad subiectũ.ergo qd̃dã risibile inq̃ztũ hõ est albũ. Sz diceres hõ est mediũ ⁊ nõ intrat in conclusiõez.g⁹ male cõcludit.Dõz q̃ nullũ mediũ vt mediũ dz intrare cõclusiõez.sz bñ vt est aliqd̃ ꝛterminãs extremitatẽ.

Arguit Hic arguit sine reduplicatõe ⁊ tũ nõ seq̃tur cuiuslibz cõtradcõnis altera ꝑs est vera cuiuslibz contradictõis altera ꝑs est falsa.ergo falsum est ꝛez. Dõm q̃ plus subicitur i minori q̃z distribuitur in maiori.qd̃ nõ dz fieri in tercia figura.quia in maiori distribuitur solus obliquus.

Ar Nõ seq̃tur in darapti.ab oi hoie videtur pater.ab oi hoie videt filiꝰ.g⁹ filiꝰ est pr̃. Dõm q̃ male cõcluditur.sz dz sic cõcludi.ergo ab eodẽ a quo videtur filiꝰ etiã videtur pater

Felapton secũdus modus

cõstat ex vli negatia maiore.⁊ vli affirmatiua minore cõcludẽtibus ꝑticularẽ negatiuã. Et iste modꝰ ꝓbatur triplicit̃ scz oñsiue.ꝑ impossibile.⁊ ꝑ sillogismũ expositoriũ sicut superius dictũ est ꝛ darapti. Et reducitur ostensiue ad ferio.sed ꝑ impossibile reducitur ad barbara.quia barbara cõcludit oppositũ contrariũ maioris ꝛ felapton. Et ꝓbatur ꝑ sillogismũ expositoriũ capiendo vnũ singulare sub medio eiꝰ ꝛ quo negetur maior extremitas ⁊ affirmetur minor ꝛeinde inferatur cõclusio ꝑticularis negatia

Notãdũ Qꝭ q̃libz modꝰ ꝛcie figuẽ ꝑt reduci ꝑ ipossibile ad illũ modũ ꝑme figuẽ q̃ cõcludit oppositũ ꝗdictoriũ maioris exceptꝭ duob⁹ ꝑmis modis darapti ⁊ felapton q̃ reducũtur ad illos modos ꝑme figure ꝑ ipossibile q̃ cõcludũt oppositũ ꝗriũ mioris.⁊ g darapti reducitur ad celarẽt ⁊ felaptõ ad barbara. Et ꝯ ꝑtꝭ i illis dcõnib⁹ leuare romanis.

Arguit Hic arguit in felapton. nullus hō est genus oīs hō est al. g al nō est genus. ⁊ tñ nō seqt. ergo ñ est formalis ꝓntia. Dōm q aial nō tenet in miori ppōne ⁊ in cōclusione eodē mō. g sūt ꝓtualr quattuor termini. Sz diceres. al pdicat in miori ppōne vt gen⁹ ⁊ in cōclusiōe stat aial vt gen⁹. ergo sumit eodē mō. Dōz q̄ ius al stat vt gen⁹ in minori ppōe tñ tenet etiā p natura generica ꝓcernēte sua suppōsita quo mō non capit in ꝓclusiōe. ⁊ sic nō p oia eodē mō ponit. Etiā ibi variatur ppō. qz al in minori supponit pſonaliter. ⁊ in ꝓclusiōe simplr Sz dicēs al vtrobiq̄ supponit simplr. ergo hic nō est mutatio suppositōis. Dōm q aial in minori ppōe supponit simpliciter in secūdo gradu qui coincidit cū suppositione personali.

Disamis tercius modus cō-

Postq̄ pe. his. determiauit de modis vlibus tercie figure. hic ꝓnter agit de pticularibus ⁊ primo de affirmatis q̄ sunt disamis ⁊ datisi. primo oñdēs ꝓpositōes illius modi disamis vt in lra ptz. Et iste modus reducit oñsiue ad darij p ꝓuersionē maioris ⁊ cōclusiōis simplr ⁊ p trāspositōem p̄missarū. ⁊ pbat iste modus qz illa ꝓntia est bona in qua ex opposito ꝓntis seqtur oppositū antis. Sz p impossibile reducit ad celarēt sumēdo oppositū ꝑdictorū ꝓclusiōis cū altera p̄missarū. s. cū miore iferēdo oppositū alcius p̄misse

Ar Nō seqt in disamis. aliqs hō ē mortuus. oīs hō ē viuēs g viuēs ē mortuū. Dōz q ēmi hic nō tenet eqz ample. qz hō in maiore ampliat p pntib⁹ ⁊ pteritz i miori ꝓ solū stat pro pntib⁹. Et qñ dr hic fuatur āpliatō. ⁊ tñ ñ seqtur alicui hōi iest sanitas oi hōi inest albedo. ergo albedo ē sanitas. Dōm q male ꝓcludit. nā ceteret sic ꝓcludi. g. cui inest albedo inest sanitas.

Ar Hic arguitur i disamis a q̄dā hoie videtur equus ab oī homie videtur lapis. g a q̄dā lapide videtur equus. ⁊ tñ ñ seqtur. qz p̄misse sūt ꝓe ⁊ ꝓclusio falsa. Dōz q̄ ibi ñ bñ ꝓcluditur sz dr sic ꝓcludi. ergo a q̄ videtur lapis ab eodē videtur equus.

Ar Disamis ⁊ datisi ñ sūt distincti mōi igitur. Ātis pbatur. qz sic i disamis ē vna p̄missa vlis affirmatia ⁊ alia pticularis affirmatia sic ec ē i datisi. ⁊ sic ꝓclō de disamis ē pticularis affirmatia ita silr ꝓclō de datisi Dōz q ibi ñ ē eadē ordiatio ēmiorū ⁊ ppōnū. qz i disamis maior ē pticularis ⁊ mior vniūsalis. sed in

datisi maior ē vl'is ⁊ minor pticularis. g⁹ nō stz ij dē modi. q̄a trāspō pmissay variat modū. sz nō figurā. qz mod⁹ ē ordinatō ī debita q̄litate ⁊ q̄ztitate. sz figura ē ordinatō triū tmiōy p⁹ debitā sbiectōz ⁊ pdicatōz q̄ etz māet pmiss trāspositz i fcia figūa.

Datisi q̄rtus modus ꝯstat

ex vl'i affirmatiua maiore ⁊ pticulari affirmatiua minore ꝯclu/dentib⁹ pticularē affirmatiuā. Et datisi reducit oñsiue ad darij p ꝯuersionē minoris simpl'r. sz p ipossibile ad ferio sumēdo op/positū ꝯdcōriū p maiori fuādo minorē. ⁊ inferēdo oppositā ꝯ dcōriū maioris. Et pbat p syllogismū expositoriū sicut pceden/tes. qz ad pmissas syllogismi expositorij seqt ꝯcl'o pticularis. q̄ etiā ad pmissas de darij seqt ꝯcl'o pticularis.

Arguit Hic arguit in datisi. oīs hō currit. hō ē spēs. g⁹ spēs currit. Dd. q ibi male arguit in datisi. qz termi nō tenēt eodē mō. qz hō eq̄uocat. nā in maiore stat p sup/positz suis. sz in miore accipit p natura cōi abstracta a suppositz

Arguit Hic arguit in datisi. ⁊ tñ nō seqt ꝯcl'o. oīs hō ē nat⁹. q̄dā hō ē nascēd⁹. g q̄dā nascēdū ē natū. Dd. q male arguit. qz mediū tenet al'r ⁊ al'r. q̄re variat āpliatō qz hō in maiore tenet p pñtib⁹ ⁊ pteritis. ⁊ in minore tenet p p̄sentib⁹ ⁊ futuris. ad q̄s ampliat p futuy nascēd⁹. ⁊ sic stz ibi ꝟ/tualiter q̄ttuor termini

Arguit Hic arguit in datisi ⁊ tñ nō seqtur. oē pcussum ē asin⁹. q̄dā pcussū ē hō. g q̄dā hō ē asin⁹. qz p̄ misse stz possibiles casu posito. ⁊ tñ ꝯcl'o falsa. Dd. q lz ābe pmis se sint possibiles. tñ stz sibi īcōp⁹les. qz ñ pñt ābe sil' stare i ꝟitate

Bocardo q̄ntus modus cō

Hic ꝯnter dēmiat de modis fcie figure pticularib⁹ negatis. oñ tens ꝑmo ex q̄b⁹ ꝯstat bocardo. ⁊ h̄ hz facil'r videri p vocales ī eadē dcōe positas Et bocardo nō pt reduci ad aliquē modū ꝑme figure oñsiue. qd sic ptz. qz nō pt reduci p ꝯsionē nec p trāspōz pmissay. nō p ꝯsionē maioris. qz maior ē pticularis negatiua q̄ nō ꝯsitit in tmis. lz ꝯsitat p ꝯpōem. sz illa ꝯsio nō dēbuit h. cn⁹ rō ē. qz termi debēt in reductōe manere. sz in ꝯsione p cōtra positōz termi finiti mutant in tminos īfinitos. Etiā nō p cōsi/

sionē minoris. qz illa ē vlis affirmatiua q̄ cōtinet i pticularē af/
firmatiuā. ⁊ sic ambe pmisse essent pticulares qd ē cōtra vnā regulā
generalē. Etiā nō p trāspōez pmissarū. qz sic minor fieret maior
et tūc minor eēt negatiua. sz minore exīte negatiua in tercia fi/
gura nihil seqtur. Sz reducit ad barbara p ipossibile. sumēdo
oppositū cōclusiū p maiore ⁊ mior manebit in loco suo. ⁊ cōclusiū
maiorz sumit loco cōclois. exēpla patēt pticātī Et vltra h etz
pbat p syllogismū expositoriū. qz ad pmissas syllogismi exposi/
toriū seqtur cōclo pticularis negatiua. g etiā ad pmissas syllogis/
mi de bocardo seqtur pticularis negatiua. Exemplū si ista ē ꝓba.
qdā hō nō ē asin⁹. tūc etiā ista. sortes nō est asin⁹. ⁊ si ista ē vera.
omis hō ñ ē aial. tūc etiā ista ē vera. sortes ñ est aial. sz ad illas p/
missas seqtur cōclusio pticularz negatiua. g etiā ad pmissas de bo/
cardo seqtur pticularis negatiua

Arguit Nō seqtur in bocardo sortes nō ē minor soz. to
t⁹ soz. ē minor soz. g minor sorte nō ē mior soz.
Dd. q medium. s: sortes nō tenet eodē mō. qz i maiori tenet p ip/
so sorte. ⁊ in minore tenet p ptib⁹ integlib⁹ sortz

Arguit Hic medium tenet eodē mō. qdā hō ñ ē asin⁹. cu
iustitiet hois ē asin⁹. g qdā asin⁹ ñ ē asin⁹. Dd.
q male cōcludit. nō mior ē de obliq g cōclusio ē de obliq sic g. ali
q⁹ asini ñ ē asin⁹. vbi denōt nō ē possessio asini ab asiō qd ē ver

Ferison sextus mod⁹ cōstat

ex maiori vlī negatiua. ⁊ minori pticulari affirmatiua cōcludēti
b⁹ pticularē negatiuā. Et iste mod⁹ reducit oñsiue ad ferio p cō
sionē mīoris simplr Sz reducit ad darij p ipossibile eo q darij
cōcludit oppositū maioris de ferison. Et etiā pbat p syllogismū
expositoriū. sicut pcedētes.

Arguit Nō seqt nullⁿ hō ē ppriū qdā hō ē risibil. g⁰
risibile nō ē ppriū. qz cōclo ē falsa ⁊ pmisse de
Dd. q ibi mutat gen⁹ suppōis ex pte risibil qd i minori suppo/
nit pōnalr ⁊ i cōcloe simplr Ex oib⁹ dictz pz q obuiatz ppetati
b⁹ logicalib⁹ q stz suppō apliatio restricto. ⁊ etiā cautel circa p
mā figurā enūtatis isti modi nūqz patiūt instātiā

Illogismoz cōcludētiū

Postq̃.p.h.ꝛeliquit de ꝛb⁹ figurꝭ ⁊ mõis eaꝝ.h ꝯnr ꝓit aliq̃ nõ bilia ppt iuuenes ad melꝭ itelligẽdũ q̃ dcã stꝭ.it q̃ p⁹ nõbile ẽ q̃ syll's ꝯcludẽs pticl'arẽ negatiuã dircẽ ñ pt eã ꝯcludẽ idircẽ nec ẽ syll's ꝯcludẽs pticularẽ negatiuã idircẽ ñ pt eã ꝯcludẽ dircẽ. vti felaptõ ⁊ i frisesomoꝝ vbi ꝯcludit pticularꝭ negatiua idircẽ et nõ pt ꝯcludẽ eã dẽ dircẽ. Q⁹ rõ ẽ qꝛ pticularꝭ negatia ñ pt ꝯcũ ti in tmis.al's em̃ argueret a nõ distributo ad distributũ

Ar Syll's ꝯcludẽs pticularẽ negatiuã dircẽ pt ꝯcludẽ eã i dircẽ.vtz i celarẽt.q̃ ꝯ notabile.Dõ.q̃ syll's ꝯcludẽs pti culare negatiuã dircẽ ꝓ⁰ ⁊ p se ñ pt eãdẽ cõcludẽ idircẽ.sꝛ pticl'a rꝭ negatia ex cõnti solũ cõcludit i celarẽt dircẽ ⁊ idircẽ

Notãdũ Q̃ q̃ttuoꝛ stꝭ genera pbleumatũ.s.vl'e pti culare affirmatiuũ ⁊ negatiuũ.⁊ illa cõclu dũt in ꝑma figura in ꝑmis q̃ttuoꝛ modis. Sꝛ in alys figuris solũ cõcludũt tria genera sicut in scõa cõcludit vl'e pticulare et negatiuũ. Et in tercia cõcludit affirmatm negatm ⁊ pticulare

Ar Si i ꝑma figura cõcludãt q̃ttuoꝛ genera pblematũ tũc oẽs alij mõi ⁊ figure ert supflui.cõna pbat. qꝛ frustra fit p pl'a qd pt fieri p paucioꝛa. Dõ.q̃uis oia genera pblematũ cõ cludãt i ꝑma figũa.tñ ñ p⁹ oẽz dispõz ꝑmissaꝝ ⁊ medij. sꝛ solũ p̃z vnã dispõz medij.⁊ q̃ necãrio ponũt alie figure cũ mõis suis

Notandũ Q̃ cõclusiões stꝭ in tali dzã.nã q̃dã stꝭ difficiles ad syllogizãdũ.sicut i ꝑma fi gura ẽ vl'is affirmatia.qꝛ illa cõclusio ẽ difficil'ad syllogizãdũ q̃ tm̃ in vno mõ ⁊ i vna figura syllogizat.sꝛ vl'is affirmatia syl logizat tm̃ in vno mõ ⁊ i vna figura.s.i ꝑmo mõ ꝑme figure.q̃ ẽ difficilliẽ syllogizatõis Et p oppo⁹ẽ facilis ꝛestructõis.qꝛ val ꝛe facilit ꝛestruit.s'p cõclusionẽ pticularẽ Quedã ãt stꝭ cõclusio nes faciles ad syllogizãdũ.sicut ẽ pticularꝭ negatiua. qꝛ syllogi zat in plib⁹ figurꝭ ⁊ in plib⁹ mõis Et q̃dã stꝭ medio mõ se hñtes sicut pticularꝭ affirmatiua.⁊ vl'is negatiua. sꝛ tñ cõclusio pticu laris affirmatiua ẽ facilioꝛ.eo q̃ in plurib⁹ modis syllogizat q̃ vniũsalis negatiua.

Notandũ Q̃ nouẽdeci stꝭ modi oim̃ figuraꝝ.q̃ꝝ nouẽ stꝭ ꝑme figure.q̃ttuoꝛ scõe ⁊ sex ter cie. Et parẽt in hys ꝓsib⁹ Barbara celarẽt darij ferio baraliptõ Celãtes dabitis fapesmo frisesomoꝝ. Cesare camestres festino.

baroco darapti. Felaptõ disa mis datisi bocardo ferison Et iter oẽs illos modos solũ q̃ttuor p̃mi p̃me figure st̃ pfecti. ⁊ g̃ oẽs alij ad illos reducũt. q̃z reductio oñsiua facil' erit cõsideratj q̃ttuor cõsonãtib⁹ positj in capite illaz q̃ttuor dcõnũ barbara celarẽt darij ferio. Et st̃ tria p̃ncipia reductiua. s. cõuersio trãspõ p̃missaz. ⁊ reductio p ipossibile. Sz mod⁹ reducẽdi ptz in hys metris. Simpl'verti vult. s. p. vero p acci. M. vult transponi c. p ipossibile duci. Sũt ⁊ alia notabilia ex textu satis clara. iõ hic relinquunt

T q̃z Aresto. ĩ priorib⁹.

Dic in fine tractat⁹ q̃rti autor nr̃ postq̃z dẽminauit de cõiugatõib⁹ ⁊ cõbinatõib⁹ vtilib⁹. breuiť agit de cõiugatõib⁹ inutilib⁹ assignãdo rões q̃b⁹ p̃bant eẽ iutiles. ⁊ cũ h̃ oñdit in/uẽtõ illoz ĩminoz. vtz in textu. q̃ in hac pte ẽ satj facil'

Notandũ Qj cõiugatio vel cõbinatio terminoz ⁊ ppõnũ ad inferẽdã ꝛcl'oem ẽ duplex. vtz p̃mo poz. q̃dã ẽ vtil' i q̃. s. cõclusio seq̃t ex p̃missis formal'r. p̃m regulas p̃us datas. ita q̃ nõ p̃nt repiri termi in q̃b⁹ oi ⁊ in q̃bus nulli. Alia ẽ inutil' in q̃ ex p̃missis inferť cõclusio cõtra regulas p̃us dàtas generales ⁊ spẽales. ita q̃ ꝛz possint dari termi ex q̃bus cõclusio bñ seq̃tur. grã materie tm. tñ ex altera pte p̃nt dari termi in q̃bus nõ seq̃tur. Ex q̃ ptz. q̃ aliq̃ cõbinatio d̃z inutilis. qz peccat cõtra regulas generales oim figuraz. vl' cõtra regulas spẽales aliq̃z. ⁊ g̃ oẽs regule st̃ pbate. p h̃ qd ẽ dare ĩminos in q̃bus oi ⁊ in q̃bus nulli

Querit Quid ẽ dare ĩminos in q̃bus oi ⁊ in q̃b⁹ nulli. Dd. q̃ dare ĩminos in q̃b⁹ oi ẽ dare tres ĩminos ex q̃b⁹ siũt duo p̃misse ve p̃m aliquã cõbinatõz iutilẽ. cũ q̃b⁹ stat vl'is affirmatiua in ꝓitate. Sz dare ĩminos in q̃b⁹ nulli. ẽ dare tres ĩminos ex q̃b⁹ siũt duo p̃misse p̃m aliquã dispõem in utilẽ. cũ q̃bus stat vl'is negatiua in ꝓitate

Notandũ Qj ad inueniẽdũ illos ĩmios in q̃b⁹ oi ⁊ i q̃b⁹ nulli assignť ĩs regule Pria q̃ accipiẽdi st̃ duo ĩmi dispati. vt due spẽs cũ suo genẽ vt hõ asin⁹ al'. secũa q̃ accipiẽdi st̃ duo ĩmi q̃z alť de alto pť. sũ cõutibiles sũ ñ cũ exneo vtusqz vt hõ al' lapis. ĩcia ẽ. q̃ accipiẽdi st̃ duo ĩmi q̃z

alter de altero p̄dicat̄ siue conuertibiliter siue nō cōuertibiliter cum supiori ad vtrūq;. vt hō risibile aīal. vel vt hō aīal substātia.

Querit Quare talis cōbinatio in q̄ dant̄ termi i quibus oī ⁊ in q̄bus nulli est inutilis. Dōm q̄ ad hoc sūt due rōes. ꝑma est q̄ eadē causa eodē mō se hās nō est causa ꝓtrariorū effectuū. sz vl'is affirmatīa ⁊ vl'is negatiua cōtrariant̄. ergo nō pūt sequi ex eadē dispositōe premissarū. Sz dicetis. due ppōes sic illate nō cōtrariāt̄. q̄ nō sunt eiusdē subiecti ⁊ p̄dicati. ergo hoc incōueniēs nō seq̄t̄. Dōm q̄ duplex est cōtrarietas ppōnū. vna est ꝑm materiā ⁊ formaz sil'. vt q̄n vna est vl'is affirmatiua. ⁊ alia vl'is negatīa eiusdē subiecti ⁊ eiusdē p̄dicati. ⁊ talis nō est in illis ppōnibus ex inutilib⁹ cōbinatōib⁹. Alia est ꝓtrarietas ꝑm formā tm̄ vbi scz ꝑuat̄ forma. q̄ vna est vniūsal' affirmatīa. ⁊ alia vl'is negatīa. sed nō ponit̄ materia. q̄ nō sunt eiusdē subiecti ⁊ p̄dicati. Et de illa ꝓtrarietate loquit̄ rō p̄cedēs ⁊ cōuincit. q̄ sillogism⁹ hic cōsiderat⁹ est formalis tm ñ ꝓtract⁹ ad aliquā determiatā materiā q̄re etiā ꝓtrarietas ꝑm formā hic hz locū ⁊ causat magnū incōueniēs in ista scīa. q̄uis hoc alij min⁹ ꝓbabiliter impugnēt. Sed ad rō est q̄ si talis ꝓbinatio esset bona sequerēt̄ q̄ cōtradictorie vel cōtrarie eēnt simul vere. sz hoc est impossibile igit̄. Seq̄la ptz duob⁹ presuppositis. ꝑmū q̄ ex veris nō seq̄tur nisi verū. scd̄m q̄ formalis ꝓnūtia tenet in oib⁹ terminis cōsimilib⁹ cōsimili forma arguendi retēta. Istis sic presuppositis querit̄ ab aduersario qui cōcedit cōbinatōez inutilez esse bonā qualis ⁊ quāta cōclusio sequat̄ ad istā cōbinatōez quā dicit vtilē. ⁊ si dicat sequi cōclusiōez vl'em affirmatiuā dabunt̄ termini in q̄b⁹ oī. Verbi grā aduersari⁹ meus d̄t q̄ ex puris pticularib⁹ seq̄tur formaliter ꝓclusio vera scz pticularis affirmatīa tūc dādi sunt termi in q̄bus nulli. vt sic arguēdo. q̄d dā aīal est asin⁹. q̄dā hō ē aīal cū istis p̄missis stat in ꝑitate hec null⁹ hō ē asin⁹. ex eisdē extremis. ⁊ p aduersariū ad dcās p̄missas seq̄tur q̄dā hō ē asin⁹. g⁹ ipse cōcedere hz duas ꝗdictorias esse ꝑas q̄d ē ipossibile. Silr etiā si maior esset pticularis in ꝑma figura. et aduersari⁹ dicat seq̄ ꝓclusionē vl'em affirmatiuā. tūc dant̄ ꝗ eū termini in q̄bus nulli. vt hō aīal asin⁹. ex q̄ cōbinatōe inferēt̄ ista vl'is negatiua ꝑa. null⁹ hō ē asin⁹. ⁊ tm̄ ꝑm aduersariū ex eisdem terminis seq̄rēt̄ vl'is affirmatiua in ꝑitate. ista vicz oīs hō est asin⁹. ⁊ sic due ꝓtrarie ppōes eēnt vere. ⁊ q̄ ad veritatē vl'is se-

q̃turveritas pticularis.iõ d ue subcõtrarie essent sil' ꝑe.z p ꝯñs
ꝯdicozie ꝓpoes starẽt sil' in veritate qd̃ est cõtra ꝓmũ ꝓncipiũ
ergo ois illa cõbinatio est in inutilis. in q̃ danť termini in q̃b⁹
omni z in q̃bus nulli.

Queritur Quot st̃ ptãtes syllogismoꝝ. Dd̃. q̃ ser ꝛe q̃
b⁹ copiose ꝛeminat plꝛs in scdo poꝝ. iõ ꝗ su
pficialr solũ enũanť. cũ nõ cõcernãt textũ ꝓncipalr

Prima Est posse plura ꝯcludẽ. i. q̃ vn⁹ syllogism⁹ põt
ꝯcludẽ plres ꝯclusiões. vt syllogism⁹ in barba
ra pt ꝯcludẽ plres cõclões. s. ꝓmovlez affirmatiuã. scdo pticula
rẽ illi⁹ vlis. z 3° cõuertẽtẽ pticularẽ. z sic cõcludit tres cõclões.

Arguit Idẽ inq̃ztũ idẽ sp ẽ natũ facẽ idẽ. scdo ꝛe gene/
ratõe. q̃ idẽ syllogism⁹ ñ pt cõcludẽ plres cõclo
nes. Dd̃. q̃ idẽ p° z imediate natu ẽ facẽ idẽ. tñ ex coñte z scdã/
rio pt facẽ pla. sicut in sil' sol ꝓmo calefacit. z ex coñtu indurat.
vel liq̃facit. sic etiã est in ꝓposito ꝛe syllogismo

Secũda Est. q̃ ex falsis syllogizať vez iuxta illd̃. Ex
falso vez. ex ꝯo nil nisi vez. vñ pt sic in bar
bara vez syllogizari ex falsis. ois lapis ẽ hõ. oẽ risibile est lapis
g° oẽ risibile ẽ hõ. ibi ꝓmisse st̃ falsez cõcl'o ꝯa. Pro q̃ nota. q̃ꝓ
põ dz dupl'r falsa Uno° in toto. z ẽ c⁹ ꝓdicatũ ñ cõuenit cũ sdco
ꝓ aliq̃ supposito. vt ois lapis ẽ al'. Vel cui⁹ ꝯria ẽ ꝯa. Alio° in
pte cui⁹ ꝓdicatũ cõuenit subiecto ꝓ aliq̃ supposito. sz nõ ꝓ oib⁹
vt ista. ois hõ ẽ alb⁹. ẽ in pte falsa. qz in q̃bus dã vez est dicẽ. q̃
sint albi. z ꝛe q̃bus dã q̃ nõ sint albi.

Arguit Premisse st̃ cause cõcl'onis. sz falsũ nõ ẽ causa
ꝯi. q̃ ex falsis nõ pt cõcludi vez. Minoꝝ ꝓbať
qz falsũ ẽ nõ ens. sz nõ ens nõ ẽ causa alicu⁹ ent̃. Dd̃. q̃ ꝗ is fal
sum nõ ẽ cã ꝯi q̃ ad cẽ. tñ bñ q̃ ad illatõz e⁹ in cert̃ termis Etiã
sz ꝓmisse false sint nõ entia q̃ ad eẽ significatũ. st̃ tñ entia rõis
s. vnio extremitatũ cũ medio. z q̃ pñt eẽ ꝓncipiũ illatõis

Tercia Potestas est circularie syllogizare Uñ circulari
ter syllogizare ẽ ex cõclusiõe ꝓoris syllogismi cuz
cõuertẽte vn⁹ ꝓmissaꝝ inferre aliã ꝓmissam nõ cõuersam. vt oẽ
animal rõnale est risibile. ois homo est animal rõnale. ergo om/
nis homo est risibilis. sumať cõclusio loco minoris. z cõuertẽs

minoris loco minoris. ⁊ inferatur maior hꝰ modo omnis hō est risibilis. omne aial rōnale est hō. ḡ omne animal rōnale est risibile Sed qñ minor syllogisat tūc sumit cōclusio p minore cū cōuerente maioris ⁊ infertur minor. Et loqt ista potestas de cōuersione simplici. ⁊ ergo solum fit in terminis conuertibilibus in barbara qz alias vniuersalis affirmatiua nō posset conuerti.

Ar Nulla ē demōstratō circularis primo posteriorꝫ: ergo nullus ē syllogismꝰ circularis. Tenet ꝓnia a simili Dōm q arestotiles nō reꝓbat ibidē simplicit demōstratōes circularē sed vult q talis nō generat sciam sicut aliq̄ dicerūt. vñ cōtingit circulo demōstrare tripliciter. primo in diuersis generib⁹ causarꝫ. secūdo in diuersis generibus ꝓgnitionū ⁊ tertio in diuersis generibus demōstrationū. Et ad hꝰ vtilis est syllogismus circularis.

Quarta Est cōuersiue syllogizare et est ex opposito cōclusiōis cū altera premissarꝫ interimere aliā p missā p oppositū eiꝰ. vt omē aial ē suba. omnis homo est anial. ergo omnis homo ē suba. sumat cōtrariū cōclusiōis ⁊ fiat minor seruando maiorē ⁊ inferatur contrarium minoris in camestres et tunc est syllogismus conuersiuus.

Arguit Syllogismus cōuersiuꝰ nō ē vnꝰ syllogismꝰ sed duo q̄rꝫ vnꝰ fit in vna figūa ⁊ aliꝰ i alia. ḡ nō debet poni vna ptās. Dōm negādo cōsequētiā qz aggregatū ex duobꝰ syllogismis bñ pōt eē vna potestas. Et ⁊ denoiatio fit ab vltimo syllogismo a q̄ ꝓficit cōuersio qd sufficit q sit vnus.

Quinta Potestas ē p impossibile syllogizare. Et ē qñ sumitur oppositū contradictorium conclusionis vere male negate per aduersarium cū aliquo manifesto vero ad inferendum conclusionē manifeste falsam ex cuius interemptione fit reditꝰ ad cōclusionē primi syllogismi p quod ostenditur q fuit bene illata et male p aduersarium negata. vt exempli grā. si quis negaret conclusionem istius syllogismi. omne anial rōnale est risibile. omis homo est anial rōnale. ergo omis homo ē risibilis. deberet sumi oppositum cōtradictorium eius cū vna manifesta vera vt est minor et tunc concluditur oppositum cōtradictorium maioris qd est manifeste falsum. et ergo interimitur ex cuius interemptione fit reditus ad maiorem que est falsa. et per consequens cōclusio primi syllogismi male fuit negata.

Arguit Omnis syllogism⁹ regulat p dici de oi vel per dici de nullo. sz sic nō est de syllogismo p impossibile. igr. Minor pbat. qz regulat p illud pn⁹. destructo ꝯnte destruit z añs. Dd. q q ad totalē pcessum regulat p illud pnci⁹ sz loqndo de pmo pcessu q est syllogistic⁹ regulat p dici de oi vel dici de nullo. z in eo sunt tm tres termini

Sexta Potestas ē syllogizare ex oppositis. Et ē ex pmissis ꝯrarie vl ꝯdcōrie oppositis inferre ꝯcl'ocm in q idem negat de seipso. Un nūqz fit syllogism⁹ ex oppositis in pma figura. qz ppōes opposite debēt esse eiusdē sbiecti. z eiusdē pdicati. sz in pma figura id qd in ppōe pma ē subiectū in scda ē pdicatū. igr. Sz bn pt fieri syllogism⁹ ex oppositis in scda z tercia figuris. Un qn sic arguit. nulla disciplina ē studiosa. omis disciplina ē studiosa. g⁹ nulla disciplina ē disciplina ē argum tū in cesare. sz qn sic ꝯcludit. g⁹ nullū studiosū est studiosū. tūc est in tercia figura in felapton.

Arguit In omni syllogismo st tres termi. vt pus pbatū ē. sz in syllogismo ex oppositis st tm duo termini. g⁹ nō ē bon⁹ syllogism⁹. Dōm q lz in syllogismo ex oppositis. sint tm duo termi distincti fm substātiā. st tn tres distincti fm formalē rōem iminorz. qz mediū nō intrat ꝯcloez. oz g⁹ q ille termin⁹ q nō ponit in ꝯcl'one sit mediū. sz ille q ponit i ꝯcl'oe hz vim maioris extremitatis z minoris. Et hec de q̄rto tractatu p iuuenili stilo sufficiāt. z si aliq̄ sint p̄termissa videāt in libro porz q hanc materiā ad longū cōtinet.

Seqtur quintus tractatus

Circa initiũ q̃ti tractat⁹ Pe:

hys. q̃ est de locis dyaleticis seu sillogismo dyaletico extract⁹ ex libris thopicorꝫ arestotilis. Queritur primo q̃re iste tractat⁹ q̃nt⁹ seqũtur q̃rtũ. Dicim q̃ ideo qꝛ in cõtractũ est añ cõtractũ. ꝛ simplex ē añ cõpositũ. sz in q̃rto tractatu determinat de sillogismo nõ ꝓtracto ad aliquã materiã spēalē. ꝛ in isto q̃nto agitur de sillogismo ꝓtracto ad materiã spēalē scz pbabilē iõ ꝓuenienter quart⁹ p̃cedit quintũ. Sz iste tractat⁹ p̃cedit sextũ qꝛ in ipso determinatur de sillogismo ꝓcto ad materiã pbabilē. ꝛ in sequēti tractatu determinat de sillogismo cõtracto ad materiã apparēter pbabilē. sz matia pbabilis ē añ matiaz appent pbabilē igit

Queritur Quare pr. his. nõ posuit vnũ tractatũ corrñdētē libro posteriorꝫ Dicz q̃ iõ qꝛ pr. his. fuit instructor iuuenũ. sz scientia libri posteriorꝫ ē iuuenib⁹ nimis difficilis sic ꝓpter difficultatē illi⁹ nõ posuit tractatũ sibi corrñdētē Etiã scia libri posteriorũ f̃m se totã est adeo fructuosa ꝛ fertil q̃ cõueniēter abbreuiari nõ potuit. ideo pr. his. eã p̃termisit. sz si tractatum posuisset vtiqz precederet istum tractatũ quintũ.

Queritur Utꝫ noticia tradita ī hoc q̃nto tractatu sit scientia. Dicim q̃ sic. pbatur primo autoritate philosophi q̃ eã nobis tradit i libro thopicorꝫ q̃ modũ scie. Rõne pbat qꝛ illa noticia est scia q̃ hz oia req̃sita ad sciaz. sz noticia hui⁹ tractat⁹ est hmõi igitur. Minor pbat qꝛ ad sciaz sicut ad demrationē q̃ causat sciaz sufficiũt ꝛ requirũtur subiectũ passio ꝛ dignitas. sed noticia hic tradita hz oia ista. nã subiectum eius est sillogism⁹ dyaletic⁹. ꝛ ꝓnapiũ est sillogisatũ ex pbabilib⁹. sed passio est generatiuũ opinionis pbabiliter.

Ad Noticia hic tradita ē opio. q̃ nõ scia. ꝓnitia pbat qꝛ sunt habit⁹ distincti. Ad ñs ptz qꝛ sillogism⁹ dyaletic⁹ ē generatiuus opiniõis q̃ noticia genita ē opinio. Dicz q̃ licz noticia habita de ꝓclusiõe sillogismi dyaletici sit opio. ñ tñ noticia hita

de conclusione per syllogismum demonstratum per quem demonstrat passio huius scie esse syllogismum dyalectico vt infra patebit quam hanc vocat scia dyalectica.

Ar Scia est necessarior. sz syllogismus dyalectice est contingens. quia procedit ex probabilibus quam non aliter se habere. quam ipso non est scia. Dicitur quod tripliciter de aliquo est scia. vno modo sic de illo quod vere scit. et sic scia est necessarior vt vult Aristo. primo posterior. Secundo modo sicut de illo de quo aliquid scitur vt est subiectum conclusionis demonstrationis. Tercio modo vt de illo quod de altero scit vt est predicatum eiusdem sicut est propria passio. et illud quod scit istis duobus vltimis modis non oz esse necessarium

Arguit Scia est necessarior. sz syllogismus dyalectice est probabilium tm quam stz contingentia. quia syllogismo dyalectico non est scia Dicitur quod licet probabilia sint contingentia simpliciter non tamen sunt contingentia syllogismo dyalectico quia ei sunt necessaria.

Arguit Dyalectice non est scientia. ergo dyalectica non est scia consequentia probat per locum a coniugatis Antecedens probat quia dyalectice est opinari eo quod syllogismus dyalectice generat opinionem

Dicitur quod licet dyalectice in ordine ad conclusionem syllogismi dyalectici sit opinari et non scientia tamen in ordine ad conclusiones syllogismi demonstratiui est scientia et non opinari. Vel dicitur quod male arguit per illum locum quia arguit in predicationibus per accidens in quibus non tenet. quia illa est contingens et per accidens dyalecticus est opinari si dyalectice capiatur materialiter prout hoc nomen scia dyalectica. sicut ista album est dulce.

Arguit Bene sequitur dyalectice est scientia quia dyalectica est scia. per locum a coniugatis. et tamen arguitur in predicatione per accidens Dicitur quod dyalectice capitur dupliciter. vno modo formaliter prout habitum intellectualem de prima specie qualitatis. et tunc dyalectice est concretum a dyalectica quam modo bene arguit per locum a coniugatis. quia tunc illa est per se sez superioris de inferiori dyalectice est scientia. Alio modo capit materialiter per illo quod denominatur dicitur dyalecticum et tunc est predicatio accidentis de subiecto

Querit Quid sit subiectum huius tractatus. Dicitur quod syllogismus dyalectice. probat per conditiones subiecti attributis quam sibi respectum scie conueniunt. quia principaliter considerantur in hoc tractatu et omnia in ipso considerata habent ordinem et reductiones ad illum. Secundo probat. quia illud est subiectum in aliqua scia cui proprie passiones demonstrari inesse per propria principia. sz sic est de syllogismo dyalectico ergo est subiectum. Maior probat per talem demonstrationes. omne syllogismus ex probabilibus est generatiuum opinionis probabiliter ex premissis pro

babilib⁹. ſz ſill's dyalectic⁹ eſt hmõi. g⁹ eſt gñatiu⁹ opionis Et addit ibi pbabilit ad excludẽdũ ſillogiſmũ dyalecticũ q̃ eſt generatiu⁹ opinionis ſophiſtice tm̃. Deiñ dz ex pmiſſis pbabilib⁹ ad excludẽdũ iductõez ⁊ exẽplũ q̃b⁹ nõ cõueit adeq̃te illa paſſio

Arguit Loc⁹ dyalectic⁹ ẽ h ſbiectũ. g⁹ ñ ſyllogiſm⁹ dyalectic⁹. Añs pbat qz oẽs ꝓditões ſbiecti attributõis cõueiunt ſibi. Et ſ̃ in iſto toto paſſu ꝛeimiat ꝛe loco dyalectico qz autor ipm diffinit ⁊ diuidit qd nõ fcit ꝛe ſyllogiſ⁹ dyalectico Dõz pmo q ſi iſte tractat⁹ ſit extract⁹ ex topica boetij tũc locus dyalecticus ẽ h ſbiectũ ſicut ibi. ſz ſi iſte tractat⁹ ſit extract⁹ ex topica. Ariſto. tũc ſyllogiſm⁹ dyalectic⁹ eſt ſubiectũ. qz ſyllogiſm⁹ dyalectic⁹ ẽ ſbiectũ ſcie libri topicorꝫ Ariſto. Scdo dz q h ꝛeimiat ꝛe loc⁹ dyalectic⁹ min⁹ pncipalit ne pcedẽt ex ignotis qz ſyllogiſm⁹ dyalecticus fundat in loco dyalectico ⁊ ẽ tãqz pncipium formale ei⁹. Ad ꝓfirmatõem dõm q Pe. hyſ. nõ diffinit h ſillogiſmũ dyalecticũ. ſed h dimiſit cã breuitatz. ex q̃ ei diffinit ſillogiſmũ in quarto tractatu ⁊ addidit illã ptic'ã ꝓceſſis q̃ ſic oppoſita ẽ diffinitõ ſillogiſmi dyalectici. ⁊ g⁹ eã h nõ reſumit Pro q̃ notãdũ q topica Ariſto. ⁊ topica Boetij ſic differũt qz in topica Ariſto. tractat ꝛe loco dyalectico q̃zrũ ad vſum ⁊ applicatõem. ſz in topica boetij tractat ꝛe loco dyalectico q̃zrũ ad ſuaz ſubaz ⁊ q̃ditatẽ eo q diffinit ⁊ diuidit ibi. ⁊ ideo loc⁹ dyalecticus ẽ ſbiectũ topice boetij qz ibi pncipalit ꝛeimiat ꝛe loco dialectico. Sed in topica Ariſto. ꝛeiminat ꝛe loco dyalectico min⁹ pncipaliter ⁊ ꝛe ſyllogiſmo dyalectico principaliter.

Arguit Arguntatõ dyalectica ẽ ſbcm̃ h⁹ tractat⁹. g⁹ ñ ſill's dyalectic⁹. añs pbat qz ẽ q̃d cõiſſimũ i hac ſcia ꝓſidẽatũ pmo notũ ⁊c. Dõm q arguntatõ ẽ bñ h q̃d cõiſſimũ p pdicatõez qz pdicat ꝛeſill'o dyalectico ſz ñ p ꝓſidẽatõez qz ñ ẽ pncipaliſſim⁹ in iſta ſcia ꝓſidẽatũ ymmo ſolũ min⁹ pncipalit h ꝓſidẽat p q̃zto ex noticia ei⁹ ꝛeueire poſſum⁹ in noticiã ſillũ dyalectici Et qñ dz paſſio h⁹ ſbcti ꝓuciat arguntatõi dyalectice. Dõz q ñ ꝓuciat ſibi adeq̃te ⁊ ꝓplete. Et ſ̃ q̃zuis ꝓuciat gñatm̃ opionis pbabilit ex p̃ miſſis pbabilib⁹ inductõi et exẽplo tñ hoc ẽ ſolũ minus principaliter ⁊ ex cõſequenti inq̃ztum reducũt ad ſyllogiſmum.

Arguit Sbctũ ñ debz trãſcẽdere metas. ſz ſillogiſm⁹ dyalectic⁹ trãſcẽdit metas iſti⁹ ſcie. ergo nõ eſt h ſubiectum. Minor pbatur quia ꝛe ſyllogiſmo dyalectico etiã ꝛeterminatur in lib⁹ q

topicorꝫ Aristotilꝫ. Dom q nullũ sbiectũ debet transcendere metas sciẽtie cuius interdum trãscendit metas libri q non requiritur ad subiectum. et sic est de syllogismo dyalectico quia est vna scientia libri topicorum et istius tractatus.

Arguit In omni scia determinat de syllogismo dyalectico. q trãsecedit metas scie. Añs pbat quia in oi scientia disputamus p pbabilia. Dom q bñ in oi scia vtimur syllogismo dyalectico. sed nõ docet in oi scientia cõstitutõ eiꝰ qz hoc solũ fit in isto tractatu et in scia libri topicorum.

Ar Subiectũ cuiuslibꝫ sciẽtie est anima. ergo et ꝫ erit hꝰ sbiectũ Dom q licꝫ anima sit bñ subiectũ cuiuslibꝫ sciẽtie inhesionis. qz scia est i anima sicut color in corpore nõ tamẽ est subiectum attributõnis de quo hic est ad propositum.

Atio multiplicit dicit.

Iste ẽ tractatus ꝗntus in q post determinatõez syllogismi simplr dicti et introdcti pe. hys. intendit determinare de syllogismo ꝓtracto ad materiã pbabilẽ sicut ẽ syllogismus dyalecticus rõ ordis dicta ẽ. z qz eiusdẽ tia syllogismi dyalectici cõfirmat locis dyalecticis q distiguũt z variãt fm habitudiez medij dyalectici de q argumẽtũ dr in cuiꝰ diffinitõe poit rõ. ne gꝰ ex ignotꝫ pcedat prio ponit acceptões rõis. Et dr q rõ dicit sex mõis. vñꝰ. Diffinit. virtus. ostendit forma. vel esse. Est medij ratõ p qd cõcludit ergo. Primo mõ rõ ẽ idẽ q diffinitio qz diffinitõ est indicatia obiecti rõnis siue intellectꝰ qd est qdditas rei materialꝫ z p diffinitõem explicat. z sic capit ratio in diffinitõe equoco ꝫ vbi dr q rõ sube fm illd nom̃ est diuersa

Arguit Quicqd hz rõem hꝰ ẽ rõnale. sz asinꝰ hz rõez. qz asinꝰ ẽ aial rudibile. gꝰ asinꝰ ẽ rõnalis Ddz ad maiorẽ q est distiguenda. qz vel rõ capit secũdo mõ p ꝓture intellectiua. z sic ẽ vera. aut capit pmo mõ p diffinitõem tũc ẽ falsa sed in minore capit p diffinitõe tm̃. z sic medij equiuocat.

Sedo mõ rõ est quedã virtus seu potẽtia anime que est intellectus. z hoc mõ capit rõ qñ dicit phꝰ ratõ sẽp deꝓcatur ad optia. Et ista est potissima acceptõ ratõis inter oes alias.

Arguit Idẽ nõ fcit cõueire z differre respcũ eiusdẽ sz p intellem hõ ꝓueit cũ ãgelꝫ z differt ab eis p rõ/

nem.ergo nõ sunt idẽ Dõz q idẽ fm rem ⁊ rões simul nõ facie differre ⁊ puenire respcũ eiusdẽ.tñ idẽ fm rem ⁊ dr̃ñs fm rões ⁊ sic est in ꝓposito.qz dr intellect9 inq̃ztũ simpl'r appĥẽdit rẽ.sz dr ratio inq̃ztũ discurrit a min9 noto ad magis notũ. Et sic intellectus repitur in angelis put ẽ pfect9.⁊ inuenit in hoie put est impfect9.quare ꝓprie loq̃ndo hõ cõuenit cũ angelis in intelligẽdo sz tñ differt ab eis in mõ intelligẽdi. Tercio mõ rõ est ozõ oñdens aliq̃d ẽ aliq̃ quasi dicẽs cãm alicui9.vt qñ dr iste hz bonã rõem soluẽdi argumẽta.vel iste ꝓbauit sua argumẽta multis rõibus. Quarto9 rõ est forma ptis alicui9 materie vt in cultello ferreo fert ẽ materia ⁊ dispositio ẽ rõ.i.forma qz p formã rõ cognoscit materiã.cognoscit cm̃ maria p analogiã ad formã ꝑmo phicoꝝ. Quinto9 ratio est idẽ q ẽntia cõis ꝑdicabil' de pluribus.vt ẽntia gñis vel spẽi dr rõ.⁊ sic dicim9 q̃nq̃z sũt rões ꝑdicabiles de plurib9. Et dr̃t iste mod9 a q̃rto.qz rõ q̃rto9 est forma ptis.sz h̃ q̃nto mõ est forma totius. Et differt a ꝑmo mõ qz rõ ꝑmo mõ dicit illã ẽntiã siue formã tori9 explicite quã formã dicit rõ q̃nto mõ implicite. Et iã ꝑmo mõ sumit rõ p diffinitõe explicãte ipm obiectũ.sz hic accipitur p ipso obiecto.

Arguit forma ptis ⁊ forma tori9 nõ distinguũtur.ergo iste q̃ntus mod9 nõ differt a quarto. Añs ꝓbat qz alias essent plures forme substãtiales i eodẽ cõposito. Dicendũ q forma ptis ⁊ forma totius distiguũtur realiter fm sanctũ Thomã.quia quecũq̃z sic se habẽt q vnũ aliq̃d includit qd̃ alteꝝ nõ includit illa distinguũtur realiter.sz sic est d̃ forma totius ⁊ forma ptis.qz forma totius includit materiã quã forma ptis excludit.ergo distinguũtur realiter.vt pars homis scz aia differt realiter a toto hoic cõposito ex corpe ⁊ aia. Et nõ est incõuenients q in eodẽ cõposito sint plures forme subales quaꝝ vna est total' ⁊ alia partial'.qz ille sũt subordiate. Sz negam9 fz mẽtem bti thõe cẽ pl'es formas totales ⁊ dispatas i eodẽ ꝓposito.

Sexto mõ rõ est idẽ q mediũ inferẽs ꝓclusiõez.⁊ ꝓpter illaz acceptõez ponunt alie.qz pe.his.diffinitur9 erat argumẽtũ i cui9 diffinitõe ponitur ratio hoc vltimo modo sumpta.

Querit Que est sufficiẽtia illaꝝ acceptionũ Dõz q ista qz rõ dr a rõcinãdo.l'ĝ sumit p rõcinatiõe vel p ei9 ꝑncipio.si ꝑmũ sic ẽ terci9 mod9.si scdõz h̃ ẽ dupl'r.qz vl est ꝑnci9 efficiẽs ꝑncipale.⁊ sic ẽ secdus mod9. Aut istrumẽtale et

hoc ē dupl'r. qz vel sumit formal'r inq̃ztū ē ꝓncipiū discurs⁹ z sse est sext⁹ modus. Aut material'r z hoc dupl'r. qz vel est ꝓncipiuz cōplexū z sic ē ꝓm⁹ mod⁹. Aut incōplexū z hoc dupl'r. qz vel hz rōem ꝑtis z sic est quart⁹. aut hz rōem totius z sic est quintus

Argumētū est ratio rei du-

Postq̃z pe. his. pos'uit eq̃uocatōz hui⁹ nois rō. h̄ ōnter diffinit argumētū in cui⁹ diffinitōe ponit rō dicēs. Argumētū ē rō rei dubie faciēs fidē. i. mediū ꝓbās ꝯclusiōez. Et ponit rō loco generis nā rō dz d medio sillogismi simpl'r d medio sillogismi demōstratiui z dyalectici. sz argumētū nō dz de medio sillogismi simpl'r. qz illud mediū n ē ꝓbatiū ꝯclusiōis sz solū illatiū deinde. ponit rei dubie faciēs fidē. ad dzāz medū sillogismi simpl'r q nō est ꝓbatiu⁹ vel demonstratiuus sed solū sue cōclusionis illatiuus

Arguit

Argumētū z rō idē sūt. q̃ argumētū n dz diffiniri ꝑ rōez Dōz q̃ st̄ idē ꝓm rē sz differūt ꝓm rōez supiozis z inferiozis. Pro q̃ notādū q̃ ista tria mediū rō z argumētū sic differt. nā mediū dz inq̃ztū hz duo extrema z vt ē vnitiuū extrēoꝝ ꝓm aliquē modū. Et tale mediū dz rō inq̃ztū ē instrumētū intellect⁹ ad inferēdū aliq̃z ꝯclusiōez. Et idē dz argumētū inq̃ztū hz vim ꝓbatiuā ꝯclusiōis quā addit vltra ꝓtutē illatiuā ꝯclusiōis z iō dz argumētū q̃i arguēs mētē. qz ꝑ illā ꝓtutē aliq̃lit cogit mētē ad assenciēdū ꝯcl'oni. cū ei intellcūs appēhēdit ꝯueniētiā extrēoꝝ cū medio ē necāriā cogit simpl'r assentire ꝯcl'oni et cū cognoscit illā esse contingētē tūc assentit ꝓbabiliter

Arguit

Argumētū fit de re certa. q⁹ male dz q̃ sit rō rei dubie. Ad̄ꝰ ꝓbat qz de ꝯcl'onib⁹ certissimis fit argumētū vt hō ē al'. de⁹ ē ein⁹ Dōz q̃ argumētū n fit de re certa vt certa ē sz vt accipit ꝑ modū dubitatōis. Sz dicēs fides ē ꝓtus theologica. z tl'is ꝓt⁹ n fit i argumēto. q̃ argumētū n facit fidē. Dōz q̃ fides capit dupl'r. vno⁰ ꝑ credulitate intellect⁹ l'assensu circa aliqd credibile. z sic fides ē ꝓtus theologica. Alio⁰ capit fides ꝑ assensu ꝯcl'onis ꝓpt aliq̃z rōez ꝓbabilē. z sic fides est credulitas ꝓm quā intellect⁹ credit ꝯclusionē esse verā ꝑ aliquod argumētū. et sic capit fides hic in diffinitōe argumenti.

Ar

Hoc est bonū argumētū. oē aīal rōnale ē risibile. oīs hō ē aīal rōnale. q̃ oīs hō ē risibilis. z tū diffinitō n ꝯueit sibi

Sed̃a ps pbat. qz pmisse ñ solũ pbãt ꝛcl'oez sz ipam ꝛemrãnt. Dõz q̃ argumẽtũ ẽ ml'tiplex. sz hic diffinit argumẽtũ dyaleticũ z nõ i cõi. vñ hic ẽ bñ argumẽtũ ꝛemrãtm̃ sz ñ dyale⁹ d̃ q̃ h̃ sit fmo

Est enĩ cõclusio argumẽto.

Hic ꝛñr diffinit ꝛcl'oez z h̃ iõ ne pcedẽt ex ig̃tis qz pdik in glosa siue expõne diffinitõis argumẽti. et hz ꝛcl'o ꝛfirman p argumẽtũ ñ̃re eã diffiniẽs dr. Cõcl'o ẽ argumẽto l'argumẽtꝭ approbata ppõ.

Ar Diffi⁹ ꝛcl'onis nõ ꝛuenit oi cõtẽto sub diffinito g̃ nõ ẽ bona. Aliis pbat. qz in isto sillogismo ois lapis ẽ al' ois hõ ẽ lapis. ergo ois hõ est al' est ꝛclusio et tñ ipa ñ ẽ pbata argumẽto qz pmisse false nõ pbãt cõcl'onẽ verã sz solũ inferũt. Dõm q̃ ibi nõ ẽ argumẽtũ dyalecticũ. nec ẽ ibi ꝛcl'o argumẽto pbata qz falsũ bñ ifert vez sz ñ pbat ipz. sz d̃ rõe argumẽti ẽ pbaẽ ꝛcl'oez

Querit Quõ dzñt ista q̃tuor q̃stio ꝛclusio ppõ et enũciatio Dõz q̃ illa q̃tuor stꝭ idẽ fm rẽ sz dzñt fm rõez. Nã ppõ dr cõcl'o inq̃ztũ ẽ illata et pbata argumẽto. sz dr questio inq̃ztũ ẽ dubitabil' sumpta cũ signo interrogatio. Et dr ppõ inq̃ztũ pt poni p alio ad iferẽdũ cõclusiõez. Sz dr enũciatio inq̃ztũ enũciat mẽtis cõceptũ vez vel falsum significãs.

Arguit Questio nõ ẽ ppõ. g̃ nõ est dubitabil' ppõ. cõseq̃ntia tenet p locũ a toto imõ ad suã pte negatie. Aliis pbat qz ppõ significat vez vel falsũ. sz q̃stio ñ ẽ hmõi

Dõz q̃ q̃stionẽ eẽ ppõez pt intelligi dupl'r. vno⁹ formal'r sb mõ q̃stionis. et sic ẽ falsũ. Alio⁹ materialiter. vt id qd ẽ q̃stio sit ppõ depposito signo interrogatio et sic ẽ vez. Tũc diffinit mediũ eadẽ ꝛ cã q̃ pus diffinuit cõclusionez scz ne pcedẽt ex ignotꝭ eo q̃ mediũ ingredit diffinitõez argumẽti. Dicẽs mediũ ẽ q̃ hz duo extrema et p h̃ differt a rõne et argumento. vt dictum est

Ar Mediũ et argumẽtũ stẽt idẽ. g̃ vnũ ñ dz diffiniri p reliq⁹ cõseq̃ntia pbat. qz idẽ ñ pt diffiniri p seipm Dõz q̃ mediũ et argumẽtũ sunt bñ idẽ realit. sz dzñt rõne. nã dr mediũ eo q̃ hz duo extrẽa. sz dr argumẽtũ inq̃ztũ hz ꝓtutẽ pbãdi cõcl'oem

Argumentatio est argumẽ.

Postq̃ p.h. ꝛemiauit d̃ ꝓncipũs argumẽtatõis hic ꝛñr ꝛemiat

re tota argumētatōe. ꝑmo ipaz diffiniēs scdo diuidēs eā. Dicēs primo argumētatio ē argumēti ꝑ ozōez explicatō. i. ozō explicās argumēta vel mediū ꝑbatiuū. Pro q̄ notādū q̄ hic diffiuit argumētatio dyalectica q̄ ē ozō ꝓplexa ex añte ꝛ ꝓñte cui⁹ mediū infert ꝛ ꝑbat ꝓclusiōez ꝛ nō diffiuit argumētatō gñaliter capta vt est vna ozō ꝓplexa ex añte ꝛ ꝓñte ꝛ medio illatio ꝓclusionis.

Sz dicēs. nullū abstractū ē explicatio sui ꝓcreti. sz argumentatio est abstractū ipi⁹ argumēti. ergo argumētatio nō ē explicatio argumēti. Maior ꝑtz q̄ altedo nō ē explicatio alti. sz maior ꝑbat. q̄ ꝓuenūt in ꝓncipio ꝛ differūt i fine Dōz ꝗuis argumētatio sit abstractū argumēti ꝑm vocē eo q̄ cōuenit cū argumēto in ꝓncipio ꝛ differt i fine ab eo nō tm̄ ē abstractū ei⁹ ꝑm significatōez eo q̄ aliud significat argumētatio ꝛ aliud argumentum. Nā argumētatio ōz totalis ozō ꝓposita ex ꝑmissis ꝛ ꝓclusione. sed argumētū significat mediū qd̄ clare ꝑtz in texta.

Ar Argumentatio est arguēs mentē. sz totalis ozō ex ꝑmissis ꝓposita ꝛ ꝓclusiōe nō arguit mētē. sz ꝑmisse tm̄. ergo argumentatio nō ōz cōposita ex premissis ꝛ cōclusiōe simul. sz ex premissis tm̄. Dōm q̄ tota ozō nō arguit mentem ꝑm se totā. sed solūm ꝑm principaliorem partem qd̄ sufficit.

Argumētationis quattuor

Post ꝗ pr. his. diffiniuit argumentatōez hic ꝓñter diuidit ipam Dicēs q̄ quattuor sūt spēs argumētatōis. s. sillogism⁹ inductio enthimema ꝛ exemplū. Et ista est diuisio analogi in sua analo/gata. quia prius ōz de sillogismo scdo de inductione. tercio de enthimemate ꝛ vltimo de exemplo. Ut̄ sufficiēta istaꝝ spēꝝ sic potest sumi nā in omni argumentatione ꝑceditur ab añte ad ꝓñs. vel ergo ꝑceditur a toto vl a ꝑte. Si a toto hoc est dupl'r. q̄ vl ꝑceditur a toto vbi añs est due ꝑmisse. ꝛ sic ē sillogism⁹. aut vbi añs ē vna ꝑmissa. ꝛ sic est enthimema. Si ꝑcedatur a ꝑte ꝗ est dupl'r vel a ꝑte ad totū. ꝛ sic est inductio. vel a ꝑte ad ꝑtē hoc est ab vno singl'ari ad aliud ꝛ sic est exēplū. Sz arestot. in ꝑmo thopicozū solum ponit duas species cōprehendens sub sillogismo enthimema ꝛ sub inductione exemplum. Etiam arestotiles ibidēm ponit illas que sunt semp species argumētationis dyalecticē. hic vero ponūtur species eius in cōmuni. ꝛ ille que quandoq̄ sunt species argumentationis rethozice.

Arguit Spēs distincta ꝑ aliā nō ꝑt ꝓtineri seu ꝓphē di sb alia. sz enthymeā distiguit ꝑ syll'm ⁊ exē'ᵗᵒ ꝓtra inductōz. igr. Dd. q vna spēs cēntial'r nō ꝓphēdit sb alia. tñ accntal'r. ppē aliquā ꝓueniētiā accntalē quā hnt ad iuicē sic enthymeā ⁊ syll's ꝓueniūt. qz ābo st syll'i. vnᵒ pfcūs ali' ipfectᵒ sz inductō ⁊ exēplū ꝓueniūt. qz pcedūt a singularibᵒ

Arguit Una spēs distincta nō dz reduci ad aliā. sz tres vltīe spēs reducūt ad pmā. s. ad syll'm. gᵒ nō st distincte a syll'o. Dd. q spēs ab inuicē distincte nō dnt ad iuicē reduci formal'r. sz bn matial'r ⁊ ꝯtual'r. qz tres vltīe spēs st ipse cte. ⁊ gᵒ pnt reduci ad syll'm matialit q ē pfectūs

Arguit Iste spēs nō eqlit arguūt mētē. sz p modū posteriozitat ⁊ pozitat. gᵒ nō debet dici spēs argumētatōis. Tz ꝓna. qz spēs dnt eē coeque sb suo gené. Dd. q qz uis argumtatō nō sit verᵒ genᵒ. hz se tñ p modū g. eo q hz modū supiozis. neqz sunt ista qtuoz inferioza vere spēs. sed solū q dam modi speciales

Arguit Nulla scda intētio ē genᵒ vel spēs. sz argumtatio ē scda intētio. gᵒ nō ē genᵒ. Etiā syllogismᵒ. inductō enthymeā ⁊ exēplū st scde intētōs. gᵒ nō st spēs argumētatōis. Dd. q uis argumētatō nō ē verᵒ genᵒ. hz tñ modū g qz omē magis cōe dz habere modū g respectu illiᵒ. quod ē minus cōe. Et etiā quis inductio ⁊ enthymeā nō sūt ꝯe spēs. tñ se hnt p modū speciem. Uel dōm. q ibi nō capiūt p scdis intētionibᵒ. sz p pmis cū logica sit pncipal'r ꝓsideratiua pmarᵒ intentionū. Et determinādo de illis spēbᵒ pmo determiat de syllogismo. qz syllogismᵒ ē pncipalioz spēs argumtatōis. eo q oēs alie spēs reducūt ad syllogismū. Sz nō diffinit ipm. qz frustra fit p plura qd pt fieri p paucioza. sz syllogismᵒ dyalecticᵒ est diffinitᵒ in qrto tractatu per hoc q additur in illa pticula ꝓcessis. gᵒ eius diffinitō h omittit

Inductō ē progressio a sin

Hic ꝓnr determinat de scda spē argumtatōis. s. de inductōe. ⁊ pcedit inductio enthymeā. qz inductō pcedit a singularibᵒ q st nobis fm sensū notioza. ⁊ enthymeā pcedit ex vlibᵒ q st nota fm intellectū. ⁊ pmo diffinit iductōz. dī. Inductō ē pgressio a sin/

gularib⁹ sufficiēt enũatis ad suũ vl'e. Et pgressio ponit loco gl'. Dem dr a singularib⁹ ad drām enthimcātis ⁊ syllogismi Et ponit ad vl'e ad drām exēpli qd̄ pcedit ab vno singulari ad aliud

Arguit Progressio solũ ꝓuenit aialib⁹. sz iductio nõ ē al'. g̃ inductio nõ ē pgressio. Dd̄. q̃ pgressio capit dupl'r. Uno⁰ pp̄e p pmaria ei⁹ impõe. ⁊ sic solũ ꝓuenit aialib⁹. Alio⁰ capit sil'itudiarie ad sil'itudinē quā hz cũ pgressione p pe dcā. ⁊ sic accipit h̄. qz sicut pes p̄ponit pcdi in pgressiõe aial'. sic etiā in iductõe pcedit a singularib⁹ ad vl'e

Notandũ Q̃ tria reqrũt ad h̄ q̃ bñ arguat p idu ctõz. ꝑmo vt arguat a singularib⁹ sufficiēter enũatis. sb ꝑpa forma vel sb vna pticula oia singl'aria cõtinēte. s. ⁊ sic de singul'. Sedo vt arguat ad suũ vl'e. ⁊ nõ ad aliud q̃re nõ seqtur. sortes currit plato currit. ⁊ cūs. g̃ oīs equ⁹ currit. Tercio q̃ arguat ad suũ vl'e imediatũ. iõ nõ seqtur sortes currit plato currit. ⁊ sic de singul'. g̃ oē aial currit. Et dz argui ad vl'e ī pdicando ⁊ nõ ad vl'e vl'itate toti⁹ integlis. qd̄ iõ dr vl'e. qz cõtinet in se multas ptes integles. Et ergo nõ seqtur p inductõez manus sortis est alba. pes sortis est albus. ⁊ cūs. ergo tot⁹ sortes est albus

Arguit Hec est vna iductio fm ph̄m. equ⁹ ē lõgeu⁹ mul⁹ ē lõgeu⁹ ⁊ sic de alīs aialib⁹ colerā ñ hñti b⁹. g̃ oē aial colerā ñ hñs ē lõgeuũ. ⁊ tñ ibi nõ arguit a singulari b⁹. Dd̄. q̃ duplex ē singulare. s. singulare simpl'r ⁊ in respectu. singulare simpl'r ē idē qd̄ iduiduũ ꝛ̃minatũ vt st̄ sortes plato. ⁊ cūs. sz singulare in respectu ē id qd̄ ē min⁹ vl'e. Uñ q̃ruis h̄ nõ est pgressio a singularib⁹ simpl'r. ē tñ pgressio a singularib⁹ in respectu eo q̃ habēt modũ singularis

Arguit Sīgularia nõ pñt sufficiēter enũari. eo q̃ sunt infinita. g̃ diffinitio p̄supponit falsũ. Dd̄. q̃ q̃ nis singularia nõ pñt sufficiēt enũari sb ꝑpa forma. tñ bñ p circũlocutõem istī⁹ pticule. ⁊ sic de alīs. Et ꝓtigit aliqñ q̃ sb aliq̃ vl'i st̄ pauca singularia. vl' vnũ singulare tm̄ vt sol. ⁊ tũc nõ oz q̃ addat illa pticula. ⁊ sic de alīs. sz dz addi illa clausula. ⁊ ñ st̄ pl'es tales vel plura talia: vt iste sol lucet. ⁊ nõ st̄ pl'es tales. g⁰

Arguit In inductõe dyalectica q̃ ē p (oīs sol lucet bativa. aīs dz eē noti⁹ ꝓnte. sz singularia ñ st̄

notiora vl'i. g nō pñt iferre ⁊ pbare ꝛclōnē vl'em. Dō q̄ lz singū gularia nō sint notiora vl'i simplr ⁊ p̄m naturā. stz tñ notiora q̄ ad nos. Sz dicēs singularia stz ifinita q̄ ad nos. g nō pñt esse notiora q̄ ad nos. ꝛñā tz qz ifinitū ñ ē ꝛgscibile. Dō. lz oia sin gularia collectie sint nob ignota. tñ aliq̄ stz nob nō. q̄b⁹ enūatis ꝛphēdūt alia sb illa pticula ⁊ sic de alijs. ⁊ fit bōa inductō

Ar Qñ dz ⁊ sic de alijs ē petitō ꝓncipij. qz illa pticula ē ita ī certa ⁊ ignota. sicut qd p ipsā pbat. Dō. q nō ē icōueniēs in iductōe aliqñ eē petitōz ꝓncipij ꝶ naturā rei. nō tñ dz eē peti tio ꝓncipij q̄ ad ñdērē. sz sufficit q añs sit sibi noti⁹ ꝛñte

Ar Sīgularia nō intelligūt a nob. sz solū vl'e. qd ē obiectū intellcūs. g⁰ nulla singularia stz nob nota. Dō. ꝗuis sin gularia nō itelligūt a nob dicē. tñ bñ reflexe p ꝶ q intellcūs re flectit ad sensum q̄ singularia ꝛgnoscunt

Querit Quō dz inductio reduci ad syllogismū. Rñ dēt q istoꝰ qz pdicatū in ꝛclusione inductōis dz poni loco maioris extremitatis. ⁊ sbcm in ꝛclusiōe eiusdē dz poni loco minoris extreitatis. ⁊ singularia dñt poni loco medij. vt ꝶ iductō sortes currit plō currit. ⁊ cij⁹. g oīs hō currit. sic reduci tur ad syll'm. oē qd ē sor. vel plō. ⁊ cij⁹. currit. oīs hō ē sor. l' plō. ⁊ cij⁹. g⁰ oīs hō currit. Et dñt singularia capi disiūctiue ⁊ nō co pulatiue. cu⁹ p̄ma rō ē. qz nō pñt copulatie ꝓificari de suo vl'i. sz bñ disiūctiue. vñ ista ē falsa oīs hō ē sor. ⁊ plō. ⁊ cij⁹. qz ei⁹ descē dentes stz false. nā nō seqt. oīs hō ē sor. ⁊ plato. g⁰ iste hō ē sor. ⁊ plato. Scda rō. qz si ꝛiūgerēt p ꝛiūctōz copulatiuā tūc apte cō mitteret soloecism⁹ in maiori ꝓpōe. qz copulatū ex t̄mīis singu larib⁹ eq̄ pollet t̄mino singulari. sz tali nō pt addi signū vl'e. ⁊ sic nō posset dici. oē qd ē sortes ⁊ plato

Arguit In oī syllo⁷⁰ stz tm̄ tres termi. sz in iductōe stz plēs q̄z tres. g⁰ nō reducit ad syllogismū. Dōz. q lz sint pl'es q̄z tres. tñ illi capiūt p modū triū. nā oia singula ria capiunt p vno t̄mino. s. medio

Enthimema ē syllogism⁹.

Hic ꝛñr dēmiat de t̄cia spē argumtatōis. s. d enthimēate. ⁊ seqt ēthimeā iductōz. qz ꝶ⁷⁰ aliquē mo⁷⁰ dōi iduc⁰ ē pfcōz ēthimeāte qz ex⁷⁰ pt rduci ad iductōz. sz nll'a spēs argu. rducit ad ēthimeā

Et ꝗ̃ tuor facit. nã ꝓmo ꝑdit diffinit ōz enthimematz quã cepit a Boetio exponẽdo ipsã. secdo ponit aliã diffinitōez quã cepit ab Aresto. ⁊ eã declarãdo exponit ꝗd itelligit ꝑ ycos. ⁊ ꝗd ꝑ signũ: Tercio arguit ꝗ diffinitōz Aresto. ⁊ soluit. Quarto voez reducẽ enthimema ad syll'm, Prio ꝗ diffinit ipm. di. Enthimeã ẽ syllogism⁹ ipfect⁹. i. ozō in q̃ nō oib⁹ ꝑmissis añpositz inferr̃ sestinata ꝛclusio. vt oẽ aial currit ꝗ oīs hō currit. Sz Aresto. sic diffinit enthimema. Enthimeã ẽ ex ycorib⁹ ⁊ signis. q̃ꝫ diffinitionũ declaratō clare habet̃ in textu

Arguit Una spẽs nō ẽ alia. sz enthimeã ẽ spẽs distincta a syll'o. ꝗ enthimeã nō ẽ syll's. Dō. q̃ syll's capit̃ dupl'r. Uno⁹ ꝑ syll'o pfcō cu⁹ stz due ꝑmisse ⁊ tres termi. ⁊ sic enthimeã nō ẽ syll's. Alio⁹ capit̃ syllogism⁹ vt extẽdit se tã ad syllogismũ pfectũ q̃z impfectũ. ⁊ sic enthimeã ẽ syllogism⁹ ñ pfectus sed ipfectus

Arguit Enthimeã nō ẽ syllogism⁹. qz ẽ spẽs distincta. ꝗ nō ẽ syll's ipfect⁹. ꝛna ꝓbat̃ ꝑ locũ a toto i mō ad suã ptẽ negatiue. sicut ꝗ lapis nō ẽ hō ꝗ nō ẽ hō alb⁹. Dō. q̃ ꝗ nō arguit̃ ꝑ locũ a toto in mō. sz arguit̃ a dcō simpl'r ad dcm ꝑm ꝗd. ꝗ. ẽ ibi fall'a talis. qz illud additũ ipfect⁹ destruit natũ ⁊ rōem syll'i. ⁊ iō nō facit ptẽ in mō.

Arguit Impfectũ nō variat spẽm. ꝗ ipfect⁹ syll's ⁊ pfect⁹ stz eiusdẽ spẽi. Dō. q̃ ipfectũ in accũ talib⁹ ñ variat spẽm. tñ bñ in sbstãtialib⁹. sz ꝗ ipfectũ ōt ipfectōz sbstãtialiũ syllogismi. qz ōt defectũ vni⁹ ꝑmissaꝫ

Arguit Enthimeã ẽ ꝑte syllogism⁹ ꝓmo posteriorꝫ. ꝗ ipfectũ nō destruit rōez syllogismi. Dō. q̃ Aresto. nō vult ibi dicẽ q̃ enthimeã sit ꝑte syll's formal'r. sz solũ materialit̃. qz ꝗz materiã syllogismi pfecti. eo q̃ ꝗz tres t̃mios. sz desicit in vna ꝓpōe. ⁊ ꝗ duo enthimeata faciũt vnũ syllogismũ. et ad hũc intellectũ loq̃t̃ phs ꝓ⁹ posteriorꝫ. Ul' dō. q̃ enthimeã ẽ fere. i. q̃si syll's ꝓpt̃ defectũ vni⁹ ꝓpōis. qz ōt enthimeã ab en qd ẽ in. ⁊ thimos mẽs. ⁊ monos vnũ q̃si tenẽs vnã ꝓpōz in mẽte

Querit Utꝫ ꝗ sit enthimema. oīs hō currit. ꝗ omis asinus currit. Et q̃ sic videt̃. qz ibi deficit vna premissa. scz omnis homo est asinus. que si exp̃matur est syllogismus perfectus. Sed dōm q̃ non. quia illa ꝓpositio que de-

nek in mēte dz eē ꝓvl' pbabil'. sz ppō q̄ ḣ tenek in mēte ē falsa
g̃. rc. Et ḣ notat ī illo. qz Aresto. dt q̄ enthimema ē syllogism⁹
ex ycotib⁹ z signis. ycos āt ē ppō pbabil'. z signū ē ppō necāria
vel pbabil'. Allī ꝯo dicūt q̄ sit vex enthimema. z dicūt q̄ req/
rat vt p̄missa intellcā sit pbabil' ꝓe vl' sophistice

Arguit Enthimema ē ex ycote z signo. g̃ nō ex ycotib⁹
z signis. Añs pbat. qz in enthimemate ponit
vna ppō ex q̄ infert ꝛclusio. Dd. q̄zuis enthimema formal'r nō
ē ex ycotib⁹ z signis. ē tm̄ ex ycotib⁹ z signis ꝓtual'r ꝛnūando p/
pōem in mēte tētā. Vl' dz q̄ enthimema in vlī ē ex ycotib⁹ z sig
nis. nō āt in pticulari ḣ vel illa Etiā ḣ nūs plis ponit loco nūi
singularis. Et ꝛiūctio copulatiua z. dz ḣ capi p disiūctiua vl'

Querit ꝑm quē modū enthimema reducat ad syllo/
gismū. Dd. q̄ sic. nā in enthimeāte stz tres ter/
mi sicut in syllogismo. q̄ ꝯ termioꝯ duo ponūt in ꝛñte. z ille stz
extremitates. sz ille t̄min⁹ q̄ nō ponit in ꝛñte ē mediū vt ē sub/
iectū añtis. sz sbcm̄ ꝛñtis ē minoꝯ extremitas. z p̄dicatū vtriusq̄
ꝯ fuat p maiozi extremitate. si g̃ sbctm̄ ꝛñtis ponat in p̄missa
cū medio. tūc deficit maioꝯ. z sic p̄dicatū ponat in p̄missa cū me
dio tūc deficit minoꝯ. Exēplū p̄mi. vt oē risibile ē hō. g̃ oē risibi
le ē al'. suppleat maioꝯ. oīs hō ē al'. Exēplū secdi. vt oē al' currit.
g̃ oīs hō currit. suppleat minoꝯ oīs hō ē al'. z fit syllo⁹ pfectus.

Arguit Enthimeā ē spēs distincta ꝛ syllogismū. g̃ nō p̄t
reduci ad eū. ꝛña tz. qz vna spēs dispata nō p̄t
reduci ad aliā. Dd. q̄ enthimeā formal'r captū nō reducit ad syl
logismū. sz solū material'r captū p t̄mīs z ppōib⁹ ex q̄b⁹ ꝛstat. qz
ijdē t̄mī q̄ p⁹ sbstabāt fōze ēthimeātz postea sbstāt fōze ipi⁹ syll'i

Exēplū ē qñ vnū particu.

Hic ꝛñr determinat de q̄rta spē argumētatōis. s. de exēplo. Et ē exē
plū qñ vnū pticulare pbat p aliud, ppter aliqd sil'e reptū ī ipē
vt fortes ē risibil'. g̃ plato ē risibil'. qz vterq̄ ē hō

Arguit Unū pticulare nō ē noti⁹ altero. g⁰ vnū nō p̄t
pbari p aliud. Dd. q̄uis vnū pticulare nō ē no
ti⁹ alto q̄ ad naturā. tm̄ vnū ē noti⁹ alto q̄ ad nos. Et dz ḣ pticu
lare capi nō. p ppōe pticulari. qz exēplū etiā fit ex ppōib⁹ vl'ib⁹
de idiffinitis. sz capit p sbco cui assignat ēesse spēalis ꝓpetas

Querit Utꝝ exemplū reducat ad syllogismū ⁊ quō. Dō. q̃ sic. ſz p̃mo dz reduci ad inductōz ipſectā. qz illa ē pbatō maiozis ſyllogismi ad quē dz reduci. ⁊ illa inductio ipſecta pcedit ex codē añte ex q̃ pceſſit exēplū. ⁊ ꝛcludet pdicatū ꝛñtis exēpli de illo cōi in q̃ ſingularia ꝛuenīūt. Et vltri⁹ ſumēdū ē q̃ ꝛñs inductōis p maiozi. ſz ſingulare illatū i ꝛñte exēpli ſumit p minozi extremitate. vl' etiā in tali reductōe ſil'itudo dz poni loco medij ⁊ pdicatū añtis erit maioz extremitas et ſbcīm minoz extreitas. vt iſtō exē⁹. Coloñ. pugre ꝛ būnēſes. malū ē. q̃ cliuēſes pugre ꝛ gelrēſes malū eſt. qz vtrobiqz ſt̃ affines. ⁊c. p̃mo reducit ad inductōez. ſic. Coloñ. pugre ꝛ būnēſes malū ē. q̃ oēs affines pugre ꝛ affines malū ē. tūc vltra oēs affines pugre ꝛ affines malū ē. ſz Coloñ. pugre ꝛ būnēſes ē affines pugre ꝛ affines. q̃ eos pugre malū ē. Et iō exēplū p̃m ſe totū nō reducit ad ſyllogiſmū. qz ex vno pticulari infert vl'is. ⁊ ſic reſtuat vna pticularis q̃ nō ingredit ſyllogiſmū ad pbādū illā vl'ez Vel al'r ſil'e in q̃ iſta pticularia ꝛuenīūt dz capi p medio. ⁊ ipa pticularia p minoze extremitate. ⁊ p̃petas q̃ eis aſſignat eſſe p maiozi extremitate. vt iſtud exēplū. ſortes ē riſibil'. q̃ plato ē riſibil'. ſic reducit ad ſyllogiſmū. omis hō ē riſibil'. ſortes ē hō vl' plō ē hō. q̃. ſortes ē riſibil' vl' plō eſt riſibil'

Arguit Si exēplū rducerēt ad ſyllogiſmū ſequerēt q̃ eēt formal' ꝛña ⁊ neccaria ſicut ſyllo⁹. Dō. negādo ſequlā. qz nō ſolū reducit ad ſyllogiſmū. ſz et̃ ad inductōz ipſectā q̃ nō ē formal' ꝛña. ⁊ ſepi⁹ etiā nō ē neccaria.

Rgumētū ãt per locū.

Poſtq̃. P. h. oñdit q̃d ſit argumtū ⁊ q̃d argumta⁹. et q̃t ſt̃ ſpes argumtatōis. Hic ꝛñr determinat de locis dyalecticis in q̃b⁹ fundāt argumtatōes dyalectice ⁊ p ipſos ꝛfirmāt. Et p̃mo diffinit locū in cui⁹ diffinitōe ponit argumtū. di. Loc⁹ ē ſedes argumtiv' id a q̃ ad p̃poſitā q̃ſtionē ꝛuentēs trahit argumtū. ⁊ ponit ſedes loco q̃. ſz alie pticl'e ponūt loco drē

Arguit Aresto. dt q̃rto phiſicoꝝ q̃ loc⁹ ē ſupficies corporis ꝛtinētis īmobilis p̃mū. q̃ nō ē ſedes argumti. cū vni⁹ rei ſit vnica diffi⁹. Dō. q̃ loc⁹ capit dupl'r. Uno⁹ p̃pet phice. vt ſupficies circūſcriptēs locatūr ſic ñ capit ḣ Alio⁹

accipit trāssumptie p hitudie necia ēmioꝝ ad iuicē. s. ēmi iferēt ad ēminū illatū i q̄ hitudie fūdat argumtū dylecticū ⁊ sic capit

Nulla bōa diffinitō dz dari p methaforā (ḡ i p posito vtz p Aresto. vi. thopicoꝝ. sz ista ē hmōi. gᵒ ñ ē bōa. Dō. q nulla bona diffinitō dz dari p methaforā nisi ipm diffinitus suāt methaphorice. sz locᵒ suīt h methaforice. ⁊ dz sedes p similitudinē ad sedē realē. qz sicut in sede reali sedēs stabilit ⁊ q̄escit. ita argumtū q̄escit ⁊ cōfirmat in loco dyalectico. ⁊ intellcūs nr qm dubitat de ꝓtute pbatiua vel illatiua q̄escit. qm repit ppōz maximā ⁊ p se notā. vbi illa habitudo ꝓfirmat ⁊ pbatur

Nulla bona diffinitō dz dari p disiūctōez. sz ista ē hmōi. gᵒ nō ē bona. Dō. q nulla bōa diffinitō q̄ddatiua ⁊ cēntialis dari dz p disiūctōez. sz bñ diffinitō descriptiua dñmō in ea innuat aliq diuisio. sicut fit in pnti diffinitōe Nā p pmā pticulā tāgit locᵒ maxia. ⁊ p secdāz pticulā tāgit locᵒ dzē maxie

Arguit Locᵒ ⁊ argumtū idē st. sz idē nō pt diffiniri p seipm. gᵒ locᵒ male diffinit p argumtū. Dō. q idē sb eodē noie nō pt diffiniri p seipm. tñ bñ sb noie notiozi. et sic locᵒ diffinit p argumtū. Et dzñt formaliter. vtz in isto argumēto. hō currit ergo animal currit. qz h hō ē argumtū inqztū est mediū ꝓfirmabile. ⁊ ē locᵒ inqztū ē spēs ꝓfirmāz. vel hō ē argumētū iqztū hz ꝓtutē pbādi cōclōez. ⁊ ē locᵒ inqztū icludit secdāz intētōz q̄ ē spēs dicēs respectū ad suū genᵒ. s. aial. ⁊ in ista habitudine sedet ꝓtus argumenti.

Locus ārt diuidit in locum.

Posita diffinitōe loci h cōit diuidit ipm. Et rō ordis ē qz eē ē añ posse. sz diffinitō explicat eē. diuisio ꝓo posse. gᵒ pᵒ locᵒ diffinit añqz diuidat. Et ē ista diuisio. locᵒ diuidit i locū maximā ⁊ i locū dzāz maxie. Rō disiōis ē. nā oīs locᵒ dyalectic cōfirmat argumtū dyalecticū. l. gᵒ cōfirmat argumtū dyalecticū iplicite. aut explicite. si iplicite sic ē locᵒ dzā maxie. si explicite sic ē locus

Ista diuisio ē icōgrua gᵒ male assigt Añs pbat (maxia qz adiectm ⁊ sbstātm discōuenūt i gené: vtz dō. locus diuidit i locū maximā Et ibi locᵒ dzā neutꝝ sbstātm poit i gtō Dō. q i ābabᵒ ozōibᵒ ñ ē adiectm ⁊ sbstātm. sz st duo sbstātia. et sic ē ibi appositō. eo q maxia ē sbstātm ⁊ hz se vt minᵒ cōe est

ergo sensus. locus maxima. i. maxima p vnã regulam restrictõ/
nã. Sz dicés adiectiuũ substãtiuat in neutro gené. ⁊ nõ in feio.
gené. Dõ. q maxia capit dupl'r. Uno⁰ vt ẽ no⁹ suplati gd⁹. vt
ẽ adiectiuũ. ⁊ sic nõ capit h. Alio⁹ accipit vt ẽ idẽ qõ ppõ p se
nota. ⁊ sic capit h ⁊ nõ substãtiuat. sz ẽ substãtiuũ p se

Arguit Mẽbra bone diuisiõis nõ dñt coincidẽ. sz mẽ
bra h⁹ diuisionis coincidũt. g nõ ẽ bona Mior p
bat. qz locus drña maxie ptinet in loco maxia ⁊ ẽ ps ei⁹. Dõ. q
loc⁹ drña maxie material'r solũ ptinet i loco maxima. sz nõ for/
mal'r tãq̃ ptinẽs ad formã maxime

Maxia ãt ẽ propõ q̃ nõ ẽ al.

Hic pñr diffinit maximã. di. Q̃ maxia ẽ ppõ q̃ nõ ẽ altera p/
or neq̃ notior. vt oẽ totũ ẽ mai⁹ sua pte. Et vocat maxia. qz lz
sit pua in q̃titate ẽ tñ maxia in ꝗtuter gdu certitudis. qz pt cer
tificare pl'es alias ppões. Et iã vocat dignitas. qz dig ẽ q sibi
fides adhibeat. vl' qz seipsã dignificat Tercio vocat cõis aie cõ
ceptõ. qz ab intellcũ multo ꝗ facil'r pcipit cognitã ẽmis. Jõ dr
Boeti⁹. maxia ẽ cõis ai pceptio quã q̃libet pbat auditã

Arguit Nulla bona diffinitõ dz dari p negatõz. sz illa
dat p duas negatões. g nõ ẽ bona. Dõ. q nulla
diffi⁰ dz dari p purã negatõez. sz h ponit ppõ loco gs. ⁊ ẽ q̃d af
firmatiuũ. sz p negatões dat intelligi aliq affirmatio. s. q maxi
ma est ppõ pma ⁊ notissima

Arguit Illa ppõ nõ dz dici maxima. q est altera por et
notior. sz ẽ aliq ppõ notior ⁊ por ista. oẽ totuz
ẽ mai⁹ sua pte: igit. Minor pbat q illa, q q̃libet dr eẽ vl' nõ eẽ.
et q nullo ãbo sil'. q ẽ notior. qz pstituit ex ẽmis cõiorib⁹ ⁊ pori
b⁹ q̃z sit totũ ⁊ ps. Dõ. q lz sit vna ppõ notior ⁊ por ista. oẽ to
tũ ẽ mai⁹ sua pte ex aliis ẽmis. tñ ex eisdẽ ẽmis ⁊ in suo gené nõ
est aliq ppõ notior neq̃ imediatior.

Locus drña maxie ẽ q̃ vna

Hic pñr diffinit locũ drãm maxie. di. Q̃ locus drã maxie est
q̃ vna maxia differt ab alia. qõ fit p ẽminos in maxia positos.
Uñ loc⁹ drã maxie dr habitudo terminoꝝ in q̃ fundat argũ
tũ. ⁊ illa habitudo terminat ⁊ pfirmat argũtũ implicite ⁊ im/

pfecte.ſz maria dꝛ ppō q̄ explicite ⁊ ꝯplete termīat argumtū. vt cum arguit ſortes ē hō.ergo ſortes ē aial. ⁊ pbatur ꝯña p locū a ſpē ad genus.nō t̄minat pfecte argumtū.qꝛ p̄t adhuc dubitaē q̄lis ſit habitudo ſpēi ad genꝰ.ſz cū addit illa maria de q̄cunq̄ vere p̄dicatur ſpēs de illo vere p̄dicatur genꝰ.tūc explicite ⁊ pfecte t̄minat argumētū

Arguit Oīs locꝰ drā marie ē hitudo.ſz t̄minꝰ nō ē hitudo.g̃ t̄minꝰ nō ē locꝰ drā marie. Dd̄z.q̄uis t̄minꝰ ñ ſit hitudo formal'r ⁊ explicite.tñ ē hitudo iplicite ⁊ ꝓtualit q̄ ad ꝓcata ſua qd̄ ſufficit ad h̄ q̄ ſit locꝰ drā marie

Locus drā maxime diuidit

Poſtq̄z P.h.dtminauit de loco in cōi tā diffinitiue q̄z diuiſiue et manifeſtauit ſingula mēbra loci.h̄ ꝯñr ſbdiuidit locū drām marie in tria mēbra.ſ.in locū itrinſecū. extrinſecū ⁊ mediū. Et ſufficiētia iſtoꝝ trīū mēbroꝝ p̄t ſic ſumi.nā oīs locꝰ drā marie ī portat hitudinē termi inferētis ad t̄minū illatū.vl' g̃ terminꝰ inferēs ꝯuenit cū t̄mino illato.⁊ ſic ē locꝰ intrinſecꝰ. Aut diſcōuenit cū ipſo.⁊ h̄ ē dupl'r qꝛ vl' diſcōuenit ſimpl'r.vel pti ꝯuenit ⁊ pti diſcōuenit.ſi pⁿ ſic ē locꝰ extrinſecꝰ.ſi 2ⁿ ſic ē locꝰ medi. Et dꝛ locꝰ itrinſecꝰ.qñ t̄minꝰ inferēs ē in t̄mino illato vel eī pⁿ aliquē modū ēndi in.⁊ qñ h̄ nō fit tūc ē locꝰ extrinſecꝰ.q̄re ā t locꝰ dꝛ extrinſecꝰ ⁊ medi patebit in locis ſuis. Et ē iſta diuiſio analogi in ſua analogata.qꝛ p pus dꝛ de loco itrinſeco. ſcdo de medio.⁊ tercio de loco extrinſeco Rō.qꝛ locꝰ ē hitudo termī inferētſ ad t̄minū illatū.ſz in loco itrinſeco vbi ē hitudo positiua ē pfectior hitudo q̄z in alijs vbi ē negatiua vel p̄uatiua q̄ hz ꝯgnoſci p positiuā Sz locus medius ea pte q̄ ꝯuenit cum intrinſeco eſt pfectior extrinſeco

Arguit Pe.h.nō ſbdiuidit locū maximā g̃ nō dz ſb/diuidē locū drām marie.ꝯña ptz.qꝛ ſtſ vnū ⁊ idē. Etiā videt q̄ locꝰ maria potꝰ deberet diuidi q̄z locꝰ drā marie.qꝛ ꝯfirmat argumtū. Dd̄.q̄ in h̄ q̄ diuidit locū drāz marie etiā diuidit locū maximā.qꝛ tot ſtſ marie q̄t ſtſ loci drē maxime

Arguit Nullꝰ ē locꝰ itrinſecꝰ. qꝛ locꝰ dyalecticꝰ ſumit ad ſil'litudinē loci real'.ſz oīs locꝰ real'ē extriſecꝰ g̃ ſil'r oīs locꝰ dyalecticꝰ erit extrinſecꝰ. Dd̄.q̄ ē aliq̄ ſil'litudo.ſz

non omnimoda. est em̃ sil'itudo ista. qz sicut locus realis dat locato suo firmitatē z ꝓseruat ipm. sic etiã locꝰ dyalecticꝰ dat firmitatē argum̃to dyalectico. z ꝓbuat argum̃tũ dyalecticũ in eē sz argum̃tũ assumit dissil'e. oēs ãt trãsferētes se ꝑm aliquã sil'itudinē se trãsferũt z nõ ꝑm omnimodã

Arguit Omnis locus ē medi⁹. g diuisio illa est mala Añs ꝓbat qz ois locꝰ ē hitudo mediãs iter terminũ inferentē z terminũ illatũ. Dõ. q locus medi⁹ nõ dz ideo medi⁹. qz ē hitudo media iter duos t̃minos. sz iõ qz t̃min⁹ inferẽs pti ꝓuenit z ptim dzt a t̃mino illato

Arguit In omni loco intrinseco t̃min⁹ inferẽs pti ꝓuenit z pti dzt a t̃mino illato. g ois locꝰ itrinsecꝰ ē medi⁹. Añs ꝓbat sic arguẽdo. hõ currit. g al' currit. vbi hõ ꝑtim ꝓuenit z pti dzt ab aiali. Dõ. q lz hõ pti ꝓuenit cũ aiali. qz in re ꝑcata. eo q idẽ ꝑcãt. z ptim dzt. s. in mõ ꝑcãdi. tñ hõ nõ infert al' inq̃tũ ē ꝓueniẽs z dzñs. sz sub rõne cõueniẽtie tm̃.

Locus itrinsecꝰ ē qñ sumit

Hic ꝓñr diffinit illa mẽbra ꝑ ordinẽ. z ꝑmo locũ itrinsecũ. di. q locꝰ itrinsecꝰ ē qñ sumit argum̃tũ ab hys q̃ stz ꝓ sba rei. i. locꝰ itrinsecꝰ ē qñcũqz stz duo termi. s. t̃minꝰ inferẽs z t̃minꝰ illatꝰ et vnꝰ illoꝝ ē in alio ꝑm aliquẽ modũ eẽndi in. Locꝰ extrinsecꝰ ē qñ sumit argum̃tũ ab hys q̃ stz oino separata a sba rei. i. qñ terminꝰ inferẽs ē exneus z oppositꝰ t̃mino illato. vt si q̃rat an sortes sit albꝰ. z ꝓbet q sortes nõ ē niger. g ē albꝰ

Arguit Locꝰ ē hitudo termi inferẽtis ad terminũ illatũ. sz t̃minꝰ ille q̃ ē alteri oino exneꝰ nõ hz aliquã hitudinẽ cũ alio. g nõ infert ipm. Dõ. q̃z nis iter illos t̃minos q̃ꝝ vnꝰ ē alteri exneꝰ nõ sit hitudo positiua z affirmatiua. tñ ibi ē hitudo ꝑuatiua z negatiua. qd sufficit ad locũ extrinsecũ. sz locꝰ medi⁹ ē qñ sumit argum̃tũ ab hys q̃ pti ꝓuenit cuz t̃mino illato. z pti dzñt ab eo. vt iusticia ē bonitas. g iustũ ē bonũ. vbi iusticia ē t̃minꝰ inferẽs z iustꝰ ē t̃minꝰ illatꝰ. z pti cõuenit t̃minꝰ inferẽs cũ t̃mino illato. z ptim dzt ab eo. qz cõuenit ꝑm ꝑcatõz cũ ipso. z differt ab eo sicut abstractũ a cõcreto

Locus itrisecꝰ diuidit per.

Posita diuisiõe ipsi9 loci. ⁊ ꝓnr ꝓseq̃t de mẽbris diuisiõis supdicte. ⁊ p° de loco itrinseco. qz loc9 itrinsec9 ē pfectior q̃z alij loci et diuidit locũ itrinsecũ in locũ a sbstantia ⁊ in locũ a cõcomitãtib9 sbam. Rõ ē. qz in oi loco itrinseco oz fm minũ inferẽtẽ eẽ in fmino illato fm aliquẽ modũ eẽndi in. Ul' g̃ fmin9 inferẽs cõuertit cũ fmino illato. ⁊ sic ē loc9 a sba. Aut nõ ꝓnit cũ fmino illato. sz dt aliq̃d cõcomitãs ipm. ⁊ sic ē loc9 a ꝓcomitãtib9 sbaz Uñ loc9 a sba ē qñ sumit argumtũ ab hijs q̃ stẽ de sba fminoz. in q̃stione positoz

Arguit Ista diffinitõ loci a sba cõuenit alteri a diffinito. g̃ nõ ē bõa. Añs ꝓbat. qz cõuenit argumto q̃ arguit a genẽ ad spẽm eo q̃ gen9 ē de sba spẽi. vl' etiã qñ arguit a spẽ ad gen9. vt cũ dr hõ currit. g̃ al' currit. ⁊ tñ nõ ē loc9 a suba. qz in loco a sba fmin9 inferẽs ⁊ fmin9 illat9 ꝓtunt Dñm. q̃ dupl'r aliq̃d dr de sba alicu9. Uno° qz q̃cũq̃z mõ ē de eẽntia ei9. et sic gen9 ē de sba spẽi. qz ē ei9 pn'm materiale ꝓstitutiuũ. Allio° qz dt totã eẽntiã ipsi9 cõtribil'r. q̃ mõ intelligit diffinitõ. ⁊ sic genus nõ ē de sba spẽi. ⁊ g̃ qñ arguit a genẽ ad spẽm ē locus a cõcomitantibus substantiã

Arguit Illa q̃ cõcomitãt sbaz rei stẽ ex ipsã. g̃ qñ sumit argumtũ a cõcomitãtib9 sbam erit loc9 extrinsecus. Dd. q̃ lz aliq̃ q̃ ꝓcomitãt sbam nõ sint itrinseca eẽntial'r eñ dñr itrinseca fm aliquẽ modũ eẽndi in. qd' sufficit ad locũ itrinsecũ. Et g̃ loc9 a cã efficiẽte ad suũ effectũ ē etiã loc9 a ꝓcomitãtib9 subam. qz f'm aliquẽ modũ eẽndi i cã efficiẽs ē in suo effectu ad minus fm ꝓtutẽ. lz sit eẽ ipm fm subam.

Et diuidit iste loc9 ꝛcer locũ

Hic diuidit locũ a substãtia in locũ a diffinitõe. a descriptõe et a nõis interpatõe ꝓphendẽdo sub loco a diffinitõe locũ a diffinito. sub descriptõe locũ a descripto. ⁊ sub loco ab interptatõe locum ab interptato. Et p hoc soluit argumtũ q̃ q̃s argueret. plures sunt loci itrinseci a substãtia. scz locus a diffinito. ab interptato. ⁊ a descripto. g̃ diuisio ē insufficiẽs. Uñ sub diffinitiõe dz cõprehẽdi etiã locus a drã vltima ad spẽm. vt rõnale currit. g° hõ currit ⁊ ecõtra. Et sub loco a descriptõe cõprehendit locus a ꝓprio quarto mõ ad suam spẽm

Queritur Que sit rō diuisiōis isti⁹. Dōz q ista. nā in oī loco a sba ēmin⁹ inferēs ōr pūtibilit idē cum ēmino illato. vel g⁹ vn⁹ ēmioz explicat essentiā alteri⁹. aut ppetatē tm. si pmū sic ē loc⁹ a diffinitōe. si scōm h̄ ē duplī. qz vel explicat naturā alteri⁹ p ppetates absolutas z fm se. z sic ē loc⁹ a descriptōe: aut ēxtrū ad impōez nois. s. inēxtrū ab ipō fit interp̄tatio. z sic ē locus a nois interp̄tatōe.

Iffinitō est ozō īdicās:

Hic pseqt de mēbris diuisiōis loci a sba. oīdēs quō in priculari formāt syllogisimi dyalectici. fm diūsos modos loci. Et pmo agit de loco a diffinitiōe. qz iste ē pfectioz alijs grā cu⁹ diffinit diffinitōez. dī. Diffinitō ē ozō indicās qd ē esse rei p eēntialia. Et diffinit h̄ solū p diffinitōe qdditatiua. qd innuit p h̄ qd ōr p eēntialia

Queritur Quotuplex sit diffinitō. Dō. q q̄drupler. scz qdditatiua descriptiua cālis z qd nois. Diffinitō qdditatiua ē q̄ pstituit ex pncipij secēnalib⁹. s. ex genēt drā vt hō ē aīal rōnale. z illa diffinitōe sola spēs diffinit. qz spēs sola hz gen⁹ z drām. Diffinitō descriptiua ē q pstituit ex generet ppo. vl ex genē z accētib⁹ cōib⁹. Ūñ ptingit aliqñ q drā ppa nō ē nob nota. z tūc spēs nō pt diffiniri qdditatiue. sz descriptie et qñ ppriū ē nob notū tūc loco drē ponit. qñqz ho ē nob ignotū z tūc ponim⁹ pla accētia ad circūlo q̄ndū ppriū ei⁹. Exēplū pmi. vt hō ē al risibile. Exēplū scōi. vt hō ē al gressibile bipes. nō alatū. Diffinitō cālis ē q dat p cās extrīsecas diffiniti. q sūt efficiēs z final. vt hō ē ppter beatitudinē. Diffinitō qd nois ē q explicat ētutē nois z qd p nomē significat. vt vacuū est locus nō repletus corpore

Arguit Diffinitō cālis nō distinguit a qdditatiua. g⁹ nō ē q̄drupler mod⁹ diffiniēdi: Ālīs pbat. qa dat p cās sicut diffinitō qdditatiua. Dōm q diffinitō nō ōr cālis a causa intrinseca sed extrinseca. s. ab efficiēte z finali. vt hic homo est fact⁹ a deo ppter beatitudinē. ibi deus est causa efficiēs z beatitudo finalis. Ūñ hic homo est qd factum a deo q̄ constat ex corpore z anima ppter beatitudinē ponunt omnes cause. et ergo maxime est causa alis. qz cum ōr ex corpore tingitur ea

materialis. et aia formalis. a deo efficiens. ppter beatitudinē tā/
gitur finis. Et loc⁹ a diffinitōe causali dz cōphēdi sub loco a de
scriptōe. ⁊ si diffinitio q̄d nois cōuertit cū diffinito tūc dz redu
ci ad locū a nois interp̄tatōe q̄ etiā explicat q̄d p nomē significat

Si Si diffinitio diffiniret hoc essz p aliā ⁊ illa p aliaz. ⁊ sic
fieret pcessus i infinitū q̄ est īpossibilis. ergo diffinitō nō
potest diffiniri. Dōm q̄ negāda ē scda ps aūtis qz diffinitō
in cōmuni bñ diffinit sz illa diffinitio diffiniēs ipsam vlterius
nō diffinit. qz est q̄d incōplexū. sed cōplexoꝝ nō est diffinitio.

Si Diffinitio est simplex termin⁹. ergo nō est dzō Dōm q̄
diffinitio capit dupl'r. vno mō p illa scda intētione. ⁊ sic
diffinitio ē simplex termin⁹ nec vt sic i loyca diffinit. Alio mō ca
pitur p reb⁹ substratz. ⁊ sic diffinitio ē dzō. Jam dz q̄ diffinitio
hic diffinit p pma intētōe siue p re substrata. ⁊ ñ p scda intētōe.

Locus a diffinitiōe ē habi.

Premissa diffinitōe loci a suba. ꝛ seqnter determiat de membris
illi⁹ diuisiōis. ⁊ pmo de loco a diffinitōe q̄ est pfectior alys duo
bus. Jp̄m diffiniēs dicēs locus a diffinitōe ē habitudo diffini
tionis ad diffinitū. vt aīal rōnale currit. ergo homo currit. ⁊ cō/
tinet quattuor argumēta ⁊ q̄ttuor maxīas vt ptz in textu.

Arguit Diffinitio q̄dditatiā ē mediū demōstratōis po
tissime. q̄ nō ē mediū sillogismi dyalectici. ⁊ per
ꝛsns hic male determiat de loco a diffinitōe ad diffinitū Dōz
q̄ diffinitio est mediū demonstratōis potissime ⁊ etiā sillogismi
dyalectici sz dñter. qz diffinitio capit dupl'r. vno mō q̄ztum ad
essentiā eius p̄ut dicit principia essentialia diffiniti. ⁊ sic est me
diū sillogismi demōstratiui. ⁊ ab eo sumit locus demonstratiu⁹.
et nō dyalecticus. Alio mō ꝛsiderat in q̄ztū sumitur sub intētōe
cōmuni diffinitōis ⁊ vt dicit habitudinē ad diffinitū. et sic ca/
pit in p̄posito ⁊ fundat sillogismū dyalecticum.

Arguit Capiēdo diffinitōem scdo mō sic ē mediū sillo
gismi sophistici q̄ ñ dialectici Dōz q̄ dupl'r
arguit a diffinitōe ad diffinitū. vno⁹ p respectū ad predicata q̄
prius ⁊ notiora mō cōueniūt diffinitōi q̄z diffinito. et sic est lo/
cus dyalectic⁹. Alio mō p respectū ad predicata que notiora mō
cōueniūt diffinito q̄z diffinitioni. et sic ab eo sumit loc⁹ sophi/

sticus qui locus dicitur fallatia peticionis principij. Unde qz diffinitio naturaliter est prior ipso diffinito. ergo predicata essentialia prius conueniunt diffinitioni q̃z diffinito et penes talia sumitur locus dyalecticus vt hic animal rationale est risibile ergo homo est risibilis et si in talibus predicatis arguatur a diffinito ad diffinitionem est petitio principij. Sed predicata accidẽtalia pri° cõueniũt diffito q̃z diffinitõi. ⁊ penes illa sumit locus sophisticus si prius assignẽtur inẽ diffinitõi q̃z diffinito Pro quo notãdũ q̃ triplicia sũt predicata. s. intentionalia essentialia et suppositalia. Predicata intentionalia sunt q̃ fundant i predicatis intentõnalib° ⁊ entib° rõnis sicut genus species ⁊c. ⁊ de illis non est hic ad propositum. Predicata essentialia sunt superiora respcũ suoz inferiorum. Sed predicata suppositalia sũt q̃ attribuuntur suppositis sicut currere legere et illa predicata cõueniunt notiori modo diffinito q̃z diffinitioni.

Querit Quot modis arguit a diffinitõe ad diffinitum Dõz q̃ ꝗtuor mõis. ꝑmo sbijciẽdo diffitõem affirmatiue vt aial rõnale currit ergo hõ currit. Maxima quic/q̃d p̃dicat de diffinitõe ⁊ de diffinito. Rõ illi° maxime est qz dif finitõ ⁊ diffinitũ sunt idẽ ẽntialr. ergo q̃cquid ꝛuenit vni etiaz cõuenit alri. Scdo p̃dicãdo diffinitõez affirmatie vt sortes est aial rõnale g° ẽ hõ. maxia de q̃cũq̃z p̃dicat diffinitio ⁊ diffinitũ Tercio sbijciẽdo diffinitõem negatie vt aial rõnale nõ currit g° hõ non currit. Quarto p̃dicãdo diffinitõem negatiue vt asinus nõ est aial rõnale. ergo nõ est hõ. Et maxime illozũ argumento/rum sufficienter patent in littera.

Arguit In exẽplo ꝑmo fcõ ẽ petitõ ꝑncipij. g° nõ ẽ bonũ argumtũ dyalecticũ. Aũs ptz qz ibi ẽ petitõ ꝑncipij vbi magis notũ ꝓbat p min° notũ vl' vbi eque notũ ꝓbat p eque notũ. sz hec ꝛclusio hõ currit ẽ notior q̃z aũs. i. aial rõnale currit. Dõz q̃z uis ibi fm naꝗam rei ẽ petitõ ꝑncipij tñ non qno ad mdẽtẽ dyalecticũ q̃ hoc p̃dicatũ currit pri° cognescit in diffinitõe q̃z in diffinito. Vl' dõm q̃ lez fm rẽ ⁊ veritatẽ sit ibi petitio ꝑncipij. qz predicatũ notiori mõ cõuenit diffinito q̃z dif finitõi nõ tñ q̃ ad nos. vnde nõ semp oportet ꝓcedere a notiori bus fm naturã sz etiã quo ad nos. qz cõtigit q̃ñq̃z q̃ ista sit res/pondẽti nota aial rõnale currit et nõ ista hõ currit quare dyale tice eã infert et ꝓbat ⁊ tũc est bonũ argumẽtum dyalecticũ

Arguit Aliqd pdicatur de diffinitõe qd nõ predicatur de diffinito. ergo prima maxima nõ est ꝓa. Añs probatur qz illa ē vera. diffinitõ est ozõ. et illa falsa diffinituz ē oratio Dõm q illa maxia nõ valz arguēdo pnes pdicata intentionalia. Et rõ ē qz diffinitio z diffinitum sunt idem realiter et ergo debet argui pnes pdicata in quib⁹ ꝓueniunt scz in predicatis essentialibus et suppositalibus sed differũt fm rationē. et ergo nõ debet argui pnes predicata intēcionalia in q̄bus differunt. qz sicut differũt fm rõem ita similiť sunt aliqua pdicata accidentalia intentionalia que cõueniunt vni et non alteri.

Arguit Hic arguit a diffinitõe ad diffitũ aial rõnale ē risible. g⁰ hõ ē risible z tũ ē bon⁹ loc⁹ demõstratiu⁹ Dõm q illud mediũ aial rõnale cõsiderat dupl'r. vno mõ vt ē pncipiũ hois in ordine ad illã passionē risibile z sic ē ibi locus demõstratiuus. qz tunc passio subiecti oñditur p ppria pncipia ei⁹. Alio mõ cõsideratur vt stat sub intentõe cõmuni diffinitõis inq̄ztũ scz est diffinitõ hois z tũc est ibi locus dyalectic⁹

Loc⁹ a diffito ad diffinicõz

Hic cõuertit locũ a diffinitõe ostēdēs quid sit loc⁹ a diffinito. Dicēs q loc⁹ a diffinito est habitudo diffiniti ad diffinitõem Et cõtinet tot argumēta et tot maxias q̄t loc⁹ a diffinitõne continet vt textus late declarat. Et in fine ponit notabile dicens q locus semp debet denoiari a termino inferēte z nõ a termino illato. Et quo infertur q qñ diffinitio poniť in añte tunc est locus a diffinitõe ad diffinitũ. sed ecõtra qñ diffinitũ ponitur in añcedēte z diffinitio in cõsequēte tunc est locus a diffinito ad diffinitionē Ratio notabilis est qz omnis denominatio debet fieri a principaliozi z digniozi. sed termin⁹ inferens est digniozz qz est ageus q̄z terminus illatus qui est patiens igitur.

Arguit Aresto. dt in scdo de aia q iustum ē vnūqdq̄z a fine appellari sz termin⁹ illat⁹ poiť in fine. g⁰ locus dyalectic⁹ dz ab illo termino sumē denoiatõez Dõz q vez ē q in his q̄ dicũt cãlitatē cause finalis denoiatõ debz fieri a fine sz nõ in illis q̄ dicũt causalitatē cause efficiētis. Uñ quãdocũq̄z aliqua ordinãť ad aliquem finē tunc debēt denoiari ab illo fine Sed hic terminus inferens habet se in genere cause efficien/

tis ad terminū illatū qui est eius effectus. causa aūt est nobili/ or suo effectu. ergo ab ipsa fit denominatio.

Arguit Est vna via de colonia ad bunnā ⁊ ecōtra. g̃ ē ea dē habitudo diffinitōis ad diffinitū ⁊ ecōtra ⁊ p ꝓns nō sūt loci distincti Dōz q̃ ꝗuis maiāl'r sit eadē habitudo diffinitionis ad diffinitū et ecōtra. formaliter tamē est alia qz distinguūtur penes suos terminos. Unde in loco a diffinito diffinitū ponit in ante ⁊ diffinitio in ꝓnte. et econtra in loco a diffinitōe. diffinitio ponit in ante. et diffinitū in ꝓnte.

Escriptio est orō signi.

Postq̃z Petrus hispan° determinauit de loco a diffinitione. hic ꝓnter determinat de loco a descriptōe. rō ordinis supius patuit. Et primo ponit duas diffinitiones ipius descriptionis. prima est descriptio est orō quid est esse rei significās p accētalia. et ponitur oratio loco generis. deinde dicitur significans quid est esse rei p accidētalia ad differētiā diffinitionis q̃ significat esse rei p essentialia. Secōa descriptio est oratio ꝓstans ex genere ⁊ ppio. vt homo est animal risibile. Et est ista diffinitio secunda in potissimo statu descriptionis data.

Arguit Uni° diffiniti erit tm̄ vnica diffinitio. g° male ponūt due diffinitōes ipi° descriptōis Dōz q̃ vni° diffiniti pūt esse plures diffinitōes accidētales et descriptiue non aūt quidditatiue. Unde quādo idem diuersimode sumitur tūc de ipo pūt esse plures descriptōes ⁊ sic fit hic

Querit Quō differēter dant iste diffinitōes Dōm q̃ descriptio capitur dupliciter. vno mō cōmuniter p quacūq̃z descriptōe data p accidētalia siue fuerint ppria siue appropriata siue intrinseca siue extrinseca. ⁊ sic extēdit se ad diffinitionem causalem. et sic de ea datur prima diffinitio. Alio mō capit descriptio specialiter non pro quacūq̃z oratione explicāte esse rei p accētalia. sz tm̄ p illa que dat p accētalia coessentialia ⁊ extrinseca. et sic de ea datur secōa diffinitio. Et sic patet q̃ iste descriptiones diuersimode dant de descriptione.

Ar Nulla vox incōplexa est oratio. sed descriptio est vox incōplexa. ergo non est oratio. Dicendum q̃ descriptio capit dupliciter. vno modo vt est secunda intentio. et sic est termin° in

complexus. Alio mō capitur p re substrata illi sēde intētioni. et sic est orō. ⁊ isto sēdo mō hic diffinit. cum logica sit ꝑncipaliter de ꝑmis intentionib⁹

Queritur Quare magis dr in ꝑma diffinitiōe descꝑtionis p accntalia q̄z p accntia. Dd z. q io. qz nō oīs descꝑtio dat p accntia. sz aliqn dat p inferiora alicu⁹ superiorīs. q̄ nō sunt accntia suorꝫ superiorꝫ. sz accntalia. vt ꝑpō ē orō affirmatiua vel negatiua. qz affirmatiuū ⁊ negatiuū sunt spēs ꝑpōnis. sed inferi⁹ est accntale sui superiorīs. qz nō est de eēntia e⁹. Etiā aliqua descꝑtio datur p modū essendi. q̄ non est accns. licet bene accidentalis

Arguit Quicqd indicat q̄d ē esse rei hoc dat p eēntialia. sz descꝑtio indicat eē rei. vt dr ꝑma diffinitio. g̅ dat p eēntialia ⁊ nō accntalia. Dd. q dupl'r aliqd dr indicare. Uno mō a ꝑori. ⁊ sic maior est vera. Alio mō a posteriori. et sic descꝑtio indicat q̄d est esse rei. qz p accntalia que sunt posteriora. Etiā accntia ꝑprie nō indicāt essentiā. sed potius ꝓferunt ad ꝓgnitōem essentie.

Arguit Nullū posteri⁹ ꝑt indicare q q̄d ē esse rei. sz accidētia st̄ posteriora. g̅ nō ꝑt indicare q̄d ē eē rei. i. diffiniti. Dōm sicut dictū ē. q a ꝑori nō ꝑt indicare q q̄d est esse. tñ bene a posteriori. qz ꝑncipia essentialia sunt qñqz ignota. ⁊ tunc oz sumere accntia ꝑpria vel cōmunia appropata. per que circūloquunt essentialia. ⁊ ducunt nos in cognitōem prīcipiorꝫ essentialium

Queritur Per que accntia detur descꝑtio. Rndetur q datur qñqz p accntia ꝑpria. ⁊ qñqz per accntia cōmunia inq̄ztum plura accntia cōmunia accipiunt loco vni⁹ ꝑprij ꝑm q vnū restringit alterꝫ. Exemplū ꝑmi. vt hō est aial risibile. Exemplū secūdi. vt hō est aial gressibile bipes nō alatum. q̄ diffinitio sic collecta ꝓuertit cū hoīe. sz q̄libet ꝑs ꝑm se sumpta sit in plus q̄z diffinitum

Queritur Utꝫ oīs descꝑtio datur p eque multa accntalia. Dōm q non. qz ꝓtingit aliqn poni vnū accidens. vt qñ aliqs ꝓgnoscit genus alicu⁹ rei ⁊ accns ꝓuertibile eius. vt homo est aīal risibile. aliqn ꝓtingit q accidens ꝑprīū sit ignotum. ⁊ tunc oportet vti pluribus accntibus ad il/

lud accidens ꝓprium circũloqndũ. vt patuit. ⁊ sic nõ possum⁹ de/terminare ⁊ dicere p q̃t accñtalia descriptio debet dari. sz fm q̃ illa accñtalia sunt apta ad circũloqndũ ꝓpriã passionẽ fm ꝗ alia qũ sumunt pauca ⁊ aliqũ multa. Pro quo notandũ q̃ du/plicia sunt accidentia. scz ꝓpria ⁊ cõmunia. Accidẽtia ꝛmunia sunt q̃ fluũt ex ꝓncipijs indiuidui. ⁊ ꝓmo insunt illis. sed ex cõ/seqnti ⁊ p posterius solum scz p indiuidua insunt specieb⁹. Et vocant accidentia cõmunia. qz nõ determinate ex vna causa in/sunt suis subiectis. sed ex plurib⁹ causis istj Accñtia ꝓpria sũt q̃ fluunt ex ꝓncipijs spẽi ⁊ mediante specie insũt indiuiduis. Et dicunt ꝓpria qz insunt subiectis ex vna certa causa. vt hõ est ri/sibilis qz est animal rõnale.

Arguit Gen⁹ ingredit descriptõz ⁊ nõ ē accñs descripti q̃ male dr p accñtalia. Añs ꝓbat. qz gen⁹ est de eẽntia spẽi. Dd. q̃ diffinitõ nõ dr descriptiua q̃si oẽs ptes e⁹ sint accñtales. sz qz ibi ponit aliq̃ ꝑs q̃ est accñtalis

Querit Quõ drñter gen⁹ ingredit diffinitõz q̃ddita/tiuã ⁊ descriptiuã. Ddm q̃ gen⁹ accipit dupl'r Uno⁹. put ē eẽntiale ⁊ formale ꝓncipiũ sue spẽi. ⁊ sic ponit i diffinitõe q̃ddtatiua. Alio⁹ capit put ē ꝓncipiũ coeffectiuũ ꝓprie passiõis q̃ fluit ex genẽ ⁊ drã. ⁊ sic ponit i diffinitõe descptiua

Arguit Descriptio ē ozõ indicãs q̃d ē eẽ rei p accñta/lia vt dt ꝓma diffinitõ. q̃ nõ ꝛstat ex genẽ ⁊ p/prio. Tenet ꝛña. qz neqz gen⁹ neqz ꝓpriũ ē accñtale. Dd. q̃ ge/n⁹ capitur dupl'r vt dictũ ē. ⁊ sedo mõ inqztũ ꝛpat ad ꝓpriũ ⁊ ē cã ꝓprij effectiua. sic dr q̃dã mõ accñtale. Sz de ꝓpo ddm q̃ dr eẽntiale q̃si essentiã ꝛseqns. ⁊ nõ tãqz ipsã ꝛstituẽs

Loc⁹ a descriptõe ē hitudo

Hic oñdit q̃d sit locus a descriptõe. di. q̃ ē hitudo descriptõnis ad descriptũ. Et ꝛtinet q̃ttuor argumta. ⁊ q̃ttuor maxias. ꝓmo sbjciẽdo descriptõz affirmatiue. vt aial risibile currit. q̃ hõ cur/rit. maxia. Quicq̃d dr de descriptõe ⁊ de descripto. rõ h⁹ ē qz de/scriptio ⁊ descriptũ dicũt idẽ ꝛuertibil'r. q̃ q̃cquid ꝑdicatur de vno ⁊ de altero ꝑdicabit. Secdo ꝑdicando descriptõez affirmati/ue. vt iohes ē aial risibile. q̃ iohes ē hõ. Maxia. de q̃cunqz ꝑdi/catur descriptio ⁊ descriptũ

Arguit Aliqd pdicatur de descriptone qd nō pdicat de descripto. g° pma maxia nō erit va. Añs pbat. qz esse ꝯpositum ex genere z ppzio cōuenit descriptōi. sz nō cōuenit descripto. Dōm q locus iste nō valet in intentiona lib°. Uñ qñ arguit in descriptone tunc debet argui penes illam ptem in q cōueniūt descriptio z descriptū. z nō in q dznt. sz ḣ arguit penes illud in quo differunt.

Arguit Nō seqtur io ḣes ē aīal risibile. g io ḣes ē lapis z tñ descriptio pdicatur. Dōm q in loco a descp tōe debet argui in ordine ad suū descriptū. qd pdicat in ꝯñte qd fit in pposito Tercio arguit sbjcīdo descriptōz negatiue. vt aīal risibile nō currit. g° ḣō nō currit. Maxia. quicqd remouet a descriptōe z a descripto. Quarto arguit pdicādo descriptōez negatiue. vt lapis nō ē aīal risibile. g° lapis nō est hō. Maxia. a qcūqz remouet descriptio. ab eodē remouet z descriptū Tūc diffinit locum a descripto: dī. Locus descripto est habitudo de/scripti ad descriptōz. Et ꝯtinet q̄ttuoz arguiñta z q̄ttuoz maxi/mas. silr sicut loc° a diffinito.

Arguit Nō seqtur hō ē spēs g° aīal risibile ē spēs. quia añs ē vex z ꝯñs falsum. z tñ ibi arguit fm lo/cum a descripto. Dō. q iste locus tz qñ termi supponūt psona/liter. mō ḣ supponūt simplr

Arguit Nō seqtur in suppōe psonali. sortes scit eē hō g° scit eē aīal risibile. qz añs pt eē vex sine ꝯñte. Dō. q locus iste tz in ppōib° de esse. z nō tz sp in illis moda lib°. Uñ nō seqtur homem demōstrabile est eē risibile. g° aīal ri/sibile demōstrabile est esse risibile.

Querit Quō dznt locus a descriptōe z a descripto Dō. q sic. qz qñ descriptio ponit in añte. tūc ē locus a descriptōe. z qñ descriptū ponit in añte. tūc ē locus a de scripto. qz sicut dictū est locus dyalectic° debet denoiari a ēmino inferēte. z nō a ēmino illato. Et silr dōm ē de oibus alijs locis. ꝯuertibilib°. vbi sez idē pt eē añs z ꝯñs. tūc em sp a ēmino po to in añcedēte denoiatur locus.

Interpretatō ē duplex que.

Postq̃. Pe.h. ꝛeꝫminauit ꝛe locis a diffinitõe ⁊ a ꝛeꝫscriptõe. h̃ ꝯnter ꝛeterminat ꝛe loco a nois interp̃tatõe ad interp̃tatũ ⁊ ecõ tra. Et qꝛ nõ ex omni interp̃tatõe fit locus dyalecticus. ergo po nit vnã diuisionẽ interp̃tatõis vt eligat membꝛ sibi ad ꝓposi tũ dicẽs. q̃ duplex est interp̃tatio. Nam q̃dam est interp̃tatio. q̃ nõ ꝯuertitur cũ interp̃tato. ⁊ talis itex est duplex. nã q̃dam ẽ interꝓtatio q̃ excedit interp̃tatũ. vt lapis dꝛ q̃si ledens pedex ibi ledẽs pedẽ est interp̃tatio. ⁊ lapis ẽ interp̃tatũ. sꝛ ledẽs pedẽ. excedit interp̃tatũ qd̃ ẽ lapis. qꝛ multe sunt res ledẽtes pedem q̃ nõ sunt lapides. vt lignũ vel ferꝛ. Alia ẽ interp̃tatio. q̃ bꝛ se in minus. ⁊ interp̃tatũ habet se in plus. vt pfectũ interp̃tat q̃si pfecte factum. ibi interp̃tatũ. sꝛ pfectũ habet se in plus ⁊ exce/ dit interp̃tatõem. s. pfecte factum. qꝛ pfectũ dꝛ ꝛe deo ⁊ creatu/ ris. sed pfecte factum dꝛ tm̃ ꝛe creaturis. Alia est interp̃tatõ vbi interp̃tatio ꝯuertit cum interp̃tato. vt amatoꝛ sapiẽtie est inter p̃tatio huꝰ nois phꝛs. ⁊ ab illa interp̃tatõe sumit locus dyale/ cticus a substãtia. qꝛ illa interp̃tatõ dꝛ idẽ realiter ⁊ ꝯuertibil'r cum interp̃tato. ideo q̃cquid verificat ꝛe vno. etiã verificat ꝛe alio ꝓpter ꝯuertibilitatẽ terminoꝝ

Arguit Omnis interp̃tatio ẽ ꝯũtibilis cũ interp̃tato q̃ altex mẽbꝝ istiꝰ diuisiõis ẽ supfluũ. Aũs ꝓ bat. qꝛ sicut se hꝛ diffinitio ad diffinitũ. sic se hꝛ interp̃tatõ ad ẽterp̃tatũ. sꝛ oꝛs diffinitio ẽ ꝯũtibil' cũ suo diffinito. q̃ etiã oꝛs in terp̃tatio erit ꝯuertibil' cũ suo interp̃tato. Dõꝛ. q̃ nõ ẽ sil'e ꝛe diffinitõe ⁊ interp̃tatõe Ulũ diffinitio habet dꝛãm vltimã que ꝯuertitur cum diffinito vel aliq̃d loco dꝛẽ. ⁊ ergo tota diffini/ tio ꝯuertitur cum diffinito. sed interp̃tatio imponit ab aliq̃ ꝓ/ prietate. ⁊ illa aliq̃ ꝯuertitur cum interp̃tato. aliq̃ vero non ꝯuertitur cum ipso. ⁊ sic interp̃tatio ⁊ interp̃tatũ nõ ꝯuertunt. vt exemplificatũ est

Arguit Bonꝰ sumit locꝰ dyalecticꝰ ab interp̃tatõe nõ ꝯũertibili ad interp̃tatũ. ergo ꝯ dicta. Aũs ꝓba/ tur. qꝛ bene seq̃tur aer nõ est ledens pedem. ergo aer nõ est lapis

Dõm q̃ hoc est bonũ argumentũ dyalecticũ. sed non arguit ab interp̃tatõne ad interp̃tatum. sed a superiori ad inferius. qꝛ interp̃tatio sumpta cum negatõe habet se vt superius ad inter/ pretatum. sicut hic hoc non est animal. ergo hoc non est homo.

Querit Qño differūt ethiōlogia trāslatō ⁊ inēptatio Dōm q̃ sic nā ethiōlogia ē expositō vni⁹ nois siue dcōnis p aliō nom̄ eiusdē ydeomatis vt sol expoit q̃si super oia lucēs. ⁊ fūlit ⁊c⁹ q̃si dans eternā vitā suis ⁊ h̄ lrāliter. sz silla balit lep⁹ dr quasi hns leues pedes. in his em̄ latinū exponit p latinū. Translatio est expssio vni⁹ ydeomatis p ꝓba alcius. vel est mutatō sermonis ⁊c vno ydeomate in aliud. vt cū mutat grecū in latinū vt kyrios grece est dns latīe. ⁊ hiesus hebrayce est saluator latine. Et sic etiā dicim⁹ q̃ scūs Hieronimus fuit trāslator biblie ⁊c hebrayco in latinū. sz Boeti⁹ fuit trāslator libro rū aresto. Inēptatō ē expositio vni⁹ nois min⁹ noti p aliud no⁹ magis notū siue eiusdē ydeomatis siue alti⁹ Exemplū ⁊c eodem ydeomate vt intelligē quasi intus pfcē legere. ⁊c alio ydeomate vt phus. i. amator sapiētie. Et g̃ differūt inēptatō ⁊ ethimologisatō sicut supi⁹ ⁊ inferi⁹. qr interptatō ē cōmunior ⁊ habz se ī pl⁹ q̃z ethimologisatio. Sz trāslatō est extranea ad vtrūq̃z ⁊ nō fundat locum intrinsecum sed extrinsecum.

Arguit Diffinitō inēptatōis ꝓuēit alti a diffito g̃ n ē bona. Añs pbat qr ꝓuēit diffitōi in q̃ ē expositio vni⁹ nois min⁹ noti p aliud nome vel drōez Dōm q̃ diffo ex ꝓñti dr expōem nois diffiniti. nō tn p̄mo ⁊ p se nā p̄mo explicat eē rei significate p no⁹. ⁊ ex ꝓñti explicat no⁹ q̃z tū ad suā sigificatōz. sz inēptatō ē ꝓ p̄mo explicat no⁹ ⁊ ex ꝓñti significatum.

Arguit Ibi ē iterptatō itelligē ē int⁹ ⁊ pfcē legē. ⁊ tamē ibi nō ē expō vni⁹ nois p aliō no⁹. Scōa ps assūpti ptz qr ibi ē expō ꝓbi. Dōm q̃ no⁹ capit hic cōiter put ñ distinguitur contra verbum sed put idē est q̃ nota mentis.

Loc⁹ ab iterpretatōe ē ha.

Hic diffinit locū ab iterptatōe dicēs. q̃ ē hitudo interptatōnis ad interptatū. ⁊ cōtinz q̃ttuor argumta ⁊ q̃ttuor maxias. Primo sbijciēdo interptatōez affirmatie vt amator sapiētie currit ergo phus currit. Maxia quicq̃d dr ⁊c interptatōe ⁊ ⁊c inēptato. qr dicūt idem ꝓtibilit. Scōo mō pdicādo interptatōez affirmatie. vt plato ē amator sapiētie. g. ē phus Maxia ⁊c q̃cūq̃z predicat interptatō et interptatum. Tercio subijciendo interptatōez negatie vt amator sapiētie nō currit. ergo phus ñ currit

Maxīa q̃cquid remouet ab interptatōe ⁊ ab interptato. Quarto predicādo interptatōez negatiue. vt petrus nō est amator sapientie. ergo nō est phs. Maxima a quocūqz remouet interptatio ⁊ interptatum. Et similiter intelligat de interpretato.

Arguit Non sequtur. rusticus est amator sapie. ergo rusticus est phs. qz aūs est vex ⁊ pūs falsum. ergo nō valet. Sz q aūs sit vex patet quia omnes homines natura scire desiderāt. primo metaphisice. Dōm q rustic⁹ nō amat sapiētiā. sed bñ desiderat siue appetit eā. Uñ dīa est inter amare ⁊ desiderare. nā amare est rem habitā diligere. sz desiderare ē rem nondū habitā appetere. ⁊ sic rustic⁹ carens sciētia est bñ desiderator scie sz nō amator. Uñ amor est rei habite. sz desideriū est rei habende. Et si dicat aliqui nō volunt informari aliquo mō. ergo nō oīs hō naturaliter scire desiderat. Dōm q duplex est appetit⁹. nā quidā est naturalis ⁊ dr inclinatio pūs naturā alicui⁹ sicut dicim⁹ graue naturaliter appetere locū deorsum ⁊ tali appetitu oēs indrñter scire desiderāt qz tale desideriū psequtur naturā anime rōnalis q̃ est vnigenia in oībus hominib⁹. Alius est appetitus cognitiu⁹ ⁊ est inclinatio sequēs apprehēsionē alicui⁹ sb rōne boni vel mali. Et iterz est duplex scz sensitiu⁹ q cōsequtur apprehēsionē sensitiuā. Et intellectiu⁹ q psequt apprehēsionē intellectiuā ⁊ vocat appetitus intellectiu⁹. ⁊ est duplex. s. pfect⁹ ⁊ vocatur volūtas a qua fit executio voliti ⁊ illo nō oēs scire deliderāt. Et impfectus qui dr q̃dazz velleitas ⁊ tali appetitu omnes ad scire inclinātur. qz oēs indrñter vellē q haberē sciam sz ppt pigriciā vitādi labores nō psequūtur sciaz naturalr desideratā.

Querit An ne sint plures loci a suba q̃z tres Dōz q sic qz sunt quattuor alij min⁹ pncipales qui reducūtur ad istos. vt locus a synonimo ad synonimū. loc⁹ a spē ad drāz. loc⁹ a spē ad ppriū ⁊ ecōtra. loc⁹ ab exponēte ad expositū Uñ synonima sunt diuersa noīa idē significātia. vt marcus tullius. ⁊ q talē locum bene sequitur tullius currit. ergo marcus currit. locus a drña ad spēm. vt rōnale currit ergo hō currit. et econtra homo currit ergo rōnale currit. Et reducūtur illi duo loci ad diffinitionē quia sicut diffinitio dicit idem essencialiter cū diffinito sic etiā in istis locis termin⁹ inferēs idem dicit essentialiter cuz termino illato. Sed locus a spē ad ppriū vt homo curnt ergo risibile currit reducit ad locū a descripto ad descriptōz. loc⁹ ve

ro a ꝓprio ad ſpém reducit ad locū a deſcriptōe quia accidentaliter idem dicūt. Sed locus ab exponētib⁹ ad expoſitū. vt tm̄ homo currit ergo homo currit ⁊ nihil aliud ab hoie currit. reducit ad locū a nois interpretatione. Et poſſunt oēs iſti loci a ſubſtātia noiari vno nomine ſcilicet locus a conuertibilib⁹ ad cōuertibilia. et hoc in generali. qz loc⁹ a cōuertibili eſt habitudo vnius ꝓuertibiliū ad ꝛliquū. ⁊ ꝓtinz q̄ttuoz argumēta et q̄tuoz maximas. Et dōz eēt de iſto loco eodē mō q̄ dictū eſt de alijs in ſpēali.

Equit de locis a ꝓco-

Poſtq̄z Petr⁹ hiſpanus determiauit de locis a ſubſtātia. hic ꝓſequēter determiat de locis a concomitātib⁹ ſubſtantiā. Ratio ordinis eſt. qz locus a ſubſtantia perfectior eſt eo q̄ vnus terminoꝝ eſt ꝓuertibilis cū alio. ſed ſic non eſt hic de loco a cōcomitātibus ſubſtātiā. Ubi locus a concomitātib⁹ ſubſtātiam eſt qñ ſumitur argumētum ab his que ſequūtur terminos in queſtione poſitos. et ſit quando termin⁹ inferens ſic ſe hz ad terminū illarum q̄ non conuenit cū eo conuertibiliter. ſed ſm aliquem modum eſſendi vnus eſt in alio.

Querit Quomō diuidit ~~loc⁹ a concomitātib⁹~~ ſubſtātiam. Dicendū q̄ diuidit in octo locos dyalecticos. ſcz in locum a toto a parte a cauſa et ab effectu. a generatione et corruptione. ab vſibus. et a cōiter accidētibus.

Arguit Locus a cā et loc⁹ a corruptōe nō ſunt loci a cōcomitātib⁹ ſubaz igit. Ubi ꝓbat qz omis loc⁹ a concomitātib⁹ ſubſtātiam eſt intrinſecus ſed cauſa efficiēs et finis ſunt extrinſece. Dōm q̄ licet cauſa efficiens et finis ſunt extrinſece q̄ztam ad ſubſtātiam ſunt tm̄ intrinſece ſuis effectibus ſm virtutē ymmo ſunt in ipis ſm aliquē modū eſſendi in. ⁊ hoc ſufficit ad locū intrinſecū a concomitantibus ſubſtantiā. Sed ad ſcōm de corruptōe dicit q̄ vez eſt q̄ corruptio omino extrinſeca eſt corrupto. et ſic etiā ſm veritatē nō eſt loc⁹ extrinſecus. et qz generatio et corruptio cōueniūt in hoc q̄ ſunt ſpecies ꝓmutationis. ſz dzūt qz termin⁹ a quo generatōis eſt nō eē. et termin⁹ ad quē eſt eē. in corruptōe vero ecōtra termin⁹ a q̄ ē eſſe et ēmin⁹ ad quē ē nō eſſe. et ergo numerat ꝗ eo q̄ hz ꝓueientiā cum loco a

gnatõe cui oppdit Tũc ibi loc⁹ a toto diuidit. incipit determinare de loco a toto ⁊ a pte ꝓiunctim q̃ diuidit sicut ipm totũ ē em qd̃ā totũ integrale. alid vl'e alid ē totũ in q̃ztitate. aliud in mõ alid in loco aliud in tpe Quoꝝ sufficiētia sic sumit nã omne totũ cõtinz suas ptes. vl' g⁹ cõtinet eas in potētia vl' in actu. Si in poña h̄ ē dupl'r. qz vl' d̄t totã ēntiã suaꝝ ptiũ vl' d̄t ptē ēntie sit p̄mũ sic ē totũ vl'e. si scd̄m sic ē totũ in mõ. Si cõtinz suas ptes in actu h̄ itez ē dupl'r. qz vl' noial'r aut adũbialit. Si noialiter hoc ē dupl'r. qz vel tale totũ sumit p modũ vni⁹ indiuisi sic est totũ integrale vl' p mõm diuisi ⁊ ml'tiplicati p sua inferiora h̄ ē dupl'r. qz vl' importat noialit ⁊ sic ē totũ in q̃ztitate aut adũbialiter h̄ ē dupl'r. qz vl' hz ptes in successione et motu ⁊ sic ē totuz in tpe. aut vt sũt in pmanētia. ⁊ sic est totũ in loco. Et qz totũ et ps relatie opponũt ideo stz tot mõi ptis quot sũt modi toti⁹. et etiã qz loc⁹ a toto ⁊ loc⁹ a pte multiplicãt scd̄m diuisionē toti⁹ ⁊ ptis. tõ st sex loci a toto ⁊ sex a pte. cũ sextupl'e sit totũ et ps.

Totũ vniuersale vt hic suit

Hic p̃seq̃t de mẽbris sup̄ dicte diuisionis ⁊ p̄mo de toto vl'i oñ dens qd̃ sit ipm dicẽs q̃ totũ vl'e vt h̄ sumit ē qd̃libz supi⁹ ⁊ sb stãtiale sñptũ ad suũ inferi⁹ vel ē supi⁹ ēnale ad suã pte ⁊ nõ capit solã p gñe vel spē q̃ stz in recta linea p̄dicamẽtali. sz capit generalit p q̃cũqz supiozi qd̃ p̄dicat de plib⁹ inferiozib⁹ actu vl' aptitudie siue tale sit ens intẽtõnale siue reale siue vniuocum siue analogũ. Et hz ille loc⁹ tria noia. naz p̄mo vocatur loc⁹ a genere ad spē̃m. ⁊ tũc debz capi gen⁹ cõiter p omni eo qd̃ est supi⁹ respcũ alicuius inferiozis. Scd̄o vocat loc⁹ a supiozi ad inferi⁹. Tercio vocatur loc⁹ a toto vniuersali ad suam partem.

Arguit Aial ē ps hois. q̃ nõ ē totũ vl'e ad ipz. Añs p/bat qz cũ dr̃a ꝓstituit spez. Dd̄z q̃ supi⁹ respcũ alic⁹ inferiozz p̄t dupl'r capi. vno⁹ vt incõtractũ ē. i. fm cõem rõnem suã. ⁊ sic ē totũ vnuũsale. Alio⁹ capit vt ꝓtractũ ē p drãm et sic aliq̃ mõ p̄ot dici ps qz est ps diffinitiua.

Queritur Quid sit loc⁹ a toto vniũsali Dd̄z q̃ ē hi tudo toti⁹ vniũsalis ad pte sbiectiuã. Et valet destructie tm̄ vt lapis nõ ē aial. ergo lapis nõ ē hõ. Maxima a q̃cũqz remouet totũ vniuersale ab eo de q̃ remouet ps ei⁹ Sz ve/

nires ⁊ dicēs hic arguit destructiue hō nō currit ḡ fortes nō currit ⁊ tñ nō sequtur. Dōm q ibi nō arguit destructiue sz ꝛstructiue qz totū vl'e non destruit eo q negatio sequtur ipsum. nam argnere destructiue est arguere a destructiōe termini positi in ante ad destructionem eiusdem termini contenti sub eo.

Diui. **Querit** Que est rō q iste loc9 valet destructiue Dōz q ideo qz remoto toto vl'i qd̄ icludit suas partes oportz ptes ei9 remoueri. qz de qto aliqd plus negat de tāto minus relinqt. ⁊ ergo bñ sequit aial non est. ergo hō nō est. Sz non valet constructiue. qz totū vl'e est cōmuni9 suis ptib9. ⁊ ergo potest de aliquo verificari d̄ quo sua ps nō verificat. vñ nō oportet q si aliqd verificet de ipo toto p̄m q est in vna ei9 pte q ꝓpte hoc verificet de ipso p̄m q est in alijs ptib9. vt nō sequtur asin' est aial. ergo asinus est hō. qz hic est fallatia ꝓsequētis

Af Bñ sequtur si aial est sensibile hō est sensibilis ⁊ tñ ibi arguit affirmatie. Dōm q bñ sequt grā materie. i. termioꝝ ibi positoꝝ ⁊ in p̄dicatz eēntialib9 sz nō tenet grā forme. qz dat in stātia in p̄dicatz accētalib9. vt nō sequit al' currit ḡ hō currit

Arguit Quicqd p̄dicat de aliq̄ supiori etiā p̄dicatur de suo inferiori vt ptz p p̄mā regl'az aūpntalē. ergo iste loc9 tenet affirmatie grā forme Dōm q ista regl'a intelligitur ī p̄dicatis eēntialib9. ⁊ si extēdat ad accētalia oportet q scda ꝓpositio sit vl'is formaliter vel equiualenter.

Arguit Nō sequt destructie al' nō currit. ḡ hō ñ currit. qz posito calu q asin9 descat tūc ans ē ver ⁊ ꝓns pt ē falsū. posito q ioꝝes currat Dōz qtus ans sit ꝓpō negatia tñ ñ arguit destructie a toto vl'i lz arguat ab ante destructo vl'ne/gato. qz arguere negatie ē arguē ab ante negato ad ꝓns negatū. ⁊ arguē destructie a toto vl'i ē arguē a toto vl'i destructo ad suā pte. Uñ ḡ al' nō currit negat cursus de aiali ⁊ al' nō negat qz tunc negatio deberet p̄cedē totū vl'e qd̄ ḡ ñ fit. Ex q̄ ptz q qñ arguit a toto vl'i tñc totū dz ē p̄dicatū ꝓpōnis vt lapis nō ē al'. ḡ lapis nō est hō Maxia a quocūqz remouet totū vl'e ab eo dē remouet ⁊ q̄libz ei9 ps. cui9 cā est qz totū vl'e ꝓtinet ⁊ includit suas ptes. ergo remoto toto vl'i remouet quelibet eius ps.

Af Bñ sequt subjciēdo totū negatie igit. Ans ꝓbat qñ sic arguit. nullū al' currit. ḡ null9 hō currit. qz ꝓpositū ꝓnt̄z re

pugnat añti. Dōm q̄ hic nō arguit ꝑ ꝓprie a gñe ad spēm vel a toto vl'i sz arguit a toto inq̄ntitate ad vnā ei⁹ ptē. qz hic totū distribuit per signū vl'e ideo fit totū in q̄ntitate.

Arguit Hic lapis ñ ē al'. g lapis nō ē hō al'. etiā distribuit g a sil'i argueret a toto i q̄ntitate z ñ a toto vl'i. Dōz negādo ꝑ ñaz qz totū in q̄ntitate attēdit pnes ēminū distributū p signū vl'e. z ñ pnes ēminū distributū p negatōem.

Pars subiectiua ē inferius

Hic scdo diffinit ptē subiectiuā z locū eius dē. dicēs ps subiectiua est inferi⁹ respcū sui supioris vt spēs respcū generis. z genus respcū entis. Et vl'r ps sbiectia dz oē min⁹ cōe respcū magꝭ cōis qd pdicat eēntial'r de ipo. Sz locus a pte subiectīa est habitudo ptis subiectiue ad totū. z tenet solū constructiue. z hoc dupl'r vno mō subiyciēdo ptē subiectiuā. vt homo currit ergo al' currit. Maxia q̄cquid pdicat de pte subiectīa etiā de ei⁹ toto. Cui⁹ rō ē. quia totū vl'e actu z intellectu includit in pte subiectiua. Alio⁹ pdicādo ptē subiectiuā affirmatiue vt nicolaus est hō ergo ē al'. Maxia de quocūq̄ pdicat ps subiectīa z totū vl'e eius.

Arguit Nō seq̄t ꝑ destructie hō est spēs spēalissima. g aīal est spēs spēalissima Dōm q̄ qñ arguit a parte subiectīa ad totū tūc debet argui pnes illa pdicata in quibus cōueniūt z nō in q̄bus dñt. vñ pars z totū dñt in predicatis intentionalib⁹. ergo nō dz argui pnes pdicata intētionalia. sz cōueniūt in pdicatis realibus. ergo penes illa debet argui

Arguit Nō sequit ꝑ destructiue pdicādo ptē subiectiuam sortes incipit esse alb⁹ ergo sortes incipit ē colorātus. qz añs est verꝭ z cōsequēs falsum. Dōm q̄ iste locus non valet pnes ista predicata incipit z desinit. quia includūt in se negatōez. z ergo hic arguit destructiue. Uñ ista sortes incipit esse albus sic exponitur. id est sortes iam non est albus et statim post hoc erit albus. ergo includit negationem.

Arguit Bene valet argumētū a pte subiectīa ad totum vl'e destructiue sic arguēdo. homō nō currit ergo aīal nō currit. quia añs est verum et cōsequens. et oppositum cōsequētis nō potest stare cum añte. ergo textus est falsus. Dicēdum q̄ ibi non arguitur destructiue. licet sit propositio negatiua

sed arguit constructiue ⁊ ideo bñ sequit quia ibi pars subiectiua nõ destruit sed pdicatũ currit. eo q negatio nõ agit añ se sz post se et q sit bona ꝓntia patet. quia oĩs illa ꝓntia est bona vbi ex op/posito ꝓsequẽtis infertur oppositum añtis.

Totũ integrale est quod est

Hic cõsequẽter determiat de loco a toto integrali. Et primo diffinit totum integrale dicens. Totum integrale est qd est composi/tum ex partib⁹ q̃ztitatem hñtibus. Et pt notari tribus modis. Primo dr totũ q̃ztitatiuum. qr cõtinet totã q̃ztitatẽ in se. Se/cũdo totũ materiale. qr cõponit ex partib⁹ materialibus. Tercio totũ integrale qr integratur ex multis partib⁹. Uñ duplices sũt partes toti⁹ integralis. scz ꝑncipales ⁊ min⁹ ꝑncipales. ptes ꝑn cipales sunt sine quib⁹ totũ integrale nõ pt esse. vt paries tectuz ⁊ fundamentũ sunt ptes ꝑncipales ipius dom⁹. qr sine illis do/mus esse nõ potest. Partes min⁹ principales sunt sine quib⁹ to tũ integrale pt esse vt fenestra camera ianua quia dom⁹ potest esse sine ianuis ⁊ fenestris eẽtialr et integraliter cõpleta. sz hic fit mẽ tio de ptib⁹ integralib⁹ ꝑncipalibus et nõ min⁹ principalibus ⁊ ergo bñ seqtur dom⁹ est g⁹ paries est. sz nõ seqtur dom⁹ est ergo fe nestra est. Uñ arguendo a toto integrali ad ei⁹ ptes tenet ꝓstru/ctiue tm̃. qr totũ integrale necessario cõponit ex suis ptib⁹ ꝑnci palibus. ergo ad eius positionẽ sequitur positio partiũ.

Arguit Hec orõ aial rõnale mortale est totũ integrale et tm̃ nõ cõponit ex ptib⁹ q̃ztitatẽ hñtib⁹. Di cendũ q illa orõ dr totũ integrale solũ fm silitudinẽ eo q inte/gratur ex plurib⁹ vocibus significatiuis. et ideo habet modũ to cius integralis. nõ tm̃ est totum integrale fm veritatem

Querit Quotuplex sit totũ integrale Dõm q du/plex scz homogeniũ ⁊ etherogeniũ. Totũ ho/mogeniũ est qd est eiusdẽ nate siue dispositõis i se et i suis ptib⁹. et quelibz ps suscipit pdicatõez toti⁹ in recto. vt aer aqua ignis quelibz em̃ ps aque ẽ aqua Et dr ab homos qd ẽ vnũ ⁊ genios natura quasi vni⁹ nature in singlis ptib⁹. Sz totũ etherogeniũ est qd est diuersarũ naturaꝝ in suis partibus et nõ pt pdicari de qualibz sua pte. vt hõ ⁊ dom⁹. Et dr ab etheron vel etheon qd ẽ variũ ⁊ genios natura q̃si diuse nature in oĩbus suis ptibus

Arguit Nõ seqt̃ ꝓstructie sic arguẽdo dom⁹ valet cẽtuꝫ florenos. q̃ tectũ valet cẽtũ. Dõꝫ q̃ ꝫ argui ab est sedo adiacẽte qd̃ iportat exñtiã qꝫ ꝫ argui ab exñtia toti⁹ ad exñtiã ptiũ Sꝫ dicẽs. nõ seqt̃ respcũ hui⁹ ꝗbi ẽ igit̃. Añs pbat̃. qꝫ nõ valet ecclesia ẽ q̃ chor⁹ est. Dõm q̃ ibi nõ arguit̃ ad ptes ꝓncipales ecclie sꝫ minus ꝓncipales. ⁊ respcũ istoꝝ non tenet iste locus. Sꝫ locus a pte toti⁹ integral' est habitudo ipsius ad suũ totũ integrale. Et tenet solũ destructie. vt paries nõ ẽ ergo dom⁹ nõ est. coꝫ hoīs nõ est q̃ hõ nõ est. ⁊ sic d̃ alijs. Et est ps integralis ps quãtificatia ꝓponens totũ integrale. ⁊ qñqꝫ vocat̃ ps integralis. qñqꝫ vero ps quãtificatia. sꝫ ꝑm diuersas rõnes.

Ar Nõ sequit̃ fenestra vitriata nõ ẽ. ergo dom⁹ nõ est. ⁊ tñ arguit̃ destructie. Etiã nõ seqtur coqna nõ est ergo dom⁹ non est Dõm q̃ duplices sñt ptes sꝫ ꝓncipales ⁊ sunt sine q̃bus totũ esse nõ pt. Alie sunt ptes min⁹ ꝓncipales ⁊ sunt solũ de bene eẽ toti⁹. sꝫ hic debet argui penes ptes ꝓncipales ⁊ nõ min⁹ ꝓncipales. qꝫ destructa pte itegli ꝓncipali destruit̃ ipꝫ totũ itegrale

Querit̃ Que ẽ rõ q̃ nõ valet iste loc⁹ a pte ad totũ cõstructie. Dõꝫ q̃ ideo qꝫ ps est prior toto. sed p̃dsito priori nõ oportet totũ poni qd̃ est posteri⁹. Et qñ dꝫ bñ sequit̃ ꝓstructiue ps aque est ergo aq̃ est. sil'r bñ seqtur ps panis ẽ ergo panis est. ⁊ tñ arguit̃ ꝓstructiue a pte integrali. Dõꝫ q̃ duplices st̃ ptes toti⁹ integralis. quedã sunt ptes toti⁹ homogenũ ⁊ ille accipiũtur dupl'r. vno⁹ vt ptes integrales Alio⁹ sicut ptes subiectie. nã in q̃libꝫ toto homogenio ptes sñt etiã subiectie q̃re bñ seqtur in illis ꝓpter habitudinẽ ptis subiectie ad suũ totum vl'e. Alie sunt ptes totius etherogenũ. ⁊ in illis nõ valet.

Arguit̃ Idẽ nõ est ps integlis ⁊ ps subiectia. vt ptꝫ ex diuisõe ptis q̃ sumit̃ ad diuisõeꝫ toti⁹. q̃ solutio nulla Dõꝫ q̃ diuisio ptis nõ ẽ in diũsas res sꝫ in diuersas rõnes rei. Unũ vna res pt eẽ ps integral' ⁊ ps subiectia ꝑm diũsam rõeꝫ. qꝫ posito q̃ sit aqua cõposita ex tribus guttis tñc gutte hñt se sicut ps integralis. sꝫ posito q̃ sint inferiores respcũ totius aque sic habẽt modũ ptis vniuersalis vel subiectiue.

Totum in q̃ntitate est vni.

Hic ꝓnter determiat de tercio loco a toto q̃ est loc⁹ a toto in q̃ti/

tate ⁊ ꝑmo diffinit totū in quātitate. secdo oñdit quid sit locꝰ a toto ī quātitate dicēs q̃ totū ī quātitate ē vl'e sūptū vl'iter. i. ali qd cōmune sūptū cū signo vl'i. vt oīs hō nullꝰ hō. Uñ terminꝰ cōis ē vl'e ⁊ qñ suīt ꝓ oibꝰ suppositis tūc accipit vl'iter. ⁊ hoc fit ꝑ signū vniuersale affirmatiuum vl' negatiuum.

Arguit Nullū totū vl'e ē totū in quātitate sz hō in isto cōplexo oīs hō ē tot vniuersale gꝰ nō ē totū ī q̃titate. Mīor pz qz oī supꝰ eēnale ē totū vniuersale respectū suorꝝ inferiorꝝ sz hō ē hmōi Dēm q̃ totū vniuersale ⁊ totū in q̃titate sīt idē maxīme. sz dr̄ñt formaliter vt hō ē totū vl'e fm eēntiā sed fm suū eē q̃ mō accipit sb actuali distributōe ꝓ oibꝰ suppositis vocat totū in q̃titate. Et nō dz ꝓpe dici q̃ ḡ aggregatū oīs hō ex signo ⁊ tmino cōi sit totū in q̃titate. sz solū tmiꝰ cōis distributꝰ

Arguit Istd totū ñ ē q̃titas neq̃ in q̃titate. g̃ male vocat totū in q̃titāte Dēd q̃ ꝓpt̄ sil'tudiem q̃titatis ꝓtinue cū isto toto dr̄ totū in q̃titate. vñ sic quātitas cōtinua ē dimisibilis in multas ꝑtes. ita istud totū actualiter cōtinz suas ꝑtes in quas diuisum est.

Querit Utꝝ hic sit totū in q̃titate totꝰ sortes Dēdz q̃ totū capit dupl'r. vno ᵒ cathegrammatice vt idē ē qd pfcm ⁊ sic ibi ñ ē totū in q̃titate. Alio ᵒ capit sincathegreumatice. i. distributīe ⁊ sic ē ibi tot integle qz vz. i. q̃libz ꝑs sortis. vñ dr̄ñt oīs nullꝰ distribuūt: ⁊ ḡ signū totꝰ qz prima duo distribuūt ꝓ ꝑtibꝰ sbiectiuis. sz tot distribuit ꝓ ꝑtibꝰ integlibꝰ.

Arguit Hec ñ ē vl'is totꝰ sortes ē minor sorte. g̃ sbctm eiꝰ ñ ē totū in q̃titate Ad ñs ꝓbat qz ibi nullꝰ ponit terminꝰ vniuersalis. Dēm licz explicite nō ponit terminꝰ cōmunis. implicite tam ponit. qz valet istam quelibet pars sortis est minor sorte sed pars est terminus cōmunis.

Notandū Qz locꝰ a toꝰ in q̃titate ē habitudo totius ad suā ꝑtē. Et tz ꝓstructiue ⁊ destructiue. ꝓstructiue dupl'r. vno ᵒ sbiciēdo tot vt omnis hō currit g̃ sortes currit 2 Maxima q̃cq̃d ꝑdicat de toꝰ in q̃titate ec ꝑdicat de q̃libz eiꝰ ꝑte Lꝰ rō ē qz totū in q̃titate actu ⁊ intellcū includit suas ꝑtes. ergo q̃cq̃d attribuit toti in q̃titate ec attribuit cuilibz eiꝰ ꝑti. Alio mō tenz cōstructiue ꝑdicādo totū in quātitate et hoc dupliciter. vno mō in obliquo vt nicolaus vidz oēm hominez

ergo videt sortes. Alio modo in recto. vt iohs est omnis homo ergo iohannes est plato. et sic de alijs.

Arguit Non seqt oīs hō currit g adā currit posito q sit mortuus Dōz q hō in añte capit p hoib⁹ actu exñtib⁹ posito g q adā existat in rerū natura tūc pdicatū sibi ierit si añs dz ee vera. ⁊ si nō sit tūc nō includit in añte. qz hō in añte supponit p pñtib⁹. sed adā nō est hō pñs. ergo nō est ps eius

Arguit Dicit porphiri⁹ siue sortes sit siue ñ sit sp est hō g⁹a sili sp ista erit ya adā ē hō ⁊ p oīs ē ps ptē/ta sub hoīe Dōz q sortes sp ptinet sub hoīe q ad ei⁹ significationē sz nō quo ad suppositōes. quia termin⁹ cōmunis vbicūqz ponitur eque multa significat. sz nō p eque multis supponit

Arguit Hoc argumētū iohes ē oīs hō. g iohes ē sortes est falsū. g⁹ nō ē bon⁹ loc⁹ dyalectic⁹. añs pbat qz in ipo pdicat vle sumptū vlr Dōz q̄ ruis ꝓma ppō sit falsa tñ pt haberi tanqz pbabilis ab aliquo ⁊ p tāto pt esse pmissa argumētī dyalectici. Et qñ arguit hoc nō dicit tert⁹ q totū in q̄ntitate debeat pdicari. Dōz q fm rectū ordinē totū dz subijci. ⁊ g⁹ pe. his. seqt illū modū. Sz destructie sic arguit. nullus hō currit g⁹ plato nō currit. Maxia q̄cqd remouet a toto i q̄ntitate ⁊ a q̄libet eius pte. Cui⁹ rō est qz totū in q̄ntitate actualiter includit suas ptes. g⁹ quicqd remouet a toto ⁊ a qualibz ei⁹ pte remouetur.

Notādū Q ps in q̄ntitate est qlibz inferi⁹ ptentū sub illo toto vli vliter sumpto. Et locus a pte in quātitate est habitudo ptiū simul sumptarū ad suū totū. Et tenet ꝓstructiue ⁊ destructie. ꝓstructie vt iohānes currit plato currit ⁊ sic de alijs. ergo oīs homo currit. Maxima quicqd p/dicatur de partibus simul sumptis. et etiam de toto.

Arguit Nō seqt sortes currit g⁹ oīs hō currit Dōz q iste loc⁹ ñ valet ꝓstructie nisi qñ ptes sil capiūt ⁊ sufficiēter enumerāt qz tūc ꝓūtūt cū toto. Sz dicēs h ē petitio pncipij soī currit plato currit ⁊ sic d alijs. g⁹ oīs hō currit. g⁹ nō est bon⁹ locus dyalectic⁹. Añs pbatur p Arestotilē septimo topicorū. qz quādo vniuersale ꝓceditur concessis particularibus vel quādo vniuersale petitur cōcedi in particulari est petitio pn/cipij. quia añs est ita ignotū sicut ꝓñs. Dōm q duplicia sunt p/dicata quedam que notiori mō cōueniūt toti q̄ ptib⁹. ⁊ qñ ar/

gumētū sumiť ab istis causať petitio ꝓncipij. Alia sunt ꝑdicata q̄ ecōtra notiori mō ꝓueniūt ptib⁹ q̄ ꝑti sicut sunt ꝑdicata accī talia ⁊ ab illis sumiť loc⁹ dyalecuc⁹. Et lz q̄ñq̄ sit predicatū qd̄ quo ad naturā nocior mō ꝓuenit toti q̄ pti adhuc tñ pt funda re locū dyalecticuz. si quo ad nos ⁊ q̄ ad rndentē ꝓus cognoscať ꝓuenire pti. vt hic sortes ē suba. plato ē suba. ⁊ sic de alijs. g⁹ oīs hō ē suba. qz sufficit q̄ añs sit noti⁹ rndēti q̄ ꝓñs. licet simpl'r et ꝑm naturā sit ecōtra. Sz destructīe pt dupl'r argui. vno⁹ a p tib⁹ in q̄ztitate simul sumptis ad totuz. vt sortes nō currit plato nō currit ⁊ sic de alijs. g⁹ nll's hō currit. Alio⁹ pt argui ab vna p te ad totū. vt sortes nō currit. ergo nō oīs hō currit. lz ibi nō ar/ guiť p istū locū quia in consequēte nō manet totum in q̄ztitate. Maxima primi a quocūq̄z remouētur ptes in q̄ztitate sufficien ter enumerate ab eodē remouetur totū in quantitate.

Arguiť Non sequiť destructiue sortes nō est totū in q̄z titate. plato nō est totū in quātitate ⁊ sic d̄ alijs ergo oīs hō nō est totū in q̄ztitate. Dōm q̄ hic male cōcludiť sed deberet sic inferri ergo nullus hō est totum in q̄ztitate qd̄ ē ve rum. Vel dōm q̄ istad cōsequens oīs hō non est totum in quā titate potest dupliciter capi. vno mō ꝓut hō supponit ꝓsonaliter et vt est vna vl'is negatiua tunc bene arguiť ⁊ cōsequens est ver sicut et añs. Alio mō vt hoc totum omnis hō capiť materialiter vt est vna indiffinita vel singularis. et tunc consequens est fal/ sum ⁊ añs verū. sed male arguitur quia totū vniuersale est vnū sale vl'iter sumptū et facit ꝓ pōem vl'em quod non fit hic. et sic ñ bene arguitur a ptibus in q̄ztitate ad totū in q̄ztitate.

Totū in modo ē vniuersale

Hic agit de loco a toto in modo et eius pte. ꝑmo oñdēs quid sit totū in mō dicens. q̄ totū in modo est vl'e sumptū sine determi/ natō e vt homo p se. currit p se. Pars in modo est vl'e sumptum cum determiatōe nō diminuēte. vt homo albus currit bñ. Et in hoc toto sumiť eodē mō argumētū sicut in loco a genere ad spēz qz solum tenet negatiue. vt lapis nō est hō. ergo lapis non ē ho mo albus. Ratio qz totū in mō habet se vt supius. mō a quo/ cūq̄z remouet supi⁹ ab eodē rēouet iferi⁹

Notādū Qz q̄drupler ē determiatio q̄dā est ꝓtrahens

et ē q̄ nō destruit rōem illi⁹ cui addit. sz facit ipm stare p pautio
rib⁹ suppositis. vt alb⁹ niger fortſ respcū hois. Alia ē determina
tio diminuēs q̄ diminuit rōem illi⁹ cui addit. Vel sic determia/
tio diminuēs ē illa q̄ prim tollit rōem illi⁹ cui addit ⁊ prim reli
quit vt cē albū ꝑm dentes. cē nudū ꝑm pedes. Tertia ē determia
tio distrahēs siue priuās q̄ destruit siue priuat rōem illi⁹ cui addit
vl' oino tollit rōem ei⁹. vt mortu⁹ pict⁹ respcū hois. Quarta ē de
terminatō āpliās siue supaddēs q̄ facit terminū cui addit capi p
significatis nō solū pūtib⁹ sz pteritis ⁊ futuris vt ymaginabilis
opinabilis. Et solū penes pmā determinatōnem sumit loc⁹ dya
lecticus a pte in mō. sz penes alias tres sumit loc⁹ sophisticus.

Ad hō diminuit p ꝗ sibi addit alb⁹. qz hō p se stat p om/
nib⁹ suis suppositis. sz qn̄ sibi addit alb⁹ tūc stat p albis
tm̄. g⁰ alb⁹ est determinatō diminuēs. Dōz q̄ licz alb⁹ diminuit
hoiem quo ad supposita. nō tn̄ q̄ ad suū significatū principale si
cut facit determinatio diminuens. Vel dicendū q̄ licz diminu/
at suppositionē hois. nō tn̄ diminuit rōnē formalem eius. quia
homo albus est animal rationale sicut homo.

Arguit Uniuersae sūptū sine determinatōe ē to⁷ vl'e. ergo
totū in mō nō distinguit a toto vl'i. Dōz q̄ſ
materialiter idē sit totū vl'e ⁊ totū in mō tn̄ formalit illa tota op/
ponūt p respcū ad suas ptes. Nā hō ē totū vl'e respcū inferiorſ
essentialis sicut ē sortes vl' plato. sz ē totū in mō respcū inferiorus
accidētalis scz respcū hois albi. Un̄ cū dicit totū in modo pōt
duplicit glosari. vno mō totū in modo id est totū sine modo re/
spcū sui ipsi⁹. sz tn̄ modificatū vel sumptum cū modificatione
respcū sui inferioris. Alio mō totū in mō id est sine modo pri/
uatiue non habendo respectū ad eius pte m. sed prima expositio ē
melior quia secundo modo etiam totum vniuersale potest dici
totum in modo.

Ad Nō seqtur homo nō currit. g⁰ homo albus nō currit po/
sito casu q̄ ethiops nō currat ⁊ homo alb⁹ currat. quia tūc
ans est. ve ⁊ ⁊ cōsequēs falsum. ergo nō valz arguendo destruc
tiue. Dōm q̄ ibi non arguit destructiue a toto in modo. quia ar
guere destructiue est arguere a destructione totius in modo ad de
structionem partis. mō hic nō destruit totū qz negatio nō pce/
dit totum ⁊ g⁰ locus a toto in mō tenet pdicā do ipm totum.

Arguit Etiã tenz affirmatiue. qz bñ seqtur corvꝰ volat ꝗ corvꝰ niger volat. Itẽ ignis calefacit. ꝗ ignis calidus calefacit. qz oppositũ ꝓñtis repugt añti. Dõ. q̃ ꝗ nõ arguit a toto in mõ ad suã ptẽ. nã ignis calidꝰ nõ ẽ ps ĩ mõ. qz calidũ nõ ẽ cõminatõ ꝗhẽs respectu ignis. qz nõ ꝓtrahit ignem ad minorem suppõem suoꝝ suppositoꝝ. Ita nec niger ẽ cõminatõ ꝗhẽs respectu corvi. sz ẽ ꝓpriũ epithetũ. i. adiectũ ꝓuenens oĩ idiuiduo vniꝰ spẽi. sz nõ soli. ꝛ addit corvo cã ornatꝰ vel expssiõis ꝓpetatꝭ. Sz locꝰ a pte in mõ ẽ hĩtudo ptis in mõ ad suũ totũ. Et tz ꝓstructiue duplr. Unoꝰ sbjcẽdo ptẽ in mõ. vt hõ albꝰ currit. ꝗ hõ currit. Maria. q̃cq̃d pdicat cõ pte ĩ mõ ꝛ cõ toto. Secõo vz pdicãdo ptẽ affirmatie. vt iste hõ ẽ albꝰ. ꝗ ẽ hõ.

Arguit Nõ seqt hõ albꝰ ẽ q̃d ꝓplexũ. ꝗ hõ est ꝓplexũ Dõ. q̃ ñ dz argui pnes pdicata itẽtõnalia qz pnes illa drñt. sz dz argui pnes pdicata in q̃bꝰ ꝓueniũt.

Arguit Nõ seqt ille ẽ hõ mortuꝰ ꝗ ẽ hõ. Dõ. q̃ ibi ñ ar a pte ĩ mõ. sz ꝓmittit fallã a dcõ ꝗ q̃d ad dcm simplr. qz mortuũ ñ ẽ cõminatõ ꝗhẽs. sz alienãs sũ distrahẽs Et sllr dz qñ ar. vocatiuꝰ ẽ rcũs secũdariꝰ. ꝗ ẽ rcũs

Arguit Nõ tz affirmatiue. soz fit hõ albꝰ ꝗ soz fit hõ. q̃a añs pt eẽ vez ꝓñte cñte falso Dõ. q̃ ibi ar. a pte ĩ mõ negatiue. qz fit ĩcludit negatõz. vtz in eiꝰ expõe. s. soz nũc nõ ẽ albꝰ. ꝛ ĩmediate post ꝗ erit hõ albꝰ ꝛ sic ñ ẽ pũa affirmatiua. sz ptĩ affirmatiua ꝛ ptim negatiua

Totũ i loco ẽ dictõ ꝓprehẽ-

Hic ꝓñt. P. h. cõminiat cõ loco a toto i loco. ꝛ pmo diffinit totũ in loco. di. Totũ i loco ẽ dictõ ꝓphẽdẽs oẽm locũ adũbialr. vt vbiqz vndiqz. Et poit dictõ loco ꝗ. cõm dz ꝓphẽdẽs oẽm locũ ad drãm totiꝰ in rpe. ꝛ ponit adũbialr ad drãm totiꝰ ĩ qztitate qd̃ iportat oẽm locũ noialr. vt vbi loꝰ vlr ĩ oĩ loco Sz ps in loco ẽ dictõ ꝓphẽdẽs aliquẽ locũ adũbialit. vt ꝗ ibi

Arguit Nulla res realr ẽ dictõ. sz totũ i loco ẽ aliq̃d reale. ꝗ nõ ẽ dictõ. Dõ. q̃ quis totũ in loco ꝗm suã naturã ꝛ ꝗm eẽ reale nõ sit dictõ. tñ bñ inq̃ztũ ẽ dicibile ꝛ vt per dictõem iportat. qz res ipsa nõ sbjcitur aut pdicatur per se. sed

intentum est sub dictõe plata

Queritur Quid sit locus a toto in loco. Dõm q̃ est hi/ tudo toti⁹ in loco ad suã ptem. Et tz ꝓstructi ne ⁊ destructiue. Cõstructiue: vt ꝺus ē vbiqz. q̃ ē ḣ. Destructiue vt cesar ē nusq̃z q̃ nõ ē ḣ. Sz Aresto. in. ij. thopicoꝝ nõ facit di stinctõz iter istud totũ ⁊ totũ in q̃ztitate. qz essentialr nõ distin guunt. ⁊ in eis eodẽ mõ sumũt argumta. sz tũ distinguũt accũ talr q̃ztum ad modũ significãdi vtrusqz. qz totũ in q̃ztitate ꝺt totũ p modũ pmanẽtis. ⁊ totum in loco sub modo fluxus ⁊ fie/ ri quare hic distinguunt

Arguit Nõ seq̃tur ꝓstructiue. vlia st vbiqz. q̃ st ḣ. qz esse ḣ ꝓuenit singularib⁹ tm̃. Dõ m. q̃ illo mõ q̃ aliq̃d ē in loco fm totũ eo mõ etiã attribuit parti. Uñ aliq̃d ē dupl'r in loco. Uno⁰ actu. ⁊ sic vlia nõ st in loco. sz solũ singu laria q̃ sũt ḣ ⁊ nõc. Alio⁰ aptitudine. ⁊ sic vlia sũt in loco. ⁊ st vbiqz. qz habet aptitudinẽ ad eẽ in suis singularib⁹ p q̃libet lo co ⁊ p quolibet tpe. Sed actu esse vbiqz ꝓtingit dupl'r. Uno⁰ fm totum. vt ꝺus est vbiqz. Alio mõ fm totum. sz fm suas p/ tes. vt celum. Unde qñ arguitur a toto in loco. tunc debet argui ab esse in loco illo mõ quo toti ꝓuenit. ad esse in loco fm ptem. eodem modo. vt celum est vbiqz fm partes. ergo aliqua ps celi est hic ⁊ aliqua pars ibi

Arguit Non seq̃tur. aliqd corpus est ḣ aliqd corpus ē ibi. et sic de alijs. ergo quoddã corpus est vbiqz qz añs est vera ⁊ ꝓñs falsum. igr. Dõm q̃ ibi ē fall'a figure dcõ/ nis. qm̃ arguit a plib⁹ determinat ad vnã determinatã. qz ptes añt verificant de corpore p diuersis suppositis. ⁊ sic corpus in añ/ cedẽte habet diuersas suppõnes determinatas. ⁊ in ꝓnte hz vnã suppõem determinatã. deberet cm̃ sic argui. aliquod corpus ē ḣ. et idem corpus est hic. ⁊ sic de alijs. ergo aliquod corpus est vbi qz. sed tunc añs est falsum

Notandũ Q̃ aliq̃d ꝺz esse vbiqz q̃dupl'r. Uno⁰ fm repletõem. ⁊ sic solus ꝺus est vbiqz Scꝺo⁰ fm suas ptes. ⁊ sic celum ē vbiqz. qz vna ps ē ḣ. ⁊ alia alibi. Tercio⁰ ꝺz aliq̃d esse vbiqz nõ vnũ nũo. sz diuersuz. ⁊ sic idem corpus in spẽ est vbiqz. Quarto mõ ꝺz aliq̃d esse vbiqz p natue. sic q̃ nõ est magis determinate in vno loco q̃z in alio. ⁊ sic

vl'e est vbiqz. Ul' etiã vl'e ẽ vbiqz aptitudinal'r. qz ẽ in suis sup
positis q̃ supposita st̃ in diũsis locis. sic etiã vl'e ẽ in diuerſ lo/
cis. z g̃ bñ seq̃tur vl'e ẽ vbiqz. g° ẽ aptũ natũ ẽ esse h̃. qz vt dcm̃
est oz eodẽ mõ alicui attribuẽ ptem in loco. sicut sibi ꝓuenit to/
tũ in loco. q̃ si si toto ꝓueniat in aptitudine tm̃. dehet sil'r ps ifer/
ri. ꝑm aptitudinẽ tm̃ vt hic fit

Arguit Nõ vz destructiue arguẽdo p istũ locũ. sortes
nõ ẽ vbiqz. g° sortes nõ ẽ h̃. Dõ. q̃ cuis ibi ar/
guat a destructõe toti° ꝑm ei° totalitẽ. nõ tñ ꝑm qualitet ptem.
et g° oz sic argui. sortes ẽ nusq̃z. g° sortes nõ ẽ h̃. z tũc bñ vz Et
h̃ nõ arguit a toto in loco. qz in ante negat totũ z fit ps. z sic ar
guit a negatõe vni° ptis ad negatõz alteri°. sic h̃ sortes nõ ẽ in
alio loco ergo non est hic

Notandũ Q̃ locus a pte in loco est hitudo ipsi°
ad suũ totũ Et vz ꝓstructiue z destructi
ue arguẽdo a ptib° sufficiẽter enũatis. vt deus est hic z ibi z sic
de alijs. ergo ẽ vbiqz. Maxima. q̃cquid dr de oibus ptibus sil'
sũptis dr de toto Ualet etiã arguẽdo ab vna pte vel a duab°
Destructiue. vt cesar nõ est hic. g° nõ ẽ vbiqz. Maxima. destru/
ctis ptib° toti° in loco. destruit z ipm totũ

Arguit Textus dt. q̃ iste loc° vz tm̃ destructiue. vt ce/
sar nõ ẽ h̃. g° nõ ẽ vbiqz. Dõm q̃ qñ arguit ab
vna pte ad totũ tũc tm̃ vz destructiue. sz qñ arguit ab oib° ptib°
sil' sũptis. tũc vz ꝓstructiue z destructiue. Uñ apti° dr q̃ vz cõ/
structiue z destructiue q̃z destructiue tm̃. qz qñ arguit destructiue
tm̃. vt cesar nõ ẽ h̃. g° nõ ẽ vbiqz. ibi totũ in ꝓnte nõ manet totũ
qz nõ vbiqz nõ ẽ totũ. sz nusq̃z z vbiqz. qz negatio p̃cedit totũ.
et ergo destruit ip̃m

Totũ i tẽpore est dcõ ꝓpre.

Hic cõsequenter determinat de locõ a toto in tpe. Et diffinit p/
mo totum in tpe dicens. Q̃ totum in tempore est dictio ꝓp̃hẽ/
dens omne tempus aduerbial'r. z hoc dupliciter. scz affirmatiue
vt semp. z negatiue vt nunq̃z. Scõo diffinit locum a toto in tẽ
pore. dicens. Q̃ est habitudo totius in tpe ad suam ptem. Et
tenet ꝓstructiue z destructiue. Exemplũ p̃mi vt celum mouet sp
ergo mouet nũc. Exemplũ scõi vt terra nunq̃z mouet. g° nõ mo

uetur mõ. Maxima p̃mi De q̃cunq; p̃dicat totũ in tpe ⁊ q̃libet ei⁹ ps. Maxia sc̃di. A q̃cunq; remouet totũ in tpe ⁊ q̃libet eius ps. Sz loc⁹ a pte in tpe ē hitudo ptis ad suũ totũ. Et vz ꝓstructiue a ptib⁹ sufficiēter enũatis. ⁊ destructiue ab vna pte. Exē/pla patent practicāti:

Arguit Nõ seq̃t ꝓstructiue p istũ locũ. vl'e ē. sp. g vl'e ē nũc. qz solũ singularia stl̃ nũc. Dõ. q̃uis vl'e nõ ē nũc actu. tñ aptitudinc. ⁊ g̃ dz sic argui. vl'e ē sp. g vl'e ē aptũ natũ eē nũc. sicut dictũ ē de toto in loco.

Arguit Nõ vz destructiue arguēdo p istũ locũ. Johes nõ ē sp. g̃ iohes nõ ē nũc. qz'añs ē vex. ⁊ ꝓñs pt eē falsum. Dõ. q̃uis ibi arguit a destructiõe tot⁹ in tpe p̃m ei⁹ totalitatē. nõ tñ p̃m q̃libet ei⁹ ptē. qd tñ req̃rit. Et sil'r solu it arguẽtũ qñ arguit a pte sic. Adã nõ fuit heri. g̃ adã nunq; fuit. igr̃. Dõ. q̃ ibi nõ arguit ad totũ negatiuc. qz negatio sibi ñ ꝓponit. sz deberet sic ꝓcludi. g̃ adã nõ ē sp

Arguit Partes in tpe nõ pñt eē sil'. g̃ nõ pt argui a pte b⁹ sil' sumptis ad totũ. Dõz. q̃uis ptes in tpe ñ pñt sil' eē p̃m esse reale qd habet extra aiaz. tñ bene pñt simil' eē p̃m intellectũ. i. p̃m esse qd habet in intellectu q̃ retinet ptem p̃/teriti cum p̃senti

Querit Utz isti ser loci a totis ⁊ a ptib⁹. q̃ dicti sñt sint sufficiēter assigti. Et q̃ ñ videt. qz adhuc ē q̃ntupl'e totũ ⁊ totidē ptes. qz aliqd ē to⁹ copulatiz. aliqd disiunctiuũ. aliqd potestatiuũ. aliqd collectiuũ. ⁊ aliud successiuũ

Dõm q̃ista reducunt ad tota enũata: Uñ totũ copulatiuũ est in q̃ plura copulant p ꝓiunctõem copulatiuã. vt iohes currit et plato mouet. Sed pars copulatiua est aliq̃ pars integrãs h̃ totum. Et debet reduci ad totũ integrale. ⁊ locus fundatus in illo toto tenet eodē mõ sicut in toto integrali. qz sicut ad totũ integrale req̃ritur q̃ omnes ptes sint vere. sic etiã ad veritatē copulatiue req̃ritur q̃ vtraq; pars sit vera. ⁊ ergo tenet ꝓstructiue. sicut locus a toto integrali. vt sortes currit ⁊ plato disputat. ergo plato disputat. Maxima. ad veritatē copulatiue req̃ritur veritas vtriusq; ptis. Et valet destructiue arguēdo a pte ad totũ. sicut a pte integrali. vt si illa destruat sive sit falsa sortes currit. tñc tota destruit. vt illa sortes currit ⁊ plato disputat Sz totũ disiũ

ctiuū est qñ aliq̄ extrema ꝯiūgunt̄ p ꝯiunctōem disiunctiuā Et locus a toto disiūctiuo ē hitudo ipsi⁹ ad suā ptem. ⁊ reducit̄ ad totū vl'e ppt̄ sil'itudinē quā hz cū eo. qz sicut ad totū vl'e sufficit exñtia vni⁹ ptis ⁊ sufficit altera ptē eē verā. ita ad hitatē disiūctiue sufficit vna ptē eē verā. Et tz iste loc⁹ eodē mō sicut a toto vl'i. s. æstructiue. vt posito q̄ ista ē falsa. sortes currit vl' plato disputat. tūc q̄libet ps ē falsa. Sz a pte disiūctiua tz ꝯstructiue vt posita ista ꝥa sortes currit. illa ē ꝥa sortes currit vl' baculus stat in angulo. Sz totū ptātiuū ē aliqd ꝯtinēs pl'es poñas. et adest cuilibet pti fm eēntiā. sz nō fm totā ꝥtatē. ⁊ isto mō aīa rōnalis ē totū ptātiuū respectu suaꝝ poñaꝝ. ⁊ dz reduci ad locuz a toto vl'i. Et vz æstructiue. vt lapis nō ē aīa rōnal'. q⁹ lapis ñ hz intellectū. Et a pte ad totū vz ꝯstructiue. vt sortes ē intellcū alis. q⁹ sortes hz aīam rōnalē. Sz totū aggregatiuū siue collectiuū ē qñ pl'a aggregāt̄ in vnū. ⁊ reducit̄ ad totū integle. dīt tñ a toto integli. qz ex ptib⁹ toti⁹ integlis resultat aliqd vnū. sz in toto aggregatiuo ptes nō vniūt̄ ad seinuicē. sz manēt distincte et vz argumtū eodē mō sicut in toto integli Sz totū successiuū ē cui⁹ ptes nō sūt sil' sed sunt sibi ūnuicē succedētes. vt mot⁹ tp̄s et reducitur ad totum vl'e ⁊ ad suam ptem. ⁊ tenent argumenta vtrobiqz eodem modo

Alusa ē ad cu⁹ eē sequit̄

Postq̄z. P h. æminauit æ locis dyalecticis a toto ⁊ a pte. h ꝯñr æminat æ locis a cā ad effectū. Primo diffiniens cām ⁊ diuidit eā in q̄ttuor spēs. æm pseq̄tur æ q̄libet in spēali. Dicēs ꝓmo q̄ causa est ad cui⁹ esse seq̄tur aliud. scz effectus. Et sunt q̄ttuor cause. scz materialis. formalis. efficiens ⁊ finalis. q̄ diūsimode ordinant̄ fm ordinē ꝓoris ⁊ posterioris. Uno mō ordinant̄ fm ordinē causandi. ⁊ sic illa erit ꝓor cui rō causandi ꝓpius cōuenit. q̄re causa finalis est ꝓor. qz est primū ꝓncipiū mouens. ⁊ tunc seq̄tur causa efficiens. æm materialis ⁊ postea formalis. ⁊ sic intelligit̄ dictū Aristo. q̄ finis est causa causaꝝ. qz mouet efficientē q̄ vlterius disponit materiā. ⁊ materia disposita introducit̄ forma. Alio mō ordinant̄ fm q̄ ꝯcurrunt ad ꝯpositōem effectus: ⁊ illo mō causa materialis est ꝓor. ⁊ tunc formalis saltem fm viam generatōis sed fm viam pfectionis forma est añ materiā. æm seq̄tur efficiēs. ⁊ vltimo final'. qz cā material'

et formalis intrinsece ꝓcurrūt ad ꝓstitutōem effect⁹. Tercio⁹ ordinant q̃ztū ad eē actuale qd̄ dāt effectui. ⁊ sic cā formal' ē p̄or. et tūt efficiēs. ⁊ cm̄ final'. ⁊ vltio material'. Quarto ordinātur causse ad inuicē ꝓm eē actual' exñtie qd̄ hūt a pterei p qd̄ nob notificant'. ⁊ ſtz nob magis manifeste. tūc efficiēs ē p̄ma cā. ſeda materia. fcia forma. vltima cā final'. ⁊ illo⁹ ordinātur in textu. Ex q̄ pz q̄ ista ē diuisio analogi in sua analogata.

Arguit Quattuor cāe ſtz ⁊ ꝓsideratōe phisici ⁊ metaphisici. g̃ logic⁹ male ꝓsiderat ⁊ ipſ. Dd̄. q̄ ꝓsideratur ab ill' drñter. nā metaphisic⁹ ꝓsiderat ⁊ q̃ttuor causſ inq̃ztū ſtz p̄ncipia entiū. Et inq̃ztū ſtz p̄ncipia mot⁹ ⁊ rex naturaliū ꝓsideratur a phisico. Sz a logico ꝓsideratur ꝓm q̄ in ipſ fundat hītudo local'. Et a grāmatico ꝓm hītudinē ꝓgruitatz. ſ. inq̃ztū in eis fundat hītudo regētis ⁊ recti

Queritur Quot ſtz cause. Dd̄m q̄ q̃ttuor. q̃z due. ſ. material' ⁊ formal' ſtz itrinsece. qz manēt in effcū formal'r ⁊ itrinsece. ſz alie due. ſ. finis ⁊ efficiēs ſtz extrinsece. q̃a nō manēt formal'r in ipſ effectib⁹. ſz ꝓtual'r tm̄. Et dat sufficiētia talia. nā ois cā aut ē itrinseca aut extrinseca. Si itrinseca hz ē dupl'r. qz vl' dat eē ⁊ sic ē formal'. aut recipit eē. ⁊ sic ē material' Si extrinseca hz ē dupl'r. vl' qz ē mouēs tm̄. ⁊ sic ē finis. aut mouēs ⁊ mota ſil'. ⁊ sic ē efficiēs

Arguit Causa ⁊ p̄n⁷ idē ſtz. ſz finis nō ē p̄n⁷. g̃ nō ē cā Maior. pbat'. qz cā ⁊ p̄n⁷ hūt se sicut ſupr⁹ et infer⁹ q̄ idē ſtz. Minor. pbat'. qz repugt fini q̄ ſit p̄n⁷. Dd̄. q̄ finis capit' dupl'r. Uno⁹ vt ē in opis executōe. ⁊ sic nō ē cā neq̃z p̄n⁷. qz hz rōez vltimi. Alio⁹ capit' vt ē in agētis intētōe. ⁊ sic ē p̄n⁷ ⁊ cā. Et qz huic cāe nō ē ſpēale nomē ipositū. nō vtimur nomie effcūs. qz finis magz ſonat effectū cāe q̃z cām

Arguit Dētes cāe ſtz reales. ſz finis nō ē real' neq̃z ens reale. g̃ nō ē cā. Maior. pbat'. qz alias nō ꝓcurrerēt ad pductōz effcūs real'. eo q̄ nihil agit vltra g̃dū sue pfectōnis. Sz minor. pbat'. qz finis solū hz rōz cāe. vt ē in intētōne agētis. Dd̄. q̄ duplex ē ens rōis. aliqd̄ ē ens rōis qd̄ ē p rōez fabricatū. sicut ſcd̄e intētōes. ⁊ tale nō ē cā effcūs real'. Aliud ē ēs rōis ñ fabricatū. ſz ꝓsideratū p rōz. ⁊ tale pt eē cā effcūs real'. ⁊ h⁹ finis ē ēs rōis. ⁊ hz rōz cāe iq̃z ē obiectie apd̄ itellcm̄ p̄ticū

Arguit forma ⁊ finis coincidūt. vt dr. ij. phisicor. g. nō st q̄ttuor cāe. Dd. q̄ lz forma ⁊ finis coici/dāt materialr ⁊ fm rē. ⁊ qnqz efficiēs cū ipſ. nō tn coicidūt formalr q̄tū ad ſuos modos formales cāndi. Un nō ſumit diuiſio iſta fm diūſitatē rer. ſz fm diūſos modos cāndi. ⁊ reſpectu diuerſor vna res qnqz hz rōem pluriū cāz

Arguit Plres st cauſe q̄z q̄ttuor. igr. Anſ pbat. qr et ꝓuatio ē cā. Dd. q̄ poſſum loq̄ de cauſ ſiue pncipijs multis modis. ⁊ fm h alit ⁊ aliter aſſignt. pmo de itrinſecis. ſed p ſe tm. ⁊ ſic st tm due cauſe. ſ. materia ⁊ forma. Scdo de cauſ extrinſecis tā p ſe q̄z p accns. ⁊ ſic st tria. ſ. pncipia matia. forma ⁊ ꝓuatio. vt pbat pmo phiſicor. Tercio de cauſ itrinſecis p ſe. ⁊ extrinſecis q̄ realr ad motū ꝓcurrūt. ⁊ ſic st tria pnci/pia. ſ. matia forma ⁊ efficiēs. ⁊ ſic enūant. ij. de generatōe. Quarto de cauſ itrinſecis per ſe. ⁊ de extrinſecis tā p ſe q̄z metaphorice mouētib. ⁊ ſic st q̄ttuor pncipia. ſ. materia forma efficiēs et finis. ⁊ ita enūant. ij. phiſicor. Quinto de cauſ itrinſecis ⁊ extrinſecis tam p ſe q̄z p accns. ⁊ ſic st q̄nqz. ſ. materia. forma. ꝓuatio. efficiens ⁊ finis

Arguit Cauſa ⁊ effcūs st ſilr. q̄ maie dr in diffinitōne cāe. q̄ cā ē ad cu ē ſeqt aliud. i. effcūs. Anſ p bat de ſole ⁊ radijs ei. ſilr de hoīe ⁊ riſibili. Dd. q̄ lz qnz ſint ſilr tpe. tn cā ſp pcedit ſuū effectū fm naturā. Sz dicēs cā ⁊ effcūs st relatiua q̄ st ſilr nata. Dd. q̄ cā ⁊ effcūs formalr p ill reſpectu b ſint ſilr nata. n tn res ſbſtrate. vt id qd ē cā vl effcūs

Arguit Aliud dr diūſitatē eēnalē. qr ē relatm ſbe diūſitat. ſz effcūs cāe formalr n dr eēnalr a ſua cā. q̄ diffi cāe n ꝓueit oi ꝓtēto ſb diffinito. Dd. q̄ aliud n capit h p pe. ſz generalr vt dr quācūqz diūſitatē ſū eēntialē ſū accntalē

Querit Utr duplū ſit cā dimidij. Dd. q̄ n. ar tn q̄ ſic qr ad eē ipſi ſeqt aliud. ſ. dimidiū. Dd. q̄ alr ſeqt correlatm ad relatm ⁊ effcūs ad cāz Un flatm vnū ſeqt ad alid rſpectie ⁊ cnūtionalr. n ār cālr. nā ſi vnū ſit fliquū etiā ē. ſz effcūs ſeqt ad cāz p mo cālitat. ⁊ ſic ſeqt dr ſeqlā effcūs ad cāz

Cauſa efficiēs ē a q̄ prio fit

Postq̃. P. h. posuit diffinitõz cause in cõi. ⁊ nũm cãz Hic ꝛñr exeq̃t mẽbra. ⁊ ꝑmo de cã efficiẽte q̃ ẽ nob notior Et diffinit sic Cã efficiẽs ẽ a q̃ ꝑmo fit motꝰ ad hꝯ fiat aliq̃d. vt domificator ẽ ꝑmꝰ mouẽs ⁊ opans vt fiat domꝰ. ⁊ faber vt fiat cultellꝰ Jn q̃ diffinitõe ponit cã loco gꝰ. ⁊ reliq̃ ꝓticule loco dãz

Arguit A fine ꝑmo fit motꝰ. g̃ nõ a cã efficiẽte. Dõ. q̃ duplex ẽ motꝰ. s. realꝰ ⁊ intẽtionalꝰ. Tũc dz q̃ a a cã efficiẽte ꝑmo fit motꝰ realꝰ. sz a fine ꝑmo fit motꝰ intẽtionalꝰ de q̃ nõ loq̃tur ista diffinitio.

Querit Quid sit locꝰ a cã efficiẽte. Dõz q̃ ẽ hĩtudo ipsius cause efficiẽtis ad suũ effectũ. ⁊ est itrinsecus. Sz diceres efficiẽs est cã extrinseca. ⁊ silꝰ finalis. g̃ ab eis nõ sumit locus intrinsecꝰ. Dõm q̃ licet iste cause sint realit extra suũ effectũ. sunt tñ in ipsis ꝓm ꝯtutem. ⁊ ꝓ⁹ aliquẽ modum essendi in. vt cã efficiẽs in suo effectu ꝓm sextũ modũ essendi in et finis ꝓm septimũ qd̃ sufficit.

Querit Quõ valet iste locꝰ. Dõm q̃ ꝛstructiue ⁊ de/structiue respectu hoꝝ ꝓdicatoꝝ bonꝰ ⁊ malꝰ. Cõstructiue sic. domificator ẽ bonꝰ. g̃ domꝰ ẽ bona. Maxia. cuꝰ cã efficiẽs bona ẽ ipm q̃qz bonũ. Destructiue. vt domificator est malꝰ. g̃ domꝰ mala. Maxia. cuꝰ cã efficiẽs mala ẽ ipm q̃z malũ Que due maxie dñt itelligi de bonitate vl malicia efficiẽtis iq̃z tũ efficiẽs ẽ. ⁊ nõ de bonitate vl malicia moris

Arguit Nõ seq̃tur domificator ẽ bonꝰ. g̃ domꝰ est bona Probat. qz ꝓt eẽ q̃ domificator sit bonꝰ catholicꝰ vir q̃ tñ faciat malã domũ. Dõ. q̃ bonũ ⁊ malũ sicut hꝯ accipiũt debẽt dicẽ dzãs artificũ ⁊ nõ moꝝ. vt domificator bonꝰ bonitate sue artis facit bonã domũ ceterꝯ paribꝰ

Arguit Jnq̃ztũ bonũ dt bonitatẽ artis nõ seq̃t. domificator ẽ bonꝰ. gꝰ domꝰ ẽ bona. qz ꝓt eẽ q̃ domificator habeat mala ligna. ⁊ tũc nõ ꝓt ꝓducẽ bonã domũ. Dõz. q̃ hꝯ itelligẽ q̃n reliq̃ stꝯ paria. Vl alꝰ dõ. q̃ lz illa domꝰ nõ sit bõa ex ꝓte finis vl materie. ẽ tñ bona ex ꝓte forme. qz optimã formã ĩtroducit bonꝰ artifex illi materie male. Sz dicẽs bonꝰ calcifex hñs bonũ corũ ꝓt volũtarie facẽ malũ calcũ. Dõ. q̃ cetera ut nõ stꝯ paria. qz req̃rit q̃ agat ꝓ⁹ artẽ vl ꝓ⁹ extremũ posse. ⁊ nõ ꝓ⁹ volũtatẽ corruptã ꝓuersa intẽtõne. qz bonꝰ artifex si vult potest

pducere bonũ effectũ sed qñ nõ vult nõ pducit effectũ bonũ ⁊ in hoc nihil arti ꝛecrescit qꝛ ars solum dat facultatem opandi.

Queritur Utrũ iste locꝰ valeat ꝓnes oĩa ꝑdicata. Dicendũ ꝙ simplr valet iste locꝰ ꝓnes illa ꝑdicata/ ta bonũ ⁊ malũ dõmõ arguat sicut dictũ est. Sꝫ ꝓnes alia predicata nõ valet vliter. sꝫ certꝫ ꝓditõibꝰ obfuatꝫ. Ũñ duplex est causa efficiẽs. scꝫ in actu ⁊ in poña vt domificatoꝛ respcũ domus est causa in poña. ⁊ domificãs est cã in actu. Et vtraq̃ ẽ duplex q̃dam ẽ vniuoca ⁊ q̃dã eq̃uoca. vniuoca est q̃ pducit effectũ sibi similẽ in spẽ vt hõ generãs hoĩez. Eq̃uoca ꝙ est q̃ pducit effectũ sibi dissimilẽ in spẽ. vt sol pducit hoĩez ⁊ plãtas. Et iterum duplex est cã efficiẽs. quedã q̃ tm̃ req̃ritur ad causatõcꝫ vel fieri effectus. vt domificatoꝛ respcũ domus. ⁊ q̃dam q̃ req̃rit ad fieri ⁊ ad ꝓseruari simul vt sol respcũ diei et deus qui est cã vlis requiritur ad fieri et cõseruari oĩm creaturaꝝ. Et ꝑm hoc diũsimode arguit qꝛ qñ arguit a cã efficiente in potẽtia nõ valet locꝰ ꝓnes ẽ ⁊ non est. vt nõ sequit domificatuꝛ est ergo domus est. Sed bñ sequit a causa efficiẽte in poña arguẽdo ab eẽ cause ad posse eẽ effectus. vt domificatoꝛ est. gꝰ domꝰ ꝑt esse. Sꝫ arguẽdo destructiue a tali causa dꝫ argui a nõ eẽ nec fuisse cause efficiẽtꝫ ad effectũ. vt domificatoꝛ nõ est neq̃ fuit. ergo domꝰ nõ est. Et silr qñ arguit ab effectu cause efficiẽtis q̃ requirit ad fieri tm̃ nõ seq̃t esse cause ĩ pñti sꝫ in ꝑterito. vt domꝰ est ergo domificatoꝛ fuit Et qñ arguitur in vniuocꝫ. vt bñ seq̃tur plato ẽ risibilis ergo soꝛtes ab eo genitꝰ est risibilis. ⁊ qñ habitudo ẽ necãria bñ seq̃tur ecõtra vt ꝗ. sꝫ qñ est ꝓtingẽs tũc nõ tenet ecõtra ab effectu ad causã negatie. vt nõ seq̃tur soꝛtes nõ ẽ ergo deus nõ est. Sꝫ in cã efficiẽte ĩ actu dꝫ argui ab eẽ cause ad fieri effectꝰ. vt bñ seq̃t domificãs est q̃ domꝰ fit Sꝫ vbi est cã efficiẽs nedũ ĩ fieri sꝫ etiã ĩ ꝓseruari. vt sol ẽ cã diei dꝫ sic argui. sol est. gꝰ dies ꝑt eẽ. sꝫ cõtra ab effectu ad cãm seq̃tur dies est gꝰ sol est. qd̃ nõ seq̃tur in alijs vbi nõ est cã in ꝓseruari.

Ar Posito ꝙ domificatoꝛ ñ hẽat matiã tũc ista ẽ ꝗa domificatoꝛ ẽ ⁊ ñ sequit gꝰ domꝰ ꝑt eẽ Dd̃ꝫ ꝙ nõ ẽ defcũs ex ꝑte cause efficiẽtis sꝫ ex ꝑte matie in quã effcũs ille uatꝰ ẽ recipi.

Queritur Quid sit locꝰ ab effcũ cause efficiẽtꝫ Dd̃ꝫ ꝙ ẽ habitudo effectꝰ ad suã cãꝫ efficiẽtẽ. ⁊ tenet cõstructie et destructiue. exempla et maxie patẽt in littera

Ar Nõ sequit ab effectu ad cãm sic arguẽdo hom⁹ est ergo homificator est. quia añs pt esse vex sine añte Dõm q ibi arguitur ab esse effect⁹ ad esse cause que non requiritur ad esse effectus sed ad fieri ⁊ respectu talis non tenet locus iste. vt dictũ est.

Arguit Nõ sequit deus est bon⁹. ergo latro est bon⁹. ergo locus a cã efficiẽte nõ tenet affirmatie Dõz q ea pte qua latro pduct⁹ est a deo ⁊ effect⁹ eius est argumẽtũ bonũ qz sic latro est bon⁹ sz in q̃ztũ latro noiat viciũ cui⁹ deus nõ ē causa sic deus nõ est causa latronis. Et licet deus sit cã hois. non tñ est causa vicioz ei⁹. ⁊ sic latro ꝓm humanitatẽ eius est a deo productus. sz nõ est deus cã sui latrocinij quo mõ est malus.

Materia est ex qua cũ alio.

Postq̃z pe. his. determiauit de loco a cã efficiẽte. hic ꝛnter determinat de loco a cã materiali. ⁊ ꝓmo diffinit matiã. Dicẽs q materia est ex q̃ cũ alio aliq̃d fit. que diffinitõ sic intelligit. materia est cã ex q̃ cũ alio. i. cũ forma aliq̃d fit. scz totũ cõpositũ. et ibi ponit cã loco generis ⁊ totũ residuũ ponit ad dñaz aliaz cãz. qz ex fine et cã efficiẽte nõ fit totũ ꝓpositũ cũ sint cause extrinsece. Secũda diffinitio ē. materia est ens tñ in potẽtia. qz materia de sua natura non habet esse in actu sed in pura potentia.

Arguit Forma est ex qua cũ alio aliq̃d fit. g̃ illa diffinitio ꝓuenit alteri Dõz q ꝓprie loq̃ndo ex forma nõ fit aliq̃d. qz ex dicit hic circũstãtiam esse materialis. sz qñ dicit ex materia ⁊ forma fit totũ cõpositũ ibi ista ꝓpositio ex capit generaliter ⁊ large vt dicit circũstãtiã cuiuscũq̃z cause.

Ar Materia est ens in actu. ergo nõ in pura poña. Añs pbatur. qz ex lapide ⁊ ligno fit hom⁹ materialiter q̃ sunt entia in actu. Dõz q duplex est materia scz rei naturalis ⁊ artificialis vñ materia rei artificialē bñ i actu i se. est tñ i poña respcũ alteri⁹ scz effcũs. sz matia rei natal seu phisice ē ens i poña pura.

Querit Quotuplex sit materia. Dõz q duplex scz permanẽs ⁊ trãsiẽs. Materia pmanẽs ē q̃ manet sub ꝓpa spẽ in suo effectu. vt in cultelle ferr. Materia trãsiẽs ē que nõ manet eiusdẽ rõnis vel spẽi in effectu. vt in pane farina ⁊ aqua sunt materia trãsiẽs. ⁊ lutũ in lateribꝰ ⁊ silix in vitro.

Nulla ē matia trāsicēs. Assūptū pbat q2 oīs materia manet in effectu Dōz q materia dr duplr trāsicēs. vno mō qz nō manz in effcū z sic nulla ē matia trāsiens. Alio mō dr trāsiens qz nō manz fm eandē rōem et spīm in effectu sicut in se. et sic aliqua est transiens vt farina in pane.

Querit Quid sit loc a cā matiali Dōm q ē habitudo cē materialis ad effectū. Et valet ꝓstructīe ab esse cāe matialis ad posse cāe affect in vtraq matia. Exemplū de materia pmanēte vt lapides z ligna sunt. g dom pōt eē. maxima posita cā matiali possibile ē ei effectū poni. Exeplū de materia trāseunte. vt farina z aqua sunt g panis pōt esse. Sz solū tenz negatīe in matia pmanēte vt ferrū nō est. g arma ferrea nō sunt. siliter bū seqt lapides z ligna no sūt. g dom nō est. Maxima remota cā matiali pmanēte remouet ei effect Sz vt tenear in cā materiali trāseūte dēt argui a negatiōe cause materialis nō solū in pūtū. sz etī in ꝑterito ad nō esse effect vt aqua et farina nō sūt nec fuerūt ergo panis nō est. Maxima remota cā materiali trāseūte ꝑ nūc z toto tpe ꝑterito remouet ei effectus.

Querit Quid sit loc ab effectu cāe matialis Dōz q ē hītudo effect cāe matialis ad cām materialē et valz ꝓstructīe z destructīe. Cōstructīue in effectu cē materialis pmanētis valet ab esse effectus ad eē cause vt dom ē. ergo lapides z ligna sunt. Maxima posito effectu cause materialis pmanētis ponit ei causa. Sz negatīe dz argui a nō esse neqz posse eē effectus ad nō esse cause materialis. vt dom nō est neqz pōt eē. ergo lapides z ligna nō sūt. Sz in effectu materie trāseuntis dēt argui cōstructīue ab esse effect ad fuisse ipsi materie vt panis ē ergo farina et aqua fuerunt.

Forma est que dat esse rei.

Postqz determiatū est de causa efficiēte et matiali. hic cōsequēt determinat de causa formali. Et diffinit eam sic. forma ē q dat esse rei z cōseruat rē in esse. Et ponit ibi dat ad drām cause materialis q nō dat esse. sz poti recipit eē. Deiñ addit z ꝓseruat rē in esse ꝑpter cām efficientē z finalē q solū reqrūt ad fieri ipius rei.

Ista diffinitō ꝓuenit deo qz dat rebus eē z cōseruat eas in esse. et tñ deus nō est causa formalis rerum cū sit causa

extrinseca. Dom q̃ de⁹ dat esse effectiue et effectie ꝑfuat rem in esse. sz forma cõseruat rem formal'r in esse et dat esse formale.

Arguit De⁹ seu ꝓma cã intimior ẽ oi effectui q̃z q̃cunqz cã secdaria. g⁰ erit magz cã intrinseca q̃z forma. Dõz q̃ licz de⁹ sit intimior oi effectu p modũ dantis esse effectie ⁊ cõseruãtis ipm. nõ tñ p modũ dantis esse formaliter ⁊ informãtis p modũ forme. Sz diceres albedo i pariete nõ ꝑfuat rem in eẽ ⁊ tñ ẽ forma. Dom q̃ lz nõ cõseruat rẽ in esse essentiali et simpl'r tñ cõseruat rem in esse accidentali et fm quid.

Querit Quotuplex sit forma. Dom q̃ duplex scz substãtial' et accñtalis. Et differũt sic nam forma substãtialis aduenit enti i pura poña et dat eẽ simpl'r. vt aia rõnalis. et ad destructõez ei⁹ sequit destructio toti⁹. Sz forma accidẽtalis ẽ q̃ aduenit enti cõpleto nõ dãs eẽ simpl'r sz fm q̃d ⁊ ergo ad destructõez ipi⁹ nõ destruit totũ. vt albedo in pariete dat eẽ tale scz albũ qd ẽ esse fm q̃d tm̃. Forma subalis ẽ duplex scz pti et toti⁹. forma ptis ẽ q̃ actuat ptẽ cõpositi. vt aia rõnalis actuat corpus. Et dr forma ptis qz ipa est ps totius. et ẽ ꝓstructio in/trãsitiua cũ dr forma ptis qz ẽ sensus. i. forma q̃ met ẽ ps. Alia est forma toti⁹ q̃ informat totũ ꝓpositũ et resultat ex vnione materie et forme ptis vt hõ. Et oib⁹ istis formis ꝓuenit diffinitio forme. Et q̃libz illarꝝ ẽ duplex nã q̃dam ẽ cõis q̃dã spẽalis. cõis vt aia est forma ptis cõis hois. sz aia rõnalis ẽ forma ptis spẽal' hois. Sz forma toti⁹ generalis sortis ẽ al' et spẽalis est homo.

Querit Quid ẽ loc⁹ a cã formali. Dom q̃ ẽ habitudo cause formalis ad suũ effectũ. et valz ꝓstructiue et destructie. Cõstructie vt albedo ẽ g⁰ albũ ẽ. Maxia posita cã formali ponit ei⁹ effect⁹ et hoc cã formali accñtali. sz i forma subali dr argui a forma spẽali. vt aia rõnalis ẽ ergo hõ ẽ. Destructiue sic albedo nõ est ergo albũ nõ est. Maxia remota cã formali remouet eius effect⁹. Et ab effectu similiter valet ꝓstructie et destructie. vt patet practicãti. Maxima posito vel remoto effectu cause formalis oportet ipaz cãm poni vel remoueri. Et hic nõ necessario ponit esse vel fuisse sicut in causa materiali.

Ar Nõ sequit aia rõnalis est. ergo homo est. qz anima rõnalis manet corrupto hoie. Dom q̃ posito actuali separãtie rõnalis nõ arguit a cã formali ad suũ effectũ. quia aia separata

non est causa formalis hoīs cū ipsius tūc non sit informare.

Arguit Nō seqt albedo est ergo albū ē. vel quātitas est ergo qztū ē. vt ptz in sacramēto altarz. g̃ iste locꝰ a cā formali nō tenet affirmatie Dōz q̃ accētia i sacramēto altaris stz sine subiecto. sz h̄ est miraculose ⁊ ꝓtute diuīa ⁊ sic nō hz rōez cause formalis actu. qz forma sub rōne forme informare.

Ar Non seqtur a cā formali negatie. generatio nō est gꝰ generatū nō est. ⁊ tū generatio ē forma denoīans aliqd esse geniti. Dōz q̃ licz generatio habeat modū forme respcū generati. nō tū ē forma dās esse fin rem. sz ē mutatio ⁊ via ad eē geniti.

Finis est gratia cuius ali.

Determiato de loco a cā formali. h̄ vltimo agit de loco a cā finali ad eiꝰ effectū. ꝑmo diffiniēs finē dicēs. Finis ē grā cuiꝰ aliquid fit. vt finis ꝓtutis est beatitudo. ⁊ dz finis qz terminat intēctionē agentis. Et ponit hic finis vltia causa. qz q̃zuis finis sit primū in intēctione. est tū vltimū in executōe. vt postq̃z domꝰ eli cōplęta tūc vltimo sequit inhabitatio. ⁊ sic inhabitatio est finis domus. Et accipit finis dupl'r. vno mō pro termio duratōis. ⁊ sic modz dz finis hoīs. sz isto mō nō est cā. qz nō habet rōem principij. Scdo mō sumit finis inq̃ztū terminat intēctionē agentis ad ꝓductōez alicuiꝰ effectꝰ ⁊ illo mō est cā. Et ē duplex finis scz quo ⁊ grā cuiꝰ. Finis quo est quo aliqd ordinat ad vlteriorē finē ꝓseqndū sicut pecunia acq̃sita p multos labores respcū pcedētiū dz finis grā cuiꝰ. sz respcū seqntiū q̃ imediate ipaz cōsequūt dz finis quo. Sz finis grā cuiꝰ est q̃ vltimo est acq̃sitꝰ ⁊ ē causa oīm mediorꝝ pcedētiū. et vtriqz fini cōuenit diffinitio. vñ idem materialit pt dici finis quo et finis grā cuiꝰ respcū diuersorum.

Querit Quid sit locꝰ a cā finali Dōz q̃ est habitudo ipiꝰ ad suū effectū. Et tenet cōstructiue ⁊ destructiue. Cōstructie sic vt beatitudo ē bona g̃ viriꝰ est bona. maxima cuiꝰ finis bonus ē ipm quoqz bonū. Et rō est qz bonitas resumit ex bonitate finis. ⁊ eadē est bonitas finis ⁊ mediorꝝ ordiatorꝝ ad finē. ⁊ ideo si finis ē bonꝰ media q̃ hic dicūtur effcūs erūt bona. Sz destructie sic interfectio hoīs est mala. g̃ gladiꝰ ē malꝰ. Maxia cuiꝰ finis ē malꝰ ipm q̃z malū est. Ab effectu ctiaz tenet affirmatie et nagatie. ⁊ tenz in medijs p se et nō p accūs. pro quo

nota q effect⁹ cause finalis est mediū ordinatum ad aliquē finē Sed duplicia sunt media ordinata ad finē. qz quedā sunt ordinata p se et quedā per accidēs. Media p se ordinata sunt illa sine quibus finis acquiri nō pt. sicut virtus respectu bratitudinis z in illis tenet locus ab effectu ad causam. Sz media p accidēs ordinata sunt sine quibus finis acquiri potest. vt inebriatio respectu sanitatis. qz oīno p accidēs ad sanitatē cōcurrit. z in hīs ñ tenet locus. qz nō seqtur sanitas ē bona ḡ inebriatio est bona.

Ar Nō seqtur securis est ergo sectio est. ergo iste locus non tenet cōstructie. Dōm q iste locus tenet respectu horuz p dicatorz bonū z malū. z nō pnes pdicatū est vel quecūqz alia

Arguit Nō seqt dare elemosinas ē bonū. ergo furari ad dādū elemosinā est bonū Dōm q duplicia sūt media pnes q̄ arguit a causa finali ad effectū. quedā em sunt p se quedā vero p accīs. iam ī isto loco a causa finali debet argui a medio p se z nō p accīs. Uñ licet elemosina p se sit bona. nō tñ vt acqsita est p furtū. qz sic nō est acqsita p debita media.

Arguit Oīs finis habet rōem boni. ergo nullus finis est malus. Dōm q omnis finis habet rōnem boni vel veri vel apparentis. non autem semper veri.

Generatio est progressio a

Postqz determiatū est de locis a causis z effectib⁹. hic cōsequēter determiat de loco a generatōe z corruptōe. primo diffiniens generationē dicēs. q generatio est pgressio a nō esse ad esse. In qua diffinitōe pgressio ponit loco generis. z non capit hic pro motu pgressiuo animalis. sz capit generaliter p mutatōe in cōmūi Et ponitur de nō esse ad esse ad explicādum duos terminos generatōis. qz nō esse est termin⁹ a quo et esse est terminus ad quez sed oīs motus vel mutatio habet cognosci per suos terminos. et maxime p terminū ad quem a quo capit speciem.

Arguit Generatio termiat ad subaz. sz nō esse dom⁹ terminat ad qualitatē. qz dom⁹ est de ḡrta spē qualitatis. ergo domus nō generat. Dōm q generatio capitur dupliciter. vno mō spālit, vt est mutatio a nō esse substātie ad esse. Alio mō generaliter p quacūqz mutatōe de nō esse ad esse. siue sit adesse substantie siue ad esse accidentis et sic domus generatur.

Et prima est duplex. nam quedā est simpliciter sez quādo ex minus digno generat magis dignū. vt qñ ex semīe generatur hō. ⁊ ex terra ignis. Sz fm qd est qñ ecōtra ex magis digno generat minus dignū. vt de homīe cadauer. et de igne aer. ⁊ generatio capitur hic communiter pro omnibus istis

Arguit Ex nihilo nihil fit. g gñatio nō est pgressio a ñ esse ad esse. Dōm q̄ non esse capit dupliciter vno mō vt opponit esse ꝓ tradictorie. ⁊ sic verz est q̄ ex nō esse nihil fit. Alio mō capit nō esse vt opponit esse priuatiue. ⁊ tūc nō esse dicit quod nō est in actu sed in potētia. et sic neganda est cōsequētia. et sic capitur in diffinitione generatōis.

Notādū Q̄ locus a gñatōe est habitudo gñatōnis ad genitū. ⁊ valz ꝓstructiue ⁊ destructiue vt prz in textu. ecōuerso aūt est de loco a generato. Sz dicēs nō sequit generatio dom⁹ est bona. ergo domus est bona. qz añs pt esse verz et consequēs falsum. nam generatio dom⁹ potest esse domo nō existēte. sed illud nō est bonū qd nō est. Dōm q̄uis dom⁹ actu nō est bona eo q̄ adhuc nō est completa. tamē aptitudīe est bona quādo est incōpleta. et ergo qñ generatio precedit generatum tunc nō est bona nisi aptitudine qz solū hz bonitatē in actu a bonitate geniti. Et qñ dicit generatio est simul cū generato qz est mutatio instātanea. Dōm est q̄ verz est quando capit pro illa subita mutatione ⁊ instantanea. non tamen quando capitur pro preuia dispositōe ad illam mutationem

Arguit Non seqtur domus valet centū libras. ergo generatio eius valet centū libras Dōz q̄ iste locus solū valet respectu pdicatorz bonū ⁊ malū et nō aliorum.

Corruptio ē progressio

Hic ꝓsequēter determīat de loco a corruptiōe et primo diffinit ipsam dicēs. Corruptio est pgressio ab esse ad nō esse. Uñ terminus a quo corruptionis est esse. et terminus ad quem est non esse. et p hoc differt a generatione.

Arguit Corruptio ē pgressio ab esse ad eē g nō est pgressio ab eē ad nō eē. Añs pbat qz q̄ncūqz aliquid corrūpit tūc aliud generat. Dōm q̄uis generatio vni⁹ sit corruptio alteri⁹ p accidens. tamē esse non est termin⁹ intrin/

secus ⁊ p se corruptois: sed est solū termin⁹ extrinsec⁹ mō vnūqd
qz debet denoiari a t̄mino intrinseco. qz qñ hō corrūpitur tūc ē p
gressio ab eē hois ad nō esse hois. q̄ añt sit ibi pgressio hois ad
esse cadaueris hoc solū ē p accñs. Loc⁹ a corruptōe est hītudo
ipsi⁹ ad suū corruptū ⁊ tenz affirmatie vt corruptio añ xpi ē bo/
na g⁹ ipe est malus. maxima cui⁹ corruptio ⁊ bona ipsum quoqz
malū est. Etiā tenet negatie vt corruptio bom⁹ est mala. g⁹ bo/
m⁹ ē bona. maxīa cui⁹ corruptio ē mala ipm quoqz bonam.

Querit Que ē rō q̄ bonū p̄dicat in añte ⁊ malū in p̄ñ
te qñ arguit ꝓstructie a corruptōe ad corruptū
et qñ arguit ecōtra tunc malū ponit in añte. ⁊ bonū in ꝓsequēte.
Dōm q̄ ideo qz corruptio ⁊ corruptū opponūt sicut eē ⁊ nō eē
qz corruptio dicit nō eē corrupti in fieri. sz si vnū oppositoꝝ sit
bonū alteꝝ erit malū. ergo eis opposita p̄dicata attribuūtur. vñ
corruptō terminat intrinsece ad nō ens ⁊ capit nomen ab eo idō
si illud nō ens sit bonū suū oppositū scz ens erit malum.

Arguit Et illo seq̄ret q̄ iste loc⁹ ñ debez poi int̄ locos i
trisecos. ⁊ a ꝓcomitātib⁹ sbam eo q̄ t̄min⁹ iferēs
et t̄min⁹ illat⁹ opponūt Dōz q̄ fz ȳitatē ñ ē loc⁹ intrinsec⁹. sz ex
trinsec⁹ ⁊ reducit ad locū aliū extrīsecū scz ad locū a cōtradicto/
rie oppositis. Sed ponit hic int̄ locos intrinsecos. qz generatō et
corruptio opponunt modo opposita turta se posita magis elu/
cescunt. ⁊ vnum oppositoꝝ cognoscitur p reliquum.

Arguit Hic arguit ꝓstructie corruptō xpi fuit bona. g⁹
xp̄s fuit mal⁹. ⁊ tū añs ē vez ꝓñte exñte falso.
Dō q̄ p accñs corruptō xpi fuit bona. scz ad redimēdū nos. sz nō
fuit simpl'r bona. ymmo fuit pessīa fz se ig̃ztū fuit ablīa vite xpi

Arguit Nō seq̄t corruptō xpi fuit p accñs bona. g⁹ xp̄us
fuit p accñs mal⁹. ⁊ tū arguit p istū lo⁹ Dōz
q̄ male arguit qz in isto loco dēt argui de bonitate ⁊ malitia que
cōueniūt p se corruptioni ⁊ corrupto. Et iā hic nō solū arguitur
respcū illoꝝ p̄dicatoꝝ bonū ⁊ malū. sz cū addito scilicet per acci
dens quod non debet fieri.

Bus vt hic suit ē ope.

Hic cōsequēter determiat de loco ab vsib⁹. Et primo
diffinit vsum dicens. q̄ vs⁹ est opatio rei vel exercitium ipsius.

vt exercitiū siue opatio securj ē secare. Et capit ḣ vsus generalr p q̃cunqz operaro̅e rei ad quā res ordinat. siue in illa opatōne vtēs vtat instrumētis siue nō. ⁊ sic volitio ⁊ intellectio stj vsus Dem̄ diffinit locū ab vsib⁹. di. Qj est hītudo ipsi⁹ opatōis ad illud cui⁹ est operatio siue vsus. vt eq̃tare est bonū. g̃ equ⁹ est bonus. Maxima. cui⁹ vsus bon⁹ ē ipm q̃qz bonū. Et ē ꝓstructiu⁹ et destructiuus vtz in littera

Arguit Usus rei ē finis rei. g̃ iste loc⁹ ñ distiguit a loco cause finalī. Dō. q̃ vsus capit duplr. Uno⁹ vt est in intentō̅e agētj. ⁊ sic bñ sumit ab eo locus a cā finali Alio⁹ capitur vt ē in executō̅e opis. ⁊ ḣ duplr. Uno⁹ p ꝓpatiōem ad cām efficientē vel ad ipm vtentē. sicut vsus securis pt cōpari ad hoiem vtentē securi. ⁊ sic itez ab eo nō sumit iste locus. Alio⁹ capitur per cōparatōz ad rem vsitatā. ⁊ sic vocat ḣ locus ab vsibus. ⁊ est ab alijs distinct⁹.

Querit Quare dr ab vsib⁹ in plri nūo. ⁊ nō ab vsu in singulari nūo. Rndet q̃ iō. qz vnu⁹ rei pñt esse plres vsus. ⁊ ab oib⁹ illis pt argui ad rē vsitatā

Arguit Nō seq̃tur ꝓstructiue eq̃tare ē bonū. g̃ equ⁹ claud⁹ ē bon⁹. Dō. q̃ ibi nō arguit ab vsib⁹. qz eq̃tare attribuit eq̃ in cōi. ⁊ g̃ dz sic argui. eq̃tare ē bonū g⁹ equ⁹ ē bon⁹. vl eq̃tare eq̃ claudi ē bonū. g⁹ equ⁹ claud⁹ est bon⁹. ⁊ tūc sicut añs ē falsū ita ⁊ ꝓns. Et silr nō seq̃tur. dare elemosynas ē bonū g⁹ elemosyna ad ḣ furata ē bona. qz deberet sic argui. dare elemosynā furatā ē bonū. g⁹ elemosyna furata ē bona. qz alias nō arguit ab vsib⁹ ad snū vsitatū qd tñ req̃ritur

Cōiter accñtia sūt duplicia

Hic determinat de vltimo loco intrinseco. s. de loco a cōiter accñtibus. primo distinguēs duos modos cōiter accñtiū. nā q̃dam stj accñtia q̃ q̃qz ꝓsequunt se. sed nō sp. vt ille q̃ ē compt⁹ iterdū ē adulter. sz nō sp Uñ compt⁹ dr ille q̃ hz crispos crines pectine erectos. Alia stj accñtia q̃ sp ꝓsequunt se. ⁊ illa adhuc stj duplicia. nā q̃dam sunt q̃ insūt cōuertibilr subiecto. vt risibile ⁊ flebile insūt hoi ꝓūtibilr. silr hīe duo cornua ⁊ duos dētes ꝓūtibiliter conuenit aialibus ruminātibus Alia sunt accñtia q̃ insūt necessario. sed non ꝓuertibiliter vt deliquere ⁊ penitere. qz bene

seqtur. pœnitet. ergo deliquit. ⁊ nõ ecõtra. Etiã omne aial habẽs plumas nõ mingit. sz nõ ecõtra. ⁊ ab illis q̃ se neccãrio ꝓsequũt solum sumit iste locus dyalectic⁹. Et vz ꝓstructiue ⁊ destructiue. Cõstructiue sic iste pœnitet. g⁰ deliqt. Maxima. si cõiter accẽtiũ posteri⁹ inest. tũc oz ꝑus fuisse. Destructiue sic. iste nõ deliqt. g ñ pœnitet. Maxia tz ꝑ oppositũ. qz si cõiter accẽtiũ ꝑus nõ inest ⁊ posterius non inerit.

Arguit Non seqtur. ds pœnituit. g deus deliquit vl pecauit. qz aũs ē vez. nã vt hz scriptura dixit ds pœnitet me fecisse hoiem. ⁊ tñ ꝓñs ē falsum Dõm q pœnitẽ capitur dupl'r. Uno mõ ꝓpꝛie put est pœnitentiã agere ꝑ peccatis voluntarie cõmissis. ⁊ sic deus nõ pœnituit Alio mõ cupitur cõiter ꝑ dolere. nõ tñ ꝓpꝛie. qz dolor ⁊ furor nõ cadunt in deum. ⁊ sic ds pœnituit ꝑm quandã similitudinẽ ꝑ peccatis nostris. Etiã qñ arguit sanci pœnituerũt ⁊ tñ nõ peccauerũt. Dõm q lz sãcti in ꝓpꝛijs ꝑsonis nõ peccauerũt. tñ coꝝ parẽtes peccauerũt. ⁊ g oportebat eos facere pnãm ꝑ peccatis q̃ ꝓtraxerũt a parentib⁹ Et beata ꝗgo pœnituit nõ ꝑ peccatis cõtractis. sed solũ qz parẽtes eius peccatũ cõtraxerũt

Equit de locis extrise.

Postq̃z. P. h. determinauit de trib⁹ locis itrinsecis a substãtia ⁊ de octo locis a cõcomitãtib⁹ sbam. hz ꝓñr determinat de septẽ locis extrinsecis. Ratõ ordinis est. qz opposita iuxta se posita magꝭ elucescũt. sz locus extrinsec⁹ ⁊ itrinsec⁹ stz oppositi. g⁰ ptz ordo. Alia causa est. qz medius locus ptẽ capit a loco itrinseco. ⁊ ꝑtem a loco extrinseco. g⁰ oz ꝑus scire q̃d sit locus intrinsec⁹ ⁊ q̃d extrinsecus. eo q medũ ꝓgnoscitur ꝑ pticipatõem suoꝝ extremoꝝ Et ꝑmo excusat se de diffinitõe loci extrinseci. eo q dcã ē. secdo diuidit ipm in septẽ locos. vtz in textu. Et ꝑmo determinat de loco ab oppositis q̃ verior mõ pticipat natura loci extrinseci. ⁊ ē locus ab oppositis hitudo vni⁹ oppositoꝝ ad alind. Primo g diuidit oppositũ. di. O ꝓpositoꝝ q̃tuor stz spẽs. scz relatiua. ꝓtrarietas. ꝑuatio. ⁊ cõtradictio. q̃ꝝ spẽꝝ sufficientia q̃ratur in postpdicamẽtis

Arguit De spẽbus oppõis determinat in postpdicamẽtis g⁰ nõ dz hz determinare de eis. Dõm q nõ ē incõ

nenicēs q vnū ⁊ idē determinet in diuersis locis dr̄ñter. fm diū/
sas rōes. Nā in ꝑmo tractatu determinat de oppōe. in postꝑdica/
mētis. ⁊ sil'r hic. sz dr̄ñter. oppō eiꝰ capit dupl'r. Uno mō p ab
soluta oppōe simplicū terminoꝝ. s. p repugnātia duoꝝ extremo/
rū nō ꝓmittentiū se in eodē respectu eiusdē. ⁊ de illa agitur ī po/
stꝑdicamētis. Alio mō capit p oppōe ꝓpōnū. vt est repugnā/
tia duaꝝ ꝓpōnū cathegoricaꝝ vtroq; termino fm eundē ordinē
ꝓcipantiū. ⁊ sic de oppōe determinat in ꝑmo tractatu. Sz hic
determinat de oppōe put in spēbus ipsius oppōis ꝑmo mō fun
dantur loci dyalectici.

Arguit Illus ē locꝰ ab oppositz. gꝰ ḣ male determinat
de ipsꝰ. Ānꝰ ꝓbat. qz in oī loco dyalectico terminꝰ
iferēs dz īferre terminꝰ illatū. sz vnū oppositoꝝ n ifert aliud. sz po
tiꝰ destruit ipm. Dōz q vnū oppositoꝝ nō infert aliud affirma
tiue tñ bñ negatiue. eo q vnū includit negatōz alterī. iō posito
vno in aliq sbco destruit reliquū respectu eiusdē sbiecti.

Arguit Propō affirmatiua nō infert negatiuā. qz nō
seqtur. hō currit. gꝰ aīal nō currit. gꝰ vnū oppo
sitoꝝ in ꝓpōe affirmatiua nō infert aliud in ꝓpōe negatiua.
Dōz q ꝓpō affirmatiua formal'r nō infert negatiuā. tū bñ ma
terial'r. s. ꝓpter terminos ibi positos. qꝝ. s. vnꝰ includit negatōez al
terī qd nō fit in dicto argumēto

Relatiue opposita sūt que:

Hic ꝓseqtur membra istius diuisionis. Et ꝑmo ꝑmū. dr. Re
latiue opposita sunt q posita se ponūt. ⁊ perempta se perimūt. qa
alterꝝ sine altero esse nō ꝑt. vt pater ⁊ filius qñ capiunt forma
liter. Sz locus a relatiuis ē hitudo relatiui ad suū correlatiuū.
et tenet ꝓstructiue ⁊ destructiue vt hz in lra videri. Et nō ē idem
locus a relatiuis ⁊ a relatiue oppositz. qz stz alie marie in loco a
relatiuis ⁊ in loco a relatiue oppositis

Arguit Nō seqtur pr ē sapiēs. gꝰ filiꝰ ē sapiēs. Dñs ē
ꝓnceps. gꝰ Ꝓuus ē ꝓnceps. Dōm q locus a re/
latiuis nō tz respectu ē vt ꝑdicat terciū adiacēs. sz solū vt ꝑdi/
cat scōm. nisi argueret in ꝑdicatis ēntialib⁹. vt pr ē al' rōnale
gꝰ filiꝰ. Et qñ dr nō seqtur. pater petri est. gꝰ filiꝰ petri est. Dōz.
q hic non arguitur a relatiuo ad suum correlatiuū. quia pater.

qz hꝫ p correlatiuo filiũ cap tũ in cõi. ⁊ nõ cũ terminatõe

Arguit Nõ seqtur iohes ē pz hois. g iohes nõ ē filius hois. ⁊ tñ arguit a relatiue oppositꝫ. Dõ. q tũc oz arguē a sbco terminato. ⁊ g oz sic argui. Johes ē pz hois. g. nõ est filius eiusdē hois

Cõtrariorꝫ quedã sunt me.

Hic pñr terminat de loco a ꝓtrarijs. ⁊ p mo oñdit qd sit ꝓtrarietas. di. q ē ꝯriorꝫ oppõ. vt albi ⁊ nigri. Secõo diuidit ꝓtraria in mediata ⁊ in imediata. ⁊ rõ illi⁹ est. qz nõ sumit idē locus in ꝓtrarijs mediatis ⁊ imediatis: Uñ ꝓtraria mediata sunt qꝫ ñ est necē alterꝫ inesse sbiecto susceptibili. vt albũ nigꝫ. Sz ꝓtraria imediata sunt qꝫ est necesse alterꝫ inesse sbiecto susceptibili. vt oīs nũs est par vl' impar. oē aial est sanũ vl' egꝫ. Loc⁹ a ꝓtrarijs ē hitudo vni⁹ ꝯriorꝫ ad reliquũ. ⁊ est ꝓstructiu⁹ ⁊ destructiuus. Sz nõ vz in ꝓtrarijs mediatis destructiue nisi obseruent aliq ꝑditões. ꝑma est q arguat cũ cõstantia sbiecti. Secõa est q arguat cñ remotõe mediorꝫ ꝯriorꝫ. vt hoc corpus nõ ē albũ nec medio colore colorati. ergo est nigꝫ. Tercio reqritur q arguat respectu subiecti susceptibil'. Et ad hoc q valeat in ꝓtrarijs imediatis destructiue reqrunt due ꝑditões. ꝑma est q arguat cum cõstantia subiecti q̃re non seqtur. adam nõ est sanus. g est eger. Secõa cõditio est. q arguat respectu terminati subiecti ⁊ susceptibil'. ⁊ ergo nõ seqtur lapis est nõ san⁹. g est eger. eo q lapis nõ est susceptibil' sanitatis.

Arguit Nõ seqtur. hoc scutũ est albũ. g nõ est nigꝫ. qz scutũ pt esse p vna pte albũ ⁊ p alia pte nigꝫ. Dõz negãdo añs. nã ista est falsa. hoc scutũ est albũ. qz tale scutũ nec ē simpl'r albũ. nec simpl'r nigꝫ. sz fm qd albũ. ⁊ fm qd nigꝫ ⁊ sic albedo nõ iest satis extẽse. quare nõ oz tale argumentũ tũ valé vt dictũ ē in pdicamtis

Arguit Nõ seqtur in ꝓtrarijs imediatis. ꝗ aial nõ est egꝫ g ē sanũ. qz aliqõ est aial hñs corp⁹ neutꝫ Dõm q sanũ ⁊ egꝫ capiunt dupl'r. Uno⁹ put sbdunt sensibili iudicio medicorꝫ. ⁊ sic sunt cõtraria mediata Alio mõ capiũt sanũ ⁊ egꝫ put cõsistũt in adequatõe vel inadequatõe humorꝫ cõstituentiũ aial. ⁊ tũc bene seqtur. qz vno posito in sbcto alterꝫ

remoueť. licet medici hoc nō cognoscant

Priuatie opposita sūt que.

Hic pñr determinat de loco dyalectico fundato in ꝓuatiue oppositis. ⁊ ꝓmo diffinit ꝓuatiue opposita sicut dcm ē in ꝑdicamēt. Sz locꝰ a ꝓuatiue oppositē hītudo ꝓuatōis ad habitū. vl' ecōtra. Et simpl'r iste locꝰ tm vz ꝓstructiue. vt iste ē videns gꝰ nō ē cecꝰ. vl' ecōtra iste ē cecꝰ. gꝰ nō ē videns. ⁊ sic dz argm a positō ē vniꝰ ad destructōz alteriꝰ. Sz q̄ valeat a nō esse vniꝰ ad esse alteriꝰ destructiue req̄runť tres ꝓditōes. ꝓma ē q̄ arguať cū ꝓstātia sbci et gꝰ nō seq̄tur añxps nō ē videns. gꝰ ē cecus. qz antixps nō ē in rex natura. Secda q̄ dz argui respectu sbiecti susceptibil'. ⁊ gꝰ nō seq̄tur. lapis nō est videns. gꝰ est cecus. qz lapis nō est sbcm susceptibile visionis. Tercia q̄ arguať tpe determinato a natura et ergo nō seq̄tur. catulus iste est habēs oculos ⁊ nō videns ante nonū diem ergo est cecus. qz tempus nō est determinatū a natura ante nonum diem

Arguit Non valet ꝓstructiue p istū locū. iste q̄escit. ergo nō moueť. posito casu q̄ aliq̄s sederet in naui tūc q̄esceret. ⁊ tn moueret. Dō. q̄ nō ē incōueniēs q̄ idez p se q̄escat ⁊ moueať p accns. qz talis in naui q̄escit p se. sz moueť p motōem nauis p accns.

Arguit Nō vz dormiēs nō ē videns. gꝰ ē cecꝰ. gꝰ nō tz ille locꝰ negatiue. Dō. q̄ nō videns capiť dupl'r Unoꝰ ꝓuatiue. alioꝰ negatiue. ⁊ h̄ dupl'r. Unoꝰ vz id ē nō habēs visum. Alioꝰ vz tantū sicut nō vtēs visu. Nō qn capitur ꝓmo mō. put negat habitū visus. tūc opponiť ceco. ⁊ tūc dormiens nō est non videns. qz adhuc habet poñam visuā. ⁊ ergo añs tunc est falsum. sicut ⁊ pñs. sed qn capitur negatiue ⁊ ꝓmo modo. tunc itez est falsum. sed secdo mō est vez. ⁊ non arguitur penes istum locum

Cōtradictio est oppō cuiꝰ.

Hic pñr determinat de loco a ꝑdictozie oppositis. ⁊ ꝓmo diffinit ꝑdcōem. di. Q̄ est oppō cuiꝰ fm se nō est dare mediū. Rō istiꝰ diffinitōis est. qz ꝑdictio est inter ens ⁊ nō ens. sed omne qd̄ est ꝓtinetur sub ente. ⁊ omne qd̄ nō est ꝓtinetur sub non ente. ergo

nō est medium inter ꝯdictorie opposita. Sz diceres. inter ens ⁊ nō ens est mediū. scz ꝯdictio. gᵒ diffinitio ē falsa. Dō. q dupler est medium. scz fm rem ⁊ fm rōem. tūc dr q iter ipsa bene ē medium fm rōem. sz nō fm rem

Notandū Q dupler ē ꝯdictio s. ꝓpōnū ⁊ ēminoꝝ seu reꝝ. de ꝯdictōe ꝓpōnū determinat ī ꝑmo tractatu. sz de ꝯdictōe iminoꝝ siue reꝝ determinatū ē in postꝑdicamētis. ⁊ vtriqꝫ ꝓuenit diffinitio ꝑdicta sīl' iste locus valz in vtraqꝫ ꝯdictōe affirmatiue ⁊ negatiue. Sed in ꝯdictōe ꝓpōnū debet argui respectu hoꝝ ꝑdicatoꝝ vere ⁊ falsum. vt sortē currere est vere. q̄ sortem non currere est falsum. Omnē hoīem currere est vere. ergo quēdā hoīem non currere est falsum. Destructiue sic. sortem nō currere est falsum. ergo sortem currere est verū. Maxima. si vna ꝯdictoriaꝝ ꝓpōnū est vera. reliqua erit falsa et ecōtra. Sed in ꝯdictione terminoꝝ arguitur ab affirmatōne vnius ꝯdictoriaꝝ ad negatōnem alterius de aliquo subiecto. et ecōtra. vt sortes est homo. ergo sortes nō est non homo. Maxima: posito vno ꝯdictoriaꝝ in aliquo subiecto. ab eodem remouetur reliquum

Arguit Nō seqtur negatiue. pluuiā cras fore ē vere. gᵒ nō fore cras pluuiā ē falsū. qz neutre istoꝝ ē verū vl falsū. igr locᵒ a ꝯdictorie oppositi nō vz. Dōm lz neutrū istoꝝ ꝓtradcōrioꝝ sit vere determinate. altere tū ipsoꝝ ē vere indeterminate. qz stⁿ de futuro ꝓtingēti. de q nō ē ꝓxīmas determinata

Disparata sūt que non sūt

Hic determinat de loco a disparatis q tū locus ad ꝑdictos reducit et ꝑmo ondit q stⁿ disparata. dr. q disparata stⁿ q tm stⁿ diūsa nulla ꝓtrarietatis repugnātia. i. nō fm aliqd genᵒ ꝑdicte oppōnis. vt hō ⁊ asinᵒ. Sz locᵒ a disparatis ē hītudo vnᵒ disparatoꝝ ad reliquū. ⁊ tz solū affirmatiue. vt sortes ē hō. q̄ nō ē asinᵒ. Maxima. cuicūqꝫ ꝓuenit vnū disparatoꝝ. ab eodē remouet reliquū Ratō quia disparata non possunt de seinuicē verificari. nec de eodem tercio predicari

Arguit Quecūqꝫ stⁿ opposita debēt ꝓtineri sb aliq̄ spē. oppōis. sz disparata stⁿ opposita. q̄ ꝓtinēt sb aliq̄ spē oppōis. Maior ꝓbatur. qz nihil ē in gene q̄n sit in aliq̄ spē

rũ. Dõ. q̃ ḣ ẽ vera formal'r l' virtual'r siue reductiuẽ. Ubi q̃ruis di sparata nõ sunt in spẽ ali q̃ formal'r. tũ virtual'r. Et g̃ p̃t dici q̃ oppositio disparata reducatur ad oppõem contrariam rõne differentiarũ constituentiũ. vel ꝓ modum potest reduci ad oppositionem priuatiuam

Arguit Non valet destructiue per istum locum. hoc ẽ album. g̃ non est dulce. ⁊ tũ album ⁊ dulce sunt disparata. Dõm q̃ album ⁊ dulce decretiue nõ sunt disparata. q̃a possunt ambo inesse vni subiecto. vt lac est albũ ⁊ dulce Sed qũ sumunt abstractiue tũc sunt disparata. vt ḣ ẽ albedo. g̃ nõ est dulcedo. ⁊ sic vd iste locus in abstractis ⁊ nõ in decretis. Maria. de q̃cunq; verificat vnũ disparatorũ abstractiue. ab eodẽ remouet ⁊ reliquũ. Dd notãter abstractiue. q̃ si sumant decretiue. tũc bene verificant de eodẽ. vt nõ sequitur hoc est q̃le. g̃ nõ est q̃tum. q̃ in eodem subiecto inueniũt. Sil'r nõ sequitur. sortes est logicus. g̃ nõ est grãmaticus: sed bene sequitur si ita arguat. hec scientia est grãmatica. g̃ non est logica

Maior vt hic sumit ẽ quod.

Hic dñr determinat de loco a maiori Et primo diffinit maior. dicẽs Q̃ maius ꝓ q̃ hic sumit ẽ quod supponit alicui in potentia. et virtute. sed minus est qd̃ ei supponit. Et locus a maiori est habitudo ipsius maioris ad minus. Et vd tũ destructiue ⁊ ḣ tribus modis primo pando duo subiecta ad vnũ pdicatũ. vt rex nõ p̃t expugnare castrũ. ergo nec miles. Secdo mõ ecõtra pando duo pdicata ad vnũ subiectum. vt rex non p̃t expugnare villam. g̃ nec ciuitatẽ. Tercio cõpando duo subiecta ad duo pdicata. vt rex nõ p̃t expugnare castrũ. g̃ miles nõ p̃t expugnare ciuitatẽ. Maria. si illud qd̃ magis videt inesse nõ inest. nec etiã illud qd̃ minus videt inesse inerit

Arguit Non valet destructiue. rex non p̃t expugnare ciuitatẽ. ergo nec dux. q̃ posset pingẽ q̃ dux esset maioris virtutis ⁊ potestatis q̃ rex. ⁊ sic posset expugnare ciuitatẽ. Dõm q̃ bene valet qũ cetera sunt paria. sed qũ q̃libet habet potentiã ꝓ suam dignitatem. sed argumentũ assumit imparitatẽ quare non sequitur

Arguit Nõ sequitur ds nõ pt peccare. g nec hõ. ⁊ tñ ibi arguit p locũ a maiori negatiue. Dd. q lz ds sit maior fm ꝓtutẽ q3 hõ. nõ tñ ad peccãdu. nec arguit ibi a maiori. qz peccare nõ ē fortit potētis. sz fragil'r deficiētis. ⁊ g nõ pueniit deo. Loc⁹ a minore ē hitudo minoris ad mai⁹. ⁊ sp ē ꝛstructiu⁹. vt miles pt expugre castr. g rex Maxia. si qd min⁹ videt inesse iest ⁊ id qd mag3 videt inesse inerit

Arguit Nõ vz ꝛstructiue a minore ad mai⁹. miles pt p ijcē lapidē ad decē pedes. g rex. Sl'r nõ vz iobãnes pt portare cētũ libras. g⁰ pt portare mille libras. Dd. q du pl'r aliqd supponit alteri in poña. Uno⁰ fm poñam ⁊ ꝓtutē personalē. ⁊ tũc vex ē. q miles pt pijcē lapidē ad decē pedes ꝓpter suũ robur corpale. ⁊ rex nõ possit ꝓpter corpis sui tenuitudinē sz tũc nõ arguit p istũ locũ. qz tũc pdicatũ nõ videt min⁹ iesse militi Alio⁹ nõ fm se ⁊ absolute. sz fm poñam domiatiuã ⁊ ipe rialē q p exercitũ ad vicēdũ ꝛducit. ⁊ sic in dictꝰ argumꝰ añs ñ pt eē vex sine ꝛñte. Potest etiã dici. q ibi nõ arguit p locũ a minori. qz nõ videt min⁹ q iohes pt portare cētũ q3 mille. sed fm ꝓificatõz locutõis arguit a maiori ad min⁹.

Notandũ Q3 dupl'r pt argui a minori ad mai⁹. ꝛstructiue. Uno⁰ ꝛpando duo sbcta ad vnũ pdicatũ. vt miles pt expugre ciuitatē. g⁰ rex. Alio⁰ ꝛpant duo sbcta ad duo pdicata. vt miles pt expugre ciuitatē. g⁰ rex villã. Maxima. si illud qd minus videtur inesse inest. ⁊ illud qd magis videtur inesse inerit

Similitudo est rex drñtiũ

Hic determinat de loco a sil'li. ꝓmo oñdẽs qd sit sil'litudo. secdo oñdit quõ arguit p locũ a sil'li. dicẽs ꝓmo. q sil'litudo ē rex drñtiũ eadẽ qlitas. q diffinitõ ꝓus sufficiẽter ē declarata Sz loc⁹ a sil'li ē hitudo vni⁹ similiũ ad reliquũ. ⁊ tz affirmatie ⁊ negatiue Exẽpla cũ maximis in lra sat3 clare habetur

Arguit Nulla relatio ē qlitas. sz sil'litudo ē relatõ: g ñ ē qlitas. Dd. q sil'litudo nõ ē formal'r qlitas. sz causal'r solũ. qz causat er eadẽ qualitate in spe. ⁊ etiã materialit. quia qualitas est primũ fundamentũ relationis illiusque dicitur similitudo.

Arguit Res differētes nō pnt hīe eandē qualitatē ergo male dr q sil'itudo sit rer drñtiū eadē qualitas. Añs pbat qr accñtia nn merātur pm numerositatē suorūz subiectorū. si ergo sunt res drñtes q̄litates earū erūt diūse. Dicendū q̄ūs res differētes ñ hnt eandē qualitatē in numero. tñ in specie ꝛ qua ydemptitate solum loquitur diffinitio

Arguit Nō sequit sicut se hz visus ad corpus ita se hz intellect9 ad aiaz. sz visus ē ps corpis integral' ergo intellcūs ē ps aīe integlis. ꝛ tñ arguit ostructie p istū locū. Dōz q hz ñ arguit p locū a sil'i inq̄ztū sil'ia stz sz iq̄ztū drñt. dēz g sic sbsumi. sicē se hz visus ad oculū ita intellcūs ad aiaz. sz vis9 ē q̄dā vr9 ocl'i. g intellect9 ē q̄dā virt9 aīe. ꝛ tūc bñ arguitur

Arguit Hic vtrūq̄z sile est ps integralis ꝛ tñ nō seq̄tur sicut oculus est in corpe ita ꝛ aures. sz oculis corporis videm9. g9 auribus corpis videm9 Dōm q licet cōueniāt oculi ꝛ aures inq̄ztū sunt ptes integrales. tñ nō cōueniūt in hoc qd est videre. ꝛ sic nō arguit ibi p locū a simili.

Arguit Hic arguit destructie ꝛ tñ nō seq̄t sicut se hz risibile ad hoīez ita se hz hinnibile ad equū. sz risibile nō ē drñtia hoīs. g hinnibile nō ē drñtia equi Dōm q totum argumētū est verū. qr hinnibile nō est drñtia equi. sz pt poni loco drñtie ignote. ppria añt drñtia hoīs est nobis nota scz rōnale quare nō est necesse q risibile ponatur ad circūloquendū eam

Proportio ē rer differētiū.

Hic pñter determiat de loco a pportōe. Et dicit q pportio ē rerū drñtiū eadē habitudo. Et differt locꝰ a pportōe a loco a sil'i. nam in loco a sil'i attēdit compatio inherētie. ideo ibi sic arguit sicut risibile inest homini. ita hinnibile inest equo. sz in loco a pportōe denotat cōpatio habitudinis. vt sicut se hz risibile ad hominē. ita rudibile ad asinū. et sic de alijs

Querit Quid est locus a pportōe. Dōm q est habitudo vnꝰ pportionabiliū ad reliquū. Et tēnet ostructie ꝛ destructie. Constructiue vt sicut se hz rector scolariū ad scolas. sic se hz rector nauis ad nauē. sed rector scolarium eligēdus est nō sorte sed arte. ergo rector nauis eligēdus est non

sorte sed arte. Maxima de pportõib⁹ idem est iudiciũ. Exemplũ extra textũ cõstructie sicut se hñt duo ad quattuor ita se hñt tria ad sex. sz duo sunt dimidiũ ad q̃ttuor ergo tria sunt dimidiũ ad sex. Maxima semp est eadẽ. Sz destructiue sic arguit. sicut se habent duo ad tria. ita se hñt quatuor ad sex. sed duo non sunt dupla trium ergo quattuor non sunt dupla sex.

Arguit Nõ sequit sic se hñt q̃ttuor ad sex. sic se hñt sex ad octo. sz q̃ttuor hñt se ad sex in pportõe sesquialtera. ḡ sex habebũt se ad octo ĩ pportõe sesquialtera Dõm q̃ ibi nõ bñ arguit qz mutat pportio geometrica in arismetricam Sz dz sic argui. sicut se hñt q̃ttuor ad sex. ita se hñt sex ad octo. sz sex excedũt q̃ttuor in duob⁹. ergo octo excedũt sex in duobus.

Arguit Nõ seq̃tur sic se hz son⁹ ad auditũ sic se hz color ad visum. sz son⁹ pcipit ab auditu ĩ tenebris. ergo color pcipit a visu in tenebris. z tñ arguit ibi p locũ a pportione affirmatie g⁹ nõ valet. Dõm q̃ ibi nõ arguit a pportionabilib⁹ inq̃ztũ pportionabilia sunt. Uñ in hoc ista dñt qz sonus pcipit in tenebris ab auditu. sz color nõ pcipit in tenebris a visu. ad videndũ em̃ req̃rit dyaphanũ illuminatũ sonus vero diffundit sine lumine p medium. Sz dz sic argui. sicut se hz son⁹ ad auditum. ita se habet color ad visum. sed sonus est ppriũ obiectũ auditus. ergo color est ppriũ obiectum visus.

Transsumptio ē duplex

Hic petrus his. volens determiare de loco a trãssumptione diuidit trãssumptõez. Dicẽs q̃ quedã est trãssumptio q̃ dictõ vel orõ ppe vnũ significãs trãssumit ad significãdũ aliud ppter similitudinẽ in eis reptã. Exemplũ de dictõe vt videre sumit p florere in prato. qz vtrobiq̃z est similitudo letitie. Exẽplũ de orõe vt lit⁹ arat. olim vẽdit. Alio⁹ sumit trãssumptio q̃ res aliqua significata sub noie min⁹ noto trãssumit sub noie magis noto. vt phs significat noie sapiẽtes. Et dñt dupl'r nã a prima sumit fallacia equocatõis q̃ arguit in dcõne. in orõe aũt sumit fallacia amphibologie. sz a scõa sumit loc⁹ dyalectic⁹ extrinsec⁹. Scõo dñt qz ĩ pma sumit vna vox p diuers reb⁹. in scõa vero sumũtur diuerse voces p vna re.

Querit Quid sit locus a trãssumptõne. Dõm q̃ est

habitudo trãssumptionis ad transsumptum. Et continet quat-
tuor argumẽta ⁊ quattuor maxias q̃ pñt faciliter haberi i textu

Arguit Ab istꝭ signis vno scz magꝭ noto ⁊ alio minus
noto sumit locꝰ intrisecꝰ a nois interp̃tatõe. er/
go nõ dꝫ ab eis sumi locus extrinsecꝰ a trãssumptõe. Dñm q̃
locus a trãssumptõe differt a loco a nois interp̃tatõe tripliciter.
Primo qꝛ in loco a trãssumptõe sumit nomẽ magis notũ p no
mine minus noto sꝫ in loco a nois interp̃tatõe sumit oꝛõ magis
nota p dictõe minus nota. Secdo differũt qꝛ vnꝰ est intrinsecꝰ
alius vero extrinsecus. Tercio illi loci sunt differentes q̃ habent
diuersos terminos inferẽtes sꝫ sic ẽ de illis nã a loco a transsum
ptiõe terminꝰ inferẽs est dictio sꝫ a loco nois interp̃tatõe ẽ oꝛõ.

Arguit Non seqũtur homo est animal ergo hũanitas ẽ
animal. ⁊ tñ arguit p locũ a trãssumptõe. qꝛ hõ
est nomen nobis magis notuꝫ q̃ humanitas. Prima ꝓs ꝓbat
qꝛ añs est verum et consequens falsum. Dicendũ licet homo
sit nobis magis notum ⁊ humanitas minus notum. nõ sunt tñ
idem fm rem et modum essendi siue significãdi. qꝛ hõ significat
essentiã cõcretiue et p respectũ ad supposita. hũanitas vero trãs/
sumptiue. ideo inter illa duo non est trãssumptio.

Autoꝛitas iudiciũ ẽ sapiẽtis

Hic finaliter determiat de loco ab autoꝛitate. cuius rõ est qꝛ iste
locus est debilissimꝰ inter oes alios nisi arguat ab autoꝛitate il/
lius qui nec fallere nec falli p̃t. qꝛ ꝓpter nrm affirmare vel nega/
re nihil mutat in re. ꝓmo peri hermenias. Et primo diffinit au/
toꝛitatẽ dicẽs. q̃ autoꝛitas est iudiciũ sapiẽtis in sua facultate l'
scia. Vñ dictũ sapiẽtis duplicit capit. vno mõ cũ rõne ⁊ sic fun/
dat autoꝛitatem. Alio mõ simpliciter sine rõne et sic nõ acceptat
quia nihil variaretur in re siue diceret siue taceret. Sed locꝰ ab
autoꝛitate est habitudo autoꝛitatis ad ꝓpõẽꝫ cui cõuenit auto/
ritas. vel est habitudo autoꝛis ad aliqd̃ p eum ꝓbatum. ⁊ tenet
affirmatiue tm̃. vt phꝫ dicit tria esse principia rerum naturaliũ
ergo sunt tria. locus ab autoꝛitate. maxima vnicuiq̃ expto credẽ
dum est in sua scientia. Cuiꝰ rõ est quia si sapiẽs dicat aliquam
ꝓpositionem in q̃tum sapiens tũc oportet illam esse veram. qꝛ si
diceret aliquã falsam in hoc non esset sapiens et exptus.

Notandũ Q; dupl'ꝑ ē autoꝛitas q̃dã ē autoꝛitas hũana ⁊ q̃dã ē diuina. Auctas hũana ē iudiciũ hoīs in sua scia. Autoꝛitas diuia ē ipsi⁹ dei iudicium. vñ loc⁹ ab autoꝛitate hũana ē debilissim⁹ vt patuit. sz autoꝛitas diuina ē vigoꝛosioꝛ oib⁹ alijs locis. qꝛ fũdat' sup autoꝛe ifallibili.

Ar Propõ nõ capit ꝓitatẽ a sapiẽte iudicãte ⁊ dicẽte eã ꝓaz ergo a tali ꝓpõne q̃ hic dꝛ autoꝛitas nõ sũt loc⁹ dyalecticus. Añs ꝓbat' qꝛ ꝓpõ accipit veritatẽ a re vt inquit ꝓhus. Dõm q̃ licz ꝓpositõ dicta a sapiẽte nõ capiat suã ꝓitatẽ ab ipo tamen capit apparẽtiã veritatis ⁊ credulitatis ab eo.

Arguit Phs dꝛ in peri. ar. q̃ ꝓpt' nim affirmare vl' negare nihil mutat' in re. g⁰ ꝓpt' affirmatõeꝛ sapiẽtis ꝓpõ nõ capit apparẽtiã ꝓitatis Dõm q̃ licz ꝓpt' affirmatõnem sapiẽtis nihil mutat' in re significata p ꝓpõnem tñ bñ mutat' aim⁹ dubi⁹ discẽtis in credulitate ꝓpõnis ꝓpt' autoꝛitatem et iudiciũ sapiẽtis iudicãtis eam esse veram.

Ar Bñ sequit' phs dicit tẽpus nõ pcessisse motũ. ergo tempus nõ pcessit motũ ⁊ tñ arguit' destructie. Et; videt' q̃ nõ valz ꝓstructie. Aresto. dicit mũdum fuisse ab eterno. g mũd⁹ fuit ab eterno Dõm ad ꝑmũ q̃ ibi nõ arguit' destructie sz ꝓstructiue. qꝛ autoꝛitas nõ destruit' licz sit autoꝛitas negatia. Ad scõm dꝛ q̃ Aresto. in hoc fuit autoꝛ nec ex eo male dixit qꝛ mũd⁹ eo mõ ē ꝓpetu⁹ q̃ mõ dixit eũ eē ꝓpetuũ. dixit em̃ q̃ mũd⁹ eēt ꝓpetu⁹ qꝛ ñ ē natural'r ꝓduct⁹. ⁊ h̄ ē vez ꝑm omnes phos ⁊ g ñ erraut in illo q̃ dixit mundum esse perpetuum saltem naturaliter loquendo sicut aliqui sibi false imponunt.

Ar Quicq̃d apparz ē vt patet autoꝛitate antiq̃ꝝ. sz sol apparet bipedalis quãtitatis. ergo ē bipedalis quãtitatis Dꝛ negãdo maiꝛem qꝛ antiqui in h̄ male dixerũt naz aliqñ aliq̃d apparet sicut nõ est qꝛ sens⁹ qñq̃ decipit' circa suũ sensibile.

Ar Nõ valz affirmatie galien⁹ dicit eē quattuoꝛ figuras syllogismoꝝ. g⁰ sũt quattuoꝛ. Dõm q̃ vnicuiq̃ in sua arte credẽdum ē. galienus autẽ nõ fuit in h̄ exptus loycus licet sit exptissim⁹ medicus. ergo sibi nõ ē fides adhibenda in h̄ q̃ posuit quattuor figuras syllogismoꝝ. Vl' pt dici q̃ galienus nõ posuit q̃tuoꝛ eē figũas sill'oꝝ asserẽdo. sz solũ arguẽtã⁰ vt p⁹patuit.

Equit de locis mediis

Postq̃ pr. his. determinauit de locis intrinsecis et extrinsecis. hic inter determiat de locis mediis. Et rō ordinis est. quia locus medius est mediū p participatōez qd̄ psup/ponit cognitionē extremorū. ergo oportz pmo scire extrema scz locum intrinsecū extrinsecū q̃z locū mediū. qz als pcederet ex ignotis. Et primo excusat se de diffinitōe loci medij. Deinde diuidit ipm. qz alius est a cōiugatis. alius a casib'. alius a diuisione.

Notādū Q; ciugata sunt abstractū ⁊ concretū siue denominās ⁊ suū denominatiuū vt fortitudo et fortis. Et dicūt ciugata quasi sub vno iugo significatōis posita qz abstractū ⁊ concretū idē significāt. qz importat eādē formā vt albedo ⁊ albū. sz dñt in mō significādi. qz abstractū significat illā formā sine cadētia ad subiectū ⁊ cum precisione subiecti. Cōcretū ꝯo fcat eā sub inherētia ⁊ cadētia ad suū subiectū.

Arguit Abstractū est causa formalis sui concreti. sz arguendo a causa formali ad suū effectū tenet argumentū p locū intrinsecū. ergo male ponit hic inter locos medios

Dōm q abstractū ⁊ cōcretū capiunt dupl'r. vno mō inq̃tuz abstractū dat esse cōcreto. ⁊ sic est locus intrinsec' vt albedo est. ergo albū est. Alio mō capiūt abstractū ⁊ concretū fm q ptim cōueniūt ⁊ ptim differūt. nā cōueniūt in significatōe ⁊ differūt in mō significādi. ⁊ sic sumit ab eis locus medius. et tūc arguit sp a duobus abstractis ad duo concreta vel econuerso

Querit Qūo tenet locus a cōiugatis. Dōz q tenet cōstructiue ⁊ destructiue. Cōstructiue vt iusticia est virtus. ergo iustus est virtuosus. Maxima si abstractū predicetur de abstracto et cōcretū de cōcreto quia idē significāt. Negatie sic. iniusticia nō est ꝯtus. ergo iust' nō est ꝯtuosus. Maxima si abstractū de abstracto neget et cōcretū de cōcreto. et nō dz argui respcū vnius pdicati qz abstractū et cōcretum differunt in modo significādi. sed si abstractum predicatur de abstracto. tūc etiam concretum predicabitur de concreto

Ir Nō sequit. hō est aīal. ergo humanitas est aīalitas. similiter nō sequit. cecitas est insensibilitas. ergo cec' ē insensibilis. et tamē arguit cōstructie. Dicendū q duplex ē abstra/

ctum.nī q ꝑdī ē qd abstrahit a subiecto vel fundamento. vt albedo nigredo. Aliud ē abstractū quod abstrahit a suis suppositis vt abstracta ꝑ ꝑdicamēto sb tātie. Tūc dicit q hic ꝑt argui ī abstractis ad sua cōcreta q sūt ꝑ ꝑdicamētis accntiū. ⁊ non que sūt ꝑ ꝑdicamēto substātie. qz talia abstracta nō possūt ꝑ se inuicem ꝑdicari neqz ꝑ suis ifeioribus qz ab illis abstrahūt Ad secōz dicit q si insensibilitas neget sensibilitatē cuiuslibz sensus tūc cecus nō ē insensibilis. sed si negat sensibilitatē visus tm. tunc bn sequit qz tunc sensus est. cecitas est insensibilitas. ergo cecus est insensibilis sensu visus.

Arguit Hic arguit ꝓstructie ⁊ tn nō seqt albū ē dulce. ergo albedo ē dulcedo Dōz q duplr ē ꝑdicatō scz p accidēs ⁊ p se. hic vero ꝑt argui in ꝑdicatōibus p se. et nō p accidens. Eadem solutioni soluēdum est istud argumētuz. albū ē quātū. ergo albedo est quantitas.

Casus sūt qui cadūt a princi

Hic secō ꝑmittat ꝑ loco a casibus Et differūt loci a casibus et locus a ꝓiugatis. nā cōiugata dicunt quasi sub vno iugo significatōis posita. sz casus dicūt a cadēdo. qz cadūt id ē ꝑt iuāt ambo ab vno abstracto vt iustū ⁊ iuste a iusticia. qz casus dicūt cōcreta diuersaz ptium orōnis sicut adiectiua nois ⁊ suū aduerbiū. vt fortis ⁊ fortiter. Et ōz locus a casibus ⁊ nō a casu qz plures casus ponunt tā in ante qz in ꝓnte. Et valet iste locus constructiue et destructiue vt patet in textu.

Arguit Casus sūt ꝓiugata. g° isti loci nō distinguūt. Antecedēs pbat qz iust⁹ ⁊ iuste sūt sb vno iugo ꝓcatōis posita. Dōz q scz pnt dici ꝓiugata qztū ad id a quo suūt nomi ꝓiugati siue qztū ad rōem ipositōis nois. tn qztū ad id cui nomē ipomit nō dicūt cōiugata. sz magis ꝓpe noiant casus.

Arguit Hic arguit ꝓstructie ⁊ tn nō seqt iust⁹ ē liberali⁹ ergo qd iuste fit liberaliter fit Dōm q iste loci nō tenz ꝑnes ꝑdicata p accidēs. sz ꝑnes ꝑdicata p se ⁊ ēntialia ista aūt nō ē ēntialis. iust⁹ ē liberalis sed ē denominatiua.

Ar Abstractū cadit a ꝓcreto. g° male ōz ḥ q ꝓcretū cadat id ē diriuet ab abstracto. Dōz q duplr ꝓtigit loq ꝑ abstracto ⁊ ꝓcreto. vno° qztū ad vocalē ꝑmiatōez. Alio° qztū ad signifi

rationē. ꝑmo mō argumētū habz ꝓiratē. sz nō scdo mō qz abstractum quo ad significatōem ē prius ⁊ simplicius cōcreto quare ē principiū eius. ⁊ sic loqtur loycus de ipsis.

Diuisionuz alia fit per ne:

Hic ꝛnter pe. his. vltio dēmīat de loco a diuisione gra cui⁹ distinguit ꝑmo mōs diuisioīs dicēs diuisionū alia fit p negatōez. vt sortes ē hō aut nō ē hō. Alia fit p affirmatōez ⁊ illa ē dupl'r. naz quedā ē p se. alia vero p accns. p se ē tripl'r. nam vna est diuisio generis in suas spēs. vt animalium aliud homo aliud bos. et sic de alijs. vel in differēcias vt animaliū aliud rōnale. aliud irrōnale. Alia est toti⁹ integralis in suas ptes integrales vt domus. alia ps ē ptes. alia tectū alia fundamētū. Tertia est vocis in suas significationes. at canis alius latrabilis. alius sidus celeste alius belua marina.

Querit Qūo dzñt diuisio data p affirmatōem ⁊ diuisio data p negatōem. Dōz q̄ sic quia diuisio q̄ fit p negatōem sp fit p duo mēbra tm. ⁊ daf p imediata qz daf p cōtradictoria inter q̄ n'lū ē medū. Sz dicimo q̄ fit p affirmatōez qnqz fit p duo mēbra ⁊ qnqz p plura nec fit sp p opposita simpl'r lcz mēbra diuisioīs icludat aliqz oppōez. nez fit sp p imediata vt colorato ꝓ aliō albū aliō nigꝝ aliō medio colore

Arguit Diuisio ñ pt diuidi igit. Añs p/ colorati baf qz si diuideref ꝗ eēt p aliā disioez. ⁊ illa iterū p aliā. sic q̄ fierz ꝓcess⁹ i infitū Dō ad scōaz pte ꝑbatōis añcedētz ipaz negādo. q̄ illa diuideref itꝝ p aliā qz ꝗ ñ optz sz est status in diuisione communi diuidente diuisionem.

Arguit Unūqdqz diuidit in ea ex q̄b⁹ ꝛpoit. sz gen⁹ ñ cōponit ex suis spēb⁹ vl dzntijs. ergo nō diuidit in suas spēs vl dzñas Dōm q̄ duplex ē totū. scz totū actuale. ⁊ totum potentiale. Totum actuale includit actualiter suas ptes. non autē totum potentiale. Unde maior est vera de toto actuali. et non de toto potentiali.

Arguit Diuisio vocz in ꝓcata nō ē p se sz p accns. igitur Añs ꝑbat qz sigficatō accidit voci Dōz q̄uz sigficatō accidit voci ꝓz se. ñ tm accidit voci ꝓcatie iqztū ē ꝓcatia sz equoca vox dz sigficatia. ergo p se diuidit in sua significata.

Notandũ Q' diuisio p actũs et' ē triplex. nã q̃dam ē sbiecti in actũtia. vt animaliũ aliud sanũ aliud egr. Alia ē actũtis in. sbiecta vt sanor. aliud hõ. aliõ brutũ. Tertia ē actũtis i actũa. vt sanor aliõ calidũ. aliõ frigidũ

Sed Diuisum nõ debz eē posteriꝰ mẽbris diuidẽtibꝰ. sz accẽs ē posteriꝰ sbiecto. ergo nõ põt diuidi in sbiecta. Minor p bat qz suba ē prior actũte natura tẽpore ⁊ diffinitõe septio metaphysice. Dõm q̃ diuisuz debet esse priꝰ mẽbris diuidẽtibꝰ vel quo ad naturã. vel quo ad nos. q̃uis ergo hic diuisum nõ est prius q̃ ad naturã. est tñ priꝰ quo ad nos qõ sufficit.

Querit Quid ē locꝰ a diuisione ⁊ qũo tenz Dõm q̃ locꝰ a diuisione ē hitudo vniꝰ cõdiuidẽtiũ ad reliquũ. Et locꝰ a diuisione q̃ fit tñ p mẽbra ĩmediate tenet affirmatie ⁊ negatie. Affirmatie ab affirmatõe diuisi ⁊ a positione vniꝰ mẽbrorꝫ ad negatõez alteriꝰ Exẽplũ vt sortes ē hõ vl' ñ hõ sz ipe ē hõ gꝰ nõ ē nõ hõ. Maxia posito vno mẽbrorꝫ diuidẽtium ĩmediatorꝫ in aliq̃ sbiecto ab eodẽ remouet reliquũ Negatie sic sortes ē rõnalis vl' irrõnalis sz nõ ē irrõnalis gꝰ ē rõnal' Maxima remoto vno mẽbrorꝫ diuidẽtiũ immediatorꝫ ab aliq̃ inferiori eidẽ attribuit reliquũ. Sz in diuisione q̃ dat p plura mẽbra q̃z duo sp tenz affirmatie ab affirmatõe vniꝰ ad negatõez alteriꝰ sz nõ sp tenz negatie vt ipiꝰ domꝰ ē pies tectũ ⁊ fũdamẽtuz sz hec ps ē tectũ. ergo non est pies vel fundamentum.

Sed Locꝰ a diuisione ē locꝰ a dispatis. gꝰ male ponit locꝰ distinctꝰ Dõm q̃ mẽbra diuisiois pñt dupl'r ꝯsiderari. vno mõ fm rõnes. ppias eaꝝ. et isto mõ semp sunt opposita vl' dispata ⁊ ab ipis sumit locus extrinsecus a dispatis vl' oppositis. Alio mõ ꝯsiderãt inq̃tũ ptim ꝯueniũt cũ diuiso et ptim differũt et sic ab eis sumitur locus medius.

Sed Nõ seq̃tur aĩal ē aliũ aliud hõ aliud brutũ. sz lapis nõ ē brutũ. gꝰ lapis ē hõ. qz añs est vera ⁊ ꝯñs falsum. et tñ arguit penes istũ locum Dõm q̃ male arguit p locũ a diuisione. qz oportz q̃ diuisum verificet ꝯ subiecto maioris ⁊ cõclusionis. sed animal nõ verificat ꝯ lapide subiecto minoris ⁊ cõclusionis.

Sed Hic nõ seq̃t omne aĩal ē rõnale vel irrõnale. sed nõ omne animal est rõnale. ergo omne animal est irratõnale. et tamen

arguit a mõ pdicto. Dõm q maior pt capi dupl'r. Uno⁹ vt est vna hypothetica disiũctiua. tũc ipsa est falsa. qz vz istã oẽ al' est rõnale vl' oẽ al' ẽ irrõnale. cu⁹ vtraqz ps ẽ falsa. Alio⁹ capit vt est vna cathegorica de disiũcto pdicato. ⁊ sic ẽ ꝯa. sz arguit a nõ distributo ad distributũ ex pte ly aial qd in minore supponit de ꝯminate ppt duo signa se impedientia. ⁊ in ꝯclusiõe supponit cõfuse distributiue. ⁊ g deberet sic argui. oẽ al' ẽ rõnale vl' irrõnale. sz istud al' vel asin⁹ nõ ẽ rõnale. g istud animal vel asinus est rõnale vel irrõnalis

Arguit Non seqtur petrus est asin⁹ vel est nõ asin⁹. sz petrus nõ ẽ asin⁹. g petrus ẽ asin⁹. ⁊ tñ arguit a destructõe vni⁹ ptis diuidẽtis ad positõem alteri⁹. Dõm q male ꝯcludit. sz deberet sic ꝯcludi. g petrus ẽ nõ asinus. ⁊ tunc ꝯclusio est vera sicut aĩs. Cui⁹ rõ est. qz mẽbra diuisionis stẽ asin⁹. et nõ asinus. ⁊ vnũ membr sez asin⁹ negatur. g alter membr. sez nõ asin⁹ inferet affirmatiue Si ꝯo illud mẽbr nõ asinus negaretur in minori. tunc inferret asinus affirmatiue. sed tũc minor esset falsa sicut ꝯclusio Ex oibus istis ꝯcludit q oes loci dyalectici hic ꝯsiderati in vniuerso ⁊ in genere loquendo stẽ vigintiunus. quor vndecim stẽ intrinseci. septẽ extrinseci. ⁊ tres medij. vtz in istis ꝯsibus seqntib⁹.

Non plures assigno locos q̃z q̃nqz ter ⁊ sex
Quor q̃nqz tenet q̃qz sex intrinsec⁹ ordo
Dif. ꝯs. in. substãt. totũ. ps. causa. vel effect.
Signẽs. corrũpens. vsus. cõiter herens
Dicim⁹ hos ĩtra sz septẽ dicim⁹ extra
Oppositũ. maior. minor. adiũgas similisqz.
Proporci. trãssump. sit autoritas. loc⁹ extrin.
Et tres sunt medij. diuisio. ꝯiuga. casus.

Et hec de locis dyalecticis p nouellor logicor exercitatõe dicta sufficiant.

Jrca iniciũ sexti tractat⁹ Pe.

Pysl.q̃ intitulat tractat⁹ de fallaciis seu locis sophisticis. ⁊ extract⁹ ē ex libro elēchorꝫ Aresto: Querit p⁰ q̃d sit sbcm̄ h⁹ tractat⁹. Dōm q̃ est elēch⁹ sophistic⁹. vel syll's sophisticus. qñ general'r capit. Et h⁹ pbat p⁰ p ꝓditōes req̃sitas ad sbcm̄ attributōis. qz ē q̃d cōissimũ it principal'r ꝓsiderata in hac scia. p⁰ notũ. nō trāscēdēs metas. ad qd̄ oia h ꝓsiderata hñt ordinē ⁊ attributōz. Secdo pbat qz illud ē sbcm̄ alic⁹ scie cui demōstrāt iesse passiōes p ppriũ ⁊ ade q̃tũ ei⁹ pn⁷. sz elēch⁹ sophistic⁹ ē hmōi. igr ē h sbcm̄. Nior pbat. qz passio h⁹ scie ē generatm̄ deceptōnis ex pmissis q̃ demōstratur iesse elēcho sophistico p suũ pn⁷ qd̄ ē hñs cām apparētie ⁊ cām defcūs. Et fit demōstrato mō ꝓiueto sic. oīs syll's hñs cām apparētie ⁊ cām defcūs ē generatiu⁹ deceptōis ex pmiss. sz elēch⁹ sophistic⁹ ē syll's hñs cāz apparētie ⁊ cāz defcūs. g̃ ē generatiu⁹ de

Notandũ Qꝫ magꝫ ꝓueniēt (ceptōis ex pmissis ponit p sbco h⁹ tractat⁹ elēch⁹ sophistic⁹ q̃z syll's soph. qz de rōe sbci ē q̃ sit q̃d cōissimũ it oia principal'r in scia ꝓsiderata. sz elēch⁹ soph. cōior ē syll'o soph. ptz qz extendit se ad syll'm peccātē in matia tm̄. in forma tm̄. in matia ⁊ forma sil'. eo q̃ in rōe elēchi includit pbatō illatō ⁊ ꝑdcō. ꝑ q̃ peccat elēch⁹ soph. sz syll's soph. ponit p syll'o peccāte in forma ⁊ ꝑ illatōz tm̄. q̃re est minus cōe.

Notādũ Qꝫ elēch⁹ ē syll's ꝑdcōis ⁊ includit tria. s. illatōz inq̃ztũ syll's. pbatōez inq̃ztũ dyalectic⁹. ⁊ ꝑdcōem inq̃ztũ elēch⁹. Et ē q̃druplex. qz aliq̃s est elēch⁹ simplr̄ dcūs. ali⁹ dyalectic⁹. ali⁹ demōstratiu⁹. ⁊ q̃rtus sophistic⁹. Sz elēch⁹ sophistic⁹ ē q̃ apparet ꝑdicē positōi tm̄ dētis ⁊ tm̄ nō ꝑdicat Et fit triplr̄. primo qñ appet iferre ꝓclōnē. ⁊ tm̄ nō infert. ⁊ sic peccat in forma Secdo qñ appet pcedē ex pbabilib⁹ ⁊ sic peccat i matia. Tercio qñ appet pcedē ex hijs sil'. ⁊ sic peccat in matia ⁊ forma sil'. p⁰⁰. peccat ꝑ illatōz vi elēchi. ⁊ ꝑ pbatōz. ⁊ 3⁰ ꝑ ꝑdcōez

Arguit Argumtatō sophistica ē sbcm̄ isti⁹ tractat⁹. g̃ nō elēch⁹ sophistic⁹. Ad ñs pbat. qz ē q̄d cōissi/mū p⁹ notū. zc. Dō. q̄ lz sit q̄d cōissimū p pdicatōz. nō tñ ē q̄d cōissimū p ꝓsideratōz. qz ñ ē pncipalissimū i ista scia ꝓsideratū.

Arguit Passio h⁹ scie ꝓueit argumtatōi sophistice. g̃ ē h sbcm̄. Dō. negādo ꝓnaz. qz ñ ꝓueit sibi adeq̄ter ꝓūtibilit. sicut cōueit elēcho soph: Uel lz generatim̄ ꝑceptōnis cōueiat argumtatōi soph. ñ tñ gnatim̄ ꝑceptōis ex pmissis

Arguit Null⁹ elēch⁹ soph. ē hic sbcm̄. g̃ elēch⁹ soph. ñ ē sbcm̄. Ad ñs pbat p ei⁹ dñdētes. lz ꝓna tz p legē sbalternaz. Dō. q̄ hic ē fall'a figure dcōis. qz ar a suppōe psōali ad suppōz simplicē. qz elēch⁹ soph. i ante suppōit psonalit. z i ꝓnte simplr. z g̃ hic nō bñ ar pnes legē sbalternaz ppōnū. lz ꝑceret sic argui. null⁹ elench⁹ soph. ē hic sbcm̄. g̃ aliq̄s elench⁹ sophistic⁹ nō est sbcm̄ qd cōcedit

Arguit In oī scia fiūt sylli soph. g⁰ elēch⁹ soph. ñ erit adeq̄tū sbcm̄ h⁹ tractat⁹. Dō. q̄ elēch⁹ soph. ñ dr cōis aliis scietijs eo q̄ ꝑ eis pdicat. lz rōe vius. qz eis applicat. hic ꝯo cōsiderat in se z in ordine ad sua pncipia

Arguit De sbco dz psuppoi qz ē. p⁰ posterioz. lz elēch⁹ soph. p⁰ elēchoz pbat eē. g⁰ ñ ē sbcm̄. Dō. q̄ duplicia stz sbca scia z. q̄dā stz q̄ z eē cōsistit i positōez exñtia. z ꝑ talib⁹ oz psupponē qz ē. Alia stz q̄ z eē cōsistit i pnatōe z ꝑfcū. z ꝑ illis pt qz ē iqri dūmō illa iqsitio nō fit p pba pncipia illi⁹ scie c⁹ ē sbcm̄. lz bñ pt fieri p aliq̄ cōia. vel a posteriori tm̄ p q̄sdā similitudines q̄ mō phūs pbat syllo⁷ sophisticū esse.

Querit Utz ꝑ elēcho soph. habeat scia. Dō. q̄ sic. qz ꝑ illo ē scia qd̄ hz adeq̄tū pn⁷ p qd̄ sibi ꝑmōstrat iesse adeq̄ta passio. lz syl⁷⁹ soph. est hmōi. g⁰ ꝑ syl⁷⁹⁰ soph. habet scia. Maior ptz p phm̄ p⁰ posterioz. lz minor pbat p ꝑ mratōez pus factā.

Arguit De nō ente ñ est scia. lz syl⁷⁹ soph. est ñ ens. igr zc. Maior est phi p⁰ posterioz. z. iiij. metha. Sz minor pbat p phm̄ q̄nto metha. q̄ recōmēdat platonē in h⁰. q̄ posuit elēchū soph. sb genē nō ente. z h⁰ idē appet ex ei⁹ diffinitōe. qz elēch⁹ sophistic⁹ ē apparēs z nō exñs. Dōm q̄ syl/

logismꝰ sophisticꝰ capit dupl'r. Unoꝰ p defectu pbabilitatis q̃ ad hēt syllogismo sophistico ⁊ sic ē nō ens. Alioꝰ capit p eo qd ē. i. p illo cui īest tal' pnatio. ⁊ sic ē q̃d positiuū. lz habeat sibi pnatō nē annexā Sicut in sil'i nigr ē q̃d positiuū. ⁊ tñ hz pnatōz albi sibi annexā. ⁊ sic etiā elēchꝰ sophisticꝰ ē aliq̃d positiuū. ⁊ hz sibi annexā pnatōz syllogismi dyalectici

Arguit De ente p accns ñ ē scia. sz syll's soph. ē ens p accns. g dē syll'o soph. ñ ē scia. Mioz pbat. qa ē sophisticū accidit syll'o. Dd. q ens dr p accns dupl'r Unoꝰ qz ē oino ideiminatū casuale ⁊ fortuitū. ⁊ sic dē ēte p accns ī p tic'ari ñ ē scia. qz dē ipo ñ pt aliq̃d ꝓficari ncēio Alioꝰ aliq̃d dr p accns. qz ñ ē cēnale nec cēnalia pncipia ꝓseq̃t. l qz ñ ꝓueit al teri ī pꝰ vl 2ꝰ p se. ⁊ sic dē ēte p accns ē scia. sic pz dē accntibꝰ cōi bꝰ dē q̃bꝰ ml'te tradūt scie. sic etiā elechꝰ soph. ē ens p accns ī ordie ad syll'm. qz ñ ꝓueit sibi ī pꝰ l. 2ꝰ mōis p se. sz nihilominꝰ dē eo ē

Arguit De falsꝰ ñ ē scia. sz syll's soph. ē falsus. g (scia. dē ipo ñ ē scia. Maior pz ex pꝰ posteriorꝝ. Dd. q lz dē fl'o ppōnali ñ sit scia. q mō illa ē falsa. hō ē asinꝰ. tñ bñ dd fal'o denoiatiue. q mō pnatō ētis positi dr falsū Ulñ ꝓplex ē fl'm qd dā ē falsū qd oppoit ꝓ ꝓtate ētis ⁊ sic falsū ē ñ ens. aliud ē falsū ppōnale qd oppoit ꝓ ppōnali. ⁊ sic hō ē asinꝰ ē falsū Tertioꝰ dr falsū qd opponit ꝓ vt ē apparē ⁊ ēt: ⁊ illoꝰ auꝝ ē veꝝ ⁊ falsum ē apparē ⁊ nō esse vt auricalcū

Arguit Sophista ñ ē scies. g sophistica ñ ē scia Aīs ē phi pꝰ elēchoꝝ ⁊ ꝓmitatorz. iij. metha Tz ꝓna p locū a ꝓiugatz. Dd. q duplex ē sophistica. s. doces ⁊ ē hitꝰ acq̃sit dē syll'o soph. p eiꝰ pncipia ⁊ cās. ⁊ tal' ē scia q mō etz sophista ē scies Alia ē sophistica vtēs ⁊ ē hitꝰ acq̃sitꝰ dē ꝓcl'oe apparēt p babili p syll'm soph. ⁊ tal' ñ ē scia neqz etiā isto. sophista ē scies et sic iste locꝰ bñ vz qñ ꝓiugata eodē capiūt. Ul' dd. q ille locꝰ tz solūm pdicatōibꝰ p se. sz cū dr sophista ñ ē scies ē ptō p accns

Arguit Bñ seq̃t sophisticꝰ ē scies. g sophistica ē scia p locū a ꝓiugatz. g etiā a sil'i. h ē verꝰ locꝰ a ꝓiugatz. sophista ñ ē scies. g sophistica ñ ē scia. Dd. q ñ ē sil'e. qz sophisticꝰ pt capi dupl'r. Unoꝰ formal'r p hitu intellcūali generato dē syllogismo sophistico p demratōz. tūc ē ꝓcretū a sophistica. ⁊ bñ seq̃t. qz ē pdicatio p se supriorīs dē inferiori. Alio mō pt

capi materialiter p eo qd ꝛenoiatiue dr sophisticū. ⁊ tūc ē pdicatio accntis de sbcto. ⁊ nō tz loco. sicut nec ibi sophista nō ē scies.

Arguit Aux sophisticū nō ē aux. q̃ scia sophistica nō ē scia. ꝛna tz a sili. Dd. q ñ ē sil'e. ⁊ nō ē. qz aux sophisticū nō ē vex aux. sz apparēs tm ⁊ nō exns. sz scia sophistica nō dr sophistica qz appareat eē scia ⁊ nō ē. sz qz ē generatiua scie q̃ apparet ⁊ nō ē: ⁊ sic aux sophisticū apparet eē aux ⁊ ñ ē. sz scia sophistica apparet eē scia ⁊ ē ya scia. sz nō sit scie generatiua Pro q̃ notandū q scia sophistica capit dupl'r. Uno. p scia hita de syllogismo sophistico p verā demōstratōem. ⁊ sic ista scia ē ya scia. ⁊ dr sophistica nō qz decipit. sz qz habet de syllogismo sophistico q̃ decipit. Alio. dr scia sophistica nō qz habet de syllogismo sophistico. sz qz habet p syllogismū sophisticū. h ē de ꝛclusiōe ꝛclusa p syllogismū sophisticū. ⁊ talis scia nō ē vera scia. imo ē deceptoria. sicut aux sophisticū nō ē vex aux. ⁊ h mō capit phs sophisticā sciam cū dr. q ē apparēs tm ⁊ nō exns et sic etz sophista nō ē scies. sz apparet tm scies. vt dr ꝛmētator quarto metaphisice.

Querit Utx sophistica sit scia spālis ab alys distincta. Dd. q sic. pbat. qa hz distinctū sbcm a sbiectis aliax sciax. q̃ ē scia spālis ab alys distincta. ꝛna tz p phm tcio de aia. di. scie secant quēadmodū res de q̃b. stz.

Arguit Dyalectica ⁊ metaphisica stz scie cōes. q̃ etiaz sophistica erit cōis ⁊ nō spāl'. Ans pz p phz in vi. methz. ꝛna tz. qz ille tres scie ñdē hitū induūt. Dd. q scia sophistica dupl'r ꝛsiderat. Uno. in ordine ad seipsā intrinsecū ꝛsiderat suū sbcm ⁊ suā passionē. ⁊ sic ē scia spālis ab alys distincta Alio. capit put ea vtimur in alys scientys ⁊ put applicat ad alias scias. ⁊ tūc ē scia cōis. Ul'dd. q lz scia sophistica sit cōis p applicatōz ⁊ intrinsecū vtēs. ē tm spāl' p̄ propriā naturā intrinsecū dicēs

Arguit Elēch. sophistic. ē puatō syllogismi dyalectici q̃ dz ꝛsiderari in eadē scia cū syllogismo dyalectico. ꝛna tz qz ad eādē sciāz ptiet ꝛsiderare hitū ⁊ puatōz Dd. q elēch. sophistic. capit dupl'r. Uno. vt tm dr puatōz ⁊ oblitatē ya elenchi. ⁊ sic de ipso nō ē scia p se. sz hz ꝛsiderari in eadē scia q̃ hit. Alio. capit vt dr aliq d positm hns apparentiā ⁊ non exntiā ppt sua pncipia q̃ faciūt ipm apparē tonū syllo. dyale/

ctici. ⁊ sic nō ē ꝑuatio syllogismi dyalectici. sz poti⁹ et ꝓnat. Et ñ ē icōuenies q̄ ens positiuū in sua rōe icludat aliquā ꝑuatōz. qz vnū ꝓriū icludit in se ꝑuatōz alteri⁹. sicut in mozalib⁹ viciū in cludit ꝑuatōz ꝓtutz. ⁊ tñ ōt aliqd positū qd ipsi ꝓtuti ē ꝓriū

Arguit Scia de syl⁰ falsigpho nō ē distincta a sciā de mīratiua. g̃ sciā de syl⁰ sophꝫ. nō erit distincta a sciā de syl⁰ dyalectico. ꝓña tz a sil'i. Dōz. q̄ nō ē sil'e. qz syll's falsigph⁹ ꝓcedit ex eisdē ꝓncipijs oīno cū syl⁰. demīratiuo. ma le tñ itellectz. sz sic nō ē de syllogismo sophꝫ. in ordie ad dyalecti cū. qz syll's sophꝫ. ꝓcedit ex materia apparēter ꝑbabili. q̄ nō ꝑt esse materia syllogismi dyalectici

Arguit Oppositoꝝ eadē ē disciplina. sz syll's sophꝫ. et dyalectic⁹ st̃ oppositi. g̃ ipoꝝ ē eadē disciplina Minoz ꝑbat. qz syll's sophꝫ. ē ꝑuatio syll'i dyalectici. sz hit⁹ et ꝑuatio opponūt. Dō. q̄ oppositoꝝ ē eadē disciplina general'. ñ tñ spēalis. Vel dō. q̄ nō opponūt ꝑuatiue sz ꝓrie. vel disparē. ⁊ iō nō est necesse ipoꝝ esse eandē sciām

Arguit Eadē grāmatica etiā spēal' ꝓsiderat de ꝓgruo ⁊ icōgruo. g̃ eadē sciā spēal' erit de syll'o dyalecti/coz sophꝫ. Dō. q̄ nō ē sil'e. qz ꝓgruū ⁊ icōgruū opponūt ꝑuatiue qz incōgruū ē qd natū ē eē ꝓgruū. sz sic nō ē de syll'o dyalectico ⁊ sophꝫ. qz materia syll'i sophistici in q̄ videt eē ꝑuatio syllogismi dyalectici nō ē apta nata eē ꝑbatiua. sicut materia i q̄ ē syllo⁰ dyalectic⁹ qd tñ reqrit ad rōnem ꝑuatōis. cū ꝑuatio solū ꝑuat actū ⁊ reliquat aptitudinē

Illogismoꝝ alius de.

Postq̄z. P. h. in q̄nto tractatu dēminauit de syl⁰ dyalectico. hꝫ ꝓñr in ꝫ sexto dēmīat de syll'o sophistico. Et rō ordis ē. qz ꝑbabile vez ⁊ simpl'r ꝓcedit apparēs ꝑbabile. sz syl⁰ dyalectic⁹ fit ex ꝑbabilib⁹ simpl'r et sophistic⁹ ex apparēt ꝑbabilib⁹. igr q̄nt⁹ q̄ ē de syl⁰ dyalectico ꝓcedit sextū q̄ ē de syl⁰. sophꝫ. Et. pe. h. dēmiatur⁹ de syl⁰ sophꝫ. ꝓmittit ꝑ⁹ aliq̄ ad h⁹ noticiā valētia. ⁊ ꝑ⁰ dīdit syllo⁰. di. Syl logismoꝝ. ali⁹ demīratiu⁹. ali⁹ dyalectic⁹. ali⁹ sophistic⁹. Cu⁹ di/uisiōis rō ē. qz oīs syl⁰ ꝓtract⁹ ad materiā in spēali. aut fit i ma teria neccāria ⁊ sic ē demīratiu⁹. aut in materia ꝑbabili simpl'r. sic

ē dyalectic⁹. aut apparēter p̄babili. sic ē sophistic⁹.

Querit Utrꝫ diuisio syllogismi in ꝛemr̄atiuū dyalecticū ⁊ sophisticū sit sufficiēt̄ data. Dō. q̄ sic. q̄a ꝓditōes hōe diuisiōis sibi ꝓueniūt. eo q̄ mēbra diuisiōis st̄ opposita ⁊ euacuāt totā naturā diuisi. ⁊ nō excedūt ipm diuisū. sz ꝓuertūt cū eo. Et h̄ idē p̄bat p̄ sufficiētiā iā habitā

Arguit Est aliq̄s syl⁹ simpl'r dcūs q̄ nō ponit h̄. g. diuisio ē i sufficiēs. Dō. negādo ꝓnaz. qr h̄ nō diuidit in cōi. sz solū syl⁹ ꝓtract⁹ ad materiā spēalē. Vl' dō. q̄ syl's simpl'r dcūs ponit h̄ tāq̄ diuisū ⁊ nō tāq̄ mēbꝫ diuidēs

Arguit Syl⁹ falsigph⁹ poit p̄ mēbro h⁹ disiōis. p̄ thopicoꝫ. ḡ ista diuisio ē i sufficiēs. Dō. q̄ ille syll's fit ex eadē matia cū syl⁹. ꝛemr̄atiuo. iō p̄t facilit intelligi sb eo. qr p̄cedit ex p̄ p̄ꝛiꝰ p̄ncipiꝰ alic⁹ sciē. male tñ itellect⁹ aut p̄cedit ex oppositz illoꝫ p̄ncipioꝫ. ⁊ ḡ ꝓueniēt sb ipo ꝓphēdit.

Arguit Est aliq̄s syl⁹ tēptatiu⁹. ⁊ ñ enūat h̄ iter alios ḡ ista disio ē mala. Dō. q̄ sz syll's tēptatiu⁹ distinguat ab ist⁹ ex p̄te finis. ñ tñ ex p̄te matie. qr syl⁹ tēpatiu⁹ p̄cedit qñz ex nccārīs qñz ex simpl'r p̄babilib⁹. ⁊ qñz ex apparēt p̄babilib⁹. ⁊ iō ꝓueniēt sb ist⁹ ꝓphēdit. neq̄ dbuit poi. qr distictō mēbroꝫ illi⁹ diuisiōis sumit ex p̄te matie in q̄ syl⁹ tēptatiu⁹ nō distinguit ab ipb̄ hic positis.

Notādū Q⁹ ista disio syll'i ē disio sbci i accntia. q̄a accidit syl⁹. q̄ sit ꝓtract⁹ ad hāc vl' ad illā materiā. sic ē i sil'i disio circl'i i circulū aureū argēteū ⁊ ferreū ē disio sbci i accnia. qr h̄ circl'o accidit. Possz et⁹ dici disio analogi i sua analogata. qr disū p̄ p⁹ dr ꝛeuno mēbro q̄z d alio. eo q̄ syll's ꝛemr̄atiu⁹ p̄cēdr ē dyalectico ex p̄te matie ⁊ et⁹ ex p̄te finis ⁊ sil'r

Arguit Phs p⁹ topicoꝫ (dyalectic⁹ sophistico noiat syllo⁹ ꝛemr̄atm ⁊ dyalecticū ee spēs syll'i ḡ vr q̄ ista sit disio g⁹ i suas spēs. Dō. q̄ spēs capit dupl'r Uno⁹ p̄ mō spēali l'p min⁹ cōi. ⁊ sic bñ pnt dici spēs Allio⁹ capit p̄ pēsēt Poꝫ. loq̄t ꝛe spē. ⁊ sic ñ st⁹ spēs Nec p̄t ista disio dici g⁹ i spēs qr nō dat p̄ drās sozales. sz matiales. eo q̄ mēbra diuisiōis sumūt ex p̄te materie ad quā ꝓhit syllogism⁹.

Arguit Syl⁹ p̄dicat ꝛe illis i q̄d nō ꝓutibilit. ḡ est genus. ꝓna tz p̄ ph̄m. iiij. topicoꝫ vbi d⁹ t q̄ si aliq̄d

seqtur nõ cõuertibil'r. ⁊ dicat de eo in qd difficile ẽ separe q nõ sit gen⁹. Dõ. q lz sit difficile destruẽ q nõ sit gen⁹. nõ tñ ẽ impossibile. Etiã de illis nõ pdicat in qd sz denoiatiue

Arguit Syllogism⁹ dyalectic⁹ ⁊ demõstratiu⁹ pl⁹ dñt qz duo syllogismi dyalectici. sz illi dñt nũo. g alij dñt pl⁹ qz nũo. i. spẽ. Dõ. q bñ pl⁹ dñt accntal'r. sicut i sil'i due aq diũsor fontiũ pl⁹ videt differre qz due aq vni⁹ fontz. ñ tñ spẽ dñt. qz oĩs aq cũ oĩ aq ẽ eiusdẽ spẽi vt dr pmo thopicor sz q pl⁹ videt differre h ẽ solũ ex pte accntiũ q stz color ⁊ sapor:

Syllogism⁹ demõstratiu⁹ ẽ

Hic describit mẽbra dcẽ diuisiõis. ⁊ pmo syllogismũ demrãtiũ q ẽ por alijs. tñ ppt pfectõz materie. qz ẽ ex nccãrijs. tũ etiã ex pte finis. qz facit scire simpl'r. dr. Syllogism⁹ demrãtiu⁹ ẽ q ex pmis veris ⁊ imediatz ẽ syllogizat⁹. aut ex talib⁹ q p aliq pma. et ea pncipiũ sue ꝛgnitõis sumpserũt.

Arguit Nulla bona diffinitõ dz dari p disiũctõez. sed diffinitio syllogismi dmrãtiui dat p disiũctõz g⁹ nõ ẽ bona. Dõ. q nulla diffinitio dz dari p disiũctõz nisi in ea innuat aliq diuisio. sicut fit in pposito. qz in ea dat intelligi duplex syllogism⁹ demrãtiu⁹ vl' duplex demrãtio. s. demrãtio p pter qd ⁊ potissima. ⁊ demrãtio qz ẽ vl' ppter qd ⁊ nõ potissima Un demrãtio ppter qd ⁊ potissima ẽ q pcedit ex pmis veris imediatis ⁊ indemrãbilib⁹. Uel pcedit p cãm pprãã ⁊ adeqtã. et dat intelligi p pmã ptẽ diffinitõis. Sz demõstratõ qz vl' pp ter qd nõ potissima ẽ q pcedit ex pmissis nccãrijs. nõ tñ idemõ strabilib⁹. vl' q nõ pcedit p cãm adeqtã. ⁊ dat intelligi p sdãz pticulã diffinitõis. Et exemplũ hui⁹ demõstratõis est. omne ap tum natũ ridere est risibile. h̃ō est aptus natus ridere. ergo h̃ō ẽ risibilis. qz hic causa sumpta p medio nõ est pma. sz hz alterã porem. scz aĩal rõnale.

Notandũ Q̃ illa diffinitõ dr ab ista q ponit posterior. ⁊ etiã demrãtõ aliqꝛ sideratur h ⁊ alibi. nã diffinitõ h posita ẽ cõior. qz ꝛuenit tã demrãtõi potissime qz nõ potissime. sz illa q ponit pmo posterior ꝛuenit demõstratõi potissime tm. Et diffinit h syllogism⁹ demrãtiu⁹ in cõi. ad inuẽdũ q vtroqz mõ syll's demrãtiu⁹ dr a dyalectico ⁊ soph⁹

Ar Si demõstratio pcederet ex primis veris seqrek q̃ solum in metaphica fierẽt demõstratiões Seqla pbat qz illa solũ hz considerare pma pncipia. Dõz q̃ demõstra° ñ pcedit ex pmis simpl'r .i. vniũsalissimis. sz ex pmis in illa scia in q̃ fit demõstratio qz ois scia spealis sua hz pricipia immediata ex quibus procedit.

Ar Dcã diffi° demõstratõis ñ conuenit oi ptẽto sb diffi°. g ñ ẽ bo na Añs pbat qz ñ conuenit demõstratõni p ipossibile q̃ pcedit ex alca falsa qz capit oppositũ conclusiõis pbãde cũ vna maifeste ba ad iferendũ maifeste falsã. Dõz q̃ h ñ diffit demõstratio seu sil/ logism° demõstratiuus i cõi p vt diuidit p demõstrationẽ oñsiuã z ad ipossib/le. sz diffit h solũ demõstra° oñsiua put diuidit i demõstrãtõz

Ar Demõstra° oñsiua pcedit ex falsis. g huic ppter q̃d z qz diffi° ñ conuenit. Añs pbat qz sillogis° pt pcedere ex falsis. g etiã demõstra°. Dõz negãdo cõnaz qz ibi committit fallacia cõntis ar gu° affirmatie a supiori ad inferi°. Et qñ dz h arguit a toto vl'i ad suã ptẽ Dõ q̃ ille loc° tz negatie pdicã° totũ vl'e. h ãt arguit

Ar Primũ z imediatũ stz idẽ. g i diffitiõe sillo affirmatie. gismi demõstratiui est negatio. Añs pbat qz illa ppõ q̃ est pma ẽ imediata z ecõtra. Dõz lz sint idẽ fm rẽ z sbiecto qz dõ q̃ cũqz dz vnũ z reliquũ. dz ñt tñ fm rõez nã ppõ dz pma qz ñ hz pozẽ. z dz imediata qz nõ mediat aliq̃ cã inter sbiectuz z ptum.

Ar Propõ pma hz aliquã pozẽ se. g solutio falsa Añs pbat qz ppõ pma ẽ aliq dõ pricipiũ spãle. sz pricipiũ spẽale hz pricipiũ cõe pus ipo Dõz lz pri° cõe sit pri° spãli. ñ tñ ẽ poz p/ missa qz ñ igredit demõstrationẽ fm e° sbaz Vel dõz q̃ pmũ i dif finitõe nõ dt negatõez cuiuslz poris. sz solũ negatõz poris p qd possz demõstrãri. sz pmisse dõmõstrãtõis ñ pñt demõstrãri p pricipia coia

Sillogismus dialectic° est

Hic diffinit sillogis° dyalecticũ di. Syllogis° dyalectic° ẽ q̃ ex pbabilib° ẽ sillogisat°. vt oẽs hoies scire desiderãt. sz layci sunt hoies. g° layci scire desiderãt. Est aũt pbabile qd apparet oibus esse ver aut plurib° aut sapiẽtib° z c. vt dz pmo topicoz vbi po nit distictio pbabiliũ. nã aliqd ẽ pbabile grossũ qd videt oib° vulgarib°. qd dã mediocre qd cognoscit a plurib° vulgarib°. qd dã sbile qd cognoscit ab oib° sapiẽtib°. qd dã sbtili° qd videt

plurib⁹ ſapiẽtib⁹. qd dã ſbtiliſſi⁷ qd ſolũ a maxie ſapiẽtib⁹ cog
noſcit ⁊ oia iſta pbabilia ꝓtinẽt i diffitõne pbabil vt pz ituẽti

Sl Syllogiſ⁹ dya. qñqz fit ex neccãrijs. g⁹ ñ ſq pcedit ex pba
bilib⁹ Aliꝰ pbat qz qñqz fit argu⁷ dyaleti⁷ p locũ ⁊ dif
finitõe ad diffinitũ. ſz diffi⁹ neccãrio ifert diffi⁷. Dd z q lz ſyllo/
giſ⁹ dya. qñqz pcedat ex neccãrijs ḣ tñ ñ ẽ niſi iq̃ztũ rñti videt p

Sl Si ſic vn⁹ ⁊ idẽ ſillogiſ⁹ ẽet ꝫmrãtiu⁹ ⁊ dyale babilia
cticus. Dd z q idẽ ſillogiſ⁹ pt vni eẽ ꝫmrãtiuus ⁊ alteri
dyalectic⁹ l ẽe vni ⁊ idẽ ſucceſſiue iq̃ztũ hñt eandẽ matiã cõez. i.
easdẽ ppões ⁊ ẽminos. dzt tñ ex pte materie ſpãlis qz ꝫmrã/
tiuus hz fieri ex materia neccãria inq̃ztũ neccãria ⁊ nunqz ex alia.
ſed dyalecticus hz fieri ex materia pbabili inq̃ztũ pbabilio.

Billogiſmus ſophiſticus.

Hic vltimo diffinit ſillogiſ⁷ ſophiſticũ di. q ſillogiſ⁹ ſophiſti
cus vt dt pḣs in elenchis ẽ q̃ apparet eẽ ſillogiſ⁹ ⁊ ñ ẽ aut q̃ eſt
ſillogiſ⁹ ſz ñ ẽ oueniẽs rei Et q ſit aliqs ſillogiſ⁹ ſoph. pbat tri
plr. p⁹ ex pte rei qz ſic ẽ i reb⁹ ita ẽ i ſilogiſmis ⁊ ozõib⁹. ſz i reb⁹
ſt aliq̃ q ſolũ hñt appentiã alic⁹ nature ⁊ ñ exñtiã g⁹ in ſilligiſ
mis ſic erit q aliqs erit ſillogiſ⁹ q ſolũ hz appẽtiã ꝗ ſillogiſmi
⁊ tal ẽ ſoph. Secõo pbat i corpib⁹ aiatis qz aliq ſt corpa f m
naturã pulcra qz ex natulali ꝓpõe mẽbrorũ. alia ꝗ ſolũ appent
pulcra ppt quẽdã ornatũ exinſecũ. g⁹ ſic erit in ſiliogiſmis Ter
cio pbat in mineralib⁹ qz vide⁹ aliqd ꝗe argẽtũ et aliqd qd ſo
lũ appet argentũ ſiẽ lithargica et ſtãnea. q̃re ſit ꝓportionabilit
erit i ſillogiſmis ſic q aliq ſint ꝗ ſillogiſmi et aliq appenter tm

Sl Illud qd ſuppõit notũ nõ dz diffinitõe notificari. ſz ſil/
logiſ⁹ ſoph. hic pſuppõit not⁹. g⁹ male diffinitõe notifi/
cat. Minor pbat qz ẽ ſbiectũ ſz ꝫe ſbct⁹ dz pſupponi ſi ẽ ⁊ q̃d ẽ
vt dz pmo posteriorũ Dõm q ꝫe ſubiecto dz pſupponi q̃d no
minis. i. interpratio eius. nõ tñ oz pſupponere quid rei.

Notãdũ Qz illa appentia quã facit ſillogiſ⁹ ſoph.
ẽ ſolũ ppt ipitiã illorũ ad quos fit diſpn⁹
q̃. ſ. ignorãt modũ ſillogiſãdi ⁊ ꝓcatões dcõnũ vl ozõnũ q̃ i ſillo
giſmis ponũt. ⁊ ergo iudicãt ꝫe illis ſicut videẽs aliqd viſibile
a remotis qui iudicat ipm aliter eſſe q̃z eſt

Arguit. Non exñs nihil facit apparere ſz ſillogiſ⁹ ſoph. eſt

nō exñs vt dr in diffinitōe.g. nō facit aliqd appere Dōz q̄ syl/
logis sophis. nō ē nō exñs simpl'r. sz ē nō exñs talis sillogismus
qualis apparet. qz apparet dyalecticus. i. pbatiuus z non est

Notādū Qz triplex ē sillogis sophis. vn q̄ peccat in
materia tm̄. vt ille q̄ rcē sillogisat ex his q̄
vidēt pbabilia z ñ stz. i. q̄ ꝓuat formā sillogisticā sz pcedit ex
falsis q̄ spm pbabil hñt Alis est peccās ī forma tm̄. vt ille q̄ ex p
babilib ē apparens sillogis qz. s. pmisse stz ꝓe pbabiles sz for/
ma sillogistica ē appens tm̄. Tercis peccat in vtroqz z ē q̄ ex ill
q̄ vidēt pbabilia z ñ stz ē appens sillogis qz pcedit ex pmissis
falsis z q̄ ñ ꝓuant formā sillogisticā Et illa diuisio sillogismi so/
phistici tāgit in e diffinitōe qz p q̄libet mēbro ponit vna ptica
la diffinitōnis. Et drñt illa tria mēbra sic qz sillogis peccās in
materia tm̄ ē ve sillogis qz indrñs ē ad rōez sillogismi vtz pce
dat ex veris aut falsis. Sz sillogis peccans in forma tm̄ vel in
vtroqz simul solū hz apparentiam veri sillogismi

Disputatio est actus. sillo.

Dic pseqtur ꝛc generib disputatōnis z elicit illud ꝛc q̄ ē ad p/
positū. z po diffinit disputatōez in cōi di. q disputatio est act
sillogisticus vnius ad alterū ad aliqd ꝓpositū oñdendum.

Notandū Qz illa diffi disputatōis ē cālis qz da
tur p oia gña cāz. Formal tāgit cū dr
act sillogistic qz act hz se vt gen z ē forma cois. cū dr sillogi
stic tāgit instru illius act z hz se vt drña. Sz cū dr vni ad
alterz tāgit cā effitiens. Et cū addit ad aliqd ꝓpositū tangit cā
materialis. Sed cū ꝛcludit oñdendū explicat cā finalis.

Ar Est aliq disputa ex ēplaris z aliq inductia q̄b diffinitō
nō ꝛuenit. gs nō ē bona Alis ꝓbat qz nō stz a ct sillogi/
stici. Dōm q illi actus q̄ ē disputatio ē duplex instru. s. pfectū
vt est sillogismus. z ipfectū sicut inductio vel exemplū z illa in
strumēta impfcā reducūt ad pfectū sub quo ꝛphendunt.

Ar Sophistica disputa fit ad generandū ꝛceptōez in rñte
q̄ nō fit ad aliqd ꝓpositū oñdendū. Dōz q liz disputatō
sophistica ex pñti generet ꝛceptōem in rñte. nō tñ primo z p se
sed primo fit ad oñdendum aliquam ꝛclusionem respondenti

Ar Aia opponētis est actꝰ oñdens ppositū ꝛ pposito. gꝰ nō disputatio Dōz q̃ duplex ē actus. s. ꝑmus ⁊ sic forma sbstantialis ē actus materie ⁊ aia ē actus corpis. Alius ē actus scdus ⁊ rei supadditus q̃ dr opatio siue exercitium prious sicut sentire est actus aialis. ⁊ hoc modo disputatio dr actus

Disputatōis quatuor sunt

Hic enūerat spēs disputatiōis dicꝰ disputatōis q̃tuor stꝫ gña .s. doctrinalis dyalectica tētativa ⁊ sophistica Et vocāt gña qz sub ipis multe spēs disputationū ꝓtinēt. qz sb sophistica siue litigiosa ꝓtinēt tot spēs quot sunt fines intēti p disputatōem sophisticā. ⁊ sic sub quinq̃z methis ꝛ quibꝰ infra dicēt intelligūt quinq̃z species disputationis sophistice.

Notādū

Qꝫ sufficiētia istoꝝ q̃tuor generꝫ sic sumit qz oīs dispuꝰ ordiat ad aliquē finē. vel gꝰ ordinat ad sumē'' exprimentū ꝛ hitu aut ad gñandū hitū. Si pri'' sic ē disputaꝰ tētativa cꝰ finis ē inqrere ꝛ scia rñtis. Si ⁊'' ꝫ ē duplr qz vel ordiat ad gñatōez hitꝰ appentꝫ. ⁊ sic ē sophistica. Aut hitꝰ ꝓ ꝫ ē duplr. qz vel generat hitūz firmū sine formidie ꝛ opposito sic ē doctrinal. vel hitū cū formidie ꝛ opposito sic

Ar Est aliq̃ disputaꝰ falsigraphus q̃ ñ poi ē disputatō dyatur ꝫ g̃ diuisio mala. Añs pbat qz ē aliq̃s sillogisꝰ falsigraphus. gꝰ ē aliq̃ disputatio falsigraphus Tenet ꝓña a sili ꝫ sicut in aliis. Dōz q̃ ipa ꝓhendit sb doctrinali. qz intendit eunꝛem finem cū doctrinali. ⁊ ergo ꝫ non ponit explicite

Ar Disputatō tētativa sb dyalectica ꝓtinet gꝰ erūt tm̄ tria genera disputatōnū Añs pbat qz hūt idē istruⁿ. s. sillm di alecticū. Dōm q̃ ille due disputatōes ñ vtūt illo instruꝰ eodem mō. sz referēdo ad diūsos fines qz dyalecticꝰ ī disputatōe dyalectica itēdit gñare opiniōez. sz ī tētativa intēdit sumē exprimentuz Vel dōz q̃ etiā distiguūt pēnes istrumēta qz disputꝰ tētativa procedit ex coibꝰ siue sit pbabilia siue solū appētia. ⁊ sic q̃nq̃z vtitur sillo dya. ⁊ q̃nq̃z sophiꝰ. sz dispuꝰ dya. pcedit ex pbabilibꝰ tm̄

Ar Disputatio doctrinal ⁊ dyalectica ordināt ad eundē finē ergo nō sunt genera distincta Añs pbat qz ordinant ad sciam Dōm q̃ est aliqs finis immediatꝰ ⁊ ppinquꝰ disputa

tōnis doctrinalis ⁊ dyalectice qz doctrinal' immediatē ordīat
ad generatiōez scie. sz dyalectica ordinat ad generādū opiniōez

Notādū Qz disputatio doctrinal' ē q ex ppriis pri
cipijs vniuscuiusqz discipline ⁊ ñ ex his q
videt rñdēti sillogisat L9 rō ē qz disputatō doctrinal' fit p argu
mētatiōez demōstratiuā ad gñandū sciaz q solū hr p pcipia ppria
⁊ q illa sint ppria oz addiscentē credere vt dr phys. i. elēchoz do
nec sapiat. ⁊ qñ subiūgit ⁊ ñ ex his ⁊c. illa pticula pt dupl'r expo
ni. vno9. i. ñ ex cōib9 qz talia coia videt rñdēti ex q̄b9 nō pcedit
argumēta9 demōstratiua q ē instru9 disputatōis doctrinal' ⁊ tūc ⁊
capit expositie p id ē. qz tūc ille pticule idē sīficāt. Alio9 expo
nit. i. nō ex pbabilib9 tm. qz nll'a demōstratio pcedit ex pbabilib9
tm ⁊ talia st q videt rñdēti. ⁊ tūc ⁊ exponit i diffioe copulatie

Ar Principia demōstratōis videt rñti. g9 male dr ⁊ nō ex his
q videt rñdenti. Ans pbat qz sunt p se nota Dōz q p il
la q vident rñdenti intelligūt coia vel pbabilia tm ⁊ ex illis nō
pcedit demōstratio. ⁊ sic materia disputatōis doctrinal' ē ppositio
necāria ⁊ eius instrumentū est sillogismus demōstratiuus.

Ar Disputatio doctrinalis qñqz pcedit ab effectu ad cām sic
qñ assumit p istru9 demōstratiōez. qz g9 male dr i diffinitōne
ex ppijs principijs Dōm q licz effectus nō sit principiū eēndi sue
cause. ē tñ principium cognoscēdi a posteriori ⁊ quo ad nos.

Notādū Qz disputatō dyalectica ē q ex pbabilib9
sillogisat. ⁊ ē collectia contradictionū. i. colli
git vtrāqz ptē contradcōis ex pbabilib9 L9 rō ē qz disputatio dya
letica fit ad gñandū opiniōez i rñdēte. sz opio ñ gñat nisi ex cōi
bus pbabilib9 ⁊ qz ex pbabilib9 pt argui ad vtraqz ptē cōdcōis
iō ipa dr collectia cōdcōnū ñ i vno argu9. sz i duob9 quoz vnū
pcedit ad vnā ptē ⁊ altez ad aliā.

Ar Opinio nō sil' hēt de cōdcōrijs. sz disputatō dyalectica ē
gñatia opiōnis g9 ñ ē collectia cōdcōis Dōz q liz sil' ⁊ semel nō
pūt opiari duo cōdcōria. tñ successiue ⁊ i diūsis tpib9 ⁊ sic cār du

Ar Manifeste falsū non bitatōez de vtroqz cōdcōrioz.
pt concludi ē pbabile ex ppōib9 pbabilib9 sz altera ps cō
dcōis ē maifeste falsa g9 disputa9 dyalectica ñ ē collectia cōdcōis
ex pbabilib9 Dōz sz altera ps cōdcōis sp sit falsa. ñ tñ ē maifeste

falsa. nō em̄ collīgit ꝓtradictorias tāq̄ manifeste veras. sz tan q̄ ꝓbabiles ⁊ falsa sunt qñq̄ probabiliora q̄ vera.

Ar Semp altera ꝑs ē falsa. ḡ saltē illa nō ꝑt ꝓcludi ex veris Tenet ꝓña qz ex veris nō sequit nisi vez. Dōm q̄ licet altera ꝓtradictōis non posset concludi vera. ꝑt tñ ꝓcludi ꝓba/bilis. Et qñ dz ex veris non sequit nisi vez. dōm q̄ hoc verum est in argumentationibus formalib⁹. qz ex veris formaliter nō sequit nisi verum. in aliquibus tñ argumentationibus ex veris ꝓbabilibus potest sequi aliquod ꝓbabile dyalectice qd tñ in se est falsuz. ⁊ talis ꝓña in qua sequit nō est formalis nec necāria sed dialectica tm̄ id est probabilis.

Notandū Q⁹ disputatio tētatiua ē q̄ syllogisat ex his q̄ vident rñti ⁊ necē est eū scire qui se simulat habere sciam Cuius rō est qz disputatio tentatiua fit ad habendū experientiā de scia rñdētis. sz talis expientia sumit ex his q̄ vident ⁊ sunt coia ⁊ ꝓbabilia qz ignorans coia alicuius scie existimat etiā ꝓpria ignorare ⁊ ꝑ ꝓñs nihil scire quare subiungit ⁊ necē est eū scire supple illa coia q̄ simulat se hēre sciam nā q̄ scit coia ꝓsumit etiā scire ꝑticularia illorum

Ar Sillogismus tētatiuus nō poit ſpes distincta ꝓtra syllogismū dyalecticū. g⁰ nec disputatio tentatiua erit distincta ꝓtra dyalecticā Dōm q̄ nō est simile qz distinctio sillogismoz sumit ex diuersitate materie. sz distinctio disputationū sumit ex ꝑte finiū ⁊ qz cadē est materia syllogismi dyalectici ⁊ tentatiui. iō nō ponūt syllogismi distincti. sz disputatio dialectica ⁊ tentatiua ordinant ad diuersos fines vt patuit. ergo ponūtur genera disputationum distincta.

Ar Qui simulat se hre sciam nihil scit. ḡ male dz necē est eū scire q̄ se simulat hre sciaz Añs ꝓbat qz simulare ē figere Dōz q̄ simulare capit h̄ ꝑ oñdē vel putare ⁊ ñ ꝑ figē. nā q̄ putat se hre sciaz dz scire coia ⁊ lz h̄ ñ sit necē simpl'r ē tm̄ necē. i. v tile

Notādū Q⁹ disputatio sophistica siue litigiosa ē q̄ ꝓcedit ex his q̄ videt ꝓbabilia ⁊ ñ st⁹ Et h̄ iō qz illa fit ad gñandū apparētē sciaz q̄ hz gñari ꝓcedēdo ex apparētib⁹ ⁊ ñ exñtib⁹ Et ꝑ h̄ dīt ab alīs tā in materia q̄z in fine. sz q̄liter ꝓcedit ex apparētib⁹ videbit ad lōgū in isto tractatu Et noiat ista disputa⁰ trib⁹ noib⁹. ꝓmo dz sophistica qz īducit

receptōez. Scdo agonistica qz intēdit victoriā quēadmodū agō nisātes q̄ corpal'r pugnāt Tertio dz litigiosa ppter magnā cō tentōez q̄ ē iter opponētez z rñtem q̄ p q̄libet intendit vincere.

Billogismus sophistic⁹ dz

Postq̄z petrus his. ceminauit de syllogismo sophisti⁰ q̄ ē istru⁷ disputatōis sophistice z sil'r ceminauit de disputatōe sophisti ca q̄ ordinat ad quiqz metas q̄ sunt fines ad quos sophista nitit ducere suū rñtem vt acquirat vanā gl'az. h pñr de illis q̄nqz metz ceminat z pmo diffinit metā dicēs. Meta ē incōueniēs ad qd opponēs nitit videri ducē suū rñtem Et dz ibi videri qz opponēs sophista ñ sp ducit rñtem ad incōueniēs simpl'r. sz suf ficit q̄ astātib⁹ videat z appareat z p hoc videbit sapiēs-ipe ei magis appetit videri sapiens z nō ē. q̄z esse sapiēs z nō videri

Notādū Qz meta accipit h metaphorice z ē trāsla tū ab eo qd ē in vsu vulgariū apd quos ter minus vel finis spacij dz meta sicut t'minus vie vel agri ad quē cū q̄s venerit vltra nō trāsit sz q̄escit. sic in ppositō meta est t'mi nus in disputatōe sophistica vltra quē nō est pcedere qz habi/ to tali inconueniente cessat sophistica disputatio,

Ar Nullū incōueniēs est finis qz finis hz rōem boni. sz me/ ta est finis sophiste. ḡ non est incōueniens Ddz q̄ licet incōueniēs pclusū ptra rñtem nō habeat rōem boni simpl'r. hz tñ rōem boni apparentis. qz videt sophiste esse bonuz. vñ non refert finē esse bonū aut apparere bonū qz siue sit bonus siue so/ lum videat bonus habet q̄ moueat appetitum

Būt aūt huiusmodi mete

Hic diuidit metā vt sciat in spāli quot sunt fines ad quos op/ ponens sophista nitit ducere suū rñtem. dicens q̄ quinqz sunt mete. s. redargutio. falsuz. inopinabile. soloecismus z nugatio. z diffinit ista membra p ordinem vt sufficienter patet in textu.

Querit An tm quiqz stz mete Ddz q̄ sic z hoc pbat per sufficientiā qz oīs meta est inconueniens pclusuz ptra rñtem. vel g⁹ tale se tenet ex pte dzōis vel rei. Si ex pte ozōnis hoc est dupliciter. qz aut tenet se ex pte ozōnis ꝓm se z substantiam est sic nugatio. vel ex pte ozōnis in ordine ad

sua actūtia sic ē soloecismus Si illō incōueniēs tenet se ex pte rei hoc ē dupl'r. vel ex pte rei absolute sic ē falsū. aut ex pte rei in ordine ad aliud hoc ē dupl'r. vel in ordine ad ꝓcessa aut negata ab opponēte sic ē redargutio. vel in ordine ad opinionē oīm pluriū vel sapientū sic ē inopinabile Et ordinātē iste mete iter se ꝑm q̄ ducūt rndētē ad maius vel ad minus incōueniēs. ⁊ sic prima ducit ad maius incōueniēs ⁊ vltima ad minus. sz medie ordinant ꝑm q̄ magis accedūt vel minus ad maius inconueniens.

Ar Sicut sunt aliq̄ mete intēte ab opponēte ita etiā ſtz aliq̄ intēte a rndente. g⁰ erūt plures q̄z quinq̄z Dōz q̄ eedem sūt mete opponētis ⁊ rntis. qz rns intendit vitare eosdē fines ad quos intendit ducere opponēs. ⁊ ſtz opponētis tanq̄z efficētis ⁊ causantis. sz sunt rntis tanq̄z effectus cāti in eo Et vt sunt in rnte magis ꝓprie dicnt cautele vitādi metas q̄z mete

Ar Uana gl'ia est aliq̄ meta. g⁰ sunt plures q̄z quinq̄z. Ans probat qz dt phus q̄ q̄dā sunt magis cupientes apparere q̄z eē sz ꝗ nō est aliud q̄z vana gl'a. Dōz q̄ vana gloria ē vna generalis meta sz nō sunt nisi quinq̄z mete speciales

Ar Meta taciturnitatis ē spālis meta g⁰ sūt plures q̄z q̄nq̄z Ans probat qz sex opponēs ducit rntez ad taciturnitatem Dōm q̄ meta taciturnitatis reducit ad istas. qz dū rndens tacet ducit ad illā metā ad quā duceret si loqueret.

Ar Aliqua ē meta ex supabndātia. s. nugatio ergo erit aliq̄ ex defectu. Tenet ꝓna a simili Dōm q̄ nō est simile qz si deficeret vna dictio que eēt de necessitate orōis tūc nō eēt orō ꝓpleta ⁊ sic nō posset esse ꝓclusio disputationis sophistice.

Ar Sicut ē meta soloecismi ita ē meta barbarismi g⁰ ſtz plures. Ans pbat qz sicē ille peccat q̄ soloecismū ꝓmittit ita sil'r ille q̄ ꝓmittit barbarismū Dōm q̄ nō ē sil'e qz barbarismus fit in vna dcōne q̄ nec ē vera nec falsa. ⁊ sic nō pt ꝓcludi p ꝓclusionē sz soloecismus fit iter plures dcōnesque faciunt orōem ⁊ pnt concludi p silogismum sophisticū. Uel dōm q̄ ꝓprehendit sub ista. qz dt phus primo elēchoꝝ soloecismus ē ꝑm locutōes barbarisare Est aūt barbarism⁰ qn q̄s inepte ⁊ turpit accētuat.

Ar Redargutio nō distinguit ꝗ falsū. q̄ meta falsi ñ distinguit ꝓra metā redargutōis. Ans pbat qz redargutus ꝓcedit

vtrãq; ptem cõtradictõnis q̃ altera ps sp est flã. Dõm q licet altera pars ꝓtradictionis semp sit flã. nõ tamẽ sp est manifeste falsa sed meta falsi est manifeste falsi cõcessio

Arguit Apud ões maifestũ est duo ꝗdictoria nõ posse simul eẽ vera ã simul falsa ḡ dũ rdargut⁹ cõcedit duo ꝗdictoria véa ꝓcedit maifeste flm̃ Dõm q licz ꝓcedat duo ꝓtradictoria tñ illa sepe sunt obscura vt celũ pluet cras nl̃ lũ celũ pluet cras iõ nõ cõcedit adhuc maifeste falsũ q rq̃rit ad metã falsi Vel dõm q iste mete distiguunt ꝗ ratõez qz duct⁹ ad metã falsi ór ideo. qz cõcedit manifeste flm̃. sed dicitur redargut⁹ quia. concedit q prius negauit

Ar. Omne manifeste flm̃ est inopinabile ergo meta fli et inopinabilis nõ distiguũtur. Añs pbat qz manifeste flm̃ est cõtra opinionẽ õniũ vl pliũ Dõm q licz manifeste flm̃ sit. inopiãbile tñ diũ ꝗ zoib⁹ dicit flm̃ z inopiãbile nã ór flm̃ respectu rei significate qz ex eo q res est vl nõ est ozõ ór vera vl flã Sed inopinabile ór respcũ opinionis alioz Uñ q cõcessit solẽ eẽ maiorem tota terra apud doctos non icurrit metã inopiãbil tñ si cõcederet corã indoctz videret reduct⁹ ad metã iopinabilis

Dicto de metis siue fibus.

Postq̃ pe. his. in ꝑcedentib⁹ tetiãuit de q̃busdã cõib⁹ q̃ valẽt ad noticiã sillogismi sophistici et similit de cã fiãli ei⁹ scz de q̃n. qz metis. hic ꝗnt icipit tetiare de locis dyaleticz in q̃b⁹ fũdãtur sillogismi sophistici et dicũt fallacie. Et añq̃ in spãli tetiat de singulis fallatijs ꝑmo diffinit fallatiã in cõi dicẽs. Fallatia est ydoneitas recipiẽdi faciẽs credere de ente q sit nõ ẽs z de ñ ẽte q sit ẽs. mediante fantastica visiõe. Et est sẽl⁹ diffinitiõis fallatia est ydoneitas recipiẽdi faciẽs credẽ de ñ ente q sit ens. i. de flõ q sit vez. z de ente q sit nõ ens. i. de vero q sit flm̃ mediãte fãtastica visiõe. i. mediãte opiniõe vl visiõe q̃ apparet vera. z ñ est ꝑa Et ista ydoneitas ñ est in opponẽte nec in rñdente. sz in ipꝰ dictiõib⁹ l ozõib⁹ liz diũsimo de qz ẽ in fallatijs in dcõne grã suaz significatio⁹ et in fallatys extra dctõez grã rz significataz

Notãdũ Qz fallatia capit dupl̃r vno⁰ p ipã recptõe rñdẽtz z tñc sic diffit fallatia est recptio imperiti in arte sophistica ꝑpt ig⁰rãtiã illu⁹ artz. a⁰ capit p

cā recipiendi. vl' p principio actus recipiendi. ⁊ hꝰ mō hic diffit

Ad ydoneitas recipiendi est natural' potentia. sz fallatia ñ ē natural' potentia cū sit ens rōis. g fallatia ñ ē ydoneitas recipiendi. Dōm q duplex ē ydoneitas qdā est se tenens ex pte intellcūs opponentꝭ q est industria. qdā natural ⁊ illa bene est natural' potentia. Alia est se tenens ex pte dctōnū vl' rex significata p dictiones et fallatia est talis ydoneitas ñ autez prima

Act⁹ sūt suppositorꝫ prī⁹ methaphysice. sz p dicta ydoneitas ñ est suppositū g ñ fcit credere. Mior phak qz est ēs rōis Dōm q liz ens rōis nō posset agē principaliter tñ bñ instrumētalit qz intellect⁹ opponentꝭ. mediāte illa ydoneitate exñte l dctōe l' orōne multiplici fcit ñdentem credere. ꝛ ñ ēte q sit ens

Ens ⁊ nō ens sūt ꝗdictoria. sz nēo credi q vnū oppositorꝫ vē pdicek ꝛ a⁹ ergo ipossibile est credē ꝛ nō ēte q sit ens vl' extra. Dōm q licz nō ens simplicit ⁊ ens siplicit sint cōtradictoria ñ tñ capiēdo nō ēs p flo ⁊ ens p vero vt dictū est

Notandū Qꝰ fallatie fūdāt ī locꝭ sophisticꝭ sicut sylogism⁹ dyaletic⁹ ī locꝭ dyaleticꝭ Unū loc⁹ sophistic⁹ ē sedes argumēti vel illud a q ad p positā qstionē ducens trahit argum sophisticū. Et tāgit hꝰ duplex locus sophistic⁹ p hoc q dr vel illud. a q ⁊c. s. loc⁹ sophistic⁹ maxima et loc⁹ sophistic⁹ drā maxime loc⁹ sophistic⁹ maxima est ppō qua nō est altera notior neqz prior ꝶm apparētiā vt est ista in fallatia equocatiois Quecūqz significāt eodē noie in ē se sūt eadē et sic it est in alijs fallatijs. loc⁹ ho drña maxie ē illō p qō vna maxia differt ab alia vt maxima in equocatioē differt a maxima āphibologie pēs termi nos qz in equocatione sumit maxima ex pte vni⁹ dctōnis sz ī āphibologia sumit ex pte orōnis Et ponūt. a phō tredecim loci sophistici ꝶm tredecim fallatias quaꝫ sex sūt in dictione et septem extra dictionem

Fallacie eni sunt tredeciz

Hic diuidit fallatiā in fallatiā in dctōez ⁊ extra dictōez. cuius diuisionis rō est qz in omni fallatia est cā apparentie. vel ergo talis sumit ex pte dictōis. ⁊ sic est fallatia in dictiōe. aut ex pte rei q est extra dictiōem. ⁊ sic est fallacia extra dictōnem Et sex stꝭ fallatie in dictōe. s. equiuocatio amphibologia compositio diui

sto accent⁹ figura dctōnis Sz fallatie extra dctōez sūt septē sez actūs ꝑ⁷ quid ad simplicit. ignorātia el ēchi. petitio ꝓncipij cō sequēs nou causs · vt causa ꝑ⁷ plures iterrogatōes vt vnā Qz autē sūt sex in dctōne. ꝓbat ꝑ Arestotilem et pe. his. dupliciter scz iductōne ⁊ sllogismo vt patet in textu

Notādū Qz fallatiaꝝ duplex ē causa scz cā appntie et causa defcūs siue ñ existentie. ex pte cause apparētie suit distinctio fallatiaꝝ qz ipa est ꝓncipalior. ⁊ sophista magz itendit apparē ꝗ non existere. ⁊ nō distinguūt fallatie ex pte cause defect⁹ qz talis sēp sūit ex pte reꝝ ⁊ sic penes eā non sumit distinctio aliq. Et sophista nō itendit non existere nisi ꝑ actūs. et g̃ ista cā minus principalit est intēta

Arguit Est aliq fallatia in orōne vt ptz de fallatia āphibologie. g̃ nō oīs fallatia. est in dictione vl extra dctōez Dōm q dctō sūit h gñalit ꝑ oī voce significatia ad placitū siue sit ꝓplexa siue icōplexa et sic nō distiguit cōtra orōez et dicit in dictione qz dictio vl oratio est causa talis deceptionis ⁊ ergo ista prepositio in denotat causalitatem.

Arguit Oīs fallatia fit ꝑ dctōez vel orationē ergo omnis fallatia est in dictiōe Añs ꝓbat qz res ad disputatio ēz nō portam⁹ Dōm negādo ꝓñaz qz fallatia nō dz iō i dcōe qz hz fiei ꝑ dcōes sz qz sūit cāz apparētie ex pte dcōnū sz fallatie extra dctōez ñ sumūt cāz apparētie ex pte dcōnū sz rꝝ

Arguit Si fallatie extra dctōez sumerēt cāz apparētie ex pte reꝝ sequeret q deberēt dici fallatie i rebus Seqla ꝓbat qz fallatie sumūt no⁹ ex pte cause apparētie Dōm q argu⁷ vez ꝓbat. sz vl⁹ nō hz q dicūt fallatie in reb⁹ vl ex pte reꝝ Sz dicūt fallatie extra dctōez. vt oñdatur maior dzña iter fallatias in dctōne et extra dictionem

Arguit Nulla decep⁹ ē in dctōe. sz oīs fallatia ē decep⁹ g nlla fallatia est in dctōe. Maior ꝓbat qz decep⁹ est in illo q decipit Dōm q licz deceptio passiua sit in illo q decipit. tñ deceptio actiua est in eo qd decipit. ⁊ sic est in dctōne qz ipsa dictio decipit istrumentaliter

Querit Qne est sufficientia sex fallatiaꝝ i dcōe Dōm q ista qz oīs fallatia i dctōe peccat pēs aliqd multiplex l g̃ peccat pēs multiplex. vez aut pēs multiplex fātasticū

Si 2m sic est fallatia figē dctōnis Si pmum hoc est duplē qz vl illud multiplex est actuale ā potētiale Si actuale hoc est duplicit. vel penes ml'tiplex actuale dctōnis. et sic est fallatia eq̄ocatioīs ā penes ml'tiplex actuale ozōnis sicē fallatia ā phibologie. Si vero peccat penes multiplex potētiale hoc ē duplicit qz vel fit ī dctōne sic ē accēt'. vel in ozōne h' ē duplicit qz vel illa ozō est ꝓtinue plata sic est ꝓpositō. vel discōtinue sic est diuisio

Et sciendum q; vt vultale

Hic ponit notabile in q̄ tāgit distictionē multiplicī q̄ ad sequētia est multū expedicē z necāria qz nō videt quō possz fiēi decep tio ex pte dctōnis vel ozōis nisi gzā multiplicī ibidē ꝓtēti Et dicit q; tplex ē multiplex scz actuale potentiale z fātasticū. Quoꝝ sufficiētia sic suit. nā multiplex ē dctō vel ozō plura significās/ vel ḡ sīficat pl'a vere z simplicit. ā apparēter tm. Si 2m sic est multiplex fātasticū Si pmū hoc ē duplicit quia vel tale multiplex habet actualē vnitatē vocis et sic est multiplex actuale aut potētialem tm z sic est multiplex potētiale. Et est illa diuisio analogi in sua analogata. qz illud ml'tiplex est p' in quo pfecti' plura significata vnūtur sicut est ml'tiplex actuale vnde seq̄tur multiplex potētiale et vltimo ponit multiplex fantasticum

Ult Potētia pcedit actū ḡ multiplex potētiale erit añ multiplex actuale Dicēdū q; in eodem potētia prior est actu tū simplicit z ī diūf actus est prior potētia. qz nichil ēducit se/ de potētia ad actū. ḡ oportz poné aliquē p' actū añ oēz potētiā

Queritur Quid est multiplex actuale. Dicēdū q; est qñ dictio vl ozō eadē ē' substātiā et modū pferē di diuersa significat vt canis in eq̄ocatiōe et liber Aristotilis in āphibologia Et tale multiplex ponit oia sua significata actu et ꝓiunctim vt vnūt in vna voce nō tū copulatiē vel disiuctiue Cō' zō est qz alias ōnis ozō in q̄ poneret tale multiplex simplicit eēt ꝓcedenda vel negāda et nūqz distīguenda patz. qz si poneret sua significata copulatiue eēt eq̄lent ꝓpositō copulatiā vel ergo ambe eius ptes essent vere et sic tota esset vera. aut vna esset vera et alia falsa. et sic ꝓpositio ꝓposita esset falsa Si vero poneret sua significata disiunctiue similiter dicendum esset iuxta naturam. disiunctiue ꝓpositionis

Ar. Unus signi ē tm̄ vnū signatū g. vna dcō vl' orō nō potest pla significare Añs pbat qz ab vnitate signati sumit vitas signi Dom q duplex ē sig'm sez naturale z tale est vnū vni signati Aliud ē volūtariū z tal' preē pluriū sigtoz z sic dctō est signū rei significate. Uel dom q vnitas signi in rōe signi formaliť accipiť ab vnitate signati nō tñ vnitas signi capti materialiť sez p ipa voce qz illa suiť a platione p q̄ vocē vna et tūc pseqn ter efficitur signum rerum significataz

Ar. Uni rei ē tm̄ vna forma. sz significatō ē forma dctōis g vna dctō ñ pt hre pl'es significatōes. Dom q vni rei est tm̄ vna forma essential'. tamē vni rei bene pñt esse pl'es forme accidētales sz significatio est forma accidētal' vocis z modus p ferendi ē forma essentialis qui est vnus in vna.

Ar. Significatio est forma eēntial' nois. g. vnū nomē nō pt pla significare Añs ptz ex diffinitione nois. qz nomē est vox significatiua zc Dom q no ā dctō psideať dupl'r. U. forma liť in rōe signi significātis rē aliqz. z tūc significatio ē forma eēntialis nōis z sic etz no nō significat pla sz vna significatō cōstituit vm no. Alio psiderať no l' dctō materialiter in rōe vocis q ē materia dcōis l' nois z tūc significatō ē fōz actñtal' nois

Ar. Pla actñtia ñ pñt esse in vno sbiecto g. pl'es sigficatōes ñ pñt eē i vna dcōe Ddz q plura actñti atm̄ nūo drña ñ pñt eē in vno sbiecto. sz bñ drña spē sicut ptz ꝫ albo z dulce in pomo sz pl'es significatōes in vna dctōe drñt spē

Querit Quid sit multiplex potētiale Dom q ē qñ dictio l' orō eadē f'm sbaz z diūsa f'm modū pferēdi diūsa f't ex'm ꝫ dctōne vt popul' ex'm ꝫ orōe vt q̄cq̄d viuit sp est Et dr multiplex poñale qz i eo solū ē vitas materie sez voz q est. i potētia ad rcipiēdū hāc vl. illā fōrz. i. hūc vel i'm modū pferēdi

Ar. De rōe multiplicz ē plūalitas. sz illa maior ē i multiplici poñti ali q̄ actuali. q̄ tale magz dz dici multiplex actuale miōr pbat qz i eo ē multiplicitas significatoz z mōz pferendi Dom q ad h q aliqd multiplex sit actuale. ñ sufficit pluralitas significatoz. sz vltra h requirit vnitas vocz actualis q sumitur ab vnitate forme. talis āt ñ est in multiplici potentiali

Querit Quid ē multiplex fātasticū. Dom q est dctō fñs. v'm q videtur fre aliud p pter pueniētiam

quā hz i pte cū alia dcōe sicut vigerē ꝓt q̄liuatē. ⁊ tñ videt signi
ficare actionez ꝓpter sil'em ēminatōez q̄z hz cū illo ꝓlo agē. Et
dz fātasticū qz dctō nō hz pl'a significata ꝓm veritatē sz solū ꝓ
quādā apparētiā ⁊ hoc sufficit q̄ aliq̄ mō possz dici ml'tiplex

Queritur Utrz nccē sit aliqd nomen plura significare. Dōz
q̄ sicqz res sūt ifinite ⁊ noia sūt finita ió nc cē
est vnū nomen plura significare Sed diceres nullū ifinitū ē vt ptz
p philosophū 3°. phicorz. q̄ male dr q̄ res sūt ifinite. Dōm q̄ nul
lū est infinitū actu irñs tñ ē aliqd ifinitū ꝓm successionē Et sic licz
res nō sint infinite simpliciter sunt tñ infinite quo ad nos

Ar Noia sūt infinita quo ad nos sicut res ipse q̄ vnū nomē
sufficiet ad significādū vnā rē Añs pbat qz ñ sūt ab ali
quo vno ꝛnoscibilia. Dōm q̄ licz noia sint infinita. q̄ ad aliquē
ꝓticularez hoiem. sūt tñ finita quo ad oies hoies simul sūptos
Ul'dōm q̄ licz nomia sint infinita quo ad nos. sūt tñ finita cōp
ando ea ad res qz multo plures sūt res q̄z nomina

Ar Nomen ꝓcat suū significatū ꝛtingent q̄ male dicit q̄ nccē zc
Dōz q̄ dupler ē nccitas. s. simpl'r dctā ⁊ ꝛditōnata. Pri
mo ñ ē nccē vm nomen pl'a ꝓcaē sz 2°. qz supposito q̄ dēq̄ ꝓ oib
ꝓb mētz ꝛceptū exprmē ⁊ d eis disputaē nccē erit vm nomen pl'a ꝓcaē

Ar ꝓm philosophū qd nō vm ꝓcat nihil ꝓcat q̄ nccē ē vm no
mē pl'a ꝓcare Dōz q̄ illud qd ñ vnū ꝓcat ad mi nihil ꝓt
ꝓt tñ pl'a ꝓcare sz tñ etz ꝓt vm vel dōz qd ñ vnū ꝓt vica ipositiōe
h nihil ꝓt illd tñ qd ꝓt pl'a diūꝗ ipōib bene ꝓcat aliqd.

Queritur Utrz nccē sit qdlibz nomen pl'a ꝓcare Dōz q̄ ñ qz
sūt aliq̄ noia vniuoca vt hō azin q̄ tm vnum
ꝓcāt in quātū h mōi qd addit qz si ꝛceptū asin ad asinū vnum
ꝓictū ⁊ mo ꝛtuū sic pl'a ꝓcat sz capit tūc equiuoce.

Ar Ista noia ꝓcāt pl'a etz si ꝛceptū ad aīalia vna tm. pbat qz
ꝓcāt sua iferioza. Pro rñsione notādū q̄ ockan ⁊ noiales
dicūt noia vniuoca plura ꝓcare qz dicūt q̄ hō immediate ꝓcet
sortē platonez zc. qz ipsi ñ ponūt vl'e vel naturā ꝛez. Sz ātiq̄
dicūt q̄ ꝓt mūnis vniuoc ñ ꝓt plura sz vnū tm. s. naturā cō
munez ⁊ ñ ꝓcat imediate iferioza sz bene sopponit p illis ī ppōe
vniusali vel ꝓticulari ⁊ sic ꝓcatōe sēdaria etiam significat illa

Ar Omis vox vniuoca ꝓcat ꝛceptū aīe ⁊ sil'r ꝓcat rex adextra
q̄ q̄libz vox vniuoca significat plura. Dicendū q̄ dupler

est significatū vocꝫ. s. ꝑmariū ⁊ ē ipse ꝓcept⁹ aie aliud est sedārī um ⁊ est ipsa res adextra. Ūñ illud no⁹ est eq̄uocū. qd̄ fcat plā tq̄z significata q̄ ⁊ vltimata. ⁊ sic no⁹ vniuocū ñ significat plūa.

Ar Omis vox significat plūa tq̄z significata q̄ ⁊ vltimata g̃ s'dlutio falsa Añs ꝓbat̄ qz ois vox fcat se ipsā tq̄z signa tū qd̄ ⁊ etꝫ fc suū significatū tq̄z sig̃tū qd̄. Dd̄m q̄ nō significat illa plura ex īpositōe ⁊ ad placitū qz significat se ipsā naturelit ⁊ suū significatū ad placitū. sed dictio eq̄uoca significat plura ex ī positione q̄ que plura stꝫ distincta ab ipso signante

Quiuocatō est. multiplí

Postq̄z superi⁹ tetīault de fallatia diffinitiue ⁊ diuisiue ī fallatias in dctōné ⁊ extra dictionez ⁊ de numero fallatiaꝝ. ⁊ sī milit̄ de ꝓplici multiplici. pēs qd̄ peccāt fallatie in dctōne. Nic ꝓñr tetiat de q̄libz fallatia in dctōe ī spēali ⁊ ꝑ⁰ de fallatia eq̄uo catōnis ⁊ āphibologie q̄ peccāt penes multiplex actuale ⁊ qz de ceptio sūpta ex pte dctōnis prior est illa q̄ suit̄ ex pte ozōnis. iō fallatia eq̄uocatōnis pcedit fallatiā amphibologie. Et ꝑ⁰ poit diffinitōez eq̄uocationis. cū quodā notabili sc̄do poit diffitōez fallatie eq̄uocatōis 3⁰ ponit tres modos seu spēs ei⁹ dt igit̄ ꝑ⁰ Eq̄uocatō ē multiplicitas dctōis ei⁹d̄ fm subam ⁊ modū pfe rendi vt ī ꝗ noie canis. Notabile qd̄ ponit est q̄ in q̄libet falla cia ē duplex cā. s. cā apparentie q̄ mouet ad c redendū id qd̄ ñ est credendū Et cā defcūs q̄ oñdit creditū esse falsū. Sz fallatia eq̄ uocatōis est ydoneitas decipiendi pueiens ex eo q̄ aliq̄ dctō ma nens vna sc̄dm sbstātiā ⁊ modū ꝓferendi diūsa significat

Ar Ista dcō hō actualit̄ plura significat. ⁊ tñ nō est eq̄uocā g⁰ diffitō mala Añs ꝓbat̄ qz significat soz. pla. ⁊ alias p ticulares hoies. Dd̄m q̄ ñ significat illa sīplr ⁊ secūdū se sz signi ficat ꝑ⁰ ⁊ p se hoiez i coi ⁊ ex ꝓñti fcatōe sc̄dazia suppoita hois

Ar Sortes significat p se pticularē ⁊ singularē hoiez g̃ etiā/ hō ꝓña tez p locū a pte ī biectiua ad suū totū. Dd̄z q̄ iste loc⁹ tenet in p̄dicatis q̄ nō ponunt drñam inter supi⁹ et inferius sicut in ꝓposito ergo nō bene arguitur

Ar In fallatia eq̄uocatōis decepto pueit ex pte rez g⁰ñ debet poni inter fallatias in dctōne Añs ꝓ bat̄ qz pueit ex diū sitate rez significataꝝ. Dicēdū q̄ fallatie in dictione ex parte

tax apparentie distinguūt a fallatijs extra dctōez sz qz fallatia
equocatōis hz causā apparētie ex pte dctōnis ō enūat inter fal
latias in dctōe licz habeat cāz defectus ex pte rei

Arguit Si ponēt fallatia equocatōis .pari rōe deret
poni fallatia vniuocatōis Probat qz sicut ali
quis decipit credens dctōez vnū significare q̄ pl'a significat sic
sil'r potest decipi credēs dctōez plura significare .q̄ v'ī significat
Dōm q̄ nō est sil'e qz ex pte vniuocatōis ñ suit ydoneitas decipi
endi sicz ex pte equocationis. z loquēdo de dctōne vniuoca fm
se et absolute qd̄ notāt dicit qz qñ est multiplex fātasticū dcō vi
dētpl'a significaē i q̄ntū ad aliā ppat q̄ tñ fm veritatē ft vnum.

Fallatie aūt equiuocatiois

Dic poit modos siue species hui' fallatie dicēs q̄ fallatie equi
uocatōis tres sūt modi Pri' est qñ dctō actualit vna eqlit pl'a
significat fm ipositioēz e' sicut canis z.discere qd̄ significat ali
um dcē etz ft ab alio decri z sil'r h nomē equ' ft vno' al'hin
nibile z alio'. ft iustitiā hze. z pēs illas dctōes pt id zñt argui
syllogistice z ēthimematice. silogistice sic oīs equ' est al'hinnibile
oīs iust' ē equ'. ergo oīs iust' ē al'hinnibile. Et solut iste para
logism' sic distinguēdo. si equ' i vtraq; pmissax teneat sbue p
animali hinnibili tūc maior est vera z mior flā .si ho in vtraq; p
missax capiāt adiectīe sic minor est ha z maior flā Si ho i vtra
q; pmissax capiat adiectiue. sic minor est ha et maior falsa z ist;
duobus modis sequtur pclusio .z est bon' sylogism'. sz si equus
teneat in maiori sbstātiue. z in minori adiectiue tūc ābe pmisse
sunt vere sed nihil sequtur ppter multiplex et ē fallatia equocatō
nis Et iste mod' soluēdi debz seruari ad oē argu'ī sophisticū. ha
bēs duas pmissas z vnā pclusionez .in quo medīū tēt equoce
Sz enthimematice sic ar. oīs. por ē monach' g' dyaletica ē. mo
nach'. oīs canis ē al' g'. sid' celeste ē al' Et solut distīguēdo añs
qz l'cais stat p aiāli latrabili tc añs ē h'ī z pñtia ñ vz qz ar a ti'
stāte p v'. f cato ad eñd stātē p a' sīficato. si āt cais stat i ante p
sidere celesti cōsequētia est bā sz tūc añs ē falsum.

Ar.h ē fallatia equocatōis e'. ē pno'. z pno' ē. no' igit e'. ē
no' z tñ ñ videt sb q'. dēat pcineri. Dōm q̄ pciet sb p'
sic ille palogis' de ē vbiz. vbiz ē adūbiū. g de ē adūbiū ñ ta' ē

omnino simile quia deus in illo palogismo tenetur significatiue sed ego in primo tenetur materialiter.

Arguit Maior istiꝰ palogismi oīs canis currit. sidus celeste est canis ꝗ sidus celeste currit. simplr ē negāda. qz ē falsa ꝗ nō ē distiguēda. vt dicit pe. hīs. i textu. Ad ñs p bak. qz canis in minori distribuit p oibꝰ suis suppositis. sz ñ oia supposita canis currūt. Dōm q canis ī maiori bñ distribuit p oibꝰ suppositis vniꝰ significatoris. nō tñ oīm. Et rō est qz terminus equiuocꝰ nō pt distribui vnica distributōe p omnibꝰ suppositis oīm significatoris seu spēs quas significat. qz vnitas distributōis vel suppōnis presupponit vnitatē significatōis.

Arguit Terminꝰ equiuocꝰ vnica distributōe distribuit p oibꝰ suppositis suoris significatoris igit. Ad ñs pbak in ista ppōne vel sil'i. oīs canis est suba vbi pdicatū cōuenit subiecto p oibꝰ suppositis oīm significatoris. Dōm q licz pdicatū fm rem cōueniat oibꝰ suppositis oīm significatoris subiecti. tamen primo z pncipaliter de rigore sermonis subiectū solū distribuit p significatis z nō suppositis nisi ex cōsequenti tm.

Notādū Qz sub pmo mō cōprehēdūt palogismi cōstituti ex terminis q plura cōsignificāt sic iste. q cūcz sanabak sanꝰ est. laborās sanabak ergo laborās sanus est. vbi maior est multiplex fm equocatōes eo q laborās in maiore est equocū ad laborās nūc et ad laborās tūc z sic videt cōsignificare plura tpa. vñ pncipaliter significare in pmo solū capit vt distinguit ꝗtra trāsmutatie fieare. z nō cōtra cōsignificare. Possz etiā dici q iste palogismꝰ cōprehēdit sub tercio mō qz laborās dicō simplex p se posita vnū tpa fieat. sz posita cū alijs scz ꝗbus pteriti vl futuri tpis p diuīt suppōit ñ grā significatōis sz grā āpliatōis.

Arguit Nullū vez aut falsū ē distiguēdū. sz oīs ppō est vera vel falsa. gꝰ nlla ppō ē distinguēda. qz oē vez ē cōcedēdum z oē falsū negādū Dōm q oīs ppō simplr vna vel piūctōe ē vera vl falsa. nō tñ ppō pluēs q ē sil' ꝗa. z falsa. z gꝰ est distinguēda.

Arguit Nihil ē distinguēdū in sillogismo nisi ppō. sz ppō pluēs nō ē ppō igit. Maior pbak. qz sillogismꝰ cōponit ex duabꝰ ppōibꝰ Dōz q lz ppō pluēs ñ sit ppō simplr. ē tñ ppō fm q̄d capiēdo ppōes p oī illo qd hz vnū sensū vl pluēs. Vl' dōz fm Richardū biligā q ppō capit dupl'r vnoꝰ cōit z tūc ppō dr

ozō hñs subiectū ⁊ p̄dicatū ⁊ copulā vel hñs subiecta p̄dicata ⁊ copulā. ⁊ sic ppō plures ōz ppō ⁊ talis ē distinguēda. Alio⁹ capit ppe vt est ozō verꝫ vel fallū significās. ⁊ sic ppō plures nō est ppō vt ista ozō canis currit inq̄ztū eq̄uoca est neqꝫ ꝓa vel falsa.

Secundus modus equiuocatōis

puenit ex eo q̄ aliq̄ dcō significat vnū p impōez ⁊ trāssumit ad significādū aliud ppt aliquā silitudinē. vñ trāssumptō vt h sumit ē acceptō dcōnis significāt vnū ex impōne ad significādū aliud ppt silitudinē vt ridē ppe ⁊ ex ꝓma impōne fcat risum ab ore emittē ⁊ p quādā trāssumptōz fcat florere. Et silr ōz de hoc ꝓbo currit qd transsumit ad labi. qz assilanē in velocitate mot⁹. palogismi āt formati circa hūc modū faciliter haben pñt ex tertu. pssz etiā extra tertū sic argui. ois hō est alrōnale. ymago picta est hō g⁹ ymago picta est alrōnale. vl enthimēatice sic. hec ymago ē hō. g⁹ hec ymago ē alrōnale Et soluūt isti palogismi p distinctōez fm q̄ termi in eis positi tenent ppzie l trāssumptie.

Notādū Q̄ duplex ē eq̄uocū secz a casu ⁊ ꝓsilio. a casu est qñ vna vox ex impōne plura significat eqꝫ ꝓmo vt canis. ⁊ penes istud fit ꝓm⁹ mod⁹ eq̄uocatōis. A ꝓsilio est qd plura significat actualr sz p prius ⁊ posteri⁹. ⁊ ōz analogū vt aial respectu aīalis viui picti ⁊ mortui similiter ridere et currere vt patuit. ⁊ penes istud sumit ille modus secundus.

Arguit Ista ppō quicq̄d currit hz pedes est simplr cōcedēda vel negāda ergo nō est distinguēda Ālīs ꝓbat qz vel p̄dicatū capit p significato ꝓncipaliozi ⁊ tūc est vera aut p vtroqꝫ simul ⁊ tūc est falsa. Dōm q̄ licz ppō in q̄ ponit eq̄uocū a ꝓsilio nō sit distinguēda inq̄ztū certū est p̄dicatum cōueire subiecto p significato ꝓncipaliozi vl nō cōuenire. tñ inq̄ztū hoc nō est certū audientibus. debet ppositio distingui

Arguit Annalogū p se positū stat p suo fcato famosiori ⁊ ꝓncipaliozi. sz eq̄uocū a ꝓsilio ē analogū igitur stabit p fcato ꝓncipaliozi ⁊ p ons certū ē q̄ p̄dicatū cōuenit aut ñ cōuenit sbcto. g̃ talis ppō ñ ē distiguēda Dōz q̄ lz apud doctos ⁊ intelligētes de necitate talis ppō nō sit distinguēda tñ apud eos ⁊ alios ē distiguēda de bñ eē ne videāt ignorātes. ex q̄ sequit lz ppō aliq̄ de timio eq̄uoco sit ꝓa in vtroqꝫ sensu vl falsa ad

huc tñ dz distinguí a nob ne videāt ignorare fcatōz tmi eq̃uocꝰ

Tercius modus pronēit ex

eo q aliq̃ dcō plura fcat cōposita. separata ꝓo vnū solū vt hec dcō īmortale. vnoꝰ dz q̃i nō potēs mori. Alioꝰ dz q̃i potēs nō mori qz negatio addita mortali pt negare actū tm̄ z relinq̃re aptitudinē z tūc īmortale sumit priuatic. vel pt negare actū z poñaz sil z sic īmortale tenet negatie. Et palogisat sic. oē īmortale ē ppetuū vt ptz in textu. eodē mō dz de istis palogismis. oīs iniustꝰ nat ē hīe iusticiā. lapis ē iniustꝰ. gꝰ lapis natꝰ ē hīe iusticiaz. Itē oīs ignatꝰ natus est hīe sciaz. asinꝰ est ignatꝰ. gꝰ nat est hīe sciam.

Notādū

Qz duplex ē eq̃uocatio. q̃dā est vbi tminꝰ eq̃uocꝰ fcat plura ex impōne vt trāsmutōe vt in duobꝰ mōis pmis. Alia ē impropa vbi scz tminꝰ tm̄ vnū significat sz tñ in vno loco tenet p q̃busdā suppositz sui significati et ī alio loco p aliqs. et illa locū hz ī isto mō ticio vbi terminus eq̃uocꝰ nō fcat diuisa. sz pt supponē p diuf. Ex q̃ ptz q pmꝰ modus hꝰ fallacie repit in verz eq̃uocz. scdꝰ in analogis. et tercꝰ in his q fm se sunt vniuoca. sz rōne adiūcti dicūt hīe multiplicitatē

Querit

Sub quo mō cōtinet isti palogismi. hō ē spēs sortes ē hō. ergo sortes ē spēs. Itē hō est mortuus hō viuēs ē hō. ergo hō viuēs est mortuꝰ. Itē epi sunt hoies asini sunt epi. ergo asini sunt hoies Dōz fm aliqs q oēs cōtinent sub isto tercio mō. qz in eis eadē vox supponit p diuersis.

Arguit

Tercꝰ modꝰ est qñ dcō simplex tm̄ vnū fcat et ꝓposita plura sz ī dictz palogismis nō ē dcō simplex et cōposita. gꝰ nō pnt cōphēdi sub tercio mō. Dōz q ppt hoc biridanꝰ ponit q̃rtū modū. Et qñ dz arestotiles nō posuit nisi tres. rñdet q lz ñ ponat nisi tres mōs. tñ ñ vult negare q̃n sint plures. Sz tenēdo q ñ sint plures q̃z tres. Dōz q simplex et cōpositū in tercio mō nō capiūt solū grāmaticalī sz etiā loycaliter vt simplr dico qd sine addito dico. et sic tercꝰ modꝰ ē qñ simplex dcō. i. fm se sūpta capit p vno. et cōposita. i. cū alio posita. s. ꝓbo pteriti aut futi tpis capit p pluribꝰ. et ita ē in dictz palogismis

Recta solutō ē manifestatō

Postq̃ posuit modos fallatie eq̃uocationis. et cū hoc ostendit

quō solūcēdi sūt palogismi hui⁹ fallatie. hic ꝓñr diffinit solutōz rectā ⁊ ipam distinguit dicēs solutō recta ē manifestatio syllo/gismi falsi ⁊ ppt quid ē falsus. Solz etiā sic diffiniri solutō rec/ta ē manifestatio falsi syllogismi ꝑm quālibz interrogatōem. Et ōz ꝑm quālibz interrogatōem ppt solutōem nō rectā vel appa rentem tm̄ que manifestat falsū ⁊ in cōmuni tātū. Et diffinitur sic Apparēs solutio est manifestatio syllogismi falsi non osten/dens causam propter quam est falsus

Notādū Q; duplex ē solutō recta scz p distinctōem ⁊ p interemptōem. Rō ē qz solutō recta ē ma nifestatio syllogismi falsi qui est duplex scz peccās i materia ⁊ pec cās in forma. ergo etiā ē duplex solutio recta. Uñ syllogismus peccās in materia. i. qui procedit ex falsō debet solui p interemptio nem pmisse ppter quā sequitur falsum. Sz syllogismus peccās in forma tātū. debet solui p distinctōem. Et sic soluendi sunt pa/ralogismi eq̄ocatōis p distinctōem terminoꝝ i eis positorum.

Arguit Est triplex syllogism⁹ fall⁹. s. peccās i matia tm̄ peccās i forma tm̄ ⁊ peccās i vtroq; sil'. ḡ triplex erit solu⁹ rectā. Dōz q̄ sillo⁹ peccās i matia ⁊ foza sil' oz solui vtro qz mō. s. distiguē⁹ ⁊ aliqz pmissaꝝ iterimēdo ñ ꝓz idē sz ꝓz diūsa.

Sī Est aliq̄ solutio recta p cōcessionē. ergo ñ oīs solutio recta fit p interēptōez vl' distinctōez. Añs pbat qz sillogismus ex veris sillogisat⁹ est soluēd⁹ p cōcessionē. Dōm q̄ cōcessio ñ est spēs sulutōis recte licet bñ sit spēs rñsiōis q̄ ē in pl⁹ qz solutō rcā. qz solu⁹ recta ē māifestatō alic⁹ falsi sz ꝓcessio fit respcū veri

Arguit Omne falsum soluendū est p interemptionē. sed q̄libz palogism⁹ est falsus sillogism⁹. ḡ oīs palo gism⁹ debet solui p interemptionē Dōm q̄ duplex est sillogis/mus falsus. Quidā est qui habet falsitatē sine multiplicitate. et talis debet solui p interemptionē. Alius est falsus qui habet fal sitatē cū multiplicitate ⁊ talis magis debet solui p distinctōem q̄z p interemptōez. eo q̄ multiplicitas est causa falsitatis.

Amphibologia ē multi

Postqz pe. hīs. determiauit de fallacia eq̄ocatōis q̄ fit ꝑm multiplex actuale dictōis. hic determinat de falla/cia amphibologie q̄ fit ꝑm multiplex actuale oratōis. Et facit in

isto textu septē p ordinē. primo ponit diffinitōes amphibologie secūdo diffinitōes fallacie amphibologie cū cā apparētie ⁊ defectus. tercio ponit tres modos eiꝰ. q̄rto ꝓbat q̄ deceptio facta ex diuisitate casꝰ facit āphibologiā ⁊ ñ equocatōes. q̄nto ponit tres modos cōes equocatōis ⁊ āphibologie. sexto facit vnū argumētum ꝯ isto palogismo. q̄ cūq̄z sanabat sanꝰ est ⁊c. septimo mouet vnā questionē de accidētibꝰ respectiuis ⁊ absolutis. Dicit ergo ꝑmo. Amphibologia est multiplicitas orōnis eiusdē ꝑm subaz et ꝑm modū ꝓferēdi diuersa significās. vt hec orō liber aristotelis manens vna actualiter plura significat. ꝑm q̄ iste gtūs aristotelis potest cōstrui in habitudine cause efficiētis vel in habitudie possessoris ad rem possessaz. Quid aūt sit fallacia amphibologie. q̄ causa apparētie. ⁊ que cā defectus clare patent in textu.

Notādū Q̄ q̄libet fallatia ꝓt hz̄e duas diffinitōes vnā ex pte cause ⁊ apparētie. aliā ex pte cāe defectꝰ. vñ fallatia amphibologie ꝑmo mō ē ydoneitas recipiendi pueniēs ex actuali vnitate orōis plura significātis. Sz secōo est deceptio pueniēs ex multitudie sensuū eiusdē orōis diuisa ꝑcātis.

Arguit In omni fallacia ē dubiosa sentētia. q̄ oīs fallacia est fallatia amphibologie. ꝯña tenet a noīs interptatōe ad interptatū. qz amphibologia dr ab amphi qd ē dubiū ⁊ logꝰ ꝑmo quasi dubiꝰ sermo Dōm q̄ duplex est interp/tio. quedā est cōuertibilis cū interptato. ⁊ ab illa bñ valet argumentū. Alia ē interptatio nō cōuertibilis q̄lis est in isto argumento ⁊ ab illa nō valet argumētū. vñ interptatio āphibologie vt ē spēalis fallacia sic dat amphibologia interptat ⁊ dubiosꝰ ꝑmo pueniēs ex orōe multiplici eadē ꝑm subaz et modū ꝓferendi.

Arguit Ista interptatio amphibologie cōuēit fallatie equocatōis qꝰ nō sunt fallacie distincte. Añs ꝓbat. qz in ea est dubius sermo orōnis eiusdē ꝑm subaz ⁊ modus ꝓferendi. Dōz q̄ duplex ē multiplicitas orōis. q̄dā pueniit ex parte vnius dcōnis tm ⁊ illa causat fallatiā equocatōis Alia ꝓuenit ꝑncipalit ex pte orōnis. ⁊ illa causat fallaciā āphibologie et dubius ꝑmo talis orōnis ē interptatio ꝯuertibilis cū amphibologia. vñ ista orō canis currit actualiter vna plura significat ⁊ tamē nō est amphibologica. quia solū plura significat ex cōsequēti rōne illius dcōnis canis et non ratione multiplicis orōnis.

Ar In fallacia amphibologie sunt idē modi q̄ sūt in fallacia eq̄uocatōis. vt patet p ph̄m ⁊ etiā pe. his. ergo nō sunt distincte. Dōm q̄ iste due fallacie hñt eosdē modos generales. nō aūt spēales qz ī fallatia eq̄uocatōis sumūt pēnes mltiplicē significatōz dcōis sz ī āphibologia sumūt ꝓz mltiplicē sniaz ozōis

Arguit Tertius modus amphibologie ⁊ fallacie eq̄uocationis oīno coincidūt igit. Añs pbat qz in vtroq̄z est multiplicitas ozōis. Dōm q̄ ñ est differēter. qz si sit totius cōiūcti p se sic causat terciū modū amphibologie. Si ꝓo sit p se vnus dictōnis ⁊ non totius ozōis est modus eq̄uocationis

Arguit Fallacia amphibologie puenit ex diūsa ordinatōe ꝛstructibiliū sic fallacia cōpositōis ⁊ diuisionis. g nō distinguūt. Añs pbat qz in amphibologia dcō qñq̄z ꝓponit ⁊ qñq̄z postponit. Dōz q̄ alit est diūsitas ordinatōis cōstructibiliū in ista fallacia q̄z in fallatia cōpositōis ⁊ diuisiōis qz hic non variat ozatio fm formā ⁊ modū pferēdi ppter diūsam constructionē sz manet eadē. et ergo ī ipa est multiplex actuale. sic aūt non fit in fallatia cōpositōis ⁊ diuisionis. ymmo aliā plationē hz ozatio qñ est diuisa et qñ est composita

Primus modus amphibologie puenit ex eo qñ ozō actualiter vna plura significat eq̄z pncipaliter. vt cōtingit tacentē dicere si tacentē regat a dicere a pte ante. tūc est sensus cōtingit q̄ tacēs dicat qd̄ est falsum. Si aūt tacentē regat a dicere a pte post tūc sensus est. cōtingit dicē esse aliquē tacētem qd̄ est verū. Et similiter distinguit de ista. cōtingit cecū videre. quoscūq̄z vellē me accipe vellē q̄ accipent me. qz ille actūs me pt regi a pte añ vl a pte post ab infinitiuo. Sz modos formandi palogismos faciliter habetur ex textu.

Arguit In isto exēplo q̄scūq̄z vellē me accipe ⁊c. est fallatia ꝓpositōis ⁊ diuisiōis. g? text? ē fall?. Añs pbat qz p ñ q̄ aliq̄ dictio pt construi cū diuersis dictōib? causatur fallatia compōnis ⁊ diuisionis. vt ptz hic quicq̄d viuit sp ē sic etiā fit in isto exemplo. Dōm q̄ dictio constructa cū diuersis ptib? causat scdm modū fallacie compōnis et diuisionis. tñ dictio constructa cū vna pte tm̄ licet diuerso ordine non causat fallaciā compōnis ⁊ diuisiōis sz āphibologie Pro q̄ notādē

est q qñcūq; aliq̄ dē mīatō ꝓstruit cū vna dcōne ex diuersis ptib⁹ causat fallatiā anphibologie penes primū modū. sz qñ ꝓstruit cū duab⁹ ptib⁹ causat fallatiā compōnis z diuisiois penes secū dūmodum. vt patet de ista quicquid viuit semp est.

Arguit In isto palogismo vbi dctō ꝓstruit cū vna dictōne a pte aī z a pte p⁹ē ali⁹ mod⁹ pferēdi. q̄ ibi nō ē mltiplex actuale sz poñale. z p ꝓñs nō erit ibi fallatia aphibologie Dōz q illa diuersitas pferēdi vni⁹ dctōnis cū vna nō sufficit ad cāndū mltiplex poñale. sz req̄rit diūsitas pferēdi cuz diuersis dcōib⁹ vl sb diuersis accētib⁹. sic aūt nō ē in ppōsito.

Secūdus modus ē quādo ozō actualit vna ppe vnū significat z trāsūpte aliū. vt lit⁹ aratur de q̄ in textu. Si lr ista lauare laterē significat vnuz ppe scz aqua abluere coctū lapidē. z aliū trāsūptue scz latorem pdere. Et paralogisat sic. q̄cūq; lauat laterē habet aquā. sed custodiens mulierē lauat laterē. ergo custodiēs mulierē habet aquā. Et solvit sic qz vtraq; premissa est duplex. qz si lauare lapidez sumat vtrobiq; ppzie tūc maior est vera et minor falsa Si vero i vtraq; sumat trāsumptue tunc maior est falsa z minor vera. z ist duobus modis bene seq̄tur conclusio. sed sicut conclusio est falsa ita aliqua premissa. Sed si in maiore sumatur prope et in minore trāsumptue. tūc maior ē vera et minor falsa. sed tunc ē fallatia amphibologie. Similiter soluitur iste palogismus. q̄cūq; haurit aquas cribro est iuxta aquam. sed clericus sine libro haurit aquas cribro. ergo clericus sine libro ē iuxta aquam.

Notādū Q phus nō exemplificat de palogismis q̄ formātur penes istū scōz modū qz ozōnes penes q̄s formāt isti palogismi nō hūt multiplicitatem nisi ex trāsumptōe nra z qz apd diuersos alio z alio mō trāsumuntur in vno tempe q̄z in alio fm cōsuetudiem loquētiū ideo phus nō curauit ponere exempla. sz ōt soliti sum⁹ dicere fm trāsūptōem.

Si penes trāsūptōez fit bon⁹ loyc⁹ dyalecticus vt patuit i quito de locis extrinsecis. g⁹ penes ipaz nō fit fallatia amphibologie Dōz negādo ꝓñam qz aliq̄ capit trāsūptio qñ penes ipam sumit loc⁹ dyalectic⁹. z aliq̄ qñ sumit loc⁹ sophisticus. vñ trāsūptō qñ p ipam sumit loc⁹ dyalectic⁹ ē qñ nom magis

notũ sumit p noie min9 noto. sz qñ p ipsã sumit fallatia amphibologie tũc vna ozõ trãssumit ad significandum aliud ppter similitudinem aliquam in ipsis reptam

Arguit Penes trãssũptõem fit fallatia eq̃uocatõis penes secõm modũ. g̃ nõ amphibologie. ꝓña pbat qz st̃ distincte fallacie Dõz q nõ ē eadē trãssumptõ penes quã fit scõs mod9 eq̃uocatõis z scõs mod9 amphibologie. qz ī vna ē trãssũptõ dictõis z in alia trãssumptio orationis

Terti9 mod9 ē quãdo vna

ozõ p se sũpta tm̃ vnũ significat z ꝓposita cũ alia pl'a fcat. Ut bi grã ista ozã scl'm scit nõ significat aliud nisi seculũ hre sciam qz seculũ nõ pt ꝓstrui nisi in hitudie nti cas9 cũ nõ sit aliud suppositũ hui9 ꝓbi scit. sz qñ dicim9 scl'm scit aliq̃d tũc scl'm pt construi in hitudie nti cas9 z tũc ē sens9 seculũ hz sciam de aliquo. vl pt ꝓstrui in actõ z tũc est sensus q aliq̃d hz sciaz de seculo. Sil'r ista ozõ azini st̃ tm̃ vnũ significat. sz qñ sibi addit ly epi vt asini st̃ epi iã plura fcat qz epi pōt ee nti cas9 vel gti casus Et fm hũ paralogisatur sicut habetur in littera.

Arguit Iste paralogism9 q cũq; st̃ epi st̃ hoies rc. peccat penes fallatiã eq̃uocatõis g̃ ñ penes fallatiam ãphibologie. Añs pbat a sil'i qz fallatia pueiens ex diuersitate tpm ē fallatia eq̃uocatõis. g9 etiã fallatia pueiens ex diuersitate casuũ Dõz q ñ ē sil'e qz tps ē accidẽs absolutũ ꝓbi z participũ tenẽs se ex pte dcõis absolute ita q p tps vna dctõ nõ oriat cũ alia dictõe. sed cas9 est accidẽs respectiũ datum dictõi prout ordinabilis est cum alia dictione ad constituendam orationem congruam.

Ar Deceptõ facta ex diuersitate cas9 causat fallatiã ꝓpositõis et diuisionis g9 rc. Añs pbat qz deceptio facta ex diuersa relatõe fcit fallatiã ꝓpositõis z diuisiois vt pbat petr9 hysp. i tractatu de suppositõe relationũ. g9 etiã deceptio fctã ex diuersitate cas' causat eãdem fallatiã. ꝓñtia tenz' qz vtrobiqz ē eadē oratõ fm subam z modũ pferēdi. Dõz q nõ ē sil'e qz relatiuum hz diuersam ꝓstructõem cũ diuersis dictõib9 puta cũ diuersis añcedẽtib9 sz diuersitas casuũ icz hẽat diuersaz ꝓstructõez quo ad habitudinẽ tm̃ illa diuersitas est respectu vni9 dictionis

Arguit penes ista exēpla cōtingit tacētē dicē. ⁊ seculū scit aliq̄d fiūt paralogismi penes p̄m modū hꝰ fallē. g̃ male ponūt p exēplis ꝛcij modi. Dō ⁊ ꝗ fit drūter naz si diūsitas p̄mōis cōsideret ex eo ⁊ tales dcōes pūt p̄cōstrui vel postcōstrui faciūt p̄mū modū. Si ꝯo cōsideret diūsitas p̄mo/nis put cōstruūt a pte post tm̄. tūc faciūt terciū modū. vt cū dz seculū scit aliq̄d. vnꝰ ē sensus. aliq̄d hz sciam de secl'o. ⁊ ē sic accusatiui casus. Alius ē sensus. aliq̄s scit ex̄ns seculū. ⁊ tūc seculū est noiatiui casus. ⁊ sp regit a pte post

Notandū Q; Aresto. ponit ꝗ tres modos cōes eq̄uocatōi ⁊ āphibologie. Prim⁹ ē. qū dcō l'ozō pl'a p̄ncipal'r p̄t: dcō vt caīs. ozō vt lib Aresto. Secūs modꝰ ē qū soliti sumꝰ dicē p̄m trāssāptōz i dcōe. vt ridē. in ozōe vt littꝰ arat. Terciꝰ ē qū cōpositū pl'a p̄t. separū ꝯo vnū solū. ere in eq̄uocatōe vt īmōrlez icozruptibile. d ām pꝗ. vt scl'z scit aliq̄d

Arguit Diūsa genēa dūt hīe diūsas spēs. sz eq̄uocatō ⁊ āphibologia stꝗ diūsa genēa fall'az. g̃ hēbūt diūsas spēs. Dō. ⁊ nō hūt easdē spēs simpl'r. sz stꝗ ad ūnicē sil'es drūt tū sb illa sil'itudine. qz stꝗ spēs eq̄uocatōis inq̄ztū fiūt i dictōe. ⁊ stꝗ āphibologie spēs inq̄ztū fiūt in ozōe

Querit Utz ꝛceptō fcā ex cōsīgficatōe alicꝰ sicut i illo palogismo q̄cūqz sanabat ꝛc. cōtineat sb aliq̄ mōz āphibologie. Dōm ⁊ nō vtz trāscurrēdo oēs: sz cōtinet sub p̄mo mō eq̄uocatōis.

Arguit Prim⁹ modꝰ eq̄uocatōis puenit ex p̄ncipali significatōe. sz labozās nō p̄t p̄ncipal'r tp̄s sed ex coūti tm̄ p eꝰ accūa. g̃: ꝛc. Dō. ⁊ in p̄mo mō eq̄uocatōis p̄ncipal'r fcatō dz. q̄cq̄d ex eadē impōe ipozat p dcōz. sz ex eadē īpositōe q̄libet dcō p̄t significatū ⁊ sua accūa. ⁊ sic ꝗ dcō labozās īpozat suū sīgficatū ⁊ suā cōsīgficatōz eadē impōe. Vel dōm. vt sup dcm̄ ē circa p̄mū modū fall'e eq̄uocatōis. Sz ārē ꝛceptio! fcā ex q̄busdā accūtibꝰ puta tpis facit eq̄uocatōz. ⁊ ex q̄busdā puta casus facit āphibologiā. sufficiēter soluit ex textu Jō ꝛclaratio huꝰ dubij ad pūs relinq̄tur

Equit de fallacijs faciē

Postq̃ determinatũ ē de fallacijs peccantib⁹ penes multiplex actuale. cõsequẽs determinãdũ ē de illis q̃ peccãt penes multiplex potẽtiale. sicut sti fall'a cõpõnis diuisiõis z accẽt⁹. Et p⁰ determinat de fallacia ꝓpõnis. qz palogismi fiũt efficaciores fm ꝓpõem ad finem sophisticũ. q̃ est apparẽs sapiẽtia z non existens. Determinando aũt de fallacia compõnis facit q̃tuor. Primo ponit diffinitõem compõnis z diuisionis. Secõdo ponit diffinitiõem fallacie compõis cum causa apparẽtie z defectus. Tẽrcio ponit vnũ notabile ī quo oñdit qñ ozõ dz ꝓposita z qñ diuisa Quarto ponit duos modos huius fallacie. De p̃mo ponit duos paralogismos. de secõdo vero tres

Arguit Fall'a accẽtus peccat penes multiplex potẽtiale dcõis. q̃ deberet p̃cedẽ illas q̃ peccãt penes multiplex poñale ozõis. Tz ꝓña. qz dcõ p̃cedit ozõem. Dõm negãdo ꝓñam. qz fall'a ꝓpõis iõ p̃cedit fallaciã accẽtus. qz in ipsa ē maior cã apparẽtie q̃z in fall'a accẽtus. qz in fall'a accẽtus est cã apparẽtie fm lõgitudinẽ z breuitatẽ syllabarꝫ. q̃ magis notat q̃z diũsa situatio cũ diũsis ptibus.

Arguit Fallacia eq̃uocatõis p̃cedit amphibologiã eo q̃ ipsa fit in dcõe: z amphibologia fit in ozõe q̃ a simili fall'a accẽtus deberet p̃cedere fallaciã compõis. Dõm q̃ fallacia eq̃uocatõis p̃cedit amphibologiã. nõ solũ qz fit p dictõem. sed etiã qz habet cãm magis apparentẽ. qz vnitas dictõnũ magis mouet ad credendũ q̃z vnitas ozõnis alius fuerit defectus sicut in ꝓposito.

Arguit Causa apparẽtie ꝓpõis nõ distinguit a cã apparẽtie diuisiõis. q̃ nõ distinguũt ille fall'e Ñ cedẽs ꝓbat. qz cã apparẽtie vtriusq̃z ē ydẽptitas ozõis ꝓposite z diuise fm sbam. Dõm q̃ lz habeãt candẽ cãm apparẽtie generalẽ. habẽt tñ diũsas cãs apparẽtie spãles. qz in fall'a ꝓpõnis cã apparẽtie ē ozõ diuisa ꝓa hñs ydẽptitatẽ cũ ꝓposita falsa. Et cã apparẽtie in fallacia diuisiõis ē ozõ ꝓposita ꝓa habẽs ydẽptitatẽ cũ diuisa falsa

Arguit Uerꝫ z falsũ hñt se sicut ens z nõ ens. sz ens et nõ ens nullã hñt ydẽptitatẽ. q̃ ozõ diuisa ꝓa hñ hz ydẽptitatẽ cũ ꝓposita falsa z ecõtra. Dõm q̃ verꝫ z falsuz incõplexa nõ habẽt ydemptitatẽ inter se. sicut nec ens z nõ ens

incōplexa.tñ vera ⁊ falsa ꝓplexa habēt ydēptitatē nō q̄dē forma lē sed materialē.eo q̄ dcōes sunt eedē

Arguit Sūt q̄dē modi istarū fallarū. ḡ sequitur q̄ nō sūt distincte fallē. Dō.q̄ ꝯ isti modi habēt aliquā ꝓuenientiā.tñ spēalr ꝓsiderati ītē se dmīt sīē cāe apparētie earūdē

Arguit Nō ē posita nisi vna fallā peccās penes multiplex actuale.s.āphibologia.ḡ a sil'i nō erit nisi vna fallā peccās penes multiplex potētiale orōis.ḡ fallā ꝓpōis et diuisionis nō erūt distincte. Dōm q̄ fallacia āphibologie est eadē orō fm materiā ⁊ formā.⁊ ideo nō potest sumi diuersa causa apparētie penes talem orōem.sic aūt nō est in ꝓposito. q̄re non est simile. Unde causa apparentie in fallacia compōnis sumit ex eo q̄ orō falsa in sensu ꝓposito sumitur tanq̄ vera.ꝓpter similitudinē sensus ꝓpositi ad sensum diuisum.sed causa apparētie fallē diuisōis sumit ex eo q̄ orō falsa ī sensu diuiso sumitur tanq̄ vera ꝓpter hoc q̄ in sensu ꝓposito est vera. Pro quo notandū q̄ eedē orōnes accipiunt in palogismis fallacie cōpositōis ⁊ diuisionis.sed diūsimode.qz in palogismis fallacie ꝓpositōis sunt false in sensu ꝓposito.⁊ vere in sensu diuiso.sed ecōuerso in palogismis fallacie diuisionis assumunt orōes false in sensu diuiso.⁊ vere in sensu ꝓposito.⁊ in ḡ ꝓgnoscūt ⁊ distinguunt palogismi istarū fallaciarū

Querit Quid sit cōpositō. Dōm q̄ est eorū q̄ ꝑtēt diuidi falsa vnio. Sz diuisio ē eorū q̄ ꝑtēt cōponi falsa diuisio. Et cōpositio capit dupl'r. Uno generalr. vt ē ordinatio dcōnū fm sitū magz ꝑbitū ptib' in orōe positis. ⁊ sic reperit in q̄libet orōe ꝓposita siue ꝓa siue falsa. Uñ sit magz ꝑbit ē q̄ magis occurrit intellectui ⁊ magz cōuenit dcōib' fm suos modos significādi ⁊ enūciādi.⁊ p oppositū ōr orō diuisa Alio capitur spēaliter vt solū reperit in orōe cōposita falsa.⁊ ḡ mō ē eorū q̄ ꝑtēt diuidi falsa vnio.⁊ diuisio ē ꝓponēdorū falsa separatio.⁊ a compōe vltimo mō ōr fallā cōpōnis. cuius diffinitio patet in textu

Ar hec ē ꝓposita hō ē alī.⁊ tñ diffi sibi ñ ꝓueit cū illa vnio pdicati cū sbco sit ꝓa. Dō.q̄ si capiat ꝓpō pjunione affirmatiā p dicati cū sbco.sic ē ḡ ꝓpō hō ē alī.sz si capiat p ordine p tū ꝑ sitū magz ꝑbitū ī orōe ꝓposita falsa.sic i ꝓposito ñ ē ꝓpō

Primus modus ē qñ vna
ter̃minatio diuisimode ter̃minat suū ter̃minabile. Et cōtinet il
le mod⁹ duos sub se. vn⁹ ē qñ dictū ꝑt supponē ꝑ se toto vel ꝑ
sua ꝑte. ter̃ q̄ text⁹ ponit duo exēpla. Alt⁹ est qñ aliq̄ ꝯiūctio ꝑt co
pulare iter t̃minos aut iter ꝓpōes ꝓm quē sic palogizat. oē risi/
bile vl rudibile ē asin⁹. sortes ē risibil vel rudibil. ḡ sortes ē asi
nus. Maior ē duplex. q̄ hec ter̃minatio vel ꝑt ter̃minare risi/
bile ⁊ rudibile tāq̄ ꝑtes vni⁹ ꝓpōis. ⁊ tūc ē cathegorica ter̃ disiū
cto sbcto. Vel ꝯtingit iter t̃minos. ⁊ sic ē cōposita falsa ⁊ bñ seq̄
tur ꝯclusio. ⁊ ē sensus maioris. oē illud qd ē risibile vel rudibile
ē asin⁹. Vel sensus ē. ter̃ q̄cūq̄ vez ē dicē q̄ sit risibile vel rudi/
bile ter̃ illo vez ē dicē q̄ sit asin⁹. sz illi sensus st̄ falsi. Aut ꝑt il/
la ter̃minatō vel ter̃minare illa tāq̄ sbcta duaz ꝓpōnū. ⁊ tūc ē
ꝓpō hypothetica disiūctiua. ⁊ tūc maior ē diuisa ꝓ ꝓa. nō seq̄tur
ꝯclusio. sed cōmittit fall'a ꝯpōnis. eo q̄ vel in maiore ⁊ minore
ter̃minat diūsa ter̃minabilia. Et sil'r soluit iste palogism⁹: q̄cū/
q̄z st̄ duo ⁊ tria st̄ duo ⁊ tria. sz q̄nq̄z st̄ duo ⁊ tria. ḡ q̄nq̄z sunt
duo ⁊ q̄nq̄z st̄ tria. q̄ minor ē duplex eo q̄ et ꝑt ꝯiūgē iter t̃mi
nos vel iter ꝓpōes Si ꝓmū sic ē ꝓa. sz nō seq̄tur ꝯclusio. q̄ ibi
⁊ copulat iter ꝓpōes. Si secōm tūc ē diuisa falsa. ⁊ seq̄tur cōclu
sio. sz ē magis fall'a diuisionis

Notādū Qñ sp ē fall'a ꝯpōis qñ ar̄ a ꝓpōe ꝓ ꝓa ter̃ sen
su diso ad ꝓpōz seu ꝯclōnē falsā ter̃ sensu cō
posito. vt ḣ. oē possibile ꝑt ec̄ vez. sedētē currē ē possibile. ḡ sedē
tē currē ē vez. Ubi minor ē duplex. q̄ possibile ꝑt ter̃minare ḣ
dcm̄ sedētē currē acceptū ꝑ se toto. ⁊ sb cōpōe suaz ptiū. ⁊ sic est
cōposita falsa. q̄ in ea cōiūgūt act⁹ oppositi. vt sedē ⁊ ābulare
et bñ seq̄tur cōclusio. Pōt etiā ter̃minare dcm̄ ꝑ sua ꝑte. i. ꝑ ma
teriali suo sb diuisōe ptiū. sic minor ē disa ꝓ ꝓa. q̄ vz istā sedēti
iest poña ābul'ādi ⁊ nō seq̄t cōclusio. sz cōmittit fall'a cōpōis. q̄
tūc ar̄ a diuisa vera ad cōpositā falsam

Qr̄ Quid sit dcm̄ supponē ꝑ se toto. ⁊ q̄d ꝑ sua ꝑte. Pro
ñsiōe notādū. q̄ i illo dcō sedētē ābulare st̄ duo. s. ma/
teriale. vt sbctm̄ cui ꝯueit sessio. ⁊ formale. s. sessio vel forma sedēdi.
qñ ḡ ꝑdicatū dci cōpoit eū dicto q̄ ad vtrūq̄z. s. q̄z tū ad materiale
⁊ formale. tūc ē enūciatō modal' cōposita. ⁊ dcm̄ suppoit ꝑ se toto

Si ꝓ pdicatū dicti attribuat dicto ꝗtūm ad materiale soluz et diuidat ab eo fm formale ipsi⁹. tūc ozō dz diuisa. ⁊ dcm̄ supponit ꝑ pte sua. ⁊ in isto sensu illa ē ꝓa. sedentē ambulare ē possibile Et hoc idē solet dici sub alijs ꝓbis qñ pdicatū ꝓuenit dicto fm poñam ⁊ actū sil'. tūc dictū supponit ꝑ se toto. sz qñ ꝓuenit silbi fm poñam ⁊ nō fm actū supponit ꝑ sua pte

Arguit Prim⁹ mod⁹ h⁹ fall'e ē qñ dcm̄ pt supponē ꝑ se toto. vl' pte sua. sz qñ ꝓiūctō ꝓiūgit iter ozōnes aut iter ppōes nullū ē dcm̄ supponēs ꝑ pte vel ꝑ toto: g⁹ tales palogismi nō pñt ibi ꝓphendi. Dōm q ppt h̄ motiuū tract⁹ Thomas in suis fallacijs ponit duos modos q̄ tū h̄ ꝓphēdi pñt sb ꝑmo. qz Pe. hys. vult q tūc ē ꝑm⁹ mod⁹ h⁹ fall'e qñ vna tēminatio diūsimode tēminat suū tēminabile. ⁊ hoc fit dupl'r vt dictum est.

Becūdus mod⁹ h⁹ fallacie

est qñ vna tēminaatio pt referri ad diūsa tēminabilia ⁊ fm h̄ sic palogizat. oē qd ē neccārio ē. sortes ē. g sortes neccārio ē Maior ē duplex. qz neccārio pt tēminare scdm ē. ⁊ sic ē ꝓposita falsa et seqtur ꝓclusio: vel pt tēminare ꝑmū ē. ⁊ sic ē diuisa ⁊ ꝓa. sed nō seqtur ꝓclusio. Et Pe. hys. ponit tres alios palogismos. qui in tēxtu videri habent

Arguit Prim⁹ mod⁹ nō distinguit a scdo: g nō st̄ duo modi fall'e cōpōis. Aliis ꝓbat. qz cū dico sedentē ābulare ē possibile mod⁹ pt tēminare dcm̄ captū ꝑ se toto. ⁊ dcm̄ captū ꝑ sua pte. ⁊ tūc vna tēminatō ferē ad diūsa tēmiabilia Dō. q mod⁹ nō ferē ibi ad diūsa tēmiabilia. sz ad vnū tēmiabile diūsimode captū. qz mod⁹ sp tēminat idē dcm̄ lcz diuersimode captum.

Arguit Totū ⁊ sua ps distiguūt real'r. vtz de pariete ⁊ domo. g totū dcm̄ ⁊ ps dicti distiguūt ⁊ per cōs adhuc vna tēminatio ferē ad diūsa tēminabilia Dō. q totū itegle ⁊ sua ps distiguūt real'r vt assumit argumtū. nō tū totū in mō ⁊ sua ps. sicut hō ⁊ hō alb⁹ nō distiguūt. nisi sicz supi⁹ ⁊ iferi⁹. ⁊ sic ē ī ppposito de dcō toto ⁊ e⁹ pte. Vl' dō. q lz dictū capti ꝑ toto ⁊ ꝑ pte sint diūsa tēminabilia formal'r. nō tū fm voce ⁊ material'r

Arguit Uni⁹ terminatōis ē solū vnū terminabile. sicē
uni⁹ terminabile ē solū vna terminatio. g̃ sēdū
mod⁹ ē falsus. Aūs pbat. qz intellcūs nr nō pt vnā terminatō
nē ferre ad diūsa terminabilia. qz nō pt sil' pl'a intelligē sēdō pho
picoz Dōm q vna terminatō in vna acceptōe itellcūs nō pt
ad diūsa terminabilia referri. qz nō pūt ab vno intellcū sil' intel
ligi. tū ꝗz pl'es acceptōes intellcūs successiue vna terminatō pt
referri ad diuersa terminabilia

Notandū Qsqn ar mediāte ꝛiūctōe ī exēplis isti⁹
modi fit fall'a diuisiōis fm ꝓmū a⁹mo
dū. qz ar a diuisa falsa ad ꝛpositā verā. vtz h· q̄ pt vnū z vnuz
ferre pt pl'a ferre. sz q̄ vnū solū pt ferre pt vnū z vnū ferre. g⁹ q̄
solū vnū pt ferre pt pl'a ferre. Et tā maior ē duplex q̄z minor. qz
si ex copulat iter ī minos. tūc maior ē ꝛposita ꝗa z minor falsa.
si vero copulet iter ꝓpōes. tūc maior ē diuisa falsa. z minor ve
ra z cōposita Sequtur alia fallacia

Equit de fallacia dīsio

Postq̄z. P. h. terminauit de fall'a ꝛpōis. h ꝓnr termi
nat de fall'a disiōis. Cu⁹ ordis rō ē. qz in fall'a ꝛpōis ē maior cā
apparētie: cū ibi ptes ordinātur fm⁹ situ magis debitū q̄z in fall'a di
uisiōis. vbi ptes ordinētur fm situ min⁹ debitū. Un q̄d sit disio
dcm ē ꝓus. sz q̄d sit fall'a diuisiōis q̄ cā apparētie z q̄ cā defectus
patet in textu.

Notandū Qz ozō ꝛposita z diuisa dzūt iter se du
plr. Prio qz in ozōe ꝛposita ptes ordi
nātur fm situ magis debitū. h ē fm situ in q̄ de ꝗtute fmōis magis
accipiūtur. Sz in ozōe diuisa ptes ordinātur fm situ min⁹ debitū
h ē fm situ in q̄ de ꝗtute fmōis nō debēt accipi. Sēdo dzūt ex
mō pferēdi. nā ozō ꝛposita pferūt platōe ꝛtinua. sz diuisa pferūt
platōe discōtinua diuidēdo pdicatū dci a sbco dci vt dōo oīs
ppō ꝗa ē si ꝗa ponat in sbco. tūc ozō ē diuisa z ꝗa. z tūc dz pfer
ri platōe discōtinua. sz si ꝗa se tz ex pte pdicati. tūc erit ꝛposita
falsa. z pferūt platōe cōtinua. Et q̄ sit cōposita ptz. qz ptes ordi
nātur fm situ magis debitū

Arguit Causa apparētie h⁹ fall'e sumit ex pte ozōis cō
posite. ꝗz. g̃ ista fallacia dz notari fall'a ꝛpōnis.

Añs pbat.qz pbabilitas in ista fall'a puenit ex ozõne cõposita ꝓa Dõm lz ex pte ozõis ꝓposite ꝓe sumat apparẽtia pbabilitatꝭ pmissaꝝ.tñ ex pte ozõis diuise false sumit apparẽtia pbabilitatꝭ ꝓñe q̃ pncipalioz ẽ in palogismo. Et ꝗ sic ptz.nã cũ aĩ oẽ al' ẽ sanũ vel egꝝ.nõ oẽ al' ẽ sanũ.g̃ oẽ al' ẽ egꝝ. Illa ꝓña tz. q̃a ibi aĩ a maioze disiũctiua cũ ẽstructõe vniꝰ ptis ad alter'ã. et illa maioz si sit disiũctiua tñc ẽ diuisa falsa.g̃ ex pte ozõis diuise false sumit ibi pbabilitas ꝓñe

Arguit falsũ nõ pt pbare falsuz.lz in dcõ palogismo ozõ diuisa ẽ falsa.g̃ ipa nõ pt pbare cõclusionẽ falsã eẽ verã.Dõ.lz falsũ nõ pbet ꝓe aliquã cõclusionẽ falsã esse verã.tñ bñ apparẽter z ꝗ sufficit

Arguit In ozõe cõposita z diuisa eodẽ mõ ꝓferũt lre z syllabe z dcões.g̃ ille ozões nõ dznt in mõ ꝓferẽdi.Dõ.q̃ lz in ill' dcões fm se eodẽ mõ pferũt.nõ tñ ꝗtñ ad eaꝝ vnionẽ iter se.qz qñz didũt abiuicẽ z qñz ꝓponũt vt ptũit

Querit Quõ pt sciri. vtꝝ in aliq̃ palogismo sit fall'a cõpõnis vl diuisõis Dõm q̃ ꝗ mõ.qz qñ aliq̃ ozõ ẽ ꝓa in sensu diuiso.z illa eadẽ ẽ falsa in sensu cõposito tũc p eã fit fall'a cõpõis. Exemplũ vt q̃cũq̃z scit lras nũc didicit illas pausando.post nũc ẽ diuisa ꝓa. sed cõtinue pferẽdo est cõposita falsa. Sz qñ ozõ aliq̃ ẽ falsa in sensu diuiso.z illa eadẽ est ꝓa in sensu cõposito: tũc p eam fit fall'a diuisõis. vt hic oĩs ꝓpõ est est vera vel falsa.oĩs nũs est par vel impar. q̃ omnes in sensu diuiso sunt false

Istiꝰ fallacie duo sũt modi

Hic cõseqnter ponit modos siue spẽs huiꝰ fall'e. dicẽs. Qꝰ eiꝰ sunt duo modi. Primus est qñ vna z eadẽ ẽterminatio diuersimode ẽterminat idem ẽtminabile. Et cõtinet iste modus sb se duos modos. Unus est qñ aliqua coniũctio potest copulare inter ẽminos vel inter ꝓpões.ẽ quo Pe.hys.in textu ponit septem exempla.que penitus eodem modo soluunt z distinguunt Alius modus est qñ aliquod dictum supponit p se toto vel p sua parte. Et fm istum modum sic palogizatur. Omne quod ẽ impossibile esse album.impossibile est recipere albedinẽ.sed nigrum esse album est impossibile. ergo nigꝝ recipere albedinẽ est

impossibile ꝯñs est falsũ. Solutõ minor ẽ duplex. qz illud dictũ nigꝫ esse albũ ꝑt diuisimode cõminari ꝑ hũc modũ ĩpossibile. Nã si ĩpossibile cõminat ꝗ dcm captũ ꝓ se toto. tũc ista ẽ ꝟa et nõ sequtur ꝯclusio. sz ꝯmittit hec fall'a. Si ꝟo cõminat illud dcm captũ ꝓ sua ꝑte. vt sic sbcm dicti capiat ꝓ materiali tm. tũc est diuisa falsa ⁊ tne sequtur ꝯclusio. Et sil'ir distinguit iste. sedentẽ ambulare ẽ ipossibile Iniustũ ee iustũ ẽ ĩpossibile. albũ esse coloratũ est nccãriũ. Album nõ ee nigꝫ ẽ nccãriũ. q̃ omes in sensu diuiso sunt false

Notandũ Q̃ qñ ꝯiũctio ꝯiũgit iter ĩmino s. tũc ꝟ orõ ꝯposita. qz sic ꝑtes ordinat ꝑ ꝯ sitũ magꝫ cõbitũ. qz ꝯiũctio ꝑmo ⁊ ꝑ se ẽ ꝯiũctiua ꝑtiũ ordis. sz qñ ꝯiũgit iter ꝓpões. tũc orõ ꝟ diuisa. qz ꝑtes ordinat ꝑ ꝯ sitũ min⁹ cõbitũ. qz solũ ex ꝯñti ⁊ grã ꝑtiũ ẽ ꝯiũctiua orõnũ. Vñ pz q̃ in exẽplis tert⁹ in ꝑmissis sp orõ ꝯposita ẽ ꝟa ⁊ diuisa falsa

Arguit Prim⁹ mod⁹ h⁹ fall'e nõ distinguit a ꝑmo mõ fall'e amphibologie ḡ male ponit. Aliꝫ ꝓbat ꝟ isto paralogismo. quecũq; ꝯtingit dicẽ ꝯtingit loq̃. sz tacẽtẽ ꝯtingit dicẽ. ḡ tacẽtẽ ꝯtingit loq̃. ibi ẽ ꝑm⁹ mod⁹ fall'e ãphibologie vt supꝫ patuit. ⁊ etiã ꝗ ẽ ꝑm⁹ mod⁹ fall'e diuisiõis. qz vna cõminatõ. s. ꝯtingit ꝑt diuisimode cõminare idẽ cõminabile. s. tacẽtẽ Dõm q̃ lz vna cõminatõ cõminat diuisimode idẽ cõminabile. tũ ꝗ nõ fit cũ variatõe ꝑtiũ ꝑm sitũ magꝫ vl' min⁹ cõbitũ. qz siue ille actus tacẽtẽ ꝑcõstituat siue post. sit⁹ ẽ eq̃ cõbit⁹. et ita nõ ẽ ibi variatõ sensus ꝯpositi ⁊ diuisi

Arguit Ibi variat sensus ꝯpositi ⁊ diuisi ꝑm sitũ magꝫ vel min⁹ cõbitũ. ḡ ibi ẽ fall'a ꝯpõis vel diuisiõis. Aliꝫ ꝓbatur. qz illud dcm tacentẽ loq̃ ꝑt supponere ꝓ se toto vel ꝓ sua ꝑte. ⁊ ille mod⁹ ꝯtingit ꝑt cõterminare subiectuz dicti ꝓ materiali ⁊ formali sil'. ⁊ tunc est situs magis cõbitus. et sensus ꝯpositus falsus. vel ꝑt cõterminare subiectũ dicti ꝓ materiali tm. sic ẽ sit⁹ min⁹ cõbit⁹ ⁊ sensus diuisus ver⁹ Dõz q̃ in ꝑdicto paralogismo ꝑt esse ꝑm⁹ mod⁹ amphibologie ⁊ ꝑm⁹ modus ꝯpositiõis respectu tũ diuersoꝝ Nam ꝗ hoc q̃ ille actus tacentẽ ꝑt ꝯstrui aliꝫ dicere vel post causatur fallacia amphibologie. Sed ꝓ hoc q̃ ille modus ꝯtingit cõterminat subiectũ dicti sez tacentẽ c ipsũ ꝓ se toto. tũc sumit ꝓ ipm fallacia ꝯpõnis. q̃a

tūc est sensus falsus ⁊ ꝓpositus Et qñ terminat tacentē p pte sua hoc ē p materiali tm̄. tūc ē sensus diuisus ꝯus ⁊ tūc ex illo sensu diuiso ꝯo nō sumit fallacia diuisiōis sz ꝓpōis. qz ex appēti ydē ptitate orōis diuise ꝯe cū ꝓpōita falsa sumit fallatia ꝓpositōis

Secundus modus est qñ

aliqua terminatō pt terminare diuersa. te q autor nō ponit nisi vnū exēplū. vel etiā ē qñ idē terminabile terminat a diūsis terminatōib⁹. Et ꝓm ꝯ sic palogisat. nullus hodie natus fuit heri. hō tecē annoꝝ ē hodie natus. g hō tecē annoꝝ nō fuit heri. Minor est duplex qz hoc aduerbiū hodie pt terminare natus ⁊ sic ē diuisa falsa ⁊ bñ seqt ꝓclusio. vel pt terminare ꝯ verbū est sic ē ꝓposita ꝯa ⁊ nō seqt ꝓclusio. Sz q sit ꝓposita pz qz aduerbiū magis natū ē terminare ꝯbū q̄z principiū Sunt ⁊ alia plura exempla quoꝝ declaratio est eadem cū isto hic posito

Iste secūs modus oīno coincidit cū secūdo mō fallatie cō positōis. g in textu male ponit iste mod⁹ ab illo distictus Añs pbat qz secūdus mod⁹ in vtraq; fallatia prouenit ex eo q aliqua terminatio pt referri ad diuersa terminabilia. Dicendus q hoc fit diuersimode hic ⁊ ibi. nā secundus modus in fallatia ꝓpositionis sumit p hoc q terminatio terminās termina/bile qd est magis nata terminare reddit orōem ꝓpositā falsaz ⁊ terminās terminabile qd est minus nata terminare reddit orōem diuisam verā. Sed secundus modus in ista fallacia diuisionis sumit econtra quando terminatio terminans terminabile qd minus nata est terminare reddit orōem diui/sam falsam. ⁊ si terminat terminabile qd magis nata est te/terminare reddit orationem compositam veram

Iadē terminatō nō pt referri ad diuersa terminabilia ergo ista distinctio nō valet Añs pbat qz intellectus noster nō pt simul vnā terminatōnem ferre ad diuersa Dōm vt prius dictū est circa secundū modū fallatie ꝓpositōnis Vel dz q vna terminatio pt sil a plurib⁹ referri ad diūsa ⁊ hoc sufficit.

Equit fallacia accētus

Hic terminat te fallatia accētus q seqt fallaciā ꝓpositionis ⁊ diuisionis licet fiant in orōe qz in eis est maior causa

apparētie ad recipiendū eo q̄ in ipis dcōnes manent ecdē. licet
ordōnes varientur. sz in fallatia accēt⁹ variant dcōnes fm diuer
sum accentū ⁊ iō ibi nō ē tanta cā apparentie. Et pcedit ista fal/
lacia fallaciam figure dictōnis q̄ multiplex potentiale precedit
multiplex fantasticū. sz fallatia accētus peccat penes multiplex
potentiale et fallatia figure dictionis penes fantasticū. igit patz
ordo. Et in hoc textu sunt quattuor p ordinē pmo diffinit accē
tus secdo diuidit. tercio ponit diffi⁰ fallacie accentus cū cā ap/
parentie ⁊ defectus. quarto ponūtur eius duo modi. Dicit ergo
pmo accentus est certa lex vel regula ad depmendū vel eleuan/
dum quālibet sillabam alicuius dictōis. Cū dicitur certa regu
la tangit causa formalis eius. cū dicit ad eleuandū ⁊c. tangitur
causa finalis. cū dicitur quālibet sillabā tangitur causa materia
lis in qua est accentus quia primo cōuenit syllabis. ⁊ p syllabas
dictionibus. et p dictiones cōuenit ōrombus.

Ar Ad grāmaticū spectat determinare de accentu. g⁰ loyc⁰ ma/
le psiderat de ipo. Dōm q̄ h̄ fit diuersimode q̄ grāmati/
cus psiderat de accentu vt est passio vocis featiue in ordine ad fi
nē suū qui est cōgrue et apte et nō barbare exp̄mere mētis cōce/
ptum. Et fm hoc dicitur accentus quasi ad aliud cāt us q̄ etiā
mensura eleuationis vel expssionis ē quidā cātus ordinatus ad
exp̄mendū mentis cōceptum. Sed loycus. cōsiderat de accentu
put ab vna dictione fm diuersz accentū hūte diuersa feata pt
sumi fallatia accentus. Et iō dicit scūs Thomas in suis falla/
tys q̄ accētus vt hic sumit ē mod⁰ pnūciandi aliquā dictōem.

Argnit Diuerse artifices hūt diuersa psiderare. g grā/
matic⁰ ⁊ loyc⁰ nō pūt vnū accentū psiderare.
Añs pbat q̄ fm ph̄m tercio d aia scie secant quēadmodum ⁊
res d qb⁰ sunt. Dōm q̄ diuersi artifices habēt diuersa psiderare
vel vnū diuersimode et ita ē in pposito vt dictum est.

Ar Accēt⁰ ē eleuatio vel expssio alic⁰ vocis vel syllabe. g⁰ ac/
cētus nō est regula ad eleuandū vel exp̄mendū syllabā dic/
tionis. Dōm q̄ lz accēt⁰ fm suū materiale sit eleuatio vl expssio
alicui⁰ sillabe. tū fm suū formale ē rl'a l'mēsura talis expssionis

Querit Quo diuidit accētus. Dōm q̄ diuidit i tres
spēs. s. i accentū grē acutū ⁊ circūflexū Quare
sufficiētia sic sūit: omis accēt⁰ aut ē simplex aut mixt⁰. si simplex h̄

est dupl'r vl' ē cū expssione voc; sic ē guis vl' cū eleuatōe sic ē a/
cutus. Si sit mixt⁹ sic ē circūflex⁹ q̄ miscet ex eleuatōe ⁊ expssiōe

Ar Nullū est graue vel acutū in accētibus. g̃ accēt⁹ male per
illa diuidit. Añs pbat qz oē graue vl' acutū ē corpus.
Dōm q̄ graue ⁊ acutū capiūtur dupl'r. vno⁰ ppzie ⁊ sic solū re
periūtur in corpibus. Alio⁰ capiūtur trāssnptie et sic accēt⁹ dz
grauis vel acut⁹. nā sicut corp⁹ gue mouet ꝛcorsū ita gus accēt⁹
est expssio sillabe ⁊ tendit ꝛcorsū. Et sicut corp⁹ dz acutū qd faci
liter penetrat sursū ita eleuatio sillabe acuta penetrat aerē sursū.

Queri Quid sit fallatia accēt⁹. Dōm q̄ ē ydoneitas
ꝛcipiēdi puenies ex multiplicitate dcōis ei⁹
dē fm sbam ⁊ diuerse fm modū pferendi diuersa fcātis. Sed
cā apparētie h⁹ fallatie ē vnitas dcōnis fm mām vl' fm subam
solū. Cā ꝛefectus ē diuersitas significatoꝛ quā ꝛcomitatur di/
uersitas accentus sicut accidēs cōcomitat suū subiectū.

Ar Nulla ē fallatia spūs vel tpis. g̃ nulla ē fallatia accentus
ꝛnia tenet a simili qz sicut accentus ē accūs dcōnis. ita
spūs ⁊ tpus. Dōm q̄ quatuoꝛ sunt accūtia dcōnis. s. numerus
spūs tpus ⁊ accēt⁹. p̄ núm lrax nō causat fallatia qz variato ta/
li numero nō manet ydēptitas vocis. Sz p spū vel aspiratōez
que ꝛsignat p. h. ⁊ p temp⁹ pōt causari ista fallatia inquātū va
riatio spūs uel temporis causat variationē accentus. nō ista fal/
latia magis ꝛnominatur ab accentu q̄z ab alijs.

Primus modus proueit ex
eo q̄ aliqua dictio pōt pferri diuersis accētibus. vt hic oīs po/
pulus ē arboꝛ. gēs ē ppl'us. g⁰ gens ē arboꝛ. Et soluit sic qz vtra
q̄z pmissax ē duplex. aut ēm ppl'us ē pma longa tūc maioꝛ ē ve
ra ⁊ mīoꝛ falsa vl' pma breuis tūc ē ecōtra vt pz p hūc ꝛsuz. Po
pulus ē arboꝛ. ppl'us collectio gentis. Sil'r dicet d̄ isto paralo
gismo. quicūq̄z vult pēdere vult suspendi. sz toꝛtoꝛ pēdens ho/
minē vult pendere. g⁰ toꝛsoꝛ pendens hominē vult suspendi.
Nā ambe pmisse sūt duplices. qz pendere capit vno⁰ neutrali/
ter ⁊ sic ē secūde ꝛiugationis media longa. Alio mō capit acti/
ue ⁊ sic ē tercie ꝛiugationis media breuis. Si tam in vtraq̄z p/
missax capiat neutral'r vt sit media lōga tūc maioꝛ ē vera ⁊ mi/
ꝛoꝛ falsa. sz si in vtraq̄z sumat actiue vt ē media breuis ē ecōtra

z istis duob⁹ modis bñ sequit ꝓclusio. Sed si in maiori sumatur neutraliter z in minori actiue tũc est ista fallatia accentus

Ad In paralogismis primi modi ē fallatia equocatōis q̃ ibi nō est fallatia accētus Añs ꝓbat qz populus prima longa z ꝑma breuis equoce ꝓt arborem z gentē. z ita similiter dz de alijs Dom negando añs qz ad fallatiā equiuocatōis requirit q̃ dictio actualiter vna ꝓm eundē accentū plura significet. iam in primo mō huius fallacie dictio est vna potentialiter. z sedz diuersum accentum plura significat

Ad ꝓm diuersum accentū nō recipimur. g⁹ nulla ē fallacia accentus. Añs ꝓbat qz ꝓm diuersū accentū statim cognoscimus diuſa significata alic⁹ dictōis. z sic accentus ꝑdit fallaciam. Dom q̃ licet cognoscētes diuersa significata ex diuersitate accētus nō recipiant tñ ignorātes diuersa significata ex diuersitate accentus bene recipiunt Ideo dz primo elenchoꝝ q̃ ignorātes ꝓtutes vocabuloꝝ de facile paralogisantur

Secūdus mod⁹ proueit ex

eo q̃ aliq̃ vox ꝑt esse dictio vel orō vt h̄ quicūqz ꝑstat dat alteri lapis ꝑstat q̃ lapis dat alteri Utraqz ꝑmissaꝝ est duplex. qz prestat ꝑt esse dictio vel orō. si sumat in vtraqz vt dictio sic maior est ꝓa z minor falsa. fz si in vtraqz capiat vt orō tũc maior est falsa z minor ꝓa. z istis duobus modis bene sequit ꝓclusio. Sed si in maiore capiat vt vna dictō z in minori vt vna oratio. z sic prestare ē ante stare tũc vtraqz ꝑmissaꝝ est vera sed est fallacia accentus. Et similiter est de ista orōe sumpta ex oda. xxvij. libri primi oratij. Metuo longas peunte noctes lidia dormis. nam metuo ꝑt esse vna dictio z tũc idē est q̃ timeo z est sensus versus Metuo. i. timeo o lidia dormis longas noctes. i. p longas noctes peũte. i. ꝑ eunte supple me Secdo ꝑnt esse duo ꝓnoia. s. metuo et tũc sensus est O lidia dormis longas noctes me tuo supple amico peunte. i. ambulāte longas noctes. Tertio ꝑt esse vnuz nomē cū aduerbio vel interiectione o vt metu z o. z tũc sensus est o lidia dormis peunte. i. pambulāte me longas noctes metu. i. cū pauore z timore. Quarto ꝑnt esse tres dictiones. s. duo ꝓnomina cū vna interiectione. s. me. tu. o. tũc sensus est. O lidia tu dormis longas noctes preunte me. Et ꝓm hoc paralogi

ſatur ſic. Quicũq; dicit metuo longas pereũte noctes. ꝛc. dic ſe timere ſz dicẽs metuo longas peũte noctes ꝛc. nõ dicit ſe time/re g° dicẽs ſe tiere nõ dicit ſe timere. vtraq; p̃mſſaꝝ diſtiguiť qz ſi metuo in vtraq; p̃mſſaꝝ teneať vt vna dictio ſic maior ẽ ve/ra ꝛ minor falſa. Sz ſi capiať in vtraq; vt ſunt due dictiones. vel tres tũc maior eſt falſa ꝛ minor vera ꝛ bene ſequiť ꝯcluſio. Sed ſi in maiore capiať vt vna dictio ꝛ in minori vt due vel ters dictiones tm̃ tũc nõ ſequiť ꝯcluſio ſz fit iſta fallatia.

Ar̃ Tres ſunt ſpẽs accentus. ergo tres erũt modi ſeu ſpẽs fal lacie accentus. ꝯſequtia ꝓbať quia quelibet ſpẽs accent° facit fallaciã accentus. Dicendũ q̃ ille tres ſpecies faciũt vnũ modum fallatie et cõprehendũtur ſub p̃mo. nã p̃mus mod° eſt. quando aliqua dictio poteſt ꝓferri diuerſis accẽtibus ꝑ quẽcũq; accentum hoc fiat.

Ar̃ Tres ſpẽs formaliter diſtincte nõ p̃nt facere vnã ſpẽm. vt hõ leo aſinus nõ ꝯſtituũt vnam ſpẽm ergo ſolutio fal/ſa. Dicendum q̃ tres ſpecies nõ p̃nt facere vnã ſpẽm ſpãliſſ mã. tamen bene faciunt vnam ſubalternã que eſt genus illarum ſpecierum ſub quo cõtinentur. nã primus mod° habet ſe vt ge/nus ad ſpecies accentus.

Queriť Sub quo mõ ꝯtineť iſte paralogiſm°. Qui/cũq; ſcit q̃nam tanti nimphi tinxerũt ethera ſcit ꝓpter quid tanti nimphi tinxerũt ethera. ſed ruſtic° ſcit q̃a/nã tanti nimphi tinxerũt ethera. ḡ ruſtic° ſcit ꝓpť q̃d tanti nym phi tinxerunt ethera. Dicendũ q̃ ꝯtineť ſub ſecundo mõ cuz quianã poſſet eſſe vna dictio vel due dictiones. vel etiã põt ꝓ/ferri acuto accentu vel graui. Et ſoluiť ſic ſi quianã capiať i vtra qz p̃mſſarũ vt ſunt due dictiones et ꝓferatur accentu acuto tũc idem ẽ qd̃ ꝓpter q̃d ſic maior ẽ vera ꝛ minor falſa. nã ruſtic° non ſcit ꝓpter quid tanti nymphi id eſt tante nubes tinxerũt. i. ob/nubilauerũt ethera. Si autem quianã capiať vt ẽ vna dictio ꝛ ꝓferať accentu graui tũc idẽ eſt qd̃ quia ſic maior ẽ falſa ꝛ mi/nor vera. nã ruſticus bene ſcit qz ita eſt q̃ tanti nymphi obnubi lant ethera. et iſtis duobus modis ſequiť ꝯcluſio. Sz ſi in ma iori ſumatur ꝑ ꝓpter quid et in minore ꝑ quia tũc fit iſta falla tia. Et eſt iſtud exemplum ſumptũ ex virgilio dicente in Eney/de libro quinto heu quianã tanti dixerũt ethera nymphi.

Equit de fallacia figu-

re. Postq̃ supius determinauit de fallatijs peccãtib⁹ fm multiplex actuale ⁊ potenciale. hic ꝓsequẽter determiat de fallacia figure dictionis que peccat penes multiplex fantasticũ. Et ꝓmo diffinit figuram. secũdo diffinit fallatiam figure dictõnis tercio describit multiplex fantasticũ subdens causam apparẽtie ⁊ cãm defectus. quarto ponit tres modos huius fallacie. Dicit ergo figura est que termio vel termis clauditur. dicit termio ꝓ/pter figurã circularẽ. dicitur terminis ꝓpter figuras multiangulares. serpẽtangulũ triangulũ. Et ꝓ sil'itudinẽ ad talẽ figurã dicitur figura dictionis. quia figura ꝓprie dicta ẽ terminatio sbe ⁊ quãtitatis. sz transsumptiue ꝯ termiatio dictõnis siue illa fiat ex pte vocis vl' fcati vel modi fcandi. Et ideo fallatia figure dictionis q̃ ẽ ydoneitas decipiẽdi nõ ẽ aliud nisi sil'is termiatio dcõnũ adiuicẽ ꝓpẽ quã credim⁹ q̃ vna dcõ idẽ fcat cũ alia dcõe

Ar Nullus termin⁹ claudit termio vel termis sz figura ẽ termin⁹ quãtitatis. ergo male ꝯ q̃ figura ẽ que termino vl' terminis clauditur. Dõm q̃ figura capitur duplicter vno⁹ materialiter ꝓ quãtitate terminata et figurata et sic figura nõ ẽ terminus nisi forte ipsius substantie. Alio modo capitur formal'r. ꝓ terminatione et modo ꝓtractionis linearũ hmõi quãtitatis. ⁊ sic figura est de quarta specie qualitatis et clauditur termino vt circulus. vel terminus vt triangulus.

Ar In circulo nõ est actu terminus. ergo male dicit termino ꝓpter circulũ Añs ꝓbat q̃ in circulo termin⁹ est pũctus qui solũ est in potentia. Dõm q̃ figura circularis nõ claudit actu termio. sed supficies circular' cõtẽta sub figura circulari claudit vno termio. s'. linea que est eius circũferentia. Et capit figura ꝓ potento siue sit supficies siue corpus ⁊ nõ ꝓ ꝓtinẽte.

Ar Nulla est fallatia figure oõnis. ergo nulla est fallatia figure dcõnis. Tenet ꝓnntia a sil'i q̃ sicut ẽ terminatio dcõnis ita est termiatio oõnis. Dõm q̃ oõ ꝓmo ⁊ ꝓ se nõ hz figuram ⁊ terminationẽ sed solũ ex ꝓnti ꝓ suas dcõnes quare nõ ponitur fallacia figure oõnis sicut ponit fallatia figure dcõnis.

Primꝰ modꝰ proueit ex si

mili terminatione dictionis cū alia dictōne ppter quā creditur ꝓueniētia earū ī ꝓcato vl'in modo ꝓcandi. In ꝓcato vt hic calefacere ē agere. g⁹ videre est agere. In mō ꝓcandi vt qualis est musa talis ē poeta. sed musa est generis femini. ergo poeta ē generis feminini. Et debēt oēs isti palogismi solui p negationē ꝓnātie addendo rōem. s. q nō oportet ppter ꝓueniētiā dcōnū in terminatōne vocis sequi ꝓuenientiā earū in significato vel mō ꝓcandi sicut ḥ omne animal est colorātū. oīs hō est animal. ergo oīs hō ē coloratū. soluit negando ꝓnātiam quia licet homo ⁊ aīal sint idē. nō tamen oportet q quicqd sit cōmune vni sit cōmune alteri. ⁊ ita nō oportet q quicquid dicitur de animali dicatur d̄ homine sub sil'itudine terminationis.

Af Bene sequit secare ē agere. g⁹ videre est agere. ergo ꝓnātia nō est neganda. Añs pbatur q videre ē verbū actiuū. ergo ꝓcat agere. Dōz licet videre sit verbū actiui generis. nō tā est verbū actiuū. ⁊ ita licet sit actiuū ꝓm terminatōem. nō tā ē actiuū ꝓm ꝓcationē q̄ ad p̄mā īmutationē. sz est qd̄ā pati.

Af Penes sil'es terminatōes dictionū nō sumit aliq̄ fallatia ergo nec fallatia figure dictōnis penes p̄mū modū. Añs pbatur q in omni fallatia debet esse causa apparentie. sed ī istis nō videtur esse causa apparentie. Dōm q nō requirit in omī fallatia tanta apparentia que decipiat doctos. sed sufficit q sit tanta que decipiat aliquos simplices ⁊ sic est hic in ꝓposito.

Secūd⁹ modus prouenit

ex mutatione vni⁹ p̄nti in aliud. vel qū vna spēs vni⁹ p̄nti mutatur in aliam spēm. vū qū q̄s videt cū arguit ex terminis eiusdez p̄nti esse bonū argumentū ⁊ ppter ḥ credat sil'r q ex terminis diuersoꝝ p̄dicamentoꝝ sit cōueniēs argumētuz ꝓpter sil'itudinez dictionū. ⁊ cū nō ē tūc accidit fallatia figure dictionis.

Notandū Q; oēs palogismi reducūtur ad istum modū sed m in quib⁹ vnū p̄ntez subsumit sub alio. vel spēs vni⁹ p̄dicamēti sub alia spē eiusdē. Et poit autor. v. palogismos ī textu. p̄m⁹ q̄cq̄d heri emisti hodie ꝓmedisti sz carnes crudas heri emisti. ḡ carnes crudas hodie ꝓmedisti ibi ei mediū sbintellc⁹ ī q̄cq̄d ñ distribuit. p̄mīozi sbsūpto q q̄cq̄d ē distributiuū sbe. ⁊ subsumit crudū qd̄ est de p̄nto qualitatis.

Ar Res vni⁹ p̄nti nō mutatur in rē alteri⁹ p̄dicamēti. ergo secūdus modus huius fallacie figure dictionis male assignatur. Dōm q̄ licet res vnius p̄dicamēti ex natura rei nō mutetur in rem alterius predicamenti. tamen bene ꝓnotatur ex parte modi ꝓcandi sic q̄ modus significandi vnius p̄dicamenti denotatur mutari in modū ꝓcandi alterius p̄dicamenti.

Ar Hic quicq̄d currit mouetur albū currit ergo albū mouet. modus ꝓcandi vnius p̄dicamenti videt mutari in modū significandi alterius ⁊ tū ibi nō est fallatia figure dictōnis. Dōm q̄ albū capit hic materialiter p̄ suo cōnotato qd̄ est substantia quare bene pōt distribui p̄ illud signū q̄cq̄d. et sic ibi nulla est fallacia qz p̄misse sunt mere cathegorice ꝓ inesse et ꝓ p̄nti.

Notandū Q⁹ sicut diuersis p̄ntij ꝓueniūt diuersa interrogatiua vt q̄d est interrogatiū sbe q̄ztū quātitas. quale qualitatis et sic de alijs. ita diuersis p̄dicamentis cozrūdet diuersa distributiua vt p̄dicamento sube cozrūdent ista quicq̄d quilibet et hmōi. p̄dicamento q̄ztitatis cozrūdent ista distributiua quātumcūqz q̄tiensc̄ūqz quotcūqz loco q̄z. q̄ūqz ponūt quantū q̄tiens q̄t. p̄nto qualitatij cozrūdet hꝰ signū qualecūqz ⁊ p̄nto vbi hoc signū vbicūqz p̄nto q̄n hoc signū q̄ncūqz. Et ꝓm hoc multi formant palogismi quoz aliqui ponūtur in līa ad quoz silitudinē alij formātur.

Ar Causa apparentie in isto scdo mō sumit ex pte rerū. ḡ penes ipm nō fit fallatia extra dictōem. Zñs pbat qz sumitur ex mutatione vni⁹ p̄dicamenti in aliud. sed p̄nta sunt entia realia. Dōm q̄ ꝓsiderando res in rōne rez ꝓm se ab ipis sumitur fallacia extra dictōem tū in q̄ztum ꝓsiderant vt ex reb⁹ significatis ꝓuenit silitudo dictionū cānt fallatiā in dictione.

Terci⁹ modus prouenit ex diuersa suppositione termini vt hō ē spēs. ḡ aliq̄s hō est species. quia homo in añte supponit simpliciter ⁊ in ꝓñte supponit personaliter ⁊ ꝓ isto modo in textu ponūtur quinqz exempla.

Ar Hic oē aīal ē suba oīs hō ē al⁹ g⁹ oīs hō ē sba est diuersa suppositio termi seu mutatio suppōis ex pte illi⁹ termi aliqui in maiore supponit ꝓfuse ⁊ in minore simpliciter. Dōz q̄nō quelibet mutatio suppōis caulat fallaciam figure dictionis. sed

solũ qñ suppositio simpler que fit respectu termi secũde intenti onis mutatur in aliã vt hic homo est spẽs. ergo aliq̃s hõ ẽ spẽs Et vl'r qñ arguit penes p̃dicata que ponũt differentiã inter sup positionẽ simplicẽ ⁊ psonalẽ vel qñ occasione illius mutatõnis arguitur a nõ distributo ad distributũ.

Ar Arguendo a suppõne simplici respectu termini sc̃de inten tionis ad suppõem psonalẽ ẽ fallacia actñtis. g̃ nõ figure dictionis. Añs pbat in isto paralogismo. hõ est spẽs. g° aliquis hõ scz sortes est spẽs vbi ex ptiali ꝛueniẽtia rei subiecte puta ho minis et actñtis scz sortis iudicat q̃ quicq̃d rei subiecte ꝛueit ec̃ ꝛueniat actñti. Dõm q̃ nõ est incõueniens in vno ⁊ eodẽ para/ logismo esse plures fallatias fm q̃ ibi sumũtur plures ec̃ appa/ rentie. sed sic est in ꝓposito nam ꝛsiderando cõuenientiã actñtis ⁊ rei subiecte cõmittit fallatia actñtis. sed ꝛsiderando similitu/ dinẽ dcõis quã hz vt supponit simpl'r ⁊ psonal'r ꝛmittit ista fal

Querit Quãdo fit fallacia figure dictõnis /latia. fm istũ modũ. Dõm q̃ fit p̃mo qñ arguit en/ thimematice a termio stante simpliciter ad eundẽ stantẽ ꝫteria tt respectu eiusdẽ signi. vt ois hõ ẽ aial. ergo aial ẽ ois hõ. di/ citur respectu eiusdẽ signi quia hic nõ est fallatia ois hõ ẽ ani/ mal. ergo animal est homo. Secundo fit qñ arguit enthimema tice a suppõne psonali ad simplicem vt nullus hõ ẽ spẽs g̃ ho/ mo nõ est species. Tercio quando arguit econtra a simplici ad psonalem vt homo est spẽs. ergo aliquis hõ est spẽs. Quarto quando arguitur a suppõne materiali ad psonalẽ vel ecõtra. vt vir est generis masculini. ergo aliquis vir. Quinto qñ arguit a multis ꝫterminatis ad vnã vt patet in textu. vñ penes istũ mo dũ terciũ peccat hoc argumentũ tu dubitas aliqd̃ vnũ ⁊ illd̃ qd̃ dubitas nõ scis. ergo nõ scis aliqd̃ vnũ. qz in ante vnũ stat ꝫ/ terminate ⁊ in ꝛsequente confuse distributiue.

Ar In isto palogismo est fallatia ꝛñtis vt inferius patebit. ergo nõ ẽ ibi fallacia figure dctõnis. Dõm q̃ nõ ẽ incõ/ ueniens ꝛsideratis diuersis cauſ apparẽtie. qz si q̃s ꝫcipiat p/ pter ꝗ q̃ videt q̃ talis modus arguẽdi tenet ĩ ꝛsilib⁹ dcõnib⁹. et credat etiã sic tenere in aliis ppẽ sil'itudinẽ dictionũ ꝗ fit p istã fallatiã vñ dz i libro elenchoꝝ q̃ in oib⁹ argumẽtis nouerit assi gnare fallatiã figure dictõnis ẽ ppe videre vez in oib⁹ scietiis.

Equitur de fallaciis extra.

Postq̃z pe.bis. determiauit de fallacijs in dctõe. ꝗ ꝓsequẽter determinat de fallacijs extra dictionẽ. Et rõ ordis est quia fallatie in dictione cãnt deceptõnes fm voces ex q̃b⁹ capiunt suas cãs apparentie. sed fallacie extra dictionẽ cãnt deceptiones ex pte rei a quib⁹ capiũt suas cãs apparentie ſz in disputatione voces p̃cedunt res. Et duo facit nã pmo ponit numer fallaciar extra dictões. scdo ponit drñtiam ipar a fallacijs in dictione. Dicit igit pmo q̃ septẽ sunt fallacie extra dictões ſz accidẽs fm q̃d ad simpl'r ignorãtia elenchi petitio pncipij ꝓñs. nõ cã vt cã. fm plures interrogatões vt vnã. Quar sufficiẽtia sic sumitur qr oĩs fallacia extra dictõem peccat ꝓtra elenchũ. vel ergo peccat in ꝓbatione. et sic ẽ fallatia petitionis pncipij vel ĩ illatiõe hoc ẽ dupl'r qr aut est ibi apparens ꝓsequentia sylogismi vel enthimematis. Si pmũ ꝗ ẽ dupl'r qr vel est ibi apparẽs cõsequentia sylogismi oñsiui aut sillogismi ad impossibile. Si pmũ sic ẽ fallacia actñtis. si scdm sic ẽ fallacia fm nõ cãm vt cãm. Si vero sit apparenter ꝓñtia enthimematis hoc est quadruplĩciter vel ibi est apparenter loc⁹ a pte in mõ ad suũ totũ sic ẽ fm quid ad simpl'r vl ẽ habitudo ptiũ sil'sũptar sic ẽ ignorãtia elẽchi. Aut ẽ hitudo ꝓuertibiliũ sic ẽ fallacia ꝓñtis eo q̃ ppt ꝓuertibilitatẽ vnũ creditẽ seq̃ ad alter. vl ẽ ibi hitudo toti⁹ itegĩlis ad suã ptẽ. ꝛ sic ẽ fallacia fz pl'es interrogatões vt vnã. Et qr iste fallacie sumũt suas cãs apparẽtie ex pte rei ꝛ fm numer ꝛ diuisionũ entis põt sumi nũs illar fallaciar vt patet in versõre.

Ar fallacie extra dictionẽ causant a reb⁹ ꝛ sumunt cãm apparentie ex pte rei ꝛ fallacie in dictõne cãnt a vocibus ꝛ sumunt causam apparentie ex parte vocũ. sed res p̃cedũt voces ergo fallatie extra dictionẽ deberẽt p̃cedere. Dõm q̃ res ordinatare p̃cedunt voces sed ordine quo cadunt in disputatione res sequũtur voces autem precedunt.

Notãdũ Qz fallatie in dictõne ꝛ extra dctõem ꝓueniũt ꝛ differũt. ꝓueniũt in hoc q̃ hñt oĩs causas defectus ex pte rei. Sz differũt tripliciter. Primo qr fallatie in dictõne sumũt causas apparentie ex parte vocis scilicet dictionis vel orationis multiplicis. sed fallacie extra dictõz

sumūt apparentiā ex pte rex fcatax p voces. Uñ fm habitudines rex que a ñdente ignorantur pōt sumi cā apparentie ⁊ cā defectus fallatie extra dictionē. Scdo dñt in mō recipiendi. qz fallacie extra dictōem magis recipiūt hoiez p se ꝓsiderando qñ sez ignorat habitudinē rex. sz fallatie in dcōne magz recipiunt hoiem disputando ⁊ nō p se ipm ꝓsiderando nā hō p se ꝓsiderās nō ignorat multiplicitatē dcōnis qñ capit eā equiuoce. Tercō differūt quantū ad solutionez eox palogismox. qz palogismi. fallaciax in dcōne debent solui p distinctōz alicꝰ pmissax exceptā tū fallacia figure dictionis in qua soluūtur palogismi negando ꝓñtiam subiungēdo cām ppter quā ibi ē fallacia.

Inter has primo dicēdū ē

Dic psequitur autor in spāli de singulis fallatijs extra dictōem et pmo de fallatia accñtis circa quā ꝗnqz facit pmo ponit diffinitionē accñtis put fm ipm sumit fallatia accñtis cū vno notabili. Scdo ponit diffōnem fallacie accñtis cū cā apparētie ⁊ defectꝰ. Tercio ponit tres spēs seu modos huiꝰ fallacie. Quarto ponit notabile in quo oñdit q duobus modis nō licet expdicatis diuisis inferre vnū pdicatū ꝓiñctū. Quīto oñdit vnū modū quo nō licet ex ꝓiūctis inferre diuisa. Dicit igit pmo accidēs. vt h sumit idē ē qd extraneū in pte idē ⁊ in pte diuersum vt hic hō est spēs sortes est hō ergo sortes ē spēs vbi hō est accidens. qz in pte ē idez cū specie sez qñ sumit p re vli ⁊ in pte diuersum a specie quādo sumitur p suppositis.

Ar Illa fallatia erit pma que magis peccat cōtra elenchum. sed fallatia ignorantie elenchi est hmōi vt patet ex eiꝰ nomine. ergo ipsa erit pma. Dōm q maior est falsa. quia iste fallatie ordinātur inter se fm maiorē cām apparentie et non fm q magis peccant contra elenchum.

Notādū Qz actūs capit tripl'r. Prio capit p prie p ut diffinit accñs ē qd adest et abest. ⁊c. ⁊ sic distinguit ꝓtra sbam. Scdo capit cōiter p illo qd aduenit rei. post eiꝰ ꝓpletū ē ⁊ ē exēntiā eiꝰ ⁊ intellectū. et sic inferiꝰ accidit supiori ⁊ nō ecōtra vt hō respectu aialis. Tercio capit magz cōiter p oi illo qd ē exneū alteri inquantū illud altex fcat sb alio tercio. ⁊ hoc mō nō solum inferius accidit supiori sed etiam

supius accidit inferiori vt aīal accidit homini inquantū stat et accipiť sub illo attributo spēs spālissima ⁊ hō accidit sorti in/quantum accipiť sub illo attributo indiuiduū. et ecōtra sortes accidit homī inquātum homo capitur sub illo attributo spēs.

Queriť Quid sit fallacia accñtis. Dōm q̄ ē ydonei/tas recipiendi puenīēs ex ptiali ydemptitate actñtis cū re subiecta que tū differūt fm diuersas rōnes. Ubi sp est fallatia actñtis qñ attributū siliter putatur ꝓuenire actñti et rei subiecte. Jō ꝓsiderandū est q̄ in omni fallatia actñtis stī tria scz attributū actñs et res subiecta. Attributū semp ē maior extremitas que in p̄missis attribuiť medio. Actñs vero fm Petrū hyspanū videť esse mediū vt patet p diffinitōez actñtis ⁊ exemplū ibidē positū. Sed in textu postea dicit q̄ mediū ē res subiecta. ⁊ hoc verū est in tercia figura. Alij vero dicūt q̄ actñs semp est mediū et res subiecta semp minor extremitas. Exemplū vt hō est spēs sortes ē hō. ergo sortes est spēs ibi spēs est maior extremitas et attributū hō est mediū et actñs. sed sortes est minor extremitas ⁊ res subiecta. Sed p concordia petri hispani.

Notādū Q̄ res subiecta capitur dupliciter. vno. p illo qd vere subiicitur attributo ⁊ tūc medium dicereť res subiecta. Alio mō capiť p illo qd est subiectū cōclusionis in qua subiciť attributo nō vere sz false ⁊ tūc maior extremitas dr res subiecta vt cū arguiť hō ē spēs sortes est hō g. sortes ē spēs. Ibi spēs est attributū. sz hō ē mediū ⁊ actñs. qz iqtū capiť sub illo attributo spēs accidit rei subiecte. s. sorti. Aut ecōtra sortes maior extremitas pōt dici actñs qz accidit rei subiecte sez hoī inquātuz hō capiť sub illo attributo spēs. In p̄mo. dicendi supius accidit inferiori. in in secūdo vero inferius accidit supiori. Sz mediū in hmōi palogismis vocatur actñs similitudinarie. qz sicut ꝓpositio necīa dr p se ⁊ ppō ꝓtingēs dr p accñs ita ad hui. siliitudinē mediū d necessitate inferens dr p se. et nō ꝑ necessitate inferens dicit p accidens.

Ar Nulla poniť fallacia subē. ergō nulla debet poni fallatia accñtis. Tenet ꝓnctia a simili. Dōm q̄ ḥ nō capiť accñs vt distinguiť ꝓtra substantiam vel vt sibi opponiť iō nō sequiť

Ar Fallacia actñtis ē cui. mediū est accñs. sz nulla suba ē accidens g p nullā sbam fieri potest fallacia accidentis.

Dōz qlicz nulla ſba ſit acciden ꝛ capiendo accidens ꝓpe vt eſt
ens in alio. tñ capiendo accidens coīt ꝑ illo qd eſt ēneñ in pte
idem ꝛ in pte diuſū ſubſtātia bñ eſt accidens vt ptz in illo para
logiſmo animal eſt homo. equꝰ eſt animal. gꝰ equꝰ eſt homo. ibi
em eſt fallatia accidentiſ ex puris ſbſtātijs Et qñ arguit ōr ꝓmo
phiſicoꝝ quod vere eſt nulli accidit Dōm q illud quod vere eſt
nulli accidit. i. nulli ineſt actñ taliter et ꝓtingenter tamen bene
poteſt eſſe accidens vt eſt idem quod extraneū.

Ad Fallatia actñtiſ ꝛpit in oībꝰ ſillogiſmis gꝰ nō eſt diſtincta
a q̄buſcūqz ſillogiſmis ſiue bonis ſiue malis. Añs ꝓbat
qz mediū in oī ſillogiſmo eſt in pte idē ꝛ ī pte diuſū ab extremi
tatibꝰ. ſz illa eſt diffitio actñtis. Dōm licz in oī ſyllogiſmo me
diū in pte ꝓuenit et in pte differt ab extremitatibꝰ tñ ī bonoſylo
giſmo mediū nō accipit ſub illa rōe vt eſt ꝓueniēs ꝛ vt eſt dñs
ab ipſ extremis. ſz in vtraqz ꝑmiſſaꝝ ſumit ſub eadē rōe ꝛ extre
mitates in eo vniūt ſub vna rōne. alias enī nō ſequeret vnio extre
mitatū inter ſe. ſz in fallatia accidentis mediū capit ſub illa rōne
vt ptī idē ꝛ ptim diuſū a reſ biecta. i. minori extremitate.

Primꝰ modus proueit ex

eo q aliq̄d vere ꝑdicat de aliquo ſbiecto. ꝛ ꝓpter hoc credit vere
dici de actñte eius a quo eſt diuerſuz. vel ſic qñ aliquid ꝓmo ꝛc
vt habetur in tertu. Pro quo notādū q iſte modꝰ habz duos
modos dicendi ſm duos modos aſſignādi rem ſbiectā ꝛ actñs
Primꝰ eſt qñ aliqd atributū vere ꝓueiens actñti. erſ putat con
uenire rei ſbiecte ꝓpt ꝓueniētiaz accidentis ꝛ rei ſubiecte. ꝛ hoc
ſm ꝑm modū aſſignādi actñs ꝛ rem ſbiectā. vl ſic penes 2m mo
dū aſſignādi. Primꝰ modꝰ hꝰ fallatie eſt qñ atributū ipſi rei ſb
iecte pñt vē ꝓueire actñti vt animal ē geꝰ hō ē al g hō eſt geꝰ vbi
al atributū actñti ſcz aiāli putat ꝓueire rei ſbcte ſcz hoī vel ſic geꝰ
qd attribuit rei ſbiecte ſcz al i putat ꝓueire actñti ſcz hoī ꝓpt cō
ueientiā q̄z habet res ſubiecta cū accidente. de quo duo ponūt
paralogiſmi in tertu

Ad In iſto mō ꝓmo eſt fallatia figure dictōis. gꝰ male poit.
Añs ꝓbat qz cū ar. hō eſt ſpecies ſortes eſt hō gꝰ ſortes ē
ſpecies ſit fallatia ex diuerſa ſuppōne terminoꝝ. penes 3m modū
fallatie figure dictionis Dōm q non eſt incōueniens in vno.

et eodē palogismo esse plures fallatias fm̄ q̄ ibi plures sūt cāe apparētie sicut est in ꝓposito. Nā ꝓsiderando q̄ hic ē ꝓuenētia accētis cū re subiecta ꝓpter quā creditur attributū vtriq; ꝓuenire tūc est fallatia accētis. Sz ꝓsiderādo sil'itudinē eiusdē dictionis ꝓut supponit ꝑsonal'r et simpl'r tūc ē fallatia figure dictōis.

Secūdus modus huⁿ fallatie est qū ꝓpter ꝓuenientiā aliq̄z duoꝝ in vno tercio illa duo putanē ꝓuenire inter se. hoc ē qū arguit ex puris affirmatiuis in secūda figura vel etiā ex puris ꝑticularibus in secūda figura et hoc ponit duos palogismos qui soluūtur negādo ꝓnticiā qz non opter si aliq̄d affirmet et accēte siue sit supius siue inferius ea ꝑte q̄ differt a re ſbiecta q̄ h̄ etiā affirmetur vel neget et re ſbiecta.

Notādū Q̄ fm̄ istū modū in ꝑma figura sic arguit hō est ſpēs ſuba est hō. ergo ſuba ē ſpēs ibi ſpēs est attributū vere ꝓuenīēs accēti et ꝓpter hoc putat cōuenire rei ſubiecte. In secūda sic Sortes est hō plato est hō ergo sortes est plato. In tercia Sortes est indiuiduū. sortes est homo ergo hō est indiuiduū. Et ſub isto mō etiā ꝓtinent paralogismi in quibus accēs ē cōuertibile cū re ſubiecta vt hic risibile est ꝓprīū homo est risibilis. ergo homo est ꝓprīū. Itē hic hō est quid incōplexū aīal rōnale est hō ergo animal rōnale est q̄d incōplexum. Et soluūtur isti palogismi negando ꝓnticiam qz si aliquid affirmetur vel neget et vno conuertibiliū ea ꝑte qua dīr ab alio nō ꝓpter hoc oportet vt affirmetur vel neget et alio.

Ad Attributū in secō mō semp̄ credit vere cōuenire rei ſubiecte eo q̄ cōuenit accēti. ergo penes secm̄ modū nō fit fallatia accētis. Ad̄s ꝓbat qz attributū in secūda figura nō ꝑtur sed ſubiicitur. ergo nō credet vere ꝑdicari et re ſubiecta eoq̄ vere ꝑdicatur et actēte. Dicm̄ q̄ licz attributū nō ꝑdicet in tali forma arguendi secūde figure tn̄ bene in reductione ad ꝑmā. Vl'dr q̄ cōuenire in ꝓposito nō est idē qd̄ ꝑdicari sed ē idē qd̄ verificari. et sic qz in secūda figura attributū vere cōuenit accidenti etiam putatur cōuenire rei ſubiecte.

Tercⁿ modus est qū male arguitur a diuisis ad ꝓiūcta de q̄ autor ponit duo exēpla vnuz

est iste ē albꝰ ⁊ est monachꝰ. gꝰ est albꝰ monachꝰ. Aliud ē iste ca
nis est tuꝰ ⁊ est pater ḡ est pr̄ tuꝰ. ōr q̄ male arguit. qz dū bene ar
guitur nulla est fallatia ymmo tūc cōclusio ex necessitate seq̄tur

Queritur Quid est arguere a diuersis ad cōiuncta Dōz
q̄ est arguere a duobꝰ predicatis diuisim sūp/
tis in ant̄cedente mediāte ꝓiūctione cōiūgente ea ad iuicē ad ea/
dē ꝑdicata sūpta cōiūcti in ꝓsequēte sine ꝓiūctione media vt h
iohānes est homo ⁊ albus ergo est hō albꝰ Ecōtra arguere a ꝓiūc
tis ad diuisa. est arguere a duobꝰ ꝑdicatis immediate sibi inui
cē vnitis in ant̄cedente ad eadē ꝑdicata diuisim :n ꝓnte p cōiūc
tionez intermediā vt iohānes est hō albꝰ. ḡ. Johes ē hō ⁊ albꝰ

Queritur Quot ꝓditōes r̄q̄rūt ad hoc vt bene argūat a
diuisis ad ꝓiūcta. Dōz q̄ due. ꝑma q̄ nō ar/
guat penes ꝑta respicientia sbiectū ex equo. i. que nō habent se vt
determinās ⁊ determīabile sz tm̄ vt sbiectū determinātia. et ergo
r̄q̄rit q̄ vnū ꝑtū sit determinabile et aliud determinās. Quare
nō seq̄tur iste est bonus et citharedꝰ ergo est bonus citharedꝰ. qz
bonus dicit in antecedente bonitatez moris ⁊ in cōsequenti di/
cit bonitatez artis. et ita antecedens ꝑt esse verꝫ sine ꝓsequente.
Scōa cōditō est q̄ nō arguat penes ꝑta quoꝫ posterius includa/
tur in ꝑmo. qz tūc esset nugatō. et ergo nō sequit. iste est homo ⁊
animal ergo est homo animal. Et sil̄r arguēdo a ꝓiunctis ad di/
uisa requirūt due cōditōes. Prima est q̄ in ꝑdicatis cōiunctis
vnū nō sit determinatio priuās vel distrahens sed ꝓtrahēs tm̄.
Ideo ñ seq̄t iste est homo mortuꝰ ḡ est homo et mortuꝰ Scōa
q̄ vtrq̄z predicatoꝫ cōiūctoꝫ insit subiecto simpl'r. ⁊ nō scōz q̄d
. Ideo nō seq̄tur homerꝰ viuit vt poeta ergo homerꝰ viuit et est
poeta Unde notādū q̄ q̄ñ male arguit a diuisis ad cōiuncta ē
fallatia actūtis penes t̄ciū modū et q̄ñ male arguitur a cōiunctis
ad diuisa est fallatia a ꝑm quid ad simpliciter

Ar Hic est bona ꝓnt̄ia. Johes. est albꝰ et est monachus. gꝰ
est albus monachꝰ. ergo nō est fallatia ꝓnt̄is. Ant̄ ꝑbat
qz oīs illa ꝓna est bona in q̄ oppositū cōsequētis r̄pugnat ant̄ sz
sic ē h gꝰ ꝓnt̄ia ē bō. miōz ꝑbat qz istō est oppositū ꝓnt̄is Jhes
ñ ē albꝰ mōchꝰ q̄pugt ant̄. s. iōhes ē albꝰ ⁊ ē mōhꝰ qz ad ꝓitatē
illꝰ oppositi r̄q̄rit q̄ vel iohēs nō sit albus vl' qō non sit mona
chus qō nō ꝑt esse verū cum antecedente. Dōz q̄ in opposito

consequētis alb⁹ capit duplicit vno mō vt dicit albedinē habl t⁹ vt cappe. ⁊ tūc ñ repugnat añcedēti qz i añti. albus ōt albedi nem corporis vel cutis. Alio mō albus in opposito dicit albed nez corporis. et tē repugnat antecedenti.

Ar Ad min⁹ capiēdo albū 2⁰ mō est bona ꝓseqntia Dōm ꝙ tūc nō az. debite a diuisis ad ꝓiūcta. ꝓpter duos defectus. Primo qz tūc arguit penes predicata respicientia subiectū ex equo qz vnū nō habz se p modū determinabilis et aliud p modū determinātis. Scdo qz tūc ꝓseqñs scz iohānes est alb⁹ monachus est ꝓpō plures sed in cōsequentia a diuisis ad coniuncta ꝓsequēs debet esse ꝓpositio vna

Ar Illud pdicatū monach⁹ determiat p hoc pdicatū albus sic sbstātīm p adiectīm ergo pdicata nō respiciunt sbiecta et eqq nec etz erit ꝓpō plēs qz adiectīm ⁊ sbstātīm fciūt v⁹ Dōz licet monachus sit ibi detiabile p albus grā mōrū significandi grāmaticalū nō tū grā rei significate Etiā albus nō est adiectiuū ad illud predicatū monach⁹. nec debz ꝓstrui cū eo tā qz adiectīm cū suo sbstātio qz fm rē fcatā albedo corporis ñ ꝓueit cappe

Equit de fallatia a secū

Postqz pe. his. detiauit de fallatia accidētis. hic ꝓnter determiat de fallatia a. dicto fm quid ad simpliciter cui⁹ vis statū h vt bene scat quid sit dictū fm qd et quid dictū simplr qre p mo diffinit illa dicens. Dictū simplicit ē dctō sūpta sine detiationē diminuēte Vel est min⁹ p se sūptus sine addito vt hō p se et dicit simplicit. i. pfectū ⁊ nō diminutū. Sz dictū fm qd est min⁹ sūptus cū detiatione diminuente vt hō mortuus

Notandū Q duplex est detiatio scz ꝓpa ⁊ ipria ꝓpa vocat ꝓtrahēs qz ꝓtrahit significatū illi⁹ cui addit ⁊ nō diminuit neqz distrahit. aut ꝑuat ipm. ⁊ illa facit locū dyalecticū vt hō albus curzit q hō currit. Sz im ꝓpa ē ipler scz. diminuens distrahēs ⁊ ā pliās. diminuēs est q ñ simplicit distrahit ā ꝑuat rōez illi⁹ cui adiūgit. sz ptim tollit ⁊ ptim rlinqt vt ē albū fm dentes. Detiatio distrahens. seu ꝑuās est q totalit destruit ⁊ ꝑuat rōez ei⁹ cui addit. vt mortu⁹ pictus respectu hoīs. Detiatio ampliās sine supaddens est q fcit terminū cui addit capi p significatus ñ solū existētib⁹ sz etiam p

intellectū appheng vt ymagīabile epiabile. ⁊ pnes illas tres ce
mīatōs sumīt loc9 sophistic9 a dcō fz ad simplr. ⁊ iste due vl
tie phēdūt sb cemīatōe dimiuēte qn dictū fz ad p ipaz diffit

Querit Quid ē fallacia fz ad simplr. Dōz q ē ydo
neitas cepiēdi ⁊c. vtz in textu. sz cā apparētie
ei9 ē cōuenētia dicti fm ad illō qd ē simplr et ecōuerso q cō
uenētia dz sumi ex pte fcatoz fm q hnt similitudinē in re fcata ⁊
nō ex pte voc vel dictōis. Et cā cefectus est illoz diuersitas.

Ir Nulla ē fallacia a dcō simplr ad dictū fm qd cū nō ponat
g9 nec ecōtra. pna tenet a sili Dōz q a dicto simplr qd ē
sophisticū cōtingit argui sophistice p istā fallaciā sicut arguit a
dicto fm qd ad dictū simplr. et ergo sub ipa cōprehenditur.

Ir Sūt duo loci dyalecti distincti loc9 a pte ad totū et loc9 a
toto ad ptē ergo erūt due fallacie distincte a dcō fm quid
ad simplr et ecōtra Dōz negā do cōseqntiā qz ibi st diūse totu
tes pbatie et diūse hitudies fm qs sumūt distincte maxie. h ho
nō ē nisi vna cā appentie. s. cōuenētia dci fz ad dcm simplr

Ir Inferi9 ifert sum supi9 i bōa pna. sz dictū fm qd ē inferi9
ad dictū simplr g ifert ipz i bōa pna sine aliq fallatia. Dōz
negā9 miozē qz lz dcm fz qd dyalecticū cā cemīatōe pcrahēte
sit iferi9 ad dcm simplr sup9 sine cemīatōe n tn dcm fz qd sophi
sti9 sup9 cū cemīatōē dimiuēte qz illō magz oppōit dcō simplr

Qr Quot st mōi h9 fallatie Dōz q tot mōis fit h fallacia
qt mōis pcigit alicui addē cemīatōz diminuētē. Et pd
nūt in textu qnqz mōi fz q cemīa9 diminuēs pt sumi qnqz mōis
vtz sufficiēter p tertū. sz arguē9 a dcō simplr ad dcm fm qd pfoz
mīt sumūt qnqz mōi pūsim qtuoz negatie ⁊ vn9. s. tcu9 affirmatie
Expēplū ce p9o negatie vt n seqt p pmū mod iste n ē hō g n ē hō
pict9 Ex9 ce secō vt n seqt ethiops n ē alb9 g9 nō ē alb9 fm dētes
Ex9 ce tcio i q dz argui affirmatie vt n seqt diuitie st bōe g9 sūt
bone male vtētib9. Ex9 ce qrto ite negatie vt n ē bonū mactat
prez sum g9 n ē bo9 mactat prez suū i triuallis. ce qnto vt n ē bo
nū ieunare g9 n ē bo9 ieunare i qdragesiā. Et i oib9 ist pntys
est fallacia a simplr ad fm qd. qre dicit text9 in fine q a dcō sim
pliciter vt in plurib9 arguit negatiue

Notādū Qz st tres alij mōi qb9 arguit a dcō simplr

p̄m9 fundat locū dyalecticū negatīe arguēdo. vt lapis nō ē hō. g9 lapis ñ ē hō alb9. vbi dictū simpl'r ponit i añte a pte p̄dicati i ppōe negatīa. ⁊ arguit ad ptē i mō ⁊ sic dcm̄ sipl'r ⁊ totū i mō st idē. Sz alij duo mōi fūdāt locū sophisticū p fallaciā ꝓñtis. vt qñ arguit a dcō simpl'r ad seip̄z sūptū cū cōmiatōe ꝓhēte positū i ppōe affirmatīa siue a pte sbcti siue a pte p̄ti. vt ñ seqt hō currit g hō alb9 currit. vt qñ arguit a dcō simpl'r ad seip̄z sūptū cū cōmiatōe ꝓtrahēte positū a pte sbcti i ppōe negatīa. vt ñ seqt hō ñ currit. g9 hō alb9 ñ currit. Et arguit ibi ꝓtual'r a supiori ad iferi9 affirmatīe. q̄re cōmittit fallacia ꝓñtis. Et q̄ ptz q̄ septē mōis cōtingit arguē a dicto simpl'r vno mō bñ. ⁊ alijs sex modis male.

Querit Que ē sufficiētia illoꝝ q̄nq̄z mōꝝ fallatie a dicto p̄m q̄d ad simpl'r. Dōz q̄ ois mod9 fit p spēalē cōmiatōez i ppe dictā q̄ ē duplex q: q̄dā ē intrinseca q̄. s. applicat ⁊ adiacz suo cōmiato. alia ē extrinseca. si intrinseca h̄ ē dupl'r q: l' atibuit suo cōmiato p̄m se totū aut p̄z ptē rōe e9 ñ dz atibui toti. si scōz sic ē scōs mod9. Si p̄mū h̄ ē dupl'r q: l' ē absoluta et atibuit toti p̄m se ⁊ sic ē p̄m9 mōs. aut respciua ⁊ sic ē scōs. si extrinseca h̄ ē dupl'r. q: l' sumit p̄m locū sic ē q̄rt9. aut p̄m tps sic ē q̄nt9

Si Bñ sequit iste ē hō mortu9 g9 est mortu9 ⁊ tñ arguit a dicto p̄m q̄d ad dcm̄ simpl'r Dōz q̄ ñ bñ arguit ꝓnes istā fallaciā. sz dz ārgui ad illud cui9 rō diminuit p cōmiatōz diminuētē in añte sic in ppōsito ē hō. vñ nō seqt iste ē hō mortu9 g9 ē hō sed cōmittit fallacia a dcō p̄m q̄d ad dcm̄ simpl'r. Et q̄ ptz q̄ arguēdo a dcō p̄m q̄d nō lz indrñr arguē ad vtrāqz et9 ptē secōrsñ sz solū dz argui ad illā ptē cui9 rō diminuit in dcō p̄m q̄d ⁊ g bñ seqt p locū ab iferiori ad supi9. adā ē hō mortu9 g9 adā ē mortu9 q: h̄ ꝓplerū hō mortu9 respcū illi9 ptis hō est dictū p̄m q̄d. non tñ respcū illi9 ptz mortu9 q: hō ñ dimīuit rōez mortui sic ecōtra.

Arguit De rōne hois ē vt sit aiat9 ⁊ viuēs q̄ō oīno ēcōtrariū mortuo. g9 hō diminuit mortuū Dōz q̄ hō capit dupl'r. vno9 vniuoce p aīali rōnali ⁊ sic opponit mortuo. Alio9 equoce p hoīe viuo picto et mortuo. ⁊ sic nō opponit mortuo. q: sic bñ seqt est hō mortu9 ergo est hō. Vel dicēdū q̄ licet hō p̄m eē extrinsce diminuat mortuū. nō tñ p̄m esse essentie

Ar Bñ seqt iste ē hō crisp9 p̄m crines g9 ē crisp9. sil'r iste ē simo9 p̄m nasū g9 ē sim9. ⁊ tñ h̄ arguit p̄m ptē integralē. ergo

scdꝰ modꝰ nō bñ ponit Dōz q̃ duplicia sūt actna q̃dā sibi ꝛet minat certā ptē in sbcto cui si isūt ꝛenoiant totū. ⁊ de ill' accntibꝰ bñ valet a ꝛetmiatōe fm ptē ad dcm simpl'r sine aliq̃ fallacia vt pbat argumtū Alia stz accna q̃ si insūt pti ñ stz nata ꝛetmiaē ipz totū vt albū nigꝫ ⁊ sil'ia. et de istz intelligit scdꝰ modus in textu

Ir Bñ seqt iste ē btūs ⁊ saluatꝰ fm aiaz. gꝰ iste ē btūs ⁊ saluatꝰ. ⁊ tñ arguit pnes accns qd natū ē inesse corpi ⁊ oibꝰ ptibꝰ ⁊ nō ē ibi fallacia. gꝰ pnes accns qd natū ē ineē m'tz ptibꝰ nō dz sumi fallacia a fz q̃d ad simpl'r Dōz q̃ btitudo aīe separate ꝛenoiat aiam esse btām et corpꝰ hoc est qz separata sūt. sz qñ aia erit corpi cōiūcta tūc corpus ꝛenoiatur btm a beatitudine aīe.

Ir Jeiunare in q̃dragesiā nō ē dictū fm q̃d sophisticū ad ieiunare qz nō diminuit rōez eiꝰ sz ē ps in mō gꝰ male ponit p exēplo q̃nti mōi hꝰ fallacie. Dōz sz ieiunare i q̃dragesiā nō diminuat rōez hꝰ qd ē ieiunare. tñ bñ diminuit respcū hꝰ qd ē boⁿ

Ir In isto exēplo nll'a ē fall'a gꝰ ieiunare ñ diminuit boⁿ. aīs pbat qz sic aīs ē vez ita ⁊ pñs qz ieiūaē pcipit ab eccia gꝰ ē boⁿ tz pña qz q̃cd ab eccia pcipit ē boⁿ. Dōz q̃ ieiūaē ē boⁿ bōitate mozꝰ. sz bonū i pñte exēpli capit p boꝰ nate seu p saitate

Lenchus ē sillogismus.

Hic pe. h. ꝛetmiat de ꝛcia fallacia extra dcōez q̃ dz fallacia ignorātie elenchi. Et q̃ttuor facit. pmo poit diffinitōez elēchi satis lōgā quā plixe ꝛecl'at ⁊ inpōit ibi duplicē acceptōz ignorātie elēchi. scdo pōit diffinitōz fallacie ignorātie elenchi cū causis appentie ⁊ ꝛefcūs. tcio poit q̃tuor eiꝰ mōs. q̃rto poit dzāz int hāc fallaciā ⁊ fallaciā a fm q̃d ad simpl'r. Et dt pꝰ elenchꝰ ē sillo cōtradictōis vniꝰ ⁊ eiusdē ⁊c vt clare ptz i textu. In q̃ diffitōe ponūt. xi. pticl'e q̃ꝫ q̃nqz pme vsqz ⁊ ex his ⁊c. ponūt rōe sillogismi et cōtradictōis sil'. qz vtrobiqz reqrit q̃ maneat idē ī mini fz rem et voce. et due pticl'e seqntes ponūt rōne sillogismi tm. et q̃ttuor vltie pticl'e scz ad idē fm idē ⁊c. ponūt rōe contradictōis tm.

Qr Quottuplex ē elenchꝰ Dōz q̃ duplex scz elenchꝰ dyalectic⁹ et elenchꝰ sophistic⁹. Elēchꝰ dyalectic⁹ ē sillogismus cōtradictoriꝰ concl'oni rndētz et ad illū vltra pticl'as hꝰ positas reqrūt tria. pmo necessaria illatio inq̃tum sillogismꝰ. scdo sufficiēs pbatio concl'onis inq̃tū dyalectic⁹. et tcio q̃ cōtradicat

cōclusiōi rndēt; in ꝓtn ē ꝯdcōri. Et q̄ pz q̄ i elēcho dyalectico
st; ta pncipalr ꝯsideāda. p̄ q̄ sit bon' sill's i mō t figūa. sedz q̄ p̄
musse pbēt ꝯcl'oez. ktnū q̄ ꝯclō sit ꝯdcōria pōni rntis. Et iō sicut
sill's dyalectic' se hz vt iferi' ad syllm i ꝯi ita elēch' dyalectic' ē sil
l's iferior ad syllm dyalecticū. et ꝯ z elēch' ab e qd ē in captū. p ꝯ
z lēchos sūptō qi ꝯ sūptō. s. ꝯ dcā rntis. Et sic se hz tlis elēch'
ad syllm dyalecticū ita se hz elēch' sophi. ad syllm soph. et diffit
sic elēch' soph. ē syll's soph. appēt ꝯdcōri' pōnē respōdētis

Sl Cōtradcō n ē syll's. sz elēch' ē ꝯdcō vt pbat' i libro elēcho
rn. g mlt' ꝯz q̄ elēch' ē syll's. Dz q̄ ꝯdcō capit dupl'r. vno
fozl'r p ꝓpugnātia duoꝝ ꝯdcoriorꝝ. z sic n ē syll's. alio capit ma
tial'r p ppōe ꝯdicēce l'p syll'o ꝯdcōrio z sic ē syllogismus.

Arguit Cōtradcō ē passio ppōnū vtz i p' tractatu vl'ē
passio tmiorꝝ utz i tcio. sz sill's n ē ppō nec tmi'
g ꝯdctō n pōt capi p sill'o ꝯdctōrio. Dōz licet ꝯtradcō sit pas
sio ppōnū pmo z pncibal'r tn ex ꝯnti z p aliud totas sil's potest
dici contradictorius scilicet ratione conclusionis sue quam con
cludit contradicentem positioni respondentis.

Arguit Hic ē ꝓa ꝯdcō marc' currit tuli' nō currit. qz se
hnt sic singl'arz affirmatia z singl'arz negatia g'
ad elēchū nō reqrit vnitas nois z rei sil' Dō lcz dicte ppōnes
sint ꝓe cōtradcōrie fm rē nō tn fm modū enūciādi. qz ibi nō est
eiusdē affirmatō z negatō eiusdē predicati ꝛ eodē subiecto.

Arguit Dicho ē spēs z null' hō ē spēs ē affirmatio et
negatō eiusdē pdicati ꝛ eodē sōcō z tn n ē elē/
ch'. qz n ꝯtradicnt Dōz licz ibi fit matial' vnitas nois n tn ē
ibi vnitas rei significate p no' qz hō i vna suppoit p nata vl'cō
ceptu ꝯi. z i alia p suppōitis seu iferiorib' ei'. z sic ātē sunt vere.

Querit Quid ē fall'a ignorātie elēchi. Dō q ē ydo/
neitas ꝛcipiēde pueiens ex appēti obfuatōe
pticl'aꝝ diffitōis elēchi q̄ pueniūt ei rōe ꝯtradcōis tm. s. ad idē
fm idē sil'r z i eodē tpe. et lz q̄libz fall'a peccz ꝯ elēchū tn illa for
mal'r z ꝛebite pectat ꝯtra deōnē q̄ se hz vt vltia foī z drā elēchi
iō magz noiat' ignorātia elēchi q̄ alia. z e' cā appētie ē pueiētia
appētz ꝯdcōis ad ꝓa. sz cā ōfcns ē diuīsitas earūdē

Nota Qz qn ōz ignorātia elenchi non capitur p igno/

rātie pūre negatōis qz sic infātes pueri ⁊ insipiētes pñt hēre igno
rātiā elenchi et in eis cēt talis fall'a qd̄ fallsū ē. sz capit̄ hꝰ p igno
rātia pūe dispōnis q̄ habet̄ p pcessū argumētatiuū. vt vult phs
ꝓmo posterioꝝ vbi dr. q ignorātia ē q p sillogismū fcā ē dceptō
Est ei ignorātia pure negatōis qn q̄s nihil scit de re. Sz ignorā
tia praue dispōnis ē qn q̄s aliq̄d scit de re in vniūsali et confuso.

Notā Q; fall'a ignorātie elēchi capit̄ dupl'r. vnoꝰ gnalit̄ p
q̄cūq; dceptōe puenīēte ex omissiōe alicꝰ pticl'arū
positaꝝ ī diffinitōe elenchi ⁊ ita capit̄ in fine hꝰ sexti cū oēs falla
cie reducūt̄ ad ipaz. alioꝰ capit̄ spēal'r p dceptōe pueniēte ex omis
siōe alicꝰ q̄tuoꝝ vltiaꝝ pticl'aꝝ ⁊ tē ē fall'a spēalis ⁊ ita capit̄ hic.

Ar Illa ē fall'a ignorātie sillogismi q̄ nll'a erit fall'a ignorā/
tie elēchi. ꝛña tz a sil'i. Dōz negādo añs qz fall'e q̄ deficiūt
in illatōe pñt dict. fm ignorātiā sillogismi ⁊ sic ñ ē fall'a distincta

Ar Oēs fall'e pccāt ꝛtra elēchū ⁊ ab alijs sz cōis ad illas
reducūt̄ ad ignorātiā elēchi gꝰ ñ erit fall'a spēal'. sz cōis ad
oēs. Dōz q capiēdo ignorātiā elēchi gnalit̄ p ignorātia cuiuscū
q; pticl'e diffitōis elēchi sic ē fall'a cōis. tñ si capiat̄ spēal'r p igꝰ
rātia alicꝰ q̄tuoꝝ pticl'aꝝ vltiaꝝ ē fall'a spēal' qz hz distictas cās

Ar De rōe elēchi sūt duo. s. sill's ⁊ ꝛtra appentie vt patuit
dcō. gꝰ sic fall'a ignorātie elēchi dr fall'a ignorātie co q pec
cat ꝛtra ꝛtradcōez ita eadē rōe alie fall'e pccātes ꝛtra sillo^{m} dicē
tur fall'e ignorātie elēchi. ꝛña pb. qz sic cōtradcō ē de rōe ⁊ eēntia
elēchi ita ⁊ sill's Dō ne ꝛñaz ⁊ rō diūsitatz ē qz sillo^{s} se hz vt ge
nꝰ elēchi et cōtradcō vt dzā vltia cōstituēs elēchū et a dzā vltia
spēs capit noꝰ. gꝰ illa fall'a q̄ pccat cōtra dzāz elēchi. s. cōtra spēa
les pticl'as cōtradcōis magz dr fall'a ignorātie elēchi q̄ q̄ pccāt
contra genus elenchi qd̄ est sillogismus.

Qr Quot sūt mōi hꝰ fallacie. Dōz q q̄tuoꝝ fm q q̄tuoꝝ
ponūt̄ pticule i diffitōe elēchi ex pte cōtradcōis cōtra q̄s
pccāt sez ad idē fm idē ⁊ tē Sz extra textū pticāt̄ exēpla sic. dc p
mo mō ad idē dicat rñs opponēti ñ hēs denarios duplos ad me
os et opponēs instet ego hēo q̄tuoꝝ q̄ sūt duplū ad duos q̄s tu
hēs gꝰ cōtradcōzia stz sil' ꝛpa. Dōz q ñ cōtradicit intentōi rñtz qz
rñs intēdebat ad oēs suos denarios sil' sūptos ⁊ ille arguit q̄ ad
aliq̄s solū. De scdoꝰ q ē fm idē rñs dicat idē ferz heri bicubitū

z hodie factū q̃ dricubitū nō eē maiꝰ q̃z fuit heri. Et opponēs in
stet q̃ sic. qz q̃ dricubitū ē maiꝰ q̃z bicubitū. nō ē ꝗdcō qz rñs di/
cebat ḣ ferz ñ eē maiꝰ fm totalē eiꝰ corpeitatē. z opponēs dt q̃ ē
maiꝰ fm lōgitudinē. Vl' sic dicat rñs ego cognosco corusc̄ū. z op
ponēs instet q̃ sit mortuꝰ vel aliō qd ignorat. ptz q̃ nō ē cōtradi
ctio fm idē qz nō ē cōtradcō fm q̃ aliq̃s cognoscit corusc̄ū z fm
q̃ ignorat. De fcio mō q̃ ē sil'r dicat sortes platōi loq̃ris altiꝰ qz
nō audio te et ego arguā cōtra eū ego sū rēotior te a platōe z hēs
meliorē auditū. et ego audio eū gꝰ tu audis Dōz q̃ ñ ē cōtradcō
qz omittit illa ptcla sil'r. intēdebat ei rñs vel sortes q̃ nō audie
bat eū clare et distincte et ego arguo q̃i nō audiat. De q̃rto mō q̃ ē
in eodē tpe dicat vnꝰ. vidi pctz heri hora pma scribē. alē oppōat
vidi pctz heri hora pma nō scribē sz ludē nō cōtradicūt qz nō re
ferūt ad idē instās hore pme qz ipossibile est aliquē ī vna hora
facē actus cōtradictorios etiā multos sz nō in eodē instāti hore

Al Cōtradictoria nō possūt fieri ī eodē tpe saltē ab eodē hoie
gꝰ ad cōtradcōez nō req̃rit affirmatio z negꝰ ī eod tpe. Dō
licz cōtradictoria ñ sp enūciāt in eod tpe tñ bñ pñt fieri eod tpe/

Al Cōtradcō dz fieri p eod instāti tpis sz aliud ē instās tpis
quo cōcipio mēte vel exp̄mo vocē istā hō currit z aliō quo
concipio vel exp̄mo istā nll's hō currit igit z c. Dōz lz nullus
possz ꝗcipe z exp̄mē ꝗtradictoria. tñ intētio sua est affirmaē z ne
gare idē ꝗ eodē q̃ eod instāti tpis et ita si nō exp̄māt in eod in/
stāti sufficit q̃ p eodē instāti intēdat affirmatio vel negatio fieri

Al Illa fall'a ī suis mōis hz eūdē mod arguēdi cū fall'a a dcō
fm q̃d ad simpl'r q̃ nō distiguūt Dōz q̃ ppt sil'ez mod
arguēdi pt. his. ponit drāz hꝰ fallacie a fall'a fm q̃d ad simpl'r. qz
in illa ē pcessus ab vno fm q̃d sūpto ad vnū simpl'r sūptū. vt ḣ
est duplū fm lōgitudinē. gꝰ ē duplū In ista ꝗo est pcessus a duo
bus fm q̃d sumptꝭ ad duo sumpta simpl'r. vt patet in littera

Equit de fallacia petī.

Hic terminat de q̃rta fall'a extra dictionē q̃ est fallacia
petitionis pncipij. Et petiꝰ his. q̃nqz facit. pmo ponit descriptō/
nem hui' qd est petere pncipiū. scdo ponit drāz inter petere pnci
piū z petere illud qd est in pncipio. tercio ponit diffinitōez fall'e
petitōis pncipij cū causis apparētie et defectꝰ. quarto ponit q̃nqz

mōs eiꝰ ꝗnto ponit vnū notabile. Dicit gꝰ petere principiū ē qñ
ꝛclusio q̄ debet pbari suit ī pmissis ad pbandū scipaz vt oīs hō
currit oīs hō ck gꝰ omis hō ck. ibi petit pncipiū. i. in ill' pmissis
petit ꝛclō q̄ deat pbari. Pro quo notādū q̄ in omi argumētatō
ne ipe argumētator ī mēte. pmo pponit pbaze aliqz ꝛclusionez
iō ꝛclō illa ē pncipiū pmū rōe cꝰ fit argumētatō. cū ergo in argu
mētatōe petit ꝛ sumit cōclusio in pmissis q̄ debet pbari ibi fit pe
titō pncipij iō petitō pncipij ē qñ idē accipit ad pbādū scipm

Qñ Quotuplex ē petitō pncipij. Dōz ꝑm phm scdo porum
q̄ ē duplex. s. petitō pncipij stati ꝛ petitō pncipij ñ statim
Petitō pncipij statim est quādo idz sb eodē noie suit ad pbādū
ad scipm vt hō currit g hō ck vel sb duobꝰ noib' synonomis vt
marcꝰ ck g tulliꝰ ck Et talis petitō peccat ꝗ sillogismū simpl'r ꝛ ꝛ
clusio nō est alia a pmissis ꝛ nō est aliq̄ argumētatō nez fallā qz
idez nō hz apparentiā ad pbādū vt hō currit ergo hō curzit. Al
lia ē petitō pncipij nō statim et est quādo aliquid sub diuersis
nominib' petitur ad pbādū scipm. et cōmittit talis defcūs qñ ī
argumētōe añs est ita dubiū sicut ꝛñs vl' minꝰ notū. et penes il
lā sumit ista fallā ꝛ nō peccat ꝗ illatōem sz cōtra pbatōez. Ex q̄
pz q̄ fallā petitōis pncipij nō peccat ꝗ sillogismū simpl'r dictum
sz ꝗ sillogismū dyaleticū q̄ dr pbatiuꝰ. qz in ipo mediū debet p
baē ꝛclusionez. sz in petitōe pncipij nō statim a q̄ suit illa fallā
mediū ñ pbat ꝛclōez. qz ē eq̄ ignotū l' minus notū cōclusione

Ar Paralogismi facti ꝑm hāc fallāz sz imōificati. gꝰ peccāt
ꝗ rōez sillogismi simpl'r Añs pbat p phm scdo elēchoꝝ q̄
dicit omes palogismos eē imodificatos Dōm q̄ palogismi dicū
t dupl'r imōificati Vno qz nō sūt in aliquo mō l' cōiugatōe vti
li alicꝰ figuēz sic nō oēs palogismi sūt imōificati Aliꝰ dicūt imo
dificati q̄ ad pbabilitatē: qz s. pmisse ita dispōte ñ debite pbāt
cōclōez imo sūt ignotōres l' eq̄ ignote cū cōclōe. ꝛ ita palogismi
fci pēs hāc fallāz dicūt mōificati Et q̄ hz sit ꝗ rōez elēchi qz de
rōe elēchi ē vt sit sillꝰ ꝛ q̄ sit ꝗ dictozi ꝛ iō dz ꝛcludē cōclōez ꝗ
dictozia euidēt ergo signū ē q̄ pmisse tal sylli dēnt pbaē ꝛclōez

Qñ Quid ē fallā petitōis pncipij Dō q̄ ē ydoneitas decipiē
di pueiens ex apparenti diuīsitate ꝑm notitiā añtis cū
cōseqnte In hac em fallā minꝰ notū suit ī añte ad pbādū cōse
quens mgz vel eq̄ notū Lā apparentie hꝰ fallatie est apparens
diuersitas antecedentis et consequentis ratione cuius creditur

añs cē notiꝰ ꝓñte ⁊ hzē ꝓtutēz pbatiāz ꝓñtis cū tñ sit eq̄ ignotū
l' minꝰ notū ipo ꝓñte Et nō sufficit sola diūsitas añtis ⁊ ꝓñtis
sz rq̄rit cū ꝗ q̄ tal' diūsitas fciat apparētā mg̃ noti ⁊ miꝰ noti
a pte rei ⁊ qz in sinonomis apte rei. ñ ē apparētia mg̃ vel minꝰ
noti. ideo in ipsis nō est ista cā apparētie Cā defcūs seu falsitas
huius fallatie est ydemptitas eaꝝdez scz añtis et ꝓsequentis

Ar Jn oi fallā dez eē cā appētie sz ꝗ ñ ē cā appētie g ⁊c. Mi
nor pbat qz ī petitiōe pricipij suit idz ad pbādū seipm sz
idz ñ hz appētiā ad pbādū seipz Dōz liz idz fm rē ⁊ vocem sil' ñ
hz appētiā ad pbādū seipz tamen idez secūdū rez ⁊ differens se
cūdū vocem ⁊ rōem vt est diffinitio respectu diffiniti

Ar Hic ē petitō principij hō curnt gꝰ hō cur. ⁊ tñ idez fm rē
⁊ vocez sil' sumit ad pbādū seipm Dōm q̄ lz ī petitōe pn
cipij stati idz fm rez ⁊ vocez sumit ad pbādū seipm. ⁊ iō ibi nl'
la est fallā tñ ī petitōe pncipij ñ statiz ñ suit idez fm vocē. ⁊ iō il
la fcit fallāz eo q̄ res sb vno noie pt eē notior q̄z sb alio

Ar Jn fallā petitōis pncipij nlꝰ ē defectꝰ g ñ est fallā. Añs p
bat qz omis palogismꝰ peccat in maria vel forma. sz palo
gismi hꝰ fallē ñ peccāt in forma qz pnt fieri in mō ⁊ figūa nec in
materia qz fiūt ex pmissis pbabilibꝰ. Dōz q̄ liz in palogismis
hꝰ fallē pmisse sūt fm se pbabiles ñ tñ sz pbabiles rspcū ꝓclōis
qd tñ rq̄rit ad sillogismū pbatm iō hic ē dfcūs i pbatōe ꝓclōis

Ar Qñ arguit a diffinitōe ad diffinitū ab vli ad pticularez
fiūt palogismi hꝰ fallē ⁊ tñ pmisse hnt ꝗtutez pbādi ꝓclō
nem ergo pmisse et sz respcū ꝓclōis sūt pbabiles. Dō q̄ qñ debi
te arguit a diffinitōe ad diffinitū respcū ē toz ptoz. tūc pmisse
sz pbabiles rspcū ꝓclōis sz qñ ñ tūc ñ pbāt ꝓclōez ⁊ cānt fallāz

Qr Quot sūt mōi hꝰ fallē. Dōz q̄ ānqz fm q̄ id qd ē in pn
cipio petit ānqz mōis vtz octauo topicoz Primꝰ qñ dif
finitū petit in diffinitōe ⁊ extra. Secdꝰ qñ pticulaē petit in vli
Tercꝰ qñ vniūsale petit in pticularib⁹ Quartꝰ qñ ꝓiūctū petit
in diuisis vel ecōtra Quintꝰ qñ vnū rlatm petit in alio. Et qz
argumta hoz mōz sufficiēt fiūt q̄ textū iō hic rlinquuntur

Ar Hic ē petitō pncipij. albedo ꝓriak nigredini ergo nigredo
est ꝓria albedini ⁊ tñ ñ fit aliq̄ istoz ānqz mōz ergo modi
hꝰ fallē ñ sūt sufficient positi Dōz q̄ ibi ē ānt modꝰ. Et qñ dicit
nō habent se sicut rlatm ⁊ coz rlatm igit nū cōtinent ibi. Dōm

lz albedo z nigredo sub rōnibus ꝓprijs nō sint relatiua z respe/ctiua. tñ q̃tum ad intētōes ꝓrioꝝ siue oppositoꝝ sunt relatiua tiua ꝓm dici. z sic pertiḱ ibi vnū relatiuū

Ad diffiōe ad diffitū sil'r arguēdo a toto in q̃titate sumiḱ bon⁹ loc⁹ dyalectic⁹. ḡ ab ipſ ñ sumiḱ loc⁹ sophistic⁹. z p ꝓñs male ponūḱ ꝓ spēb⁹ seu mōis h⁹ fall'e. Dō. q ab ist̃ eodē⁹ ꝓsideat̃ ñ sumiḱ loc⁹ dyalectic⁹ z soph. sz respcū diūsoꝝ ꝓtoꝝ. nā qñ aḟ respcū ꝓtoꝝ q̃ notiori mō ꝓueniūt diffiōi z toti i q̃ti tate q̃ ipi diffito z pti i q̃titate ab eis sumiḱ loc⁹ dyalectic⁹. sz qñ arguiḱ respectu ꝓdicatoꝝ q̃ ecōtra notiori mō ꝓueniūt diffinito vel pti in q̃titate fit ista fallacia

Ad diffiōe ad diffitū sumiḱ loc⁹ ꝯmrātiu⁹. qz diffiō ē medium syll'i ꝯmrāti. ḡ arguē⁰ a diffiōe ad diffitū nec sumiḱ loc⁹ soph. nec dyalectic⁹. Dōz. q diffiō ꝓsideraḱ dupl'r. Uno⁰ q̃ ad cēntia e⁹ put dr ꝓncipia cēnalia diffiti. tūc ꝓcedit argumtū Alio⁰ sb cōi intētōe diffiōis. z h̄ dupl'r ꝓm q duplicia ꝓdicata eis attribui ꝓñt. z sic ab ipsa sumiḱ loc⁹ dyalectic⁹ vel sophistic⁹

Ad diuisis ad ꝓiūcta ē bōa ꝓña. vtz p ph̄m i ꝓher. ḡ male poniḱ h̄ ꝓ q̃rto mō h⁹ fall'e. Dō. q arguēdo a diuiḱ ad ꝓiūcta ꝯbite z obꝑuatis certis ꝓditōib⁹ ē bōa ꝓña. nō tñ qñ arguiḱ indebite qz tūc est ista fallacia.

Ad Arguēdo indebite a diuiḱ ad ꝓiūcta fit fall'a accñtis ꝯnes 3ᵐ modū. ḡ nō erit h̄ fall'a ꝯtitōis ꝓncipij. ꝓña tz qz isti loci sophistici nō ꝓñt ē in eodē argumto. Dō. q a diuiḱ ad cōiūcta dupl'r aḟ idebite. Uno⁰ q̃ ad modū poneat ipsa disa. idebite. z sic fit fall'a accñt̃ Alio⁰ aḟ ab ipſ iadebite solu ex pte ꝓbatōis z ñ ex pte dispōis diſoꝝ. z sic ab ipſ sumiḱ ista fall'a Unde ñ ē icōueniēs i eodē palogis⁰ ꝗpire diūsas fall'as ꝗspcū diūsoꝝ

E fallacia ꝓñtis dicen.

Hic ꝓseq̃ḱ de q̃nta fall'a ex dcōez. s. de fall'a ꝓñtis. Et q̃nq̃z facit. p⁰ ondit quō illa fall'a. hz fieri. 2⁰ poit diffiōz fall'e ꝓñt̃ cū cā apparētie z defcūs. 3⁰ poit nōbile. q̃rto enūat modos h⁹ fall'e q̃nto poit obiectōz ꝓ 3ᵐ mo ᵐ Dicit ḡ p⁰. q ꝓm ꝓñs fiūt palogismi. eo q credim⁹ ꝓñtiā cōuerti q̃ nō conuertiḱ.

Cōūsio ē passio ꝓpōnū. ḡ ñ ꝓt cōueire ꝓñe. coña tz. qz ꝓ/ p a passio cōueit soli. Dō. q cōūsio capiḱ dupl'r. Uno⁰ p

mutatōe p̄dicati i ſbcm̄. ⁊ eō. ⁊ ſic ē paſſio ppōnū ⁊ ſibi ſoli cōue
nit. alio⁹ capit gnalr p mutatōz añtī i coñs ⁊ eō ⁊ ſic cōueit coñe

Notādū Q⁹ dzā ēit añs coñs ⁊ coñaz. nā añs ē p/
pō cathegorica l' hypothetica iferēs cōclo/
nē. coñs āt ē ppō cathegorica l' hypothetica illata ab añte. Sz
coña ē illa hitudo in q̄ coñs inferīt ce añte. ⁊ h̄ iō. qz coñs actuz
ītellcū icludit in añte. iō ſil' ſeqt ad ſnū añs ⁊ hitudo ēnoians
illā ſeqlā vocat coña Et q̄zuis in ista fal'a repiant añs ⁊ coñs.
tñ magⁿ ōz fal'a coñtⁿ q̄z añtⁿ. eo q̄ in paloguimis h⁹ fal'e ſp ar
ēqualēt a positōe coñtⁿ ad positōz añtⁿ. vñ q̄ñq̄z ar a negatōe añ
tis ad negatōz coñtⁿ. ſz ista negatō añtⁿ hz ſeut coñs ad negatō
nē coñtⁿ. iō ibi ēqualēt ar a positōe coñtⁿ ad positōz añtis.

Qr Quotuplex ē coña. Dōz put h̄ ſufficit q̄ ē duplex. ſcilz
ſimplex ⁊ cōpoſita. Siplex ē q̄ñ ab vno ſolo añte inferīt
vnū ſolū coñs. vt hō cīt. ḡ al' rōnale cīt. Sz coña cōpoſita ē. q̄ñ
coña fcā ex añte iferīt coñs. l' ex coñte ſpz añs ⁊ fit q̄tuoz mōis
Prim⁹ ē q̄ñ fcā aliq̄ coña ar a positōe añtⁿ ad positōz coñtⁿ. vt
ſi hō cīt. al' cīt. ſz hō cīt. g⁹ al' cīt. Scōs q̄ñ aliq̄ coña fcā ar a destru
ctōe coñtⁿ ad destructōz añtⁿ. vt ſi hō cīt. al' cīt. ſz nullū aīal cīt. g⁹
null⁹ hō cīt. ⁊ istⁿ duob⁹ modis bñ ar ⁊ bñ cōūtīt coña. Terci⁹.
q̄ñ in aliq̄ coña cōpoſita ar a destrucōe añtis ad destructōz coñ
tis. vt hō cīt. al' cīt. ſz null⁹ hō cīt. g⁹ nullū al' cīt. Quart⁹ q̄ñ ar a
positōe coñtis ad positōz añtis. vt ſi hō cīt. al' cīt. ſz al' cīt. g⁹ hō cīt
Ul' ſic ſi pluit tra ē madida ḡ ſi tra ē madida pluit Et istⁿ duob⁹
mōis ñ vz pña. p̄mo fit fal'a pñtⁿ qz pūtīt pña q̄ nō deret pūni.

Querit Quid ē fal'a coñtis. Dōm q⁹ ē ydoneitas de
cipiēdi pueniēs ex apparēti cōūtibilitate cō
ſeqntis cū añte. ⁊ p̄m ph̄m ſp fit q̄ñ credim⁹ cōſeqntiā cōuertī q̄
nō cōuertīt. Lā apparētie ē apparēs cōuertibilitas coñtis cum
añte rōe cui⁹ credit q̄ coña bñ cōuertat q̄ tñ nō bñ cōuertīt. Lā
po deſcūs ē diūſitas apparēs añtis ⁊ coñtis.

Ar Hic ē fal'a coñtis al' currit g⁹ hō currit ⁊ tñ ibi nl'a coña
cōuertīt. qz ibi nō ē aliq̄ poz coña q̄ conūtereī Dōz licz
hic ⁊ in pleriſq̄z alijs nō cōoertat aliq̄ coña actualit p̄poſita. tñ
ſubintelligit aliq̄ cōſeqntia iplicite q̄ cōuertīt p coñaz explicitā

Qr Quotſ mōi h⁹ fallacie coñtⁿ. Dōz q⁹ p̄m ph̄m ⁊ pe. hiſ.
in textu ſūt tres. Prim⁹ ē arguēdo a destructōe añtis ad

destructōez coñtis. vl' a pōne coñtis ad positionem antecedentis
exēpla patēt in lra. Primū ñ vz qz ad negatōez añtis nō seqt ne
gatio cōseqntz qz añs ē inferi⁹ z cōseqns ē supi⁹. mō destructo in
feriori nō oz supi⁹ destrui cū ipz manere possz i alijs inferiorib⁹
Etiā secōm nō vz qz ad positōez supiorz ñ seqt positio inferioris

Ar Cōseqns actu z intellcū includit i añte. g⁰ destructo añte
destruit ꝯñs z p ꝯñs a destructōe añtz ad destructōez ꝯñtz
est bona ꝯña Dōm q destructo añte destruit ꝯñs fm suū ē pti
culare qd hz i tali añte nō tñ destruit vl' fz se totū. qz adhuc pt
manē in alijs iō a destructōe añtis nō pt inferri destructio ꝯñtis.

Ar Bñ seqt a destructōe añtz ad destructōz ꝯñtz si hō ct al' ct.
sz aliqs hō ñ ct g aliqd al' ñ ct. Dd q ibi ñ ar. a destructōe
añtz ad destruc. ꝯñtz. qz añs ñ destruit. i. ñ negat p negatōz pcedē
tē ita nec ꝯñs destruit p negatōz pcedētē. qz neg⁹ deberz pcedē añs

Ar Bñ seqt si z cōseqns vt dicēdo nll's hō ct g⁰ nll'm al' ct
pluit tra ē madida. g si tra ē madida pluit z tñ ar. a pōne
ꝯñtz ad pōem añtz. pma ps pbat qz posito posteriori nccio poit
pus. sz coñs ē posteri⁹ ante Dd lz cōñs sit posteri⁹ ante fm illa
tōez qz posteri⁹ iferi. tñ fm natz z āplitudiez cōitarz coñs ē p.

Ar Bñ seqt si iste sol lucz sol lucz. sz sol lucz g⁰ iste us añte
sol lucet Dd lz ibi arguat a pōne cōseqntz ad pōez añtz
fm modū enūciādi. qz arguit ab indiffinita ad singl'arē nō tñ fz
rem enūciatā. qz tñ c magz arguit a positōe vni⁹ conūtibil' ad po
sitōez alteri⁹. nā oē qd est iste sol est sol. et oīs sol est iste sol.

Secūd⁹ mod⁹ ē qñ arguit ab insufficiēti numeratōe
singl'ariū ad vl'e vt sozt plato ct g⁰ oīs hō ct
vl' sic sortes ē al' z ecōuerso. plato ē al' et ecōūso z cūs. g⁰ oīs hō ē
al' et ecōūso. nō seqt qz lz sufficiēter. s. enūent singl'aria illi⁹ vl'is
oīs hō ē al' ñ tñ isti⁹ oē aial ē hō qd tñ ēsigt p ḣ qd dz econūso.

Ar Iste mod⁹ coincidit cū pmo g⁰ nō distinguūt. añs pbat
qz singularia alic⁹ vniūsalis ñ sufficient enūata sequūt ad
suū vniūsale z hnt se sic coñs g⁰ ibi ar. a pōne coñtz ad pōez añtz
Dōz cōcedēdo q arguat ibi a pōne coñtis ad pōez añtz nō tñ su
mit cā appētie rōe cūtibilitatz ꝯñtz cū añte rōe ꝯñtie pus fcē sic

Ar in pmo sz cā appētie sumit rōe appentz sufficiētz nūatōis
Arguēdo ab enūatōe singl'ariū sumit loc⁹ dyalectic⁹ a pte

in q̃titate ad suũ totũ vt dr in quinto tractatu. ergo non erit fallacia. Dm q̃ verum est a sufficienti enumeratõe singulariũ. sz ḣ arguit ab ĩsufficiẽti enumeratõe vt ptz in lrã

Tertio modo fit qñ arguit a cõit actñtib⁹ q̃ c cõit actñtia mutuo se nõ ꝛsequũt vt sor. est magn⁹ ergo sor. ẽ sortz Johes est pulcher ergo iohes ẽ bon⁹ nõ seq̃t qr licz illa accidẽtia se mutuo ꝛsequũt i aliq̃ sbcto. ñ tñ ex necessitate ꝛsequũt se

Ar A cõit actñtib⁹ sumit loc⁹ dyaletic⁹ ergo ab ipſ nõ dz sui aliq̃ fallã Añs pbat qr bũ seq̃t iste pœnitz ergo veliqt Dd q̃ a cõit actñtib⁹ q̃ sp sese ꝛsequũt suit loc⁹ dyaletic⁹. sz ab ill q̃ aliqñ cõsequũt se z aliqñ ñ suit ista fallã cõsequẽtz pẽs 3m modũ

Notandũ Qz biridan⁹ ponit duos mõs hu⁹ fallẽ vnũ iferẽdo cõsequẽs i añte. scdz inferẽdo ex opposito cõsequẽtz oppositũ añtz z vtq; qz istoq; mõq; cõmisit Mellus⁹ arguẽdo q̃ vniusũ sit ifinitũ ꝓm magnitudiẽz. vtz ad lõgũ ꝓmo phco; Fit etz ista fallã arguẽdo a ꝓpõe hñte plres cãs ꝓitatz ad illã q̃ hz vnicã vt cesar ñ ẽ iust⁹ g⁹ ẽ iniust⁹ vl sic lapis nõ ẽ iust⁹ ergo ẽ iniust⁹ añs ẽ ꝓm. z cõsequẽs flm qr añs hz duas cãs pt eni eẽ ꝓm ã qr cesar ñ ẽ ã qr ẽ sz ñ hz iusticiã sz cõseqns hz vnã cãz ꝓitatz qr ponit cesarẽ eẽ sz iniustũ. Fit etz qñ ar. a ñ distributo ad distributũ vt sor. vidz ñ hõiez ergo sor. ñ vivit hominẽ tu dubitas aliqz ꝓpõez ergo tu nescis aliqz ꝓpõez

Equit de fallacia secũ

Hic pr. h. ꝛeimiat ꝛe fallꝛa ꝓm nõ cãm vt cãm. z qr ista fallacia nõ fit in sill⁹ oñsiuo sz i sill⁹ ad ipossibile. ideo ꝓmo dt q̃ duplex ẽ sillo⁹ et diffinit mẽbra. scdo ponit exẽplũ de sill⁹ ad ipossibile vbi ñ ẽ aliq̃ ꝓmissa nõ cã. Et tcio ponit vbi ista fallꝛa repit z vecꝛat p sillo⁹ ad ipossibile vbi ẽ vna ꝓmissa ñ cã vt notet exẽplũ. Quarto poit diffinitõez fallacie nõ cãe vt cãe cũ sis cauſ appentie z vecꝛcũs. Quito poit vnũ exẽplũ phi qd mltũ pltrũ ẽ z satz difficile. Dicit q̃ q̃ sillo⁹ ẽ duplex scz oñsiu⁹ et ad ĩpossibile. Oñsiu⁹ est q̃ vnico ꝓcessu ex duab⁹ ꝓmisſ suã infert cõclusiõez ꝛe q̃ in tractatu q̃rto. Sz sillo⁹ ad ipossibile ẽ q̃ ex duab⁹ ꝓmissis ꝓcedit z infert vnã cõclusiõez mãifeste fallã seu ipossibile z ex interẽptõe illi⁹ ipossibilis fit regressus ad interimẽdũ aliquã ꝓmissaq;. Et ita stz ĩ illo totali syllo duo l'ks ꝓcessus. z due

Delent tres rige seqntes cũ duob⁹ ꝓbis

Queritur Quot sint modi hy fallendi ꝓntis. Dicit. q̃ fm phz
z pe.h.in textu sunt tres. Prim⁹ ē arguēdo a de
structōe antis ad destructōz ꝓnt.vel a positōe ꝓnt ad positōez
antis z duo vel tres ꝓclusiōes.pm⁹ ē syllogistic⁹.sz duo alij sunt
enthimēatici. Exē⁷ vt si q̃rat: ē ne hō asin⁹.q̃ ꝓcesso tūc oppo/
nēs arguit ex illa ipossibili ꝓcessa z infert vnā ꝓclusionē ipossibi
lē.iō dz syl⁷⁹ ad ipossibile z arguit sic.null⁹ asin⁹ ē al' rōnale.sz
hō ē asin⁹ p te.g̃ hō nō ē aial rōnale.ecce pmū pcessū. Tūc vl/
tra ꝓclusio ē falsa.g̃ aliq̃ pmissaz.ecce scōz. Tūc vltra nō ma
ior.g̃ minor quā tu ꝓcessisti.ecce terciū pcessuz. Jā nota q̃ fm
talē pcessum scōm vel terciū.qñ male iterimit aliq̃ pmissaz q̃
nō fit cā falsitatis ꝓclusiōis ꝓmittit psens fallacia.

Si Dis syl⁷⁹ ē possibil' fozari z fieri.g̃ null⁹ ē syl⁷⁹ p ipossi
bile. Dicit. q̃ syl⁷⁹ p ipossibile vel ad ipossibile ñ dz iō ad
ipossibile.qz ñ possz fozari seu fieri.sz iō qz ex vna ipossibili cō/
cessa a rñte infert oñtvnā ꝓclōz ipossibilē ppt pmissa ipossibilē

Si Si syl⁷⁹ ad ipossibile dicat iō ad ipossibile.qz oñdit cō/
clusionē impossibilē seqret q̃ syl⁷⁹ ad impossibile erit syl⁷⁹
oñsiu⁹ qd ē falsū. Dicit. q̃ in syl⁷⁹ ad impossibile sunt duo vel tes
pcessus q̃ ad p⁷ ptdicā oñsiu⁹.ñ tñ fm totū pcessū e⁹.qz nō si
stit in pma ꝓclusiōe ipossibili sz regredit ad iterimēdū ypothe
sz falsā scu ipossibilē ꝓcessā a rñte q̃ fuit cā ipossibilitatis ꝓclōis

Notādū Qz pmissa cā ē q̃ necārio facit ad illatōez
ꝓclōis.z q̃ rēota nō āpli⁹ seqt ꝓclō in tali
mō arguēdi. Et p oppo⁷ pmissa ñ cā ē q̃ sumit cū duab⁹ alijs
pmissis ꝓuenies cū vna earz in sbco vel pdicato.z tñ nullo⁰ ē
cā illatōis ꝓclusiōis.z iō ipsa posita vel deposita nihilomin⁹ se
q̃tur ꝓclusio ex alijs pmissis. Exē⁷ vt si q̃rat est ne brunell⁹ hō
q̃ ꝓcesso ar sic.null⁹ asin⁹ ē aial rōnale. hō ē asin⁹ z brunell⁹ est
hō.g⁰ hō nō ē aial rōnale Tūc vltra ꝓclusio ē ipossibilis.g⁰ alt
q̃ pmissaz.nō maior.g⁰ ista brunell⁹ ē hō.Ꝗ ē pñs fallā. qz ibi
interimit ñ cā.i. vna pmissa. q̃ ñ ē cā falsitatis ꝓclōis q̃ deposita
nihilomin⁹ seqt ꝓclusio ipossibilis. Si ꝓo loco illi⁹ brunell⁹ ē
hō ponēt ista.sol ē i cātro.ñ erit pmissa ñ cā vt cā.qz illa ñ ꝓuei
ret cū alijs pmissis i sbco l' pdicato: z iō ñ hēret aliquā apparē
tiā ad Ꝗ vt erit cā illatōis ꝓclōis Et illa pmissa q̃ nullā hz ꝓue
niētiā cū alijs pmiss vocat a pho 2⁰ poz nō ppt Ꝗ accidē fallū

Queritur Qaõ se hñt ad iuicẽ pmissa nõ cã vt cã z ñ p pt̃ h̃ accidẽ falsũ. Dõ. q cõueniũt z dñt. oue niũt i h̃ q neutr ẽ cã illatõis ꝛcl'ois. Sz dñt. qz ñ cã vt cã hz cõuenẽtiã cũ vna pmissaz i vno tmiozꝝ. s. i sbcto l'pdicato. Et ñ ppt̃ h̃ accidẽ falsũ hz cõuenẽtiã cũ aliq̃ pmissaz. Sz q̃d sit fall'a nõ cãe vt cãe z q̃ cã apparẽtie z ꝫfcũs patẽt in tertu

Ar In oĩ galogismo ẽ nõ cã. q̃ ista fall'a ñ ẽ spẽal' ab aliis distincta. Añs pbat. qz in oĩ fall'a repit aliqd qd hz modũ cãe seu aliqd apparẽs z nõ exñs. Dõ. q si capiat nõ cã p illoqd hz modũ cãe. sic in oĩ fall'a bñ repit nõ cã vt cã. sz si capiat spẽalit vt p̃ diffinita ẽ. sic solũ repit in hac fall'a z cãt ipsaz

Ar Nic ẽ nõ cã sol ẽ i cãcro. oẽ al' ẽ asin'. oĩs hõ ẽ al'. q̃ oĩs hõ ẽ asin': z tñ nõ cãt istã fallaciã. Dõ. q illa ppõ sol ẽ in cãcro ẽ nõ ppt̃ h̃ accidẽ falsũ. z nõ ẽ cã vt cã. qz nõ cõuenit cũ aliq̃ pmissaz in sbco vl' pdicato qd̃ reqrit ad pmissã nõ cãm vt cãz.

Ar In oĩ fall'a dz eẽ cã apparẽte. sz h̃ nõ ẽ cã apparẽtie. q̃ vr q ista nõ sit fall'a. Minor pbat. qz si cẽt aliq̃ marie ista. s. cõuenẽtia pmisse nõ cãe cũ pmissa cã. sz h̃ nõ. qz sicut se hz ẽs et nõ ens ita se hz nõ cã vt cã. sz ens z nõ ens nullo' cõueniũt. q̃ neqꝫ cã z ñ cã Dõ. q lz cã z nõ cã formal'r capte q̃ ad illas itẽtões nõ cõueniãt. tñ cã z nõ cã material'r capte p pmissis syll'is tñ bñ pñt cõuenire puta in sbco vel pdicato Sz dicẽs. pmissa nõ cã ẽ nõ ens. g' nõ pt cõuenire cũ pmissa cã q̃ ẽ ens. Añs pbat. qz bñ seqtur pmissa illa ẽ nõ cã. g' pmissa illa ẽ ñ ens. Dõ. ad pbatõz añtis. q ibi cõmittit fall'a ꝛntis. qz arguit ab iferiori ad supi' cũ distributõe. vtz intuẽti

Ar Pm istã fall'az fit bon' syll's simplr dcũs. g' ipa ñ dz dici fall'a. coña tz: qz fall'a z syll's simplr ñ pñt eẽ i eodẽ: Añs pbat sic arguẽdo. equ' ẽ al': oẽ al' ẽ asin'. oĩs hõ ẽ al'. g' oĩs hõ ẽ asin'. ẽ bon' syl'm̃ i barbara Dõ. q lz sit bon' syl'm̃ q̃ ad p̃m̃ processũ. z ñ sit ista fall'a. tñ i 2° l'z 3° processu i q̃ iterimit aliq̃ pmissa q̃ ñ dz intimi cõmittit h̃ fallã. vt cũ 2° infert h̃ cõclusio ẽ falsa q̃ ẽ equ' ẽ aial. q̃ in pitate nõ ẽ cã falsitatẽ cõclusiõis. lz ab opponẽte sumit p cã ad ꝫcipiẽdũ rñdẽtẽ. sz ꝫlꝫz alia iterimi q̃ i pitate ẽ cã falsitatẽ ꝛclusiõis: hec scz oẽ aial ẽ asin' q̃ falsa

Ar Nec fallã puenit ex pte pmisse nõ cãe. sz illa sp ponit in p̃mo discursu q̃ ẽ syl'm̃ simplr. q̃ fallã z syl'm̃ adhuc essent

in eodē. Dōz lz pmissa nō cā ponat in pmo discursu syllogismi ad ipossibile ⁊ ibi sit cā apparētie hui⁹ fallē tñ ibi nō pmittit de/ fcūs aut fallā nisi in vltimo pcessu iterimēdo. s. pmissā q. tñ nō est cā impossibilitatis aut falsitas cōclusionis. et fm talem p/ cessum vltimū dicitur syllogismus ad impossibile.

Qr Quot sūt mōi h⁹ fallē Dōm q pñt duo assigri. Prim⁹ qñ pmissa nō cā ex pte sbiecti sui cōuenit cū pmissa causa Exēplū vt oīs asin⁹ ē rudibil. oē al ē asin⁹. oīs hō ē al g oīs hō ē asin⁹. pclō ē falsa g aliq pmissa ⁊ nō nisi ista oīs asin⁹ ē rudibil ibi male fit ꝗgress⁹ a falsitate pclōis ad pmissas. qz intimit vna pmissa q nō est cā falsitatis pclōis. ⁊ sic dēt negari ille pcess⁹ ⁊ nō ista ppō oīs asin⁹ ē rudibilis. qz falsitas cōclōnis puenit ex ista pmissa oē al est asin⁹ Secōs mod⁹ ē qñ pmissa nō cā ex pte pti cō uenit cū pmissa cā. Exēplū vt oē al ē asin⁹. omis equ⁹ est animal omis hō est al. g⁹ oīs hō est asin⁹. cōclō est falsa ergo aliq pmissa rū. ⁊ nō nisi ista omis equ⁹ est animal. Et soluit vt prius

Ropō plures ē illa in q.

Hic terminat dōvltia fallā q dr fallā fm plres itrogatōes vt vnā ⁊ p noticia illi⁹ oz scié qd sit itrogatō plres. ⁊ qz ē eadez cū ppōe plres iō diffit eā. di. Propō plres ē illa i q vnū de plib⁹ p dicat aut plūa de vno vel plā de plūib⁹ Exēplū pmi vt soz. ⁊ plō currūt. exēplū secdi vt soz. cē ⁊ disputat. exēplū tcij vt soz. cē plato disputat Et dr talis ppō plūes. qz ibi designāt plūes ꝓpōes pti cū sbiecto Sz ppō vna ē i q vnū pē de vno siue illud sit vnum numero siue genere siue spē siue anologia vt ptz in textu

Ar In ista ppōe oīs hō cē. vnū pē de plib⁹ ⁊ nō ē ppō plres. g⁹ diffit⁹ ꝓueit alti a diffito. Dō. q ibi vnū pē de plib⁹ p mo dū vnt⁹. qz hō tenet ibi p oīb⁹ pticularib⁹ hoīb⁹ iqztū ꝓtinet sb suo cōi fcato qd ē hūanitas. sz n pē vnū d plib⁹ p modū pluriū

Ar Dic soz. ⁊ plō currūt vnū pē d plurib⁹ p modū pluriū. ⁊ tñ nō ē ppō plures g⁹ diffinitō mala. Alīs p secda pte pbat qz enūciatō vna ē q vnū de vno ft vel ꝓiūctōe vna. ⁊ illa diffi⁹ huic ꝓuenit. Dō. lz ppō cathegorica de copulato vel disiūcto ex tremo sit ppō vna ꝓiūctōe. tñ fm qd pt dici ppō plūes capiēdo

ppōem plures large

Ar Propōes hypothetice nō sūt plures. g⁹ male p ipsas exē/

plificat. Aliis probat. quia propo plures est q̃ plura & homo vnũ fecit in cõuncti. mo in hypothetica plura enũciant ꝛc plurib⁹ coniunctim Dom lz hypothetice nõ sint plures capiẽdo propoz plures stricte. tñ st plures capiẽdo cõiter. Vñ p propo plures stricte capta ẽ. q̃ nõ fit vnũ simplr aut coniũctõe. sz plura iconiũcti a pte subiecti vel pdicati nõ faciẽtia vnã orõem. vt homo asin⁹ currit.

Sed Propoes hypothetice st vne. g̃ nullo⁹ st propoes plũes Aliis probat. quia st propoes vne coniũctõe: g̃ st propoes vne Sz coniũa tz p locũ ab oppositz. Dd. q̃ vna ñ ẽ ꝛemiatõ homes ad propoz. eo q̃ propo & propo vna st pcit⁹ idẽ. Vel dd. q̃ ñ ẽ iconuentẽs propoes hypotheticas eẽ vnas coniũctõe. & cũ h eẽ plres fiũt q̃d capiẽ

Sed Hic sor. ẽ homo & asin⁹ pdicat vnũ ꝛc (propoz plres cõit vno. & tñ ñ ẽ propo vna. Pria ps probat. quia vnũ genẽ pt ꝛc vno sbco. Dd. q̃ lz homo & asin⁹ st idẽ genẽ. tñ ista propoe ñ enũciant p mo⁹ vni⁹ genẽ. sz p mo⁹ diũsoz i spẽ. quia sb diũs noib⁹ di

Sed Hic pnt plia p mo⁹ vni⁹. sor. ẽ alb⁹ grãmatic (sax spẽx. ẽ⁹. & tñ ñ ẽ propo vna sz propo plres. g̃ ad rõez propois vne nõ sufficit plia pri p mo⁹ vni⁹. Dd. q̃ illa plia alb⁹ grãmatic⁹ nõ pdicat p mo⁹ vni⁹. quia ñ faciũt vnũ ptũ. eo q̃ illa accña ex eq̃ respicũt sbcm. & ñ in rõe ꝛemiabil & ꝛeminatz ex pte rex fcatax

Notãdũ Qz iterrogatõ plres ẽ q̃ q̃rit vnũ ꝛc plib⁹ vel plia ꝛc vno. l plia ꝛc plib⁹. sũ coniũgat iuicẽ ex natra rei l p copulã l oino ñ coniũgat. Sz iterrogatõ vna ẽ i q̃ aliq̃d q̃rit dd aliq̃ vno simplr. & ẽ⁹ vtraq; ps ẽ aliq̃d vnũ sũ aliq̃d cõplexũ ex plib⁹ ex q̃b⁹ fit aliq̃d vnũ simplr. ẽ⁹ mõi ẽ difficile eenal. Vñ iterrogatõ plres pt fieri duplr. Uno⁹ fz fcata tm. vt q̃rẽdo st ois cais cẽ & tal cãt eq̃uocatõz Alio⁹ fz voces & fcata sil. & h fac

Qz Quot mõis pt aliq̃ iterrogatõ dici plres. (hãc fallaciã Dd. q̃ duob⁹ mõis Uno⁹ q̃ plã enũciat ꝛc plurib⁹ aut vnũ ꝛc plurib⁹ aut ecsũso. l q̃ ẽmũ i accipiũt i nũo singulari. ita tñ q̃ propo ex q̃ fozat tal iterrogatõ ẽ propo vna vnitate sufficiẽte ad conclõez. Alio⁹ iterrogatõ dz plres. quia illa orõ ñ ẽ vna. vt sor. ẽ homo alb⁹. sor. ẽ calid⁹ grãmatic⁹. Ad iterrogatõz plres p⁹ sp pt dari vna rñsio concedẽdo vel negãdo. vt ꝛemratis dnob⁹ q̃x vnũ sit albũ & aliud nigx. & q̃rat an ista sint alba vel nigra. dz dici q̃ nec st alba nec nigra. tñ si q̃s vellet affirmatiue rñdere nõ ꝛeꝛt vnam rñsionẽ dare. sed multas. dicẽdo hoc est album. & illud

est nigr. Sz ad iterrogatoz q ē plēs scdo. nō dz dari vna rnsio vt si qrat an sortes music sit alb. nō dz rnderi ita vl nō. sz dnt dari plēs rnsiōes sic si sortes sit alb. z ñ music. dz dicē q sit alb. z nō music. si sit music z nō alb. dz dicē q sit music z nō alb. si sit alb. z cñ h music dz dicē. q sortes music sit alb. et sic de alijs. Quid āt sit fall'a fm plēs iterrogatōes vt vnā q cāe apparētie z defcūs z duo et modi clare patēt in textu

Arguit Cōtra p m mo. qcūqz st pla st nūo pli pla. g. pla nūqz sbijciūt in nūo singulari. Dōz q nūs plis capit dupl'r Uno. vt ē pme ipōis. z vt ē passio rei Ali ca pit vt ē scde ipōis z vt ē passio ptiū decliabiliū z oppoit nūo singulari. tūc dz q qcūqz st pla st i nūo pli pla. p. sz nō sp scdo.

Arguit Plēs st mōi qz duo. igr tert isufficiēs. Añs pbat. qz tot erūt mōi qt st itrogatōes plēs. sz iterogatō plēs fit trib mōis. Dō. lz ill trib mōis possēt distinguī spēs h fall'e. tñ eq bñ distinguūt penes duos modos i textu posito s. qz in qlibet duoz mōz pt fieri triplex variatō palogismoz fm triplicē modū interrogatōis plures

Ost hec ātreducēdū ē

Post. P. h. demiant de vna qqz fall'a fm se. h ōnr defciūt aut peccāt ō diffiōz elēchi. z p h reducūt ad ignorātiā elēchi. Uñ reducē fall'as ad rōem elēchi. ē ondere quō qlibet fall'a peccat ō aliquā pticulā diffiōis elēchi. siue h sit rōe syllogismi. siue rōe ōdcōnis q ē vltia formar dzā ōstitutiua elēchi. siue sit ō vtrūqz. Et ita elēch. s. syllogism ōdcōzi positōi rnris ē tā qz signū ad sagittas ō qd oēs fallacie militāt

Notādū Qz ignorātia elenchi capit dupl'r. vt etiā sup patuit. Uno. spēal'r p ignorātia alic pticl'az qttuor i diffiōe elēchi posita rōe ōdcōis. vt st ad idē fm idē. zc. z sic fz igrātiā elēchi sumit fall'a spēal'. z isto ñ reducūt ad ipsā alie fall'e Alio capit cōit p igrātia cuiuscūqz pticl'e elēchi. sū h sit rōe syll'i sū rōe ōdcōis. z sic fz ipsā ñ sumit fall'a spēal'. sz cōis ad oēs Et h oēs fall'e rducūt ad ignorātiā elēchi

Arguit Pri i singul fallacijs oñse st cāe defcūs fall'az g h supflue dnr defcūs eaz. Dō. lz p oñsi sint

dicens fallaciam fm se. tñ nō oñsum ē quō illi dicens peccāt ꝗ rō
nē elenchi. iō nō supfluē fit ḣ talis ōnsio.

Arguit Iste ē vn⁹ paralogism⁹. null⁹ prudēs vult ditare
inimicū suū. iste hō ē prudēs. ḡ iste nō vult ꝓpt
vtilitatē rei publice ditare inimicū suū: ⁊ nōn ꝗ qūā pticulā elē
chi peccet ⁊ q̄ falla sit. Dō. q̄ ibi ē tōn⁹ syl⁹ ⁹ sz dicens ē qz aliq̄ dē
minatō addit in ꝛclusiōe q̄ nō erat accepta in pmissis. ⁊ iō ē fal
lacia fm q̄d ad simplr. ⁊ peccat ꝗ elēchū rōe syllogismi:

Arguit Passio solū ꝛuenit suo sbcto. sz ꝗdicō ē passio
enūciatōis. ḡ nō ꝛuenit elēcho vel syl⁹ ⁹ ⁊ p ꝛns
nulle fall'e peccāt ꝗ elēchū rōe ꝗdicōis. Dō. lz ꝗdicō p⁹ ⁊ p se ꝛue
niat ppōni. tñ pt ꝛuenire ex ꝛnti syl⁹ ⁹ rōe sue cōclusiōis vel ali
cui⁹ pmissaꝝ q̄ ꝗdicit positōi rñdētis

Arguit Si ꝗdicō cōueniret syl⁹ ⁹ rōe sue cōclusiōis sequ re
tur q̄ oīs syl⁹ ⁹ cēt ꝗdicōri⁹ qd videt falsū. Sequ
la pbat. qz oīs syl⁹ ⁹ mūdi sp cōcludit cōclōez q̄ ē alicⁿ ꝗdicōria
Dō: q̄ syl⁹ ⁹ ꝗdicōri⁹ vt ē diffinitō elēchi nō dr ꝗdicōri⁹. qz in
fert cōclusionē ꝗdicōriā fm se. sz vt infert cōclusionē ꝗdicōriā po
sitōi rñtis. sz nō oīs cōclusio ꝗdicit positōi rñtis.

Querit Quō oēs fall'e i dicōe reducūt ad ignātiā elen
chi. Dō. q̄ iductiue sic. qz equocatō āphibolo
gia ⁊ figūa dicōis reducūt ad ignātiā elēchi. qz ipedūt syl⁹ ⁹ ꝗ
dicōez q̄ sti dē rōe elēchi. pz qz ad rōez syllī ⁊ ꝗdicōnis req̄rit vni
tas rei ⁊ noīs sil'. Sz i equocatōe āphibologia ⁊ figūa dicōis ñ
ē vnitas noīs ⁊ rei sil' qz lz ibi maneat vnitas voc. ñ tñ vnitas
rei. Sz i cōpōe ⁊ disiōe nō ē vnitas neq̄ voc. neq̄ ꝓcati. qz nō
ē ordō vna p⁹ modū pferēdi. Sicr i fall'a accēt⁹ deficit vnitas rei
et noīs. ⁊ sic oēs fall'e i dicōe peccāt ꝗ rōz elēchi. Et oēs paralogis
mi fallaciaꝝ in dicōe vocāt syllogismi verissil'es. qz in ipīs fuat
forma syllogistica. ⁊ nō ē defectus syllogismi nisi q̄ in q̄libet eorū q̄
libet ꝓpō ē distinguēda penes equocatōem

Arguit Fall'e i dicōe nō rducūt ad ignātiā elēchi. ḡ tex
t⁹ falsus. Ālīs pbat. qz nullū pfectū rduci hz
ad ipfectū. sz magis ecōtra. sz fall'e i dicōe ⁊ etiā fall'a accēntis potio
res ⁊ pficōres sti q̄z fall'a ignātie elēchi. ḡ male ad ipsā reducūt.
Dō. lz fallē i dicōe sint potōres fallā ignātie elēchi q̄ ē vna spēs
fallā. ñ tñ sti potioēs fallā ignātie elēchi q̄ ē cōis ad oēs fallās.

Arguit Hic ē fallā in dcōe tu dubitas aliqd vnū. illd qd dubitas nō scis. g̃ tu nō scis aliqd vnū. ⁊ ñ videt q̃ fallā ⁊ quō reducit ad elēchū. Dd. q̃ ē fallā ꝓntis ⁊ ar̃ a nō distributo ad distributū ex pte illi⁹ dcōis vnū q̃ in añte sup ponit determinate. ⁊ in ꝓnte cōfuse distributiue. ⁊ reducit ad elēchū. qz peccat ꝑ ipm rōe syllogismi. qz cōclusio nō seqtur ex necitate. Et pt ibi assign fallā figure dcōis vtz cōsiderāti.

Querit Quō palogismis mi fallacia ex dcōz rducūt ad ignorātiā elēchi. Dd. q̃ fallā accntis ⁊ fallacia ꝓntis q̃ ē ps material accntis peccāt ꝑ illā pticulā ex hijs q̃ data st̃ de necitate: qz cōclusio in eis nō seqtur de necitate ex p̄missis. Sz palogismi fallacie f⁹ q̃d ⁊ fallacie ignorātie elēchi peccāt ꝑ elēchū rōe ꝑdcōis. qz in ipf nō ē affirmatō ⁊ negatō de eodē ad idē f̄m idē silr ⁊ in eodē tpe Sz palogismi petitōis p̄ncipij. ⁊ ñ cāe vt cāe peccāt ꝑ syllo⁹ pbatiuū seu ꝑ elēchū. vt ē p̄batiu⁹. Fallacia f̄m plures ītrogatōes vt vnā peccat ꝑ elēchū. rōe syllogismi. eo q̃ ad rōz syllogismi reqrit q̃ q̃libet p̄missa sit ppō vna. sz in iterrogatōe plures nō sumit simplr ppō vna Ex p̄dictis manifestū ē q̃ ⁊ q̃t st̃ fallacie tā in dcōe qz ex dcōem q̃ st̃ cāe apparētie ⁊ defcūs earū. ⁊ q̃t st̃ modi in q̃libet fallacia: et qūo oēs reducūt ad ignorātiā elenchi.

Arguit In fallacia ignorātie elēchi infert vera ꝑdictio in cōclusione palogismi. g̃ illa fallacia nō peccat ꝑ elenchū rōe ꝑdcōis. Dd̄m q̃ lz ibi apparēter inferat vera ꝑdictio in ꝓnte. tñ illa nō seqtur ex necitate neqz p̄misse. pbāt ipsā necārīā quod tñ reqritur ad elenchū

Arguit In fallacia petitōis p̄ncipij ꝓns necārio seqtur ex añte. g̃ male dr in textu. q̃ ꝓclusio nō accidit de necitate. Dd̄m q̃ lz ꝓclusio in petitōe p̄ncipij seqtur de necitate q̃ ad illatōz. nō tñ q̃ ad pbatōz. ⁊ ppt defectū pbatōis ꝓclōnis reducit ad elēchū Et h̄ de tractatu fallaciarū dcā sufficiāt

Copulata sex tractatuū Petri Hyspani f̄m doctrinā sancti Thome Aquinatis. studio mgr̄orū Colonie in bursa Mōtis regentiū industrie collecta. ⁊ nup p exercitio neophytorū logice solerter impssa. Anno dñi. M.cccc.lxxxvij. finiūt feliciter.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Copulata tractatuũ paruoꝝ logicalium

Circa ūiciū tractatūū

puoꝝ logicaliū. Quenē primo quot sūt tracta/ tus puorum logicaliuz cōmunter legentium. Dicendū q̄ sex. scilz suppositionū ampliationuz. appellationum obligatoriozuz. insolubilium. z ꝓsequentiaꝝ. Sz si absolute querat tunc sunt multo plures. s. distributionū sincathegrāmatum z exponibilium. sed tantū isti ser ī vsu habē tur. Ratio quia sunt p̄ncipaliores inter tractatus puoꝝ logica lium. etiā quia ex istis quodāmō habetur cognitio aliorꝝ. Ut ex tractatu suppositionū aliqualr cognoscunē signa vniuersalia et pticularia quoꝝ natura tradit in tractatu distributionū z sinca thegrāmatum. nā ex suppositione ꝓfusa aliqualiter cognoscunē signa vniuersalia. et ex suppositione determinata signa pticula/ ria. Sed quidā alij tractatus nō hūtur in vsu ppter eoꝝ pliri/ tatem vt sunt tractatus restrictionū z exponibiliū.

Arguit Si sunt plures tractatus spectantes ad logicā quos Arest. nō posuit tūc insufficiēter petit gra tes in fine sēdi elenchoꝝ. Dōm dupl'r. Primo q̄ ipe sufficienter cōpleuit logicā quantū ad esse logice nihilomin⁹ tamē possunt supaddi quidā alij tractatuli quo ad bene cē ipi⁹ logice z ad cō plementū eius deseruientes. Secō dicendū q̄ ꝗzuis Aresto. nō inuenit istam logicā que hic traditur in se z in ppria forma isto rū tractatuū tamē inuenit omēs istos tractatus in suis p̄ncipijs qz inuenit quedā p̄ncipia ex quibus isti tractatus vlteri⁹ elicū tur z fiunt z ergo dicit quodāmō istos tractatus inuenisse Ulū patet q̄ magis est regratiandū pho ꝗ Pe. his. qz ipse inuenit p̄n cipia que sunt difficilis inuentionis. Circa qd̄ sciendū q̄ tra/ ctatus suppositionū elicitur ex passu. Aresto. in prio periar. vbi dicit qm̄ aūt sunt hec quidē rerꝝ vniuersalia illa vero singularia res aūt pticulares habēt suppositionē discretā. z vlterius diui/ dit res vniuersales quia alique sunt res vniuersales que vni/ uersaliter rē suā enūciant et ille supponūt ꝓfuse. Alie sunt res q̄ nō vniuersaliter enūciant et ille supponūt determiate. Tractat⁹ vero ampliationū elicit ex tercio mō fallacie equocātōis. qz ibi dr q̄ nō licet arguere a magis amplo ad min⁹ amplū nec ecōtra. z ponit exemplum vt quicūqz sanabatur sanus est laborās sa/ nabatur ergo laborans sanus est. ibi laborans ampliat. Tra/

tatus appellationis elicit ex tercia ꝓprietate substātie vbi dr q; scda suba videtur significare hoc aliquid sub appellatōis figura. i. sub similitudine appellationis qr scz ꝑma sba ⁊ scda idē appellant ergo idē vident fcare. Sz obligatoria ;elicunt ex ꝑmo prior ⁊ nono methaphisice vbi dr q possibili posito in eē nullū sequit ipossibile h aūt est fundamentū oīs obligatōis. qr liber obligatorior vocet tenere possibile ne ex illo sequat impossibile. Insolubilia vero trahūtur ex quarto metha. vbi dicit Arest. accidit vtiq; vt famatū est q sdā ꝓpōnes se ipsas destruere sed ꝓpositio insolubilis semp destruit se ipam qr implicite includit duas partes ꝓtradictionis copulatiue vt hec est insolubilis ego nō loquor. Cōsequētie aūt eliciūtur ex diuersis passibus. Aresto. ꝑmo ex libro prior vbi circa finē primi ponit aliquas regulas ꝓsequentiarū ⁊ ex scdo thopicor. vbi determinat de ꝓsequentia in ipo ⁊ de cōsequentia ccōtrario. Sed tractat distributionū trahitur ex primo periar. vbi dr q oīs nō vl'e sed qm̄ vl'r significat ⁊ omis est signū distributiuū. Et tractatus sincategorematū elicit ex scdo periarmenias. vbi docet. Aresto. multiplicare ꝓpōnes penes termios finitos ⁊ infinitos. sz illa negatio est quoddā sincategorema.

Querit Quare isti tractat dicunt pua logicalia. Dicendū q ad h sunt quedā rōnes. Prima qr in quibusdā pnis libris tradūtur ⁊ etiā p modū tractatuū. Partes aūt logice Aresto. nō tradūtur p modū tractatiuū. sz p modum librorū pncipaliū. Scda cā est qr eorū pncipia sūt solū posita ab Aresto. sed pncipia sūt pua in qtitate licet sint magna in virtute. ⁊ ergo ꝓpando ista logicalia ad sua pncipia sic dicūtur pua. Tercia cā ē qr sunt de minis q in tota logica ꝓsideranf scz de termis ⁊ ꝓprietatib eor sz minus ꝓpatū ad maius vocat puū. Et pōt addi quarta rō talis. qr scz nō corrūdent aliis magnis libris sicut alij tractat Pe. hil. Et sic sunt min pnci/pales. sz min pncipale in ordie ad ma gl principale dicit puum

Ar Si tercia rō eēt vera. seqret q liber pdicabiliū ⁊ pdicamentorū dicerent tractat puorū logicaliū. Seqla pbat. qr etiā sūt de termis ⁊ incōplexis. Dōm q liber pbiliū nō est ꝓprie de termis sz d rebus cōceptis ⁊ hoc sic pz. qr absolute loquēdo termin unqtū termin nō ē gen neqz spēs sz poti res cōcepta q fcat p terminū sicut hō ꝓceptus poti dr spēs qz ille termin hō ⁊ ideo illę liber nō ē d termis absolutę. sz poti de re cō/

cepta. Et sil'r dr d libro pdicamētorꝫ qr nude voces nō ponūt i

Queritur Utrꝫ ista pua logicalia homi sint necessaria. Dōm q̃ necessariū capit q̃tuor modis. Uno p illo sine q̃ aliquid nō pōt esse sicut cibus dr eē necessarius aiali. qr aial nō pōt eē sine cibo. Alio mō dr necessarium qd est vtile scz sine quo aliquod nō pt bene esse. sicut equus dr esse necessari longe itineranti. Tercio illud dr eē necessariuz qd est ppetuū sicut ppōnes demōstratiue dicūt necessarie Quarto aliqd dr necessariū quod est violentū sicut dicim illa tractō est necessaria. i. violēta. vñ vers. Utile ppetuū sustētans ac violentū. Quattuor exp̄sse tibi denotat ista necesse. Dōm ē ergo ad quesitū q̃ isti tractatus sunt necessarij capiēdo necessariū scdo. scz sine quo aliqd non pt bñ esse. qr ꝛgnitio ppōnū nō pt bene haberi sine cognitōe puorꝫ logicaliū. qr multe ppōnes in logica verificant p̄m vnā spēm suppōnis que false sunt p̄m aliā. Etiaz maxime subseruūt ad cognoscendū fallacias vt dicit boetius. Et ex isto posset sumi alia cā quare vocātur pua logicalia. quia scz āminiculant siue seruūt ad cognitionē totius logice. r nō stz de p̄ncipali intentione logice. Sil'r rndet ad quesitū q̃ duplex est necessitas. vna est absoluta siue simpl'r dicta que p̄cat in tercia acceptōe necessarij. r sic isti tractatus sunt necessarij. Alia est necessitas ex suppositōe finis. r suppositō q̃ aliquis velit pfecte noscere totā logicā tunc necesse est eū scire pua logicalia. Ex isto patet q̃ etiā Arest. r ceteri magni logici habuerūt cognitōz paruorꝫ logicaliū sed non sub ista forma.

Queritur Quot solent queri circa inicia librorꝫ Dōm q̃ quattuor vñ vers. Utilitas titul. intentio. parsqz sophie. Quattuor r cāe rē totā pficiētes. De vtilitate dictū ē. Intentio aūt autoris ē tradere ꝛgnitionē de quibusdā p̄prietatibus terminorꝫ r ḣ quo ad tres primos tractatus. Nam in p̄mo tradit pprietas terminorꝫ q̃ est suppositio. in scdo ampliatio. in tercio appellatio. Et titul isti libri ē. incipiūt pua logicalia. Pc. his. Est em titul ppō ꝛtinēs nomē libri r cāe efficiētis sine autoris. Et subordinat iste liber phie rōnali quo ad oia que hic traduntur r ꝛtinent sub veteri logica quo ad tres primos tractatus. sed sub noua logica quo ad tres vltimos.

Queritur Quot sunt cāe scie libri. Dōm q̃ tres sunt cāe scie libri pprie loquēdo. sz sunt quattuor cāe

libri. Differunt tamen liber et scientia. et ideo aliter assignãt cãe libri ⁊ scie libri. Nã liber ꝓcat aliqd materiale qd ꝓprie hz ipse omes cãs. primo cãm materiale. scz papirũ vel materiã libri. Etiã cãm formalem que est dispositio libri vel etiã vnio q̃ cũ materia scz vnio folioꝝ. Sed cã efficiens ẽ factor libri q̃ librũ ꝓposuit ⁊ vniuit ptes adinuicẽ. Sz cã finalis ẽ vtilitas siue pecunia. qz vn⁹. scribit librũ ꝓpter vsum suũ alius ꝓ pecunia. Sz scia ꝓcat habitũ quendã imaterialẽ q̃ est in aia. ⁊ ideo optz eius cãs aliter assignare. Sunt ergo ꝓprie loquẽdo tres cause scie. scz materialis. efficiens ⁊ finalis. Materialis ẽ tripler scz ex qua in qua ⁊ circa quã. Materia ex qua dicit illud ex q̃ cum alio fit aliqd in re materiali. sicut ligna ⁊ lapides dicunt materia domos. ⁊ illã materiã scia nõ habet. qz scia ẽ accñs. nullũ autẽ accñs hz materiã talẽ. Alia est materia in qua et est subiectũ in quo ẽ accñs siue forma. ⁊ illo mõ habet scia materiã. qz habet subiectũ in quo. ẽ. s. aiam scientis. vñ habet Aresto. in pdicamentis q̃ scia ẽ in anima sicut color in corpe. Alia ẽ materia circa quã ⁊ est illud circa qd versat intentio alicui⁹ autoris sive artificis sicut dicim⁹ q̃ obiectũ sartoris sit tunica vel pãnus sic etiã oĩs scientia habet materiã circa quã. quia habet subiectum circa quod versatur intentio autoris.

Queritur Qualis sit ista diuisio materie. Dõm q̃ ẽ diuisio analogi in sua analogata. qz analogũ est equiuocũ habens multa ꝓcata qd dr de vno ꝑ prius ⁊ d alio ꝑ posterius sic etiã est hic de materia. qz materia dr ꝓmo de materia ex qua deinde de materia in qua. tercio de materia circa quaz cuius rõ est. qz materia imponitur a potentia. sz materia ex qua est pl⁹ in poña q̃z materia in q̃ ⁊ in qua est pl⁹ in potentia q̃z materia circa quã. quia materia ex qua ẽ in pura potentia cũ sit subiectum forme subali. sz materia in qua ẽ totũ ꝓpositũ ex materia ⁊ forma subali. ⁊ iõ plus est in actu q̃z materia ex qua qz dr subiectum actñtis esse totũ. Sz materia circa quã ẽ magis i actu qz illud qd ẽ act⁹ pur⁹. s. de⁹ ꝓt eẽ materia circa quã ⁊ ergo hz min⁹ rõem materie. ⁊ etiã illud qd semp est plus ẽ in actu q̃z illud qd est corruptibile. Si aũt volum⁹ materias ꝓsiderare q̃rũ ad ordinẽ ꝑfectõnis tũc ẽ ordo oppositus. Cã efficiẽs scie est q̃ inuenit sciaz. Circa qd q̃ritur vtrũ sit aliqua cã efficiẽs mouẽs ⁊ mota. Dõm q̃ nõ ẽ aliq̃ cã efficiẽs mouẽs. sz solũ mota.

Rō est quia cā efficiens mouens est finalis cā. quia rndetur ad ꝓpter. q̄d ⁊ illa ē circūstantia cause finalis vt si q̄rat. ꝓpter quid alexander fecit libr̄ suū. tūc rndet ꝙ ꝓp̄ nouellos clericos. Scda cā ē. qz cā efficiēs semp ē executiue opans ineffectū sed cā efficiens mouens nihil exequitur. Cā final' scie ē duplex. s. intrī seca ⁊ extrinseca. cā finalis intrinseca ē vt cognoscat illud qd in libro traditur sicut finis puoꝝ logicaliū ē vt cognoscam⁹ ꝓprietates terminoꝝ. Sed finis extrinsec⁹ ē triplex. s. extra exterior extremus. finis extra est vt cognoscam⁹ ea que pñt imediate cognosci p scientiā quā addiscim⁹. sicut finis extra in puis logicalibus ē vt cognoscam⁹ logicā. Finis exterior ē vt illa scia cognita deueniam⁹ ad cognitionē aliaꝝ sciaꝝ. Finis aūt extrem⁹ ē vt cognoscam⁹ deum in beatitudine.

Queritur Quare scia nō hz cām formalē. Dd̄m ꝙ iō qz scia ē vna qualitas vel vna forma q̄ ē de ꝑma specie qualitatis. mō nulla forma ꝓstituitur in esse p aliquā formā. qz alias fieret ꝓcessus in infinitū. Est tū sciendū ꝙ scia habet cām formalē si forma accipiat impp̄e. p q̄dā ꝓditōe forme. Est em̄ duplex ꝓditio forme. ꝑma ē qz dat cē rei. Scda qz distinguit vnā rē ab alia vt aia rōnalis distinguit hoīez ab alijs. aialib⁹ ⁊ dat hoī ēe. Iste āt due ꝓditōes forme in scia reperiunt. qz aliqd ē in scia qd ipaz ꝓstituit. ⁊ dr alio noie forma tractat⁹ q̄ ꝓsistit in diuisōe libri ī ꝑtes ꝑncipales. ⁊ ex ill' lib ꝓstituit. ⁊ qz tū ad hz ꝑma ꝓditio forme in scia repit. Scda ꝓditō ē distinguē vnā rē ab alia ⁊ illa fit in scia p formā tractādi q̄ ꝓsistit ī mō agendi p quē modū vna scia distinguit ab alia. Iste aūt modus duplex ē. s. eēntialis ⁊ accētal' eēntial' ē tripler. s. diffinitiu⁹ diuisiu⁹ ⁊ demōstratiu⁹. ꝓcedit em̄ in scia q̄nqz diffiniendo. q̄nqz diuidēdo. q̄nqz demōstrando. Accētalis aūt ē positō exēplorum qz exempla ponim⁹ nō vt ita sint sz vt addiscētes sentiant.

Queritur Que sit rō ordis istoꝝ tractatū int se Dōz ꝙ ista qz suppositio ē passio cōior q̄z ampliatio ⁊ ampliatio q̄z appellatio. cū aūt cōiora sunt priora ergo tractatus suppōnū ꝓcedit tractatū āpliationū ⁊ apellationū. ꝑmū pz qz q̄dā termi supponūt q̄ nō āpliant sicut termi supponentes. simpl'r ⁊ discrete. qz ibi termi ñ pñt extēdi ad multa supposita. q̄ nō pñt āpliari. Aliq̄ ers āpliāt q̄ ñ appellāt qz āpliatō ē tā pro exñtib⁹ q̄z p nō exñtib⁹. nā antixps adā chimera pñt supponē ⁊ chimera pt āpliari. sz tū nul⁹ eoꝝ pōt appellare cū nō ꝓcāt res exñtes. appellatio aūt ē solū p re exñte Alia rō ordis ē qz suppō

ē passio absoluta. qz fit aliqñ in termio fm se accepto Ampliatō aūt est passio respectiua qz fit in ordie ad aliquem terminū. scz

Qr Quid sit subiectū tractat ad terminū ampliantem. supponū. Dōm q termiu supponens. qd sic pbat. qz illud est subiectū cui ꝓuenūt ppie passiones d quib in scia cōsiderat. z ad qd oia in tali scia ꝓsiderata habent ordinē z attributionē. sz tale est termi supponens. Minor pbat qz principalis passio in illa scia ꝓsiderata est suppositio z illa maxime ꝓuenit termio supponenti. etiā oia in ista scientia considerata sicut diffinitiones z diuisiones reducunt ad terminū supponentē Uñ tres ꝓditiones requiruñt ad hoc q aliqd sit subiectū in scia pma ē q sit ens. qz de nō ente non est scia. z p ꝓsequens nō pt eē subiectū. Secūda ē q sit vniuersale z p ꝓñs intellectuale. quia vle intelligit z priculare sentit. Tercia est q habeat passiōes de ipo p ppria principia demōstrabiles. termi aūt supponēs ē hui mōi. Uñ principia termi supponētis sunt vox z fcatō substātiua qz illa ē ppria cā quare aliqd supponit z pōt sic fieri demōstratio. Dis vox fcans vle vel priculare substantiue supponit. sed termin supponēs ē vox fcans vle vel priculare substātiue. g terminus supponens ē supponēs vel supponit. Alij aūt dicunt q fcatio z vox in cōmuni sunt principia termini supponētis. qd est verz qztū ad principia cōia. sed nō q ad principia spālia. qz vox z significatio sunt bñ principia termini supponētis inqztū termi est sed nō inqztū termin supponens sicut principia homis cōia sunt corpus z aia sed nō inqztū hō est. qz tñc principia eius sunt corpus humanū et anima rōnalis.

Sr Nullū cōplexū pōt esse subiectū. sz termin supponēs est quid cōplexū. ergo zc. Maior pbat qz oē subiectū habebit diffōem p quā passio demōstratur sibi inesse. sed nullū ꝓplexum habet diffōem. Dōm q qzuis terminus supponēs sit quid cōplexum fm vocem tñ nō fm rē. z ideo hic nō est cōplexio q impedit diffinitionē. Cōtra ꝗ subiectū ꝓnit ex subiecto z p ppria passione. ergo est cōplexū reale. ꝓñtia pbat qz illa que sunt diuersoz pdicamentoz. faciūt cōplexū reale si adinuicē vniātur sed subiectū z sua p ppria passio sunt diuersoz pdicamentoz. Dicendū est dupl'r ad argumentū. primo q termi supponēs in assignatione subiecti nō dicit passionē sed formalē rōem ꝓsideranda sic q nihil addit supra subiectū realiter sed solū ponit relatio

nem rōnis q̄ a subiecto realr nō distinguit. Secō dōm ē q̄ du/
plices sunt passiones scz reales ⁊ rōnis. tūc dr licet passiōes rea
les distinguātur a suis subiectis nō tn passiones rōnis. ⁊ ideo
si supponēs in assignatione subiecti accipiat p passione adhuc
nō est cōplexū reale. Sed alij solent ita soluere. q̄ nō ē incōue/
niens in scientijs rōnis q̄ subiectū sit quid cōplexū. sz in scien/
tijs realibus esset incōueniēs. et illa solutio est falsa simplr nisi
ad istum intellectū q̄ vnio subiecti ad passionē in entib⁹ rōnis
nō facit cōplexū. ⁊ ergo hic nō est ꝯplexū terminꝰ supponens.
Vñ nō pt sbcⁿ eē ꝯplexū si accipit p modū cōplexi siue in scien/
tia rōis siue reali. qz oē subiectū habebit diffōem talis aūt tūc

Qr Utr suppō posset hic eē subie /nunqz sibi ꝯueniret.
ctū. Dōm q̄ nō qz ē passio. sz passiones nunqz pnt esse
subiecta cū realiter distinguantur. ⁊ pdicamētalr etiā qz sbcⁿ
dbz esse pmo notū. sed passio nō est prio nota cū fluat ex subie/
cto. et est posterior eo quare prius scitur subiectum q̄z passio lo/
quendo de notitia quo ad naturam.

Ar Si sic tūc terminꝰ supponēs nō esset subiectū. qz nō est
pmo notū cū pncipia sūt notiora subiecto que tn ꝯ etiā
ꝯsiderant. Dōm q̄ in nulla scia oportet subiectū eē simplr notuz
qz semp pncipia subiecti sunt magis nota q̄z ipm subiectū. quia
alias demōstratio pcederet ex minꝰ notis. tn omne subiectū ē p
mo notū in rōne subiecti notitia confusa. ⁊ inter ꝯsiderata in ta
li scientia in qua est subiectū. modo pncipia nō ꝯsiderant in scia
sed p̄sup ponūtur in illa ⁊ licet qñqz ꝯsiderentur in scia tn non
in rōne principiorum.

Ar Ista scia denominat scia libri suppositionū. ergo suppoſi
tio ē hic subiectuz. tenet ꝯntia qz scia capit denomiatōez
a suo subiecto. Dōm q̄ denomiatio scie non semp fit a subiecto
suo ymo qñqz a passione. qz passio ē nobis notior ⁊ ppinquior
sensu. sed nos rebus omnibus nomia imponimꝰ ꝓm q̄ eas cog
noscimꝰ ⁊ ꝓm q̄ nobis innotescunt.

Ar Idē nō pōt esse subiectū totius ⁊ ptis sz terminꝰ suppo/
nens ē subiectū totiꝰ libri puoz logicalīn. gꝰ nō solū isti
us pmi tractatus. Dōm q̄ vnū ⁊ idē eodē modo sumptū nō pt
esse subiectū totiꝰ ⁊ ptis. nā terminꝰ supponēs capit dplr Uno
mō in rōne termi supponētis ⁊ in se. ⁊ sic ē subiectū pmi tracta/

tus videlicet suppositionū. Alio⁰ ꝓsideraſ in se. ⁊ in suis ptib⁹. ⁊ ꝓprietatibus scz inq̃tū in se habet alias passiones q̃ sūt amplitio appellatio. ⁊ sic est subiectū tot⁹ libr⁹ puoz logicaliū.

Ar Scia est incorruptibiliū ⁊ ꝑpetuoz. sed temi⁹ suppo/nens ē corruptibilis ⁊ variabilis. g̃ maior ꝓbaſ p ph̄m ꝑmo posterioz. Dōm q illa autoritas maxime intelligiſ de illo qd vere scitur. s. de ꝓclusione scita qz illa erit incorruptibilis et ꝑpetue veritatis. si aūt intelligaſ de subiecto alic⁹ scie tūc dōm ē q tale subiectū est incorruptibile sic scz q p se nō corrūpiſ sz fz q est in hoc vel in hoc ꝑticulari subiecto vel supposito ⁊ sic etiaz cōuenit termio supponēti. qz termi⁹ supponēs in cōi nō corrū/piſ. Et rō illius est quia subiectum qd p se corrūpiſ ē indiuiduū ⁊ singulare ⁊ tale nō habet aliquā passionē sibi demōstrabilem inesse necessario ergo de illo nō est scientia.

Ar Scia debet ēē vl'iū. sed termin⁹ supponēs nō ē vl'is. qz nec est gen⁹ nec spēs. g̃ de ipo nō est scia Dōm q dupl'r est vniuersale. s. posteriori sticū ⁊ ē vbicūq; p̄dicatū ꝓuertiſ cum subiecto scz qñ ꝓpria passio p̄dicaſ de suo subiecto. ⁊ de tali vl'i p̄ncipaliter intelligiſ dcm̄ Aresto. cū dicit q scia est vl'iuz. sz tñ illius ꝓclusionis subiectum debet esse sic vl'e q nō sit p̄m se sigl'are ⁊ sic etiā termin⁹ supponēs ē vl'e. qz termin⁹ supponēs dic in cōi terminū supponentē vel terminū cui cōuenit suppositō Allio mō accipiſ vl'e p̄m q ē idē qd p̄dicabile. ⁊ sic nō oportet semp ipm subiectū scie esse vl'e sz sufficit q habeat modū vl'is vl'q ad ipz vniuersale aliqual'r reducaſ qz alias de ipa aia nō est scia. qz nō est vniuersale. sed pars speciei. ⁊ sic sufficit q reducaſ ad vl'e et q habeat modū vniuersalis.

Ar Principia sunt magis nota. ergo male dictū est q subiectū sit p̄mo notū Ans ē manifestū et p̄mo poste. qz ꝑter qd vnū qdq; tale ⁊ ipm magis. Dōm q aliqd esse p̄mo notū intelligiſ dupl'r. Uno mō secdm se ⁊ simpl'r. Allio⁰ ꝓfuse ⁊ generaliter p̄mo mō subiectū nō est p̄mo notū imo vt sic cognoscaſ per principia ⁊ p ꝑtes diffinitiuas. Sed secdo⁰ ē p̄mo notū inq̃tuz oia in scia ꝓsiderata hūt ordinē ⁊ attributōz ad ipm ea rōe qua ipm est subiectū in tali scia ꝓsideratū. Uñ simpl'r loquendo esse pri⁹ notuz ꝓuenit enti eo q ens est quod primo cadit in ꝓcep/tionem nostri intellectus.

Ar De singularib⁹ nō ē scia sz termin⁹ supponēs ē qddā singulare g̃. maior ē nota qz singulare ē corruptibile. Dōm

q̃ termin⁹ supponẽs capit̃ dupl'r Uno⁰ incõtẽ est hic vel ille ter minus supponẽs qui iam pfertur ⁊ de illo nõ ẽ scia. Alio⁰ capitur in cõi pm se ⁊ nõ p illo qui iã pfertur sed q̃ indifferẽter pferibilis ẽ ⁊ de illo ẽ scia. Uer ẽ tñ q̃ dictũ Arest. in pmo poste. scientia ẽ ppetuor vl'iũ. incorrupibiliũ. ⁊c. maxime intelligit̃ de pclusione que habet se vt illud quod vere scitur. ⁊ subiectũ ẽ illud de quo aliq̃d scit̃ passio aũt est illud quod de alio scitur puta de subiecto. Unde solet dici q̃ incorruptibile capit̃ dupl'r. Uno modo p illo quod actu corrũpit̃ ⁊ hoc impprie Alio⁰ pro illo quod aptitudine corrumpitur. ⁊ sic de corruptibili bene est scientia.

Dum que dicunt̃

Iste est pmus tractatus puor logicaliuz in quo Pe. his. determinatur ẽ de suppositõne termior occasione cui⁹ prio diuidit terminũ vt eliciat mẽbrũ suo pposito aptũ. Et dicit eorum que dicũntur quedam dicunt̃ cũ cõplexõne vt homo currit. quedam sine cõplexione vt homo.

Q̃ Quare Pe. his. incipit tractatum suum ab ista diuisiõe Dicendum q̃ hoc facit ad denotandum q̃ sola incõplexa supponant. vt hõ asinus leo et sis'ia. non tamen pomia supponunt sed que habent significationem rei substantiue vel terminii substantiui. ⁊ ideo primo ponit istam diuisionẽ. scdo diffinit terminum ad denotandum q̃ terminus supponit. postea diffinit significationem ad denotãdũ q̃ termin⁹ significãs supponit. postea autẽ ponit diuisionem significationis ad denotandum q̃ in termino supponẽte debet esse ꝓcatio rei substantiue.

Arguit̃ In omni diuisione erit aliquod diuisum. sz ḣ non est diuisum. ergo. ⁊c. Dõm q̃ diuisum est hic dicibilium. quia dicendo eor sez dicibiliũ tangitur ipm diuisum. Et etiam potest argui eorum est relatiuum. ergo habebit aũs sz ḣ hic nõ ponit̃. Dõm q'aũs ad eor ẽ dicibiliũ vl'entiũ

Ar Omia q̃ dicũt̃ cũ pplexione dicuntur. ergo nulla dicunt̃ sine pplexione. aũs pbat̃ qr quecumqz dicuntur predicantur ⁊ quecumqz predicantur de subiecto dicuntur ergo q̃ cunqz dicũtur cũ pplexiõe dicũt̃. Dõm q̃ dicunt̃ capitur dupl'r

Uno mō vt tm̄ valet sicut p̄tur ⁊ sic maior ē vera. Alio⁹ capit vt tantū valet sicut pferunt ⁊ sic ē falsa ⁊ sic capit ḣ. Est ḡ sens diuisionis q aliq exp̄mūtur cū ꝯplexione ⁊ aliq̄ sine cōplexione

Ir Incōplexū est ante ꝯplexū sicut simplex est ante compo/ situm. ergo ibi membra diuisionis male ordinantur

Dōm q ꝯplexū ⁊ incōplexū ordinātur dupl'r. Uno⁹ put rō ordinis sumit fm simplex ⁊ cōpositū ⁊ sic incōplexū dz p̄cedere. Alio⁹ ordinant cōplexū ⁊ incōplexū fm rōem habitus ⁊ p̄uatōnis ⁊ sic ꝯplexū debet p̄cedē qz hz rōem habit⁹. ⁊ incōplexū ꝛ/ bet seq̄. qz hz rōem p̄uationis. c⁹ rō est qz cōplexū hz se p modū multitudinis. ⁊ incōplexū hz rōem vnius. sz vnū opponit mul to p̄uatiue. qz hnt se sicut diuisibile. ⁊ indiuisibile. q̄ opponunt p̄uatiue. Et nō ē incōueniēs idē ec̄ p̄us ⁊ posterius secōm di/ uersam ꝯsiderationē. ⁊ sic fit hic. Sed q ḣ fuat talis ordo int̄ ista mēbra ē ad ꝛnotandū q cōplexū nō ē hic ad ꝓpositū. ⁊ ido auctor vult ip̄z remouere a ꝓposito ⁊ incōplexū postponit. qz seruit magis ꝓposito. ⁊ vult vlterius p̄sequi illud. qz fm boetium viti a sunt p̄ius extirpanda q̄z virtutes inserende.

Ar Ista diuisio nō dat p opposita ergo nō valet. Tenet ꝯse q̄ntia qz oppō ē radix diuisionis. Dōm q ꝯplexū ⁊ incō/ plexū capiūtur dupl'r. Uno⁹ material'r. ⁊ sic vnū nō opponitur alteri qz sic vnū ꝯstituit alterū. ille cm̄ termi⁹ qui ē incōplexus. si ꝯponat cū alio facit cōplexū. Alio⁹ accipiūt formal'r p rōne. s formali cōplexionis ⁊ incōplexionis. ⁊ sic opponūtur. ⁊ diuisio datur p opposita. nec vnū nō ꝯstituit alterū. qz formal'r rō incō/ plexionis nō pōt stare cū cōplexione. qz alias esset simul cōple/

Ar Nulla res ē ꝯplexa q̄ nulla vox est /rum et incōplexū. ꝯplexa. Aīs pbat qz ꝯplexio ē vocū. sz ꝯna pbat. qz sig⁷ ꝛbet cozrūdere suo signato. sz vox ē sig⁷ rei. q optet vt cozrūde/ at sibi. Dōm q duplex ē res. s. ꝯcepta ⁊ ad extra. q. s. est a p̄te rei. tūc dz licet res ad extra nō sit cōplexa. pp̄ic tm̄ res ꝯcepta. vel ad min⁹ ē alteri ꝯponibilis. ⁊ ex illo vox pōt esse ꝯplexa. qz vox imediate est signū rei ꝯcepte. Circa qd ꝯsiderandū q ꝯplexio p⁹ ⁊ p̄ncipal'r repit in re ꝯcepta. qz ille res vniunt p copulā p̄nci/ pal'r. repit tm̄ et̄ in voce sicut in signo tal' ꝯcept⁹ ꝯplex⁹ vn̄ vox ꝯplexa sic diffunt. Est cui i mēte cozrūdet ꝯcept⁹ ꝯplex⁹. Uox icōplexa ē cui i mēte cozrūdz ꝯcept⁹ icōplex⁹ ⁊ iste diffōes st̄ da te a p̄ozi. qz naturaliter cōplexio p̄ius repit i reb⁹ ꝯcept̄ q̄z i vo

cibus. Q; sic pz qz in cõplexione sigtur vnitas aliqua pti cũ sub
iecto. sed illa nõ põt debite inuenirі nisi in rebus ꝓceptis. qz res
cõcepte habent in tra se vnitatẽ aliqñ eẽntialẽ. sicut cũ dicit hõ
est aial. aliqñ materialẽ z accñtalẽ vt hõ ẽ albus. sed voces fm
q voces sunt nõ hñt vnitatẽ inter se. quia voces de se sunt desp/
rate sicut ille termin⁹ hõ z ille termin⁹ animal nõ hñt aliquam
vnitatẽ. sz bñ in q̃tuz termini qz fm q res cõceptas fcant. tunc
gra illius fcationis pñt habere quandã vnitatẽ. z sic in eis est

Ar Nulla res adextra ẽ cõplexa. g⁰ nulla res cõ /cõplexio
cepta ẽ cõplexa. Cõsequẽtia pbat qz signũ z signatũ debẽt
corrñdere. Dõm q licet res adextra nõ sit cõplexa. ẽ tñ cõposi/
ta. z in tali cõpositione intellectus fundat ꝓplexionẽ. nõ em oz.
q aliquid eodẽ mõ repiat in signo et signato. qz tũc nõ corrñde/
rent sed essent idem. In signũ cuius ille cõplexiones sunt vere q̃
habent cõpositões eis corrñdentes a parte rei. ille vero cõplexio
nes sunt false q̃ nõ habent illã corrñdentiã sicut pies z albũ cõ
iungunt a pte rei fm ꝓpositionẽ. ideo hec cõplexio ẽ vera pies ẽ
albus. Et qz risibile nõ cõponit cũ asino a pte rei. iõ hec cõple/
xio ẽ falsa asinus ẽ risibilis. Et qz intellect⁹ nr ẽ supra res. g⁰ pt
intellectus noster segregare q̃ sunt in re vnũ z aggregare ea que

Querit Utrũ canis sit q̃d ꝓplexũ Dõm q tripleꝛ ẽ cõplexũ. sz. voce tñ vbi scilz
plures sunt voces z vna res fcata. vt aial rõnale. sz Cõplexũ si/
gnificatione tñ ẽ vbi ẽ vna vox z plures res fcate. sicut canis ẽ
vna vox. sz plures res fcans z istis duobus mõis capit ꝓple/
xio impprie. qz ibi nõ est vnio istoꝝ adinuicẽ q̃ repit in quali/
bet cõplexione. qz nec vniunt p copulã. nec vnũ est determinatõ
alteri⁹. Sz cõplexũ voce z fcatione sit ẽ vbi sunt plures voces
z etiã plures res fcate adinuicẽ vnite sicut hõ currit. dicit notã/
ter qñ sñt vnite. qz si nõ hñt vnionẽ ad se inuicẽ tñc plures vo/
ces plures res fcantes nõ faciunt ꝓplexionẽ. vt dicẽdo henric⁹.
Johãnes. petr⁹ hõ bos. Et sic patet q̃d sit dicendũ. qz canis est
cõplexum fcatione tantũ qõ improprie est complexum.

Querit quõ diuidat cõplexũ alia diuisiõe. Dõm q di
uidit in cõplexũ distãs z in cõplexũ indistans
Distãs ẽ vbi extrema distãt p copulã mediã z tale ẽ duplex. s. ĩ/
plicitũ et explicitum. Explicitũ est quando copula explicatur vt
hõ est aial. Implicitũ est qñ copula implicat. vt hõ currit. In/

distans ē vbi extremā nō distāt p copulā mediā. vt hō alb⁹ aīal

Ar In oī ꝓplexione reqrit aliq̄ vnio. sz in cōplexione rōnale indistanti nō repit vnio. qz ibi nō ē copula g⁹ nullū ē cōplexū indistās. Dōm q lz in ꝓplexione indistāti nō sit aliqua vnio p copulam ē tamen ibi vnio determinantis cū determinato. inter que copula nō debet esse.

Querit Quale ꝓplexū sit aīal rōnale. Dōm q aīal rōnale capit dupl'r. Uno⁰ qztū ad ea q̄ ꝓpe fcat z sic debet quodāmō vocari cōplexum fm vocem z fcatōem sil'. q aūt sit ꝓplexū fm vocē ptz. qz sūt plures voces seiunctē determinātes. Qd etiā ex pte fcationis ptz. qz vox īmediate sigt rez ꝓceptā. sz sunt plures res cōcepte. s. aīal z rōnale. Alio⁰ capitur p illo qd vltimo fcat. s. qū cōpatur ad rem ad extra z sic ē q̄d in cōplexū. qz tūc fcat vnā rem z nā plures. sed illa fcatio ē mediata. qz vox significat rē ad extra mediāte re cōcepta. Pro q̄ notandū q talis diffinitio sicut aīal rōnale capit duplicit Uno⁰ put ponit pcise p suo diffinito. s. hoīe. z sic ē cōplexū fm vocez tm. z incōplexū secōm rē qz tūc fcat etiā vnā rē conceptā. s. hoīez Alio⁰ capit secōm q includit duos ꝓceptus in se. s. generz z dīe z sic ē ꝓplexū voce z fcatōe sil'. Et qz pōt aliqū poni p diffinito tm. iō ponit in pnto z etiā pōt supponere. qz fcat aliqd vnū. et p ipm circūloquimur aliqd vnū simpl'r.

Ar Ista diff⁰ ponit i pntis. q̄ superflue h ponit. Dōm q h fit diuersimode qz ibi ponit ad fcandū q sola incōplexa ponūtur in pdicamēto. hic vero ad denotandum q solū incōplexa supponant. Sed diceres ꝓplexa supponūt vt dicēdo. sortes et plato currūt. iste hō currit. Dōm q nullū cōplexū inquantū cōplexū z sub rōne cōpleri supponit. iam hic sortes suppoit z plato supponit vel qzuis cōplexū supponat. h tū fit loco vni⁹ incō

Qr Quare solū incōplexa supponāt. Dōm q iō qz plexi. suppositio ē passio terminī sbstantiui fcant⁹. sz cōplexū nō ē terminus substātiu⁹ q̄ sibi nō ꝓpetit illa passio. vñ de noibus ꝓpositis est dicendū q sunt simpl'r incōplexa. z licet qztū ad id a quo no⁹ imponit fcāt pl'a. tū fcant illa s'b vno ꝓceptu z qz⁹ ad id cui no⁹ iponit fcāt vnā rē p modū vni⁹ z nō p modū pl'ium

Terminus vt hic sumit est

Hic diffinit secōm mēbr dicte diuisionis. sz terminū incō/

plexū dicēs terminus vt hic sumitur est vox ꝓcans vniuersale vel ꝑticulare Et rō quare hic diffinit terminū ē ista qz ꝫ termi/nans ꝫ ꝓpria passione alicui⁹ subiecti habet etiā notificare sb iectū illi⁹ passionis. sed suppositio ē ꝓpria passio ⁊ termin⁹ ē sb iectū eius saltē remotū igit. Etiā iō qz postea diffinit suppōem ⁊ dicit q⁹ suppositio ē acceptio termini. ne ergo ex ignotis ꝓce/dat ponit diffinitionē termini.

Queritur Quare dicit termin⁹ vt hic sumit. Dōm q⁹ iō qz termin⁹ in alijs locis aliter sumit ⁊ tūc habet alias diffōnes. qz vnius rei aliter ⁊ aliter sumpte pñt esse alie ⁊ alie diffinitōes. nā termin⁹ dr a terminando. ⁊ iō ꝓm diuer sum modū termiationis termin⁹ diuersimode sumit. Uñ ter/minus trib⁹ modis accipit. Uno⁰ vt termiat ꝓpōem. ⁊ sic sumi tur in libro prioꝝ ⁊ in quarto tractatu Pe. his. qz termi ꝓpōnū sunt subiectū ⁊ ꝑdicatū. Alio⁰ dr termin⁹ qz termiat suū diffi/nitū ⁊ claudit suū diffinitū duob⁹ terminis. s. ꝑmo genere ⁊ vl tima drīa ⁊ sic capit termi⁹ in ꝑmo thopicoꝝ vbi Arest. enūat terminū inter quattuor ꝑdicata. Tercio capit termi⁹ ꝓut termi nat potētialitatē nr̄i intellectus. ⁊ hoc fit ꝑ vocē ꝓcantē vl'e vel ꝑticulare. qz intellectus nr̄ ē ex se in potētia ad intelligendū res ⁊ qñ ꝑ vocē sibi tales res repñtant tūc termiant potētialitas ei⁹ quia fit tūc in actu respectu illius rei. licet em̄ inqztū voces non intelligant tū voces in ordine ad res ꝓcatas ⁊ ergo termi dicūt remouere talē potentiā inqztū aliq̄d ꝓcant. qz illa ꝓcatio cogno/scit ꝑ intellectū lz vox ꝑ sensum ꝓcipiat siue apprehēdat. ⁊ isto vltimo⁰ termin⁹ hic diffinit ⁊ in eius diffōne ponit vox loco ge neris. Uñ vox est materia ⁊ etiā gen⁹ sz diuersimode quia vox capitur dupliciter. Uno modo ꝓut excludit suas drās siue pfe ctiones. ⁊ sic est materia termini. Alio mō capit ꝓut nec inclu/dit nec excludit suas pfectiones. ⁊ sic est genus termini.

Arguit Materia nō pōt predicare ꝫ materiato sz vox est materia termini. ergo vox nō potest ꝑdicari. ꝫ termio. Dōm q⁹ dupliciter potest vox capi. Uno mō ꝓut ē ma teria ipi⁹ termi. ⁊ sic ꝓprie nō pōt ꝑdicari d termio. Alio⁰ acci/pit ꝓm q⁹ ē gen⁹ ei⁹ qz termi⁹ ꝓtinet sub voce ꝓcatiua. ⁊ sic ꝑtur ꝫ termio. Scdo ē dōm q⁹ duplex ē materia. qz quedā ē materia artificialis. sicut lapides et ligna sunt materia dom⁹ ⁊ tal' mate ria pōt ꝑdicari ꝫ illo cui⁹ ē materia. Est em̄ vera ꝑdicatō dom⁹

est lapides ⁊ ligna. statua est es. scamnū ē lignū et sic de alijs. et huiuscemodi pdicatio est hic. qz terminus est aliqd artificiali/ter factū ex voce ⁊ significatione. Alia ē materia natural' sicē cor/pus humanū dicitur materia homis. ⁊ talis materia nō pōt p/dicari de illo cuius est materia. sicut nō dicim⁹ vere homo ē cor/pus suū. Et nō diuersitatis ē. qz materia in reb⁹ artificialib⁹ ē to/ta sba rei artificial'. ⁊ forma est aliquod actūs ab extrinseco in/ductum. Et nō materia talis pōt predicari de materiato. sz mate/ria rei naturalis ē pars minus principalis substantie. vt ptz in exemplo. Nam corpus humanū ē pars min⁹ pncipalis in hoie ymo forma. scz anima ē pncipalior in hoie nō talis materia non potest predicari de materiato. quia habet se p modū partis. sz il/lud quod pdicatur ē forma totius.

Querit Quō se habent ista quattuor adinuicē. vox dictio. pars orationis ⁊ termin⁹. Dōm q hnt se sicut magis cōmune ⁊ minus cōmune ergo posterius semp sup/addit aliquid priori. Unde vox est sonus cū distinctōne ⁊ pla/tione aliqua factus. et sic dicit Petrus hispanus in tertu primi tractatus q vox est sonus ab ore animalis platus. Sed dictio supaddit voci fcationē absolute. aliqua em est vox non signi/ficatiua. sed non est aliqua dictio nō significatiua. Cuius rō est quia dictio imponitur a dicendo. sed dicere fit necessario cū sig/nificatione. Pars oōnis superaddit dictioni modū significan/di. quia partes orationis non differunt penes significata. quia qūqz idem significatur p verbū participiū nomē ⁊ pnomē. sed differunt tamen in modo significandi. ergo distinguūtur in rō/ne ptis orationis. Sed termin⁹ superaddit pti oratōnis. mo/dum fcandi spālem scz vniuersalem vl' pticularē sive singularē.

Si Si diffinitio termi esset bona sequeret q ens nō eet ter/min⁹. Sequela pbat qz nec fcat vniuersale nec pticula/re. Primū ptz. qz nō est vnū de quinqz pdicabilibus vel vni/uersalibus. nec fcat pticulare vt notū est. Dōm q fcat vl'e. Uū vniuersale capitur dupliciter Uno⁰ fm q diuiditur in quinqz p/dicabilia. ⁊ sic nō sumitur hic ⁊ sic ens etiā nō ē vniuersale. Alio mō accipit vl'e. put distinguit ptra pticulare tm ⁊ sic capit hz. et sic ens fcat vniuersale qz nō fcat particulare.

Querit Utruz sincathegreumata sint termi sicut omis nullus ⁊c Dō q nō qz p hoc q dicit vniūsa/

le vel ptic'are excludunt Uñ vniuersale ⁊ pticulare capiūt du pliciter Uno modo nominaliter et sic vniuersale est res vniuersalis. ⁊ pticulare est res pticularis ⁊ sic sincathegoremata nullo⁹ ꝓcāt vniuersale vel pticulare. qz ñ ꝓcāt rez sz dispositōez rei Alio mō capiūt vniuersale ⁊ pticulare aduerbialit ꝑ vt vniuersale vz .i. vniuersaliter. ⁊ pticulare pticularit ⁊ sic ñ capiūt ḥ. sic aūt sincathegzeomata pñt significare vniuersale vel pticulare Sz tūc excludūt a diffinitōe cū ōr significās qz ꝑpe loquēdo sincathegoreumata ñ significāt sz solū ꝓsignificāt. nisi forte extendendo signifare pro consignificare

Ar sincathegoreumata sūt noīa ergo significāt substantiam. si significant substantiam ergo significant rem vniuersalem aut pticularez Dōz q substātia accipit duplicit Uno⁹ ꝑpe ꝑ substātia pdicamētali ⁊ sic nō accipit substātia in diffinitōe nois ⁊ sic substātia diuiditi vniūsalē ⁊ pticularē ⁊ sic oē qd ꝓcat substātiam ē ti⁹ Alio mō capit substātia generalit ꝑ ētitate siue re q ꝓcat sine fluxu ⁊ fiēi siue illa res sit vniuersalis vel pticularis siue dispō rei vlis vel pticularz ⁊ ḥ mō sumit substātia in diffinitōe nominis ⁊ sic omnis null⁹ et alia signa significant substantiam qz significāt dispositionem ꝑ modū habitus ⁊ quieris ⁊ ille dispositiones ñ sūt res vniuersales vel pticulares

Ar Si ista diffinitō esset bona seqrek q chimera nō eēt ēm⁹ ꝑbat qz nō significat vniuersale vel pticulare qz ñ ē a pte rei. Dōm q significat vniuersale ⁊ licz chimera nō significet rez q ꝑ se existit a pte rei significat tamē aliqd qd existit vl concipit apud intellectū Et iō pt hze rōez vniuersalis ⁊ sic sibi ꝓuenit diffinitō ēmini. qz licz nō significet rez a pte rei existentē tñ significat rem cōceptā apud intellectū vñ res qñqz dicit a ratus. a. ū. et sic solū res ad extra est res Alio⁹ a reoz reris. i. ymaginoz. ⁊ ḥ mō figmenta ⁊ ymaginabilia etiā sūt res ⁊ ḥ modo sumit hic res

Ar Chimera non potest concipi neqz ymaginari ergo non significat rem conceptam Antecedens probatur quia, q cqd non est sensibile non est intelligibile. sed chimera nūquam fuit in sensu Dicendum q licet secundum se totam numquam fuit sēsibilis tamen ipsa est sensibilis secundum suas partes et ea que tunc sunt in re ad extra inconiuncta potest intellectus coniunctim intelligere qz ipse est sup res

Ar Illud qd nō est itelligibile ñ est significabile sz singulare ñ ē itelligibile g ñ est significabile Maior pbat q2 ꝓcabile ē ppñ obiectū intellcūs. Sz mior pbat q2 vl'e est qd intelligit pticulare ꝓo qd sētit Dōz dupl'r aliqd itelligit. Uno mō direcre ⁊ sic solū vl'e intelligit q2 illud directe intelligit cu' filitudo est apud intl'lcm sicut etiā illud directe sentit c' similitudo est apd sēsuz ⁊ sic ñ itelligit singulare Alio' aliqd itelligit reflere ⁊ i dirē ⁊ sic itelligit singulare q2 qñ intellectus reflectit se sup sensum tūc etiā ꝓnoscit singulare c' ipēs ē apd sensum.

Ar Ista diffinitō dat p disiūctōez g non est bona Cōsequentia pbatur p Arestotelem sexto topicoz ibi phibet diffinitōez dari p disiūctōez Et ē ad h' rō q2 illa diffinitō ñ determinate notificat ipm diffinitū Dōz q duplicit pt itelligi diffinitōem dari p disiūctōez Uno' sic q differēt altera ptiū sigficet eē diffinitō. ⁊ sic diffinitō ñ debet dari p disiūctōez. ratio tacta ē. q2 sic nō notificaret suū diffinitū sz manerz simpl'r ignotū. sicut si diceret hō est al'rōnale vel irrōnale Alio' pt itelligi diffinitōez dari p disiūctōez. sic q ādē ptes disiūctim ponāt loco vni' diuisiois q p eas iuit ⁊ p diffinitōez explicat vl' sic q illa disiūcta ponant locovni' differētie ignote. ⁊ sic pt diffinitō dari p disiūctōez ⁊ sic fit h' q2 vl'e ⁊ pticulare ponūt h' locovni' differētie ignote

Ar Si sincathegoreumata ñ cēnt tmini vt dictū est seqret q albū nigrū ⁊ sic de aliis adiectiuis ñ essent tmini q tū significāt vl'e l'pticulare. Seqla pbat q2 sūt sincathegoreumata ⁊ cōsignificāt. Dōz q aliqd dupicit significat Uno' sic q ꝓsignificatō ē total'r ⁊ principalis significatō tmini vt omis nll' ꝛc. et talia st vera sincathegoreumata Alio' aliq pt pncipale significatū consignificāt ⁊ sic ꝓcreta dicūt sincathegoreumata q2 ꝓsignificant sbiectū ñ tū sūt vera sincathegoreumata. q2 pt cōsignificatōez etiā hnt pncipale significatū

Arguit Si omis nll' ꝓsigficāt g significant. Tez ꝓna q2 oīs cōsignificatō psupponit significatōz Dicēdū q maior pt itelligi dupl'r Uno' q cōsigficatō psupponit significatū i eodē tm' vel in alio termino ⁊ sic vera ē q2 tūc omis ⁊ null' psupponunt significatōez sui sbiecti Alio mō pt itelligi i eodē tmino ⁊ sic ē distuēdū de sigficatōe l' significatō capit ꝓpe sic ñ ē vera q ū' cōsignificās significat Alio mō capit significatō im

ppzie put significatio dicit quãcũq; dispositõez ⁊ sic est vez qz oistermin9 cõsignificãs significat aliquã dispõez i eodẽ termio

Terminozũ incomplexozũ.

Hic diuidit terminũ incõplexũ ꝓm diuisionẽ pdicamẽtoz dicens. Terminoz incõplexoz vnusquisq; aut significat substantiam aut qualitatẽ ⁊c. Et ista diuisio termini ponit hic ad significandũ diuersitatẽ terminoz sive differentiã que est in terminis quia terminus diuersimode significat. ⁊ ex illa significatione diuersa possum9 elicere q̃ in multitudine terminoz solum termini significantes substãtiam vel modũ substantie supponunt.

Si ista diuisio termi eẽt bona seqret q̃ deus chimera nõ essent termini. pbat qz neq; significãt substãtiã neq; quãtitatẽ ⁊c. Dõm q̃ significant substantiam. Unde substãtia capitur dupliciter Uno modo ppzie pro substantia pzdicamẽtali et sic predicta non significãt substantiam. Alio modo capit substantia cõmuniter pro omni illo quod habet modum per se stantis sive quod significat rem subsistentem apud intellectũ. ⁊ sic capitur hic substantia. ⁊ sic predicta comprehendunt sub substãtia. et hoc correspondet illi quod prius dictum est q̃ vniuersale cõmuniter captum nõ solum capit pro vniuersali predicabili. sz pro quocũq; cõmuni quod non est particulare. Et ratio istoz est quia pz. his. in isto tractatu non intendit ponere diuisionem predicamentoz. sed solum intendit explicare significationes terminoz quia vox ⁊ significatio sunt principia termini supponẽtis vox est principiũ materiale. significatio aũt est pncipiũ formale.

Illud qd̃ significat subaz quãtitatẽ ⁊c. est in pdicamẽto sed terminus est huiusmodi. ergo termin9 est in predicamento. Dõm q̃ illud est in predicamento quod immediate significat subaz. sz hoc est res concepta ergo res pcepta est in pdicamẽto. ⁊ etiã rei cõcepte cõueniũt ppzietates predicamẽtoz

Si termin9 diuidit in decẽ pdicamẽta ergo termin9 est in predicamẽto Dõm q̃ termin9 nõ diuidit in decẽ pdicamẽta sz solũ mediate significat decẽ pdicamenta. scz mediante re concepta. et ergo dicit in diuisione terminoz incõplexoz vnusquisq; aut significat substantiã ⁊c. Illud ergo quod immediate diuidit in decẽ pdicamẽta est in pdicamẽto et hoc ẽ res pcepta.

Bigificatio vt hic sumit.

Posita diffinitōe termī vt ei⁹ diuisiōe hic p illoꝝ ꝛeclaratōe diffinit formale ꝓncipiū termini.s. significatōez dicēs. significatio termini vt hic sumit est rei p vocē ꝓm placitū repꝛesentatio.

Qꝝ Quare hic ponit diffinitio significatōis. Dōm q ī qꝛ significatio ē ꝓncipiū termī sapponētis lz nō adeqtū tñ cōe. qꝛ ad equatū termini supponētis ꝓncipiū est significatio termini substātiui. Cū ergo significatio sit pꝛincipiū termini. sic scia cōsiderās subiectū suppositōis. s. terminū supponētē etiā hz ꝛeterminare ꝛe significatōe ne ex ignotis ꝓcedat. Nā in diffinitōe termini ponitur significās. ⁊ sic posset quis dubitare quid sit significatio. ideo ponit diffinitionem eius. Alia ratio est ad ꝛenotandum q solum termini significantes supponunt.

Queritur Quare ponit in diffinitione significatōis repꝛesentatio ⁊ non pñtatio cū tñ significatio sit relatio signi ad signatū. sz signū solū pñtat. ⁊ sic videt sufficere ꝓsentatio. Dōm q ideo quia necessario in significatione requiritur duplex pꝛesentatio. s. vocis ad auditū. ⁊ significati ad intellectū. Uñ pꝛesentatio ad auditū non est sufficiēs quia etiā fit in voce nō significatiua. sed pꝛesentatio significati ad intellectū illa facit vocem significatiuā. quia licz vox non significatiua ꝓsentet aliquid auditui. nō tñ fit ibi iterata repꝛsentatio significati ad intellectū. qꝛ in voce nō significatiua nulla est significatio

Qꝝ Quare illa pticula (vt hic sumit) addit in diffinitōe Dōm q ideo qꝛ non intendit ꝛe quacūqz significatōe terminoꝝ. qꝛ multe sunt significatōes que hic nō sunt ad ꝓpositū. vt significatio scripti quod significat vocē ⁊ non rem. ⁊ etiaz ꝓpter significationē mentalem. sed ipe intendit solū ꝛe significatione vocali. ⁊ hoc ideo qꝛ hic ꝛeterminat ō significatōe terminorum ꝓm q ꝛeseruit argumētationi que fit p vocem

Aꝝ Significatio ē relatio signi ad signatū. sed signū solū pꝛesentat signatū. et sic sufficeret dicere pꝛesentatio Dōz q dupler est relatio signi ad signatū in voce significatiua. Una relatio conuenit voci inq̄tū vox est. ⁊ per hoc significatur aliq̄d auditui. Alia est relatio vocis inq̄tū significatiua. ⁊ sic refertur ad intellectū qꝛ repꝛsentat sic aliquid per vocem intellectui.

Arguit per vocē repñtatur ꝛceptꝰ ergo non res. Añs pbatur per arestotilē primo perhermenias vbi dicit. Sunt ergo ea que sunt in voce earum que sunt in aia ꝛc.

Dōm q̄ res accipitur dupliciter. Uno modo p̄ re concepta. ꝛ sic ponit hic in significationis diffinitiōe. qꝛ vox immediate significat rem cōceptam. Alio modo accipit res pro re adextra. ꝛ tūc est dicendū q̄ licet vox nō significat rem adextra immediate. tamen mediāte re ꝛcepta. Et ergo magis p̄prie exponitur hic res pro re cōcepta. qꝛ vox significat rem cōceptam immediate.

Querit Quare tūc non dicebat significatio est p̄senta/tio ꝛceptus p vocē Dōm q̄ ideo qꝛ equiuocum non potest ingredi diffinitionem. vt patet p arestotilē sexto topicoꝝ. sed conceptus est equiuocum. quia vno mō accipit pro actu concipiendi Alio mō p̄ re cōcepta. ꝛ sic fuisset in diffinitōe occasio errorꝛis si ibi fuisset positus ille terminꝰ. nam cōmunit accipit pro actu cōcipiendi. ꝛ si tunc etiā sic caperetur in diffinitōe diffinitio esset falsa. qꝛ vox nullo mō significat actū ꝛcipiendi.

Arguit Omnis terminus est equiuocus. pbatur quia significat imediate cōceptū ꝛ mediate rem et sic significat plura Dicendum q̄ q̄ncūq̄ aliquis terminus significat duo quorum vnum est principiū intelligendi alterius tūc talis terminus non est equiuocus. quia tunc illa significantur per modum vnius ex quo significat immediate vnum et mediate alterum. modo vbi vnum propter alterum ibi ambo vnum: sic etiam est de conceptu ꝛ de re ad extrā.

Qr Quare nō dꝛ significatō ē res ſz significatō ē rei Dō. q̄ iste gtūs rei nō est p̄ma ps diffinitōis ſz repñtatio. ꝛ g̃ res nō debet poni loco generꝭ. nā significatio p̄pe nō ē d̄ genē absolutoꝝ ſz ſpectat ad genꝰ relatōis reductiue. ꝛ h̄ fcat p repñtatiōēz. qꝛ repñtatio importat relatōēz idēntitatis repñtātis ad representatū. Scda rō qꝛ repñtatio ē q̄dā relatio rōnis. ꝛ ideo hꝝ modū accidētis. ſz accidēs in abstracto diffinit p aliq̄d sui generis in recto ꝛ p aliqd̄ alterꝰ generis in obliquo. sic dicēdo similitas est nasi curuitas. Et ideo etiā i ista diffinitōe ponit repñtatō loco generꝭ in rcō. ꝛ alie ptic'le ponūt loco differētie in obliquo.

Ar Dia repñtatio ē actio repñtātꝭ. ſz fcatio nō est actio. g̃ significatio nō est repñtatio Dōm q̄ repñtatio accipitur

tripliciter. Uno° actie ⁊ sic fcat actōes repñtantꝫ.et si sic accipit in diffinitōe ē diffinitio causalis.qz significatio causat effectie et actiua repñtatōe vocis.qz vox actie repñtat rem. Alio° accipit passiue ⁊ sic fcat passionē repñtati vel rem repñtatā.et sic nō capit hic. Tercio mō accipit neutraliter.⁊ sic importat aptitudiēs siue relatōes repñtātis ad repñtatū.et si sic sumit hic tūc est diffinitio eēntialis.qz significatio est eēntialiter relatio repñtantꝫ ad repñtatū. Pro quo nota q pdicatio causalis est vbi pdicatū est causa subiecti effectiua. Sz identica est vbi pdicatū ē idem cū subiecto.vt qñ gen° differētia aut accidēs pdicatur de spē ⁊ iō est ordo adhuc in pdicatōe idētica. Nam qñ genus pdicatur de specie aut differētia est maior identitas qz qñ accidens pdicat de subiecto.nam prima est essentialis.scda añt est accidentalis.

Ar Multe significatōes sunt sine vocib°.et g diffinitio nō ē bñ assignata. Añs pbat qz voces naturales sic gemit° infirmor ⁊c.significāt. Dōz q significatio accipit dupl'r.vno° generalit pur se extēdit ad significatōes naturalē et ad placitum et tunc significare est intellectū rei ostituere.et sic non capit hic. Alio mō accipit significatio cōtracte p significatōe q̄ est fm placitum.et sic acipit hic significatio.vt ptz ex diffinitōe.quia addit fm placitū. Et ratō est qz significatio naturalis nō fit per terminū.et nō valet ad suppōes.qz suppositio est passio termior

Arguit Significatio ad placitū fit p nutus et signa.ergo nō solū p voces Et q talis sit significatō ad placitum patet.qz non est eadem apud omnes hoies. Dōz q ille significationes sunt ad placitum sed non perfecte sed imperfecte.quia p illas significationes nihil significatiue proprie sz solum quo ad vsum illor q̄ talia signa vel nutus intelligunt.

Notādū Q q̄tuor reqrūt ad significatōes scz res ad extra ⁊ tāgit in diffinitōe fcatōis cū dr rei. Secdo vox ⁊ tangit cū dr p vocē. Tercio similitudo rei ad extra q̄ dicit conceptus qui fcat naturaliter.quia sumit a re ad extra.⁊ tangitur cum dicitur repzesentatio. Quarto reqritur vnio similitudinis rei cū voce.non q sit idem conceptus in numero sz i spē.et tangit cū dicit ad placitū.qz talis vnio est ad placitū.

Q Quare dictio nō est iposita ad fcādā fm volūtatē sicut ad placitū Dōm q ideo qz licz placitū significet actū

voluntatis sicut ipsa voluntas. tamen actus volũtatis significatur alio mõ p placitũ q̃z p voluntatẽ. quia placitũ est actꝰ voluntatis fm q incipit ab extra ⁊ terminatur ad intra. sicut qñ dicitur illa res placet mihi. tunc ex illa placentia voluntas eã sequitur. Sed voluntas incipit ab intra et terminatur ad extra. sicut cum dicit. Johes vult hoc facere tunc volũtas intẽdit rem ad extra. ⁊ quia impositio terminoꝝ est ad hoc q res fm suã proprietatẽ monet ipam volũtatem. ergo modus impositõis incipit ab extra et terminat ad intra. ⁊ iõ bñ dr fm placitum.

Arguit Ois significatio est naturalis. ergo nulla est ad placitũ. Añs pbat. quia illud est naturale cuiꝰ ocurrentia sunt naturalia. sic est de significatõe. ergo ois significatio est naturalis Dõm ad maiorẽ q illud est naturale cuius omnia concurrentia sunt naturalia. sed sic nõ est de significatõe. quia licet res cõcepta sit naturalis ⁊ res ad extra. tamen vnio rei concepte et vocis est artificialis. quia illa vnio est ad placitum primi instituentis. ergo significatio dicitur artificialis.

Arguit Si termi fcarẽt ad placitũ. seq̃ret q̃ possẽt oppositũ fcare. seq̃la pbat qz placitũ est variabile Dõm pmo q termi vel voces fcãt ad placitũ nõ cuiusc̃ qz sz primi instituentis. et tñ si ille veller aliter instituere noia adhuc non possent aliter significare. qz imposuit nomina fm placitum qd̃ fuit regulatũ p ꝓprietates reꝝ. qz ergo ꝓprietates reꝝ nõ sũt variabiles sic etiã impositio terminoꝝ variari non potest.

Arguit Primꝰ instituẽs nõ ẽ. ergo dcões nõ pñt significare ad placitũ pmi instituẽtis. Dõm q qz uis primꝰ instituens nõ sit fm subaz eius. est tñ fm virtutẽ ⁊ effectũ eius ⁊ assensum quo sez posteriores consenserũt impositõi facte p ipm. ⁊ hoc sufficit ad ḣ q termini nũc significant. sic etiã dicitur aliquis imperator constituere leges fm placitum suũ in q̃tum placitum in legibus continetur.

Arguit Chimera non est a parte rei. ergo non potest cõcipi. tenet consequentia. quia intellectus nihil intelligit nisi premotus sit a re. Dicẽdum q licet chimera nõ sit a parte rei fm totum tamen bene fm partes. Et illa que a parte rei non sunt coniuncta potest intellectus noster coniũctim intelligere. quia intellectꝰ noster est supra res naturales. Et qñ dr

nunq̃ fuit in sensu. ergo non potest esse in intellectu. Dōm q̃ licet nunq̃ fuit i sensu exteriori fuit tñ in sensu interiori. ⁊ illi sensus interiores sunt ꝓncipiū act⁹ intelligēdi. Q̃ aūt chimera posset esse in sensu interiori ptz sic. qz ⁹tus cogitatiua ꝑt cōponē spēs ad invicē. ⁊ illa ꝓiūctim ꝓcipe q̃ in re sunt diversa. sic aliqñ cōponit spēz auri cū mōtis spē ⁊ ꝓcipit ꝑ illā compositionē aureum montē que non sunt in re vnita. sic etiā ptes chimere que i re non sunt composite cōponi possunt in sensu interiori.

Querit Utrz significatio sit in dictionibus equivocis et collectiuis. Dicendū q̃ sic. nā omnes dictiones equivoce tam a casu q̃z a consilio significant. ⁊ similiter dictiones pluralis numeri significant. ⁊ similiter concreta accidentium. ⁊ nomina collectiua. patet ꝓmo de equivocis vt canis. qz licet canis ꝑ toto significato nō significat vnā rem. tñ fm quālibet ꝓtem significatōis repsentat vnā rem. Et sic etiā est dicendum de ente. quia ens est equivocum a consilio. sed quando absolute capitur. potest capi pro vno et primo significato ei⁹. Nomina autem collectiua significant plura. non aūt vt plura sed ꝑ modum vnius sicut turba significat multitudinem hominū ordinatorz ad principium siue exercitum vnum Concreta aūt accidentium significant vnum principaliter ⁊ similiter scilicet formam accidentalem ⁊ consignificant subiectum in genere substantie. sicut album significat albedinem ⁊ cōsignificat subiectum.

Arguit Si diffinitio ipsi⁹ significatōis esset vna sequeretur q̃ dictōes plural' numeri nō sigficarēt. Sequela ꝓbat qz ibi nō est repñtatio rei sz rerz. Dōm q̃ dcōnes pluralis numeri pñt dupl'r capi. vno⁹ ex ꝓte significatōis ⁊ tunc in eis est repñtatio rei sicut in dcōnib⁹ singl'arz numeri. qz dcōes singularz ⁊ pl'alis numeri idē significāt. Alio mō capiunt ex ꝓte modi significādi. ⁊ sic in eis plura repñtant. Etiā ꝑt dici q̃ si repsentarēt plura tñ adhuc esset representatio rei. quia res est transcendens sic potest stare pro multis rebus in singulari numero. aut pro vna re tantum differenter.

Querit Quomodo iste diuisiones terminorz differūt Terminorum alius vniversalis alius ꝑticularis. Et ista. Terminorz alius substātiu⁹ alius adiectiu⁹ Dōz q̃ sic dñt. qz ꝓma ē eēntialis data penes q̃litatē eēntialē. s. significatōez ipsi⁹ termi qz ex diuisiōe termi elicit. Sz scōa diuisio est

accntalis data penes qlitatem accntalē sue significatōis. q qdē qlitas accntalis est causa formalis oim modoꝝ significandi accidentaliū. sicut qlitas eēntialis ipsi⁹ termi est cā effectiua oim modoꝝ significandi accidentaliū

Significatōnū alia rei sub.

Hic diuidit significatōz in significatōem rei substātiue ⁊ rei adiectiue. Rō diuisionis est. qz modus significādi accipit ex mō essendi. sed ille ē duplex. scz p se ⁊ in alio. modus aūt significādi p se cozrndet significatōi rei substātiue. sed modus significādi in alio cozrndet significatōi rei adiectiue

Querit Quare dz potius rei substātiue ⁊ adiectiuati ue qz substātiuatio ⁊ adiectiuatio Dōm q substātiuatio nō sunt modi vocis absolute. sed rei. ⁊ h intelligit sic qz substātiuatō ⁊ adiectiuatio sunt modi q habēt origninē ex rebus. qz ex hoc q res significat in alio sic est significatio adiectiua. qn aūt res hz modū essendi p se. tūc est significatio substātiua. sed significatio rei substātiue ⁊ adiectiue sunt modi vocis. Un res substātiua est q significat substantiā aut p modū substātie siue p se stātis. Exemplū pmi vt hō. Exemplū secūdi vt albedo. sic aūt nō est ꝛc adiectiuis. qz illa significant rem vt ꝯiuncta alteri. scz substātie. Et iō res adiectiua ē q significat accns aut p modū accntis. Exēplū pmi vt albū. Exēplū scdi. vt rōnale

Arguit Nomē dz adiectiuū ⁊ substātiuū. q adiectiuatio ⁊ substātiuatio dicunt modi vocū seu tmi/noꝝ ⁊ nō reꝝ Dōz q adiectiuatō ⁊ substātiuatō pnt capi dupliter: Uno⁰ vt sunt modi essendi reꝝ. ⁊ sic ꝯueniūt rebus ⁊ nō vocibus. Alio⁰ accipiunt vt sunt modi significādi. ⁊ sic ꝯueniunt voci in ordie ad rē. qz vox dz significatiue adiectiua vl substātia

Arguit Uidet q pticule diuisionis coincidāt. qz vna dictō significat sil substātiue ⁊ adiectiue. vt lapideus aureus Dōm q sicut duplicia sunt adiectiua sic duplicia sunt substātiua. q dam em sunt adiectiua q significant rē in alio tā quo ad significatū qz q ad modū significādi. sicut albus. Alia sunt adiectiua q significāt substantiā ex pte rei significate. sed ex pte modi significādi significāt accns. sicut aureū argenteū. Et sic est dicendū q pncipaliter a mō significandi distī

guunt significatōes vocum ⁊ dictionū. ⁊ sic dictōes tales pōtu⁹ significant adiectiue q̄z substantiue. lz tñ significent substantiā siue rem substantiuā

Arguit Aliqua est significatio q̄ neqz est rei sbstātiue. neqz rei adiectiue. sicut verbꝝ ⁊ signoꝝ vnū/ salium. ergo illa diuisio est insufficiēs Dōm q̄ habet significatōem rei adiectiue. ⁊ q̄z uerba nō sunt adiectiua ꝓm q̄ adiectiuū ꝓiungitur suo substātiuo. tñ sunt adiectiua qz significāt rem nō p se subsistentē sed in alio existentē. De sincathegrāmatib⁹ dicendū q̄ nō ꝓtinent sub diuiso. scz sub significatōe. ⁊ sic etiā nō ꝓtinent sub membris diuidentib⁹. qz significatō diuiditur sicut ꝓus fuit diffinita. Et a diffinitōne significatōis excludūtur sincathegreumata cuz dz rei. qz sincathegreumata nō significant res sed rez dispōes

Arguit Adiectiua ⁊ ꝓcreta accntiū sunt sincathegreumata. ergo nihil significāt. sed solū ꝓsignificāt Dōm q̄ dupl'r aliqua dicūtur sincathegreumata. Uno mō i ꝓprie. sic scz q̄ habet sinificatōem aliquā. ⁊ cū hoc ꝓsignificant. et sic ꝓcreta accntiū dicunt sincathegreumata siue ꝓsignificatia qz significāt accns. ⁊ ꝓsignificant subiectū. Alio mō ꝓprie sic. q̄ nō significant aliquā rem. sed solum ꝓsignificāt. vt sunt oīs nullus ⁊c. quc tenc significāt dispōem rei. sed non rem. ⁊ illa dicunt ꝓprie ⁊ vere sincathegreumata

Arguit Pronomē ⁊ pticipiū significant. ⁊ tñ d̄ eis hic nō fit mentio Dōm q̄ pnomē pt includi in noīe. ⁊ pticipium sub verbo. qz pnomen significat merā substātiā. id est indterminatā. ⁊ p demōstratōem ⁊ relatōem ponit simpl'r loco noīs. Secundū ptz. qz pticipium est eiusdē significatōis ⁊ eiusdē modi significādi cū suo verbo Alie aūt ptes orōnis sub ista diuisōe nō ꝓtinent. lz in eis etiā oportеat ꝓcedere significatōem si significatio accipit general'r. qz oīs modus significandi p̄supponit significatōem.

Arguit Albedo significat rem alteri inherentē q̄ hz significatōem rei adiectiue. Probat ꝓna. qz illē modus significādi a quo sumitur significatio adiectiua Dicendū q̄ significatio substātiua sumit ab illo quod hz modū essendi p se. ⁊ sic significatio adiectiua sumit ab illo quod hz mo/

dum essendi in alio. tūc dicendū q̃ ꝓtingit aliq̃d esse in alio qd̄ ēn̄ habet modū essendi p se. Et circa hoc est ꝓsiderandū. q̃ significatio que ꝓuenit voci immediate fundat sup̄ rem conceptā. Iz res q̃ est in alio p̄t concipi vt nō est in alio existens. ⁊ sic ē de al/bedine siue abstracto. ⁊ ideo p̄t ꝓcipi vt nō in alio existens. imo etiā accidens p̄t extra subiect̄ taliter cōseruari. sicut patet in sacramēto altaris. vbi est q̃ntitas absq̃ omni subiecto. sed alia accidentia subiect tant̄ in q̃ntitate.

Querit Que sit vtilitas hui⁹ diuisionis. Dōm q̃ ē vtilis ad eliciendū q̃ noia adiectiua copulāt. et substātiua supponūt. qz illa que substātiue significāt suppo/nūt. ⁊ q̃ adiectiue significāt copulāt. Ūn̄ significatio rei substātiue fit per nomen substantiuū. ⁊ significatio rei adiectiue fit per nomen adiectiuū

Suppō ē acceptō t̄mi-

Positis p̄ncipijs materialib⁹ ⁊ formalib⁹ suppōis. Hic ꝓnr̄ pseq̃tur intētōz suā determinādo de suppōne Et duo facit. nā p̄mo agit de suppōe diffinitiue. secūdo diuisiue ibi. Suppōnū alia. Prima adhuc in duas. nā p̄mo facit hz qd̄ dictū ē: scdo ponit drām iter suppōz ⁊ significatōz. ibi Dr̄nt ā̄t Dicit g̃ p̄mo. Suppō ē acceptio termi substātiui p̄ aliq̃

Querit Quare hz diffinit̄ suppō: Dōm q̃ iō. qz ē p̄n/cipalis passio de q̃ in isto tractatu determinat̄ et iō oz q̃ cognoscat̄ in ordine ad suū subiectū ꝓpriū: ⁊ hz fit in ista diffinitōe. qz termin⁹ substātiu⁹ ē ꝓpriū subiectū ei⁹. ⁊ q̃a diffinit̄ in abstracto. iō oz aliq̃d ꝓpriū generis poni loco gz in recto. ⁊ suū sbēm loco drē in obliq̃. ⁊ hoc fit hz. qz acceptō est sicut gen⁹. ⁊ termin⁹ substātiu⁹ ponit̄ loco drē

Arguit̄ Acceptio ē actio. suppō nō ē actio. g̃ nō ē acceptio Dō: q̃ ꝓna ē negāda. qz ar̄ ex pur̄ idiffinitis ex q̃b⁹ nihil seq̃t̄ Sz q̃n̄ maior ponit̄ vl'is tūc dōm. q̃ acceptio capit̄ tripl'r. vno⁰ actiue. scdo mō passiue. tercio mō neutral'r Et rō ē. qz acceptō p̄t venire a ꝓbo actiuo accipio. vel a ꝓbo passiuo accipior. vl'a ꝓbo accipit̄ ipsonal'r sumpto. ⁊ idē p̄t intelligi de q̃cūq̃z noie ꝓbali. Ūn̄ q̃n̄ accipit̄ actiue. tūc fit actōem accipiētis. ⁊ fit q̃ accipit̄ passiue dr̄ passionē accepti. ⁊ nullo istoz

modoꝝ potest hic accipi. Et hoc ꝓpter duas causas. Prima est qꝛ tunc diffinitio nō esset essentiaḷ. sed accn̄talis tm̄. qꝛ actus accipiēdi accidit termino. Secda causa est. qꝛ tūc diffinitio nō esset ꝓuertibilis cū diffinito suo. qꝛ posset esse suppō vbi nō cēt acceptio. ⁊ ideo hic ꝛet capi neutraḷr, put ōt aptitudinē accipiendi. illa em̄ aptitudo est essentiaḷ suppōni. Siḷe est de ꝛscriptōe hois. qꝛ homo nō pt diffiniri p actum ridendi. qꝛ tūc diffinitio nō esset ꝓuertibilis cū diffinito. sed potest ꝓr aptitudinē diffiniri sicut p risibile. ⁊ sic fit hic. qꝛ acceptio tantū valet sicut acceptibilitas. Nam aptitudo ē magis ītrinseca rebus q̄ actus qꝛ minus separatur ab eis.

Querit Que sit rō q tm̄ termin⁹ sbstantiu⁹ supponit Dōm q ideo. qꝛ logicus accipit suppōez si siḷitudinarie ad suppōem que est in realibus: sed illud qd̄ alteri supponit in realib⁹ hoc est firmū ⁊ fixum. ergo ꝑm illā siḷitudinem termin⁹ supponēs ꝛet significare aliq̄d firmū ⁊ fixum. ⁊ hoc solum significat p nomē substantiuū. qꝛ termin⁹ adiectiu⁹ nō significat aliq̄d firmū ⁊ fixum. sed significat rem hn̄tem esse in substātia siue in tali termino fixo

Arguit Passio ꝛet pdicari de suo subiecto. sed suppō nō pt pdicari de suo sbiecto. g̃ nō est passio Minoꝝ pbatur. qꝛ illa est mala pdicatio termin⁹ supponēs est suppositio Dōm q lz suppō in abstracto nō posset pdicari de suo sbiecto siue de t̄mino substātiuo tm̄ bene in ꝛcreto. qꝛ bene ōt. termin⁹ est supponēs. Et siḷr fit in oibus passionib⁹ realibus. nō em̄ dicim⁹ hō est risibilitas. sed hō est risibilis

Arguit Adiectiua etiā spponūt. g̃ male ōt in diffinitōne termi substātiui. Aūs pbat. qꝛ ōt iustus vt palma florebit. siḷr relatiua supponūt Dōm q adiectiua capiunt duplr. Uno⁰ intrinsecū adiectiua. ⁊ sic ipsis nō ꝓuenit suppositō. Alio⁰ capit adiectiuū intrinsecū aliq̄ mō includit in se substātiuū. ⁊ grā sbstātiui iclusi pt adiectiuū supponē. Pro q̄ notandū q sex modis inueniunt adiectiua supponere. Primo relatiua. qꝛ relatiua ponunt loco suoꝝ ānecedentiū. que sunt substantiua. ⁊ sic qꝛ loco substātiuoꝝ ponunt habet se sicut substātiua. ⁊ eandē suppōem sicut substātiua loco quoꝝ ponunt. Secōdo adiectiua pfessionis pnt supponere. qꝛ tale adiectiuū pfessionis ponit loco spi. ⁊ pnt etiā spem. vt iustus florebit id

est iustus homo florebit. Tercio adiectiuū nō ꝓfessionis ſbſtā/
tiuatū in neutro genere ꝑt ſupponē. ſicut dicēdo albū currit. id
est ens album currit. qz ponit tūc ꝓ re ſubſtātiua in q̄ est albe/
do. Quarto dictōes ſuplatiui ḡdus ſupponūt. qz eaꝝ ſignifi/
cata determinata ſunt vel determinātur ad vnū ſuppositū. ⁊ ꝓ il/
lo ſupponere poſſunt Unū etiā ꝑ grāmaticos poſſunt reddē ſup
positū ꝓbis ꝓſonalib⁹. vt dicēdo fortiſſim⁹ currit. Quinto p/
ticipia. qz ſignificāt actum vnitū ſubſtantie. ⁊ ideo q̄dammō ꝓ
illa ſubſtantia ponunt cū vniunt. vt dicendo legens currit. ibi
em legens ponitur ꝓ illa ſubſtantia in q̄ est actus legendi. Sex
to adiectiua demōſtratiua ſupponūt. vt dicēdo ille currit. quia
tunc hoc adiectiuū ille ponitur ꝓ re demōſtrata Uel dōm est
q̄ ſuppō capitur dupl'r. Uno⁰ ꝓprie grā ſue dre que tangit cuz
dr: termi ſubſtātiui. ⁊ ſic adiectiua nō ſupponūt. Alio⁰ capitur
general'r ꝓ ſuo genere quod est acceptō. ⁊ ſic adiectiua ſupponūt
qz ſic ſuppō est idem quod acceptio. ſed adiectiua accipiunt ꝓ
aliquo Et iſta ſolutōe argumentū de relatiuis accidentiū q̄ ſup
ponunt. ⁊ non grā ſubſtantiui. qz eoꝝ añs est adiectiuū. non em
ſupponunt niſi inq̄tū ſuppō accipitur ꝓ ſuo genere. qz ſuppo/
nunt id est accipiuntur

Arguit Nemo est termin⁹ ſubſtātiu⁹ ⁊ tū nō ſupponit
Sed ꝑ ꝓs aſſūpti ꝓbat. qz ē ſincathegoreuma
quod nō ſupponit Dōm q̄ illa dictō nemo ſupponit. ⁊ ad ar
gumentū dōm est. q̄ lz in ipo includat ſincathegreouma. ⁊ grā
illi⁹ nō ſupponit. tū in eo etiā icludit termin⁹ ſubſtātiu⁹. ⁊ grā
illi⁹ ſupponit. ⁊ iō reddit ſuppositū. vt dōo nemo currit. i. null⁹
hō currit. qz nemo est ſignū diſtributiuū impuꝝ.

Querit Si termin⁹ ſbſtātiu⁰ ſupponit q̄d ſupponit.
⁊ cui ſupponit Dōm q̄ ſupponit ſuū ſigni/
ficatū ipſi intellectui. ⁊ iō etiā termi poſiti extra ꝓpōem poſſūt
ſupponē. ⁊ ḣ iō. qz ei⁹ ſignificatū ꝑcipit ꝓ intellectū. qz ſuppo/
nere nō accipit ḣ ſicut in grāmatica put ſupponē ē idē qd ſup/
positū reddere. ſic em nō poſſet alicuit extra ꝓpōem ſuppō ꝓue
nire. lz ſolū ſupponē ḣ ē ſignificatū ſuū ad intellectū ponere

Querit Quid ſignificat ḣ ꝓpletū ꝓ aliq̄ in diffinitō
ne Dōm q̄ vz tm ꝓ aliq̄. i. ſuppoſito. lz ali
q̄ dicant ꝓ aliq̄. i. ꝓ ſignificato. tū ꝑmū melius dr. qz lz ſignifi

tatū ⁊ suppositū significant idem ꝓm rem. dr̄ñt tñ rōne Et ideo significatio est acceptio ꝑ significato. sed suppō est acceptio termini ꝑ supposito. Nam diuersa ꝑncipia relatōnū ꝛ̄ent habere diuersos terminos. ⁊ vnū ꝑncipium nō ꝛ̄ent diffiniri ꝑ terminū alterius ꝑncipij

Arguit Tūc seq̄retur q̄ suppō simplex nō esset suppō. Seq̄la ꝓbatur. qz ibi terminꝰ nō accipit ꝑ aliquo supposito. sed ꝑ natura Dōm q̄ duplex est suppositū. scz nature ⁊ est illud quod est indiuiduū alicuꝰ nature. sicut sortes et plato ⁊ sic ꝛ̄ alijs sunt supposita nature hois. Aliud est suppositū intētōnis. ⁊ est illud ꝛ̄ quod p̄dicatur sēd a intētio. sicut dicēdo homo est species. ⁊ aial est genus. Et sic dōm est. q̄ licet in suppōe simplici nō sit acceptio ꝑ supposito nature. tñ bene ꝑ supposito intētōis. qz ibi accipit terminꝰ in ordine ad sēdam intentōem. q̄ est suppositū intentōis

Arguit Si diffinitio esset bene posita sequerēt q̄ chimera nō supponeret. Seq̄la ꝓbatur qz nō accipitur ꝑ aliq̄ Dōm q̄ illa pticula ꝑ aliq̄ pt dupl'r intelligi vel accipi. Unoꝰ pt aliq̄ importat rem existentē a pte rei. ⁊ sic chimera nō pt poni ꝑ aliquo vel supponere. sed sic nō accipitur ḣ. Alioꝰ ꝑ aliquo. accipit ꝑ ꝑ importat rem existentē vel rem cōceptā. ⁊ sic chimera accipit ꝑ aliquo. ⁊ sic accipit hic. Et ꝓphendit sub se ꝑ aliq̄bus. ⁊ sic est sensus ꝑ aliquo vel aliq̄bus. ⁊ hoc est ideo. qz nō est aliq̄d ita multiforme q̄n in ipso reperiat aliq̄ vnio. ⁊ iō vbi est acceptio ꝑ aliq̄bus ibi est acceptio ꝑ aliq̄. ⁊ sic sub diuisōe ꝓphendunt dcōes pluralis nūi. Vel dōm. q̄ lz dictōes plis nūi notāt pluralitatē q̄ztum ad modū significādi tñ q̄ ad significatōez exp̄munt aliquod vnū. qz dcōes plis nūi et singularis nūi idem significāt

Arguit Aliq̄s est terminꝰ substātiuꝰ q̄ nō supponit. q̄ suppō nō ē ꝓpria passio termi substātiui. Ans ꝓbatur. vt in ista ozōe hō est dcō dissyllaba Dōm q̄ ḣ nō accipitur terminꝰ substātiuꝰ ꝑ aliquo. ⁊ ideo nō supponit. Sed q̄ q̄rit. vtz suppō sit ꝑ ꝑa passio termi substātiui. Dō. q̄ nō q̄lit cūcza accepti. sed est passio termi substātiui ꝓprie accepti. q̄ terminus substātiuꝰ est ſ̄ſ̄ificās. ⁊ ille est vere substātiuꝰ. Jn signū cuiꝰ significatio diffinit aī suppōem.

Querit Quot modis accipiat termin⁹ materialr
Dōz q ꝗttuor modis. s. p se tm̄. p sibi silr tm̄
p se z sibi silr. z p suo ꝺdeclinio. Exemplū ꝑmi homo est dictō
dissyllaba. ibi em̄ homo accipit p se fm q ibi ponit. Exēplū se
cūdi vt magistri est gti casus. ibi em̄ magistri accipit p sibi silr
in illa ozōe. z nō p se. sicut etiā in ista ozōne magister est generis
masculini. Exemplū tercij. vt scamnū est generis neutri. ibi em̄
scamuñ capitur p se vel sibi silr. Exemplū qrti. vt aial p̄dicatur
de hoie. ibi hoie ponitur p hō qd est suū ꝺdeclinīū. qz aial nō p̄
dicatur de illo abltō hoie. sed de illo noiatiuo homo

Arguit Adiectiuū in ꝗztū tale supponit. Assumptū p
bat. qz in oi ppōe affirmatiua ꝟa subiectū z p̄
dicatū p eodē supponūt. sz ista ppō hō ē alb⁹ est affirmatiua. z
ꝟa. z hō supponit g etiā alb⁹ qd ē adiectiuū Dōm q suppo
nere p eodē intelligit dupl'r. Uno⁹ sic q sbcm̄ z p̄dicatū habe
ant eandē spēm suppōis. z sic ē falsū. Alio⁹ supponē p eodē est
aliq mō eē idē. scz ēntialr vel accntalr. z sic est ppō ꝟa. qz in oi
ꝟa z affirmatiua ppōe p̄dicatū debet habere quandā vnitatē cū
subiecto sicut ꝺdo paries est albus.

Arguit Nullū accns est diffinibile. suppō est accns. g
male diffinit Dōm q lz suppō nō pt diffini
ri diffinitōe ꝺpleta in ppo gené. tm̄ bn̄ pt diffiniri diffinitōe in
cōpleta z nō in ppo gené. Nā suppō diffinit hz p sbcm̄ positū lo
co drē. z p aliqd eiusdē gz positū loco gz.

Drñt ãt suppō z significa.

Hic ponit drām suppōnis z significatōis. z hz ro. qz ambo for
malr ꝺueniūt termino supponēti. ne g videant oino eē idē assig
nat iter ipsa triplex drā qz res artificialr facte tripl'r drñt. sicut
ptz de phiala z capucio. scz ex pte cause efficiētis. materialr z fi
nalis. suppō aūt z significatō stz res artificialr facte p intellem̄
speculatiuū. g ꝺueniēter hūs trib⁹ modis drñt.

Querit Quot sunt differentie inter suppōem z signi
ficatōem. Dicendū q sunt tres differentie.
et vnus lōcus a coniugatis. Prima differentia sumit et pte cau
se efficiētis. qz significatio fit per impositōem vocis ad rē signifi

candā. ſz ſuppō fit p hoc q̄ termin⁹ iā ſignificās accipit p alicq̄. Secda drā ſumit ex pte ſubiecti ſiue materie circa quā. ⁊ iſta eſt qz ſignificatō ē vocis ſicut ſubiecti. ſz ſuppō eſt termi iā ſignificātis ꝓpositi ex voce ⁊ ſignificatōe ſicut ſubiecti. Tercia drā ſumit ex pte cauſe finalis p eoꝝ obiecta. ⁊ ex pte termi relatōis. ſtue ex pte reſpectus. qz ſignificatō ōt relatōem ad ſignificatū. ſed ſuppō ōt relatōem ad ſuppositū. ⁊ iō qz ambo ſunt relatiua. ergo drūt pnes terminos. ſicut pater refert ad filium. ⁊ dñs refertur ad ſuū ſeruū. ergo pater ⁊ dñs drūt. Sed locus a ꝓiugatis ē ſignificare ⁊ ſupponē drūt. ḡ ſuppō ⁊ ſignificatō drūt Itē ſuppō ⁊ ſignificatō pūt etiā differre formal'r pnes diffinitiōes eaꝝ. qz habet diuſas diffinitōes. ⁊ ḡ ḥ nō ponit drām ex parte cauſe formalis. cū tñ illa ſit potiſſima.

Arguit Prīa ⁊ ſecda drē coincidūt. ḡ nō tres drē. Añ cedēs ꝓbat. qz in vtraq̄ ſignificatōe ꝓpat ad vocē. ſuppō āt ad terminū Dōm q̄ ſignificatō ꝓpat ad vocē et ſuppō ad terminū duplir. Uno⁰ ſicut ad cām ex q̄ oriunt. et ſic ſumit ex eis p̄ma drā. ⁊ in illa drā accipiunt vox ⁊ termin⁹ ſignificās pnt ſunt cauſe materiales ſuppōnis ⁊ ſignificatōis. Alio vero mō ꝓpant ad ipſa p modū ſubiectoꝝ. ⁊ ſic ſumit ſecūda drā. qz vox eſt ſbcm ſignificatōis. ⁊ termin⁹ ſignificās eſt ſubiectū ſuppositōis

Arguit Suppositū eſt ſignificatū. ḡ ſuppō eſt ſignificatio. ꝓña tz p locū a ꝓiugatis Dōm q̄ ḥ nō arguit p locū a ꝓiugatis. qz tertiz argui in p̄dicatis cēntialib⁹ Uñ locus a ꝓiugatis duas hz ꝓditōes. vna eſt q̄ ꝓiugata ſint vera. Alia ē q̄ arguat in p̄dicatis cēntialib⁹ Uel dōm ad argumentū. q̄ añs nō eſt verꝝ. qz oē ſignificatū nō ē ſuppositū. ſz oē ſuppositū ē ſignificatū. ḡ hñt ſe ſicut magis ⁊ min⁹ cōe

Arguit Si termin⁹ ſignificās eſſet ſbcm ſuppōnū. tūc ſequeret q̄ adiectiua ſupponerēt. Seqla ꝓbat qz ipſa etiā ſunt termi ſignificātes. Dōm q̄ ſbcm ſuppōnis poteſt duplir aſſignari. Uno⁰ vt eſt ꝓprū ſbcm iſtⁿ tractatus ſic termin⁹ ſbſtantiu⁹ eſt ſbcm libri ſuppōnū. Alio⁰ aſſignat ſbiectū libri ſuppōnū q̄d nō ꝓuc[illegible] ſbi p̄m ſuā rōz ꝓprīā. ⁊ ſic termin⁹ ſignificās ōr ſubiectū ſu[illegible]nū: qz termin⁹ ſignificās nō eſt ſubiectū ſuppōnis in cōtū h[illegible]ōi. ſed tñ ſufficiēter diſtinguit ſig

nificatō a suppōne pēnes ꝗ ꝗ dicit i tēxtu ꝗ significatō nō est in termino significāte sicut in subiecto. sz in voce.

Ir Uideꝯ ꝗ ꝑ pū sbiectū suppōis nō sit ēmin⁹ sbstātiu⁹ Pro bat qz tūc hoc ꝗbū substātiuū est supponerz. qz est ti⁹ substātiu⁹ Dōz ꝗ dupl'r dicit ti⁹ substantiu⁹. Uno mō qz ꝑcat sbstātiā siue ꝑ modū substātie. ⁊ sic ꝗbū nō dicit sbstātiuū ⁊ sic capit ꝗ substātiuuz. qñ dicit ti⁹ substātiu⁹ supponit. Alio mō capit substātiuū put idē ē ꝗ ēntiale vel de sbstātia alic⁹ ⁊ sic ꝗbū dicit substātiuuz. qz hoc ꝗbū est. ē de ītrīseco ītellcū omis ꝗbi. ⁊ sic ñ oz hoc supponere qd tali mō est substātiuū. Unde si arguat sic hoc ꝗbū est. ē termin⁹ et ē substātiu⁹ ḡ ē ti⁹ substātiuus. Dōz ꝗ ñ valz ⁊ si dicat ibi ar. a diuiꝗ ad ꝓiūcta Dōz ꝗ nō vz. qz ibi ꝓmittit fallā eq̄uocatōis qz ibi eq̄uocat ille ti⁹ substātiuus

Copulatō ē acceptō termi

Hic incidētalit diffinit copulatōez dicēs. Copulatō ē acceptio tarmi adiecti ꝑ aliq̄ Et hoc ī fcit. qz copulatō ē q̄dām mō oppōita passio ad suppōez. mō oppōitoꝝ eadē ē disciplina. qz vnū oppōitoꝝ haz ꝓgnosci ꝑ alteꝝ Et vt dicit Aresto. sexto topi. tunc diffitō alic⁹ ꝓrij ē bene poita qñ ex noticia vni⁹ cōtrarij ꝑt ꝓgnosci reliquū Etiā qz oppōita iuxta se posita mḡ elucescūt. ideo p⁹ qz diffinit suppositōem. etiā diffinit copulatōem

Ir Cōiūctōes copulāt ḡ ñ bene dicit i diffinitōe de adiectis ꝗ copl'āt. Cōsequētia tenz. qz illud ꝗ ē ꝑ pū vni ꝑt ozōnis ñ ꝑt alteri ꝓuenire Dōm ꝗ copulare accipit dupl'r. Uno⁹ put ē aliq̄ diuersa ꝓiūgere. ⁊ sic ꝓueit cōiūctōi. qz ipa cōiūgit et ānectit dcōez dcōni. ⁊ ordinat sēsū sensui Alio⁹ capitur copulare put ē alteri se vnire siue cōcernere. ⁊ sic adiectiua copulant ñ ꝗ vniāt plura ad inuicē sicut cōiūctōes sz se vniūt suis sbstātiuis ⁊ subiectis. qz ea ꝓcernūt ⁊ determināt ipa sbstātia

Ir Substātia copulāt ḡ male dicit adiecti Aūs ꝑbat in ill' exēplis petr⁹ ē pr Johānes ē magister Dōz ꝗ ille dcōes capiūt dupliciter Uno mō secūdū eoꝝ significatū. ⁊ sic copulāt. qz pater significat paternitatez Alio⁹ accipiūt ꝑm ꝗ sūt in vsu cōit loquētiū et sic supponūt ⁊ ñ copulāt qz ponūt ꝑ eoꝝ sbiectis

Ir Ex ꝗ seqret ꝗ albedo etiā copularz qz cōiūgit se suo sbiecto Dōz ꝗ licz albedo ꝓiūgat se suo sbiecto secūdū rez ñ tñ

fm modũ. qz ñ significat illã formã p modũ copulatõis vel per modũ alteri iherentis sz p modũ p se stãtis iõ nõ significat illã formã cũ cõcretione. sz cũ abstractõe. ⁊ sic suppoit ⁊ nõ copulat Contra tũc seqret q ipositõ illi9 tmi nõ valerz Seqla pbat. qz albedo imposita ē ad significãdũ rez alteri inherẽtẽ. qz significat accñs. ⁊ oẽ accidẽs hz in sbiecto eẽ. Dõz q nõ est iueniẽs q aliqd sit alteri ꝓiunctũ in re q tñ intellect9 cõcipit vt separatuz. ⁊ quia significatõ terminoꝝ suit immediate a reb9 cõceptis iõ tmi pñt alit significare q̃z sit in re ad extra liz ñ aliter q̃z sit in intellectu

Querit Utrz ens supponat vel copulet. Dõz q ẽs capit duplicit Uno mõ noialiter. ⁊ sic suppoit qz significat p modũ p se stãtis. Alio mõ capit pticulariter. ⁊ sic ens copulat. qz pricipiuz ē adiectm̃ que copulant.

Ar Uerba copulãt g non solũ adiectiua. Añs pbat qz verbũ fcat accñs qd vnit se substãtie. ꝓña pbatur. qz verbũ nõ est adiectm̃ cũ adiectm̃ referat ad substãtiuũ. Dõm q vtiqz verba simpliciter copulant. ⁊ ad cõsequentiaz dicit q adiectiuũ accipit duplicit. Uno mõ put refertur ad substãtiuũ. ⁊ sic verbũ nõ ē adiectiuuz. qz nõ pt ꝓiũgi siue cõuenire cũ substantiuo Alio mõ accipit adiectm̃ p illo quod fcat accidens qd aliquo mõ inheret sbiecto. qñ. s. fcat p modũ inherentis. ⁊ sic ꝓbũ etiã est adiectm̃ siue tmin9 adiectiuus. ⁊ sic tale adiectm̃ copulat

Qr Utrz mot9 supponit aut copulat. ⁊ videt q copulet. qz fcat fluxuz ⁊ fieri g copulat sicut ꝓbũ Dõz q supponit Et ad argumẽtũ ē. dõz q ē drña it fcare fluxũ ⁊ fieri. ⁊ p modũ fluxus ⁊ fieri. qz noia sbstãtiua etiã pñt fcare fluxũ ⁊ fieri. ñ aũt p modũ flux9 ⁊ fieri. ⁊ g copulatõ ñ ꝓuenit ill q fcãt fluxũ ⁊ fieri sz ill q fcãt p modũ fluxus ⁊ fieri sicut sz ꝓba ⁊ pticipia

Ar Participia copulãt g9 male dz q tm̃ adiectiua copulant Añs pbat qz significãt accidẽs qd ꝓiũgit se substãtie Cõsequentia probatur quia sunt vera substantiua et per se ponuntur in oratione sine substantiuo. quod adiectiuis non conuenit

Dicendum q participia capiuntur dupliciter. Uno modo proprie et secundum suas significationes proprias. et sic participia copulant. quia significant per modum adiacentis alteri Alio modo accipiuntur participia. secundum q ponuntur loco sbstantiuorum quibus vniuntur. ⁊ sic supponunt

Queritur Utꝝ hoc verbũ est copulat. ⁊ videtur ꝙ sic qꝛ significat aliq̃z formaz inherentem alicui Dicẽdũ ꝙ hoc verbuz est. ꝑt triplicit capi. Uno modo vt significat absolute compositõnem extremoꝝ. ⁊ tunc nõ supponit nec copulat sz ẽ sincathegozcuma. Alio modo capit vt dicit existentiam ⁊ sic copulat Tercio modo capitur vt dicit ecntiam. ⁊ sic supponit Uel dicendum ꝙ hoc verbum est ꝑt dupliciter capi. Uno ꝙ fm rem significatam. et sic importat rem substantiuam Alio mõ capitur ꝙ modũ fcãdi ⁊ sic etiã hz ꝙ ipoztat rẽ alteri iherẽtem.

Notãdũ Qꝛ copulatio diuersimode ꝓuenit verbis ⁊ cõiunctõnibus. verbis eniz substãtis. Vocatiuis ⁊ eozum vim habentibus cõuenit copulare ꝑ modũ formalis vnionis in eodẽ casu ⁊ ñ disponunt ea q̃ ꝓiungunt sed potius determinãtur ꝑ ea sz ꝓiũctio cõiũgit ꝑ modũ dispositõnis Et etiã hoc verbum. ẽ copulat sicut hic capit copulare. qꝛ significat ꝓpõez sicut oẽ ꝟbũ hoc est fcat rem in subiecto Et sic copulat ꝓut copulare vz tm̃ sicut cõiũgere aut associare. Et etiã fcat vnionem ꝑti cũ subiecto in simili casu ⁊ illa ẽ ꝓpetial' ꝓpõ conueniens sibi ⁊ nõ alys verbis. ſ. adiectiuis

Arguit Quando dicit petꝰ est faber Johãnes est dux in illis ozõibus noia substantiua copulãt gꝰ ñ tm̃ adiectiua dicuntur copulare Dicendũ ꝙ in illis ozatõibus dux ⁊ faber copulant et non sunt substantiua. sed adiectiua fm significatõez ⁊ ita dicunt ꝓpe copulare. quia fm rem et significationẽ sũt adiectia qꝛ significãt formã accẽtalem alteri inherẽtem hz ñ stꝫ adiectiua fm vocẽ ⁊ hꝫ ñ ipedit qui copulare possint

Queritur Utrum copl'atio posset diuidi sicut suppositio. et videtur ꝙ non. quia aliqua est copulatio discreta vt dicendo hoc album curzit. et aliqua est copulatio naturalis. vt dicendo album per se ⁊ sic de alys Dicendum ꝙ adiectiuum ñ potest habere illas species quas habet suppositio. qꝛ in copulatione discreta simplici et confusa et determinata ponitur adiectiuum non tamen in quantum adiectiuum. Nam i discreta copulatione termini ponuntur pro supposito et hoc nõ cõuenit adiectiuo in quantum adiectiuum nec adiectiuo conuenit copulatio naturalis quia tunc oportet adiectiuum per se poni hoc autem repugnat termino adiectiuo.

Suppositionũ alia cõmunis

Posita diffinitõe suppositõis. hic p̃ inter diuidit eã in cõmunem ⁊ discretã Et rõ diuisiõis ẽ qz accñs ꝓpriũ diuidit ad diuisiõz sui subiecti. sz suppõ est ꝓpria passio termi substãtiui. g̃ dz diuidi sic̃ termin⁹ substãtiu⁹. sz termiozꝫ substãtiuozꝫ aliqs est cõis ⁊ aliqs discret⁹. ergo sil'r ipa suppõ dz diuidi in cõem ⁊ discretam

Querit Quare diffinitõ suppõis p̃cedat diuisiõez ei⁹ Dõz q ió qz diffinitio dicit eẽ. diuisio vero posse sed esse est ante posse. loquendo de posse ad operari. ergo diffinitio suppositionis est ante diuisionem.

Arguit Propria passio ẽ accñs. sz accñs diuidit in gñe accñtz ⁊ sbiectũ in gñe subẽ. g̃ sbiectũ ⁊ ꝓpa passio nõ hñt eãdẽ diuisiõez. Dõm q duplex est diuisio. qdã est penes cẽntiales drãs. ⁊ sic aliter diuidit ꝓpa passio qz subiectuz Alia ẽ diuisio penes supposita. ⁊ sic codẽ mõ diuidũt. sicut si hõ inuenit in multis suppositz. sic etiã risibile in multis innenitur et in tot in qt hõ. qz non excedit subiectã nec exceditur ab ipso.

Arguit Alie diuisiões suppõis deberẽt istã p̃cedẽ g⁹ autoz ẽ insufficiẽs. qz eas nõ poit Añs ꝓbat quia aliqua est suppositõ anthonomatica ⁊ aliq̃ sinecdochica Dicendum q omnes ille suppositiones sunt improprie. ⁊ ratio est quia suppositio propria est que fundatur in significatione ꝓpa sed termini supponentes anthonomatice vel sinecdochice nõ accipiunt p eorum proprijs significatis. qnia termin⁹ sumptus per anthonomasiam sumit p vno tm̃. sicut apostol⁹ p anthonomasiam sumit p Paulo. sed in ꝓpria significatõe significat missum vel nñcium. Sic etiã sinecdochice vt affer mihi rhenũ vel fontẽ. ibi rhenũ ponitur p parte rheni. Unde pt dici q isti mõi suppõnũ non sunt suppões logicales sz sunt q̃dam mõi grãmaticales grãmatical'r accipiẽdo terminũ quare hic nõ ponunt.

Ar Adhuc est alia diuisio suppõnũ. sez suppõnũ alia formal alia materialis. q̃ eẽt p̃mittẽda qz cõior est. g⁹ male diuidit suppõ p̃ma sui diuisiõe in cõez ⁊ discretã. Dõz q suppõ materialis nõ est suppõ ⁊ g̃ nõ ẽ mẽbꝫ diuisiõis. p̃mũ ptz qz suppõ de q̃ hic loq̃mur est termi significãtz ex q̃ suppõ p̃supponit significatõez sz t̃min⁹ materialiter nõ ꝓcat. ergo nõ supponit. Uñ loyc⁹

non considerat terminos ꝗtum ad litteras ⁊ syllabas. sed ꝗtũ ad eorum significationes et ꝓprietates. ⁊ ergo ista diuisio bene valet grãmatico sed non loyco. Et sic ponit exemplum in grãmatica. vt in Alexãdro. Dat deus aureolã qd nomen habet ab auro. ibi in illo relatiuo qd intelligit aureola et supponit materialiter.

Suppositio cõmunis ẽ que

Hic cõsequenter diffinit membra dicte diuisionis. et primo diffinit suppositionem cõmunẽ dicẽs q̃ suppositõ cõis est que fit p̃ terminũ cõez. Deinde diffinit discretã dicẽs q̃ suppõ discreta ẽ que fit p̃ terminũ discretũ aut p̃ terminũ cõmunẽ sumptũ cũ p̃noĩe demõstratiuo ꝑmitiue spẽi. Exempla patẽt in littera.

Arguit Suppositio cõmunis est diuisum. ergo non debet poni mẽbr̃ diuisionis. Dõm q̃ suppositio dicit cõmunis dupliciter. Uno modo quia est cõmunis termino substantiuo. ⁊ sic est diuisum. Alio mõ dicit cõmunis qꝛ cõuenit termino cõmuni. ⁊ sic est mẽbr̃ diuisionis qꝛ talis fit solum in termino cõmuni vel appellatiue qualitatis.

Arguit Omnis suppõ est ꝓpa ergo nulla est cõis. añs ꝓbat qꝛ est ꝓpria passio termi. Dõm q̃ aliq̃ suppõ est cõmunis respectu sui subiecti qd est terminꝰ cõis et illa etiã dicit ꝓpria passio termi cõmunis. ⁊ sic referũtur ad diũsa

Arguit Hic aliquis homo currit est terminus cõmunis ⁊ tamen nõ supponit cõmuniter sed discrete. Sed ps assumpti ꝓbat. qꝛ indiuiduũ supponit discrete. sꝛ aliquis hõ est indiuiduũ Dõm q̃ ibi est suppõ cõmunis ⁊ ad argumẽtũ dicit q̃ duplex est indiuiduũ. scꝛ vagum et determinatum. Indiuiduũ vagũ est quod nõ limitat ad aliqd determinatũ suppositũ. sicut qñ terminꝰ cõis sumit cũ signo particlari vt aliqs hõ. et tale indiuiduũ supponit cõiter. qꝛ subiectũ tale pt capi p̃ plurib̃. Aliud est indiuiduũ determinatũ et est qd ex sua significatõe determinat se ad vnũ certũ suppositũ siue hoc fiat p̃ demõstratõez vt iste hõ currit. siue p̃ circũlocutõez vt hõ cũ crispis crinibus. siue p̃ suppositõem. vt suffronici filius. supposito q̃ non habeat nisi vnũ filium. illa ẽm omnia supponũt discrete.

Arguit Illud cõplexũ sortes vel plato suppoit cõiter ⁊ tũ nõ est terminꝰ cõis Dõꝛ q̃ ꝓprie loq̃ndo nõ

est suppositio in illis cōplexis sortes ⁊ plato et sortes vel plato qz suppositio ꝓprie accepta est in termio ⁊ nō in aliquo cōplexo. sz tñ ista cōplexa hñt modū terminoꝝ supponētiū ⁊ ideo possūt dici supponere. qz accipiūtur ꝑ pluribus vel ꝑ vno sicut termini supponētes. Nam istud cōplexū sortes vel plato hz modum termini supponētis cōiter. vel verificatur de multis. Bñ em̄ valet descensus. sortes est sortes vel plato. ⁊ plato est sortes vel plato. Sz illud cōplexū sortes et plato supponit discrete. qz nō valet descēsus. iste em̄ sūt false sortes ē sortes ⁊ plato. plato ē plato ⁊ sortes. Patz correlarie sic ꝙ copulatū ex termis sgl'arib⁹ manet singl'are. sz disiūctū ex termis singl'arib⁹ eq̄pollet termio cōi.

Queritur Quō suppoit isti i hoc cōplexo isti trahūt nanem. Dōz ꝙ discrete. et videt ꝙ nō. qz sūt plures trahētes. g⁹ accipit ꝑ plurib⁹ Dōz ꝙ isti ibi accipit ꝑ pluribus. nō vt plura sunt sz fm ꝙ oia vniunt in vno actu trahēdi nauē. et ergo ē ibi suppō discreta. Sz cū dr isti currūt ibi nō est suppō discreta. qz ibi oia supposita demonstrata ꝑ ꝯ ꝑnomē isti nō ꝓueniūt in vno actu. qz vn⁹ pt currere huc alter vero illuc.

Queritur Qualis sit hic in predicato suppositio Paul⁹ nō est henric⁹ Dōm ꝙ discreta. arguit tñ ꝙ non. quia ibi predicatur terminus singularis cū negatione. ⁊ negatio facit terminū stare cōfuse distributiue. Dōm ꝙ duplex est terminus scz cōmunis et discretus. tunc dicendum ꝙ negatio bene distribuit terminū cōmunem ante quem ponit non tamen terminum discretum. Et ratio est. quia omnis actio est in patiēte predisposito et in illo ꝙ potest recipere eius actionē. sed terminus singularis non potest distribui ergo etiā negatio non distribuit ipsum. Pro quo notandum ꝙ duplex est actus negationis. Unus est negare. et ille est essentialis negationi quia illum semper habet. Alius actus est distribuere et illum non semp facit nisi ponatur circa terminū distributibilem.

Queritur Quomō supponit hic asinus. dicendo. meus asinus currit. Dicēdum ꝙ cōmuniter. Et videtur ꝙ discrete. quia ibi est terminus cōmunis sumptus cū ꝑnomine demonstratiuo. Dicēdum ꝙ talis terminus cōmunis sumitur cum ꝑnomine demonstratiuo derivatiue speciei et nō primitiue speciei. ergo non facit suppositionem discretam. Et ratio diuersitatis est quare pronomē demonstratiuū primitiue speciei

facit suppositionem discretam et non derivative speciei. quia p nomen demonstrativū primitive speciei demōstrat ad sensum et pro vno determinato supposito. Sed pnomē derivative speciei non demonstrat vnum determinatum suppositū. sed indifferēter vnū vel plura. quia posset contingere q aliquis haberet multos asinos. ⁊ tunc dicendo meus asinus currit. asin9 staret p illo vel illo indeterminate et indifferēter. q̄re asin9 suppoit indeterminate.

Arguit Ex ista solutione sequeret q hic esset suppositio discreta homo currit. Sequela pbatur. quia si fortes currit. tunc ille termin9 homo stat pro determinato supposito scz sorte Dōm q licet homo in illa propositione possz fm verificationem locutionis stare pro vno determinato supposito. tamen hoc non habet ex sua suppositione vel significatione sz solum ex acceptione loquētis. quia potest fieri verificatio p supposito vno. sed suppositio non fit pro vno supposito.

Querit Quomō supponat homo in ista ppōne. Omis homo est totū in quātitate. Dōm q illa p/positio dupl'r sumit. vno° in sensu quē facit ex vi ꝓbox. et sic est ppositio falsa et homo supponit cōmuniter et confuse. qz tūc sensus est. De quocunqz verz est dicere q sit homo. de illo verū est q sit totū in quantitate. ⁊ hoc est falsum: Alio mō accipit in sensu in q fit ex bonitate intelligētis. ⁊ tūc sensus est q hoc cōplexū (omnis hō) est totū in quātitate. ⁊ sic est ppō vera. ⁊ sic hō ppzie nō supponit qz ponit complexe. sz istud totū ꝓplexum. s. omnis homo habet modum termini supponentis discrete. quia sensus est q hoc singulare complexum est totum in quantitate.

Querit Utrz suppō discreta pt diuidi sicut ppō communis Dōm q nō. ⁊ videt q sic. qz termin9 discretus potest quādoqz sumi sine adiuncto. et sic est propositō discreta naturalis. potest etiā sumi cū adiuncto ⁊ sic est suppositio accidētalis. Nam ex hoc habet termin9 aliā et aliā suppositionem fm q terminus alio ⁊ alio modo sumitur. sed terminus singularis potest etiā alio et alio modo sumi ppter diuersa predicata que sibi attribuūtur. ergo vtrobiqz est simile. Dōm q licet diuersa predicata possunt attribui termino singulari. ex hoc tamen fm significationē et modū significādi termin9 singularis nō variat. quia codē mō accipit in additōe cuiuscūqz predicati. quia semp stat fm vltimū modum singularitatis. sed sic non est

de termino cōmuni. quia ille per additionem diuersor̄ predica/ torum in mō accipiendi variatur. vt dicēdo homo p se homo ē species. ⁊ homo currit. ibi termin⁹ cōmunis aliter ⁊ aliter sumit̄ Sed dicendo sortes per se. sortes est indiuiduū. sortes currit sp eodem modo accipitur sortes ⁊ eodem modo supponit.

Arguit̄ Termin⁹ singlar̄ p̄t aliqū distribui g videt̄ q̄ habeat suppōēz ꝛfusā. aīs pbat̄ dicēdo tot⁹ sor tes est minor sorte. ibi sortes distribuit̄. Dōm q̄ sortes in ista ꝓpositōe nō distribuit̄ nisi indirecte quia in obliquo. sed est ali/ quis termin⁹ cōis inclusus in hoc signo tot⁹ put capit̄ sincathe gorematice. ⁊ talis supponit ꝛfuse. q̄ in hoc signo tot⁹ includit̄ quelibz ps. ⁊ ibi ps est termin⁹ cōis et supponit confuse.

Arguit̄ Suppositio cōmunis diuidit̄ ergo etiam di/ screta. tenet ꝛsequentia. quia tot modis dicitur vnum oppositorum quot modis ⁊ reliqū. Dōm q̄ illa auto ritas intelligit̄ quo ad significata. non aūt quo ad supposita.

Notādū Q̄z ista ꝓpositio oēs apostoli dei sunt duo/ decim est distinguēda p̄m q̄ oēs capit̄ distri butie aut collectie. si distributie sic apl'i supponit ꝛfuse. ⁊ ē ꝓpō falsa. ſz si oēs teneat̄ collectie tūc apl'i suppoit discrete ⁊ ꝓpō est vera. vel etiā suppoit determiate. q̄ est timin⁹ cōis sine signo.

Querit̄ Quō supponat ḣ deꝰ cū dr. Iste deꝰ est Dōz q̄ discrete. ꝛtra. accipit̄ p pl'ib⁹ g nō supponit discrete. aīs pbat̄ q̄ accipit̄ p pre et filio ⁊ spū scō. Dōz q̄ licet deus dicat̄ de plurib⁹ ꝓsonalit̄ siue suppositalit̄. tū dr de vno solo essentialit̄ q̄ deꝰ est vn⁹ in eēntia ⁊ trin⁹ in ꝓsonis. Est tū verum q̄ hoc nomē deus ēztū ad p̄m. ā impositōez ei⁹ est timin⁹ cōis. q̄ i ponit̄ ab vnūsali puidētia. et vl'is puidentia est cōmunis.

Querit̄ Quō differēter se hūt ista homo fenix sol deus domus penthangula mūdus gabriel. Dōz q̄ sic se hūt q̄ hō actu habet plura suppoīta. sed fenix succedit̄ sed domus penthangula potētia. similiter sol luna mund⁹ licz ac tu nō sint multiplicata p̄ñt tū multiplicari. ⁊ illa actualis mul/ tiplicatio repugnat eis ex pte materie ⁊ nō ex pte forme. Gabriel est termin⁹ cōis. q̄ non repugnat sibi p̄m cōmunē rōem forme q̄ mlt'iplicet̄. ſz p̄m spēalē rōez forme p̄m q̄ existit a pte rei ⁊ inquā

tum est talis forma. ⁊ sic est indiuiduũ. Deus ꝓ ꝑmã impositõem est terminꝰ cõis. qz imponit abvlꝰ puidẽtia. qz ds ẽ vlꝰ puisor oim. sz qñ capit p diuina essentia. tũc est terminꝰ discretus. ⁊ sic ꝑt saluari ꝛe oibus istis q̃ sunt termi cões

Suppõnũ cõium alia accñ

Declaratis membris ꝑdicte diuisionis. hic cõsequẽter diuidit suppositõem cõem in naturalẽ ⁊ accidentalẽ. Ratio diuisionis est qz suppõ diuidit ꝓ modũ acceptõnis terminoꝝ. cũ suppõ sit acceptio termi substãtiui. sed terminꝰ substãtiuꝰ ꝑt duplꝰ capi. scz cũ adiuncto ⁊ sine adiũcto. si ꝑmũ sic est suppõ accñtalis. si secundũ. sic est suppõ naturalis

Arguit Unũquodq̃ diuisũ quod est genus ꝛebet in numero singulari poni. sed suppõ cõis est genus i ordine ad suppõem naturalẽ ⁊ accñtalem. g̃ ꝛebet poni in singulari numero. Maior ꝑbatur. qz aĩalia nõ est genus sed animal

Dõm q̃ duplex est genus: s. vnũ quod ꝛependet a ꝑte rei adectra. ⁊ illud ꝛebet poni in numero singulari. Aliud est genus rõnis. ⁊ illud ꝑt diuidi in numero plurali

Arguit Nihil diuidit nisi sit q̃tum. sed suppõ nõ est in genere q̃titatis. vel non est q̃ta. ergo nõ ꝑt diuidi. Mior ꝑbat. qz q̃titas est radix diuisionis Minor pz qz suppõ est passio termini. ⁊ p̃ñs est in secũda specie q̃litatis

Dõm q̃tus ꝓ rem non sit q̃titas. tñ ꝓ modũ. Vel dõm q̃ nihil ꝑt diuidi nisi q̃tum in partes integrales. sed illa est diuisio in partes subiectiuas.

Arguit Nulla forma simplex ꝑt diuidi. sed suppõ ẽ forma simplex. g̃ male diuidit Minor ꝑbat qz genus est forma simplex. Maior ꝑbat p diffinitõem forme quã assignat Gilbertus por. Dõm q̃ forma sp eo mõ quo est simplex nõ ꝑt diuidi. qz genus ꝓ m q̃ est simplex nõ diuidit. sz ꝓ m q̃ includit duas drãs oppositas q̃ diuidũt ipm genus in spẽs sed non in genera. neq̃ potest spẽs diuidi in species. qz sic est simplex. sed in indiuidua. Vel dicendũ secũdo q̃ nulla forma simplex ꝑt diuidi in partes integrales. sz bene in ꝑtes subiectiuas et potentiales. Vel dõm tercio. q̃ nulla forma accñtalis est diuisibilis ꝓ m essentiã. tñ bene ꝓ m esse

Arguit Omnis suppō est naturalis. ḡ nulla est accētalis. Ānis ꝓbat qz suppō est passio. sed passio ē naturalis subiecto Dōm q̄ naturale accipit dupl'r. Uno⁰ ꝑ illo quod ꝓsequitur naturā rei. ⁊ sic oīs suppō est natural': qz natura termi est ei⁹ significatio vl' impositio ad significādū. sz oīs suppō est ex significatōe terminoꝝ. ⁊ ō ē ex natura termi. sz nō sp ex tota significatōe terminoꝝ. Alio⁰ accipit naturale ꝑ illo qd ꝑ se alicui ꝓuenit. vel ꝑ illo qd ē ex tota natura rei. ⁊ sic aliq̄ suppositō nō est natural' sed accētalis. Ratio. qz suppō aliqua est cum adiuncto ꝑ parte significatōis termini. sicut ōes alie suppositōes ꝑter naturalem

Querit Quare aliq̄ suppō vocat naturalis. Dōm q̄ ꝑter duas causas. Prima ē. qz q̄cquid cōuenit alicui ꝑ se ⁊ sine adiūcto. hoc solet dici naturale illi cui cōuenit. sicut dicim⁹ q̄ risibile sit naturale hoi. qz ꝓuenit sibi cuz adiuncto. scz cū altitudine. sic etiā fit in termino supponēte natural'r. Termin⁹ āt q̄ supponit accētal'r supponit grā extrinseci adiūcti. Secda rō est. qz significatio ē natura termi. qz facit terminū esse terminū. illud āt qd intrinsece ꝓstituit dr esse natura eius Termin⁹ igit q̄ ponit ꝑ tota significatōe ponit ꝑ natura sua. ḡ aūt solū fit in suppōe naturali. qz ibi termin⁹ cōis accipit ꝑ tota latitudine sue significatōis. ⁊ nō fit in alia suppōe qz sp accipit termin⁹ in alijs suppōib⁹ ꝑ pte aliq̄ sue significatōis. qz in suppōe simplici ꝑ natura tm: in ꝓsonali āt ꝑ suppositis tm

Arguit Oīs suppō ē accētal'. ḡ nulla est natural' Ānis ꝓbat. qz suppō accidit termino Dōm q̄ accidentale capit dupl'r Uno⁰. ꝑ illo quod ē accētis alicui siue ꝑ illo quod accētal'r sibi ꝓuenit. ⁊ sic oīs suppō dr accētalis. Alio⁰ dr accētale qd alicui ꝓuenit ab extrinseco. ⁊ sic aliq̄ suppō nō est accētalis. qz aliqua suppō ꝓsequitur intrinsecā naturā termini. sicut suppositio naturalis

Arguit Suppō orit a significatōe: sz significatio ē ad placitū ⁊ nō natural' ō nec suppō dr dici naturalis Dōm dupl'r Primo q̄ suppō nō dr natural' q̄ si sit q̄dā substātia. qz tūc nō posset fundari in aliq̄ accēte. cū effect⁹ non posset esse nobilior sua cā. sz suppō dr natural' qz orit ex natura illi⁹ qd ē artificial'r ꝓpositū. qz ex natura termi. Et ḡ qd sic ē na

turale bñ pt fundari in aliq̃ accñtali. vel oriri ex eo. Scdo dz q̃ nõ ē icõueniēs aliqd naturale fūdari in illo qd ē supnatura/le. sicut ad opatõez miraculosā q̃ ē sup̄ naturā. vt qñ dat potentia videdi sequtur natural' act⁹ videdi. sic etiā ad significatõz fz placitũ q̃ ē sup̄ naturā pt seq̃ suppõ natural' q̃ ē fm naturā

Queritur Quot noia hz suppõ natural' Dñm q̃ tria Primo dz natural'. qz oriť ex natura ⁊ significatõe tminoz. Scdo vocať potētial'. qz ibi tmin⁹ accipiť potētial'r p singul' p qb⁹ accipi pt. Tercio vocať absolut'a qz fit extra ppõem. ⁊ etiā qz fit total'r sine adiūcto. Et suppõ sibi oppositā. s. accñtal' etiā hz tria noia. primo vocať accñtal'. qz tmin⁹ nõ stat p tota sua natura. scdo vocať actual' qz tmin⁹ actual'r p pte significatõis ponit. Tercio vocať respectiua qz fit cũ adiūcto.

Ar Significatõ nõ ē de natura tmi. q̃ a fcatõe tmi nõ dz aliq̃ suppõ dici natural'. Añs pbať. qz fcatõ ē accñs vocis. qz nõ ē de rõe ei⁹. igr nõ pt eē de natura tmi Dñ. q̃ nõ ē incõueniēs i rcb⁹ artificialib⁹ q̃ accñs sit de natura rez artificialiũ. vt artificialia stq̃. sicut vnio lapidũ ⁊ lignoz ē de essentia dom⁹. fm q̃ domus est. Etiā cũ termin⁹ sit ab arte fact⁹ per intellectũ imponētis pt significatio esse de eius natura

Ar Suppõ ꝛfusa ⁊ natural' coicidũt. pbať. qz etiā i suppõe ꝛfusa tmin⁹ stat p oib⁹ Dñm q̃ tmin⁹ dupl'r pt stare p oibus. Uno⁹ actual'r. sicut fit in suppõe ꝛfusa. Alio⁹ fm quādā indifferentiā. ⁊ sic ꝛuenit suppõni naturali

Suppõ naturalis ē accep-

Hic diffinit p⁹ mēb⁹ dcē sbdiuisiõis. s. suppõz naturalē. di. q̃ suppõ natural' ē acceptõ tmi cõis p oib⁹ hys p qb⁹ sua natura ē nata pticipari. vt hõ p se sũ pt⁹. i. sine addito suppoit natural'r.

Qr Utez tmi⁹ i ppõe possz supponē natural'r. Dñ. q̃ nõ. eo rõ ē. nã suppõ dz natural' qz ꝛueit ti⁹ i sua natura ē nata pticipari. vt hõ p se sũ pt⁹. i. sine addito suppoit natural'r. Scda rõ qz ti⁹ supponēs natural'r capiť p tota c⁹ fcatõe. sz qlibet adiūctũ qdãmõ mutat ⁊ restrīgit ti⁹ ad aliq̃z pte sue fcatõis. q̃ñ pmittit ti⁹ supponē natural'r fieri eē ppõz Añs pbať. qz hõ stat ibi p se. qz hõ ppõ ē p se i ppõmõ dñi p se. Dñ. q̃ p se capiť dupl'r. vno⁹ vt dt coēnaliratē

Ar In ista ppõe hõ ē al'. ē suppõ natural'. q̃ñ solũ hz

p̃dicati cum subiecto. sed sic nõ capitur hic. ⁊ sic ista prefata p/positio est p se Alio mõ p se valet tm̃ sicut solitarie ⁊ sic etiã capit p se in ꝓmo posteriorꝫ. ⁊ sic capit ḣ. qz nihil dez adiũgi termino supponẽti naturaliter

Ir In illa ꝓpõe p̃dicatũ est de natura subiecti q̃ est supõ natural'. Añs pbat qz p̃dicatũ est de diffinitõe sbiecti q̃ etiã est de natũa. qz diffinitõ ⁊ natura idẽ sũt. Dõm q̃ suppõ nõ dicit natural' ex eo q̃ ponit aliq̃d in ꝓpõe qd̃ spectat ad naturã alteri⁹ t̃mini sz dr naturalis qz fũdat in natura ⁊ tota ꝓcatõe termini ⁊ illã totã significatõem t̃min⁹ in ꝓpõe hẑe nõ potest.

Arguit In ista propositione hõ est aimal non ẽ suppõ accidentalis ergo naturalis. Añs pbatur qz predicatũ nõ accidit sbiecto nec est ei extraneũ Dõz q̃ suppõ dicitur accẽtalis qz termin⁹ accipit q̃cumqz mõ cũ adiũcto hoc aũt nõ oportet eẽ extraneũ. sz sufficit q̃ sit q̃lifẽcũqz adiũctũ. licz q̃ al' non sit extraneũ homi est tũ ei adiũctũ Et rõ est qz adiũctũ q̃lifẽcũqz adiũgit semp facit t̃minũ stare p parte significationis. ⁊ sic t̃min⁹ nõ accipit p tota sua natura

Arguit Significatio est accidens termini ergo nõ potest esse de natura termini. Antecedens probat qz nisi sic tũc termin⁹ non haberet diuersas significationes cum forma substantial' sit vna in vno ⁊ non potest plurificari Dõ q̃ significatio accipitur dupliciter. Uno modo in generali tm̃. ⁊ sic significatio est de natura termini. quia t̃minus in esse cõstituitur per hoc q̃ significat generaliter vniuersale vel particulare Alio modo capitur significatio pro significatione hac vel illa. i. pro singulari ⁊ sic accidit termino

Arguit Finis suppositionis est scire veritatem vel falsitatem propositõnis sed ad illum non valet suppositio naturalis ergo hic non debet poni pro specie. Dicendũ q̃ suppositõ naturalis illo modo valet ad ꝓgnitionem veritatis et falsitatis. quia per eam sciturq̃ terminus communis in propositione non potest stare naturaliter sed accidentaliter tm̃.

Notandũ Q̃ termin⁹ cõis non solum est pticipabilis a suis suppositis. sz etiã est pticipabilis fm diuersos modos accipiendi terminos. ⁊ si hõ solũ pticiparet a suis suppositis vel ĩferiorib⁹. tũc eẽt verꝫ q̃ in illa ꝓpõ

ne hō est aīal. esset suppō naturalis. sed hoc est falsum. qz qñqz accipit p vl'i in re añ rem z post rem. z ad oēs illos modos accipiendi est indrñs qñ ponit extra ppōem

Arguit In illa ppōe hō est aīal. hō accipit p oīb⁹ his a q̄bus nat⁹ est participari. ergo est ibi suppō natural'. Añs pbat. qz accipit p pñtib⁹ pteritis z futurz. Dicendū q ēzūis hō in illa ppōe accipit p oīb⁹ illis suppositz a q̄bus nat⁹ ē pticipari. s. pñtib⁹ pteritis z futuris. nō tñ accipit p oīb⁹ pdicatis. lz restringit ad quendā modū acceptōis Cum eñ hō ponit in ista locutōe vel ppōe nō pt stare p illo fm q sibi attribuit aliq̄ scda intētio. Uñ lz in ista ppōe hō pticipetur ab oibus q̄bus natus ē pticipari real'r. nō tñ modal'r. quod etz reqrit ad suppōem naturalē. Iuxta quod notādū. q hō accipit tripl'r. Uno⁰ fm se. vt est vl'e añ rem fm q sibi attribuūt pdicata eēnalia vl' coēntialia: vt esse aīal eē risibile Alio⁰ accipit hō put ē in suis singularib⁹. i. put ē vl'e in re. z sic sibi attribuūt pdicata realia accntalia. vt hō est alb⁹. Tercio⁰ accipit put ē abstract⁹ a suis inferiorib⁹. z sic dz vl'e post rem. z sic sibi attribuūtur pdicata intētionalia q̄ stz accntalia pdicata rōnis. vt hō est spēs. Uel dōm ēzuis hō ibi accipit p oīb⁹ hūs a q̄bus nat⁹ est pticipari fm rem acceptā. nō tñ fm modū accipiēdi. qz fm modū accipiēdi limitat ibi hō p est ad standū solū p hoibus psentib⁹. iam nō solū sufficit ad terminū supponētē natural'r q stet p oibus fm rem acceptā. sed etiā reqritur q stet p oibus fm modū accipiēdi. qz fm aliū z alium modū accipiēdi variatur spēs suppōnis. vt ptz in istis ppōib⁹ hō est spēs. hō currit

Arguit Hō accipit ibi p oibus suis suppositz. igr p oibus illis p q̄bus nat⁹ est pticipari. Cōseqntia tenet. qz solū supioza pticipātur ab inferiorib⁹. Dōz q hō p se sūpt⁰ ē etiā supi⁹ q̄dāmō in ordie ad hoiez fm q capit fm diuersa pdicata. lz nō sit supius fm rem significatā. tñ fm modū enūciādi vel accipiēdi. z sic ab eis etiā pticipatur

Arguit Suppō naturalis nō ē suppō. Assumptū p bat. qz suppō ē appositi suppō. sed termin⁹ supponēs natural'r nō habet appositū Dōm q suppō accipit dupl'r. Uno mō put est passio suppositi siue noiatiui. z sic grāmaticus accipit suppōem. qñ dicit q noiatiuus supponit ybo psonali. Alio mō accipit suppō put est positio significati ad intelle

etiã. ⁊ sic accipit hic suppõ. ⁊ sic termin⁹ extra ꝓpõem bñ ꝑt supponere. qz ei⁹ significatũ etiã ꝑt ꝓcipi vel sumi ꝑ intellectũ

Arguit Non est aliq̃ suppõ violẽta. ergo nulla erit naturalis. Añs ẽ notum. sed ꝛña ꝓbat. qz naturale ⁊ violentũ opponunt. si ergo vnũ nõ ꝛstituit ſp̃m ⁊ nec alterꝫ

Dõm q̃ naturale accipit multis modis. ⁊ ꝓm hoc habet diuersa sibi opposita. Uno⁰ accipit ꝓut est ꝓncipium intrinsecus motus. ⁊ sic sibi opponit violentũ. qz violentũ ꝛ illud qd̃ nõ habet ꝓncipiũ intrinsecũ sui motus. Alio⁰ accipit naturale ꝑ illo quod est ꝛterminatũ ad vnũ. ⁊ sic sibi opponit voluntariũ. qz volũtas est ad duo ſil'. Tercio⁰ accipit naturale ꝑ illo qd̃ est ꝛ intrinseca ꝛstitutõe alicu⁹ rei. sicut naturale est homi esse aial rõnale. ⁊ sic sibi opponit accñs vel accñtale. ⁊ sic capitur hic. q̃a accñs nõ ꝛstituit naturã alicui⁹ rei

Suppõ accñtalis ẽ acceptõ

Hic ꝛñr diffinit suppõez accñtalẽ dicẽs. q̃ suppõ accñtalis est acceptio termi cõis ꝑ hijs ꝑ q̃bus exigit adiunctuz. vt ꝛdo hõ currit hõ supponit ꝑsonaliter

Arguit Nulla est suppõ substãtialis. g̃ nulla erit accñtal'. ꝛña tz. qz si vnũ oppositoꝫ ñ ẽ ſp̃s neqz reliquũ Dõm q̃ substãtia accipit dupl'r. Uno⁰ ꝓprie. ⁊ sic substãtia significat rem ꝑ se subsistentẽ. ⁊ sic nulla est suppõ substãtial'. qz suppõ est accñs quod ꝛuenit termino supponẽti. Alio⁰ accipit cõit substãtia ꝑ q̃cunqz natura siue ꝛ genere substãtie siue ꝛ alio genere. ⁊ tũc etiã aliq̃ suppõ ꝑt dici substãtial'. sic em suppõ naturalis ⁊ substãtialis idẽ sunt. qz termin⁹ accipit complete ꝑ natura sua tota. Uñ nullũ accñs est natura substãtial'. sed bene accñs ꝑt esse natura accñtalis

Arguit Quicq̃d est ꝓprium alicui. hoc nõ ꝑt sibi esse accidẽtale. sed suppõ est ꝓpria passio termi. g̃ nõ ꝑt esse accñtale ei⁹ Dõm q̃ dupl'r aliq̃ suppõ ꝛ passio. Uno mõ. qz oritur ex ꝓpria natura termi supponẽtis. ⁊ sic ꝛ suppõ natural'. Alio⁰ ꝛ passio. qz oriꝫ ex tota natura vel ex ꝑte. ⁊ tũc illa ꝛ accñtal'. ⁊ g̃ amittit illud no⁹ ſez naꝫale. lz sit passio ẽmi

Arguit De ente ꝑ accñs nõ est ſcia. sed suppõ accñtal' est hmõi. g̃ male hic diffinit. Dõm q̃ dupl'r

ꝯ aliq̃d ens p accñs. Uno° vt vz tantũ sicut Stingés. ⁊ sic ma
tor est ꝯa Alio° ꝯ aliq̃d p accñs. i. p aliud. ⁊ de tali ente bene pt
haberi scia. ⁊ sic suppõ accñtalis ē ens p accñs

Querit Que suppõ sit potior inter naturalē ⁊ accñta
lem Dom q̃ accñtalis. cui° rõ ē. qr illa sup/
positõ est potior q̃ est ppinq̃or suo fini. sz suppõ accñtalis ē hu
iusmodi ⁊ nõ naturalis. g̃ est potior Minor pbatur. qr suppõ
ordinat ad sciendũ veritatē ppõnũ. qr ppões fm vnã suppõz
stz ꝯe que fm aliã eēnt false. sed accñtalis suppõ ad hoc plus de
seruit cũ habeat fieri in ppõe. naturalis aũt nõ. g̃ est remotior a
suo fine. Dom q̃ lz sit potissima inter oēs spēs suppõis loqndo
de pfectõe formali. nõ tñ finali. qr suppõ fundat in significatõe.
et termin° supponēs natural'r stat p tota significatõe. Unũ pfe/
ctio formalis seq̃tur essentiã rei. ⁊ sumit ex essentia rei. sed pfe/
ctõ finalis sumit ex operatõe eiusdē rei

Arguit Ex hoc seq̃retur q̃ suppõ naturalis nõ esset sup
põ. Seq̃la pbat. qr nõ vz ad finē suppõnis vt
dictũ est Dom q̃ lz suppõ naturalis nõ vz ad cognoscendũ
veritatē ppõis fm actũ. vz tñ fm aptitudinē. primũ ptz. quia
termin° supponēs natural'r nõ ponit actual'r in ppõe. secõm pa
tet. qr ex significatõne termi quã oñdit suppõ natural' possum°
diuersas ppões formare. ⁊ etiã intelligere. Ex hoc cõm q̃ iste ter
minus hõ significat naturã ⁊ suppositũ fm hoc possum° facere di
uersas species suppõnis. scz simplicē vt homo est species. ⁊ pso
nalem. vt dicendo homo est aial

Arguit Suppõ naturalis est pfectior ⁊ potior. Assũp
tum pbatur. qr fundatur ppr̃ijssime in natura
termini Dom q̃ duplex est pfectio. scz formalis ⁊ finalis. p/
fectio formalis dicit. qñ aliq̃d in se habet formã alicui° nature
et sic suppõ naturalis est pfectior. qr suppõ fm formã oritur a
significatõe. sed significatio est pfectior in termino supponente
natural'r. ideo talis suppõ formal'r est pfectõr. sicut in simili pu
er est perfectus homo pfectõe formali. nõ tñ perfectiõe finali. q̃a
nõ habet pfectas opatões hoīs Alia est pfectio finalis. ⁊ est qñ
res aliqua p̃t attingere finem ad quē ordinatur. ⁊ sic suppõ ac/
cidētalis est pfectior. qr suppões ordinant ad verificatõem p/
põnũ q̃ magis fit fm suppõem accñtalē q̃z naturalē. qr actu p
accñtalem fit. ⁊ solũ aptitudine ⁊ poñaliter p naturalē

Suppōnū accntaliū alia si

Hic diuidit suppōem accntalē in simplicē ⁊ psonalē. Rō diuisiōis ē ista. qz suppō accntalis habet fieri in ꝯmino cōi posito in ꝓpōe. sz termin⁹ cōis pt dupl'r accipi. Uno⁹ p natura cōi: ⁊ sic est suppō simpler. Alio⁹ p suppositis. ⁊ sic ē suppō psonalis Et suppō natural' nō sbdiuidit. qz in suppōe naturali termin⁹ accipit p oibus talem naturā in se ꝓtinentibus. ⁊ hoc mō fit p adiunctū. sed quod ꝓuenit alicui ꝯm se ⁊ absolute sine adiūcto. ḡ nō pt sic multiplicari. q̄re suppō natural' nō sbdiuiditur

Querit Ad q̄d valet suppō simplex. Dōm q̄ ꝓmo vz ad assignatōz subiectoꝝ scie. qz sbiecta scientiaꝝ debēt sp supponē simpl'r. qz de sbiecto scie est scia. sz de singularib⁹ vt singularia sunt nō est scia: ⁊ ideo nō pnt sbcta supponere psonal'r vel discrete. qz tūc starēt p singularib⁹. sicut ere pli grā. subiectū isti⁹ tractat⁹ ē termin⁹ supponēs in cōi. ⁊ nō iste vel ille termin⁹ supponēs. Secdo vz ad assignādū aliq̄s diffinitōes in q̄bus oz diffinitū supponē simpl'r. sicut in diffinitōe q̄litatis quā ponit Aresto. in pdicamētis. q̄ nō pt ꝛificari nisi de q̄litate in vl'i accepta. Tercio vz ad verificādū multitudinē ꝓpōnū in q̄bus pdicatū nō ꝓuenit subiecto nisi ꝯm q̄ vl'iter accipit. vt hō est spēs. hō est dignissima creaturaꝝ

Arguit Illud quod sumit cū addito nō suppōnit simpl'r. sed suppō talis fit cū addito. ḡ nō ē simplex

Dōm q̄ hic nō dz suppō simplex q̄si nō capiat termin⁹ cū addito. sed put simplex tantū vz sicut vl'e.

Querit Quare illa suppō dz simplex. q̄ est p natura vl'i Dōm q̄ ideo. qz tūc natura est sine multitudine suppositoꝝ. qz natura in pfecta suppōe simplici capit sine hītudine actuali ad suppositū. sicut ē hō hō est spēs.

Arguit In suppōe simplici etiā natura significata per terminū hz ordinē ad suppositā. ḡ nō differt a suppōne psonali. Ālis pbat. qz ibi secda intētio q̄ sibi addit dr ordinē nature ad intellectū ꝯm quē est vna. ⁊ etiā ad singularia ꝯm quē dz in pl'ib⁹ Dō. q̄ dupler ē ordo vl'is ad singularia. s. actual' ⁊ aptitudinal'. tūc dz q̄ in suppōe simplici ē bñ ordo aptitudinal' ad suppositā sz nō actualis. ⁊ talis actualis ordo ad

suppositа fundat suppositōez personalē qz tūc actu accipit pro. suppositis vt cū dicitur homo currit.

Arguit Nulla ē suppō cōpositа. ergo nulla est simplex tenz psequētia qz posito vno oppositorū ponit et reliquū vel nō repugnat ipsū poni Dōm q̄ suppositō simplex non diffinit hic pront simplex distinguit contra cōpositum sed capit hic simplex put distinguit cōtra pticulare seu singulare et cōtractum. qz terminus dicit hsimplex q̄ est vniuersalis z supponit simplicit id est vniūsalit. Etiā hic simplex dicit illud qd est sine plica quasi sine aliq̄ multitudīe in eo inclusa. Pro q̄ sciēdum q̄ iste terminus simplex accipit quadruplicit. z ꝓz hoc habz quor opposita. primo dr simplex id est vnus. z sic opponit sibi multiplex. Unde dr Porphirius. videt aūt neqz genus neqz spēs simplic ē dici id est nō vno mō Secō mō accipit simplex put tātū valz si sine addito. z sic sibi opponit cū addito. vnde in fine. ij. thopicorum dicit simplicit dico quod sine addito dico. Tercō modo valz tm̄ sic ē in actu. z sic dr Aresto. ꝓmo de gnatōe ex ente simpliciter id est in actu nō fit ens in actu. z sic ei opponit ens i potētia. Quarto mō accipit simplex vt tm̄ valet sic vniūsale z sic opponitur sibi pticulare z sic capitur hic in proposito.

Suppositō simplex ē acce

Hic diffinit suppōem simplicē. dicēs q̄ est acceptō tmī coīs. p re vniūsali significata p illū vt hō ē spēs. hō suppoit simplicit.

Arguit Nulla ē res vlis g̃ nulla ē suppō simplex. Añs pbat per Boetiū q̄ dicit omne qd ē iō ē qz vnū numero ē. Dōm q̄ vnū nūero capit duplicit. Uno p illo qd est vnū nūero p se. z sic propō nō ē vera. qz etiā ē aliqd a pte rei qd nō est vnū nūero p se. Uñ illd dr vnū nūero per se qd ex sua significatōe ꝓcat vnū numero. vt sortes ꝓcat sortē p se. sed hō ex sua significatōe nō significat aliqd singulare vel pticulare sed significat naturā cōem. Alio capit vnū numero cōmuniter p illo quod est vnum numero p se vel p aliud z sic propositio est vera sed illud quod est vnum numero p aliud habet quendā modū vniuersalis. qz nō est de se singulare. z ideo quādo intellectus dimittit principium singularizans acci prēdo illā naturā ꝓm se tunc perfecte fit vniuersale. Pro quo notandum q̄ ordo est inter ista quinqz singularia sortes. materia sortis. humanitas sortis.

anima sortis et albedo sortis Unū materia sortis est singulare p se ꝑmo. qz a materia est ꝑma singularitas cū sit ꝑncipale principium indiuiduatōis. Sortes ē iduiduū p se secūdo. qz iduiduatur p materiam quā intrinsice īcludit Humanitas sortis ē indiuiduū p alterꝝ siue, p aliud qz p sortem ex hoc enī hūmanitas indiuidua ē qz est in sorte Anima sortis ē etiā indiuiduū p alterum. qz p materiā cui inest. Sed albedo sortis ē ōnino indiuiduū p aliud. qz p sortem qui est alter⁹ generis Ista aūt est differentia in his singularibus. qz illud qd̄ est singulare p se numq̄ potest fieri vniūsale p quācūqz abstractōnē intellect⁹. ratio qz intrinsece includit principiū singularisās Sed que sunt singularia p alterꝝ vel aliud illa possunt p abstractionem fieri vniuersalia qz non intrinsece īcludunt principiū singularisans. et est simile in specie quia specificatū potest fieri genus sicut animal in homine p abstractionē. sz species nō ꝑt fieri gen⁹ p quācūqz abstractionē qz includit vltimū differētiā a q̄ absolui non ꝑt Unde solet cōtter dici q vniuersale fit p abstractōnē nostri intellect⁹ cui etiā cōsonat autoritas Auicēne qui dicit q intellectus est q̄ facit vniūsalitatez in rebus. quod sic intelligit̄ qz intellectus noster ab illo quod est singularisatū in alio diuidit principiū singularisans id ē abstrahit ipsū a natura singularisata. z tūc fit talis natura vniuersalis Sicut patz de homine. quando enim sensus exteriores percipit hominem in sorte tunc intellectus supueniens cōcipit hominem dimittendo sortem vel hoc qd̄ est esse in sorte. et tunc homo est vniuersale Et isto etiam patet. manifeste q vniūsale nō est aliquid fictū quia habet correspondentiam a parte rei licet non habeat illum modum vniūsalitatis quē habet apud intellectū z hoc potest fieri ab intellectu qz intellectus ē supra res materiales. z ideo illa que sūt in rebus materialibus coniuncta potest intellect⁹ abiuncē separe Uel dz ad argumentum q omne illud quod est a pte rei hoc est singulare sed vniuersale nō ē illud quod est a parte rei sed illud quo aliquid est. ergo non oportet q sit singulare quia vniuersale est quo sunt singularia sicut humanitas est illud quo homo est homo. et albedo est quo pariles est albus

Arguit Nulla est res vniuersalis. ergo male dicitur q terminus in suppōne simplici accipiatur p re Dicendū q res capit̄ dupliciter. Uno mō pro re concepta. z sic antecedens est simpliciter falsum. quia sic dictū est q multe res

cõ cẽpte ymmo oẽs res directe concepte sunt vniuersales necessa
rio Alio mõ accipitur res p re ad extra. et sic est distinguendũ de
re vniuersali. qz vel vniuersale accipitur fm pfectam eius rõnem
z sic vez est q nulla res est vniuersalis Alio mõ fm impfectam
eius rõnem fm qaliquid dicitur vniuersale quod de se nõ est sin
gulare. z sic etiam vniuersale est in re ad extra vt patuit de singula
ribus singularisatis Nõ tamen est vniuersale ponendũ in re si/
cut plato posuit qui dixit qvna esset ydea vniuersalis separata ex
tra singularia q rõez z esse daret singularib⁹. Ulñ dupl'r aliqd sb
sistit Uno⁰ p se. Alio⁰ p alez. vl'ia nõ sbsistũt p se sic voluit pl'o

Arguit Aristo. dt in pheio de aia q aial /sz p alterũ.
vl'e nihil ẽ g a sil'i qdlibz aliđ vniuersale nihil
est. Dõm q in illa ppõne. Aresto. loquit contra platonẽ q dt
q essent ydee vniuersales añ ipa singularia. ptra h dicit Aresto.
q animal vniuersale nihil est scz sicut plato dicit esse z ideo sub
iungit aliã ptem disiunctiue que est vera. aut est posterius suis
singularibus. quia fit p abstractõem intellectus a singularibus
sed quicquid ab alio abstrahitur est posterius eo a quo abstrahi
tur. et hoc est intelligendum de vniuersali post rem quod est per/
fectum vniuersale. Et ratio est quia vniuersale duo includit scz
vnitatem z aptitudinem in multis sicut patet in diffinitõe vni
uersalis. Unitas autem vniuersalis non potest fieri nisi ab in/
tellectu. quia intellectus concipit illam naturam obiectiue siue
obiectaliter vnam que est multiplicata in re.

Suppositũ simpliciũ alia.

Hic diuidit suppositionem simplicem in tres species que poti⁹
debent dici modi spēales q̃z spēs. qz suppõ simplex est species spe
cialissima q̃ nõ potest diuidi in spēs sed bene in varios modos.
Prima species est quãdo termin⁹ cõmunis supponit respectu p̃
dicati scđe intentõnis. vt cũ dz hõ est spēs. z hãc speciem suppo
sitionis pbat. Pe. Hispa. sic qz in illis ppõnib⁹ homo est spe/
cies animal ẽ gen⁹ terminus stat pro re vniuersali. ergo suppoit
simpliciter tenet consequentia ex diffinitione suppositionis sim
plicis. Secunda species est quando terminus cõmunis predi/
catur in propositione vniuersali affirmatiua. vt'ois hõ est aial.
et hanc speciem probat Pe. Hispa. dupliciter. Prio sic qz talis
termin⁹ stat pro nata. ergo suppoit simpliciter. Scđo a simili et

hoc in fine istius ptis sez post vltiam spēz in ista ppōe omniuz contrariozū est eadē disciplia vbi iste termin⁹ disciplia necessa/rio suppoit simplicit. ergo etiā sic fit in alijs ppōnib⁹ vniūsali/bus affirmatis. qz ista est vneuersalis affirmatiua. q aūt disci/plina in ista ppōne supponit simplicit hoc pbat sic qz nisi sic: ll la ppositio ēt falsa. sed suppositio ordinat ad verificādū ppō/nes. ergo tē. q aūt sit falsa ptz. qz nulla pticularis disciplina est eadē omniū cōtrariozū. Uū lez aliqua disciplia sit aliquoz con trariozū. vt grāmatica ꝓgrui z incongrui. logica veri z falsi. non tamē est aliq̄ ēterminata disciplina omniū ꝓtrariozū z g⁹ optz q stet p disciplia in communi. z sic supponit simpliciter Tercia spēs suppositionis simplicis ē qū termin⁹ communis ponitur post dictionē exceptiuā. vt omne aial pter hoiem est irrationale. ibi hoiem habet suppositionem simplicem z hāc spēcē suppositionis simplicis sic probat. i illo termino est suppositio simplex sub quo non potest fieri descensus ad supposita. vnde hoc est signū q talis terminus stat pro natura. sed sub illo termino q̄ seqt signū exceptiuū non pt fieri descensus ideo suppoit simplicit. minoz ptz qz omnes descendētes essent false sic patet descendendo sb ista propositione. omne aial pter hoiem est irrationale. g⁹ oē animal pter hūc hominē est irrationale qz non pt sic descēdi. alias enim fiēt fallacia figūe dictionis arguēdo a suppositiōe simplici ad psonalez. qz m utarek q̄le q̄d in hoc aliq̄d. Qz sed a suba a q̄ arguit bcat q̄le q̄d. sz pma sba bcat hoc aliq̄d ad quā arguit

Notandū Qz pter illas tres spēs suppositionis simplicz assignāt quartuoz gēdus eiusdē suppositionis magz oueniēter. in q̄bus inuenit suppositio simplex bm magz z min⁹ Prim⁹ ē qū termin⁹ accipit absqz omni inclinatione actuali ad supposita licet hēat inclinationē aptitudīalem qz illa ē ēt ratione vniūsalis. vt patet ex ei⁹ diffinitione vt hic homo est spēs. Secūs ē qū termin⁹ communis accipit pro natura in ordine ad oia supposita z non ad hoc vel ad illd. vt hō est dignissia creaturaz. Terci⁹ ē qū termin⁹ accipit materialiter in ordine ad aliqua supposita sed non ad vnum determinatum vt ad equitandū requiritur equus. Quartus quādo terminus cōmunis accipitur pro natura in ordine ad vnū ēterminatū suppositū. vt hic homo est animal ibi p̄dicatū potest capi pro vno ēterminato supposito si sub subiecto fiat descensus. z in illo g⁹du suppositio simplex coincidit cum suppositione personali. qz

animal pōt ibi supponere simplr̃ ⁊ ꝑsonaliter vt infra patet.

Ar Suppositio simplex ē species spālissima. ergo nō pōt diuidi ꝑ spēs. Añs ꝓbatur qz ē vn⁹ mod⁹ accipiēdi terminū in ista suppōne scz ꝑ natura. Dōm ꝙ spēs capit̃ duplr̃ vno⁹ ꝑ natura specifica. ⁊ sic est hic solū vna spēs qz tot sunt spēs suppositionis quot pñt inueniri acceptōes in termio. sed hic in istz speciebus nō est nisi vna acceptio. scz ꝑ natura ergo ē vna spēs. Alio modo accipitur spēs ꝑ accidentali modo specifico ⁊ sic stz hic tres species. quia hic est accidentalis modus quo terminus ponitur in ꝑdicato vel post dictōem exceptiuā.

Ar In ista ꝓpositione homo est spēs. homo supponit ꝑsonaliter ergo nō simpliciter. Añs ꝓbatur qz stat pro pñtib⁹. ⁊ ꝑsentes hoies sunt singulares. ergo stat pro singularib⁹. ⁊ suppositis. Prima ꝓs añtis patet. qz restringitur ꝑ verbum pñtis tēporis ad ꝑsentes. Dōm ꝙ hoc verbū ē acceptū in ꝓpōnib⁹ necessarijs absoluitur a tempore. et sic nō cōnotat tpus nzm. sed cōnotat eternitatē que ambit oñe tempus ⁊ ergo nō habz vim restringendi ad ꝑsens tempus.

Ar In ista ꝓpōne homo est spēs hō accipit̃ ꝑ exñtib⁹ hoib⁹ qui sunt singulares g⁹. supponit ꝑsonaliter. Añs ꝓbatur quia esse ꝗtat exñtiā sed existentia ꝛuenit singlaribus. ergo ⁊c. Dōm ꝙ hoc ꝗbū est pōt capi tripliciter. Uno modo vt dicit eē existentie. qūo ponit̃ in ꝓpōne ꝛc est scdo adiacente. vt hō ē. i. existit. Alio⁹ accipit̃ vt dicit esse essentie. ⁊ sic dicim⁹ ꝙ diffinitō dicit esse rei Tercio mō accipit̃ ē vt dt ꝛpositōz extremoꝝ ⁊ hītudinē ꝑdicati ad subiectū. ⁊ sic sumitur in ꝓpositionibus necessarijs ⁊ ꝛc est 3⁹ adiacente. et sic etiam hic capitur hō est spēs. Et ideo est dicendū ꝙ ibi hō ē spēs. est nō dicit esse existentie hois. sed significatur in tali ꝓpositione spēm inesse homini. et iō etiaz verificātur ꝓpōnes in quibus subiectū ꝗm rem significatā. nec habet esse existentie. nec etiā essentie. sicut si nullus asinus essz ad huc illa esset vera asinus est rudibilis. et tamen nec asinus haberet esse exñtie. nec essentie. nec etiā rudibile stante illo casu.

Ar Terminus cōmunis nō pōt supponere respectu ꝑdicati secūde intentionis. ergo male dicitur in textu ꝙ subiectum supponat simpliciter. Añs probat̃ ꝑ boetiū dicentē Forma simplex subiectum esse nō pōt. Dōm ꝙ forma pōt dici simplex

q̃dr̃uplr. Pr̃o ōr simplr. qr ñ ē ꝓposita ex aliq̃. ⁊ sic de ōr simplr. Scdo ōr simplr qd ñ ē ꝓpositū ex materia ⁊ forr. ⁊ sic suba separata ōr simplr. Tercō ōr simplr qd ñ ē ꝓpositū ex q̃ttuor elemēt. et sic celū pt dici simplr. Quarto ōr aliqd simplr qr ñ includit in se multitudinē suppositorꝝ secundus q̃ huiusmodi. ⁊ sic species specialissima dicitur esse simplex. ⁊ tale simplex est subiectū forrmarum q̃ consequunt corpus mixtū. sed quod est simplex. pmo non potest esse subiectū alicuius accidētis sicut ꝛcus. potest tñ etiaz esse subiectū propositionis ꝛc quo subiecto loquitur argumentum. sed auctoritas. Boetij loquit ꝛc subiecto inhesionis.

Arguit In propositione vniuersali negatiua p̄dicatuz nō suppoit simpliciter. gꝰ nec in ꝓpositōe affirmatiua Consequētia tenet. quia non est maior ratio ꝛc vno q̃z ꝛc alio Dōm q̃ nō est simile quia p̄dicatum vniuersal' negatiue semp negatur. ⁊ etiā distribuit si sit terminꝰ cōmunis. qr negatō cadens sup terminū cōmunem semp distribuit ipsum ⁊ ergo p̄dicatū ꝓpositōis negatiue supponit confuse. si sit terminꝰ cōmunis ⁊ discrete. si sit singularis Sz in ꝓpositōne vniuersali affirmatiua sbiectum solū distribuit. et p̄dicatū non pōt distribui. ⁊ ideo predicatum tunc stat pro forma vel natura in communi ⁊ non pro suppositis. et sic est ibi suppositio simplex.

Arguit Terminus in predicato positus non supponit simpliciter. Probatur quia terminus positus a parte predicati accipitur pro forma. sed forma est principium appellationis ergo etiam talis terminus deberet appellare et non supponere. Dicendum q̃ duplex est forma scilicet essentialis et accidentalis tunc dicitur q̃ forma accidentalis saltem secundum modernos est principium appellationis. sed non forma essentialis que a parte predicati supponit simpliciter.

Arguit Contra terciam speciem. sub illo termino quise quitur dictionem exceptiuam potest fieri descensus. ergo non suppo nit simpliciter. Antecedens probatur quia sequitur bene Omne animal preter hominem est irrationale ergo omne animal preter hunc hominem est irrationale. et sic de alijs vbi descendentes sunt vere. Dicendum q̃ duplex est descensus scilicet copulatiuus et disiunctiuus. Copulatiuus est vbi descendentes coniunguntur per coniunctionem copulatiuā et talis non fit in suppositione simplici nisi false. Aliuz est descē

sus disiunctiu⁹. et est quādo descendentes coniunguntur per cō iunctionem disiunctiuam et tunc descendentes pnt esse vere. sed tamē est fallacia figure pictionis quia mutatur vniuersale in p̄ticulare. Descensus aūt copulatiuus fit vere in suppositione personali et non in suppositione simplici.

Queritur Quomō suppoit ꝗ disciplina in sbiecto dicendo disciplina est omniū cōtrariorꝫ eadem Dōm q̄ simpl'r Et ratō ē qz nisi sic propō essz falsa. sz suppositiones ordinant ad verificādus propōnes. ⁊ ideo termini debent dici supponere scōm sensum in q̄ propositōes sunt vere.

Scdo pbat qz nō pōt fieri descēs⁹. qz si sic descēdētes eēnt fke

Arguit Subiectū ppōnis indiffite suppoit psonal'r ⁊ determinate. sz disciplina ē subiectū ppōnis indiffinite ergo suppoit personalit. Minor pbat qz termin⁹ ponitur in subiecto sine signo. Dicendum q̄ ista propositio non est indiffinita sed singularis singularitate nature sicut ista homo est species vel ista homo est dignissima creaturarum quia in propositione indiffinita potest fieri descensus ad singularia. sed hoc non potest fieri in ista propositione Et licet ibi ponat terminus communis pro tanto quia significat naturam cōmunem non tamen est terminus communis prout terminus communis diffinitur a Petro hispano in primo tractatu suo q̄ potest predicari de pluribus ⁊c.

Contra diffinitio propositionis indiffinite sibi conuenit ergo est indiffinita Dicendum q̄ proprie ibi non subiicitur terminus communis. quia talis terminus communis non accipit vt communis. sed vt est singularis et hoc ideo quia sicut sub termino singulari non potest fieri descensus. ita nec sub termino cōmuni taliter accepto et ideo dicitur esse singularis singularitate nature.

Arguit Propositiones contradictorie debent esse eiusdem suppositionis ꝗm genus propinquuz. sed ista nulla disciplina est eadē cōtrariorum est cōtradcōria illi⁹ disciplia ē eadē oīm cōtrariorꝫ. ⁊ in ꝑma ē suppositio psonal'. g⁹ in scda. Dōm q̄ ista nlla disciplia est eadē oīm ꝓtrariorꝫ nō ē cōtradcōria ad istā disciplia ē eadē oīm cōtrariorꝫ ppter duas cās Prima qz cōtradcōrie st̄ vniūsales ⁊ pticl'ares. sz istaꝫ vna nō est pticl'aris sz potius singularis vt patuit. Scda causa qz si sic

tunc due cōtradictorie ēent simul vere. qz ista ē vera disciplina est eadē oim ꝓtrariorꝫ. Et ē simile ꝛ istis ꝓpōib?. hō ē spēs. nll? hō ē spēs q̄ etiā sll'sil' vere. ꝛ ergo non sunt contradictorie.

Arguit Suppō ꝓsonalis et simplex coincidūt in ꝑdicato istu? ꝓpōis hō est aial. ergo nō st̄ spēs disti/cte Añs ꝓbat' qz animal suppoit simplicit cū stet ꝑ natura gēis et etiā supponit determiate cū posset fieri descensus ad aliqd̄ det̄minatū Dōm q̄ in omni ordine infimū supiorꝫ ordinis ꝛ supremū inferiorꝫ ordis sp habet affinitatē ꝛ ꝓpinqtatē. ꝛ ḡ non est incōuenies q̄ in vno ēmino ꝓueniāt infim? grad? suppōnis simplicis ꝛ supremus suppōis ꝓsonalis dūmō tū ille termin? aliter ꝛ aliter accipiat' fm q̄ duplices suppōnes ponunt' in eo. qz in illa ꝓpōe animal pōt accipi dupl'r. Uno? sic ponit' ex forma locutionis ꝛ tunc est suppō simpler. Alio? accipit' fm q̄ sb subiecto fit descensus ꝛ illo mō etiā pt fieri descensus sub predicato. et sic predicatum ex cōsequenti supponit ꝓsonaliter.

Arguit Cum dicit' oīe aial pter hominē ē irrōnale hominē supponit cōfuse. ḡ nō simpl'r. Añs ꝓbat' qz pter est signū exceptiuū ꝛ includit in se negatōem. g? fcit terminū cōmunē stare confuse. Dōm q̄ signū exceptiuuꝫ includit in se negationē. sz nō negt illū terminū q̄ imediate ipm seq̄t sed negat ꝑdicatū ꝛ termino illo cui immediate ꝓnūgit'. ꝛ ō predicatū bene distribuit'. vñ ista oīe animal pter hoiem ē irrōnale. sic resolut' omne animal est irrōnale. sz sol? hō nō est irrōnal'. ibi ꝫ ꝑdicatū irrōnale negat' ꝛ ēmio q̄ imediate seq̄t signum exceptiuum scilicet hominem.

Querit Qualis suppō stat hic in sbiecto ꝛ ꝑdicato hō differt ab eq̄ Dōm q̄ in ꝑdicato ē suppō ꝓsonalis sed in sbiecto est ꝓncipal'r suppō simpl'r. rō est qz in sbiecto significat' q̄ natura hūana differt a q̄libet cōtento sb equo. et tamē ꝑdicatū nō pt supponere simplicit'. qz hoc ꝓbuꝫ differt includit in se negatōem ꝛ ideo facit ꝑdicatū stare ꝑ suppositis.

Arguit Subiectū ꝓpōis indiffinite suppoit ꝓsonal'r sz homo est subiectum propositionis indiffinite ī prefata ꝓpōne. ergo supponit ꝓsonaliter. Dicendū q̄ non est propositio indiffinita sed singularis quia ibi subiicitur terminus cōmunis nō vt ꝓis ē sz vt singularis singl'aritate nat'.

Queritur Qualis suppo sit hic ad eqtandũ reqritur equus Dom q suppo simplex. ⁊ videt q non qz ibi terminus no ponit pro natura. qz natura equi non reqrit ad eqtandũ sz ipm suppositũ. Dom q dupl'r ē suppo simplex qdã est simpl'r simplex sicut ꝓtingit in propoib⁹ vbi terminus accipitur p natura sine inclinatõe ad supposita ex pte locutõis sicut ḣ homo ē spes. ⁊ in tali suppone simplici nõ pot aliq̃ mõ p positio verificari pro suppositis. Alia ē suppo simpl'r. Fm qd ⁊ fit i ppone in qua termin⁹ ex locutõe pncipal'r accipit p natura ⁊ tñ cum inclinatõe ad supposita. sz min⁹ pncipal'r. Et in tali suppõe simplici ppositio pmo verificat p natura ⁊ ex ꝓsequenti p suppositis. Sil'r est in hjs ppõnib⁹. In prato bis cõmedi offam vbi hoc pdicatũ offam supponit simpl'r. Hic ⁊ rome vendit piper. Bis audiui missaz in q̃bus omibus terminus accipit principaliter pro natura. et ex consequenti pro suppositis

Queritur Qualis suppo sit hic hõ est dignissima creaturaꝝ ⁊ ibi cuncta timent hoiez. Dõz est q suppo simpl'r. Arguit tñ q non qz hõ accipit ibi p suppositz qz sensus est q supposita humane nature sunt dignissima creaturaꝝ. Dom q licz hõ posset ibi capi p suppositis nõ tñ p aliq̃ supposito ꝛterminato. qz tũc propo esset falsa. Et sil'e est ꝛ ista propõne ad eqtãdũ reqritur equ⁹ quia suppositum equi requirit ad equitandum non tamen ꝛterminatum suppositum.

Arguit Hic hõ est dignissia creaturaꝝ eẽ dignissia creatũa ꝝ vẽificat ꝛoib⁹ suppositz hois sil'. g⁹ hõ suppoit ꝓfuse. Dõ q dupl'r imi⁹ stat p omib⁹ suppositz Uno⁹ mediãte signo vniũsali ⁊ sic termin⁹ stãs p omnib⁹ supponit cõfuse. Alio⁹ termin⁹ stat p omnib⁹ nõ ex mõ loquendi. sz ex ꝓpitate locutionis. qz potest ꝛ omnib⁹ verificari. ⁊ sic termin⁹ non supponit ꝓfuse sic stãs p omib⁹ vt dicendo homo est al'. qz in illa p positione animal potest verificari ꝛ quolibz homine cuz tñ ex modo loqñdi homo hic non ponatur pro quolibet homine. ergo non supponit confuse.

Queritur Qualis suppositio sit hic. omne animal fuit in archa noe Dõz q illa propositõ pt capi duplicit. Uno⁹ in sensu in'q fit. ⁊ tñc ꝛbz referri ad illõ tps in quo omia supposita animalis fuerũt in archa noe q̃ scz nõ poterant

viuere in aq̃s. ⁊ tũc est ꝓpositio vera ⁊ est ibi suppõ confusa. et tũc sensus est q̃ omne suppositum aialis qd̃ nõ potuit viuere in aq̃s fuit in archa noe. Alio⁹ accipit illa propõ in sensu quẽ facit et tũc animal ꝛez supponit cõfuse ⁊ tũc ꝓpositõ est falsa. qz sensus est ꝛe q̃ cũqz ꝛez est dicere qd̃ fuit aial ꝛe illo ꝛez est dicere q̃ fuit in archa noe qd̃ ē falsuz. Etiã si aial ꝗ capit ꝓ singul' genez adhuc ē suppõ cõfusa ⁊ nõ simplex. licz aial nõ distribuat ꝓ suppositis simpl'r distribuit tñ ꝓ inferiorib⁹ in respcũ. scz ꝓ spẽbus qd̃ sufficit. Vñ etiã põt fieri ꝛescẽsus ad inferiora in respcũ scz ad spẽs. licz nõ possit fieri ꝛescẽt⁹ ad inferiora simpl'r. i. ad idiidua

Personalis est acceptõ ter

Dic ꝯnr diffinit secd̃m mẽbrũ dicte diuisionis scz suppositõez psonalẽ. dicẽs q̃ suppõ psonal' ē acceptõ cõis ꝓ suis inferiori/bus. qz nõ significat ꝗ aliq̃d'sz q̃lc q̃d. ergo etiã nõ suppoit ꝓ eis

Dõm q̃ significatõ ē duplex. q̃dam est ꝑmaria ⁊ ꝑncipal'. et sic termin⁹ cõmunis solũ significat naturã cõmunẽ ⁊ non supposita. ⁊ sic significatio nõ accipit q̃n dicim⁹ q̃ suppõ presupponit significatõem. vl' q̃ significatõ sit gen⁹ ad suppõem. Alia ē significatio cõmuniter capta ꝓut se extendit ad significatõem ꝑmariã ⁊ secundariã sil'. ⁊ sic termin⁹ cõmunis nõ solũ significat naturã sz etiã supposita qz significat supposita significatõe secd̃aria. ⁊ illo mõ significatõ ē ali q̃d cõmun⁹ ad suppositõez ⁊ illaz significatõem generalit captam presupponit suppositio

Arguit Termin⁹ singularis supponit psonal'r. Probatur qz suppõ psonal' d̃r a psona. sz stare ꝓ psona cõuenit ẽminis singl'arib⁹. Dõm q̃ suppõ dicit psonal' qz est termi cõis ꝓ psona siue ꝓ inferiorib⁹. ⁊ g⁹ acceptõ termini cõis ꝓ psona solũ ꝯueit ẽmino cõi supponenti psonaliter.

Querit Quare ista suppositio vocat psonal'. Dd̃z q̃ iõ qz ẽmin⁹ iuppõez psonal'r suppoit ꝓ psona ⁊ inferiorib⁹ capiẽdo psonã cõmunit. ꝓut idez ē q̃ suppositũ sicut ptz in grãmatica q̃n loquũt grãmatici ꝛe ꝛemõstratõe psonali. qz ꝛemõstratõ psonal' d̃r que est ꝓ supposito. et similiter relatio psonalis que est pro supposito.

Arguit Si suppõ psonal' eẽt q̃n termin⁹ accipit ꝓ psona. tũc ꝗ nõ eẽt psonal' suppositõ asinus currit

quia asinus non accipitur ibi pro persona. cū persona solū sit rō/
nalis creature indiuidua substātia. sz asin⁹ pticularis non ē hmōi
Dōm q psona accipit dupl'r. Uno⁰ pp̄e fm ppriā ei⁹ signi/
ficatōem siue impositōem. ⁊ sic significat indiuiduū intellectua
lis nature. ⁊ sic nullⁿ asin⁹ ē psona. Alio⁰ accipit psona gnaliter
fm q venit in vsum cōiter loquētū. ⁊ sic accipit p indiuiduo p
dicamēti substātie. ⁊ sic etiā supposita asini lapidis ⁊ ligni dicūt
psone. Iuxta qd notandum q drña ē inter ista tria scz suppos
tum. indiuiduū. ⁊ psona. Nā indiuiduū dr singl'are cuiuscūqz
predicamēti indifferēter siue sit substātia siue accīs. Unū sortes
dicit indiuaduū substātie. h albedo h nigredo dnr indiuidua acci
dentis. Suppositū aūt dr idiuiduū pdicamēti subē qz suppositū
significat aliqd qd ē sb alio positū tāqz sbiectū qd nō pueniat
alijs accntib⁹ Persona vero ē suppositū intellcnal' creature. et
diffinit sic a boetio Persona ē intellcnal' nature idiuidua suba
lti nō innitēs. Uū psona sic solū repitur in deo. ⁊ in subanijs se
patis. ⁊ in hoib⁹ que solū sūt intellcnales. Dicit notant alti nō
innitēs ppter tria q vident eē psone ⁊ nō sūt. Primum est hna
nitas in xpo q nō est psona sz ē assumpta a fbo in diuinis. ⁊ sic
in xpo solū ponim⁹ vnā psonā. Secdo ppt ptes substātiales que
sūt in toto ergo nō dicūt eē psone. Tertio dr ppt aiam rōnalem
q licz aliqn p se sbstat cū tn sp hēat renisum ad corp⁹ seu inclina/
tōem. iō nō meretur dici psona. Ex isto patet q ista tria. suppos
tum indiuiduum ⁊ psona hnt se sicut supr⁹ ⁊ inferi⁹. nā indiui/
duū est supr⁹ ⁊ sb illo ē suppositū. ⁊ sub supposito est psona.

Queritur Utrum h sit suppō psonalis hec herba crescit
in orto meo demōstrādo aliam ab herba mea.

Dōm q nō est suppositio psonalis sed ē discreta vel simplex
qz si accipiat illa propō fm demōstratōem psonalē. s. demōstran
do illā herbā extra ortū ⁊ dicā demōstratione psonali illa herba
crescit in orto meo. tūc ē suppositō discreta. sed orō ē falsa. Si
autem fit demōstratio impsonalis id est simplex. tūc est suppositio
simpl'r. qz sens⁹ ē q natūa illi⁹ herbe crescit ī orto meo.

Queritur Quomodo scitur quando termin⁹ accipitur
pro natura vel inferioribus Dōm q tria p.
dicata possunt attribui termino cōmuni. scz pdicata scdē inten/
tōis. vt dicendo hom oē species. ⁊ talia pdicata addita termino/
communi faciunt ipsum stare simpl'r. et hoc si sit aliquod quod

pōt supponere. qz ⁊ si ꝓ pōni ꝛcepte vl' sillogismo ꝛcepto addat secūda intētio nō tū supponūt. vt dicendo sortes currit ē ꝓpositio Scdo mō. pōt termin⁹ sumi in ordine ad pdicatū reale essentiale. Tercio in ordine ad pdicatū reale accidentale. Et illis duobus vltimis modis termin⁹ accipit ꝓ suppositis. ⁊ supponit. psonaliter. vt dicendo hō ē aīal hō currit. ⁊ ḣ si ponat in sbētō

Nulla est suppositio indiuidualis ergo nulla ē suppositio psonalis. Dōm negando'aīs ymo suppositio psonal' est indiuidualis ⁊ ē eadē suppō licet nō vocetur indiuidualis.

Suppositionū personaliū.

alia determiata. Posita diffōne suppōis psonalis. ḣ ōnterdū uidit eā iu determinatā ⁊ ꝛcusam. Et ē rō diuisitionis qz in suppositione psonali terminus cōmunis accipitur ꝓ suis inferioribus. sed terminus cōmunis acceptus ꝓ inferioribus pōt dupliciter capi. Uno mō pro omnib⁹ inferioribus vel multis sic q̄ nō pōt verificari ꝓ vno supposito tantū. ⁊ sic est suppositio confusa. Alio mō pōt termin⁹ cōmunis accipi ꝓ aliquibus inferioribus. sic tamē q̄ ozō vel ꝓpō pōt verificari ꝓ vno supposito tātum ⁊ sic ē suppō determiata. Deinde diffinit suppōem determinatam dicens. Determiata est illa quā habet termin⁹ cōmunis indiffinite sumptus. vel cum signo particulari. vt hō currit. aliquis hō currit. hic enī subiectū cuiuslibet ꝓpositionis suppōit determiate. Et hoc ꝓbatur duabus rōnibus. Prima rō ē. Illa suppositio est determiata in qua termin⁹ fm se cōiter acceptus. reddit locutionē verā ꝓ determiato supposito. sed sic est in istis ꝓpōnibus homo currit. aliquis hō currit. ergo ⁊c. Mioz ꝓbatur qz aliud ē supponere ⁊ aliud ē locutōez verā reddere. ⁊ sic termin⁹ cōis indetermiate sumptus ex pte suppōnis ⁊ ꝓcatōis reddit locutōem verā ꝓ vno determiato supposito. Scda rō est qz qn̄ arguit in isto argumēto aīal ē sortes aīal est plato. g⁹ aīal ē ois hō. tūc arguitur a pluribus determiatis ad vnā determiatā vt dicūt auctores. ergo o ēs inferētes sunt determiate. et etiā illata sz ille sunt indiffinite. g̃ subiectū ꝓpōnis indiffinite supponit determiate. ⁊ sic vltima rō sumit a loco ab auctoritate.

Indiffinitū et determinatum opponūtur ergo terminus sumptus in ꝓpositione indiffinita. non potest supponere determiate. Dōm q̄ determiatū ⁊ indiffinitū capiūt dupl'r Uno⁰ ꝓ

vt referunt ad idem fm idē. ⁊ sic opponūtur ⁊ nō conueniūt si mul vni. Alio mō accipiūtur illa duo put referunt ad idez. fm diuersa ⁊ sic nō opponūtur qz pūt vni simul inesse. ⁊ sic fit ḣ. qz termin⁹ ponit indiffinite rōne fcatōis ppōnis. qz terminus in subiecto positus indeterminate fcat q̄dcūqz suppositū. sed rōne verificationis locutionis pōt vocari ꝛtermiata. qz ppositō reddit vera p vno supposito hoc est si pdicatū est in subiecto pro vno ꝛterminato supposito. tunc tota ppositio verificat. Et iō dicitur cōiter q formaliter talis ppositio ē indiffinita. qz rōe significationis finaliter ē ꝛtermiata. qz finis p pōnis est reddere locutionē verā. sed reddit locutionē verā p vno ꝛtermiato supposito ergo subiectū ppōnis indiffinite ꝛtermiate supponit.

Ar Ex isto sequeret q suppositio discreta. ⁊ ꝛtermiata coincideret. Sequela pbat qz in supōne discreta etiā termin⁹ accipit p vno ꝛtermiato supposito sicut in suppōne ꝛtermiata nō accipit termin⁹ p vno ꝛterminato supposito rōne fcatōis sed rōne verificatōnis ppōnis qz ppositio verificat p vno supposito rōne fcationis. qz fcat vnū suppositū p quo supponit ⁊ sic nō equaliter termin⁹ supponēs discrete ⁊ gsonaliter accipit. p ꝛterminato supposito.

Querit Utrū valeat argumentū a plurib⁹ ꝛtermiatis ad vnā. Dōm q nō formaliter. i. gtia forme sed gratia materie bene pōt valere. Arguitur tamen q sic qz ibi est pgressio a singularibus ad vle. ergo ē bonum argumentū ab inducentibus ad inductam: Dōm q ibi nō est vera inductio et rō est qz inducentes ppōnes debēt habere sua singularia in subiecto. et nō in pdicato. Et rō ē qz pprius modus singularū ē q subūciant ⁊ nō pdicentur. Cū aūt inductio sit ex singularibus. ergo debēt singularia subūci. hic aūt singularia sumunt in pdicato vt animal est sortes aial est plato ⁊ sic de alijs. ergo aial est omnis homo. Scdo dicendū q inducentes sunt false ex pte significationis vel ex pte locutōis licet de bonitate intelligentis possent sumi vt vere qz intelligens istas ppōnes pōt pdicatuz intelligere loco subiecti et tunc simpliciter vere et est bona indu/ctio. Dicitur tamen q gratia materie bene valet et hoc p verā inductionē vt sic arguendo asinus est suba hō est suba ⁊ sic de alijs ergo animal est suba. sed gratia forme nō valet. qz illa nō ē vniuersalis. ergo aial est omnis homo. vel ergo aial est substantia

Ar Idem est supponere ꝛ locutionē verā reddere. ergo auto/ritas textus est falsa. Añs ꝓbat̃ qꝛ in suppōe simplici terminus supponit ꝛ reddit locutionē verā. ꝑ eodē scz ꝑ natura et in suppōne discreta ꝑ supposito. Dōm q̄ ista ꝓpo textus nō est vera in omni spē suppōnis. sed in suppōne determiata. quia ibi termin⁹ ꝓcat ꝛ supponit ꝑ vno ꝛ reddit locutionē verā pro alio. Exemplū vt hō currit ibi hō ꝓcat indēter hominē currentem ꝛ nō currentē. supponit etiā siue stat ꝑ hoīe currēte siue non currente ꝛ nō pōt stare pro currētibus tm̄. Cui⁹ rō est qꝛ verbū nō pōt restringere subiectū ex pte ꝓcationis. sed solū ex pte ꝓsi/gnificationis. ꝛ ideo currere nō pōt restringere hominē ꝑ currentibus tm̄ sed bene ad pñtes. locutio tñ reddit vera pro currētibus qꝛ de illis vex est dicere q̄ currant. Sed quare ꝗbū in illis ꝓpositionib⁹ ꝛ similibus nō restringit subiectū grā ꝓcationis. ideo est qꝛ si sic tñc oēs ille propōnes ꝛ ꝓsil'es essent necessarie. qd̄ est simpl'r falsum. sequela ptz qꝛ ꝓditio posita a pte p̄dicati. pintelligeret in subiecto. sed q̄libz ꝓditio verificat̃ nēcio de seipsa. exempli grā si in ista ꝓpōne hō currit hō staret ꝑ currentibus sensus esset q̄ homo currēs currat que est necessaria. qꝛ omne qd̄ est qñ est necessarium est esse sic hominē currere quando currit ē necessarium q̄ currat.

Ar Si supra dicta essent vera tunc sequerer̃ q̄ hic esset suppositio ꝓfusa hō currit. Sequela ꝓbat̃ qꝛ hō stat ꝑ oīb⁹ hoīb⁹ tā currētib⁹ q̄z ñ currētib⁹ Dd̄ q̄ ēmin⁹ dupl'r pt stare ꝑ oīb⁹ Uno⁹ ꝑ signū distributiuū qd̄ actualiter distribuit terminū pro omnib⁹ suppositis ꝛ talis acceptio termini facit suppositōz ꝓfusam. Alio⁹ accipit̃ termin⁹ pro omnib⁹. qꝛ nō determinat̃ ad aliqd̄ determinatū suppositū. ꝛ sic dꝛ accipi pro oibus qꝛ nō pl⁹ pro vno q̄z pro alio nō q̄ actualiter oia supposita in termio includant̃ ꝛ hoc fit in suppōne determinata.

Ar In ista ꝓpositione vterq̄z hō currit hō supponit ꝑsonal'r ꝛ nō determiate nec ꝓfuse. igit̃ diuisio suppōnis ꝑsonalis est insufficiens. Añs probat̃ q̄ nō determiate cū nō posset verificari de vno. nec ꝓfuse. qꝛ nō accipit̃ ꝑ oibus suppositis. Dōz q̄ sicut duplex ē distributio. ita duplex ē suppositio ꝓfusa que/dā em̄ ē ꝑfecta ꝛ ē qñ termin⁹ cōis distribuit̃ pro oib⁹ suis inferiorib⁹. vt dicēdo o is hō currit ꝛ ibi est suppositio ꝓfusa ꝑfecta ꝛ est qñ terminus distribuit̃ pro pluribus sic tñ q̄ nō ꝑ vno

suppositō locutio verificari possit sicut in ista ppositione vter qz homo currit. Ad illā em locutionē verificandā requirūt duo supposita. si aūt posset locutio verificari pro vno determiato supposito sic ibi esset suppositio determinata ⁊ non confusa.

Tunc sequereť q hic nō esset suppositio ꝓfusa oīs sol lu/cet. Seqla pbat qz illa ppō verificat de vno determiato supposito. Dōm q licet quo ad rē ipam posset locutio verificari pro vno supposito tm. tn quo ad modū loquendi nō pōt verificari p vno qz illud signū omis distribuit illū terminū sol. n solū p illis suppositis que actu sunt. sed etiā que nata sunt esse fm aptitudinē sub sole. Ex isto soluit questio cū queriť qualis suppositio sit hic. sol lucet. Dicendū q est determiata qz licet sit tm vnus sol fm actū sunt tamen plures fm aptitudinē. ⁊ ideo sol pōt determiate sumi pro sole iam actu existente. sed dicendo iste sol lucet est suppositio discreta.

Queriť Qūo supponat deus cū dicit deus est. Dōm q determinate. ⁊ rō est qz suppositio fundatur imediate in fcatione ⁊ ideo termin⁹ debet dici supponere fm exigentiam fcationis. Sed iste terminus deus est terminus cōmunis ideo debet habere suppositionē sicut alij termini cōes tales autē si ponant in ppositione indiffinita supponūt determiate. g⁹ etiam ⁊ deus similiter determinate suppponit.

Suppō ꝓfusa est acceptio

Hic diffinit fm mēbꝝ dicte diuisiōis scz suppōem ꝓfusaz. dicens suppō ꝓfusa ē acceptio termini cōis p pluribus mediante signo vniuersali. vt oīs homo currit vterqz homo currit ibi hō semp supponit cōfuse. Unde suppō dicit ꝓfusa qz in ea termin⁹ accipit pro multis inordinate positis ⁊ vbicūqz ē multitudo in ordinata ibi est ꝓfusio. sed hic ponunt singularia in ordinate. g ē ꝓfusio. ⁊ n sp ē cōfusio vbi ē mltitu⁹ scz vbi ē mltitu⁹ iordiata. scz nō habentiū ordinē naturalē adinuicē. Et qn arguitur. Suppositio cōfusa est acceptio pro oibus. ergo nō pro plurib⁹ Dōm q terminus in suppōne ꝓfusa qnqz stat pro pluribus sic q nō p omnibus vt hic vterqz homo currit. ⁊ ergo qn stat p plibus non semp stat pro omnibus sed qn stat pro oībus tūc semper stat pro pluribus. ⁊ qz diff⁹ debet dari p ea q semp diffinito ꝓueniūt. iō ꝓueniēter dr p pluribus in diffinitione.

Ar Et ista sequerek q termin⁹ supponēs naturaliter et⁷ supponeret ꝓfuse Secla ꝓbatur qz accipik ꝓ oib⁹ inferiorib⁹. Dōm q dupliciter termin⁹ stat ꝓ oibus inferiorib⁹. Uno modo mediante signo vniuersali. ⁊ sic in tali termio ē suppositō ꝓfusa. Alio modo accipit termin⁹ cōis ꝓ omnibus ꝑ modū indifferentie. qz nō accipik plus ꝓ inferiorib⁹ q̄ ꝓ natura nec ecōtra. ⁊ talis acceptio termini ꝓ oibus fit in suppositione naturali. qz ibi termin⁹ nō coartak nec ad supposita nec ad naturaz.

Ar Dicendo nullus homo est asinus. ibi asinus supponit cōfuse. ⁊ tñ circa ipm nō ponik signū vl'e. Dōz q licet nō ponatur signū vl'e ad pdicatū ꝓm voce tamē ꝓm rē. qz negatō negans que ponit in aliqua ꝓpōne negat illa oia q̄ sequūtur ipaz in illa cōpositione. ⁊ si sint termini cōmunes que illā negationē sequūtur tunc talis negatio ipos etiā distribuit. Cui⁹ rō est quādo negatur cōmune vel supius ꝛc aliquo tūc etiā negantur omnia illa que sub ipo cōtinent. Negatio ergo cadens sup terminū cōmunem negat etiam inferiora ad quam negationem necessario sequitur distributio.

Ar Omnis termin⁹ acceptus cū signo vniuersali supponit ꝓfuse. sz qn̄ dz omne ens qd ē sortes currit ibi ens ē termi⁹ cōis cū signo vl'i. q̄ supponit cōfuse. Dōm q ibi subiectū nō est termin⁹ vniuersalis sine cōis. sed est termin⁹ discretus qz est determinatus hic ad vnū suppositū. Uel dōm q maior est vera nisi termin⁹ talis impediak. hic aūt impedik qz ꝓtrahik ad vnū suppositū. scz ad sortem. et ergo in illa ꝓpōne omne ens qd ē sortes currit ens supponit discrete quia virtute restrictionis sensus illi⁹ ꝓpōnis omne ens qd est sortes currit est id est sortes currit

Querit Qualis suppositio sit hic in subiecto ⁊ in pdicato nō homo est asin⁹. Dicendū q si nō accipitur negatiue tunc nō et homo sunt due dictōnes ⁊ sic subiectum ⁊ pdicatū ambo supponūt confuse. quia negatio cadēs supra terminū cōmunē habet vim distribuendi ipm. Alio mō capitur nō infinitant ⁊ tūc transit in vnā ptem orōnis cū termio. cui imediate adiūgik ⁊ sic subiectū supponit determinate. qz sensus est ens qd nō est hō est asinus. sed pdicatum supponit simpliciter ꝓm vltimū gradum sicut in simili ,in ista ꝓpōne homo est animal pdicatum supponit simpliciter. Sed diceres i ista

propositione ens qd nō est hō est asin⁹ negatio p̄cedit p̄dicatum ergo ip̄m supponit cōfuse. Tenet cōsequētia. qz negatō p̄cedēs terminū distribuibilē ip̄m distribuit. Dicēdū q negatō sēp̄ distribuit illud quod p⁹ ipaz sequit in cadē cōpositione. iā hic sūt due cōpositiones. vna est ens est asin⁹. z in illa non ponitur negatio quare predicatum asinus non distribuitur. alia est q non est homo

Arguit Dicendo omnis homo ē totū in quantitate ibi poit ēmin⁹ cōis cū signo vniuersali z tñ nō supponit cōfuse sz potius discrete. Dicendū q illa ꝓpositio p̄t capi dupliciter. Uno modo in sensu quem facit. z sic subiectū ei⁹ supponit confuse et est falsa. quia sensus est. de ēcumqz verum ē dicere q sit hō de illo verū est dicere q sit totū in q̄ztitate. z sic argu⁹ procedit. qz vt sic ponitur ibi terminus cōis cū signo vniuersali Alio modo accipitur in sensu in quo fit et tūc ꝓpositio est vera z ē suppō discreta. qz sens⁹ est q istud cōplexū omis hō est totū in q̄ztitate. z sic poit loco vni⁹ singularis cui nō ē nomē ip̄positum

Arguit Si accipiatur illa ꝓpositio. omnis hō ē totū in quātitate in sensu in quo fit tūc ibi adhuc sbiecitur terminus cōis cū signo vniuersali. ergo subiectū supponit cōfuse. Dicendū q hō nō accipitur hic vt termin⁹ cōis sz materialiter sic etiam istud signū omis. cum igitur suppositō p̄supponit significationem sic ꝓpe hic ille termin⁹ hō nō supponit tñ hz modum terminī supponētis discrete. quia stat p vno tm̄. sicut pro isto complexo omnis homo

Arguit In ista ꝓpōe homo ē nullus asin⁹ hō supponit confuse z tñ ē sbiectū ꝓpōis indifinite. Dōm q̄ztis hō fm locutōez p̄ponat. tñ fm ordinē cōstructōis p⁹ poit z sic ibi tā hō q̄z asin⁹ distribuūt z ꝓpō ē vniūsalis negatiua

Ar Hic est suppositō cōfusa totū quod ē in mūdo ē in oculo meo. z tñ ibi nō poit termin⁹ cōis cū signo vniuersali. probatur. p̄ma ps assūpti. qz ēqualens sua est cōfusa. s. ista quelibet ps mūdi ē in oculo meo. g⁰ z ipsa. Dōm q totū accipit dupliciter Uno mō cathegoreumatice siue sīficatiue. z tūc totū suppoit de terminate z accipit sbstātiue z ē sbiectū ꝓpōis idiffinite. z ē sēsus ītegrū qd ē in mūdo ē in oculo meo. Alio mō accipit totū si cathegoreumatice z distribūtiue siue cōsignificatiue. z sic nō p̄t

supponere. qz accipitur adiectiue. z etiā nō significat vniuersale vel pticulare. sz est aliquid inclusū i li totū quod ē substātiuū scz ps vel aliquid h?moi z hoc supponit cōfuse

Arguit Omnis z quodlibz signum vniuersale nō supponit cōfuse ergo nō hzvim ad hoc q aliqd ali ud supponat cōfuse Cōseqntia pbatur. qz nihil dat alteri qd nō habet. Dicendū q habere suppositōez ozik ex significatōe rei substantiue. g nō pt supposito ꝓuenire termino adiectiuo. sz habere specie suppōis oritur ex signis distributiuis l' ex tēcū signozū.

Suppositōnū cōfusarū ali

Dic ponit diuisionez suppositōis confuse nō quidē vt eadē affirmet sed vt postea eā reptet. qz nihil bene rep̄batur. nisi pus fundatus itelligatur. Dicit g suppositōnum confusaz alia est cōfusa necessitate signi vel modi et alia necessitate rei. Ratio diuisionis est ista. qz terminus q cōfunditur siue distribuitur pt dupliciter distribui. Uno mō p se z immediate qd ꝓtingit p additionem signi indistributi vel illius qd habet vim signi. sicut mod? vt necesse vel impossibile. z sic est suppositō cōfusa necessitate signi vel modi. Alio modo confunditur terminus p accidens. et sic est suppositō cōfusa necessitate rei qz suppositō confusa necessitate rei ꝓuenit ex hoc q aliqua res est in illo qd ē distributū. z ergo oportet illā rem distribui sicut illud i quo talis res ē. sicut si diceretur q ad diuisionē parietis albi. seqtur etiā diuisio albedis z hoc necessitate rei. quia res que est albedo est in pariete. z ideo oportet eā diuidi ad diuisionez parietis Et ambo mēbra illius diuisionis patent exēplariter in hac ꝓpositione omnis homo ē al' vbi z suppō cōfusa necitate sig i sbiecto. z i pto necitate rei

Ar Diffinitio suppōnis confuse non ꝓuenit suppositioni confuse necessitate rei. ergo illa diuisio est mala vel diffinitio suppositionis confuse non esset bene assignata. quod non potest dici. Antecedens probatur quia ibi non est acceptio termini cōmunis pro pluribus mediante signo vniuersali. Dicendum ꝓ sustinentes illam diuisionem q licz in suppositione confusa necessitate rei non sumatur predicatum cum signo vniuersali qd distribuit ipsum immediate. tamen mediate vt in ista propositione omis hō ē animal. al' p? ñ distribuit sed ex ꝓnti. s. qz hō distribuit z al' ē i hoie. q̄re etiā al' distribuit z stat mediate p plib?

Queritur Quare aliqua vocat suppositio confusa necessitate rei. Dicim q ro qz ex hoc q res sic hz se q sit in alio distribuit ad distributoez ei' in quo est sic aial est i homie. sic etiā diuidit z distribuit ad diuisionē hoīs. Illa aūt suppositio vocat confusa necessitate signi qn̄ ppter signū fit distributio subiecti sic hic. oīs homo est aial. qz homo ibi in subiecto distribuit p signū sibi appositū scz oīs. Sic etiā aliqua dicit cōfusa necessitate mōi. vt qn̄ aliquis termin' distribuit p modū qui ponit in ppōe. sic fit in ppōe modali. qz ille mod' equalet signo vniuersali distributio. sicut est de istis modis necesse z impossibile. qz necesse valet oīs impossibile vero null'. Dicēdo ergo hoiez currere est necesse. ppositio resoluit in istā oīs hō currit. sic etiam ista. hoiem currere est impossibile. resoluit in istā. nullus hō currit. Et ex hoc etiā cōtingit q suppositio confusa necessitate signi vl modi ponit p vno mēbro diuisōis z suppositio confusa necessitate rei p alio mēbro. Et dicit necessitate rei qn̄ termin' distribuit ex hoc q res significata p terminū est in aliquo subiecto qd ē distributū. sicut est in ista ppositōe oīs hō est aial. in illa ppōe hoc verbū est significat essentiam fm modernos. z cuilibet homi inest sua ēntia. sic est distribuit necessitate rei. z quia hō est distributus in subiecto. ergo etiā animal. quia aial est in homie q est distributus. ergo oportet propter rem que sic se habet q est i alio q etiam animal sic distribuatur necessitate rei.

Arguit Uerba non supponūt sed copulant. ergo male hic dicit q hoc verbū est supponat confuse necessitate rei in ista ppositōe hō est aial. Dicim q hic est color rhetoricus. accipitur em̄ inferius pro superiori scilicet suppone, re pro accipi. z est sensus q est suppōit cōfuse id est accipit confuse:

Notādū Q noia illaz speciez aliter sic ponunt suppositionū confusaz aliqua est mobilis z alia est immobilis. Uñ ille termin' dicit supponere confuse mobiliter sub q pt fieri descēsus copulatu' tā in subiecto qz in pdicato. sed suppō confusa īmobilis ē qn̄ nō pt fieri descensus ad inferiora sub predicato copulatīe. vt oīs hō est aial ibi em̄ homo supponit cōfuse mobilit. sed aial supponit cōfuse īmobilit. qz sub ipso bene fit descēsus disiunctiuus nō ār copulatu'

Arguit In ista ppōne oīs homo est animal supponit

simpliciter ergo nō confuse. Dōm q̄ illa obiectio ponit in lit tera ⁊ sic soluitur. qz aīal acipit dupl'r. Uno mō accipit pro na/ natura generis absolute sine ordine ad subiectū ⁊ sic supponit simpliciter. Alio mō accipit aīal in ordine ad subiectū vt est multi/ plicatū in hoie ad eius multiplicationē. ⁊ sic supponit pfuse im mobilit. ⁊ nō est incōueniēs terminū alio ⁊ alio mō captū alit et aliter supponē. qz suppositio variat ꝑm diūsam acceptōez termi.

Sed ego credo impossibile

Hic Pe. hispan⁹ reprobat istā solutōez imediate dictā q̄ ad il/ lam ptem scz q̄ aīal staret in illa ꝓpositōe oīs hō est aīal vt mul ti plicatū ad sua inferiora ⁊ intendit ꝓbare q̄ animal in pdica/ to non potest stare nisi pro natura. Et hoc ꝓbat q̄tuor rōnib⁹.

Prima sumitur ex porphirio et formatur sic. quicq̄d predica tur de alio aut predicatur de ipso vt equale de equali. aut vt mai⁹ de minore. ⁊ hoc est vez de directa pdicatione que est hic. sz i ista propositōe non predicat equale ō equali. cum vnū sit cōmunius alio. ergo sequitur q̄ maius de minore predicet. Sed hoc cōtin/ git dupliciter. Uno mō accidentaliter quādo predicatū est acci dens subiecti. sed talis predicatio non est hic. cum aīal sit de dif finitōe hois. ergo hic est predicatio essentialis. et in tali predica tione predicatur gen⁹ vel differentia hic autē aīal nō est differē tia. ergo gen⁹. sed genus multiplicatū nō est gen⁹. ergo nō pt aīal sumi i dicta ꝓpōne vt multiplicatū i inferiora Secda ratio qz dicit Aresto tiles pmo thopicoz distinguēdo pdicata q̄ oīne qd̄ predicat de alio vel predicat de ipso conuertibiliter vel nō ꝓuerti/ biliter. si pmū tūc sunt duo predicata scz ꝓpriū ⁊ diffinitio sed isto mō aīal nō pdicat de hoie quia non ꝓuertit secū. Si nō con uertibiliter hoc est dupliciter. qz vel accidētaliter vl' essentialr. si pmū sic est accīs. sz eo mō non pdicat aīal vt ꝓbatū est. Si es/ sentialiter sic est gen⁹ vel differētia. sed aīal nō pdicat vt differē/ tia qz nō ꝓtrahit hoiem vel aliquā aliā spēm ad esse specificū. er/ go est gen⁹. sz gen⁹ multiplicatū nō est gen⁹. g⁰ redit idez qd̄ pus scz q̄ nō potest sumi animal vt multiplicatū in sua inferiora.

Arguit Gen⁹ multiplicatū nō est gen⁹. ḡ iste due rōnes psupponūt falsum. Ans ꝓbat qz de rōne generis est multitudo suppositoz spē differētiū vel eē in plurib⁹ spē differētib⁹ Dōz q̄ duplex est multiplicatio suppositoz. s. actualis

z aptitudinalis. tunc dicēdum q̃ multiplicatio actualis suppo
sitoꝝ non est ꝛ rōne generis vel spēi. ergo si genus actualiter in
telligat ꝯtineri in multis spēbꝰ nō est genꝰ. vt isti volūt q̃ dicunt
predicatū illiꝰ ppōnis oīs hō est aīal supponere ꝯfuse necessita
te rei. Qd̄ sic ptz quia genus inq̃ntū genus est vnū sale. sz ꝛ rō
ne vniuersalis est vnitas iam vnitati repugnat multiplicatio
actualis. Alia ē multiplicatio aptitudinalis. z illa nō repugnat
vnitati. z talis multiplicatio est in ipso genere siue vl'i. Ter
cia ratio. si p̄dicatū ppositōis vniuersalis affirmatiue distribue
retur tunc sequerēt q̃ totū vniuersale z totū in quātitate coinci
derēt. qd̄ est contra diuisionem totius. Sequela pbat quia cō
uenirēt eidem scilicet animali. nā ex quo aīal p̄dicatur vt genus
sic habet rōem totius vniuersalis. sed si supponeret cōfuse sic ha
beret rōem totius in q̃ntitate. qd̄ patet qz totū in q̃ntitate fit q̃n
terminꝰ cōis m'tiplicatur in sua inferiora. si ergo aīal distribuit
in sua inferiora tūc ponit sicut totū in quātitate. Quarta rō
est. qz si aīal accipet in p̄dicato ꝯfuse tūc nō cōparet ad inferiora
sicut vnū ad m'ta sz sicut multa ad m'ta. qz sic in subiecto intel
ligit m'titudo ita etiā in p̄dicato. sed hoc est ꝯtra cōparatōez supi
orū ad inferiora. qz supius cōparatur ad sua inferiora sicut vnum
ad multa z ecōtra inferiora ad supius sicut multa ad vnū.

Arguit Quicq̃d est in alio distribuit ad distributōem
eiꝰ in q̃ est. sz aīal est in hoīe. ergo etiā distribuit
sicut hō. Dōm q̃ dupl'r aliq̃d est in alio. vnoꝰ sicut accns ī sb
iecto z tūc verꝝ ē q̃ illud qd̄ est in alio diuidit ad diuisionē eiꝰ ī
quo est sic albedo pariet̃ diuidit ad diuisionē pariet̃. z hꝰ est esse
in alio realit z quātitatiē. Alio mō aliq̃d est in alio sic supius in
inferiori. z hoc ē esse in alio fm rōez tm̄. z sic nō est verꝝ qd̄ illud
qd̄ est in alio diuidit ad diuisiōez eiꝰ in q̃ est. z rō illiꝰ est qz su
pius manet vnū etiā in oībꝰ inferioribꝰ suis. qz est ꝯceptꝰ vni
cuis generis p̄ueniēs oīa inferiora. z ergo potest ꝯceptꝰ ille ꝛ plu
ribꝰ p̄dicari manēs vnꝰ. Si aūt accipiat supiꝰ vt ꝯtractū ad sua
inferiora actualiter. tūc nō est aliqd̄ vnū in diuersis inferioribꝰ.
neqz vt sic est genus quia genus multiplicatū est species.

Querit Que sit ratio q̃ supius nō diuidit ad diuisio
nē inferioris. Dōm q̃ ideo. quia superiꝰ nō
est in inferiori realiter. sed solum fm rōez. quicquid aūt est ī alio
fm rōem nō necessario diuidit ad diuisionē illiꝰ in quo est. quia

rõ nõstra potest illud intelligere vt vnum quãuis sit in multis.
sed diuisio respicit actualem distinctõem Quãuis igit superi⁹
sit inferius ꝓm rem tñ non iest sibi ꝓm rem qz modus cẽndi ĩ fũ
datur supra distictõez cũ idẽ ñ sit ꝓprie in seipso cũ igit supi⁹ z
ifer⁹ solũ distiguũt ꝓ⁹ rõez g̃ sibi mutuo solã ilũt ꝓm rõez

Arguit Hoc ꝯbũ est supponit ꝑ tot ẽntys ꝑ quot hõi
bus homo. ergo ẽ suppoit confuse. Dicẽdum qẽ
in ꝓpõibus necessarys nõ dicit cẽ essentie nec esse existentie sz cõ
positionem extremoꝝ. z ideo nõ oportet q̃ hoc ꝯbũ est stet ꝑ tot
ẽntys ꝑ quot hominib⁹ homo. etiã si significaret essẽtiã adhuc
non supponeret cõfuse qz essentia sic significata ꝑ hoc verbũ est
non significatur vt cõtracta ad suppoita q̃ sũt distributa ꝑ sig⁹

Querit Quomõ suppoit hic predicatũ dicẽdo homo ẽ
species. Dicẽdũ qtibi spẽs non supponit qz est
q̃dã⁹ ꝯnoiatũ siue accñs sicut in ilk cũ dicitur hõ est alb⁹ ibi al/
bus non supponit. qz est ꝯnominatiuum z accidẽs. sz est dzña
qz album est ꝯnominatiuũ reale. sz species est ꝯnominatiuũ rõ
nis vt patet ex supdictis

Querit Quot sunt spẽs specialissime suppositõnũ Di
cẽdũ q̃ ãnqz sez discreta. natural. simplex. ꝯt
minata z cõfusa. z dicunt spẽs specialissime. qz ãplius non diui
dũtur ĩ spẽs varias suppõnũ. sz tres sũt spẽs sbalt̃ne. scz cõis. p
sonal. z accñtalis Et dicũt ĩõ spẽs sbalt̃ne. qz q̃libet earꝝ subdi/
ditur ĩ alias spẽs q̃ sũt species specialissime. Cũ sufficiẽtia istaꝝ
speciez specialissimaꝝ suppõnis sic suit. qz ois suppõ ẽ acceptio
termini substãtiui. vel g̃ talis tmin⁹ subcãtiu⁹ ẽ singularis. z sic
ẽ suppõ discreta. vel cõis. z hoc est dupliciť. qz vel talis tmin⁹
poitur extra ꝓpõez. z sic est suppõ naturalis. vel ĩ ꝓpõe z hoc est
dupliciť vl accipiť ꝑ natura cõi. z sic ẽ suppõ simplex. vl ꝑ suppo
sitis z hoc dupliciť. qz vl ꝓpõ ꝑt verificari ꝑ vno suppositoz sic
est suppõ ꝯterminata aut non ꝑt verificari nisi ꝑ pluribus. z sic
est suppositio confusa

Ar Suppõ cõfusa z simplex nõ videť cẽ spẽs specialissime q̃
nõ stẽ ãnqz spẽs. Alñs ꝓbať qz hñt alias spẽs sub se. Dõz
q̃ ille spẽs q̃ ponũť in suppõne simplici z in suppõne cõfusa. nõ
sũt ꝓ̃pe spẽs sz sũt g̃dus. qz in vno gradu pfecti⁹ inuenit suppoſi
tio simplex q̃ in alio. vt quãdo tmin⁹ cõis accipiť a ꝑte subiecti

respectu predicati sede intentionis. hoc autem non fit in speciebus quia species debet equaliter participare genus. Etiam species suppositionis variatur penes diuersum modum accipiendi terminum. sed in suppositione simplici secundum omnes species termini habent eundem modum accipiendi. ergo non sunt propriae species. Minor probatur. quia in suppositione simplici in omnibus gradibus terminus accipitur pro natura. Sed de suppositione confusa dicendum est quod membrum secundum illius diuisionis sufficienter est reprobatum. et ergo relinquitur quod suppositio confusa sit species specialissima.

Querit Quomodo supponit hic homo dicendo homo est animal Dom quod determinate. Et arguit quod non quia supponit hic communiter accentaliter generaliter. Antecedens probatur quia semper supponit predicat de suo inferiori. si ergo ibi supponit determinate tunc etiam supponit accentaliter personaliter et communiter. Dom quod licet in suppositione determinata includantur omnia genera suppositionis subalterna tunc debet rideri in specie specialissima. Ro quia omnis questio fit ad hoc vt satisfiat querenti. et ideo etiam risio debet sic dari. sed rindendo in specie subalterna non satisfit querenti. quia adhuc restaret alia questio. et ideo debet responderi in specie specialissima. et tunc querens certificatur.

Querit In quot discrepant moderni ab antiquis in materia de suppositionibus Dodo quod in quinque. prima discrepantia est quia ipsi dicunt quod ficta non supponant vt chimera. et hoc probant sic quia suppositio est acceptio termini pro aliquo. sed ficta non accipiunt pro aliquo. ergo non supponunt. minorem probant quia non facit rem. Secunda discrepantia est quia dicunt quod illud non possit supponere quod non potest demonstrari demonstratione ad sensum. et ex hoc dicunt quod adiectiua non supponant. et etiam terminus cominis accepto pro natura non supponat. Ro contra motiuum est. quia suppositio debet esse pro aliquo firmo et rato. sed maior firmitas reperitur in rebus demonstrabilibus ad sensum Tertia discrepantia est quia dicunt terminum extra propositionem non supponere. et hoc sic probant. quia supponere est alicui predicato aut apposito suppositum reddere. sed hoc non fit quando terminus ponitur extra propositionem. et sic non supponit. Quarto discrepant quia ponunt suppositionem materialem pro suppositione simplici. et hoc ideo quia negant vel et sic dicunt terminum significantem vniuersale nihil significare et per consequens non supponere formaliter sed solum materialiter Quinto discrepant. quia diuidunt suppositionem confusam in confusam necessitate signi vel modi et in confusam necessitate rei vt patuit Sed moderni in istis motiuis accipiunt et rationes eorum non concludunt ita soluendo sunt pro ori-

dinem. Ad pmū igit dicendū est q licz ficta nō accipiātur p ali quo qd cōplete a pte rei existat tñ accipiūt p aliquo quod ē ap̄ intellectū obiectiue. sz voces ⁊ ĩmini nō sūt ĩmediate signa rez ad extra sz rez apud itellcm cōceptaz vt pz in pmo piher. ⁊ g̃ il li ĩmini dicūt supponē q̃ accipiūt p aliq̃ re cōcepta. Sz diceres chimera nō significat rē cōceptā. g̃ nō supponit p aliquo. Añs pbat qz nihil ē in itellectu qui pus fuit in sēsu. sz res ficta per chimerā nō fuit in sēsu. g̃ nō ē in intellcū. Dōm q duplices sunt sensus scz iteriores ⁊ exteriores. sz ppōsita ppō intelligit de sēsu interiori. qz ois spēs intelligibilis est pus in sensu iteriori grā fantasmatis añqz fit in intellectu. Et quādo dicit nichil est in sensu interiori qui pus fuit in sensu exteriori Dōm q licz chime ra nō fuit in sensu exteriori fm se rotā. tñ fm eiꝰ ptes ⁊ hoc suffi/cit. Ad secūdū est dicēdū q si hoc esset vez tunc multi ĩmini sb stātiui nō supponerēt q̃ tamē fm ipsos supponūt vt in ista Ens quod nō demōstratur est. ibi eni sbiectū ppōis nō pt stare p aliq̃ re demonstrata. quia ipsū repugnat demonstrationi ⁊ tamen sup ponit Et ad motiuū eorum dicendum q illa que non demon/strantur ad sensum possunt etiam habere firmitatem ex modo sig nificandi qz sic licet sbstantiue significant ⁊ ergo supponūt. Ad terciū dicendum q supponere accipitur dupliciter. Uno modo prout est esse sub apposito. ⁊ sic terminus non potest supponere extra propositionem positus. sic autem hic non accipitur suppo/nere Alio mō supponē est accipi pro suo significato vel est suum significatum ad intellectum ponere. ⁊ sic etiā ĩminꝰ extra ppōez supponit. qz accipitur p suo significato vel supposito. ⁊ h patet ex diffinitōne suppositōis q̃ sic debet h capi suppositō. Sed di ceres. si terminꝰ nō supponit pdicato cui ergo suppoit. Dicēdū q supponit itellectui suuz significatū et hoc ꝓuenit ĩmino extra propositōem. Ad quartū dicēdū q licet nō sit pfectū vniūsale i rebus ad extra tñ est in rebus conceptis q̃ sunt obiectiue apud in tellectum. et q terminus sic acceptus non supponit materealiter patet ex. Arestotile qui dicit in tercia proprietate substantie. q secunde substantie significant quale quid. et si significant tunc non ponuntur materialiter Etiam. Arestoriles primo perihe meniarum diuidit rem in vniuersalem et particularem. si ergo vniuersale est res inconuenienter negatur a modernis. Ad quintum quid sit dicendum sufficienter patet ex dictis circa diuisionem textus.

Elatiuũ ẽ duplex scz.

In pcedẽti capitulo determinatũ est de suppõne terminoꝝ absolutoꝝ. Hic ꝓnr in hoc scdo agit de suppõe terminoꝝ respectiuoꝝ. Et est ista rõ ordinis. qz suppõ tminoꝝ respectiuoꝝ psupponit suppõem terminoꝝ absolutoꝝ. quod sic ptz. qz relatiua suppo/nũt sicut sua añcedẽtia. ⁊ añcedẽtia sua sunt absoluta. ḡ ad suppõem terminoꝝ absolutoꝝ capit suppõ terminoꝝ respectiuoꝝ. Alia rõ est. qz suppõ dz analogice d̃ termis supponẽtib⁹. ⁊ ideo illi termi supponẽtes ꝑmo ponunt q̃ ꝓncipali⁹ supponũt. sz isti sunt termi absoluti. qz termi respectiui sunt adiectiua ꝑm se. et ḡ nõ ꝓuenit eis suppõ. nisi grã suoꝝ añcedẽtiũ. Primo ḡ diuidit relatiuũ vt eliciat mẽbꝝ suo ꝓposito aptũ. dicẽs. Relatiuũ dz duplr. qz aliquod est relatiuũ logicale. ⁊ est cui⁹ totũ esse est ad aliud q̃dammõ se habere. ⁊ sic est vnũ de decem ꝑdicamẽtis. Aliud est relatiuũ grãmaticale. ⁊ est añ late rei recordatiuũ. Et illã diffinitõem ꝓbat ꝑ locũ a ꝓiugatis. nã relatio est ante late rei recordatio. ergo relatiuũ est ante late rei recordatiuũ. Añcedens est Prisciani in maiori volumine. Et solum de relatiuo grãmaticali est hic ad ꝓpositum.

Arguit Relatiua nõ supponũt ergo hic supflue agitur de eoꝝ suppõib⁹. Añs ꝓbat. qz sunt adiectiua sz adiectiua copulãt Dõz q̃ adiectiua capiunt duplr. Uno° adiectiue. ⁊ sic simplr nõ supponũt sed copulãt. Alio° accipiũt adiectiua inquãtũ in eis includũtur aliq̃ substãtiua ⁊ sic possũt supponẽ grã substãtiui inclusi. tũc dz q̃ si capiant relatiua grã suoꝝ añcedẽtiũ ꝓut includũt añcedẽtia sic supponũt. qz tũc ꝑ significatõem sunt substãtiua.

Arguit Cõtra hoc. ergo relatiuũ accẽntis ad min⁹ nullo mõ supponit. Seqla ꝓbat. qz nõ ꝑt suppõnere grã sui nec grã añtis. qz tale añs etiã nõ ꝑt supponere. exq̃ est adiectiuũ. Dõm q̃ supponere accipitur duplr. Uno mõ ꝓprie. ⁊ sic solũ termi substãtiui supponũt. vel illa q̃ includũt i se terminũ substãtiuũ. ⁊ sic relatiua accẽntiũ nõ supponũt Alio° accipitur supponere trãssumptiue. ꝓut sz trãssumit ad suũ genus quod est acceptio. ⁊ sic etiã relatiua accẽntis supponũt. id ẽ accipiunt ꝑ eodẽ cum suo añcedẽte. Et q̃ Pe. hyl. hic extendat

suppositōem pt patere per ordinē quē obseruat. In pmo em̄ capitulo determinat de terminis simplr supponētib⁹. scz de substātiuis. Deinde in secūdo de relatiuis substantie. que supponūt gratia antecedentiū. Et vltimo determinat de relatiuis accidentiū q̄bus nō ꝓuenit suppositō nisi gratia generis. qz genus supponis quod est acceptio pt transsumi p ipsa suppōe. qz est regula de transsumptōe ꝓm rhetores. q̄ inferius pt transsumi p superiori si transsumptio nō sit nimis obscura.

Arguit Relatiua per se supponūt. ergo non gratia añcedentiū suoꝝ. Añs pbatur cum dr pater currit. domin⁹ currit. ibi pater z domin⁹ sunt relatiua. z supponūt

Dōm q̄ duplex est relatiuū. s. logicale z hoc per supponit. qz est substantiuū. z hoc qñ significatur abstractiue. Aliud est relatiuū grāmaticale. z est recordatiuū rei ante late. i. ante dicte. et tale relatiuū per se non supponit. quia de oibus per se supponentibus satis dictum est

Arguit De relatiuo grāmaticali spectat determinare ad grammaticū. ergo non ad logicum. Dōm q̄ in diuersis scientijs bene potest fiei de eodē determinatio. dummō hoc fiat in ordine ad diuersas passiones. Et ratio est. quia scientie non variātur penes subiecta materialr accepta. sed formaliter. quia formalis rō subiectorꝝ sumitur in respectu ad diuīsas passiones. Sic añt fit de relatiuo grāmaticali. qz de ipso determinatur in grāmatica ꝓm ordinē ad passionē q̄ est ꝛgruitas. sz in isto tractatu determinat de eo in ordine ad suppōem

Querit Quare hic nō determinat de relatiuo logicali. cum tñ hoc magis spectat ad logicuz. Dicendū. q̄ Pe. hispa. hic determinat de relatiuo grāmaticali. qz illud habet specialem modū supponēdi. sed sic nō est de relatiuis logicalib⁹. qz illa supponūt sicut alij termi absoluti. sed relatiuū grāmaticale supponit solū grā sui añcedētis

Arguit Relatiuū logicale est termin⁹ respectiu⁹. ḡ non supponit sicut termin⁹ absolutus Dōz q̄ terminus dr duplr respectiu⁹. Uno⁹ qz respicit suuz correlatiuū. Alio⁹ dr illud respectiuū qd respicit suū añs. et vt sic relatiuū grāmaticale dr termin⁹ respectiu⁹. z sic accipit hic relatiuū Sz relatiuū logicale ē termin⁹ respectiu⁹ pmo mō. z sic nō loq̄tur ſ

de termino respectiuo. exq̃ sequitur q relatiuũ logicale dr simplir terminꝰ absolutꝰ. sic scz q nõ respicit aliquod añs.

Relatiuorꝝ quedã sũt rela.

Hic ꝓnr diuidit relatiuũ grãmaticale di. Relatiuorꝝ q̃dam sũt relatiua substãtie. vt q̃ ille. ⁊ q̃dam accñtis vt qualis talis Rõ diuisionis est illa. Nam omne relatiuũ refert añs. vel ḡ refert p modũ substãtie vel accñtis. si pmũ sic est relatiuũ substãtie. si secundũ sic est relatiuũ accñtis. Unde relatiuũ substantie est qd refert eandẽ rem in numero cuz suo añcedẽte. vt iohes currit q̃ mouetur. Relatiuũ accñtis est quod refert eandẽ rem in specie et p modũ denominatõis. ⁊ tale nõ refert eandẽ rem in numero. Cuiꝰ rõ est qz relatiuũ accñtis refert accñs vel aliqd p modũ accñtis. sed impossibile est idem accñs in numero esse in diuersis subiectis. Quia ergo relatiuũ ⁊ suũ añs referunt ad diuersa subiecta. sic est impossibile q relatiuũ accñtis faciat recordatõem eiusdẽ accñtis in numero. sicut ptz dicẽdo sortes est albꝰ et talis est plato. vbi significat vna q̃litas inesse sorti. q etiã significat iesse platoni. ⁊ sic nõ esse pt idẽ accñs in nũo. sz i spẽ tm

Arguit Cum dr. femina saluauit q̃ dãnauit. ibi est relatiuũ substantie. ⁊ tñ nõ refert eandẽ rem i numero. ḡ diffinitio nõ valet Dõm q qñ relatiuũ substantie p prie accipit. tñc sp oz q referat eandẽ rem in numero. sed aliqñ accipit improprie. s. qñ accipit impsonalr. ⁊ sic sp nõ refert idem in numero cũ suo añcedente. Dicit em tunc relatio impsonalis qñ non fit ordo ad suppositũ quod significatur per prsonã. Et q illa relatio sit impropria patet. qz relatio substantie est recordatio substantie alicuiꝰ in ordine ad actum. sed actus sunt suppositorꝝ. ḡ pprie debet referri ad suppositũ. In suppõe vero accñtis ibi non fit ordo relatiui ad subiectũ siue ad suppositũ. ⁊ iõ nõ oportet ibi idem in nũo referri

Querit Utrꝝ hic sit relatio substãtie. albedo est pulchra quã video Dõm q sic. videt tñ q non qz albedo est accñs. ⁊ nõ substãtia. ḡ nõ est relatio substãtie. Dõm q non dr relatiuũ substantie q̃ si referat substantiã. sz q̃a refert rem significatã p modũ substãtie. qz ḡ albedo ꝓt p modũ substãtie sic dr relatiuũ sbe Sic etiã ꝓtingit aliqñ in relatiuis accñtiũ. q relatiuũ accñtis refert substantiã per modũ accñtis.

vt sortes est humanꝰ q̃lis est petrus

Relatiuoꝝ substantie que

Hic ponit aliā diuisionē relatiuoꝝ. ⁊ ē sbdiuisio vniꝰ mēbri dcē diuisionis. di. Relatiuoꝝ sbe q̃dam st; ydēptitat;. vt q̃ ille. ⁊ q̃dam diūsitatis. vt aliꝰ reliq̃s. Rō diuisiōis ē ista. qz relatiuuz sbe p̄t duplr referre suū añs. Unoꝰ fm oīmodā ydēptitatē q̃ sumit fm relatōem ⁊ suppōez. ⁊ sic ē relatiuū sbe ydēptiat; Alioꝰ relatiuū sbe refert añs suū nō fm oīmodā ydēptitatē. ⁊ sic ē relatiuū sbe diūsitatis. Un̄ relatiuū sbe ydēptitat; ē qd refert eādē rē in nūo cū suo añte. ⁊ supponit p eadē. vt soz currit q̃ mouet.

Arguit Relatiuū diūsitat; nō ē relatīm g̃ male h; ponit p mēbro diuisiōis Añs pbat. qz relatīm ē recordatiuū sui añtis. sz qd ē diūsum nō ē recordatīm sui añtis. g̃ Dōm q̃ etiā relatīm diūsitatis simplr facit recordatōz sui añt; et iō simplr refert suū añs. sz nō supponit p añte. sicut relatiuū ydēptitatis Exemplū vt sortes currit ⁊ alius a sorte mouet. ibi illud relatiuū alius supponit p alio a sorte. tn̄ ibi etiā fit recordatio de sorte. cū dr alius a sorte. g̃ est relatiuū.

Relatiuoꝝ aūt idēptitatis.

Hic ponit aliā subdiuisionē istā. s. Relatiuoꝝ ydēptitatis q̃dā st; noia. vt q̃ q̃ qd. q̃dā pnoia vt ille Et sumit ista diuisio penes modos significādi cōes relatiuoꝝ. qz illa q̃ st; noia significāt p modū hit? ⁊ q̃etis ⁊ dēterminate appēhēsiōis. sz illa q̃ st; pnoia significāt p modū indeterminate appēhēsionis. ⁊ h; ē verꝝ. qn̄ p se ponūt. qz pnoia accepta in dēmīratōe ⁊ relatōe st; magis dēmiata q̃z sua añtia. sicut ista ayax venit ad troyā ⁊ ille puguit ē magis dēmiata q̃z illa ozō i q̃ loco relati ponit suū añs. sicut ista ayax venit ad troyā ⁊ ayax puguit. qz dubiū ē an dē eodē st fmo vel nō vt infra dicetur

Relatiuoꝝ pronoialiū que.

Tunc subdiuidit alteꝝ membꝝ dicte diuisionis. dicens. Relatiuoꝝ pnominaliū. quedaz sunt reciproca. vt sui sibi. Alia st; non reciproca. vt ille idem. Et est ratio subdiuisionis ista: quia relatiuū substantie potest duplr supponere pro eadem re in nu-

mero cū suo añte. Uno⁹ absolute. ⁊ sic est relatiuū nō reciprocū. Alio⁹ ꝑm quandā ꝓpetatē ꝑm quā ꝓuenit relatiuis spēalis modus referēdi suū añs. ⁊ sic ē relatiuū reciprocū.

Queritur Quid sit relatiuū reciprocū Dōm ꝙ relatiuū reciprocū ē qd refert sbam agētez sb mō patiētis. vt cū dr. sortes pcurit se. ibi sor. ē sba agēs. ⁊ significat ꝙ hoc relatiuū se ꝑ modū patiētis. qz ꝑ modū illi⁹ in q̄ suscipit actus agētis. Uñ aliud ē eē patiēs ⁊ hze modū patiētis. qz cū dr iohes ꝓtrahit. ibi iohes ē bñ patiēs. sz nō hz modū patiētis. q̄a mod⁹ patiētis sp̄ significat in obliq̄. ⁊ nō in recto

Queritur Quare sui caret noiatiuo Dōm ꝙ iō. qz sui ē ꝓnomē reciprocū qd supaddit patiēti modū patiētis. mod⁹ āt patiētis repugt ntō. qz mod⁹ patiētis significat in obliq̄. Et si dicat. su⁹ sui deriuatiuū ē reciprocū. ⁊ tñ hz ntm. Dōm ꝙ hz su⁹ deriuatiuū habeat ntm. tñ in illo ntō nō est reciprocū. sz in obliq̄s tñ. vt cū dr. sortes diligit suas vaccas ibi suas ē reciprocū ⁊ ponit in obliq̄. qz in accusatiuo plis nūi

Ex predictis añt patet.

Hic infert q̄dam correlaria. Primū est ꝙ oīa relatina sbe ydēptitatis nō reciproca referūt eādē rē in nūo cū suo añte ⁊ supponūt ꝑ eadē re in nūo. Ex isto correlario applicādo oēs diuisiōes sup̄dictas talis elicit regula. q̄ etiā infra ponit de suppōe relatiuorū. ꝙ relatiuū sbe ydēptitatis nō reciprocū supponit ꝑ eodē sicut suū añs. vt sortes currit q̄ monetur. ibi q̄ supponit discrete Aliud exēplū vt ois hō q̄ currit monet. ibi q̄ supponit ꝛofuse sicut suū añs Tūc infert scdm correlariū. dr. Q̄ maior significat certitudo ꝑ relatiuū ydēptitatis q̄z ꝑ suū añs loco relatiui positū. sīlā cū dr. ayax venit ad troyā ⁊ ayax puguit. dubiū ē vtrū sit idē ayax q̄ venit ad troyā. ⁊ q̄ ibidē puguit vel nō. sz qñ dr. ayax venit ad troyā ⁊ idē puguit fortit. tūc est certior sentētia.

Arguit Nomē ē certi⁹ q̄z ꝓnomē. q̄ meli⁹ dr ayax veit ad troyā ⁊ ayax puguit. q̄z ꝙ diceret. ayax venit ad troyā ⁊ idē puguit. Añs ꝓbat. qz nomē significat determīate. sed ꝓnomē significat ꝑ modū indeterminate apphensionis

Dōm ꝙ ꝓnomē extra relatōem ⁊ demōstratōem est incertius noīe. tñ in relatōe est certius noīe

Arguit Maior fit certitudo p nomē ppriū q̄z p nomē alienū. ergo ē etiā maior certitudo p añs q̄z per relatiū positū loco añtis. Dōm q ex pte eq̄uocatōis latētis est minor certitudo. qz maior est eq̄uocatio in ppryis noibus. q̄z in alienis.

Volet āt dubitari. vtz de.

Pic circa dicta mouet vnaui dubitatōnem de relatiuis ydēp/ritatis. z ē talis. vtz de ceptio facta ex diuersa relatōe fiat fm eq̄uocatiōem vel fm aliā fallaciā: Et tria facit. primo pbat q̄ tuor rōnib⁹. q nō sit fm eq̄uocatōez Secō pbat q nō sit fm amphibologiā. vt sufficēter patz in textu. Tercio infert ꝛclusiue q sit fm ꝛpōem z diuisionē vtz de ista ppōe hō videt asinū. q̄ ē rōnal nāpbi q̄ pt referri ad hoiez. z sic ē sensus ꝛposit⁹ z ver⁹. aut pt referri ad asinū. z sic ibi ē sensus diuisus z falsus.

Notandū Q̄ q̄ncunqz sunt duo añcedētia eq̄ apta ad relatiuū. tūc relatiuū referēdo ppiq̄us facit sensum ꝛpositū. Et referēdo remoti⁹ facit sensuz diuisum. In dicto tñ exēplo relatiuū referēs añs remoti⁹ facit sensum ꝛpositū. z referēs añs sibi ppinq̄us facit sensū diuisuz. Q̄ rō est. qz añtia in isto exēplo nō sunt eq̄ apta. sz primū añs apti⁹ ꝛstruit cū relatiuo eo q ꝛuenit secū in casu. z ḡ facit sensus cō/positū. aliud añt facit sensum diuisum. eo q discōuenit cū eo in casu. z sic min⁹ apte cū relatiuo pt ꝛstrui

Arguit Relatiuū magis apti⁹ ꝛstruit cū illo añte cuz q̄ primi⁹ ponit: sz hoc ē illud añs asinū. Dicēdū q hoc ē verz si cetera stē paria. sicut hō ē asin⁹ q̄ ē rōnal. qz ibi q̄ apti⁹ ꝛstruit cū asino eo q ambo stē noiatiui casus. z ḡ dz ꝛstrui cū prio añte. sz in pdicto exēplo primi⁹ añs ponit in obliq̄. vtz dōo. hō videt asinū q̄ est rōnalis

Arguit Qui eq̄uocat in dcā orōe. ḡ in ea ē fallacia eq̄uocatōis. Añs pbat. qz pt capi. p hoīe aut p asino Dōm q ibi nō eq̄uocat. qz lz ibi sint diūsa añtia: tū in illo relatiuo q̄ manet eadē rō relatiōis. qz sp ē recordatiuū rei añlate q̄ ē rō relatiui. ḡ relatiuū q̄ in dcō exēplo nō eq̄uocat. z illa ē tercia rō text⁹. sz alie tres pñt facilr sumi ex lra z idē ꝛcludūt

Deinde. Pe. hys. pbat q̃ in dcō exēplo nō sit amphibologia sic Ubicūqz est fall'a amphibologie ibi ē ꝓstructio vni' cū codez sed in dcō exēplo nō ē ꝓstructio vni' cū vno. sed cū diūsis. ergo ibi nō est fall'a amphibologie. Maiorē pbat ꝗtualiter in lra per oēs modos amphibologie. exēplū de ꝑmo. vt liber Aresto. exē/plū secūdi. vt littus arak. exēplū tercij. vt scit seculū. Minor ē nota. qz referk ad hoiez vel ad asinū. Tūc infert ꝓclusiue. q̃ ibi sit fall'a ꝓpōnis z diuisōis qd̄ sic pbak. qz vbicūqz ē receptō. p uenies ex eo q̃ vnū pt ad diūsa referri ibi ē fall'a z receptio ꝓpositōis z diuisōis. sed sic ē hic. cū d̄z. hō vider asinū q̃ ē rōnalis qz ibi q̃ pt referri ad diuersa. s. ad hoiem z ad asinū. g̃ ibi ē ꝓpō aut diuisio. Et hoc est ꝓcedendū

Relatiuū substātie idēpti

Postq̃z determinauit de relatiuo substātie ydēptitatis diffini/tiue z diuisiue. Hic ꝓnr agit de relatiuo substātie diuersitatis. Et est rō ordinis ista. qz idem est ante diuersum. z vnū est an/te multa. sed relatiuū substantie ydēptitatis refert eandē rem ī numero cum suo ānecedēte. ergo relatiuū substantie ydēptitatis precedit relatiuū diuersitatis quod supponit pro alia re in nu/mero. Unde relatiuum substantie diuersitatis est quod refert eandem rem in specie cum suo antecedēte. z supponit pro alia re in numero: vt sortes currit z alius disputat. Deinde ponit re/gulam de relatiuis diuersitatis que talis est. Relatiuū diuersi tatis additum superiori facit ipm inferius. z additum inferio/ri facit ipm superius. vt animal est superius ad hominē. si iam animali addatur relatiuū diuersitatis. z etiam homini. tūc fit homo superius ad animal. vt cum dicit. aliud ab animali cur/rit. ergo aliud ab homine currit. ibi arguitur a parte subiectiua ad suum totum siue a specie ad genus. z non sequitur. aliud ab homine currit. ergo aliud ab animali currit. quia non valet cō/sequentia a superiori ad inferius. Et simile est si negatio negās aut infinitans addatur superiori vel inferiori. quia tunc etiam facit de inferiori superius z ecōtra. vt bene sequitur. hoc est non animal. ergo est non homo. z non ecōtra. quia non homo est il/lud a quo non cōuertitur subsistendi cōsequentia. ergo est su/perius. Exemplū de negatōne negante. vt hoc non est animal er go non est homo, sed non ecōtra.

Queritur Que sit rõ q̃ relatiuũ diuersitatis hz istã vim vt dr regula Dõm q̃ ista. qz aĩal quod ẽ superi⁹ sine negatõe ẽ in pl⁹ q̃z inferi⁹. s. hõ. Et g̃ q̃ñ vtriq̃z addit negatõ tũc plus negat in supiori q̃z in inferiori. g̃ inferi⁹ fit superi⁹. mõ relatiuũ substãtie diuisitatis includit in se negatõez. g̃ totũ istud dictũ resoluit ad negatõz q̃ plus inuenit in superiori q̃z in inferiori. ⁊ sic plus negat in supiori q̃z in inferiori. g̃ superius fit inferius. ⁊ ecõtra

Arguit Aristo. dr ĩrto thopicoꝝ q̃ nõ entis nõ sunt genera neq̃z spẗs. sz negatõ ẽ nõ ens. g̃ ñ pt facẽ ex supiori inferi⁹ ⁊ ecõtra Dõm q̃ q̃zuis nõ entia nõ sint ꝓprie genera vel spẗs. habẗ tñ modũ generis ⁊ spẗi. ⁊ sic freq̃nter illõ q̃ ẽ magis cõe dicim⁹ esse gen⁹. ⁊ illud quod ẽ min⁹ cõe dicim⁹ esse spẗm. nõ q̃ sint ꝓpe spẗs ⁊ genera. sz qz hñt modũ spẗi ⁊ generis.. Et sic dr phs q̃ ens opinat esse gen⁹ entis ⁊ nõ entis. nõ q̃ sit vex gen⁹. qz ẽ equocũ analogũ ⁊ nõ vniuocũ. sz qz hz modũ generis eo q̃ est magis cõmune

Arguit Qñ dr. est nõ aĩal g̃ est nõ hõ. ibi ẽ argumẽtuz ab oppositis in ecõtrario. qz arguit a destructõe ñtis ad destructõz ãtis. g̃ nõ arguit ibi ab inferiori ad supi⁹ Dõm q̃ q̃zuis ibi sit ñia in ecõtrario rõe negatiõis oppositie affirmatõi. tñ ꝓtualr arguit ibi ab inferiori ad supius. mõ nõ ẽ incõueniẽs q̃ in eadẽ orõe sint diuerse hĩtudines logicales. ꝓm tñ diuersa. ⁊ sic ẽ ibi eadẽ ñia materialr. sz nõ formalr

De relatis idẽptatis solet.

Hic pnit regulã de relatiuis ydẽptitatis q̃ data ẽ ab antiqs. ⁊ est talis. Nulla ppõ inchoata a relatiuis ydẽptitatis hz ñdcõriã

Queritur Utꝝ ppõ inchoata a relatiuo habeat ñdictoriã Dõm q̃ sic. qz iste ñdicit ille currit ille nõ currit. ⁊ tñ incipiunt a relatiuo. Et q̃ ppõ inchoata a relatiuo habeat ñdcõriã sic pbat. qz q̃cquid ꝓtingit affirmare de aliq̃ etiã ꝓtingit negare de eodẽ. ⁊ ecõtra. vt dr pmo piher. sz ꝓtingit verbũ de relatiuo affirmari. g̃ ꝓtingit verbũ de eodẽ negari. vt ille currit ille nõ currit Sed a rõ. oĩs enũciatio vna simplr hz ñdictoriã ppõem. sed ppõ inchoata a relatiuo est vna. ergo habet ñdictoriã. Maior pt pmo periher. Minor pbatur. qz ibi

nō pdicatur multiplex neqz pdicanꝫ plura de vno aut vnū de plibus q̄ est vna. ⁊ p ꝯsequens ppositio inchoata a relatiuo habet ꝯtradictoriā. Tercia rō Omni affirmationi ē negatio opposita ⁊ ectonra Ergo affirmationi inchoate a relatiuo est negatio opposita. Aīs est phi pmo periher. vbi dicit. Quicqd ꝯtingit affirmare. etiā ꝯtingit negare.

Ar Negatio in contradictoriis. debet negare totū qd affirmatio affirmat. sed relatiuū habet dependentiā ad suū antecedens quā dependētiā negatio in ppone nō tollit ergo ppositio inchoata a relatiuo nō habet ꝯtradictoriā. Et istud est motiuū antiqꝝ qui hanc ptē nituntur defendere. Dōm q subiectū ppōnis inchoate a relatiuo habet duplicē ꝯpationē. vnā habet ad verbū cui subijcit. aliā habet ad suū aīs. tūc dr q negatō in ppōe inchoata a relatiuo debet attendi penes respectū relatiui ad verbū. ⁊ nō p respectū ⁊ habitudinē relatiui ad aīs. Rō huius est qr affirmatio ē enūciatio alicuius pdicati de aliq̄ subiecto. Negatio autē alicuius pdicati ab aliquo subiecto. Et sic patet q negatio ⁊ affirmatio debent attendi penes habitudinē pdicati ad subiectū ⁊ nō penes habitudinē relatiui ad aīs. qr pmus respectus ꝯuenit subiecto inquātū subiectū ē. qr sic dicit semp in ordine ad pdicatū. secundꝰ aūt respectus ꝯuenit subiecto nō inq̄tum subiectū est. sed vt relatiuū. ⁊ sic sibi accidit.

De relatiuo idētitatis nō

reciproco. ⁊c. Hic ponit regulā de relatiuis idētitatis nō reciprocis que talis est. Omne relatiuū substantie idētitatis nō reciprocū supponit p eadē re in numero cum suo aīte. vt hō currit ⁊ ille ē sortes. sensus est q hō currit. ⁊ ille hō est sortes. Et dr notanter nō reciprocū qr relatiuū reciprocū nō hz eandē suppositionē cū suo antecedente. vt si dicatur omnis hō videt se. non est sensus q oīs homo videat omnē hominē. sed q quilibet homo videt se. Ex quo patet q loco relatiui reciproci nō licet ponere suū aīs sic loco relatiui nō reciproci

Ar Regula nō est vera. Assūptū pbatur qr ꝯtingit aīs supponere ꝯfuse. ⁊ tū relatiuū discrete. Probat sic dicendo oīs hō currit ⁊ ille mouet. Dōm q ille pōt capi dupl'r Uno mō demōstratiue. ⁊ sic supponit discrete. Alio mō relatiue ⁊ sic supponit gēra sui aūtis. qd aīs pus positum refert. Uū patet q p/

nomina fm se nō supponunt. sed qñ ponūtur in demōstratione. ⁊ relatione sic suppositionē sortiuntur.

Habito de relatiuis substā

tie ꝓsequēter Hic postq̄z expediuit se de relatiuis sube. ꝓnter in vltimo capitulo tractat? suppōnuz incipit determiare de relatiuis accidentiū. Rō ordinis est qz subā ꝓcedit accidens sed relatiuū sube refert añs qd̄ fcat p modū qd̄ quid est vel p modum sube. sed relatiuū accidētis refert añs qd̄ fcat p modū denomiationis. i. p modū accidētalis dispositionis. ergo relatiuū substātie ꝓcedit relatiuū accidētis. Et relatiuū accidētis ē qd̄ refert. eandē rem p modū denomiationis. i. p modū accidētalis dispositionis. vt sortes est albus. ⁊ talis ē plato. Ut denoiare ē aliquod subiectū accidentaliter disponere vt dicendo hō ē albus ibi hoc nomē albus denomiat hoc subiectū. s. hominē esse albū Unde tres sunt drne inter relatiuū sube ⁊ accidētis · Prima est qz relatiuū substātie refert eandē rē p modū vniuocationis sed relatiuū accidentis refert eandē rem p modū denomiatōis . Secūda est quia relatiuū sube refert suū antecedens p modū sube. ⁊ relatiuū accidētis refert iuū antecedens p modū accidētis. Tercia est qz relatiuū sube refert eandē rem in numero. sed relatiuū accidētis refert eandē rem in specie tm̄ cuius rō est qz accidens fcatū p antecedens ⁊ p relatiuū sunt in diuersis subiectis sed idem accidens numero nō pōt esse in diuersis subiectis et h̄ ideo qz accidēs capit numero sitatē a subiecto. si ergo sint plura sbiectā oz pl'a accētia ē nūo cū accēs nūat ad nūositatē sbiectoꝝ

Arguit Relatiuū accidētis refert eandē rē in numero. cū suo antecedēte. ergo nō solū refert eandē rem in spē. Añs pbatur dicēdo sortes ē albus mō ⁊ talis fuit heri. ibi talis refert eandem rē in numero cū suo añte. qz est eadē albedo que fuit heri in sorte ⁊ hodie. Dōm q̄z relatiuū accidētis refert suū antecedens dupl'r. Uno? fm q̄ h̄ accidens ē in diuersis subiectis ⁊ p ꝓpationē ad diuersa subiecta. ⁊ sic semp refert aliā rem in numero a suo antecedente quia idem accidens in numero non potest esse in diuersis subiectis. Alio modo refert accidens vnius subiecti sub diuersa tm̄ differentia tpis . tunc dicitur q̄z relatiuū accidētis qd̄ refert antecedēs p cōpationē ad diuersa subiecta semp refert aliā rē in numero q̄z suū añs. qz idem accidens numero nō pōt esse in diuersis subiectis, sed bn̄ idem

accidens in specie. sed relatiuũ referens accidẽs p cõpationez ad idem subiectũ bene refert idem accidens in numero. mõ text⁹ intelligitur de relatiuo accñtis p ꝓpationẽ ad diuersa subiecta.

Relatiuoꝝ autẽ accidẽtis.

Hic diuidit relatiuũ accidẽtis. nã aliqd̃ est idẽtitatis vt talis. ⁊ aliud est diuersitatis vt alter. Unde relatiuũ accñtis idẽtitatis est quod refert eandẽ rẽ in specie cũ suo añcedente ⁊ supponit p eodem cũ suo añte vt sortes est albus ⁊ talis est plato. Relatiũ accidẽtis est qd̃ refert eandẽ rẽ in specie cũ suo antecedẽte ⁊ supponit p alia re in specie vt sortes ẽ albus ⁊ alteriusmodi ẽ plato. vbi alteriusmodi ẽ relatiuũ añtis diuersitatis ⁊ refert albedinẽ. sed supponit p alio colore ab albedine. scz blauio vel nigro.

Notãdũ

Qz relatiuũ idẽtitatis siue subẽ siue accidẽtis semp refert suũ añs in recto. vt sortes ẽ albus ⁊ talis est plato. Sz relatiuũ diuersitatis siue subẽ siue accidẽtis refert añs suũ in obliquo. vt sortes currit. ⁊ alius a sorte

Queritur

Qũo drñt alter alius ⁊ aliud. /disputat. Dñm q̃ sic qz alius dicit diuersitatẽ suppositalẽ. vt alius pater alius filius alius spũs sanctus. Sed alter dicit diuersitatẽ accñtalẽ. vt sortes est albus ⁊ alter ẽ iohãnes ⁊ etiam idem põt esse alterũ a seipso. vt sortes sedens ẽ alter a seipso stante. Sed aliud dicit diuersitatẽ essentialem vt pater i diuinis non est aliud a filio in diuinis.

Relatiuoꝝ accidẽtis ydẽp

Hic ꝓdiuidit pmũ mẽbꝝ dcẽ diuisiõis scz relatiua accñtz idẽptitatis di. Relatiuoꝝ accñtiũ idẽptitatz qd̃dã ẽ q̃litatz vt q̃l' tal' aliud ẽ q̃ntitatis. vt quãt⁹ tant⁹. ⁊ ẽ qd̃ refert suũ añs p modũ mẽsure ⁊ ẽ duplex. Uã qd̃dã ẽ relatiũ q̃ntiatis ꝓtinuꝝ. vt tãtus quãt⁹. Aliud discrete. vt tot q̃t. Relatiuoꝝ q̃ntitatz discrete. aliud ẽ notiale. vt q̃t tot. aliud adũbiale vt totiẽs q̃tiẽs. Tũc finaliẽ poit vnũ notabile qd̃ valet ad ꝓgnoscẽdũ q̃ aliq̃ relatiua etiã sũt remãtiua ⁊ redditiua siue rñsiua. Et dicit q̃ ista tal' q̃l' quãt⁹ tãt⁹ tot ⁊ totidẽ ⁊ sic de alijs. hñt triplicẽ naturã. qñqz em sunt remãtiua ⁊ h̃ qñ dñr ad pñtia. vt talis ẽ paul⁹. remãndo iohãnẽ qñqz dicñtur rñsiua. ⁊ h̃ qñ ponũtur p⁹ interrogatõem vt q̃lis ẽ paul⁹ rñdet talis Et qñqz sũt relatia ⁊ h̃ qñ sine remãtione ⁊ interrogatõe. pferũt vt q̃l' ẽ paul⁹. talis ẽ iohãnes.

Ersonalis suppositō

est acceptio. Iste ē secūdus tractatus ptialis hui⁹ septimi Pe.his. in quo ꝛtermiaturus ꝛ ampliatōne. ꝛ postea in quarto ꝛ restrictōe resumit diffōem suppōnis psonalis prius positā ꝛ similr diuisionē. subiungens aliā diuisionē ꝓposito ꝛseruientē. q̄ diuidit in ampliatā ꝛ restrictā dicens. Suppō psonalis ē acceptio termini cōis ꝓ suis inferiorib⁹ cuius alia ē ꝛtermiata ꝛ alia ꝓfusa. vt ꝑius patuit Et hic diffinit suppōem psonalē ad ꝛnotandum q̄ ampliatio fūdatur in suppōne psonali ꝛ nō in alia suppōis spē.

Querit Quare tractat⁹ suppōnū ꝑcedit tractatū ampliationū. Dōm q̄ ō. qz cōioza ꝛ magis ꝓfusa sunt prioza. sed suppō ē passio cōior ꝛ ꝓfusior q̄z ampliatio. g⁰. ꝛē. maior pbat qz inata ē nobis via pcedendi a cōiorib⁹ ad spāliora. minor pbatur. qz ampliatio habet solū fieri circa vnā spēm suppōnis. s. circa suppōem psonalē. sed suppositio hz multas spēs. g⁰ ē cōior vt bñ sequitur hoc ampliat ergo supponit. sed non ecōtra. Scdo qz ampliatio in sua diffōne assumit suppositionē. ne ergo pcedat ex ignotis ꝑmittit suppōnes.

Querit Quare ampliatio ꝑcedit restrictionē. Dōm q̄ ideo qz ampliatio ē pfectior ꝓprietas q̄z restrictio ergo ꝑcedit. Ālis patet qz ampliatio augmētat suppōem: ꝛ restrictio diminuit. sed augmentatio ducit rē ad pfectā quātitatē. et diminutio ducit rē ad impfectā q̄ztitatē. ergo patet ordo.

Querit Quid sit subiectū hui⁹ tractatus. Dōm q̄ terminus ampliabilis. Rō est qz ē q̄d ꝓmunissimū in tali scia ꝓsideratū cui passio pñtis tractatus ꝓuenit. g⁰ est subiectū illius tractatus. Nam passio huius tractatus ē ampliatio passiua. qz pe. his. hic ꝛtermiat q̄ mō termi⁹ āpliat ꝛ ñ q̄o ampliat. Et format sic ꝛmōstratō q̄ q̄d extēdit a minore suppōe ad maiorē ḣ ampliat sz termin⁹ ampliabilis ē h mōi. ergo terminus āpliabil ampliat: ibi in ꝓclusiōe ꝑtur passio ꝛ suo subiecto in ꝓcreto. qz in abstracto ꝛ eo verificari nō pōt. Illa cm̄ nō est bona p̄dicatio termin⁹ ampliabil ē āpliatio. Nec pōt ēmi⁹ ampliās cē sbct⁹ qz āpliatio ō q̄ ḣ ꝛtermiat fundat solū in suppositione psonali sed termin⁹ āpliās nō supponit psonaliter. qz nō suppoit. ꝛ ō ꝛtermiat ḣ ō āpliatōe passiua que ꝓuenit termino

ampliabili.

Ar In isto tractatu ponit diuisio termi ãpliãtis. g nõ solũ de termiat hic de termio ãpliabili. Dõm q termi ãpliãs accipit dupl'r. Uno absolute ⁊ fm se. ⁊ sic nõ ꝓsiderat hic. Alio accipit vt habet ordinẽ ad terminũ ampliabilẽ. ⁊ sic ꝓsiderat h qz scia nõ solũ ꝓsiderat subiectũ. sed etiã ea que habent ordinez ad subiectũ et ꝓncipia eius.

Ar Suppõ est passio termi. g nõ ampliatio. Cõsequẽtia tenet qz ab vno nõ pñt plura egredi. Dõm q vez est q suppositio ⁊ ãpliatio nõ egrediũtur ab vno. qz suppõ est passio termini ꝓcantis substãtiue. ⁊ ãpliatio est passio termi supponẽtis ꝓsonal'r. Uel dõm q nõ est incõueniẽs plura ab vno ꝓcedẽ q/

Ar Dispate passiones nõ fundãt in seinuicẽ. sed suppõ ⁊ ãpliatio st hmõi. g ampliatio ñ fundat in suppõe. Dõm q nõ sunt in seinuicẽ dispate. sed vna dependet ab alia. ⁊ in ea fundat sic et risibile fundat in sensibili. ⁊ ergo ista passio ãpliatio fundat in suppõe sicut inferius in supi ozi. qz iste tractat hz se ꝓsequẽter ad tractatũ suppõnũ. et g cõtrahit subiectũ istius tractatus suppõnũ.

Querit Quare hic diffinit suppõem ꝓsonalẽ. Dõz q ideo qz ampliatio ⁊ restrictio sunt quedã passiones fundate in ꝓpõne ꝓsonali. ergo eã hic diffinit ⁊ diuidit. sed in tractatu suppõnũ diffinita est tanq̃ spẽs suppõnis. h añt diffinit eo q est fundamentũ ampliatõis ⁊ restrictiõis. Ex quo ptz q termin singularis supponẽs discrete. aut termin suppo nẽs natural'r vel simpl'r nõ ãpliat. Rõ primi qz ampliatio extẽdit terminũ a pauciorib suppositis ad plura. sed termin singularis nõ hz plura supposita. ergo nõ põt ãpliari nec restringi. Rõ secõi qz termin supponẽs natural'r accipit ꝑ se ⁊ sine addito. sed termin ãpliabilis vel restringibilis semp accipit cũ adiũcto. s. cũ termio ãpliante vl restrigente. Rõ tercij qz ampliatõ est extẽsio termi cõis ad plura supposita. sed termin supponẽs simpl'r nõ hz ordinẽ ad supposita. qz capitur ꝑ natura simplici.

Ar Termin suppo /vt dictũ fuit supius in suppõibus. nẽs natural'r põt ãpliari ⁊ etiã restringi. g ãpliatio ⁊ restrictio nõ solũ fundãt in suppõne ꝓsonali: Ans ꝓbat cũ dicit hõ põt currere ibi hõ ãpliat ⁊ añq̃ ampliat suppõit natural'r qz

qñ hō p se stat supponit naturaliter. Dōm q̃ termin⁹ supponēs natural'r nō ãpliat nec restringit. sed qñ iã ãpliat aut restringit. tūc amplius nō supponit natural'r sed psonaliter vt hō currit.

Cōtra. Supponēs natural'r restrigit. cū dz. hō ē aial qz re/stringit stare p pñtib⁹ tm̄ z sic ãpliat sic restrigit. Dōm q̃ tal' termin⁹ cōis supponēs fm modū enūciādi fm q̃ adiūgit cop'e d pñti sic bñ restrigit z fz illū modū enūciādi ec supponit psonal'r z nō natural'r tñ fm rē enūciatā tal' termin⁹ nō restrigit p ꝓbū sb stantiū qd ē pñtis tpis. imo tale ꝓbū in illa ꝓpōne absoluit a tpe. qz extrema illi⁹ ꝓpōnis fm Albertū z alios nō respiciūt se. tpaliť sz inuitabil'r: z ꝓpetue z hñt adiuicē ꝓpetuā hītudinē q̃/lem verbū sb'' ec̄ ꝑnotat fm eos qz est dicit talē vnionē q̃lem extrema reqrūt. Dici⁹ tñ nos fm verā opinionē doctoris sci q̃ hō nō supponit ibi natural'r. qz suppō natural' fm cundē nō fit in ꝓpōne sz extra ꝓpōem in termino. scz ꝑ se sumpto.

Ar Termin⁹ discret⁹ pōt ãpliari z restringi vt antixps pt ec̄ sortes alb⁹ currit. ibi ei anxps ãpliat z sortes restrigit. Dicendū q̃ dupler ē ãpliatio nã q̃dã ē respectu suppositoꝝ. z talis nō ꝓuenit termio discreto. qz tal' nō hz supposita. Alia ē respectū tpoꝝ z ipropꝛie dicta z sic termin⁹ singl'aꝛ pt ãpliari. sz qz pe. his. poit pestea ãpliatōem respectu tpm vbi nō est solū ãpliatio. q̃ ad tpa. sed etiã q̃ ad supposita. g⁰ termi⁹ singl'aris nō ãpliat ꝓpꝛie. Cōtra Termi⁹ discret⁹ pt restrigi q̃ ad supposita g⁰ etiã ãpliari. cū ãpliatio z restrictio hñt fieri circa eandē spēz sup positionis. Añs ꝓbatur in ista oꝛōne. Joānes Andree Jo. colonie. ibi iohes restringit stare p ciue coloniēsi. z filio Andree z ñ p alio. Dō. q̃ ki⁹ discret⁹ discrete tēt⁹ vniuoce sūpt⁹ ñ pt ãpliari neqz restrigi sz eqꝛuoce sumpt⁹ bñ pt limitari z determiari p ali qd determians z limitans suã eqꝛuocatōez. Et nota q̃ amplia/tio etiã nō hz fieri circa suppōem simplicē. qz oīs ãpliatio vl' est respectu suppositoꝝ vel respectu tpm. sz termin⁹ supponēs sim/plicit nō pt ãpliari neqz q̃ ad supposita neqz q̃ ad tpa. q̃ rē. Mi noꝛ ꝓbat qz termi⁹ supponēs simpl'r sp sumit vno z eodē mō. s p re vl' abstracta a suppositis. z a tpe. qz eē vl'is nō cadit sb tpe ergo termi⁹ tal' supponēs simpl'r. neqz ãpliat q̃ ad tpa neqz q̃ ad

Ar Termin⁹ supponēs simpl'r ãpliat. Assūptū. suppōita ꝓbat dicēdo hō necio ē spēs. Dōm q̃ licz posset bñ ãpliari q̃ ad tpa tm̄ nō tū pōt ãpliari q̃ ad supposita. mō termin⁹ qui

ampliatur ad supposita ⁊ tpa simul vere ampliatur.

Arguit Dis termin⁹ cōis pōt āpliari q̄ ad suppositā. sed termin⁹ supponēs simplr ē termin⁹ cōis. g̃ ampliat quo ad suppositā. Maior pbat qr termin⁹ cōis ꝓcat plura ad q̄ pōt extēdi. Dōm ad minorē qr termin⁹ ōr cōis dupliciter. Uno⁰ qr ꝓcat aliqd cōe. ⁊ sic termin⁹ supponēs simplr dicit cōis termin⁹. Alio⁰ ōr cōis qr hz ordinē actualē ad plura inferiora ⁊ suppositā. ⁊ sic termin⁹ supponēs simplr nō ōr cōis quia si sic tunc esset ampliabilis.

Suppositionū personaliū

Ponit scdam diuisiōem suppōnis psonalis hz magis ad ppositū dr. Suppōm psonaliū aliq̄ ē āpliata. aliqua est restricta Rō diuisionis est. qr in omni suppōe psonali ponit vel sig⁷ amplians aut restringens. Si pmū sic ē suppō psonalis ampliata. si secundū sic est psonalis restricta.

Querit Qūo differat hec diuisio suppōnis psonalis ab illa diuisione qua diuidit in determinata ⁊ ꝛfusam. Dōm q̄ hec diuisio ē posita hz vt diuisio sbiecti in accidentia. qr restrictio ⁊ ampliatio fundant in termio supponente psonaliter sicut accns in suo subiecto Etiā ista ē diuisio extrīseca termini supponētis psonaliter. qr ꝛuenit sibi a termio ampliante vel restringente. sed alia diuisio prius data ē diuisio generis in suas species qr psonalis suppositio dicit acceptabilitatem qua termin⁹ pōt capi p suis inferioribus et hoc ꝛtingit dupliciter vt patuit.

Arguit Diuisio textus nō datur p opposita ergo nō est bona. Aūs pbat qr āpliatio ⁊ restrictio stz vnū ⁊ idem qr ꝛueniūt vni vt cū dicit hō albus pōt currere nā ibi hō ampliat per hoc verbū pt ⁊ restringit p hoc nomē albus. Dōm q̄ opposita pnt eidē bene cōuenire. nō aūt respcū eiusdē sed respectu drūsoz. ⁊ hz fit ī ppōe assūpta Sz dicēs ibi ē Am. ⁊ Re. respectu eiusdē. qr respectu pt qd. s. āpliat ⁊ restrīgit pmū est manifestū sed scdm patet qr est pntis tpis. Dōm q̄ hoc ꝛbū pōt capit dupl'r. Uno⁰ gra sue ꝛcatōnis q̄ ē tps ⁊ sic restrīgit Alio⁰ gra sue ꝛcatōis q̄ ē poña extēdens se ad pns ⁊ ad futuz ⁊ sic āpliat p pntib⁹ ⁊ futurz ⁊ ñ p pteritz qr ad ptēita nll'a ē poña

Restrictio est coartatio.

Hic diffinit mēbra dicte diuisiōis ⁊ ꝑmo restrictōz qd iō facit qz āpliatio ⁊ restrictio sunt opposite passiōes termi mō opposita iuxta se posita magis elucescūt ⁊ sic hic nō diffinit restrictōez tanqz ꝛ ea sit ꝑncipalis intētio sz vt veniam⁹ in cognitionē sui oppositi scz āpliatōis. Dicit g⁹ restrictio ē coartatio termini cōmunis a maiori suppositōe ad minorē vt cū dr hō albus currit Deinde diffinit āpliatōz hic ꝑncipaliter intentā dicēs. ampliatio est extēsio termi cōis a minori suppositōe ad maiorē vt cū dr. hō pōt ēe aūrꝑus. In q̄ diffōne extēsio ponit loco generis ⁊ capit transsumptiue deinde addit termi cōis qz termin⁹ discret⁹ ꝑpe nō ampliat nec restringit. Sed vltima ꝑticula ponit ad drām

Ar Extēsio ē passio q̄ztitatis ⁊ realis g⁹ma /restrictionis: le ponit ꝑ gñe āpliatōis q̄ ē ens rōnis. Dōm q extēsio capitur dupl'r. Uno⁹ ꝑprie ⁊ sic ē realis dilatatio q̄ztitatz ⁊ sic nō capit hic. Allio⁹ sil'itudinarie ad sil'itudinē extēsionis realis. e: sic capit hic qz sic in extēsione reali aliqd extēdit ad maiores dimēsiones sic etiā in āpliatōe termi⁹ cōis extēdit a minori ambitu suppositoꝝ ad maiorē suppositoꝝ ambitū. Et nō ē incōueniens q diff⁹ dat ꝑ metaphorā q̄ñ diffinitū sumit methaforice sī

Arguit Termin⁹ discret⁹ suppoit minori /cut hic fit. suppōne q̄z termin⁹ cōis sed discret⁹ termi⁹ non pōt supponere cōiter g nō ꝑt fieri transitus a minori suppōne ad maiorē. Dōm q illa extēsio dr fieri in eadē spē suppōnis ⁊ ñ in diuersꝑ spēb⁹ qz idē ē teri⁹ q̄ dr extēdi a minori suppōe ad maiorē

Ar Una suppō nō est maior alia. ergo nō pōt termin⁹ sic extēdi. Dōm q suppō capit dupl'r. Uno⁹ neutral'r ⁊ sic capitur in tractatu suppōm ⁊ sic argumētū vez ꝑbat qz oēs spēs suppōnis coequeue ponūtur sub suppōne. Allio⁹ capit passiue. ꝑ supposito ⁊ sic aliqua suppositio dr maior alia. qz q̄ñqz aliqs termin⁹ stat ꝑ plib⁹ suppositis q̄z ali⁹ ⁊ sic capit ḣ suppositio.

Ar Significatio nō pōt extēdi. ergo nec etiā suppō passiua. Tenet ꝟntia qz suppō fundat in ꝓcatōne. Dōm q duplex ē ꝓcatio scz ꝑmaria ⁊ scdaria. sz de ꝓcatōne scdaria hic intelligit. qz scdaria ꝓcatio termini cōis ē ꝓcatio suppositoꝝ Et sic ēē extēdit termi⁹ q̄ āpliat qz talis extēdit q̄ ad tpa vel supposita q̄

sunt significata p terminū cōmunem.

Arguit Termin⁹ nō ꝓcat tp̄us. g̃ nō pōt ãpliari ad di uersa tpa. Dōm q̃ q̃uis termin⁹ ãpliabil' non ꝓcat nec cōꝓcat tp̄us tñ ꝓcat rē q̃ est in tpe. ⁊ p hoc pt ãpliari pro rebus que sunt in p̄senti tpe p̄terito aut futuro ꝓm exigentiã termini ampliantis qui habet extēdere ⁊ ampliare.

Ar Cōtra exēplū tert⁹ pōt est ꝟbū p̄ñtis tp̄is. g⁰ restringit et p ꝓñs nō ãpliat. Dōm q̃ hoc ꝟbū pōt accipit dupl'r vt etiam p̄us dictū est. Uno⁰ grã ꝓsignificatōnis q̃ ē p̄ñs tp̄us ⁊ sic restringit. q⁊ oīe ꝟbū p̄ñtis tp̄is gzã ꝓnotati restringit. Alio⁰ accipit gzã ꝓcatōis q̃ ē poña ⁊ sic ãpliat ad p̄iens ⁊ futur.

Ar Pōt ꝓcat potentiã. sz poña est solū in p̄ñtib⁹. g̃ gzã ꝓcatōnis etiã restringit. Dōm q̃ duplex ē poña. Prīa ē logical' sine nō repugnãtie. ⁊ talis poña nō ꝓcat rē realē. sed solū nō re/pugnantiã rei. Et ex hoc ōr ens eē possibile qd nō hz repugnantiã ad esse. ⁊ sic capiēdo pōt ꝓm talē poñaz ãpliat etiã p futuris q⁊ nō repugnat futuro. Alia ē potētia phisica ⁊ tal' potētia si/gnificat rem realē. vt risibile est qualitas realis ⁊ sic poña solū repit ur in p̄sentibus ⁊ sic nō capitur hic.

Querit Utrū risibile hic ãpliat dicēdo hō est risibil'. Dōm q̃ risibile accipit dupl'r. Uno⁰ vt ꝓcat potentiã phisicã q̃ est ꝫ scḋa spē q̃litatis. ⁊ sic nō ãpliat q⁊ so/lū ꝓuenit p̄ñtibus. Alio⁰ capit risibile vt ꝓcat poñaz logicã ⁊ ñ repugnãtie ad actū ridendi ⁊ sic ꝓueit p̄ñtib⁹ ⁊ futuris ⁊ sic am

Ar Ex diffōe sequerek q̃ hic eēt ãpliatio omis hō /pliat. currit. Seq̃la ꝓbat q⁊ ibi hō extēdit a mīore suppōe ad maiorē. q⁊ cū dicit q̃dã hō currit aliq̃s hō currit ibi hō suppoit p minorib⁹ q̃z cū dr ois hō currit. Dōm q̃ ibi nō est extēsio. q⁊ extensio habet fieri p signū extensiuū aut ãpliatiuū modo hz nō est signū ampliatiuū sz distributiuū. ergo ibi ē distributio ⁊ nō ampliatio q⁊ sunt diuerse passiones sibinuicē nō subordinate sicut suppō ⁊ ãpliatio. g⁰ etiã ꝫbēt a diuerk attēdi scz distributio a signo distributiuo ⁊ ãpliatō a signo vl' a ꝓmio ãpliatiuo.

Ampliationum alia fit pez

Hic poit duas diuisiōes ãpliatōis. prīa oñdit p q̃s ptes oroīs pōt fieri ãpliatio. q⁊ dak p signa q̃ ãpliãt. ⁊ ē ãpliatōnū q̃dã fit

p nomē vt hoīem esse albū est possibile. alia fit p ꝓbū vt hō pt esse albus. alia fit p aduerbiū vt hō necessario. est aīal. alia fit p ꝓticipia ꝓscendentia a ꝓbis potentib⁹ āpliare. vt hō est potens esse añrpus. Uñ sufficientia pt sic sumi. nā ois āpliatio fit p als qd sig⁹ āpliās. vel g⁹ tale ē ꝓclinabile aut ideclinabile. Si ꝛ⁹ sic ē āpliatio q̄ fit p adūbiū. Si ꝑmū hoc ē dupl'r qz vl' ꝑcat per modū habit⁹ ꝛ ḋetis. aut p modū flux⁹ ꝛ fieri. Si ꝑmū sic ē ampliatio facta p nomē. Si secōm ḣ est dupl'r qz vel ꝑcat actū distantē a sba. ꝛ sic ē āpliatio q̄ fit p verbū. aut ꝑcat actū vnitū sbe ꝛ sic est ampliatio facta p ꝓticipium.

Querit Qño differēter āpliāt possibile ꝓtīgēs ipossibile ꝛ necē. Dōm q̄ possibile ꝛ ꝓtigens āpliant p pñtib⁹ ꝛ futuris suppositis ꝛ nō p ꝓteritis. qz ad ꝓterita nulla est potētia. qz illud qd ē in poña pt esse in actu. sz ꝓteritū nō pōt esse in actu. sed necesse ꝛ ipossibile ampliant p oī drña tē poris quia qd necessario est semp est ꝛ quod impossibile est nūq̄ est.

Ampliationū quedaz fit.

Hic poit aliā diuisionē di. Ampliatōm q̄dā fit respectu suppositoꝝ ꝛ q̄dā respectu tpm. Ampliatō respectu suppositoꝝ est qñ termin⁹ sumit p pl'ib⁹ suppositis vigore āpliatōis q̄z añ āpliatōem. vt cū dr hō pt esse añrps ibi hō āpliat ad suppositā tā p̄sentia q̄z futura. Sz āpliatō respectu tpm. ē qñ termin⁹ extēdit p plurib⁹ aut p oib⁹ differētijs tpm. vt hō necio ē aīal. hoiem ipossibile est esse asinū ibi necessario ꝛ impossibile āpliāt hoiez ad omnē differentiā temporis.

Notādū Qz āpliatō dr dupl'r fieri tpm. ꝑmo qz fit absolute. i. arrestricte p oī drña tpis vt ḣ hō necessario est aīal. ꝛ sic dr in tertu esse āpliatio respectu tpm. Alio⁹ dr āpliatio respectu tpm fieri restricte ad aliqd tpus. ꝛ sic dr talis āpliatio in tertu nō respectu tpm sed respectu suppositorū quia ibi capit terminus p multis suppositis in ordine ad aliquas differentias tpm.

Ar Illa diuisio nō dat p opposita igit nō valet Tenet ꝓnntia qz oppositio ē radix diuisiōis. Añs ꝓbat qz idē nō diuidit ꝓtra seipm. sz āpliatio q̄ est respectu tpm etiā ē respectu sup-

positoꝝ. Dom q ãpliatio capit duplr. Uno p ãpliatõe ppríe dicta q est respectu tpm ⁊ suppositoꝝ sil. ⁊ sic hec diuisio nõ dat p oppositas res sz p oppositas rõnes eiusdẽ reiqz ãpliatõ dz respectu suppositoꝝ qñ prio ⁊ p se fit extẽsio termi q ad supposita licet exprimiti q ad aliqua tpa. sz dz ãpliatõ respectu tpm qñ termin⁹ accipit paliquibus suppositis in ordine ad oẽs drãs tpm Alio⁰ accipit ãpliatio iproprie p ampliatõe q ad tpa tm. ⁊ sic etz distinguntur mẽbra simplr. nã quedã est ampliatio respectu tpz que nõ est respectu suppositoꝝ vt ibi sortes põt currere.

Querit Utrũ hic hõ ãpliat dicẽdo hõ est ens in opinione vel hõ est imaginat⁹. Dom q ista ꝓba accipiũtur duplr. Uno⁰ fm q diminuit rõem illoꝝ q̃b⁹ addũtur. ⁊ sic est sensus hõ ẽ ens in opinione. i. nõ est ens exñs sed est tm ens in opinione. ⁊ sic nõ ampliant sed solũ diminuũt rõz illoꝝ q̃bus addũt ⁊ sic nõ manet suppõ siue ꝓcatio pfecta ĩ illo termino cui adiũgit. Alio⁰ psideranꝫ fm q nõ diminuũt rõez aut excludũt exñtiaz actualẽ eoꝝ quibus adiũgunt ⁊ sic ãpliãt terminos q̃b⁹ addũt. Nã pt q̃s opiari, illd qd realr existita pte rei

Querit An hõ hic ãpliat. hõ põt currere. Et videt q nõ quia valet tm sicut hõ habet potentiã currendi. sed ibi hõ nõ ãpliat. ergo nec in prima. Dom q illa ppõ accipit duplicit. Uno⁰ vt est vna ppõ categorica d simplici inherentia ⁊ est sensus. hõ potentiã habet currendi. ⁊ sic hõ ñ ampliatur. qz sic possibile dicit potentiã phisicã. Alio⁰ capit put ẽ vna modalis modificata p istum modũ possibile ⁊ est sens⁹ hõ pt currẽ id ẽ hoiez currẽ ẽ possibile ⁊ sic pt dic poñaz logicã siue nõ repugnantie. ⁊ illo modo hõ ampliatur ibi p possibile.

Circa predicta querit de hoc sophismate

Hic mouet vnum sophisma ad cuius partes vtrasqz arguit ꝓcludens pro pte negatiua q sit simpliciter falsum Et sic Petrus hispanus circa istud tria facit. ꝓmo probat ipm. secdo iprobat. tercio soluit. Primo probat sic. illud quod ẽ vel erit impossibile põt esse verũ. ergo impossibile põt esse verũ Cõseqntia tz ab exponẽtib⁹ ad expositã. sz añs pbat qz añxpm ñ fuisse p⁹ tps suũ erit ipossibl'er mõ pt eẽ vex. g ipossibl'e pt eẽ fm. 2⁰ iprobat sophisma sic q̃cq̃d pt eẽ ꝓz ẽ possi. sz iposs. pt eẽ

vez g̃ ipossibile ē possibile. Cōsequētia tenet in darij. ⁊ ꝓñia est falsa qz ibi ē ptio oppositi d̄ opposito g⁰ aliq̄ pmissaz nō maior ergo minor. sz minor ē sophisma. g̃ sophisma ē falsum. Tercio soluit rōem pbantē istud sophisma negando ꝓñtiā simpl'r. ⁊ rō est qz ē palogismus factus penes fallatiā accidētis. ⁊ hoc sic oñdit qz in omni fallatia accñtis sunt tria. s. subiectū accñs ⁊ attributū. ⁊ illa tria sūt in illo argumēto: quia cū dr. qd̄ est vel erit ipossibile. tāgit res subiecta. sed cū dr ipossibile tāgit accidēs scz ipa ipossibilitas ⁊ vtriqz. s. tā rei sbiecte q̄z accñti attribuit illud attributū. scz posse eē verū qd̄ vni cōueit ⁊ nō alteri. ⁊ qz attribuit illi cui nō ꝓueit. ppterea ibi cāt fallatia accidētis.

Querit Quare mouet hic istud sophisma: Dd̄z q̄ iō qz illi q̄ ponūt istud sophisma eē vez dicūt ipm esse verū grā āpliationis. qz pōt āpliat terminū iuxta quez ponitur p pñtib⁹ ⁊ futuris. ⁊ tūc apparet aliqd̄ futurū ipossibile esse vez sic videtur sophisma esse verū.

Ar Sophisma est distinguendū. g⁰ nō ē simpl'r interimendū. Añs pbat qz qñcūqz aliqd̄ hz duplex ꝓcatū puta materiale ⁊ formale ⁊ si sibi aliquid cōuenit p materiali qd̄ sibi nō ꝓuenit p formali. tūc tale ē distinguēdū. sz sic ē hz cū dr ipossibile pōt eē vez. g̃ sophisma dz distingui. Dōm q̄ ipossibile capit dupl'r. vno⁰ fm q̄ psuppoit ꝓcatōz in termio. s. vt qñ termi⁹ i se hz formā ipossibilitatis ⁊ sic nunq̄z ipossibile est verū. Alio⁰ accipit put adhuc nō hz formā ipossibilitatis in se. ⁊ sic ipossibile pt eē vez sic āt nō capit ipossibile in sophismate. Rō ē qz āpliatio fundat in suppōne que psupponit ꝓcatōem in termio suppōnēte. g⁰ optet q̄ ipossibile ibi capiat in sua ꝓcatōe scz p ipossibilitate sine ꝓcatione possibilitatis. Et tūc posita tali ꝓcatōe impossibile nunq̄z pōt esse verū. Et sil'e ē d̄ istis ppōnib⁹ sanct⁹ in celo erit peccator in terra. senex erit puer que oēs sunt false.

Ar Istaē distiguēda. albū pōt eē nigz g⁰ ista ipossibile pt eē vez. ꝓña pbat a sil'i. Dōm q̄ nō est simile. quia in prima materiale potest separari a formali et substare alteri formali. sed in sophismate materiale nō potest separi a formali. qz qd̄ semel substetit forme ipossibilitatis hoc nunq̄z pōt substare forme possibilitatis qz si sic tūc ñ dicēt ipossibile sz possibile. vñ duplices sunt ppōes d̄ ipossibili q̄dā sl̄ in q̄b⁹ ptū dicti nō ꝓueit subie/

to dicti. ⁊ tales nõ sũt distinguẽde sed sunt simpl'r false. ⁊ sic so/
phisma est fallum qz esse verũ nũq cõuenit ipossibili. Alie sunt
ppõnes de impossibili in quibus ptã dicti ꝓuenit cũ subiecto.
dicti siue in q̃b⁹ materiale separat a formali ⁊ tales sunt distin/
guende vt patet de illa albã põt esse nigrũ

Notãdũ Qz aliq̃ distinguũt istud sophisma ⁊ di/
cũt illud in sensu diuiso p materiali remo/
to esse verꝫ ⁊ nõ ppinquo sed hec distinctio ẽ incõueniẽs qz hoc
materiale remotũ nõ substat formali ipossibilitatis. nã si sic ca/
peret sophisma posset eẽ verꝫ. sz tale ipossibile nõ tenet sub for/
ma ipossibilitatis. ⁊ iõ nõ est impossibile nisi fm quid. Et ergo
Pe his. dicẽ in textu qñ arguit ad illud mãle remotũ q tunc fit
/fallacia accidentis.

Argo Qd erit ipossibile põt esse verꝫ er
go ipossibile pt esse verꝫ. Cõsequẽtia tenet qz ab eq̃ualẽte
ad eq̃ualens ẽ bona ꝓsequentia. Aliꝫ pbat qz antixpm nõ fuis/
se post tempus suũ erit ipossibile. ⁊ iã est verũ. Dõm q ibi nõ
arguit ab eq̃ualente ad eq̃ualẽs. ergo argumentũ nõ valet qz in
antecedente vna copula scz de futuro pcedit impossibilitatẽ. sed
in ꝓsequẽte sequitur ergo nõ equiualent. Sed ita deberet ar/
gui ipossibile qd erit potest esse verũ. ergo impossibile põt eẽ ve/
rũ. sed tunc antecedens est falsum.

ArUidet tñ q sic. qz põt ibi extẽdit ad psens ⁊ ad futuꝫ. gꝰ
sophisma grã ampliatõis ẽ verꝫ. Dõm q põt extẽdit.
ad psens ⁊ ad futuꝫ dñmõ tñ illud futuꝫ nõ habet in se formã
impossibilitatis qd tñ hic fit. qz est sensus. Impossibile qd est
impossibile qd erit põt esse verũ et sic est falsum.

De ampliatione que fitre

Hic poit duas regulas de ampliatõe. Et pma dat de ampliatõ
ne que fit respectu suppositoꝫ ⁊ est talis. Termin⁹ cõis suppo/
nens verbo habente vim ampliandi a se vel ab alio ãpliat ad ea
que pñt eẽ sub forma termi supponẽtis. i. sub fomali fcato ter/
mini supponẽtis. vt hõ põt esse aial vbi hõ ampliat ad oẽs qui
erũt declaratio pticulaꝫ sufficiẽter ptz in lra. Sed de ampliatõ
ne q̃ fit respectu tpis tal dat regula. termin⁹ cõis supponẽs vel
apponens ꝗbo hñte vim ampliãdi q̃ ad tpa ãpliat ad ea q̃ sũt
q̃ erũt q̃ fuerũt sb forma termi supponẽtis. vt hõ necio est aial.

vbi tā hō q̄z animal accipit p̄ hīs que semp erunt.

Querit Utrū termin⁹ positus a pte p̄dicati posset ampliare terminū positū a pte subiecti. Dōm p̄ prie q̄ nō nec ex se nec ex alio. rō ē qz termin⁹ āplians z āpliabil hūt se sicut ꝛtermīans z ꝛtermīabile z in illis nihil mediat vñ cū Alexāder dicit. Aut ꝓo subdes adūbia. innuit q̄ ꝛtermiabile. p̄cedit ꝛtermīationē z ꝛterminans sequitur immediate ꝛter/minabile.

Qr Utr ꝓba p̄teriti z futuri tp̄is āplient l̄ restringāt. Dōz q̄ pp̄rie restringūt z ip̄rop̄rie āpliāt. Q⁹ rō ē qz eodem mō termi⁹ restringit aut āpliat q̄ mō includit p̄catōez vni⁹ aut plurū tp̄m. Sz ꝓba p̄teriti aut futuri tp̄is ꝓp̄cant vnū tm̄ tp̄s z ip̄rop̄rie multa se⁹ in ordine ad suppōita. ergo pp̄rie restrin/gunt z ip̄rop̄e āpliāt. Exēplū vt ioh̄es amauit hoc ꝓ̄ificat p̄ p̄/teritis z p̄ p̄ñtib⁹ inq̄ztū hūt in se p̄teritōem actus. z q̄ztū i eis fuit p̄terit⁹ act⁹ amatōis. qz p̄ñs includit in p̄terito z futuro sicut rectū in obliq̄. z qz obliquū nō itelligit sine recto. g⁹ etiā termi nus supponēs ꝓbo p̄teriti z futuri tp̄is aliqū etiā stat p̄ p̄ñtib⁹ licet p̄ relatōem ad p̄terita z futura. Sz ꝓba p̄ñtis tp̄is simpl̄r restrin̄gūt qz solū includūt p̄catōez vni⁹ tp̄is.

Ar Clerbū p̄ñtis tp̄is āpliat. ḡ nō solū restringit. Alīs p̄bat qz cū dz hō currit ibi ē maior suppō q̄z si diceret hō alb⁹ currit. ergo cū dicit hō currit. ibi hō extēdit a mīore suppōne ad maiorē z p̄ p̄ñs āpliat gīa ꝓbi p̄ñtis tp̄is. Dōm q̄ ibi ē āpliatio z extēsio solū fm q̄d z respectiue sz nō p̄ pp̄rie dicta. qz āpliatio pp̄rie dcā fit p̄ aliqd̄ bñs virtutē āpliatiuā z extēsiuā q̄lē ñ hz ꝓbū p̄ñtis tp̄is qd̄ pp̄rie restringit ad vnū tp̄s. l. ad p̄ñs tm̄

Qr Utrū viuū z mortuū āpliant aut restringāt. Dōz q̄ viuū z mortuū capiūtur dupl̄r. Uno⁹ notal̄r z sic non ampliant. Alio mō p̄ticipialiter z tūc āpliant sicut p̄ticipia. Et hec de ampliationibus dicta sufficiant.

Appellatō est acceptō

Iste ē terci⁹ tractat⁹ p̄tialis h⁹ septimi in q̄ ꝛtermi nat pe. his. d̄ vna passiōe t̄mi q̄ dz appellatō. Et rō ordis illi⁹ tractat⁹ ad p̄cedētes ē. qz cōioza ꝓgnitōe nostri intellect⁹ sunt p̄oza. sz suppō z āpliatio hūt se in rōe nm/

gis cōis. ergo p̄cedūt appellatōem que ē tanq̄z min⁹ cōmune.
Minor patet q̄ minus amplians ⁊ supponens pñt ꝓcare tam
rem exñtem q̄z nō existentez. sed terminus appellans tm̄ ꝓcat rē
existentē ⁊ ideo chimera ⁊ antixp̄us nō appellant.

Queritur Quare appellatio p̄cedit restrictōez īmediate.
cū tñ restrictio ⁊ ampliatio hñt fieri circa idez
q̄ in eodē fundamento scz in suppōne ꝓsonali. ⁊ nō hñt sic fieri
circa idē q̄si eadē sint sed sic q̄ eidē insunt. nā termin⁹ q̄ amplia
tur etiā pōt restringi licet nō in eodē instanti. Dōm q̄ amplia/
tio ⁊ restrictio sunt exñtis ⁊ nō existētis. sz appellatio ē exñtis tm̄
⁊ est meditū subseruiēs āpliationi ⁊ restrictioni. mō habita noti
cia exñtis etiā faciliter pōt haberi noticia nō existentis. Etiā ap
pellatio est passio magis intrinseca termīo q̄z restrictio. intrinse
cū aūt est ante extrinsecū ideo tractatus appellationū p̄cedit tra
ctatū restrictionum.

Queritur Quid sit subiectū huius tractat⁹. Dōz q̄ ter
minus appellans vel appellatiu⁹. ⁊ appella/
tio ē passio termini appellātis. sed p̄ncipiū p q̄ dō oñditur passio
inesse subiecto est diffinitio subiecti. Vel etiā passionis in dēmō
stratione nō potissima ex q̄bus talis fit dēmōstratio. quicq̄d ac/
cipit p re exñte hoc appellat. sed termin⁹ appellans accipit p re
existente. ergo termin⁹ appellans appellat.

Arguit Termin⁹ appellans nō est p̄mo notū in hac sci
entia. ergo nō ē hic subiectū. Añs pbat q̄ ap/
pellatio est p̄us nota ⁊ prius diffinita. modo p diffinitōem res
in suis p̄ncipijs ēntialib⁹ ꝓgnoscit. Dōm q̄ licet appellatio p̄⁹
diffiniat. tñ termin⁹ ingredit eius diffōem tanq̄z aliq̄d p̄mo no
tū. q̄ omnis passio diffinit p suū subiectū tanq̄z p notiu⁹ quo ad
naturam. licet quo ad nos passio sit notior.

Ar Appellatio spectat ad iuristas. g⁰ nō ad dialogicū. Tenet cō
sequētia q̄ diuersi artifices hñt diuersa ꝓsiderare. Prete/
rea grāmaticus determiat de termio appellatio. g⁰ etiā d appel/
latōe. q̄ eius dē scie ē ꝓsiderare sbet⁹ ⁊ ei⁹ passionē ꝓpriā. Dōm
q̄ appellatio accipit q̄tuor mōis. Prio⁰ put ē vocatio alicui⁹
cāe ab inferiori iudice ad supiorē. ⁊ sic dicūt illi q̄ nolūt stare sb
dictate iferiorz iudicz ego appellor sic spectat ad iuristas Secdo⁰
accipit appella⁰ vt ē pulsio mltorz ī vnū. ⁊ sic grāmatici dicī illd
nom appellatīm q̄ d ē cōicabile plrib⁹ Tercio⁰ accipit appella⁰ p

accidentali. ⁊ extrinseca denominatione. ⁊ sic dr in denoiatiuoꝝ diffinitione. ⁊ fm illud nomē hñt appellationē. i. accñtalē denominationē. Quarto mō appellatio accipit put est noiatio rei exñtis. ⁊ sic diffinit hic appellatio. ⁊ tm̄ termini substantiui fcātes res exñtes appellāt. Uñ ptz q moderni dicētes tm̄ adiectia appellare accipiūt appellatōz tercio mō. sz dicētes tm̄ sbantia appellare accipiunt appellatōz quarto⁹. ⁊ sic nō ꝓtradicūt. qz equiuoce accipiūt appellatōem. modo ꝓtradictio debet fieri ad idem

Qr Uñ eliciat appellatio ꝗ diffinita. Dōm q ex pntz Aristotelis ex tercia ppietate sbevbi dr q ois pma sba sigt hoc aliqd. sed scda sba videt fcare hoc aliqd sub appellationis figura. qd pōt sic exponi. i. sub situdine nōiationis vel vocationis. sz nos noiam⁹ res fcatas p secūdas subas sicut pmas. Uñ appellatio hic acceptavenit ab appellor. qd est idē q nominor. qz nos nō vocam⁹ vel nominamus nisi res exñtes appellare. ⁊ sic accipit hic appellatio. Sed in diffōne denoiatiuoꝝ capit aliter apllatio. s. p accñtali denoiatione ⁊ iō ex illo passu nō sumit iste tractat⁹. qz sic solū adiectia appellarent. ⁊ nulla substātiua qd ē ꝓtra Pe. his.

Notādū Qz quattuor rōnib⁹ pbat q solus terminus substātiu⁹ appellat. ⁊ nō nomē adiect⁹ Prīa sumit ex rōne ordis. qz si adiectiua appellarēt. tūc tractatus appellatōnū pcederet tractatū suppositionū ⁊ ampliatōnuz. qz cōioza sunt poza. sed si termini adiectiui appellarēt sicut termini substantiui. ergo tractat⁹ appellatōis qui esset d cōiozibus pcederet duos tractatus pcedentes. Secūda rō sumit ex fūdamento ex quo trahitur iste tractatus. s. ex tercia ppietate substantie. vbi dr q ois pma suba fcat hoc aliquid. sz secūda suba videtur fcare hoc aliquid sub appellationis figura. ⁊ manifestum est q adiectiua nō appellant. qz si sic sequeret q adiectiua essent in pnto sube sed hoc ē falsum. g⁹ illud ex q sequitur. etiā si adiectiua appellarent. ergo fcarent hoc aliqd. vel videt fcare ꝗ aliqd. nō pmū qñ stz pme sbe. nec fm. qz nō sūt secūde sbe. sz nihil videtur fcare hoc aliquid nisi scda suba Tercia rō sumit ex diffōe appellatōis. qz dr q appella⁹ ē accep⁹ tmi p re exñte sz

adiectiua non significāt res existētes. sz res alteri inherentes.
Quarta rō sumit ex diuisione eiusdē. qz appellatō solū fit penes
tales tminos penes qs fit suppō. sz suppositō ē solū termi sbstā/
tiui z nō adiectiui. qz adiectiua copulāt. ergo nomē adiectiuū ñ
appellat, put appellatō ē logice ꝛsideratōis in h tractatu. z acci/
piendo appellatōem put sumit in tercia ꝑpetate sbstātie

Arguit Si scda sbstātia appellat h aliqd. g sigficat h
aliqd qd tñ videt esse faliuz. qz pma suba fcat
hoc aliqd z scda quale qd Dōm q fcatio capit dupl'r. Uno
p pmaria z scdaria fcatione sil'. z sic termin cōmunis pmaria
significatione fcat natūaz. z ex scdaria sigficatione fcat suppo
tuz. z sic termin ꝛis appellat hoc aliquid. Alio capit significa/
tio p pmaria fcatione tm. z sic scda suba non fcat hoc aliqd. sed
significat tm qle qd. Et hoc modo etiā non appellat hoc aliqd.
Determinādo igit de appellatione. tria facit Nā pmo diffinit ap/
pellationē. Scdo poit drñam ei a fcatione. z tercio diuidit ip
saz. Dicit g pmo Appellatio ē acceptō tmini p re exñte. In q dif
finitione ponit acceptio loco gnis. Deiñ dz termini ad drñam
orationū z sincathegorematū q non st termi: Dicit tercio pro re
exñte. ad denotādū q ficta non appellāt neqz adiectia z vlit non
entia. qz appellatio non ē aliud qz denoiatio rei existētis qz ni/
hil nomiam nisi res existētes. Et non addit termi sbstātiui qz
sufficient explicat cū dicit p re existēte qz tmin adiectiu non sig
nificat rē existētem sz in exñtez ergo non appellat zc.

Arguit Albedo z nigredo appellāt. z tñ non fcāt res ex
istētes g male dicit in diffinitione p re existēte
Dōm q lez ꝥm rē non fcāt res existentes. tam scdm moduz
significādi. qz significāt rē p modū p se stātis. Unde voces non
fcant res imediate a pte rei existētes sz res ꝛceptas. modo albe
existit i ꝛceptu qz ē no sbstātm. sz albū fcat rē ī existētē taz a pte
rei qz q ad intellectū ergo est adiectiuū z non appellat.

Ar Singularia non appellāt. g de deberz addi in diffinitione t/
mini ꝛis An tecedēs pb at qz singl'aria reliquēda st ab
arte. Dōz q singl'aria accipiūt dupl'r. Uno vt includūt in
aliq cōi. z sic de eis ē scia sic de ipo cōmuni. Alio accipiunt scdz
rōnem singularitatis z hoc dupl'r. Uno mō in ordie ad pdicata
realia. z sic de eis nō est scia. qz in scia debet esse certitudo. sz nulla
realis ꝑpetas pt ꝛuenire singularib. qz ille ꝑpetates singl'arū

oriunt ex pncipijs cōplexionalib⁹ q̄ st̄ variabilia. Alio⁹ accipi unt quātū ad pdicata rationis. ⁊ sic de eis ē scia in ꝯmuni ratione singularitat̄. qz sic ē aliqua ꝯmunis passio singularium scz q̄ possunt predicari de vno solo inuiduo.

Arguit Ex diffinitione seq̄ret q̄ termin⁹ supponēs simpl'r non appellarz Seq̄la pbat qz non accipit p re exīte sz capit p re vniuersali q̄ non existit. Dōm q̄ terminus supponēs simpl'r sig̃t rem vere a pte rei exīte q̄ ē in singl'ar bus licz scōm ꝯpletā rationē vl'tat̄ sit apd intellectū. qz natura ꝯmunis abstrahit p intellectū a singularib⁹. Et ergo dt auicenna q̄ intellcūs facit vniuersalitatē in reb⁹ est tam vez q̄ analogice appellatio ꝯuenit termio supponēti psonal'r ⁊ termio supponēti simpl'r fm q̄ analogice ꝯueit eis capi p re existente.

Arguit Tūc seq̄ret q̄ ficta ⁊ non entia appellarēt. Seq̄la pbat qz licz non existāt a pte rei existūt tam apd intellectū sicut terminus supponēs simpl'r. Dōm q̄ tripliciter est aliq̄d in itellectu. Primo sbiectiue sicut spēs intelligibiles ⁊ habitus vt scia grāmatica logica. ⁊ qd̄ sic est in intellectu non appellat si saltē significet concretie ⁊ ꝯcernit illd̄ in q̄ est licet si significet abstractiue posset appellare. Scdo⁹ aliq̄d ē in intellectu effectiue qz scz fit p intellectū vt chimera. ⁊ tale et̄ non appellat quādo nihil corrñdet sibi a pte rei. si aūt sibi aliq̄d corrñdet a pte rei vt dom⁹ sic etiā appellat Tercio⁹ aliq̄d est in intellectu obiectiue ⁊ sic vniūsale est apd intellectū sicut ꝯgnitum in ꝯgnoscēte. ⁊ qd̄ sic est in intellcū appellat. Ulī patet q̄ non ē sil'e de termio supponēte simpl'r ⁊ de fictis. qz vniūsale logicū, sive termin⁹ supponēs simpl'r est in intellcū sicut cognitū in cognoscēte ⁊ abstractū a matialib⁹ cōditōnibus. sic aūt nō est de fictis qz ipsis nihil corrñdet a pte rei ⁊ eorz ꝯceptus sūt frustra. et ergo ficta nō appellāt. Tūc ibi differt aūt. Poit drāz inē appellatōem fcatōem ⁊ suppōem. nā appellatō ē rīm de re exīte. suppō aūt ⁊ fcatio st̄ tā de re exīte q̄z nō exīte vt antixpus fcat et suppōit nō aūt appellat qz nō fcat rem exīte Et g̃ illa tria drāz q̄dāmodo sic ē supi⁹ ⁊ inferi⁹. nā vbicūqz ē appellatō ibi ē suppō et significatio ⁊ non econtra. qz multi sūt termi significantes et supponētes non tamen appellantes vt patet de fictis.

Appellatōnū alia est termi

Hic poit diuisioēs appellatioīs ⁊ cū ꝗ annectit regl̃as q̃uo dif ferēter termi appellāt supponūt ⁊ ꝓcant. ⁊ ꝗ infra ponit in q̃stio ne. Est g̃ ꝑma diuisio Appellationū alia ē t̃mini ꝑis vt homo alia ē termini singularis, vt sortes. Rō diuisionis ē qz appella/ tio ē ꝓpetas termi ⁊ t̃min⁹ ē dupl'r. qz ē aliq̃s termin⁹ discretus seu singl'aris ē aliq̃s ē termin⁹ ꝑis. g⁰ appellatō ē duplex vt pa/ tuit. tenz ꝑnūtia. qz passio diuidit ad diuisionē sui ꝓiecti.

Arguit Omis bona diuisio dz dari ꝑ opposita sz ista nō ē hmōi. g⁰ nō ē bona. Mior ꝓbat qz vl'e et suū singnlaē stz idē g⁰ nō sūt opposita. Dōm q̃ licz sint idem matial'r ⁊ ꝓm rē. qz eādē rē ꝓcant. drūt tm̄ formaliter ⁊ ꝓm rōez sufficit ergo q̃ diuisionis mēbra formaliter opponantur.

Arguit Sol⁹ termin⁹ singularis appellat. g⁰ alterū mē bz ē supfluū. Añs ꝓbat qz ille tm̄ ꝓcat rem ex/ istentem. Dōm q̃ licet terminus ꝑmunis ex primaria significa tione ndn appellat tamē ex secūdaria significatione appellat. qz tunc significat supposita. ⁊ sic accipit hic termin⁹ communis qui appellat ꝑ primaria ⁊ secūdaria significatione simul.

Appellatōnū termini cōis

Hic poit secdam diuisionē appellationis ⁊ ē ꝓb diuisio scdi mē/ bri dcē diuisiois. Dicēs appellationū ꝑium alia ē termini ꝑis ꝑ ipa rei communi ut q̃ termin⁹ habet suppositionē simplicē vt aial ē ge⁹ hō ē spēs. Alia ē termi cōis ꝑ suis inferiorib⁹ ⁊ t'lis ē q̃ termin⁹ habet suppōem ꝑsonalē. ut hō currit. Cā hui⁹ diuisiois ē q̃ termin⁹ cōis appellās accipit dupl'r. Uno⁰ pro re vniūsali ꝓcata ꝑ ipm ⁊ sic hz suppositionē simplicem. Alio modo accipit pro inferioribus et sic habet suppositionem personalem.

Querit Q̃uo drūter appellāt ꝓcāt ⁊ supponūt termi singulaēs ⁊ termi cōes Dōz q̃ termin⁹ singu/ laris idē ꝓcat supponit ⁊ appellat. s. vnū indiuiduū nūo Sz ter min⁹ cōis hīs suppōez simplicē idē ꝓcat pro eodē supponit et idē appellat. qz suppoit pro naīa ⁊ ꝓcat ⁊ appellat natūaz. Sed t̃mi⁹ hīs suppōz ꝑsonalē ñ idē ꝓcat suppoit ⁊ appellat qz ꝓcat ex ꝑmaria ꝓcatiōe natūā. sz suppoit ⁊ appellat rē singl'arē. vt hō currit ibi hō ꝓcat hoiez ī cōi ⁊ suppoit ꝑ suppositz tā exñtib⁹ q̃z ñ exñtib⁹ sz appellat tm̄ ad exñtes vt pz ex diffione appellatōis

Arguit Significatio suppositio ⁊ appellatō sūt diūse passiōes. g⁰ nō pūt ꝓueire eidē Dōz q nō sūt dispare passiōes sz vna sb ordiat alti. Et pūt diūse passiōes cō uenire vni ſbiecto matial'r accepto qd tn ē plūa formal'r. ⁊ sic ꝗ idē tmin⁹ matial'r fcat appellat ⁊ suppoit. formal'r āt nō est vn⁹.

Sed Unusq̃sqz tmin⁹ suppoit ⁊ appellat p eo qd fcat. sz ter/ min⁹ cōis supponēs psonal'r nō fcat suppōsita sua sz na/ turā cōem. g⁰ suppoit ⁊ appellat p natura ⁊ nō p suppositz. Ma ior pbat qz suppositō ⁊ appellatō piter sequūt significationem.

Dōm q sic dcm ē supius q̃nis primo ⁊ p se tmin⁹ ꝓis accipit p natura ⁊ fcat naturā cōem tn ex ꝓnti pt fcare suppōsita.

Notandū Qz fm modernos sic diuidit appellatō Appellatōnū alia ē matial' alia forlis cui⁹ rō ē qz fm eos ꝓcreta accntiū appellāt. ⁊ talia pūt accipi du/ plr. Uno⁰ p matiali Alio⁰ p formali. ⁊ sic etz appellāt matiale vl' formale. ⁊ ad ꝗ allegāt illā regulā Qñcūqz termin⁹ q appellat poit in ſbiecto tūc appellat p matiali. sz qñ poit a pte pti tūc ap/ pellat p forli. ⁊ fm hoc mltas ppōes verificāt ⁊ falsificāt. vt ista ppō. natūa intēdit mōstr ē falsa. sz ista ppō mōstr intēdit na/ tura ē vēa sz illa regula nō ē necia. qz tūc oēs ille ppōnes eēnt fal se. diligo pecuiaz diligo pecuias. Tn pdcā regula pōt admitti ppt ꝓgruentiā. qz natūa intēdit mōstr p matiali scz illd qd ē mōstr nō tn p forli sub rōe mōstri. Et tm de appellatōibus

Estrictō ē coartatio.

Iste ē tractat⁹ ptialis q̃rti hui⁹ septimi in q̃ postq̃z determiauit De. hiſ. de āpliatōib⁹ ⁊ appellatōibus Cōsequēter agit de restrictōib⁹. rō ordis ex supdic tis sufficiēter hri pōt. Primo ergo diffinit restrictōem dicens. Restrictō ē coartatō termi ⁊c. et poit coartatio loco gnis. qz est qdā cōmun⁹ q̃z restrictio eo q omnis restrictō ē coartatio sed non extra Et dz termi cōmunis ppter terminos singulares q. p/ prie non ampliāt nec restringunt. et aliud positum in diffinitō ne ponit ad dnām ampliatōis que facit oppositū.

Queritz Quid sit ſbcm hui⁹ tractat⁹. Dōz q termin⁹ restrigibl'is. ⁊ restrictō ē ei⁹ ppa passio ⁊ demō/ stratur sibi in esse p diffinitōez ſbiecti vel etz p diffinēōez ipsius

passionis. Et formak sic demõstratio p quã hẽtur sciẽtia in pñti tractatu. quicqd coartak a maiori suppõe ad minorẽ hoc restringik. sz termin⁹ restringibilis ẽ huiusmodi. g⁹ termin⁹ restringibik restringik. ibi em passio pdicak in concreto de suo subiecto.

Arguik Termin⁹ singlaris etiã rrstringik g⁹ non bñ dz in diffinitione restrictionis termini ois. Añs probak. qz cũ dz sortes albus currit ibi sortes restringik tm ad albos Dõm q dupl'r ẽ restrictio. qdã ẽ ad supposita. qñ termi nus coartak a plurib⁹ suppositz ad pauciora. z sic termin⁹ singula ris non restrigik qz non hz supposita. Alia ẽ q ad significata. et qz ẽmi⁹ singlarz equoce sigt plũa. sic qñqz restrigik ad vnũ sigtũ. de alla autẽ restrictione hic non fit mentio.

Notãdũ Qz restrictio principalr ẽ vtil ad tria. Prio ad oppositionẽ. qz ex natura restrict ois sci tur q iste due nõ opponũt Qis ethiops ẽ alb⁹ fm dẽtes. z null⁹ ethiops est alb⁹. qz alit restrigik ethiops in pma z in scda: Scdo valet ad ꝓfusionẽ. qz ista null⁹ hõ ẽ mulier dz ita ꝓuerti. ergo nulla mulier ẽ hõ mascul⁹ Rõ qz hõ in ꝓuersa tenebak pro masculis tm. g⁹ etiã in ꝓuertẽte dz sic teneri. alias cõuersio non eẽt bona. Tercio restrictio valz ad suppõem. qz hz ois hõ ẽ alb⁹ hõ suppoit tm p maribus z hz Qis homo est alba supponit pro feis tm. z hoc facit restrictio significata p pdicatum.

Querik Qũo drñter restrigak hz hõ. ddo hõ alb⁹ cur/ rit. z hõ currit. Dõm q in pma hõ stat p p/ sentib⁹ grã illi⁹ ubi currit. z stat p albis grã illi⁹ adiectiui albus In scda añt stat solũ p pñtib⁹ grã illi⁹ ubi currit positi a pte pdi cati. qd solũ restringit grã ꝓsigficati qd est tempus z nõ gratia principalis significationis.

Querik Utz hic sit restrictõ valde bñ Dõm q non Arguik q sic. qz ibi ẽ determiatõ. gibi ẽ restrictio Dõz negãdo ꝓñam. z rõ ẽ qz ibi arguik a supiori ad inferi⁹ af/ firmatie. Est ei determiatio supi⁹ ad restrictõem qz vbicumqz est restrictio ibi est determinatio sed non econtra.

Restrictõnũ alia fit per no

Hic ꝓñt didit restrictõcz z ñ didik restrictõ passia sz actia. qz re strictõ passiua fũdak i suppõe. sz uba ñ supponũt. q tm hz ponũt

mẽbꝛ in ista diuisiõe.g⁹ signũ ē q restrictõ passiua ḥ ñ diuidit. Dicit g⁹ Restrictõm alia fit p no⁹. vt cũ ōr hõ alb⁹ Alia p ver⁹ vt hõ currit. Alia p pticipiũ. vt hõ legẽs currit. Alia p implicationẽ. vt homo q ē albus currit. Ex q̃ ptz q Pe his. ñ solũ ḥ ꝛ/ termiat ꝛ termino restricto. sz etꝫ ꝛ termino restringẽte in ordie tñ ad tmi⁹ rstrictũ. gḥ oñdit q q̃dꝛuplicia stꝫ restringẽtia in ista

Arguit Omnis bona diuisio ōz eē bimẽ / diuisione bris. ꝫ ista ñ ē hmõi g ꝛc. Dō q oīs bona diuisio gñis ix suas spẽs immediatas ōz eē bimẽbꝛis. sz ñ oz ꝛ aliꝰ diuisionibz. sz sufficit q reducāt ad bimẽbꝛē. sic ē ꝛ ista. vt pz p sufficiẽtiã istaꝝ spẽꝝ. Nã omnis restrictio fit p aliq̃ō conplexũ aut in conplexũ. Si pri⁹. sic fit p implicationẽ. si icōz. ḥ ē duplicit. vel ḥ se hz p modũ habitus ꝛ q̃ctis. sic fit p no⁹. vel p modũ fluxus ꝛ fiẽi. ꝛ ḥ duplicit. vel distãtis a sõstãtia. sic fit p ver⁹ aut indistantis a substantia. ꝛ sic fit p pticipium.

Arguit Aliq̃ ē restrictio q̃ fit p pronoⁿ g⁹ mẽbꝛa diuisionis ñ euacuãt totã natũaz diuisi Aliꝰ probat sic dicẽdo. iste hõ currit. ibi iste restrigit hoiez. ꝛ trahit ipm a cõitate ad singularitate Dō m q ē duplꝛ restrictõ. vna ē ꝫ rez et mõm stl. Alia ē scōz rẽ tm. mõ p⁹ mõ pno⁹ nõ restrigit sz scdo⁹ ꝛ q̃ restrictõe ḥ nõ fit mẽtio. Cui⁹ rõ ē qꝛ mod⁹ restrigẽdi ꝛficit pnoi. qꝛ mod⁹ ꝛtmiatõis ꝛ restrictõis ē q restrigẽs ōz postponi restricto. pno⁹ ãt pponit Et q ḥ nõ fit pp̃e dcã restrictõ pz qꝛ restrictõ ōz fieri in vna spẽ suppõis. s. psonali qꝛ oīs tmi⁹ restrict⁹ suppoit psonalr. mõ cũ ōr. iste hõ currit. ibi hõ suppoit discrete

Arguit Adũbia restrigũt gadhuc disio ē insufficiẽs qꝛ nihil ōt ꝛ eis Aliꝰ pbat qꝛ ꝛtmiare in grãmatica ꝛ restringẽ in logica idẽ stꝫ. sz adũbia ꝛtmiant in grãmatica g restringũt in logica Dō q ꝛtmiare ꝛ restringẽ nõ stꝫ penit⁹ idẽ. sz hnt se sicẽ magꝫ cõe ꝛ min⁹ cõe. ꝛ sic adũbia bñ ꝛtmiant sz nõ rstringũt Cui⁹ rõ ē qꝛ restrigẽs coartat ꝛ ꝛtmiat tmi⁹ suppõnẽtẽ. adũbia ãt ñ ꝛtmiãt termi⁹ supponẽtẽ. sz ḥ⁹ qō sigt p mõz fluxꝰ ꝛ fiẽi qō ñ pt supponẽ. gnec pt restrigi p adũbiũ lz bñ ōtiari

Ar Adũbia ãpliãt g rstrigũt. tz pña. qꝛ oppoita hnt fiẽi ẽcaidẽ Dō q lz adũbia qñqz ãpliãt ex pñti. ꝛ mi⁹ pricipaliꝫ sez solũ illa adũbia q ꝛtmiant ppõez dcã. sz tñ nũqz restrigũt. qꝛ ñ pnt addi tmio rstrigibl qꝛ adũbia solũ ꝛtmiãt ḥbat pticipia

q̃ ñ pñt ꝓstrīgi lz bñ ãpliari. ꝛg⁰ dd ē ad pbatōez q oppoita hñt
fiēi ēca idē sz ñ p idē. ꝛ h̄ fit in ppoito ꝛ ãppliatōe ꝛ restrictōne

Restrictōnū factaꝝ per no

Hic sbdīdit primū mēbꝝ pdcē diuisīōis dicēs Restrictōm fcāꝝ
p nos alia fit p inferi⁹ additū supiozi. vt al' hō currit. Alia fit p
drāzeēnalē aduenētē gñi. vt al' rōnale Alia fit p adiectīm accñtz
additū sbctō vl' sbstātio. vt hō alb⁹ Et fūdamētū diuisīōis ē in
h̄ qz mi⁹ ꝑē sp restrīgit magz cōe. ñ etz ꝓcīū mēbꝝ intelligit ꝛ ad
iectio accñtz ꝑis. qz risibile ñ restrigit hoiz. qz eqz mlt̄z inē sic hō

Arguit Restrictō nō pt fiēi p additōem spēi vl' inferio
ris suo supiozi. g⁰ primū mēbꝝ ē supfluū Añs
pbat qz omē restringēs ē ꝛminās. ꝛ oē ꝛminās ē adiectinū.
qz ꝛminare ē ꝛpēdentiā rei specificaē. ꝛ h̄ nō pt fieri p aliud q̃z
p adiectiuū. g⁰ spēs q̃ ē sbstātiuū nō hz ꝛtinare Dd q licz in
feri⁹ vel spēs nō sit adiectiuū hz rē. ē tamē adiectiuū. hz officium
qz exercz offi⁹ dīne qd ē ꝛtinare potētialitatez ꝛ ꝑfusiōez gene/
ris. Qd ãt species tūc exercz offi⁹ dīne pz p alexādrū dicentez q
quādo est aliq̃ dcō eq̃alens duab⁹ in ꝓcando. si tūc addat vni
illaꝝ cui eq̃alz tūc stat p reliq̃. ꝛ sic est h̄. qz hō eq̃alz istis dcō
nib⁹ animal ꝛ rōnale. quādo g⁰ addit animali tūc stat p rōnali
tātū. Et si dicat dīna etiā nō ē adiectiuū. g⁰ nō pt spēs grā dīne
restringē Dd q ꝛtīminās ē adiectiuū vel hz rē vel hz mo⁹. mō
licet dīna non sit adiectiuū hz rē ꝛ mo⁹ simul. ē tamē adiectiuū
hz mo⁹. qz dīna hz mo⁹ ē q̃litas lz hz rē sit sba saltē dīna sbalis

De restrictōne facta per no

Hic ponit q̃sdā rgulas ꝛ restrictōe pdcās diuisīōes ꝛclarātes.
Et ponit tres d restrictōe fcā p nos Prima ē oē nos nō diminuēs
nec habēs viz ãpliādi a se vel ab alio additū ĩno magz ꝑmuni
ex ead pte restringit ipz ab ea q̃ exigit sua fca⁰. vt cū dz animal
hō currit. ibi hō restringit animal ad stādū p hominib⁹ tātū Di
cit notāter non diminuēs ad remouendū nomina diminuētia
q̃ non restringūt sz potiꝰ corrūpūt ꝛ ꝛstruūt ꝛminū cui adduntur
Dz nō habens vim ãpliādi ad remouendū nomina ãpliatiua.
vt possibile nccārū. Et dz vlteri⁹ additū ex eadez pte. qz si addē
tur ꝛmino q̃ ad diuīsas ptes tūc ꝓstringēt q̃ ad fcatōez. vt cū dz
hō ē alb⁹ ibi alb⁹ ꝓstrīgit hoiz q̃ ad ꝑfcatōz q̃ ē genus masculinū

Notãdũ Q⁹ pticipiũ ⁊ ꝓbũ dr̃ñter restrigũt. qz pti cipiũ restrigit ĩminũ q̃ ad e⁹ ꝓncipale sig̃ tũ sz ꝓbũ restrigit q̃ ad ei⁹ ꝓsignificatũ qd̃ ẽ tps. Rõ diũsitatz ẽ qz pticipiũ ꝓcat actũ vnitũ sbe. ⁊ g⁰ ñ intelligit copl'a inĩ no⁹ ⁊ pticipiũ. mõ ĩmin⁹ restrigẽs addit⁹ ĩmino restricto ex eadẽ pte restrigit ipm q̃ ad ꝓcatõem vt patebit in regl'a. sz ꝓbũ ꝓcat actum distãtẽ a sba. tõ inĩ ipz ⁊ no⁹ intelligit copl'a media. ⁊ sic ꝓbũ intelligit poni ĩ ordie ad no⁹ qd̃ restrigit. sz restrigẽs additũ ĩmio restricto ex alia pte restrigit ipz q̃ ad cõꝓcatũ vt etz d̃t ĩcia regula

Arguit Qñcũqz ĩmmineto addit ĩmia ñstrictõnũ bili restrigit ipz. sz cũ d̃z hõ mortu⁹ ĩmmineto addit ĩterminabili ex eadẽ pte. g⁰ ibi ẽ restrictõ Dõm q ꝓpl'r ẽ ĩterminatõ scz sup addẽs ⁊ ẽ q supaddit formã realẽ suo ĩterminabl'i. ⁊ ois tl'is ĩtermiato addita termio restrigibili ipm restigit vt hõ alb⁹. ibi alb⁹ addit hoĩ vnã realẽ formã. ⁊ ad illã formã ipm restrigit. Alia ẽ ĩterminatõ diminuẽs. ⁊ ẽ q diminuit rõem illi⁹ cui addit quãtũ ad suã ĩnoiatõem. ⁊ ꝓm talẽ ĩtermi natõem fit restrictio. vt cũ d̃z ethiops ẽ alb⁹ ꝓm dẽtes. ibi enim illa ĩterminatõ alb⁹. ꝓm dẽtes diminuit ĩnomiatõem simpl'r dictã ethiopis ab albedie Tercia ẽ ĩtermiato distrahẽs siue p̃ uãs suũ ĩtermiabl'e a sua pricipali ꝓcatõe ⁊ rõem eius tollit. vt cũ d̃z hõ mortu⁹ hõ pict⁹. nã ibi hõ trahit extra suã ꝓpriã natu rã q ẽ eẽ aial rõnale. Et ille due vltie ĩtermiatões nõ pñt restri gere terminũ cui addñtur. cui⁹ rõ est. qz restrictõ passiua fundat in suppõne psonali sz psonal' suppõ fundat in ꝓcatõe ꝓpria termini. g̃ ĩmi⁹ q̃ ñ hz suã ꝓpriã ꝓcatõez ñ pt suppone aut ãpliari l' restrigi. vt fit qñ addit ĩio d̃ĩa⁰ diminuẽs distrahẽs aut alienas

Bciẽdũ q; min⁹ ꝓmune.

Hic poit vnũ notabl'e p ĩcl'atõe regl'e pdcẽ. ⁊ pz eẽ rõ regl'e dicẽs q sp min⁹ cõe restrigit mai⁹ cõe tã ĩ eẽnalib⁹ qz ĩ accñtalib⁹ vt al' hõ. hõ alb⁹ Et si dicit g̃ alb⁹ ñ restrigit hoiez qz alb⁹ ñ ẽ min⁹ cõe in ordie ad hoiez cũ pl'a sint entia alba qz sint suppoita hois Dõz q alb⁹ vt restrigẽs hoiez ẽ min⁹ cõe qz hõ. pt tñ ĩ vna accep tõe eẽ magz cõe. Nã alb⁹ cõpat ad duo. Uno⁰ ad alios coloẽs si bi oppoitos. s. nigr blauiũ ⁊ sic ad alios. ⁊ sic alb⁹ ẽ min⁹ commune qz homo ⁊ restrigit hoiem. qz homo ꝓz se pt eẽ niger ⁊ medio colẽ colorat⁹ Alio⁰ alb⁹ pt ꝓpari ad oia suppoita l' sbctã q̃bz in est

sicut ad lapidē lignū ⁊ sic de alijs. ⁊ sic ē magis cōe q̄z hō ⁊ restrin
gīt p hoīez ad certa sbiecta alba. ⁊ sic ē ibi restrictō mutua. qz vm
restringit alterū ⁊ econtra. qz vnū q̄ ad aliq̄d excedit alterz in cō/
munitate ⁊ alterz econtra quo ad aliq̄d excedit ipsum.

Arguit Hic nō ē mutua restrictō hō albꝰ g̃ ꝯdcā. Añs
pbat qz terminꝰ restrigēs dz determiare terminū
restrictū. sz hō nō pt determiare albū qz ē sbstātīm sz sbstātīm non
determiat adiectīm lcz bñ ecōtra Dd q hō accipit dupl'r Uno
sbstātie tā fm rē q̄z fm officiū. ⁊ sic ñ pt aliq̄ mō determiaē. Alio
mō accipit put trāsit in vi nois adiecti cui officiū exercz. ⁊ sic pt
restringē. qz tūc etz pt determiare ⁊ coartare terminū cui additur:

Arguit Termio adiectio ñ ꝯuenit suppō. gꝰ nec restric
tio. ꝯña pbat qz oīs restrictō fundat in suppōe.
Dōm q dupl'r ē restrictio. s. actiua ⁊ passiua. tūc dōz ē q restric/
tio actīa ñ fundat in suppōe. qz nō oz q ille terminꝰ q̄ actiue re/
strigit supponat. sz nll'us terminꝰ pt restrīgi passiue nisi suppo/
nat. Et ideo ē dōz q actīe bñ restringūt adiectiua sed non restri/
guntur nisi improprie quia determinantur.

De termino restricto talis

Hic wīt sēdaz regl'az q̄ dat d termio restricto ⁊ ē tl'is. si sigīn vl'e ad
ueniat termio restricto ñ distribuit ipz nisi p his ad q restringe
bat vt cū dz omnis hō albus currit ibi homo restringit p albuz
et solum distribuitur p albis.

Arguit Signū vl'e pfcm distribuit p omībꝰ sz in dcō
exēplū omis ē signū distributiuū pfcm. gꝰ dz
hominē distribuere p omībꝰ suppositz. Dōz q signū vl'e di/
stribuit p omībꝰ fm exigētiā termini cui adiūgit. sz cū dz omis
hō albꝰ currit ly signū omnis vnit hōi restricto p adiectiuū. inde
ē ctiā q nō potest nisi p hominibus albis distribui.

De restrictione alia datur

Hic ponit tercia regula q̄ dat de restrictōe in cōi q̄ fit tā p nomꝰ q̄z
p verbū ⁊ ē talis Nihil positū a pte pdicati pt restringere termi
nū a pte sbiecti positū q̄ ad principalem significationē sed solum
quo ad consignificationē. vt cū dicit homo est albus ibi homo
solū verificat de viris ⁊ nō femellis grā restrictōis Et est ratio

regule. qz nisi sic oes ille ppositoes q̃ sunt stingetes eent necessarie. qz tuc codito posita a pte pdicati intelligeret in sbiecto. vtpz in illa. ppoe ho ē alb9. cet em̃ sens9 ho alb9 ē alb9 si alb9 q̃ ad pcatoem restringerz. z h̃ ē necessariu qz ome qd ē qn ē necce est ee Et etz albedo ē ee entia hois albi cu sit extremu ppositonis.

Querit Quare plus vel poti9 noia sbtia restringuntur q̃ ad significatoez q̃ ē gen9 q̃z q̃ ad pbcatoez q̃ est casus aut nus Doz q illa ē ro qz gen9 trascedit q̃dam mo z includit ta nuez q̃z casuz Dictoes ei diuersozu nueroz no variat gen9 nisi in q̃busdā heterodocz. sil'r etz noia di uersoz casuuz non variat gen9 nisi ueez p accns. z sic pl9 restrigutur noia pz pbcatoez q̃ ē gen9 q̃z pm pslificatoez q̃ ē cal9 aut numerus

De restrictoe fcta per mu

Hic poit duas regulas de restrictoe fcta p multiplicatoem q̃ equalet noib9. Pria declarat vn hz iplicato restrictoez qz ab adiectiuo sibi adiucto qd de se hz restrigere. Et ē tl'is. ois iplicato immediate adiuncta timino coi restringit ipz sicut adiuctu suuz. i. sic adiectm̃ inclusuz in multiplicatone. vt cu dz ho q̃ ē albus currit ibi ho restringit p illa iplicatoez q̃ ē albus ad stadu p albis tm̃ Ro hui9 regule ē qz qn ppo tota intelligit q̃ si copleta an aduen tu iplicatois tuc iplicato restrigit ipm sicut facit adiectm̃ in pdicato positu solu p cosignificato. Qn at iplicatio adueit termino restricto an pletoem ppois. tuc restringit ipz q̃ ad pncipale sua significatoem sicut adiectm̃ imediate ptuctu suo restringibili. Un qn iplicato imediate adugit termio coi tuc habz se in roe adiectiui z restringit q̃ ad pncipale significatoem sicut si adiectiuu ibi poneret. vt ois ho q̃ est albus currit ibi ei sensus ē omnis ho alb9 currit sz qn ponit iplicato post copula vl' verbu pncipale tuc restrigit q̃ ad cosignificatoez. vt ois ho currit. q̃ ē albus. alias em̃ ppois est sens9. ois ho currit z ois ho est alb9. qz h̃ relatiuu q̃ valet tm̃ sic z ille tuc est idem sens9 ac si diceret. ois ho currit z ille ē alb9 z qz ille ē relatiuu sbe ydeptitatz no recipcum ideo supponit eodē mo sic suu ans. scz ois ho. ibi em̃ ho suppo nit confuse. ergo etia hoc relatiuum ille. z sic patet q magna est differetia si implicatio pponat vel postponat in propositione.

Secuda regula est quadocuqz signum vniuersale z implicatio ponunt in vna oratione tunc illa oratio est duplex. Quia vl' im

plicatio intelligitur p̄cedere signū id est prius aduenire termio restringibili q̄z signū vt qñ implicatō referr̄ ad terminum cōem distribuibilē immediate. ⁊ tūc sig⁹ vniuersale distribuit t̄minū cōez solū p his p quib⁹ restringit vt ois hō q̄ ē alb⁹ currit. Aut signū intelligit p̄cedere iplicatōez vt qñ iplicatō ꝓiūgit media te t̄mio restringibili. ⁊ tūc signū vniuersale distribuit ipm p oi bus suppositis. vt oīs homo currit q̄ est albus.

De restrictione facta per.

Determinato de restrictōe fcā p nomē. cōsequēt ꝓseq̄t regulas ad cognoscēdū restrictōez factā p ꝓbū. Et st̄ tres q̄z p̄ma ē. t̄min⁹ cōis supponēs vel apponēs ꝓbo p̄ntis tpis simpl'r sūpto nō habenti vim ā pliādi nec ex se nec ex alio restrigit ad stādū pro his q̄ st̄ sb forma t̄mini supponēt̄. vt cū dr hō currit hō ē aīal. Declaratio oīm illaz pticulaz sufficiēter habet̄ ex littera.

Arguit Si sic tūc hec ꝓpō hō ē aīal nō erit ꝓpetue ꝓbitat̄. Secda ꝓbat̄ qr hō restrigit ad p̄ntes ⁊ sil'r aīal. Dōm q̄ illa ꝓpō p̄t dupl'r capi. Uno° fz mōm enūciādi ⁊ sic non ē ꝓpetue ꝓbitat̄ nec stat hō p oib⁹ suppositi. qr ex mō enūciādi hz homo q̄ stat p p̄ntib⁹ Alio° capit illa ꝓpositio fm rem enūciatā. ⁊ sic illa ꝓpositio ē ꝓpetue ꝓbitatis siue necario ꝓa. Rō ē qr in illa ꝓpositione p̄dicāt̄ res concepte sz qd̄ concipit p aīal necario inē illi qd̄ concipit p hoīez q̄ ad rē enūciatā. ḡ ē propositio necaria p̄dicatū conueit sbiecto pro oib⁹ dr̄ñ ꝓ tpm. ⁊ ideo solz dici q̄ hoc ver⁹ ē i propositioib⁹ necariis absoluat̄ a tpe qr non habz modū significādi tpis nostri vl' prope sumpti

Arguit In illa ꝓpōe homo ē aīal hoc ꝓbū ē fcat cum tpe vl' nō. si cū tpe tūc dz restrigere ad p̄ns. si ñ fcat cū tpe tūc nō ē ver⁹ qd̄ non p̄t dici cū sb nl'la alia pte orōis ponat̄ Dd̄ q̄ t̄mi⁹ capit dupl'r. Uno° p tpe nro ⁊ sic verba i p positioib⁹ necariis absoluuntur a tpe Alio° capit tps coit put extendit se ad oēm differētiā tpis vl' mēsurā tpis. ⁊ sic etiaz verba illa significant cum tempore. sic enim significare cum tempore ē essentiale verbo et non primo modo.

Arguit Extrema debent vniri fm q̄ copula exigit alias copula nihil faceret ad vnionē. sz in illa ꝓpōne homo ē aīal copula exigit extrema solum capi pro presentibus

ergo restringũt Dõm q extrema alicꝰ ꝓpõis sp vniũt p ꝓpa/
tõem ad mediũ vniẽs. gꝰ etꝫ vnibilia variãt fm mediũ vniõis
ex mõ enũciãdi. i. signũ cuiꝰ vnibilia aliq̃ vniunt p copl'az de p
sẽti. aliq̃ vniũt p'copulã de pterito. ⁊ aliq̃ p copulã de futũo. si gꝰ
copula nihil facẽt tũt possent vnibilia p quãcũq; copulã vniri
sz q̃ ad rẽ enũciatã copula amittit vim illã spãlẽ vniẽdi extrẽa.
Scdo dicẽdo q ista ꝓpabilitas q̃ fcatur in h̃ ꝓbo ẽ nõ ẽ ꝓpabi
litas tpis nri qz tũc absoluit a tpe nro. sz ẽ ꝓpabilitas ex pte eẽ/
nitatis qz tales propositiones sunt ꝑtue veritatis.

Alia regula talis est Termi.

Dic ponit scda regula de ꝓbis pteriti tpis ⁊ ẽ ista. Terminꝰ ꝓis
supponẽs vl' apponẽs ꝓbo de pterito simpl'r sũpto nõ hñti vim
ãpliandi nec ex se nec ex alio tenet p his q̃ sũt vt fuerũt sb forma
termi supponẽtꝫ vt cũ dr hõ fuit al'. ibi hõ restrigit ad stãdum p
his q̃ stꝫ vt fuerũt aãlia

Arguit Uerbũ pteriti tpis ãpliat g ñ restrigit. Añs p
bat qz pteritũ ãbit plũa tpa ⁊ h̃ ẽ ãpliare. Sz
ꝓña tz qz oppoite ꝑtetates ñ pñt vni in esse Dr prio q ꝓbũ
pteriti tpis pt ꝓpari ad duplicẽ suppõz. prio ad suppõz natũa
lem sive ad terminũ supponẽtẽ natũal'r. ⁊ sic restrigit. qz termiꝰ
stãs natũal'r stat p oibꝰ q̃ sibi ꝓueire pñt indrñr ⁊ ab illa cõitate
restrigit ipz verbũ ptẽiti tpis qz restrigit tpm ad pñs ⁊ ad ptẽiꝰ
Alioꝰ ꝓpat ad suppõem psonalẽ vbi terminꝰ ex mõ loqñdi stat
p suppoitꝫ ⁊ sic verbũ ptẽiti tpis hz ãpliare qz fcit terminũ stare
in ordine ad multa tpa. Scdo dõm q verba pteriti ⁊ futũi tpꝫ
solũ ãpliãt fm q̃d inqztũ includũt pñs tps nõ q̃dẽ sub rõe pñ/
tialitatꝫ sz fm qd illd pñs ponit sub quadã ptẽritione vel futu
ritione vt homo vocuit ibi homo accipit etiam pro suppositis
presentibꝰ vt tñ habẽt in se pteritum actum vocendi. Sz ꝑpte
illa verba ꝓfcant vnũ tps. s. vl' ptẽitũ l' futũm ⁊ sic ad vnũ tps
restringũt ⁊ g notãter dr in regl'a p his q̃ stꝫ vt fuerit vl' vt erũt ⁊
nõ p his q̃ stꝫ vl' fuerũt aut p his q̃ stꝫ vl' erũt qz sic talia verba
simpl'r ãpliarent. ꝗuis hoc q̃dam nituntur defendere.

Arguit Quod non est non potest restringere. sed pre/
teritus tempus non est. ergo verbum gracia p/
teriti temporis non potest restringere. sic etiam dicitur de verbo
futuri temporis. Dicendum primo q licet verbum preteriti

et futuri tpis non stz a pte rei in actu sūt tñ apd̄ ꝓcipiēntem z apd̄ intellectū in actu. z ḣ sufficit ad ḣ q̄ tmin⁹ p ipa restrigat̄ qz ec p p̄ p intellectū ꝓcipit̄ z scit. hūit tñ illa ꝓceptō aliqd̄ cozrñs a pte rei vt tps ptēitū vl' bēbit tps futūz. Ec̄ qz p ḣ q̄ pñs est a pte rei termi pñtis stz a pte rei q̄ stz ptēritū z futuz. Scdo dōz q̄ alter dicūt̄ esse a pte rei successiue z pmanētia. Nā pmanētia sūt a pte rei in actu qz totū cē ipsoz est sīl'. sz successiua non stz sīl'ī actu qz ḣnt vnā ptē in actu ad quā alie copulāt̄ z ꝓtinuāt̄ sic̄ rhenus dz ec̄ tot⁹ añ coloniā qz vna ps ei⁹ē ibi z alie ꝓtinuātur.

Alia regula talis est. Termi

Tercia regl'a de ḣbis futuri tpis ē tal'. Termin⁹ cōis suppo/nēs vl' apponēs ḣbo de futuro simpl'r sūpto nō ḣnti vim ãpliãdi sb̄ forma termi supponēt̄ suppoit p his q̄ stz z erūt in futuro vt hō erit aial Ex ill' trib⁹ regl'is infert Pe. his. cozrelarie q̄ ḣbū restrigit q̄ ad ꝓcatōez q̄ ē tps z nō q̄ ad ꝓtatōem vt cū dz hō currit ibi hō nō restrigit̄ ad currētes sz ad pñtes. Et ē rō cozrelariū qz nisi sic seqret̄ q̄ ḣba diūsoz tpz eādē hēret vi ꝓstrigēdi cuz eādē hēant ꝓcatōez ꝓncipalē. sz ḣ ē fl'm z ꝑ regl'as iã dcãs. qz ḣbū pñtz tpis hz aliã vi restrigēdi q̄z ḣ'' ptēiti aut futūi tpis Alia rō qz solū tmin⁹ posit⁹ī eadē pte cū tmio restrigibl'ī restrigit q̄ ad ꝓcationē. sz ḣbū nō poit̄ in eadē pte cū noie qz ipm predicatur. nomen vero subūcit̄. ergo ḣbū solū restrigit ad ꝓsignificationē

Circa predicta querit̄ de

Hic adeuidētiã iam dictozū de restrictione Pe. his. tale mouet sophisma. Omē animal fuit in archa noe. vez sit vez vel falsū Et prio pbat ipm p inductōem sic. hō fuit in archa noe asin⁹ fuit in archa noe z sic de aliis spēbus aialis. ergo omē aial fuit in archa noe. Scdo im pbat sic. omē animal fuit in archa noe. cesar fuit aial ergo cesar fuit in archa noe. ꝓclusio est falsa. ergo aliqua p̄missa nō minoz ergo maioz q̄ fuit sophisma ergo sophisma est falsuz. z ei⁹ falsitas etiã patz ex duab⁹ regulis restrictionū scz ex scda de verbis z ex pma de noibus vt patz in lrã. etiã ista ē falsa omne aial qd̄ tūc fuit fuit in archa noe. ergo multo magz sophisma. Tenet ꝓsequētia p locū a maiori qz maioz est restrictō in pma q̄z in scda q̄ est sophisma. ergo grã restrictōis sophisma non potest esse vez. Sed Pe. His. prio ponit illd̄ sophisma esse

distiguēdū ꝓm mētem alioꝝ q̄re illā solutōez postea reꝓbat. Et soluit scdo sophisma ꝑ interemptōem. dicēs q̄ sit simpl'r falsuz Est ergo distinctō talis qz vl' aīal in ista ꝓpōe distribuit ꝑ sin/gulis generꝝ id est ꝑ singul' indiuidnis ſb genē z spē ꝓtētis z tūc sophisma simpl'r ē falsuz. qz multa sunt indiuidua aīal' q̄ nō fuerūt in archa noe. Alio⁹ fit distributio ꝑ gnibus singl'oꝝ id ē ꝑ generib⁹ z spēb⁹ tm. z sic ē ꝓpositō vera qz tūc fit distributō ꝑ spē cieb⁹ contentz ſb genere. z sic ꝓpō ꝓt esse vera z tn̄ est valde ī ꝓ/pria distributō. qz termin⁹ distributiu⁹ nō hz ex sua ꝓpa natura q̄ distribuat ꝑ spēbus. sz poti⁹ q̄ distribuat ꝑ oibus indiuidu is. Cū ergo termin⁹ distributiu⁹ ibi ponit in ſbiecto nō potest al' dici q̄z q̄ distribnat ꝑ singulis indiuiduis Et ideo Pe. his. ne/gat distinctionē dicēs q̄ sophisma sit simpl'r falsuz z q̄ ꝓbatio peccat ꝓm fallatiā ꝓnntis. qz arguit ab insufficiēti inductōe pōt tn̄ sophisma aliq̄ mō cōcedi ē vez. Et tūc talis dat distinctio extra textū qz ista ꝓpō pōt dupl'r ꝓsiderari. Uno⁹ in sensu quez facit z sic ē simpl'r falsa sicut ꝓbatū ē qz multa sūt aīalia q̄ non fuerūt in archa noe. et tūc oīs distribuit ꝑ singulis quē aliqs cō cipit ve illa ꝓpōne ex bonitate intelligētz seu intellcūs. z tūc pōt dici vera z h̄ fit referēdo illā ꝓpōez ad illō tps in q̄ fuit ꝓbata. qz oīme aīal etz indiuidual'r qd̄ tūc fuit z nō hūit spōtaneā gna/tōem z qd̄ nō potuit viuere in aqs illo tpe fuit in archa noe.

Arguit Omis ꝓpō ve ꝓtēito vera sp manz vera. sz istō sophisma ē ꝓpō ve ꝓterito vera. g⁹ sp manz vēa minoz ptz qz tūc scz tpe diluuij q̄n erat ꝓlata fuit vera Sz ma ioz ꝓbatur qz si colonia ve strueret hodie tūc ista ꝓpō sp esset ve ra colonia fuit pulchra ciuitas Dōm q̄ oīmis ꝓpō vera ve ꝓ/terito sp manet vera stātib⁹ rebus ve q̄bus ē talis ꝓpō fetā. sz sic nō est h̄ ve sophismate pn̄ti qz res medio tpe sūt mutate scz ꝑ hoc q̄ plūes hoies stz geniti q̄z pus erāt. Et sile est si plures ciui/tates ꝓstruerētur vocate h̄ noie colon/a posset ꝓtingere q̄ post ve/structōem vni⁹ ꝓpō falsificaret q̄ pri⁹ fuit vera vt dicēdo oīs colonia fuit pulchra ciuitas. Et g⁹ dicēdo aīal fuit in archa noe ꝓpō est vera. sed dicēdo oīme aīal fuit in archa noe ꝓpō est fal sa qz res sūt mutate. Scdo dōm q̄ h̄ ꝓpositio q̄n refert ad h̄ tē pus in q̄ fuit ꝓlata tūc ē simpl'r vera. z etiā oīs ꝓpō ve ꝓtēito si semel fuit vera sp manet vera si referat ad illō tps in q̄ fuit pro lata. nā fuit aliqd̄ tps pri⁹ in q̄ fuit ꝓncipal'r vez dicere illō qd̄ nūc dz ve ꝓterito. Uel dōm tercio q̄ oīs ꝓpō ve ꝓterito vera sēp.

manet vera ꝛh̄ si sbiectū sit termin⁹ singlaris qꝛ termin⁹ singlaris sp idē significat. vt cū dꝛ colonia est pulchra ciuitas ꝛ si p⁹ea destrueret tūc sp vex ē dicere colonia fuit pulchra ciuitas qꝛ colonia stat pro eadē colonia. qꝛ nō pt dici q illa propō verificet de alia ciuitate q̄z de colonia cū colonia sit termin⁹ singularis. ſz si sbiectū sit t̄min⁹ cōis tūc propō nō manz vera. qꝛ termin⁹ ꝓis pōt augeri vl diminui. vt posito casu q sint tm̄ tres hoies in mūdo tūc ista ē vera ois hō currit ꝓposito q omīs currāt ꝛ cras nasceret alius hō tūc ista propositio ē falsa ois homo currit.

Arguit Aial rōnale fuit in archa noe ꝛ aial irrōnale fuit in archa noe. g⁰ omē anial fuit in archa noe. Tenz ꝓna p sufficientē inductōem nā oē aial aut ē rōnale aut irrōnale. Dōm q illō argumētū inducit q omīs spēs aialis q̄ fuerūt in archa noe. qꝛ rōnale ꝛ irrōnale ꝓstituūt oēs spēs aial. Et ad ꝗ q ois spēs aialis dicāt eē in archa noe nō seq̄t veritas isti⁹ ppōis qꝛ ista propō ex ꝗsu quē facit ꝗgnificat oia idiuidua animalis fuisse in archa noe.

Solet etiā queri vtꝛ termī

Hic monet q̄stionē circa p̄dcā. vtꝛ scz t̄min̄ eodē⁰ restrīgant in affirmatis ꝛ negatis propōnib⁹. Et ē dōm ad q̄stionē q sic qꝛ vbicūqz est eadem causa restrictionis ibi ē eadē restrictio. ſz in ꝓpositō ib⁹ affirmatis ꝛ negatis ē eadē causa qꝛ ꝗbū qd restrīgit q̄ ad ꝓsignificatōez ē idē in affirmatis ꝛ negatis. ergo eadē ē restrictio. Et nisi sic due ꝓtradcōrie propositōes eēnt simt̄ vere vt iste hō ē. hō nō est. Seq̄la probat qꝛ eēt sensus si non eēt eadez restrictio hō existēs ē ꝛ hō non existēs non ē. ꝛ hoc est vex.

Arguit Cum dicitur rosa est rosa stat pro existentibus. sed cū dicitur rosa non est rosa stat pro non existentibus. ergo nō eodē modo restringitur terminus in ꝓpositione affirmatiua ꝛ negatiua. Dōm q cum dicit rosa est rosa restringitur ad presentes ꝛ non ad existentes. quia illa rosa ponitur sic id est rosa presens est. ꝛ sic restringitur rosa solū ad presentes. quia verbum restringit ad consignificationēꝛ non ad significationem. Simile est cum dicitur homo est. homo restringitur ad presentes ꝛ non ad existentes quia sensus est homo est id est homo presens est. Similiter cum dicitur homo currit ibi hō restringit ad pnte ꝛ ꝗ gra consignificatōis verbi.

Volet autē poni q̃ infinitū

Dic autor circa finē pōit duos modos accēntales q̃ variāt ter/minū restrīgibilē ꝑm nrāz volūtatē z ſt̄ iſti mōi a vulgaribus vſurpati Prim⁹ ē restrictō abuſiua z ē q̃ fit ab vſu mediāte opatione intellect⁹ vt cū dr nihil ē ī cātro ibi em̄ ḣ ſignū nihil ſolū excludit z negat res ſolidas z firmas. ſcz vinū vel ceruiſiā. z nō excludit res fluxibiles vel faciliter mobiles vt ē aer. qz alias po/nerek vacuū qd nō eſt ponēdū in rerꝝ natura vt ꝓbak q̃rto phi coꝝ. Secds mod⁹ ē restrictō trāſitīa qz ſcz fit ꝑ verbū trāſitiuū vt cū dr ſortes paſcit hoiem ibi ꝓtute restrictōis z transitionis hoiem ſtat ꝑ alijs a ſorte. qz ſortes ē agēs et nō poteſt ſignificari vt patiēs niſi ꝑ pnomē reciprocū ſe qd ḣ nō ponik. Et g⁹ nō ſeq̃tur ſortes paſcit ſe z eſt hō ergo paſcit hoiem. qz hō poteſt suppo nere ꝑ diuerſo a ſorte non autē hoc pronomē ſe.

Arguit Signa restrigentia ꝓus ſt̄ poſita ꝑ vnā diui ſionē. ſz nulla ē mētio facta ꝫ illis ſignis ḣ po/ſitis. g⁹ nō hūt vim restrīgēdi Dōm q̃lez iſte due restrictōes nō fiant ꝑ aliqua ſigna ꝓus poſita ex vſu tū ꝑmois termī ſic li/mitari poſſunt et eis ſic limitat̄ nō ꝓtingit aliquē in hmōi locu tionib⁹ ꝫcipi. z ſic iſte restrictōes vtiles ſūt ſophiſte q̃re bene hic ponunt̄ z tm̄ ꝫ restrictōibus. Sz alij tractat⁹ puta diſtributō nū. z ſincathegorematū omittūk. qz nō ꝓſueuerūt in noſtra vni uerſitate legi formal̄r ſicut nec tractatus restrictōnuz q̃re pauca ꝫ restrictionibus ſunt dicta.

Nclit⁹ philoſophoꝝ

Querit Quare iſti tres vltimi tractatus ſequūtur tres p̄cedētes Dōz q̃ ideo tres ꝓmi tractatus ſbordinātk. veteri arti qz ī eis ꝫterminatk ꝫ ꝓpriatibus termīoꝝ q̃ termini ſūt partes argum̄tatōis. ſz tres vltimi ſb ordinātk noue logice. qz hic ꝫtermiatk ꝫ q̃busdā argumētatōib⁹. vel ꝫ his q̃ ſtati in ar/gumentatōem ordinātk. ſimplex aūt ē aū ꝛ poſitū ideō patz rō or dinis. Sz ratio iſtoꝝ tractatuū inter ſe eſt. qz ſemp iſti ſequūtk q̃ magſ accedūt ad nouā logicā z iſti p̄cedūt q̃ hūt ordinē z cō/uenientiā cū veteri logica. z ſic tractat⁹ obligatorioꝝ ē ꝓmus qz

obligatō fit in vna ppōe tm̄. dūmō ē admissa aut negata. ſz tn̄ finis obligatōis nūqz fit niſi in argum̄tatōe. qz aliquis intēdit p obligatōez aliq̄ possibilia ꝓcessa ducere ad aliqd̄ impossibile qd̄ ñ fit niſi in argumētatōe Sz isolubilitas ñ est niſi in duab⁹ ppōib⁹ q̄z vna iplicite ꝓtinet ī alia. lz ñ fm actū explicitū ſic ī ista ppōe oīs ppō ē negatiua implicite includit ſua ꝯdictoria. ſ. aliq ppō ñ ē negatiua qz ipamet ē affirmatiua Sz in ꝯñtis ſp rq̄rimur due ppōes explicite ⁊ iō ibi ē maior access⁹ ad nouā logicā vt dicēdo hō ck. ḡ al' ck' Pri⁰ ḡ loco ponit tractat⁹ obligatorioz in cui⁹ exordio tāgit duo ꝓncipia ex q̄b⁹ tractat⁹ obligatorioz ⁊ īsolubiliū eliciunt ⁊ qz ꝓn⁹ tr̄ctat⁹ īsolubiliū postea tāgit iō hic solū cōsiderādū ē qd̄ sit ꝓncipiū isti⁹ tractat⁹. Pro q̄ uotādū q̄ ꝓcipiū ex q̄ iste tractat⁹ obligatoriozū elicit suit ex nono metḥ. ⁊ p⁰ poz vbi dt Arest. q̄ possibili poito ī ec nl'lū seq̄t incōueniēs vl' īpossibile. ⁊ iō tota scia ista ī illo ꝓncipio fūdat qz scia obligatoriozū ī hoc cōsistit q̄ aliq̄s cōcedat multa possibilia fm cōditōez obligatōis ⁊ illa sic ꝓcēdat ne cogat ex ill' cōcedere aliqd̄ īpossibile lz aliqn̄ ⁊ sepe cogat cōcedere aliqd̄ flm̄.

Querit Quid sit sbiectū libri obligatoriozū. Dd̄ q̄ ppō obligistica. i. ppō ad cui⁹ affirmatōez vt ne negatōez fcā ē obligatō. qz ꝓ illa ppōe hic ꝓtiāt. ⁊ passio ꝓncipal'. ſ. obligatō ꝓmōstrat ieē tali ppōi. ex illo seq̄t q̄ obligatō ñ ē sbiectū. qz ī est ppōi obligistice tq̄z sbiecto suo ḡ est passio. lz passio. sed nulla scientiaa p̄t esse sbiectū. Et tn̄ iste tractat⁹ ītitulat tractat⁹ obligatoriozū siue ꝓ obligatōe. qz scie cōsueuerī ꝓnoiari ab illo qd̄ ē nob notī⁹ in illa scia ⁊ hoc cōit ē passio qz nos imponim⁹ r̄bus nomina fm q̄ res cognosci⁹ ſz passiōes q̄ ad nos ñ ſt̄ nob notiores. lz tn̄ ml'ta alia ī sciētia. ſ. ꝓncipia ⁊ sbiectū sūt notioza q̄ ad naturā.

Ar Obligatō spectat ad iuristas. ḡ nō ad logicū. Dd̄m q̄ duplex ē obligatō q̄dā ē r̄al' ⁊ cāt ex cōtractu q̄dā q̄ ē int̄ emētē ⁊ vēdētē. l' et' fz aliā cōmutatōz. ⁊ sic spectat ad iuristas Alio⁰ accipit sil'itudinarie put accipit fz sil'itudiez r̄al' obligatōis siue ciuil'. ⁊ sic accipit hic. qz sic in r̄ali obligatōe aliq̄s obligat ex eo alti qd̄ aliqd̄ ab eo r̄cipit. sic et' rn̄s qn̄ r̄cipit ppōz fz aliquē statum ab opponente tunc statim est obligatus ad respondēdū sibi fm exigentiam talis propositionis admisse

Q̃ Quis sit finis istoꝝ tractuū. s. obligatorioꝝ ⁊ isolubilium. Dōz q̃ eoꝝ ē dupler finis nā vn⁹ ē ꝓncipal' ⁊ ē exēsio qz aliq̃s p istas scias pt se cauē a exceptōe. ali⁹ ē finis min⁹ ꝓncipalis ⁊ ē alios irritare i illa scia. i. aliq̃s isolubil'r ꝓponē q̃ad tractatū insolubiliū. l' ducē ad ꝓcedēdū ꝑ dcōzia q̃ad istū tractatū obligatorioꝝ. Et dz min⁹ ꝓncipalis qz scia poti⁹ respicit scientem. cū sit pfectio ei⁹ q̃z respiciat illū ad quē scia dirigit. ⁊ hꝫ est ex pfectione sciētis q̃ sciat se defendere ⁊ ergo est finis principalis.

Quantū igit ad primū due

Iste ē tractat⁹ obligatorioꝝ q̃ in tres ptes sbdiuidit. nā i pria p mittit q̃rūdā ēmioꝝ exscriptōes. in seda nōnll'as poit regl'as. in tcia ꝓ o final'r sbiūgit q̃rūdā exēploꝝ pctica grā pleniorꝝ declaratōis. Qnātū igit ad p'm due ponūt diffinitōs obligatōis. q̃z p ma ē gnal' ⁊ seda spēal'. Pria ē. obliga° ē pfixio alic⁹ enūciabilis ad sustinēdū fm aliquē statū viz affirmati⁹ nega⁹ l' dubitati⁹ Seda diffi° ē. obliga⁹ ē pfixio alic⁹ enūciabil' possibil' vt sustie/ at ne seq̃t aliq̃d ipossibile. Et ista seda diffi° arridz dcō arest. ex q̃

Q̃ Quare hꝫ diffiniat obliga°. Dōz (iste tractat⁹ sumit. q̃ ō qz ē ꝓncipalis passio in isto tractatu ꝓsiderata sicut suppositio in libro suppositionū. sicut g̃ in libro suppōnū diffinit suppositio ⁊ etiā q̃ ad suppōnē ordinātur ibi tradūt. sic etiā hic determiat de obligatōe ⁊ de his que ad ipsam ordinantur.

Ad Prefixio ē actio obligatio ñ ē actio. g̃ obligatio ñ ē pfixio Dōz negā° ꝓnaz ⁊ rō ē qz ex pur⁹ pticularib⁹ nihil seq̃t. ⁊ sic illd argu⁹ peccat i forma. Sz qñ sic arguit in baroco. ois pfixio ē actō obliga° ñ ē actō g̃ ñ ē pfixio. Dd q̃ pfixio capit dupl'r vno° actie ⁊ sic ñ capit hꝫ. alio° passine. tcio capit neutralit ⁊ sic essz diffi° idētica. Dōz g° ē q̃ ista sit diffi° causal' ⁊ ñ identica qz sen⁹ isti⁹ ē q̃ obligatō causat ex hꝫ q̃ aliq̃s rēs pfigit. i. firmat se in aliq̃ enūciabili ipz sustinēdo qz q̃ncūqz rēs accipit vnā ꝓpōz fm aliquē statū ab opponēte tūc ē obligat⁹ qz tūc obliga° ē pfcā vt si dicēt pono tibi istā ois hō ē rome. adhuc ñ ē obliga° fca. sed qñ rēs dt admitto tūc ē obliga° fcā. qz tūc firmat. i. pfigit se i isto enūciabili ois hō est rome ad sustinendum hoc affirmatiue

Ad Aliq̃s qñqz obligat p aliquā orōez q̃ nō ē enūciatio sic p orōez ipfcāz vel p orōez q̃ nō fit p ꝓbū pñtz tpis. g° male

dicit in illis diffinitōib⁹ enūciabilis aīs ꝓbat dicēdo ꝓto te cō cedē ꝑmū tibi a me ꝓponēdū. ibi totū sequēs signū ꝓto ꝯ obligatū ⁊ tū non est enūciabile Dōz q̄ enūciabile accipitur du/ plr. Uno⁹ ꝓpe ꝓ oro̅e cōposita ex noie recto ⁊ finito ⁊ ꝓbo recto ⁊ finito. Alio⁹ accipitur enūciabile cōiter ꝓut idē est q̄ quocūqz mō ꝓferibile ⁊ sic accipitur hic. qz aliquis potest obligari ꝑ ali/ quod cōplexū qualitercūqz significat veritatē vel falsitatem.

Notādū Q̄ stat⁹ ē final' modus rūdēdi ad aliquam ꝓpōez ad quā aliq̄s sua admissiōc se restrin/ git ⁊ ē triplex qz ē triplex mod⁹ rūdēdi. scz affirmatiu⁹ negatiu⁹ et dubitatiu⁹. Affirmatiu⁹ est qū rūs figit ⁊ firmat se in aliqua ꝓpōne quā admittit vl' cōcedit. Negatiuus est qū rūs firmat se in aliq̄ ꝓpōne quā negat. Dubitatiu⁹ est qū rūs dubitat.

Sequit Uidetur q̄ adhuc sit vn⁹ stat⁹ siue mod⁹. s. distinctiu⁹ g⁹ ista diuisio ē insufficiēs. Dōz q̄ ille stat⁹ ꝓphēditur sb statu affirmatio ⁊ negatio. rō est qz q̄ distin/ guit. ptē negat ⁊ ptē affirmat. ⁊ iō q̄ztū ad affirmatōez cōprehē/ ditur sub statu affirmatio. ⁊ q̄ztū ad negationē comphēditur sb statu negatiuo. sicut si aliq̄s poneret illā omnis canis est latrabil' tūc rūs distinguit illam ꝓpōem ⁊ ꝑm vnā ptem sustinet eam scz ꝑm statū affirmatiuū. sz ꝑm aliā negat eā scz ꝑm statū negatiuū. Uel dōz q̄ stat⁹ distinctiuus hic nō est stat⁹. qz stat⁹ hic est finalis responsio. sed qui distinguit non finaliter respondet.

Queritur Utrz status ptineat ad rūdentē vel opponentem Dōz q̄ ad rūdētez qz ille poit se in ūmio ꝑz aliq̄z ꝑfixionez Est tū cōsiderādū q̄ istj statib⁹ ex pte rūtis corre spōdēt aliq̄ q̄sitia ex pte ōpponētj q̄ hūt ꝓpositōez ad istos sta t⁹ ex pte rūtj ⁊ stj. ꝓpono. pto. q̄b⁹ ex pte rūdētj corrūdēt ꝓcedo admitto nego dūbito ⁊ illa rūsiua ex pte rūdētj corrūdēt his trib⁹ statib⁹ qz ꝗ sig⁷ pono corrūdz statui affimatio. ⁊ hoc sig⁷ dūpono corrūt statui negātio ⁊ ꝗ sig⁷ dubie pono corrūt sta/ tui dubitatio Rō h⁹ē qz oīs ꝓpō bū poita ē admittēda sū ꝓcedē da ⁊ oīs ꝓpō ū bū poita ē negāda oīs ātꝓpō dubie poita ē dubi

Notādū Q̄ aliq̄ sūt ꝓpōes pōibiles ⁊ aliq̄ sūt (tāda dūpōibiles ⁊ aliq̄ dubie ponibiles Propositiones pombiles sūt que sūt necessarie vel possibiles Deponibiles sūt ꝓpōes insolubiles ⁊ ꝓpōes ꝓposite i illo sēsu i q̄ stj stē

Propōes dubieponibiles st⁷ ppōes possibiles siue ꝓtingentes ⁊ sic ptz ex isto q̃ ppō ꝓtingēs siue possibilis ē ponibilis ⁊ dubieponibilis necessarie ãt sunt tm̃ ponibiles. ⁊ ipossibilis ē solm̃ ꝛeponibilis. ⁊ h̄ ĩō qz q̃ aliquã ppōez ponibilē ꝛepoit vel ꝛepoibilē ponit vel dubieponibilē ꝛepoit ille est redargut⁹ a rndēte. qz mlte ppōes pponnt ⁊ nō tenent posite si rns fm exigentiã talis positionis vel ꝛepositionis velit rndere. vt si aliqs ponerit istaz ppōez homo est asin⁹. rns non hz sibi rndere fm positionē. sz dz dicere q̃ sit ꝛeponenda. ⁊ si ꝛeponit. tenet sibi tūc respondere.

Arguit Uni⁹ rei erit tm̃ vna bona diffinitio. g̃ male ponunt hic due diffinitōes obligatōis Dōz q̃ dupler est diffinitio. s. q̃ddditatia ⁊ eēntialis q̃. s. explicat naturã vel eēntiã diffiniti. ⁊ talis diffinitio est tm̃ vna vni⁹ diffinibil' saltē cōpleta. Et rō est qz illa diffinitio dicit cōpletã essentiã rei. sz vna res hz tm̃ vnã essentiã. Alia est diffinitō ꝛescriptia. q̃ dat p ppetatē alicui⁹ rei. ⁊ talis pt multiplicari ꝛe vno diffinibili qz vnũ distinibile pt hz ml'tas ppietates. ⁊ isto mō diffinitiōes obligatōis ml'tiplicãt. qz pma diffinitio dat ꝛe obligatōe in cōi q̃ est cuiuscũq; enũciabilis Sz scda dat ꝛe obligatōe fm q̃ respicit pncipiũ obligatōis qd ponit pmo poz ⁊ nono metaphisice. sez possibili posito in esse nullũ seqt ipossibile. qz ĩ illa diffinitōe dz enũciabilis possibilis. ⁊ ĩō pma diffinitio est cōior. scda aũt magz ꝛspicit artē obligatōis que sumit ex pncipio pdcō ⁊ sic hnt drãz. Ul' dōz q̃ dupler est diffinitio. s. cōpleta que explicat totã essentiã diffiniti. ⁊ illa vni⁹ diffiniti est tm̃ vna. Alia est diffi⁹ i cōpleta que ñ dat p matiã ⁊ formã sil'. sz p formã tm̃. vt ista scda diffinitio qz dat p finez. qz vt rns sustineat ponibile ne seqt impossibile. ⁊ sic vni⁹ diffinibilis pnt esse plures diffinitōes. Et in illis duab⁹ diffinitōib⁹ p̄fixio ponit loco generis. ⁊ nō est obligatio nisi interueiat ꝓsensus rndētis. ptz qz obligatō ē p̄fixio. sz aliqs nō p̄figit se ad aliquē statũ nisi p ꝓsensũ. g⁹ pns nō est obligatio. Et dz tūc quodã mō ꝓtestatio litis. qz ꝓtestatio litis in iure dicit q̃ lis est admissa corã iudice. Sic sil'itudinarie dz hic lis ꝓtestatio q̃ respōdens posuit se in aliq̃ statu rndēdi. qz sic in iure post litis ꝓtestatōez reus debet respōdē actori sup oib⁹ pponēdis ⁊ ppositis. sic etiã h̄ tenet respōdens postq̃ pmã ppōez sustinuit ad illã ⁊ ad oms seqntes respōdere.

Nota Q; tres st⁷ spēs obligatōis. s. pono ꝛeponoz dubie

pono. ⁊ dicūt spēs. qz modⁿ obligādi variat penes illas. sp em te net aliqs aliter rndere si bn istis spēbⁿ vtat. s. affirmatiue. negatiue ⁊ dubitatie. Et est rō diuisionis qz iste species sumūt penes statⁿ. sz est triplex statⁿ vt patuit. ergo sūt tres species obligatōis.

Arguit Videt q adhuc sit alia spēs obligatōis. videlicet impono. gⁿ illa diuisio est insufficiēs. Dōm q illa ꝓhendit sub pono. qz p impositōez semp aliqs ponit aliquid. sicut si dicat q a imponat ad significādū qd hō currit. tūc a ponit ad significandū tantū sicut ista ꝓpositio homo currit.

Obligatū est illa pars ob. Hic diffinit ꝓpōez obligistica siue obligatū. ⁊ poit duas diffinitōes. Prima est. obligatū est illa ps obligatōis ad quā sustinēdā infra tps obligatōis rns se sua admissiōe restrīgit Scda diffinitō est. obligatū ē illa ꝓpō q̄ est ps obligatōis seqns īmediate sigⁿ obligatōis dūmō tn sit admissa. vt cū dz pono tibi istā ois hō currit. tūc ḥ ois hō currit ē obligatū. qz seqt sigⁿ obligatōis.

Querit Quō differūt iste diffinitōes. Dōm q sic. qz prima diffinitio sumit p cōpatōez obligati ad rndentē. qz ibi dz q rns restringit se obligato sua admissiōe. Scda diffinitio respicit opponentē vel obligātē. qz ille p signū obligationis ꝓpōit obligatū. ⁊ ideo dz in scda diffinitōe obligatū est ꝓpō seqns signū obligatōis. ⁊ hoc spectat ad opponentē.

Arguit Obligatū est illd qd obligat vel obligabat. sz rns ē illd qd obligat. g rns ē obligatū ⁊ ñ ꝓpō Dōz q obligatū capit dupl'r. Uno. ꝓpe in sua ꝓpria ꝓcatōe ⁊ tūc rns dz obligatⁿ. qz sic obligatū dz illud qd obligabatur. Alio. capit iprope pro pte extēdit ad illud p qd fit obligatō. ⁊ sic capit ḥ. qz ꝑma ꝓpō ꝓpoita sp ē mediū obligādi ad rndēdū aliqd

Arguit Tūc seqret q qdlibz ꝓplexū obligatōis vocaret obligatū. seqla ꝑbat qz ipe rns restringit ad oēz ꝓpōez q̄ ꝓponat Dōz q multū refert in obligatōibⁿ dicē de aliq ꝓpōe ad quā sustinēdā ipe rns sua admissiōe se restrīgit ex sua rnsiōe Juxta qd sciēdū q rnsio fit ad quālibz ꝓpōez q̄ ꝓpoit tpe obligatōis. qz ad quālibz ꝓpōez ꝓpositā rns hz rndē. sz solū ꝑma ꝓpō ꝓpositaē admitēda negāda aut dubitāda ⁊ iō restringit se sua admissiōe d ꝑma ꝓpōe ꝓposita. vt si opponēs ꝓponēt

istam. Omnis hõ est rhome. tũc rñs habet rñdere ad illã p ad/
missionẽ dicẽdo. ego admitto. si tũc eãdẽ adhuc semel pponat.
nõ oz ãpli⁹ rñdẽ p admissiõez sz p ꝓcessiõez. dz em rñdere ego cõ
cedo. ⁊ ideo solũ prima ppositio ppositа dicitur obligatũ.

Ar Ista diffinitio nõ ꝓuenit oi obligato. g nõ ẽ bõa. añs pbat
qz aliqñ rñs obligat se ad rñdẽdũ p ppõez quã ñ admit
tit. sz dubitat. Dõz q aly duo mõi ꝓphẽdũt sb admissiõe. Rõ ẽ
qz negatõ includit sb affirmatõe. ⁊ g ñ admissio intelligit sb ad/
missiõe. ⁊ sil'r ois ppõ q bñ dubitat pt admitti qz ppõ bñ dubi
tata est cõtingẽs ⁊ possibilis q in ista arte etiam admittẽda esset
si sub hoc signo pono poneret. Ut dicit q ipse hic ponit istã dif
finitõez obligati fm pmã speciem obligatõis. s. positionem.

Tempus obligatõis ẽ illud

Hic ponit terciã descr'ptõez. s. tpis obligatõis dicẽs. Tps obli/
gatõis est illud tps qd ĩmediate seqtur admissiõez rñdẽtz quo/
usqz rñs dicat. cessat tps obligationis. vel quando opponẽs ob
ligat rñdentẽ contrario mõ pmarie rñsionis siue oblegationis.

Qr Ad qd valz diffinitõ tpis obligatõis. Dõz ad hz q rñs
nll'o mõ pt infra idẽ tps obligatõis ꝓcedẽ duo ꝓtradic
toria iplicite l' explicite. qz tũc eẽt duct⁹ ad methã redargutõis.
qz oẽs rñsiões ei⁹ debẽt reputari ac si eẽnt facte p eadẽ mẽsura tẽ
poris. ĩã nõ pt aliqs fm idem tps ꝓcedere duo contradictoria

Ar Nullũ ẽ tps obligatõis g ñ dz hz diffiniri. añs pbat qz po
stea dz ĩ vna regla q oẽs rñsiões facte a rñte dñt reputari
ac si eẽnt fcẽ p eadẽ mẽsura tpis siue ĩ eodẽ instãti tpis. sz instãs
tpis ñ ẽ tps. Dõ. q̃ mis rñsiões fcẽ ab ipo rñdẽte tpe obligatõis
debẽt reputari ac si eẽnt fcẽ p eadẽ mẽsura tpis ñ tñ fiũt fm idẽ ĩ
stãs tpis. Uñ m'ta stz q fiũt in tpe diuisibili q tñ referri pñt ad
vnũ tps indiuisibile. sic qñ aliqs pfert duo ꝓtradictoria. illa p
batio fit ĩ tpe diuisibili. qz ĩ obligatõe m'ta pponũt sz tñ oia il
la referũt ad idẽ tps qz al's ñ fieret ꝓdcõ in ppõnibus illis.

Ar Nihil hem⁹ de tpe nisi nũc sz nũc ñ ẽ tps obligatõis g⁹ ñ
est aliqd tps obligatõis. Dõz q̃ mis nihil hem⁹ de tpe
fm actũ nisi nũc. tñ bene fm successionem.

Qr Quotupl'r cessz tps obligatõis Dõ q tripl'r. Uno⁹

ex parte opponentis. Alio mō ex pte respondētis q̄ dicūt cessat tps obligatōis. Uñ qñcūq; dicit rñs vel opponēs cessat tps obligatōis· tūc cessabit Etiā tercio ex pte opponētis ptingit qñ obligat rñdentē ad contrariū modū vel contradictoriū modū prioris obligationis. tunc em̄ est admittenda illa ppositio dummō fuerit possibilis q̄uis prius fuit negata. ⁊ idem est ac si respondens diceret cesset temp⁹ obligationis. vt qñ preponit ista. omnis homo est rhome. ipa est admittēda. sz si ponat tūc ista aliq̄s homo est colonie ipa est negāda. sz si ista aliq̄s homo ñ ē rhome pponat ipa ē admittēda. qz qñcūq; pponit ptradictoria ppositionis p̄us posite ⁊ admisse tūc est admittēda. ⁊ hoc intelligitur qñ pponit p̄cise sub eisdem terminis. Et ergo dicendum est ad eam qñ pponitur ego admitto qz temp⁹ obligationis cessauit.

Quarta de scriptō pertinēs

Hic ponit diffinitionem ptinentis dicens. Pertinēs est qd̄ ad aliquā ppositionē seq̄t vl eidē repugnat. vt sit ista ppō. oīs homo ē colonie admissa tūc ptinēs seq̄ns est. aliq̄s homo ē colonie ptinēs repugnās. vt aliq̄s hō est rhome. etiā aliq̄ ē ppositio ipti nēs. vt bacul⁹ stat ī angl'o. Uñ ptinēs seq̄ns est qd̄ seq̄t ad aliq̄z ppositionē. sz ptinens repugnās est qd̄ eidē repugnat vt istd̄ est ptinens seq̄ns sortes currit ad istā ppositionē oīs homo currit. sz ptinens repugnās huic ppositioni est sortes ñ currit. Ex isto p̄z q aliq̄ ppositio hz se tnpl'r ad p̄mā ppositā. videlicet pertinenter impertinenter ⁊ repugnanter. vt patuit in exemplis.

Querit Utr̄z si ponat ista. oīs homo est rome ⁊ admittat. ⁊ tūc ponat ista. tu ñ es obligat⁹. Utr̄z ista ppositio tu non es obligat⁹ sit ptinens repugnās vel non. Dōz q ñ est ptinens repugnās absolute ad illā ppositionem oīs homo est rome. est tñ ptinens repugnās q̄tū ad actū ei⁹. Et p hꝰ solu it argum̄tū qñ arguit. Si p̄mo ponat ista. oīs homo est rome ⁊ scdo ponat ista. tu nō es obligat⁹. illa scda nec ē ptinēs seq̄ns. nec ptinēs repugnās ⁊ tamē est ptinēs g⁹ diuisio ptinētis insufficiens. Ibi dz sil'iter q du pl'r dz aliq̄ ppō ptinēs. Uno⁹ qz ptinet ad ppōz p̄us positā. qz. s. ad eā seq̄t l'eidē repugt ⁊ sic ista ñ est ptinēs. Alio⁹ dz aliq̄ ppō ptinēs q̄tū ad actū fcm̄ a respondente. ⁊ sic etiā ista est ptinens qz p admissionez ipe respondens obligat se ⁊ ad talem actū seq̄t esse obligatū vel non obligatum:

Arguit Dicēdo aliq̄d eē ptinēs repugnās ē oppō ī ad iecto. Assūptū ꝓbat q̄ ēminatō addit ēminabili cui tñ ꝛpugnat. Dōz q̄ q̄ quis hꝰ q̄ ꝛpugt ñ ptineat ad ipz fm ꝓncipalē ptinētiā. ptinz tñ ad ipz fm minꝰ ꝓncipalē ptinētiā. sic ūt ē hꝰ q̄ ñ ē ptinēs ſiplicit. ſz ptinēs ꝛpugnās Uñ cū ptinēs diuidit ī ptinēs ſequēs ⁊ ꝛpugnās. ē diuiſio analogi in ſua analogata. q̄ ꝓus dr ptinēs ⁊ ptinēte ſequte. Et ē rō illi⁹ diuiſois q̄ aliq̄d dicit ptinēs qd hz aliquē reſpectū ad aliud fm ꝓximitē et ſlitatē. ⁊ hꝰ ꝓtigit duplr. Uno⁹ q̄ reſpicit ꝓpōez vt ē ī ipa aliq̄lit inclusū. ⁊ ſic ē ptinēs ſequs. vel reſpicit ꝓpōez ꝓpoſitā per quādā oppōez explicitā vl iplicitā. ⁊ ſic ē ptinēs repugnans

Arguit Quicq̄t ꝛpgt alicui ꝓpōi ñ ē ptinēs ad eā. q̄ nl tñ ē ptinēs ꝛpugnās. Dōz q̄ q̄ quis ptinēs ꝛpugnās ñ ptinz ad aliq̄z ꝓpōez ſicut ptinēs ſequs. ptinz tñ ad eā ſicut ptinēs ꝛpugns. ⁊ iō dictū ē q̄ illa ſit diuiſio analogi in ſua analogata. ī q̄ diſione ꝓmū mēbꝝ ē ꝓncipali⁹. ⁊ iō ñ oꝭ p⁹teri⁹ analogatū ꝓticipaē no⁹ ⁊ rōez cōmunis analogi. et q̄ etiā nō requirit q̄ ptinens repugnans ſit repugnans

Deide ſequūt regule Prīa

Hic ꝓñt ponit aliq̄s regulas ⁊ hac arte. Et ꝓmo vnā ex q̄ ⁊ ꝓpēdet tota ars obligatoria dicēs Prima regula ē. poſſibili poſito ī eē nullū ſequtur ipoſſibile. Inſup oē poſſibile ſimplicit poſitz generaliter ē admittēdū. Uñ ꝓma ꝓs iſti⁹ regule duplicit exponit Uno mō. put poſſibile dicit ꝓpōem poſſibilez. Alio mō ꝓ/ut dicit ꝓpōez ⁊ poſſibili. Et ꝓpō dicit poſſibilis q̄ ſignificat aliq̄d ꝓ eā quod poſſibile eſt eē a ꝓte rei. vel q̄ poſſibile ē eē ſi/cut ꝓpō ſignificat. vt omēz hoīez eſſe rome. Sz ꝓpō ⁊ poſſibili dicit q̄ modificat hoc mō. vt oēz hōiez eſſe albū ē poſſibile. Secūdū hꝰ q̄ ſi poſſibile ſignificat ꝓpōez poſſibilez. tūc eſt ſenſ⁹ poſſibili in eſſe poſto nullū ſequit ipoſſibile. i. ſi ꝓpō poſſibilis ponatur eſſe vera ſimplicit. vl ſi ponat ita eſſe in re ſicut ſignificatur poſſibilit ꝓ eā. tūc nl nū ſequit impoſſibile. ⁊ iſta expoſitō magis ⁊ ſuit ad ꝓpoſitū q̄ ex iſta ꝓpōe ſicut patuit in principio accipiunt obligatoria. ⁊ hoc ideo q̄ oīs obligatō fieri hz ex eo q̄ alicui aliquid ꝓponitur. ⁊ ſi hoc eſt poſſibile. tunc ⁊ ꝓbet ſuſtinere ac ſi it eſſet ⁊ ⁊ ꝓbet ipm ⁊ ēdē ne ex illa admiſſione poſſibilis cogat cēdere aliqd impoſſibile. Sz ſi exponit iſta regula fm q̄ poſſ

bile ꝓt ppōem de possibile. tūc sensus ē. Si ppō de possibili pō
nat ie. i. i vnā de simplici iherētia. dūmō fit de possibili ꝗa tūc
illa posita nullū seqtur ipossibile. sicut dō soz. ē albū ē possi
bile. si mutat in vnā de simplici iherētia. dō soz. ē alb⁹. tūc illa
ꝓt sustineri ⁊ defendi absq; ḣ q seqtur ipossibile aliqd ex ipa

Si regl'a eēt ꝗa seqret q ista hoiez ē asinū ē possibile sic
deberet poni in eē. g hō ē asin⁹ Dō. q nō ē bn̄ posita. qz
ipsa ē deponibil' ⁊ nō ponibil'. Sic em̄ p⁹ dcm̄ ē. illud ē soluz
ponibile qd ē neccārū vel possibile. ista āt ppō ē ipossibil'. Se/
cūdo sciendū q dz in regula general'r. qz si ponat aliq̄ ppō que
nō est ponibil'. illa nō est admittēda.

Nū quedā sūt modificatōs

Quot sūt modificatōes vel circūstātie illi⁹ regule vt de
bite fiat positō possibil' in eē posite in textu Dō: q ꝗs
Pzia ē q si ponat i ppōe de possibili sig⁹ vl'e aut ipm includēs
tūc loco tal' signi dnt sumi singularia e⁹ icōiūcte ⁊ sufficit vt q̄
libz eaz seorsū sūpta possit eē ꝗa. vt si dicat. i oēs ptes ppozcō
nales linea ꝓt eē dīsa. l'i finitas ptes linea ꝓt dīdi Ubi iplicite
ponit signū vl'e. qz ifinitū icludit signū vl'e. q̄ sic ponit i eē. in
has ptes ppozcionales linea ꝓt dīdi. i has ptes ppozcionales
linea ē dīsibil' seu possibil' dīdi. sil'r dz de scda vt ifra lati⁹ dicet
Scda modificatō. q si i illa de possibili pdicatū dicti referat
ad maiale sbci. vt sit sensus dīsus. tūc ponēdo illā i vnā de pñ
ti dz sumi ipm maiale vel equalēs sibi. vt albū possibile est eē
nigz. q̄ sic ponit i eē. i. sbcm̄ ē nigz. Tercia modificatō ē. si po/
nat aliq̄ determinatō q̄ repugt copl'e de pñti. tūc tal' determinatō dz
omitti ponēdo ppōz i vnā de esse. vt soz. possibile ē cras curre
nā ḣ ē ipzopa soz. currit cras. dz g sic poni i eē. soz currit Et sil'r
dz ē ḣ. soz. cras cōedē ē possibile. q̄ sic ponit i eē. soz. cōedit. qz
illa determinatio cras repugt ꝗbo pñtis tpis ḡre ē deponēda.

Quare ista ppō. linea ꝓt dīdi in ifinitū nō dz exponi
p actū cōpletū. vt sic dicat. linea ē diuisa in illas ⁊ in il
las ptes. Dō. q duplex ē poña. q̄dā ē q̄ reducit ad actū cōpletū
vt qñ ex hōie in poña fit hō in actu. ⁊ tal' poña ꝓt expōi p actū
cōpletū Alia ē poña q̄ rducit ad actū icōpletū. sic ē poña dīsiōis
cōtinui in ifinitū. qz nūq̄z in ifinitū linea ē dīsa. ⁊ tal' poña dz

exponi p actū icōpletū sicut ista ppō linea pt diuidi in ifinitū dz sic exponi linea didiť in ifinitū. in q̄ ppōe diuidiť ñ dicit ꝓpletōez act⁹. sz ipm actū in fieri tm̄. qz nūqz fm actū ꝓpletū linea ē diuisa in infinitū. ⁊ tūc singlaria dñt capi icōiūcte sic dcm̄ fuit de illa in oēs ptes ꝓportōnales linea pt esse diuisa

Qz Quō debeat ista poni in eē berta pt paré q̄nqz filios Dō q̄ dz poni in eē sic illa i q̄ poniť signū vl'e ⁊ rō est. qz sicut signū vl'e fcit ťminū stare p oib⁹ siue p multl sic etiam quinqz ⁊ q̄ libz aliud no⁹ numerale. Debz igiť sic poni in esse berta parit hūc filiū berta parit hūc filiū ⁊ sic de alijs

Qz Quare dr in scda pte rgule simpliciť Dō q̄ simpl'r capiť ib⁹ modis. Uno⁰ put in tātū vz sic vno⁰. ⁊ sic sibi opponiť multipliciť ⁊ sic accipiť a porphi. videl ārnez gen⁹ neqz species simpliciť dici. Alio⁰ vaz tm̄ sicut vnūsaliť. ⁊ sic capiť i suppōib⁹. ⁊ in p⁰ poz. Tertio⁰ vz tm̄ sicut sine addito. ⁊ sic accipiť hic cū dr oē possibile simpl'r positū ē admittēdū. qz si accipiť possibile cū ali⁰ impossibili copulatiue saltē tūc seqreť aliqd ipossibile. qz tūc tota ppō est ipossibilis. vt dicendo soz. ceť. ⁊ hō ē asin⁰. Est tū vez q' in rgula melⁿ poneret possibile bñ positū ⁊ nō simpliciť positū. qz tūc essz planior sēntia Et seqť ista scda ps regule ex ꝓma qz ex positione possibilis in esse nullū sequitur ipossibile. ergo est admittendū

Secūda regula ē Dēs nre

Hic ponit scdaz regulā que cōtinet duas ptes Prima est Dēs nostre rñsiones ⁊ oppositiones tēpore obligationis facte debent reputari tamq̄z p eadem mensura temporis vel in instanti Secūda ps ad oīme impertinens eodez modo est rñdendū ac si nūqz esset obligatio facta Primum patet qz nisi sic aliquis concedere posset duo cōtradictoria. cum cuntradictio non sit nisi in quātum propositiones referunť ad idem tempus. sed opponens obligista nititur ducere suum respondentem ad metham redarguitionis. iam opponens non potest redarguere respondentem nisi referantur ille ppositōnes ad idem tempus. qz nisi sic non essēt contradictorie. Sed secundum patet qz impertinens nichil facit ad veritatem vel falsitatem propositionis ergo est admittendū iuxta qualitatem sue significationis.

Arguit Ista ppō. tu nō es obligat⁹ ē imptinēs ad istā
oīs hō ē homer ē admittēda ꝑmo loco posita
ſz ſcdo loco posita ē negāda. ḡ ad ppōz iptinētē nō eodē mō rn
dek. Dō: q̃ lz tal ppō ſit eadē ꝓnvimios. tn variat ꝑ⁷ꝓcatōz qn
est ꝑmo loco posita ⁊ postposita. ⁊ ḡ ſcdo loco posita ē ptinēs re
pugnās. ſic aūt nō fuit qn erat ꝑmo loco posita. qz tūc fuit poſ
ſibilis ⁊ ꝓa. ⁊ ḡ nō ē vna ppō

Arguit Ista ppō. tu nō es obligat⁹ ſcdo loco posita nō
ē negāda. Assumptū ꝓbat. qz nō est ptinēs re
pugnās ppōi ꝑus posite. Dō. q̃ dupl'r dr aliq̃ ppō repugnās.
Uno⁰ qz repugt ppōm ꝑus posite. ⁊ sic ista ē imptinēs. qz nō
hz aliquā repugnātiā ad ppōz ꝑus positā. Alio⁰ dr ptinēs re
pugnās. qz repugt actui fcō ꝑ rndentē. ⁊ sic ista ē ptinēs repug
nās. qz repugt actui fcō ꝑ rndentē. Et ḡ dr q̃ q̃zuis nō sit pti
nēs repugnās ad obilgatū. est tn repugnās ad actū

Arguit Propō ꝑmo ſcdo aut tcio loco posita ſp hz eā
dēz ꝓvitatē ⁊ falsitatē. ḡ ē eodē mō ꝓcedēda. Dō
q̃ oēs ppōes necārie aut ipossibiles ſp hnt eādē ꝓvitatē ⁊ falsi
tatē. ⁊ etiā eādē ꝓcatōz. ḡ ꝓ illis ē añs vez. ſz ppō ꝓtingēs ꝑt
aliqn̄ habere respectū ad ppōem ꝑus positā. ⁊ ideo nō habet in
diuersis locis eandē veritatē

Tercia regula. Infra idē tps obligatōis nū
q̃z ſil' ſtz ꝓcedēde aut negāde
ppōes ꝓdcōzie. Et oīs ppō a rndente ſel' admissa ꝑ⁷ aliquē ſta
tū. ſp in eodē tpe q̃cūq̃z mō ꝓponit ē ꝑ⁷ eūdē statū ſustinēda.
Dz ifra idē tps. qz i diūſis tpib⁹ obligatōis pnt admitti duo
ꝓdcōzia. Rō regule ē. qz ſi admittēt duas ꝓdcōzias cessaret tē
pus obligatōis. qz oēs ppōes plate reputāt facte ꝑ eadē mē
ſura adeq̃te. ⁊ ſic nō pnt ꝓdcōzie ꝓcedi.

Arguit Aliq̃ ē ppō q̃ ſi ꝑmo loco ponat nō ē rndendū
eodē mō ad ipſā. ſicut ſi ponerek in obligatōe.
ḡ ſcda ps regule ē falsa. Añs ꝓbat. qz ad ppōz ꝑmo loco poſi
tā rndek ꝑ admitto. ſz in tpe obligatōis rndek ꝑ ꝓcedo. Dōm.
q̃ ista regula ē intelligēda. q̃ eodē mō ē rndendū q̃ztū ad affir
matōz ⁊ negatōz. lz nō eodē mō q̃ztū ad mo⁷ affirmatōis ⁊ ne
gatōis. ſiue q̃ztū ad illa q̃b⁹ exꝑmit tal affirmatō l'negatō. qz ex
tpsobligatōis tal affirtō exꝑmit ꝑ admitto l' ñ admitto. ſz ifra

tp̄s obligatōis p cōcedo aut nō cōcedo. Uel dōz q̄ eodē mō ē
rndēdū qz̄tū ad statū. sz admitto ⁊ cōcedo ptinēt ad eūdē statū

Quarta regula. Oē seq̄ns ex bn̄ ꝓcesso vl̄
ꝓcessis aut ex opposito bn̄
negati aut bn̄ negatoꝝ. vel ambob⁹ sil'. infra idē tp̄s obligatōis
sp est admittēdū. Rō regule. qz nisi sic oportēt oppositū ꝓcedi:
quod est incōueniēs ⁊ sil'r repugnās p̄dictis aut alicui p̄dcōꝝ.
est negandū ad sensū p̄missum.

Quīta regula. Nō ē incōueniēs īfra tp̄s ob
ligatōis q̄ rn̄s cogat ꝓcedē
falsa aut male rn̄dē. sz si cessante tpe obligatōis dicēt se ꝓcessis
se falsū aut male rn̄disse. ducet⁹ ē ad methā r̄dargutōis Rō p̄mi
ē. qz oē possibile ē ꝓcedēdū in hac arte. sz ad aliq̄ possibilia seq̄t
vt se fateat ꝓcedē falsū ⁊ male rn̄dē. vtz i exēplis. ḡ nō ē incōue
niēs ꝗ ꝓcedē. Rō sedi ē qz eē tp̄s obligatōis ē rn̄dēdū sicut ē i
rei veritate. Si ḡ cogat male se rn̄disse ex tp̄s ptz ꝓpositū.

Sexta regula. Aliq̄ ꝓpō īfra tp̄s obligatōis
vno loco ꝓposita est ptinēs. ⁊
ꝓcedit. q̄ si alio loco fuisset posita esset negāda. vt exēpli grā. qn̄
ponat ista. omis hō ē rhome ē admittēda ⁊ ꝓcedēda. qz possibil'.
si tūc ponat ista tu es hō dz ꝓcedi. qz ē ꝓa ⁊ ī ptinēs. Dem̄ si po
nat ista tu es rhome. dz cōcedi. qz ē seq̄ns ex obligato bn̄ cōces
so. ⁊ ē in illis trib⁹ bon⁹ syl^m^⁹. Sz si tercia fuisset posita loco se
cūde. ⁊ sēda loco tercie. tū vtraq̄z fuissz negāda. qz p̄ma illaꝝ. s.
ista. tu es rhome ē falsa demōstrādo asinū. ⁊ sil'r sēda

Septīa regula. Ad oē simpl'r neccāriū vel ī
possibile ē rn̄dēdū cōsil'i re
spōsiōe. qz sp neccāriū ē admittēdū. ⁊ īpossibile ē negādū. Et dz
notāt simpl'r. Un̄ duplr dz aliq̄d neccāriū. Uno⁹ ex hītudīe ter
minoꝝ. vt hō ē al'. ibi ē natural' hītudo t̄minoꝝ Allio⁹ aliq̄d dz
neccariū f^m^ q̄d ⁊ ex euētu. sicut sortē heri cōedisse ē neccāriū post/
q̄z cōedit. ⁊ ex casu ibi posito ē īpossibile ipz nō cōedisse heri. vn̄
qd ē simplr īpossibile sp dz negari vbicūq̄z ponit. ⁊ qd ē simplr
neccāriū sp dz admitti vbicūq̄z ponit. ⁊ qd ē ex euētu neccāriū vl'
īpossibile pt negari ⁊ cōcedi f^m^ q̄ in diūsis locis ponit

Sequūt ergo quedā exēpla

Hic ad supradictoꝝ pleniorem declarationem ponuntur quedam exempla. Primum est. Dicat opponens ad rem dentem. pono tibi istam. Alter istorum est asinus ipsa est admittenda. quia est possibilis. deinde opponens dicat pono tibi eandem. est concedenda. quia omnem sel admissum quantiescumque sub eadem opponat forma est concedendum. vt dicit tercia regula. Deinde opponat ista. vnus istorum est asinus est concedenda iuxta secundam regulam quia est vera et impunens. deinde ponat ista alter istorum est asinus. si concedis arguit contra te quia sequitur. vnus istorum est asinus et alter asinus igitur vtrque istorum est asinus. si negas. arguit contra te. quia ipsa est plus bonum concessa. quamnunc dicis concedi Dicis quod ipsa non ponit iterato in suo sensu sic admissa fuit quia plus alii tenebat infinite. sic secunda vice tenet relative. et sic non concedit iuxta regulae intentionem Aliud exemplum. si ponat ista omis homo est rome. ipsa est admittenda quia ipsa est possibilis. si tunc ponat eadem propositio ipsa est concedenda. quia omnem sel admissum quantiescumque eodem tempore opponit est concedendum. Si tunc opponat ista res est colonie. ipsa est neganda. Et si tunc dicat ipsa est possibile ergo est concedenda.

Dicis quod omis propositio possibilis proposita alicui est concedenda dummodo non repugnat opponi opposite. ista autem repugnat opponi antepositae sicut omis homo est rome. Et multa alia ponunt exempla in litterali quorum declaratio longe habetur in textu. quare causa breuitatis hic pretermittuntur.

Via oē promissū

Iste est tractatus insolubilium. quem diuidit in tres partes. In prima diffinit propositionem insolubilem. In secunda ostendit ex quibus consurgit quod aliquam propositio est insolubilis. In tercia ponuntur quedam exempla. Primo igitur diffinit propositionem insolubilem. dicens quod est propositio habens difficultatem an ita dici debeat aut falsa propter secundariam significationem reflexam supra primam. Et hic propositio ponitur loco generis. sed totum quod sequitur ponitur loco differentie. quia nisi aliqua propositio haberet difficultatem non meret dici insolubilis. et illa difficultas deberet oriri ex diuersa significatione reflexa super primariam. quare propositiones exponibiles non debent dici insolubiles. Et ista diffinitio in litera probatur dupliciter scilicet ratione et exemplo. vt patet ibidem.

Querit Quid sit subiectum illius tractatus. Dicimus quod propositio insolubilis. Ratio est quia principaliter considerat in ista scientia et alia considerata habent ordinem ad ipsam Secunda ratio est

qz ꝑncipal' passio ꝺz ꝓ ea. s. insolubilitas. ⁊ formak sic ꝓmisatio
Ois ꝓpō includēs ꝯdcōziā ē insolubil'. sz ois ꝓpō insolubil' est
includēs i se duo ꝯtradcōzia sb sensu copl'atio. g⁰ ꝓpō insolubil'
est insolubil'. vl' sumak diffi⁰ supi⁹ posita loco medij ⁊ redit i idē.

Arguit Arest. ꝺt prio posterio ꝓ q falsū nō scik. sz ꝓpō i
solubil' sp ē falsa g⁰ ꝓ ea nō est scia Ꝺōz q de
alicq est scia tripl'r Uno⁰ sic ꝓ illo qꝺ ꝑe scik. vt ꝯclusio ꝓmōstra
ta q ꝑe scik ex ꝑncipijs ꝓmōstratōis. Et tale qꝺ scik ñ ꝑt ē falsū
⁊ sic ꝓpō insolubilis nō scik. Alio⁰ ꝓ alicq est scia tāqz ꝓ illo qꝺ
scik ꝓ alio. ⁊ sic ꝓ passiōib⁹ i sciētijs ꝑt esse scia. qz passiōes sciūk
ꝓ subiecto in ꝯclusiōe. ⁊ illo mō insolubile scik qz est passio. Ter
cio mō alicqd scik qz est illud ꝓ q alicqd scik. ⁊ sic subiectū alic⁹ sci
entie scik. ⁊ qꝺ sic scik ꝑt esse falsū ⁊ ipossibile. qz qꝺ ipz ē falsū ⁊ i
possibile ꝑt ꝓ ipo sciri ꝑ alicq ꝑncipia q ꝓnotāt illā passionē in
esse tali subiecto. Et est simile in naturalibus. qz ꝓ reb⁹ corrupti
bilibus ꝑt esse scientia incorruptibilis. scz q tales res sunt cor
ruptibiles potest ꝓ ipsis sciri ꝑ vera ꝑncipia ⁊ necessaria.

Arguit Ois scia hēk ꝑ ꝑncipia nccia. sz falsū ñ hz ꝑnci
pia nccia q falsū nō scik Ꝺōz ad maiorē q ni
hil scitur sic ꝯclusio ꝑe scita ḡn hēat ꝑncipia nccia. sz illꝺ qꝺ sci
tur tāqz subiectū illi⁹ ꝯclusiōis. q vere scitur hz nō oz ē necessariū
vl' hze ꝑncipia nccia. Exe⁹ vt ista ꝯclusio ē scibilis q ꝓpō insolu
bilis ē insolubil'. ⁊ ꝑncipia illi⁹ ꝯclusiōis st nccia i ordie ad illā
ꝯcl'oez. qz dicūt cām q posita seqtur effect⁹ nccio. ⁊ illa cā est iclu
dere duos ꝯtradictorios sensus ⁊ sic formatur ꝓmisak vt ꝑus.

Arguit Nulla est ꝓpō insolubilis. g⁰ ꝓ ipa nō est scia.
añs ꝑbatur. qz ois ꝓpō est solubilis. qz hic sol
nūtur oēs tales ꝓpōes ꝑ hoc q interimūtur. qz oēs dicūtur fal
se ⁊ sic soluūtur. Dōm q insolubile capitur tripl'r. Uno⁰ ꝑt
exponitur negatie vel ꝯtradictorie. ⁊ ꝑt ꝺt negatōez solutōis. ⁊
sic nll'a ꝓpō ꝺz insolubil'. Alio⁰ capitur isolubile q dā mō ꝑuatie
ꝑt ꝺt ꝑuatōez solubilitatis ⁊ sic insolubile ꝺz qꝺ nō soluitur et
tñ est aptū natū solui. Tercio⁰ capitur ꝯrarie ꝑ illo qꝺ hz diffi
cultatē soluēdi ⁊ illo⁰ alicq ē ꝓpō isolubil' qz ꝓpt duos sens⁹ cō
tradcōes q̄s includit tal' ꝓpō hz difficl'ratē an dēat dici ꝑa l'ſlā

Ar Propō insolubilis nō ē alicq mō. g⁰ male ē ꝓus diffinita.
Añs ꝑbatur. qz falsū nō est. sz ꝓpō insolubilis est falsa.

gipa ñ est q̃lit̃cũqz accipiat. Dõz q̃ esse capit̃ plicit. Uno⁹ vt dicit ēntiã rei qd̃ aliq̃ vocãt ēē ēntie. ⁊ illo mõ nõ ē flm̃ ppe lo q̃ndo qz nõ hz ēntiã ppe. tñ pt adhuc illo⁹ dici esse qz hz aliqd̃ sil'e ēntie scz diffinitõez aut ꝓscriptõez. Et sic etiã ppõ isolubilis ē. Alio mõ accipit ēē p ēē exñtie qd̃ diuidit fm actñ ⁊ aptitudinē. ⁊ illo mõ ēē fcat idē qd̃ sbsiste ⁊ sic flm̃ nõ ē p se. sz est in vero. Tertio mõ accipit ēē put dicit opõez extremoꝝ. ⁊ illo mõ ēē fcat veꝝ ēē ⁊ illo 3⁹ mõ flm̃ ñ ē. dr tñ ēē pmoz scdo mõis

Q̃ Quis sit finis isti⁹ tr̃ctat⁹. Dõm q̃ duo sũt fines isolubiliũ. pmus est solue isolubilia dñmõ ab alys pponãt Scds ē pponere alys ad soluendũ isolubil'r. Et rõ est. qz isolubilia pñt vno mõ ptinere ad opponẽtez alio mõ ad rñdentez. si p tineãt ad opponentẽ tũc ē scds finis. si ptineat ad rñdentẽ sic est pm⁹ finis. s. soluere isolubilia. ⁊ ille q̃ spectat ad rñdentẽ est pnci palioz. qz tota loyca itendit pl⁹ iformare rñdẽtez q̃z opponẽtez qz q̃ rñs iformet̃ spectat ad ppã rõez ⁊ e⁹ pfectõe E. sz opponẽs nõ vtit̃ sua rõe ad pfectõez sui. sz ad iq̃sitõez ꝓ pfectõe alterius

Q̃ Utꝝ diffcultas i ppõe isolubili fit ex pte nostri intellect⁹ aut ex pte ppõis. Dõm q̃ pncipal'r ex pte ppõis qz natura tl'is ppositionis est q̃ facilit̃ eius intellectus pcipi non pt. qz includit aliã fcationem ex pte ĩminoꝝ significãtiũ. ⁊ ex reflectione q̃ supra primã significationem cadit. Aliqd̃ ãt dicit̃ difficile nob qd̃ excedit nostꝝ intellectum qd̃ aliqñ nõ ē difficile fm sevt pz ꝓbstãtijs separ⁊ ⁊ hoc ñ pt dici ꝓ ppõe insolubili. qz talis etiã in se hz vñ sua veritas lateat

Notandũ Q̃ qtuoz sunt ꝓditiones ppositionum insolubilium. Prima est q̃ omis ppositio insolubilis includit sensum ypotetic̃ copulatm Scda est q̃ omis propositio insolubilis includudit duas ptes cõtradictionis. Tercia ē q̃ omis ppositio insolubilis est falsa. Quarta est q̃ omis ppositio insolubilis est impossibilis. Ratio oim istaꝝ cõditionum est. qz propositio isolubilis ex pmaria sua significatione significat vnã ptem cõtradictionis ⁊ ex scdaria significacione vel ppter casum aliquẽ positum. vl' ex q̃cumq̃z reflectione supra primã significationem includit alteram ptem contradictionis copulatiue. ⁊ ergo ꝓxt sẽper responderi q̃ sit falsa. Et sic patz q̃ omes ppõnes insolubiles sunt solũde p interẽptionem qz sũt simpl'r false propter illũ duplicẽ sensum

Queritur Quō dz ppō fcare q̄ ēvera ⁊ quō q̄ ē flā. Dō q̄ dupl'r dr esse vera. Uno⁹ dr vera qz signifi/cat ita esse sicē est vt dicēdo hō est al'. qz ibi al' fcat iesse hoi ⁊ ita ē Scdo mō qñ ppō fcat ñ esse sic nō ē. vt dicēdo hō ñ est asin⁹ qz ibi fcat hoiez ⁊ asinñ esse diūsa. qd etia ita est. Et sil'r dupliciter dicūtur ppōes esse flē. Uno mō qz fcāt ita eē sicut nō est. vt hō ē asin⁹ qz ista ppō fcat asinū ieē hōi qd ita non ē Scdo mō ppositio ē flā qz fcat non eē sic est vt hō non est aīmal in q̄ animal fcat non ineē hōi qd tū ita est Uñ in ppōe isolubili stz. sēs⁹ cōtradictoriū ⁊ iō ad ira esse. i. ad ipam esse verā seqt ita non esse. i. ipsam esse falsam

Arguit Si sor. dicat istā homo est asin⁹. ⁊ postea dicat istā sor. dicit. flm: tūc illa scda ppō ē isolubilis ⁊ est vera ḡ non sp ppositio insolubilis est falsa. Dōm q ista se cūda non est ipossibilis illo casu sic posito ergo non est ppō insolubilis vtz p ꝛditiones iā dictas

Arguit Ista ppō sor. dicit flm pmo loco posita ē ipossibilis ḡ etiā scdo loco. Tz coña. qz sp retinet eā dē significatōem. Dōz q lz ex pmaria fcatōe idē rñtat tñ non ex scdaria. ⁊ hz ideo qz ista ppositio ex sui natūa hz q rflectat super aliā ppositionē. qñ ḡ p se poit tūc interimit seipam. qz non pt rflectinisi sup seipam sz qñ ponit cū alia ppositione tunc cadit sup illam ⁊ illam falsificat vel eā notat esse falsam

Queritur An ppositio exponibilis sit insolubilis Dōz q non. vñ ppositio exponibilis ē q̄ ppter suā obscuritatē idiget expōne vt tm q̄nqz stz pbilia ⁊ ñ plūa. vñ qñ tm poit i ppōe cū aliq̄ dictione nūerali. tūc dz expoi grē plūalitatz. si āt ponat in ppōe sine dcōe nūali tūc dz expoi grā alietatz vt tm hō est risibil'. i. hō ē risibil' ⁊ nihil aliud ab hoie ē risibile

Quātū igit ad secūdū scie

Ista est scda ps h⁹ tractat⁹ in q̄ oñt ex q̄b⁹ pncipijs cōsurgit q aliq̄ ppō est insolubil'. ⁊ q̄ sit cā q in aliq̄b⁹ ppōib⁹ sit insolubilitas. ⁊ i aliq̄b⁹ ñ. Et dr q circa finē qrti metaphz. facil'r pt patē origo falsificādi aliq̄s ppōes. vbi sic ait phz. Accidit itaqz vt famatū ē de oib⁹ talib⁹ orōib⁹ ipas seipas destruē. vt cū q̄s dr. oia stz fa dr suā ꝛriā eē verā qd ē falsū. qre dcm suū est falsū

Qſ In q̃b⁹ ppõib⁹ ſit iſolubilitas. Dõ. q̃ ppõ iſolubil' dz ee ꝓſtituta ex ĕmis ipozrãtib⁹ ppõnalẽ hitudinẽ. ſic ſ̃ vez ⁊ falſũ dici ⁊ p̃dicari. qz i talib⁹ ppõib⁹ p̃t ee reflexio ꝓcatõ nis ſcõdarie ſup̃ p̃mã. qz cũ ꝺt ſoz. ꝺt falſũ ibi nccio fit reflexio ſu p̃ aliã ppõz. aut ſup̃ ſeipſã ſi nll'ã aliã dicat. ⁊ tc ſeipſã falſificat

Qſ Utz oĩs ppõ iſolubil' habeat eq̃lit reflexionẽ ſup̃ ſeipſã. Dõ. q̃ nõ ẽ aliq̃ ppõ iſolubil' i q̃ ſcõdariũ ꝓcatũ ſtati reflectit ſup̃ p̃⁹ ꝓcatũ. vt ꝺõo. ego ñ loq̃r. Alia ẽ ppõ iſolubil' i q̃ mediate ſcõdaria ꝓcatõ reflectit ſup̃ p̃mã ꝓcatõz. ⁊ h̃ ꝓtigit du pl'r. p̃⁹ ex caſu poſito ſicſ i iſta ppõe ſoz. ꝺt falſũ i q̃ poit caſus q̃ ſoz. nullã aliã dicat. Scõo mediãte aliq̃ ppõe. ſicut ꝺõo oĩs p ppõ ẽ ꝑa. qz tales ppões falſificãt ſeipas p ſuas ꝑdcõzias. qz ſta ti ar. ſl oĩs ppõ ẽ ꝑa. g etiã ſua ꝑdcõzia ẽ ꝑa eo q̃ etiã ẽ ppõ

Sſ Nec ppõ ẽ iſolubil' ego ñ loq̃r. ⁊ tñ i ea ñ poit passio p/ põnal'. Alũs p bat'. qz icludit duas ptes ꝑdcõis copula/tiue. Dõ. q̃ lz i ea ñ ponat' passio ppõnal' explicite. tñ iplicite i/cludit vez falſũ q̃ ſ̃ passiões p põnales. qz niſi ſic ipa ñ ꝓdiret

Qſ Que q̃les ⁊ q̃z te ſ̃ ppões (ſup̃ ſeipſã ſe falſificãdo. iſolubiles. Dõ. q̃ ppõ iſolubil' capit dupl'r Uno⁹ mate rial'r. i. pur ñ icludit ſua ꝑdcõzia ⁊ ſic ẽ cathegozica Alio⁹ foz mal'r ꝓ⁹ q̃ ẽ iſolubil'. ⁊ ſic ẽ hypothetica. qz ñ ꝺz iſolubil' ꝓ⁹ q̃ i cludit ei⁹ ꝑdcõzia cop'latiue. De q̃litate ꝺz. q̃ ppõ iſolubil' foz/mal'r ſp ẽ affirmatiua. qz oĩs iſolubil' iq̃z tũ hmõi icludit duas ptes ꝑdcõis copulatie ⁊ affirmatie. Et lz q̃ñz vna ps copulatie ſit negatia. tñ tota ñ ꝺz dici negatia. qz tal' negatõ ñ negat totũ qõ ſeq̃t. cũ i ppõe iſolubili ſint due ꝑpões. Sz mat'ial'r p̃t eſſe negatia aut affirmatia. exẽ⁹ p̃mi. vt nulla ppõ ẽ negatia. exẽ⁹ ſe cũdi. vt ſoz. ꝺt fall'ẽ. dato q̃ h̃ ſolũ dicat. ſ. ſoz. ꝺt falſũ. De q̃z ti tate ꝺõz q̃ ppõ iſolubil' foz mal'r iq̃z tũ iſolubil' ẽ ñ ẽ alic⁹ q̃z tita tſ. eo q̃ ẽ hypothetica q̃ nulli⁹ ẽ q̃z titatſ. ſz loco q̃z titatſ ꝺz q̃ri e⁹ ſpẽi ſit. ⁊ ꝺz q̃ oĩs ppõ iſolubil' ẽ copulatiue ſpẽi. ſz capiẽdo eaz mat'ial'r p̃t bñ ee alic⁹ q̃z titatſ. ſ. vl'is pticl'arſ idiffinite ⁊ ſingularſ

Quãtũ ad terciũ ſubiungit

Hic p declaratõe ꝺcõz autoz in tercia pte iſti⁹ tractat⁹ ponit q̃ dã exẽpla. Primũ ẽ. ſi ponãt iſte ppões. oĩs ppõ ẽ negatiua. nl' la ppõ ẽ negatiua. oĩs ppõ ẽ pticluarſ. oẽs iſte ſ̃ iſolubiles. et

ꝓstāt ex terminis ꝓpōnalib⁹ ⁊ eax ꝓcatō sup seipsā trāsit. ⁊ sic nō ē ꝯcordia ĩtellectus cū tali ꝓcatōe ꝓpōis. Sed ꝯ exē⁹. ꝗ copulatiua ē falsa ⁊ ōs ē. ꝗ disiunctiua ē falsa vel null⁹ ōs ē. In istis exemplis ꝑma ꝓs falsificat seipsā. qz ad ita ēt: sicut ꝓcat ꝑ ipsā. sequitur ita nō ēt. vtz intuēri. Alia exēpla ad lōgū patent in tertu. iō hic ꝑtermittunt. sz quō iste ꝓpōes stis soluēde supi⁹ dcm est Et tantū de insolubilib⁹

Tractatur⁹ de ꝓnitijs

Ista ē tractat⁹ ꝓnax. q̄ in ꝑma sui diuisiōe diuit i ptē phemialē ⁊ executiuā. In pte phemiali ont de q̄b⁹ intēdit dcimiare i ꝗ libro di. ꝓ ꝑmo vult pōnē q̄dā notabilia. secō alias regulas. Circa ꝑmū ponit nouē notabilia. q̄x tria ꝑma stis de q̄ddita te ꝓnc. Alia tria de ei⁹ bonitate. vltia de diuisiōe ꝓne

Querit Quid sit sbcm illi⁹ tractat⁹. Dōm ꝓ ozō ꝓsequntialis. Quod ꝑt ꝓbari ꝑ diffinitōez sbiecti attributōis. Et sua passio ē ꝓna formalr accepta, put noiat illa tōem ꝓnitis ex ante. Si aūt ꝓna accipiat materialr ꝑ ozōe ꝓsequntiali. tunc posset etiā hic poni ꝑ subiecto. qz idem dicunt. Et sit demōstratio generali modo

Arguit Ozō cōsequntialis est q̄d cōplexū. g nō ꝑt ēt sbiectū Dōm ꝓ cōplexū accceptū ꝓplexe nō ꝑt esse subiectū. qz tale nō ꝑt diffiniri. sed omne subiectū habet diffinitōem. Si aūt cōplexū accipit incōplexe: sic ꝑt esse subiectū Unde q̄zuis ozō cōsequntialis cōponat ex multis terminis ⁊ ꝑpōnib⁹. tū sumit ꝑ modū incōplexi ⁊ vni⁹. ⁊ sic ꝑt diffiniri. Simile ē de domo q̄ inq̄ztū includit multas ptes diuersax speciex nō diffinit. sz inq̄ztū stāt sub forma dom⁹. ⁊ nō sb formis ꝓprijs ꝑnt habere vnā diffinitōem.

Arguit Ozō cōsequntialis excedit limites hui⁹. g nō ē eius subiectū. Anis ꝓbatur. qz etiā verificat ōs cōsequntia mala q̄ tū nō est cōsequntia. vt dz in tertu. Dōm ꝓ cōsequntia accipit duplicit. Uno⁰ ꝓprie fm ꝓ diffinit ꝑ sedam diffinitōem. ⁊ sic cōsequntia mala nō ē cōsequntia. Alio⁰ accipit cōsequntia cōiter. put se extēdit tam q̄ ad cōsequntiā bonā q̄ malam. ⁊ sic diffinit ꝑma diffinitōe. ⁊ sic coña mala ē coña

Arguit Subiectū alicꝰ scie nō debet diffiniri ī illa scia ne ꝓnciali g nō ē h subiectū. Dōz q subiectū ꝛ eꝰ diffinitō capiūt dupl'r. Unoꝰ vt ponūt in actuali demōstratōe ꝛ sic ñ dez subiectū diffiniri. qz qd ad qd est. ē ꝓpositō vt dicit pꝰ posteriorꝫ. Alioꝰ capiūt absolute. scz extra demōstratōez ꝛ sic q ad est pt iuestigari ꝛ sic h diffiꝓnctia. qz ad huc ñ ē actualē demōstratō sz tm potentiale

Quātū ad primū notandū

Hic poit duas diffinitōes ꝓnctie q ꝫ pma ē. Coña ē ozō ꝓtinēs plēs ppōes denotās seqlāvnꝰ ad aliā. ꝛ ita capit ꝓna cōit Secūda diffinitō ē. ꝓna ē ozō hns añs ꝛ ꝓns eꝰ dē tq ꝫ ptes pncipales sui ꝛ notā illatōis illatie tētā. ꝛ isto mō ꝓna capit ppe

Notādū Q ista due diffitōes sic dznt. qz pma dat cōit de oi ꝓna tā bona q mala. sz secūda dat tm de ꝓna bā. ꝛ ergo in pma diffinitōe dr q ꝓna ē ozō ꝓtinens ppōes. sz in scda dr añs et ꝓns. nā capiēdo ppe añs ꝛ ꝓns sicut postea diffinūt tūc in ꝓna mala nō st añs ꝛ ꝓns. qz ibi ꝓns ñ iferē ex añte nec añs vere infert coñs. sz solū denotat inferre ꝓns Etiā dr in scda diffiōe eiusdē Ubi sz añs ꝛ ꝓns aliq mō inciant in mala ꝓna tñ ibi nō ē coñs eiꝰdē añtz. qz ibi coñs nō includit in añte vere. mō in oi bona ꝓna coñs debet includi in añte. qz nisi sic nō posset inferri ex eo

Ar Cōseqntia ē hitudo añtis ad coñs. g nō est ozō cōposita ex ill' Dōz q coña accipit dupl'r Unoꝰ formalit sic notat hitudinez coñtz ad añs. Alioꝰ accipit materialit put idē ē qozō coñalis ꝛ sic ē hns añs ꝛ coñs ꝛ sic capit in textu Ubi capiendo coñaz formalit tūc alicubi est coña bona. i. necāria vbi tā añs q coñs st negāda. ꝛ eō qz in ppōibꝰ falk ꝛ impossibilibꝰ pt fūdari necāria habitudo coñtis ad añs vt dicendo si asinꝰ volarz asinꝰ haberet pnas. ꝛ tūc coña est cōcedēda ꝛ est bā sz tñ tā añs q cōsequens sūt falsa et essent negāda Et aliqñ añs ꝛ coñs sunt possibilia aut vera vbi tñ cōsequentia est mala. vt hic Joānes currit gꝰ petrus disputat qz ibi nulla est habitudo

Secūdo notādū q añcedē

Hic diffit tmios poitos in scda diffinicione cōseqntie ꝛ pꝰ añs

dicẽs. q̃ añs ẽ ppõ ex q̃ mediãte nota illatõis inferꝯ ꝓñs. Sed ꝓñs est ppõ q̃ mediãte nota illatõis inferꝯ ex añte

Ar Aliqñ añs st̃ due ppões. g̃ male dr q̃ añs sit ppõ Añs pbaꝯ. qz in syllogismo ambe pmisse hñt rõem añtis: Dd q̃ oẽ añs ẽ ppõ. aut cathegorica aut hypothetica l' ꝓposita. tũc dr q̃ lz in syllogismo añs nõ sit vna ppõ cathegorica. tñ ambe pmisse hñt modũ vni ppõis hypothetice copulatiue. z si ca/pianꝯ cñ ꝓñte. tũc faciũt vnã hypothetica ꝓditionalẽ.

Ar In ꝓña mala ẽ añs. z tñ nõ iferꝯ ꝓñs. g̃ diffinitõ nõ ꝓuenit oi. Dd. q̃ duplex ẽ ꝓña. s. bona z mala. mõ ꝗ diffiniꝯ añs bõe ꝓñe. qz ꝗ ꝗe iferꝯ ꝓñs z ñ añs male ꝓñe. z sil'r dr d ꝓñte

Qr Quõ differãt oñdẽ iferre z pbare. Dd. q̃ sic dr ñt. nã iferre ẽ effect' syll'i simpl'r dci. qz i diffiõe e' dr ex necitate accidit. sz syll's dmr atiu' oñt. qz tal' pcedit ex neccãrijs cauꝯ cõcl'ois. Et syll's dyalectic' pbat. qz ille pcedit ex cõib' q̃ st̃ pbabilia. lz oñiq̃q; ꝗa. z i diffiõe añtis z ꝓñtis poiꝯ iferri. qz ille ẽ effcũs cõior alys z pãsuppoiꝯ ab ipꝗ sicut oẽs alij syll'i pãsuppõnũt formã syll'i simpl'r dci. z qz iferre ꝓueit oi añti. nõ ãt oñdẽ vel pbare. iõ bñ añs qd ꝗ in cõi dscribiꝯ diffiniꝯ p iferre.

Notãdũ Q̃ duplices st̃ note illatõis. q̃dã formales vt ꝓiũctões. alie ꝗo ꝗtuales. vt st̃ adũbia. exẽ' pmi. vt hõ currit. g̃ al' currit. exẽ' sedi. vt dũ mgr legit pueri pficiũt. Et dñt iste note teneri formal'r z significatiue in ꝓña. z iõ nõ ẽ ꝓña qñ arguiꝯ hodie ẽ aduerbiũ. ꝗ ẽ ppõ. g̃ ẽ cõiũcto qz ibi g̃ teneꝯ q̃dã mõ material'r.

Notãdũ Q̃ ꝓña ꝑma sui diuisiõe diuidiꝯ i bonã et malã Mala ẽ gñ ad ꝗitatẽ añtis ñ seq̃t ꝗitas ꝓñtis. qz i nullo casu possibili pt añs zẽ vex sine ꝓñte eius dez. z g̃ ñ ẽ bõa ꝓña. ds ẽ g̃ celñ ẽ. Cõseq̃ntia bõa ẽ duplex. s. simpl'r z vt nũc. ꝓña bõa simpl'r ẽ q̃ ꝓstituiꝯ ex ẽmis hñtib' ꝑpetuã hitudinẽ ad iuicẽ. Sz ꝓña bõa vt nũc ẽ q̃ ꝓstituiꝯ ex ẽmis hñtib' hitudinẽ ꝓtigẽtẽ. Et ꝓña q̃ dr bõa vt nũc i textu ẽ simpl'r bona ꝓña. vt ꝗ hõ ẽ al'. g̃ soz. ẽ al'. qz i nullo casu possibili añs pt eẽ vex sine ꝓñte Ñ supposito q̃ soz. ñ sit adhuc ẽ ꝗ ꝗa soz. ẽ al' Dd tñ q̃dã negãt. dr. q̃ ꝗ ꝗbũ ẽ sp iportat exñtiã. z sic sensus illi' ppõis sit. sc z. ẽ al'. i. soz. existit al'. ꝗ ãt ẽ falsũ. qz i ppõib' ꝗ ẽ 3°. adiacẽte ꝗ ꝗbũ ẽ ñ iportat exñtiã. sz ꝓformitatẽ extrẽor ad

iuicē ⁊ qz ꝓ cōcepte ſbijciūt ⁊ ꝑdicāt in enūciatōib⁹ ⁊ ñ ꝓ adeꝑ ⁊ g̃ ſine ſortes ſit ſiue ñ ſit ſp ē al' ⁊ etiā hō. ⁊ ſic illa ē bona coña: hō ē al' g̃ ſor. ē al' etiā ſi ſor ñ exiſtat vt p⁹ mortē e⁹ Sed moderni hoc dicentes decipiūtur in illo q̃ credūt eſt ſp dicē exñtiā

Ad Cōtra ſuſtinētes ꝑdcāz diuiſionē in omni coña coñs dz includi in añte. ſz in coña mala ñ includit coñs in añte. g̃ ñ ē coña Dō q̃ coña duplicit accipit Uno⁹ p coña bona ſimpl'r ⁊ ī ꝑmaria ſua ꝓcatōe ⁊ in tali coñs ſp includit in ſuo añte Alio⁹ accipit coña p ſcd̄ aria ꝓcatōe vt etiā ſe extēdit ad coñaz malā ⁊ in tali ñ oz ſp coñs cōtineri in antecedente

Coña bona diuidit in con

Hic diuidit autor coñaz bonā in coñaz materiālē ⁊ formalē ſz ꝓm ꝓitatē coña materialis ñ ē bona qz ꝓ⁹ cōbinatōez illi⁹ coñe dāt ēi in q̃b⁹ omni ⁊ in q̃b⁹ nulli g⁹ ñ ē bona Uñ coña formalis ē q̃ tenz in omib⁹ ēminis cōſimilib⁹ cōſimili forma arguēdi ītēta Et p oppoſitū diffinit coña materialis q̃ ñ tz in omib⁹ ēminis cōſimilib⁹ cōſimili forma arguendi ītenta Et coña dr formalis duplici de cā ꝑma qz illa coña q̃ tenet in omib⁹ ēminis tenet grā foze q̃ eſt in tali coña. ⁊ iō dicit formalis q̃ſi hñs ſeq̃lā grā forme ſed forma coñe habet p illas dcōes barbara celarent ꝛc. Secda cā. nā coña dicit formalis qz habet cōditōem forme q̃ eſt cōicabilitas. ⁊ iō illa coña dr formalis q̃ eſt multis cōicabilis. ſicut forma totī⁹ eſt cōicabilis multis ſuppoſitis. ⁊ forma ptis ē cōicabilis multis materijs. Et ſil'r duab⁹ de cauſis coña dr material'. Prima ē qz nō tenet grā forme. ſed grā materie. ſ. ꝑpter aliq̃s ēminos ſpeciales. vt qñ arguit in ēminis cōuertibilib⁹ ex puris affirmatis in ſcda figura aut ſimili mō. Secūda cauſa qz habet conditōz materie. qz materia cōtrahit ⁊ determinat formā cōicabilē pluribus ad eſſe determinatū ⁊ ipſā cōicabilem reddit. ſic etiā coña materialis eſt in certa materia.

Querit Quot req̃rātur ad conſimilē formā. Dōm q̃ q̃nq̃. ſ: idem numer⁹ terminoꝝ. idē ſitus ēminoꝝ. eadē quātitas ꝓpoſitionū. eadē q̃litas. ⁊ eadē copula Et iſtoꝝ ꝑma duo req̃rūtur ex pte ēminoꝝ. alia duo ſeq̃ntia ex pte ꝓpoſitionū. tertiū ex pte copule. Uñ pater q̃ cū dr omē aial eſt ſubſtantia. omis hō eſt riſibil'. g̃ omis hō eſt ſubſtātia. non ē formalis cōſeq̃ntia in barbara. qz ibi nō eſt idem nūs terminoꝝ.

q̃ debet esse in barbara. qz barbara ꝓstat ex trib⁹ termis. sz ibi stz ñ tuor termi. vl'r igit qñ vna q̃nqz istaz ꝓditionū deficit. tunc illa ꝓña peccat in forma

Queritur Utz argumtū ab inferiori ad superi⁹ sit formale sic arguēdo. sortes currit. ergo hō currit. Dōm q nō est formale sz materiale. qz in sil'i forma dat instantia. sic arguendo sortes currit. g⁹ asin⁹ currit. ⁊ q ibi sit sil'is forma ptz. qz est idem sit⁹ t'minoz. sicut in pori argumto. eadē copula. ⁊ cūjs: Ulñ p regula est tenendū q in q̃cūqz argumto reqrūtur spēales ⁊ determiati termi illud argumtū est materiale. mō superi⁹ ⁊ inferi⁹ stz determinati termi. qz nō oīs termin⁹ est superi⁹ aut inferi⁹ ad aliū. Ex q̃ ptz q arguūtū ab īducentib⁹ ad inductā est materiale. licz text⁹ oppositū dicat. Et si debeat argumtū tale dici formale tūc dz intelligi sic. qz ibi est forma argumtatōis inductiue. tñ nō est formale qz nō tz in oībus termis ꝓsil'ibus. Sil'r arguendo ab eodē ad idez est argumtū necārīū. ⁊ p tāto pt dici formale. nō tñ est ꝓña formal' fm diffinitōz textus

Arguit Ex diffinitōe text⁹ seqrez q darū nō cēt forma lis ꝓña. Seqla pbat. qz ibi ppōes nō stz eiusdem q̃titatis. qz maior ē vl'is ⁊ minor pticularis Dd. q ꝓña nō dz iō formal' qz hz similē formā cū q̃libet alia ꝓñtia. sed dz formalis qz habet aliquā formā fm quā valēt oīa argumta fūdata in eadē forma

Arguit In oī figura reqrūtur spēales termi. q̃ nulla ē formal' ꝓña. Ulñs pbat. qz in pma figura medium ē positōe mediū. in seda positōe pmū. in tercia positōe vltimū. vt dt Aresto. pmo poz. Dōm q ꝓditōes terminoz in modis ipaz figuraz fuat qñqz fz rez vt in barbara. ⁊ qñqz fm modū pdicādi ⁊ enūciādi. vtz in celarēt. ⁊ sic nō oz vl'r esse t'minos spēales nisi fm modū tm Et si dicat. q̃ ad min⁹ in modis affirmatiuis sūt spēales termi. Dōm q etiā nō oz in mōis affirmatiuis fm rē illū ordinē fuare. s. q mediū in pma figura fm rē sit positōe mediū. sz sufficit q sit mediū fm modū enunciādi. vtz arguēdo. oīs hō est aīal. oīs lapis est aīal. ibi est bonū argumētū ⁊ formale. qz tenet ex pte forme ꝓñe. ⁊ tñ ibi nō fuatur talis ordo terminoz ergo ex pte forme terminoz nō reqritur talis ordo

Arguit Cõseqntia est subiectũ hui⁹ tractat⁹. ergo nõ de bet diuidi. ꝓña tz. qz diuisio fit grã multiplicꝰ sed subiectũ erit q̃d vnũ. eo q̃ scia capit vnitatẽ a subiecto. Dõm q̃ subiectũ capit dupl'r Uno⁹ material'r. ⁊ sic nõ diuersificat scia penes diuersitatẽ subiecti. nec capit vnitatẽ ab vnitate subiecti. qz multe scie ꝓsiderãt vnũ subiectũ material'r. vtz i medicina mozali phia ⁊ naturali phia. q̃ oẽs ꝓsiderant hoiem Etiã cadẽ scia ꝓsiderat multa sbiecta material'r capta. vt phia determinat de oibus generabilib⁹ cozruptibilib⁹. de oibus elementis. de celo q̃ tñ dzñt fm ppetuũ ⁊ cozruptibile. Alio⁹ capit sbiectũ formal'r. ⁊ sic scia hz vnitatẽ ⁊ distinctõz a sbcto. qz vna scia ẽ vni⁹ subiecti accepti fm vnã formalẽ rõem ꝓsiderãdi illi⁹ sbiecti. sic etiã hõ aliter ꝓsiderat in medicina ⁊ mozali phia

Quo ad secũdũ subiũgẽde

Hic ꝓnter ponit q̃sdam regulas ꝓñaz. q̃ꝫ ꝑma est In oi bona ꝓña ex opposito ꝑdcõzio ꝓñtis. seq̃tur oppositũ ꝑdictozũ añcedẽtis. sed nõ ecõtra. vt sic bene seq̃tur. hõ currit ergo aial currit. sic ecõtra bene valet. nullũ aial currit: ergo nullus hõ currit. Rõ regule est duplex. scz oñsiua ⁊ ad ipossibile. Oñsiua est. qz ad destructõem supiozis seq̃tur destructio inferiozis. lz nõ ecõtra. sed ꝓñs hz se vt superi⁹ ad añs. ergo ad destructõz ꝓñtis seq̃tur destructio añtis. Ecõtra ãt sicut ad positõz inferiozis seq̃t positio supiozis. ita ad positõz añtis seq̃t positio ꝓñtis. Rõ ad ipossibile ẽ. qz nisi ad oppositũ ꝓñtis seq̃ret oppositũ añtis. tũc duo ꝑdcõzia starẽt sil' in ꝑitate. Rõ qz oz q̃ ois ꝓpõ seq̃tur ad aliquã vel stat cũ ea oppositũ ei⁹. si igit nõ seq̃tur nullũ aial currit. ergo null⁹ hõ currit. tũc oz q̃ hec null⁹ ois hõ currit stet cum illa nullũ aial currit. sz ad hãc ois hõ currit seq̃tur hec aliqd aL currit. ⁊ sil' starẽt ꝑdcõzie in ꝑitate qd ẽ ipossibile. ⁊ ꝑ pmũ pncipiũ. qz de q̃libet eẽ vel nõ cẽ de nullo ꝓo sil'

Arguit Ex ꝑdcõzio añtis seq̃tur oppositũ ꝑdcõziũ ꝓñtis. ergo ꝑ regulã. Añs pbat qz bene seq̃tur hõ currit ergo risibile currit. sed null⁹ hõ currit. ergo nullũ risibile currit: Dõm. q̃ illud nõ tenet formal'r. sz solum material'r. et in termis ꝓuertibilib⁹. qz nõ tz in oibus termis. Uñ nõ seq̃tur hõ currit ergo aial currit. sed nullus hõ currit ergo nullũ aL currit. qz añs pt esse vez ꝓñte exñte falso

Ñ Etiã vz in ꝓtibilib⁹. vt sic arguẽdo. hõ currit. g aĩ currit. sz hõ nõ currit. g aĩ nõ. Dõ. q ibi nõ aĩ ab opposito ꝗ dcõzio añis ad oppositũ ꝗdcõziũ ꝓntz. sz solũ sbcõtrario. mõ duo sbꝗria ñ destruũt se. sz stãt sil i ꝓitate. z sic ibi ñ aĩ p regulã

Becũda regula ẽ ista. In oi

bona ꝓña si añs ẽ possibile ꝓñs ẽ possibile. z si añs ẽ vez. ꝓñs ẽ vez. sz nõ ecõtra. nã pt aliqñ ꝓñs ẽ possibile z añs ipossibile. z aliqñ ꝓñs ẽ vez z añs falsũ. qz ex falso pt bñ vez iferri. sed ex ꝓo nil nisi vez. Rõ regule ẽ. qz i oi bõa ꝓña ꝓñs dz neccario includi i añte. mõ vez ñ icludit i se falsũ. g si añs sit vez z possibile. ꝓñs erit vez z possibile. sz tñ qz nihil ẽ ita falsũ q̃n aliq̃d vetũ icludat. eo q falsũ z malũ stz q̃dã ꝓuatiua fm modũ. z eẽ ꝓnatiuũ fundat in habitu aliq̃ z subiecto. g ex falso pt seq̃ vez. cum aliquo mõ in zo includat.

Ñ Ex possibili seq̃t ipossibile. g ꝗ regulã. Añs ꝓbat sic arguẽdo. oẽ currẽs ẽ asin⁹. ois hõ ẽ currẽs. g ois hõ ẽ asin⁹ nã ibi ãbe ꝓmisse stz possibiles. z tñ ꝓñs ẽ ipossibile. Dõ. q lz q̃ libet ꝓmissaz. aut q̃ libet ꝓs sit possibil si seozsũ capiat. qz ꝗ est possibil oẽ currẽs est asin⁹. sil r ꝗ ois hõ currit. tñ ãbe ꝓmisse sil capte vt stz vnũ añs sic stz ipossibiles. qz nõ pñt sil stare. repugt em q oẽ currẽs sit asin⁹. z q sil ois hõ currat

Ñ Añs ẽ cã ꝓntz. sz falsũ nõ ẽ cã ꝓi. g ñ pt iferri vez ꝓñs ex añte falso Mioz ꝓbat. qz cã dz eẽ dignioz z pstãtioz suo effcũ. Dõ. q dupl r dz aliq̃d eẽ cã alteri⁹ Uno⁹ i iferẽdo. z tal ñ ẽ neccio dignioz effcũ. sz sufficit q sit latioz suo effcũ. sic q iludat suũ effectũ in se: z sic falsũ ẽ cã ꝓi. qz icludit i se falsũ. z etiã aliq⁹ ꝓz vt dcm ẽ. z sic ẽ cõi⁹ ꝓo. Alio⁹ aliq̃d ẽ cã alti⁹ i eẽndo. z tal si sit efficiẽs neccio ẽ dignioz suo effcũ. tñ si sit cã matial effect⁹ ẽ dignioz

Tercia regula talis ẽ.

Ois illa cõseq̃ntia c⁹ añs ẽ ipossibile ẽ bõa. z si istõ ipossibile iplicat ꝗdcõz ipa ẽ fozal. z si ñ iplicat ipa ẽ matial Uñ ꝗ regl a hz duas ptes z ꝓma ps ẽ ꝓa sic itelligẽdo. vbicũq; ẽ ꝓña z añs ẽ ipossibile illa ꝓña ẽ bõa. vt cũ dz hõ ẽ asin⁹. g hõ ẽ aĩ. si ãt dicat. hõ ẽ asin⁹ ergo duas nõ est illa nõ ẽ ꝓña bona sicut tñ ipi volũt qz illud impossibile iplicat ꝓtradictõem. sz qz ꝓsequẽs nõ includit in añte

z ĩo illa ꝯñtia nõ est bona. Sz tñ moderni eliciũt hic q̃ ad im/possibile seq̃tur qõlibet. z ĩo dicũt illã ꝯñtiã eẽ bonã qz qñ aĩs est falsum põt p̃m eos qõcũq̃z ꝯñs inferri. qz adipossibile p̃z ip/sos seq̃t qõlibet. i. tã vez q̃z falsũ qõ pz eẽ falsũ qz q̃cq̃d sequit ad alterẽ nccio ĩcludit in eo sz qõlibet nõ includit in vno ipossi bili licet multa includant in eo. gº nõ qõlibet incõueniẽs sequi tur ad impossibile licet aliqua.

Ar Adipossibile seq̃tur qõlibet. gº sed̃a ps regule etiã est ve/ta isto fundamẽto posito. Añs p̃bat qz ꝯcesso isto ipossi/bili. s. sortes currit z sortes nõ currit tũc qõlibet aliud sequit ad ipm p̃batur sic arguendo sortes currit. z sortes nõ currit. g̃ sor/tes currit est bona ꝯña: qz ibi arguit a tota copulatiua vera ad alterã et° ptẽ. tũc sic sortes currit vl hõ ẽ asin° sz sortes nõ currit gº hõ est asin° bñ seq̃tur qz ibi arguit a tota disiũctiua cũ destru ctione vni° ptis ad alterã ptẽ ñ destructã z sic de alijs. ergo si añs implicat p̃t qõliber aliud ipossibile ex eo iferri. Dõm q̃ vltia cõ sequẽtia q̃ arguit in disiũctiuis nõ valet qz ille p̃pões sor. et sor. nõ currit capiũt dupl'r. Uno° absolute z p̃m se. z sic ꝯtradi/cũt sibi mutuo. Alio° accipiũt vt ꝯcesse ab aliq̃ sil' gr̃a disputa/tõis z sic nõ ꝯdicũt qz sil' admittũt ab aliq̃ tanq̃z p̃ve gr̃a disputa tionis vt. s. posset ꝯgnoscere an qõlibet incõueniẽs posset seq̃ ad ꝯtradictoria. z sic nõ destruũt se. z p ꝯsequens in vltima ꝯseq̃n tia nõ arguit a destructione vnius ptis disiũctiue. qz ille p̃pões sunt p̃us cõcesse sed qõ cõceditur nõ destruitur.

Aĩ Ex ipossibili sequit vez et ex ipossibili seq̃t falsũ. gº ex i/possibili seq̃t qõlibet. ꝯña tenet qz oĩs p̃põ ẽ vera vel fal sa. Dõm q̃ lz qõdã vez seq̃tur ad ipossibile z qõdã falsũ seq̃tur ad ipossibile nõ tñ oñe vez z oẽ falsuz. qz bñ aliqõ vez inclu/dit in ipossibili vt in ista oroe hõ ẽ asin°. includit hõ ẽ aĩal non tñ oñe verũ includit in ipossibili sicut nec omne falsum

Aĩ Arest. dicit in p̃mo phisico q̃ vno incõuenienti dato a/lia ꝯtingũt. gº ad ipossibile seq̃tur qõlibet. Dõm q̃ ꝯña ẽ negãda qz licet vno incõuenienti dato q̃dã alia ꝯtingãtqz vnũ impossibile semp includit in se q̃dã alia ipossibilia nõ tñ oĩa. et ĩõ ad vnũ ipossibile nõ sequit qõlibet aliud impossibile. nõ in clusum in eo. nã nõ sequit hõ est asinus ergo deus nõ ẽ licet be/ne sequatur ergo homo est irrõnalis aut rudibilis. qz illa inclu duntur in p̃riori impossibili.

Arguit Sed a ps regule fundat i vero pn°. s. q cõtra/ dictoria nõ pnt ee sil' ꝓa. g ẽ vera. Dõm q cõce dendo q cõtradictoria nõ pnt sil' stare tñ in casu q sil' cõcedũt vt ꝓa nõ st cõtradictoria. ⁊ sic sil'. stãt nõ vt sũt contradictoria.

Arguit Adipossibile seqtur qlibet. qz ad istã hõ est asin° sequit qdã ex materia naturali. sez g° hõ est aial. qdã ex materia cõtingenti. s. g° hõ ẽ. qdã in materia remota. s. g° hõ est irrõnal' aut rudibilis. g° ad ipossibile seqt qlibet. Dõm q ad ꝓpõem ipossibilẽ pt seq qlibet ꝓpõ in gñe sez nõ qlibet ꝓposito in nũo ⁊ in specie vt tamẽ dicunt moderni.

Quarta regula est Arguendo ab inferiori ad supius ẽ bona cõsequẽtia. vt sor. ct g° aial ct.

Rõ regule qz supius ⁊ inferi° st idẽ fm rẽ iõ qcqd real'r dr de vno etiã dr ex alio. Et nõ valet arg^{m} qñ arguit in ptis rõnis ab inferiori ad supius. vt hic hõ est spẽs g° aial ẽ spẽs. qz tũc non arguit ab inferiori ad supius inqztũ idẽ sunt real'r. sez inqztũ differũt rõne. i. pdicatis rõnis. ⁊ sic non seruatur cõditio illa.

Ar Nõ sequit hõ nõ currit. g°. aial nõ currit. ⁊ tñ ibi arguit p regulã. Dõm q bñ seqt ⁊ ibi arguit ab inferiori ad supius cũ negatõne postposita q cõntia bene valet Sz diceres ibi arguit negatiue g° nõ p regulã. Dõm q negatio nõ ꝓponit sz postponit. g° bñ vz cõntia. vt pz in quinta regula. Sz pe. his. virtual'r poit istã regulã in quito tractatu vbi dicit q loc° a pte sbiectiua ad suã totũ vl'e est bonus locus dialecticus. ⁊ die ibi. q solũ tenet cõstructiue ⁊ non destructiue.

Arguit Nõ sequit null° hõ ct g°. nullũ aial ct. ⁊ tñ ibi arguit ab inferiori ad supius. Dez q regula tz qñ arguit affirmatiue ab iferiori ad supius. Rõ qz inferi° iclu/ dit actu suũ supius. iõ posito inferiori fm actũ ponit etiã supi° fm actũ. nõ tñ oz q negato aut destructo inferiori q etiã supi° negetur licet destructis oibus inferioribus destruat supius.

Ar Regula nõ tz affirmatie sic arguẽdo tu es in camera q es supra tectũ. ⁊ tñ ibi arguit ab inferiori ad supius. Sil'r hic nõ sequitur tu es clericus g°. es papa. Dõm q tripl'r aliqd est supius aut inferius ad alterꝝ. Uno° fm situ ⁊ fm locũ ⁊ ex tali supiori ⁊ inferiori nõ intelligit regula ⁊ sic arguit p p^{m} arg^{m}

hic. Alio mō aliquid est supius ad alterū fm dignitatē aut sta/
tum quomō papa est supra cardinalē. ⁊ cardinalis supra epm.
⁊ ꝓ tali supiori ⁊ inferiori etiā nō intelligitur regula ꝓ quo ꝓce
dit scōm argumentū. Tercio modo aliquid est superius ad alte
rū fm cōmunitatē ⁊ ꝑdicationem ⁊ sic cōmunioza ⁊ magis vni
versalia dicūtur supioza in ordine ad minus cōmunia ⁊ minus
vniversalia. ⁊ sic arguendo ab inferiori ad superius affirmatiue.
est bona consequentia.

Arguit Non sequit omnis homo currit. g° omne aīal
currit. ⁊ tn arguit affirmatiue p regulā. Dōm
q oportet arguere sine distributione inferiorꝭ ⁊ supiorꝭ. qz ad di
stributionē inferiorꝭ non sequitur distributio superiorꝭ. quia
inferius ꝓtinet paucioza suppolita sub se ꝗ sūt superius.

Arguit Non valet sine distributione sic arguēdo cog/
nosco hominē ergo cognosco aīal. Dōm q re/
gula valet quādo arguitur in predicatis realibus. nō cognosco
est predicatum rationis. vel dicendū q bene valet cognosco ho
minē. ergo cognosco animal fm q est in homine.

Arguit Non sequit per istam regulam arguēdo in pre/
dicatis realibus. Johānes pcutit platonē ergo
facit platonē ⁊ tamen facere est superius ad percutere. Dōm qꝫ/
uis facere sit superius ad pcutere tn facere platonē non est supe/
rius ad percutere platonē. qz facere platonē non predicatur ꝓ ꝗ
quod est percutere platonē. Jam hic ꝓbet argm ab inferiori ad
superius p predicationē vt dictū est.

Arguit Regula bene valet negatiue sic arguendo. nul/
lus binarius. est ergo nullus numerus est. qꝫ
remoto priori remouētur oīa posteriora. sed binarius est prim
numerus ergo remoto ipo remouētur oēs numeri. Et cōfirmat.
qz remoto ꝓstituēte remouet ꝓstitutū. sꝫ binari⁹ ꝓstituit oēꝫ nu
meꝝ. Dōm q binari⁹ accipit dupl'r. Uno° vt ē spēs aut ps sb/
iectiua nūi ⁊ sic nō vꝫ arg⁹. Alio° accipit vt ē ps integral'. ⁊ sit be
ne valet qz ibi arguit a pte integrali ad sūm totū negatiue q loc⁹
bn valet. sed nō arguit p istā regulā. Et esset sil'e argumentuꝫ acsi
sic argueret. nullus pies est. ergo nulla domus est.

Ar Destructo vno relatioꝝ ꝓstruit ⁊ reliquū. sꝫ supi⁹ ⁊ iferi⁹
stꝫ relatia. g° etꝫ vꝫ negatie ab iferiori ad supi⁹. Dōꝫ q su/
pi⁹ ⁊ iferi⁹ capiūt dupl'r vno° māl'r aut p re sbstrata ⁊ sic ñ dictū

tur relatiue adinuicẽ. ⁊ sic intelligit pñs regula de supiori ⁊ inferiori. Alio⁹ accipiũtur formaliter ⁊ sic accipiũtur secũde intentionaliter. vt dicunt relatiue adinuicẽ ⁊ sic valet bene. inferi⁹ est ergo supius est et ecõtra.

Querit An argumentũ ab inferiori ad supius sit materiale vel formale. Dõm q materiale qz in simili forma arguendi dat instãtia. sic arguẽdo hõ ct. g asin⁹ currit. nã ibi ꝓuant oia reqsita ad ꝓsilem formã. s. eadẽ ẽntitas. eadẽ qualitas. idẽ sit⁹ termior: idẽ nũs. ⁊ eadẽ copula. ⁊ tñ ꝓna ñ est bõa. vñ pz qz ista regula solũ tz i spãlib⁹ termis. s. in iferiori. ⁊ supiori. g⁰ p diffõem ꝓne mãl' ꝓus dictã ẽ material' ꝓna.

Ar Sil'is forma dz dari in ꝓna aliq. sz instãtia iã data nõ ẽ ꝓna. g⁰ nõ bñ dat instãtia. Dõm negando maiorẽ. qz forma ꝓne materialis nõ ꝓsupponit ꝓnaz licet forma in cõseqntia formali ꝓsupponat ꝓsequentiã. Ex quo patet q diffinitio ꝓne nõ dz ly forma ꝓne. qz sic ois ꝓsequẽtia esset formalis

Quinta regula est arguẽdo

ab inferiori ad supius negatõe postposita ẽ bona ꝓna. vt hõ nõ ẽ sba. g aial nõ ẽ sba. Uñ qñ arguit ab iferiori ad supius cũ negatõne postposita. tũc nõ arguit negatie ab iferiori ad supius. qz lz ꝓpões tales sũt negatiue tñ qz supi⁹ ⁊ iferius nõ negant: sic adhuc arguit ab inferiori ad supius affirmatiue vt cũ dz hõ nõ currit. ergõ animal nõ currit.

Ar Nõ seqt sortes nõ ẽ aial. g hõ nõ ẽ aial. g regula est falsa. Añs ꝓbat qz añs põt eẽ vez vt p⁹ mortẽ sortis ⁊tamen ꝓns eẽ falsum. Dõz q ẽ bonũ arg⁷ qz si añs sit verũ ꝓns erit verũ. ⁊ si añs sit falsuz. ꝓns erit falsuz. Uñ ꝓitas ꝓpõis nõ ẽ ex cõstãtia sbiecti. sz ex reb⁹ ꝓceptis vt rudibile ꝓceptũ nõ repugt asino ꝓcepto. ⁊ sic ꝓpões reddunt ꝓe ex reb⁹ ꝓcept⁷ ⁊ nõ ex exñtia rez. ⁊ g in isto argumẽto bñ arguit. sz sicut añs ẽ fl'm. ita ⁊ ꝓns.

Sexta regula est Arguendo

ab inferiori ad supius a pte pti in dictõib⁹ exclusiuis ẽ bõa ꝓna. nam bene sequitur sortes est tantum animal. ergo sortes est tñ sba. Rõ regule. qz iferi⁹ icludit eẽntialr sub supi⁹. ⁊ ẽ realiter idẽ cũ suo supiori. Sz cũ dcõ exclusiua adiũcta inferiori ⁊ supe-

perior; exponit gra alietatis ⁊ nō gra plalitatis g. regla nō ē ba.

Ar Per istā regulā. añs pōt eē vex sine ꝓñte. ergo nō ē bōa ꝓñtia. Añs ꝓbat qz pt stare q̃ sortes sit tm̄ hō ⁊ tm̄ plus est q̃z animal qz etiā est corp aiatū ⁊ sba. Dōm q̃ tm̄ ꝓbz exponi gra alietatis ⁊ nō gra plalitatis vt dcm est. Et g. ē regula logicox q̃ qñ termin exclusiu addit dctōni nō nūali. tūc sp dz exponi gra alietatis sz ē qñ tmi exclusiu addit dcōi nūali tūc sp dz exponi gra pluralitatis. vt tm̄ quinqz sūt vlia.

Querit Quot dupliter exponit signū exclusiuū. Dōz q̃ dupliter scz gra plalitatis vt cū ponit cū dcōne numerali. vt tm̄ quinqz sūt ꝓbilia exponit sic quinqz sunt ꝓbilia ⁊ nō plura. Alio exponit gra alietatis. vt cū addit dcōi nō numerabili. vt hō est tm̄ aial sensus est hō ē aial ⁊ nō ē aliud q̃z aial

Septia regula est arguēdo

a supiori distributo ad iferi ē bōa ꝓña. vt oē aial cit: g. oīs hō currit. Rō regle ē qz supiori distributo. distribuit qdlibz ꝓtentū sub ipso. ergo bene valet ꝓña oē aial currit. ergo oīs hō currit. nullū animal currit. ergo nullus homo currit.

Ar Nō valet oīs hō est aial. g. adā est aial g. regla ē falsa. Añs ꝓbat qz añs ē vex ⁊ ꝓñs falsū loquēdo d p adā q̃ cū sit mortu nō est aial. Dōm q̃ illa ꝓña bū vz ⁊ cōns ē b sicut añs. qz siue adā sit siue nō sit sp est aial. Ad rō ē qz h b ē in ꝓpōe de est z adiacēte nō dt exntiā sz cōformitatē pti ad sbcm. Dicūt tū moderni q̃ arg istud nō valeat. qz ibi arguit cū cōstantia subiecti. ⁊ regula itelligit fm eos qñ arguit cū cōstantia sbiecti. i. qñ subiectū aut iferi hz eē subsistēs a pte rei. nō qz adā nō est dicūt q̃ nō arguat fm intellectū regule. sed istud nō valz qz ꝓcedit ex falso fundamento.

Querit Que sit rō h errorīs modernorz. Dōm q̃ ista qz dicūt q̃ in oī ꝓpōe h bū ē qd ē copula dicat esse actual exntie a pte rei. h aūt falsū est. qz eē capit triplicit. Uno p eē ēntie ⁊ sic diff dt esse. i. essentiā ⁊ naturā rei. Alio vt dicit esse actual exntie. ⁊ sic capit in ꝓpōnibus de ē z adiacente grā pticipij in eo inclusi. vt cū dz sortes ē sens ē. sor. ē exns a pte rei. ⁊ istud moderni ꝓcedūt cū antiquis. Tercio capit esse p esse cōpositōis extremorz. ⁊ sic capit in ꝓpōib de est z adiacēte

de materia naturali. ⁊ sic capitur eẽ cũ dr adã est aĩal aut sor. est risibilis q̃ sũt vere. qr sensꝰ ẽ illa ꝑta aĩal et risibile nõ repugnt sorti ꝓcepto aut ade ꝓcepto qd ẽ verũ. Rõ fundamẽtalꝰ hꝰ ẽ qr ꝓpõ ẽ qdã accñs rõnis cõueniẽs rebꝰ cõceptis. ⁊ nõ rebꝰ ad extra exñtbꝰ. ⁊ g̃ hõ ꝓceptus ꝑt ꝑti de adã ꝓcepto ꝯ licz nõ d adã adextra exñte. vt ymaginãtur moderni. Cõnter dicũt ipi ex codẽ fundamẽto q oĩs ꝓpõ illa fit salsa in q̃ subiectũ ꝑ nullo suppo/nit. vt chimera ẽ nõ ens ⁊ semp ꝓm cos. eẽ dicit eẽ exñtie. ⁊ sic sẽ sus eẽt q chimera esset a pte rei nõ ens. Et ex eodẽ fundamento dicũt etiã q nihil supponat nisi sit demõstrabile ad sensũ qd im probatũ fuit in suppositionibus.

Octaua regula est. Arguẽ

do ab exclusiua affirmatia ad suã ꝓ vl'ez ĩ termĩs trãspositꝰ ẽ bona ꝓñtia. vt tm̃ hõ currit ergo oẽ currẽs ẽ hõ. Rõ ẽ qr dcõ exclusi/ua posita a pte subiecti agit in ipm ꝑtñ. et ergo distribuit.

Querit quare oz termĩos trãsponẽ. Dm q iõ qr nisi sic. tñc argueret a nõ distributo ad distributũ. qr in añte ꝑtũ distribuitur ꝑ sigꝰ exclusiuũ ⁊ nõ subiectũ. nisi ergo tales termĩ trasponerent tũc subiectũ añtis distribuerẽt in ꝓñte. ⁊ sic argueret a non distributo ad distributũ. Uñ cũ dr tm̃ hõ currit. gꝰ oẽ currẽs. est hõ. ibi termĩ transponũt. qr hoc qd fuit subiectũ in vna fit ꝑdicatũ in alia ⁊ ecõuerso. sz sine trãspositione termĩorꝯ taliũ nõ valet ꝓña. qr nõ seqtur tm̃ hõ ct g̃ oĩs hõ currit. qr ibi arguit a nõ distributo. ad distributũ. Querit quare nõ licet arguere a nõ distributo ad distributũ. Dm q exq̃ termiꝰ nõ distributꝰ ẽ terminꝰ indiffinite ⁊ ꝑticularit accepꝰ ⁊ termiꝰ distributꝰ ẽ qui sumit cũ signo vl'i explicite vel mplicite. sic arguere a nõ distri/buto ad distributũ. ẽ arguere a ꝓpõne ꝑticulari aut indiffnita ad ꝓpõem vl'em. que ꝓña nõ valet. qr nõ seqtur hõ currit. ergo oĩs hõ currit. nisi forte in materia naturali in q̃ ꝓpõ indiffinita ꝓm rẽ equalet vl'i. Uel dr q arguere a nõ distributo ad distributũ est arguere a ꝓpõne hñte multas cãs veritatis ad ꝓpõnẽ habentẽ vnã cãm veritatis. Propositio em̃ indiffinita hz, ml'tas cãs veritatis. qr qdcũqz ꝑticulare ꝓtentũ sb subiecto illiꝰ ꝓpõ/nis indiffinite recipit fere ꝑdicatõz ꝑti. ⁊ verificat illã ꝓpõez in diffinitã ꝑ vno supposito. sed vl'is hz tm̃ vnã cãm sue veritatis qr oportet q oĩbꝰ suppositis subiecti simul ꝯueniat ꝑdicatũ si debeat ꝓpositio verificari.

Ar Jn arg° tert° arguit a nõ distributo ad distributũ. Pro/batur qz ptũ nõ distribuit in ante z tñ distribuit in ꝓnte Dõm q ibi nõ arguit a nõ distributo ad distributũ. qz ptũ p/positionis exclusiue distribuit z nõ subiectũ vt dictũ est.

Arguit ad ptũ nõ ponit sig' distributiuũ nec negatio. g nõ distribuit tz ꝓnũ. qz distributio solũ fit p signũ vl'e aut p negationẽ distribuentẽ. Dõm q̃z uis ad ptũ nõ ponit sig' distributiuũ exp̃sse tñ ꝓtualiter. qz sig' exclusiuũ hz gra sue exclusiõis implicitã vim distribuẽdi. qz excludit omia pter sbet' a ꝓsortio p̃dicati et sic ex ꝓnti resultat distributio vt in sil'i. si dicat nihil ẽ risibile pter hoiem tũc bene sequitur ergo homo est risibilis.

Arguit: O me agẽs forti° agit in ppinquũ q̃z in distãs. cuz ergo signũ exclusiuũ p̃cedit tã subiectũ q̃z ptũ. z cũ distribuat p̃dicatũ ergo a fortiori deberet distribuere sbiectũ. Dõm q si/gnũ hñs exp̃sse z gra ꝓcationis vim distribuendi p° distribuit ppinquũ. si illud ppinquũ sit susceptiuuz distributõis illius sed si sit termin° discret° tũc nõ pot distribui ex pte sue nature. Signũ aũt exclusiuũ ex suo ꝓmario actu nõ pt distribuere. sz ex sua exclusione hz vim distribuendi z qz talis exclusio cadit su/pra ptũ iõ etiã tale distribuit. Arguit Nõ sequit p regulã tm quinqz sz p̃bilia. ergo oia p̃bilia sunt q̃nqz z tñ ibi arguitur p regulã vt videtur. Dõm q ista regula nõ tenet qñ arguitur ex termis numeralibus et qñ exponit sig' exclusiuũ grã pluralitatis sed valet qñ exponit gra alietatis. mõ est cõis regula q qñcũ q̃z sig' exclusiuũ addit dctõi nõ nũali tuncdz expõi gra alietatis.

Nona regula est. Arguẽdo

ab vniuersali affirmatiua ad suã exclusiuã affirmatiuã in termis transpositis est bona ꝓña. vt ois hõ ẽ aial. ergo tm aial ẽ homo Rõ regule qz ab expoñtib° ad expositaz est bona ꝓsequẽtia.

Arguit nõ sequtur O is hõ est albus g° tm albũ est hõ. z tam ibi arguitur p regulã. Dõm q istud argumentũ bene valet exponendo tm gra alietatis vt sit sensus. nihil aliud ab albo ẽ homo licet exponẽdo tm grã pluralitatis nõ valeret. qz sic sens° eet q nõ plura q̃z alba sz hoies qd est falsũ. sic aũt nõ debz h exponi qz nõ ponit cũ termio numerali. Arguit nõ vz. O ẽ creãs ne cesse ẽ eẽ deũ g tm deũ necẽ est esse creãtẽ. qz de° ꝓtigẽter creat z ñ necẽio. Dõm q ꝓñs ẽ vez et argumẽtũ ẽ bonũ. Cũ creãs dupl'r accipit. vno° noial'r. z sic hec ẽ ya tm deũ necẽ ẽ eẽ creãtẽ. z sicl°

est q̃ deus est illud qd̃ creat. Alio mõ pticipaliter & sic est etiã ꝓa qñ scz creat. quia omne qd̃ est qñ est nẽcẽ ẽ esse sic etiã necẽ eẽ deũ esse creantẽ qñ creat. scz absolute nõ ẽ ꝓa qz nõ ẽ necesse eũ creare.

Decia regula est arguendo ab exceptia negatiua ad exclusiuã affirmatiuã ẽ bona ꝯnavt bñ sequit̃ nullũ es ꝑter hoiez ck. g̃ tm̃ hõ ck. Rõ regule qz ĩ exceptiua negatiua ꝑtũ remouet̃ ab oibus suppositis sbiecti illo exceꝑto cui tale ꝑtũ ꝯuenit ergo in exclusiua affirmatia tale ꝑtũ bñ affirmat̃ de subiecto p exclusionẽ oim alioꝝ.

Notandũ Q; drña ẽ inter ppõem exceptiuã & exclusiuã. qz ppõ exclusiua ẽ in q̃ ponit̃ signũ exclusiuũ. vt hic. tm̃ hõ currit. Sz ppõ exceptiua ẽ in qua ponit̃ signũ exceptiuũ. vt oẽ ens ꝑter deũ ẽ creatura. & cadit sig⁹ exclusiuũ supra terminũ distributũ p sig⁹ vle. & nũqz supra terminũ in p põe pticulari idiffinita vel singlari. Ũñ tria sunt signa exceptiua. s. ꝑter. nisi & ꝑterqz. & signũ exceptiũ ẽ qd̃ excipit aliquod a termio cõi distributo. sed signũ exclusiuũ ẽ qd̃ excludit oia ꝑter subiectũ a ꝯsortio ꝑdicati.

Ar Affirmatiuũ nõ seq̃t̃ ad negatm̃. g. regula ẽ falsa Añs p bat̃ qz vnũ oppósitoꝝ nõ seq̃tur ad aliud. Dd̃z q̃ affirmatiuũ & negatm̃ e iusdẽ rõnis vel eiusdẽ subiecti vel ꝑti nõ seq̃tur se inuicẽ. qz opponũt̃. sz bñ affirmatm̃. & negatiuũ alter⁹ rõnis. Vel dd̃m q̃ ad negatm̃ ꝓm vocẽ bñ seq̃tur affirmatiuũ qd̃

Querit̃ Qũo drñter aliq̃d distribuat̃ in ppõe hꝯ fit: vli affirmatia & vli negatiua & pticulari affir. & pticlari negatia. Dd̃z q̃ in ppõe vli affirmatia tm̃ subiectũ distribuit̃. qz circa ipm ponit̃ sig⁹ distributiuũ. in vli negatia sbiectũ & ꝑtũ simul distribuũt̃. qz subiectũ ponit̃ cũ signo vli. & ꝑdicatũ hz negatõz añ se que ꝯfundit totũ qd̃ sequit̃. Et si inuenit terminũ distributibile aut cõem ipm distribuit. si aũt inueniat terminũ singulare ipm nõ distribuit. sed negat ipm tm̃ si saltẽ ponat̃ in eadẽ ꝯpositione. Sed in pticulari affirmatia nihil distribuit̃. qz ibi nec est sig⁹ distributiuũ nec negatõ. In pticulari negatiua ꝑtũ tm̃ distribuit̃ ꝓpter negatõz. & nõ subiectũ. & sic in exceptiua negatiua tã subiectũ q̃ ꝑdicatũ distribuitur.

Vnde cia regula ẽ. Arguẽ

do ab exceptiua affirmatia ad exclusiuã negatiuã ẽ bona ꝯña. vt omne ens. ꝑter deũ ẽ creatura. g tm̃ deus ẽ nõ creatura. Rõ regl'e qz in exceptiua affirmatia ꝑtũ affirmat de oib⁹ suppositis vno excepto cui ꝑtũ nõ cõuenit. quare in exclusiua negatia tale ꝑtuꝫ remouet ab illo vno cui nõ cõuenit. g regula ẽ vera.

Ar In oi bõa ꝯña cõns dz includi in ante. sz ḣ ꝯñs nõ ꝑt'includi in ante. g in hac regula nõ fundat bona ꝯña. Minoz ꝓbat qz añs hz se vt habit⁹. z ꝯñs vt ꝑuatio: sz ꝑuatio nõ includit in habitu. sicut negatõ nõ icludit ĩ affirmatõe. Dõm q̃ licet hit⁹ nõ icludat in se ꝑuatõz suã qz vnũ oppositoꝝ ñ includit reliquũ. tm̃ vn⁹ hit⁹ ꝑt icludẽ aliã ꝑuatõz sic aliq̃s videẽs

Ar Hic omne ens ꝑter deũ ẽ creatura g tm̃ de⁹ , ꝑt esse surd⁹ nõ est creatura. arguit a nõ distributo ad distributũ g⁰ exemplũ text⁹ male ẽ assignatũ. Dõm q̃ ibi nõ arguit a nõ distributo ad distributũ. qz in ꝯñte sbct⁹ nõ distribuit sic nec i ante sed ꝑdicatum. scz creatura distribuit in ꝯñte z sil'r i ante. quare nullum est inconueniens.

Duodecia regula est Argu

endo ab exclusiua affirmatia ad exceptiuã negatiuã ẽ bõa ꝯña. z iterũ ab exclusiua negatiua ad exceptiuã affirmatiuã ẽ bõa cõsequẽtia. Ex⁹ ꝑmi. vt bñ seq̃tur tm̃ hõ ẽ risibil' g⁰ nihil ꝑter hominẽ ẽ risibile. Ex⁹ scdi. vt bñ seq̃tur tm̃ soz. nõ currit. ergo omne ens ꝑter sortẽ ck. Rõ regl'e ẽ qz vbi ꝑtũ ꝯuenit subiecto solitarie accepto. ibi etiã ꝑtũ ꝯueit sbct⁰ vt cũ dz tm̃ hõ ck ibi ꝓcat q̃ ipm̃ subiectũ solitarie acceptũ habeat in se ꝑdicatum. ergo significatur q̃ etiam habeat in se ꝑdicatum.

Deciatercia regula est Ar

guẽdo ab exclusiua affirmatia ad suã ꝑiacentẽ ẽ bõa ꝯña. vt bñ seq̃tur tm̃ hõ ck. g hõ ck. Rõ regl'e. qz illa ꝯña ẽ bona vbi ꝯñs includit i ante. sz sic ẽ hic ergo ꝯña est bona. Notandũ q̃ ꝓpõ exclusiua ẽ in q̃ ponit sig⁹ exclusiuũ. sz ꝑiacẽs exclusiue ẽ ꝓpõ q̃ ꝑest añ appõez signi exclusiui. vt cũ dz tm̃ hõ ck. ibi hec ꝓpõ hõ currit ẽ ꝑiacens h⁹ ꝓpõnis exclusiue. s. tm̃ hõ ck. Ar Nõ seq̃tur nõ tm̃ hõ ck. g⁰ hõ nõ ck. z tm̃ ibi arguit ꝑ regulã. Dõm q̃ regula nõ habet veritatẽ in exclusiuis negatis qñ negatio ꝑcedit signũ exclusiuũ. qz tũc negat virtus signi exclusiui. z ꝯñs nõ

manet exclusiua negatiua.

Qr Que q̃les ⁊ q̃nte sint ꝓpões exclusiue. Dõm q ꝓpões exclusiue capiũtur dupl'r. Uno⁹ mal'r fm q explicite ponũtur. ⁊ sic st̃ cathego. affirmatiue aut nega. fm exigentiã copl'e affirmatej ant negate ⁊ si indiffinite. aut alteri⁹ q̃ntitat̃. Alio⁹ capiunt q̃ztũ ad intellectũ quẽ ꝓtual'r includũt. ⁊ sic st̃ affir. hipo. ⁊ nulli⁹ q̃ntitatis. qz hypotetice nõ sũt alic⁹ quãtitatis.

Decia quarta regula est ar

guẽdo a ꝓpõe in qua ponit ꝑtũ sine dcõe exclusiua ad eandẽ cuz dcõe exclusiua ẽ bõa ꝓña vt soz. ẽ hõ. g̃ soz. ẽ tm̃ hõ. soz. est baccalarius. g⁹ soz. ẽ tm̃ baccalari⁹. Rõ regule qz qñ ꝑtũ ꝓe dz ꝛ sb iecto tũc ꝓe sibi inest. g̃ q̃cq̃d ẽ aliud a ꝑto ḣ nõ ꝓt simpl'r inesse subiecto. Ar Nõ seq̃t soz. ẽ baccalari⁹. g⁹ ẽ tm̃ baccalari⁹ posito q etiã sit magz qz tũc est plus q̃z baccalari⁹. ⁊ tũ ibi arguit p regulã. Dõm q regl'a vz exponẽdo sig⁹ tm̃ gẽa alietatis. sic q sit sensus. soz. est baccalari⁹. ⁊ nõ aliud a baccalario. Si aũt exponatur gẽa pl'alitatis tũc nõ valet. qz si cũ hoc eẽt mgr. tũc plus esset q̃z baccalari⁹. ſz sic nõ dz exponi nisi qñ ponit circa termi⁹ materiale. Sil'e ẽ qñ arguit a ial ẽ gen⁹ g⁹ aial ẽ tm̃ gen⁹. i. non alio genere. ⁊ sic est verũ. sed exponendo. i. nõ plus q̃z genus. sic esset falsa. quia aial etiam est species subalterna.

Decima quita regula est Ar

guendo ab inducentib⁹ ad inductã ẽ bona ꝓña vt soz. ẽ aial plato est aial ⁊ sic de alijs. ergo ois homo ẽ animal. Rõ qz singularia sufficienter inducta inferũt vl'e. Arguit. Nõ sequit soz. ẽ ⁊ sic ꝛ alijs. ergo ois hõ ẽ asin⁹. Dõm q regula intelligit qñ arguitur ab inducentib⁹ ad inductã suã. mõ inducta istoꝝ singlariũ est hec ois hõ currit. ⁊ sic bñ valet argumtũ Cõtra nõ sequitur. soz. currit. cicero currit. ergo ois hõ currit. ⁊ tũ ibi arguit ab inducentib⁹ ad inductam suã. Dõm q ibi nõ arguit ab oib⁹ inducentib⁹ ad inductã suaz. Et si dicat ipossibile ẽ oia singlaria enumerari. ergo nõ põt ꝛbite argui p regulã. Dõz q duplex est vl'e. aliqd ẽ qd actu habet tm̃ vnũ suppositũ vt sol'luna ⁊ mũdus. ⁊ inducendo illud vl'e debet enumerari illud suppositũ cũ isto addito ⁊ nõ sũt plura talia vt iste sol lucet ⁊ nõ sunt plures tales. g̃ ois sol lucet. Aliud ẽ vl'e qd actu ḣz plura supposita et

ad inducendū illud vle oīa singularia dñt enumerari in se ⁊ in ꝓpria forma aut implicite. et hoc in illa pticula ⁊ sic ꝺ alijs. aut ⁊ sic ꝛ singulis. ⁊ nisi illa pticula addat. nō vz argm.

Arguit si valet addēdo illā pticulā ⁊ sic ꝺ alijs. tūc arguitur ab eodē ad idē ⁊ p ꝯns ꝯmittit petitio ꝑncipij. qz aīs eēt eq̄ notū cū ꝯnte. Dōm q̄ hec pticula ⁊ sic ꝛ alijs pōt dupl'r exponi. Uno° affir. ⁊ sic ꝯmittit petitio ꝑncipij. qz sic aīs ē eq̄ notū cū ꝯnte. Alio° exponit negatiue ⁊ sic valet tm ⁊ nō ē instātia ꝛ alijs ⁊ sic debz capi in inductōe ⁊ sic aīs est notior ꝯnte. qz negationes sūt notiores affirmatōib⁹. qz facilī⁹ ꝯgnoscim⁹ de aliq̄ negationē q̄z affirmatōez. vt facilius cognoscim⁹ q̄ hec herba nō ē illa. licet difficulter cognoscim⁹ naturaz aut affirmationem alicuius herbe cū alia. Querit. Utr̄ inductio sit formal' cōsequētia aut materialis. Dōm q̄ material' qz nō tz in oīb⁹ tminis ꝯsil'ib⁹. ꝯsilī forma retēta. Uel sic. qz argumentū ab inferiori ad supius ē materiale. g° ista ꝯnīa ē materialis. qz h̄ ē q̄dām arg̃m ab inferiori ad supius. Et si dicat auctoz h⁹ ponit istā ꝯnīā inter formales ꝯnīas in ꝑncipio huius tractatus ergo ē formalis ꝯsequētia. Dōm q̄ aliqua ōz formal' ꝯnīa dupliciter. Uno° qz hz in se aliquā formā argumētationis. ⁊ sic inductio. enthimema. ⁊ exemplū sunt ꝯnīe formales. Alio° ōz ꝯnīa aliqua formalis qz respicit oēs termios indifferēter. ⁊ sic ista ꝯnīa ab inducētibus ad inductā nō ē formalis ꝯnīa sed materialis tm sicut argumentū ab inferiori ad supius.

Decima sexta regula est arguendo ab est 3° adiacēte ad ē ⁊ m adiacēs est bona ꝯnīa vt socrates est albus ergo socr. est. Rō regule ē qz sic arguit ab inferiori ad supius. qz termin⁹ sumptus cū additione est inferior ad seipsum sumptum sine additione.

Querit Utrū hec ꝯnīa sit formalis vel materialis. Dōm q̄ material' qz ī ea requirūt spāles termini. cū solū teneat in p̄dicatis accūtalibus. ⁊ ideo in sil'i forma datur instātia sic arguēdo socr. est aīal g° socr. ē 3 tū apd̄ modernos tz in oīb⁹ termis qz semp dicūt ē dicere erntiā.

Querit. Que sit ꝓpō ꝛ est scdo adiacente. Dōm q̄ illa in q̄ hoc verbū ē nihil sequit. vel nō sequit aliqd̄ ptū māle explicitū vt cū ōz homo est. Sed ꝓpositio ꝛ est 3° adiacēte ē q̄ū post hoc verbū est sequit p̄dicatū explicitū. vt hō est aīal.

Ar Cū dr hō est aial ibi hoc verbū ē ponit etiā scdo loco. ḡ sl milit ē ppō re ē 2o adiacēte Dōm q ptes ppōis re ē 3o ad iacente pñt dupl̃r capi. Uno o fm ordinē ꝓstruēdi. 2 sic copl̃a ē 2m adiacens. Alio o fm ordinē intelligēdi. 2 sic ē 3m adiacēs. qr ꝑus itelligit sbctm 2 ptū q̄ sunt duo. q̄ copula q̄ 3o itelligit. Rō est. qr oz ꝑus intelligere vnibilia q̄ ipam vnionē. sed subiectuz 2 ptū sunt vmbilia p copulā ergo ꝑus itelligūtur q̄ copula.

Ar Nō seqtur p regulā hō ē aial. ergo hō ē. ergo regula nō est vl̃r vera. Añs pbat qr añs pōt esse vez sine cōnte. nā hec est ppetue veritatis hō ē aial. alia aūt ē ꝓtingens vz hō est. Dicendū q duplicia stz pta. quedā sūt eēntialia quedā accntalia. Essentialia sunt q̄ stz re essentia subiecti aut ppriū eius vt cum dicitur homo est animal homo est risibilis. Sz accntalia stz q̄ extrisece venoiant suū sbctm. vt hō est albus. hō cē. Tūc dr q regula pñs solū tz in accntalibus ptis 2 nō i essentialibus. Rō qr quādo ponit ptū eēntiale in añte. tūc cōns nō icludit in añte. qr in ppōe re est 2o adiacēte est ōt actualē exntiā a pte rei. Sz in ppōne re ē 3o adiacente. ē ōt ꝓformitatē extremoz. sz exntia nō icludit in cōformitate extremoz qr multa hnt cōformitatē. q̄ruz nullū existit a pte rei. vt si nullū aial eēt. adhuc ista eēt vera hō ē aial. nō igit pt argui ab est tercio adiacēte i ptis eēntialibus ad est 2m adiacēs. Moderni aūt dicētes q est in oibus ppōibus dicat existentiā. dicūt etiam q hec regula teneat vl̃r in oibus ptis qd ē falsuz. 2 in supradictis sepius reprobatum est.

Ar Nō seqt p regl̃az nullus hō ē. g nullus hō ē. tñ ibi arguit in ptis accntalibus ab ē tercio adiacēte ad ē 2m adiacēs. ḡ regula adhuc nō tz i ill̃ oibus. Dōz q regula tz solū in affirmatis 2 nō i negatis. Rō pmi ē qr actus scdus psuppoit actū pmū. sz ptū accntale ē scdus actus sui sbiecti ḡ psuppoit exntiā sbiecti. Rō scdi s. q nō vz i negatis. qr destructio posteriori. nō oz p̄ destrui 2 remoto posteriori ab aliq̄ nō oz p̄ remouēi ab eo. g cū accna sint posteriora ipi sbe remoto eē accntali ab aliq̄ nō oz eē sbāle ab eo remoueri. Ar nō seqt hō ē mortuus g hō ē 2 tñ arguit p regl̃az affirmatie. Dōz q ibi nō arguit p regl̃az qr mortuus ñ ē ptū acntale sz ōt purā puatōez 2 nō formā accntalē ꝓpe sbctō inherentē.

Ar Adhuc nō vz sic arguē. hō ē spēs. g hō ē. 2 tñ ibi arguit i ptis acntalibus. Dōz q duplicia stz pta acntalia. s. realia 2 rō

nis.mō regula intelligitur qñ arguitur in p̄dicatis realib⁹ mō spēs nō est p̄dicatum accñtale reale.sed rōnis.

Decima septima regula est

arguēdo a tota copulatia ad alterā ei⁹ ptē ē bōa ꝯña ⁊ formal'. vt bñ sequit.soz.cē ⁊ plato disputat.g⁰ soz.cē. Rō regl'e ē qz tota copulatia hz se sicut totū integle in ordie ad suas ptes.sz totū integrale nō existit nisi positis oib⁹ suis ptib⁹. g⁰ etiaz tota copulatiua nō ē vera nisi oēs eius ptes sint vere. Nā sicut se hz esse in icōplexis.ita se hz vex eē ī ꝯplexis g⁰ pōt argui a tota copulatiua ad quālibet eius ptem in bona ꝯsequētia.

Ar Nō seqt hō ē aial ⁊ hō ē asin⁹.g⁰ hō ē asin⁹ ⁊ tñ ibi arguitur p regulā. Dōm q̄ regula valet si añs sit vex.⁊ iō arguendo a tota copulatiua vera ad quālibet ptē ei⁹ ē bona ꝯña.qz tñc ista regula hz locū.sz copulatia q̄ h̄ ē añs est falsa.

Ar Adhuc nō seqt.hō est aial.vl hō ē asin⁹.⁊ cē⁹ est ḡ hō est asin⁹. Dōm q̄ hic nō arguit a tota cōpulatiua ad alteraz eius ptē p̄ncipalē.sed arguit ad ptē eius min⁹ p̄ncipalē.qz illa cē disiūcto est vna ps illius copulatiue ⁊ alia cathegorica q̄ seqtur cōiunctionē copulatiuā ē altera ps illius copulatiue.⁊ ad illas partes potest argui.⁊ sic valet argumentū.

Notandū Qz hec regula ē ꝯñalis ⁊ illatiua quia añs ve ifert ꝯñs nō tñ ē argumtatia ⁊ p̄batiua.qz añs nō p̄bat ꝯñs sz q̄ ad h̄ ibi ꝯmittit petr⁹ p̄ncipij

Decima octaua regula est.

Arguēdo a toto copulato ad alterā ei⁹ ptē nō vz ꝯña formal'r. vt nō seqtur sortes ⁊ plato trahūt nauē.ergo soz.trahit nauē.

Qr Qño drñt ppō copulatiua ⁊ ppō cē copulato extremo Dōm q̄ sic.qz ppō copulatia ē illa in q̄ ꝯiūgunt due p̄positōes cathego.p hāc cōiunctōz et vl'sibi sil'ez.⁊ sp ē hypotetica.vt cū dr soz.cē ⁊ plato disputat. Sz ppō cē copulato extremo ē cathego.⁊ ē qñ int ptes subiecti aut p̄ti mediat ꝯiūctio copulatiua.⁊ illa ē duplex q̄dā ē cē copulato subēt⁰.vbi int ptes subiecti mediat ꝯiūctio copulatiua.vt sortes ⁊ plato currunt. Alia ē cē copulato p̄to vt qñ int ptes p̄ti mediat ꝯiūctio copl'a

tiua. vt sor. cẽ ⁊ mouet. Exq̃ pz q̃ q̃ncunq̃z illa cõiũc⁹ ⁊ copl'at inter ppões. tũc facit ppõem hypotetica copulatiuã. sz q̃ñ copulat inẽ termios tũc facit ppõz cathegorica d̃ copl'ato extremo

Qu tz valet arg⁹ a toto copulato ad alterã ei⁹ ptẽ. Dõz q̃ formal'r nõ valet sz material'r. qz q̃ñq̃z valet ⁊ q̃ñq̃z ñ valet. Exemplũ p̃mi. vt bñ sequtur sor. ⁊ plato currũt g⁹ sortes currit. Exẽplũ secũdi. vt nõ valet sortes ⁊ plato trahũt naue g⁹ sortes trahit nauẽ. Et rõ diũsitatis ẽ. qz duplices sũt act⁹ q̃ cõueniũt alicui copulato. Quidã cõueniũt eis ꝑiũctim p̃m q̃ cõiuncta sũt. vt tractio nauis cõuenit aliq̃b⁹ copulatis p̃m q̃ copulata sũt. ⁊ in illis nõ tenet regula. qz sic nõ põt ille act⁹ vni copulato⁹ seorsum cõuenire. Alij sunt q̃ cõueniũt aliq̃b⁹. nõ vt copulata sunt sed etiã seorsum. ⁊ diuisim. ⁊ sic cursus cõuenit aliq̃b⁹ ⁊ in talibus valet regula. qz tũc põt talis actus cuilibet copulato⁹ seorsum attribui.

Decimanona regula est ar

guendo a tota disiũctiua cũ opposito. i. destructõe vni⁹ ptis ad alterã ei⁹ ptem est bona ꝑña. vt plato currit vel sortes disputat sed plato nõ currit. ergo sortes disputat. Rõ regule est qz ad veritatẽ disiũctiue req̃rit vnã ptẽ eẽ verã. g⁹ si disiũctiua fuerit vera ⁊ vna ps eius destruat. tũc alia necessario ponit vera. Exemplũ vt illa. hõ ẽ aial vel hõ ẽ asinus est vera. tũc bene sequtur hõ nõ est asinus ergo homo est aial.

Argnit Totũ nihil aliud ẽ q̃z sue ptes. sed si vna pars disiũctiue sit tm̃ vera. tũc nõ põt tota disiũctia esse vera. Dõm q̃ totũ capit dupl'r. Uno⁹ cathegorematice. et sic valet tm̃ sicut integrũ siue pfectũ. ⁊ sic tota disiũctiua verificatur a veritate vnius ptis. Alio mõ totũ accipitur sincathegorematice. vt valet tm̃ sicut quelibet ps. ⁊ sic nõ verificat tota disiunctiua ex veritate vnius partis.

Nõ sequtur hõ ẽ azin⁹. vel hõ ẽ leo sz nul⁹ hõ ẽ asinus. g hõ est leo. Dõm q̃ arguendo p regulã debz argui a disiũctiua ꝑa. qz tũc necesse ẽ ad min⁹ vnã ptẽ eẽ verã. Si aũt tota ẽ falsa nõ oportet ꝑsequẽs eẽ verũ. Et lz in ꝑa disiũctiua vtraq̃z ps possit eẽ ꝑa. tũ h̃ nõ ẽ ita ꝑpe qz tũc cõiunctio disiũctiua amittit ppriã naturã cõiũctionis disiũctiue. Nã natura cõiunctõis disiũctiue ẽ distinguere respectu tercij ea q̃ ꝑiũgit inter se. q̃ñ igt

tur ambe ptes sunt vere. tūc cōiungit inter se ⁊ in ordīe ad terciū ea que cōiungit quod est officiū cōiunctionis copulatiue.

Ar. Ibi hō est asin⁹. vel hō est alb⁹. sz hō nō ē albus. g⁰ hō est asin⁹ arguit p regl'az in disiūctiua ꝓa. ⁊ tñ nō sequit. Dicendū q regula tenet qñ arguit ab opposito ꝓprie dcō. s. ꝓtrario vel cōtradictorio q ꝓpōes destruūt se. mō hic arguit ab opposito ꝓbcōtrario q nō destruūt se. sz stāt sil' in veritate ⁊ sic bñ sequitur sic arguēdo hō ē asinus vel hō est albus sz null⁹ hō ē albus ergo homo est asinus. tunc sicut añs est falsū ita ⁊ cōsequens.

Vicesima regula est. Ar.

guēdo a tota cōditōnali a positōe añtz ad positōez ꝓñtis ē bona cōsequētia vt bñ sequit si sortes ct sor. mouet. sz sor. ct g sor. mouetur qz añs cōditionalis habet se sicut inferi⁹ respectu cōsequētis ⁊ cōsequēs vt supius. mō ab inferiori ad supius affirmatiue aut positie bñ vz cōsequētia. g⁰ etiā a positōe añtz ad positionē ꝓñtis in cōditionalibus. bene valet cōsequētia.

Ar. Nō seqt p regulā. si hō ct hō ē asinus. sz hō ct g⁰ hō ē asinus. Dōm q regula intelligit qñ arguit a tota cōditōali vera a positōe añtis ad positōem cōsequētis. mō ḥ arguit a cōditionali falsa qz ad falsitatē cōditōnal' sufficit q añs pt esse vera si ne cōsequēte sic hec pōt ee ꝓa hō ct q tñ hec sit fl'a hō ē asinus

Vicesima prima regula est

Arguēdo a tota ꝓditiōali cū opposito cōtradictorio ꝓñtz ad oppositum cōtradictorioꝝ añtis est bona cōntia. vt bene sequit. si sortes currit. sortes mouet. sed sor. nō mouet. g sortes nō currit. Rō regule est qz cōsequens cōditionalis habet se vt supius respectu antecedentis. sed a destructione superioris ad destructionē inferioris bene valet cōsequētia. ergo ab opposito cōtradictorio cōsequētis ad oppositū cōtradictorioꝝ añtis in conditionalibus bene valet consequentia.

Ar. Bene seqtur si hō currit. risibile ct. sz risibile currit. g⁰ hō currit. ⁊ tñ ibi arguit a positōe cōntz ad positōem añtis ⁊ nō a destructione vt dicit regula. Dōm q argumētū solū vz materialiter gra termioꝝ. qz sunt termi cōuertibiles. sed posito vno cōuertibiliū ponit ⁊ reliquū. ⁊ destructo vno destruit ⁊ reliquū. sz in alijs nō valet cōstructiue. Et tantū de cōsequētijs.

Bibl. Jag.

Quadruplex
Sillogismus

Dialecticus de quo lib: Topicorum
Demonstrativus de quo est lib: Posteriorum
simpliciter dictus de quo liber Priorum
Sophisticus de quo est lib: Elenchorum

BIBLIOTHECA
UNIV. VIENNA
CRACOVIENSIS

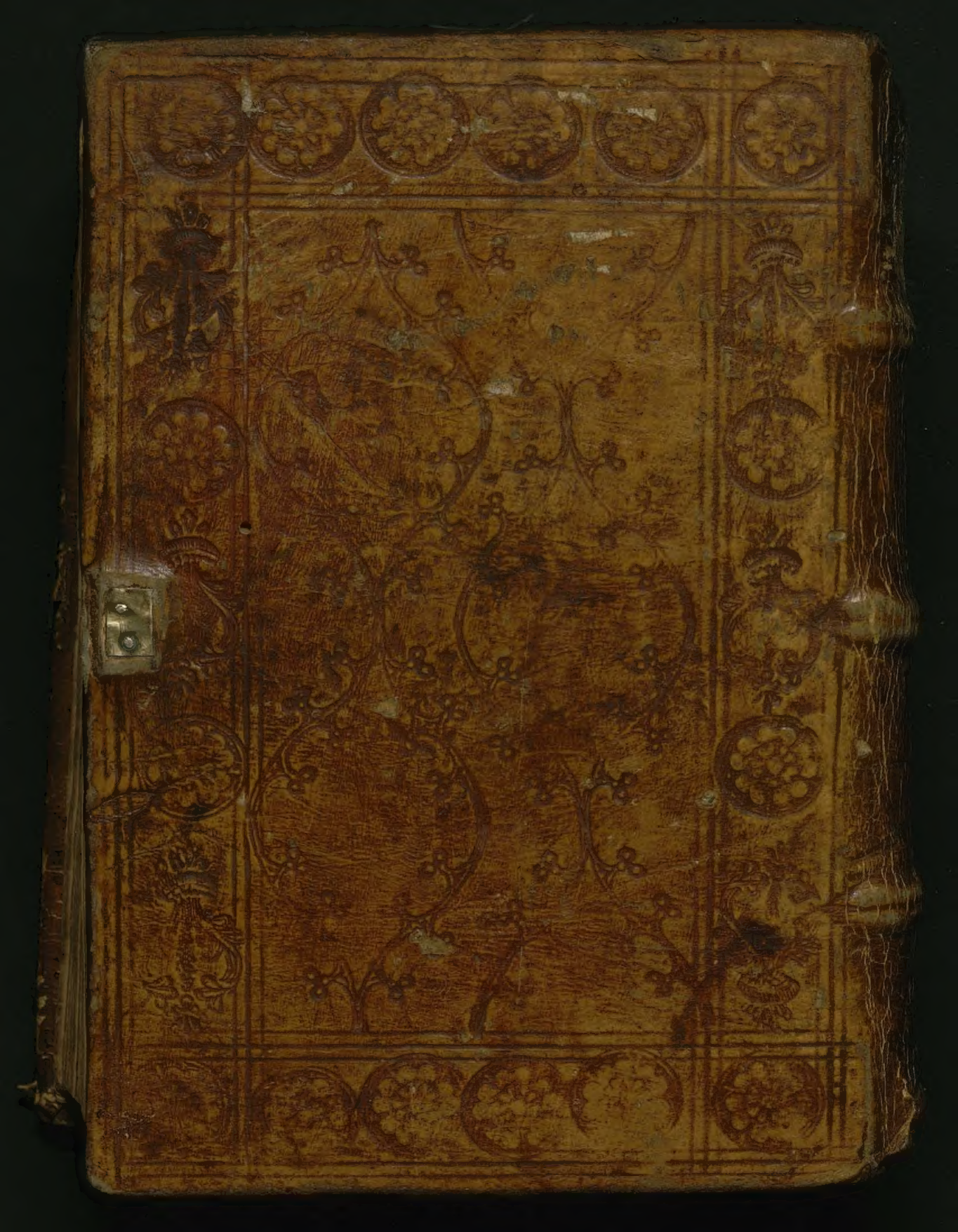

Hortatus
Petrus